This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

IBRARY
M %

Bd. Jan, 1854.

The Gift of the
Family of
President C. C. Felton.

12 Sept, 1868.

C. C. Felton.

ORATORES ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS UNDECIMUS

DEMOSTHENES

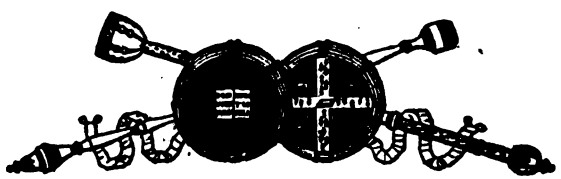

C. LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

G. 23

DEMOSTHENIS

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

VARIETATE LECTIONIS

SCHOLIIS TUM ULPIANEIS TUM ANONYMIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII OBSOPŒI TAYLORI MARKLANDI JURINI MOUNTENEII STOCKII HARLESII
F.A. WOLFII SPALDINGII AUGERI RÜDIGERI WUNDERLICHII BREMII
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

ACCEDUNT ANIMADVERSIONES

REISKII DOUNÆI WEISKII AMERSFOORDTII

ET NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTÆ

THOMÆ STANLEII VEL POTIUS JACOBI DUPORTI

NECNON ADVERSARIA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

TOMUS SEPTIMUS

P. P. DOBREE ADVERSARIA ET INDICES AD DEMOSTHENEM

---

c. LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

G. 73

1868, Sept. 12.

Gift of the family of

President C. C. Felton.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO UNDECIMO.

Pag.

Petri Pauli Dobree ad Demosthenem Adversaria . 1

Index Græcitatis Demostheneæ 3
Index Historicus in Demosthenem 294
Index Geographicus in Demosthenem 327
Index Primorum Orationis 336
Index Tribuum et Curiarum Atticarum . . . 337
Calendarium Atticum 339
Index Festorum Atticis dierum 340
Indices Archontum Eponymorum 341
Index Rerum Memorabilium 343
Tabella indicans Consensum Paginarum Demosthenis nostri cum Paginis aliarum Editionum Oratoris nobiliorum 349

PETRI PAULI DOBREE
ADVERSARIA.

PETRI PAULI DOBREE
ADVERSARIA.

φανεῖ) σοφή. Deinde καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τ. ἢ α. τῇ χώρᾳ suspecta habeo. Vide an sint e scholio nata. Omnino vide Megalopol. p. 206, 26 — 28.

13, 22. ἐπὶ πολλῷ p. 103, 1. Respicit, ut videtur Livius III, 68. p. 322, 19. Gron. qui omnia, a verbis *At enim communis res* usque ad orationis finem e Demosthene adumbravit. Vide Olynth. III. p. 34. Phil. I. fin. Phil. III. p. 127.

13, 26. Hinc Pro. 21. p. 1432, 22. Vide et 40. p. 1449, 2. Hinc fortasse et auctor Aristog. II. p. 806, 10.

14, 1. αἰτίους) (ὑστάτους. Procem. 15. p. 1428, 22. 38. p. 1447, 3.

14, 3—5. Hinc profecit Procem. 23. p. 1434, 1.

14, 26. κατασκευασθῆναι [καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικὰ] καὶ μίαν — Hæc delenda, ut manifestum scholion ad sequentia.

15, 10. Lege ex MS. τὰ παρόντ' ἔχει.

15, 16. Q. transponenda, φύσει ἀεὶ καὶ πᾶσιν, ut Cherson. in fin. ἀεὶ καὶ πανταχοῦ. Diphil. Athen. VI. 225. A. ἐπίζουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ παντοχοῦ.

15, 16. Thess. perfidi. p. 657, 25.

15, 19. Confer p. 21, 15.

16, 3. Leptin. p. 472, 2. quem locum suspicor observatum esse Sallustio Jug. 85=87. Wass. " non isdem artibus imperium — petere — et gerere, — etc."

16, 5. Heliodor. Æth. II. p. 75, 19. τὴν ἀσχολίαν τὴν ἐκείνου, σχολὴν ἑαυτῆς ἐπαιεῖτο. Dem. Steph. I. p. 1123. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα σαυτοῦ νομίζων. Livius IV, 58. " tantum abfuit ut ex incommodo alieno sua occasio peteretur."

16, 8. Omnes fere MSS. om. ὡς. Mid. 581, 21. ἐνθυμεῖσθε, εἰ —, τίνος — ἂν εἴεσθε. Timocr. 743, 24. ἐνθυμηθέντες τί ποτ' ἂν ἐπάθετε. Macartat. 1075. ἐνθυμεῖσθε — τί ποτ' εἴεσθε.

[2] 16, 20. Sensus opinor, δίδωμι μὲν λίαν μὲν πικρὸν, ἀληθὲς δ' ἦ. Vide Phil. III. p. 110, 10. Possis, εἰ μὴ — ἦν, ut unus vel duo mss. Vide Procem. 36. p. 1445, 25. Plato Euthyd. p. 283. E. (417. Bkr.) εἰ μὴ ἀγροικότερον ἦν εἰπεῖν, εἶπον ἄν —. Livius VII, 40. p. 662. prop. fin. " atque in hos — mitior, quam in vos, horreo dicere, hostes."

16, 24. Vide an hinc Cicero Milon. 16. fin. p. 860. Græv. " Quum ille non dubitaret aperire quid cogitarit, vos potestis dubitare quid fecerit?

17, 4. Conf. Symmor. fin.

Olynthiaca II.

[7] p. 18, 1. Cum exordio cf. exord. pro Rhod. p. 191, 5, etc.

18, 2. De deorum εὐνοίᾳ et fortuna Athen. supra pp. 11—12. mox p. 24, 17. F. Leg. 423, 9. 436, 21. Procem. 36. p. 1445, 20. 21. p. 1449, 25. Æschin. Ctesiph. p. 61, 37. 72, 10. 87, 13. etc. Aristoph. Nub. 587. Eupolis apud sch. et Berglerum. Olynth. I. p. 11, 28. [Cicero Milon. 30. p. 924. ed. Græv. " fortuna P. R. etc."] δαιμονίας τινὸς εὐτοίας ἔνδειγμα, F. L. p. 423, 13. Fortunæ mos gerendus, et quæ bene eveniunt exsequenda, Leptin. 490, 22.

18, 10. τοῦτ' ἤδη σκοπεῖν αὐτούς. Vel delendum αὐτοὺς, ut Phil. I. p. 40, 8. 54, 24. vel leg. ἡμᾶς cum Aldina Taylori. Vide R. P. ad Hec. 1167. ed. nlt.

18, 21. Suspicor e margine irrepsisse ὑπὲρ τούτων, adscripta infra pro var. l. ad 19, 5. τούτων οὐχὶ νῦν — ubi quidem ita rescribi malim. Sed restant ista, ἡμᾶς οὐχὶ καλῶς, et mox, ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπρᾶχθαι, quæ valde mihi displicent.

19, 11. λοιδορία) (ἐλέγχειν. Vide Androt. p. 600.

19, 12. Hinc Epist. 3. p. 1476, 11.

19, 17. διεξελήλυθεν transitive accipiebat Auctor Orat. ad Ep. p. 153, 8.

20, 20. τῷ [τὰ] χωρία.

20, 27. [καὶ μικρὸν πταῖσμα] τὸ τυχὸν Auctor πρ. ἐπ. p. 154, 12.—Reisk. Ind. ἀναχαιτ.

21, 4. Jo. Chrysost. in Ioannem Homil. 29 (28) init. Οὐδὲν τῆς ἀληθείας φανερώτερον οὐδὲ ἰσχυρότερον γίνοιτ' ἄν, ἅπαντες ψεύδους οὐδὲν ἀσθενέστερον κἂν μυρίοις παρατετάσμασι συσκιάζηται· εὐφώρατόν τι γὰρ καὶ οὕτω γίγνεται, καὶ καταβρεῖ ῥᾳδίως. Ibid. (tom. VIII. p. 167. A. ed. Montfauc.) τὰ μὲν οὖν ἀνθρώπινα ἅπαντα εὐφώρατα καὶ συθρὰ καὶ καταβρεῖ ταχέως καὶ ἀπόλλυται. (Indicavit mihi J. A. Jeremie.)

21, 15. Vide 15, 19.

23, 14. παρεῖσθαι et παρεωρᾶσθαι confusa Aristocr. 655, 16.

23, 15. γελοιαστὰς Valck. Oratt. p. . ληστὰς quodammodo defendit Theopompus Athenæi IV. p. 167, C.

24, 7. τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων. Q. τυραννίδων. et sic legisse videtur Auctor or. πρ. ἐπ. p. 156, 2. [in marg.] Male.

24, 14. Livius IX, 17. prop. init. " fortuna per omnia humana, maxime in res bellicas, potens."

24, 17. Athen. τύχη. Ad orat. hujus init.

24, 22. αὐτὸν ἀφ'. Conf. Rhod. p. 198, 7.

24, 29. Hinc vel ex Cherson. p. 99, 13. profecit Auctor Procem. 1. p. 1419, 3.

25, 3. ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, manifesto nata ex Phil. I. p. 40, fin. Mihi

videtur hic leg. ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ibi, ὑ. τ. ἐκείνων.

25, 18. πολὺ πλεύνων [ὁ χ. ἕ. διελήλυθεν]. Vide Proœm. 35. p. 1445, 8.

26, 1. πρεσβείας. Phil. I. p. 47, 2.

26, 6. Vide 46, 27. Locus insignis Æschin. F. L. p. 37, 10—34.

Olynthiaca III.

[13] 28, 1. Init. Recte capit imitator, Proœm. p. 1419, 21. male 1424, 15. nisi consulto detorsit.

28, 5. Hinc Pro. 52. p. 1458, 15. etc.

28, 7. δέον pro δεῖν. Ita Phil. I. p. 44, 19. πλεονεκτέον, scil. εἶναι. (Auctor. Phil. IV. p. 136, 18. si locus sanus.)

28, 9. Lege, βουλεύεσθε.

29, 17. Hinc Pro. 1. p. 1419, 10. Æschines Ctes. p. 71, 34. πότερα τἀληθὲς εἶπον ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; τἀληθὲς ἐγώ. τὸ γὰρ δὴ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον οὕτωσὶ τὴν πόλιν διαθέσθαι.

29, 20. etc. Hinc et ex Phil. I. p. 50, 1. Auctor Proœm. 21. p. 1432, 5.

30, 8. Hinc Pro. 30. p. 1439, 28. Ib. 41. p. 1449, 9. Converse Epist. 2. p. 1471, 1. τὰ γὰρ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι γενηθῆναι. Leptin. p. 476, 16. τὰ ἔργα τὰ πραχθέντ' ἐστὶν ἀναβάτῃ ἅπαξ ἐπάρχειν. Soph. Aj. 677-8. Simonides apud Schol. ibid.

30, 29. ἀπιλλῆται. An resp. Auctor Proœm. 41. p. 1450, 3?

31, 6. παριστήσεται [τὰ περ.—προύμεθα] σχεδ. Suspicor esse e scholio.

31, 18. ἀδυμοτέρους. mss. ῥαδ. Æsch. Ctes. 79, 12. 88, 41. Totum hunc locum adumbrasse videtur Livius IV. 35. p. 387, 12. ed. Gron.

32, 7. τοὺς νόμους [τούτους] dele. (Vide ad F. L. p. 399, 23. 428, 15. sq.) τούτου recte del. margo supra p. 29, 27. Leptin. p. 461, 5. τοῦ νόμου (τούτου) male margo. Mid. p. 586, 15. δ' ἔστου παραβάς τις τοὺς νόμους οὐ δώσει δίκην.

32, 12. Sallust. Jugurth. 88. ed. Havere. contulit Victorius V. L. VI. 15. Confert Wassius p. 290. ed. Hav. Thucydidem I. 44. II. 40. 'Demosthenes, quem noster lubens sequitur.' Idem p. 325. (131. Havere.)

32, ult. Collatis v. ll. lege, εἰ πολεμήσαιμεν ἐκείνῳ —.

33, 18. ἀθρίσαντα ἐν λόγῳ Brodæus ad Eur. Here. F. 1391.

33, 26. Hesiod. Opp. 364-5. (Pindar. Pyth. 3. 35.)

33, 29. διότιῤ ῥᾷστον. An potest accipi pro ὅτιπερ, *in as much as; for the same reason as?* Certe argumentum est, NAM *facillimum est* etc. Non ERGO. Cæterum confer Proœm. p. 1424, 27.

33, 29. ἃ γὰρ etc. sumsit Dionys. Hal. t. 6. p. 898, 6.

34, 7. Malim cum mss. (τῶν) τοῦ πολέμου.

[14] 34, 11. ἀπιχ. sublegit auctor Phil. IV. p. 133, 10.

34, 19. ἅδε Reisk. ut mox p. 35, 20. Vide ejus indicem.

35, 4. ἐφίλουν. Arist. Eq. .... Ps. Dem. Pro. 53. p. 1459, 23.

35, 18. Dionys. ad Amm. p. 192, 23. Huds. μηδὲ τοῖς γενησομένοις ὑπεροδλὴν καταλιπεῖν. Isocrat.

35, 17. ἱερῶν — ἀπθημ. Alcib. 2. Plato Bkr. 2. p. 298, 17.

35, 27. παρασκίαν. Aristocr. p. 689, 20.

36, 3. [καὶ] Λακεδαιμονίων.

36, 19. καὶ λόγους. Æsch. Ctes. p. 68, 10.

37, 5. Comparant Aristoph. Vesp. 670. etc. Adde Æsch. Ctes. p. 89, 31.

37, 10. Plato Gorg. p. 485. E. H. St. =193. Routh. ἐλεύθερον καὶ μέγα καὶ ἱκανὸν μηδέποτε φθήξασθαι. Malim πανικὸν cum Heindorfio p. 130. Vide mox p. 486. init. (194, 1.) Repub. IV. 425. C. (264. Massey) τέλεον καὶ πανικόν. Q. tamen an defendi possit ἱκανὸν ex Gorg. 480. A. (109. Heind.) 484. A. (125, 4.) ἱκανῶς Rep. I. 344. C. 7. 362. C.

37, 25. παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις. Hæc fere verba occurrunt Proœm. p. 1459-60. Huc alludit Athen. VI. p. 270. B. vide Gataker. A. M. P. IX. p. 499. K. Kuster. ad Suid. II. p. 118. Locus Dionis est LVIII. p. 622. E. ed. 1606. 877, 5. Reim. Philemon Stobæi LVII. 219. Grot. (373, 50. Gesn.) ubi λαγχάνει ἄγαθ τι, lege, λαγχάνει τ' ἀεί τι (ἄρτι, αἰεί). De ι et γ permutatis Hemst. ad Lucian. T. I. p. 287. vel Brunck. ad Acharn. 1177. ἀεί τι Olynth. I. p. 13, 9. 12. Philip. I. p. 43, 1. p. 753, 14. Æsch. F. leg. p. 32, 15. Olympiodor. 1173, 4. Philipp. Ep. p. 164, 6. συκοφαντοῦντας ἀεί τι λαμβάνειν Felicianus. [Male sollicitat Casaub. Athenæum IV. 141. D. 5. ubi mox E. 6. nil mutant mss.] Posidippus Stob. Grot. p. 419. et Schæfer. ad l. in Brunckii Gnom. p. 279. Seidler. Dochm. p. 382. 417.

[15] 37, ult. ἀλλ' ἔστι ταῦτα ⁄ τὴν ἑκάστου ῥ. ὑ. ἐναυξάνοντα. ⁄ adde τὰ, ut Megalop. p. 208, 14. τοῦτο τὸ λυμαινόμενον πάνθ' εὑρήσομεν. Adde F. Leg. p. 347, 4.

39, 26. τάξεως. (In Ph. III. fin. γίρας.) Rhod. p. 200.

Philippica Prima.

p. 40, 1. Exordium. Procem. 1. p. 1418. Adumbratur ib. 13. p. 1427. ubi recte capit τῶν ἰδιωτῶν.

[23] 40, 6. περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον etc. co 49, 20. παύσασθ' ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν ζουλευόμενοι. 43, 7. περιόντες αὐτῶν κινδύνεσθαι etc. co 54, 3. οἱ μὲν περιόντες etc. 45, 20. δύναμιν — ἣ συνεχῶς πολ. (44, 8. τῇ νυν ζουσίᾳ) co 49, 1. μὴ βουλίας — δυνάμει συνεχεῖ. 44, 24. στρατιὰς εἰς Πύλας καὶ Χερρ. co 51, ult. ἐὰν ἐν Χερρ. — ἐὰν ἐν Πύλ. 45, 12. ἐπιστολιμαίους ϑ. ἀλλὰ τῆς πόλεως ἔστω co 48, 20. ψηφίσασθαι καὶ ἐπιστ. et 52, 24. τριήρεις κενὰς etc. et 53, 8. ψήφισμα κενόν. 45, 16. τούτῳ πιθέσθαι, et 47, 1. ὁ στρατηγὸς ἀπολουσθεῖ co 53, 13. ἠττῆται μὲν ὁ στρατηγ. 46, 26. τοὺς φίλους πικῶ — οἱ δ' ἐχθροὶ co 53, 10. οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσι etc. et 53, 27. . . . co 49, 16. 51, 22. στρατιώτας τριήρεις ἐωνῆσϑαι. 47, 5. ὥςπερ ἐπόντας co 53, 21. μάρτυρας τῶν στρατηγ. (vid. 49, 19.)

40, 9. εἰ γὰρ ἐκ τ. π. χρόνου] τὰ ϑ.

40, 11. etc. Exscribit Pro. 30. p. 1440, 8.

40, 20. [τοῖς εἰδόσιν] αὐτῆς ἀναμ.

40, ult. τῶν [Ἑλληνικῶν] δικαίων. Omittunt plurimi Phil. II. p. 74, 12. περὶ τῶν δικαίων, ubi e conjectura edidit Wolf. τῶν Ἑλλ. διπ. Q.

41, 2. Hinc Pro. 43. p. 1451, 5.

[21] 41, 4. Lege, οἷον ἂν ὑμεῖς ζούλοισθε.

42, 9. [περάττειν] qu. de loco p. 288, 25.

42, 13. q. καὶ τὰ ὑ. π. κομιεῖσθε, vel καὶ τὰ π. π. ἀναλήψεσθε, delenda?

43, 7. εἶναι ortum suspicor ex ultimis præcedentis αἰσχύνη.

43, 7. αὐτῶν κινδύνεσθαι. Reisk. ex uno ms. αὐτοῦ, *illic*, διωκιπῶς. sed Felic. et ms. apud Auger. αὐτῶν, i. e. ἀλλήλων. de quo Fisch. ad Weller. II. p. 241. Prisoian. XVIII. p. 1172. ubi citat Demosth. de Corona p. 231, 12. ubi al. ἀλλήλους. In hoc ipso loco Phil. I. ἀλλήλων Longinus §. 18. Vide Porsonum ad Herodot. III. 49. et omnino confer Schol. ad Thucyd. III. 81. p. 216, 6. In Thucyd. VIII. 63. p. 541, 10. lege, ἐφ' ἑαυτοῖς ἵνα etc. αὐτοῖς leg. Olynth. III. p. 35, 26. NB. σφῶν αὐτῶν pro ἀλλήλων, Andocid. p. 24, 39.

43, 8. κατὰ τὴν ἀγορὰν. Recte quidem per se, ut Dem. p. 332, 9. (411, 16.) 548, 15. Æsch. Ctes. p. 84, 27. Non requiritur; vide de Cor. p. 280, 21. F. L. 416, 24. Mid. 525, 23. 578, 15. [582, 12. περιόντα potius a περιεῖναι.] An ex Orat. π. ἐπ. p. 157, 1.

43, 11. τί δ' ὑ. ϑ. hinc, ut videtur, Hesych. t. 2. p. 1395.

43, 15. [οὐδὲ γὰρ — ἀμέλειαν].

43, 16. ἐπάρξει om. ms. Par. 2934. et τι habebat a prima manu. Lege igitur, τοῦτο εἴ τι πάθοι, καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν (ἧττον — ἐπιμελούμεθα) καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαντο — *were he to die; were fortune to give us even that advantage.* F. L. p. 442, 8. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο. De Cor. p. 268, 13. καίτοι καὶ τοῦτο. Mid. 568, 13. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο e mss. [Ibid. p. 585, 23. forsan ita legendum.] Dionysodor. p. 1294, 21. καὶ γὰρ τοῦτο. Leochar. p. 1097, 4. ἐκεῖ κἀκεῖνο. Aristog. II. p. 805, 17. καὶ γὰρ αὖ ταῦϑ' (malim τοῦϑ'). Hinc defendi posse videtur, ἀλλ' ἕτερον, apud Lysiam p. 157, 18. — καίτοι καὶ τοῦτο εἰ [τι πάθοι καὶ] τὰ τῆς τύχης — Sed nunc verum puto, καίτοι καὶ τοῦτο εἰ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν, ἧττις — ἐπιμελούμεθα, καὶ τοῦτο ἐξεργ. (vel εἰ ἐξεργ.) ut Cherson. p. 95, 24. καὶ περὶ ἄν — καὶ περὶ τούτων — *etiamsi hoc — etiamsi, inquam, hoc* — Fals. Leg. p. 382, 28. οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι —, καὶ τοῦτ' οἶμαι δεῖξαι. Æschines Ctes. p. 58, 20. ὃς τοῦτον — καὶ τοῦϑ' ὑμᾶς διδάξω. Dem. Leptin. p. 466, 9. et 461, 17. Mid. 566, 21. 570, 2. Androt. 596, 16. (599, 21. pro v. l.) 613, 14. (sive 753, 18.) 659, 20. 665, 19. 775, 20.

43, 18. De sententia ad Ol. II. init.

43, ult. ὡς ἂν μοι ζ. καὶ τ. δοκῇ. Lege cum mss. δοκεῖ, et forsan ὅτ' ἄν —.

44, 1. Locum paullum immutavit Auctor Pro. 21. p. 1432, 25.

44, 3. προλαμβ. Thucyd. III. 38. Aristoph. Lysist. 1239. Heindorf. ad Gorgiam p. 28.

44, 8. Sensus: *jam facta nequeunt infecta reddi; de futuris cavendum.* An delenda τῇ νυν βουζυλίᾳ? ut scilicet dicatur γναμικῶς. (Sed defende vulg. ex Olynth. III. p. 30, 8. ubi si ad γνώμης formam redigere voluisset, dixisset ἧδε, non τόνε.) Quod si probetur, distinguendum erit, ἡγεῖσθε (οὐ γὰρ — λέγουσιν) οὐ γὰρ ἐν — Certe peccat vulgata distinctio, quum opponantur ἥδε γεγενημένα et τοῦ λοιποῦ —.

44, 9. τίς [ἡ] πορισθεῖσα ϑ. Om. ἡ Ald. etc. ut de Classibus, p. 178, 19.

45, 3. Malim, οἱ πάντ' ἐξαγγελοῦντες, vel πάντ' ἂν ἐξαγγέλλοντες, sed illud melius.

45, 12. Reisk. Ind. ἐπιστολιμαίους.

45, 14. Lege, ut fere mss. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔσται, ut mox p. 47, 19. ἢν τῆς π. ἡ δύναμις, ut recte Reisk. et Bekker. ἢ, non ἡ — *but such a force as shall really be that of the state* — potius *at the disposal of the state.* Isocr. de Pace §. 155. τῆς πόλεως ὄντας. *looking up to the state.* Arist. Eq. 856. μὰ τοῦ λέγοντος ἴσϑι.— Nescio an legendum, ἀλλ' ἢ τις, ἂν ὑμεῖς,

ut e p. 47, 19. natâ' αἶνι τῆς πόλεως ἔσται vel ἔστω. Sed legebat Auctor orat. π. συντάξ. p. 167. 20. Jam olim ἀλλ' ἢ H. Wolfius.

45, 15. Mid. p. 585, 25. ἄν τι χιλίους ἄν δ' ἐπίσως ἂν ἡ πόλις καθίσῃ. Vide etiam an κἂν ὑπτιῶν sit glossa pro κἂν τὸν δεῖνα. vel tandem, quum κἂν τινῶν det ms. an leg. δεῖνα, ὅντιν' ἂν χειρ. Caterum, si καὶ accipi potest quomodo in τοῦτο ποίησον, καὶ σωθήσῃ, et similibus, forsan vertenda lectio vulgata, *have an army which shall really be yours, and it will obey this, that, or t'other general.*

45, 20. μὰ ποιήσητε τοῦθ' ὃ π. ὑ. ἔβλαψεν — ποιῆτε. Thucyd. II. 60. p. 135, 24. χρὴ — ἀμύνειν — καὶ μὴ ὃ νῦν — δρᾶτε — ἀφίεσθε καὶ — ἴχνεσι. περὶ συντάξ. p. 167, 23. lege cum Reiskio et mss. μὴ ποιοῦθ' ἅπερ νυνὶ συμβαίνει· τοὺς σ. κρίνετε, καὶ περίεστιν. Ibid. p. 176, 21. recte vulgatur ὅπερ οἱ π. πεισόθεσι π. ὑμᾶς οὐκ ἴσοτ' αὐτοῖς — τοῦτο καὶ ὑμῖν περίεστιν. quod misere fœdavit Reiskius. Eadem fere constructio, Mid. p. 536, 23. et Androt. init. Vide me ad Aristoph. p. 152.

45, 25. τὰ μικρὰ ποιήσαντες καὶ] παρέσαντες. Var. lect. esse videtur.

46, 11. Malim, τοὺς συστρατευσαμένους. Vide p. 46, 21.

46, 27. Vide 26, 6.

47, 14. Reisk. Ind. ἱερόν.

47, 15. πολίτους, i. e. ἀνδριάντας ex πλάττοντας. Ita δούλων latet in δουλεύειν, Fœd. Alex. p. 212, 21. Eadem ellipsis Xenoph. de Repub. Laced. III, 6. bis. Comparat Lucianum t. II. p. 347. Meinek. ad Menand. p. 275.

48, 9. Lege, προσποιεῖται τὰ λ. quomodo tres mss. et alius a post. manu.

48, 15. Non sine specie suspicatur Augerius, corruptum esse Dionysium. (Vide an epitome sit illud opusc. Dionysii.) Ista certe περὶ τῆς φυλακῆς τῶν πατρίων καὶ τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλεων orationi de Haloneso (vide pp. 80. 86.) multo melius conveniunt, quam huic epilogo. Sed facile potuit Dionysius, dum πάτρια antiquos exscribebat, eosu ordinem mutare.

48, 19. ἀρίστης. Symmor. p. 182, 1. Procem. p. 1439, 17. 1443, 9. 1446, 4.

49, 6. ἄρτι, i. e. καθ' ὥραν, ut Eurip. Bacch. 723. Barn. ubi vide quæ scripsi. Andoc. p. 18, 4. Æschyl. Eumen. 109. ἀραίαν Phil. III. p. 123, 16. ἐφ' ἑτῶν Mid. 518, 17. ἡμέρας ib. 21. ἡμέραν 524, 16. Sed quid φάδιον — ῥᾴδιος? Hoc per se bonum, ut p. 53, 17. *at their ease.* [Sed ibi potius junge cum ψευδομ. et verte, *ready to lie as fast as it may be wanted.* Vide Æsch. Ctes. p. 54, 7. Confer Aristocr. 683, 15. ψευδομένων ἑτοίμως.]

49, 9. ἵστασθε Hieron. Wolf.

49, 10. Hunc locum et infra Chers. p. 94, 3. 93, 1. forsan et π. συντάξ. p. 167, 24. sublegit Auctor Procem. 21. p. 1432, 13.

50, 16. Malim, οὐδ' ἀνεξέταστον (οὐδὲν) οὐδ' —.

50, 22. χωρὶς οἰκεῖν de civibus. Macart. 1056, 3. Everg. et Mnes. 1149, 23. de libertis. Everg. et Mn. 1161, 13. quocum. loco omnino confer 1156, 1.

50, 26. E Thucyd. I. 142. Confer Liv. XXXI. 48. p. 65, 14. (Æsch. Ctes. p. 77, 8. respicere videtur Thucyd. locum.)

50, 27. Vide p. 42, 8. Procem. p. 1428, 4. et p. 42, 23, 43, 16.

51, 7. Hinc Pro. 1. p. 1419, 14.

51, 13. ὅτι δεῖ [τοὺς ἐρῶς — πραγμάτων καὶ] τὸν αὐτὸν — et mox 52, 4. οὐδὲ πρὸ — π. οὐδέν, intrusa suspicor.

51, 14. Plato Theætet. p. 162. B. C. H. 84. 389. Heindorf. οὐχ ἡμεῖς τῶν λόγων ὑπηρέται, ἀλλ' οἱ λόγοι οἱ ἡμέτεροι ὄφρτε οἰκέται. Hinc Livius IX. 18. prop. fin. "Trahunt consiliis cuncta, non sequuntur." Ubi præterea Olynth. I. p. 10, 10. respici, notat Gronovius.

51, 24. οὐδένος δ' ἀπολείπεσθε delet J. Kaye, recte ut opinor. Nunc puto, si servanda sunt, sensum esse, *you are never in time I allow; but you are busy enough notwithstanding.* Vel, si mavis, *you are no where to do any good, yet you do take care to be every where.* Sed lectio incerta est. An adjuvante optimo codice S. legendum, οὐδὲν δ' ἀπολείπετε, *nil intentatum relinquitis*, nil reliqui facitis?

51, 26. Recte expl. ἴχνεται Reisk. in indice. Diversum est illud Luciani D. Mort. 27. p. 438. τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχε. quod recte capit Wielandus. Poeta anonymus apud Plutarch. de Garrul. t. 2. p. 513. E. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε (ita Scaliger in Stromat.) καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει.

52, 4. περὶ τῶν πραγμάτων hæc tracta videntur e de Pace init. Confer Phil. II. p. 67, 8. 24. Totum hoc, οὐδὲ περὶ — πρ. οὐδέν, sine damno abesse poterat.

52, 11. [κατέστραται καὶ] προείληφε. An ex p. 42, 29. Sed vide 41, 28.

52, 21. στήσεται. [Vid. ad Phil. IV. p. 141. 3.] Hinc or. Ph. IV. p. 134, 3. Vide Procem. 41. p. 1450, 3. et hic ad 136, 5.

52, 24. Ex uno ms. edidit Reiskius, τριήρεις πολιτικὰς δυνάμεως τινὰς, glossema manifestum. Recte vulg. ut Olynth. III. p. 30, 1. ubi ms. Bav. apud Reisk. τινὰς πολιτικὰς βοηθείας.

52, 25. Reisk. Ind. ἐμβαίν.

54, 1. καπούγου μὲν γὰρ — πολεμίους delenda puto. Neque placet δάνατος toties inculcatum.

54, 9. πεπραγμένων — πεπραγμένοις. Alterutrum mendi suspectum. Utrum prioris loco leg. πραγμάτων (giddy with the

Philippica Prima.

p. 40, 1. Exordium. Procem. 1. p. 1418. Adumbratur ib. 13. p. 1427. ubi recte capit τῶν ἐμοὶ δόντων.

[23] 40, 6. περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον etc. ∞ 49, 20. παύσασθ' ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλεύμενοι. 43, 7. περιϊόντες αὐτὴν συνδήσασθαι etc. ∞ 54, 3. οἱ μὲν περιϊόντες etc. 45, 20. δύναμιν — ἣ συνεχῶς πολ. (44, 8. τῇ νυνὶ βουλῇ) ∞ 49, 1. μὴ βουδίαις — δυνάμει συνεχεῖ. 44, 24. στρατιὰς εἰς Πύλας καὶ Χερρ. ∞ 51, ult. ἐὰν ἐν Χερρ. — ἐὰν ἐν Πύλ. 45, 12. ἐπιστολιμαίους δ. ἀλλὰ τῆς πόλεως ἔστω ∞ 48, 20. ψηφίσασθαι καὶ ἐπιστ. et 52, 24. τριήρεις κενὰς etc. et 53, 8. ψήφισμα κενόν. 45, 16. τούτῳ πιθέσθαι, et 47, 1. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ ∞ 53, 13. ἐττᾶται μὲν ὁ στρατηγ. 46, 26. τοὺς φίλους νικᾷ — οἱ δ' ἐχθροὶ ∞ 53, 10. οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσι etc. et 53, 27.... ∞ 49, 16. 51, 22. στρατιώτας τριήρεις ἐωνῆσθαι. 47, 5. ἅπερ ἐπόνησαν ∞ 53, 21. μάρτυρας τῶν στρατηγ. (vid. 49, 19.)

40, 9. εἰ γὰρ ἐκ τ. π. χρόνου] τὰ δ.

40, 11. etc. Exscribit Pro. 30. p. 1440, 8.

40, 20. [τοῖς εἰδόσιν] αὐτοῖς ἀναμ.

40, ult. τῶν ['Ελληνικῶν] δικαίων. Omittunt plurimi Phil. II. p. 74, 12. περὶ τῶν δικαίων, ubi e conjectura edidit Wolf. τῶν Ἑλλ. δικ. Q.

41, 2. Hinc Pro. 43. p. 1451, 5.

[21] 41, 4. Lege, οἷον ἂν ὑμεῖς ζούλοισθε.

42, 9. [περάττειν] qu. de loco p. 288, 25.

42, 13. q. καὶ τὰ ὑ. π. νομιεῖσθε, vel καὶ τὰ π. π. ἀναλήψεσθε, delenda?

43, 7. εἶναι ortum suspicor ex ultimis præcedentis αἰσχύνη.

43, 7. αὐτὴν συνδήσασθαι. Reisk. ex uno ms. αὐτοῦ, illic, διατιμᾶς. sed Felic. et ms. apud Auger. αὐτῶν, i. e. ἀλλήλων. de quo Fisch. ad Weller. II. p. 241. Prisoian. XVIII. p. 1172. ubi citat Demosth. de Corona p. 231, 12. ubi al. ἀλλήλους. In hoc ipso loco Phil. I. ἀλλήλων Longinus §. 18. Vide Porsonum ad Herodot. III. 49. et omnino confer Schol. ad Thucyd. III. 81. p. 216, 6. In Thucyd. VIII. 63. p. 541, 10. lege, ἐφ' ἑαυτοῖς ἵνα etc. αὐτοῖς leg. Olynth. III. p. 35, 26. NB. σφᾶν αὐτῶν pro ἀλλήλων, Andocid. p. 24, 39.

43, 8. κατὰ τὴν ἀγοράν. Recte quidem per se, ut Dem. p. 332, 9. (411, 16.) 548, 15. Æsch. Ctes. p. 84, 27. Non requiritur; vide de Cor. p. 280, 21. F. L. 416, 24. Mid. 525, 23. 578, 15. [582, 12. περιόντα potius a περαίνειν.] An ex Orat. π. ἐπ. p. 157, 1.

43, 11. τί δ' ὑ. δ. hinc, ut videtur, Hesych. t. 2. p. 1395.

43, 15. [οὐδὲ γὰρ — ἀμέλειαν].

43, 16. ἐκάρξει om. ms. Par. 2934. et τι habebat a prima manu. Lege igitur, τοῦτον εἴ τι πάθοι, καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν (ἥπερ — ἐπιμελούμεθα) καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο — *were he to die; were fortune to give us even that advantage.* F. L. p. 442, 8. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο. De Cor. p. 268, 13. καίτοι καὶ τοῦτο. Mid. 568, 13. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο e mss. [Ibid. p. 585, 23. forsan ita legendum.] Dionysodor. p. 1294, 21. καὶ γὰρ τοῦτο. Leochar. p. 1097, 4. ἐκεῖ κἀκεῖνο. Aristog. II. p. 805, 17. καὶ γὰρ αὖ ταῦθ' (malim τοῦθ'). Hinc defendi posse videtur, ἀλλ' ἕτερον, apud Lysiam p. 137, 18. — καίτοι καὶ τοῦτο εἰ [τι πάθοι καὶ] τὰ τῆς τύχης — Sed nunc verum puto, καίτοι καὶ τοῦτο εἰ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν, ἥπερ — ἐπιμελούμεθα, καὶ τοῦτο ἐξεργ. (vel εἰ ἐξεργ.) ut Cherson. p. 95, 24. καὶ περὶ ἄλλων — καὶ περὶ τούτων — *etiamsi hoc — etiamsi, inquam, hoc* — Fals. Leg. p. 382, 28. οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι —, καὶ τοῦτ' οἶμαι δεῖξαι. Æschines Ctes. p. 58, 20. ἐς τοῦτο — καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεδάξω. Dem. Leptin. p. 468, 9. et 461, 17. Mid. 566, 21. 570, 2. Androt. 596, 16. (599, 21. pro v. l.) 613, 14. (sive 753, 18.) 659, 20. 665, 19. 775, 20.

43, 18. De sententia ad Ol. II. infr.

43, ult. ἐς ἂν μοι Ç. καὶ τ. δικῇ. Lege cum mss. δικεῖ, et forsan ὅ' ἂν —.

44, 1. Locum paullum immutavit Auctor Pro. 21. p. 1432, 25.

44, 3. προλαμβ. Thucyd. III. 36. Aristoph. Lysist. 1239. Heindorf. ad Gorgiam p. 28.

44, 8. Sensus: *jam facta nequeunt infecta reddi; de futuris cavendum.* An delenda τῇ νυνὶ βουλῇ? ut scilicet dicatur γνωμικῶς. (Sed defende vulg. ex Olynth. III. p. 30, 8. ubi si ad γνώμας formam redigere voluisset, dixisset ἤδη, non τότε.) Quod si probetur, distinguendum erit, ἐγείσθω (οὐ γὰρ — λέγουσιν) οὐ γὰρ ἐν —. Certe peccat vulgata distinctio, quum opponantur ἤδη γεγενημένα et τοῦ λοιποῦ —.

44, 9. τίς [ἡ] πορισθείσα δ. Om. ἡ Ald. etc. ut de Classibus, p. 178, 19.

45, 3. Malim, οἱ πάντ' ἐξαγγελοῦντες, vel πάντ' ἂν ἐξαγγέλλοντες, sed illud melius.

45, 12. Reisk. Ind. ἐπιστολιμαίους.

45, 14. Lege, ut fere mss. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔστιν, ut mox p. 47, 19. ἵν' ἦν τῆς π. ἡ δύναμις, ut recte Reisk. et Bekker. ἢ, non ἡ — *but such a force as shall really be that of the state* — potius *at the disposal of the state.* Isocr. de Pace §. 155. τῆς πόλεως ὄντας. *looking up to the state.* Arist. Eq. 856. μὰ τοῦ λίγοντος ἴσθι. — Nescio an legendum, ἀλλ' ἢ τις, ἂν ὑμεῖς,

ut e p. 47, 19. natâ' ἐἰπι τῆς πόλεως ἔσται vel ἔστω. Sed legebat Auctor orat. π. συντάξ. p. 167. 20. Jam olim ἀλλ' ἢ H. Wolfius.

45, 15. Mid. p. 585, 25. ἂν τε χιλίους ἂν δ' ὑπόσους ἂν ἡ πόλις παθεῖν. Vide etiam an κἂν ὑντινοῦν sit glossa pro κἂν τὸν δεῖνα. vel tandem, quum κἂν τινοῦν det ms. an leg. δεῖνα, ὅντιν' ἂν χειρ. Ceterum, si καὶ accipi potest quomodo in τοῦτο ποίησον, καὶ σωθήσῃ, et similibus, forsan vertenda lectio vulgata, *have an army which shall really be yours, and it will obey this, that, or t'other general.*

45, 20. μὴ ποιήσητε τοῦθ' ὃ π. ὑ. ἐβλαψεν — ποιεῖτε. Thucyd. II. 60. p. 135, 24. χρὴ — ἀμύνειν — καὶ μὴ ὃ τῶν — δρᾶτε — ἀφίεσθε καὶ — ἴχνετε. περὶ συντάξ. p. 167, 23. lege cum Reiskio et mss. μὴ τοῦθ' ἅπερ νυνὶ συμβαίνῃ· τοὺς σ. κρίνετε, καὶ περίεστιν. Ibid. p. 176, 21. recte vulgatur ὅπερ οἱ π. πεπόνθασι π. ὑμᾶς οὐκ ἴσως' αὐτῆς — τοῦτο καὶ ὑμῖν περίεστιν. quod misere fœdavit Reiskius. Eadem fere constructio, Mid. p. 536, 23. et Androt. init. Vide me ad Aristoph. p. 152.

45, 25. τὰ μικρὰ ποιήσαντες καὶ] περίσαντες. Var. lect. esse videtur.

46, 11. Malim, τοὺς συστρατευσαμένους. Vide p. 46, 21.

46, 27. Vide 26, 6.

47, 14. Reisk. Ind. ἱερεῖα.

47, 15. πολίους, i. e. ἀνδριάντας ex πλάττοντας. Ita δούλων latet in δουλεύειν, Fœd. Alex. p. 212, 21. Eadem ellipsis Xenoph. de Repub. Laced. III, 6. bis. Comparat Lucianum t. II. p. 347. Meinek. ad Menand. p. 275.

48, 9. Lege, προστιμῶσι τὰ λ. quomodo tres mss. et alius a post. manu.

48, 15. Non sine specie suspicatur Augerius, corruptum esse Dionysium. (Vide an epitome sit illud opuse. Dionysii.) Ista certe περὶ τῆς φυλακῆς τῶν πιστευθέντων καὶ τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλεων orationi de Halonneso (vide pp. 80. 86.) multo melius conveniunt, quam huic epilogo. Sed facile potuit Dionysius, dum πίνακας antiquos exscribebat, eam ordinem mutare.

48, 19. ἀφίσης. Symmor. p. 182, 1. Procem. p. 1439, 17. 1443, 9. 1446, 4.

49, 6. ἄχρι, i. e. καθ' ὅσον, ut Eurip. Bacch. 723. Barn. ubi vide quæ asseripsi. Andoc. p. 18, 4. Æschyl. Eumen. 109. ἀφαίρει Phil. III. p. 123, 16. ἐφ' ἑτὸν Mid. 518, 17. ἡμέρας ib. 21. ἡμέραν 524, 16. Sed quid ῥᾴδιον — ῥᾳδίως? Hoc per se bonum, ut p. 53, 17. *at their ease.* [Sed ibi potius junge cum ἕτοιμα. et verte, *ready to lie as fast as it may be wanted.* Vide Æsch. Ctes. p. 54, 7. Confer Aristocr. 683, 15. ἑτοίμως ἐτοίμως.]

49, 9. ἵστασθε Hieron. Wolf.

49, 10. Hunc locum et infra Chers. p. 94, 3. 93, 1. forsan et π. συντάξ. p. 167, 24. sublegit Auctor Procem. 21. p. 1432, 13.

50, 16. Malim, οὐδ' ἀνεξέταστον (οὐδὲν) οὐδ' —.

50, 22. χωρὶς οἰκιῶν de civibus. Macart. 1056, 3. Everg. et Mnes. 1149, 23. de libertis. Everg. et Mn. 1161, 13. quocum. loco omnino confer 1156, 1.

50, 26. E Thucyd. I. 142. Confer Liv. XXXI. 48. p. 65, 14. (Æsch. Ctes. p. 77, 8. respiscere videtur Thucyd. locum.)

50, 27. Vide p. 42, 8. Procem. p. 1428, 4. et p. 42, 23, 43, 16.

51, 7. Hinc Pro. 1. p. 1419, 14.

51, 13. ὅτι δεῖ [τοὺς ἐρδῶς — πραγμάτων καὶ] τὸν αὐτὸν — et mox 52, 4. οὐδὲ πρὸ — π. οὐδὲν, intrusa suspicor.

51, 14. Plato Theætet. p. 162. B. C. H. 84. 389. Heindorf. οὐχ ἡμεῖς τῶν λόγων ὑπηρέται, ἀλλ' οἱ λόγοι οἱ ἡμέτεροι ὥρας ὀλίγας. Hinc Livius IX. 18. prop. fin. "Trahunt consiliis cuncta, non sequuntur." Ubi præterea Olynth. I. p. 10, 10. respici, notat Gronovius.

51, 24. οὐδένος δ' ἀπολείπεσθε delet J. Kaye, recte ut opinor. Nunc puto, si servanda sunt, sensum esse, *you are never in time I allow; but you are busy enough notwithstanding.* Vel, si mavis, *you are no where to do any good, yet you do take care to be every where.* Sed lectio incerta est. An adjuvante optimo codice S. legendum, οὐδὲν δ' ἀπολείπετε, *nil intentatum relinquitis*, nil reliqui facitis?

51, 26. Recte expl. ἴχνεται Reisk. in indice. Diversum est illud Luciani D. Mort. 27. p. 438. τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχε. quod recte capit Wielandus: Poeta anonymus apud Plutarch. de Garrul. t. 2. p. 513. E. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε (ita Scaliger in Stromat.) καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει.

52, 4. περὶ τῶν πραγμάτων hæc tracta videntur e de Pace init. Confer Phil. II. p. 67, 8. 24. Totum hoc, οὐδὲ πρὸ — πρ. οὐδὲν, sine damno abesse poterat.

52, 11. [κατέστραται καὶ] περείληφε. An ex p. 42, 29. Sed vide 41, 28.

52, 21. στήσεται. [Vid. ad Phil. IV. p. 141. 3.] Hinc or. Ph. IV. p. 134, 3. Vide Procem. 41. p. 1450, 3. et hic ad 136, 5.

52, 24. Ex uno ms. edidit Reiskius, τριήρεις πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς, glossema manifestum. Recte vulg. ut Olynth. III. p. 30, 1. ubi ms. Bav. apud Reisk. κενὰς πολιτικῆς βοηδείας.

52, 25. Reisk. Ind. ἐμβαίν.

54, 1. καπούγου μὲν γὰρ — πολεμίως delenda puto. Neque placet δάκτος toties inculcatum.

54, 9. πεπραγμένων — πεπραγμένοις. Alterutrum mendi suspectum. Utrum prioris loco leg. πραγμάτων (*giddy with the*

grandeur of the scene around him)—an delenda, *τὴν τ' ἐρημίαν*—*ἐπηρμένον*? Sed hinc *τῶν ἐναντιωσομ. ἐρημίας*, ut videtur, or. *π. συνταξ.* p. 171, 23. F. L. p. 437, 18. *πεφαγμάτων*—*τῶν πεπεγαγμένων*.

54, 15. *ἀνοητότατοι γάρ εἰσιν οἱ λεγοποιοῦντες*, dele cum Lamb.

54. 24. Vel *πεφεύγητε*—*νοῦν*, vel *τὰ π. π. ἐξέλησθε*. delenda puto.

55, 1. Hinc Procem. 21. p. 1434, 8.

De Pace.

Argum. Ineptit auctor; imo, si recte refert Seagerus ad F. L. p. 375. rem falso narrat.

[29] 57, 2. *δυσκολ.* et mox v. 17. respicit Auctor Procem. 1. p. 1419, 2.

57, 3. *περὶ αὐτῶν οὗ λέγειν*. Citat Budæus Comm. L. G. p. 715. ed. Steph. *τὶ* pro *οὗ* (vide de Cor. p. 303, 10.). Verum puto *ἔστι*. Non male tamen Reisk. *μηδὲν ἧττ' εἶναι*. *οὗ* ante *λέγειν* male om. Symmor. init.

57, 10. Delorsit Auctor Pro. 42. p. 1450, 16.

57, 19. Aristog. I. p. 774, 1.

59, 11. Vide 73, 1.

59, 28. *εὐτυχίαν*. Mid. 538, 21. *σωφέστερος μᾶλλον δ' εὐτυχῆς*.

63, 10. *τοῦτ' εἶμαι δεῖξαι*—*ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι*. Id est *mox ostendam*—INTERIM *hæc eos qui* etc. *monitos velim*. ut *π. συμμορ.* p. 180, 6. *τοῖς δὲ θρασυνομένοις* etc. *ἐκεῖνο λέγω, ὅτι* etc. *ἐκεῖνο*, de hoc quod proxime dicturus est, orator super p. 62. 22. Olynth. II. p. 25, 1. Phil. I. p. 54, 16. F. Leg. p. 362, 20. 369, 16. 387, 5. 432, 5. 449, 1. Leptin. p. 457, ult. 458, 27. 487, 17. 493, 26. 502, 14. 506, 4. Aristoph. Ran. 7. Wolf. ad Leptin. p. 282. Midian. p. 557, 8. *ἃ δ' ἐστι μέγιστα*—*ταῦτ' ἐρῶ. μᾶλλον δ' ἐκεῖνο ποιήσω· ἀναγνώσομαι*—Vide c. Spud. p. 1033. Dionysod. p. 1290. (F. L. p. 368, pen. *τοῦθ' ὁρᾶν καὶ περὶς ἐκεῖνο βλέπειν.*) Quod si vere interpretor, necessario colligitur, quod quidem per se satis liquet, nonnisi orationis initium hic nos habere. Pollux X. c. 36. §. 161. *σάγματα μὲν οὖν ὑποζυγίων κατὰ τοὺς πολλοὺς ἐν τῷ πέμπτῳ* (al. *τῇ πέμπτῃ*) *φιλιππικῶν ἐστὶν εἰρεῖν*. Sed nil certi.—Mirum ni recte se habeat vulgatum *δεῖξαι*. E superiore *δεῖ ποιεῖν* hoc natum puto. Initium tantum orationis exstat. Orationis integritas non defendenda ex simili defectu, Phil. I. p. 48, 14. et Phil. II. p. 72, 21.

63, 20. *Βυζαντίους κατάγειν τὰ πλοῖα*. Q. an huc facit Steph. I. p. 1121, 2.

Philippica Secunda.

[34] 67, 10. *λογίζομαι, τίνων ὁ Φ.* Cogitabam, *τί*; *ἄν*—sed pro *τίνων* malim *ὧν*, ut sensus suspendatur post *Φ. πεφαγμάτων*. Scilicet ad *ὃς* sæpissime suprascribitur *τις* pro glossa, ad significandum *ὃς* valere id quod *ὅστις* in recentiore Græcismo. V. ad Aphob. III. p. 849.

67, 20. Malim cum aliquibus mss. apud Auger. *ὑφ' οὗ πεισθέντες*—*πρᾶσσεσθε*. Recte edebatur, Symmor. p. 187, 25. *δι' οὗ*—*ἀναλύσονται*. Vid. F. L. p. 354, ult. Leptin. p. 487, 21. *δι' ὧν*—*ἀναγκάσει*, contra Marklandum defendit F. A. Wolf. Mid. p. 550, 17. *ἐν οἷς*—*δέονται*—*ἐν οἷς*—*αἰτὴν εὐδαιμονεῖ* (mss.) 559, 5. *ἔστι μὲν λυπήσεις* (mss.) 586, 14. *δι' ὅτου*—*οὐ δώσει*. Aristocr. p. 683, 25. *δι' οὗ*—*ἐξέσται*. Naus. et X. p. 989, 12. *δι' ὅτου δικάσεσθε*. Phænipp. p. 1045, 27.

68, 20. *ἔστι γὰρ μ.*—*εἶναι*. Vide an sint e scholio. Confer. Symmor. init.

69, 3. *οὐδ' ἀμνημονεῖ* etc. Videtur Philippus quasi pepigisse cum Atheniensibus, ut pro istis quæ memorantur p. 73, 6. ipse in re nautica ab illis adjuvaretur.

69, 21. *συμζάλλειν* natum videtur e *συναμβάλλειν*, quod est de Cor. p. 299, 11. 304, 9. Similiter in *μέλλειν* ludit Eurip. Cresphonte 8. ubi vide an leg. *οἵ χρόνος δέδοται πρᾶξαι*. Nos, *who had time at your disposal*. *ὡς* contra metrum ni fallor Valck.

70, 2. Collatis v. ll. lego, *ἐκ πάντων δ' ἰάν τις ἐρᾷῃς διαφῇ, πάντα*—Vel *δ' ἄν*, i. e. *ἰάν*. *διαφοίη* natum est ex duabus lectt. *διαφοῖ*.

70, 18. Suspicor, *δεῖ*. *Θηβαίους*. Natum videtur *τινὰς* e p. 72, 11.

71, 16. *πᾶσιν ἐστὶν εἰδέναι*. Imo, ni fallor, *ἰδεῖν*. Vide ad Aristoph. Plut. 48. et Addenda, Cherson. p. 91, 13. [Symmor. p. 189, 18. expende.]

72, 13. Non necessarium Lambini *εἰ* ante *ὑμεῖς*. Vide Phil. III. p. 125, & Chers. p. 97, 12. Melius ille potuisset, *ἀλλ' ὑμεῖς*—*εἰ τοῦ μηδὲν*, scil. *ἴσασι*. Sed magis propendeo in lectionem, *ὅστε μ.*—*ποιεῖν*, vel *ποιῆσαι*. Vix ferri potest *ἐκ τοῦ*. An, *ἴσασι τοῦ*? —Verum videtur, *ἀλλ' ὑμεῖς*—*περιστοιχίζεσθε, τοῦ μηδὲν*—E glossa *ἐκ*, e superioribus *ὡς*, ut recte H. Wolfius. Utrum ex *ὡς*, an ex alia glossa natum *ὥστε*, non secerno. Vide F. Leg. p. 351. In Xenoph. Mem. I. 2. 17. Malim, *ὁρῶ δεικνύντας θ' αὐτοὺς τοῖς μ. ᾗπερ ποιοῦσιν*—vel potius, *ἐρῶ δεικν. τοῖς μ. αὐτοὺς, ᾗπερ ποιοῦσιν*.

[35] 72, 5. *πολέμου ζητοῦντες ἀπαλ-*

λαγῶσι, δικαστὰν εἰρήνης. Vividius ἀπαλλαγὴν, ut substantivum substantivo opponatur. Contra Callimach. Ep. XLIV. de quo me vide ad er. de Symmor. p. 188, 19.

72, 21. ταῦτ' ἤδη λέξω. Deesse videtur titulus, ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Vide Hieron. Wolf. Compara ΠΟΡΟΤ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ in Phil. I. Docuit Oliv. in versione Gallica Philipp. I. et II. Paris. 1727. p. 72.

73, 1. Confer 59, 11.

De Haloneso.

[40] Or. qu. an contracta ex deperdita Demosthenis, quomodo Lys. Theom. 2da.

78, 3. ἀκηκοῦσαι, διδωκέναι. Ita ludit in ἐπιδιδ. et ἀποδ. Æschines Ctes. p. 56, 26.

79, 11. πανταχῶς vel — χόσι. An, πάντως?

79, 14. Reisk. Ind. συμβ.

79, 20. [καὶ φέρους ἡμῖν ἰφαρ] An ex Or. πρ. ἐπιστ. p. 156, 18. Nam etsi statuemus istum compilatorem vicina hinc petivisse, facile potuit clausula vicissim illinc interpolari.

80, 12. Lectio ms. Y. orta e schol. edito in ed. Paris.

80, 27. Hinc Auctor or. πρ. ἐπιστ. p. 157, 7. Vide an e de Coron. p. 241, 9. compositus locus: quod si ita est, sophistam tenemus.

82, 6. Malim μεταβαλεῖν αὐτοῦ.

82, 25. Etsi in hoc scriptore non magnopere de elegantia laborandum, suspicor ista, τῷ δὲ Φιλιππέους — τ. ἴγκωψα, delenda esse, et opponi παράνομον μὲν, et ἐκείνοις δὲ p. 83, 4.

85, 1. ὡς μ. ὐ. εὐεργετήσων e p. 85, 15. nata puto. Vide or. πρ. ἐπιστ. p. 153, 7.

86, 2. πότερος πρότερος μήν ἐστι. πότερον Ald. 1. Vocem omittunt Ald. 2. et Felic. Simili errore peccatum est Aristoph. Nub. 937. ubi recte Ravennas, πότερος λέξω πρότερον;

87, 1. ἀλλὰ καὶ πρὸς Καρδιανοὺς, οἳ οἰκοῦσίσω ἴξω ἀγορᾶς, ἐπιστέλλει — ὡς δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι [πρὸς Καρδιανοὺς] τοὺς οἰκοῦντας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ. Hæc certissime interpolata. πρ. κ. om. Lambinus.

λαβεῖν et ἀνελαβεῖν. Energ. et Mnesib. p. 1162, 14.

88, 1. Reprehendit Longinus XXXVIII. monente Toupio (ibi f. supplendum κατεγέλαστοι.)

De Chersoneso.

[46] 90, 1. Exordium hoc respicere videtur. Auctor Procem. 31. certe in fine. Item scriptor Ep. 1. p. 1463, 6. et 1466, 20.

90, 4. Lege, ἕκαστος ἰγὼ τε.

90, 9. Male Bekker. ἀφειλόντας.

91, 8. ἔστι δὲ, εἰ μὲν] Q. ἔστω δὲ — Vide p. 92, 12.

91, 16. Recte τὸν ante πόλεμον om. pr. ms. O.

91, 26. Q. ὡς ἂν ἀσκήσητε, i. e. ἐὰν, ut p. 101, 28.

91, ult. Simile, ὥσπερ μ. γ. σωτηρία, Eur. Med. init. Alexis Ath. X. p. 459. A. πότερα μοι χεῖρον προβάλλεις τοῦτον etc. *is this a puzzle.* Ibid. XV. p. 665. penult. male vertitur. Andocides p. 31, 30. Lysias, p. 92, 21. 93, 16. ταύτην γὰς τέχνην ἔχω, deleto τὴν. Eurip. Cycl. 337. Ζεὺς αὖτος. Vide mea ad Lysiam, p. 107. ταύτη ἀρίζωται Reisk. ex marg. Sed vide Phil. III. p. 113, 1. et me ad Aristocrat. p. 676, 9. Quære an hic delendum τὴν ante εἰρήνην.

92, 19. τὰ [παρελθόντα] πράγματα. Ex emend. hoc natum pro παρόντα, quod ipsum ex de Pace init. vel aliunde (e. g. infra p. 95, 5. Phil. III. p. 123, 3.) intrusum puto. Vide Olynth. III. p. 29, 18. Retinendum fuisse puto ἀπέλωλεν, ut Phil. I. p. 53, 15. Sin mavis ἀνελόμενον subaudi ὁ πόλις.

93, 1. Ad 49, 10.

93, 9. μετὰ πλείστης ἡσυχίας. Q. ex p. 92, ult. interpolatum.

93, 20. Malim, φθάσῃ λαβὶν αὐτός.

94, 5. Vide ad Phil. I. p. 49, 10.

94, 26. Lege, εἰθυνεῖν. Vide Æschyl. Eumen. 893. ed. Pors. et Burneii censuram. Photius ms. εὐθυνεῖν. ἐν τῷ ἓ λεκτέον, οὐχὶ εὐθυνεῖν.

94, 29. Reisk. Ind. εὔχεσθαι.

95, 10. Vereor ne delenda omnia ista, ἀλλὰ βασκαίνομεν — τὰ τοιαῦτα, utpote ex apodosi primum ascripta pro scholio, deinde in textum intrusa. Pro ἐκωνοῦμεν, quod e proximo natum videtur, an ἐῶμεν, ut mox? Qu. βαβαιοῦμεν, ἀγανῶμεν.

95, 26. ὅ τι τοίνυν δύνασαι [ποιεῖν]. Q. an delendum, *quid hoc sibi velit*, ut infra p. 103, 27. Sublegit auctor Aristog. I. p. 774, 5.

95, 29. etc. Insignis locus Aristocr. 639, 19. etc.

96, 1. Reisk. Ind. πάσχ.

96, 1. Pro τιμῶμαι Hermog. apud R. citat ἔτοιμός εἰμι, forsan ex Phil. I. p. 48, 12.

96, 23. λέγω apud Tiberium Rhetorem (p. 46. Boiss.) ortum e p. 96, 3.

97, 3. q. τοσαύταις [ἐτέραις] ἡμᾶς.

97, 24. Livius XXXV. 49. init.

98, 5. Inepte ad δικαστ. transtulit auctor π. συντ. p. 171, 9.

98, 11. νῦν δὲ δημαγωγοῦντες — ἅπαν κιν-

δυπεῖσιν. E Phil. III. p. 111, 15. intrusa puto.

98, 15. φέρε γὰρ referendum ad ἐν δὲ — ῥᾳθύμους etc. p. 97, 26.

99, 2. ἐπιτ. hinc auctor Phil. IV. p. 133, 23.

99, 13. Ad 24, 29.

99, 18. Lege, παύσασθαι π. τ. κ. ἀλλήλων. Καὶ πακθους μέν —.

99, 28. νῦν γε δὴ ortum e Phil. II. p. 70, 4. Miror Schæferi judicium.

100, 1. Malim, ἕως δημοκρατεῖσθε. Qu. enim an ἕως ἂν = *while*. Solet *until*. ἕως ἂν, while. Phil. III. p. 114, 3. nisi ibi del. ἄν.

[47] 100, 10. Lege, τὴν παρ' ὑμῖν ἀλωθ. ex Phil. IV. p. 135. 10. vide mss.

100, 20. Recte ms. S. ἀμύνηται.

101, 1. σιροῖς per unum ῥ. Eratosthenes Brunck. Analect. I. p. 478. Anaxandrides Athenæi IV. 131. C. ubi malim transponere, Κίγχρων τε σιρὸν, βόλβων τε χύτρων ὄωδ. Vide Aristoph. Eccl. 1083. Valck. Diatr.

101, 12—21. Certe usque ad στρατηγοῦ lin. 18. ex Phil. IV. p. 137, 7. forsan et reliqua. ubi vide de hoc loco.

101, 15. δημοσιόυς. Androt. 615, 12. confer 22.

101, 25. Malim, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλητε ποιεῖν. forsan ex p. 103, 9.

101, 27. Seneca Epist. 82 init. "Desii jam de te esse sollicitus. Quem, inquis, deorum sponsorem accepisti?"

102, 12. Reisk. Ind. ἀναδύεσθαι.

102, 13. Confer Phil. I. p. 43, 5. Olynth. I. p. 17, 6. Valde suspicor omnia, ὅταν τὴ Δία — λέγειν ἄξιον, primo e loco Phil. I. et aliunde compacta ab auctore Philippicæ Quartæ p. 138, 15. atque inde huc translata.

102, 15. πάλαι παρελήλυθε. Imo nil minus quam *præteriit*; suspicor auctorem sublegisse aliquam locutionem, ubi erat καιρὸς, non ἀνάγκη. Vide de Coron. 60. Recte auctor Procem. 1. opp. ἀναγκ. et πάλαι ἐθέλοντας.

102, 16. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπαύχεσθαι δήπου μὴ γενέσθαι δεῖ. Cum Sopatro omitte δεῖ, et lege ἀπαύχεσθε. Vide Phil. II. p. 71, 18. Phil. III. p. 119, 26. εὐχόμενοι μὴ γενέσθαι. Lept. p. 489, 16. ἀπεύξαιτ' ἄν — γενέσθαι. Aristog. I. p. 779, 20. ἀπαύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ. Timocr. p. 718, 16. ἂν ἀπαύξαισθε — μὴ γενέσθαι. Ceterum confer Phil. III. p. 128, 7. Androt. 610, 3. (752, 12). Plato Hipp. Maj. t. 5. p. 432. ed. Bkr. — μου ἐφιεμένου πειράσεται. Πῶς λέγις; δεσπότης τίς σου ὁ ἀνθρωπός ἐστι. Vide de Cor. p. 296, 17.

102, 21. ἄξιον. Vide de Corona, p. 293, 25.

102, 25. τὸ [τὴν] εἰρήνην ἄγειν ὡς ἀγαθόν. Dele cum Ald. Tayl. Necessarius articulus infra p. 103, 3. hic nocet.

103, 2. ἐπὶ π.. Vide 13, 22.

103, 19. ἀδικοῦντα ortum e Phil. III. p. 112, 12. Imo colleto Phil. IV. p. 146, 21. dele στρατ. retine ἀδικ. Quis unquam dixit φανερῶς στρατεύειν? Vide ad De Corona 177. NB. ordinem rerum ad De Corona 21. Æschin. p. 68, 10. Mox τοῦτον indidem receperim. — Vel ὁ. φ. ἀδικοῦντα μ. γοὶ ὁ. φ. στρατεύοντα, π. κ. μ. legi posse puto, vel etiam, ἀδικ. στρ. πόλ. κ.

104, 8. Conf. p. 113, 12.

104, 8. Recte om. Bekkerus ἐμοῖ, ut Phil. IV. p. 147, 20.

104, 27. πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε [ἐχθροὺς ὑπαρχοντας ἐκείνῳ] Vide infra, p. 59.

[48] 105, 12. ἂν μὲν ἀπιστήσθε. Sensus videtur, *quæ belli jure olim ceperit præterea*: et suspectum ἀπιστ. præsertim quum ex insequente oriri potuerit. Exspectarem, ἃ μὲν ἀφήκησθε (ut mox lin. 21.), aut simile. Sed simplicius, ἂν μὲν ἀπιστήσησθε τίνες, σιωπᾶ — deletis deinde πόσων ἀπιστ. ut sensus sit, non *defraudati estis*, sed simpliciter *amisistis*, ut Olynth. III. p. 36, 9. Vide mox p. 106, 2.

106, 27. δίδωσι suspicor esse schol. ad δημεύει. Sed vide an del. κατηγορεῖ ut schol. ad κρίνει. accusat, *bona damnatorum proscribit, pecunium publicam plebi largitur*. Atque hoc verum. Nisi sit *proscriptorum bona*. Primo δημεύει, *he confiscates*, deinde δίδωσι (nisi leg. διαδίδωσι), *he squanders it in idle largesses*. Forsan respicit Auctor or. π. συνταξ. p. 166, 5.

106, 21. Cum toto hoc loco compara Mid. p. 575, 24. etc. F. Leg. p. 405, 20. (Aristocrat. p. 622, 12.)

107, 2. etc. Hinc et de Coron. pp. 292—3. (vide et 291, 19.) Procem. 25. p. 1436, 1.

107, ult. Reisk. Ind. ἐκεῖνος.

108, 5. Hinc Pro. 33. p. 1443, 1.

108, 14. Locus plane gemellus Mid. p. 552, 20.

108, 17. Malim, Πηραιᾶ καὶ καθ. Sic in Aristoph. Vesp. 430. οἱ δὲ τὼ Φαλαρὼ ἐν κύκλῳ κινοῦντε καὶ τοὺς δακτύλους, Brunk. ex em. Florentis pro οἱ δὲ (Hic ad Phil. IV. p. 146, 2. ad De Coron. p. 245, 21.) — Emendationem non improbo; minus aliquanto necessariam puto ob locum Mid. p. 552, 20. οὐκ ἀποκτενεῖτε; οὐ — βαδιεῖσθε; — οὐχὶ συλλήψεσθε; Nempe video non ad idem referendas esse tres quæstiones, 1. *non implebitis?* 2. *non ibitis?* 3. *non deducetis?* sed esse duas, unam simplicem, *non implebitis?* alteram bipertitam, *non* JAM, 1. *ibitis*, 2. *deducetis?*

109, 12. Hinc Pro. 41. p. 1449, 14.

Philippica Tertia.

[58] 110, 1. Init. sublegit auctor Pro. 6. p. 1422, 9.

110, 5. Reisk. Ind. ἀδικεῖν.

110, 9. ὑπηγμένα — [καὶ προειμένα] dele cum ms. orta ex v. l. προηγμένα pro ὑπηγ. ut ex lectione Aldinæ Taylori ὑπείγμ. liquet. Pantænet. 970, 8. τὸ πρᾶγμ' εἰς τοῦτο πρόπτω.

111, 24. καὶ παράδοξον — κεκίνησθε. Nil affirmo, sed qu. an ex variis Dem. locis corrasa.

112, 7. οἶδὲν ἂν ἄλλο ἴδοι.

112, 8. ἢ ὅπως (ὡς) ἀσφαλ. R. e conj. Vide Symmor. p. 181, 28.

112, 25. sqq. Confer Liv. XLII. 13. p. 772. prop. fin. "Videbam quam etc."

113, 12. Vide 104, 8.

113, 27. [ἐν αὐτοῖς] Vide p. 124, 1.

116, 19. Vide p. 118, 11. 140, 19. Hermogenem p. 252. Æschin. Ctes. p. 83, 29. 89, 40.

117, 20. Hinc profecit Auctor Phil. IV. p. 133.

117, 23. [μηδένα] μηδ' εἷ π. FOR ONE *to say.*

118, 8. χαρεῖν. Mid. 579, 3. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χαρεῖ. Cicero Milon. c. 32. ubi vid. Abram.

118, 11. Hinc διορ. Hermog. p. 252. Vide ad 116, 19.

118, 26. ἐπ' οὐσία π. γεγονὼς [γνήσιος] (e superioribus) — ἄξιον μέμψεως.

119, 26. συχνόμενοι (adde μὲν ex ms.) παθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γ. Per se rectissimum, ut infra p. 130, 7. Sed ob sequentia legendum puto, ἑαυτὸν ἕκαστος. Vide supra p. 118, 18. Phil. I. p. 42, 11. et 54, 7. collato Brunck. ad Arist. Plut. 785. Sing. et plur. conf. Rhod. p. 198, 7.

120, 4. Vulgo dist. σ. δ. οὐχ ἡμῶν; pessime, vide de Coron. p. 254. 257. 326. Vide Phil. IV. p. 133, 20.

120, 5. [ἰδὼ τἄλλα — Καρδίαν].

120, 12. τί οὖν αἴτιον τυγχανεί; p. 127, 6. τί οὖν ποτ' αἴτιον — τὸ pro ποτ' mss. malim, τί οὖν ποτὲ ταῦτην. Chers. p. 103, 17. et F. L. p. 405, 27. τί ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ αἴτιον. Aristocrat. p. 65, 7. ult. Zenothem. p. 884, 26. F. L. 412, 1. τὸ τούτων αἴτιον. Androt. 614, 5. sed mox lin. 12. τοῦτ' αἴτιον. Aristoph. Ran. 1305. ed. Br. Æsch. c. Ctes. p. 65, 3. Phil. II. p. 66, 6. αἴτιον δὲ τούτων. Thucyd. VIII. 56, 4. τῶν Ἀθ. — αἴτιον γενέσθαι. q. ταῦτιον.

120, 18. Vide Reisk. Ind. στρέφ.

120, 20. καὶ ἄνω [καὶ] κάτω. Cum copula potius est, *up and down, backwards and forwards*; sine copula, *upside down, topsy turvy, at sixes and sevens.* si vera est Bakeri sententia ad Clemed. p. 381. (Bergler. ad Arist. Eq. 862. ibidem citatus hunc locum optime vertit, *ima summis miscuit apud Græcos.*) Dem. loca apud Ruhnk. ibid. sunt F. L. p. 424, 27. de Cor. p. 263, 19. Aristocr. 680, 14—17. qui locus imprimis notandus, mixta scil. notione *inconstantiæ* et *perfidiæ*; ut qui 1. δεῦρο κἀκεῖσε se verterit, et 2. qui συγχεῖν πᾶσαν πίστιν solitus esset.

121, 24. Malim, καὶ γὰρ (ἂν) ἄνευ —.

122, 2. [οὐκ Ἀθήναζε.] ταῦτ' ἔστι τ. dele, ex sequentibus procul dubio orta. De Arthmio F. L. p. 428, 1. Æsch. Ctes. p. 90. Dinarch. p. 108.

122, 7. ἡ γὰρ Σίλικὰ ἐστι τῆς Ἀσίας. Q. an scholion.

122, 13. Lego, μεθέξειν ἡμᾶλιν; ἀλλ' οὗ ἐν τοῖς φονικοῖς γίγνεσθαι νόμους ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι ἀλλ' ὑβρεως ἢ τὸ ἀκουτεῖναι, ΚΑΙ ΑΤΙΜΟΣ (q. ἄτιμος, i. e. ὁ ἄτ.), φησὶ, ΤΕΘΝΑΤΩ. *sed ubi recensentur ii de quorum cæde legislator non sinit quæri, sed quos impune occidere licet.* Scilicet, οὗ omisso, scriptum est ad marg. ΑΑΑΟΥ, quod aliquis, negativam putans esse, supplevit ex sequentibus. Similis res accidit Athen. VI. 248. Pausan. V. 424, 8. τοῦτο δὲ λέγει ἀλλ' οὐ τοῦτο λέγει omitt. Harpocrat. v. ἄτιμος. Cætera dedere mss. Possis etiam, ἀλλ' οὐ τοῦτο λέγει· ἀλλ' ἐν τ. φ. γ. νόμῳ ΤΤΙΕΡ etc. ut hæc postrema sint (Aristocrat. 639, 10. Pro Phorm. 952, 15. ubi me vide) titulus legis, ut apud Æsch. Tim. p. 4, 8. ΝΟΜΟΣ φησὶ ΠΕΡΙ ΕΥΚΟΣΜΙΑΣ. ὑπέρ. Mid. p. 529, 4. (ὁ νομοθέτης) ἴδωκεν ὑπὲρ τούτου γεγράφειν. Aristocr. 635, 3. Naus. et X. 989, 27. δοῦναι δίκην. Aristocrat. 642, 13. δοῦναι δικάζεσθαι [γεγράφεσθαι, Timocr. 705, 25.] Pro Phorm. p. 962, 28.

122, 17. παθαρόν. Vide Leptin. p. 505, 18.

122, 28. Cicero Milon. 6. "Nihil enim necesse est enimvero me flagitio proferre."

123, 4. ἐγκεῖσθαι; ο ο ο (Vide p. 129, 1.) Cætera hujus lineæ delenda cum mss.

124, 9. Reisk. Ind. ἐκτραχ. "Dum astra speculamini, sic foveam incidatis." ἐκτ. Arist. Plut. 70.

124, 12. ἀγὼν) (πόλεμος. Symmor. p. 180, 14.

124, 19. Lege, τῇ διανοίᾳ· καὶ τοὺς — Felic. διανοίᾳ τῷ τοὺς πας' —.

124, 22. [ὑπηρετοῦντας ἐκείνῳ] dele ex p. 125, 9. prorsus dubio orta, et supple ἐχθρούς, quod ex scholio irrepsit in locum similem Chers. p. 104, 27. Ibi delenda sunt etiam ὑπηρ. ἐκ. quæ ex hoc loco jam interpolato fluxere, et quæ non legebat auctor Phil. IV. p. 148, 10. qui tamen habet ἐχθρούς.

124, 27. Hinc, ut videtur, Procem. 31. p. 1440, 27.

125, §. λαιδορ. Vide Procem. 53. p. 1458, 27. οὐχὶ δεινὸν κ. ὃν ὃ. Eadem fere Mid. 537, 34.

125, 3. Confer Procem. 42. p. 1450, 10.

125, 7. ἦσαν — τὰ Φ. φρονοῦντες καὶ πάνθ' ὑπερ. etc. Recte Bekker. φρονοῦντες natum e sequente. vide et p. 115, 16.

126, 3. τί δεῖ [τὰ] πολλὰ λέγειν;

126, 18. Sallust. Catil. 51, 29. ed. Cort. "Ea populus lætari et merito dicere fieri." Sed is locus potius est e Xenoph. Hellen. 2. 13. 12. ut monet Victorius.

127, 2. Si sanus est locus, videtur cum Seagero capiendus: *qui se* (tyrannos, ab Euphræo accusatos) *servarunt, et qui Euphræum quovis malo dignum putarunt.* Sed valde ambiguum σωζ. quod collato loco p. 126, 1. et mox 127, 13. accipias eo sensu quod dicitur, ὁ πόλις σωθήσεται etc. etc. Deinde exspectares σώσαντας. An, τοὺς τότε τοὺς σάζοντας. *illos qui bonos cives Euphræumque ibant perditum?*

127, 10. seqq. Hinc Pro. 1. p. 1419, 7—13.

127, 17. Valde suspicor et hic et lin. 27. decurtanda esse cum codice S. — οἱ μὲν ἐφ' οἷς ἤδη χαριοῦνται, ταῦτ' ἴλεγον, οἱ δ' ἵ. δ. ἵ. σωθήσεσθαι. πολλὰ — Certe hæc, καὶ προέσθαι — τινὰς, furvillis ejiciendæ. Vide an orta sint Cherson. p. 102, 5.

[60] 128, 14. Proxime ad Seageri mentem malim, ὅστε μηδ' ἂν ὑτιοῦν ᾖ, μηδὲν δεινὸν πείσεσθαι. Nunc malim, ὅστε (μηδὲν) μηδ' ἂν ὑτιοῦν ᾖ, δεινὸν πείσεσθαι. F. L. p. 445, 6. μηδ' ἂν ὑτιοῦν ᾖ. De Cor. p. 284, 6. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. Leptin. p. 497, 27. et Wolf. p 356 Pantæn. p. 971, 6. Leptin. p. 458, 21. 26. μηδεὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, et prorsus simile, 488, 28. (506, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι, μηδ' ἂν — γένωνται;) Mid. p. 534, 9. μηδένα τολμῆσαι ποιοῦντα μηδ' ὧν ἁλῶσεσθαι.

130, 5. ὑμεῖς δ' ἀναδράσεσθαι recte ms. vide me ad F. L. p. 447, 5.

130, 9. γέρας. In Ol. III. fin. τάξις.

130, 14. εἰ γὰρ ἦσαν — ἀλλ' οὐκ εἰσίν. Si servanda sunt, ponenda sunt post τοὺς ποιήσοντας.

Philippica Quarta.

[72] 131, 8. Cherson. p. 109, 11.

131. 11—12. πρὸς ἅπαντας ἀ. Φ. (ἀεὶ) χρῆναι lege ex mss. et Midianæ initio.

131, 15—132, 10. Effecta ex Phil. 2da. ab init. usque ad p. 66, 20. et Olynth. II. p. 21, 20.

132, 17. τῆς ἐκείνου πραιμήστως. Mira locutio pro ἐκείνης τῆς π.

132, 24. Lege τῷ τοῖς βουλομένοις χ. cum Lambino.

133, 9. Totus locus usque ad 134, 5. ex Ol. I. p. 12, 22—13, 25. et Phil. III. p. 117, 20. etc. conflatus. Confer etiam F. Leg. p. 412, 12. lin. 10. ἀπεχθ. ex Ol. III. p. 34, 11. lin. 23. ἐπιτιχ. ex Chers. p. 99, 2. οὐ στήσεται p. 134, 3. ex Phil. I. p. 52, 21. Denique σύμμ. ὅντα ὑμῶν l. 20., ut suspicor, ex Phil. III. p. 120, 4.

133, 29. Elis. F. Leg. p. 424, 22.

134, 6—17. Cherson. p. 99, 10—27.

134, 17—27. Phil. II. p. 70, 4—14.

134, 27. ad 136, 1. Cherson. p. 99, 29. ad 101, 3.

136, 2. etc. Vide Cherson. p. 103, 18. etc. unde infra p. 146, 20.

136, 5. ὅτῳ πολεμήσετε. *civem in quem impune sæviatis.* vide mox lin. 14. E Cherson. p. 97, 27. etc. sublecta suspicor. Omnino conf. Procem. 21. p. 1432, 21. et 35. p. 1445, 7. etc.

136, 19. Cherson. p. 104, 1. unde infra p. 147, 11.

136, 19—27. Adumbrata ex Cherson. p. 94, 18—95, 2.

136, 23. τριήρεις etc. ex Phil. I. p. 49, 16. et alibi ibid.

136, 24. γέλως, ex Phil. I. p. 47, 6.

136, 29. ἀλλ. αἰτιᾶσθε, ex Olynth. II. p. 25, 16.

137, 4—7. Effecta ex Phil. I. p. 51, 14—52, 5.

137, 7—19. Ex Cherson. p. 101, 12—21. nisi ibi delenda, οὐ γάρ ἐστι βοηθεῖαις — τοῦ στρατηγοῦ, lin. 12—18. ut primum huc convecta sint ex Phil. I. p. 49, 1. et 15. p. 47, 2—6. (πρόφ. etiam Olynth. II. p. 26, 2.) deinde illuc intrusa.

137, 19. etc. An ex F. L. p. 434, 3?

137, 23—138, 24. Chers. p. 101, 22—102, 22.

138, 29. ἰδίλιαν ἀκούειν. Exspectarem, ἀνέχεσθαι, aut simile; quale ὑπομένειν.

139, 3. Vide Cherson. p. 92, 24. etc.

139, 14. E De Pace init.

139, 20.. ταὐτομάτου. Vide Olynth. I. p. 11, 27. et seqq.

139, 21. Q. de historia.

140, 4. φοβερώτερός ἐσθ' ὁ Φ. Lege, ἴστω.

140, 11. ὁ δὲ βάρβαρος recte legit et interpretatur Reisk. Eur. Hipp. 966. ed. Monk. Rhod. p. 199. Menander Athen. XI. p. 502. E. Demetr. Rhet. §. 223. Alexis Athen. XI. p. 463. E. 2. Plato Repub. V. 452. D. 6. (330, 15. Massey.) Phædon. p. 88. 56. Wytt. Gorg. p. 546. A. (32, 7. Heind.) sed ib. v. l. Adde de δὲ Plato Gorg. ed. Heind. 141, 6. 143, 2, 153, 4. 183. 5. 214, 1—4. 235, 3.

140, 18. οὐδενὸς τῶν π. Eadem fere verba alicubi apud Lysiam, ni fallor.

140, 19. λοιτοῦ. Vide ad Phil. III. p. 116, 19. An hinc Sallustius Catil. 52, 16. Cort. = p. 173. Wass. "Sin in tanto

omnium metu solus non timet, eo magis refert mihi atque vobis timere."

140, 22. etc. An adumbr. ex Olynth. p. 26, 3. 27, 1. etc.?

141, 3. " Procem. p. 1450, 3." Schaefer.

141, 16. οὐδενὸς οὐδὲν ζαμιουμένου, ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων· οἱ γὰρ ἄνοφοι πάντες — Sic lege. 1. omisi τῶν τὰς οὐσίας ἰχθύντων, 2. vulg. εὔνοφοι.

142, 6. Ineptiæ meræ; sed recte Augerus σύμπαντας, quasi τὸ πλῆθος, τοὺς πολλούς. Omnino vide Ps. Dem. Ep. 3tiam fin.

142, 26. κρύβδην ψῆφον judiciorum esse pute, non concionis; per χειροτονίαν, quantum nunc memini; res illic agebantur (vide Leptin. p. 458, 11.) Aristoph. ἀνυχειροτονῆθ' αἱρεῖν σεαυτόν. Quantum per orationis turbidæ obscuritatem licet, hunc sensum extrico: *quum videant suasorem gratia florere, pœne securum; quippe qui judicium suffragiis absolvatur, etsi clamore condemnetur.* Alludit ad παρανόμων γραφάς.

143, 23. ἵππος, ὠδαίμων, etc. Cherson. p. 106, 13.

143, 27. Λακεδ. etc. Olynth. III. p. 36, 4.

144, 6. μεθ' ὅ τι χρὴ — Phil. II. p. 66, 5.

144, 10. ἀρχόντ. Phil. II. p. 66, 16.

144, 11. ὀνίων. Cherson. p. 106, 15.

145. 8. Reisk. Ind. πρόσταται.

145, 25. πέπραται. Ex Phil. III. p. 120, 27. seqq.

145, 27. μετοικ. etc. Cherson. p. 102, 29.

145, 29—150, 5. Omnia, paucis hic ibi mutatis, e Cherson. p. 102, 23—106, 20.

146, 2. οὐ δεῖ λαμεῖν (an ex οὐδὲν δεῖ λέγειν, Cherson. 5? potius e Phil. III. 12. φοιτᾶζειν) οὐδὲ (al. καὶ eodem sensu) γράφειν πόλεμον. Sed quis unquam bellum aut dixit aut putavit esse λῆρον? An scripsit ἀλλὰ? Vide p. 136, 3. Sed tum quid fient istis, τὸ τὴν εἰρ. ἄγειν etc. e Cherson. p. 102, 25. etc. Mox lege cum mss. ὡς οἶδ' ἔγωγε τὰ ἀλ. —— οὐ δεῖ λαμεῖν est, *missas fac ambagem et aperte dic quid velis.* Nos, *speak out.* Æschin. Ctes. p. 74, 7.

Resp. ad Epistolam.

Hunc titulum non agnoscit Dionysius. An conflctus ex p. 157, 3. qui locus e Phil. I. p. 51, 2.

152, 4. ἐπειδὴ γὰρ, i. e. opinor ἐξ οὗ. quomodo ἐπεὶ tragici. Porson. ad Med. 138. Seidler. ad Iph. Taur. 247. (258.) Demosth. Symmor. p. 188, 10. nisi ibi leg. ἐπεὶ δὲ —.

153, 6. οἷς πρόσθεν etc. Ex Olynth. II. p. 19, 17.

153, 7. μεγ. εὐεργ. Vide Halonn. p. 85, 1. et 15.

153, 27. ὡς πέπτωται μὲν etc. Unde?

154, 5—156, 29. Ex Olynth. II. p. 20, 19—28. et 21, 27—25, 1.

154, 17. ὡς οὕτω τις. Olynth. I. p. 15, 8.

156, 18. φόρους. Halon. 12. (hic p. 31.)

157, 1. κατὰ τὴν ἀγ. etc. Phil. I. 13.

157, 3. ἐπιστ. Phil. I. p. 51, 2.

157, 7. οἰκαδὲ etc. Halonn. p. 80, 26.

157, 12. οὔτε ξενοτ. Cherson. 21. etc.

157, 13. οὐκοῦν θαυμαστόν. Olynth. II. 23.

158, 5. ἐκ Μ. ὁρμ. Halonn. p. 78, 14. De Coron. p. 247.

Philippi Epistola.

[80] 160, 6. εἰς τοῦτο [παρανομίας] ἀφῖχθε [καὶ] δυσμενείας. Dele ex p. 159, 12. ortum.

160, 14. ἔστι — διαλήσεσθαι. Q. — θε.

161, 6. πόλεμον αἱρεῖσθαι. Suspectum Reiskio in indice. Lego, ἄρασθαι. Vide Symmor. p. 178, ult. ἀναιρεῖσθαι probum, ut Symmor. p. 180, 23.

163, 9. ἔτι πάλιν αὐτῷ προστάττετε. πολεμεῖν pro πάλιν Felic.

164, 3. Isocrat. Philipp. §. 82. contulit Coraes.

164, 7. ἢ συμφαντοῦντας ἀντιλαμβάνειν] ἀεὶ τὶ λ. Felic. Me vide Ol. III. Alias non malum esset, ἄν τι λ. Mox περιποιεῖσθαι Felic.

165, 16. In fine transp. malim, ὑμᾶς — δικαίου, et δ. π. τ. κ. ὑμᾶς. Nisi delenda potius ὑ. δ. μ. τ. δικαίου, ut scholion.

Περὶ Συντάξεως.

p. 166, 5. διδοῦσι. Cherson. p. 106, 27.

166, 14. 15. Confer Androt. p. 607, 5. 608, 24. Infra 169, 2.

166, 16. Respicit Olynth. III. p. 14, 27.

167, 11. τὸν δεῖνα. Olynth. III. p. 38, 21.

167, 16. Olynth. III. p. 38, 4. seqq.

167, 20. τῆς πόλεως εἶκε. Infra 168, 7. Phil. I. p. 45, 14.

167, 21. ἅμα τε. Ex Ol. I. p. 14, 27. μίαν σ. ε. τὴν αὐτήν. unde et infra 168, 21. Vide Rhod. p. 197, 20. [Lysias p. 180, 5. ex optima em. Reisk.]

167, 23. Vide Ol. II. p. 26, 17. et ad 49, 10.

168, 1. ὠφελ. Olynth. II. p. 26, 14.

168, 3. πολίτας. Phil. I. p. 45—46.

168, 16. Μυτιλ. Vide Rhod. p. 196, 3.

168, 18. μοίζω χρή. Confer Rhod. p. 195, 11. etc.

168, 21. Cf. supra ad 167, 21.

169, 2. Supra ad 166, 14. An hoc ex Ol. I. init.

169, 9. μισθοφ. Olynth.

169, 13. seqq. Vide Phil. IV. p. 139, 1. et 137, 1.

170, 17. Vide an totum hunc locum inde a p. 170, 4. conformarit ad exemplum F. L. p. 434, 6. et seqq.

170, 19. Saltem l. οἱ πολλοὶ —.

171, 9. Ex Cherson. p. 98, 5.

171, 11. ἴχειτ αὐτῶ. Q. ΕΧΟΙΝΕΜΑΤΤΩΙ.

171, 15. Recte R. ταῦτα λέγω, τὰς προφάσεις ἐγὼ —.

171, 23. Ex Phil. I. p. 54, 10.

171, 24. κλῃσομ. Respicit Olynth. III. p. 37, 1. Imo ex Aristoc. p. 690, 14.

171, 29. etc. Ex Ol. II. fin.

172, 7—11. Ex Aristocr. p. 690, 11—16. Hinc autem Procem. 55, p. 1461, 7—9.

172, 13. Olynth. III. p. 35, 1.

172, 14—173, 22. Aristocr. p. 686, 5. et sqq.

173, 16. Distingue, ἀνθρώπους, οἰκοτρίζων οἰκότριβας, a deputy mop-squeezer to a sixpenny whore's maid.

173, 23. usque ad 175, 20. p. 34, 27—37, 14.

174, 1. "Quædam ex Isocr. de Pace." H. Wolf. qs. de hoc.

174, 7. E Rhod. fin.

174, 20. Aristocrat. p. 689, 9—690, 17.

174, 24. Androt. p. 617, 19.

175, 12. οὐδ' ὅταρ ex Fals. Leg. p. 429, 18.

176, 1. An ex Eurip.

176, 15. τάξιν. Olynth. III. fin. 176, 22. Xenoph.

Περὶ Συμμοριῶν.

Orationis π. συμμ. consilium fuisse putat F. A. Wolf. præf. ad Leptin. p. CX. ut per speciem exponendi quæ essent agenda, populum a gravi bello suscipiende deterreret. Comparare poterat Wolfius Nician Thucyd. VI. 19. et Horatium ad Pisones (si modo recte statuit Wielandus).

Exord. est Procem. 7.

178, 6. Vide an leg. αὐτοὶ μὲν τὸ δοκεῖν εὖ λέγειν φέρονται. Vulg. nata a v. ll. δοκεῖν et δόξαν. Deinde ἐκφ. est *præ se ferunt*, ostentant, etc. quum oporteat *reportant*, *asseqnuntur*. Confer Procem. 9. p. 1425, 1. et 32. p. 1441, 12.

[7] 178, 15. [οἱ μέλλοντες] λέγειν. Dele cum MSS. parte. Scilicet cum omissum esset ὄντες post φανείμεν, supra scriptum fuit, οιμενοντες, scil. indicans v. lectionem, φανοῖμεν [vel φανεῖμεν] ὄντες. οἱ λέγοντες conjicit R. ut mox p. 185, 5. — ἡμεῖς οἱ λέγοντες δ. φ. ὅ. in Procem. Suspicor ἡμεῖς δεινοὶ sine mediis.

178, 20. πᾶς ὁ π. φόβος λέλυται. Malim, λέλυτ' ἂν (vel λέλυτ'. q. de orthogr.) optativ. perfect.

178, 23. Exspectares, νομίζω μὲν, ut Cherson. init. sed consulto omisisse videtur.

179, 2. σφίσιν αὐτοῖς præfero. Alterum e lin. 16. natum.

179, 19. Malim, εἰς δὲ τὴν ταραχὴν — et forsan, προπαθεῖναί (τινας) τὴν —.

179, 20. [τὴν πόλιν ἡμῶν] Suspecta. *I advise* (you) *not to precipitate* (the Greeks). παραινῶ absolute, ut Megalop. fin.

179, 27. ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει. MS. vid. Olynth. I. init. Leptin. p. 522—3.

179, ult. Lege, ἐν πολέμῳ γ. οὐκ ἴσῳ, R. ex MSS. recte.

180, 5. Ob mss. legendum puto ἐπὶ ταύτῃ προαιρεῖσθαι. Vulgata orta est ex προαιρεῖσθαι.

180, 6. Hinc Pro. 50. p. 1457, 2. Vide et 32. p. 1441, 19.

180, 15. ἀγῶνα. Phil. III. p. 124, 16.

180, 21. Lege, κινδυνεύουσι. Vulg. ut-cunque def. *are threatened*.

180, 29. κεφάλαια [τῆς δυνάμεως] Dele. Ex superiore. *Summa*, non copiarum, sed rerum gerendarum. κεφ. Olynth. III. p. 34, 28. Symmor. 189, 21.

181, 2. τοῖς [οὖσι] συμμάχ. ex vicinis orta.

181, 3. ὁμολογοῦντας ἐχθρούς. v. l. — συμμένους, et — μένας. sed vid. Timocl. Athen. VII. 300. B. V. ad Aphob. III. p. 828, 14. 857, 7. Lept. 469, 2.

[8] 181, 11. Distingue, προφᾶν, ὦ πρὸς τοῦ Διός, εἶσθε τοῦτο; et post οἶμαι supple προφᾶν. Jam vide quam ineptiat R.

181, 15. Malim, ἃ νῦν οἰόμεθα ὑμεῖς, πράττετε, cum MSS. — ται inepte R.

181, 21. Lege et distingue, παρεσκευάσθαι (ms.) τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἐπισχεῖν, δεομένους σώζειν (omisi καὶ) εὖ εἰδέναι. Constructio est, εὖ εἰδέναι πάντας ἥξειν. δ. σ.

181, ult. Recte schol. οἶμαι δὲ — Idem mox αὐτὸν pro αὐτούς. Q. αὐτοὺς, ἀπαράσχῃ, ut Phil. I. p. 48, 19.

182, 2. γνώμας [ὑμᾶς]—.

182, 23. ἀνταναπληροῦντας. Recte opinor Amerusort. p. 757. *ut cui mêres tribuantur ditissimi, eidem tribuantur paupertimi;*

quo pacto totius μέρους census ad justam summam redigatur. Græce exprimas, *τοῖς εὐπορωτάτοις ἀεὶ προστίμωντας τοὺς ἀπορωτάτους.* Sed valde dubito an hic sensus e vulgata oriatur: quæ potius hoc sonat, *unum divitem* in *μέρει* A, *pensandum esse multis pauperioribus* in *μέρει* B. quo nil ineptius. Vide an leg. *συν-ἐπιλαμβάνοντας τοῖς εὐπορωτάτοις.*

182, 27. Malim, *ἀποδιξάντας, κατὰ ις πολῖς*, ut mox *καθ' ἓξ τάλαντα*, ut alterum ex seq. fluxerit. Sed videtur leg. *κατὰ τὰς ις*, ut c. Aphob. I. p. 815, 11. 837, 1. vid. Leptin. p. 467, 6.

183, 2. Malim, *ἑκάστην τὴν φυτιάν.*

183, 7. etc. Vide Reisk. Ind. *φυτιάσεται.*

183, 9. Malim cum mss. *ἐξηκοστατεσσαρακοντάδας ἑκάστη τῶν μεγάλων εἶναι —.* Aphob. II. p. 838, 25. *φυτιαεἰδεκαταλάντους* conjunctim mss. — Vel *τῶν μεγάλων*, vel *τῶν εἶναι* videtur esse scholion.

[9] 183, 18. Scil. 60 talenta et 12 cives *cuique navi. συντελῆς* etc. De Coron. Deinde legendum suspicor, *ἐὰν δὲ διακόσιοι, τριάκοντα μὲν ἢ τάλαντα, ἓξ δὲ σώματα. ἐὰν δὲ τριακόσιοι, εἴκοσι μὲν ἢ τ. τέτταρα δὲ σώματα.* Ut scilicet cætera sint e margine, quod certe factum est paulo infra p. 184, 6.

183, 22. *ἓν χρεστὸν ἐκ. — τῶν* ms.

184, 6. Deleto manifesto scholio ad *ἐπιλαμβάνεσθαι τὰς φυλάς*, lege, *τῶν δὲ ταξιάρχων ἕκαστον ὧν ἂν ἡ φυλὴ —.* Q. tamen an *τὸν —χον.* Taxiarchum habebant singulæ tribus. Æsch. F. L. p. 50, 42. Mox lin. 11. malim, *ὧν ἑκάστη μέρος.*

184, 15. *τριήρεις πόσαι* [*καὶ τριάκοντα — τριήρεις ἔχη*·] *ἐὰν* — Dele.

184, 21. Possis, *παράδοξον μὲν οἶδα μέλλων λέγειν.* sed verum puto, *χρημάτων πόρου, παράδοξον μὲν οἶδα ὄν, ὦ μέλλω λ.* sine reliquis. Certe *ὢν* del. Ol. I. p. 14, 18. Phil. I. p. 48, 14. 15, 20. Hyperides Apsinis (Ruhnken. ad Rutil. Lup. p. 10.) *ταχθεὶς δ' ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων, ὑπὸ πόρους.* Eur. Phœn. 998. Suppl. 787. ed. Gais.

[10] 184, 25. Reisk. Ind. *πόρος.*

184, ult. Distingue, *τίς οὖν ἐστ' οὗτος ὁ νῦν μὲν οὐκ ὤν, ὑπάρξων δὲ σύτε*; et v. Hermog. p. 416. ed. Crispin.

185, 7. Reisk. partim è conj. *ἴσως τὸ πλ. χρησμῳδοῖ*, scil. *φοβοῖτο.* recte.

185, 15. *προσυπογκαῖν* R. ex uno ms.

185, 22. Lege, *πρὸς (τὰς) διαιρέσεις* etc.

185, 17. *ἀθρόα [καὶ] πολλὰ — De ἀθρόα* Leptin. p. 496, 25. 499, 5.

186, 19. Rectiss. Schæf. Sed susp. *τίμημα.* An, *ἡμῖν δὲ τὴν χώραν ὑπάρχειν ἀφορμὴν ἀκούσεται?*

187, 2. etc. Isocr. (Paneg.?)

[11] 187, 10. Malim, *ξένους κρατῆσαι τῶν Ἑλλ.* Deinde *κρατήσαντες ἂν* R. ex conj. non male. Lege, *κρατήσοντες.* Confer. Rhod. p. 197, 20.

187, 18. [*οὐδ'*] *ἀγαθὸν —.*

187, 25. *δι' οὓς ἀναλύσωται*, recte vulg. ut

188, 8. *ὅτι ἴσως μὲν ἐκεῖνο.* Inepte R. *τίως.*

188, 19. Inepte *ἀδικημ' ἂν* infercit R. manifesto v. l. pro *ἀδικεῖν ἀπ.* Callimach. Epigr. XLIV. *εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ.* Lege, *ἀδικεῖν.*

188, 22. *ζητεῖν.* Suspect.

188, 27. Æschin. F. L. p. 38, 9. *πολεμεῖν προηροῦντο οὐ δυνάμενοι.*

189, 7. Confer colloq. Biantis et Crœsi, Herodot. I. 27.

189, 9. Malim, *ὕπερ.* (R. P.)

189, 15. *ὅσων νῦν ὑπαιρέσεων.* Vid. Reisk. Ind.

189, 28. Olynth. I. fin.

Pro Rhodiis.

Exordium est Pro. 27. p. 1437.

[19] 191, 5. Lege, *ὀφείλειν τοῦ τοὺς διὰ — Quum τοῦ τοὺς* in *τούτους* coaluisset, *ἰοῦντας* supplevit librarius. Admisso autem *ὁρῶντας*, ut fecit Reisk. necessario legendum esset *ἔχοντας.* Confer Olynth. II. init. Procem. 24. p. 1435, 2.

192, 3. *παρελθὼν ἐγὼ* — De Symmor. p. 181.

192, 4. *οἶμαι δὲ καὶ μόνος ἢ δ.* Malim, *ἢ —.*

192, 19. *φθάσας ἢ παρακρουσάμενός.* Vide ..... (Thucyd.?)

193, 18. Non placet *πράττοντες μὲν — πράττοντος δὲ* — præsertim præcedentibus *πράξει* et *πραγμάτων.*

193, 25. *διημαρτηκότος οἷς ἐπιχείρουσιν.* Nota syntaxin 193, 10. *ὑπὲρ ὧν ἐλατ.*

194, 10. *εἶχον*] An .·. ope Atheniensis conjusdam (Charetis puta) urbem tuebantur? Certe patet Libanium et Scholiasten more suo ineptire. *οἱ ἔχοντες*, cum optimatibus et Mausolo, plebem jamdudum expulerant: nuper ejectis optimatibus plebem reducere volebant: interim arcem retinebant barbari. Contra hos Atheniensium opem implorabant. (*νυνὶ* p. 196, 2. non probat optimates adhuc rerum potirr.)

194, 10. *οἱ [τῶν ὄντες ἐν αὐτῇ] Ῥόδιοι.* Q. an del. vel leg. *ἐνταῦθ' Ῥ.* nam de exsulibus loqui videtur.

194, 13. *ὅπως καταλύσωσι* omnes. Qu.

194, 18. *οὔτε γὰρ προξενῶ* R. e MS.

195, 1—3. Hinc Pro. 24. p. 1435, 15.

195, 4. πολλῶν — πολλοῖς. Procem. 9. p. 1424, 23. τοῖς πολλοῖς Aug. 1.

195, 5. τὸν λοιπὸν τοῦ χρόνου Aug. 1. Vide Wolf. ad Lept. p. 223. In Or. c. Theocr. p. 1326, 16. τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου ms. Pro Phorm. p. 947, 4. τῆς προσόδου τὴν ἡμίσειαν. Alexis Athen. II. p. 47. C. D. Thucyd. I. 30. p. 24, 35. ubi schol. ἀπὸ Θουκυδ. τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς. sed VIII. 17. τὸ πλεῖστον τοῦ πλοῦ.

[20] 195, 10. δίκαιοι ἂν εἶναι R. e conj. ut F. L. p. 342, 26. Leptin. p. 248, 14.

195, 16. ἰδίων. Vide Wolf. De Pace p. 60, 25. Symmor. p. 179, 17.

195, 21. Nota infinitivos coacervatos. et (ubi?)

195, ult. [τοῖς] μετ' ἰσυχοφίας ζῆν ἠρεμούσης.

196, 16. Vestigia imitatoris in Procem. 28. p. 1433, 16.

196, 18. Lege, οἵπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε. Illud cum ms. hoc cum Lambino.

196, 19. ὃ μὲ γίνεται [τοιοῦτό τι] συμβαίν. Vide De Cor. p. 331, 15. ἃ μάτην' ἄφελε, συνίβη.

196, 20. Lege ex mss. καὶ γὰρ οὐδ' εἰ δίκαια — πεπονθέναι, ἀνίητε. Similis fere corruptela in Aristoph. Ran. 1076. indicata a R. P. Hec. p. 48. col. 2. ed. ult.

196, 23. φαίνεσθαι βουλομένους recte ms.

196, 26. Non obstante Schæfero, malim συμβουλήσασαν. De Argivis Wolf. ad Leptin. (Isocr. de illorum misero statu.)

196, 29. Epist. 3. p. 1477, 12. τοῖς ἀτυχήσασιν ἀεὶ—sed iste simul respexisse videtur Æsch. Ctes. p. 72, 39.

197, 3. γῆς καὶ θαλάττης ἄρχοντας. MSS. κρατοῦντας. v. Phil. III. p. 123, 9. F. Leg. p. 425, 21. Mox lin. 10. τὸν Α. ἀρχήν. Leptin. p. 478, 6.

197, 5. ὃς φασιν. Notabile exemplum. Contrario sensu Megalopol. p. 203, 26.

197, 20. ἀλλ' ἅμα τὸ αὖ. τήν τε πόλιν διὰ Λακ. illud ex ms. hoc ex Felic. Symm. p. 187, 10. et de ἅμα ad π. συντ. p. 167, 21.

198, 2. εἰσὶ δέ τινες [οἱ] παρ' ἡμῖν om. 2. mss.

198, 5. Malim, αὐτοὺς — ποιοῦντας ex marg.

198, 9. Dist. δίκαιον, ὄντα πολίτην, τ. scil. ὑμέτερον. sed addi hoc malim, ut F. L. p. 374, 26. (sed ibi v. ll.) Vel ὑμῶν, ut Megalopol. init.

[21] 198, 14. Lego, μηδὲ ξυλιμβέρλαν πάλιν (edd. mss. πόλιν. Vide F. L. p. 383, 24. 431, 13.) ὑμετέραν ποτὲ σύμμαχον οὖσαν, ὡς αὐτοὺς (ut ed. Par. Felic. like themselves, the Byzantines, Æsch. F. Leg. p. 44, 4.), συντελῆ (ὑποτελῆ Weimar.) ποιῆν καὶ Βυζαντίων (-τίους Felic. etc. -τιον MS.) ὁρίζειν — αὐτονόμους [τὰς πόλεις] (om. etiam Felic.) εἶν. γέγραπται· οὐδὲ Μαύσωλον ζῶντα (sic Felic. De ζῶν, Eubulid. p. 1306, 1. Leptin. p. 481, 12. Phorm. p. 960, 7. ζῶν αὐτὸν R. e MS. recte).— Expl. and make their territory (part of) Byz. Xenophon, Argos is Corinth. Æschines, Bœotia, Thebes.

198, 21. ἄλλας πόλεις ἑτέρας. Sic ἄλλος δεύτερος Eur. Troad. 614. δεύτερον ἕτερον Dem. Aristocr. p. 643, 20. Demosth. c. Spud. p. 1031, 23. recte R. ἄττα (sic non ἅττα adverss.) R. P. qui in adversariis manuscr. citat Platon. Cratyl. p. 92, 5. b. Fischer. (I. 438. D. 5. H. St.)

199, 12. R. e conj. καὶ μετὰ ταῦθ' (ἃς) ὕστερον. debebat, καὶ ἃς μετὰ τ. ὕ.

199, 19. ἐγκαίνια — [ποιῆν] ὑπαρχεῖν. Vide Hieron. Wolf. Conf. p. 191, 1. 200, 26.

199, 19. τὰ δίκαια [καὶ] ποιεῖν.

199, 26. Plato, sive alius, Alcib. 2. Bekker. 2. p. 279. H. St. 142. ὑπὸ συκοφ. πολιορκ.

199, 27. Malim, καὶ πρεσβ' ἕτερος (ut Megalop. p. 207, 21.) v. R. Vid. tamen Ol. I. p. 17, 6.

199, 28. De Coron. p. 306, 10. F. L. p. 399, 17.

[22] 200, 16. Nunc malim, τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν (q. an huc pertineat Æsch. Ctes. p. 68, 6.) καὶ φίλον ἡμῖν μὴ ὁμοιωποιοῦντας, νομίζετε δυσνουστάτους. μὴ ex conjectura addidi, cætera MSS. nisi μὴ ponere mavis ante τὸν αὐτόν. Aristides t. 2. p. 382. Cant. 1. p. 561, 16. Jebb. τῶν συμμάχων οὗτοι πιστότατοι καὶ ἀκηλαιότατοι, οὗτινες ἂν τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζωσιν (apud Abresch. Thuc. p. 51.) Cæterum similis fere antithesis Aristocrat. p. 668, 17. δύσνους citatur ex Thucyd. II. 60. p. 135, 34. adde Platon. Repub. V. 450. D. H. St. Xenophon. 2. 1. 2. Sophocl. Antig. 212. Plat. Theæt. p. 151. C. Deinde ad ἠρεμούσης supple φίλους, ut paulo ante p. 194, 11. Phil. II. p. 68, ult. F. Leg. p. 383, 1. Megalop. p. 219, 18. Vid. Androt. p. 607, 9.

200, 23. εὐρεῖν — εἰρεῖν. Pro hoc an εἰπεῖν?

Pro Megalopolitanis.

[29] Exord. est Procem. 8. p. 1423.

202, 9. Malim, τῶν ἐνθένδε συμβουλ.

203, 7. Paullo melius videtur ἀναιρήκασι. Vide p. 204, 10. 208, 25. 210, 5.

203, 8. πάλιν ἰσχυρὰς [γενέσθαι, vel γενέσθαι.] Delendum videtur ut e superiori repetitum.

203, 17. Notabilis sive lectio sive error

apud Schol. οὕτως ἔχειν δόξαμεν.

203, 21. προσθεῖσθαι δ' ἴτι Reisk. e Wolf. conj. δί τι τὸ τὰ δ. Felic.

203, 25. δ' ἡμῖν οἱ μὲν ὑπάρχ. Omittit οἱ μὲν Aug. 1. ὑμῖν Paris. 3. hoc, ut opinor verum.

κινδυνεύσατε

204, 15. Malim, ὑπὲρ ἧς καὶ παρετάξασθε. quam ob IPSAM etc. Nempe erat, ὑπὲρ ἧς ἐκινδ.

καὶ παρετ. Xenoph. Memorab. I. 2. 16. Lege, ὥσπερ ἵππων (καὶ) συμπάντων ἀρειχθόντων. ut ibid. §. 47. ὥσπερ ἵππων καὶ Σ. προσηλθον. Vide Aristoph. Nub. 1499. Equit. 180. ed. Br. Æschyl. Eumen. 71. Vide ad Pantæn. p. 974, 21. ad Steph. I. p. 1104, ult.

204, 26. [τῶν] ἰὼν π. Ex superiore lin. 24. τῶν πτωσ. Frustra Schæf.

[30] 205, 23. Lege, οὐδέν' ἂν ἀντιποιῶν εἴμαι.

205, 20. εἰ [σ. π.'Α. καὶ] ταῦτα π.

205, 25. καὶ περίτριον Θηβαίους. Quum eos in Cadmea recuperanda adjuverunt. Vid. F. L. p. 364.

206, 4. Recte corrigitur, δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων, ut de Coron. p. 316, 10. Herodot. I. 4. Leptin.

206, 15. Q. (καὶ) μὴ τὴν ὁμοίαν. Appendix Francf. ἀποδιδόασιν, quomodo legendum esset, (εἰ) περὶ ὧν ἔφασκεν.

206, 16. τινας Αακ. ['Αρκάδας]. Imo de Messeniis agitur. Vulg. e superiore lin. 7.

206, 28. An, περὶ πολλοῦ? (μικροῦ Halon. p. 87, 5.) Intelligit, περὶ τῆς Ἀττικῆς.

207, 13. Lege, ἐγὼ δ' οἶδ'—ταῦτα φήσειν, ex mss. vel ὑμῶν ἂν—.

208, 9. Legendum puto, vel cum mss. πολύ γε ῥᾷον, vel πάνυ γε ΡΑΙΔΙΟΝ. Sed illud animosius.

208, 11. μίχρι τού γε (sic) Felic. V. Olynth. I. p. 11, 4.

208, 12. ἀδίκως præfert Schæferus, forsan recte. Sed vide an hoc dicat: ἐὰν δέ τις, τὰ δίκαια ἀξιῶν, αὐτὸς ὑτιοῦν ἀδικῇ, φανερῶς ἐναντιοῦται ὁ ἀξιούμενος, κἂν πολὺ μᾶζον ἀδικῇ.

208, 18. Lege, τῷ Θηβαίους (τῶν τοὺς Felic.)—καὶ συμπράττωμεν αὐτοὶ (Felic.) ταῦτα γὰρ καὶ (om. καὶ Felic.) καλὰ—. NB. ταῦτα γὰρ—ἐξαπατώσας sunt διὰ μέσου.

[31] 208, 23. Lege, Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν, ut supra p. 203, 4. correxit Reisk. e MSS.

209, 6. Primo quid μὲν? Natum ex φασὶν ἑαυτοῖς. Olim correxi, φασὶν οὐ στάλας ἀλλὰ—deleto scholio. εἶναι agnoscit scholiastes. p. 114. § 44. Paris. Corruptelam vidit Schæf. sed male emendat.

209, 19. ἀδίκως. Ex formula, ut videtur, Herodot. I. 69. Aristoph. Lysistr. 169.

209, 21. κατοικισθῶσι (μόνον) inepte R. quamvis ita MSS. τὸν σωσθῆν, THE *real object*. Cherson. p. 90, 10.

209, 26. Q. τούτους τοὺς αὐτοὺς—. Vide me ad Æsch. Ctes. p. 85, 38.

210, 9. Lege, τὸ δὲ συμβησόμενον, τὸν τοῦ κ. λ. Omisi καὶ, pro quo inepte R. κατὰ.

210, 19. Lege, προῖσθαι τοὺς 'Α.

210, 22. Lege, ἐγὼ μὲν οἶν, ἃ ἄ. Deinde legendum, ἀλλὰ νομίζων συμφέρειν, et forsan, εἴρηκα (ἃ εἴρηκα) ut supra p. 208, 2. Herodot. II. 49. ποιεῦσι τὰ ποιεῦσι. Aristoph. Ach. 559. Plato Apolog. p. 88. ed. Fisch. ποιοῖεν ἃ ποιοῖεν. quod servandum videtur. Idem Plato Gorg. p. 506. A. 3. H. St. 245, 3. Routh. οὐδὲ—εἰδὼς λέγω ἃ λέγω. Protag. p. 323. c. 7. Rep. I. 342. fin. 352. c. 7. Euthyphr. 10. c. Possis etiam, servato ἃ νομίζω, legere, (οὐδὲν) οὗτε φιλῶν—sed præstat alterum. Vide Procem. p. 1421, 13. 1422, 26.

210, 25. ἄλλον ἁπλῶς MSS.

De Fœdere Alexandreo.

Melius sine ΣΥΝΘΗΚΩΝ. Vide Cherson. p. 102, 24.

212, 12. ὡς περὶ μεγ. *pro rei magnitudine*. Male, opinor, Schæfer.

212, 16. Non satisfacit Schæf. Mihi non liquet, utrum ἀναγκάζοι sit vitiosa lectio pro ἀγαναιτήσαιτο, an ἐβιάζετο e p. 213, 3. fluxerit. Vide an ἀγαναιτήσαιτο; εἰ τις ἀναγκάζοι, οἶμαι, εἰ ἦσαν—Πισιστρατίδαι, κατάγειν αὐτοὺς δωρεάν. Ἀρπάσαντας ἂν ὑμᾶς οἶμαι τὰ ὅπλα—.

215, 15. etc. Intricatum locum hodie non muto, modo αὐτοὺς v. 17. aspere scribas. Usitata constructio esset αὐτοί, sed non deesse puto exempla accusativi. *Nisi forte aut illos latet, se, quum pacem servandam suadent, de rerum statu loqui, in quo nulla fiat injuria; aut, neminem putant pro injuria habiturum, quod tyrannides* etc.

220, 5. διεβεβαιωσάμην, ὡς ἂν τ.

De Corona. Jul. 10. 1812.

Hunc libellum in Adversariis cito, Demosthenica secunda.

Quæ ut fragmenta hujus or. citat Taylorus ap. Reisk. IX. 179. sunt ex Androt. n. 106. ed. Benenat. Fals. Leg. 434. Περὶ συντάξ. 9. De Coron. 361. (ut Taylorus, seu potius de Cherson. 66. sed locus est c. Androt. 95. vel Timocr. 264.

notante Oudendorp.) c. Timoth. 666. n. 68. Androt. 98. vel Nemr. p. 743. n. 183.

[1] Argum. 224, 15. Lege, στρατηγικῶν Καισὺς ἐς μέσσην ἰλάσσας, ex Hom. Il. Δ. 299. ubi Quinctil. V. 12. 14. citat Clark. adde Xenoph. Memorab. III. 1. 8. Cyropæd. VII. 5. 5.

Init. τοῖς θεοῖς recte mss. ut p. 274, 25.

226, 20. ἐκ περιουσίας. Steph. I. 1122, 3. = ἐξ εὐπορίας mox lin. 10. Plato Theætet. p. 154. D. 9. Thucyd. VII. 13. init. (Ibid. VIII. 46. fin. ἐκ τοῦ περιόντος. sed τοῦ del. MSS.)

226, 20. ἃ φύσει edidit. R. e conj. sua, et ponit comma post ἀχθεσθαι.

227, 14. Malim, ὁ θεὸς, ut Aristoph. Nub. 1423. Dem. c. Aristocr. p. 628, 14. 632, 5. 649, 10. Androt. 602, 18. Timocr. 716, 25. πόθεν Androt. p. 596, 21. 601, 6. Aristocr. 629, 5. 9. 28. c. Theocrin. 1325, 2. Plato Cratylo p. 407. B. ὁ τὰ ῥήματα ποιῶν.

[2] 229, 6. τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα etc. Similis locus p. 319.

229, 20. παρ' αὐτὰ τἀδικ. i. e. παρ' ἃ ἐπρᾶτο. τὰ πράγματα p. 230, 4. 320, 26. (vel πλησίον ὄντων τῶν ἀδικ. ut Phorm. p. 960, 23.) ut Leptin. p. 499, 16. ubi recte Taylorus ad hunc de Cor. locum reprehendit F. Wolfius. Midian. p. 583, 12. 523, 7. Vide c. Zenoth. p. 884, 3. Pantæn. p. 966, 19.

229, 25. Hoc video ista, καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων—ἅπασι χρῆσθαι, esse variam lectionem superiorum lin. 16. ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με—τἀδικήματα χρῆσθαι. Deinde lin. 13. malim ἀφαιρεῖσθαι ἔδει, construens, οὐκ ἔδει ἀφαιρεῖσθαι cum ἀλλὰ χρῆσθαι l. 16.

[3] 230, 16. Q. ἑτέρῳ δ' ὅτῳ. De ὅτῳ Phil. IV. p. 136. 5. et ult. Confert Fisch. ad Weller. III. 340. Herodotum V. 87. p. 416, 79. Simile p. 295, 3.

231, 13. ἐν οἷς. p. 259, 19. 304, 23. 310, 19. 21. 313, 7. 321, 9.

231, 22. ἄγουσιν. p. 271, 15. 24. 293, ult. 245, 25. Olynth. II. p. 20, 7. F. L. p. 372, ult. 373, 17. 399, 18.

232, 18. Æsch. c. Ctes. p. 61, ult.—64, 8.

232, 19. ἔτι καὶ κακοῦλυκός. ἔτι om. mss. qu. an potius del. καί.

232, 22. [ἐπαγωγὰς καὶ] διεξόδους. om. ms. ex p. 229, 19. repetitum. Ibi genuina puto ob p. 229, 25. de quo loco me vide supra. Deinde mox ἐδίδαξας [ἢ διεξῆλθες] valde suspicor esse v. l. pro καὶ διεξόδους.

234, 12. οὗτος διέσυρε. Æsch. Ctes. p. 65, 22.

234, 21. διαβάλλει. Æsch. p. 62, 20. 64, 24.

[4] 236, 11. ἕως ἂν—ποιήσαιτο. Omittit ἂν Aug. 2.

237, 7. βούλησθ' v. l. Vide me ad F. Leg. p. 448, 10.

237, 11. [αὐτὸν] ἔχθειν recte mss. om. ex lin. superiore ortum.

237, 17. Interpungo, μετὰ ταῦτ' εὐθὺς, οὐκ εἰς μακρὰν; τοὺς—. μετὰ ταῦτ' εὐθὺς Philemon Stob. p. 395. ed. Grot. Sosipater Athen. IX. p. 378. B. Infra p. 278, 3. μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης, F. Leg. p. 349, 16.

241, 1. τῶν δὲ ἰδιωτῶν [καὶ πολλῶν] om. ms. Per se optimum τῶν δὲ πολλῶν, ut F. Leg. p. 426, 4.

241, 10. φίλων καὶ ξένων. Diodor. Sic. XVI. p. 539, 15. H. St. ( ) ξένους καὶ φίλους ὀνομάζων. Fals. Leg. p. 424, 10.

241, 18. [πόθεν;] πολλοῦ γε Taylorus. Mox p. 242, 26. 274, 22. Sed v. Ruhnken. ad Longin.

242, 2. De Perilao Megarensi F. Leg. p. 436. 1.

242, 18. καίτοι φιλίαν γε recte margo.

[5] 242, 19. ὁ τὴν Ἀ. ξενίαν. Æsch. p. 63, 11.

244, 3. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ tres primæ edd, ἐν om. 2. mss. me vide ad Æsch. Ctes. p. 58, 28.

245, 13. πλοιάκτημα. Naus. et X. p. 990, 18. Polycl. p. 1218, 28. πλοιοκτεῖν, Dionysod. p. 1297, 1.

245, 22. τοῖς δὲ διδοῦς. p. 309, 10. τῷ διδόναι καὶ διαθεῖρειν, sic MSS.

245, 24. Malim, ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει.

246, 23. τὸ ἀξίωμα [τὴν ἡγεμονίαν]—.

247, 5. Pro Rhodiis p. 196, ult. δέξαν ἔχοντας τοῦ σώζειν τοὺς ἀτυχήσαντας ἀεί. (Me ad Plut. 1027.) Æsch. c. Ctes. p. 72, 38. Sophocl. Œd. Col. 258—262. et Callimach. apud Schol. Pro Megalop. p. 205, 25. (Aristocr. p. 672.) Eurip. Heracl. 177. 330. Isocrat. Panegyr. p. 51. C. ad Philipp. p. 410. D. [Sed vide vera fatentem Alcibiadem Thucydidis VI. 18. prop. init. τήν τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτησάμεθα etc. quæ fere exprimas verbis Ciceronis apud Nonium (De Republ. p. 253.) "Noster vero populus sociis defendendis terrarum jam omnium potitus est."] Andecid. p. 27, 5. Isocr. Plataic. 1. 45. Plato Menex. p. 397, 1. t. 5. Bekker = 244. fin. H. St. Thucyd. 2. 40. prop. fin.

247, 8. [οἱ τὰ] recte margo.

248, 12. De Cherson. p. 98, 26.

252, ult. λέγων ὡς σιωπᾷ μὲν etc. Æsch. Ctes. p. 85, 8.

253, 12. [ἡγάμονος] ἄρχοντος. transponit unus ms. sed dele.

[6] 254, 5. ἃ τῶν οὕτως ἴφη. p. 86, 14. 40. 88; 34. 89, 9.

255, 7. ἀφειδῶς delendum puto, ut schol. ad ἁπλῶς, de quo vide p. 288, 12. Deinde recte margo διδοὺς.

256, 10. πασᾶν τῶν λειτουργιῶν Aug. 2. et sic legebat Porsonus, teste J. Creed.

256, 15. Θεωρίας—τὰ Ἑλλάδι—τὰς στεφάνους οἷς ἐστεφάνωται, Valckenærius Diatrib. p. 278. et θεωρίας Porsonus, teste eodem J. Creed.

256, 18. τάν τι' A9. pro πάντες egregie Porsonus ad Prom. 362. ed. Blomfield.

256, 26. πάντων μεγίστων ἀγαθῶν παραίτιος γέγονα, Stockius ed. Dubl. 1769. Debebat π. τῶν μεγίστων, ut p. 275, 16. Sed malim, ὅτι τῶν μεγίστων, sine πάντων, de quo me vide ad F. Leg. p. 343, 19. παραίτιος autem, sive Stockii sit sive Reiskii, probat R. P. in adversariis; et mox ἐψηφίσαντο ἐν τῷ κ.—ἐν τῷ ab auctore absorpta.

[7] 257, 22. κατὰ τῶν Εὐβοέων. Æsch. p. 65. Infra p. 306.

257, 23. Βυζαντίων. Infra p. 306.

258, 9. Κλεομάχ. Q. de histor. Deinde τὰς ἄλλας νήσους recte se habet. Vide me ad Herodot. I. 193. Herodotea prima p. 30. Jacobs. ad Athen. p. 22. Andocid. p. 17, 17. ἀδελφὸν, ἔτι δὲ ξ. ξένους. Antiph. p. 135, 4. τῶν μὲν ἄ. λόγων. Aristoph. Pac. 759. Thucyd. VII. 5. p. 449, 98. quem hinc expedi V. 18. p. 330, 71. Elmsleium Œd. T. 7. ad Med. p. 132. ubi confer. Ran. 1195. Lysias p. 176, 8. τὸ ἄλλο πλῆθος.

258, 20. Homer. Iliad. M. 322. ad quem locum Clarkius sua sublegisse videtur Berglero in Alciphron. I. 25. p. 100. quem citat Porsonus . . . . .

260, 1. [τὰ συμφέροντα].

260, 19. γεγαφὰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον [παρανόμων] forsan delendum. Sed utut hoc sit, verte, *a trial like the present*.

260, 21. καίτοι πόσ' ἄν, vel διδόναι ἄν, Marklandus. Male. διδόναι est *offerre*, ut ἐδίδοσαν, p. 261, 6. Me vide ad F. Leg. p. 410.

261, 16. Lege, τῶν τριηραρχιῶν. Q. an cum mss.—ἀρχων.

262, 1. ἀπὸ τῆς οὐσίας. *in proportion to*. C. Mid. p. 565, 15.

[8] 266, 23. Recte Scrimgeri schedæ, τοῖς ἐπ' π. τ. φυλῆς θεσμοῖς, alterum ex linea superiore natum, plane ut Βοσπορίχῳ supra p. 256, 11. ubi Βοσπόρῳ ed. Felic.

268, 4. οὐκ ἀδικήματος οὐδενὸς—. addit Paris ā cum aliis quibusdam, λαβεῖν τιμωρίαν, male, ex p. 319, 12.

268, 9. λέγεις ἃ δεῖ etc. Æsch. p. 77, 39.

268, 26. ἥλαττον ἴχων. Lept. p. 479, 15. 485, 16. Mid. 575, 14. (Eur. Suppl. 743. ed. Gaisf. nil ad rem.) c. Spud. 1035, 28. 1036, 7. c. Steph. I. p. 1124, ult. Plato Rep. I. 343. D: 3. 7.

269, 10. ἐπειδὴ τοίνυν. vid. Rhod. p. 199, 19.

269, 16. λόγους τίνας διασύρει. Æsch. p. 77, 25.

269, 17. αὐτὸς εἰρηκὼς etc. Æsch. Ctes. ad fin.

269, 26. Lege, τίς μετουσία; ἢ τῶν τοιούτων τίς ἐ. cum Hieron. Wolfii editione. Cum Morelio consentiunt Aldinæ, et ut videtur MSS. Solus Felicianus omittit ἢ καλῶν. Nempe hoc erat schol. ad τοιούτων. ἢ μὴ erat aliud schol. indicans τὴν διάγνωσιν esse inter τὰ καλὰ et τὰ μὴ καλά. Forsan malit quis omnia una opera delere, et legere, τίς μετουσία, τίς ἐ. Cæterum τῶν ante τοιούτων omittunt omnes præter Wolf. et Tayl. Vide p. 317, 15. 20. 318, 2.

ce

270, 10. σικλεῖν marginis est κλεισι.

[9] 270, 23. ἀντὶ Τρόμητος ἐκώμων Ἀτρόμητον. Hemsterhus. ad Lucian. Timon. XXII. p. 134.

272, 14. ἃ μὲν τοίνυν τοῦτο [τοιοῦτο] πολίτευμα. Om. τοιοῦτο 2. mss. Vide F. Leg. p. 442. Aristoph. Eq. εἰς οὐτοσὶ πόλεως.

276, 15. Lege, ουλλατις v. ll. ρυδὲν' ἂν ἡγεῖτο περισέχειν. me vide ad F. Leg. p. 342.

277, 1. περιβλεθείς. Herodot. I. 98. p. 50, 38—40.

[10] 277, 12. [οὐδ'] ἃ νῦν οὗτος.

278, 10. τότε γ' ἐξαίφνης. 2. mss. τότ' ἐξ. Lege, νῦν δὲ τό γ' ἐξ. Vulgata conflata

γε

est ex τότε et τόγε, τότε. Sic, τὸ μὲν γὰρ ἐξαρχῆς, F. Leg. 371, 14. (sic tres primæ) Zenoth. p. 885, 8. ter (semel e MSS.) Leochar. 1083, 4. 1085, 28. 1087, 15. 1088, 12. 1099, 27. Olympiodor. 1176, 17. τὰ ἐξαρχῆς, Nicostr. p. 1247, 5. τό γε παραυτίκα, Aristoph. Vesp. 829. τὸ παραχρῆμα τὸ αὐτίκα, Priscian. 18. p. 1210, 16.

280, 14. Duæ fuisse videntur lectiones: τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεί, τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ χρώμασι, χρησόμεθα ἐπιζ—(χρεμίνοις pro μειμένοις Felic.)

282, 15. Et hic puto fuisse duas lectiones: παρ' οὐδὲν ἡγ. τὰς ἡμ. συνθήκας καὶ ὅρκους. παραβαίνων τὰς κοινὰς πίστεις.

παρ' οὐδὲν —

Q. igitur an. leg. καὶ τὴν εἰρήνην, παραβαίνων ὅρκους,

— πίστεις, λύειν ἐπιβάλλεται.

283, 5. Recte interpretatur R. *non mittent copias adversus Philippum Athenienses, dum tolerabiles sint, quas ille velit, conditiones.* Qui sensus requirere videtur ἐπ' οὐδενὶ —.

[11] 283, 14. σπουδὴν ἐποιεῖσθε conjicit Wolfius.

285, 2. ἄπαν καθῆστο mss. ut Eur. Phœn. 1481.

285, 11. [ἦν γὰρ ὁ κήρυξ — δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι] Mirum ni hæc sunt delenda. Similis interpolatio, c. Midian. p. 525, 9. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα, ex superioribus male repetita.

285, 22. παρακολουθικός. Aristocr. p. 683, 6. Timocrat. 703, 9. c. Phorm. 909, 18. e marg. 915, 19. F. L. 423, 25. Olympiodor. 1178, 13. Dionysodor. 1284, 8. Athen. I. p. 6. F. 9. III. 102. C. VII. 291. B. 5. οἰκουμένη. Dinarch. Dem. p. 91, 38. Lycurg. p. 149, 30. [Dem. c. Neær. p. 1382, 14. γῆς περίοδον.] Athenæus III. 116. F.

286, 7. Quatuor lectiones, τῆς πολιτείας | τῆς πάσης π. | τῆς ἄλλης πολ. | τῆς πάσης ἄλλης πολ. Vide ad F. L. p. 362. infra p. 27. Sed utut hæc sint, subaudi ἡμᾶς. Vide p. 302, 10. 304, 7.

287, 8. μεταθέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θ. Q. del. καὶ φοβεῖσθαι, et leg. πάντα, scil. τὸν φόβον.

[12] 287, 23. χρήσασθαι — δεῖσθαι — ἐναγγέλλεσθαι, Dionys. Hal. 44. et 56. ed. Sylburg. idem bis πράγματι παραινῶ τούτῳ — hoc procul dubio recte. Lego, πῶς χρήσεσθε (q. χρήσασθε) τῷ πράγματι παραινῶ; τούτῳ πάνυ μοι — vultis doceam? optime Wolfius. Subjunctivus est, ut εἴπω Phil. III. p. 123, 4. Reiskius χρήσασθαι ex Dionys. et mss. quod etiam bonum est; sed debebat etiam δεῖσθαι et ἐναγγέλλεσθαι. De Cherson. p. 99, 18. leg. καὶ παύσασθαι περὶ τ. contra edd. et mss. sc. χρὴ ex lin. 9. subaudiendum.

289, 5. νομιζόμενα [εἶναι] δίκαια. Dele ENA repetitum. Deest Lindenbrog.

[13] 289, 18. [καὶ] ἴσος μὲν. Dele καί. Mox ἰδίας, scil. Ἀθηναίων, ut recte interpretabatur Reisk. apud Harlesium, quamvis postea sententiam mutavit. Infra p. 290, 1. τὴν ἰδίαν πατρίδα. (mox 289, 20. τὸ εἰς αὐτὸν κλημ. citabat R.)

289, ult. διότι. Timocr. . Dinarch. Dem. p. 90, 18. 93, 9—11. ter. Psephism. Plutarch. II. 832. D. Dinarch. Aristog. p. 105, 29. Dem. c. Theocrin. p. 1333, ult. Bœot. II. p. 1008, 7. 1020, 25. Spud. 1035, 6. Everg. 1152, 1. Polycl. 1209, 17. 1214, 12. 1224, 11. Callicl. 1276, 20. 1281, 15. Plato Theæt. 158. A. 9. 205. C. 6. Crito Athenæi IV. 173. C. 4. Thucyd. alibi et II. 61. p. 135, 50. III. 59. p. 205, 60. III. 62. init. 68. init. 81. fin. 113. prop. fin. Athen. IV. p. 175. A. 9. XIII. 610. E. Plutarch. t. II. p. 110. E. (Meinek. Q. M. p. 29. qui errat.) Anaxandrides Stob. p. 277. Gr.

290, 15. Lego, εἰδὼς ὅτι ἑαυτοῖς μὲν διαμφισβητεῖν. πρὸς ἀλλήλους enim est schol. ad ἑαυτοῖς. Mox deleo εἶναι post ἀνάξιον lin. 19.

292, 12. παρὲ πᾶσιν ἀφεῖται. Sic omnes, certe tres primæ edd. Malim tamen ἄφίσται.

292, 28. σκηπτὸς [ἢ χειμὼν] Delenda conjicit R.

[14] 293, 10. τί χρῆν recte Marklandus.

293, 12. ἐκεῖνος πάσας ἀφῆκε φρενάς. *ad quod consequendum omnia tentavit ille*, i. e. Philippus. Aristoph. Equit. 519. Vide p. 301, 10. 302, 11.

293, 16. Collato VV. DD. lego, ἆρ' οἶσθ' ὅτι νῦν μὲν ἐνῆν στῆναι (qu. de συστῆναι), τότε δ' οὐκ ἄξιον δ' εἰπεῖν δέν γε — καὶ τὸ πρᾶ. Recte enim statuit Taylorus omnia ad Æschinem dici, ut liquet ex seqq. ἔστι δὲ ταῦτα — πρὸς ὑμᾶς, i. e. *cæterum, Judices, quæ huic modo dixi, ob vos dixi.*

294, 9. [ποιήσετε] τῇ πόλει. Recte om. Aug. 1. Vide ad F. Leg. p. 446. Confer tamen Or. in Theocr. p. 1330. Sic διανοήσετε — διοικήσειν Aphob. I. p. 828, 22.

294, 14. Ἑλλάνων ἀτυχ. Versus Hexameter. De versibus fortuitis vide Boiss. ad Aristæn. p. 233. Taylor. ad p. 275. Notas ad Eur. Suppl. p. 183. ed. Gaisf. Vide infra p. 319, 8. Diog. Laert. II. 28. οὗτος μέντοι πιεῖν οὗτος, οὐ πάνυ ἵτλη κολακεῦσαι. ubi Menagius cum superioribus conjungit, male, ut credo. Demosth. Lacrit. p. 930, 15. τοιαῦτα τοίνυν ἐστὶ τὰ κακουργήματα. Confer Lysistr. 399. Isocrat. Antidos. §. 7. τὸν βίον Ὃν ζῷ, καὶ τὴν παιδείαν περὶ ἣν διατρίβω. Philipp. 171. Καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται Τὴν νίκην τὴν ἐν Θερμοπύλαις [ἢ τὰς] Ἁλλας νίκας καὶ τὰ τροπαῖον. Demosth. c. Conon. p. 1262, 2. Μηδετιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις ὄφελος. Midian. p. 585, 20. Καὶ τίνι χρὴ μᾶλλον λογισμῷ πειθῆναι ταῦτα φαθέντα. præcedit, οὐ βεβαιώσαντες ἡμοὶ βαδιεῖσθε.

[15] 294, 18. καὶ πάλιν οὐ πολιτεύη. Per hyphen construe. Bene de hac figura post alios egit Monkius ad Hippol. 196. locum Bacch. 455. recte defendens, ut fecerat R. P. not. mss. ad Aristoph. Eccl. 115.

295, 8. οὐδένα κίνδυνον ὄντιν' οὐχ ὑπέμειναν, Reisk. ex 2. mss. citans in indice locum c. Aristocrat. p. 657, 25. Vulgatam citat H. Steph. Thes. I. 1159. F. Adde Eubul. p. 1309, 11. λελοιδόρηκε οὐδὲν ὅ, τι οὔ. ms. Megalopol. 208, 26. οὐδεὶς ὅστις οὐ. Soph. Aj. 725. οὔ τις ἴσθ' ὅς οὔ. F. L. 417, 11. Androt. 609, 5. c. Theocrin. 1323, 28. οὐδὲν ὅ, τι οὐ πεπαίπασι. Plato Theæt. p. 170. A. Steph. 376, 8. Heindorf. ὅττι' οὐ pro — οὖν recte Steph. Vide ibid. p. 178, B. = 408, 1. οὐδὲν ὅ, τι οὐ, Euthyd. p. 294. D. 4. E. 4. (61, 14. 62, 8. Routh.) Protag. p. 317. c. 2. 323. c. 1. Phædon. p. 97, 8. Wytt. Xenoph. Cyrop. I. 4. 25. et Schneider. Simile fere §. 26. Exempla dent Budæus p. 935. Herm. ad Viger. p. 709. οὐκ ἔστιν ὅστις, Eur. Hec. 858. Alcest. 851. Hipp. 861. Heracl. 977. Ion. 1530. (Kreuth. I. 50.)

297, 25. ἐλεγες, scil. p. 137. seq.

300, 9. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ [τὰ] παρὰ πᾶσι. Vide p. 310, 16.

301, 15. ἃ νῦν οὗτος διέσυρε. Æsch. p. 67, 43.

302, 2. Malim, παραλιπών τις ἃ δίκα πράξειεν. hoc ex conjectura. " in eo esse acquiescendum, ut nullo labore, nullo periculo detrectato, ita demum id subirem, quicquid erat eventurum."

303, 7. Qu. an πολλῶν del. post ψηφισμάτων. ut πολλῶν sit v. l. pro παλαιῶν.

303, 11. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, τῶν ἐ. Recte ms. om. ἐγγὺς οὔσης. v. Taylor. Mox recte credo om. ms. πάντες.

303, 20. καὶ φησί. Æsch. p. 62, 5.

303, 22. Recte eddidit R. ἀν καθαρά ex ms.

304, 5. λογισμός. Reisk. Ind. et Pautam. p. 981, ult.

[16] 305, 13. Malim, εἰ δικαίᾳ χρήσομαι τῷ λόγῳ, ut Leptin. p. 457, 10. Mid. 523, 27. Or. de Symmoriis 180, 1. recte ως marguïσιν. Infra p. 311, 16. ὑπερηφάνοις πέχγηται τῷ λόγῳ. Vide Aristocr. p. 628, ως 6. δικαίοις Cherson. 92, 13.

306, 5. ἀλλ' ἀνωλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάντων. Quere an hæc interpolata sint ex Olynth. I. p. 10, 11. primo scil. adscripta ad superiora, τῶν εἰς τὸν πόλεμον etc. Confer Androt. p. 615.

306, 7. τὸ δημηγορεῖν πρῶτον. Me vide ad F. Leg. p. 438.

306, 11. δι' ἣν ἕκαστον τύχοι περίφασιν. Malim, ἥντιν' sc. τιν' absorptum est ab ἧν. Sic τις Valck. Diatr. p. 150. A. Porson. Hec. p. 73. ed. 3. Mid. 528, 1. Vide me ad F. L. p. 352. Vide Phil. III. 124, 27.

306, 16. Æsch. p. 73, 40—74, 12.

306, 18. Lege, ὅστις ἡδυπάθησ' ἐγὼ πλείστων.

307, 28. ὡσπερανεί τις ἰατρός. Æsch. Ctes. p. 86, 2. etc.

308, 20. Scite Æschines F. Leg. p. 51, 10. τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσιν.

309, 6. ἀνθρώπων ἴδῃ recte mss. ob Dawesii regulam.

309, 18. Me vide ad F. Leg. p. 343.

309, 20. ἃ δ' οἱ πάντες, articulum delet mss. et pr. m. alius, recte; nisi mavis ἅπαντες.

[17] 310, 5. πάντα [ταῦτα] ἐπαγόντων. Dele. Vid. ad F. Leg. p. 343. Sic πάντα ποιοῦσιν F. Leg. p. 408, 12. vid. Timocr. 729, 11.

310, 8. καθ' ἑκάστην σχεδὸν τὴν ἡμέραν, 4. mss. σχεδόν τι optime Reisk. Vide Porsoni Adversaria p. 110. ad Athen. IX. p. 376. F. Alcæus Comicus Prisciani XVIII. p. 1173, 5. Putsch. (deest locus ed. Ald.) Ὅτιὰ σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους Τηρῶ τὸν Ἐνδυμιῶνα. sic collatio Scaligerana Oxon. - - - - - (Ed. Putsch. ὁ τηγίχελον μ.) σχεδόν τι in Steph. II. init. c. Lacrit. p. 936, 18. Pantæn. 969, 7. Leochar. 1085, 21. 1090, 3. Plato Theæt. p. 143. A. H. St. Everg. et Mnes. p. 1140, 24. Olympiodor. 1171, 2. 14.

310, 16. τῶν ὁμωμοκότων καὶ τὰ εὖ. recte margo.

310, 19. Lege cum ms. τὰς γραφὰς ἀνέφευγον.

310, 27. ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν — Æsch. p. 81, 37.

311, 9. ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη. Æsch. p. 76, 6.

311, 11. Qu. an duplex fuerit lectio, τὰ βέλτιστα πράττειν νομίζων ἢν γὰρ ὁ ἀρίστην ἔχειν οἰόμενος οὐκ οἶδεν.

[18] 311, 14. Q. an leg. εἰ μενεῖ ἡ αὐτὴ —.

311, 14. μέχρι καὶ τῆς ἐσπέρας R. ex mss. servandum puto καὶ πρώην F. L. p. 406, 6.

311, 20. τὸν τῆς πόλεως τύχην. Solon apud Dem. F. L. p. 421, 25. quem ridet Aristoph. Equit. 1171—3. ut recte Hemsterh. ad Lucian. Timon. Dem. F. Leg. p. 436, 20. (conf. Æschin. p. 72, 10.) Olynth. II. p. 25, 2. Æschines p. 86, ult. Aristoph. Nub. 587. et Eupolis apud Schol. (quocum omnino confer Phil. I. p. 43, 10. seqq.) Phil. I. p. 52, 25. seqq. Leptin. 490, 22. Wolf. ad Leptin. p. 219.

313, 15. συνεσκευάρουν. you helped her to cabbage. F. Leg. p. 419, 19. καρπουμένην τὰς τῶν χεωμένων οἰκίας (vel οὐσίας).

313, 18. Lego, καὶ, ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, καλεύων — cum mss.

314, 8. ἃ τῶν ἄλλων κατηγορεῖς αὐτὸς ποιήσας. Q. *Timarchum?* Vide F. Leg. p. 403. 19. παῖδα ὄντα etc. ex mox lin. 27. οὗτος ἄλλον ἔκρινε etc.

314, 7. τοῖς ἀρχιδίοις. F. Leg. p. 419, 25. 403, 20.

[19] 314, 14. πλεῖον λαμβάνειν ἀπὸ τούτων τραύματα. Dele τραύματα, et verte, *plus inde lucri facient, quam ex certaminibus, seu potius pro vita et capite veris pugnis.* Ineptissime interpretatur Reiskius, ad cujus mentem si scripsisset Demosthenes, dedisset, ἢ ἐκ τῶν ἀγώνων ὑμεῖς, οὓς —. Ne quis autem hoc arripiat, faciam, monendo 1. ὑμεῖς et ὑμῖν ad eosdem plane spectare, 2. dictorum fuisse ὑπὲρ τῆς πατρίδος, non περὶ τῆς ψυχῆς. Deinde l. ὑμῖν πρὸς τοὺς θεατὰς (τοὺς cum 3 primis edd.) De re confer p. 449, 20. Paulo supra unus ms. ὑπωρώσης ἐκείνης, et sic edidit Reisk. Quod habent Ald. B. teste Reisk. et Felic. ὁ πωρώσης, ducere videretur ad ὑπωρώσης, nisi recte ὑπω. haberet Ald. A. Denique Σιμύλῳ recte Reisk. Alterum natum ex καὶ sequente.

[19 b] 315, 3. Malim, ὅσα μηδ' αἰσχρὸν —.

315, 9. ἐχόρευσε, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. χορεύται in contemptu Mid. p. 577, 5. δ' ἡμῖν

315, 21. παρανάγνωθι δή μοι.

315, 23. ἦκα λιπὼν κ. καὶ σκ. πύλας, plane omisso νικῶν, etiam citat Libanius Declam. XVI. p. 458. B. ed. Paris.

316, 6. ὑπείληφ' ἐγὼ [νομίζω] τὸν μὲν —

Interpunge cum Marklando; sed delendum *νομίζω*.

[20] 316, 24. *καθ' ἕνα ἄνδρα*, mss. unus. quod oriri quidem potuit ex *α*, i. e. *μόνον* paulo ante. Sed potius ex *ἀνδρα* male retractum. Menander Ammonii p. 23. [*δεύτερον*] *κάδιν* recte Bentleius. *κ* ex *ιν* natum. Herodot. II. 175. p. 189, 89. *καὶ* ante *εἴκοσι* om. mss. pars (*κ̄*, v. l. pro *κ*) Phil. III. p. 129, 15. malim *ἕνα ἄνδρα*. vide tamen pro Rhod. p. 197, 11. Legem apud Demosth. Aristocr. p. 649, 5. vel Timocr. 719, 5. Eur. Androm. 911. *κακὸν γ' ἐλαξας, ἵν' ἄνδρα δισσ' ἔχειν λέχη. ἵνα* om. membr. sed recte Musgr. post Grot. Stob. *δίσσ' ἵν' ἀνδρ'*, ut 128. Hel. 579. Vide me ad Soph. Œd. C. 563. ad Pantæn. p. 978.

[21] 316, 25. *δικαιότερον* [*καὶ ἀληθέστερον*] om. Aug. 2. ex p. 311, 18. ubi, vice versa, *δικαιότερον* mss. quidam ex hoc loco.

317, 18. Interpunge, *τούτῳ. Οὔτε ἀδικᾶν — ἑαυτὸν δοὺς, οὐ κατάξωσα μεθ' ἁπάντων.* Postrema corrigebam — *ξωσειμ ἐφ' ἅπ.* *in every thing.* Sed puto sana esse, et vertenda, *failed in common with the rest.*

317, 24. *ἀγράφοις νομίμοις. ἀγράφους νόμους*, Xen. Memor. IV. 4, 19. Vid. Soph. Antig. 454. Dem. c. Aristocrat. p. 643, 17. ubi confer p. 639, 23. 648, 22. Steph. I. 1117, 24.

319, 8. (*καὶ*) *πᾶσαν ἴχει κακίαν* recte Reisk. ex Aug. 1. quomodo vitatur Pentameter.

320, 1. *ῥήτορες ἢ μὴ*, tres primæ. *ἢ εἰ* Reisk. ex mss. duobus, ut Leptin. p. 470, 5. Onet. II. p. 877, 14.

320, 1. Malim, *σὺ τοίνυν οὔτ' εὐρεθεὶς, εἶτα φθ.* partim cum mss. Vide tamen F. Leg. p. 442, 6. *οὗτος* pro *τοιοῦτος* Mid. 576, 2. c. Phorm. 914, 19.

[22] 320, 23. *πολλὰ καὶ καλὰ — ὧν οὐκ ἀμνήμονες.* Veretur Reiskius, ne quid desit. Ego ista delenda censeo. *σημεῖον δὲ* — enim ad præcedentia clare spectat. Subintellige, *τοῦ μὲ ἐμὲ τῶν κακῶν αἴτιον εἶναι.* Hæc autem omnia a p. 312. versantur in refellenda Æschinis insectatione Demosthenis *τύχης.*

321, 19. *ἐλθόντα τιμᾶσθαι μηδὲ* — recte Reisk. ex mss. Idem *τότε* et lin. 13. et 24. delet. Qu.

321, 25. *ὡς πας' οἱωστάτην.* Supra p. 309, 2. *ὡς εἰς ἐλάχιστον.* Mid. 585, 3. et Phil. III. 124, 9. *ὡς ἐπ ἐλαίστου.* Aristocr. 654, 11. *ὡς διὰ βραχυτάτου.* Plato Theæt. p. 170. A. Steph. (376, 3. Heindorp.) *ὡς διὰ βραχυτάτων.* Idem Gorg. p. 449. C. 1. D. 7. (101, 8, 102, 5. Routh). Thucyd. III. 46. init. *ὅτι ἐν βραχυτάτῳ.* ibid. fin. *ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον.* II. 34. fin. *ἐφ' ἑνὶ πλεῖστον τοῦ ἁμίλου.* I. 63. p. 42, 85. *ὡς εἰς ἐλάχιστον χωρίον.*

322, 10. *δαίματος* vertit Collisiana poeta nostras,

322, 19. Distinctionem tolle, et lege, *ὡς τὸ "Μιδαν — κατορθοῦν" οὐ τῷ — ista verba non tribuere.*

[23] 323, 10. *ὃ σὺ νυὶ πεποικὼς εἶ φανερός.* Quid fecisse.

323, 14. *τοιαῦτα* quod multi om. mss. est v. l. pro *τοῦτο.*

323, 24. *Φιλιππισμόν.* Æsch.

325, 13. *ἀσπιζανεῖ ἐν τρυτάνῃ.* De Pace p. 60, 7.

325, 26. *καὶ πολλοὺς ἔπεισας* deleo ut v. l. pro *καὶ πόλεις καὶ τόπους*, et *πολλοὺς* uncinis inclusit R. Sed *ἐπεικὼν* infra p. 329, 5. F. L. p. 442, 25. Dinarch. c. Demosth. p. 102, 24. *πόλιν καὶ τόπον* Olynth. II. p. 18, 15.

325, ult. *τούτοις ἐπείσας.* Æsch. Ctes. p. 65, 38. Demades p. 178, 38. *τὸν Ἀττικὸν ἐπείσας, τοὺς ὅρους τῆς χώρας περιβαλὼν οὐ λίθοις, ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ.*

[24] 326, 15. [*καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα*] Scholion hoc est ad *ἐκπίμποντα.*

326, 18. *Εὔβοιαν* mendosum esse vidit Marklandus, variam lectionem pro *Ἄβυδον* Reiskius. De *συντομωτάτῃ* agitur, non de *συμμαχίᾳ.*

326, 27. Conjicit Reiskius, *δαίμονές τινες* (*φθόνος* vel *δυσμένεια*) *ἢ τύχης τινὸς ἰσχύς.* Hoc video, *ἰσχὺς* ex *τύχης* natum. Elegans sane conjectura *φθόνος.* Eur. Electr. 907. (902.) optime Tyrwhittus, *μή μέ τις φθόνος ζάλῃ*, ut Æsch. Agam. 956. Vulgatam defendit R. P. not. mss. ad Arist. Thesm. 903. ex Aristoph. et sequentibus, apud Eurip.

327, 19. *Θεοὶ, μεγίστους ἀναμφισβήτους ὑπῆρχ' ἂν εἶναι.* hoc cum Markl. illud cum mss.

327, 20. *ὡς ἑτέρως.* Phil. II. p. 68, 9. supra p. 298, 22. 254, 7. Cæterum de euphemismo Lennep. ad Phalar. p. 112. Valck. Diatr. p. 112. Sic *ἄλλος* Aphob. II. p. 841, 19. 842, 15.

[26] 328, 1. Malim, *ἔστι γάρ, ἔστι (τις) ἡσυχία — τις* ab *ἡσ* absorptum. Me vide ad F. leg. p. 352.

328, 27. Lege, *οὔκουν ἐπί γ' οἷς καὶ ἡ πατρὶς —.*

331, 1. *ὁ Φιλάμμων.* Æsch. p. 81, 2.

331, 25. *καὶ τὴν τοῦ τὰ πρωτεῖα τῇ π. διαφυλάττειν προαίρεσιν*, Reisk. apud Harles. *ἔχειν* p. 323, 6.

De Corona.

Pag. et versus Reisk. prout notantur in Bekkeri ed. Oxon.

225, ult. *ὅσην εἶνοιαν.* Ipsum ni fallor decreti verbum. vide p. 243, 18. (253, 20.) 263, 10. 286, 3. 294, 17. 317, 28. 318, 12. 319, 16. 321, 6—323, 13. 326,

7. 329, 8. 330, 15. 331, 10. etc. (p. 310, 19. forsan oppoſi potest: expende.) hinc Epist. 2. p. 1472, 16. Ita p. 325, 4. ἀρετῆς ex psephismate. παράτιτται τις ἐν τῷ Διάτρῳ ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδρεγαθίας καὶ εὐνοίας — ἡ εὔνοια καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα —. Æsch. p. 89. 2. et 14. τοῖς θεοῖς, p. 274, 25. τοὺς θεοὺς legebat compilator Epist. 1. p. 1462, fin.

226, 5. οὓς ἀκ. Respicit Æschinem p. 82, 43. etc.

226, 6. μὰ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον etc. vide sch. ad p. 244, 9. qu. apud Æschinem.

ἡ ἀρχ.
1. τὰ μὲν ὧν κατ. — τὰ τοιαῦτα.
(dele μὲν ante ἐπήρειαν*.)
2. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι ἔδει — τυχεῖν.
3. ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικῶν ἐφαινόμην —
4. καίτοι πρὸς ἄν. — ἀδικίας τοῦτό γε.

ἡ δημώδης.
1. τῶν μὲν τοίνυν κατηγοριῶν —.
2. τὸ δ' ἐν ἐπηρείᾳ — Ἀθηναῖοι.
3, 4. καὶ μὴν εἴ τι — ἀφελέσθαι φαίνεται.

*nisi potius excidit clausula respondens istis, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς etc. Potuit esse hujusmodi: πολίτου δ' ἀγαθοῦ ἡ ἀνδρὸς δικαίου ἀκρίβεια ἐστίν. Certe excidit clausula in loco p. 246. gemella isti, v. 16. ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοί — sed vide hic ad l. Cæterum pro ἐπήρειαν qu. an leg. πικρίαν. Cæterum hæc repetit, p. 269, 1. 319, 1. qui locus diligenter expendendus.

229, 9. Male Bekker. αὖτε. Debebat certe distinguere, αὖτε· ἐχθροῦ —. πρόαιρσις αὐτὴ p. 168, 19. 292, 20. Vide an omiserit scholiastæ liber ista, ἐχθροῦ — ταῦτα.

229, 24. δύνατται. Citat Sopater apud Reisk. ubi forsan ad ἐπιτιμ. referebat οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ etc. sed sive ad ἐπιτιμ. sive ad ἀπραγμ. hæc spectant, liquet δύνατται cum cepisse pro τίτλωται — (nostrates, *is capable*).

230, 21. καθ' ἓν ἕκαστον. At minime hoc facit.

231, 21. λαβεῖν. Vide 239, 17.

231, 22. Reisk. Ind. ἄνοια.

232, 2. Reisk. Ind. δοκοδόκημα.

232, 18. Reisk. Ind. εἰρήνη. Ibid. v. συνέδριον.

232, 21. Inepte, παράταξιν Taylor. vide infra p. 292, 11. (πρᾶξαι p. 281, 20.) Fere est nostrum *negotiation*.

233, 10. Reisk. Ind. μεταπέμπω.

233, 11. Reisk. Ind. ἀλλά.

233, 18. Reisk. Ind. πρεσβεύεσθαι.

234, 8. Reisk. Ind. παρορᾶν.

234, 9. γράφω [πολλῶν — ἀπολαμβάνειν] ex 233. 23. Retinere posses τοὺς δ. τ. τ. ἀπολ. sed illud verius.

226, 8. ἀκροᾶσθαι pejor lectio: nimis anapæstica.

226, 10. ἀμφοτέροις e 227, 24.

226, 19. δὲ recte, ut potius existimo, om. S. Vide p. 293, 19.

227, 14. Junge, ἀπολ. δικαίως, ut 244, 8. et 25.

228—230. Nexus: Opus est ut ptius amoveam etc. 228, 6. Primum .·. de privatis 228, 14. Deinde de publicis, 229, 6. scil. τοῖς ἔξω τῆς γραφῆς.

229, 6. Egregiam operam hic præstitit Taylorus, quo duce ita fere constituo:

234, 13. Μουργίσκων Æschines p. 65, 23. ubi vide Palmer.

235, 20. Reisk. Ind. ζητεῖν.

235, 28. παρόντων ἡμῶν. *nobis Atheniensibus per nostros legatos.* Errat Taylor. In seqq. primam personam cum ms. S. retineo. Emendarunt scribæ, ut cum psephismate quadrarent. In ultimo loco p. 236, 18. delere malim pronomina, et legere, ἀπαγγελλόντων, κἀκείνος —.

236, 9. τούτους [τοὺς].

236, 17. Reisk. Ind. ἀκούειν.

239, 25. Reisk. Ind. ὕδωρ.

240, 3. Reisk. Ind. ἐπάνειμι.

240, 7. Deleverim τῶν.

240, 9. ad 275, 11.

241, 4. [πλὴν] οἶκ. An πλὴν ex lin. 8.?

241, 6. ὅταν βούλωνται. qu.

241, 12. [τῷ προδότῃ] συμβούλῳ, et mox p 242, 1. valde suspicor del. προδοτῶν cum ms. S. Certiss. omittendum, ut Bekkerus facit, p. 315, 26. Subdubito de F. L. p. 374, 26. Vide v. ll. p. 424, 1.

243, 25. ψευδεῖς γραφάς. Γραφὴ pro *a document*, ut videtur p. 723, 5. sed qu. an leg. γνώμας. Vide Æschin. p. 54, 10. Qu. de loco Æsch. p. 60, 39,

245, 21. An, τοῖς δὲ δίδοὺς καὶ πάντα τρόπον διαφθείρων? Vide p. 309, 10. et p. 324, 7. 241, 1. Vide ad Cherson. p. 108, 17.

246, 1. et 27. Dele, Αἰσχίν. Vide p. 248, 2. quod quidem distinguendo fere eludit Bekkerus, quasi sensus sit, ἤδη γάς σε τοῦτ' ἐρωτᾶ. Deinde dispesco, duce Tayloro:

246, 1. πότερον — γιγνόμενα l. 8. lin. 18. καὶ γὰρ — ἐμοὶ πιεσθέντες } 246, 8. ἀλλὰ νὴν — ἀπηλλάχασιν.

246, 27. ἀλλ' ἐκεῖσε — δέξας ζῆν } 247, 16. καὶ μὴν — ὁμολογῶ.
247, 16.
248, 2. ἀλλὰ τί ἐχρῆν — } 248, 2.

246, 26. ἐνδεξότατα. Hoc scilicet probatione egebat. Vide p. 313, 4. Sensus debet esse *optima*, vel *necessaria*.

248, 2. Reisk. Ind. ἐμοῦ.

248, 25. Frustra Markl. ἰδόντων, Tayl. ἀφόντων. Si tanti est, vide Ciceron. Sext. 26. p. 81, 5. Græv. F. L. p. 361, 15. οὗτος τῆς Ἀδ. πόλεως.

251, 19. πρόσθον. Vide Coray. ad Isocr.

253, 11. Valde suspicor leg. Ἐπὶ Ἡγήμωνος ἄρχοντος (pseudonymo sc.), ut Χαιρώνδου sit ex emend. doctioris scribæ.

254, 10. τοὺς χρόνους. An, π. ὡ. τρόπους? Ut Arist. Plut. . vel πάντως, deletis τ. χ. Sed et infra p. 328, 22. qu. an καιροῖς?

256, 2. et 26. Malim, ἄμμι ἐκ τῶν μεγίστων, et ὅτι τῶν μεγίστων ἀ. παραίτιος γ. qu. an hoc R. P. Vide p. 275, 16.

257, 16. προϊέμενοι [τοὺς] ἀδικ. Vide infra ad 240, 7. et 236, 9.

258, 9. Κλεωνὰς, suspectum. An, Κίον?

258, 18. Citat Hermog. apud Reisk. voce ἐρᾳθῶς.

258, 20. Respexit, ut videtur, Clemens apud Reisk. Ind. θάνατος. — Reisk. Ind. v. οἰκίσκος.

258, 22. Cum hoc loco comparant Ciceron. pro Sext. c. 68. p. 206. Græv. melius quam cum Leptin. p. 506, 15.

258, 25. etc. Respicit Minucianus Aldi p. 731, 29. apud Reisk. v. μισοπαιδῖν. Vide mox p. 259, 7. et 27.

262, 10. Reisk. Ind. v. πήνης.

266, 12. Hermogenes p. 364. apud Reisk. Ind. γράφειν, et συκοφαντῖν.

266, 23. τῶν φυλῶν δεωρικοῖς. Mirum ni leg. χορηγοῖς. δεωρικοῖς hinc, ut videtur, Auctor Vit. Dem. Plutarch. t. 2. p. 846. A.

267, 6. Reisk. Ind. παράνομος.

267, 8. Adumbravit Auctor Aristog. I. p. 794, 22.

268, 16. etc. *accusare*) (*conviciari* Livius XLII. 41. p. 802, 11.

269, 9. Androt. 808, 19. *quasi non esset Euctemonis inimicus, sed vester.*

269, 16. λόγους τίνας — Interrogative Bekkerus, forsan recte, ob proximum τίς. Ita F. L. p. 361, 6. τί πιστεύσαντες τί ἴσαθον—. Vide Blomfield. ad Æschyl. . Sophocles Electr. 751. οἵ' ἔργα δρᾶσας, οἷα λαγχάνει κακά.

269, 19. Reisk. Ind. πυρίτης.

270, 4. λυπεῖν Plutarch. apud Reisk. Ind. voce λυπεῖν. forsan ex p. 313, 7.

270, 27. Reisk. Ind. κύαμος.

271, 3. Reisk. Ind. ἀμφισβ.

271, 25. προσῖλισθε, H. Wolf.

272, 12. Vide an legebat scholiastes, τούτου μέλλοντες ἀπήλασεν ἡ βουλὴ καὶ λέγειν προσέταξεν ἑτέρῳ.

272, 19. Hinc Epist. 2. p. 1469, 19.

272, 24. Reisk. Ind. ἀνιστ. ubi leg. *Hermog.* pro *Harpoc.*

273, 20. etc. Vide ad Phil. III. 65, etc.

273, 27. πολεμεῖς φανερῶς — φανερῶς δῆω —, An priore loco φ. del.? Certe iste, οὐκέτ' — πόλεμος, plane supervacaneus. De φανερῶς ad Cherson. 57.

273, 29. Reisk. Ind. δεωρός.

275, 11. Reisk. Ind. ἀναγγέλλειν. Reisk. v. τυλπίσκομος, potius quam ex 240, 9.

275, 29. Reisk. Ind. ἀπαλλ.

276, 10. An leg. τοῖς ὅπλοις? An del. τῷ πολέμῳ?

280, 28. Cicero Phil. II. c. 28—55. "Ut igitur in seminibus etc." Vide Reisk. Ind. in σπ.

282—3. Suspicor hæc duo decreta, et omnia fere in hac oratione citata, spuria esse: certe alterutrum spuriæ ἐνδείξει orationis tribuendum. Si genuinum illud p. 288, 26. an inde profecit horum auctor.

283, 14. Lege, προκαλίσασθαι, scil. εἰς φιλίαν.

284, 1. An in ms. S. latet ἐαυτοῦτι, vel σαυτοῦτι?

284, 17. οὐδ' ἂν εἰ — συμπαυσάντων. Qu. — σάντων?

284, 19. Reisk. Ind. Θέρμβος?

288, 17. Reisk. Ind. Βάτ.

288, 22. Vide Meinek. ad Menandr. p. 279.

288, 25. An om. ἐπραττον? Vide Phil. I. p. 42, 9.

289, 25. Reisk. Ind. δουλοῦν.

291, 14. Reisk. Ind. ἐπιτιμᾶν.

291, 16. Hinc Procem. 35. p. 1444, 22.

291, 19. Mox ad 292—3.

292—3. (Totus locus) Ad Cherson. p. 107, 2.

292, 16. Reisk. Ind. ἐκβαίνειν.

292, 24. εἰλόμην. Exspectarem προειδόμην, ut 326, 12. ἰδεῖν 308, 26. Si retines εἰλόμην, in ἅπαντα latebit τὰ βέλτιστα aut simile. qu. an et ὅσον γ'—.

293, 5. [ἢ καὶ σ. ὅλως] Deleta malim. Sed confer F. L. p. 347, 5. τὰ — λυμαινόμενα — καὶ διαφθείραντ' ὅλως.

293, 7. [ὅσπερ] οὐδ' — vide lin. 1. . sed videtur exoidisse clausula: φόνους ἂν, [οὔτε τῶν ἀνέμων ἐκράτουν·] οὐδ' ἴσως. Confer p. 307, 28. et seqq.

293, 25. Reisk. Ind. ἐξαρκ. Hunc locum respicit Hermog. p. 192. ed. Crisp. et infra p. 300, 21. Eosdem locos, ut videtur, scholiastes Aristotelis (Reisk. Ind. v. παρεῖναι) et forsan p. 317.

294, 23. Expresit Cicero in Pisonem c. 14. p. 657. "forsitan hoc quod dicturus sum etc."

298, 4. ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σωσοῦντας. Qu.

298, 6. An hinc Horatius Ep. 2. 2. 110. "*Cum tubulis animum censoris sumet honesti.*"

300, 21. seqq. Ad 293, 25.

304, 4. φόφους. An hæc cogitabat Auctor Epist. 3. p. 1477, 28?

304, 26. Dele πρὸς ὑμᾶς cum ms. S.

306, 2. Suspicor, *βουλευόμενος, οὐδὲ γραφὰς φ. παρανόμων, οὐδ' ὑπ. οὐδεπ. ἐγὼ δ'*—. Cætera intrusa puto, forsan partim ex Olynth. I. p. 10, 10. et III. p. 36, 26.

307, 1. Disting. margo S. λέγεις;—πράττειν;

308, 14. Recte om. ms. S. πρώην. nam hoc admonuisset ultimi casus, quum Thebas cepit Alex.

308, 25. [δ] ῥήτωρ. Sed vide 291, 16.

309, 1. Malim, ἃ πολιτικὰ περίεστιν ἅπασι καὶ—vel sine ἅπασι. Sensum vidit Reiskius. Nos, *inherent defects.*

310, 5. Dele ταῦτ'.

311, 10. Totum hunc locum de fortuna constrictavit auctor Epist. IV. Æschinis loca sunt p. 69, 36. 76, 8. 71, 2. 61, 38.

313, 2. Malim, ὑπ' ἄ. πολλῶν π. sine Ἑλλήνων.

313, 18. [καὶ] κελεύων. Recte ms. S.

314, 7. Reisk. Ind. ἐχειδ.

314, 8. κατηγορίᾳς. An impudicitiæ accusat, ad Timarchum scil. respiciens? Vide F. Leg. p. 403, 19—27. Cæterum nil hic transponendum; vide F. L. loc. cit.

314, 25. λαγὼ βίου. Respicit Io. Chrysost. in Eutrop. p. 354. ed. Auger.

315, 11. Reisk. Ind. ἰχθῦς.

315, 21. Ad 793, 16.

317, 5. Ad 293, 25.

317, 10. Delenda suspicor, ἀλλὰ — βέλτιον. certe καὶ τῷ μ. ἴ. τ. βέλτιον.

317, 23. νομίμους. qu. an docet aliquid, quod opponatur sequentibus. *not merely in human institutions and laws but* etc. Confer p. 264, 21. An ἐν τοῖς ἀναστατικοῖς νομίμοις — vel potius νομιζομένοις, vel νενομισμένοις.

317, 25. An hanc sententiam alibi occurrit in hac oratione?

318, 9. Vide an forte hinc colorem duxerit Cicero Milon. 5. p. 808. Græv. "Quæ quidem si potentia etc."

318, 27. ἐστὶ [τι] τῷ ἄδικ. Recte episor Bekkerus. Vide mss. ad Aristoph. Eq. vel Vesp. Supple τὸ πρᾶγμα, vel ὃ ἀγών, ut Cherson. p. 98, 8—11.

319, 9. πᾶσαν ἴσχυ παλαίαν. om. ms. S. An lacunam expleverunt? Certe non hæc trahendus infinitivus indigruntis.

319. Confer totum locum cum p. 269. (φθόνου δίκην 268, 4.)

319, 18. ἐρημίᾳ. Eadem metaphora, idque pulcherrime, utitur Æschines Ctes. p. 84, 4. ubi recte Reisk. post Taylorum.

319, 22. αὐθὶς—πρόσειπὼν ἐπορεύου—. Omnino confer F. L.

320, 23. Quis nexus? Excidisse puto quædam.

320, ult. Vide an leg. καὶ παρελθόντος Πυθοκ. sine σοῦ καὶ — Satis liquet tum temporis non aperte rem gessisse Æschinem. Intrusa ob pluralem κατηγοροῦντων. Nil opus, vide p. 332, 1.

321, 3. ἴσ' ἄμεινον. Exspectarem potius ἴσως μᾶλλον, ut Wolf. et Markl.

322, 6. Dele καὶ sive ante ἀγν. sive ante μιαρόν.

322, 19. μηδὲν ἀμαρτεῖν θεῖον. Epist. 4. p. 1487, 25. An ductum ex Simonide Platonis, Protag. p. 544. H. St. θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἴσχοι τὸ γήρας? Imo p. 341. et 344. H. St.=204. et 215. Bekker.

324, 23. Magister v. πότε e Dem. π. παρὰ πρ. citat, πρεσβεῦσαι τὴν Ἑλλάδα. An hinc, ut legatur τὴν ἐλευθερίαν? Certe huc referendus Photius (unde Suidas) v. πρεσβεῦσαι cum Kustero et Porsono.

324, 24. Puto verba πρ. μ. Φ. v. δὲ Ἀ. delenda, vel potius hic servanda, mox tollenda, 325, 7.

324, 25. Reisk. Ind. εὐδαιμονία.

325, 6. Reisk. Ind. ἔρχειν.

325, 8. Hinc Epist. 2. p. 1468, 18.—Reisk. Ind. καιρός.

325, 13. [ὦ. ἂν εἰ ἐν τρυτάνῃ] Ex ox. de Pace huc intrusa.

325, 25. Mirus ordo, ὅπλα . . . . . πᾶς etc. intia alius generis interjectis. (hic de Demag. p. 39.) Locum valde interpolatum esse suspicor. An ita purgandus? πλήθους ἐγώ. ἀλλ'—εὐρήσεις πᾶσας — ναῦς καὶ ἵππους. Vel, εὐρήσεις ὅπλα καὶ ναῦς καὶ ἵππους, sine cæteris, quæ ex p. 326. . . . . adumbrari potuerunt. (οὐδ' ἐπὶ τ. — φημὶ est schol. ad πρῶτ. etc. omittit Plutarch. apud Taylor. sed ὅπλα agnoscit.) Mirus eque ordo, πάτρια, ἀναστὰ, ἱμφυτα p. 295, 25. An del. ἱμφυτα? De πᾶσις vide ad Lesbiac. III. 13.

326, 24. Nisi variæ lect. sunt παρεθέντα et προεθέντα, vide an leg. προθέντα. et confer Phil. III. p. 121, 2.

326, 27. Valde mendosum Reiskii suspicio excidisse φθόνος aut simile verbum, puta δυσμένεια vel ἀγανακτοῦν. Neque multum placet ἰσχὺς (Markl. ad Æschin. p. 691. ed. Reisk.), quod (nisi forte natum sit ex τύχης) forsan e grammatici conjectura fluxit, ad lacunam explendam. Αν, εἰ δὲ δαιμόνιον τινὸς ἢ τύχης φθόνος.—. Θεῶν τινὸς p. 278, 11. δαίμων, τύχη p. 297, 20. Æsch. Ctes. p. 69, 38.

328, 9. ἄλλο. Ita nempe p. 309, 1.

328, 22. χρόνος—χρόνος. hic ad 254, 10.

330, 1. An, προσλαζόντα ταῖς ὑμῶν? ut nempe jungantur ὑπ. ταῖς ὑ. Alia ratio loci p. 303, 5.

330, 10. [καὶ ζώντων.] Satis hoc ex ceteris intelligitur.

Demosthenes	Æschines
244, 19.	55, 26. 58, 17.
263, 19. etc.	56, 15.
266. Psephisma. . . .	60, 32. 97, 28. et 33. 89, 3. et 14.
	66, 42. 68, 12. et 91. 75, 36.
	62, 8. ψῆφος.
	63, 11. ὁ τὸν ξ.
	65, 34. χαλκοῖς τείχ.
	69, 36. 76, 8. Dem. τύχα.
305, 2.	77, 28.
	77, 39. ὁ δημοτικός.
	81, 4. Philammon.
ἀντιδ. σύμβουλον . . .	82, 42.
	83, 5. ἐκπεδὰν δῷ.
σιωπῇ λαβὰν	85, 8.
	85, 18. διαλαίων.
	86, 3. medicus.
325, 4. quare ἀξιοῖ. . .	87, 27.

De Legatione male gesta.

Hunc libellum in Adversariis cito Demosthenica III.

[1] 341, 9. Recte ed. Felic. ἐνθουμουμένους. Æsch. F. L. p. 52, 21. δίομαι σῶσαι με — ὅσοι ἀναμνησθέντας ms. pro—τες, ut in orationis initio p. 28. δίομαι ὑμῶν — ἰδεῖλθαι — ὑπολογιζομένους.

342, 11. Pro ἐμπεπωκόσι, (quod sine suspicione citat T. H. Misc. Obs. IV. 291. sive Xenoph. Eph. 196.) Lambinus et mss. —κὼς, Marklandus —οἰκασι. Infra p. 372, 1. δίδυμα μὴ λελάθαμεν. (Aristoph. Nub. 493. δίδυμα probabat R. P.)

342, 12. Totum locum sic lego, ὡς δέ μοι δοκῶ' ἂν — εἰ σκέψασθε — καὶ λογίσασθε. δὲ ex conj. alia ex mss. δοκῶτε ms. in gemello loco, c. Aristocr. p. 627, 25. ubi præterea malim σκέψασθε. δοκῶ ex ms. Reisk. in Æsch. Ctes. p. 54, 4. Dem. Onet. II. p. 877, 24. δοκῶ ms. Bavar. in text. recte. Vide Porson. ad Xenophont. p. 156, 8. δοκῶτε Felic. Symmor. p. 178, 13. δοκῶ ms. in Timocr. p. 721, 17. 763, 1. Alia ratio loci de Rhod. p. 192, 5.

[2] 343, 22. ἂν δὲ μὴ δείξω ταῦτα ἢ μὴ πάντα. Tres ultimæ voces (vide me ad Phil. III. p. 122.) in alienum locum migrarunt, primo scil. adscripta ad μὴ δείξω, ut indicarent aliam lectionem, eamque veram, μὴ πάντα δείξω ταῦτα (contra πάντα facere videtur locus infra p. 397, 17. ubi vide). De ἢ, signo var. lect. vide Ruhnk. ad Rut. Lup. p. 7. Porson. ad Odyss. B. 232. Schol. Arist. Plut. 631. τῶν ὁμοίων σοι μαστιγιῶν. ἢ τρέπων. Phot. v. Μισαύχμης. Hesych. v. Οὐδιτανοῦ. Schow. præf. ad collationem Hesychii, p. VIII. Reisk. not. ad Dem. p. 309, 13. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ, πεπράτωκα Φιλίππου. ubi ἢ μὴ recte om. tres primæ edd. et mss. pars: prius μὴ om. alii. C. Aristog. II. p. 801, 15. ἀσφαλῆ ἢ διαμαρτῆ. Posteriora scholion esse putat Reiskius. Infra p. 406, 15. ἀληθὴς ἢ μαντιληφώς. Duas voces om. ms. Bav. Dionysod. 1291, 1. ἢ ὁ πείσας v. l. esse videtur. Athen. I. p. 30. B. ἢ πρόθρασιν. Ibid. I. 21. antep. ἢ Τελεστὴς deleuda conj. Schw. Jam πάντα suspissimè quidem male additur, sed non raro male omittitur. Male igitur additur in locis a R. P. et Blomfeldio in Prometh. 362. notatis. (Soph. Œd. T. 110. πᾶν τὸ ζητ. etiam Plutarch. περὶ τύχης, II. p. 98. A.) Aristoph. Vesp. 540. σωπτόμενα δ' ἐν ταῖς ἀδαῖς θαλλ. R. P. Conf. Suid. v. ἐκπᾶν cum Antig. 322. Dem. c. Timocr. p. 766, 1. recte delet πάντας margo Æsch. Ctes. p. 55, 40. ἀρχὰς [ἁπάσας] ἐπὶ cr. om. Mead. Quære. Dem. de Coron. p. 303, 14. pro Megalop. p. 205, 26. τὸ αὐτὸ (πᾶσιν) ἀεί. Male omittitur. Porsoni Adv. p. 110. 115. Dem. de Cor. p. 245, 25. 287, 1. c. Phorm. 918, 25. πάντες om. Pollux IX. 45. In Epichaimeo πάντα om. schol. Hermog. p. 377. apud Ruhnken. ad Xenoph. Memorab. II. 1. 20. qui recte servat cum Stob. Trinc. et Gesn. p. 198. (Priscian. p. 1333.) Eurip. Ipb. Aul. 1175. vid. R. P. apud Gaisford. ταῦτα [πάντα] Luc. XII. 31. Xenoph. Anabas. VI. p. 221, 5. H. St. De Coron. p 329, 8. πάντων pro τούτων 4 mss. utrumque dedit Reisk. Q. Olynth. II. p. 24, 1. ubi magna lectionis varietas, malim cum mss. ταῦτ' ἐξ. πάντα, vel π. ἐ. τ. In Phil. I. p. 49, 15. Cherson. 98, 22. non liquet. F. leg. 380, 15. πάντα τὰ ἄλλα tres primæ; τὰ ἄλλα cm. mss. alii ταῦτα habent. Vide me ad de Coron. p. 310, 14. ad Onetor. II. fin. Menander Athenæi IV. p. 146. F. 5. vide an leg. πάντα τἄλλα κατίσιω. τὸ

λεπτὸν ἅπαν Epitomator apud Sch. Pythermus Athen. XIV. p. 625. C. In Eupolide Harpocrationis v. ἀπόκρισις, lege, ὡς ὑμῖν ἐγὼ | πρὸς πάντ' ἀποκρινοῦμαι τὰ κατηγορούμενα. (Imo recte statuit Elmslei. ad Ach.) Aristoph. Av. 1065—9. lege, παμφάγοις et πάνθ' ὅσαπερ | ἔστιν, vel ex contextu. In πᾶς enim luditur. Leptin. p. 495, 9. omittitur in ms. πάνθ' ante ὅσα.

[4] 344, 12. Nunc verum puto, καὶ, ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἦκον διδημηγορηκέναι, διξίων — ut scil. ἀπαγγέλλων - - - διδημηγορηκέναι parenthesi includantur. καὶ ante διξίων omisi. Contra Reiskius ante πείσας deletum volebat, si ejus notam intelligo. Ejus contextus, forsan errore operarum, ante ἀπαγγέλλων uncis includit. Hoc certe falsum ex p. 438, 12. 439, 17. liquet. Membra autem periodi sunt, 1. ὁ αἰσθόμενος — 2. καὶ, ἦκον — διστρεψαγωνιστὴν, πρεσιὼν — καὶ πείσας — 3. καὶ, ἀπαγγέλλων — διδημηγορηκέναι, διξίων —. Similis constructio Timocr. p. 741, 2. ubi me vide p. 186.

[5] 347, 10. Vide Æschin. p. 43, 1. usque ad lin. 34. et omnino p. 44, 14—21.

347, 26. Εὐβοέων. Cleochares Chalcidensis, Æschin. p. 44, 2.

348. p. 352. Philipp. II. p. 73. Æschin. p. 44, 1—21. 49, 37.

349, 12. q. καὶ μάλισθ', ὅπερ εἶπον τούτου — conjicit nescio quis in Append. Frft. Supra p. 345, 6.

349, 12. Collatis Marklando et Reisk. lego, διστέρου δὲ, τίνος, καὶ οὐδὲν ἐλάττονος; — τούτου ἕνα —. q. καὶ οὐδέν γ' —.

350, 5. Simplicissimum est, εἴπερ cum Jurino delere, ut natum ex ἤπερ, varia lectione pro ὥσπερ. Citat Budæus p. 935. πάρεσιν, οὗτος εἴπερ ὅπερ οὗτος. τούτους — τούτους infra p. 362, 8. τοῦτο — τοῦτο 368, 29. τοῦσδε — τούσδε c. Aphob. III. p. 854, 21.

[6] 351, 12. Malim, ἂν ἀναμνησθῆτε, ut p. 444, 7. ἂν εὕρω. Æsch. Ctes. p. 89, 12. Infra p. 370, 10. Sic si Aristocr. 624, 10.

351, 18. Nunc malim, συνειδότι, δεινὸν εἰ ποιησῶν κ. δ. ἴ. δόξει κ. τῷ σ. (δεινὸν post συνειδέναι p. 408, 2. om. 2 mss.) Arist. Thesm. σύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ (δεινά). Intelligi facile potest, ut Androt. p. 602, 7. δεινὸν εἰ de Pac. 59, 2. Aristocr. 633, 20. 638, 7. 667, 13. Euhulid. 1306. ult. ubi me vide. De loco in Phil. Epistolæ initio, mox vide p. 7. — Duæ lectiones, ut puto, fuerunt, δεινὸν εἰ et εἰ δεινῶν, quæ coaluerunt in δεινὸν εἰσῄει δεινῶν. Sed totam corruptelam explicare nequeo. De vera lectione sententiam non muto, nisi quod delenda suspicor καὶ δεινῶν.

351, 25. δέον ὑμᾶς ἃ ἀκοῦσαι, i. e. πρῶτον, ut infra p. 399, 13. De πρῶτος male omiss. v. me ad 444, 4. infra, Porsoni Adversaria p. 112. ad Athen. IX. 385. C. Pseudo-Phalaris CXLII. (XXV.) init. Lege, οὐ νῦν ἃ ἀλλὰ πολλάκις, ut Eur. Med. 294. v. Valck. ad Schol. Phœn. 1366. me ad Apob. III. p. 849.

352, 8. πρεσβυτέρους — τινὰς recte mss. duo. Phil. II. p. 73, 5. δύσκολός εἰμί τις. Dem. de Cor. 328, 8. me vide, F. leg. 378, 8. Mid. 537, 17. 541; 17. 547, 4. 574, 15. Æschyl. Prom. 721. ed. Blomf. Aristoph. Thesm. 618. ex ms. Bav. (vide R. P. Hec. p. 73. ed. ult.) Æsch. c. Timarch. p. 24, 2. οὐδ' ἀτυχής τις εἰμὶ ἐγὼ Ol. III. p. 34, 13. Reisk. ex mss. 2. quibus accedit Dorvill. Conon. p. 1261, 22. παρόντος μὲν τινος R. e ms.

352, 11. De hac epistola infra p. 396. collato Æschine p. 44, 30—45, 14.

354, 11. ἐναγγέλλεσθαι. recte Harpocrat. et Schol. ἀντὶ τοῦ αἰτῆσαι. infra p. 402, 17. 22.

[7] 355, 20. ἔφη post ὑπολαβὼν addunt, post ἀφίστασο omittunt edd. tres primæ. Si adjuvarent mati, totum locum sic legerem, ἀφίσταμαι. Ἀλλ' ὅπως, ὑπολ. ἔ. Α. οὗτοι, μὴ νῦν ἀποστὰς (vel. ἀφιστὰς) τότε προσποιοῦ. ut modo 350, 20. οὐ, τότε σιγήσας, νῦν ἀφίσταμαι. Sic Reisk. ex mss. Sed 365, 18. μὴ οὖν. — μὴ δότω. προσποιοῦμαι, mihi vindico. Æsch. Ctes. p. 77, 31.

357, 26. κατὰ πάντας τρόπους. . τοὺς τρ. omnes; tres certe primæ edd. Infra 411, 7. κατὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους, sine artic. mss.

358, 12. Malim, ὅτι ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΗΝ (ΕΙΝΑΙ) ἰδιφ. Vocem, quæ facile a proximis absorberi potuit ex p. 356, 7. addidi. Adde Phil. II. p. 73, 14. Vide infra 430, 20. Contra Æsch. Ctes. p. 68, 6. εἶναι delet Taylor. nescio an recte.

359, 4. et 365, 1. τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι. Vid. Æsch. F. L. p. 45, 18.

[8] 359, 15. Malim, ἡ δ' ἐκ. ἡ μετὰ ταῦτα, vel ἡ δὲ μ. τ. ἐκ.

362, 20. Vel cum marg. delend. ἄλλο, vel leg. ἄλλῳ, ut ms. Bav. pro v. l. — ἄλλος om. ms. 371, 13. ἄλλων ante Ἑλλήνων om. tres primæ edd. 382, 9. (Megalop. fin. ἄλλον — μηδένα mss. de Symmoriis 187, 1. τὴν [ἄλλην] Ἑλλάδα, om. Aug. 1. F. Leg. 368, 9. τοῖς ἄλλοις [Ἕλλησιν] om. tres primæ edd. Lysias c. Eratosth. p. 128, 25. Ἑλλήνων fors. del. cum Marklando.) Deletum malim ἄλλο, depravatum ex ἄλλῳ vel ἄλλων scripto supra ἀπάντων, non pro v. l. ut Reiskius putat, sed pro glossa. Paulo ante 360, 27. ἄλλου τῶν παρόντων (vel πάντων) οὐδενός. 427, 13. πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. πάντων om. multi; ἄλλων Bav. De Coron. 292, ult. πάντων τῶν ἀλ-

λων Ἑλλήνων. MS. om. ων, alius ej subdit και. Ibid. 310, 14. τοὺς ἄλλους [ἅπαντας] Ἀθηναίους. Ibid. 231, 9. τῆς ἄλλας ἅπασιν. duo mss. addunt Ἑλλησιν, alter habet loco ἅπασιν. Ibid. 286, 7. iv. lectiones, sc. τῆς πάσης | τῆς πάσης ἄλλης | τῆς | ἄλλης τῆς voce omnino om. Xenoph. Mem. I. 2. 64. μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. ms. πάντων. In Thucydide III. 59. fin. suspectum habeo ἄλλων ante Ἑλλήνων. Vide collationem mss. Cantabb. ad Nub. 412. In Eurip. Androm. 1164. M. suspicor leg. τῆς Ἑλλησι θεσ. — τοῖσιν ἄλλοισιν κε. [ἄλλοισι male pro Ἕλλησι Diog. L. 2, 27. in Nub. 413. Br.] Confer ἄλλων ἰατρὸς, Eur. fr. CCXI. Ciceronem ad Divers. IV. 5. p. 195. apud Valck. Diatr. p. 194. Antiphon. p. 135, 4. τῶν μὲν [ἄλλων] λέγων.

[9] 363, 24. Recte Lambinus, τοῦτον ἀφίστητ αὐτοί; alterum ex sequenti natum. Deinde, ὃν δ' ἂν αὐτοὶ λάβωτε, ut collatio ms. Veneti Tayloriana.

363, 38. seqq. Æschines p. 44.

366, 25. Lege ex collatione Lessing. et Lambino, ἀλλα τοῦ δουλεύειν. (Species etiam Lambinus, περὶ τοῦ συγκαταγνῶναι.)

De ὧν, i. e. τῶν, et ὃν Reisk. nott. p. 754. τοῦδ' pro οὗθ' R. P. ad Orest. 224. restituit Euripidi Antiop. Stob. XXXVI. 217, 18. Cass. Leptin. 469, 10. L. cum 3 primis edd. οὐ τὸ τῆς δ. vulg. natum ex ω τοτε. Mox recte citat Taylor. Phil. I. 53, 8. Priscianum XVIII. p. 1176, 34. (230, 10. Ald.) quanquam alio spectare Priscianum putabat, ni fallor, Porsonus. [Priscian. Ald. καὶ περ ἃ ἐν ὑβρὶς τίθηκα ἀποδαίς τὸν Φ. Putsch. καὶ περὶν ἐν βαιοῖς τιθάνει τῷ δίει τὸν Φ.]

367, 14. [μηδὲ εἰς τὴν Ἀττικὴν] quære an del.

367, 20. Colfato Reiskio, lege et interpunge, μεγάλαις, συμμάχων ἀνδρῶν χώραν πολλὴν —.

[10] 368, 23. Recte Marklandus αὐτῇ, καὶ τοῖς ἰκγόνοις, vel potius εἰς αὐτὴν, ut ἐγγράφει — εἰς τὸ ψήφισμα p. 356, 15. καὶ τοῖς ἰκγ. 356, 9. 358, 12. 25. 440, 25. Phil. II. 73, 14. Cæterum supple τοῖς ἐκείνου, ut Ph. Ep. 161, 12.

369, 3. Infra p. 449. Æschines a p. 37, 37. ad 38, 39. 49, 40-1. 51, 8. ad 52, 12.

370, 19. αὐτὸν ἀφεῖται. ἀφεῖτο alii, quod defendere quis possit, ut aor. 2. vide Brunck. ad Œd. Tyr. 1405. sed delendum αὐτὸν ex mss. quod e linea sequenti forsan natum.

370, 27. φασί τις ex conj. Reiskius, et mox τοῦτον τὸν εἰρήνην. Illud recte.

371, 16. [τὸν ἀρχὴν] τὴν πρώτην. Omittunt quatuor minimum mss. et Harpocrat. v. Κτησιφῶν. De τὰ πρῶτα φάναι Bentl. ad Menand. p. 91=107.

[11] 372, 2. ὥσπερ οἱ διαπεζόμενοι vix dubito quin interpolata sint ex Olynth. I. 13, 20. Si retineantur, interpungendum cum ed. Paris. ἐπὶ πολλῷ Cherson. 103, 1. — Per se non male habent verba. Exempla comparationum simili breviloquentia factarum. De Coron. 328, 10. ὥσπερ πυθόμενα. Ibid. 325, 13. ὥσπερεὶ ἐν τραγῳδίᾳ. Ibid. ὥσπερ γέφος. Œd. Tyr. 923. Ran. 1434. Vesp. 700. (Male Bentlei. Phalar. ὡς τις ἀλέκτωρ damnat.)

371, 21. καὶ θεοῖς ἐχθρὸς [καὶ] γραμματεύς. καὶ habent omnes, tres certe primæ edd.

372, 7. χάριν αὐτῆς ἔχοιτε, recte MSS. Hermann. ad Viger. p. 708. nil ad rem. Phil. III. 111, 10. αὐτῆς μεταδιδόναι Reisk. ex MSS. In Æsch. Ctes. 71, 39. dubito. οἷς—αὐτοῖς ineptissime legit Reisk. in or. π. συντάξ. p. 176, 21.

373, 21. Recte margo τοῖς λοιποῖς. Contra 424, 11. οἱ δὲ πολλοὶ optime conjicit Taylorus. Vocem confusam Mid. 551, 11. Mid. ad fin. παράδειγμα ποιήσαντες τούτων τοὺς ἄλλους.

377, 7. κιθαριστής. Phrynonis. Vide Taylor. Porro ex Scholiastæ collatione cum Tzetzæ Chiliad. VI. 37. liquet, hæc de Demade male intellexisse Rhetorem antiquum, quem sequuntur tum Tzetzes tum Suidas et Schol. Hermogenis apud Ruhnkenium Hist. Or. p. 73—4. Recte, ut videtur, corrigitur ἐκεῖνος. Recte margo ἐκείνοις in Epitaphio p. 1395, 4. Contra ἐκεῖ pro ἐκεῖνο mss. in Arist. Av. 759.

[12] 377, 11. Mid. p. 580, 20. οὐδ' ἀφίστατε ἀφίστασθαι.

378, 5. Lege, ὅ τι εἶπεν. Vide Dawes. p.

378, 7. Malim αἴρει διώκων, ab αἴρομαι. Nisi quis velit repetitis literis, ἀναίρει, ut supra 366, 17. ἔχθραν ἀναίσθαι. Pessime: Arist. Vesp. . εἶναι διώκων.

378, 8. πάνδεινος εἴ τις. Plane assentior Marklando post hæc verba deesse aliquid; forsan enthymema de Philocrate, quod refert Æschines p. 29, 1—7.

379, 12. In proxime antecedentibus q. an leg. καὶ ὑποψίας μεγάλας (infr. p. 49. Matthiæ §. 372.). In Eur. Androm. 521. lego, ἀνάγκας μεγάλης. Vide me ad locum. Thucyd. III. 45. fin. Plato, sive alius, Alc. 2. tom. 2. p. 292, 8. Bkr. πολλῆς φυλακῆς. Infra 415, 8. Athenæi VII. p. 321. C. et 325. F. Epicharmus: ἀδίαι δὲ πολλοῦ πυρός. Eur Phœn. 726. ed. Valck. quem vide. Dem. c. Aphob. I. p. 824, 12.

[13] 380, 1. etc. Æschines p. 49, 42. seqq.

382, 16. etc. Infra 424-5. 437. 450.

383, 6. Optime κἄμοιγε Felicianus (σοῖν-

μα Aldinæ), ut patet ex istis p. 442, 17. τῶν—πλοῦτον—τὰ παθητικώτατα πράγματα ἡγούμενον.

383, 24. Verum puto, Ἀμφίπολιν ἡμετ. δ. κατ. (V. me ad Rhod. p. 196.) ut πόλιν, vel πόλιν ex præcedente natam sit. τότε, sc. cum in Persia esset Timagoras. Eo nomine peccat Marklandi transpositio, quod ἑαυτοῦ ante δούλων necessario postulat inseri. Cæterum ex Xenoph. Hellen. VII. 1. 36. colligere videor, in isto fœdere Amphipolim tutandam in se susceptisse Regem. Vide an hoc spectet Demosthenes infra p. 420, pen. Vide or. de Halones. p. 84.

384, 14. πρεσβεύειν recte MSS. Similis confusio p. 380, 28.

385, 22. Q. οἷς συνῆκεν, ut p. 387, ult. Sed vid. 434, 27.

385, 25. Infra 397, 6. τῇ τῶν συμμάχων εἰρήνῃ. Æsch. F. L. p. 35, 38.

[14] 386, 11. τῇ μὲν ἐκατομπόλει πόλει, sine τῇ, tres primæ edd. recte ut mox 386, 28. 387, 1.

387, 20. γίγνοι MSS. ut 385, 1. 369, 20. 370, 1. Malim, ἐγγίγνοι. c. Aphob. II. p. 836, 12. Bœot. II. 1024, 22. Herodotus aliquoties, Arist. Eq. 847. Pac. 345. ex Rav. et R. P. Æschin. c. Ctes. 61, 43. Supra 421, 8. ἵνα δ' ἐγγίνηται. Pantæn. 966, 9. ἐγγ. Av. Ran. 702.

388, 6. Herodot. I. 168. οἰχνεῦντα πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρῃκίης. 389, 13. περιπαταιχρῶσθαι. Bedmus p. 386. ed. Steph. Lambinus, οἵστισι νῦν λέγω, τοῖς ῥ. αὐτοῖς. Καί μοι—. Malim, ὅστισι νῦν λέγω αὐτοῖς ῥᾳθυμεῖν, ἄν. οὖ. p. 345, 9. τοῖς ῥ. τοῖς αὐτοῖς. Halones. 81, 25. αὐτοὺς τοὺς λέγοντας—ἐκπεπαῦσθαι.

390, 3. Ἱερὸν ὄρος captam VI. φθίνοντος Elaphebol. Legati profecti post III. ἱσταμένου Munych., proximi mensis. Æschin. p. 40, 10—14.

390, 10. Æschines p. 40, 6. εἶχεν — ὅτι τῆς πρεσβείας ἐν ἐγκλείοι ἐγὼ —.

390, 21. Malim, καὶ πάλιν' —.

392, 19. ἐκτήσατο χρόνῳ, sine τῷ, tres primæ. Forsan ἐκτήσατον. Phil. III. 129, 14. Aristocr. 651, 26. pro Phorm. 944, 10. Procem. 1432, 25. Hæcindex Reiskii. χρόνῳ ποιεῖν ex Archimede citat Hoogev. ad Viger. p. 59. a. χρόνῳ διαιρεῖν ἡμᾶς, Thucyd. III. 38. init. ἐκτήσαντο ex lectione ed. Paris. effecit Taylorus.

[15] 395, 24. Recte interpretatur Reiskius παρὰ ταῦτα διήκασθε, spectate atque comparate cum his. De παρὰ Budæus p. 946—9.

396, 21. Legatorum dissidia fatetur Æschines p. 41, 1—5.

397, 12. Si faverent MSS. legerem, οὐκ ἂν ὧν, ἃ ὑπεσχόμην ἐν ἀ. πάντ' ἀκριδ.

398, 23. Malim, ἀλλ' ἐάσαντες συγγ.

398, 25. Lambinus, μηδ' ἀνάσχησθε λίγοντας ἐς. — Signum varius lect. ante ἀνασχ. habet ed. Paris. tacente margine. Sed facile intelligitur vox, ut Nans. et X. p. 990, 22.

399, 3. Lege, καὶ συμφέροντας.

399, 26. οἱ ταράττοντες etc. Sic Phil. IV. 140, 11. ὁ δὲ βάζας recte mss. Recte intellexit Wolfius, quamvis inelegantor verterit. Infra 442, 12. ὁ γεγραμματευκώς.

400, 1. τὸ ψυχρὸν — πάνυ — Ita sunt intelligenda διὰ μέσου, et vertenda: *ut frigido et ad nauseam inculcato verbo utar.* Deinde legendum, φαυλίσειαν, vel — πᾶν.

[16] 402—3. Schol. ad 402, 23. dicit, Demosthene hæc narrante, discessisse judices, suadente Eubulo. Vide Æschinem p. 28, 20. 48, 39.

403, 3. διαπρουσαμένης margo. Q. an = διαπρουσαμένης, ea moras trahente. Sed merus error esse videtur.

403, 24. παρατρέφεσθαι. Voce utitur Athenæus V. p. 211. F. ubi nostrum locum citat Casaubonus p. 369, 61. Adde Menandrum Thrasyleonte Athen. VI. p. 248. B. Timoel. VI. 243. C. 2.

404, 22. Lego, καὶ τὴν δικαίαν ἥτις ἐστὶν ἀνωλεγίαν, omisso cum mss. φεύξεται, quod natum est fortasse ex 369, 4. Vulgatam explicat Taylor. Ind. Att. ad Lysiam v. ANTIPTOSIS.

405, 1. Malim, ὃς τότε τάκτρία.

[17] 405, 9. καὶ τοὺ τοί. Sic, ut videtur, omnes e. Aristeg. I. p. 784, 19. βοῶν καὶ κιχεγὼς τοὺ τοί. ubi Felicianus et pars certe MSS. καὶ interponunt. Aristoph. Plut. 276. 478. Nub. 543. Julian. Ep. I. p. 373. C. Malim tamen καὶ τί οὔ; scil, ποιήσειν. Pro Phorm. 960, 28. malim, τίνας οὔ; οὐχὶ — Pantæn. 970, 20. Everg. et Mnes. 1152, 12. Quanquam lenius est simpliciter delere καί.

405, 21. etc. Æschines F. L. p. 47, 24.

406, 15. Vide supra ad 343, 24.

409, 10. οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἐδέησε malim ob τῶν. Per se optimum est ἀδικεῖ, ut Æsch. F. L. p. 29, 6-7. Supra 399, 1.

410, 2. ἐκεκαίνιτο — εἰ ἐφ' οἷς — ἐφοβούμην ἐγὼ, — τί τούτους προσέκαιε παθεῖν. (vide ad 423—3.) Videtur Reiskius conjicere, ἐφ' οἷς μεθεκτῶν ἐδέκετο. Quod si fecit, inepte fecit. Deleto enim εἰ, omnia plana sunt. Phil. Epist. 159, 23. (omnino conf. Lept. 498, 10.) εἰ ἐφ' οἷς etc. αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας. εἰ om. Ald. B. servat Ald. A. Felic. MSS. pars, εἰ — αὐτὰ φαίνεσθε ποιοῦντας. Sed Aldum sequor. Vide Ol. II. p. 24, 22. αὐτὸν ἀρχοῦντα (sic lege). Pro Rhodiis 198, 7. Contra εἰ ex mss. addend. Æsch. F. L. p. 39, ult. Passim autem particulas male addunt vel demunt librarii. R. P. ad Hec. 625. ed. ult. Eodem modo suspendetur τί infra in orationis fine. (Olynth. I. 16, 8. ὃς recte om. mss.) Leptin. 483, 20. ubi videndum

de πᾶς, quamvis soloecismum vocet F. A. Wolf. Mid. 578, 22.

[18] 410, 8. τοῦ διδόντος ferri potest, vertendo *qui dare volebat* (ἐδίδου 395, 14.), figura notissima, de qua Valckenær. ad Phœn. 1406. Supra p. 393, 19. διδοὺς vertendum videtur *offerens, pollicitus*. De Coron. 260, 21. πίσ' ἂν — διδόναι Marklandus, quem miror non hic conjecisse, τοῦ δόντος ἂν —.

412, 10. Malim, ἂν δ' ἅρ' ἅπαντα.

414, 2. κἄπειτα. * * * * * φέρε δὴ— Mirum ni aliquid exciderit.

[19] 414, 8. τὸν νόμον ἴθος ποιῶν. In hoc consentiunt tres primæ. Msti alii τὸ νόμιμον ἦθος, alii τὸ κοινὸν ἴθος, alii τὸ κοινὸν νόμιμον ἴθος. ἴνομος de Coron. 267, 6. 310, 20. de Halon. 83, 3. 5. 6. Æschin. c. Ctes. p. 81, 37. et alibi. Vide Burneium ad Miltoni Poemata Græca p. 598. ed. Warton. ἀνόμως Aristocrat. 644, 19. 649, 18. 652, 17. νόμιμος Phil. III. 123, 22. Legendum credo τὸ τοῦ νομίμου ἴθους. Apatur. 898, 15. τὸ τῆς ἐσχατοτῆς.

416, 21. Distingue, ἔστι " Ἀπολογήσεται—ὑφελόμενος." Μὴ σύ γε. Ista vero desumpta sunt ex Timarchea p. 24, 36—25, 7. Paulo ante ἅλογες τοίνυν Reisk. e conj. non male.

417, 7. Lege, ὅσῳ γὰρ ἂν —. αὖ tres primæ.

[20] 418, 14. Emendat Valckenær. Diatrib. p. 182, B. τὸ τούτους τυράννους καὶ τὰ σκ. Ego malim, τὸ τυράννους καὶ σκ. tribus articulis deletis.

419, 4. vel Soph. Antig. 186. Forsan videri possit Demosthenes legisse ἄσσον pro ἀστοῖς, quippe infra 419, 14. interpretans, ὁμοῦ (i. e. ἐγγὺς) στείχουσαν. ἄσσον Aristoph. Eq. 1303. Ipse Soph. (Œd. Col.?)

419, 14. Saufissima omnia. Distingue " τὴν" δὲ " ἄτην ἑρῶν στείχουσαν" ὁμοῦ, τὴν—στρατείαν, οὐ—et CUM NOXAM, *expeditionem Phocensem dico, jam prope* ACCEDENTEM VIDERET —. De ὁμοῦ pro ἐγγὺς, Schol. Homer. Il. E. 867. Harpocrat. et Vales. Suidas, Schol. Plat. p. 10. ὁμοῦ, *fere, circiter*, supra 390, 1. 413, 3. (Vid. Toyl. ad Aristog. I. p. 785, 23.) mox 420, 14. c. Aphob. I. p. 820, 22. ὁμοῦ τι ibid. 817, 1. Plato Theag. p. 129. D. H. St. Pro Phorm. 956, 1.

[21] 419, 20. Male omittit MS. unus τοσούτους. Eurip. Heracl. 575. Lysias p. 150, 24. (me p. 130.) Aristoph. Av. 1132. τίνες ἀνεδήμησαν αὐτὸ τηλικουτονί; τοσοῦτος Phil. III. 116, 10. Aristoph. Eq. 412. τηλικοῦτοι Lysias Ἀπολ. Δωρόθ. p. 163, 26.

421, 4. Longam narrationem de ovatione sua ad Philippum de reddenda Amphipoli habet Æschines pp. 31—32. quem vide p. 34, 24. et 42. collato Demosth. p. 421. Æsch. 33, 40—42.

423, 18. Malim, ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ κατηγορῆν. *hominem, qui aliis obsecutus Æschinem accusaturus erat.*

424, 4. Phil. III. p. 121, 7.

424, 16. Q. βούλεσθ' ἐν αὐτὸς ἕκαστος τοιοῦτος εἶναι. duo MSS.

[22] 424, 23. τοσαύτης παρανομίας καὶ μανίας ἐνέπλησε, tres primæ. Aug. 1. 2. μανίας καὶ παρανοίας, et sic proculdubio (vel παροινίας, quod merus est error scribæ) MSS. Parienses. μανίας ὃ παρανίας Phil. III. 124, 24. Cæterum similis confusio lectionum diversarum in contexta ed. Paris. supra 435, 25. τὰ τοιαῦτα τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα.

[23] 426, 4. οἱ δὲ πολλοὶ [καὶ] καθ' ἅν —.

426, 8. ἐπειδὴ ταῦθ' — Hæc sanissima. ἐπειδὴ repetitur post longam parenthesin ex 425, 27.

426, 15. [οἱ προδιδόντες] καὶ Φ. recte delet Markl. Deinde emendabam, καὶ Φ. οὐδ' εἶχεν, ὑπακούσαι τοῖς πρ. ὅ τι πρῶτον λ. collatis v. ll. *could not even tell which traitor's offer to accept first, or what place to take first.* Sed nunc credo vel εἰπεῖτ' — προδιδοῦσιν, vel οὐδ' εἶχ. —λάβῃ, plane delenda. Putat Taylorus ad or. de Coron. prop. init. duplicem hujus orationis ἔκδοσιν fuisse.

426, 27. ἐψηφίσασθε—φαίνεσθε. Recte hæc. R. P. ad Phœn. 91.

[24] 427, 9. διαφθείρει, μισεῖν ὁμοίως. Vel cum Taylorο δὴ pro δέ. Vide an potius, νομίζετε· εἴ γε [vel εἶπεις] ὁ μὲν—.

427, 26. τῶν προγόνων [ποιήσω]. Dele, et subaudi ex præcedentibus πράξω.

428, 17. τὰ χρήματα [ταῦτα] Olynth. III. 32, 6. τοὺς νόμους [τούτους] μὴ δ. ubi me vide et ad p. 399, 23. Recte τούτους cum mss. om. B. 413, 17. Vid. Leptin. 460, 11. 461, 5. Confer. Athen. IV. 146. E. cum VIII. 364. E. F. Leg. 388, 18. ἐκείνου lege. vocem omiserant, ut patet e Lindenb. deinde interpolatum est τούτου. Contra de Coron. 311, 27. recte Reisk. τούτων αὐτῶν. δὲ infersit Bruncknius Vesp. 396. αἷμα pro τήνδε Iph. T. 558. ed. Gaisf. legit V. D. Vide v. ll. ad Aristoph. Plut. 879. 980. Œd. C. 1148. recte Heath.

432, 1. Duæ lectiones, πάια χαρτία, et τίς χορὸς vel χορτός.

435, 1. κατηρῶ, καὶ κατὰ τῶν παίδων — sic lege, omisso Φιλίππου vel —πῳ, sub. σαυτῷ, ut de Coron. 320, 8. Deinde verte, *et per liberorum tuorum capita jurabas.* κατ' οὐχὶ ποιῆσθε Αν. Eq. 657. C. Aphob. III. p. 852, 14. κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀ. optime Reisk. et sic tres primæ edd. Ibid. 19. (854, 16. ubi similis variatio) 860, 3. 861, 5. 8. Omnino me vide ad Conon.

* * * * * * *

INDICES

OPERUM DEMOSTHENIS.

INDEX

GRÆCITATIS DEMOSTHENEÆ.

*** Notandum, Indices hos accommodari paginis et paginarum versibus Editionis Reiskianæ. Illas ad marginem Nostræ interiorem apponi curavimus: hos Nostra, paulo arctius disposita, tantum non exacte refert.

A.

ΑΒΑΘΡΙΤΗΣ, symbolum civitatis vilis et contemptæ, minutæ atque infirmæ. 218, 10.

ἀβίαιός ἐστιν ὁ δῆμος. 1341, ult.

ἀβελτερίαν ἀποδίσθαι. 140, 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, ut diversa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δ' εὐήθειαν. 372, 27. nisi hæc postrema vocabula scholiasta sunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω). 373, 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτεράτατος. 114, 4. μωδὲν ὑμεῖς ἀβέλτερον πάθητε. 449, 25. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιόντας ἀβελτέρους νομίζετε. 1450, 20.

ἀβέλτερος] ἀβέλτερον ἦτο ἴσεσθαι ἑαυτοῦ τὸν βίον. 557, ult. 744, 19. τῶν ἀρίστων στερηθεὶς ὁ Αἴας ἀβέλτερον ἑαυτῷ ἐχρήσατο τὸν βίον. 1399, 2.

ἀβουλεῖν] οὔθ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν μοι ἔξω προπαλασμοῦ γενέσθαι. vosmet ipsos quoque suspicabar non nolle, (h. e. velle) me a contamelia intactum manere. 1471, 19.

ἀγαθὸς ἑαυτῷρός ἐστί. 1046, 9. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο. est genus affirmationis, vel dejerationis. 1442, 23. ὁ δῆμος οὐκ ἐᾷ αὐτὸς ἓν ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας ἐν ὑμῖν αὐτῶν ἔχετε. 167, 10. τί δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο. 169, 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι — τὸν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὸν καὶ δεινόν. 311, 20. ἀγαθῇ τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ. 315, 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις — τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ πτῆσις παραγέγονεται. 658, 2.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quæ aliis molestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribus animi recessibus lætatur, exsultat, sese effert. 1489, 7.

ἀγαμαι ἐν τελευτῇ τὸν βίον. 1086, 15.

ἄγαν præponitur interdum vocabulis ita, ut cum illis arcte copulandum, et duo istæc pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo τούτους τῆς ἄγαν — κολακείας ἐπισχόντες. 1128, 16. tanquam ἄγαν sit præpositio, ut sunt illa Latinorum præ et væ (vegrandis) οἱ μὲ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξωσίαν σχήσετε. 428, 22.

ἀγανακτῶν] de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. πρὸς αὐτὰ τἀδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνῳ ἐγγεγενημένοις ἀγανακτῶν. 966, ult. ἀγανακτῶν τι pro ἐπί τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνεγκὼν, οὐχ ἥττον τῶν' ἀγανακτήσαιμ' ἄν. 1261, 25.

ἀγαπᾶν] a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει. 23, 23. οὗτοι τὰ φιλίππου δῶρα καὶ ξενίας ἠγάπησα. 263, 7. ἀγαπᾶν τὴν πλουσιότητα. 662, 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένον φαίνεσθαι. 1404, 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη. 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσιν. acquiescere præsentibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque meritæ, neque speratæ antea. 13. 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θωρικῶν ὑμῖν. 37, 5. Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνος λαμβάνοντες. 78, 9. ἀγαπᾷ καταστενάζουσα τὰς ὀδυράς. satis habet, quod vias reparet. 175, 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες. 175, 19. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν — ἢ ἐλάττων φρονῆν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντας. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. 176, 8. ὃν εἴ τις εἶα ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει. 582, 3. οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τοῦτοισί. Bœotus his contentus non est. 1002, 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονεν. danke Gott dafür, dass — [thank God for it, that &c.] ὃς γὰρ ὃς ἀγα-

INDEX

GRÆCITATIS DEMOSTHENEÆ.

*** Notandum, Indices hos accommodari paginis et paginarum versibus Editionis Reiskianæ. Illas ad marginem Nostræ interiorem apponi curavimus: hos Nostra, paulo arctius disposita, tantum non exacte refert.

A.

Ἀβδηρίτης, symbolum civitatis vilis et contemptæ, minutæ atque infirmæ. 218, 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος. 1341, ult.

ἀβελτερίαν ἀναδήσθαι. 140, 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, ut diversa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δ' εὐήθειαν. 372, 27. nisi hæc postrema vocabula scholium sunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω). 373, 13.

ἀβίλτιερος] ἀβελτεράτατος. 114, 4. μηδὲν ὑμεῖς ἀβίλτιερον πάθητε. 449, 25. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτίερους νομίζετε. 1450, 20.

ἄβιστος] ἀβίωτον ὅστο ἔσεσθαι ἑαυτοῦ τὸν βίον. 557, ult. 744, 19. τῶν ἀριστίδου στρατηδῶς ὁ Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον. 1399, 2.

ἀβουλεῖν] οἶδ' ὑμᾶς ἰνώμιζεν ἀβουλεῖν με ἴξιν προπιλακισμοῦ γενέσθαι. vosmet ipsos quoque suspicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere. 1471, 19.

ἀγαθὸς ἑαυτοῦ ἐστί. 1046, 9. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο. est genus affirmationis, vel dejerationis. 1442, 23. ὁ δῆμος αὐτὸς ἦν ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχετε. 167, 10. τί δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο. 169, 20. τὸν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι — τὸν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὸν καὶ δεινόν. 311, 20. ἀγαθῇ τύχῃ συμβεβιωκώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ. 315, 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις — τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι, οἰχ ἅμα ἡ πτῶσις παραγίνεται. 658, 2.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quæ aliis molestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribus animi recessibus lætatur, exsultat, sese effert. 1489, 7.

ἄγαμος ὢν τελευτᾷ τὸν βίον. 1086, 15.

ἄγαν præponitur interdum vocabulis ita, ut cum illis arcte copulandum, et duo istæc pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo τούτους τῆς ἄγαν — κολακείας ἐκπεσεῖται. 1128, 16. tanquam ἄγαν sit præpositio, ut sunt illa Latinorum præ et væ (vegrandis) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε. 428, 22.

ἀγανακτεῖν] de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. πῶς' αὐτὰ τἀδικήματα μᾶλλον ἢ χρήσιν ἐγγεγαμημένην ἀγανακτεῖν. 966, ult. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπί τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπωθα ἐνεγκὼς, οὐχ ἥττον τοῦτ' ἀγανακτήσαιμ' ἄν. 1261, 25.

ἀγαπᾶν] a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει. 23, 23. οὕτε τὰ φίλτατον δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησε. 263, 7. ἀγαπᾶν τὴν φλυαρίαν. 662, 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένον φαίνεσθαι. 1404, 4. ἢ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη. 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς παρεγγυήσεις. acquiescere præsentibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque meritæ, neque speratæ antea. 13. 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι ὑμῖν. 37, 5. Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνος λαμβάνοντες. 78, 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδούς. satis habet, quod vias reparet. 175, 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες. 175, 19. ἐγὼ δὲ παραπέσαιμ' ἂν ὑμῖν — ἢ ἐλάττω φρονῶν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. 176, 8. ἐν εἴ τις εἶα ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει. 582, 3. οἷα ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτουσί. Bœotus his contentus non est. 1002, 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. danke Gott dafür, dass — [thank God for it, that &c.] ὃς γὰρ ὃς ἀγα-

ὠόντων τοῦθ' ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ. 650, 23. ubi alii *οἷα*, alii *μὰ* præponunt, ambo male.

ἀγαπητὸς] cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, ut si magnam et inperatam prosperitatem adeptus sis, cujus deo gratias ingentes debeas. *ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τινὸς μεταλαμβάνειν.* 36, pen. 175, 14. *ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἐχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἐχθρῶν.* 730, 17. *οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχουσι κακῶς αὐτούς.* 1234, 6. *ἔστι δὲ ἀνθρώπων ὅστις ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν.* 1436, 6. *ὁ ἀγαπητὸς* erat cognomen Nicerati, filii Niciæ. 567, 24.

ἀγαπητῶς] vix, ægre, in magni beneficii parte. *ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ὑπέτυχατον.* 491, 3. *εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς.* 409, 8. *ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς φαρατεφόμενον.*

ἄγασθαι] delectatione et admiratione alicujus rei, splendidæ, et præclaræ duci. *τίς γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς.* 296, 4. 1395, 10. *ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας μὲ τιμῆσαι δημοσίᾳ.* 1472, 7.

ἀγγεῖον] arca, cista lignea. *ἐρίων ἀγγεῖον ἢ ἢ δύο.* 934, 25.

ἀγγέλλειν] *ἑτοίμη γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων.* 284, 21.

ἄγειν] agere, ducere, bajulare, apportare, movere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, æquivalere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. *ἄδειαν*] *τοῦ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἄδειαν ἤγετε.* securi eratis. 387, 17. *αἰτίαν*] *τοῖς ἐπ' ἐκείνου ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου.* 548, 18. conf. *ἐπάγειν. εἰρήνην*] *σπεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν.* 388, 11. *δίδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες.* 372, 2. *ἡσυχίαν*] *ἄδικον καὶ ὕπουλον ἡσυχίαν ἄγειν.* 327, ult. *Θεωρίαν ἄγειν*, princeps sacræ legationis esse. 552, 6. *Θίασον*] *ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν.* 313, 23. *πόλεμον*] *κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς πόλεμον ἀγάγωσι.* 62, 3. *πρᾶγμα*] *οἱ μὲν ἐφ' ἡμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον.* trahebant. 125, 20. *σχολὴν*] *ἡμῶν οἶμαι μανόντων, σχολὴν ἀγόντων.* 98, pen. *φάλαγγα*] *οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὑπλίτῶν ἄγειν.* 123, 26. *χρήματα*] *πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἄγειν.* bajulare, apportare, subvehere. 185, 23. *χρυσὸν*] *ὅτι χρυσὸν τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε.* 122, 2. cum *εἰς*] *εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπλακισμὸν ἄγειν.* 330, 14. *εἰς δουλείαν.* 213, 27. *εἰς ἦθος καὶ φιλανθρωπίαν ἄγειν τοὺς δικάζοντας.* 793, 4. *εἰς μείσον ἄγειν, ἐλέγχειν, δεικνύειν.* 959, 2. *εἰς ὀμόνοιαν τὴν πόλιν ἄγοντες.* 617, 27. *εἰς τοὺς συκοφάντας.* 264, 6. *εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος τοῦ πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερά.* 1315, 15. cum *ἐπί*] *ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα,* crimen cædis, *πανταχῇ στρέφων, οὐχ οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμέ.* in me conferre, contorquere. 552, 14. *ἤγαγον ἐφ' αὑτὸν τἀδικήματα.* 704, 21. cum *ὑπό*] *ἄγετε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους.* revocate eos ad leges, cogite legum edicto parere et obnoxios esse. 741, 18. *ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον.* adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis judicandi pœnasque sumendi facultatem dedi. 1388, 13. *φέρειν καὶ ἄγειν*] deprædari, depopulari, auferre, quæ ferri, abigere, quæ abigi possunt. *ἀντὶ τοῦ τοὺς λῃστὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας.* 304, 14. adducere, afferre, ut merces navi plaustrove. *ἀχθέντα* (scil. *πρὸς αὐτὸν*) *κατ' ἐμαυτοῦ.* 1199, 18. medicum. 1260, 6. ancillam ex alicujus ædibus et potestate per vim abducere. 1358, 18. ire, ambulare, vadere. *ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας.* 608, 14. gubernare. *ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ.* 617, 27. *μηδ' ὑφ' ἑνὸς τῶν σοῦ φρονούντων χεῖρον ἄγου,* patere te agi, duci, gubernari, *μηδ' ἡττῶ, ἀλλ' ἐκείνους ἄγε ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα.* 1491, 2. tenere, servare, tueri. *ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα.* 120, 17. educare, erudire, assuefacere. *φαύλως ἠγμένοι.* 170, 18. movere, impellere. *τοῖς ἔξωθεν λόγοις, rebus a re presente alienis, ἠγμένος.* 228, 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo, cuidam ponderis monetæve modulo æquivalentibus. *χρυσᾶς τέτταρας, ἄγουσα ἑκάστη μνᾶν.* 617, 20. acinaces Mardonii, *ἃς ἦγε τριακοσίους δαρεικούς.* 741, 7. *ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι.* quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecuniæ currente compensaretur. 1193, 21.

ἀγαίρειν] commendicare, mendicando cogere. *ἀφ' ὧν ἀγαίρει καὶ προσαιτεῖ.* 93, 17.

ἀγανῶς] *ἀγανῶς ὑμῶν οὐδὲν καταγινώσκω.* haud arbitror a vobis proficisci posse dedecus ullum animi degeneris. 563, ult. *κύπα ἀγανῶ καὶ φαῦλον ἐπὶ σοίμενα οὐδὲς ἐπιστήσειε φυλάττειν.* 807, 3.

ἀγανῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν. 152, 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγημένα Dorice pro *νενομισμένα.* 1072, 27. statuta, usu recepta, sancita.

ἀγήρων εὐκλειαν παταλιπεῖν. glorium consenescere nesciam pone se relinquere. 1399, 15. *ἀγήρως τιμὰς κτησαμένους ἐπιδεῖν.* 1400, 18.

ἀγκύρα] *ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀνασαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους.* ad ancoram stare in salo. 1213, 24. *μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτοὺς ἐᾶτε.* 1295, ult. proverbium est, geminam ad ancoram stare, de iis usurpatum, qui ita sibi

prospexerunt, gemino nitentes præsidio, ut, utramvis in partem res cadat, salvi sint, freti altero præsidio, ubi alterum fefellerit.

ἀγκὼν] cubitus. πρατῆν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν εἶχεν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς. 1259, 21.

ἀγνεύειν] castus, purus ab incestu et pollutione esse. οὐχὶ πρασιμιένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνικέναι τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων. 618, 9. 758, 20. ἀγνεύω καὶ εἰμὶ καθαρὸς καὶ ἀγνὸς ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας. 1371, 22.

ἀγνοεῖν] a) nescire. ἀγνοῶντα διδάσκειν. 390, 8. ἑαυτοὺς] semet ipsos præ arrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, ubi e mediocribus fortunis ad ampliores transiissent. insolescere, superbire ex insolentia melioris fortunæ, vel oblitos pristinarum sordium. ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου πρείττας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτούς. 151, 7. μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγοῦμαι ὅτι ἐμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ πράττοντα, ἢ ὑμᾶς πάντας. 1451, 21. πῶν ἂν ἀγνοήσειας. plane tardus et stipes sis. 958, 2. τὴν πόλιν, mores civitatis haud tenere. 413, 11. τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παραδόντα, οὐδὲ ἀγνοήσαντα, οὐδὲ προδόντα. 326, 24. b) errare, labi, peccare, delinquere, inscitia rerum, festinatione, temeritate. πρᾶγμα ἔπαθε τοιοῦτον, οἷον οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἠγνόησεν ἄν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος. 671, 10. διαθεῖσθαι ταγεούμενα. 1463, 18. τὸν ὃν' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῆτε ἐπιτιμήσωτα. 1470, 3. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοουμένοις ὑπηρετοῦντές τινες ἐκείνοι. 1473, pen.

ἄγνοια] inscitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἴσῃ — ἀγνοίᾳ τοῦ συμπεσόντος καὶ φυομένου κακοῦ (ubi ἐπάγνοια pro uno vocabulo haberi potest) cum tanta adhuc esset ignoratio mali. 245, 24. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ὅπερ πολλὰ πρόπεσθε τῶν κοινῶν. 271, 24. τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς πολλοῖς. 293, pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀπάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων. 986, 16. τοσαύτη τις ἄγνοια παρ' ὑμῖν ἐστί. 1261, 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακίᾳ. 1394, 11. ἐπιτιμᾶν ὑμῖν πεφευμένοις τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ. ob errorem, vel delictum, furoremve in me admissum. 1472, 4. ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν. 1476, 19.

ἀγνὸς] v. ἁγνεύειν.

ἀγναμοσῖν. 249, ult.

ἀγναμόνως ἔχειν. 25, 18.

ἀγναμοσύνη] tarditas, cœcitas mentis, *Dummheit* [*dulness, blockishness*], et scævitas morum, *Grobheit, Ungeschliffenheit* [*coarseness, clownishness, impoliteness*]. 179, 20. 311, 7. σὺ δ' εἰς τοῦθ' ἥκεις ἀγναμοσύνης. 958, 23. 1395, 1. 1469, 9.

ἀγνώμων] tardus, fatuus, inconsultus, scævus, importunus. οὐθὲν οὐδ' οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ἐρῶ. 143, 26. ἵν' εἰδῆς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαρόν. 322, 6. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασε. 1261, 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης. 1468, 15. πάντων ἀγνωμονέστατόν ἐστιν. 1477, 25. μηδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἔτιμοι ἦτε. 1479, 24.

ἀγνὼς] ignotus. οὔτε ἀγνῶτες ὑμῖν, οὔτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γιγνωσκόμενοι. 851, 27. ἀγνῶτες ἦσαν οἵοῖά τινες εἰσίν. haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri. 990, 20. 1140, 7. εἴ τινα ξένον ἀγνῶτα πλούσιον λάβοι ἐραστήν. 1359, 4. μηδ' ἔστω τῶν ἀγνώτων εἶναι πρῆττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι. 1481, 1.

ἀγνωσία] cœcitas mentis salutaria consilia aut non cernentis, aut aspernantis. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσιν. 1412, 8.

ἀγορὰ] forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus præsertim per stata intervalla recurrens solennis negotiationis, et judicia, quæ in foro agitabantur, et denique negotiatio, seu rerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορὰς παρεῶσθαι vectigalia e foris et nundinis percipere. 1ã, 20. νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπρατται. 121, 5. τὸ τῶν ἀνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐπορίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. 144, 12. σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγοράν. *die Krambuden* [*the shops, stalls*], tabernæ institorum in foro. 284, 24. κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορία (vel etiam sine copula, ἀγορὰ ἐφορία) locus in limite duarum terrarum, ubi finitimi statis temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant. 632, 26. οἱ μὲν καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικοῦσιν. 719, 24. ἐργάζεσθαι οὐκ ἐξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. b) judicia, tribunalia, actiones causarum forensium. περίτριμμα ἀγορᾶς. 269, 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ. 1091, 17. c) negotiatio, emtio et venditio. πλοῦνος στρατηγὸς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν. *auf den Kauf* [*for sale*]. 47, 14. παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς ἀγορᾶς. præter id, quod jus et fas est in emendo vendendoque, adversus jura mercimoniorum. 1308, 1.

ἀγοράζειν] emere. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἐχθὲς περιῆν. 412, 23. ἐξὸν αὐτῇ βιλτίω (scil. παῖδα) πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασε. 563, 7. etiam in medio usurpatur. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται. sibi emerent, quibus ipsi uterentur, fruerentur. 1223, 20. ἃ αὐτὴ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγο-

ράσθη. emta fuissent. 1360, 8.

ἀγορανόμος] ædilis, judex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui provideret, ut alimenta neque deessent, et tolerabili venirent. 735, 10.

ἀγόρασμα] merx emta. ἐνθέσθαι τἀγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere navi merces emtas numis a me creditis. 909, 27. 916, 26.

ἀγορεύειν] verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde imprimis pro concione ad plebem. ἄν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit. 635, pen. τίς ἀγορεύειν βούλεται. hæc erat formula, qua præco concionaturos citabat atque ad dicendum invitabat. 285, 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, ut legislator in Axone edicit. 629, 21.

Ἄγραυλος] filia Cecropis, cujus in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, jurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, oppetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων. 438, 28.

ἀγραφίου γραφή quæ fuerit, ipse orator p. 1338, 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἀν, ἐγγραφέντες (scil. in tabulas ærariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὀφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἄγραφος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ὕθεσι διώρικεν. 317, 23. ἄγραφα νόμιμα. 643, 18.

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ ὠμὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 23.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν. 808, 15.

ἀγυιὰς κτησσῶν. 530, pen. 1072, 21. σὺν ὑχθρους κατ' ἀγυιάς. 531, 4.

ἀγυιεὺς Ἀπόλλων. 531, 9. 1072, 20.

ἄγχειν] collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compressu pugni, gulam alteri coarctare. ἁμιλλᾶς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη. 1157, 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὸν γεφῦν. 1157, 8. translate, de conscientia scelerum. ἄγχει, στιγμᾶν ποιεῖ. quod posterius est explicatio prioris. 406, 5.

ἀγχιστεία] cognatio, consanguinitas, et jus inde exsistens successionis in bona cognatorum defunctorum. ὁμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν. 1051, 11. μέχρις οὗ ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι. 1058, 13. νῦν δὲ, μηδὲ νῦν, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων. neque jus eadem sacra, eademque jura civilia cum illis communia habendi et usurpandi. 1067, 13.

ἀγώγιμος] est is, quem jus et fas est, e vestigio, ubi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in judicium, ad undecim viros, in servitutem, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi. 624, 12. 1249, 27. de contentione inter Salmasium et Heraldum super hoc vocabulo oborta v. Taylori præfat. ad orat. in Aristocratem. b) τὰ ἀγώγιμα sunt merces, quæ plaustris navibusve huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile. 929, 17. 1290, 11. et 22.

ἀγὼν] est certamen, aut discrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, scenicum, forense, bellicum, labor et contentio quæcunque. τὸν τῶν φιλοτιμουμένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστόν. 150, 9. τοῖς μὲν ἄλλας ἀνθρώπους εἰς ἀγὼν ἐστιν ὁ περὶς τοὺς προβόλους ἐχθρούς. 199, 24. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε. 314, 15. ἀγῶνος ἄξια εἰκὸς ἂν ὑμῖν φανεῖν. digna forte minus videantur, ob quæ jure certetur. 519, 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καλοὶ νῦν εἰσί. 633, 6. παιδείαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed præcipue scenicis) διδόναι. 256, 7. δικαίως μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) οὐχ ὅττου τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. judicia vestra de rebus in foris vestris agitatis non veritas rerum ipsarum, argumentorumque evidentia magis, quam temporum, quibus causæ quæque agitantur, rationes gubernare videntur. 342, 7. εἰς Ἄρειον πάγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν. accusarunt me apud senatum Areopagiticum, de falso crimine et a se confecto. 1025, 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται. donec causæ controversæ disceptatæ fuissent. 1173, 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀπολείξεις. causas dijudicatis pro argumentis. h. e. ut litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut adversus eum datis sententiam. 1467, 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, prælium decretorium) ἐκεῖνος ἅμιππον ἡμῶν ὥσκηται. 124, 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον. bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera, aliasque quas infinitas numero molestias, bellum, præsertim diuturnum, secum affert: ipsam autem pugnam, quæ sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et executu facilem. 180, 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὕτω δεομένους, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 18. ἵνα γὰρ ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου. 1396, 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἴτερος χωρὶς ὑμῶν ὅταν ἀπωσαμένου. contenderant intercedere, quominus ista fierent. 295, 13. ἐν τῷ μεγίστῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθίστασα.

in summum devenī discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem. 1188, 4. προσθῆκα ἐμοὶ ἑτοίμως ἐν ἀγῶν γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit sortiturum. 1417, 10.

ἀγωνία] trepidatio, formido de futurorum eventu. οὕτω δ' ἦν φιλυπως ἐν φόβῳ καὶ σπουδῇ ἀγωνίᾳ. 236, 19. b) contentio. ἅπασαν ὤοντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτίσαι. nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum. 1398, 20. c) idem quod ἀγών. τοιοῦτον τὸν ἀγωνίαν ὡς καλὸν προείλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares. 1408, 6.

ἀγωνίζεσθαι] in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potianda: itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrio) ἠγωνίζετο. 418, 5. ἃ μὲν (scil. ῥήματα σπουδὴ) σπουδῇ καὶ ἀγωνίᾳ. 420, 4. οἷα ἐστὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίστασθαι. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare promte et cum artificio sciamus. 1414, 12. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι. 226, 12. ἀναμάξετε αὐτὸν, ἐπεὶς ἂν ἀγωνίζηται, παρὰ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι. 407, 27. ἀγωνιῶντι καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 516, 19. ὁ τῶν ἀγωνιζόμενος νόμος. lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda. 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμων. 653, 25. ἀτίμωτον ἀγωνίσονται δίκα μισῶν δίκην. 543, 17. ὅτε ἠγωνίζετο τὴν πρεσβείαν ἐνδυξιν. 806, 14. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται. 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν — ἀγωνιζόμεθα. certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subditiciis civibus creatam. 1299, 21. ἔστι νυὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι. 1073, 11. οἱ γὰρ ἅπαντες δικαίως συγχωρήσουσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ἐπὶρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιοῦσιν. 129, 5. δεῖ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζόμενον τὸν πατρίδα. 247, 5. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε. 314, 16. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας. 155, 8.

ἀγωνιστὴς] qui exercenda quadam arte studiose contendit habitum ejus adipisci. ἄκρον ἀγωνιστὴν, perfectum te fieri et consummatum artificem, γενέσθαι (geometriæ puta, similiumve artium) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον. 1414, 20. τοὺς ποιητὰς, τοὺς χορεύς, τοὺς ἀγωνιστάς. 331, 1. ἀγωνιστὴς περιφημαι μᾶλλον εἶναι τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων. 1415, 27.

ἀγωνοθετεῖν] ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, instituere, curare, apparare, præsidere in iis, palmas et proponere et distribuere. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας σίμωνι. 119, 13.

ἀγωνοθέτης] qui in certaminibus victoribus palmas dispensaret, ut in Liberalibus poetis et histrionibus: curabat item, ut a populo coronandorum nomina per præconem significarentur. τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμελεῖσθαι τὸν πρυτανεύουσαν φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην. 253, ult. 266, 1. et 267, 1.

ἀδεὴς, ἄδειος] quod metu vacat. οὐ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀδεὴς ὑπολαμβάνω τῇ πόλει. 207, 22.

ἄδεια] securitas, ab insultibus alienis, immunitas, impunitas, inviolabilitas, seu majestas, qua quis sacrosanctus est. τῇ τῆς τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα. 58, 16. nam histriones Bacchi ministri habebantur, eoque sacrosancti, ut tuto et sine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. καὶ εἴ τι ἄλλο βούλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν παρασκευάσουσι. 171, 7. τοὺς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὃν ἐφρόνουν λαβόντες ἄδειαν, id est, ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδεῶς φανερῶσαι. 321. 10. ἡ ἀπὸ τῶν Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν. securi eramus a Theb. injuriis. 367, 12. οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τιμήν τινα δῷ. 525, 2. τὴν ἄδειαν, (jus et spem atque fiduciam in publico libere commeandi sine metu accipiendæ contumeliæ) ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν οὐσίαν παρέχουσι. 582, 8. εἰ οὕτω τοὺς νόμους θήσει, — μετ' ἀδείας (id est ἐπ' ἀδείᾳ) τοὺς πονηροὺς ἐσιέσθαι. 601, 13. τὴν μὲν πόλιν ἐπάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι ἄδειαν τοῦ μή τι παθεῖν ἀνδίς. 709, 27. τοῖς τὰ ποιὰ ἀδικοῦσι δίδοσιν ἄδειαν (scil. τοῦ τοῦτο ποιεῖν). 732, 12. ποῦ χρὴ φυγεῖν τοὺς ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν. quo fas erit ire, quo confugere, ut tuti ab horum contumeliis simus. 1342, 22.

ἄδην] κατακλύσθαι καὶ τι καὶ ἄδην ἐπέλευσε. 402, 24. ἦδη γὰρ τοὺς ἀλαζονεύσας μιμούμενος τοὺς νεανικούτας. 1259, 20. οἱ τῶν ᾠδομένων ποιηταί. poetæ lyrici. 1391, 17.

ἀδελφὴ] ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δὲ ἐλπίδα αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε. 1024, 26. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος ἀμοὶς ἔγημεν οὐχ ὁμοπατρίαν. 1304, ult.

ἀδελφὸς] ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθρὸς ἴχῃ τούτους. 1008, 2. πλήν, ἐστί, νὴ Δί', ἐστὶν αὐτῷ ἀδελφὸς—ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος. 793, 21.

ἄδετος] liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι φερεῖσθε. 753, 1.

ἀδεῶς κερτομοῦσθαι. 16, 18.

ἄδηλος] τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις. 196, 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετοικέον καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. 378, 24. ἄδηλος χάρις. gratia, de qua certo non constat conferenti, num ille, cui confertur, ejus sit memor futurus et parem relaturus. 416, 4. νόμους ἴθισθε ἐν' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Schol. Herm. p. 88.

ἀδημονεῖν] animo dejecto, et quid agat, quidve loquatur, incertus et anxius esse. ἀδημονούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτε θελούσης (scil. ᾄδειν) οὔτε ἐπισταμένης. 402, 24.

ᾅδης] ἵνα ἐν ᾅδου τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον. 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου, μετὰ τούτου περιέρχεται. 786, 12. v. etiam tit. ἅδης.

ἀδιάλλακτος ἐχθρός. inimicus, cum quo reditus in gratiam desperetur, aut negatus sit. 100, 13. 135, 12. 702, 11. εἶχε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχειν. si vos sine remissione irascimini, atque veniæ et reconciliandæ gratiæ spem prorsus amputatis. 1472, 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου sincera τῆς ψυχῆς. 325, 14.

ἀδίδακτος] qui magister et disciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῳδὴν ὁ χορός. 520, 13.

ἀδικήματά τινα τῆς πόλεως ἐκλυσιν καὶ μαλακίαν. quam facile non sit verbis exprimere. 219, pen.

ἀδικεῖν] οὐκέτι ταῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ. 33, 15. (οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ. citat Schol. Herm. p. 385. e Philippicis.) ὀκνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. redimere securitatem ab injuriis. 96, 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρῶνται, (scil. ἀδικεῖσθαι) τί τῷ ἀδικοῦντι προσέσται (scil. σωσίν). 147, 16. τοὺς ἀδικοῦντάς τινας χρὴ αὐτῶν τῶν παθῶν πεινῆν ἐχθροὺς ἡγεῖσθαι. 196, 10. ἵνα ἢ ἐκόντος ἀδικούμενοι ἀνέχησθε. 212, 6. ἀδικεῖ τις ἐκεῖνη, ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 15. τί Δημοσθένης ἀδικεῖ, id est, τί ἐγὼ ἀδικῶ. 327, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι. 358, 23. οὐ τοίνυν, μὴ Δεύκων ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος etc. 469, 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἤδη τισὶν ἠδικῆσθαι μᾶλλον τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων. 983, 14. οὗτος ἅπαντας ἴσχει τὸν διάνουν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὡς, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη, τοὺς ἄλλους ἀξιώσειν περὶ αὐτὸν ἅπαντος ἴσχειν. 1433, 16. ἐπ' οὐδενὶ (id est ἐν οὐδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὑρήσετε ἐμὲ ἠδικηκότα. 1473, 9.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἴδοιτο. etiamsi a nobis ad eum injuria quæpiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum injustarum habeam. 188, 19. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus, flagrantibus delictis. 229, 19. παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἰδίκησεν ὤν. 305, 10. καινὸν ἴσως ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μέντοι) τοῦτο πεπρᾶχθαι δοκεῖ. 548, 11. (τοὺς νόμους ἴθισθε περὶ τῶν ἀδικημάτων. citat Schol. Hermog. p. 88.) ἀδικήματα τῶν νόμων, id est, περὶ τοὺς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. deliota, commissa in leges. 586, 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα. læsio in bonis accepta, diminutio fortunarum per injuriam oblata. 983, 15. ἐκεῖναι δὲ πρὸς τῆς ἐξελεγχθῇ, τοιαῦτα ἀδικήματα γέγονται. appellationes scelerum, facinorum, in fraudem legum commissorum, quibus appellationibus utimur ad illa scelera designandum. 628, ult.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας σπῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. 159, 22. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μαστός. 264, 2. ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τεθῆναι νόμους, id est, ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν. in fraudem reip., ut resp. ex eo detrimentum accipiat. 745, 2.

ἀδοίκητον οὐδὲν ἦν. 709, 5.

ἀδιάθετος] ἄτακτα, ἄμικτα, ἀδιάθετα ἅπαντα. 50, 18.

ἀδόλιμος] sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἐστι δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτ' ἀδόλιμα. 781, 3.

ἀδολεσχεῖν garrire τριάλλας. 73, 21. 1206, 16. οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν. 1462, 11.

ἀδόλως πεπυσμένον ὑμῶν συμμάχους. 209, 18. οὐδὲ ταῦτα ἁπλῶς, οὐδὲ ἀδόλως φανέσεται γεγραμμένα. 725, 25.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψόμεθα. 12, 19. τὴν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστάναι. 151, 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι. dedecora pauperiatis de me prædicant. 1315, 4.

ἄδοξος] ἧ ἀνανύμων καὶ ἀδόξων ἐνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 7. δίξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, πεφυδὼς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155. 5. χωρίον ἄδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella. 247, 17. ἄδοξος ἀσφάλεια. 295, 16.

Ἀδράστεια] eadem quæ Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna ultrix. Ἀδράστειαν μὲν ἀνθρώπου ἐν ἔχοντος ἐπιστῆσαι, deprecans invidiam dioti, ne For-

tana ultrix jactantiam meam castiget. 781, 8.

ἀδυναμία] defectus virium, penuria, cui negatum est pecunias imperatas derepente præstare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν στελλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 20.

ἀδύνατον] excusatio legitima, cur quis muniis demandatis fungi minus potuerit. ἐὰν μή τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ὤν. 238, 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπιτιμήτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. quæ autem excusationes legitimæ sint atque probabiles, et rursus quæ minus, arbitrator prætor castrensis. 238, 12. πολλὰ δὲ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multæ occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientis. 262, 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πέφυκας καὶ ἀδυνάτους ἔχειν ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines invalidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destitati simus. 1089, 9.

ἀδυνάτους] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτους (scil. περὶς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Θορικίων, αὐτὸ φάντες ἐρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi. 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur.

ἀδωροδοκήτως. 310, 22.

ἀεικίλιος] turpis, fœdus adspectu et auditu. πρεσθύτας, δεσμωτῆσί τ' ἀεικελίοισι δεδέντας. 422, 21.

ἀθλοφορία] sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ἐᾷ προτεινομένην. 341, 15. περὶ ἂν ἐν τις ζῇν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτου) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 26. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς ποιεῖν. 1456, 17.

ἀειφυγία] θανάτου καὶ ἀειφυγία, exilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι. 528, 7.

ἀηδὴς] molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀηδὴς ἡμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδέν. 411, 11. περὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ διαστήριον, ἦν ἀηδής. stellete er sich baerbössig an [he behaved in a most atrocious manner]. 1147, 12.

ἀηδία] malevolentia, simultas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐποιήσατο. 401, 18. μυδημίαν πεφυτίρκα ἀηδίαν εἶναι. 1169, 17. b) importunitas, scævitas, orationis et morum, qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis fit. ἀπασαλεῖ ἀηδία καὶ ἀκαιρολογίᾳ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. 564, 12.

ἀηδῶς] v. sub ταυτιᾶν. ἀηδῶς τινὶ ἔχειν. succensere alicui, malevolo et infesto animo esse. 500, 15. λόγους, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἀκούσατε. haud ægre, haud illibenter. 1442, 25.

ἀήθης] insuetus. ἀήθεις τοῦ καταλύειν τινὲς εἰσί. 15, pen.

ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. 309, 16.

ἀθάνατος] μὰ γᾶρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι παράγγελτα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, ut nulla fortuna rursus eas evertere possit. 92, 15. μέγαν εἰθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἦναιν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et cædes aliunde oblata. nam a vestris injuriis ejusmodi oratorem securum esse, et per vos certe ipsi licere vel immortali esse. tam illum penes vos gratiosum esse. 142, 25. πρὸς ἄνδρα θυτὴν γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνθέσθαι ἀσχύνη. ita pacisci, ut ea pax æternum sit futurum reip. dedecus. 358, 16. θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἠξιωμένους ἀθανάτων. 1400, 19.

Ἀθηνᾶ] Minervæ ærarium, et quæstor, in cujus tutela id erat, sæpius commemoratur. v. tit. ὁ θεός. εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλθών. ibi jurandi ergo. 949, 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et inter se postulata remittebant, quibus satisfactum esset.

Ἀθήναζε et Ἀθήνηθεν. 882, 6.

Ἀθηναῖος] ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, ut civitate Attica donaretur. *Wollte er doch mit aller Gewalt ein Bürger zu Athen seyn. Nun hat er es. Nun sieht er, was das auf sich hat* [*He ardently desired to be a citizen of Athens. Now he has obtained it. Now he sees what it signifies*]. 1215, 11. τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι, civitate Athen. donari, οὕτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσαντο εἶναι. 1375, 3.

ἆθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένους καὶ δούλους μετέχοντας. 1408, 11.

ἀθλητὴς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat. 799, 16. dictio hæc a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685, 28.

ἄθλιος] miser. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi. 548, 12. b) sceleratus, improbus. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ἡμῖν εἶναι δοκεῖ τὸν γνώμων. 142, 18. οὐ γὰρ ἤγουν οὕτως ἄθλιος οὔτε ἄφρων ἦν. 395, 16.

ἀθλίως καὶ κακῶς πεπλημμεῖν. 276, 2.

ἀθλοθέτης] genus aliquod honoris, seu magistratus. ἐν ἄλλῃ τις ἀρχῇ καθι-

στῇ λειτουργεῖν, οἷσι ἄρχουσι, βασιλεὺς, ἀθλοθέται. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, civesque designabat, qui choros ederent, etc. 997, 5.

ἆθλοι] ludi gymnici, a tota Græcia celebrari soliti. ἄθλων ἀνατιχίμενον. 631, ult. ἆθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία. 1393, 2. ἆθλα] præmia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου. 41, 24.

ἀθρόζειν] πάνθ', ὅσα ζούλεταί τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθρόσαντα. 33, 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro πολλάκις) et, quoties, toties multum simul hauriat (hoc est ἀθρόα). 186, 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἀθροισθέντες. 496, 24. ἂν ἀθρόων δίκην τιμήσῃ λαμβάνειν ἄξιον. quæ omnia, multa cum sint numero, simul unis pœnis vindicari par est. 614, 25.

ἀθυμεῖν] οἱ ἀθυμοῦντες τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παροῦσι πράγμασι. 40, 11.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρίσχειν. 15, 14.

ἀθῶος] τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθώους καθιστᾶσιν. 31, 16. ἀθῶος τῆς φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας. 316, 17. ἀθῶον ἐᾶσαι, impunem transmittere. 423, pen. ἀθῶον ἀφεῖναι, transmittere sine accusatione. 549, pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῶος ἀφίσται. ab hoc quidem judicio liber et absolutus discedit. 646, 13. ἀθώους τοὺς κινδύνου ποιήσουσιν αὐτούς. innoxia discrimina. 1437, 9.

Αἰαντίδαι. 1399, 2.

Αἰγεῖδαι. 1397, 23.

αἰγιεύς] caprillus. αἰγεια δέρματα, δύο δεσμὰς, ἢ τρεῖς. 934, 26.

αἰδεῖσθαι] revereri, pudore et reverentia alicujus duci. Sed in foro Attico est, aut, homicidæ ignoscere, veniam cædis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, seu qua alia causa motum, eumque pati domum ab exsilio redire; aut, plosare peremti cognatos, ad ignoscendum eos permovere. ἐὰν ἑλών τις (scil. ἄλλον τινὰ) ἑκουσίου φόνου, μετὰ ταῦτα αἰδέσηται, commiseratione ejus ductus ignoscat, καὶ ἀφῇ, ab eoque in jure persequendo desistat. 983, 19. ἐὰν μὲν αἰδέσασθαι δῇ—πάντας, scil. αἰδεῖσθαι, omnes ignoscere, (h. e. lex edicit, ut consanguinei omnes in condonandum et ignoscendum homicidæ consentiant) ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν, aut si quis obstet, vel unus, ut interecedentis pertinacia potior sit, redituque in patriam excludat cædis reum. 1069, 2. ἴως ἂν αἰδέσηταί τινα τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος. ad commiserationem permoverit, ut patiatur exsulem in patriam redire. 644, 1. μέχρι τῶν ἐκβαλόντων ἡδεσμένων. 645, ult.

αἴδεσις] indulgentia, conniventia, commiseratio. αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν. 528, 8.

αἴδης, idem qui ἆδης. ἀλλ' αἴδην κοινὸν ἅπαντα βρότων. 322, 11.

αἰδοῦς] μᾶτ' αἰδοῦς τοῖς ἀτυχήσασι τὰς συμφορὰς παθοῦσαν. 1480, 20.

αἰκία δίκη, actio erat in eum, qui in conflictu manuum primus intulisset verbera, et νόμος αἰκίας, caput illud juris Attici, quo capite his de actionibus constituebatur. 525, 14. causas has judicabant XL. viri. 976, 11. αἰκίας judicium est, ἐνίοτε ὄργις χειρῶν ἄδικον. 1141, 7. 1151, 14. αἰκίας δίκην ταυτηνὶ ἔλαχεν αὐτῷ. 1256, 5. erat hæc minor actio, quam γραφὴ ὕβρεως nam hæc erat publica, illa privata. αἰκίαν τινὰ ἐγκαλεῖν. 976, 6. αἰκία proprie est, cum homo redditur ἀεικὴς fœdus adspectu, cum oris et vultus notæ plagis ita commiscentur, ut homo fiat ignorabilis.

αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. evastare, ἀεικῆ reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia. 1075, 11.

αἰκισμὸς] deturpatio corporis, quæ fit plagis. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη. 102, 20.

αἷμα] ἁπάντων ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου, μεταδοῦναί τινι. 421, 10. ἐφ' αἵματι φεύγειν. causam capitis dicere ob crimen cædis commissæ. 548, ult.

αἱμασιὰ] macoria villæ circumducta. περιφοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην. 1274, pen. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo quod macoriam ulterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, ut partem hujus carpat. 1278, 3. περιαγάγοντες τὴν αἱμ. 1279, 13. et 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὸν αἱμ. ἀφεσθὲντος. 1280, 9.

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε. 184, ult. γένοιτ' ἂν πράγματα τῇ φιλίᾳ ὅσπερ αἴνιγμα. perplexa, ut expedire se nequiret. 446, 13.

αἱρεῖν] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἀρασθαι. 58, 6. 178, ult. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτητε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297, 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι. 1395, 13. αἷρον τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, oratione rem exaggero, καὶ φοβερὸν ποιῶ. 537, 13. ἄρασθαι ἔχθραν. suscipere simultatem cum aliquo. 558, 9. πεφεύσται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σπερμολόγος, ἡρμὸς τὸ πίτνον. 786, 4.

αἱρεῖν] proprie de venatore feram consectante et capiente, hinc translate de accusatore reum peragente et condemnante. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν. 226, 17. in medio significat, aut velle simpliciter, aut malle, aut designare. a) decernere, secum constituere, sibi proponere, velle. οὐκ ἴσθ' ὅπως ὀλίγου πολλοῦ, καὶ ζητοῦντος ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν

ἠρημένους, εἶναι γένοιτ' ἄν. 195, ult. ἀλλ' ὡς οὐκ ἔστιν ταῦτα, ὅσα κατ' ἀνδράποδον λογισμὸν ἐστίν, εἰλόμην. 292, 23. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων δ, τι ἀπολογήσεται. 407, 19. nisi ibi μᾶλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι subaudistur. b) malle, præhabere aliud alii, deligere, optare. ἀντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων εἱλέσθαι νομίζω. 9, 1. et 1420, 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην εἱλόμην (subaudi μᾶλλον,) ἢ — 24, 17. ἕλοιτ' ἄν τις οὐχ ἧττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου. 156, 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἱρεῖσθαι. 200, 4. σωμασίαν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο. 268, 25. μηδενώσωσι τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἅδοξον μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἠρημένης. 295, 17. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην. 332, 5. οὐδ' ἀχρειστοτέρους ὑμᾶς Θηβαίων νομίσας, ἐκείνους εἵλετο ἀνδ' ὑμῶν. 383, 1. c) designare honori alicui gerendo. αἱρεθῆναι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον. 249, 20. στέφανον αἱρούμενος (ὁ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν. 310, 2. αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curandas funeris necessitates. 321, 24. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ἠρημένοι σύνδικοι. 689, 6. αἱρεῖσθαι pro προαιρεῖσθαι. τῶν τὴν δόξαν τοῦ σοφιστεύειν εἱλομένων. qui sibi delegerunt. 1415, pen. Num αἱρεῖσθαι πάλαιον pro ἀναιρεῖσθαι usarpavit Dem. 161, 6.

αἵρεσις] optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, voluntatis propensio. ἓν μὲν ἀφ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν (pro προαίρεσιν) ἔχετε. 283, 13. τὴν αἵρεσιν τῶν ἰδιωτῶν ἀπολωλεκέναι παλαὸς ἀνυπόπτως. 1400, 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ὑμῶν δεικνύειν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diversas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cujusque ingenio. 1417, 6. ὥστ' ἐξ ἁπάντων βαδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γνῶσθαι. 9, 9. 16, 14. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη. 24, 15. οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν. 42. 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem. 283, 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἐστὶν ἀκοῦσαι. 626, 17. λαβὲν αἵρεσιν. 947, 20.

αἱρετώτερος. 1488, 6.

αἶσα] sors, fatum, placitum, jussum. κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ἐλεῖται Αἶσαν. 421, 25.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφότερα ὧν οἶδα, καὶ αὐτὸν ἑκεῖνον ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. 134, 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. 157, 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς — περὶ τοὺς ἑαυτοὺς πεπρᾶσθαι ἡσθῆσθαι. senserunt, intellexerunt, neminem priùs a sese venditum fuisse, quam semetipsos. 241, 10. ὅστε μεθ' αἱσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν. ut Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. 354, 21: οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φιλίππου ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν. 344, 4.

αἴσθησις] ἡ καθ' ἡμέραν βραστώνη καὶ ῥᾳθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις οἴκοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ' ἑκάστου τῶν δεομένων τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, non statim in unaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati præbet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἅπαντι. 133, 12. τοὺς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἴσθησιν. 362, 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ' ἑκείνου αἴσθησιν πρὸς ἑκάτερα ὑπῆρχεν. ministris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicos ejus sit, qui inimicos, qui amicitia ejus dignus, indignusve. 411, 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων πρίσεις τὴν αἴσθησιν δηλοῖν. sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis judicandum sit. 1417, 5.

αἰσχρολέδεια. 611, 15.

αἰσχρολεδὴς] turpis lucri avidus. ἄπληστος καὶ αἰσχρολεδὴς ἐστὶν ὁ τρόπος αὐτοῦ. 1204, 24.

αἰσχρορρημοσύνη] fœditas, spurcities orationis. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῷ δικηγεῖσθαι τοιαῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. 1489, 8.

αἰσχρὸς] ὃς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων. 18, 13. αἰσχρῶν φίσμάτων φωνταί. 23, 21. αἰσχρὸν ὑστερῆσαι τινὸς, τίς γὰρ ἂν φήθη ταῦτα γενέσθαι. 128, 15. αἰσχρὸν λαβεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ἡμῖν αἰσχρὸν ἦν τὸ φεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ παλόν. 189, 4. σύνεσις, ἣ τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ διαγινώσκεται. 269, 24. τῇ γαστρὶ μετρεῖντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.

αἰσχρῶς] εἰ ἄρα δεῖ φαίνεσθαι ἑτέρως αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας. 220, 10. οἱ ἅπαντα ἐγίγνοντο ἐν πανδεινῷ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, ult.

αἰσχύνεσθαι] δεικεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην φιλίππῳ ἐμβαλεῖν. 52, 9. οὐκ αἰσχύνεται φιλίππῳ ζῶντες. 157, 7. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, (scil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσχύνεσθαι μὴ πράττειν. 208, 11. οὗτοι τὸν ἥλιον ἠσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire. 426, 19. οὐδὲ τὴν γῆν (scil. ἠσχύνοντο) πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν. Ibid. 20. οὗτοι τὴν μετὰ ταῦτα γενομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις. Ibid. 21. αἰσχύνομαι ὑμᾶς ὑμᾶς, λέγειν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reverentia, ut in illam (vel de illa) dicere turpius,

aut iniquius aliquid haud audeam. 1022, 23. τοῦτον οὐκ αἰσχύνεται ἐπαῖτον ὑμῶν ψέγειν. 1022, 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι. 1264, 8. ὃ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε. 1483, 25. οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι. 1486, 12.

αἰσχύνη] modo est dedecus, turpitudo, modo fuga dedecoris, reverentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσι. 17, 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην. 43, 6. et 102, 17. αἰσχύνην ὀφλισκάνειν. 18, pen. et πρεσοφλισκάνειν. 98, 3. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης. 30, 24. αἰσχύνη συμβᾶσα τῇ πόλει. 254, 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν. 272, 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην. 358, 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἐκπέμψει φιλίππῳ. stupri ergo, dehonestandum. 413, 26. πῶς οὐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνην ἔξειτε. qui fiat, ut male ne audiatis, ut infamia ne laboretis. 481, 27. αἰσχύνη λέγειν. pudet dicere. 689, 24. τοιαῦτα ποιοῦντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνην ἔχει καὶ λέγειν. 1262, 11. αἰσχύνην οὐ περιστῶσιν. verecundiam, reverentiam non incutiunt. 1396, 22. αἰσχύνη τῶν μετὰ ταῦτα ὀνειδῶν. 1397, 7.

αἰτεῖσθαι ναυσπγήσασθαι μικρὰ φιλεῖα. rogare veniam navigia ædificandi. 219, 11. μὴ μετάσχωσιν ἂν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε. 255, 15. ἀνεχὲς αἰτεῖσθαι. 283, 20. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαῤῥήδην οὐκ ἐῶντος μὴ ποιεῖσθαι τῇ βουλῇ τὰς πρίσεις τὸν δεκεὰν αἰτεῖν. 595, 20. ὅσου δὲ αἰτεῖν οὐκ ἐᾷ, πῶς οὐ σφόδρα γε δεῖται κωλύει; 596, 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον κελεύει ὁ νόμος. 692, 18. b) mutuo petere, et accipere. παῖδα διάπονον ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ἠτημένην. 1155, 6. στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρᾶς δίο αἰτήσασθαι. 1191, 1.

αἰτία] αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος. 152, 6. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας. 230, 5. ἀπάσαις ἅμα αἰτίαις καὶ βλασφημίαις τούτου κεχρημένου. 237, 1. αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ ψευδῆ. 275, 4. et 21. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες. 323, pen. ἐκδέχεσθαι. culpam, vel crimen in se suscipere. 352, 25. πάμπολυ λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστί. 600, 4. vhi docetur, qui ista duo inter se differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commisisse aliquid, ob quod speciosa criminatione postulari possit ad dandum supplicium. 998, 8. αἰτία interdum est quicquid aliqua de re utramvis in partem prædicatur. τὴν ἑτέραν αἰτίαν ἔχειν ἕκαστον δικαιάζεται. res, de qua controversia agitari possit, utrius partis sit, melioris, an sequioris, scrutinio subjicitur: κἂν μὲν τὸν ἄδικον (scil. αἰτίαν ἔχειν) φανῇ, πονηρὸν κρίνεται, et ejusmodi quidem si sit ea res, ut affirmari possit, iniquum esse facinus, malis et turpibus in rebus habetur, ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (scil. αἰτίαν ἔχειν φανῇ) χρηστὸν καὶ καλὸν, sin autem constet, affirmari licere, eam jure factam esse, tum vero salutaris et præclara esse existimatur. 645, 7. τῷ ἐπενεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis insimulavit. 692. 13. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις (scil. ὄντας) ὀργῇ. 1470, 25. 1471, 7. τῆς ἀπολόγητου (vel potius ἀπεξελόγητου) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες. 1467, 17.

αἰτιᾶσθαι] αἰτιᾶταί με οὐδὲν φίλιππος ὑπὲρ τοῦ πολέμου. 250, 23. αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρειληλυθότων. 292, 4. ἂν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις. quarum culpam facile in paupertatem conferas. 314, 20. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιᾶντο ἐμέ. 548, 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα οὐκ ἔστι πρὸς τὴν τὴν ὄψιν. 1404, 23. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα τοῦ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν. 1441, 1.

αἴτιος] a quo res profecta est, qui in culpa est. οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. 14, 1. πολλῶν κακῶν ὁ ἄνομα πολλοῖς αἴτια γίγνεται. 195, 3. ἐμοὶ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. 298, 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους σῴζει. 376, 26. αὐτοὺς τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι. 1465, 15. αἰτιώτερος] τοῦ δημοκρατουμένου καὶ ἐλευθέραν εἶναι, ὃς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιώτερόν ἐστι, οὐδ' ἂν ἕνα εἰπεῖν οἶμαι. 701. 11. αἰτιώτεροι ὑμῶν οὐδένες εἰσί. 1234, 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τοῦ μὴ πάντας αὐτοὺς λιμῷ ἀπολέσθαι. 469, 25. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη. 521, 1. τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν πάντων οὗτος αἰτιώτατός ἐστι. 670, 17. αἰτιωτάτου μετὰ τοὺς θεοὺς ὄντος τῆς καθόδου τῷ δήμῳ. 742, 26. 1230, 17.

αἰχμάλωτος] λύσεις αἰχμαλώτων εἶναι ἔχων. 107, 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μίδαν ἀνθιμάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν (Alexander aliquis, rex Macedoniæ) εἰς Δελφούς. 164, 21. αἰχμάλωτα [subaudi σώματα). 384, 12. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δοῦρο ἤγαγε. 480, 10. αἰχμάλωτον οὖσαν τρυφᾶν. 402, pen.

αἴρειν] τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἴρων. sublimes gerens. 313, 26.

Ἀκαθαρσία. 736, 6.

ἀκαθαρσία] impuritas, spurcities animi, scelerositas, facinorositas. τοῦτο γάρ, τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. 553, 12.

ἀκάθαρτος] καὶ τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτος. 403, 14. ἀκάθαρτος καὶ μιαρός. 980, 20.

ἀκαιρία] cum quis aut imparatus, aut districtus est, ut vacare rei præsenti, aut sufficere omnibus nequeat. τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας. quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere opportunissimum. 16, 4. ἐὰν δ' ἀκαιρίαν ἐγκάμωσι παρέλθητε. existimantes nunc illis nil opus esse. 169, 15.

ἀκαιρον μῆκος ἐμοῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ. 1409, 20. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου βαδυμίας. 241, 7.

ἀκακία] ingenii simplicitas, vitæ innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ. 1372, 23. ἀκακία τοῦ τρόπου. 1373, 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui moris hominem. 1153,10. εἰ δέ τις αὐτὸς ἐγνώκασ τότε ἀκάκους ὑπάρξαντας καὶ ἀπράγμονας. 1164,13.

ἀκάκως] pro more hominum simplicium, innocentium, nullam fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ βαδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀπαιρέσεται. 1154, 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ὠμολόγησεν. 1162, 2. Ἀκαμαντίδαι. 1398, 9.

ἀκαρῆ] ἀπαιρέσεταί μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ, ne bilum quidem, μοι δοκῶσι. 1223, pen.

ἀκραιῖος πλοῦς. trajectus brevissimus, citissime conficiendus. 1292, 2.

ἀκατάλλακτος πολεμεῖν. sublata spe omni gratiæ reconciliandæ. 153, 17.

ἀκατάστατον, nunquam consistens, neque conquiescens, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383, 7.

ἀκέραιος] salvus, illæsus, intemeratus. φύλακες φοβερὸν τῆς οἰκίας ἀκεραίου. 17, 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (scil. τὴν πατρῴαν οὐσίαν). 1087, 24.

ἀκήρατος πόλεμος. 314, 16.

ἀκινάκης Μακεδονικὸν. 741, 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος. 150, 9. οὐδ' ἀκίνδυνα ἰάσεται. 258, 16. ἀκινδύνου σοι τοῦ ἀγῶνος γεγενημένου. 501, 8.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ διαιτητῇ μαρτυροῦσιν, ὅ, τι ἂν βούλωνται. 913, 7. ἀκινδύνως ὀρῶν ἔχοντα τὰ οἰκεῖα. 14, 14.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν (id est θεωρούμενα μένει ἀκίνητα). 1406, 3.

accusativus pendens, seu absolutus. τοὺς δὲ τοιούτους συκοφάντας, οὓς χρὴ πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖν; pro οὓς δὲ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιούτων συκοφαντῶν. 1342, 21.

ἀκμὴ] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν φοιτῶν, νῦν δ' ἐπ' αὐτὸν ἥκει τὴν ἀκμὴν ἔσθ' οὑπὶ ἴγκωρεῖ (scil. τοῦτο φοιτῶν). in nervum erupit res, venit in extremum discrimen. 52, 7.

ἀκοὴ] fama. ἀκοῇ ἴστε. 597, 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν] testari in judicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando acceperit. ἀκοὴν τελευταίου μαρτυρεῖν ἐᾶν ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἵνα ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. quæ lex permittit testi, ut ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex vetat, adhuc superstite in vivis patre, filium de ejus rebus gestis testari. 1097, 3. ἀκοὴν οὐκ ἐᾶσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνη) τεθνεῶτος. 1130, 26. 1131, 11. ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τὰ ψευδῆ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον. 1131, 8. ἀκοὴν (testimonium non ex sua, sed aliena fide) μαθεμένων προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα. 1300, 14. οὐκ ἐᾶσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐδ' ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι. 1300, 16. προσῆκε δήπουθεν εἰδότας, certo gnaros et cognitam habentes eam ex sua cujusque conscientia, αὐτὴν πολλοὺς, ὅπερ ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν, non referre rumores de ea vulgares. 1309, 3.

ἀκολασία] ἰζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἴθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν (nisi potius ἀκολασταίαν est). 1362, 12.

ἀκολουθεῖν] posse incedere, sequi, item comitari, prosequi, item se accommodare, inservire. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους, ἀλλ' αὐτοὺς ἡμᾶς προσθεῖν εἶναι τῶν πραγμάτων. 51, 14. εἰ ἄρα δεῖ ἑτέρας αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας. 220, 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τὰς ἀποστολὰς καὶ τὴν βουλήν. 1150, 11. ἀκολουθεῖν οὐκ ἤθελον εἰς τὸν Σουλήν. 1254, 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν. me comitari ad mensam numularii. 1154, 27. b) incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνῆμα. 308, 3. 1071, 22. τοὺς ἐξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας. 1392, vlt. ταῖς ἐξόδοις καὶ ταφαῖς τοῦ πολέμου ἀκ. 730, 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχουσι καιροῖς. 805, 25. μετά τινος] ἀκ. μεθ' ἑαυτοῦ γράψας τοὺς ἕνδεκα. secum ire XI. viros. 608, 14. μετὰ Σωτάδου τοῦ Κρητός. circumcursitans cum Sotade, quasqua is iret, eum comitans. 1382, 8.

ἀκόλουθος] substantive acceptum, est minister honestior, pediissequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque invidiæ. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipse solus cum sit) ἴσχει, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ. 365, pen. τρεῖς παῖδας ἀκολούθους στρέψας. 958, 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδοῦναι εἰς βάσανον. 1120, 3. b) adjective, conveniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum. et construitur alias cum genitivo, alias cum dativo. ἐπίας οὔτω

μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθως. populares, nihil habentes praecipuum, populi sortem excedens. 174, 27. τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ οὐκ ἀκόλουθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε. 176, 6. ἐξειλθόντι δ' ἐκ παίδων τἀκόλουθα τούτοις πράττειν. 312, 25. νόμων αὐτῷ (alii legi vetustiori) ἀκόλουθον τεθειμένοι. 745, 11. ἐφαίνετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constituisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quae illa in tribu solerent usurpari. 1001, 26. εἰ δικαίᾳ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι. 1134, 3. 1178, 17. πάντα τἀκόλουθα τῇ παλαιᾷ. omnia, cum grege ovium connexa, eoque pertinentia. 1155, 4. οὔτε τῆς μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλουθον. 1477, 1.

ἀκολούθως τοῖς νόμοις. 1100, 14.

ἀκοπᾶν] acuere, h. e. irritare, exacerbare, efferare. οὐδ' ἐφ' ἑαυτὸν ἀκονᾶν τὴν φίλιν. 1469, 26. τί τοῦτον ἀκονᾷς, ἃ μάταια. quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera. 784, 10.

ἀκονιτί] nulla cum molestia, nullo certamine, sine pulvere et sudore. 200, 2. ἀκονιτὶ πρᾶσθαι. 295, 7. ἀκ. πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσεται. 365, 17.

ἀκοσμεῖν. 1226, 12.

ἀκούειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνθήκη. 169, pen. 170, 4. (Ἅμα ἀκούειν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καὶ — citat Schol. Hermog. p. 97.) φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κακηγοριῶν ἡδέως ἀκούειν. 226, 21. ἀκούειν δικαίως ἀκολογουμένου. 227, 12. ἀκ. ἀσμένως. 237, 15. οὐδὲ φασὶν ἤκουσ', εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν. 240, 12. ἀκούεις Αἰσχίνη. 263, ult. τῶν δὲ τῆς φιλίας ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν. 332, 11. πικρῶς καὶ ἐκπλήττων ἀκούειν. 450, 10. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. τῷ μὲν ἀκοῦσαι, ad literam quidem, verbo tenus, specie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ, reapse autem. 623, 26. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. 797, 3. ἃ δὲ μηδ' ἀκούειν πᾶσιν οἷόν τε, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐκείνου χαρίεις ἐστί. 1370, 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἰδίᾳ ἀκούειν ἐλαφὶς ἐστὶ τὰ πράγματα γενέσθαι ζηλτὸν, τοῦτο χρὴ πράττειν, id est, μὴ ἰδίᾳ ἀκούειν τὰς συμβουλάς. 1446, 25. δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἐστὲ ἀκούειν ὅ, τι ἂν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ. 1453, pen. μὴ θέλειν ἀκούειν οὐκ ἐκ δόκου μαθεῖν. 1454, 21. σιωπῶντας ἀκούειν. 1462, 8. ἀκοῦσαι μὴ πρὸς φιλονικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον. 1474, 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioso. τῶν πόλεως, καὶ θεοῖς ἐχθρὸ, καὶ πάντα (scil. ὀνείδη, vel αἰσχρὰ) ἀκούουσι. prohibere non possunt, quominus audiant probra nulla non sibi ingesta. 241, 13. πανῶς φασὶν ἀκουσίας. ignominiosa appellatione se læsum ait. 442, 13. οὐδένες τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (scil. vitia et dedecora) οὕτως ἀκοῦσαι (aequo animo) ταυθετουμένους, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (scil, ὑμῖν, ἀκούετε) πανῶς ἀκούοντες. 1453, 25.

ἀκούσιος] ἀκουσίου φόνου δικαστήριον τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ. 643, 20. 983, 15.

ἀκρασία] τὴν παθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ Clou. 23, 12.

ἀκριβὴς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque solerter exsequentia judicia. 79, 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἐπ ἀκριβεστάτων γενέσθαι. 101, 15. ἀλλ' οὐ τυθέναι ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδὲ ἦν προσῆκεν, ὀργήν. 273, 18. οὐκ ἤθελεν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς καταφεύγειν. noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, unde tota veritas in lucem erat proditura. 874, 8.

ἀκριβολογεῖσθαι] πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 5. τότ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου. 307, 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσασθε. minimis ad vivum ne resecate. 398, 21. ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ. 669, 1.

ἀκριβῶς] diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. ἀκριβῶς σκοπεῖν. 15, 9. εἰ δὲ σταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς διασαλνφθήσεται πάντα ταῦτα. 155, 26. θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκριβῶς ἴσμεν. si tam probe cognita istaec atque perspecta habemus, ut nihil sit, quamvis minutum, quod nos effugiat. 1186, 6. ἐγγάτου ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. qui victum misere et minutim comparcendo conquisivisset. 1362, 10. ἀκριβῶς διεξίσας δυσχερεῖς κρίσεις. 1476, 10. δικάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς ἀκριβῶς. cum pulvisculo, ut nihil quioquam numulorum intervertere suam in rem posset. 740, ult.

ἀκρίτως] ἔρις καὶ ταραχή. 231, 8. lis, rixa, contentio, κρίσει carens, h. e. diremtione, disceptatione, ubi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat.

ἀκρίτως] sine formula juris legitima, non dicta, non audita causa. ἀκρίτως ἐστὶν ἁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀναλυμένους. 212, 22. ἀκρῶσθαι] ἐξ ἴσου πάθησθε ἀκρούμενοι. 151, 15. ὑμεῖς ἀμφοῖν ἀκρᾶσθαι. 226, 8.

ἀκρατὴς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέρους ἀκρ. 227, 24. ἀκρατέσιν ἐχρήσαντο παθ' ὑμᾶς ὑμῖν. aequo fortis animo, et gaudetis adeo,

audientes vos ab his in concione libertime objurgari et probris proscindi. 1434, ult. ἴσως ἀπροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι. 1454. 7.

ἀρβίδια] arbores hortenses. φυτὰ ἀκροδρύων γεωπόνων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

ἀρχαιολις] arx Athenis, ubi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μείζια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀπήγαγον. 35, 6. γράμματα, ἃ ἐκείνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολ. 121, 22. ἔλαις (vel, ut Minucianus refert, φάσκοις) οὔσας τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς. 428, 13. μήτ' ἐκτῆσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι. nec scrariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribebantur in arce asservari solitis. 1327, 25. οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. scripti pro scrariis. 1357, 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάρους καὶ δούλους, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις φαρεῖται. 194, 27. οὐ τύραννοι, οὐδ' ὁπλῖται, οὐδ' ἀκροπόλεων πόροι, οὐδὲ γὰρ ταῦτα σφόδρα ἐστὶν ἐγχειρίζα. 398, 27.

ἄρρις ἀγωνιστής. perfectus in arte. 1414, 18. τριταγωνιστὴς ἄρρις. 270, 11.

ἀκρωτήρια] artus, extremæ quæque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης περιέλκοντες. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriæ aureas in aroe, in templo Minervæ, dedicatæ. 736, 14.

ἀκρωτηριάζεσθαι] ὑπερωτριασμένοι ἕκαστοι τὴν ἑκυτῶν πατρίδος. qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, ut si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet. 324, 22.

ἄκυρος] invalidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. ἐπιδείξατε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν. monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse. 437, 26. ἄκυρα προστιμήματα ἀκαστήρια. quibus jus et fas non est mulctas irrogare. 700, 16. 732, 10. ἄκυρος δωρεά. incertum, instabile donum. 467, 28. ἄκυρον ψήφισμα. 651, 27.

ἄκων] ἐξήμαρτέ τις ἄκων, συγγνώμη τούτῳ ἐστὶ τῆς τιμωρίας. 317, 17. 716, 7. οὐχ ἑκών, ἀλλ', ὡς οἶδε τὰ μάλιστα, ἄκων. 1167, 16.

ἀλαβαστροθήκη] σὺ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα. 415, 4.

ἀλᾶσθαι] vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδας ἀλᾶσται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται. 440, 20.

ἀλάστωρ] ἄνδρωποι μιαροὶ καὶ πέλαγος καὶ ἀλάστορες. 324, 21. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν φίλιππον ἀκούσαλόν. 438, pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας. 270, 4. σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς Θηβαίων ἀτυχήμασι, πτάσματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ. 239, 26. ἀλγεῖν τοῖς αἰσχροῖς λόγοις καὶ ἐνδέσιν. 798, 5. αἰσχροβδημοσύνη καὶ τῷ δυσχεῖσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. 1489, 8.

ἄλγημα] πυρετὸν δέ μοι παρεπολεῖσθαι συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20.

ἀλειτούργητος] immunis, jure vacationis a muniis sumtuosis et onerosis fruens. ἀλειτουργήτους πασῶν προστατῶν λειτουργιῶν. 256, 10.

ἀλειτρυὸν] ἧδε τοὺς ἀλειτρυόνας μιμούμενος. 1259, 20.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις. 727, 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον. 1278, 23.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 4. τούτων τοίνυν οὕτως ὄντων καὶ ἐν' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων. 232, 16. πολύ τι σιδύτος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ πᾶς' ὑμῖν περὶ τῆς ἀληθείας. 281, 2. τῆς ἀληθείας ὑπτόμενος. 317, 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 21. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν φύσιν. 873, 19. b) *ai* ἀλήθειαι in numero plur. Demosthenes usurpare amat, ut 875, 7. 1041, 9. 1081, 13. 1151, 6. 1154, 10. 1201, 8.

ἀληθὴς] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πρᾶξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι. 21, 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀπομηύτεσθαι. 279, 21. μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς. 303, 9. ἀποδόσθαι χρημάτων τἀληθῆ. 349, 24. τἀληθὲς ἰσχυρὸν ἐστι. 406. 1.

ἀληθινὸς φίλος. 113, 27. 1248, 22. 1249, 1. 1250, 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων. 269, ult.

Ἀλία dorice idem, quod Ἡλιαία, seu ἐκκλησία, concio. 255, 21.

ἀλίμενον χωρίον. locus importuosus. 1213, 20.

ἀλιτήριος] furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἀπάντων τῶν ἀνελευθέρων. 280, 26. 402, 27. 411, 26.

ἀλλὰ tam objectionem, quam responsionem ejus incipit. 739, 24. cum inseqq. usurpatur loco δὲ pone præmissum μέν. ἀλλ' ἐπεὶ pro ἐπεὶ δή. 597, 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἄκακον. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύσθε. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. ἀλλὰ μήν, *porro, deinceps*. 15, 25. 734, 15. *quin etiam*. 1092, 9. ἀλλὰ τῦν γε, sic breviter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ τῦν γε δή. si non citius, at nunc certe, cum adhuc oportunum est. 37, 18. ἀλλὰ pro ἤ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Ν. φονέα, ἀλλ' Ἀρίστραχον, id est, ἢ Ἀρ. 554, 15. *saltim, tamen*. τὰ μὲν ἄλλα ἐᾷ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. si nihil aliud, aut, ut reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adjutores, eo, quod—733, 26. redundare videtur ante ἢ et οὐδέ, ut in illo ἀλλ' οὐδετιοῦν. 771, 11. ἂν οὗτος πρὸς

ὑμᾶς ἀντέγκλειν, ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. 352, 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἐμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. 821, 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι. 1455, 18. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ simpliciter. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεώς ἐστι. 45, 13. idem quod ἁπλοῦς. ὁ δ' ἀναδὺς ἐκ τίνος ἀποκλύσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν—790, 26. οὐδαμόθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912, 6. εἰς ἕτερον ἐμπόριον οὐδέν, ἀλλ' ἢ εἰς Ἀθήνας. 1284, 16. ἀλλ' ἢ, pro ἄλλος ἤ, vel ἄλλο ἤ. οὐκ ἐᾷ νόμος, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλου ἢ, nisi) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν. 719, 7. καὶ τί λοιπόν ἐστιν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλο, ἢ præterquam) καταλελύσθαι. 731, 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ' ἢ (nisi, præterquam) βραχέα. 1225, 3. altiusalmun ἂν οὐδένα—ἀλλ' ἢ πάντας τούτους. 1441, 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλως ἢ præterquam) περὶ λήροντα τὸν ἑαυτὸν ἢ λαζεῖν. 731, 9. usurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse. 1401, 1.

ἀλλάττειν] ἀλλαξάμενος πρὸς ἕτερα χωρία. 1280, ult.

ἄλλοθι] ὦ γὰρ ἄλλοθί που βιβλία, ἢ παρ' ὑμῖν. 228, 16. pro ἄλλοσε. εἴ τις Ἀθήνησιν εἶπεν ἄλλοθί που στιγήσειεν, ἢ—918, 5.

ἀλλοῖος] abhorrens, inconsentaneus. ἀν δ' ἄρα ἅπαντα λογιζομένοις (scil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἀλλοιότερος φανῇ. 1442, 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum pro οἱ πάντες, vel οἱ ὅλοι potest accipi. ut ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα. 608, 22. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τούτων, ὀφείλειν. 795, 22. τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων. 1480, 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, id est, τὴν ὅλην. 187, 1. ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τούτου τὰς ἄλλας ἅλαβον τιμὰς, id est, τὰς πάσας. 569, 25. ἄλλο τι ἢ—(id est ἄλλο τι δήσει πωιῖν, ἢ—) ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δήσει Χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίζειν. aliudne quidquam supererit, quod agat, quam hoc, ut æquo ferat animo sibi a Charidemo insultari, neque id impediat. 638, 14. (simile illud Herodoti p. 55, 12. ed. Wessel. ἄλλο τι ἢ λείψεταί μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος, pro, τί ἄλλο λείψεται ἐμοὶ, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο sinistrum, secius quam velis, malum, dirum, nefandum. εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφισαίσθε ὑμεῖς, scil. quam nobis volupe sit. ἄλλο aut redundat, aut est pro ἕν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων. 996, 24. nisi ibi τῶν ἄλλων accipere velis pro τῶν ὅλων, vel τῶν πάντων quomodo accipi posse videtur etiam in illo p. 794, 9. παρὰ τῆς τῶν ἄλλων (id est ἁπάντων) ὑμῶν φύσεως, pæne ut Francicum *nous autres*.

ἀλλότριος] alienus, seu jure, seu animo, h. e. quod sit in alius jure et potestate, aut quod tibi sit inimicum et infestum; item abhorrens et discrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil juris, neque potestatis sit. ξένος, τὰ οἰκεῖα αὐτοὺς περιϊσμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κύδεσθαι. 129, 25. ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις. aliis choregos agentibus. 403, 22. εἰς ἀλλότρια ἐμπεσὸν δίκης ὀκ οὐ προσήκουσα οὕτω χρῆσθαι. 1004, pen. ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ἑτοῖν ἑτοῖμον. 1015, 20. ἀλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς (ἑαυτοῦ) φράτορας καὶ δημότας. 1349, 13. b) haud congruens cum alio, inconsentaneum. οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου. 289, 14. ut hic cum genitivo, ita cum dativo in isto constructum cernitur: οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. 290, 19. εἶτ' οὐχ ἡρᾶτε τὸν Φίλιππον ἀλλοτριώτατος ταύτης (libertati puta) καὶ τῆς προσηγορίας ἔχοντα. 72, 1. c) inimicus, infestus, animo abalienatus. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούη μου. 228, 12. εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι. 290, 12.

ἀλλοτριοῦν] τῶν δὲ τριηραρχιῶν τοὺς ἀλλοτριωμένους ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς λειτουργίας, τούτους στεφανῶσαι κελεύουσιν. qui triserarchatum suum aliis certa mercede elocassent, quod ipsi eo fungi noluissent. 1233, 11.

ἄλλως] temere, ut fert, fortuito, sine fraude mala. τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων. 527, 27. b) mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ἔγκλος ἄλλως καὶ βασανία κατεφάνητε. 348, 23. sed v. annotationem ad h. l. ubi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγοῦντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id est ὅλως, ἁπλῶς, οὐδὲν ἄλλο ἢ) ὄφλοι καὶ φλυαρίαν. 931, 11. c) secius, prave, perperam. τὰ ὀρθῶς βουλευόμενα καὶ δεικνύμενα σὺν πολλῇ σπουδῇ πολλάκις τῷ τοὺς ἐναντιοῦντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμήνατο. 1466, 5.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τοῦ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν.

ἀλόγιστος] τίς οὕτως ἀλόγιστος. 536, 7.

ἀλογίστως. 464, 4. 1288, 22. οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε. 1485, 14.

ἀλόγου καὶ ἀπροσδεκήτου συντυχίας τυγχάνειν. 672, 14. καὶ γὰρ ἄλογον ἂν εἴη. 481, 4.

ἅλς] οἱ ἅλες sunt convictus et contubernii communio. ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ubi autem manent jura convictus? quid his fit? 400, 16. πότερα οὖν τοὺς ἅλας καὶ τὰς σπονδὰς παρέβαινον. 401, 3. ἁλῶν κοινωνὸς καὶ ὁμοιοτρόφιος γενόμενος. 553, 5.

ἄλυσις] μῆκος λόγων ἄλυσιν ἔχοντα. 1390, 23.

ἀλύσει μετακὶ σιδηρᾷ δεδεμένος. aretissimis vinculis constrictus. 778, 20.
ἀλυσιτελὴς φίλος, ἔχθρὸς δὲ συμφέρων. 188, 13. τὸ πράσσεσθαι καθ' ἑκάστων δεῖ τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές. 13, 9. δύο πάντων ἑστὴν ἀλυσιτελέστατα τῇ φίλῃ. 1444, 14. ἀλυσιτελὲς τὸ πραλίσθαι τὰ τοῦ δήμου. haud expedire reip. gerendæ se tradere. 1481, ult.
ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς. 1402, 12.
ἄλφιτα] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμέραν μετρούμενοι καὶ πανσπερμούμενοι. 918, 11. διαμετρεῖσθαι τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ οἰκίᾳ. 918, 8.
Ἁλῶα] festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus compertis in aream, ubi primitias ipsis consecrabant. 1385, 2.
ἁλῶναι] criminis convictus ejusque reus a judicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsum sit. τὸν συκοφάντην, accusatum, ἑαυτὸν αἰτίας φόνου, καὶ ἐκλιπόντα, condemnatum tametsi absentem, ἐάσαι ἅπαξ ἐκφυγὼν καὶ σωθῆ. 632, 12. οὐδεὶς πώποτε ἡμολογήσεν ἁλῶναι ἐθέλων. 408, 10. ὅστις, εἴ τις ἐκείνων ἐθέλει, σὺ τάδ' οἷός τ' ἂν ἴσχυας. 653, 21.
ἅλως] area tritarando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἅλῳ αὐτόθι, μικρῷ σταδίῳ ἐκατέρα. 1040, 23.
ἅμα καὶ ἡβήσειν ἐκεῖ δόντες. ubi primum, simulac, in pubertate exegerit biennium. 1136, 4. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν εὐτυχεῖν, — τοῦ δὲ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ φύσις παρεγέγραπται. 658, 5.
ἅμαξα] κατὰ καὶ ἄβρατα ὑπομένουσι, ὅσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13.
ἁμαξιαίους λίθους περιπομίσας ἀναπεδοιεῖ. 1277, 12.
ἁμαρτάνειν] deliberato consilio sciens et prudens peccare. 297, 7. οἷα ἔστιν ὅσους ἁμάρτητε τὸν ὑπὲρ τῆς πάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297, 9. μειζὼν ἁμαρτία ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα πατρῴων. 322, 16. et 19. οὐδεὶς οὐδ' ἂν ἁμαρτὼν ἄλλον ἄν εἶδε, ὅτι φύσιν ἄν. ne si lingua quidem ei a proposito aberret, ut alium pro alio, quem voluisset, nominet. 405, 14. πῶς' ἂν ἁπάντων καλῶν πράγθων ἔτυχεν, τούτους ὅμως δεῖν ἴσχειν καὶ ἁμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμέ. 1473, 3.
ἁμάρτημα] πᾶσι πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. 1478, 7. οἷα ὀλίγα ὄντων ἁμαρτημάτων οὐδ' ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων. 131, 4. ἃ συνέλαμε ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις πρότερον καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 309, 1. συμβῆναι ἐκ ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτήματα. suscipere, sibi pati imputari aliorum peccata. 852, 19.
ἁμάρτυρος ἀγών. 378, 6. ἁμάρτυρα. nomine coram acta. 502, 20. ἁμάρτυρος πρᾶξις. 875, 4.
ἁμαρτύρως. 869, 22.
ἄμαυρον] ὕβρει ἄμαυρᾶ. 423, 1.
ἄμαχος] invictus, indomitus, adversus quem arma tolli, bellum geri nequit. 19, 16.
ἀμείβεσθαι] ἀμείβεσθαι τοῖς ἡμετέροις τοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἑαυτούς. 458, ult.
ἀμείνων] ἔφυγον παιδὸς, οὗπερ ἀμείνων. formula ab initiandis pronuntianda. 313, 19. εἴη ἐστὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. 1072, 15.
ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἔν τις δεῖται δικαίως. 12, 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἀεί, ἡ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et segnities in illis criminibus puniendis. 1382, 20. τὸν ἴσον ὑπερβολὴν τῆς συνουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων τῆς ἀμελείας. 1440, 6. τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας παρέστηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ παρέστηκεν. 112, 3.
ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσηκόντων. 120, 27. ἑφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἰσθησιν οὐδεὶς ποιεῖ. 133, 14. ἀμελούμενα ἴδιον καὶ οἰκειωθὲν τυγχάνοντα ζημίας. 133, 20. ἧς μὲν οἷοιδ' ἦσαν' ἔχοντες δίκης περὶ ἡμῶν ἀμελεῖσθαι. 303, 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἰδίοις πᾶσιν καὶ ἐπιτιμᾶσθαι τὰ τῶν ἀμελούντων. 41, 26.
ἀμελὴς] passive. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ, id est, ἀμελούμενα. cernentes remp. supine, per socordiam et contemtam, tractari. 1211, 7.
ἀμεμπτος] οὐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς ἰδεῖσθαι. 300, 17.
ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα. excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut, insolentia hominis erat intolerabilis et jam coerceri non poterat amplius. 658, 18. εἰ γὰρ ἀπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ἅ, τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι. 1392, 16.
ἄμικτος] non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conversari dedignantur, aut quo familiariter uti salva honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἀνθρώπος. 786, 10. μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον. 788, 10.
ἄμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 490, 1.
ἀμίς] vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατασκεδάννυσι καὶ προσούρων. 1257, 17.
ἀμισθὶ τοῦτο ποιήσομεν. gratuito. 731, 19.
ἀμίσθων τὸ στρέπτημα καταλιλύσθαι. exercitus disselveretur, quod stipendia dari nequirent. 1188, 6.
ἀμίσθωτον ἐκείνων τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες. substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede. 865, 20.
ἅμμιγα (id est ἁπαλῆ) πάντας. omnino omnes, nullo sexus, aut ætatum, discrimine. 531, 5.
ἀμμορία] immortalitas. 86, 23. illa condi-

tio, quæ μόρα, necessitate fatali occidendi, pereundi, caret, pro ἀμοίρῳ.
ἀμνημοσῦν] οὐδ' ἀμνημοσῦν τοὺς λόγους, οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις. 69, 3. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἀμνημοσῦσαι. 81, 8. 1399, 6. ingratus, immemor esse. 320, 24.
ἄμοιρος] ἅπας λόγος μάταιος σπράξεων ἄμοιρος γενόμενος. 158, 16. ἄμοιρον μηδενὸς τῶν ἐνδόξων γενέσθαι. 1413, 4.
ἀμυδρὸς] ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσι τὰ γεγραμμένα. 1370, pen.
ἀμύθητος] ἀμύθητα χρήματα ἐξέλιξε. 49, pen. ἀμύθητα πακὰ καὶ πράγματά μοι παρέχων. 520, 20.
ἀμύνεσθαι] alias defendere, a se profligare, alias ulcisci, pœnas injuriarum repetere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα ἡμῖν. 91, 25. ἠμύναντο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνορτάσθη. 123, 10. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς ζαρζάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 25. τοὺς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγεῖς οὐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς δεῖ ἄγειν. 539, 11. βούλομαι ὑμᾶς πρότερον ὀφθῆναι ἀμυνομένους τοὺς ἐχθροὺς, ἢ κρίνοντας τοὺς πολίτας. 1432, 19.
ἀμυχὴ] ἀμυχὰς, vibices, sugillationes. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη. 1157, 5.
Ἀμφικτυονία] collegium Amphictyonum, vel jus et dignitas in illo collegio sedendi. ὅτι κωλύομεν αὐτὸν τῆς Ἀμφικτυονίας πουποῦν. 62, 1. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκός. 153, 14.
Ἀμφικτυονικὸς] Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι. 331, ult. Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν ἀπεσχημένον. 632, 1. ἀπέκλεισε τῶν Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν. 632, 27.
Ἀμφικτυὼν] τοὺς συνελθυδότας ὧν τούτους καὶ φάσκοντας Ἀμφικτύονας εἶναι. 60, 21.
ἀμφὶς] μὴ στυγεραὶ ἀμφὶς ἔχωσιν ἔριν. 322, 13.
ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari, super re, quam cum alter suam aiat esse, tu tibi arroges; repugnare. ὑμῶν τῶν εἰθισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων. 165, 11. τοῦ σίτου τοῦ ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν. 884, 26. τῆς ἀρχῆς ἠμφισζήτει, ἐφ' ἣν ὑμεῖς ἐμὲ ἐπηχειροτονήσατε. 1000, 3. καὶ τῶν ὑμετέρων ἀμφισβητοῦσι. 1254, pen. τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ ἀδελφή. 1255, 8. b) tricari, argutari, cavillari. ἀμφισβητεῖς πρὸς ἓν ῥῆμα ἐν τῇ συγγραφῇ. 917, 1. c) aut aiendo, aut infitiando, aliquid contendere, contradicere. οὔτ' ἠμφισβήτησε μὴ ἔχειν. asseveravit se non habere. 818, 10. ἀμφισβητῇ, ὡς πάντα πεποίηκε τὰ συγκείμενα. 908, 6. εἰ ἄρα ἠμφισζήτει μὴ τἀληθῆ λέγειν ἐμέ. 347, 7. ἵνα μηδὲ καταλειφθῆναι ἠμφισβήτηκε. 820, 26. ἠμφισβήτησεν οὗτος μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητάς. 899, 11.
ἀμφισβητήσιμον ὑμῶν τὴν χώραν κατεσκεύακεν. 87, 13. ἀμφισβητησίμου οὐκέτ' ὄντος τοῦ πράγματος. 702, 21.
ἀμφισβήτησις οὐκέτι καταλείπεται τὸ μὴ (subaudi δεῖν) ταῦτα ποιεῖν, ἃ πρότερόν τις αὐτὸς ἐκρινεν εἶναι πρότερον. 498, 11. ἀνηρίθησαν πρὸς τῆς ἀρχῆς ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. partes omnes inter se litigantes. 1173, 19. περὶ μὲν οὖν ἐστί τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα—citat Hermog. p. 342. ex or. pro Corona.
ἀμφιτιθέναι] Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι σῖδας. 422, ult.
ἀμφορεὺς] ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἑπάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητούντων. 1052, 20.
ἀμφορίσκιον δύο. 617, 19.
ἀμφοτερόπλους] ἐδάνισα Φορμίωνι τούτου εἴκοσι μνᾶς ἀμφοτερόπλουν εἰς τὸν Πόντον. ea lege, ut pro illis viginti minis quas hic omisset merces, ubi in Ponto vendidisset, e venditarum mercium pretio mercedem ibi alias, e. c. frumentum emeret, quas huc Athenas referret, iisque hic venditis mihi æs a me creditum cum fœnore constituto renumeraret. 908, 20. et alibi sæpissime. ideo sic dicitur hoc æs, quod in mercibus ad ambos portus pervehendum esset, tam illum, quo destinaretur, e. c. Pontum, tam unde exisset, e. c. Athenas, neque prius solvendi necessitas erat, quam eum in portum, unde exisset, navis redisset. 1284, 19.
ἀμφὼ] ἀμφοῖν ὁμοίως ἀκριβῶς ἔσθαι. 226, 8.
ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 799, ult. ὡς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες. 1372, 7. εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ire, coire in concionem, ut contra illinc domum redire καταβαίνειν dicebatur. 772, 8. 775, 24. 1422. 11. 1427, 20. vid. Aristoph. Equ. v. 149. et quæ de formulis ἀνάγειν θυσίαν, et ἐφτὴν, ad Polybium annotavi. p. 133. ἐπὶ τὸ βῆμα. 247, 4. τὸ τίνος φρόνιμα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἴδει. 297, 27. τούτων ἀναβαινόντων (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) λόγους βραχεῖς ποιῆσαι. 1461, 25. ἐπὶ τὴν ναῦν. 567, 13. 1221, 23.
ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι, differre, prorogare, extrahere in longum. εἴ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δέοντα. 31, 1. ἅπαντ' ἀναβαλλομένους, ὅσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, πάντων ὑστερίζειν τῶν ἔργων. 51, 11. τὸν πόλεμον. 152, 2. ἀναβάλλονται παρὰ πάσαις ταῖς ἀρχαῖς οἱ ἄρχοντες τὰς κρίσεις. 1042, ult. ἐδοάμην αὐτοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. 1154, 16. et 21. 1302, 15. b) impedire, remorari aliquem, spe falsa objecta, quominus celeriter agenda agat. τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι

μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν, ὅ,τι ἂν βούληται. 102, 27. 114, 9. c) εἶτα τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον, tametsi vestis ei esset in humerum dextrum rejecta. 420, 10.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται Attice, pro ἀναβιβάζεται. in suggestum attollet, adscendere jubebit. 440, 18.

ἀναβολή] dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιουμένους. 235, 11. προὐφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο. 1173, 2.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ. cum in altum navigio pervexissent. 677, 4. ἀνάγεσθαι. e portu in altum evehi. 262, 20. 910, 2. et 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρατηγὸς τὴν ναῦν. 1154, 14. πλεῖα ἡ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte sita erat. 35, 6. b) referre, reportare illuc, unde sumseras. ἀνάγειν τὴν οὐσίαν ὅθεν εἴληφας. h. e. demonstrare, unde et qui facultates illas adeptus sit. 1126, 3. c) revocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφήν. revocate eum ad tabulas pacti. 1292, 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὡς εἰς ἐλάχιστον τὴν βλασφημίαν ἀναγάγω. contraham. 783, 20.

ἀναγκαιότης] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίη, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι πρεσβεία. 175, 21. τῇ μητρὶ τελεύτᾳ τὰς βίβλους ἀναγίνωσκε. 313, 14. 403, 18.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τέμενος, ἀλλὰ δι' αὐτόν. 390, 15.

ἀναγκαῖος] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινὰς, κενὴ πανύκτιος ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς σεράγμασι. 142, 11. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 4. συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις φρόνησιν καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 309, 1. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες. immunes ideo cum sint necessario, quia, quod dent, nil suppetit. 462, 25. εἰ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τί πραπτίον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιρῶσιν. 668, ult. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἰχομεν. 1088, 16. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν φορμίσκου πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. 1118, 8. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους εἴτ' ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἔχθρους εἴροι τις ἄν. 1448, 26. τῆς ἀναγκαίας μεῖν, ἀγνώμονος δὲ τύχης. 1468, 14.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπά. 13, 24. ἐφειδὰν ἀνάγκη τις ᾖ. 43, 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. 43, 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνδρῶσιν. 102, 14. et 17. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀσυχίαν δεῖ μὴ γενέσθαι. 102, 16. et 19. scite Arabicus poeta, Iba Doreid, eandem sententiam sic more suo expressit

اللوم الملحس مقيد رابع
والقيد لايبي وبالاالفظ

ἀνάγκη μεγάλη ἐστίν. necessario consequitur. 838, 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖόν ἐστι. 1052, 19. 1056, 16. et 19. 1065, 19.

ἀνάκρισις pro ἀνάκρισις, seu scrutinio prætensionum, quas ambæ partes pro se quæque allegant, ante ipsam litis contestationem. 1253, 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ Διάτρῳ. 243, 15.

ἀναγόρευσις] τῆς δ' ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλήν. 253, pen.

ἀναγράφειν] saxo, vel monumento alii publico inscribere, insculpere. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνήγραψαν καὶ τῶν συμμάχων. 122, 10. νόμους. 701, 14. εἰς λεύκωμα. 707, 12. ἀναγραφῆναι τοὺς δοκιμασθέντας (νόμους) ἐν στήλῃ λιθίνῃ. 1381, 10.

ἀναγωγή] discessus e portu, evectio navis in altum. περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὄν. in procinctu cum esset in altum evehendi. 900, 19. 1150, 5. 1186, 12. ἡ ἀναγωγὴ διὰ ταχέων ἐγίγνετό μοι. 1247, 27.

ἀναδασμὸς γῆς, distributio fundorum inter colonos, præsertim ea, quæ legibus adversis fit, ut quorum de jure sunt, et usucapione fuerunt adhuc, iis nunc erepti novis dominis præter jus et fas tradantur. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως μὴ γίνωνται — μηδὲ ἀναδασμοὶ γῆς. 215, 24. 716, 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησάμενος τὰ φορτία ἵλιιιν εἰς τὴν Μαρώνειαν. suis e navibus religatas naves alias pertrahere. 1213, 3.

ἀναδενδράς] ambulatio arboribus septa, areola arboribus aut floribus consita. τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε. 1251, 23.

ἀναδέχεσθαι] recipere, h.e. spondere, condicere, conditionis alicujus molestiam suis manibus sibi imponere, aut imponi pati. τὸν φοινικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι πολεμήσειν. 20, 4. ἀναδέξάμην ἐκτίσειν. 899, 21. ἀναδέξατο τὸν παῖδα οὐχ ἑκών. recipiebat puerum, h. e. rursus in domum et familiam suam admittebat. 1365, 1. b) in se suscipere, aliena peccata sibi pati imputari. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα. 352, 18. ἀναδέξονται ἐφ' ἑαυτὸς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας καὶ ὠμοτῆτος ἔργα. 613, 5. 704, 17. 753, 5. εἷς μεῖ οὐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀναδέξατο. 1106, 24. ἐὰν μὲν ἐ ἁμαρτυρήσας ἀναδέχηται (sich dazu bekennet [own it], ista se aiat utique scripsisse, atque vera esse) ἐκεῖνος ὑπόδικος ᾖ τῶν ψευδομαρτυριῶν· ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἁμαρτυρίαν. 1131, 2.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον. rescindit, irritam facit sententiam jam pronuntiatam, et restaurabilem, repetitæ cognitioni obnoxiam facit. 760, 3. οὐκ ᾤμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι. 1020, 16. 1021, 4. ἀνάδικον

ἐκποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν διακάζομαι. 1018, 26.
ἀναδύεσθαι] tergiversari, cunctari, subterfugere. ἐὰν δέη τι ποιεῖν, ἀναδυόμενοι. 109, 12. οὔκουν προσῆκε πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδίατο. 406, 20. 1466, 18. τί οὖν ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν citat Sopater. 102, 11.
ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. 1331, 1.
ἀνάθημα] τῶν ἐν τούτοις (templis puta) ἀναθημάτων. 35, 17.
ἀναίδεια τοῦ τρόπου. 1123, 11. πλείστης ἀναιδείας καὶ ἀπιστίας μεστός. 405, 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, vt cognata, at diversa tamen, copulantur. 777, 3.
ἀναιδὴς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής. 106, 23. ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν Φιλιππίνην. 345, 1. ὁ σχίτλιος καὶ ἀναιδὴς αὖτος. 346, 1. τὸν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμων ἐπέπληττεν. 543, 24. ἐὰν ἀναιδῆ παλαίσωσι τὸν ἄπαξ εἰρημένον, σφᾶς αὐτοὺς πάντα τὸν βίον παλοὺς ἀγαθοὺς νομίζεσθαι. 1233. 27. εἰς χρήματα ἀναιδές. cupidus emolumentorum. 616, pen. impudentis descriptio. 790, 25.
ἀναιδῶς. 321, 1.
ἀναίνεσθαι] Φορμίωνα πεπιστεῦσθαι ἀναίνη. 954, 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεύων ἐλομένων δίξαν. 1415, pen.
ἀναιρεῖν] de medio tollere, evertere, pessumdare, refutare. πόλεις ἀνδρας ὅτους ἐμοῖς ἀνήκεστα, ὅστε μυθέτω, μυθ' ἑτέρωτ' ἐπιβήσεσθαι, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν. 117, 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας. 141, 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν. 246, 4. τοσούτους νομίμους ἀναιρουμένους. 647, 11. ψήφισμα ποιεῖ κύριον τοὺς νόμους ἀναιρῶν. 692, ult. ἀπήνεγκε τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀξίωμα. 1396, 13. b) humo jacentem attollere sepeliendi ergo. ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν (scil. τὸν νεκρὸν) καὶ θάπτειν. 1069, 12. c) ἀναιρεῖ deus oraculum reddens, respondens consulentibus. quoniam afflatus numinis e specu subterraneo attollebantur. 436, 26. ἐν αἷς ἀνῃρημένον εὑρήσετε τῇ πόλει. mandatum, præceptum auctoritate numinis. 530, 26. θεοὺς, οἳ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαντείας ἀνῄρηκασι. 1466, ult. In medio d) recipere (h. e. promittere) peragendum, capessere, in se suscipere, velut onus gestandum, übernehmen [to undertake, take upon one's self voluntarily]. ἔχθραν πρός τινα ἀναιρεῖσθαι. 71, 2. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου πρότερος ἀναιρεῖσθαι. 180, 22. ἄλλο τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιρεῖντο. 1253, 16. e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas quas nostrates Documente [documents, deeds] usurpant, tabulas pacti ab habente, et secum aufferre, eoque ita reddere, zurücknehmen [to take back, retract]. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπηλλαξε ἂν τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀναιρεῖσθαι παρά τινος γραμματεῖον. 1107, 23. τὰς συνθήκας. 1180, 6. ἀνέλετο τὴν γραφήν. actionem occeptam antiquabat. a judice repetebat, eoque prodebat eam se nolle prosequi. 1332, 18. ἀνέλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου — καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν θεσμοθετῶν. 1363, 15. f) ad se rapere, sibi arrogare, ad se derivare. ἅπαντα τότε ἦλθεν τὰ πράγματα ἀναιρήσεσθαι. totam Græciæ amplitudinem atque potentiam ablaturam. 15, 12. g) pecuniam mutuaticiam ab aliquo sumere in fœnus, Geld aufnehmen [to draw or borrow money]. ἐπιτοκισίας δραχμὰς παρὰ Ν. ναυτικὸν ἀνειλόμην. 1212, 3.
ἀναίρεια (ab αἴρειν) τὰ γήρᾳ. oraculas vimineas, tabernas institorum, ubi popellus forensis scruta vendit, tollere, non demoliendi, sed exstruendi causa, die Buden anfangen aufzubauen [to begin to erect the booths]. 1375, 19.
ἀναίρεσις] eversio, strages. τῶν τειχῶν καὶ τῶν πύλων ἀναίρεσις. 385, 3. b) jus mortuum, unde jacet, tollendi sepulturæ ergo. οὐδ' ἀναίρεσιν ἔδοσαν, ἵνα ταφῇ. 86, 9.
ἀναισθησία ἀκουσίου. 564, 12. μυθέτω ἀναισθησίαν ὑμῶν κατηγορῆσαι. 1476, 18.
ἀναισθητεῖν. 302, 3.
ἀναίσθητος] παιδείας μετέχωτες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνανταὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 23. οἱ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι. 61, 1. 240, 10. σπανὶς οὖτω καὶ ἀναίσθητος εἶ. 267, 13.
ἀναισχυντία et ἀναίδεια, ut cognata, copulantur. 777, 2. ἔστι δὲ γέλως τοῦτο, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή. 364, 3.
ἀναπαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀναπαλῶ. excito testes, provoco ad eos. 799, 9. τῶν γραμματέων, ἐξ ὧν τοὺς δικάστας ἀνεπάλει. nominatim citabat, calabat. 1301, 21.
ἀνάπαυσον] ergastulum, pistrinum. ποιεῖς οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀναπαύλου. 1125, 24.
ἀναπαύεσθαι] de statua in publico stante. ἵνα γὰρ τὸν Σίλανα ἀναπαύεσθαι τῇς τῶν δημοτροφούντων σωφροσύνης παράδειγμα. 420, 8. et 13.
ἀναπεύσεται στεφάνους. 256, 16.
ἀναπομπεῖσθαι] conferre cum aliquo consilia. ἀναπεσάσατο τοὺς νῦν παρόντας αὐτῷ. 911, 6.
ἀναπομπὴ] recuperatio amissorum. περὶ τῆς τῶν πόλεων ἀναπομπῆς. 250, 13.
ἀναπομπίζειν] e porta in urbem trajicere transportanda, vel transvehenda curare. τὰ ξύλα εἰς τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ ἀναπομπίσαι. 1192, 4. τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος ἀναπομπίσει. 1194, 18. et 26. In medio b) recuperare. πᾶς' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀναπομπισάμην. 1484, 20.
ἀναπράζειν] οὓς ἂν ἴδητε ὑμεῖς ἀναπράττοντι.

433, 20. ἆρ' ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀναρρήγῃ, προσθραμεῖσθαι οἱ νόμοι. 586, 3.

ἀναρρίειν] dicitar prætor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes privatim domi suæ scrutatur, interrogans de statu causæ, sintne satis ad eam tuendam instructi et armati, quibus argumentis et testibus fidant, quo sciat in antecessum, sitne causa in forum admittenda, an plane repellenda. ἀναρρίνω τὸν παῖδα τουτονί. examino hunc puerum. 1066, 9. ἔστιν τοὺς θεσμοθέτας ἀναρρίπτα, οὕτως ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀναρρίνω. interrogabe, examinabo, de genere meo. 1319, 21. ἀναρρίπτε τοὺς ἐντὸς ἄρχοντας, εἰ τοὺς γαμβοὺς οἶδ' ὅτιοῦσι. 1320, 18. Cum dativo: ἐ ἄρχων ἀνέκρινεν (subaudi τὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τὰ τῶν ἀμφισβητούντων) πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀναρρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. 1175, 28. ἀνακρίνειν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. partes omnes litigantes. 1173, 19. εἰ ἀναρρινοῖμεν κατὰ τῶν οἰκείων τῶν ἀδικούντων ἡμᾶ τὰς δίκας, ἃς εἰλήχειν αὐτούς. 1251, 8. ἀναπεπρισμένου ἦδη ἡμῖν κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδομαρτυρίας γραφήν. 1252, 5.

ἀνάκρισις] ejusmodi, ut dictum est, prævia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, is eo testabatur se litis actionem nolle prosequi. 1142, 10. Videntur ejusmodi examina aliquoties iterata esse: nam p. 1253, 25. appellatur ἡ πρώτη ἀνάκρισις: quod voc. idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. καλούντων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. 1324, 13.

ἀναπᾶσθαι] sibi devincire. ἀναπτήσασθαί σε προσθεμένη ἐκ τοῦ τὸν σὸν φύσει ἐκκαιπεῖν. fore, ut te mihi conciliem, adjungam. 1416, 19.

ἀναλαμβάνειν] reprehendere, non sensu notandi, vituperandi, objurgandi, sed aut resumendi, denuo adsciscendi, quod jam antea tecum habuisses, aut emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi, aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐκουίσατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτόν. resumsit ad se. 1364, 23. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μετανοεῖσθαι. 550, 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem, statum restituere. τὰ κατεῤῥᾳθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε. 42. 14. quasi recreare, reficere, ab eximanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χρήσιμα τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι. 157, 26. ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν. 282, 2. 1049, 6. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν. 1364, 25. ἀγνοούντων δὲ, ἢ παραπεφυσθέντων οὐ βέλτιον αὐτὸν (καιρὸν) αὖθις ἀναλαβεῖν. 1463, 13.

ἀναλγησία] tarditas, stupor. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀναλλαγῆναι. 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaurire, verthun, durchbringen [to spend, squander, waste]. ὃν δ' ἀναλώσας λάθῃ. 12, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀντόντων εὐπορεῖσθαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 26. λέγων, ὡς σωτῆρ μὲν λαβὼν, βοῆ δὲ ἀναλώσας. 253, 1. μὴ δύνασθαι βουθύειν τοῖς ἡμεῖς πράγμασιν ἀναλωμένοις. 1225, 3. δέξαι παλὼν ἔργων, ἃν οἱ τοιοῦτοι φυλῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρέφειν οὐκ οἶοί τ' εἰσὶν ἀφανίσαι. eleganter dictum. gloriam præclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeant. 689, 27. b) impendere, insumere, erogare, drauf verwenden [to spend, bestow, consume, &c. on]. τάλαντα ἀνάλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνῆρους. 174, 12. οὐκ ἐλάττων λόγον τἄλλα διεξιὼν ἀνάλωμα. 228, 8. τοσοῦτοι λόγοι ἀναλωθεῖεν. 319, 4. τὸν τοῦ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν. 50, 25. τοῖς προδόταις (id est, εἰς τοὺς προδότας) ἀναλίσκων. 231, 11. οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει. 241, 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωσῶν ὑπὲρ φιλοτιμίας. 247, 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον. 286, 6. ἀναλωθέντα τοὺς χρόνους [soil. μάτην]. 343, 17. ζητοῦν πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω. 384, 1. πάντων τούτων πραττόντων, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἃ λαμβάνουσιν. 1331, 13. ἵνα μὲ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις, ἔχωσιν ἀναλίσκειν. 1342, 15. Erechtheum τὰς ἑαυτῶν παῖδας εἰς πρώτων ἅπάντων δόντα ἀναλῶσαι, impendisse saluti patriæ. 1397, 19. τῶν ἀναλισκόντων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας. 534, 7. c) dependere, numerare, auszahlen, bezahlen [to pay, discharge]. ἀναλίσκειν ἰσοτελῆ ἀργύριον. 937, 25.

ἀναλογίσασθε τοὺς ἐφ' ὑμῖν αὐτῶν. recordamini eos, qui vestra ætate fuerunt. 802, ult.

ἀναλογισμὸς] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμόν. secundum eqnam rationem. 262, 5. idem est, atque paulo post κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλύειν] purgare, diluere. ἐν τοῦ μυθὸν, ὃν σκευάζει, ἀναλῦσαι δύνασθαι. 584, 16. corrigere, compensare malefactum præclaro facinore. καιρὸν, δι' οὗ τὰς πρότερας ἀναλύσασται ἁμαρτίας. 187, 24.

ἀνάλημμα] τὸ μὲν σχεδιάσασθαι τῶν Ἑλλήνων στρατηγὸν ἐκπλεῖσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλημμα. 143, 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλημμάτων ἀτιμίᾳ γενομένους τοὺς πλουσίους. per

minutas impensas, ubi parum quid erogarint. 260, 11. ἀξιοῦσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. 1354, 14. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὅστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν. 1359, 8. εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἱροῦμαι. si, quo cupita consequerer, mea compellatione vobis incommodare mallem, quam munusculo magistratus vestros corrumpere, qui mihi, quæ velim, vel invitis vobis sint contributuri, vel vendituri potius. 1455, 21. ἀναλώματα reip. erant εἰς τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus constitutas designare) εἰς τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τοὺς ἱππέας, καὶ τἄλλα χρήματα. quo pertinent ædificia publica, classes navales et militares copiæ, terra marique. 731, 1.

ἀνάλωτος] διὰ πενίαν καὶ φιλοσοφίαν οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον. 1412, 23.

ἀναμάρτητος] οὔτε τῶν ἀναμαρτήτων ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς. neque nullo vos lædit crimine. 661, 25.

ἀναμαρτήτως εὐήθης. 1407, 22.

ἀναμένειν χρόνον. 214, 8. οὐκ ἀνέμειναν τὸν πόνημα. 392, 17. ἀναμένειν τὸ παθεῖν τὰ δεινά. præcautionem mali differre, donec malum ipsum ingruat. 411, 5. ἀναμείναντα οὖν τὴν ἐνάτην πρυτανείαν· εἶτα τότ' ἔξεμεν. 730, 9. τῶν ποιηῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 13. ἀναμένη τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην. 1262, 25.

ἀνάμεσος πατριᾶς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον. 779, 25.

ἀναμιγνῦναι] ἀνεμίχθημεν. in unum congressi sumus. 1259, 7.

ἀναμιμνήσκεσθαι] μεθ' ἁναμνησθῆναι μαθημάτος φιλοτιμίας. 220, 12. ἀναγκαῖόν ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα. 230, 25. εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσει τοὺς χρόνους. 1468, 3.

ἀναμφισβητήτως. 218, 19.

ἀνανδρία] τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυήσονται παρασκευαζομένων, μόνους ὑμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδενὸς ἔργου ἀντιλαμβανομένους, οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι. 199, 6.

ἀνανδρος] τὸ πάντων ἀνανδρότατον. 37, 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquid supplicantium precibus) χρηστῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνάνδρων ἔργον ἐστίν. 717, 10. ἄνανδροι καὶ δοῦλοι. 724, 22. ὑπειδιζόντων μοι ἀνανδρότατον ἀνθρώπων εἶναι. 1349, 2.

ἀνανεοῦσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν. 284, 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν. 660, 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανεοῦσθαι. 1308, 15.

ἄνεκ] μὰ τὸν Δία τὸν ἅπαντα καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. 937, 22.

ἀνάξιος] ὧν ἕκαστον ὡς ἀνάξιον τῆς νῦν ἐμοὶ περιουσταυίας συμφορᾶς. quam parum promeruerit hanc calamitatem. 1470, 11. φησὶ δ' ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους εὐρεμένους τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδικῆναι τὰς λειτουργίας. 457, 7.

ἀναξίως] οἱ ὅροι ἐγίγνοντο ἐν τῷ πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 391, 1.

ἀναπαύειν λειτουργοῦντας. otium respirandi a sumtuosorum munerum functione dare. 1046, 21. ἀνεπαύσατ' ἂν με τῶν ἀναλωμάτων. 1049, 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον. 1049, 6.

ἀναπιρᾶσθαι] navem recens structam in aquam demittere, atque agitare, periculi faciendi ergo, quo de ejus agilitate, et num satis densa atque firma sit, constet. 1229, 19. et 22.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi ergo, aut præ cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδήσασα προστίθετει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ. 403, 5. ἀναπηδῶντες οἱ βουλευταὶ ἐδίαττο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι τὴν δωρεάν. 596, 9. ἀναπηδ. —ἐβίων, ἠγανάκτουν, ἐλοιδοροῦντο. 703, pen. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀνεπήδησαντες ἐψηφίζοντο. 1302, 26.

ἀναπίπτειν] de rebus, quæ lente, torpide, segniter, per neglectum et contemtum aguntur, in longum extrahuntur. τῶν δ' ἀναπεπτωκότων ἤτε. remissi, supini. 411, 3. ἀνεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum fiebat. 567, 12.

ἀναπιμπλάναι] αἰσχύνης ἀναπίμπλασιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας. 466, 1. ἀναπιμπλάναι δόξης φαύλης. 764, 4.

ἀναπλεῖν. Athenis versus Hellespontum classe subvehi. 93, 21. ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν. 290, 3. b) retro revehi, jam peractam navigationem eandem rursus remetiri. 887, 15. et 20.

ἀναπληροῦν] explere, id quod numero deest addere, satiare alicujus inopiam, indigentiam, libidinem. τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους ἀναπληρῶσαι φαμὲν χρῆναι. 182, 12. ἕως ἀνεπληρώσατο τὸν σφοῖκα. 817, 26. ὧν ἂν ἐκλείπητε ὑμεῖς, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας. 1466, 20. ὀφείμενον οὐκ ἀναπληροῖ, καὶ μεταστὰν μεμισοπόνηται. 1404, 19. οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληροῦν. 1465, 21.

ἀναπνεῖν] νῦν ἂν στῆναι, συναθροῖσαι. 293, 17. τοῦτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δέ; ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγανακτῶ ἔδιε. 582, 2. ubi ἀναπνεῖν a ζῆν hoc differt, quod illud significat, libere, quæ libet, proloqui.

ἀναριθμεῖσθαι] enumerare, recensere. 346, 20.

ἀναρπάζειν] funditus perdere, pessumdare, ut si arborem radicitus humo evellas. ἠμύναντο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη. 123, 10. οὐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα

γράψας. 136, 10. 554, 1. πολλὰν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδεν αὐτὸν ἁρπασθέντα. 1348, 1. b) pro συναρπάζειν, corripere, aut ὑφαρπάζειν surripere. οὐ φανερῶς οὕτωσὶ μικροῦ δεῖν τρία τάλαντα ἀνεφωράκασι. furati sunt. 822, 27.

ἀνάρπαστος γίγνοι interceptus, interemtus et e medio sublatus est. 139, 25.

ἀνάῤῥησις] prædicatio, promulgatio delatæ alicui coronæ aureæ, quæ proclamatio fiebat publice voce præconis. 244, 21.

ἀναρτᾶν] ἀναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων. 346, 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτούς. qui spes fortunasque suas ex inconstantia popularis auræ suspenderunt. 1480, 5.

ἀνασείειν, intentare, incutere, ut baculum aliudve quid metuendum, εἰσαγγελίαν. 784, 22.

ἀνασπευάζειν] ἀνασπευασθείσης τῆς τραπέζης. mensa numularii eversa, h. e. negotiatione ejus convulsa et profligata. *banco rupto facto.* 895, 5. ὀχλίζεσθαι τοῖς ἀνασπευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν. iis, qui rebus convasatis foro decesserunt, et solum verterunt. 1204, 26. διὰ τούτους τοὺς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι. 1205, 2.

ἀνασπᾶν τὰς ὄρυς. 442, 12. τοὺς ὄρυς (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecæ indices) ἀνέσπασε. revulsit, sustulit. 1188, 3.

ἀνάστασις] devastatio, cum oppidum sit ἀνάστατον desolatum, incolis jussis ἀνίστασθαι sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν. 10, 17. quem vocabuli usum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, ἀναστάτωσις interpretatur. τὰς διαλλαγὰς—τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι. 18, 9. ἐπιστρατεύειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων. 255. pen. b) ἀνάστασις τῶν τειχῶν. exstructio mœnium, facinus egregium Cononis, qui urbis patriæ mœnia a Lacedæmoniis diruta restauravit. 478, 24.

ἀνατείνεσθαι] intentare (velut fustem), comminari. ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερόν. 389, 1.

ἀνατιθέναι] dedicare, consecrare publice, usibus divinis humanisve, aut memoriæ, et spectaculo. οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ πόσου διεφοῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀνατιθέντων ἀρετάς. 174, 8. 201, 4. ἂν ἵνα οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενᾶς ἀνατέθη. 615, 23. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβεβηκότων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀνατιθέναι βούλονται. 146, pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοί. 230, 23. οὐ τὴν τοῦ κατορθοῦν τῷ συμβούλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. 322, 20. εἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν. 323, ult. τἄλλα πάντα ὑμεῖν ἀνατεθῆναι πεπίφανται. 1453, 10. c) reprehendere, h. e. emendare, ut si calculum male positum retractando melius colloces. εἰ περὶ ἄν ἡμάρτητε, τοῦτ' ἀνατίθεσθαι βούλεσθε. 1456, 20.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος. 128, 24. ὄρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κακίας. 324, 27. τὴν τράπεζαν. 403, 7. οὐχ ὅπως ἐδεῖ πλουσίαν (patria) πρωίδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε. 419, ult. ἀνατρέψειν οἶει τὰ κοινὰ δίκαια. 778, 22. πᾶσαν τὴν πόλιν. 779, 26. ἃ μὰ ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι τῷ μιαρῷ τούτῳ. 962, 8.

ἀναφαίνειν] ῥᾳστώς ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη. 328, 10. ὅπως μὴ χρέος ὕστερον γενόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ. 1040, 19.

ἀναφέρειν] referre aliquo, ut in numerum ordinemve aliquem rerum, aut ut auctori, causam culpamve rei imputare. ἀναφέρειν ἐπί τι τὴν αἰτίαν. 140, 25. τῷ μὲν ὄντ' ἀσπογκεῖν ἐκ' ἐκείνους. referre causam ad illos, ut principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare. 302, pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis. 838, 14. τὸ τῆς γνώμης ἀπεύχεσθαι πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. 493, 2. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἐφ' ἧς ἐτέθησαν. valorem legum ex illa die ordiri. 714, 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, dependionem æris debiti, εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum sibi interfuisse, cum ea reluueretur. 920, 26. τῶν εἰς μύθους ἀνηγμένων. quæ ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. 1391, 14. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπηγγελθέντα. gesta in concione cum ad senatum retulissent. 250, 11. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι. ne hanc quidem (phialam) in censum inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum. 1030, 13. 1031, 11. ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκεύη τῇ πόλει. quæ armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, ejusque socordiam prætendebat, sed falso. 1148, 16. b) pristinas ad vires redire, convalescere, velut a morbo, vertigine, crapula, aut, ut qui e profunda voragine eluctatus sit. ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἅρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ πίσωσι. 210, 15.

ἀναφορὰ] caussatio, perfugium, receptus, latebra culpæ, quo excusare factum speres. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γένοιτο, ἀναφοράν. 301, 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque reluitionem repetere. 704, 8.

ἀναχαιτίζειν] repellere, evertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη περίφασις καὶ μικρὸν στεῖσμα πάντα ἀναχαίτιστι καὶ διίλυσι. 20, 27. proprie de comis ductum est, piliave, qui a cauda animalis versus cervices retro aguntur manu, aut iracundia terroreve arriguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706, 14. 835, 7. 863, 29.

ἀναχωνίαν] ἀναχαλάτης τὸν ὀδὸν. cum ruderibus congestis viam publicam exaggeravissent. 1279, 20.

ἀναχωρεῖν] domum se, unde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante. τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς Ἕττης. 173. 10.

ἀναχώρησις] receptus, perfugium. ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπω. 354, 11.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον, scil. τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. formula inscriptionum earum, quæ solerent coronis aureis inscribi, quæ populo Athen. ab aliis populis honoris et benevolentiæ ergo dono darentur. 616, 2. τὸν Ζακυλέα ὁ δῆμος ἐκ τῶν ἰδίων κατ' ἀνδραγαθίαν ἐμάρτυρ. 1370, 19.

ἀνδραποδισμός] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολιμεῖν. de patriæ libertate statuque tuendo, ne in servitutem incidat. 10, 18. τὴν ἐκκλησίαν φοτὲ Θηβαίοις οὖτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ. 361, 27.

ἀνδραποδιστής] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἱροῦνται μᾶλλον. 53, ult.

ἀνδράποδον a) mancipium. Θεὸν οὐδ' ἀνδράποδον σκυθικὸν οὐδὲν ἂν φρίττειν φρίσσθαι. 119, 9. ἐδιώκησαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἔχοντα. 299, 13. βάρβαροι, φαρ' ἂν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς Ἕλληνας. 530. 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὰ τῶν ἐτέρων ἄρχειν ἀξιούντων ὁμολογεῖτο εἶναι. 614, 14. b) homo ignobilis, contemptus, illiteratus, illiberalis. τοὺς Ἕλληνα μὲν ἀντὶ βαρβάρου ποιήσαντας, γνήριμον δὲ ἀντ' ἀνδραποδώδου. 1123, 23.

ἀνδρεῖος qui ait in rep. gerenda, qui minus. 107, init.

ἀνδρία] δίξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδίκων ζῶντας. 155, 4. οὐκ ἔστι χαλεπὴν δίξαν ἀνδρίας λαβεῖν. 180, 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι. 180, 10. ἀρχῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πεῖρας δὲ ἡ ἀνδρία. 1394, 5. differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce.

ἀνδριὰς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. programma moneis in tabulis publico in loco propositum. 159, 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀναχθὲν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνίστησιν εἰς Δελφούς. 164, 21. ὥστε ἀνδριάντα ἐκδέδωκε κατὰ συγγραφήν. qui signum faciendum locavit e pacto literis consignato. 268, 9. ἀνδριὰς per ludibrium appellatur homo ficulneus, importunus, agrestis. τὸν παλαὶ ἀνδριάντα ἐξέδρυφόσι. 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὕτω πεπτήκοντα ἔτι φασὶν ἀνακεῖσθαι. 420, 12.

ἀνδρολυφία in singulari, et ἀνδρολυφίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremtus fuisset, atque hæc civitas homicidam deposcenti resp. Athen. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfieret. Hæc captura ἀνδρολυφία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδρολυφίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti). 647, 24. τὸν ἀνδρολυφίαν εἶναι μέχρι τριῶν. licere pro arrha et repressalium loco capere ad tres, non plures. 647, 26. Etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρολύφιον. 648, 10. τὸ ἀνδρολύφιον πᾶς' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ᾖ, ἐὰν μὲ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι. 692, 22. ἀνδρολυφίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατασκευασμένας. 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a judice homicida esset declaratus. 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitatur.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον, inculpabilem, πεποίηκε τὸν πόλιν. 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθαι τῇ συμφορᾷ. 212, 8. 220. 6. ἀνεγκλήτως τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι. 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ παιδείας ταύτης ἀνέδην μεταλαμβάνουσιν. 229, 3. παιδεύεται ἀνέδην διαπρεπῶς ἀνδρώπων παιδεῖν. 1459, 9.

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον. voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream. 244, 2. τῷ μὲν στεφανωμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναβῇ. 267, 15.

ἀνέκδοτος] de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἐμαυτῆς θυγατέρας μειλαύσας δι' ἐνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσειν περιορᾷς. 1124, 7. 1383, 24.

ἀνεπιτὸς] παιδιαῖς μετέχοντες, ἃ καὶ τοὺς ἀνοσιωτάτους ἀνεπιτὸς παιδὸν δοκεῖ βύπασθαι. 1477, 24. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεπτὰ, οὔτ' ἐμφυτα. 295, 25.

ἀνήλιγατος] τῆς ἀνηλίγατον (nisi potius ἀνεξηλίγατον leg. est) τῶν ἐσπερχθείσης αἰτίας. 1471, 11.

ἀνηλιώθησαν οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι. 1357, 9.

ἀνήμαστον, haud hereditate cretam, in partes

haud distractam, *τὴν οὐσίαν συγχωρήσας εἶναι*. 1083, 16.

ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τῶν ἄλλων κατηγορήσοντα. 782, 3.

ἀνεξέτασ-τος] *οὐδὲν ἀνεξέτασ-τον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέληται*. 50, 16.

ἀνέπαφος] *παρίξουσι τοῖς δανεῖσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν*. 926, 20. *ἐκφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς τὰ ὑποκείμενα*. 1294, 8. et 13. et pen.

ἀνεπίδικος] pro *ἀνεπιδίκαστος*, virgo heres, aut hereditas, possessori non rite, secundum formulam juris a judice adjudicata. *ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ' ἐπίκληρον*. 1135, pen. 1136, 3.

ἀνεπιείκειάν τινα ἐμοῦ καταγνώσετε. iniquitatem. 845, 22.

ἀνεπιτίμητον ἐμοὶ εἶναι τῆς σῆς φιλίας. tuæ amicitiæ ergo me reprehensione vacare. 1417, 12.

ἀνεπίφθονος] *οὕτω γάρ μοι περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν*. 331, 23. *ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα*. 1350, 3.

ἄνευ] *ὡς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ*. 141, 4. *ἄνευ τῶν δικαίου πράττειν τὸ συμφέρον*. insuper habito æquo et justo agatis id, quod e re vestra est. 214, 5. *Καδίζων ἐν' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος*. 271, 13. *ἄνευ ἡμῶν*. nobis insciis, hac de re non interrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata. 935, 22. *ἄνευ αὐτοῦ*. ipso inscio et invito. 1240, 4. b) *ἄνευ* non excludit, sed una quoque complectitur. *ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν*. præterquam, quod insignem gloriam attulit. 253, 9.

ἀνήκειν] non solum *ἀνήξομαι* in futuro medii, sed etiam *ἀναστήσομαι* dici, ex oratione Timocratea confirmat Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. *ἀνήκεσθαι*] *ἵν' οἱ ἀεὶ ἀνήκεσθε ἀδικούμενοι*. 212, 6. *ἠδυμὲς τοῦ ἀνήκεσθαι ὑμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους*. 219, 8. *μηδὲ φωνὴν ἀνάσχεσθε*. 228, 17. *πάντα δραχμὰς ἀνήκεσθαι ὄφλοντα*. 1481, 24. b) retinere, cohibere, arcere. *ἵν ᾗ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τοὺς ἰχθῦς ἀνήκει*. 1449, ult. c) sursum in altum attollere, manus e. c. *ἰσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες*. 531, 12. 1072, 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. *ἀκρωτήριον ἀνήκω πρὸς Ἴμβρον ἀκρωτήριον τῆς Θρᾴκης*. 675, 26.

ἀνηλιότης] *ἐν τοῖς ἀνηλιότητος*. 1068, ult.

ἀνήκειν] pertinere. *τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων*. 1389, 21. *τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα*. 1390, 17.

ἄνηκεστος ῥᾳθυμία. 101, 5. *ἀνήκεστόν γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγονός*. 372, 20. *ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον*. si navis naufragio elisa fuerit. 927, 7. *οἵωπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν*. 1258, 5.

ἀνήκοος] iguarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium. 441, 15.

ἀνήκουτα πράγματ-ἐξομεν. inexplicabilia negotia. 208, ult.

ἀνὴρ] vir fortis, strenuus, egregius. *ἰζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο*. 426, 6. *εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα Ἀρκαδία ταῦτα φρονοῦντα ἴσχυεν ἐμοί*. 327, 4. *ἀνὴρ γίγνεσθαι*, ad virilem ætatem adultus declarari, præcedebat; sequebatur, *ὡς τοὺς δημότας ἐγγράφεσθαι*. 313, 13. collata cum p. 314, 3. *ἀνδρῶν ἀγών*. in ludis.

ἀνδεῖν] *σφόδρα ὤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν*. 21, 2.

ἀνδρῶν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος. 1404, 21.

ἀνδίστασθαι] *ἂν τὸ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντιστῇ*. 450, 15. *δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεστάναι φιλίππῳ*. 127, 5. *πρὸν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ*. 1479, 16.

ἀνθομολογεῖσθαι] *ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον*. cum curassem, ut Apaturius solenniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se navem suam mihi vendidisse. 894, 26.

ἄνθος] *ἅτις ἄνθεα φύμενα*. 423, 2.

ἀνθρώπινος] *ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν*. 317, 23. *τίς ἀνθρωπίνη καὶ μητρὶα σκῆψις*. 527, 13. *ἀνθρώπινος βίος*. commoda, civilis, probabilis, honesto viro digna vita. 771, 13. *κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν πατροβολῆι*. 1465, 26. *ὅστο δεῖν, ὅτι αὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττειν φαίνεσθαι*. utens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter. 1477, 15. *τἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι*. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat. 506, 15. *πολλὰ γάρ ἐστι τἀνθρώπινα*. multa enim humanæ vitæ accidunt mirabilia et inopinata. 998, 20.

ἀνθρωπίνως] *ὑπειθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας*. expectare in utramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. 638, 24. *ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι*. 1122, 2. *ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονείκως, ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε*. concedatis. 1485, 4. *ἀνθρωπίνως ἐκπεφεύζειν τὰ ἀτυχήματα*. 643, 11.

ἀνθρώπιον] *τοῦτο δὲ φύσει κίνδυνος τἀνθρώπιόν ἐστι*. 307, 23.

ἄνθρωπος] *τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δυνατώτατον εἶναι*. 1246, 13.

ἀνθυπόμνυσθαι] *ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι*. adversarii nostram absentiæ excusationem jurejurando confirmatam, alio contrario jurejurando opponendo debilitatum ibant. 1174, 8. *οὔτε τότε ἀνθυπωμόσατο* neque tum juratus negabat veram esse illam valetudinis excusationem. 1336, 13.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι. ad imitationem, vel æmulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad ægre ei faciendum, contra semet quoque offerre. 536, 21.

ἀνιᾶν] ἀπᾶμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς. 1182, 4.

ἀνίατος] ἀν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ὄντων, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀφίκοψαν. 798, 24.

ἀνάτος] εἰ δ' ἀζ' ἔχουσιν οὕτως ἀνάτως. 332, 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄοκτιστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἀνθρώποις. 786, 10.

ἀνιέναι (ab ἄνιμι) adscendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν Ἄρειον πάγον. 707, 5. τυράσας μὲ ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψέ. 1252, 7. nam qui ex urbe in Piræeum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in urbem redirent, adscendere.

ἀνιέναι (ab ἀνίημι). ἀνιῆναί τι τῆς ὀργῆς. de irascundia remittere. 575, 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνιέναι. 1290, 22.

ἀνιστάναι, vel ἀνιστάναι] jubere exsurgere, vel efficere, ut aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν φίλιππον οὕτω φανερῶς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀναστάμενους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν. citat Harpocr. p. 283. cfin. ex or. pro Corona.) hinc a) significatio devastandi, desolandi, cum incolæ oppidi e sedibus pristinis exsurgere alioque migrare jubentur. χώραν πολλὴν περιεῖδετε ἀναστᾶσαν. 367, 20. b) avocare a cœpto, instituto, vitæ genere quodam, et ad aliud convertere. ἀνίστησιν αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. 270, 14. ἀνιστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ. 313, 18. c) donarium, statuam collocare in basi, templo, dedicare. ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνίστησιν εἰς Δελφούς. 164. 21. d) restaurare, rursus erigere collapsa, diruta mœnia. ἀνίστησι τὰ τείχη. 477, 23. ἀνίστασθαι] surgere a) ad discendum, et, quod consequitur, verba facere. ἠγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυχεῖν. 40, 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰκάτω. 339, 5. (ἀπόρριπαί μοι δεῦρο ἀναστάς, citat Hermog. p. 179. et Schol. Hermog. p. 14, 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρωτῶντα ἀναστῆναι, ὥσπερ ῥᾴδιον τὸ καθ' ὑμῶν. 1453, 23. b) de judiciis ad calculum in urnam in tabula stantem injiciendum exsurgentibus e subselliis suis. ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου. 228, 18. c) e lecto a morbo. 1266, 3. ὡς γὰρ ἀνίστη τάχιστα ἐξ ἰσχίου τῆς ἀσθενείας. 1364, 25.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἴσχε καὶ φλεγματικῶς. animo erga vos sait iniquo. 752, 17.

ἀνόητος] ὅσαι δ' ἀνόητοι. quotquot autem sunt flagitiosæ, libidinosæ. nam opponuntur ταῖς σωφρονούσαις. 1383, 12. οὐκ ἀνόητον ἡμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἴ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ. 1403, 6. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες. 54, 14. ὅστις ἀνδρωπος ἀν ἀνθρώπῳ τύχῃ περοφέρεις, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 11.

ἄνοιαν ὀφλισάνειν. stulti probrum mereri et sufferre. 16, 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίγνεται. 195, 3. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε κακίαν, εἴτ' ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiæ p. 12, 22. ed. Normanni.

ἀνοίγειν] ἀνῳξάν τινες τὸν ὑπισθόδομον. 170, 5. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον. 764, 22. λίλυται πάντα, ἀνέῳκται, ὁ Ζεὺς συγκέχυται. 777, 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρεσκευασμένα τῶν οἰκημάτων. 1046, ult. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahere signa ostiis œcorum, vel horreorum. 1048, 13. ἐπειδὰν ἀνεῳχθῇ τὸ γραμματεῖον (scil. τὸ λαχειαχικόν). 1091, 21.

ἀνοιγνύναι] νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσι μόνον τὰ δεσμωτήρια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ. 765, 1.

ἀνομολογεῖν] πάντας ἀνωμολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει. 254, 10. μηδετοιοῦτ' ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι. 315, 14. ἀνομολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τούτων εὐγένεια. 1389, ult.

ἀνόητος] qui usum fructum ex aliqua re nullum percipit. ὅστ' ἀνόητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν. 442, 26. 275, 5. ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἄχρηστα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. 121, 16.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου. 390, 9.

ἀνυθέντητος ἀν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ. 1477, 14.

ἀνοχὴ] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι. 282, 21. 283, 5. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι. 283, 20.

ἀνταγοράζειν] numis e re vendita redactis aliud aliquid emere. ἐστὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀνταγορασθεῖσι. 930, 22. ἐπειδὰν ἀπέδωται ἐν τῷ Πόντῳ ἃ ἦγεν, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι. 930, alt. ἀνταγωνίζεσθαι] οὐ ῥᾴνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι. 1078, 12.

ἀνταγωνιστὴς] æmulus, qui cum alio certat, contendit, ei se opponit, eum impedit. τούτου δὲ (scil. τοῦ ἄρχειν) ἀνταγωνισταὶ μόνους ὑπειλήφθε ὑμᾶς. 70, 6. 134, 19.

ἀνταίρειν] repugnare. οὐ Λακεδαιμονίοις μόνοις ἀντήρατο (scil. τὰ ὅπλα). 25, 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντᾶραι (scil. τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς) δυνάμεθα. 66, 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας εὔνοιαν. 68, 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θηβαίων Λακεδαιμονίους. 203, 12. οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους. 410, 21. οὐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδὲν, recusavi voluntatem erga vos meam prodere, ejusque loco aliud quicquam accipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν, οὐκ ἄλλο οὐδέν. 1468, 19.

τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος ἁπάντων. 273, 23.

ἀντισταθμοῦν] alia aliis compensare. mit einander aufheben [to arrange by means of mutual compensation]. ἃ δεῖν ἀντισταθμοῦν ταῦτα. 304, 19.

ἀντισυλλογοῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον δὲ τοὺς ἀπορωτάτους. in numerum, vel ordinem redigere alios aliis respondentes, ut uni diviti plures pauperes illius unius opibus æquiparabiles. 182, 22.

ἀντισωτῆναι. 633, ult.

ἀντιτιθέναι] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀντιτιθέναι οἱ προϊκπάρχοντες. 471, 2.

ἀντιγγράφειν] loco expuncti e tabulis ærarii alium inscribere. 792, 3.

ἀντιγιγνώσκειν. 1012, 17.

ἀντιγράφειν] τούτων οὐδεὶς ἐπώνυτο ἀκούων ταῦτα ἀντιγράφειν, οὐδὲ δίκην τὸ στόμα. 405, 25. τούτου μὲν χάριν, hierüber [on this account], οὗ' ἂν αὐτὸς ἀντίγραφον. citat Hermogenes p. 354, 11.

ἀντιγράψαι] ἀντιγέγραπται δ' ἀντὶ τούτων. 121, 6.

ἀντιγράφειν νόμον. alius legis loco, quæ impugnata et reprobata sit, aliam subrogare. 486, 24.

ἀντεκκόπτειν] ἐὰν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (tim puta) ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 14. et 21.

ἀντεμβιβάζειν. loco aliorum alios in naves conjicere. 50, 23.

ἀντεπιγράφειν. deletis prioribus ipscriptionibus alias novas subjicere. 615, ult.

ἀντερωτᾷν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων, p. 572. sic dat pro simplici p. 386, 23.

ἀντεξετάζειν] τοὺς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντεξετάζουσι. 476, 21. 494, 21.

ἀντέχειν] ἐὰν γάρ ἀντέχῃ, sustineant impetum, τὰ τῶν Ὀλυνθίων. 16, 16. ὡς μὲν ἔπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχειν. valet id quidem ad unum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breve tempus. 21, 2. ἀντέχεσθαι] mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας. 290, 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα ἀντέχεσθαι. 1396, ult.

ἀντὶ] quasi. ἀντὶ τῶν ἀχυρωπήτων. tanquam mancipia ære redemta. 212, 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἁλίσθαι. 9, 1. omittitur, ut in illis τῆς καθ' ἡμέραν ῥᾳθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προέμενοι. 172, 9. sic etiam μισθοῦ περάττειν τι. 242, 23.

ἀντιβαίνειν] τοὺς ἀντιβαίνειν παιρομένους τοῖς Ἡρακλείοις ἐγγόνοις. 290, 26.

ἀντιβλέπειν] πόλεις πρεσβεύσας ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς ἐφεῖς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψασθε. 799, 24. v. sub ἅλις.

ἀντιβολεῖν] δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ. 835, 2. ἀντιβολοῦντος τούτου καὶ λιπαροῦντος. 580, 26.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. ἀντεγράψατο φαίνεσθαί μοι μὴ δικαίως τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν. 1044, 5. ἀντεγέγραψαι ταῦτα. 1115, 16. ἀντεγεγράμθαι τὰς ἀμφισβητήσεις. curavimus ab actuario publico prætensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. ut si quis ἐν τῇ γραφῇ falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret se vera fuisse testatum. 1175, 26. ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse. 1092, 10.

ἀντιγραφεύς] tabularius, contrarotulator. ἂν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἐμέλλεν ἴσεσθαι τῶν εἰσπιγκόντων. quæ contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus. 615, 14. 755, 21. et 24.

ἀντίγραφος (adjectivum). τούτων δ' ἁπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐκκόψασθ' ἡμεῖς τε κἀκεῖνος. monumenta dedicastia saxis insculpta ejusdem exempli inter se literis iisdem convenientia, ut alterum ex altero exscriptum videatur. 468, 9. εἶναι δ' ἃς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. 1104, 23. ἀντίγραφον (substantivum). ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδείς πω ἐκκόπτει. 1137, 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν. exemplum literarum exscribere. eine Abschrift von einer Urkunde nehmen [to take a copy of a writing, deed, &c.] 1034, 20. causidici, vel, ut hodie appellantur, advocati, exempla actorum in causa quaque, quam agitassent in foro, secum servabant. ἴδια, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις. 784, 24.

ἀντιδιαστολή. 588, 15.

ἀντιδιδόναι] alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre. 496, 21. ἀντιδιδόντες τριπαρχίαν. conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerentes. 539, pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδόντος γιγνομένων. 840, ult.

ἀντιδικεῖν] repugnare, obloqui. ἀντιδικοῦντα ἔκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα. 1030, pen. 1032, 4.

ἀντίδικος] μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. 226, 4. testes ab adversariis differunt, et qui. 1025, 22. sqq. σὲ μὲν μὴ ἀντὶ δεσπότου καλέσθαι, ἐμὲ δ' ἀντίδικος. 1127, 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασι. qui causam adversariorum agebat. 1327, 24.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρασκεύασαν. in fraudem meam compararunt. 840, 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἕκαστον ἔτος. 1040, 4. τούτοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα. hu-

rum (trierarchorum) in gratiam instituimus facultatum permutationes. 50, 20. *καταστὰς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως.* 565, 8. v. or. totam adversus Phænippum, ubi multa de hoc more facultates inter se permutandi disputantur. p. 1038, sqq.

ἀντικαταλλάττεσθαι] *τῆς ἡδονῆς — τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι.* 273, 23.

ἀντικρούειν] *ἀντίκρουσέ τι, καὶ γέγονεν οἷον οὐκ ἴδει.* accidit aliquid adversi. 294, 20.

ἄντικρυς] *ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ἑνήματος γέγραπται.* expressis, disertis verbis, hoc de vocabulo præcise. 381, 3. *ἀντικρυς παρὰ τῷ Καλλίππῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον.* palam, aperte, aut directa, brevissima via, sine ambagibus. 1242, 22. et 25.

ἀντιλαγχάνειν] si tu actionem, qua te alius persequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. *τὴν δίαιταν ἀντιλαχὸν οὐκ ὤμοσεν.* adversus sententiam ab arbitro in se dictam cum instituisset actionem, ut in sententiam irritam atque illegitimam, ausus tamen non est id facere, quod in omni litis contestatione fieri solet, ut nempe jurejurando confirmaret, istam actionem optimo jure et certissima cum conscientia veri a se institui. 542, 12. *τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐξὸν αὐτῷ.* licebat ipsi exceptionem sententiæ contra jus et fas dictæ, eoque irritæ et pro nulla habendæ opponere. 543, 14. 1006, 6. *τὸν ἐρήμην ἀντιλάχη.* infirmet hoc judicium exceptione contumaciæ, aut vadimonii deserti. 889, 23. *ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόασιν οἱ νόμοι.* 976, 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι] existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. *τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτέον ἐσμένοις.* sedulo res vestræ vobis agendæ sunt. 13, 14. 200, pen. *ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων.* 15, 5. *τῆς ἐλευθερίας.* 214, 10. *μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου.* nemine rem hanc agente, curante. 1450, 4.

ἀντιλέγειν] *διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόλωλε.* 1234, 1. *ἃ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν.* 1476, 7. *ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων.* 818, 12.

ἀντιλογία] *ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πλησὰς συναφάμενος.* 1018, 7.

ἀντιμοιρία] *τούτους ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας.* separate a massa hereditatis æquales aliis partibus inde jam ante avulsis. 946, pen.

Ἀντιοχίδαι. 1399, 6.

ἀντίπαλος] *ἀντιπάλων ἔβρεν ἀκουσίδασαν.* 322, 9.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] *ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζηται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ τοῦτο ποιεῖν καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι βουλεύεσθε.* 139, 5.

ἀντιπαρέξαγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas. 239, 6.

ἀντιπαρέχειν πράγματα. eum, qui tibi incommodet, rursus vexare. 555, 12.

ἀντιποιεῖσθαι] sibi arrogare, ad se trahere, contendere. *τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες.* 145, 8. *ὃν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μηδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν.* 192, 16.

ἀντιπράττειν] *τοὺς ἀντιπράττοντας περιεῖναι.* 1420, 17. *ἀντιπράττοντος τούτου.* 886, 2.

ἀντιπροκαλεῖσθαι] sponsioni ab alio delatæ aliam contrariam opponere. 979, 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι] si tu ei, a quo in judicium vocatus fueris, ipse rursus invicem diem dicas, aut si eandem actionem in te retorqueat adversarius, quam tu in eum intorseris. 1153, 3.

ἀντιρρόπους συμμαχία. societas belli adversa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens. 12, 6.

ἀντιτάττειν] *οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πραττείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι.* 36, 6. *μήτε ἀγανῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν.* 152, 10. *μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας.* 155, 8. *εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγιγνόμεθα ἀντιτατταμένοι.* 180, 27. *φιλανθρωπία πρὸς φόβον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται.* 507, pen.

ἀντιτιθέναι] alicujus argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo. 1033, 22.

ἀντιτιμᾶσθαι] *αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου.* cum reus ipse hanc sibi pœnam potius statueret, loco pœnæ a judicibus dictatæ. 743, 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] *ἀναξένους, revehent Athenas, τὰ χρήματα τὰ ἐκ τῶν Πόντου ἀντιφορτισθέντα,* in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique divenditarum, alias in Ponto coemtas, et in navem impositas et illinc exportatas. 926, 11. 931, 1. 933, 16.

ἀντιχειροτονεῖν] rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare. *διαχειροτονίας γενομένης, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν.* 1346, 26.

ἀντιχορηγεῖν] si tu, sive ut par et collega, sive ut æmulus et adversarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente. 534, 25.

ἀντιχορηγός. 533, 14.

ἀντομνύναι] *ἀντομόσαι ἐπιχείρησεν οὐδεὶς τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ ὡς γένοι τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικός.* jurare simpliciter, aut, muliere jurante se cognatione proximam esse, contra jurare, ipses adhuc esse propiores. 1051, 10.

ἀντωνεῖσθαι] contra liceri, præripere emto-

ri mercem emendam, seu plus offerendo, seu emtionem festinando. ὁ γὰρ ἀντωνούμενος καὶ ταχὺ τοὺς παρ' ὑμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος. 307, 5.

ἀνέω] ὡς οὐδὲν ἦνυε τούτοις. cum nihil hoc pacto efficeret. 548, 17.

ἀνεπίζηλον ποιεῖ λόγον τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοιπέναι. 1389, 7. τὴν φιλοτιμίαν τινὸς ἀνεπίφθονον εἶναι. 23, 11.

ἀνεπόνητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας. forma, cujus causæ sunt extra suspicionem. 1404, 22.

ἀνεύστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι. 218, 14. ἀνευστότατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα. 1268, 27. ἀνευστότατον τὴν τῶν ἵππων δύναμιν. 1410, 2.

ἄνω] κοπτόμενοι δὲ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω. 22, 23. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. 52, 2. ἄνω καὶ κάτω ποιοῦσιν τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. summa imis vertit. 120, 19. 424, 27. 680, 16. τῶν λόγων, οἷς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διαπαίζει. 263, 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. in subselliis. 285, 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐρρύησαν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 433, 24. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους καὶ πάνθ', ὅσα βούλεται, στρέφει. 543, ult. ἄνω καὶ κάτω (scil. φοιτᾶται). susque deque ferri, et per totam epistolam reguare. 680, 13. τὰ ἄνω κάτω γεγονέσθαι τί ποτ' οἴεσθε εἶναι. 792, 20. et 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίους ὑπειλήφαμεν. honoribus, qui dlis superis habentur. 1400, 3. ἡ ἄνω Φρυγία. 671, 19.

ἄνωθεν ἄρχεσθαι. rem a primo principio repetere narrantem. 539, 22. ἄνωθεν διδάξω. rem a principio repetendo. 566, 21. ἄνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος. 1083, 7. et 13. ποιεῖ οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀναπείου. a vetusto inde, a prima ætate. 1125, 23.

ἀνώμαλος. 774, 9.

ἀνώμοτος εἰρήνη. jurejurando non sancita. 404, pen. ἀνώμοτος ἀπηλλάχθη. 542, 14.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδήλων ἐνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων. 150, pen.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρ' ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. 16, 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. 18, 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἰληφε. 155, 13. ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, μὴ τῆς τοῦ λέγοντος. 171, 13. ἀφεῖναι τὸ φρόνημα καὶ τὸν ἑαυτῆς ἀξίαν. 246, 1. ἐπιτιμᾶν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. 249, pen. disputatio, de ratione dignitatem et merita cujusque æstimandi, alia, qua civitas, alia, qua privatus quisque utitur. 474, seqq. τὸν τῶν θεῶν ἀξίως ἐπ' ἀνθρώπου φύσεως ἔχειν. 1404, 20. τὸν τῆς ἀξίας προσδόκιμον συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτα ἐνώκησαν. 1477, 21.

ἀξιόπιστος] εἰ τοῦτο μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξιόπιστον. 1405, 24.

ἀξιόπιστος ἂν εἰκότως φαίνοιτο. merito videatur is, qui minis suis fidem factis ipsis adstruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipsis minas approbet. 10, 4. τῶν εἰληφότων παρ' ὑμῖν ἀξιοπιστότερον δοκεῖν εἶναι. 413, 15.

ἄξιος] dignus, conveniens, honestus, æquiparabilis. magnificandus. vilis pretii. οὐ γὰρ ἄξιον εἶναι. haud enim decere, vel expedire. 82, 9. ἄξιον λέγειν. honestum, aut fas dictu. 102, 21. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἀξίους εἶναι. 169, 3. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστί. cum regis opibus æquiparanda. 169, 4. οὔτ' ἂν ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. nullo modo sufficiunt hæ pecuniæ necessitatibus belli gerendi. 185, 25. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. operam demus, non ut orationes nostræ majestati rerum a majoribus gestarum respondeant, sed ut facinora nostra. 189, 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἦν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. 229, 12. μετὰ πρωτοχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξομεν. 288, 1. ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐπιστησάμην. 292, 26. προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν. 296, 24. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν. 327, 26. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 24. λόγου εἶπον, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 17. ἄξιον αἰσχύνης τῆς γενομένης. quod tanti sit, ut ideo turpitudo inde exstitura facile suscipiatur. 463, 7. ἐλάττω κεκτημένοι τοῦ τριηραρχίας ἄξια ἔχειν. minus habentes in bonis, quam ut possint eas facultates habere videri, quas qui possident tenentur trierarchias obire. 465, 22. ταῦθ' ὡς οὐκ ἄξια. non magni facienda. sed contemnenda. 300, ult. ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄξια οὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντοιν προσόδου, ἀλλ' οὐδὲ ἕξωσι μνῶν. istæc, non dicant duum talentum reditum, sed ne viginti quidem minarum valent. 956, 23. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν (scil. ἐγκαλεῖν) ὧν ἐδεδώκεμεν χρημάτων. causantes, quæ ipsi his credidissent, eoque reposcenda habeant, multo pluris esse, quam id sors, quod nos credidissemus iisdem. 970, 4.

ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας. 283, 25. ἀξιοῦνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν. prout cuique facultas est jus suum exsequendi, ita jus ei tribuitur æquum. 199, 8. δυγάτηρ δυοῖν ταλάντοιν ἀξιωθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός. 834, 14. τῶν αὐτῶν ἠξίωσας ἡμᾶς τε καὶ τούτους. citat Hermog. p. 340. e Leptinea. ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔδωκεν. 297, 17.

ἀξιόχρεως] οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιόχρεω παρὰ τὸν πρωτεῖον ὑμῖν ἀντιτάξασθαι. 36, 5. ἐγγυητὴς ἀξιόχρεως. 101, 27. ἀξιόχρεως μάρτυρας παρέχεσθαι. 1026, 19. οὐδ' ἅμα φάντις οἱ πολιτευόμενοι ἀξιόχρεώ εἰσι δίκην διδόναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστε, (quibus tuendis vos præsidetis) διαφθαρέντων. 1427, 1.

ἄξιωμα ἀφάνταν — ἀτιμίλετο. 246, 23. ἄξίωμα τῆς πόλεως λαβών. adeptus honorem, eoque persona publica indutus, ut remp. repræsentaret. 277, 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. 298, 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει. 1384, 3.

ἀξίως] ἂν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ. 178, 5.

ἄξων] ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγομένοι. 629, 21.

ἀοίκητον τὸν Ἀ. παῖδα στοιχίσας. domus, h. e. patrimonii, seu foci proprii exsortem. 1123, 2.

ἄοκνος λέγων καὶ πράττων. 1475, 13.

ἀόριστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἐμέλησαι. 50, 16. ἅπαντα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. 50, 18.

aoristus loco futuri. δεῖξαι pro δείξειν. 1241, 11.

ἀπαγγελία] renuntiatio legati de successu legationis suæ, quid effecerit, minusve effecerit. 342, 20.

ἀπαγγέλλειν] renunciare, referre, recitare. ἀπήγγειλαν (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα (scil. ἑαυτοῖς). 285, 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 344, 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγέλας, Hermogenes citat p. 256. cfinem.

ἀπάγειν] abducere, ut victimam ab ara, ut furem, latronem, cædis reum, sacrilegum ad judices, thesmothetas, XIviros, aut in servitutem; item judices, vel auditores a causa præsente ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio seu suo, seu adoptato pater phratoribus inferebat. 1054, 6. οἶμαι ᾠδίλησας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 1078, 21. ἀπάγειν δίκην προσῆκε. ad supplicium rapere. 431, 7. ἀπάγειν ἀστζείας (id est ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.). 601, 26. ὡς τοὺς Θεσμοθέτας. 630, 16. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 647, 2. ἀπάγειν κλέπτων ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰλκφώς. 1125, ult. ἀπαχθῆ ἐλπὶς τῆς τῶν γονέων καπώσεως. 733, 9. ἀπάγειν τοῖς ἔνδεκα. pro πρὸς τοὺς ἔνδεκα. 736, 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 416, 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γίλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicit. 1005, 8.

ἀπαγορεύειν] interdicere, vetare, cum μή. προστιθὼν Αἰσχίνης οὐτοσὶ τοῖς λογισταῖς — ἀπαγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον. 406, 26. ἀπαγορεύοντων τῶν νόμων μνηδὲ τὸν ἄλλων πατέρα τεθνεῶτας καπῶς λέγειν. 1022, 27. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι αὐτῶν. 1156, 13. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μίαιαν ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἶσιέναι εἰς τὰ δημόσια ἱερά. 1374, 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαῤῥήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐνία ἐκχώντων γοίσθαι. 1376, 15.

ἀπαγωγὴ] actio adversus furem aliumve facinorosum, quo flagrante in delicto deprehensus ad judices rerum capitalium, aut carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἔνδεκα εἶναι. 735, ult. ἀλλότι ἂν ἀπαγωγαί εἰσιν. eorum criminum convicto et condemnato, ob quæ per leges licet ἀπάγειν. 736, 3. λεγόντων ἀπαγωγή. 1256, 8. ἐάν τις φωῖ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἐνδεῖξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. eos licere persequi et per ἔνδειξιν et per ἀπαγωγήν. 1325, 9.

ἀπαδὴς] ἀπαδεῖς νόσων τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἄπτιροι τὰς ψυχάς. 1399, 19.

ἀπαίδευτος] ὅστις ἀνθρώπου ἐν ἀσθρόπῳ τύχῃ προφέρει, παντελῶς ἀνάπαν ἐγὼμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 11.

ἀπαιδία] sors ejus, cui aut liberi nulli unquam fuerunt, aut, qui fuerunt, decesserunt, orbitas. 1365, 2.

ἀπαίειν] proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτε ἡ τῆς πόλεως ἀπῆκε δύναμις. 137, 21. οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρασαν οἱ τοῦ Φιλίππου. 387, ult. ὅτι ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβείαν ἀπήραμεν. 392, 14. ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν. 883, 20.

ἅπαις] ἀπαιδος ἐκείνου τελευτήσαντος ἀῤῥένων παίδων. 1028, 3.

ἀπαιτεῖν] repetere, reposcere, deposcere. Παγασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. 15, 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν (partes, provinciam) ἀπαιτεῖ. 292, 14. τῆς στρατηγίας, ἣς μὲ τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖ. 308, 23.

ἀπαίτησις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in ejusmodi causis, priusquam litem in foro exordiatur, ad eum, de quo queritur, privatim adit, res repetit, et jus æquum sibi reddi flagitat. 901, 1.

ἀπαλείφειν] expungere, ut nomina serariorum e tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quæ infitieris. ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε κελεύων ἔδει, ἃ νῦν οὐ φησὶ μεμαρτυρῆσθαι. 1115, 5. τί οὖν οὐ τότε ἀπαλείφου. cur itaque non tunc statim jussisti expungi? 1128, 8. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὅ,τι ἂν ἐκτίσῃ. *Sie sollen ihm den Abtrag abschreiben* [*they shall give him credit for what he has paid on account*]. 1338, 8. b) abradere, dero-

dere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν. de pignoribus apud se depositis. 1243, 16.

ἀπαλλαγὴ] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπαρτιμένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, pen. ὅσα μοι καὶ τούτου ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. 893, 13. ἀπαλλαγή τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ὑμῶν κυρία. 944, 11. τοῦ πρὸς ὑμᾶς πολέμου πέρας, οὐδ' ἀπαλλαγὴ φιλίππου, citat Hermog. p. 245. ex or. pro Corona.

ἀπαλλάττειν] avertere, amoliri. placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων. 163, pen. αἰσχύνη ὑπάρχουσαν. 420, 26. ἐν τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu rejicitis consonantem, non ideo liberamini tædio concionum ad vos habendarum. vel, nihil eo minus ad vos habentur conciones. 1462, 15. amoliri aliquem a se, placare, ut taceat, vel timorem incutere, ut sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, ut æquum et rectum ne teneat. 711, 25. 712, 1. ubi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. at cum debitor creditori satisfacit ex debitum reluendo. μᾶλις τοὺς τὰ ἐτερόγλωσα δανείσαντας ἀπήλλαξε. 914, 4. 1189, 13. συλλέξας ἔφασαν ἐπιδὰν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω. 1249, pen. ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absolvit, sibi ab eo satisfactum profitetur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat ullo modo fore obnoxium. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit prætensiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni secum nexu et communione rerum absolvit). 952, 16. περὶ ὧν ἂν τις ἀφῇ καὶ ἀπαλλάξας διαλύσηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονί. 966, 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι. sie sind schlimmer davon gekommen, als wir [they came off worse, than we]. 246, 17. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχατε. 1488, 15. In passivo a) liberari, absolvi. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἧττ ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων. 11, 16. ἵν' εὐπορίαν τινὰ ἕκαστος αὐτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας. 186, ult. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύττητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 14. τὴν συγγραφὴν ἀναλύσαντες ἀπήλλαξε ἂν τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπαλλάξῃ. mercede placatus causse persecutionem omittebat. 1331, 3. b) discedere. ἐὰν μὲν πρὸ δύοντος ἡλίου ἀπαλλάττωνται, πολλαπλοῦς κρίνειν. 197, 7. ἀπαλλάξαι τῶν ἀλλοίων σωμάτων τὰ τούτων πεύματα. 1396, 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπήλλαγμαι. me cum illo in gratiam redisse, litem ei remisisse, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declarasse. 578, 14. ἅπαντές εἰσιν ἀπηλλαγμένοι. omnes erunt insontes declarati, et a culpa liberi. 605, 16.

ἀπαλλοτριοῦν] τίς ὁ κωλύσας τὸν Ἑλλήσποντον ἀπαλλοτριωθῆναι. a societate nostra avelli in partesque hominum nobis inimicorum traduci. 255, 3.

ἀπαλοᾶν] triturare, frumentum triturando ab aristis liberare. ὅπου ὁ σῖτος εἶη ὁ ἀπηλοημένος. ausgedroschen [to press out]. 1040, 22.

ἀπαναισχυντεῖν] impudens fieri, impudentiam induere. 850, 17.

ἀπαντᾶν] occurrere, sui copiam facere, in conspectum et sensum venire, existere, occurrere quocunque animo, sed imprimis infesto, argumentis, excusationibus alterius refutandis; convenire ad conditum, devenire, descendere, receptum habere ad argumenta, excusationes, magistratus. ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία — ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. Kommt einem in die Hände [is at hand]. cernitur, quam damnosa et perniciosa sit. 133, 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ. alienis litibus, ad se nil pertinentibus, sese ingerit, et in forum venit. 580, 20. φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένου ἐπίοιμι ὧν λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσειν αὐτῷ. hic ei se objiceret, seu accusandi, seu contra eum testandi, seu calculum infestum ferendi ergo. 995, 17. οὐδαμοῦ ἐπὶ ταύτην (scil. τὴν ὁδὸν) ἀπαντᾷς ἐμοί. nunquam ausus hac via mihi occurrere, h. e. me aggredi, et apertas mecum simultates exercere. 230, 9. ἐνταῦθα ἀπήντησας. 269, 8. ἀπαντᾷ (legislator occurrit, h. e. opponit sese viamque claudit) ἐφ' ἑκάστην ὧν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων καὶ οὐκ ἐᾶν βαδίζειν. 712, 3. ὅταν τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾶτε ἐπὶ ταῦτα. descendite, confugite ad has exceptiones, obmovete ei hæc argumenta. 760. 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμολαις φύσεσι. 1395, 6. τοσαύτην ταφότητα καὶ τοσοῦτον σπότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷν. 411, 26. πρὸς ἕκαστον ἀπαντᾷν, ὅταν οὗτος λέγῃ. 522, 22. ἀπαντᾷν ἐπὶ τὴν δίαιταν. convenire ad condictum apud arbitrum. 544, 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήντησε. 1011, 15. et simpliciter ἀπαντᾷν. ὡς δ' οὐκ ἀπήντων οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν. 1013, 6. ἐπὶ τὴν συμπαιμένην ἡμέραν. 898, 6. οὐδ' εἰς ἐτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν. 1042, 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὀμόσαι οὐκ ἀπήντα. copiam sui non fecit jurisjurandi dicendi ergo. 896, 27. ἐπαγγελίας τῷ Φανίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾷν. 10

6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀφίκοντο. ad hunc autem locum deveniebant, hoc argumentum afferebant. 563, 23. ἀφαντᾶν πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. recurrere, receptum habere ad Th. 599, 27. ὥστε καὶ τοὺς ἀφαντῶντας αἰσχύνεσθαι. ut vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos — 958, 16.

ἅπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι. 989, 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀπέτυχεν. valet id quidem ad unicum modo sceleris conatum et effectum, non autem ad plures. 21, 1. τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀνολωλέναι δίκαιος. 374, 27.

ἀπαραίτητος δίκη. 772, 25.

ἀπαράσκευος. 745, 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἐμοῦ ληφθῆναι. 1017, 17. 1065, 21. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ᾄδη ἀγωνίζεσθαι. 1173, 21. ἀπαρασκευότερος. 1453, 2.

ἀπαριθμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπηριθμηκέναι. 1392, 15.

ἀπαρνεῖσθαι] οὐκ ἀπαρνοῦμαι τοὔνομα. non recuso nomen hoc. 575, 27.

ἀπαρτᾶν] disjungere. ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις. 43, 22. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς. actionem a capitibus accusationis sejungere, in defensione a causa aliena exsequi. 244, 27.

ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. Alexander Macedoniæ rex. 164, 21.

ἀπάτη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μαστός. 151, 23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλαστείας ἀπάτη καὶ βίᾳ κατίσχηται τὰ πράγματα. 154, 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συμπεσεῖσθε τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας πολέμου. 365, 5. ἀπάτην ἐτέρων (deceptionem passivam, h. e. quod alii passi sint se decipi) μὴ κυριωτέραν ποήσασθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης. id non præscribere vobis, neque potestatem eripere ex animi vestri sententia scisceendi. 653, 13. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21.

Ἀπατούρια] ἐγγράφει (scil. εἰς τοὺς φράτερας) τοῖς Ἀπατουρίοις. 995, 28.

ἀπειδεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους. 532, ult.

ἀπεικάζειν] καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμενος. 561, 8.

ἀπειλή] πολλὰς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17.

ἀπεῖναι, domo abesse, τῆς δίκης ἕνεκα, καὶ οὐ δημοσίᾳ. 1174, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων. 41, 25.

ἀπειπεῖν] vetare, interdicere, sequente μὴ cum infinitivo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν. 278, 24. 681, ult. ὅλως ἀπεῖπε, μήτ' αὐτῷ, μήτ' ἄλλῳ μηδενὶ, μηθ' ἱματίων, μήτε λόγων ὑπὲρ τῶν τοιούτων. 717, 4. ἀπεῖπε μὴ ἀποφαίνεσθαι. 898, 24. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὑπλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἰσχατιᾶς. 1040, pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι. 1041, 4. b) renuntiare alicui juri, e. c. hereditati. sich wovon lossagen [to renounce]. renuntiare juri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatum, cui sit proximus in sanguine, in matrimonium ducendi. 1133, 7. c) deficere viribus, animove, non amplius posse. ἀπειρηκότων χρήμασι Φωκέων. 30, antep. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέροντι, id est, ὃν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν. 735, 1. ἕως ἂν ἀπείπωσιν, deliquerint animis sub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει. 1264, pen. ἀπειρηκότι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησόμεθα τοῖς ἀκριτατᾶς, εἰ περὶ τούτου μάτην τεθρευσόμεθα. 1405, 26. ἀπορρηθεῖν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθῆν. Julius Pollux. II. 128.

ἀπείργειν] ἐκ τοῦ μανθάνειν μανθάνειν, μανθάνειν ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, πάντας ἀπείργετε τοῦ φιλοτιμεῖσθαι. 458, 26.

ἀπειρία] imperitia rerum civilium atque forensium, infantia dicendi, infacundia. οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φύσεις ἴχνευ, ὅ,τι εἶπος. 378, 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων. 986, 16. φοβοῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι. 1028, 15.

ἀπειρόκαλος προσίδεξιν εἶναι. 617, 7.

ἄπειρος] οὐχ οὕτως ἄπειρά ἐσμεν τοῦ ζημιοῦσθαι. 907, 12. λυπῶν ἄπειροι. 1399, 19.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτι τοῦτον ἀπήλασεν ἡ βουλή. 272, 11. ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος. 307, 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. 1373, 11. οἷς ἀπελαυνομένοις τῶν ἄλλων τιμῶν. 1416, 5.

ἀπελευθέρωσις] ἀπελευθερώσεις δοῦλων ἐπὶ ποστερισμῷ. 215, 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν εἰσαμιέτων αἱ τιμωρίαι γίνωνται. infinitæ, æternæ. 632, 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια — τί ἀπειργάσατο. 301, 16.

ἀπέρχεσθαι] abire, discedere, decedere, ut, seu absolutus, seu condemnatus, e judicio, desistere. ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται. in vivis manet legis auctor, et salvus atque sospes abit. 744, 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται. non inulto hoc a vobis auffert, sed damno suo luit. 773, 21. ἀπῆλθεν ἰκανῶς. abiit e judicio, discessit ex hac causa cum contumelia perjurii commissi. 1348, 22. ἡμέσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere. 970, 2. ἀπελήλυθώς, reversus, εἰς τὸν πατρῷον οἶκον. 1090, 20. ἐπὶ τὸ ἀρχεῖ-

σθαι ἀπῆλθεν. *er hat sich aufs Lügen gelegt* [*he had recourse to lying*]. descendit, aut perfugium habuit ad mendacium. 902, 5. τὸ ἀπελθεῖν, me Athenis discessisse, solum vertisse, εἰς ἀν πλείστους ὀργὴν πρὸς ἐμὲ ποιήσειν. 1471, 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν, e concione. 383, 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ἐμοῦ οὐ μᾶλλον οὐδὲν παρὰ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐ μὴν οὐδ' ἐπαῖδα ἦλαττον ἴσχυε δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν. 268, 26.

ἀπεύδει τὸν βίον τὸν τότε. 788, 25.

ἀπεύχεσθαι] votis averruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid avertere. cum et sine μή. ἐξαπατηθέντα δὲ τῶν — ἀπεύχεσθ' ἂν, ἂν σωφρονῆτε, ἐμοῦ. 71, 18. ἀπεύχεσθαι τὸν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι. 102, 16. τιμᾶ, ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐπεῖθα γενέσθαι. 489, 15. τί μάλιστ' ἂν ἀπευξαίμεθα. 505, 7. 718, 16. ἐφ' ἃ δ' ἄν τις καὶ χρήσιτο τῷ τοιούτῳ δωρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ. 779, 19.

ἀπήχει] οὕτω πολὺ τοῦ παρόντος ὧν ἀπεσχήκαμεν. 184, pen. αἱρεθεὶς ἀπέσχεν. 347, 8. ἐπειδὴν γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἵνα τοῦ πεχεῖν ἀπέχῃ, ὅσοιπερ πρὶν δόξαι. 1437, 22.

ἀπέχθεσθαι, εἴ τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι δεῖν. 503, 2. οὐ ῥᾴδιον τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπέχθεσθαι, ἀ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα. 614, 9. ἀπέχθεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλως ὑπὲρ ἡμῶν. 807, 24.

ἀπέχθεται] τὸν δ' ἀπέχθεσθαι, δι' ἃς ἂν ἅπαντες ἅμαινον πράξειμεν, τῇ τῶν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι. 32, 2. δίδωμι, μὴ τῷ τὰ τῶν βέλτιστα εἰπόντι, ἵν' τοῖς ἐξεπιτηδείοις περιῇσι ἀπέχθεσθαι ὑπάρχειν παρ' ἡμῶν, τοῦτον ἀποψηφίσασθαι συμβῇ. 1428, 20. οὔτ' ἐμοὶ περὶ ἀπέχθειαν ἐπούσατο. 58, 26. προεῖσαι δ' ἀπέχθειαι. 127, 19. τὸν μὲν ἀπέχθεσθαι διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐποίησε. 176, 2. διὰ τὴν ἐκείνων ἀπέχθειαν. 237, 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθών. 896, 4. χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαιντ' ἂν δικαίως παρ' ἡμῶν. 1447, 7. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείστοις ἀπέχθειαν ἐπενεγκόν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιοῦσθαι. 1451, 16.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν. 34, 11.

ἀπηχῆς ἔχειν τινί. 61, 25.

ἄπιθι] ἀλλ' εἰθὺς ἄπιθι. 246, 18. ταῦθ' ὑμεῖς τῶν ἐχθρῶν ἀκούετε (e concione) βεβουλευμένα. 396, 11. ἀστεφάνους ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆμεν. 331. 4. ἀπιόντος μισεῖς (idem quod λέγοντος). 239, 4.

ἀπιστεῖν] τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστεῖσθαι αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ). quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei diffiditur. 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς. 145, 10. τότε δὴ, τότε καὶ μᾶλλ καὶ ἀπιστεῖ καὶ ὀργιλαίτερ. 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. 242, pen. ἵνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν χρημάτων αὖρων ποιῆν. eorum, quibus diffiditur. 851, 3.

ἀπιστία πολὺν ἅπασι φυλακτήριον. 71, 24. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οἵαν ἦν πρόσθεν. 121, 4. (nisi potius ibi ἐπιρίσθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἴσχει. 142, 27. ὑπάγαν εἰς ἴχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν. 291, 11.

ἄπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo activum, modo passivum. ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς. 10, 20. τὰ τῶν θετταλῶν ἄπιστα μὲν ἦν δόξαι φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ' ὥσπερ ἦν ἐστὶ καὶ νῦν. 15, 16. καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄπιστον ἴσως. et profecto non videtur hoc fide carere. 15, ult. τὸν πραίρεσιν αὐτοῦ ἀναμενοθέντες ὡς πεφοβημένην καὶ ἄπιστος (diffidens) ἦν πρὸς φίλιππον. 349, 15.

ἁπλαῖ (scil. βλαῦται), genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus Laconicam et modestiam affectantes. ἁπλᾶς ὑποδίδονται. 1267, 23.

ἁπλοστία] δι' ἁπλοστίαν τῶν τρόπων διῳχόμην παρεῖσθαι. 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἁπλοστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναιτο ἐφικέσθαι. 958, 7.

ἄπλουστος καὶ αἰσχιστερὸς ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν. 1204, 24.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ληστῶν γίγνεται. piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus. 307, 18.

ἁπλοῦς] simplex, sincerus. ἁπλότητα δικαία καὶ ἀπλῆ hæc est, ἣ ὡς οὐ πίπρασται τὰ κατηγορημένα δεῖξει, ἣ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. 404, 22. οὐδὲν ἦν ἁπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων. 969, 27. τὸ ἁπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας. 1089, ult. ἁπλοῦν τι διελογίσαντο. unum hoc spectarunt, quod cernere mirifice non est sollertiæ. 1091, 3. τί ἦν ἁπλούστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον. 1106, 14.

ἁπλῶς ἕδοκα ὑμῖν ἐμαυτόν. sine nulla torgiversatione, aut detrectatione periculi cujusquam. 288, 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε. sine dolo malo, pura mente. 328, 3. πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως ἀπωλλύμεθα. 522, 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς, præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶτα, μεθαμοῦς ἄδεια λαμβάνειν. 343, 9. τοῖς ἁπλῶς, simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι. 1122, 17. εἰ συκοφάντης ἐστιν Ἀρ. ἁπλῶς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis enn-

dem constanter servat modum. 784, 2.
ἀστενοστὶ συνιέναι τούτους (τοὺς λόγους puta). 328, 12.
ἀπό] cum usurpatur ad indicandum a) aliquid *ab* aliqua re profectum esse, *ex* aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν. judicium de rebus e natura rerum ipsa repetere. 25, ult. οὐκ ἀπ' ἴσης (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν, id est, ἀφορμωμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum. 179, 21. τὸν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πτερίαν καὶ πανόπλιαν. ubi ἀπὸ videri possit redundare. 580, 1. ἀπὸ τῆς πύλεως λαμβάνειν, id est, ἀπὸ τῶν τῆς πόλ. χρημάτων. 1341, 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γεγόμενοι. ditescentes e furtis in ærarium publicum. 739, 21. ἀφ' ἑαυτοῦ. ultro, sponte sua. 141, 11. ἀπὸ τύχης. fortuito, impulsu affectuve fortunæ. 1193, 12. τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν ἱστήκει. tropæum ab ipsis stabat, h. e. erigebatur ex armis constructum iis, quæ victores victis detraxissent. 444, 6. b) *pro*, æquipollentiam significat, vel valorem rei, quæ comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re æquipollente. στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα. 256, 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. pro facultatibus, rite æstimatis, ut cuique dena sunt talenta in bonis, ita singulas naves cum dignitate trierarchi tuebitur. 262, 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων στρατιώτης. pro eadem mercede miles. 38, 8. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοὶς γράφοντες, ὅ, τι ἂν βούλωνται. 687, 24. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτιμοῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. pro minuto impendio. 260, 11. ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος. 1349, 21. c) *per*, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiendæ designat. ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμεῖ. per opes, quas sociis vestris eripit. 49, 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης ἀγκυλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀκοντίων. 776, 17. d) *cum*, idem quod μετά. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐνοίας εἰσιλλυδότες παθεῖσθε. 773, 7. e) *procul*, idem quod πόρρω. ἴσταμι δὲ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος. non aliena a causa. 701, 23. f) in deductione summæ minoris a majore. τρεφὰν ἀπὸ τῶν ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ μνῶν λογιστέον. alimenta nostra, h. e. ea in victum nostrum datum deducendum, deminuendum est ab illis 77. minis. 824, 24. ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος ἀναλίσκειν. 1338, 10. ἀπὸ redundare videtur. ὁ ἀπὸ τούτων ἐπιμέλητης. illorum studium me promerendi, ab illis ad me proficiscens. 1268, 7.
ἀναβαίνειν] ἀναίδην πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπόρθει. descendebat, invadebat. 1377, 6. b) evenire, exitum sortiri. τοῖς μυθολόγοις πῶν τοιοῦτον φιλεῖ καλῶς ἀναβαίνειν ἐπιμένει. 1402, 24. τίνος καλῶς μὲν ἀναβάντος πλεῖστα ἂν κατηρθοῦμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτόμεθα παρὰ τὸν βίον. 1412, 11. c) τοῦ ἀναλωτοῦ μόνοις τοῖς πολίταις ἐξουσίαν οὖσαν. 1408, 12. videtur genus aliquod exercitationis esse palæstricæ, cum quis de curru concitato desilit armatus, et rursus in eum, cum rapidus fertur, insilit.
ἀναβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀναβάλωμαι. 919, 5.
ἀναβλέπειν] intueri, respicere. construitur alias cum εἰς, alias cum πρός. ἀναβλέπειν εἰς τὰ πράγματα. 26, 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους. 28, 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. 298, 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος. 350, 1. οὐκ ἀναβλέψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις. 515, 1. ἀναβλέπειν πρὸς τοὺς πλησίον. 120, 8. πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον προέξοντα. 182, 9. ἀναβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύων. 1269, 2. μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους. 1329, 18. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀναβλέπειν, ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἐγαθούς. 426, 6.
ἀναγίγνεσθαι] δέκα μῆνας ἀπογεγράφηται τὴν θρέψιν. ubi decem menses demo abfuit, aut procul a vestris finibus se continuit. 98, 23. b) mori, vivis excedere. τοὺς ἀπογεγραμμένους ἐν τοῖς δήμοις ἐὰν μηδεὶς ἀναιρῇται. 1069, 10. nisi leg. ibi sit τοὺς ἀπογεγραμμένους.
ἀναγιγνώσκειν] de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abjicere. construitur cum genitivo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἑαυτῶν ἀπηγνώκασιν. 52, 16. εἰ νῦν ἀπηγνώκασι Θηβαίους. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. 69, pen. ὅστε παντᾳχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπεγνωσθῆναι. 358, 13. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδὲ ἐτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῦ μετέστην. 1471, 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπεγνωκέναι μὴ βοηθεῖν. 193, 5. c) absolvere lite, culpa, pœna, insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque. quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. θεῶμεν τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ — τοὺς δ' ἀπογνόντας. 539, 3. εἰ μὲν ἀπογνόσεσθε — ἐὰν δὲ καταγνῶτε. 604, 26. Construitur cum genitivo et accusat. ὁ διαιτητὴς ἀπέγνω μου (subaudi τὴν δίκην). pronunciavit hanc causam ad me nil pertinere, h. e. me absolvit. 1020, 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὸν γραφὴν ταύτην. si reos hujus causæ absolvatis.

(sed vid. articulum proximum d). 605, 16. οὐκ ἀπέγνω (subaudi αὐτὸν) τῆς δίκης. rerum a causa absolvere, secundum eum litem dare haud sustinuit. 913, 22. et 25. 920, 15. d) repudiare, rejicere causam, ut illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam. 913, 25. 920, 20. τὸν ἔνδειξιν ἀπογνώσεων. 1327, 8.

ἀπογράφειν] et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι, indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, ærarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quæ quis ab alio, seu suo privato, seu publico nomine petit, ut aut sibi, aut ærario debita, sive e multa a judicibus ipsi irrogata, neque diluta, sive titulo peculatus. ἀφεὶς τὸ τὰ χρεία δημόσια καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράψειν. 609, pen. et 752, 7. ἀπογράψατο ταῦτα πρὸς Θρασιπ-πίδην ἔχοντα ἑαυτόν. illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Thrasippidem, (qui id postulaverat, et quo is illud testimonium penes se servaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri. 817, pen. et in activo. αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὸν πρῶτα ἀπογρά-ψας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους. 818, 19. τὸν πρῶτα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐ-τὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράψαντα. 828, 15. videtur hoc discrimen interesse, ut in activo cum quis dicitur ἀπο-γράψαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ πρεσβοβολοντά μι ἀπέγραψε. in rationes gesta a se tutelæ mei meorumque bonorum retulit nomen meum, ut sibi debentis. 832, 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημοσθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum ejus confecisset (*inventivet* [*made an inventory*]) atque in tabulas retulisset, eoque facto illa bona confiscata, et ad sectionem proscripta fuissent. 1015, 9. ἀπεγράψαμεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum possessione Phænippus me per ludibrium exclusum it. 1043, pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a se mihi traditorum etiam vehiculum, vel carruchum nominavit, quasi magnum et summi faciendum bonum sic mihi tradidisset. 1046, 14. οὐκ ἀπογράφει τὸν πρῖκα χρίος αὐτῷ. in indice bonorum a se mihi traditorum non commemoravit dotem matris, ut adhuc a se matri debitam, pro qua pars bonorum ei esset oppignerata. 1047, 11. οἷς οὗτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα. 1048, 5. ἀπογράφεται τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι εἰς υἱὸν ὄν-τα. in diamartyria, seu protestatione sua exceptoria, apud Archontem exhibita filium suum appellavit, seu annotari a scriba curavit filium suum pro filio Archiadis. 1093, 2. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, ut ejus, contra quem se profiteretur in jure acturam. *er legte keine Denunciation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthalten hätte* [*he did not give in his denunciation or notice of action, as if against somebody who was withholding what was his due*]. 1147, 19. 1148, 17. et 24. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγρά-ψατο. mandabat numularius commentariensi, ut ad nomen debitoris et summam creditam adscriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam. 1193, 3. τὰ τρία μέρη, bonorum scil. publicatorum, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, ἀφῃρεῖτο. 1247, 2. τὰ τούτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβη-τεῖν. 1255, 12. b) ἀπογράφεσθαι in passivo, expungi e tabulis, ut fit debito diluto. τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται, τὸ δὲ ἓν οὐκ ἀπογέγραπται. duo quidem nomina diluit, unum autem ut e tabulis expungeretur, nondum operam dedit. 791, 25. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμ-μένου δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, ut ærarius, tabulis ærarii inscriptus erat, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐ-σία Ἀπολλοδώρου δημοσία εἶναι, futurum erat, ut substantia Apollodori proscriberetur, fisco adjudicata, sectione distrahenda. 1347, 20. d) denunciare, nomen alicujus, ut rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογραφέτω τὸν μὴ ποιοῦντα τοῦτο ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1068, 11.

ἀπογραφὴ] index quicunque, præsertim a) tabularium publicanorum in portubus, ubi merces invectæ et evectæ, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quæ quisque vectigalia persolvisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπο-γραφῆς ἂν ἴδοι τις. 467, 5. λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus sive subeuntibus portum, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est. 909, 11. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ Βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλλιμενισταῖς. 917, 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτη-ί. hunc indicem bonorum, vel supellectilis domestici, et mundi muliebris, quem uxor mea ex hereditate paterna, quæ soror ejus, quæ uxor Spudiæ est, item accepit. 1036, 24. ἀπογραφὴν ποιῆσθαι. indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quæ sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in jure.

1246, 3. sæpius in illa oratione et hæc dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit usurpatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis istorum bonorum, quorum usura et possessione legitima Phœnippus me arcebat. 1043, pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τοῦ ἀργυρίου πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς (scil. τῆ ἐμπορίου). licere sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici et φάσιν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud æs, et quæ merces vetitæ (*contrebande Waren* [*contraband goods*]) eo emtæ. 941, 14. b) ἐν ἀπογραφῆ πεποίηται. diluit, persolvit nomen contractum. 791, 24.

ἀποδιαιτᾶν] deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον. sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium. 191, 17. τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς. professis et declaratis hostibus. 328, 20. ἐὰν τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος. 182, 14. et 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν. assignarunt, deputarunt. 707, pen. ᾧ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπεδέδεικτο. cui rex inimicus exstiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat. 687, 11. referre in rationibus, e. c. gestæ tutelæ. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθεὶς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδείκνυσιν. tametsi per primum biennium officinæ huic curator præfuit, nihil tamen quæstus ex ea redacti in rationibus retulit. 819, 16. ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου. tota ejus substantia indicata et particulatim recensita. 1255, 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδεδιγμένων. cum Gratiæ diis sint consecratæ, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, ut deorum beneficia gratiis habendis et agendis remunerentur. 1481, 12.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit personæ meæ, aut jure meo hoc mihi sumo, ut demonstrem. 245, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεράς. 326, 4. ἐν ᾗ γνώμῃ ἀπόδειξιν, declarationem, οὐ πομπίας περιτίθετε τοῖς λόγοις. 772, 8. κρίνατε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14.

ἀποδέκτης] susceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fiscum inferendas. *Einnehmer. Acciseinnehmer, Steuereinnehmer* [*a collector, exciseman, tax gatherer*]. 750, 24. 762, 2.

ἀποδέχεσθαι] probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. construitur cum accusativo, interdum quoque cum genitivo, sed sic, ut accusativus tectus subaudiatur. ὡς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξεσθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἴσχυτ' εἰπεῖν, οὗτος ὁ λόγων ἔδοξε φρονεῖν. 318, 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξεσθε, citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀποδέξασθε ὡς οἷόν τε μάλιστα. laudatis, grata et accepta habuistis, quanto potest maximo studio. 519, 8. εἰ γὰρ τούτου ταῦτ' ἀποδέξασθε. 599, 20. μὴ οὖν ἀποδέχεσθε τούτου φανερίζοντος ὑμᾶς. 1292, 9. δικαίως ἂν οὐδετιοῦν ἀποδέχεσθε τούτου, ὡς ἐγώ τι λέγοντος. 1161, pen. πῶς ἀποδέξασθαί τι περσόκωμι τούτων λεγόντων; 832, 15. ἀποδεχομένους ὑμᾶς ἐρῶσι τὰς τούτων προφάσεις. 1335, 10. παιδίαν ἀποδέχου. 1490, 11. b) recuperare, recipere. ἢ οὖν οἴσεταί μοι τυχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέξασθαι. quæ mater mea nunc aperat futurum, ut domi me recipiat, e judicio sic reversum, ut plenum jus meum a vobis adeptus sim. 842, 13.

ἀποδημεῖν] ἀποδήμουν ἐκεῖσε. profectus est illuc. 988, 14. δημοσίᾳ ἀποδημοῦντος ἐμοῦ, τριηραρχοῦντος ὑμῶν. me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem. 1102, 10. ἀποδημοῦντες τούτου παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente. 1192, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημίᾳ ἐμπορίᾳ. non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cujus ergo. 1236, 23.

ἀποδιαιτᾶν] dicitur arbiter aliquem sententia sua absolvens, et opponitur τῷ καταδιαιτᾶν. construitur cum genitivo et dativo. πεῖθε αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεδιαίτηκεν, ἀποδεδιαιτημένην ἀποφαίνειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quæ in Midiam pronuncia esset, secundum eam falsse pronuntiatam. 542, 7. 545, 26. ἀποδιαιτήσομεν αὐτῷ τὴν δίαιταν. arbitrium secundum se daremus. 544, 24. ἀποδέδεικταί μου ὁ διαιτητὴς περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι. absolvit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant. 1013, 14. ὁ διαιτητὴς οὐ καταδίκαζε, ἀλλ' ἀπέλυεν ἐγκλήματος τούτου τὴν δίαιταν ἐνεγκεῖν ἤδη οὖσης. 1190, 8. τὰ ἀποδιαιτηθέντα μου λύσας. rescissis iis, quæ pro me pronuncia fuerant. 1021, 12.

ἀποδιδόναι] ei, cujus esset, et unde sumsisses, restituere. οὐδὲν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δίκαιον. non reddit res mutuum a me sibi creditum. 911, 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, ut accipiens id pro sorte sua sibi conveniente habeat, teneat. ἂν καὶ ἀναισθῶν μισγίαν ὁ φόβος ὄφιν ἀποδῷ. 1383, 27. c) exhibere, attribuere, persolvere debitum, præstare id, quod et cui dandum, præstandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόν-

τας. 206, 15. ἄξιναν ἴσην ἀποδιδόναι. 226, 10. πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι. priusquam jusjurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario. 234, 5. τὸ χάρειν ἀποδοῦναι παρακόμεν γράφῃ. 267, 6. τοὺς ὅρκους ἀποδοῦν αὐτοῖς. deferret jurandi conditionem. 443, 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γῇν ἱερᾷ ἀποδόντα εἶναι. ut qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltim, ipsis attribuistis, adjudicastis. 518, 17. τὸν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδιδοὺς ὑμῖν. reservavi vobis et nunc vobis hujus juris exercendi, h. e. pœnæ exsequendæ, copiam feci, ut par erat, quippe quod jus vestrum esset atque vobis deberetur. 527, 9. περὶ τοῦ (a quonam?) πρασθῆναι μοι τὸν τιμωρίαν ἀποδοῦναι, ὃν ὑπέσχθε. injuriarum mihi oblatarum pœnas dependi. 539, 7. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ἃς ἔλαβε παρ' ἐμοῦ. 909, 19. ἀποδιδόναι τὸν τιμήν. rei pretium persolvere. 1080, 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ἡμῖν συμπεφύκασα ἀπέδωκεν. effecit, ut, quæ repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, exsisteret. 1405, 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adjudicare. εἰ τοῖς μὲν — ἐπιτάττων ἀποδώσετε. 27, 1. ἅστερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδιδόμεθα, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συντυχθῆναι. 167, 6. et 8. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. permisit, aut, jus debitum reddidit. 638, 6. εἰ μὴ ἐπίσθετε καὶ πάλιν ἀπίδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς. 1330, 21. In medio, vendere. οὐχ ὡς ἀποδομένοις τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις. 344, 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τάλαντα. 349, 24. ὑμῶν δ' ἃ καὶ δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὠνήσεσθε, ταῦτ' ἐνθ' ἂν ἀπίδοτε αὐτοὺς λογίζεσθε. 369, ult. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀποδίδοτο τὸν αὐτῶν ἐλευθερίαν. 689, 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι. mercede se pati corrumpi ad tacendum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri minatus esset. 784, 16. collato versu 13. οἷς ἀποδόσθαι τὰ πατρῷα ἂν ἠναγκάζοντο χρημάτων. 986, 20. ἀποδίμενος τὸν πολιτικὸν τρόπον ἵνα καταβιβάσῃ ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11. ἀποδίσθαι τὸ πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα. 1323, 25. ἀποδίμενος τὰ δεινὰ ταῦτα μισθοῦ λήμματος. 1332, 16. ἀποδόσθαι τῶν δικαίων. redemtoribus, publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere. verpachten [to lease]. 475, 5.

ἀποδιδράσκειν] μὴ — ἀπὸ τούτων ἀποδρᾶναι. refugere. 91, 3. ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα. 130, 5. οὐκ ἀπίδρα τοῦτον τὸν στρατόν. 567, pen. ἀποδιδράσκειν τὸν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei devitare. 1024, 13. ἀποδιδράσκουσιν αὐτὸν οἱ πάντες πρῶτοι. 1248, 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτοὺς δῆσαι. 1478, 17.

ἀποδοκιμάζειν] τοὺς ἀποδεδοκιμασμένους ἄρχειν λαχόντας. 779, 4. qui, quamvis sorte ducti ad magistratum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobati fuissent. τὸν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχε, ἀποδοκιμάσαντι. magistratui gerendo, ad quem sors eum delegaverat, inhabilem declarastis. 790, 18. ζηλῶν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς [scil. ἔχοντας πλείστους καὶ βεβαιοτάτους] ἐρωτᾶς. 1402, 20.

ἀποδόμενος στρατείας. 568, 8.

ἀποδύεσθαι] τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα ἀποδυόμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥστε ῥᾴον γνῶναι. 1118, pen. ἀποδυόμενοι δι' ὃν μάλιστ' ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς. 1255, 17. ἀποδυομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα. 1278, 16. ἀποδυόμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἅπαντα. 1400, pen.

ἀπόδυτος] τὸν ἀπόδυτον τοῖς εἰσαγγέλτας δικαίως. solis reservatum, ut proprium et peculiare donum. 1376, pen.

ἀποθήκαι] οὐδ' ἂν δικάζῃς ἀποθήκη οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσετε. 99, 5. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐκείνου, οὐκ ἂν ἀποθήκαι. 308, 4. καίτοι ἔστις χιλίαι πολεταὶ ἀποθανόντων ἐβάρησε, τί οὗτος παθεῖν ἐναὶ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι; 314, pen.

ἀποθησαύρισθαι τοῖς βουλομένοις τοιαύτην ἀτελμίαν ἢ σὺ σωφροσύνη παρεσκεύασεν. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata. 1407, 14.

ἀποκλεισθῆναι] ἀποκεκλεισμένην τὴν χαράδραν. canalem oppositis munimentis vel aggeribus ecclusum. 1273, 6. et 8. ἀμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποκλεισθῆναι. 1277, 12.

ἄποκνα ἀπέμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα. 630, pen.

ἀπονήσῃ τινά. ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemtionis. 629, 22. 630, 27. ubi exponitur per χρήματα πράττεσθαι.

ἀποπαιδιστάναι τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς τάφους. 256, 3.

ἀποπαίειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν παρῇσιν — ἴδωσιν, ἀπέπαυσαν. 798, 24.

ἀποπαλεῖν] per contemtum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποπαλῶν τοὺς ἄλλους. 417, ult. βάζλαρον καὶ ἀλάστορα τὸν φίλιππον ἀποπαλῶν. 438, pen. οὓς ὧν ὑβρίζει καὶ συκοφάντας ἀποπαλεῖ. 582, 11.

ἀποπεῖσθαι] καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνεδεικνύεσθαι ἀπέκειτο. reservata erant, aut is sibi reservaverat. 294, 14. ὅτῳ σοτὲ τῶν ἀπόντων ἀπέκειτο, οὐ πρόδηλον ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, ut venia opus habeat. 633, 26. ἔνδον ἀποκείμενος σίτος. sub claustris jacens asservatum, in hor-

reo cellave, aut solario sepositum. 1040, 26. ἀπωκεῖσθαι τούτοις πρσίπει τὰς τοιαύτας καταφυγάς. superesse, patere semper, quoties iis indigeant. 1263, 20.

ἀπωκηρύττειν τὰ μισθὰ καὶ ὁμισθῆ φαῦλα. venale proclamare sub voce præconis. 687, 23. b) per præconem alicujus e. c. nominis, aut juris, usurpationem vetare, eaque interdicere. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀπωκηρύξαι. 1006, 22.

*ἀπωκλεῖειν (scil. τὴν πρόσοδον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos occludere, concionandi copiam negare, vel etiam ejusmodi oratori τὸ στόμα os occludere, καὶ φωνῆς καὶ ἐναντίας ἀκούειν. 450, 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν. 632, pen. ἀπωκλεῖσαι εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον. 1098, 6. ἀπωκλεῖσθαι τοῦ λόγου τυχεῖν. 1107, 3. ἀπωκλεῖσαι ἡμᾶς τοῦ ζητῆσαί τι τῶν κατελειφθέντων. 1110, 15. ἀπωκλεῖσμαι τῶν σιτίων. comedere non poteram faucibus præclusis. 1260, 23. ἀπωκλεῖσαι ἔνδον, domi suæ obseratum tenens mœchum, καὶ ἀργύριον πραττόμενος. 1359, 6. b) ἀντέδωκα μέν, ἀπέκλεισα δέ — descendi quidem ad delatam conditionem permutandarum inter nos facultatum, sed hac exceptione, ut mihi liceret actionem de bonis meis fraudulenter interversis persequi. 841, 5.

ἀπωκληροῦσθαι] subsortitione, seu iterata sortitione ad judicandum designari, deputari. ὅτι ἐλάχετε, εἶτ' ἀπωκληρώθητε. 778, 4.

ἀπωκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν. 13, 3. ἀπωκλίνειν ὑμᾶς πρὸς τὸν Κερσοβλέπτην. voluntate et studio ferri, propendere. 655, 16. ἐπὶ τούτους ἀπωκλίνει. 889, 17. b) ἀπωκλιθῆναι περάμιον ἐλαίου. in latus dejectum, eversum esse guttum olei a torrente. 1278, 24.

ἀπωκναίειν ἀνδρὶ καὶ ἀναισθησίᾳ, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. odio et stoliditate coronam enecat, aut auffugere cogit. 564, 12.

ἀπωκνεῖν] ἀνάγκην οὖσαν ὁρᾶν ὅμως ἀπωκνῶ. tamen reformido, cunctor. 57, ult. οὐκ ἀπώκνησαν, οὐδ' ἐφοβήθησαν εἰκῇ ὑμῖν ἔχοντες φανῆναι. 197, 3. idem quod simplex ὀκνεῖν et κατοκνεῖν.

ἀπωκοιτεῖν] secubare, h. e. per noctem a statione sua, præsidio, abesse. 238, 10.

ἀπωκομίζεσθαι] ἀπεκομίσθην, domum referebar, ὑπὸ τῶν περιστώντων γυμνός. 1259, 23.

ἀπωκοπαὶ χρεῶν. res novæ, tabulæ novæ, veterum debitorum cassationes. 215, 25. ἀπωκοπὰς χρεῶν τῶν ἰδίων οὐ ψηφιοῦμαι. 746, 24.

ἀπωκόπτειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν παρῶσιν — ἴδωσιν, ἀπέπαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν. 798, 24.

ἀπέρρωγεν πάντα τοῦτῳ ὀρῶ. omnia abrupta, præcipitia, invia, ardua huic video, h. e. quamcunque ad partem præsidiorum, argumentorum, excusationum, quibus alii suis in causis utantur, se vertat, undique septam video, et interceptum. 793, 6.

ἀπωρίσθαι] τῶν ἀντιδίκων ἐπάγειν ἀλλήλων ἀπωρίσθαι τὸ ἐρωτώμενον. 1131, 27. ἀπωρίσται ἡμῖν ἡ βουλὴ ψεφίσματι. 1149, 9.

ἀπωρύττειν] ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπωρύομαι. non dissimulabo. 73, 17. 168, pen. φράσω καὶ οὐκ ἀπωρύομαι. 762, 19. ἀναιδῶς καὶ οὐδ' ἀπορυόμενος ποιοῦμαι. 723, 23. τὰ ὄντα, facultates, ἀπορύττεσθαι. 1121, 16. ἀπωρύττεσθαι καὶ διαδύεσθαι καὶ φάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὰ λειτουργήσῃς. 1045, 26. τοῖς ἐξελεγχομένοις, ὧν μέν εἰσιν, ἀπορυπτομένοις, id est, ὅτι τούτους τοὺς γονέας ἀπορύττεται, ὧν ὄντως εἰσίν. 1314, 22.

ἀπολαμβάνειν] recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; intercipere. a) recuperare, quod tuum sit, et tu antehac habueris. ἂν τε λάβητε, accipiatis pro dono, ἂν τ' ἀπολάβητε, recuperetis vestra. 78, 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἶσιν, ἀπολαμβάνειν δὲ συμβούλευον. 162, 17. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ἂν τάχιστ' ἀπολάβωμεν τὰ χρήματα. 932, 23. ἀποστάντα τῆς ψηφου καὶ οὐκ ἀπολαβόντα. 1366, 11. b) acceptum ferre, ut debitum, sive debitor eas ipsas res a reposcente accepit, sive alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδίκην. mulctam, quæ condemnato irrogata fuit. 1155, 2. τὴν τιμὴν τῶν φαλῶν. 1193, 21. τοὺς τόκους. 968, 10. c) suscipere, ab aliquo repetere, exigere, ut jusjurandum. διδόναι ἐπ ἀπολαμβάνειν dicitur, qui præstat, ἀπολαμβάνειν, cui præstatur, qui exigit. τοὺς ὅρκους. 59, 11. 234, 10. 678, 7. d) intercipere, excludere. νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀπολῃφθέντες, ὥστε μὰ δύνασθαι ἐσπανθεῖν οἴκαδε. 98, 24.

ἀπολαύειν τῆς τῶν ἐναντιουμένων ἡμιλίας. abuti suam in rem eorum absentia, qui si adessent, repugnaturi sint. 171. 23. τῶν δικαίων. jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere. 218, 5. τῆς σιωπῆς. abuti silentio concionis malis suis consternatæ atque dejectæ ad declamandum et afflictis insultandum. 579, 23. ἐξουσίας. 681, 2. τῆς ἡμετέρας σιωπῆς. 717, 2. cum accusativo. ἀπέλαυσα ταῦτα ἐγὼ τῆς πρὸς τοῦτον κοινωνίας, quasi dixisset, ταῦτα ἔλαβον ἀπὸ τῆς κ. τ. λ. 1174, ult.

ἀπολείπειν] deserere, ut uxor maritum. ἀπολελοιπυῖαν τὸν γυναῖκα. 865, 6. et ut nautæ navem. ἀθυμήσαντες οἱ ναῦλαι τοῦ πληρώματος ᾠχοντο τὸν ναῦν ἀπολιπόντες. 1211, 2. b) reliquum sibi fa-

cere. τί τῆς ἰσχύος ὕβρεως ἀπολείπει; quam omittit extremam contumeliam? πρεσεύρωμεν, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδενῶν ἀπέλιπεν. 1257, 19. c) creare, conscisocere. πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους. 1491. epistola VI. 5. In passivo ἀπολείπεσθαι a) vinci. οὐδενὸς ἀπολείπεσθε. a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia, recta consilia inveniendi et eventus rerum futuros prospiciendi. 51, 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, ut oculis, ante mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων. rerum veritatem haud valere perspicere. 813, pen. ἀπολείπεσθαι ἰδόντων οἱ πόρρω καθήμενοι. videbantur procul sedentes judices non posse oculis consequi in tabula exarata. 1055, 19. ἐν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρελαυθάνοντα, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι. 1083, 3. ἐν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὰ δύνηται δεδέξαι. 1421, 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν, carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, πρεσπεσυμένοις δέ. 270, 2. μυδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι. 312, 27. d) abesse. ἐπιστολὴ, ἣν οὗτος γέγραφεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν. nobis inscii, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos. 352, 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ. quoties nos a Philippo discederemus, sive interdiu, sive nocte cum eo congressi essemus, Æschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemve. 396, 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας. 1231, 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. oportunitatem e manibus omittere, pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19.

ἀπόλειψις] desertio, ut uxoris a marito discedentis. 868, 1. item tabulæ publicæ a magistratu hac de re conscriptæ. ἡ ἀπόλειψις ἐγράφη. 868, 2. τὸν ἀπόλειψιν οὗτοι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπεγράφοντο. denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda. 868, 17. ἀπόλειψις πλείστη γίγνεται. plurimi milites deserunt ordines suos. 1209, 26. ἀπόλειψις ἐμοὶ ἐγένετο πλείστη τῶν ἄλλων τριπράχων. reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discedebant nautæ, quam a me. 1211, 14. πόσον δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πόλιν. 1214, 2.

ἀπύλαρεῖν] nugari, blaterare. εἰ μὲν Αἰσχίνης Διόττου ἦν ἀπιλήρει τι καὶ διήμαρτε. 398, 20.

ἀπωλὶς] ἀπολιν μὴ με ποιήσητε. 1320, 22.

ἀπολλύειν vel ἀπολλύναι] perdere, corrumpere, pessumdare. οὐδὲ τριακοσίας τρυφῆσαι, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς περιγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ταῦς. 186, 7. τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας τῶν συμμάχων ἀπώλεσε. 371, 10. οὐ μόνον εἰ μὰ χρήματα ἀπώλυτε, σωφρόνων, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν. 459, 25. b) prodigere, disperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολελωκότες. 107, 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες. gula et ventre mergentes. 613, 20. c) amittere, jacturam facere. ἀπολλύειν νομίζοντες, ὅ,τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν. 1046, 23. In passivo ἀπόλλυσθαι perire. περιδεῖναι τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλλυται. 118, 17. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι. 174, 16. ἀκρίτους ἐστὶν ἰδεῖν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους. 212, 22. οὐ τριήρης ἴξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει. 262, 19. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27.

Ἀπόλλων προστατήριος. 531, 8. ἀγυιεύς. 531, 9. ἀποτρόπαιος. 531, 26. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. 274, 27. ἦγον εἰς τοὺς φρέατρας, εἰς Ἀπόλλωνος πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερά. 1315, 16. Genetæ appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Jovis Hercii sacra essent communia. 1319, 26.

ἀπολογεῖσθαι] δικαίως δικαίως ἀπολογουμένου. 227, 13. ἀπολογεῖσθαι τὸ ὁμολογούμενον. excusare, purgare id, quod in controversiam non venit, cujus insimulatus reus non fuit. 370, 21. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἔλοιτο πρινόμενος, ἔχων ὅ,τι ἀπολογήσεται. 407, 19. ἀναπέζετο αὐτὸν ὑπὲρ ἂν ἀγανίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι. 407, pen. ἀπελογήσασθαι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ἂν κατεψεύσατο. 1052, 25.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est καὶν] τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βιβούλωται τῶν ἀγανιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι. 226, 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὑπεῖδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει. 365, 25. ἀπολογία δικαία καὶ ἀσφαλὴ hæc est, ἣ ὡς οὐ πέπραγται τὰ κατηγορούμενα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει. 404, 22. περὶ ὧν ἐμοὶ δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὑρήσετε. eadem argumenta, quibus criminationes ejus evertam. 979, 23. ἀπολογίαν ποιήσεται, ὅτι — sui purgandi causa hoc afferet. 1201, 25.

ἀπολογίζεσθαι] recensere, enumerare. ἀπελογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων. 347, 15. Etiam p. 734, δ. malunt ἀπολογήσασθαι pro ἀπελογήσ. Est hoc verbum, pro *agere*, *referre*, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109.

ἀπολύειν] absolvere, abluere, detergere.

οὐκ ἀφολύει τοῦτο τὴν αἰσχύνην. 471, 10. ἀφολύει τῆς αἰτίας. 1191, 7. ἀφολύειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. in judicio capitis absolvere principes rerum gerendarum. 1439, 26. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν πρᾶσιν. 895, 15. et 26. In medio, se purgare, defendere, culpam a se deflectere. ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ταῦτ' ἀπολύσασθε. 99, 3. τὰς τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν αἰτίας μετὰ δίκης καλῆς ἔργῳ ἀπολύσασθαι. 191, 11. et 1438, 1. ἀπολύσασθαι τὰ πεπραγμένα. 226, 26. πρὸς τοὺς πεπείσας τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι. se purgare ad judiores sotis iis, super quibus contenditur. 242, 15. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, ἀγαπζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην, ἀλλ' ἔστι τὸ πίμπτον μέρος μὰ μεταλαβεῖν τούτους τῶν ψήφων. 593, ult. 899, 24.

ἀπολυτρῶν] e custodia dimittere pro dato redemtionis pretio. ἀπελύτρωσε ταλάντων ἑπτά. 159, 15.

ἀπομάττειν τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πετήροις. argilla et furfuribus detergere corpori sordes. 313, 17.

ἀπόμισθος] miles, cui aut stipendium non solvitur, cum deberetur, aut qui exauctoratus est, imperatore caret stipendia præbente. ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων ἦττηται ὁ στρατηγός. 53, 16. ἀπόμισθος γίγνεται παρὰ Τιμοθέου. a Timotheo absolvitur a militia mercenaria. 671, 1.

ἀπομισθῶν] mercede oblata, aponsa ad aliquam operam præstandam conducere. ἀπομισθωσάτω ὁ ἱππάρχος ἀπελεῖν. vicomagister mercede conducito aliquem, qui jacentem hume tollat. 1969, 20.

ἀπομνημονεύειν] ἀρχὴν, præfationem orationis, ἤρξατο, ὃν οἶμαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν. 345, 10. ὅσας πατρικὰς εὐεργεσίας ἀπομνημονεύσατε. 1479. 9.

ἀπομνύναι, jurejurando infitiari, ἃς οὐκ εἴρηκα ταῦτα. 553, 25. ἂν ἀπομόσῃς, jurejurando confirmaveris vera esse, τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς, per caput filiæ. 860, 2.

ἀπονείμειν] τῇ τύχῃ δὲ, ὃν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ μέχρηται. 297, 20. εἰ δ' ἄρα ἐδεήθησάν σου, καί τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπένειμεν. 1447, 27.

ἀπονοεῖν] πῶς ταῦτα ἀνθρωπος καινὸς, ἢ μᾶλλον ἀπονοημένος γένοιτ' ἄν. 363, 7. οὐδεὶς οὕτω τολμηρός ἐστιν, οὐδ' ἀπονενοημένος ἀνθρώπος. 1063, 7.

ἀπόνοια] τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας οὐ λογισμὸς ἡγεῖται, οὐδ' ἐλπὶς σώζεσθαι, ἀλλ' ἀπόνοια: μᾶλλον δὲ ὅλον ἐστὶν ἀπόνοια ἡ τούτου πολιτεία. 779, pen.

ἀπόνοιαν ἡγήσατο, εἰ πειρήσεσθε. 219, 3.

ἀποπέμπειν] mittere cui mittendam quid est, id quod ei debetur. ἀποπέμπειν (sebandi μερίδας ἱερεῖον καὶ δῖκα μετὰ τῶν πεπεισμένων) περὶ τῆς τύχης ἀγωνῆς. 1072, 12. de judicibus partes disceptantes e foro suo dimittentibus inter se reconciliatas. ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ὑμῶν, καὶ αὐτοὺς διαλλαξάντας τοῦ πράγματος γενομένους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι. 1167, pen. εἰς τὰ Παιονίδαια, φάσας Philippum, ἀποπέμψειν, remissurum captivos. 394, 3. de marito uxorem a consortio secum ablegante, repudiante. ἢν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα. 1362, 25. ἀποπέμψαι τὸν ἄνδρωπον ἐκ τῆς οἰκίας. 1372, pen. ἀποπεμψάμεθα (si bene habet, neque potius διαπεμψ. leg. est) αὐτοὺς τὸ πρῶτον. initio quidem eos contemsimus, non existimantes, eorum quiesquam ad nos pertinere. 1257, 20.

ἀποπομπὴς] repudiatio, relegatio, ut uxoris e domo atque convictu mariti. τὴν ἀποπομπὴν τῆς ἀνδρώνος. 1365, 12.

ἀποσαφεῖν] disertis, planis, expressis verbis. vel, aperte, palam, in publico, ut alii malant reddere. 1367, 27.

ἀποσκιρτᾶν] resilire, id est, celeriter aufugere, e conspectu se proripere. κἂν ἀναγκασθῇ που συντυχεῖν, ἀποσκίρτησιν εὐθύς. 411, 14.

ἀποπλεῖν] proficisci in nave, abire. ἀποπλεῖν ἐστὶν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι τις ἂν ἐθέλῃ. 932, 17. referri, repetere domum in nave, vel cum classe. 568, 14.

ἀπόπλουτος] vecors, demens. οὐχ οὗτος εἶμὶ ἄφρων, οὐδ' ἀπόπλουτος. 561, 10. μὰ γὰρ οἶσθά με οὕτως ἀπόπλουτον καὶ παντελῶς μανόμενον. 912, 10.

ἀποστίγειν] ἐφ' οἷς ἤγαγε ἀποστίγομαι. 403, 17. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀποστίγη. 885, pen.

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ' ἔστι καινότερον. nescio, neque possum comminisci, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum ausum, si aperte bellum mecum geratis, qui istæc in pace audeatis. 160, 2. ἀπορούμενος ὑποδέξασθαι αὐτούς. non habens, qui eos excipere. 1190, 27. ἐνδεεῖς ἦσαν ἁπάντων καὶ ἀπορεῖτο τῆς σωτηρίας. 1380, 4. εἰ δ' ἀπορεῖς μὴ καπὸς ποιῆσαι. si vero rationem non invenis me vexandi. 581, 11. οὐκ ἀπορῶ μὲν οὐτῖν πολλά. non desunt quidem, quæ dicam, multa. 657, 13. καίτοι καὶ τοῦτο οἶμ' ἂν ἀπορήσαιμι δεῖξαι. 759, 16. πολλὰ ταῦτα ἀπορῶν περὶ τούτων, καὶ καθ' ἕκαστον ἐξελεγχόμενος. 830, 2. ἀλλ' ἴσως σε ἐς ἀπορῶ. 1903, 16.

ἀπορία] defectus, inopia, seu numorum, seu consilii. ἀπορία δικαίων λόγων. 407, 18. εἰς ὅσην ἀπορίαν κατέστη. 1185, 2. ἀπορία πολλὰ χρημάτων συνέβαινεν αὐτῷ. 1191, 8. In plurali crebro usurpat Demosthenes. πλοῦτον ἀντὶ τῶν ἰσχάτων ἀπορῶν. 386, 15. 1125, 25. 1311, 27.

ἄποροι] οἱ ἄποροι pauperes, egeni. πλὴν εἰ

μὲν τῇ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀνδράσι φθονοῦμεν. 141, 22. τάλαντα δοῦλοντας μάστιγι εἰς τοὺς ἀνδρώους τῶν Ἑλλήνων. 174, 13. ἀντανασπλεῖν πρὸς τοὺς εὐπορωτάτους δεῖ τοὺς ἀπορωτάτους. 182, 23. τοὺς ἀνδρους τῶν πολιτῶν ἐκπεῖβουσι. 260, ult. ἐκ τῶν ἀνδρῶν εἰς τοὺς εὐπόρους μετάστημα τὰς τριηραρχίας. 262, 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα). nomina lenta, quæ redigere sit arduum. 1209, 7.

ἀπραγμόνως] præ segnitie et mollitie et levitate animi defugere aliquid. 108, 21.

ἀπρέπειν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων. 615, 9. 755, 14.

ἀπρεπῶδες] v. supra sub ἀπιστεῖν.

ἀπόῤῥησις] interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόῤῥησιν. contra expressam obnuntiationem. 902, 25.

ἀπόῤῥητος] ἀπόῤῥητα sunt aut ea, quæ dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quæ aut nemo sciat, aut pauci, et quæ propalari haud expedit. ἵνα ὅντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων. tam eorum, quæ in vulgus exire nil impedit, quam quæ celanda sunt. 10, 10. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον. arcanum illud omnium ore jactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19, 27. ἀπὸ τῶν ἴδιων κακῶν τὰ ἀπόῤῥητα λέγομεν ἀλλήλους. infanda, fœda dicta et audita. 268, 22. πλύνοντας αὐτοὺς τὰ ἀπόῤῥητα. convicia mutuo ingerentes turpissima quæque. 1355, 5. τὰς ἀπορῥήτους αὐτοῦ, ἅσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γοάς. 563, 1. τὰ ἀπόῤῥητα οἶδεν. 579, 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορῥήτων. 776, 17. τὰ ἀπόῤῥητα τούτων ἐκτιμήσεως ἄξια εἰρήματα. 1467, 15. ἐλλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας. arcana status, latus undum reip. aperit. 805, pen.

ἀπορῥίπτειν] οἱ ἀπορῥιμμένοι. abjecti, contemti. 242, 3. ὅταν ἡ πενία μὲν τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορῥίπτηται. 792, 25.

ἀποσκαλεύειν] ad amorem stare. ἀναγκαῖον ἦν ἐκ' ἀγαθῷ ἀποσκαλεύειν τὸν νοῦν μετεώρους. 1213, 24.

ἀποσκευάσασθαι] ἀποσκάλαι ὄζειν ἀποσκάσαι. 322, 9.

ἀποσκῶν] τὰ δυσήμερα ἀποσκέσας. 845, 18.

ἀποστάσιον] ἀποστασίου ὄφλειν, scil. δίκην, causa cadere deserti patroni. ἀποστασίου ὄφλειν ἀπέδοσθαι. vendidisse. 790, 2. Liberti pristinis heris honorem debitum si minus exhibuissent, licebat actionem ἀποστασίου in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiscebantur libertatem. 940, 15. in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου judicabat Polemarchus. ibid.

ἀποστασιὴ τῶν πεμάτων. cum quis ipse alteri de bonis suis cedit. 386, 12.

ἀποστασῶν] ἐξ' οὗ πολὺ τῆς γνώμης τῶν Σύλλου ἀποστατῆς. 488, 25.

ἀποστέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expediero, in mare demisero. 1154, 17. et 19. ὅταν ἀποστέλλωσιν ἐκ τοῦ ἐμπορίου. e portu solverint. 915, 11. γράμμ' ἀποστέλλειν. remittere ad aliquem cum legatis ejus responsum ad ipsius interrogata. 81, 17. τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας ἀποστείλα. 252, 7. θυσίας ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποστέλλειν. 256, 14.

ἀποστρέφειν] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστρέφειν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ σοῖσιν πολλοὺς τοῖς φεύγουσι. 142, 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀποστήσεσαν ἑαυτούς. 172, 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀποστέρησαν. 207, 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας. 227, 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται. 297, 4. ἐάν τις ἐκὼν φαρ' ἑκόντος λάζῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστρέσῃ. defraudet, reddere recuset. 528, 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθὲν. defraudatum me it. 1185, 10.

ἀποστόρησις] ἐπ' ἀποστορήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διαλλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς διακλασίας. 735, 5.

ἀποστολεῖς] collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, ut classes navales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructæ e portu solverent. οὐδὲς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέδη. 262, 18. προσκαλεσάμενον αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστολέας. 1146, ult.

ἀπόστολος] classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφῆκατε. classem emissam, aut emittendam dissolvistis, dimisistis. 30, 5. εἰς ἃ [Dionysia et Panathenæa] τοσαῦτα χρήματ' ἀναλίσκετε, ὅσα οὐδ' εἰς ἅπαντα τὸν ἀποστόλιον. 50, 8. τοὺς ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν. 50, 10. τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμόν. 262, 15. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον. 1152, 1. τὸν ἀπόστολον διὰ τάχους ποιεῖσθαι. 1208, 7.

ἀποστράτηγον ἐκκαίσατε. ab imperio militari eum revocastis. 669, 7.

ἀποστρέφειν] ὃν ὅπως φυτεῖ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀποστρέφετε. aversati sitis. 281, 1. ἀποστρέφειν τὸν γλάττων. detorquere. 406, 4. ἀποστρεφομένης τὸν χεῖρα. 1157, 3. οὐχ ὅπως ἀποστρέψ-ειν, dehortatus est, ἢ διακώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν γεγένηται. 1263, 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποστρέψ-ειαν [al. τρέψ-ειαν] οἱ θεοί. 1491, 10.

ἀποστροφὴ] κατέπτηχε πάντα οὐκ ἔχοντα ἀποστροφήν. carentia perfugio, receptaculo. 42, 22. ἐνούσης οὐδεμιᾶς ἔτι ἀποστροφῆς. 702, 26.

ἀποσφάλλεσθαι] de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione præceps in mare ruit. 801, 14.

ἀποσχοινίζειν] exterminare, excludere in-

terposito septo. ἀπεσχωτισμένος πᾶσι τοῖς δικαίοις. 778, 16.
ἀποσώζειν] ἀπεσώθη ἐν τῷ λίμνῃ. e mari in continentem servabatur in vivis. 910, 11.
ἀποτάττειν] deputare, ablegare aliquo, ut milites in præsidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι. 238, 8.
ἀποτίμειν] ἀποτετιμημένους τὸν ἀργάβα. 175, 25.
ἀποτίειν] τῷ δὲ χρόνῳ ἦλθ' ἀποτισομένη. 422, 12.
ἀποτιθέναι] ῥᾳδυμίαν ἀποδίδοσθαι. 101, 6. ἀβελτηρίαν. 140, 9. ἀποτιθέναι. asservare. in Verwahrung haben oder nehmen [to have or take care of]. 1193, 10.
ἀποτιμᾶν] ἐὰν δὲ πλείονων ἡ οὐσία ἀποτετιμημένη (gerichtlich taxirt [judicially taxed], seu potius, verhypothecirt [mortgaged]) ἢ χρημάτων. 262, 4. τὸν πρᾶτα, ὃς φασὶ τὸ χωρίον ἀποτετιμῆσθαι. pro cujus valore et assecuratione curavit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, ut æquivalens aliquod. für die Mitgabe hat er sich lassen das Landguth zuschreiben, als ein Stück, das iener am Werthe gleich ist, damit er der Wiedererstattung der Mitgabe gewiss seyn, und sich an etwas halten könnte [for the dowry he has made them assign to him the estate, as an equivalent in value to the former, that he might be sure of the restitution of the dowry, and hold something as security]. 865, 4.
ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata æquivalentem tradit, et tantisper possidere jubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit. 871, 19. et 26. τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἐᾷ διαῤῥῆδην εἰς ἃ τις ἀποτίμησιν εἶναι δίκας. 1030, 4. et ult. ἀποτιμῶμαι τὸν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. ich lasse mir eine gerichtliche Hypothec auf das Haus geben, für die 10 Minas, die ich an ihm zu fodern hatte [I compel him to mortgage the house to me for the 10 Minas, which he owes me]. 1029, 19.
ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. jus esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisdationem pro tutela male gesta repetere possint. 866, 2. ἀποτίμημα καθιστήκει τῷ παιδί. war ihm als baar Geld angeschlagen, und statt der Bezahlung verpfändet worden [had been rated to him as ready money, and pledged instead of payment]. 1187, 20.
ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον. 878, ult.
ἀποτίνειν] ἀπέτισα τὸν λειτουργίαν. pecuniam dependi necessariam illi functioni vel illi muneri edendo. 841, 7. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις. dependere hostibus pro redimenda vexa. 926, 18. ἀποτίσουσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων. 1024, ult. ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. solennis formula in æstimatione litis. quæ pœna corpore toleranda, aut quæ multa æraria luenda. 523, 2.
ἀποτόμως] præcise, prærupte, absolute, sine ulla exceptione, definitione, sine discrimine. τῶν πραγμάτων οὔτε καλῶν, οὔτ' αἰσχρῶν, ἀποτόμως ὄντων. 1402, 16.
ἀποτρέπειν] debortari, absterrere, prohibere. 217, 22. pœnarum severitate. 526, 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἐξαμαρτάνειν μέλλοντας. 606, 8. οὐκ ἀποτρέψομαι (scil. τοῦ λέγειν). haud dubitabo dicere; absterreri me non patiar, quominus dicam. 700, 11. ἣν οὐκ ἔστιν ἀποτρέψαι τοῦ τἀληθὲς εἰπεῖν. 1397, 2. ἵνα δείξας ἃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταῦτα σωθῆν. 1431, 19. καὶ ὑμεῖς μὲ σωσθῆτε, οὐκ ἀποτρέψομαι λέγειν. 1434, 12.
ἀποτρίβειν] τὸν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψόμεθα. 12, 19.
ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν. cum usus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quassatumve fuerit. 1215, 22.
ἀποτρόπαιος] Ἀπόλλων ἀποτροπαῖος. 531, 26.
ἀποτυγχάνειν] μᾶλλον ἄχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν. 155, 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινὸν ἐστιν. 295, 3. γνώμῃ διαμαρτὸν ἀποτυχεῖν. 716, 3. ἀπέτυχε τούτου. 1053, 20. ἂν μὲ τύχῃ ὄν ἐθέλετο τοῦ πατρὸς οὐκ ὀργισθήσεσθαι ὅσῳπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτύχῃ. cupita et sperata haud consecutus. 1192, 8. ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς στείρας. 1379, 14.
ἀποτυμπανίζειν] fustigatione necare. τοὺς στασιαστὰς αὐτοὺς ἐκείνῳ μισθῷ τε καὶ ἀποτυμπανίσαι. 126, 17. παρεχεῖμα ὡς δεῦρο ἐκπεμφθὲν ἀποτετυμπανισμένους. 383, 16.
ἀπουσία] ἡμᾶς διαβάλλειν καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. desertionem nostram sociorum, quos in malis destituimus. 10, 5.
ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρόν. hostem declarare. 160, 27. φασὶς ἐκσανίδους ἀπέφηνεν. 395, 26. ἡμέρας ὑρῶς καὶ δικαίως ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν. 1042, 2. ἀποφανῶ pro simplici φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam. 1455, 27. πλὴν ἡ δίκη καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων. in ærarium intulit, aut a rationalibus in tabularium ærarii inscribi curavit. 480, 11. 481, 10. ἔνδικα μνᾶς τοῦ ἐναυτοῦ ἀπέφηνε. in indice acceptorum retulit. er hat mir sie in Rechnung gebracht, als etwas, das er für mich eingestrichen, und mir zu berechnen hätte, angesetzt [he has placed them to my account, as something received for me, and for which he had to

prise me credit]. 819, 13. λῆμμα οὐδὲν ἐμοὶ γεγενημένον ἀποφαίνουσι. quæstum nullum in rationibus gestæ tutelæ commemorant, aut etiam repræsentant, et oculis subjiciunt. 821, 6. cum quo convenit ut æquipollens ἀνοδιωκήτου. contrariam est ἀφανίζειν. οὐδὲ γὰρ τοῦτον ἀποφαίνουσιν. ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent. 823, 3. ἀποφαίνειν τὰς διαδικασίας. proferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογοῦσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν. 826, 13. χρέως οὐδὲν ὀφείλετο ἐπὶ τῇ ἰσχατιᾷ· τῶν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomine contracti æris alieni, in latereulo suarum facultatum. 1041, 20. πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τοῦτον ἀπέφαινον τὸν πρῶτον κατάξαντα. hunc aiebam primum mihi verbera inflixisse. 1265, 25. In medio, animi sui sententiam declarare, pronuntiare. πεοδιῶνας (copiam facere) περὶ τούτων τῇ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. ὁ σύμβουλος πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται. 291, 18. ἃς ἂν εἰς κοινὴν γνώμην ἀποφανῶμεν. tanquam locum vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique licuret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret. 390, 7. ἀποφαίνεσθαι ἵφα τὸν δίκαιον εἷς ὤν. se, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum. 898, 22. et 24. ἀποφήνατο κατ' αὐτοῦ ἰφήμην τὴν δίκαιον. 899, 9. ἤδη τῆς δίκης ἀποφαινομένης, πατός. sententia jam pronuntiata. 1265, 20.

ἀπόφασις] οὐ μόνον ἀμφισβητησάς, ἀλλὰ καὶ ἀποφῆναι αὐτῷ, τὸν ἀπόφασιν ἠτοιεῖτο. pronuntiabat sententiam pro arbitrio. 899, 14. ἀπόφασιν δοῦναί μοι τῆς αὐτοῦ οὐσίας. enumerationem, indicem substantiæ suæ. 1039, 2. et 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἤδεμα τὴν ἀπόφασιν (scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας). 1043, 12. ἀπόφασις ἦν τῆς δίκης. dies erat peremtoria, qua sententia decretoria pronuntiaretur. 1153, 4.

ἀποφέρειν] reum aliquem agere, nomen ejus deferre ad prætorem, diem ei dicere. ἀνάγκης πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφήν. 243, 11. ἀπηνέχθη. exhibebatur ejus nomen judici, ut ærario debentis. 542, 14. 622, 23. 817, 13. γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1332, 12. magistratui exhibere gestæ a se tutelæ, aut imperii magistratusve rationem literis consignatam. 824, 6. 1187, 25. literas ab aliquo sibi commissas ei, cui inscriptæ sunt, reddere. einen Brief bestellen, abgeben [to deliver, present, a letter]. 909, 14. restituere mutuo sumtam ei, cujus est, referre illuc, unde sumsisses, vel abstulisses. παῖδα διάκονον ὑδρίαν ἀποφέροντα χαλκῆν ἀλλοτρίαν ἠτημένον. 1155, 6. τὰ μὲν στρώματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπήνεγκεν ὁ Αἰσχίνης, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπήνεγκεν. 1191, 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, in Rechnung angeben [to state in account]. ἀπενεγκεῖν ἐν τῷ λόγῳ χιλίας δραχμάς. 1189, 8. ἀποφέρειν ναύτας, est, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, repræsentare. 1208, 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα. apud prætorem edere nomen arbitri, cui causam disceptandam commisisses. 1244, 14.

ἀποφεύγειν] effugere discrimen condemnationis, aut mortis, sive a morbo, sive a judicum sententia. absolvi. ψηφίσματα τὰ τότε μὲν ἀποφυγόντα. 302, 17. ἅρπις ἐν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον, ἐπειδὰν δὲ τελευτήσωσιν αὐτῶν τις — 308, 1. ὡς ἠσθετο τὴν νόσον οὐκ ἀποφευξούμενος. 840, 8. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, aut ἐν ταῖς δίκαις) ἃς ἐγκάλουν ἐμοί, vel ἀπελύθην ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἐμοὶ ἐγκεκλημέναις. 1014, 8. eadem ratio constructionis est in illo altero loco: ἃς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα. 1021, 2. οὐ γὰρ, ἂν ἕτερον δεῖξη δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγειν αὐτὸν προσήκει. 1117, 18. εἴ τι γε γραφὴν (in jus vocatum) ἀπέφυγε. 652, 22.

ἀποθνήσκειν, vel ἀποθανεῖσθαι] οἱ ἀποθνήσκοντες. vita defuncti. 1072, 26.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προοικοδομεῖν εἰώθασιν. 1276, 10.

ἀποφυγγάνειν] absolvi in judicio. 644, 25.

ἀποχειροτονεῖν] latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio removere. ἀποχειροτονήσατε τὸν στρατηγόν. 676, 10. et 19. ἀποχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας. repudiastis, reprobastis. 678, 1. ἐὰν δέ τινες τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀποχειροτονθῶσι. abrogentur. 706, 17. οὐ μόνον αὐτὸς ἀποχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔπαυσαν ἐπολίσιον (scil. ἀποχειροτονθῆναι). 1330, 17. εἰ ὁ δῆμος, ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀποχειροτόνησε Μειδίου. si plebs Midiam absolvisset. 583, 7. ἀποχειροτονήσατε (negastis voce publica suffragii vestri) τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι. pronuntiavistis vos illas merces, ut ab hostibus, rite et jure captas esse. ihr habt das Schiff für gute Prise erkläret [ye have declared the vessel a lawful prize]. 703, 24. ἀποχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγός. auctoritate vestra ab imperio militari revocabatur. 1187, 3. 1210, 7.

ἀποχρῆναι] satis esse. καὶ οὐνῦτι ταῦτ' ἀπέχρη. 688, 14.

ἀποχρῆσθαι] abuti. τοῖς δ' ἐπήμασιν αὐτῶν

[legum puta] ἀνυχθέμενοι. 215, 8.
ἀνυχωρεῖν] aliquo receptum habere, ut in latebram se abdere, prætextum aliquem, pro excusatione sui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀνεχωρήσατε. 793, 14. 972, 26. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀνεχώρησε. 1155, 12. νυνὶ δὲ τῶν ἔσωσε τὸ αἷμα ἀνυχωρῆσαν. jam vero saluti mihi fuit cruor abscedens, vel dejectus. 1260, pen.
ἀποψηφίζεσθαι] latis suffragiis aliquem, aut aliquid, seu comprobare, seu reprobare. a) probare, judicio absolvere, insontem declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione potest hunc absolvere. 407, 8. ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς γενόμενον (scil. τὸν ἀγῶνα). vos reum hoc certamine absolvisse. 1383, 18. b) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἐδέχεσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε, repudiastis oblatam conditionem, οὐ τά γε ἐκείνου αἴτια, non ille profecto in culpa est. 140, 16. τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα. suffragiis omnium reprobatum. 271, 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν. 396, 2. numero civium expellere, civem subreptitium albo expungere, tribu curiave exterminare. 1302, 14. τῶν ἀποψηφισαμένων ἐμοῦ. qui me coetu suo, communione sua, expulerunt. 1316, 8. ἀδελφῶν ἐμεμπτῶν καὶ ὁμοπατρίων, τῶν μὲν ἀπεψηφισμένοι, τῶν δὲ οὔ. alios repudiarunt, alios minus. 1316, 24. ἀποψηφίζονται τοῦ παιδός. decernunt puerum a tribu sua arcendum. 1365, 14.
ἀπραγμοσύνη] studium pacis, et otii a molestiis negotiis vacui. 560, 22. 1329, 13.
ἀπράγμων] homo otii amans, rerum suarum satagens, a fremitu fori abhorrens. τὸν τῶν ἰδιωτῶν ζῆλον ἀσφαλῆ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀνίνδυνον. 150, 8. 541, 18. 960, 25. ἀπράγμων γάρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἀφιλόπικος. 1018, 1. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος καὶ μετρίου εἶναι πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπραγμονας. 1164, 13. ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φανοίμεθ' ἄν. 1264, 17. φίλους μὲν νομίζοντες τοὺς διδόντας [id est τοὺς φιλοδίκους καὶ πολυπεράγμονας, quorum in perpetuis litibus causidici uberem provinciam habent], ἐχθροὺς δὲ τοὺς ἀπράγμονας καὶ πλουσίους. 1342, 26.
ἄπρακτος] irritus, infructuosus, inefficax, womit nichts anzufangen, und aussurichten ist [in what is nothing to begin, and to do with]. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. 121, 15. εἰ τοίνυν τι τούτων ἄπρακτόν ἐστι τούτοις, id est, ὑπὸ τούτων οὐ πέπραται. si quid horum ab his patratum non est. 430, 13. διὰ τοῦτο ἅπαντα τῇ πόλει γίγνεται ἄπρακτα. per hunc si staret, nihil eorum omnium fieret, quæ fieri reip. expedit. 1224, 16. εἰ ἀγανακτοῦντας (factis irascendo). ἦν ἄπρακτόν τι τούτων ποιῆσαι. liceret, quæ jam evenere, eorum quicquam infectum reddere. 1449, 7.
ἀπραξίαν τῶν ἔργων εἶναι. rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil divendi posse. 820, 2. ἀπραξίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε. 909, 23. 914, 3.
ἄπρατος] segre, parum vendibilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν βῶτον, er könne den Quark, den Bettel nicht absetzen [he could not dispose of the trumpery]. 910, 1.
ἀπροβούλευτος] de quo S. C. nullum factum est. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit. 594, 23.
ἄπροικος] ἄπροικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι. 1014, 23.
ἀπροσδίκητος] ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνω. 672, 14. ἀπροσδόκητον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνεγκεῖν. 796, 11.
ἀπρόσκλητος] improvidus, inconsideratus. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μεταδόντας ἀπροσκλήτους ὑπομένομεν. 1232, 19.
ἀπρόσκλητος γνῶσις. pronuntiatio sententiæ judicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam sui accusationem, dicendamque pro se causam. 544, 3. ἐγγράφει τῇ δημοσίᾳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἰμμανῶν καταστάσεως ἐνωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δίκα δραχμάς. defert me ad aerarii tribunal, in ejusque tabulas nomen meum, ut debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, ubi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, mulctatasque fuissem 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in jus me non vocasset. 1251, 3. ἀπρόσκλητόν μου δίκη δραχμῶν δικῶν καταδικασάμενος. 1251, 12.
ἀπροστάσιον] ἀπροστασίου δίκη. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, cive Atheniense nullo utatur patrocinio. 940, 15.
ἀπροφάσιστος] promtus ad inserviendum, audendumve, eoque nulla molestiæ periculive utens excusatione ad subterfugiendum aliquod aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. ἐπὶ τοῦτον καὶ ἀπροφάσιστον ὑμῖν. 1396, 2.
ἀπροφασίστως ὧδε στρατεύσωσιν ἐπὶ τοὺς Πλαταιάς. indicta, h. e. nulla edita causa belli, feciali nullo misso, qui res repeteret, bellumque denunciaret. 1379, 17.
ἅπτεσθαι] Εὐβόλας ἥπτετο. tentabat. 252, 4.
πράγματος. 275, 2. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων. 418, 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἅψα-

σθαι τῇ χαρᾷ. 572, 20. λέγειν τοῖς χάρ οὐχὶ ἀφτάμενος. 646, 10. οὐκ ἐβουλόμεσ ἄπαντ-σθαι τοῦ ἱεροῦ. 1078, 21.
ἀπωθοῦν διὰ τὸν πόλεμον ἐκεῖσε. illuc amoliri, detrudere. 17, 8. a comitatu suo familiaque abigere. 23, 8. τὴν ὑπάρχουσαν οἰκίαν εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. 408, 22.
ἀπωτάτω] quam remotissime. 675, pen.
ἀπωτέρω γένει ὄντες. remotiores consanguinitatis gradu. 1066, 26.
ἀρὰ] diræ, quibus in concione Athenis a præcone inimici populi Ath. et in his ii devovebantur, qui P. A. vanis promissionibus decepissent. 363, 12. ταῖς ἀραῖς ἔνοχος. 404, 4. ὑμεῖς τὸν ἀρὰν καὶ τὸν ἐπιορκίαν [id est τὸν παρὰ τῆς ἐπιορκίας ἀρὰν] οἵαπερ ἀπεύχεσθε. 409, 21. ἀραί εἰσιν, ὅσας μυθεῖς ἄλλος κύριος γένηται. diræ sunt in eos dicendæ publice, qui summam rerum invadere conantur, quæ diræ obstant, quominus præter populum alius quisquam sibi summam rerum potestatem arroget. 489, 23. solebant diræ testamentis subscribi, si quis ibi scripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς γραφείσας ὑπὸ τῶν πατρός. 960, 13. ἀρὰς διδοὺς καὶ χαλεπὰς ἐπαρᾶσθαι. 1268, 24.
ἀργαλέος] παῖσι δ' ἀργαλέην ἰμάσσει χόλον. 423, 5.
ἀργεῖν] οἷα ἔπι αὐτὸν ἀργεῖντα, οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐκείνταντων ὑπὲρ αὐτοῦ τι σπουδῆν. μή τι γε δὴ τῆς θεοῦ. 24, 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπραγῆν. 38, 19. ἀργῆσαί φησι τὸ ἐργαστήριον. cessasse ab opere faciundo. 819, 16.
ἀργία] ἐστὶ περὶ τῆς ἀργίας νόμος. 1309, 19. contra desides, negotiationem, opificium, quæstum honestum nullum exercentes. διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ ἐπιτηδεύματ' ἐστι. 1412, 21.
ἀργὸς] τά τ' ἔμπρα αὐτῶν [facultatum pars] καὶ τὰ ἀργά. et quæ fœnus referebant, et quæ nullum, sed inertia atque mortua jacebant. 815, 15.
ἀργυρᾶν, scil. ἔργον, et ἀργυρᾶ, scil. ἔργα, officinæ metallicæ, metalli fodinæ. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιδημιῶν. 109, 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρᾶ. 568, 17.
ἀργυρίου, vel ἀργυροῦ] ἐπιπάμενοι χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ πρεῖσθαι αὐτοῖς. 364, 13.
ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὅσους εἰς τριτάλαντ., ἀργύριον πραττόμενος, οἰκτείρειν φέρει καὶ καθικνεῖσθ τὸν λεγοντ. ἐφ' ἑαυτ. 60, 7. τὸ συναλλαγμάτιον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ses a se collectam ad redimendum caput et jus in foro standi. 329, 13. οἱ δ' ἐτοῦν ἀν ἀργυρίου πωλήσαιτ'. qui pro pecunia nihil non audeant patrare. 366, 18. subandi ἀντὶ, vel χάριν. item: πανοῦς ἕκατον ἀργυρίου (subandi ἀντὶ, vel ἐπὶ μισθῷ) συνεχῶν. 377, 23. προσλαβέτ γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολύ. 395, 8. ἀργύρια (in plurali) αὐτῶν. minutas summulas pecuniæ, aut quia ad multos respicit, a quorum unoquoque ille syccophanta sera exprimebat. 782, 24. ἀργυρίου δίκας ἐμοὶ εἰλκυσε δέο ἢ τρεῖς. causas argentarias vel pecuniarias adversus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me aufferendis et extorquendis. 1002, 6. τὰ ἀργύρια τῶν δικῶν [id est τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐπιζημιοῦν] ἐκμεμίσηται. res a me auferebat id, quo a judicibus mulctatus fueram. 1162, 18. περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου. 166, 1. et tota illa *de repartitione* oratione designatur illud res, quod omnes inter cives æqualiter distribuebatur, pauperesque atque locupletes, e reditibus reip. quæsitum, id quod fuisse δικῶν ἰδιωτικῶν patet e p. 169, 1.
ἀργυρῖτις] gleba argento fœta. *Silbererz* [*silver-ore*]. 974, 28, et alt.
ἀργυρώνους δίφρους. 741, 6.
ἀργυρώνητος] ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλείων. 212, 20.
ἀχῶς ἔχειν ὥσπερ κυλίκων. 66, 16. οὐ πανῶς, οὐδ' ἀχῶς ποιήσαι λογιζόμενοι. seguiter, ut homines faciunt commodorum suorum incurii. 109, 11. et 135, 10. πάντων ἀχθόντα διαπεῖσθαι. 144, 10.
ἀχθὸν ὀλεθρος. 385, 2. ἄχθον ὅλον ἀφαιρεῖσθαι. 821, 25. 824, 4.
Ἄρειος πάγος] Areopagi laudes et brevis enarratio fortunarum ejus. 641, 17. sqq. eædes deliberatas judicabat. 505, 10. incendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas. 627, 22. quomodo causæ capitales coram hoc tribunali fuerint actæ. 642, 13: leges, secundum quas in Areopago judicabatur, Draconis et Solonis esant antiquiores, et ab heroibus diiisque latæ. 643, 9. ubi etiam de antiquitate, sanctimonia et majestate hujus judicii prædicatur. judicabat de vulneribus opera data inflictis. 1018, 12. 1265, pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra fanum circumductum. 776, 20. ex hoc judicio cum infamia expulsus, quod hortatus aliquem fuisset, ut alterum fortiter verberaret. 1264, 22. Areopagitæ judicabant de sacris, de regia reginaque sacrorum, sed mulctare pro arbitrio ipsis haud licebat. 1372, 8.
ἀρέσκειν οὐκ ἐπιεικτον τοῖς τῶν ἑφέστοτος τρόπους. *sie konnte sich in seine Lebensart nicht finden, die stund ihr nicht an* [*she could not accommodate herself to his manner of living, she did not like it*]. 1362, 11. ἀρέσκειν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἴσ τι τῶν ἀδυνάτων. 1406, alt. εὐλάβεστο ἴγνων ἔπαινον τοῦ παραχρῆμα ἀρέσκειν λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ,τι ἂν μὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνάρεσκειν ἠγεῖσθαι. 1436, 6. πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὰ

παρὰ φρόντιστα ἀδύνατον. 1481, 3.
ἀρετὴ] ἃ γῆ καὶ ἥλιος καὶ ἀρετή. 269, 22. σὺ δὲ ἀρετῆς, ᾗ πάθαρμα, ἡ τῶν σῶν τίς μετ-ουσία; 269, 25. μαρήμεναι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος (subaudi ὑπέρ). 322, 10. ἀντὶ φυσίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι. 325, 4. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἅπαντι ἰσάσατε. 364, 23. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. 385, 11. ἀρετῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, τέρας δὲ ἀνδρία. 1394, 4. Arete, dea, numen personæ quasi humanæ indutum. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἄν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο. ut si quis filius deæ Aretæ, seu Virtuti, e deo Amore susceptus, nascereturque. 1407, 24.
ἀριθμεῖν] ἀριθμήσει τοῦτο ἐν χέρνιτος μέρει, οὗ ὀφείλει δίκην δοῦναι. 568, 5. ἠρίθμησε Φορμίων τὸ ἀργύριον. er zahlte das Geld aus [he counted the money out]. 1192, ult. ἠριθμήθησαν αἱ ψῆφοι. 1303, 1.
ἀριθμὸν ἡμερῶν προειρημένον ἀγαγεῖν. 618, 9. numerus minor interdum, non ante majorem, sed post ponitur, non adscendit-ur, sed descenditur in numerando. τέτταρσι γὰρ ἢ τρισὶ μησὶν ὕστερον. 987, 16.
ἁρπάζειν] prandere. ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ. 1155, 26. 1156, 8. ἴκανον, ἱκανὸν ἀριστήσασι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν. 1257, 9.
ἀριστεῖον] ἣν (Minervam æneam) ἀριστεῖον ἡ πόλις τῷ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου ἀνέθηκεν. 428, 15. testimonium et præmium virtutis publicum, monumentumque mansurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime se gessisse et alios superasse. 428, 15. ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ (id est symbolice dictam pro τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ) οἱ σύμμαχοι (scil. τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν). 616, 3. ἀριστεῖον ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων. 1378, 5. τῶν ἀριστείων στερη-θεὶς Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον. 1399, 2. ὁ δαίμων ἄλλῳ τἀριστεῖα ἐδίδου. 1399, 4,
ἀριστερὰ] sinistra manus. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες. 531, 12. 1072, 24. τῆς ἑωαριστερὰ [scil. πλευρᾶς] εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι μέχρι Βοσπόρου. 926, 2.
ἀριστεύειν] ἀριστεῖς ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. 1392, 4.
ἀριστίνδην αἱρεῖσθαι. 1069, 8.
ἀριστοποιεῖσθαι] ἀριστοποιουμένους, prandentes, φυλάξας τοὺς στρατιώτας. 675, 17.
ἄριστος] πράττειν τὰ ἄριστα τῇ πόλει consilia capere et exsequi reip. saluberrima, agere, gerere, honestissima, præclarissima. 254, 11. 310, 19. ὃν, ὡς ἄριστον ὄντων, αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐκελεύσατο μάρτυρας. 300, pen. ὁ ἄριστον εἰρήνης ἔχων τύχην, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ καὶ μίκχρι τῆς ἑσπέρας. 311, 12. ὑποκριτὴς ἄριστος. 329, 26.
ἀριστύειν. 813, 18.
Ἀρκτοῦρος] post ortum astri Arcturi e Ponto enavigantes multo majus æs fœnebre dabant, quam ante, in ratione, ut 300. ad 225. ob discrimina maris, quod tum sævire et tempestatibus crebrioribus exerceri incipit. ἰὼν δὲ μετ' Ἀρκτοῦρον ἐκπλεύσουσιν ἐκ τοῦ Πόντου ὑφ' Ἱερόν. 926, 4. ἕως ὁ ἔκπλους τῶν πλοίων τῶν μετὰ Ἀρκτοῦ-ρον [scil. ἐκπλεῖν εἰωθότων] ἐκ τοῦ Πόντου ἐγένετο. 1212, 24.
ἁρμόζειν] ἁρμόττοντα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν. 240, 2. οὐχ ἁρμόττει μοι, θυγατέρα ἐπίγαμον ἔχοντι, οἰκεῖν μετὰ τοιούτων. 1025, 4. ἁρμόττω μάλιστα πρὸς τὴν σὴν φύσιν. 1408, 20.
ἁρμοστὴς] τὰ κάλλη τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἁρμοστῶν. 258, 6. δικάτας ἐκεῖ τῷ ἁρ-μοστῇ κατατιθείς. 740, ult. prædæ ex uxorum liberorumque vestrorum ven-ditione collectæ decimas Harmostæ dependens, h. e. prætori Lacedæmoniis ibi constituto.
ἁρπᾶσθαι] post se trahit infitiationem oὐ, vel μὲ. ἀνδρώπους μισθωτοὺς, οὓς οὐδ' ἀρ-πάσθαι ἔνιοι ἂς οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι. 124, ult. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἁρπῶνται, τί τῷ ἀδικοῦντι προσήκει; 147, 17. ἁρπάμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρείαν. cum antea semper defugisses atque recusasses hanc functionem, legationis puta ad Phil. obeundæ. 319, 24. ὡς οὐκ ἐκεῖνος ἐγαύρει τὴν γῆν, οὐκ ἠδύνα-το ἁρπάσθαι. 871, 15. ἁρπῶται τὸν δια-θήκην. neget testamentum unquam scri-ptum atque reliotum esse. 955, 10.
ἄρπασις] οὐδ' ἅρπασις αὐτοῖς ἐστὶ, τὸ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ φιλίαν ποιεῖν πράττειν. 392, 12.
ἀρτεχῶς βοᾶς. 531, 19.
ἀρυραῖος Οἰνόμαος. 307, 25. Hesychius exponit sic: Ἀρυραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἴφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν στρατευόντων ὑπομένοντο Σοφοκλέους τὸν Οἰ-νόμαον.
ἀρχαγὸν] κλέπτουσιν ὑφ' ἀρχαγῷ ἅλωθεν ἄλ-λος. 422, 9.
ἁρπάζειν τὰ ὅπλα. 34, 8. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶ-σαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ φίλιπως ἁρπάζων οὐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ' ὑφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. 103, 16. 146, 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἁρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα. 1078, 5. παῖσι μὲ σὺξ καὶ ἁρπάζει μέσον καὶ ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας. 1252, 8.
ἅρπη] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν πλησιοχωρούν-των ἅρπας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἁρπῶν. 1084, 7.
ἄρρητος] βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσ-περ ἐξ ἀμάξης. 268, 13. ἵδυε τὰ ἄρρητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς φιλίας. 1369, 25. τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους θυσίας. 1370, 15.
ἀρρωστεῖν] ὅταν δ' ἀρρωστήσῃ, πάντα πιστεύ-εται. 155, ult. ἀρρωστεῖν προφασίζεται. 379, 15. ἐξέμυνεθαι ἀρρωστεῖν. jurato excusare valetudinem. 379, 17.

ἀβέβαιωμα] ἐὰν δ' ἀβέβαιωμά τι συμβῇ. 24, 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀβεβαιώματα τοῖς τῶν ἰατρῶν ἰκέταις καταπαύεται. 808, 14.

ἀβεβαιότης] ἢ γὰρ ἂν ἡμέρᾳ τῆς πλεν ἀβεβαιότης ἀπελλαγῆτε. 1459, 26.

ἀγεῖν] τὴν παῤῥησίαν ἐν τῇς ἀληθείας ἠγεμόνι. 1397, 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ παῦδ' οὕτως ἔχειν ἐκεῖδεν ἤρτηται. 1449, 18.

ἄρτιος] εὔπεσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει. 422, pen. ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ φωνιτά. 423, 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεωρίῳ διαλάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ἐβολούς. 918, 10.

ἀρχαῖος] vetustus. μὰ πυρροῦν πῶλιν ἀρχαίαν ἐξανιστάσας. 208, 21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πωλοίτου ὑμῖν ὑπαρχόντων. 220, 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371, 4. b) obsoletus, dudum oblivione obliteratus. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. 597, 18. c) sors, vulgo *das Capital* [*the Capital*], qui fœnus, usuræ, *die Zinsen* [*the Interest*], opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc significata usurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. sorte decedunt, seu creditoribus permittunt caput fortunarum suarum, super quo pecunias mutuo sumserant. *sie machen banquerout* [*they become bankrupts*]. 13, 21. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔγγυον τῶν δώδεκα ἐτῶν. 819, 2. τὰ ἀρχαῖα μόνις ἀπεδίδοσαν. 914, 28. οὐ μόνον τἀρχαῖα καὶ τοὺς τόκους ἀπεδίδου. *Capital und Zinsen* [*Capital and Interest*]. 914, ult. οἴεται δεῖν καὶ τἀρχαῖα ἀποστερῆσαι. *er meint, er müsse meinen Vater, nicht nur um die Zinsen, sondern selbst auch um das Capital bringen* [*he thinks it necessary to deprive my father not only of the Interest, but of the Capital too*]. 1200, 19. ἀποδοῦναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον. 1253, 9. 1292, 8.

Ἀρχαιρεσίαι] comitia legendorum magistratuum. 677, 16. et alibi.

ἀρχαίως] οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχεν, μᾶλλον δὲ πωλικῶς. 123, 20.

ἄρχειν] imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πότε καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν Athenienses ἐκόντων. 35, 5. 174, 3. ἄρχειν γὰρ ἐλώδατο. 104, 20. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ. 132, 13. πῶλιν, ἣν ὑπέλαφεν ὃς ἂν τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν ἀεὶ ζούλεται, μόνον ἀν ἐκατυσθῆναι. 144, 17. οὐκ ἴσθ' ὅπως ὀλίγου πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσονομίας ζῆν ἠμιμένοις οὐκ γένοιντ' ἄν. 195, pen. b) magistratum, honorem gerere. οὐδὲ δὶς ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐκαυτῷ. 747, 6. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum præire. ἄρχειν μηδενὸς μήτε λόγου, μήτε ἔργου ἄλλου. 189, 24. (τῶν πολιτευομένων — διαφθαρέντων, ἀπὸ σοῦ πρώτου ἀρξαμένων, citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ῥᾴδιος οὖτος ἄρχει τοῦ παῶς λέγειν. 269, 15. ἀρκτέον τὰ τοιοῦτα πωῶν ἀναγκάζων ἀπὸ σοῦ πρώτου. 595, 11. κυρίους εἶναι τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἰ τῳ προσγέγραπται χρόνος, ὅντινα (id est παθ' ὅν, vel ἐφ' ᾧ, vel ἀφ' οὗ) δεῖ ἄρχειν. unde oportet illam legem sui valoris exordium capessere. 713, 25. ἀλλ' ἐῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὑμῶν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores. 116, 13. οὐ ζούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 19. quæ ab oratore postulantur, sunt hæc: ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθέσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις. 308, 26. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκαστέχειαν. 932, 7. πάντὸς ἀρχομένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν. 1462, pen. ἄν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειῶν ἀδίκως. 635, 27. d) ἄρχειν] οὐδ' ἂν τις τῶν ἐνηὶα ἀρχόντων τυγχάνῃ ὤν. 264, 1. e) ἀρχόμενοι, qui sub imperio, in potestate alicujus sunt. μὰ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τι χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. 154, 24.

ἀρχεῖον] tribunal, dicasterium, forum. τὰ πας' αὐθέσιν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις θοι — ἢ τὰ πας' ἡμῖν. 145, 15.

ἀρχὴ] principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι. 21, 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι. 29, 4. ταύτην ἀναίτιον τῶν παιῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ δίκαια πράττειν. 208, 15. ἀφὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξελθεῖν. 288, 10. ἀρχὴν [præfationem orationis] ἔχετο, ἣν οἶμαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἵσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀναμνησθῆναι. 345, 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φανερισμοῦ. primi auctores fuisse ferebantur imposturæ, ejusque culpa ipsis, ut principibus, imputabatur. 371, 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν. ita rem ordine enarrare, ut res a principio inde repetatur. (idem quod in continente dicit ἄνωθεν ἄρχεσθαι.) 539, 19. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα, pro ἡ τῆς ἔχθρας ἀρχή. prima simultatum semina vel exordia. 1257, 7. b) imperium, potestas, majestas, tyrannis. ἀρχὴν ἐπίστευον. de magna et ex insperato oblata potentia. 69, 1. 577, 22. interdum seu temporis spatium significat, quo tribus quæque prytaneatu fungitur, seu Archontem, Archontesve, aut Prytanes: et universe honorem, magistratumve cum imperio conjunctum. ἀρχὴν κληροῦν, οἷον βουλῆς, ἢ Διομειδόντος. 997, 15. ἡ ἀρχὴ (prytanes tribus insequentis) παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superioris tribus magistratu jam defunctus.

1165, 26. 1146, 8. ἀκίνητα πρὸς τὴν ἀρχήν. 1244, 14. ἀρχὴς ἔλαχε καὶ ἔρξε δεκαμασθείς. 1306, 14. εἰσιέναι τὴν ἀρχήν. munus capessere. 1369, 19. πρίασθαι. 1369, 20. priore loco est ἀρχὴ bonos regis sacrorum, posteriore honos assessoris, penes quem nonnihil quoque potestatis erat. ἀρχὴ ἄνδρα δίκαιον. 1455, 15.

ἀρχαγέτης ἥρως, οὗ ἐστέφανοί ἐσται. 1072, 25.

ἀρχηγὸς Ἑλλήνων. 1378, 6. 1398, 18. et 21. et 27.

ἀρχίδικος] magistratulus infimi ordinis. 314, 7. ἀρχίδικος citat e Dem. Julius Pollux VIII. 83. Sed sine dubio ibi ἀρχιδίοις leg. est, et significatur locus Dem. p. 314, 7.

ἀρχιθεωρεῖν] Architheori munere fungi. 552, 4.

ἀρχιτέκτων] designator, inspector, moderator operum publicorum. θέαν μὴ καταπέμαι τὸν ἀρχιτέκτονα κελεῦσαι. 234, 23. b) sensu figurato, ut apud Latinos quoque architectus, pro auctore, constructore, effectore consilii, vel machinationis. 1018, 6. ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς. 1286, 10.

ἄρχοντι] τῷ ἄρχοντι, Eponymo puta, προστάττει ἐστιᾶσθαι ἐστιατόριον καὶ ἐφάνων καὶ τῶν ταμίων. 940, 10. ἀπαγορεύει ὁ νόμος διαῤῥήδην μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐνίοις ἀρχόντων γενέσθαι. 1376, 17. Archontes novem immunes erant triserarchiae. 465, 18. eorum erat curare, ut dies festi recte celebrarentur. 517, 11. Archon tibicines choris per sortem distribuebat. 519, 1. per ludos gestabat coronam auream. 520, 16. Archontem coronatum, h. e. in fanatione, si quis pulsasset, conviciisve incessisset, is infamis notabatur. 524, 27. τὸ τῶν ἀρχόντων οἴκημα. senaculum, ubi Archontes ad deliberandum conveniunt. 542, 2. Archontum erat, arbitria judicum pedaneorum subscriptione sua confirmare. 542, 8. Archontibus erant sui assessores. 572, 10. apud Archontem denuntiari debebat, si qua uxor maritum deseruisset. 871, 2. Archon eponymus cognoscebat in causis filiarum virginum, quas patres heredes reliquissent. 980, 1. 1068, 8. item de possessione legitima injustave hereditatum. 1052, 20. 1054, 17. 1080, ult. 1135, 25. quid sibi vult obscurus ille locus Etymologi v. Ἄρχων, p. 151. —ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ εἷς τῶν ἐνίων. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται ἓξ, βασιλεύς τε καὶ πολέμαρχος, καὶ ἄρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον (num οὗτοι δὲ ἰδίας δίκας διέλαχον, vel ἴδια διαστήρια εἶχον) ὅσπερ Δαμοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκριτον ἀπολογίᾳ γράφει. quid scribit? et ubi? ea oratio non est apologia, sed accusatio. ad curam Archontis spectabant orbi, et orbae, atque viduae, domusque desolatae. 1076, 14. apud Archontas fiebant ἀντιγραφαί, seu contestationes litis de falso dictis testimoniis. 1128, 9. et ἀνακρίσεις, seu scrutinia partium litigantium ante litis contestationem. 1324, 13. Cum archontes sic nude nominantur, non semper novem Archontes designantur, sed universe fungentes honoribus et imperiis quibuscunque, quaestura, praetura, strategatu, praesidentes sive in senatu sive in dicasterio quocunque: foedus utique sit error, ubicunque loco-rum ἄρχων aliquis appelletur, ibi statim cogitatione ad Eponymum deferri.

ἀσεβείας causae agebantur in foro regis sacrorum. 940, 13. ἀσεβείας γραψάμενος τὸν ἀδελφὸν τοῦ Λακεδαιμονίου. 1301, 15.

ἀσεβεῖν] οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πεπραχότων. 347, 24. ἀσεβοῦσαν εἰς τοὺς θεοὺς περιφανῶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζουσαν. 1349, 6.

τὸ ἀσέβημα ἤδη ὑμέτερον γέγονεται. culpa impietatis ab illa ad vos transit. 1362, 25. κοινὴ (ad omnes pertinens) ἀσέβημα, οὐκ ἀδίκημα μόνον. 548, 11.

ἀσεβὴς] ἵνα μὴ ᾖδεν τοὺς ἀσεβεῖσι τιθεῖ τοῦτον τὸν νόμον. 732, pen. μισθ' ἂν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου. 786, 12. cur Phocenses ἀσεβεῖς appellentur v. Schol. ad 364, 6.

ἀσελγαίνειν] περὶ ὧν εἰς ἡμᾶς ἠσέλγηκεν. 1257, 25.

ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία, ἧ πρὸς ἅπαντας χρῆται Φίλιππος. 131, 11.

ἀσελγεῖν] ἠσελγημένα. facinera per petulantiam commissa. 521, 2.

ἀσελγὴς] πολὺ τῶν θεαματοπωλῶν ἀσελγαντέρους. 23, 19.

ἀσελγῶς τοῖς χρῆσθαι. 120, 10. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι. 216, 22. ἀσελγῶς ζῆς οὗτος, ἐστι καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσχύνεσθαι. 958, 15. ἀσελγῶς καὶ πολυτελῶς διάγοντα τὸν βίον. 1355, 3. ἀσελγῶς καὶ προπετῶς ἐχρῆτο αὐτῇ. 1355, pen. ἀσελγῶς περιυβριζόμενος ὑπὸ τοῦ Φρυνίωνος. 1356, 24.

ἀσθενεῖν] ἀegrotare. 13, 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς πλουσίοις μὴ λέγοι, μισθὸ δυσπόνει, δι' ὃν ἀποφοίξονται τὸν νόσον — 307, pen. ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι. 1460, 1.

ἀσθενὴς ὁ τεταγμένος. 12, 25. αὐτὸ καθ' αὑτὸν ἀσθενές ἐστι. 154, 19. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα. 186, 13. τῶν ἰδίων δικαίων τὸν ἐν ταῖς πολιτείαις ἑαυτοῖς οἱ νόμοι κοινὸν τὸν μετουσίαν καὶ ἴσον ἐποίησαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 16. τἀνδὸς ἰσχυρὸν ἐστι καὶ τοὐναντίον ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπραχόσιν ἑαυτοῖς τὰ φράγκατα. 406, 2. ἀσθενέστερον εἰρεῖν τὸ δίκαιον. 642, 2. τὸν ἀσθενῆ παρὰ τοῦ πλουσίου, ἐὰν ἀδικῶνται, δύνασθαι λαβεῖν. 1122, 8. πάντα τἄλλα σφῷ' ὑμῖν ἐπραμένος ἀσθε-

τέκνα τοῦ ἄνδρος γεγενημένα. 599, 19. ἀοθενίστερος ἦν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας πόνον ὑπομεῖναι. 637, 17. εἰς ὠφέλειαν ἀσθενές. quod parum prodest. 1471, 4.

ἄσιτος] ἀσίτους, impastos, jejunos, vacuos, καὶ ἀγεύστους. 1213, 24. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἠδύναντο ἱλαύνειν. 1223, 9.

ἀσκεῖν] ἴσχθρὸν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἠσκήκαμεν. adversus nos ipsi armavimus, instruximus, eluimus, artibus veluti palæstricis et campestribus erudivimus. 36, 12. εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκείνους ἤσκηται. 124, 16. ἀσκοῦντες τὸν ἐκεῖ τούτοις φθόνον ἐπ' ἀλλήλους. 799, 13.

ἄσκησις] exercitatio palæstrica. 1408, 4.

ἄσμα] ᾄσμάτων αἰσχρῶν ἀκροατά. 23, 21.

ἄσμενος δέξεται ταῦτα. libenter in se suscipit. 885, 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς πατέπλευσα, ἄσμενον φάσκοντα ἐκφαίνειν με. 970, 25. ἄσμενον ἐφόσον με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1161, 26. ἄσμενος ἄκουσι. 1161, ult.

ἀσμένως ἀκούειν. 237, 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει. 293, 21.

ἄσπιστος, ἀνάρματος, ἄμικτος ἀνθρώποις. immitis, implacabilis, cum quo negatum est amicitias contrahere. 786, 10.

ἀσπιδοποιΐαν, vel ἀσπιδοποιικήν] officina fabricandis scutis. 945, 15. et alibi.

ἀσπονδος πόλεμος. implacabile bellum, in quo locus induciis nullus est. 314, 16.

ἄστυρε] οὗτοι γὰρ σῖτος ἐκῶν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀστύρῳ διὰ τὸν πόλεμον γεγενῆς. 379, 4.

ἀστάθμητος] ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν ὄχλος, ἀστασθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων. incertissimam, de cujus voluntate atque studiis omnium minime certa capi possit conjectura. 383, 5.

ἀστεῖος] ἂν ἓν ἢ δύο ἀστεῖα εἴπωσι. 689, 6. τὰ τῶν λόγων ἀστεῖα τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι πεπλάνηκεν αὐτούς. 1441, 22. πολλὰ ἀστεῖα ἂν εἴποιμι. 1461, ult.

ἀστοφάντως ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆει. 331, 3.

ἀστὸς] εἰ καὶ πατὴρ Θάτερα ἀστὸς ἦν. 1307, 24. ἀστὸν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ. 1312, 9. ergone ἀστὸς et πολίτης inter se differunt. Videntur ἀστοὶ esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes: πολῖται autem poterant esse, qui Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσήγαγον ἐμὲ ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ γεγενημένον εἶδός. 1315, 20.

ἀστράβη] mulus clitellarius, ut Mœris Atticista interpretatur. ἐπ' ἀστράβης ἐχούμενος. 558, 16.

ἀστρατία] cum quis a castris abest, expeditioni militari jussus cum reliquis civibus interesse omisit. ἀστρατίας ἅλων. 533, 10. ἀστρατίας ἅλων φεύγειν. 999, 6. ἀστρατίας γραφάς. 1353, 25.

ἄστρον] ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄγυα, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γάσται. 792, 21.

ἄστυ] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι τὴν στρατιάν. in domos suas cujusque privatas et intra mœnia oppidi sui copias nostras recipierent. 300, 1. οὐχὶ τὸν κύκλον μέσον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστεως. 326, 1. τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν. 379, pen.

ἀστυγείτων. 632, 26. 1381, 23.

ἀστυνικὸς] urbanus, qui moribus, studiis urbis, vita et commoratione in urbe delectatur, eamque rusticationi præfert. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀστυνικοῦ. 1274, 24.

ἀστυνομεῖν] honore ædilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi. 1461, 11.

ἀστυνόμους] differebat ab ἀγορανόμων eratque de magistratibus inferioribus. 735, 10.

ἀσυγγνώμων] immanis, qui ignoscere recusat. οὐθεὶς τῶν ἀσυγγνωμόνων δικαιότερος συγγνώμης τυγχάνει. 547, 8.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἴδῃς καὶ ἀσύμφορόταταν ἡμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 20. ἀσύμφορον ἡγούμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι. 491, 6. οὕτω σοφὸν ἐστιν ἐν τῷ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν, ἢ παράνομον 654, 9. 729, 2. 804, 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορα πράττειν. 1456, 1.

ἀσύνθετος] qui non patitur se ad pacta conventa, seu incunda, seu servanda, adduci. ἀσυνθετώτατον. 383, 6.

ἀσύντακτος] cui partes suæ demandatæ non sunt, qui certam in classem non est relatus, neque jussus certa pensa præstare et conferre in publicum corpore fortunisque suis. 170, 19.

ἀσφάλεια] οὐ μὴν οἶμαί γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν συσσῶσαι ὑποστελλόμενον. 14, 4. μέγαν ὠθοῦσι τὸν λόγον, ἀδύνατον δὲ ἴσως ἀσφάλειας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et cædes violenta, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent. 142, 28. Θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἴσχε. 143, 21. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δίκης, οἱ δ' ἀσφαλείας. 154, 26. μηδενὸνωντε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδηλον μᾶλλον, ἢ τὴν ὑπὲρ τῶν παλῶν κίνδυνον ἡρημένης. 295, 16. οὐδὲ τριηρίας χρέαν εὐθημίας τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δίδωσι. 301, ult. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας εἶκε ἴχει τὸν αὐτόν. 319, 19. λαθεῖν καὶ ἄδηλον ἴχμι τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν. 1472, 14.

ἀσφαλὴς] τὸν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ἰδόν παρέσχητε ἀσφαλῆ. 31, 19. ἄσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος. 150, 8. ἐς τῷ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτὸς πράττειν, σὺ δ' ἀκινδύνου. 150, 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν

ἐκπερτιμήσων φίβων δότι καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσι φλαυᾶσθαι. 395, 5. ἀσφαλὲς et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον εὖτον ἀφοβόδσαν. 372, 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερά. 1460, 16. οὐκ ἀσφαλὲς μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιούτοις ζῆν ἐν ταὐτῷ. 1025, 7.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλέστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι. 220, 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. 143, 1. διὰ τῶν ἐτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν. 241, 5. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλῶς ἐστὶ πολιτεύεσθαι. 399, 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην. segre ferre quod ad pœnas dandum adigaris. 555, 26.

ἀσχημοσύνη] ἄλλα ἀσχημοσύνη, ἃ δούλων, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα. 609, 17. κἂν ἀσχημοσύνη τὰ δεινότατα. 1396, 26.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεῖ τινὰ ἀσχολίαν ἑαυτῷ. 94, 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρεῖν τὴν αὐτοῦ παροῦσαν. 1033, 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι. negotium, occupatio creata a necessitate rerum suarum satagendi. 1081, 25.

ἄσχολος] Θηβαίων ἀσχόλων ὄντων. 36, 4.

ἀσχόλως εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὅν. 900, 19.

ἄσωτος] ἀς δῆτα σωφρὼν καὶ ἄσωτον ἐπιδεῖξον. 1124, 24. est is, qui nescit σώζειν pacta tueri, conservare parsimonia et sobria administratione, sed prodigit.

ἀσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν. 1025, 19.

ἀστρατεῖν] cum exeundum in castra esset, domi manere, militiæ suæ munia defugere, pati se in aoie et castris desiderari. 31, 16.

ἄστατος] ἄστατον καὶ ἀνώμαλόν ἐστιν ἡ φύσις. 774, 8.

ἀστάτως λαμβάνειν. 38, 11.

ἀστᾶξία] τὴν ἀστᾶξίαν ἀπολών. 38, 14.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἴδιαν μόνον. 173, 7. quarum rerum nulla esset Athenis immunitas, ea p. 464, ult. sqq. enumerantur: τῶν τριηραρχιῶν οὐδεὶς ἐστιν ἀτελὴς, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου. 691, 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νηὶ λειτουργιῶν. 1217, 23. ἐξ ἀτελείας ἔβαν καλὴν ἐταίραν. eine schöne Gesellschafterinn, die ihm nichts kostete [a handsome mistress, who cost him nothing]. 1358, 11. οὐσης αὐτῷ ἀτελείας ἐν τῶν νόμων. 1353, 23. quo e loco colligi posse videtur, functionem aliquam publicam jus ἀστρατείας dedisse, ut illis muniis fungentes a militia legitime abessent.

ἀτέλειστος] χώραν ἀτέλειστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι. 1461, 15.

ἀτελὴς] liber a necessitate pecunias contribuendi, aut molestas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γινομένους τοὺς πλουσίους. 260, 10. ἀτελὴς τῶν ἄλλων λειτουργιῶν. 565, 4. ἀτελῆ στρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι οὐ δυνάμενος. 568, 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἰδιαυτοῦ πρόσοδον. reiner Profit [clear profit], lucrum, quod superest deductis omnibus in rem factis sumtibus. 816, 8. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν. zollfrey [duty-free], cujus nullum vectigal solvitur. 917, 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῆ πεποιήκασιν. a contributionibus exemerunt. 1044, 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσηται, ἀτελὴς ἔσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου. adjudicatio erit irrita, cassa. 1055, 1.

ἄτη] τὴν ἄτην ὀρῶν στείχουσαν τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας. 419, 3. et 13. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθος φυόμενα. 423, 2.

ἀτιμάζειν] contemtui habere. 1016, 20. et 25. 1017, 11.

ἀτίμητος δίκη, actio est ea, cujus pœnam, vel mulctam, causa cadenti non arbiter, aut judex pro sensu suo irrogat, aut æstimat, sed lex jam dudum definivit atque præscripsit, quid reus condemnatus luere in ære pative corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δίκα μηδὲν δίκην ἀγανίσηται. 543, 17. ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ τὴν δίκην. 978, 10. ἀτιμήτους φούγειν δίκας. 1276, 19. causarum hoc genus erat durius atque acerbius, utpote in quo æquitati et indulgentiæ judicum locus nullus esset, sed severitas legum modum mulctarum definientium dominaretur.

ἀτιμία] ἦν ἐν οὐτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι. 122, 12. ἀξιοῦν τῆς πρεσπούσης ἀτιμίας. 283, 25. φοβερωτέρας ἡγήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη. 296, 21. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντας. 835, 11. ἀτιμίαν patris, h. e. imminutionem capitis, per quam jus in foro standi amitteretur, a patre defuncto filius, quasi hereditate traditam, suscipiebat, gerebatque, donec, quæ pater ærario debuisset, lueret. 603, ult. Superstite tamen adhuc patre filius erat ἀνίτιμος, eoque licebat ipsi, loco et nomine patris, causas in foro agere. 1322, 10.

ἄτιμος ἔστω καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. 121, pen. ubi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ὑφεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὲ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴεσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν ποιῶν μετέχειν. 200, 11. ἀτιμός τινος, exsors alicujus honoris. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι. 200, 15.

ἀτιμοῦν] privare jure in foro standi. ἐφ' ᾗ γὰρ (γραφῇ) ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἀτίμωσε οὐκ

ἐκπεσεῖν. 548, 8. ergo qui actiones majestatis susceptas haud persequeretur, is infamis fiebat. τὸν ἀνώνητόν τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἀλῷ, τὸ τίτιον μέρος τοῦ σώματος ἀτιμοῦσθαι. 1231, 22. πως' ὀλίγας ψήφους ἀτιμώσατε αὐτόν. 743, 22. ὁ μὲν ἄθλιος ἀνθρωπος [Straton, ni fallor] ἀτίμωται καὶ ὕβριστα. citat Hermog. p. 347, 5. e Midiana, ni fallor.

ἄτοκος] ea, cujus nulla dependitur usura, quæ gratuito alicui conceditur usurpanda. ἑαυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ. 1250, 13.

ἀτολμία] verecundia. τοῖς ἀναθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύασεν. 1407, 14.

ἄτολμος καὶ μαλακός. 106, 22. τίνα δὲ ἄτολμον οὕτω καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι. 405, 17. ἀτολμότατος πάντων. 405, ult.

ἄτοπος] τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἂν εἴη. 16, 23. οὐδὲν οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ἰδεῖν. 141, 26. ὡς ἔστιν ἄτοπον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (subaudi τινὰ) αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα. 198, 7. ἄτοπος μεγάλη παραχή. pro ἀτόπως. 215, 12. Sic etiam p. 439, pen. in Aldina est ἀτόπους τινὰς δυσχερεῖς ἀνθρώπους. ubi nunc legitur καὶ δυσχερεῖς.

ἀτρέμας] lente, suspenso et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἴσθι, καὶ σὺ, ὁ ἀτρέμας. 982, 17.

ἄττα] pro τινα, vel ἄτινα. ὁποῖα ἄττα ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα. 17, 15. λαθεῖν δὲ ἄλλα ἄττα, nescio quæ, οὐδεὶς ἐπύθετο καὶ βλασφημεῖν. 406, 21. ἄττα διελέχθη. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἄτινα. Etymolog. M. p. 167, 43.

ἄττειν] subsilire, persultare. ἄττων δεῦρο πάππου. 786, 5.

ἄττης] vel Attis. ὗες ἄττης, exclamatio fanaticorum in sacris Cybeles. 313, 27.

Ἀττικίζειν] cum Atheniensibus facere, partes eorum tueri. οἱ μὲν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον. 1334, 10.

Ἀττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ. 1424, 2. conf. v. Ἀττικῶς.

Ἀττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χάραν ἔχουσι τὴν Ἀττικήν. 274, 26. ἀμυδρῶς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα. 1370, pen.

Ἀττικῶς] εἴ τις αὐτῶν ἀφίλοι τὸ γιιόσιισθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 11. conf. p. 1424, 2.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 22. ἀτυχεῖν de populis libertate multatis. 196, 26. et ult. item de privatis, infamia notatis, aut ἐπιτιμίᾳ sua denudatis. 533, 22. ἐν οἷς ἐτύχασαν οἱ ἄλλοι, θρασὺς ὤφει. 314, 26.

ἀτύχημα] τέλειον τατύχημα τῷ βασιλεῖ ποιῆσαντι. 173, 11. καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνεδείμεῖτο ἀσύκιιτο. 294, 13. τοὺς ἐπὶ τῶν ποιῶν ἀτυχημάτων, ἂν ἐφέσεως, λαβόντας ἄδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν sc.). 321, 10. οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἀτυχήμασι. 643, 10. ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον ἀτυχήσαντες. 885, 6. οὐχ οὕτως ὀνείδος, ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη. 1434, 19.

ἀτυχὴς] οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὔτ' ἀτυχὴς τίς εἰμι. 34, 13. οἱ τότε μὲν ζαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι. 231, 16. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχὴς, ὃ, πρὸς τοῖς ἄλλοις πακοῖς, καὶ τὸ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐξετάζειν ἐμαυτὸν συμβαίνει. 1485, 16. οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὔτ' ἀτυχὴς ἐγὼ, ἅστε ἀσυχθήσεσθαι ζούλεσθαι μᾶλλον ὑμᾶς ὠφελῶν. 34, 13.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μετασχὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις. 1039, 18. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si in paupertatem deciderint,] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [cognatorum puta] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιεῖσθαι — 1100, 7. ἀτυχία peculiariter appellatur capitis imminutio, qua jus in foro standi et sacra participandi perit. 533, 11.

αὐαίνει δ' ἄτις ἀνδρα φύμενα. 423, 2.

αὐδᾶν] de oraculis, prædicere, vel imperare, mandare. 531, 2.

αὐθάδης. 1405, 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. 424, 9.

αὐθημερόν] adhuc eodem ipso die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud evenit. αὐθημερὸν ἦσθετο. 543, 11. 1069, 21.

αὐλαία Δύρα. 422, 23.

αὐλὴ] ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ. 1155, 27. 1156, 8. ἐπὶ τῆς ἰσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι. 1385, 2.

αὐλητὴς] αὐλητοῦ κεχορήγηκα. 565, 6.

αὐλητρίς. 525, pen.

αὐξάνειν] πυξήσαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipsi nos eum opibus, potentia. 11, 24. αὐξάνεσθαι μέγας, hoc est, εἰς μέγεθος. 19, 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἐώρων αὐτὸν πυξημένον. 19, 23. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος ᾤετο δεῖν. 35, 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γίγνεται, τοσούτῳ τὰ τούτου πύξεται. 36, 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ καταρχὰς ὁ Φίλιππος πύξηται. 116, 9. ἐν μέσῃ τῇ Ἑλλάδι αὐξανομένου ληστοῦ τῶν Ἑλλήνων. 140, 18. οἷς ὁ πατρὶς πύξάνετο. 328, 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ ἔμπορον· ἐκ δὲ τούτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον. 1297, 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς αἰσχύπης πυξήθησαν, perfectæ sint. 1402, ult. 1406, 6.

αὐτάρκης] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμᾶς ἀναπάζειν, ἃ προσήκει, πράττειν. 32, 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπιπαῖς εἰσὶν αὐτάρκεις. ipsæ sibi ad perfectionem et ad finem suum consequendum

sufficiunt alieni non egentes auxilii. 450, 14. ὅσα ἄλλα τὰς ὑπόσους αὐτάρκειας ἔχει τοῖς κεκτημένοις. quæ laudes iis, quibus insunt, vel solos sufficiunt ad utilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et prædicatio, seu voluntas, aliis licet invitis et præconium denegantibus. 1393, 10. αὐτάρκη πατασχεῖν πράγματα. 1464, 14.

αὐτακάγκελτος. 247, 24.

αὐτίκα δὴ μάλα. mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo utar statim succurrente. 778, 25.

αὐτόθεν (illinc) ὥχετο φυταῖς φρέαις. 614, 22. cum adhuc hic, Athenis, in urbe esset. 1215, pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum assignatum in unam aliquam domum ipsa in urbe sitam, aut in rus aliquod in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum: opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos. 1110, 7.

αὐτοπράτωρ ἐκουσίας. cujus in arbitrio est, ut, si velit, impune pejeret. 215, 2. οὐ γὰρ αὐτοπράτορές εἰσιν Ἀθηναῖοι τινὰ, ὃς ἂν βούλωνται, κολάσαι. 1372, 14.

αὐτολήκυθος] qui ipse sibi suus minister est, suique lecythi bajulus. 1261, 17. 1262, 6.

αὐτόματος] γίγνωμ αὐτόματον. 11, 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα οἴόμενοι σχήσειν καλῶς. 11, 23. αὐτόματος ἦλθε ὁ καιρός. 11, 27. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγονέναι, τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον δέοντα περιμένει. 296, 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ. 1420, 14. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ἃς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν. 1445, 20. πάντα αὐτόματα ἴσται. 1449, 21.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἧττον ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι. 15, 26. πάντες ἂν ὅσοι ἐλεύθερα καὶ αὐτόνομα. 327, 8.

αὐτόπτης] οὐ γὰρ οἶόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνόν καταστῆσαι. 600, 11.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταὐτὸν εἶναι πέμπτην. 360, 5. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. αὐτός μοι (pro ὁ αὐτός μοι) ἐστὶ λόγος οὗτος. 471, 15. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος. 1430, 12. ταὐτὸ τοῦτο adverbialiter, pari modo, subaudi ποιήσας. just so. richtig. eben das wollte ich haben. die Sache verhält sich vollkommen so, und nicht anders. es trift auf ein Haar ein [just so. exactly. I wanted just so. thus is the matter, not otherwise. it coincides to a hair]. 526, pen. Conf. p. 171. 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametsi unus tantummodo homo esset, cui servi singuli sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosve pone se trahit pedissequos. αὐτὸς pro τις. 95, 25. αὐτὸς pro solus. τὴν ὀφελίαν αὐτὸν στρατεύσεσθαι. solummodo per ætatem. 123, 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ. solummodo ea, quæ imprimis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto prætermittenda. 269, 13. item 284, 20. αὐτὸ in orationibus judicialibus designat judices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῦ καὶ ἀναγίνωσκε σὺ, pro λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀναγνώσῃ τοῦτο τούτοις, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνδάδε καθίζουσι. passim locorum. ἥκασιν αὐτὸ ὅς με. ultro, sponte sua redit ad me. 1156, 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἐκέντα. 1178, 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταὐτὸ [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] κατεστήσῃ. in statum pristinum primigenium restituat. 1044, 27.

αὐτοσχεδιάζειν] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, τεμερarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίστασθαι, sed rerum naturam e disciplina usuque longæ exercitationis tenere, δεῖ περὶ τῶν μεγίστων. 1414, 11.

αὐτοτραγικοπίθηκος] mera, pura puta simia tragica, ein leibhafter tragischer Affe [a downright tragic ape]. 307, 25.

αὐτοῦ] hic loci, Athenis, in Urbe. ζῶσι δ' αὐτοῦ ἐπιδημοῦντες. 1207, 6.

αὐτόφωρος] ὃν ἐπλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι. 382, 5.

αὐτόχειρ, τοῦ φόνου. qui manibus ipse suis cædem patravit. 321, 17. αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ὀφθῆναι γενόμενος, ipse per semet, non per alium subornatum, petulantiam suam coram populo, in publico, exserere. 534, 4. αὐτόχειρά μου τούτοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγονέναι νομίζω. arbitror eum mei homicidam esse factum, seu suis me manibus peremisse. 549, 5. τὸν αὐτόχειρα, homicidam, ἔχοντες ζητοῦντε. 552, 18.

αὐτοχειρίᾳ λαβὲν αὐτός. ipse suis manibus raptum. 787, 26.

αὐτόχθων] μόνοι γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε κάσσιν. Arcades puta. 424, ult. 1370, 14. ὡς αὐτόχθονες ὁμολογοῦνται εἶναι. 1390, 3.

αὐχὴν] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχέν' ὄφιτες (ob metrum, pro θέμενοι, sinentes sibi imponi) δουλοσύνης. 322, 12.

ἀφαιρεῖν] adimere, detrahere, eripere. a) in activo. προφάσεις ἀφελεῖν. 26, 2. εἰ μὴ Θετταλοὶ, καὶ Πλαταιεῖς, καὶ τὸ τοὺς Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δόσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν. nisi comments de Thespiis, et Platæis, et Thebis mox pœnas daturis, veritatem nobis eripuissent. 354, 16. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοιτο τὸ γιγνέσθαι,

καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. τὸ συμεῖσιν ἀφειδεῖν ὁμολογεῖ. 1041, 14. ὅστις ἂν ἄλλου τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιρῶνται (scil. τοὺς ἀνθρώπους), quasi si homines ullius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνῳξαι. 1041, 16. ἀφελὲν συσπεῖν, id est, ἀφεὶς, vel ἀμελήσας. seposita tantisper et ex animo amandata meditatione. 627, 2. ἀφεῖλεν οὐδέν. nihil excepit, nil cavit. 645, 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν. in scribendo omittere. 848, 5. τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσυλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφεῖλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege pœnam carceris. 738, 27. b) in passivo. ἓ παρ' ἐλάχιστον ἐφῆκεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ βάλανταν ἐγγυησίαν. 217, pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίωβολα ἀφαιρεθέντος. 516, 4. τοσαύτην ἀρᾷξειν καὶ συμμαχίαν. — ἐφ' ὃν μὴ ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως. 232, 23. c) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὃς οὐκ ἔστι δίκαιος οὐ χαλεπόν ἐστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι. difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud sequam eam esse. constructio hæc est: οὐ χαλεπόν ἐστιν ἀφελέσθαι αὐτοῦ τοῦτον τὸν λόγον, οὐ λέγοντας, vel οὐ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. 77, 13. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. 229, 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητῶν ἀφελέσθαι φαίνεται. 230, 10. ταῦτ' ἀφιεῖσθαί τις ὑμῶν. hæc vobis quisquam eripiet, h. e. vincet negando vera ea esse, quæ vos contenditis. 447, 16. οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρεοστοὺς ἀφειλόμην (subaudi τὴν ἀφείλεσθαι, aut τὰ δεδόντα, ut alibi plenius legitur). 468, 27. 469. 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. 525, pen. τὸν δωρεάν. 596, 10. μὴ μὲ ἀφαιρεῖ τὸν τιμωρίαν. facultatem mihi ne eripe pœnas repetendi. 581, 10. ἂν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελέσθαι τὸν μνήμην δύναιτο. 597, 17. deposcenti aliquem ad pœnam, denegare, tradere nolle, aut jam abducenti vi eripere. 651, 8. et ibidem sæpius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν. 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς καλύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος (mulctæ, qualis æstimata fuisset, vel prætii, quod mancipium venale valet) ἀφεῖλεν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι. 1328, 8. 1358, 18. 1360, 4. ἀφῄρεσαι δὲ τὸν σαυτοῦ ἀνυθεραπευτὴν ἀφ' ὧν ἔζη. spoliasti socrum tuam ipsis necessariis alimentis. 1123, 1.

ἁμαρτάνειν] κἂν μὴ τύχωσι, ἁμαρτῶν. 181, 21.

ἀφανὴς] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως παρὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν. 24, 8. χάρις ἀφανής. gratia, cujus auctorem is, cui collata fuit, ignorat. 416, 4. φαίνοθε ἐκείνῃ μὲν (scil. τῇ οἰκίᾳ) τὰ ἐμὰ φανερὰ πανθ' ὑπάρχοντα, ἐμοὶ δὲ πάντ' ἀπόντα ἀφανῆ. 837, 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανὴς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias illas cæco fœnore, sub nomine mensæ Phormionis, exercere posset. 1121, 17. τοῖς ἀφανῆ (obscuram nascendi sortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν. 1411, ult. τἀφανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς. 1485, 6. Conf. φανερός. ἀφανὴς οὐσία, sunt facultates omnes, quæ non sunt in fundis, sed in rebus mobilibus, ut e. c. pecunia parata, sive ea in arca asservata jacet, sive penes fœneratorem quæstum facit, item veste, supellectile pretiosa, mancipiis, equis, pecore, instrumento rustico, mercibus venalibus etc.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολὺν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἠφάνισται. 616, 10. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἀφανίσασι. 757, 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν. 791, 16. πλεονεκτούς. 820, ult. eorum mentionem, quæ utique facienda in ratione gestæ tutelæ fuerat, prorsus nullam fabere, sed artificium hunc alto silentio præterire. ἀφανίζουσιν ἅπαν ὅλως τὸ ἐγκλητήριον. 821, pen. ἀφανιζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν. supprimendis testamenti tabulis hereditatem meam mihi fœnertam atque controversam reddentibus his, atque ignorabilem, segreque noscitabilem. 827, 12. τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνισεν. quæ mancipia in ratione commemorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submovit, effecit, ut nulla usquam apparaent. 839, 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε. 1319, 8. ἐμὲν ἐσθῆτα. corrumpere, destruere, dilacerare. 562, 16. δέξαι ἐργον κἀλόν, ὃν οἱ νοικθτοι σπάνιας φασὶν ἀναλίσκοντες τρόπον, οὐχ οἷοί τ' εἰσὶν ἀφανίζειν. omnibus modis prodigalitatis carpentes, tamen haud valent absumere. 689, pen.

ἀφειδῶς] ἐμοῦ πρὸς τὸν πόλεμον. 152, ult. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι. 255, 6.

ἀφελὴς] ἐκ ἀφελοῦς καὶ παῤῥησίας μεστὸς οὐ παύσεται. 1489, 9.

ἄφεσις τῶν ὠλοδν. 251, 3. ὅτι μέν καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, φάσκων ἀναλλαγὴν καὶ ἄφεσιν γενέσθαι. Quittung und Verzicht [quittance and resignment]. 893, 13. τίς οὗτος ἄφεσι, ἔστι ἄφεσιν μὲν ἑαυτὸν μαρτύρων πεποιῆσθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐνεκάλει τὸν ἄφεσιν, συγκεκλεῖσθαι ἐπὶ καθ' ἑαυτοῦ κεῖσθαι. 1114, 8.

ἀφημερεύειν] diem extra stationem assignatam agere. 238, 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ἄλλων ἀφθονίᾳ λαμπρὸν. 106, 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγορίαν. tot mala perpetravit, ut tanta

esset ipsius accusandi copia. 547, 25.
ἄφθονος] ὃς Ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίμων ξύλων. 219, 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέρως καὶ εὐπορωτέρως. 255, 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεὶς, ἐπὶ τούτῳ σεμύνηται. 312, 17. ἄφθονον οὐκ ὄντα τὸν σῖτον ἐπῄδεσθαι. 1208, 2. λόγοις ἀφθόνοις — ἐντυγχάνων. 1442, 24. Conf. p. 1424, 20. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀσκοῦμαι, τί πρῶτον ἐδύσωμαι τῶν παρόντων κακῶν. 1470, 12.
ἀφθόνως] κἂν τούτοις (scil. τοῖς λόγοις) ἀφθόνως (nisi potius ἀφθόνως leg. sit) ἐντύχωσιν. et ubi in uberem rerum dicendarum copiam inciderint. 1424, 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* [*of what the heart is full, that overflows the mouth*]. 1473, 19.
Ἀφιδναῖς. 1348, 7.
ἀφιέναι] ὁ παρὼν καιρὸς μυσπουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 12. παρακινδυνότητα καιρὸν ἀφιέναι. prætermittere. 11, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κυριεύοντες ἀφιέντες. quæ est magna violentia et injuria legibus patriis oblata. 215, 4. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν. 246, 1. πάντα τἄλλα ἀφεὶς καὶ παριδών. 277, 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν δεῖ ἀφεῖται. absolvitur, quæsitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat præteriti temporis acta ad examen notamve revocare. 292, 12. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνάς. nihil sibi reliquit indictum. 293, 12. οἷας τότ' ἀφῆκε φασὰς ὁ φίλιππος. 301, 10. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίστε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25. ἀφιέναι. liberum ab accusatione remittere, absolvere. 372, ult. οὐδ' ἀφιέντων ἀφίσει. etiamsi vos ipsum a crimine majestatis absolvatis, (Æschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, ejusque ejurare amicitiam. 377, 11. τὰς δίκας ἀφῆκαν τοῖς ἐκγόνοις. remiserant. 540, 11. ὧν πρόσπκέ σοι τὴν ὀργὴν οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι, emittere, tanquam virus excernere, οὐδὲ εἰς τὰς ὁμοτίχους σοι πόρπας, ἀλλ' εἰς τὸν οὕτω σε θρέψαντα πατέρα. 611, 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consessibus ordinariis feriante. 708, 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes, h. e. noluit eorum sententiæ causæ suæ decisionem permittere, sed missos eos fecit. 861, pen. ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμάτων. 896, 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diversa sunt. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφίτομα· καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπήλλαξε. 952, 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφῇς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Παυταίνετον τουτονί. 966, 2. ἀπάντων τούτων ἔρως καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πισθῆναι· ἀφεῖναι (planius utique dixisset καὶ λύσις τοῖς πεπεισμένοις, scil. τὸν φόνον, τέτακται, τὸ πισθῆναι τοὺς πεπεισθότας ἀφεῖναι αὐτοὺς τὸ ἔγκλημα). 983, 18. ἀλόντα καὶ ἀφεῖ. absolvat, liberum et insontem declaret homicidam, eique ignoscat. 983, 20. ἂν ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι δράσαντα, οὐδὲν τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι. 983, 21. ἀφειμένη ἐλευθέρα (id est εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρός. 1155, ult. 1156, 1. περεῖντες τὴν οἰκαδὲ σωτηρίαν, ἐπότε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει. 1211, 17. πόσα μὲ οἴεσθε δέκνυσ ἀφιέναι. 1225, 19. ἃ ἐν τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀσυγχρότητι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίεμι. fisco remitto atque condono. 1247, 3. ἀφιέναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν. 1354, 25. ἀφεῖσθαι ναυλίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιποὺς. 1395, 21. ἀφεθέντες τοῦ θέους. 1464, 22. ἀφεθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα. 1480, 11.
ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἀνάσας δὲ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσαναρρῶσιν ὑμῖν. praeter oracula identidem ad vos illinc, (Delphis, Dodonave) redeuntia, dii hæc quoque monita, mantissæ instar, nunquam non addunt. 532, 6. domum redire, ut si e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. 1188, 11. ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν. redit e peregrinatione negotiationis privatæ gratia suscepta. 1193, 8. τῶν ἀφιγμένων. qui illinc (Lacedæmone puta et Argis) legati huc venerunt. 1423, 27.
ἄφιλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥστε — tam amicis denudatus. 1246, 11.
ἄφιξις] τὴν τότε ἄφιξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο. abitum, discessum, profectionem. 58, pen. ἄφιξις οἴκαδε. domum reditus. 1463, 6. 1484, 7.
ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ὑμεῖς ἀπάντων τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ ἀφεστήκατε. concessistis, destitistis. *ihr seyd davon abgestanden, ihr habt euch dessen begeben* [*you have resigned, desisted from it*]. 78, 21. ἀφίστατε τούτων αὐτῷ. 99, 4. 198, 22. καὶ τῷ πάνυ πίθῳ τῶν ἀφεστώτων δικαίων προσίζηται. 118, 21. οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνου συμφερόντων ἀφίστημι. 129, 11. 146, 14. οὐδὲ τῶν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν θαβαίοις συμφερόντων. 291, 1. 327, 23. ταῖς γνώμαις ἀφεστάκατε τῶν πραγμάτων. 131, 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν. 294, ult. conf. 295, 5. ἀποστὰς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, τῆς πολιτείας. 328, 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων. 350, 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι. exsors hujus caussæ volo haberi, *ich sage mich davon los, und mag nichts damit zu*

schaffen haben [*I renounce and do not wish to have any thing to do with it*]. 353, 20. *μὴ τῶν ἀφίστασο — ἀλλ' ἕως μὴ τότε προσποιοῦ.* 355, 21. *ἀποστῆναι τῆς πατρίου οὐσίας.* 380, 21. *ἀφεστηκέναι ἁπάντων τῶν πεπραμένων.* 385, 16. *ἐφ' οἷς ἡ πόλεμφασα πόλις τῶν ἑαυτῆς ἀπέστη.* *sich des ihrigen begeben hat* [*has resigned its own*]. 386, ult. *τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστάσι.* 489, 14. *οὐδ' ἑκάτερον τοῦ λόγου ἀποστατέον.* 499, 10. *ἀποστῆναι τοῦ κακόν τι ποιεῖν.* 504, 7. *ἀφίστασι τοῦ Σοσθεῖν ἑαυτῷ.* 560, 20. *ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου.* concedimus de frumento, juri, quod nobis in illud est, renunciamus. 887, 11. *ἀφίστασι τῶν ἐκείνου.* renunciat hereditati bonorum ejus. 924, 22. *τῶν τοῦ ἀδελφοῦ.* 939, 6. *ἀφίστασθαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις.* 1044, 21. *ἀφιστάμενος ἄλλου τινὸς τῶν δικαίων.* nolens cedere ullo alio de genere eorum, quæ fieri par est. 1167, 12. *ἀφεστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων.* impendia reformidasse, defugisse. 1230, 7. *ἀποστῆ τούτους τῶν χωρίων ἀποδόμενος.* 1280, pen. *ἀφίστασι τῆς προικός.* *entsagt, thut Verzicht darauf* [*resigns, foregoes*]. 1363, 14. *τοῦ ἀγῶνος.* 1386, 15. *λέγειν ἔχειν οἶμαι σωτηρίαν ἀφεστηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων.* distantem, discrepantem. 1446, 1. *οὐκ ἀπίστου τῆς πρὸς ὑμᾶς σπουδῆς.* 1468, 18. *οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ἃν ἀφίστασθαι.* 1485, 2. b) *ἀποστήσασθαι*, curare, ut alter, a quo rem, e. c. æs, emeris, rem illam venditam tibi statera appendat, quo tu verum ejus pondus, eoque valorem, cognoscas. *τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποστησάμενον τὸν χαλκὸν τῶν αὐτῶν τῶν ἡμετέρων.* illum servorum nostrorum, qui æs sibi traditum susceperit, atque a tradente pondus æris sibi libra approbari curaverit. *der es sich hätte zuwägen lassen* [*who had had it reweighed*]. 1199, 24.

ἀφεῖν] *τὴν πατρίδα ὑπόπτην καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἀφεῖν.* versus Athenas hinc quotidie prospicio. 1472, 15.

ἀφίστος] *ἀφορητότερον οὐδὲν ἐστὶν ὕβρεως.* 529, 9.

ἀφορίζειν] excipere, eximere, excludere a regula universali. 719, 17. *ἀφορίσας*, pro *ἀφορισμένος*, singulariter, peculiariter, exclusis reliquis. 778, 27. b) *ἔχειν ὑποβάλλειν*, vel *πιστοποιεῖσθαι*, palis, indicibus oppignerationis, sepire, h. e. oppignerare, *verhypotheciren* [*to mortgage*], *ὅπως τούτου ἡ οὐσία ἦν ἀφωρισμένη*, *mit Pfählen besteckt, verpfändet* [*planted with poles, pledged*]. 1202, 21.

ἀφορμή] *τὸ δὲ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ πασῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται.* 16, 1. *τοσούτῳ πλείονος ἀφορμὰς αὐτοῦ* (quam ille) *πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἴσχομεν.* 156, 20. *τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἴσχειν καὶ τοῦτο μὲν ἀφορμήν.* 171, 22. *ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα.* 186, 13. *ἀφορμή*, fundus, caput pecuniarum, *das Capital* [*the Capital*], quod impenditur fœnori quærendo, aut negotiationi exercendæ. 186, 18. *τὴν ἀφορμὴν* (opes, nervum rerum gerendarum) *ἅπαν ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατάπτυστον τοῦτον.* 559, 22. *εἰ ἦν αὐτῷ ἰδία τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ.* *hätte er ein ihm eigenes Capital bey oder in der Bank stehen gehabt* [*if he had had any Capital of his own in the Bank*]. 947, 22. *πίστις* (*der Credit—credit*) *ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν τῆς ποσῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσάσιν.* conferre materiam, unde amicitia mutua alatur atque confirmetur. 1403, 9.

ἀφοσιοῦσθαι] *ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ἥδιστα τὴν συμφορὰν φέρειν.* ubi ritibus atque ceremoniis statis et legitimis satisfeceris, atque religione te liberaveris. 1160, ult.

ἀφραδία] imprudentia, temeritas, stultitia. *αὐτὰ δὲ φθείρειν πόλιν ἀφραδίαισιν ἀστὰ βούλονται.* 421, ult.

ἄφρων] *οὐ γὰρ ἦγαγε οὕτως ἄθλιος, οὔτε ἄφρων ἦν.* 395, 17.

ἄφυκτος] *κἂν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται.* pœnam et exitium effugi non posse. 1479, 3.

ἀφύλακτος λυφθῆ. 45, 5. securus, qui sibi non satis cavet. 671, 7. *τοῖς φυλαττομένοις οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι.* 1451, 5.

ἄφωνος] *σοῦ δ' ἀφόνου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου.* 292, 6. *περάττεται τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν, ἄφωνος Αἰσχίνης.* 294, 19.

ἀχαριστία] *συνεργοῦσας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προσκλαυσομένους ἄγειν.* 330, 14.

ἀχάριστος] *τοῦτον δ' οὐ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι.* 1185, 5.

ἄχθεσθαι] *μᾶλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιόν τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυγχάνουσιν.* 155, 19. natura solent homines *ἀχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτούς.* 226, 22. *εἴ τι ἀχθεσθέντες μικρὸν πρὸς τελευτήσαντας ἐπαλλαγήσονται.* 1478, 9.

ἀχρεῖος] *ἀχρεῖον τὴν ἐπιμέλειαν καθίστησι.* 504, 13.

ἄχρηστος] *ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν πολλούτων γίγνεται.* 121, 15. *οὐδ' ἀχρηστότερους νομίσας Θηβαίων, ἐκείνους εἵλετο ἀνδ' ὑμῶν.* 382, ult.

ἀχρήστως] *πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσαν.* 1414, 5.

ἀψευδεῖν] lex jubebat *κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν.* in merchimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona

fide uti. 459, 19. ὃς τῷ μετέχοντι μὴ οἷχ' ἁψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῷ εἶναι, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι. 1490, 16.
ἀψευδὴς πρὸς ἅπαντας. 507, 14. τὸ τῆς φύλακος ἦθος — ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. 461, 1.
ἀψοφητί. 797, 13.
ἄψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ οὐδὲν μετεχόντων τοῦ φρονεῖν, οὐδὲν ὄντιν ὅσιον, τοιαύτην ἴσχεν αἰτίαν, ἰφ' ἅπερτον. 645, 19.

B.

Βαδίζειν] τί τὸ κωλύον ἐστὶν ἐκεῖνον Ζαδίζειν, ὅπου βούλεται. 12, 23. δεῦρο βαδίζειν. 16, 20. ὅτε δεῦρ' ἴδε τὸ στράτευμα· ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος. 390, ult. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω. 246, pen. Ζαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπραχται μοι. 244, 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος. id quod lege erat vetitum. 271, 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonstranda animi tui vitia. 314, 21. οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν (itinere terrestri procedentibus) οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπήει. 392, 26. οὐκ ἐβάδιζον ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας ὁπότε. 534, ult. βαδίζειν τὸν αὐτὸν (Μειδίᾳ) ὁδόν. 542, 26. βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. de magistratibus in domos privatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noscitandum. 554, 16. τὸ πρᾶγμα ἴδω πρεσβυτέρῳ βαδίζει. ulterius, quam par est et expedit. 688, 14. ἐφ' ἑκάστην ἀπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων, καὶ οὐκ ἐᾶν βαδίζειν (subaudi ὁδῷ) τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. non sinens via sua procedere vobis insidiantes, h. e. exitiosa sua consilia prospere, sine impedimentis, exsequi. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾷν δεῖ. 772, 18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ἐς ἄνδρα. 873, 15. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται. quae in signis habebantur sceevitatis, rusticitatis, superbiæ. 981, 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. 982, 17. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπεράντως εἶναι καὶ μετρίου πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 12. βαδίζειν τοὺς ἄνδρας πρόσθεν. in exsequiis funerum. 1071, 4. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑπεσπιτωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζον. 1120, 22. τοῖς ἁπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς. 1122, 18. βαδίζει παρὰ τοὺς τήκους ἰσχυθρωπακώς. 1122, 11. 1124, 26. ἐβάδιζον ἐπὶ τὴν κλιτῆρα τῆς ψευδομαντείας. ingrediebar notionem adversus subscriptorem, ex titulo falsæ et ementitæ citationis. 1251, 18. al τιμαὶ τῶν σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. der Preiss fiel, gieng herunter, schlug ab [the prices fell, went down, declined]. 1285, 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐωθοῦντα. 1364, 10.
βάδισμα] incessus, modus incedendi. 982, 18.
βάθρα] τὰ βάθρα, subsellia scholasticæ, σπογγίζειν, spongia detergens. 313, 12.
βαίνειν] ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ. 442, 15. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑπεσπιτωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζον. 1120, 21.
Βακτηρία] baculus, qui delegatis ad judicandum pro indicio auctoritatis dabatur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera amea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν. 298, 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φθέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ. 981, 25.
βαλανεῖον] λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ. 1217, 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκάντες με καὶ περιπλύναντες. 1259, 27.
βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ λυφθῶν, ταῦτα περίεστιν καὶ κατασκευάζομαι, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἀν μέσην βάλλῃ, μοῦδὲ τοξεύει. 115, 12. χαράκωμα βαλλόμενος πρὸς τῇ πόλει. 254, 27.
βάραθρον] χειμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ. 101, 1. et 135, pen. τούτου οὐδένα ἐγὼ τῶν τότων τούτων βάσιμον, ἀλλὰ πάντα ἀπόκρημνα, φάραγγας, βάραθρα. 793, 6.
βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ Ζάρβαροι πανταχοῦσι. 51, 24. οὔθ' ὁ Ἕλλην, οὔθ' ὁ βάρβαρος τὸν πλουσπλεῖον χωρεῖ πανθρώπων. 118, 7. οὐ μόνον οὐχ Ἕλληνος ὄντος — ἀλλ' οὐδὲ βαρβάρου ἐντεῦθεν, ὅστις καλόν εἰπεῖν. 119, 7. τὴν πρὸς τοὺς Ζαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀκριστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος, ὃ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ὃ τοὺς Ἕλληνας. 180, 25. βάρβαρος, 187, 4. est rex Persarum. ὑμεῖς δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, (Artemisiam) φοβηθήσεσθε. 197, 11. εἰς ὑπὲρ δὲ αὖτε Ἑλλήνων Ζαρβάρους πατοιμίζει. 289, 13. ἦλπει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον, τραχυλεντίαν, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φαπεῖν ποιεῖ. 563, 13. ἡμεῖς δ' αὐτὸν, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπωλιφατε καὶ ὑπατιφρόντον εἶναι. 1110, ult. βάρβαρός ἐστι τῷ μιστῖν οὓς αὐτῷ πρόσκεται τιμᾶν. 1111, 1.
βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρων ἀκήεν. 1103, 17.
Βαρὺς] homo protervia, insolentia, importunitate, arrogantia gravis. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι. 231, 15. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκίμισται. 307, 17.
βαρύστονος] τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ἐκπαλαμναίοις ὑπομηνταῖς. 314, 11.
βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύστητος, ἐκ importunitate, τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 14.
Βασανιστὴς] servus ubi esset ex auctoritate judicum, consensuque partium litigantium, torquendus, constituebatur βασανιστὴς, tortor, qui torturæ interesset, caveretque, ne adversarius ser-

vum altra præscriptum modum vexarot, testaretur de cnuatiatis a servo, pretiumque servi æstimaret, si per tormenta sic eum lædi eveniret, ut domino fieret inutilis. 978, 11.

Cάσανοι] erant tam privatis in causis, quam in publicis, sed in his torturæ intererunt undecimviri. 1254, 5. τὸν ἀκριβέστατον πυρωτήριον εἶμαι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21. Si vel servus ad actoris postulationem torquendus esset, fiebat hoc secundum pactum inter actorem atque reum, quo convenerat, καθ' ὅ, τι ἔσται ὁ Cάσανος, de modis tormentorum applicandorum. 1120, 6.

ὁ Cασιλεία] Athenis antiquitus erat τῶν ἀεὶ ἐπαρχόντων. 1370, 13.

Cασίλειος στοά. porticus, in qua rex sacrorum forum habebat. Sed et Areopagitæ ibi considebant. 776, 20.

Cασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ. 72, 2. proprie et per eminentiam sic appellabatur rex Persarum. τῶν Cασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστί. 169, 4. παρὰ Cασιλέως οἴκαδε ἀφικνεῖσθαι. e castris regis Persarum, ubi stipendia meruisset, domum redire. 1185, 20. βασιλεὺς, rex sacrorum judicabat de judiciis et in causis impietatis. 940, 12. ὁ βασιλεὺς ἀπάσας τὰς θυσίας ἔθυεν. 1370, 14.

Cασίλεσσα] τὰς συμποτίδας καὶ ἀρρήτους (θυσίας ἔθυεν) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis sacrorum puta) αὐτός, Cασίλεσσα οὖσα. 1370, 16.

βάσιμος] τούτου οὐδένα ὁρᾷ τῶν τότων τούτων βάσιμον ὄντα. 793, 5.

βασκαίνειν] οὐχ, ὃν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθείρειν πειρᾶσθαι. 94, 19. Cασκαίνομεν καὶ σκοπῶμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν. 95, 10. ὁ δὲ [Sycophanta puta] στήσας ὅτι ἴδοι λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμῇ, τοῦτο βασκαίνει. hämisch verrücken, verunglimpfen, [maliciously to reprobrate, upbraid]. 291, 21. cum dativo construetum reperitur p. 464, 10.

βασκανία] οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ Cασκανία κατεφαίνετο. 348, 23. πολλαχοῦ μὲν οὖν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν Cασκανίαν. 311, 8.

βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ παλίνθες οὐδὲν ὄντι τὸ ἡμῶν πολίτευμα. 262, ult. ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὤν, πρὸς τίς ἂν εἶπ. 267, 8. Ἐοικὸς ὁ βάσκανος οὗτος καὶ πικραγώγος. 271, 10. πονηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ πανταχοῦσι βάσκανον καὶ φιλαίτιον. 307, 22. βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταὐτὸ ποιοῦντες σοί. 330, 23. τὸν δὲ Cάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! 589, 1.

βάσκαλος] ita deridiouli et opprobrii ergo Æschines Demosthenem appellitabat. 288, 17. Cάσκαλος λέγεται ὁ μυξώης (sic. num ὁ μυξέδης, id est, πορυξόδης, πορύζης μαστός. pituitosus. ein rotziger Junge [a snotty lad]). Schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν. p. 408, 33.

βδελυρεύεσθαι] improbum, detestabilem et conspuendum se gerere. 214, 24.

βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. 1478, 27.

βδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής. 106, 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσειτ' ἂν εἶναι βδελυρώτατον. 405, 12. et 27.

βέβαιος] ἐχθρὸν βεβαίαν ἔχειν. 11, 5. καὶ τούτῳ πίστιν ὑπὲρ ὑμῶν βεβαιοτάτην ἐνηνθέντες. 165, 2. πῶς ἂν ὑπέρα γένοιτο βεβαιοτέρα πίστις — 165, 7. τοὺς μισθοτὰς φιστοῦς πεχρημένους, οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐγὼμαι βεβαίους γενέσθαι συμμάχους. 194, 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον οὕτω προῦθεσαν. 372, 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δικαίοις διαμένει. 464, 26. τῶς ἐπὶ τῇ τοῦ φαλεναστῶν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε εἰκαιον, οὔτε ὄσιον. 662, 18. τὰ βέβαια ποιεῖσθαι. tabulas de cera mutato sumto, quibus de reddendo cavetur, sibi conscribi curare. *Sich eine Schuld verschreibung, einen Weshsel ausstellen lassen* [*to have an acknowledgment of a debt written out, to have a bond drawn*]. 886, 26. τὸ εἰβαιον προϊέμεθα. certum dimittimus pro incerto, pecuniam creditam pro sponsione reddendi. 1283, 8. ἢ γὰρ πιστοθήσεσθε, ἢν τι δικαίως συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιότερον, παρὰ ὧν ἐγνώκατε, ἔσεσθε πεπυσμένοι. 1451, ult. τὰς συμφορὰς βεβαίους τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μᾶλλον. 1480, 7.

βεβαιοῦν] verbis factisque qua fieri potest maxime cæremoniarum solennitate atque religione confirmare et promulgare. 79, 5. βεβαιοῦσθαι. operam dare, ut sibi quam sanctissime atque solennissime aliquid publice declaretur atque confirmetur. 79, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας βεβαιοῦν. non verba caritates atque necessitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare. 237, 11. ratum, validum et efficax reddere. οὔτε γὰρ τὴν ὀργὴν, οὔτε τὴν ἔχθραν — τὸν παλὸν καλαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν. 318, 22. μὴδὲ τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id est, τὸν ζωὸν) ἑαυτῷ ὄντα κύριον. 383, 20. βεβαιοῦτε τοὺς νόμους ὑμῖν. leges exercendo, certam et indubitam vobis redditis potestatem eas exercendi, et auctoritatem earum asseritis. 524, 13. βεβαιοῦντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων ζημίας. 599, 12. παντραχοῦ τὴν πρόφασιν βεβαιοῦσαν τὸ πρᾶγμα. causam definire moralitatem (ut vulgo usurpant) actionis, h. e. gubernare atque

circumscribere judicium a nobis de facinore ferendum, situe legitimum, an legibus contrarium. 636, 3. quid est p. 887, 15. βιβαιοῦντες ἡμῖν (scil. τὸν πρᾶσιν, vel τὸν ὠνὴν, vel potius utrumque). Mnesicle nobis venditionem asseverante, h. e. affirmante oertam et ratam eam esse futuram, ejusque rei se prædem interponente, evictionem præstante. *die Gewähr für die Giltigkeit des Kauffes leistete* [*warranted the validity or legality of the purchase*]. 969, ult.

βεβαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, (vere, bona fide, reapse) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν. 132, 20. μένει τὰ συνταθέντα βεβαίως. 154, 9.

βεβουλευμένως] præmeditate. 527, 21.

βέλτιστος] τίνες δὲ τοῦ βελτίστου, scil. μέρους. 125, 9. οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνδίζω. 169, pen. item 170, 3. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 23. μᾶλλον ἢ παρ' ἃ βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, πρεσθεύσασθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι. 202, 19. διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ. 243, 21.

βελτίων] μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νῶν καὶ φρένας ἐνθύμητε. 332, 19. βελτίων, vir bonus, probus, honestus, frugi, pro positivo ἀγαθὸς, ut χείρων sæpe est pro κακὸς, scelerato. δι' οὐ μόνον αὐτὸς δίκαιος εἶναι βελτίων, μόνον οἱ πιστεύσαντες σοι. 501, 6. τῷ δὲ μὴ καθιστάντι (prædes puta) μήτε βελτίους, μήτε χείρους. neque probabiles, neque sequioris generis. 728, 19.

βῆμα] τὰς ἀπὸ τοῦ ῥήματος ἐλπίδας ἐμπίμψητε. spes ab oratoribus e suggestu concionantibus vobis objectas, magnificas illas quidem, at vanas et mendaces, de copiis socierumque et pecuniarum, quæ nullæ sunt, eruntque nullæ. 53, 8. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν πρεγόνων ἕξεται, σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. 189, 27. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέζην. 247, 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἴδει. 297, pen. συκοφάντης, τῶν παραβαινόντων παρὰ τὸ ῥῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ. 1359, 16. in judiciis bini erant suggestus, in quos dicturi adscendebant, alter unde actor agebat, alter unde reus. στασιῶν ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος. 1176, 3. judices extra τὸ βῆμα sedentes, actorem defensoremque cum testibus e suggestu dicentes audiebant, tum, perorato, ubi tempus venisset suffragia ferendi, ad suggestum accedebant. ἄχρι τοῦ βήματος ἐντανθοῦ παραλθόντα ἕκαστον ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς — 441, 2.

βία κατέχειν τὰ πράγματα. 20, 19. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενὸς, μήτε ἄρχειν ἀλλᾳ. 132, 13. ἅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα. 154, 10. πρεσέγειν ἐπὶ πολλῇ τῇ τε βίᾳ καὶ ὀμότητι. 289, 9.

βιάζεσθαι τὰς πόλεις. 84, 24. ἴσως τοίνυν βιάσονται, magna vocis et laterum contentione urgebunt hoc atque vincere conabuntur, μεγαλόφωνοι ὄντες. 415, 15. ἂν τ' ἰγὼ φῶ, ἂν τι μὴ φῶ, φασὶν εἶναι, καὶ βιάζεται. 580, 15. ὅπως μὴ βιασθῆτε ἀμαρτάνειν. 508, 6. ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται. magna cum violentia et impetu erumpere cogit. 563, 14. βιάζεσθαι μὴ βουλομένους ἀκούειν. 1461, 22. τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν. licere cum populo agere, qui facultate concionandi cum ipsi sese mulctaverint, ob dedecora vitæ foro exclusi, tamen invitis legibus sese ingerant, et reip. obtrudant ad causas agendum et consilia dandum. 779, 2. δύο ἔτη βιάζεται λέγειν οὗτος, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως λέγει. 781, 15.

βιαίως] βιαίῳ θανάτῳ ἀποθανῖν. 647, 23. βιαίων [subaudi ἔργων, vel ἐγκλημάτων ἐγκλημα] ἐγκαλεῖ. 976, 7. τὰ περὶ τῶν βιαίων [scil. ἐγκλήματα] ἐστὶ πρὸς τοὺς τετταράκοντα. 976, 10. βιαίων in or. in Midiam legi, ait Harpocr. h. v.

βιβλίδιον] ἐν βιβλιδίῳ μικρῷ σάνυ. 1283, 5.

βιβλίον] τίθενται πρὸς τινα τῶν συμπλεόντων βιβλίον συγγραφήν. deponunt apud aliquem vectorum eadem nave utentium tabulas pacti, vel contractus inter se initi. 886, 25. γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ὧν τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθηται. epistolæ committat. 1401, 19. τὸ βιβλίον (epistola scripta) οὐδεμίαν ἴχει τιμωρίαν βοήθειαν πρὸς τοὺς ζοφιζοῦντας. 1463, 19.

βίβλος] τῇ μητρὶ τελούσῃ [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους [quibus arcana carmina perscripta haberentur] ἀνεγίνωσκες. 313, 14. 403, 18.

βίος] ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι. 133, 13. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἴχειν. nihil habere, quod spiritui fortunisque tuis metuas. 143, 1. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ παθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγῶνα καὶ κακῶν μιστόν. 150, 8. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον, vitæ pen. alimenta tuendæ præsidiis, speciebus annonariis, ἀφθονωτέρους καὶ εὐπορωτέρους. 255, 11. οὗ χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι οὐ δύναται, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶ, Sopater ad Hermogenem p. 19. πέρας ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος. 258, 20. τοσοῦτον δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ. 263, 26. ὁ καθ' ἡμέραν βίος. usus vitæ communis, vita quotidiana. 298, 3. ἀντὶ πάντος τιμησαίμην ἂν τοῦ ζῆν. dicere posse, majoris faciam, quam vivere, im-

mortalitatem mereri nolim, si liceat hæc oratione exsequi. 299, 19. οὐ κατίσχυεν οὐδὲν τῶν προϋπαρχόντων τῷ μετὰ ταῦτα ζῆν. 314, 10. λαγὼς βίον ἵζης, δειλὸς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ σκηνήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24. βίος, seculum, homines una locisque temporibusque iisdem viventes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γεγονέναι. 330, 13. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ ζῆν αὐτίκα δὴ μάλα ἡρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. 403, 15. ποῖον οὖν ἡρεῖς βίον, ὃν οὐ ζεζώπας. 403, 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 6. πᾶν τὸ τεταγμένον, omnem bonum ordinem disciplinæque sobrietatem, ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἅπαντες, e rebus humanis sustulerit. 777, 22. οὐδ' ἂν ἔχοι δίκαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitæ probabili, aut etiam præclaro, versetur ætatemque degat. 785, 27. βίους (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν. 869, 25. τέλος τοῦ ζῆν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. finis rerum omnium ab homine superstite gestarum. 1306, 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ. ætate sua. 1479, 15.

βιοτὴ] vocab. poeticum. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ. 322, 17.

βιῶν vel ζιῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παραλλὰ τά σοι καλῶς βεβιωμένα. 315, 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ ζῆν αὐτίκα δὴ μάλα ἡρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. 403, 15. ποῖον οὖν ἡρεῖς ζῆν, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ἥ γε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος ἂν φαίνηται. 403, 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἐστι. 600, 17. ἐργαστὰς τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἷά σοι ζεβίωται, ἐπιτηδεύοντας. 617, ult. σεμνοῖς δοῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωμέναις φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν. 1389, 24.

βιωτὸς] vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἔν μοι τοῦτο ποιήσαιτ'. durare in vivis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis. 554, 5.

βλάβη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μοστός. 151, 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἁμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, ζραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν· ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατασκεύασεν. 801, 14. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινί. actione damni injuncti aliquem persequi. 522, pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη. 664, 20. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ὑμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται. 1232, 13. οἱ περὶ τῆς βλάβης νόμοι sanciunt, ut damnum a volente illatum duplo luatur, ab invito, simplo. 527, ult.

βλάβος ἐκτίνειν ἁπλοῦν et διπλοῦν. 528, 2.

βλάπτειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20. ὅσα δὲ βλάπτει, τοῦτο ποιῶν, πρῶτον μὲν ἐμοὶ, εἶτα καὶ ὑμῖν — 996, 4. est ergo illa actio βλάβης. ἅπαντα, ἀπάντων τὰ ψευδῆ μαρτυρησάντων, τίς μάλιστα ἔβλαψεν, ἀποφανεῖν. 1117, 15.

βλαστάνειν] τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐντίλλειν. 1251, 27.

βλασφημεῖν περί τινος. 252, pen. λοιδορεῖσθαι δὲ οὐδεὶς ἐκώλυεν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν. 406, 22. οὐδὲν φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντας. 1022, 17. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησαν. quæ probra et quas calumnias in nos projecerint. 1229, 5.

βλασφημία] εἰ ἀνέλκειμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες. 141, 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτούς. 164, 10. τὰς — βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι. 191, 10. ἀπάσας αἰτίας καὶ βλασφημίας ἅμα τούτου κεχρημένου. 237, 1. βλασφημίας κατά τινος ποιεῖσθαι. 257, 22. ὑπὸ τῆς τοιαυτὶ τοῦ χαλκοῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι. 312, 19. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστά γέ σοι. 317, 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλιπόντα. 992, 11. βλασφημίαν ἔχει τινά. 1259, 17.

βλίμμα] πολλὰ ποιήσειν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἵνα οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλίμματι, τῇ φωνῇ. 537, 27.

βλίπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτ' οἶδα, οὔτ' ἐθέλει. 51, pen. μηδ' εἰς τὴν εὐθυδικίαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐκτραχηλισθῆναι. 124, 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾷν. 320, 3. ἴδῃ ζλέπειν. ad amicitias extraneas respicere. 332, 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμήσει. 403, 14. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ δορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστεύοντες οἷς οὗτοι μαρτυρήσουσι. 1139, 18. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἐπέρασε βλέπων, οὐδαμοῦ μετίστην. 1471, 15.

βοᾶν] καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι. 172, 4. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 232, 27. ὡς σιωπῇ μὲν λαβὼν, ζοῶ δὲ ἀναλώσας, ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δ' οὐδέποτε. 253, 1. βοᾶν ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα νομίζων ὅσπερ ἐξ ἀμάξης. 268, 12. ζοᾶν et κράζειν copulantur. βοᾶν ὁ Σάτυρος οὗτος καὶ κακηγορεῖν. 271, 10. et sic etiam p. 294, pen. διαμαρτυρομένου τότ' αὐδὶς ἐμοῦ καὶ βοῶντος. 275, 18. ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ βοᾶν ἅ σιωπᾶσθαι. 366, 20. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 22. ταῦτ' οὐχὶ ζοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης. 377, 22. βοᾶν καὶ πράγματ' ἔχειν, ἰοὺ, ἰού. 784, 18.

Βενδιδεῖα] hoc mense mysteria agebantur. 29, pen.

βοήθημα] ψοφίζεσθαι ἐοήθειαν. deocinere auxilium mittendum. 9, 16. πολεμεῖν βοηθείαις. bellum sic gerere, ut singulis quibusque locis ab hoste oppugnatis identidem succurratur, eoque periculo profligato, rursus a bello desistatur; tum, hoste novum impetum alibi faciente, rursus illuc mittantur copiæ hostem depulsuræ, nulla militia continuata, sed otii et armorum vicibus alternantibus. 49, 1. οὐ γάρ ἐστι βοηθείαις χρεμπέτους, non assiduo milite, sed copiis solummodo auxiliaribus, prout identidem necessitas quæque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, οὐδέποτ' ἐνδὺν τῶν διόττων πρᾶξαι. 101, 12. 137, 7. κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι. 118, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας. 133, 20. παρὰ τῆς τύχης γεγονὼς βοηθεῖα τοῖς ἀσθενέσι φοσεῦμεν. 141, 22. ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. 231, 19. πεμπεστήκει τοῖς ἐοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἐτέρους ἐοηθεῖν. 301, 8. τίς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων, subsidium pecuniarium, τοῖς ἐνδεέσι, ἢ τοῖς ἀσθενέσι. 329, 7. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων ἐοηθείας. 539, 13. τὸ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας. 1463, 19. ἐντυχὼν, ἐκπλουσῶν τριηρῶν, καὶ βοήθεια διὰ τάχους ἀποστελλομένη. 1145, 3. τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν. *die Urkunde unseres Vergleiches, durch die wir hoffen zu unserm Rechte zu gelangen [the document of our agreement, through which we hope to obtain our rights].* 1287, 27.

βοηθεῖν] τῷ μὲν ἀσθένει μὴ ἐοηθεῖν, τὸν δὲ προσπαθεῖζόμενοκαὶ βοηθήσας ἡλεθέρωσε. 193, 5. τοὺς ἐαυθοῦντας ἑαυτοῖς τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους. 209, 8. καὶ γὰρ τῶν οὐ πέπεικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. nunc enim non decrevit, amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones quodammodo sint tolerabiles. 283, 6. πεμπεστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς βοηθεῖν ἑτέρους. 301, 9. βοηθεῖσι πάντα. decurrunt deorsum ad opitulandum. 883, 25.

βοηθὸς] ἐοηθοὺς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέρους βοηθεῖν. 31, 3. τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς. 153, 3. τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνη. leges puta, pœnas iis comminantes, si qui parentum senium inops contemtui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis succurrere nil curent. 733, 26.

βοῆσις est vitiosa lectio, fortassis pro sinceriore βοῖσπας. 531, 19.

βοΐδιον] ἐὰν ὑμῖν ἐοΐδια, boves macras et annis confectas, πίμψωσιν οὗτοι. 37, 6.

βουταρχεῖν] honore Bœotarchi fungi. 1378, 22.

βύρσορς] ὑποστελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βύρβορον. 1259, 12.

βύσκημα] τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βυσκήματα. 299, 13. χέρατας καὶ ἐοσκήματα καὶ δυρώματα ἐκόμιστ. 568, 16.

Βοσπόριχος] forum Byzantii. 256, 12.

βότρυς] σῦκα καὶ ζότρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν. 314, 12.

βούλεσθαι] ζούλομαι τόθ' ἑκατῖν, citat Hermogen. p. 245, 22. sæpe post participium hujus verbi, omissus est infinitivus e præmissis a legente quoque tacite subaudiendus: ut p. 159, 7. τοὺς βουλομένους, scil. ὑποδεχθῆναι. οὐ γὰρ ὑμεῖς, ὃν οὗτοι βούλονται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι, ἂν ἀν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴονται. 176, 27. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ὕστερον, ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, [scil. ἀκούειν, vel ἐὰν ὑμεῖς βούλεσθε τοῦτο γίγνεσθαι, vel ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν] λέξω. 202, 21. ἀπεδίδοτο τοῖς βουλομένοις, scil. με τοῦτο ποιεῖν, aut ἀποίσθαι. vendebat volenti cuique (scil. emere). 823, 22. πανοὶ πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, [scil. τιμωρεῖσθαι, vel κακῶς ποιεῖν, vel κολάζειν] ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτου. 1374, 7. ubi ὁ βουλόμενος idem est atque ὁ τυχὼν, quicunque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, [scil. πράττειν] μέχρι γέ του αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀσπίδι, ὡς βεβούληται καὶ προήρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρήσασθαι. 226, 11. ἂν βουλομένοις ἀκούειν ἢ τούτοις, id est, ἂν οὗτοι βούλωνται ἀκούειν. 229, 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἄγειν]. 291, 20. οὐχ ὅσα ἐβουλήμεθα, ἀλλ' ὅσα δοὶν τὰ πράγματα, ἴδει δέχεσθαι. 307, 4. ὡς δ' εἰς τὸ μιτρῶον βαδιεῖσθε, ἂν τι βούλησθε, scil. παρὰ τῶν νόμων μανθάνειν. 799, 25. τὸ μὲν ὡ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοῦργον γίνειτ' ἄν. 1490, pen.

βουλεύειν, βουλεύεσθαι] in activo, auctor alicui esse alicujus consilii. τῶν βουλευσάντων τὴν κατάλυψιν τοῦ ἱεροῦ. 347, 22. οὐδὲν ἧττον ἐσεζήκασιν οἱ βαβουλευκότες τῶν ταῖς χρσὶ πραξάντων. 347, 24. b) in medio. ἐρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι, citat Hermog. p. 245, 12. ex or. pro Corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα. 57, 11. 139, 15. οἶκ ὀλιγώρως ὑμᾶς εἰρήσει βουλευομένους. 189, 10. δεῖ τοὺς ἐυτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων δεῖ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 23. ἐνδεέστατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες. 246, 26. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι. 283, 5. οὐδ' ἐν τῷ φαυερῷ βουλευόμενος. 306, 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀκήκοτε βεβουλευμένα. 306, 12. τῶν ἀν-

δρώντων οἱ πλεῖστα πτῶντες τἀγαθὰ τῷ πολλῶς βουλεύσασθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονῆν. 472, 3. ἐμαυτὸν συφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἴομαι βεβουλεύσθαι. 538, 21. τὸν τοῦ βουλεύσασθαι καιρόν τι χρόνον ἀφεῖται. 639, 11. δεῖν ὅτιον ἀγαθοῖν τῶν ἀνθρώπους, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ πᾶσιν παραγίνεται. 658, 5. μετὰ τοῦ βουλεύσασθαι [id est βουλευσάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ οὐ γνώμῃ διαφερτόν. 734, 21. παραχρῆμα, οὐδὲ βουλευσάμενος. confestim, protinus, sine ulla deliberatione, aut hesitatione. 970, 5. βουλευομένων ἐστὶν ἀκούσαντας ἃ γιγνώσκει τις συκοφῶν. 1425, 21. ἀρχὴ τοῦ συκοφῶν ἀρθῶς μὲ βεβουλεῦσθαι, πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλεύσασθαι ἀκοῦσαι. 1430, 11. ὡς ἂν τις χρήσαιτο δυνάμει, οὗτος ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλεύσασθαι, ἐξὸν δεῖ δὲ βουλεύσασθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, πειθῶν δὲ τὰ δέκατα μετὰ σκυθρῶς. 1432, 11. τί δήποτε οἱ καλῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἅμεινον βουλεύονται, τῶν εὖ πραττόντων. 1450, 25. δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν ἀκούσαντα ὑμῖν βουλεύσασθαι. 1473, 6.

βούλευσις] præmeditata cædes, aut insidiæ saltim structæ. ex illa dictione φοι Attici, βουλεύειν τινὶ φόνα, necem alicui machinari, γεγράφθαι βουλεύσεως διώκειν, actione cædis præmeditatæ aliquem persequi 778, 19. cum actor reum ait ἐκ βουλεύσεως φονεῦσαι, id est, ἐπιβουλεύσαντα. ἐν ἴλῃ τὸν Ἀρίστωνα τῆς βουλεύσεως. si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset ærarium se non esse, tamen sciens et volens, *wider besser Wissen und Gewissen* [*in spite of better knowledge and conscience*] ad ærarium se, ut debiterem, detalisset. 792, 2. Eodem significatu hæc dictio accipienda quoque est p. 778, 19. Harpocr. ait βουλεύσεως δίκην apud Dem. esse, cum quis queritur, se ab aliquo præter jus et fas in ærarios inscriptum esse, in or. 1. in Aristogit, h. e. p. 778, 19.

βουλευτήριον] ἐπιστολὰ, ἣ νῦν ἐστὶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. 85, 4. τὰ παρ' οὐδένι αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐμμένοντα ἐν τῇ Ἴδῃ, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 16. ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀναιρεῖν τὸν στέφανον. 244, 2. τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον. 284, ult.

βουλευτὴς] τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλήγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5.

βουλευτικοὶ νόμοι. de senatu præcipientes. 706, 13.

βουλὴ] στασιάσειν ἡμῖν οἰκ ἴσι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλήν. 74, 13. σκυθρὸς ποιεῖς καὶ βουλὰς ἀγαθὰς φαμὶ τὰ παρόντα πράγματα προσδοκᾶσθαι. 123, 2. οἶσι ἀν' ἴσης ἐφῆ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις οὖσαν τὴν βουλήν. 179, 22. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν. 292, 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc restrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque præsidentium. Plerumque sic nude ἡ βουλὴ appellatur, interdum vero cum adjuncta definitione, vel superenarratione οἱ πεντακόσιοι. multis in locis. ὅπως ἡ Σουλὴ συναχθῆσι, pro συναχθῇ, aut ibi βουλὴ accipitur pro οἱ βουλευταί. 249, 20. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς Σουλῆς τῶν πεντακοσίων. 397, 16.

βούλημα] παρὰ τὴν ἐργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβών prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remissiores, ita aut acriora, aut leniora suadens. 805, 21. ὅπερ ἦν τούτου βούλημα. id quod illi studebant. 1109, 15.

βούλησις] μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἡ παρ' ἑκάστου βούλησις. 33, pen. ὅσου πατὴρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἀνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα πολλὰς καὶ μεθ' ὁμοίας εἶναι βουλήσεις. 796, 21. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως τοῦ διαμαρτυρόντος. 1097, 22. κατά γε τὴν τοῦ διαμαρτ. βούλησιν. 1098, 8. τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν. 777, 23.

βοῦς ἐτρεφε πολλὰς, τιμὴν οὐδενὶ δούς. 426, 2.

βοώνης] erat genus magistratus, cui demandata erat cura boves coemendi in ludis mactandas publice. 570, 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare. 36, 7. ὃ τοῦ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανῆναι, τοῦτον τὸν τρόπον ὑμῖν ταῦτα βραβεύοντων. vobis ad hunc modum jus æquum administrantibus. 1231, 19.

βραβευτὴς] τοιοῦτον αὐτοὺς εἶναι βραβευτὰς, ἢ πεῖσαί τινας ἑτέρους [scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτάς]. arbitros, disceptatores litis. 163, 16.

βρέβρις] poetice idem, quod βραβευτής. ἀλλ' Ἄιδην κοινὸν ἔθεντο βρέβριν. constituerunt ipsi sibi Orcum communem prætmiatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis gloriosæ attribueret. 322, 11.

βραδὺς] ἡσύχιον ἡ καλαπραγαθίαν, καὶ ἐκπερὶν, καὶ ζρᾳδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττοῦσθαι. 777, 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς τιμωρίας. 801, 21.

βραδύτης] τὰς ἐπασταχοῦ βραδυτῆτας, ὅπνους — εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι. 308, pen.

βραυρωνίον. 1264, 20.

βραχίων] ὑφαιμοι βραχίονες. 1157, 2.

βραχυλογίας exempla. v. indicem grammaticum.

βραχὺς] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἅπαντα κίνδυνος βραχίος προῆσθαι βουλήσεται. 187, 8. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων παῖδα ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. 343, 2. ἐν βραχίσι διεξιέναι πειράσομαι. 594, 8. ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν. 841, 1.

βρίχειν] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηρανομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους. 1278, 21. τά γε ζρεχθέντα ταῦτα ἦν. 1279, 2.

Βρόμιος] Bacchus. ἱστάναι ἱεραῖον Βρομίῳ χάριν. 531, 5.
βρωτὸν] ὕδωρ [scilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντὰς, καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι. 1213, 27.
βρόχος] ἐν βρόχῳ, in der Schlinge [in the noose], τὸν τράχηλον ἴσχειν νομοθετεῖ. 744, 6. ἐπισπασθέντος βρόχου. 744, 9.
Βρυτιάδης] tribulis e tribu Βρυτιάς. 1365, 8.
βρωτὸς] vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτῳ κοινωνεῖν. 789, 3.
βύρσα] προσανέλαζεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας. 910, 10.
βωλὰ] dorice pro βουλή. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὸν ῥήτραν. 255, 21. πόθοδεν ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον. 256, 8.
βωμὸς Διὸς ὁρίου. 86, 15. χάριτος βωμὸν ἱδρύσασθαι καὶ δίκης Ἀθηναίων. 256, 25, καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπεξε. judices ubi sanctissima religione ad jus sequum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absolventem, alteram condemnantem, essent conjecturi, de ara, in qua exta fumarent, auferebant. quæ erat summa religio. 271, ult. κνισσᾶν βωμοῖσι. 531, 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἀγιώτατοι οἱ ἐν ἑκάστου ψυχῇ καὶ φύσει. 780, 23. ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον. 1054, 7. ubi ara Jovis Phratrii designatur, ut e versu 10. constat. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ. 1078, 22. 1265, 6.

Γ.

γᾶ] dorice pro γῆ. ἴγνατασιν γᾶς δόδναι καὶ οἰκιᾶν. 256, 7.
γαῖα] poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατρὶς ἴσχει πλεῖστα καμόντων σώματα. 322, 14.
γαλάγρα citat ex oratt. in Aristog. Julius Poll. X. 155.
γαμιῶν] γάμων, legitimis ceremoniis, rite, γαμικῶς, cum domum duxisset futuram matremfamilias, τὴν ἐμὴν μητέρα, ἐτέραν εἶχε γυναῖκα, pellicem. 1002, 12. συνέζευγμαι, δηδέντος τοῦ πατρὸς, ὑπεπαιδεύθη γῆμαι. 1009, 13. ἐπιστεύσαμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκώς. 1150, 23.
Γαμηλία] scil. θυσία, epulum, quo novus quisque maritus Athenis curiales suos nomine novæ suæ nuptæ excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernarentur, erat id testimonium novam nuptam curia receptam, ejusque conditionem et jura conditioni et juribus reliquarum matronarum istius curiæ exæquata esse. τῶν φρατέρων, οἷς τὴν Γαμηλίαν εἰσήγαγεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατὴρ, [scil. ὁ ἐμός]. 1312, 12. 1390, 13.
γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεσθυμισπεῖς γάμοις χρησάμενα. 270, 10. significat, matrem Æschinis meretricem fuisse, prostitisse in fornice ad boram nonam, h. e. post meridiem. γάμῳ γαμεῖν. rite, legitime, in propatulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere. 1002, 12.
γὰρ] utique, cum adversario id concedimus, quod ille arguit. δίκας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἐμοὶ καὶ γραφὴν ὕβρεως· δίδωσι γάρ. dat utique, sine omni dubio. 523, 18. eleganter redundat initio orationis objurgatoriæ. τοιοῦτοι γὰρ ἐστὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε. 579, 25. τοιοῦτος γὰρ εἶ, Μειδία· ὑβριστὴς γὰρ εἶ — 580, 7. initio ponitur orationis ejus, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatum defensumve it. οὐδὲ τοῦτό γ' ἂν εἴποι τις. τὶ δῆτ', ἀμυνόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν ἐποίει τι κακόν. οὐκ ἔστι τοῦτο. 675. 23. ubi respondet Latino atqui, ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a præfatione transitum faciens in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur. respondet Latinis igitur, aut nempe, scilicet, nimirum. ἰγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες. 701, 23. οὐ γὰρ per modum sanne sæpe interjicitur, ut nostrum nicht wahr [is'nt it true]? tu infitiari audebis? ὁμοῦν γε. οὐ γάρ; 616, 16. καλά γε, οὐ γάρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα. 673, 19. οὔκουν γε. οὐ γάρ; 674, 14. et alibi sæpissime.
γαστὴρ] τῇ γαστρὶ μετρεῖτε καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.
γαυρίᾳν] εἰ ταύτῃ γαυριᾷς, ἐφ' ᾗ στέφειν σε προσῆκεν. 308, 6.
γειτνιᾶν. 1272, 19. 1278, 14.
γείτων] ἐρᾷ τῆς τοῦ γείτονος [scil. οἰκίας] οὐδὲν σεμνοτέραν. 175, 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλουσίου τυχεῖν. 1272, 2.
γελᾶν] ἐσμάτων, ἂν εἰς τοὺς συνόντας σκώπτωσιν ἵνα τοῦ γελασθῆναι. 23, 22. γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καὶ σοτ' ἐλπίσαι μετέδωκαν ὑμῖν. 1459, 23.
γελοῖα δάκρυα. 577, 11.
γέλως] res risu et contemtu digna. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἴσθ' ὃς χρώμεθα τοῖς πράγμασι. 47, 6. 136, 23. γέλως, ἂν ὁμολογῇ [scil. εἰλικρίνειαν]. 121, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες. 151, 19. πλείων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. magis est ridiculum, quam si nihil dent. 185, 18. χλευασμὸς, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πόλει. 254, 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή. 364, 3. νῦν δὲ γέλως, ὅτι ἄδεια. 428, 21. ἐκεῖνα μὲν ἐστι φοβερὰ, καὶ προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἐκρῖνες, γέλως. 435. 15. κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτοί. 447, 27. γέλως ἂν εἴη δήπουθεν. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo

lilendas; aut ludum puerilem *blinde Kuh* [*blindman's buff*] dictum. 602, 5. εἰς γέλωτα καὶ σπάσματα ἐμβαλεῖν παρέσται. 1261, 13. οἷα ἂν ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα γέλως, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἵππα εἰλικρινῆ ἔχειν. 1268, 9.

γαμίζω, navem alienam, γαμίζεσθαι, suam onerare mercibus exportandis. 466, 28. γαμίσας τὸν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων. 569, 4. γεγαμισμένης ἤδη τῆς τοὺς μᾶλλον τοῦ δίοντος. 910. 8. γαμίσας ναῦν μεγάλην σίτου. 917, ult.

γενεὰ ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον. seculum hoc hominum nunc ætatem agens. 1390, 25.

γεννὼς, uno aut geminato ν] γενναῖ erant, quibus eadem sacra Apollinis Patroi et Jovis Hercii communia essent. 1319, 27. poterant e multis diversis demis esse. 1365, pen.

γενναῖος] ταύτας [τῆς μελίττης] τοὺς παρτοὺς ἅδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ἀφελίμους εἶναι. 328, 18. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ ἀρετοῦ προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. 331, 24. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

γενναίως] φέρειν δ', ἔ,τι ἂν ὁ Ζεὺς διδῷ, γενναίως. 258, 24. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονῆτε. 1466, 25.

γένος] εὐχεσθε αὐτὸν ἐξέλθειν ποιητὴν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. 363, 23. γένος οὐκ ἔστι φιλίων καὶ πολεμίων. 638, 3. διαιτᾶται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας. 642, 15. videntur γένος et οἰκία differre hactenus, ut γένος sint in descendente stirpe necessarii, liberi, nepotes, οἰκία in ascendente, ut pater, avus, et collaterales, ut fratres, sorores, consobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi videntur liberi ex te nati esse, illi nepotes et his etiam remotiores, aut, si mavis, cognati collaterales. 642, 25. γένος item est sors nascendi, ut si quis civis Atheniensis natus sit. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἓν πλῆθος χρημάτων ἀντὶ τοῦ γένους καλὸν ἐστιν. 953, 24. ἃ δὲ οὐδ' ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ἐστὶν, οὐδ' ἐκείνῳ [utpote factitio] δεῖν οἶμαι παρὰ τοὺς νόμους γενέσθαι. 628, 8. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, [scil. τῶν πατέρων, ὧν νομίζονται εἶναι]. 1022, 15. ubi γένει idem valet, atque γόνῳ. item in illis. οὔτε γένει τοῦ τετελευτακότος υἱὸς ὤν. 1081, 6. ab ipso procreatus. 1088, 7. γένος paraphrastice usurpatur. τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος, pro αἱ διαμαρτυρίαι. 1098, 6. τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένους προσήκουσι. 1100, 8. τὸν παρ' ὑμῶν εὐνοιαν δεῖ μὴ τισιν ὥσπερ [ἱερωσύνην] ἐκ γένους, velut honorem aliquem generi adhærescentem, omnibusque ex illa gente oriundis ipso nativitatis jure competentem, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ὑπάρχειν. 1427, 15.

Γεραιαὶ, aut Γεραραὶ, vel Γεραιραὶ] (nam de vero exarandi modo disputatur) mulieres sacerdotio Bacchi consecratæ, quæ in officio Basilissæ, seu reginæ sacrorum, erant. ἐξώρκωσε τὰς Γεραιὰς τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς. 1369, ult. 1371, 17. 1372, 1. ὅρκος τῶν Γεραιρῶν. 1371, 22.

γεραίρειν] τὰ Θεόγνια καὶ Ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια. 1371, 24.

γέρας τοῦτο οἱ πρόγονοι ὑμῖν ἐκτήσαντο. 130, 8.

Γερουσία] senatus apud Spartanos. ἐκπεσὼν τις εἰς τὴν καλουμένην Γερουσίαν ἐγκριθῇ. 489, 19.

γέρρον] τὰ γέρρα ἐπεπήγεσαν. crates viminea, quibus contectæ septæque erant tabernæ institorum in foro Atheniensi scruta venalia habentium. 284, 24. τὰ γέρρα ἀναίειν. incipere tabernas construere. *die Buden anfangen aufzubauen* [*to begin to erect the booths*]. 1375, 19.

γεύειν, γεύεσθαι] τοὺς γεωμόνους πύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν καταπίπτειν. 782, 15. ἄρτι μοῦς πίττης γεύεται. 1215, 11.

γεωμετρία] erat in artibus liberalibus, quibus juventus Græca soleret imbui. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχρόν. 1414, 16.

γεωργεῖν] rei rusticæ operam dare. τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν σπλέον ἂν οἶμαι ζημιωθῆσεσθαι. 17, 2. γῆν συκοπημένοι γεωργήσουσιν, ὅσην οὐδ' ὅναρ ἔλπισαν πώποτε. 175, 11. πτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων. 259, pen. εἶτα γεωργῶν ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. arator, id est, dominus ingentium fundorum. 442, 6. γεωργοῦντες, seduli in exercenda re rustica, καὶ φειδόμενοι. 613, 16. 753, 21. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hæc agitat, hæc exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, ut inde victitet. 794, 22.

γεωργία] γεωργίαι σαμπλθεῖς. 386, 5. ἡ γεωργία ἐξεσκενάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica. 872, 11.

γῆ] οὔτε τὴν γῆν [ἡσχύνοντο] πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν. 426, 20. ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένηται. 792, 21. ὅτῳ μήτε παρὼν γῆ φέροι, μήτε ἀπεθανόντα δέξαιτο. 794, 25. ἐπὶ γῆ καὶ συνοικίαις διδανειμένῃ. *der seine Capitalien auf liegende Gründe und auf Häuser in der Stadt ausgethan hat* [*had invested his capital in landed property and houses in the city*]. 946, 6. ἡ γῆ, rus, villa, οὐχ ὅπως παρὼν τινα ἤπτησεν. 1225, 11.

γηθεῖν] lætari. γεγηθὼς καὶ λαμπρυνόμενος. 323, 1. οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐτέροις εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8.

γῆρας] τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. 733, 26. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά. 1204, 23. γῆρας καὶ φυγὴν

[id est φυγὴν ἐν γάρᾳ] ἐσίγκαμα τῶν ἐκεῖ ὑμῶν κεκτημένων ἔχει. 1484, 3.
γαμέσαιμεν] τὰς ἡμετέρας θυγατέρας, μελλούσας δ' ἔνδικον ἀναλύτους ἔνδον γαμέσειεν (vel γαμέσειε potius) περιῇ. 1124, 8.
γαμετροφεῖν] γαμετροφήσονται [pro γαμετροφηθήσονται] περιζλαστοι. 1399, 17. γαμετροφεῖ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αὖτω. 763, 15.
γαμετρίφος] ἔρημον οἶκον τῶν ἀκληρότατον γαμετρίφου. 1400, 16.
γίνεσθαι] esse, vel fieri. nasci. contingere, competere. effici. consequi. Θαυμάζω, εἰ τῷ ποτε ἀνθρώπων γέγονεν, contigerit, datum fuerit, ἢ γενήσεται, ἀν τὰ παρόντα ἀναλάβῃ παρὰ ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀκύρτων ὑποτεθῆναι παρὰ ἃ δεῖ. 33, 25. ὑμῶν αὐτῶν γεγαμένους. vestri factos, hoc est, compotes et juris vestri factos, libertati vestræ restitutos, ad sanitatem mentis revocatos. 26, antep. si βούλεσθε ὑμῶν αὐτῶν γένεσθαι. si vultis vestræ spontis esse, h. e. res vestras pro arbitrio vestro agere, non alienæ fidei periculo committere. 42, 10. αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν οἴεσθαι ταῦτα γενέσθαι; 128, 16. δέον παρὰ τοῦτο γίνεσθαι. quod oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 26. γεγένασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι. 145, 10. τί γένοιτο πεύτερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν Ἀθηναίων. 157, 1. ἐν πολέμῳ οἷα ἴσως γενησόμεθα. 179, ult. περιδεῖν et περιφρᾶν γεγόμενα. insuper habere et æquo animo pati aliquid fieri. 246, 8. et 14. οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε. 270, 22. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. nullo pacto. ne si accideret quidem, quodcunque tandem futurum esset. utcunque sors caderet. *Schlechterdings, durchaus, in alle Wege, es komme damit auch wie es wolle* [*absolutely, by all means, come of it what will*]. 284, 17. 497, 27. 971, 9. οἱ ἔχοντες ἐγέγοντο ἐν πανδοκείῳ, αἰσχρῶς καὶ ἀνάξιος ὑμῶν. 390, pen. ἀφ' οὗ γεγένασιν ἄνθρωποι, καὶ κρίσεις γίγνονται, οὐδὲς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἐάλω. 408, 9. τὰ μὲν γεγόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι (scil. λέγω) γεγενῆσθαι. 1471, 2. b) nasci. ἠγεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν, οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, se natum, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. 296, 16. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν. 1389, 23. c) contingere, competere, pro sua legitima, rata parte. *zukommen, gebühren* [*to be due, be one's share*]. ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων. loco emolumentorum sibi convenientium, aut partorum, oblatorumve. 67, 27. inde τὸ γιγνόμενον competens, exsistens, consequens, id quod e certis præmissis colligitur, e numeris in summam collectis exsistit, in quemque pro rata sua portione venit. ἐκ δὲ τοῦ ἡμεῖς τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕδει τιθέναι. dependi oportebat id, quod pro modo facultatum cujusque in eum veniret. 261, 1. τὸ γεγενόμενον τίμημα, mulcta cuique crimini competens, major identidem minervæ, prout crimen aut majus, aut minus est. ἀντὶ τοῦ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ γράψας ΤΟ ΑΓΓΥΡΙΟΝ, ἀντὶ δὲ τοῦ ΤΟ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, Ὃ ΩΦΑΕ. 726, 26. ut si quis erarium sacrum depeculatus sit, mulctam decuplam dependat, sin autem erarium publicum, solummodo duplam. quod hic τὸ γιγνόμενον appellat, id p. 729, 8. appellat τὰ προσήκοντα, *die Gebühr* [*the dues*]. τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὸν συγγραφήν. *was einem an Gelde nach dem schriftlichen Vertrage zukommt, wird, und werden muss* [*what money shall be due to some one according to the written agreement, and what must be paid*]. 926, 21. ut paulo post, v. 25. ipse exponit, ᾧ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασι κατὰ τὸν συγγραφήν. οὐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιώσουσι νομίζεσθαι. e promeritis eorum existentem, consequentem, ipsis debitam. 992, 3. τῶν γιγνομένων δι' ἐκεῖνα [scil. πανάλωματα] τιμῶν ἀξιῶν ἑαυτοῖς μετεῖναι. ex illis impendiis exsistentium eaque consequentium. 1230, 7. γίγνεσθαι, confici e numeris collectis in summam, exsistere. τῶν ἑκατὸν καὶ πέντε στατήρων γίγνονται τριακόσιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas Atticas 3360. seu æquivalent illis. 914, 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter se copulantur: ut 98, 14. et 111, 17. quod aut est ἐν διὰ δυοῖν, pro ἐν τῷ γίγνεσθαι τὰ πράγματα, in gesta rerum, aut τὰ γιγνόμενα sunt eventa fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quæ studio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα sunt sequelæ τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρός τινι γίγνεσθαι, animum ad aliquid attendere, studium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda esse. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλοπεισίᾳ περὶ ὧν νῦν λέγω, γίνεσθε. 287, 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων. nempe in hoc versabatur salus Græciæ, momentum rerum Græcarum in hoc erat positum; per hoc stabat, ut res Græcorum sic essent, seciusve, sive hoc esset fieretve, sive minus. 305, 3. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. quorundam infortuniis usorum. 333, 4. χρήματα ἐγίγνετο. *es kam Geld ein* [*money came in*]. ampla redibant vectigalia. 141, 13. τῶν κριθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἰσχατιᾶς γιγνομένων. reliquorumque vectigalium ex illo tractu redeuntium. 1046, 16. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γενόμενος ἀνθρώπος. 788, 26.

γνώσεσθαι] decernere, statuere, apud animum suum pro rato et certo habere. ὡς δεῖ τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔοικεν. 13, 13. εἴ τις αὐτῶν ἐφίλει τὸ γιγνώσκεσθαι, hoc, quod noti cuique sint, a quoque statim noscitentur, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. 1424, 2. ἃ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γινωσκομένους. 268, 12. τὰ δίκαια γιγνώσκειν καὶ τὰ ψηφίσασθαι, aequa set congruas sententias pronunciare (de judicibus). 416, 3, et alibi. τούτων οὐδ' εἰ γέγονεν εἶδός, οὐδὲ γιγνώσκων. quo tempore ne natum quidem hunc Midiam noram, h. e. ne nomen quidem ejus fando inaudiveram, aut, etiamsi audivissem, tamen non noscitabam. *so kannte ich ihn doch von person nicht* [*I did not know him personally*]. 539, 25. γιγνωσκόμενοι ὑπὲ τὰ χείρω. partem in pejorem cognoti. 851, pen. τὸν οὕτω παρανόμως γνωσθέντων δίκαιον ἡγοῦμαι εἶναι. decisum, disceptatum. 903, 11. γνῶναι δὲ ἕκαστα ἔστιν, alterius, quem fortaito tibi oblatum videris, observare, notare vitia, καὶ ὑπομνῆξαι ῥᾴδιον. 983, 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. conditiones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, aequas censentes. 1360, 23. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι, *das dafür bekannt werden* [*becoming known*], famam adipisci, nobilitari, πυθοῦτό τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων, stadio faciendi aliquid e re vestra. 1481, 8. οὐχ οἷός τ' ἦν ὑμᾶς πεῖσαι, οἷς ἐκεῖνος γνοῖη. 1032, 9. ἐν μὲν ἃ χρὴ περὶ ὑμῶν γνώσεσθε Κερσοβλέπτους. ita se erga vos gerat, eo sit animo, iis moribus, quibus par est eum esse. 658, 23. opponitur enim ei: ἐν δ' ἀλόγοις ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. ἠγνωσμένους pro ἠγνοημότας. 303, 27.

Γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ἐπῄνεσαν. 270, 24.

γλίσχρος] ἃ μὲν ἀναθεμιτώτατ καὶ κοπιᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχύνη λέγειν. 689, 24.

γλίσχρως καὶ μόλις ἀπεπληρώτο. 977, 25.

γλίσχεσθαι] ταῦτ' ἦν, ἃ μάλιστα ἠγλίσχετο. 62, 25. πράξαντες, ἃ πάντες μὲν ἀεὶ γλίσχεται λέγειν, ἄξιος δ' οὐδεὶς δεδώκεται. 68, 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀπεστέρησαι γλίσχεται. 297, 4. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην. 411, 24.

γλῶττα] ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν. 406, 4. ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἠγαλέισας ἔχειν. 418, 26.

γνόθος] τὰς γνάθους φυσῶν. 442, 16.

γνήσιος] ἀλλ' οὖν ἀεὶ γνησίων γε ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἠμυνοῦντο. 118, 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐσίᾳ μεγάλῃ γεγονὼς δυσκόλως τι μὲ καλᾷς. 118, 25. γνήσιος παῖς proprie est ὁ γόνῳ γεγονὼς, natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιητῷ, factitio, adoptato. 1095, 5. differt a υἱοῖς γνησίοις, ab eo qui pro γνησίῳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem ejus rei κῦρος, potestas, fuisset. ibid. ἀδύνατόν ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἐὰν μὴ γόνῳ γεγονὸς ᾖ τινί. 1099, 19. γνήσιοι, ingenui liberi quocum a patre, et quanam a matre, et quibusnam a sponsoribus viro desponsa nascantur, opponitur. p. 1134. γνήσιοι γόνῳ τῆς πατρίδος πολῖται, sunt, cives indigenæ, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπίλυσι et adscriptis civitati. 1390, 9. ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τοῦ τετελευτηκότος πολλὰ ἔτη ἤδη. quasi genuinus sit filius ejus, qui multis ante annis decessisset, quam hic nasceretur. 1093, 2.

γνησίως] vere, bona fide, reapse. τοὺς γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως. 1353, pen. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς ταὐτὸν τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἡγεῖται γνησίως ὑμῖν δοῦναι. 1482, 14.

γνώμη] alias est id, quod cuique videtur, placet, cui studet, quod sentit et appetit, quo animus fert; alias forma cogitandi, ratio consiliorum, mens; alias exspectatio. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ᾖ σῇ. secius, quam velis. 14, 3. τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ τὴν γνώμην γεγονός. 15, 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὑμεῖς ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων. 131, 7. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ἐμὲς τὴν γνώμην. 142, 19. προσθεῖναι, facultatem dare, περὶ τούτων τῇ βουλομένῃ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. ὑπομεῖσθαι τοῦτο τῇ γνώμῃ. propositum esse atque infixum menti, ut ratum et certum scitum. 179, 6. οὕτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς. 182, 3. οἶμαι ἀπὸ τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης μόνῳ, ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων. 281, 16. ταῖς ἑτέραις ἐπακολουθεῖν γνώμαις. 284, 8. μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων. 287, 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ σύμβουλος puta] περὶ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. 291, 18. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. 309, 27. ὕφεσι ἢ γνώμην δίσθαι, per synesin pro ὑφεῖσθαι, ἢ γνώμην ἀποφήνασθαι. 362, 1. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου. 390, 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνεπίγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. locum hunc de γνώμῃ, hoc est, de analogia et aequitate aestimationis, referte ad universam legem. 493, 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναδὴ αἰτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ διαίταν ἐμαμίλησεν. 652, 25. ἡ δὲ τῆς γνώμης δέξα [id est δίξασις] ἀφ' ἧν ἂν ἀκούσωσι, παρίσταται. visum illud mentis, quod sententiam pronuntiandam concipit quasi et format in mente, exsistit ex iis, quae auribus accipiuntur. 652, 26. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀστοχήσῃ. 716, 3. γνώμην ἄλλην εἰθέως ἴλαβε. *er hat sich gleich anders besonnen* [*he has immediately changed his opinion*]. 889, 10.

ἀπὲρ ὧν μὴ δοκεῖ νόμος, [ἀπὲρ τούτων] γνώμην τὴν δικαιοτάτην ἐμαυτοῦ διδόναι. nach eurem besten Wissen und Gewissen, nach eurer Erkenntniss, mit möglichster Beobachtung der Billigkeit und des Rechtes [to the best of your judgment and conscience, according to your cognisance, with all possible regard to equity and right]. 1006, 27. πῶς γὰρ τραπέσθαι δήπου τῆς ἰμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. qui vestro suffragio exciderit, caruerit. 1048, 22. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο πεδόντων τὸ ὄνειδος εὐφήσομεν. 1434, 23.

γνωρίζειν] noscitare. γνωρίσας τοὺς ἀπολιφισαμένους. 800, 6. usu, familiaritate cognitum habere. 924, ult. ἐνωθὲν δήπουθεν ἐγνωρισμένοι. quousque tandem ratione cum eo conciliati. 925, 5. πρεσβυγαρίας ἴχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῇ γέτει γνωρίζονται. 1390, 27. ὅσπερ ἴχνη γνωρίζοντα τῶν ὑ τῶν ἀλλοίων καὶ φίλων μόνον. 1393, 27.

γνώριμος] ἐξ ἀνοσίων καὶ ἀδίκων ἐνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 7. οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς αὐλαῖς καὶ πρωτεῦναι τῶν κοινῶν ἀξιώμασιν. 424, 7. γνώριμόν σε ποιήσαντας ἀπ' ἀνδρεικείου. 1123, 23. διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλλήνων πόλεων γνωρίμους. 1468, ult. γνώριμα καὶ φανερὰ αὐτῷ ἀκούειν. 189, 18. ἴσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ἡμῖν ὁ λόγος. noscitabilis, h. e. probabilis, quem ut primum audieritis, ita statim arripietis, et recordatione in eum devenietis, atque probabitis, tanquam dudum vobis notum et probatum, ut hominem usu multo nobis cognitum, quam primum aspicimus, rursus noscitamus. 34, ult.

γνωρίμως] perspicue, plane, dilucide ad intelligendam. ἀπλῶς καὶ πᾶσιν ἡμῖν γνωρίμως (noscitabiliter) γεγράφθαι. 722, 15. γνωρίμως εἴχέ μοι καὶ πάλαι. familiariter me usus est. 1247, 14.

γνῶσις] sententia a judice pronuntiata, edictum. 79, 1. 544, 2. 711, 14. 725, 14. 778, 17. 802, 8. 899, 17. 949, 16. κατὰ γνῶσιν δικαστικοῦ ἡμέτερος πολίτης γεγονώς. 1020, pen. ἀναίρεσις ἐπὶ δικαστοῦ, ἣν καὶ γνῶσιν καλεῖ Δημοσθένης. Julius Pollux II. 129.

γόης] δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζειν. 318, 1. ἄπιστος, γόης, πανοῦργος. 374, 20. γόης οὗτος Σαμμάκους. 854, 4.

γοητεία] τοιαῦτα τέχνας καὶ γοητείας — οἷσιν ἐφ' ἡμᾶς κατεσκευάσθησαν. 1458, 18.

γοητεύειν] γοητευθέντα καὶ φαναπεσθέντα τῇ παρὰ πάλλα φιλανθρωπίᾳ. 373, ult.

γόμος] τὸν γόμον ἀλλοῖον ἴχειν τῆς ναός. 883, 11. τὸν γόμον ἐκείσε ἐξελόμενος. oneribus navis expromtis. 1283, 21. οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μεταπέσοντα. 1290, 18.

γομίζειν] τοῖς γνώσει τὸν ἁρμόζοντα ἕκαστον φέρειν. 142, 1. ὅσπερ ἐνὸς ἡμῶν ἑκάστου εἷς τις ἐστὶ γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς φίλων κοινοῦ διὰ γονέας τοὺς αὐτοὺς ἐγεῖσθαι. 142, 5. 154, pen. 187, 7. οὐ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζειν γεγονέσθαι. 296, 17. στέργειν τοὺς γονεῖς. 790, 7. ἐχθρὸς μὲν ἐστὶ τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ σίτῃ. 1489, 3. Thesmothetæ scrutinium tolerantes, inter alia, etiam hoc interrogabantur, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι. 1320, 18.

γονὴ] τὰς ἀναρρήτους αὐτοῦ ὕστερ ἐν τραγῳδίᾳ γονάς. 563, 2.

γόνος] γόνῳ οἷός opponitur τῷ ποιητῷ, adscito, adoptato. passim locorum. τούτους δὲ γνησίους γόνῳ, vi nativitatis, εἶναι τῆς πόλεως πολίτας. 1390, 9.

γόνυ] ἀναπεπλάσθαι πρωτίστας πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἡφαίστῳ. 403, 6. πολλὰ ἐμοῦ δεηθέντος καὶ τῶν ἱκετούντων πρὸς τῶν γονάτων. 1343, ult.

γραῖδιον] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραιδίων προσαγορευόμενα. 313, ult.

γράμμα] γράμματα δημόσια. chartarium publicum. 243, 25. βιβλίαριος γράμματα, literas pueriles, ἢγὸ δ' ἐφέτην. 315, 7. ἐν τοῖς παισὶ τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐν τῷ μαιηφῷ, 381, 1. παρὰ τὰ γράμματα ἐκβεβήκασιν. praeter, contra literas, quibus perscripta erant mandata legatis ad legationem obeundam proficiscentibus injuncta. *Instructionen. Verhaltungsbefehle* [instructions, orders]. 430, 15. γράμματα γὰρ γεγραμμένα (subaudi μόνον) ἐστί. *Sie, die Gesetze, sind ein todter Buchstabe* [they, the laws, are a dead letter]. 586, 5. ὧν τρόπον ἴχει τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. quae sit ratio tabularum, quas numularii conscribunt. *was es mit den Handlungsbüchern der Banquiers für eine Bewandniss habe* [what the books of the Bankers signify]. 1202, 3. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦται τὰ γεγραμμένα. 1370, pen. γράμματα idem, quod nos usurpamus, *eine Acte, ein Document, eine Urkunde* [a document, deed, record]. 1034, 16. οὐδὲ μικρὸν προσῖχον τοῖς γράμμασι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ. articulis, punctis, capitibus contractus in tabulis consignatis. 931, 10. codicilli, quibus perscripta sunt rationes facultatum ab aliquo relictarum, nominumque ab ipso contractorum, et pecuniarum, quas ipse aliis credidit. 950, 9. et ibi sepe. v. Etymolog. h. v. p. 240, pen. in Excerptis meis p. 172.

γραμματεῖον, schedium, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βιβλιμένα ἔνεστι. 600, 17. literæ cambiales, aut simile quid. 788, 18. *Obligation, Schuldverschreibung* [a writing of obligation, bond]. 956, 2. expensorum et acceptorum codex, quo fenerator consignat quaestus sui rationes quotidianas. 1111, 22. ὁ νόμος ἐν γραμ-

ματείῳ πελεύσι μαρτυρῆν, (nostro more loquendi, *auf einen Stempelbogen* [*on a stamp*]), *ἵνα μήτ' ἀφελεῖν ἐξῇ, μήτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδέν.* 1115, 3. *τοὺς μαρτυρήσαντας τὰ γεγραμμένα ἐν γραμματείῳ κατὰ τὸν νόμον.* 1141, 22. *αἰρεῖς ἐν τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀναλλαξ.* codicum, quibus perscripta erant demotarum nomina. 1301, 20. *γραμματεῖον λευκαρχικόν.* codex, in quo perscripta sunt nomina eorum, qui ad pubertatem provecti in scrutinio publice probati, digni sunt habiti, qui rem suam privatam publicamque gerant. 1306, 22.

γραμματεύειν] scribam agere. *ἐγγραμμάτευε, ἐγὼ δ' ἐκπλαλάζω.* 315, 9. *γραμματεύων Ἀντιμάχῳ διετέλει.* 1186, 23.

γραμματεὺς ὕλαδρος. 269, 19. *γραμματεῦ* erat convicium, usurpatum pro homine vilissima stirpe, quaestus sordidi, versuto, impuro, scelerato, audaci. 371, 21. *ὑφ' ἑνὸς γραμματέως ἐνεπεδίσθαι.* 566, 21. *γραμματεὺς κατὰ τὴν πρυτανείαν.* 720, 23. nam tribus quaeque suo peculiari scriba utebatur. *γραμματεὺς τῶν τοῦ ἱμαντοῦ ἐπιμελητῶν.* 1324, 9. *γραμματεὺς τῆς βουλῆς.* 238, 14. *ἐπιτιθεῖν ἐκθεῖναι*, novam legem rogandam, *πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων καὶ τῷ γραμματεῖ παραδοῦναι.* 485, 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reversus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam accusator causam dicere ordiretur, recitabat scriba *τὴν γραφὴν*, seu libellum ab accusatore exhibitum, quo consignata erant accusationis summa capita. item leges, ad quas orator provocaret. id quod ex omnibus paene paginis constat. nec non testimonia testium. scriba prytanis decreta prytanum ad Themistheetas referebat. 720, 22.

γραμματίδιον] *ein Wechsel, den einer von sich ausstellet* [*a bill, which somebody draws, a promissory note*]. *ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐπιμήνιον.* 1283, 4.

γραμματιστὴς] ludimagister, pueros literas docens. Per contemtum, et probri ergo. 431, 24.

γραμματοκύφων] homo ita libris affixus, ut curvus ab incumbendo fiat. 297, 22.

γραῦς] *ὁ δὲ οὗτος* [maritus mulierculae] *ἐτύθαση, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν.* 1156, 2.

γράφειν] *εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες.* 121, 22. *ὃς οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πλείονα.* neque auctor fieri decreti, quo bellum suaderetur. 146, 2. *οὐ μόνον τῷ γράψαι* [τοὺς νόμους ὁ Σόλων] *φέρειν δεῖν κυρίους εἶναι.* 227, 15. *τὰ γραφέντα.* auctoritates literis consignatae. 254, 13. *γραφὴς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον.* 260, 18. *καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἐξεταζόμην τὰ δίκαια ὑπὲρ ὑμῶν.* 286, 4. *οὐκ, εἴπερ μὴν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δί· οὐδὲ, ἔγραψα μέν, οὐκ ἐπρέσβευσα δί.* 288, 8. *γράφειν* sic nude pro *γρ. νόμους* et *ψηφίσματα. πάλαι γὰρ μισοῦσι καὶ γράφειν, καὶ νόμους εἰσφέρειν ὄλεθρε.* 722, 2. *ἀνὰ τῶν αὐτῶν λημμάτων ἀπολοῖς γράφοντες, ἔτι· ἂν βούλωνται. Memoriale, Suppliken, Vorschläge, etc. aufsetzen* [*to write down memorandums, memorials, petitions, proposals, &c.*]. 687, 25. *πρὸς ἄνδρα δυοῖν γράφοντε εἰρήνην.* 358, 17. *γράφεσθαι* in medio, accusare, reum facere. *τὸν γὰρ αὐτὸν τοῦτον ἐπεγράμενος τῶν γεγραμμένων*, incusatorum, *τάξιν.* 244, 9. *ἃ τούτου τοῦ νόμου γεγράμμεθα.* quae hujus legis capita notavimus, reprehendimus, ut vitiosa et reip. noxia. 486, 1. et 14. *ἐγράψατο τὸν Χαβρίου δεκάν.* accusavit ut haud legitimam, et haud merito datam. 501, pen. *γεγράφθαι μέντοι τὸν λόγον μοι* Μαδίαν. 576, 21. *τὸ γεγραμμένον*, est, summa seris, quod aliquis ab accusatore arguitur depeculatus esse; ob quod actio in eum suscepta fuit, et in libello accusatorio nominatim ea summa fuit indicata. *τοῖς ὀφλοῦσι τὸ γεγραμμένον*, ea debitum, cujus postulantur, *ἐκτίνειν*, *καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προστίμους ζημίας καταβάλλειν*, et insuper mulctas a legibus constitutas. 727, 3. *ἐμὲ δὲ, εἴπερ ἐπιμέζων ἐξελήλυκεν αὐτὸν, οὐκ ἂν ἐγράψατο.* *es ist nicht zu denken, dass er unterlassen haben würde mich zu belangen* [*it is not likely, that he would have forborne to bring an action against me*]. 229, 25. *ὥστε, εἴ τις ἐκείνων ἐάλω, σὺ τάδε οὐκ ἐγράψας, οὗτος ἂν σὺ τῶν ἀλῶς, ἄλλος οὐ γράψα.* 653, 20. *μεῖζ' ἂν εἰ ζωγράφοι γράφουσι*, pingunt, *τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ᾅδου.* 786, 13. *γράφεσθαι* dicitur dominus tabernae trapezitico, jubens a puero commentariensi in rationarium ea, quae vult et necesse est, referri. *auf- oder anschreiben lassen* [*to put down, note in writing*]. 1186, 7. 24. et 26. *ὅσα μὲν ἐν διαγωνίᾳ γεγραμμένα εἰσί.* scripti sunt pro mensili. 1337, 25. *ἃ τις εἰωνῶν ἐκτήσατο, ταῦτα καὶ γράφειν*, literis mandare, *φυλάξαι ἀν.* 1469, 13. *γράφεσθαι παραπόμπιμον* est diotio percelebri usus. *γράφεσθαι γραφὴν* et *δίκαιον γραφὴν* ut diversa, sed ejusdem generis, copulantur. *οὐδεμίαν πώποτ' ἐγράψατό μοι, οὐδ' ἰδίαν δίκην.* 311, 5. quae videntur hactenus differre, ut *γράφεσθαι* sit denunciare, deferre reum ad judicem, *δίκαιον* autem actionem persequi. *πρόσθεν γράφεσθαι αὐτὸν τοῦ Σούλη.* libello supplice exhibito veniam rogare cum senatu de rogatione aliqua ad populum ferenda prius, quam hoc fiat, agendi, ejusque arbitrio rem permittendi. 715. 25. *ἐξ οὗ γὰρ ἐγράψατο τοῦ προβουλεύματος, τούτους, ἃ δίκαιε, συνεφαντῶν φαίνονται*, Hermogenes p. 364,

23. ex or. pro corona, ἓν οὐδὲν γράψαι. quorum nihil incussati. 267, 3. συγγραφὴν διαῤῥήδην γραψάμενος, ἐφ' ᾧ τὸ καταπλεῖν τὸν ναῦν εἰς τὸ ἐμπόριον. cum postulasset operamque dedisset, ut in tabulis contractus hæc clausula disertis verbis exprimeretur, studendum esse, ut navigium in portum vestrum revertatur. 1289, 6. αὐτοὺς μὲν τούτους διαλλασίαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ζημίαν γράψασθαι, ἄν τι παραβαίνωσι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ. hos ipsos operam dedisse, (aut passos esse) ut in tabulis contractus de mulcta geminata luenda, si quid contractui repugnans fieret, caveretur. 1296, 6. γράφεται ὁ Φράστωρ Στέφανον τουτονὶ δίκην πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. diem Phrastor Stephano dicit in foro Thesmothetarum. 1362, ult.

γραφεὺς] pictor. Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα. 562, 12.

γραφὴ] actio in aliquem forensis, accusatio in causa quadam publica. ἀλλοτριάτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούω μου. 228, 12. ἀνάγκης περὶς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφήν. 243, 12. γραφαὶ, monumenta literis consignata. γραφαὶ ψευδεῖς. tabulæ corruptæ, subjectæ. 243, 25. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς. orationem a capitibus accusationis sejungere, in defensione ad aliena a causa delabi atque evagari. 244, 27. εἰωθῶς καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 4. εἰσέρχεσθαι γραφήν. de reo accusato, et in judicium vocato. 261, 8. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν. 310, pen. γραφὰς τούτων εἶναι πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. adversus hos agi licere in foro Thesmothetarum ex titulo læsæ majestatis et perduellionis. 1137, 6. ὁ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφή. pictura. 1377, 9. μὴ εἶναι τὴν γραφήν. causa cadere. 226, 17. formula τῆς γραφῆς, qua Æschines Ctesiphontem in judicium vocabat de decreta Demosthenis corona. 243, 12. συστάντων, οἷς ἂν ἐπιμελὲς καλῶς ἐμοὶ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εἰσδύσεις, εἰσαγγελίας, πάντα ἐπαγόντων μοι. 310, 4. ut εἰσαγγελίαι sint actiones contra prava et noxia instituta, ita γραφαὶ sensu strictiore sunt actiones contra suasiones, sive ore, sive scripto factas, formulæ juris in foro Attico usurpati adversantes, vulgo παρανόμων. id quod e p. 310, 16. cum 19. collato videtur colligi posse. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων τινὰ διώκειν. de sacrilegio, bonis fanorum interversis accusare. 435, 8. καὶ δίκας ἰδίας δίδωσί μοι ὁ νόμος καὶ γραφὴν ὕβρεως. licet mihi, e formula juris Attici, Midiam non magis privatis actionibus ex aliis atque aliis titulis persequi, quam actione contumeliæ. 523, 18. erat ergo actio de contumelia oblata, actio publica. γραφὴν λιποταξίου κατ' ἐμοῦ κατασκευάζει. 547, 27. κατασκευάσας ἀσέλειαν γραφὴν, οὐκ ἐπ' ἐμοὶ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Θεῶν μοῦ. 593, 15. 702, 6. in accusationibus publicis exerceri erat turpe et invidiosum, honestoque indocorum habebatur. μιστρίως τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκὼς τῶν ἐν ἀγῶσι καὶ γραφαῖς δημοσίαις ἐξετάζομαι. 701, 21. οἱ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐπιτρέπουσι γραφήν. leges permittunt etiam hujusmodi facinora actionibus forensibus persequi. 1136, ult. γραφὴν ψευδομαρτυρίας ἀναιρεῖσθαι. 1252, 6. τραύματος οὐδὲν εἶναι γραφαί. 1262, 26. ἔξεστιν ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος τούτου καὶ μὴ εἰσιέναι τὴν γραφὴν ταύτην. 1386, 16. γραφὴν ξενίας φεύγειν καὶ μικροῦ ἐπιτρέπεσθαι. 1461, 18. γραφὴ interdum usurpatur quoque de accusatione criminis privati, ut p. 589, 23. ὅστις δ' ἂν γράφηται γραφὰς ἰδίας. et universe scriptum quodcunque senatui, aut dicasterio alicui exhibitum, docendi, aut suadendi, aut rogandi ergo. λέξω δ' αὐτοῖς τὴν γραφὴν, ταύτην καὶ μίκρα τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀναγνῶδι τὸν νόμον. 723, 5. ubi γραφὴ et νόμος idem sunt, lex a Timocrate lata quidem, verum Demosthene repugnante, non perlata.

γεγραφῆν] διὰ ταῦτ' ἐγρήγορα, ἐφίστημι. 70, 16.

γυμνάζειν] γυμνασθέντες ἐθαυμάσθησαν. 1414, 8.

γυμνασιαρχεῖν] erat genus τῶν λειτουργιῶν, seu functionum onerosarum et sumtuosarum, quas pro rep. obire divitibus necesse erat. 463, 14.

γυμνασιάρχοι, si in jus vocarentur, stabant in foro regis sacrorum. 940, 13.

γυμνάσιον] τῶν σκευῶν τι ὑφέλοιτο τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων. 736, 8.

γυμνικὸς ἀγών. 265, pen.

γυμνὸς] μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι. 583, 21. ἀνακρούεσθαι γυμνός. 1259, 24.

γύναιον] γυναίου πρᾶγμα ἐστίν. 787, 25.

γυνὴ] ὑμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἀνδρῶνα καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβηθήσεσθε. 197, 12. Κυρσίλον καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 296, 11. ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα. 300, 1. τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν φυλάττειν φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ἱερεῖ πυήσαντες. 300, 9. γυναικὶ πεθόμενος vetatur testamentum condere. 1133, 11. παραφρονῶν, ὡς οὐδεὶς πώποτε παραφρόνησε, γυναικὶ πεισθόμενος πώποτε. 1183, 12. γυνὴ ὅσον ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παρεῦσα κάμνοντι ἀνδρὶ πάντων. 1364, 13. τὴν γυναῖκα τὸν Διονύσου δεδοκιμάκασι καὶ πεπόνθασιν τὰ ἱερά. 1371, 2. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι. 1386, 21. mulieres

quarum sint eæ, quibus lex dederit jus et fas defuncti agnati exsequias ire. 1071, 12.

Δ.

δαίον τὸν χώρον. agrum oppido subjectum ferro et igni depopulari. 255, ult.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γὰρ ἤμαγε ἐπιλέλοιθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μὴ τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαίνῃ. malignum aliquod, asperum et nobis infestum numen. 124, 26. ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν ἐλαττιτελῆ, συμφόροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβόμεθα. 188, 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque censore morum et institutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἰσόντας καὶ τὸ δαιμόνιον [conscientia cujusque sua] τὸν μὲν τὰ δίκαια ψοφισάμενον. 415, ult.

δαιμόνιος] δαιμονία τινὶ καὶ θείᾳ παντάπασιν ἔοικεν εἰσαγωγῇ. 18, 9.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται. 292, 18. τῇ τύχῃ, ᾧ ὁ δαίμων ἐπέστηκε διαπέμψαι, ταύτῃ κέχρηται. 297, 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. ex recht gutem Glücke [through sheer good luck]. 1173, pen. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο, ἐνεμε τὸ τέλος. 1393, 20.

δαὶς] epulæ, convivium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5.

δάνος καὶ τοῦτο. 543, 8. οἷος, οὓς αἰτιᾶται λάπους εἶναι, μὰ δάνειον. 782, 9. οὐδὲν πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἴδιαιτ, οὐδὲ φαλέγγιον, μηδὲ δάνει. 798, ult. μόνοντι ἴκαστον ὑμῶν δίξεται περιμένειτι. 799, 5.

δαπρίσαι] μηδὲ τῇ φανῇ δαπρίσαι ὑπαπιόμενον τὸν ἐκείνου τύχον. 321, 18.

δάπτουσι] δάπτουσι ελαίων. 872, ult. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δαπρίσαι καὶ πάνθους πλήρη. 1399, 12.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. oedo annulum. 978, 26.

δακτυλοδεικτοῦτε αὐτὸν ἔχοι τῷ τὸν πατρότατον ἀνάντων δεικνύναι. 790, 21.

δέμαρ] ἐπὶ δέμαρτι ἀκατιθῇ. in stupro uxoris. 637, 3. ἢν δὲ ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δέμαρτα εἶναι. desponderit, ut sub sequis et legitimis conditionibus materfamilias ei sit. 1134, 16.

δανείζειν] ὅσοτις οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις. 13, 19. δίδοικα, μὴ λελήθαμεν τὸν ὑφ' ἡμῶν ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες ὅσῳπερ οἱ δανειζόμενοι. 372, 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ. 460, 12. δίδασκάλους ἐπὶ τῷ σίτῳ. 885, 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδρασίδαις τῷ Μοιράδη πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνισε. 822, 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα. meroes are nostro, quod nos ei credideramus, emtne supposuit pro pignore, quo ab aliis se mutuum acciperet. auf unser Guth hat er Geld geborget [he has borrowed money on our property]. 822, 14. Chrysippus Phormionis in fœnus nauticum credebat 2000 drachmas in navigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorsum, quæ erat navigatio ferme semestris, quo nave salva in portum Atticum reducta, solveret in fœnus 600 drachmas. erat ergo proportio fœnoris ad caput usuræ expositum, ut 1½ ad 4. 914, 5. δανείζειν χρήματα, civi Atheniensi non licebat, præterquam in portum Atticum. 941, 5. οἱ δεδανεισότες solebant usuras sub exitum sani poscere. 1225, 14. δανείζειν ἐπὶ ὠτὸ ἐβούλοἰς τὸν μνᾶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου. 1250, 21. mercium pro ære in fœnus nauticum credito comparandarum, in naves imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat esse duplus seris crediti : ut 4000 dr. ad 2000 drachmas. 908, 20. et 26. δανείζειν ἐτερέγλεα. 909, 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσί. 922, 11. μισοῦσί, φησι, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς δανείζοντας. 981. 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα, (scil. τὰ μικρά). 982, 9.

δάνειον] fœnus, die zinsen [the interest]. πρεσβεῖον αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον. 911, 3. res in fœnus datum. das Geld, das man einem auf Zinsen vorgestreckt hat [the money which one has got advanced at interest]. παρεσκευάσμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. luorum inde quæsitum. 1283, pen.

δαπανᾶν] ὅσα εἰς ἄπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. insumsistis. 17, 3. νομίζειν χρὴ χαλεπὰ, οὐκ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ ἀπολούμεθα, ἂν ταῦτα μὴ βέλωμεν ποιεῖν. h. e. pecunias insumere tuendæ nostræ salutis ergo. 146, 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα. 1023, 14.

δαπάνη] εἰ δὲ τῷ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνου καὶ πραγματείας εἶναι. 101, 22. τὸν δαπάνην ἐξάγοντα τάλαντα συντελῇ. 183, 12. et 14. εἰσοῖ μὲν ἦ τάλαντα τὰ τὴν δαπάνην διαλύοντα. Könnten den nothwendigen Aufwand bestreiten [would be requisite to meet the necessary expenditure]. 183, 16. οἱ πρεσβύτεροι ἂν ἴδοιτε ἡ δαπάνη, ἡ φύτον, ἡ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ἐρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐφρονεῖν. 796, 26. μέτριος κατὰ πᾶσας τὰς εἰς ἐμαυτὸν δαπάνας εἶναι. 1124, ult. εἰς χρημάτων δαπάνην. 1393, 2.

δαπανηρὸς] πάλαιον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἔρασθαι. 58, 6. οὗτοι δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμου γεναμπὸς τὸν ἐμὸν μητέρα, ἐτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ὤκει. 1002, 11.

δαρεικὸς] nummus aureus Persicus, a Dario sic dictus. τὸν δεκάπλουν τὸν Μακεδονίου, ὃς

ἴγε τριακοσίους δαρεικούς. 741, 7.

δασμολογεῖν] *die Schatzung einnehmen, beytreiben* [*to gather, collect taxes, contributions*]. τὰ παρὰ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἐδασμολόγουν, ἕρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. 1355, 8.

δέ] eleganter redundat in oratione atomachantis, rem miranda ma atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ διάβροχον! *über den Zäuberer! über den Racker!* [*the more than wizard! the more than villain!*] 582, 1. ἀποδῶναι δὲ τῷ Καρυστίῳ φύσιν τοὺς ἵππους. μὰ μοιχεύειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφιπόλει. ἐξευλάβησθαι δὲ τὸν αἰφνιδίως. cavete, date operam, (etiam atque etiam vobis injungimus), ut ista tria fiant. 398, 10. redundat item ob præmissum δὲ, cum post aliquam interjectam intercapedinem oratio cœpta, sed ita brupta, restauratur. ἐγὼ δ' οὐδὲ συμπαροξύνειν φημὶ σοι. 400, 11. ubi δὲ, severitatem grammaticam si sectaris, redundat ob δὲ jam versu 9. præmissum. post ἔστιν et εἶτα solet δὲ omitti, tametsi μὲν præcesserit. ut: ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο — ἔστιν πρῶτον μὲν [pro ἔστιν δὲ πρῶτον] ἵστε δούλαις πατραγυιαῖς, εἶτα τοῦ δήμου — 702, 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἐρῶ, — εἶτα τῶν ἄλλων ἓξ ὄ, τι ἂν βουλησόμενος ὑμῶν ἀκούσειν ᾖ. 706, 2. 1041, 22.

δεδιττεσθαι] terrere minis. 434, 24. οὐκ ἵνα τινάλλω ὑμᾶς δεδιττόμενος. 1451, 7.

δίνοις] τῶν παρακλήτων αὐτοὺς δεήσεις καὶ σωσοδαί. 341, 10. σοὶ λλὰς δείσεις καὶ χάριτας, καὶ τὸ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17.

δεῖγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης. 23, 25. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ. 323, 2. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξαπεσχότος περὶ ἑαυτοῦ. 344, 19. μὰ τούτου καθ' ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δεῖγμα. tale morum vestrorum animorumque exemplum, ut de vobis universis statui possit, cujates silis. 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἰσχύος δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε. 679, 10. ὃν ἱκανὰ δείγματος ἕνεκεν, ἐξὸν ἐστὶν ἐν ἢ δύο ἀκοῦσαι. 641, 20. b) δεῖγμα, locus Athenis in porta, ubi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conventis opus ipsis esset, convenire atque agere, merces per mare advectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, brevis ut sim, negotia quæcunque negotiatoribus occurrant, agere soleront. *Burse*, ut nos appellitamus. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ἐμπορίῳ. 932, 20. προσίρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι. 1214, 18.

δείδω, δεδοίκα] εἰ δὲ τοὺς πλησίας μᾶλλον καὶ τοὺς διαλλάττοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν. 155, 7. λαγῶ βίον ἴζης, δεδὼς καὶ τρόμον καὶ δεῖ φλογίσασθαι προσδοκᾶν. 314, 24. εἰ γὰρ αὖτος (Conon) ἐκείνον (patrem suum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, πᾶν τοὐναντίον (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem) ἐχεῖον (soll. τιμᾶν καὶ δεδοίκει). 1264, 9.

δειπνέω, δειπνάω] ἔσον τοῦ δειπνάει τὰ παραγγέλια. 19, 10. πολλὰν μοιτόσασαν καὶ μεγάλων δεινῶν. 21, 24. δειπνάει τὰ χρήματα. reconditas opes in conspectum producere. 185, 9. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐν' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δειπνωμένων. 232, 16. καὶ τοὺς νόμους δεινῶν εἶναί μοι δοκεῖ. 244, 23. ὅστερ ἐγὼ ταῦτα δειπνῶ τὰ ψηφίσματα. 250, 19. νῦν δυοῖν ἐν τῷ ἐμοὶ ὄντοιν. 274, 9. ἐκπεπὸ δ' οὐ τότε, (soll. ἴδωκε) ἀλλὰ νῦν δώδωκεν. 292, 8. at Latinorum ostendere, de spe rerum prosperarum proposita. ἐδείκνουσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐσκεύασται καὶ ἀνδράσθα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἔξοντα. 299, 11. δειπνάει ἐγκώμια κατὰ τινος. palam de aliquo prædicare res gloriosas. 300, 3. πίστιν συφροσύνης περὶ ὑμᾶς ἔχοντες ἔδωκεν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes et castos esse. 300, 11. οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ δικαιοτάτους ἐδείξατε. 300, 18. παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν. 305, 11. εἴ τις ἰατρὸς τοῖς ἀσθενοῦσι μὰ λόγῳ, μυθὶ δειπνῶν, δι' ὧν ἀποφαίσοντας τὴν νόσον. 307, ult. aequa et vera defensio atque simplex hæc est: δεῖξαι, ἢ ὡς οὐ πέπραγται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. 404, 23. δειπνύων μὰ τὸν αὐτὸν νόμον. allegans, proferens. 711, 11. 727, 20. 1338, 7. εἴ τι καθ' ὑμῶν ἔχων ἐδίκημα δειπνύναι. 781, 24. δεῖξον ἀναλωκὼς, id est, ὅτι ἀνήλωκα. 1045, pen. δεῖξον χαλκοῦν ἵνα μόνον εἰς τὸν πόλεμ ἀναλωκὼς, id est, ὅτι ἀνήλωκας. 1045, 24. δείκνυσι τοῖς ἰατροῖς. 1259, pen. δεῖξον σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι. 1401, 2. μὰ τὸν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον κτήσασθαι δείκνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρανατετίθεσθαι ἑαυτόν. nolite committere, ut constet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam — 1480, ult.

δείλη] vespera. δείλης ὀψίας ἐχρέμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. 1301, pen.

δειλία] timiditas exprobrari solebat Demostheni. 405, 17, et ult. ἐφαβῶ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγῶσι σωτηρίαν. 409, 27. δειλίας καὶ ἀπορίας ἕνεκα. 566, 18.

δειλὸς] τίνα δὲ οὗτοι ἀτολμον καὶ δειλὸν περὶς τοὺς ἄγχους φασὶν εἶναι. 405, 18.

δεῖν] vincire. μανικὸν ἐφίσω τὸν χεῖρε δήσαντας. 356, 4. εἶτερ, καταλαβὼν αὐτὸν, περὶς ἰσχὺν δήσαιμι, ἢ κατάξαιμι, ὡς δεῖδεσ ὄντα. 1251, ult. carceri mandare. ἦγεν

εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ ἔδει. 745, 18. οὐδὲ δέον Ἀθηναίοις οὐδέν. 745, 12. b) deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. wir müssen schlechterdings Geld haben [we must by all means have money]. 15, 2. πολλοῦ γε καὶ δεῖ, adverbialiter pro μακρόθεν. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώκειν. multum abest, ut desinerit, h. e. prorsus non definit. 631, 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν. plane indignum, qui adipiscatur, qui multum abest ab eo, ut dignus sit, qui adipiscatur. 623, 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi, ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum, h. e. prorsus negotium est, vel, alia omnia. 100, 19. 116, pen. 795, 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ἅπαντ' ἐδόκει δεῖν εἶναι. quandoquidem existimavit se haud dedecore, aut personæ sua dignum, ut esset impurus. 561, 8. ὑπέδυσαν ἅπαν δεῖν παρεῖλλαι. tibi convenire, aut licere, datum esse. 613, 2. οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσοι μῆνες γεγένηνται. parum abest, quin oratores vel causidici vestri singulis pene mensibus novas leges ferant. 744, 25. διὸ δεῖσθαι] egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὕτω διαμένους ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 19. σώζων διαμένους (scil. σωθῆναι). 181, 23. τοὺς Ἕλληνας ὁρῶ διαμένους τοὺς ἐπαινοῦν, ἃ καὶ ἐπαινῶν διαλανθάνω. 189, 16. οὗτ' εἰσήγετο αὐτῷ (scil. τοῦτο) οὔτ' ἐδίδου. 276, 6. παρασκευάσω τοῖς βουλεύειν δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτὸς ἐντὸς βουλεύσειν. 301, 8. ἐπιφανῆ πᾶσι τοῖς διαμένουσι. 316, 1. ὃν μὲν οἱ ἄλλοι ἅπαντες, οὐδενὸς ἐν χρείᾳ ὄντ' ἐτυγχάνου. 401, 20. οὐ γὰρ ἂν ἄλλον ἐπαθόμην, ἢ ὑμῶν. 1484, 26.

δεῖπνα] ὁ δεῖπνα τοῦ δεῖπνος τὸν δεῖπνα εἰσαγγέλλει. 167, 24. ἐπιτιμήσειν. 1023, pen.

δεινὸς] μὰ σπουδαίως ἂν καὶ δεινὸς ἀνθρώπους πράγμασι χρῆσθαι. 10, 2. δεινοὶ οἱ συμφοραῖς συναγέλαι καὶ συστάσεις. 23, 27. et 155, 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter se opponuntur. 50, 6. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι. 73, 11. οὐχὶ τοῦτό πω δεινὸν, καίπερ ὂν δεινόν. 125, 2. ἐγκλήσεις τοῖς ἔρχειν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι δεινοί. 135, 8. πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς ἐπαθόμεν αὐτοὶ ἐμισθώσατο τοὺς δράσαντας, τῶν αὐτοὺς φαίνεσθαι [ταὐτὰ] ποιοῦντας. 159, 23. πλὴν οἷς ἐφ' ἑαυτοὺς ἐκάστοις εἰρήκαμεν τὸ δεινὸν ἔχειν. 241, 4. (δεινὸν μὲν, ὦ γῆ καὶ θεοὶ, πῶς γὰρ οὔ; κατὰ τῆς πατρίδος. Hermog. p. 352, 17. ex cor. pro corona.) δεινοῖσι μοι Λακεδαιμονίοις μᾶλλον δεινὸν ἔχειν ἀνθρώπων ποιεῖν. 206, 3. δέδοται αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς. 258, 18. τὸν τῆς κοινῆς τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἴλιττον. 286, 3. τὰ μὲν ἡμέλλα τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρῶν. 292, 15. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκὼς. 309, 24. pari modo p. 506, 12. quoque hæc duo δεινὸς et φοβερὸς copulantur. τὴν μὲν τῆς φίλους τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 23. δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα δημιόζειν. 318, 1. δεινότατον τῶν πάντων ἦθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγειν. 341, 19. τῷ μαθὼν αὐτῷ συνειδότι (scil. φαῦλον, vel tale quid) δεινὸν [scil. ἐστὶν], εἰ στηλῶν ἀνηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δίξει καινοπιῶν τῇ συκοφαντίᾳ. 351, 18. Διάμεια δεινὸν καὶ ἰλλιτικόν. 361, 19. ἔστι δὲ τοῦτο γέλας, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή. 364, 3. πῶς οὐ δεινὸν καὶ σχέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς πρεσβεύσι τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι γεγενῆσθαι. 386, 8. ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἠφανίττεσθε. 398, 6. ἡ παροιμία τοῦ καδίσκου δεινή. 403, 9. τῶν ἐν ἅπασι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινοτάτου γεγενημένου φιλίππου. callidissimo, vaferrimo. 1468, 26. ἀλλ' αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ δεινὸν ἐστι. 471, 11. ἡ καλαμηγάδη ἑρπύχιον καὶ ὑπηρὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττοῦσθαι. facillime et sæpissime patitur injuriam sibi fieri, minus tribui, quam convenirat. 777, 5. δεινὰ πεποίηται ἀνθρώπου. homine, ut de magna accepta injuria quiritante atque vociferante. 788, 20. ἐὰν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχουσι, καὶ δρᾶσιν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellitant. 1233, 25. idem quod δεινοποιεῖν. δεινὸς οὐ κακόηθης. callidus absque malignitate. 1407, 23. οὐδὲ καθ' ὑμῶν δεινὸς ἦν. 1469, 15. δεινότατον τῶν ἐν ἀνθρώπου ἀκάστου ἡγούμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἡμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοῦτο ποιεῖν δυνάμενον. 1246, 13.

δεινότης] subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τί γὰρ ἡ σὺ δεινότης εἰς ὄνησιν ἔπεσι τῇ πατρίδι. 307, 26. δεινοτῶν] ἐξαναστάντες μυταξὺ διανοοῦντες. medio de cœna surgentes. 284, 23.

δεῖσαν] δεήσεταί μοι καὶ ἐπὶ δεῖσαν εἰς τὸ πρυτανεῖον ἰκέλαι. 1210, 22. ἀπὸ δέλτου ψυφῖδι δεικάσαι. 1260, 3. ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἔχων αὐτὸν, παντοχεῖ ἐπειρέσιον. 1355, ult. ἐπὶ δεῖπνον ἥκειν ἐκ ἐπάντιχον αὐτόν. 1361, 14.

δεκαδαρχία] (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta. 71, 12. collata p. 117, 26.

δεκάπις] οὐδ' ἂν δεκάπις ἀκούσειέ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε πυνθάνεσθε. 99, 5.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὸν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν]. ad de-

capium condemnare. 733, 5.

δεκατεύειν] decimas legere, exigere ab aliquo. δεκατεύοντες ἑαυτούς. 617, 22. 758, 4.

δεκάτη] *κυρίους ὑμᾶς ἐκύλισαν τοῦ Ἑλλησπόντου, ὅστε* [scil. *ὑμᾶς*] *τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι. dass ihr den zehnten Pfennig, der durchgehenden, aus und einfahrenden Schiffe zu Byzanz verpachten konntet* [*that you were enabled to let the toll of one tenth upon all vessels sailing to and from Byzantium*]. 475, 5. Spoliorum bello aliasve juste partorum decimas Minervæ, quinquagesimas reliquis diis consecrabant. 738, 5. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἀρμοστῇ κατατιθάς, scil. *μοίρας*, vel *μερίδας*. 740, ult. b) δεκάτη [scil. *ἡμέρα μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς γένεσιν*] quo die pater puerum tollere, pro suo agnoscere, ex se nato, eique nomen imponere solebat. *τὸν δεκάτην ὁ πατὴρ ἡμᾶ ποιῶν τοῦνομα τοῦτο ἔθετο.* 1000, 18. 1001, 4. et 8. et 22. δεκάτην τὸν πατέρα *φασὶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἑστιάσαι.* 1016, ult.

δεκατολόγος. 679, 26.

Δεκελειεὺς πόλεμος. 258, 13. 597, 26. 1304, 7.

δεκαλέζειν] *τῇ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνῃ καὶ σχολῇ δεκαζομένων.* 241, 2.

Δελφίνιον] *τὸ ἐπὶ Δελφαίῳ δικαστήριον.* in causis cædis a rebus inanimatis datæ. 644, 20. 1011, 17. unde colligitur, eo in foro etiam actas faisse causas mulierum affirmantium se ex illis et illis peperisse, viris infitiantibus.

δενδροποιεῖν. 256, 1.

δεξιὰ] *τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος.* 332, 9. *ἰσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες.* 531, 12. 1072, 24. *ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν,* scil. *τῇ αὐτοῦ δεξιᾷ τὴν ἑαυτοῦ.* 553, 14.

δέον] *εἰς δέον λέγειν.* oportuna dicere. 44, 7. *εἰς οὐδὲν δέον (zu nichts rechts* [*improperly*]) *ἀναλίσκειν.* insumere, quo non oportebat. 36, 9. *εἰς δέον δὲ τῶν γέγονεν αὐτῷ, es kommt ihm itzt recht wohl zu passe* [*it has turned out very well for him*], *τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν.* 469, 15.

δέος καὶ φόβος. 555, 14. 654, 24. *ὃς ἐστι μάλιστα τοῦτο δέος.* hæc summa est formido, hoc imprimis est metuendum. 10, 2.

δέρμα] *δέρματα αἴγεια.* 934, 26. *ἐξίουν αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι.* coarguitionem ex ejus pelle, per nervum. 1200, 26. paulo post 1201, 2. dicit: *ἐκ τοῦ σώματος τὸν ἔλεγχον ἐξίου γενέσθαι.*

δεσμὴ] fasciculus. *αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὲς ἢ τρεῖς.* 934, 26.

δεσμὸς] custodia. *δεσμὸν καταγινώσκειν.* 747, 18. et 20. *ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθεὶς.* 1133, 13.

δεσμωτήριον] *ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου πρεσβύτας τινὰς ἑαυτοὺς ἀγαγεῖν.* 151, 6. de hominibus stultum in modum superbientibus, et pristinæ miseriæ oblitis, postquam a sterquilinio ad gradum aliquem dignitatis adscendissent. *δεσμωτήριον ἑκάστῳ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καθίστα.* 609, 10. *ἐφ' ἑαυτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμωτήριον ᾠκοδομήθη.* 614, 21. *ἀνίεται τὸ δεσμωτήριον.* 764, 22. *τοῖς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου,* scil. *ἀφειμένοις,* aqt *ἀποδρᾶσι.* 779, 3.

δεσμώτης] *οἱ δεσμῶται φεύγουσι.* 764, 22.

δεσπότης] *ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν.* 36, 26. 690, 10. *δεσπότης καὶ κύριος ἁπάντων.* 175, 13. *τὸν δ' ἐλεύθερον καὶ τὸ μανθάνειν ἔχειν δεσπότην — ἀπαιτητροφότης.* 324, 26. *δεσπότῃ διαπονοῦντες.* 362, ult.

δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι. 216, 21. *δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παράγαγε.* 305, 5.

δεῦρο] *ἔστιν δεῦρο πάλιν.* huc versum, non Athenas quidem ad ipsas, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam esset ille, unde veniret. 670, 15. *δεῦρο Δημόσθενες.* 1298, 4. de deuterologiis v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102, 103.

δευτεραγωνιστὴς] actor partium in scena secundarum. 344, 7.

δεύτερος] *καὶ μόνος, ἢ δεύτερος εἰ πεῖν.* 192, 4. *δευτέρου πεῤῥήματος ἤδη μοι τούτου γεγονότος.* 253, 7. *οἱ δεύτεροι τῶν συμμαχιῶν.* 260, 22. *ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος —.* 328, 25. *δευτέρους γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τοὺς οἰκείους.* 1331, 16. *τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν.* ex iis, quæ adhuc supersunt factu possibilia, primarium, quia vero id factum non est, quod ante omnia fieri oportuerat, ordine rerum idem secundarium. 1456, 15.

δέχεσθαι εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ τὴν στρατιάν. intra domos civis cujusque privatas et intra oppidi sui mœnia recipere copias nostras. 300, 1. *οὐκ ἅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δεῖν τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι.* 307, 5. *δέχεσθαι* et *λαμβάνειν* copulantur. *ὡς δ' οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον, οἱ Θηβαῖοι πρέσβεις.* 384, 9. occurrere, argumentationem alicujus idonea responsione refutare et eludere. *ἐκείνους αὐτὸν δέχεσθαι.* 449, 1. simile ductum de venatore feram venabulo excipiente. *δέχεσθαι τὸν ὄρκον,* sibi delatum puta. 1011, 13. *τὸν πρέσβεων.* 1011, 16. *τὸν βάσανον.* 1120, 11. *ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι περὶ πάντ' αὐτὰ δεξαίμην.* malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere. 1442, 16. *δέχεσθε οὖν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων τάγαθά.* 1460, 17.

δὴ] *καὶ δὴ.* jam dudum. 476, 27. quapropter quoque. 646, 4. *καὶ δὴ καλεῖ.* fingam

tantisper a judice vel archonte me citari. 996, 26.

δηλαδή] quippe, utpote, vel, id quod consentaneum, neque mirandum est. 889, 16.

δήπου] ὁ ταῦτα ἕκαστα δήπου τάξας. quicunque tandem ille fuit, qui hæc omnia ordinavit. 646, 2.

δηλοῦν] καθαρῶς δηλοῦν. 159, 1. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται. 239, 10. ἡ προαίρεσις αὐτὸ τὸν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 20.

δημαγωγεῖν] ductitare blanditiis. 98, 10.

δημαρχεῖν] magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου. 1306, 22.

δημαρχία] cum quis demi sui magister est. 1318, 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐναγγελλέτω τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ διάπτειν. 1069, 11. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5. demarchus penes se tenebat, servabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina. 1317, 18.

δημεύειν] fisco adjudicare. τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν. 609, 27.

δήμευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio. 215, 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὗ μόνου μετεῖχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου προὐτίθετο ὑμεῖς τοῖς τε πάσ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἐμοί. 306, 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 23. δημηγορεῖν λόγον. in concione sententiam prodere. 657, 3. ἐκεῖνα δεδημηγορηκός. in concione cum illa verbis prædicasset, oratione jactasset. 441, 6.

δημιουργὸς] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achæos magistratus, ut Athenis Archontes. 280, 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιουργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν. 789, 9. δημιουργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης. 1123, 14. ἃ τέχνη ποιοῦνται τῶν ἔργων, τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς. 1406, 1.

δημοκρατεῖν] πόλις δημοκρατουμένη βιβλίοις οὐκ οἶδα εἴ τίς ἐστι τῶν παλαιῶν λοιπή. 132, 20.

δημοκρατία] cur præferenda sit oligarchiæ. 195, 16. sqq. 608, antep. συνώκισεν αὐτοὺς (homines in Attica tum degentes) Θησεὺς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονοῦντα. 1396, pen.

δῆμος] μείζω χρὴ νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους. 168, 20. οἱ παρόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλελύσθαι ἔλεγον. 170, 7. ubi etiam docet, quibus rebus cernatur ἡ τοῦ δήμου καταλύσις. 214, 17. κατάγειν τὸν δῆμον. democratiam restituere. 198, 27. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προστεθὲν τῷ δήμῳ. 229, 13. χάριτος βωμὸν ἱδρύσασθαι καὶ δήμου Ἀθηναίων. 256, 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. 285, 2. ὁ δῆμός ἐστιν ὄχλος, ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἀπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον. 383, 5. τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον. 1375, 18. οὐδὲν ἀξιώτερον τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι. 1478, 15. περιϊόντες λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀξέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος. 1341, ult. ὁ δῆμος κυριώτατος ἂν τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιῆν, ὅ, τι ἂν βούληται. 1374, ult. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (ut æquipollentia conjuncta). 381, 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. *Dorf, Marktflecken* [*a village, a market-town*]. τοῦ δήμου ἡμῖν πέντε καὶ τριάκοντα στάδια ἀπέχοντος τοῦ ἄστεως. 1302, 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων ἐστί. 1316, 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δήμους δικασταί. 735, 11. ἐκβάλλουσιν ἐμὲ ἐκ τοῦ δήμου ἀλαύοντες. 1281, 21. δήμοις singulis sui proprii γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cujusque municipalis. 1301, 20.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum usurpans, pro *ego* in prima persona. 449, 4. Conf. p. 416, 21. 400, 6. 294, 12. 412, 19. 523, 27. 525, 8. 366, 12.

δημόσιος] Καλλίαν ἐκεῖνον, τὸν δημόσιον, scil. δοῦλον. *Büttel* [*Beadle*]. aut scribam. *Actuarium*, vel *Registratorem*. 23, 20. ταμίας καὶ δημοσίους. 101, 14. et 137, 9. ubi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατασκευάκασι. 175, 8. γράμματα δημόσια. chartarium publicum. 243, 25. οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας. 297, 15. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δοῦλος, aut γραμματεύς: num scribæ illi publici servi erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. 381, 2. τὸν δημόσιον παρεῖναι προσέγραψε. 615, 13. servi vel scribæ publici exactionibus intererant, ut ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a cive quoque redactum esset. οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται, οἷκαδ' ἐπόστω. 422, 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερόν. fanum aliquod sive toti populo Athenienси commune, sive δήμῳ, id est, τοῖς τῶν καθεκάστων δήμων δημόταις, municipii cujusque municipalibus proprium. 1074, 20. δημοσίᾳ (id est ἐπὶ δημοσίᾳ χρείᾳ, vel χειροτονίᾳ καὶ τάξει) ἀποθα-

μοῦντες ἐμοῦ, me domo absente missu populi, in causa publica, ut legationis, aut militiæ ergo, in functione muneris publici, τειμαρχοῦντες ὑμῖν, quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem. 1102, 10. δημοσίᾳ προσῆκε τεθνάναι (subaudi ψήφῳ). voce populi condemnatum, rite, publico in loco. 1126, 6. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in monumentis illis, quæ condita sunt memoriæ eorum, qui pro rep. dimicantes extra patriam occubuissent. 1310, 15.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διονύσῳ. sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad avertendum a rep. mala impendentia, offerre. 531, 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse sivi δημοτελεῖ.

δημοτελὴς Διόνυσος. cui sacra fiunt a toto populo. 531, 24. sed v. proximum præcedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὸν ξένον καὶ τὸν δοῦλον ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἐστιάσουσαν εἰσιέναι. quapropter etiam ejusmodi fana δημοτελῆ appellabantur, quia totus populus in iis ἑτήσια τὰ ἱερὰ, sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persolvebat. 1374, 1. μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 1374, 4.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς Ἐλευσινίους. adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compagnus, municeps eorum. 1092, 11. δημοτευόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ πλησιάζοντες. fruens mecum juribus, et fungens muniis demotæ, seu municipalis. 1314, 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος. 1315, pen.

δημότης] ἐκποδὼ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐπιγράφην ὑπὸς δήποτε. 314, 3. 1313, 19.

δημοτικὸς] civilis, popularis. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δίκην ὧς εἰσι δημοτικοί. 164, 10. Solon dictus δημοτικός. 227, 15. λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ. 268, 8. ἃ λέγω τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι γιγνωσκομένους. 268, 11. ἂν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητί τινα ἀδικοῦντα. 573, pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνδρώπων, vestrum, qui octo numero plurimi, civilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres: nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβριστοῖς, ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis. 581, 24. οὐ δημοτικότερον τὰ τῶν πολλῶν ἁμαρτήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. 754, 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦς. 1475, 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσῳκειούμην πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς. 1474, pen. οὕτως ἐκποστέστε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε. 1475, pen. πικρῶς καὶ παραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς. 1477, 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ, πρεσλίσθαι ζῆν σφαλερόν. 1479, 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν. 1481, 14. b) δημοτικὸν ἱερόν. proprium demotis alicujus demi. 1074, 20.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζουσι περάττειν. 707, 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων. 719, 8. δημοτικῶς νομοθετῆσαι. 1308, 14.

δῆρις] vocabulum poeticum: contentio, rixa, bellum. εἰς δῆριν ἔβαινε ἔκαστα. 322, 8.

διὰ cum genitivo a) in alicujus potestate. οἱ δι' ἐκείνου τὰς πολιτείας ποιούμενοι. summam rerum ubique locorum atque civitatum ejus arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, ut in potestatem ejus deveniant. 132, 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν. 194, 9. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον. 605, 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἄνθρωπος. behielt es für sich [he kept it for himself]. 1171, 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται. omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogant, sui juris faciunt. 1234, 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἠγόνατο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι. 157, 24. ἀν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττητε. ipsi agatis, non aliis agenda mandetis. 171, 25. οἱ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συστήσονται. si omnes regiminis formæ ubique locorum per optimates constituntur et administrentur. 196, 5. τὰς διὰ τῶν ὀλίγων πολιτείας. 489, 27. δι' ἑαυτοῦ διέλυσε τὰ χρήματα ὁ Ἑρμείπης. per semetipsum, non per procuratorem. 988, 4. ἵξ ἔτους δι' ἑαυτοῦ ἀλογοῦσι. per annum totum, a principio anni ad finem usque sine cessatione. Jahr aus, Jahr ein [throughout the year]. 1041, 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχετε. 167, 11. τὰ τῶν διὰ τῶν λόγων φοβερὰ (id est ἐν τοῖς λόγοις). 185, 10. Cum accusativo, propter. ἀναγκαῖόν τινα οὐδένα δεῖ χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τιμᾶσθαι, ἀλλὰ δι' αὑτόν. propter semet, sponte sua. 390, 16. εἰ μὴ διὰ —(quod est idem, atque si integre dictum esset, εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκωλύθη, vel ἄλλως γένοντο) nisi per hunc, vel illum stetisset, nisi ille, vel illud intercessisset. εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους — εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβᾶν, vel ἐμποδὼν γενόμενον] ἐνέδυσαν ἂν οἱ Φωκεῖς. 364, 10. 370, 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τούτους σῶσαι. si abfuisset, (vel si in causa non fuisset) studium meum illos servandi malisque eripiendi. 395, 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. nisi vos obstitissetis. 680, 27. ἐξ οὗ πυρεθήσης ἂν, εἰ μὴ δι' ὑμᾶς

καὶ τοῦτον τὸν γραφὴν [scil. οὐκ ἐκφεύξει, vel ἐκκλοῦσι κριθήσεται]. qua lege perlata, quæ utique perlata fuisset, nisi nos eum hac nostra actione intercessissemus. 680, 26. loco genitivi. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἧττον τὴν περὶ σαυτοῦ εὐδαίμονα ποιεῖσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπὰ, pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν. 1407, 20.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀποστολὴν. odiosam et suspectam verbis faciens, traducens. 10, 5. ἅπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτόν. animo exulcerato adversus eum esse, suspicionum pleno, malevolo, alienato. 153, 19. οἱ δὲ τοὺς πέλας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ τὰς μάχας, δέδιασιν. 155, 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δίκης ἀπολύσασθαι. 191, 9. χαρίζεται μὲν αὐθετίσεις, διαβεβλῆσται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. 202, 17. in alicujus offensionem incurrere, in invidiam penes aliquem venire. 202, 17. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διαφίζετο. 263, 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20. διαβεβλῆσεται πρὸς ἀμφοτέρους. er wirds boy beyden verschütten, mit beyden verderben [he will offend both, lose the favour of both]. 1424, 9. 1430, 25. τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ὑγιαδίτων διαβληθέντος. exacerbato falsis calumniis obtrectantium. 1483, 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. sermones juventutem meam in invidiam contemtumque adducturi. 1340, 11. ἐπιδυμοῦντας τῆς νεὼς, διαβεβλημένου αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ. infamasse, ac si navis ejus non sit, aut solvendo æri alieno minus par sit. 894, 12. διαβάλλεσθαι τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. criminationibus accusatoris obrui, omnia exaggerantis, invidiose demonstrantis, atque judicum animos occupantis atque a reo abducentis.

διαβάται] Δημοσθένης. Julius Pollux, II. 200.

διαβεβαιοῦσθαι. 220, 4.

διαβιβάζειν] διαζεῦξαι pro διαβιβάσαι. 672, 12.

διαβολὰ] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τῶν πρότερος λόγων ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν. 227, 18. διαβολὴ καιρῷ μὲν ἰσχυρὰν ἐγγέγεται τοῖς ἀκούουσι τὸν ὑπόληψιν. χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα [f. ἀσθενεστάτη] γίνεται. Stobæus e Demosth. refert. p. 238, 36.

διαγγέλλειν] in omnes partes didere nuncios. 163, 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὁπόταν ἀν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν. 1433, 14.

διάγειν] intransitive, ubi aut ἑαυτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἐᾶσαι λαβεῖν, δαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν ὄψεσθε. 143, 18. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δίκῃ. 794, 19. διάγειν, perseveravit, continuavit, extraxit, perduravit, ἕνδεκα ἔτη κακουργῶν. 1021, 11. ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει. 1122, 15. b) transitive, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ductitare, eludere. aufhalten, aufziehen [to procrastinate, spin out]. ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαίοις, aut ἐπιτηδείοις] ἀφορατέρους καὶ εὐπορωτέρους διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogavit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem salvum traducente. 255, 11. μῶν ἐπιτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν. ubi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut oviculam protensa fronde pertrahas, quo velis. 675, 11. δεκαμῆ καὶ χοὶ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν. satis parce tenuiterque et ægre, modico victu ab uno tempore ad aliud spes eorum extrahunt. 1459, ult.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτὼ τῇ κρίσει ἐκείνη διαγενόντα. intercessisse. 541, 10. δίκα ἐτῶν διαγεγενημένων. decennio interjecto. 833, 14. διαγίγνεσθαι ὑμᾶς κολακεύων καὶ φενακίζων. perseveravit, aut etiam, si mavis, e discrimine evasit. toto illo tempore vos præstigiis elusit. 680, 19.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ἃ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται. 269, 24. b) dicuntur judices διαγινῶναι causam sententia pronunciata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγνωσθεῖσι. 545, 8. τὴν δὲ Ἠλιαίαν διαγινώσκειν. 629, 25. ὑφ' ὑμῶν ἴσως διαγιγνώσκεται, Hermog. p. 411, 15. e Leptinea. Locus est p. 457, 12. verum ibi est in vulgata γιγνώσκεται.

διάγνωσις] οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. 127, 24. καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις. 269, 27.

διάγραμμα] descriptio, distributio literis consignata, lateculus, Plan, Liste, Register. 183, 20. ἀπήτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν. ubi videtur esse apocha, die Quittung über die Schiffsgeräthschaft, dass man sie wieder abgegeben habe, ganz, oder zum Theile, und was davon wieder erstattet worden, oder rückständig geblieben [an acquittance for the rigging and fitting out of the ships, including payments already made, and arrears due]. 1150, 4. τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων. 1152, 12.

διαγράφειν] cancellare, lituris inductis expungere. διαγράφεσθαι, causam jam oc-

cœptam reprehendere, zurück nehmen [to withdraw, strike off], e rotula chartarum judicialium tollendam curare. 501, 20. διέγραψαν ὁ ἄρχων τὴν τούτου ἀμφισβήτησιν. 1174, 13. διεγράφη ἡ σὴ ἀμφισβήτησις. 1178, 21. διαγραφῆναι εἶασε τὴν φάσιν. 1324, 12.

διαγωνίζεσθαι] οὐδὲ περὶ ἑνὸς ἂν αὐτῷ διαγωνίζοισθε. repugnetis. 78, 23. καὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. 124, 11. 1453, 4.

διαδίχεσθαι τὴν ναῦν, id est, τὴν τῆς νεὼς τριηραρχίαν. 1218, 23. 1224, 13. et alibi sæpenumero in ista oratione. διάδεξαι καὶ σὺ, καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τοῦ λειτουργοῦντος τάξεως. 1045, 10.

διαδιδόναι] distribuere, didere. τὸ χρυσίον ἀν διαδῶ, ζητήσει. 186, 15. διαδοῦναι ἀργύριον εἰς τροφὴν τοῖς ναύταις. 1187, 24. 1188, 20. 1223, 25.

διαδικάζεσθαι] committere causam suam judicio disceptandam. περὶ τῶν νήσων ἐρριμένον διαδικάζεσθαι. 78, 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμέ. 864, 8.

διαδικασία] lis, contentio. 103, ult. usurpatur de nullo non genere actionis forensis, sive unus alterum, sive ambo sese mutuo persequantur, cum aliis quibuscunque de causis, tum præcipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliave iis æquipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιεῖν ἐὰν ἀμφισβητῆταί τι. 704, 9. διαδικασίας τυγχάνειν. admitti ad jus talis actionis suscipiendæ, facultatem ejus impetrare. 841, 5. προσκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τοῦ κλήρου. 1052, 12. 1054, 16. διαδικασία κλήρου. 1082, 16. διαδικασίαι περὶ τῶν σκευῶν, de armamentis navalibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successori tradenda, recusaret tradere. 1147, 2. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in jure acturum, ut delinentem per nefas res sibi tradendas. 1147, 19. 1148, 17. et 24. er legte wider niemanden eine Denunciation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthielte [he did not lodge a complaint against any one, but such as withheld what was justly due to him], potest quoque talis fuisse actio, ut e. o. cum reum me agit ob injurium a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cavere, quia alius me pari modo læsisset. Actor jam urgebat. Da tu mihi nunc pœnas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te læserit, jus reposcere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore læsus fuerit, poterit is quoque operam dare, ut is sibi satisfaciat. hoc significabit διὰ in hac compositione.

διάδοσις] eine Spende [a dole]. ἦσαν, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id est κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ θεωρικοῦ] πρὸς τὸ θεωρικὸν [id est ἐπὶ τὸ αἰτεῖν αὐτό]. 1091, 24.

διαδοχὴ] ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλους στρατεύεσθαι. 46, 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes succedunt in locum aliorum statione degressorum. die Ablösung [the act of relieving from duty]. 567, 18. διαδοχὴ νεὼς, id est, trierarchatus in ista nave gerendi. 1206, 10.

διάδοχος] τῶν νόμων τῶν περὶ τῶν διαδόχων [scil. τῶν τριηραρχιῶν]. 1224, 12. nisi potius διαδοχῶν ibi leg. est, a διαδοχὴ.

διαδύναι] furtim subterfugere, elabi. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς. 271, 18. ἀπαμύνασθαι καὶ διαδύεσθαι, tergiversari, studere elabi, καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσῃς. 1045, 26. entschleichen, entwischen wollen [to steal away, to attempt to escape].

διάδυσις] subterfugium, latebra, commenticia, frigida excusatio. τῶν παρ' ἡμῖν πορῶν διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 12. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, [scil. τῶν ἀδικούντων] μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. 744, 5.

διαζευγνύναι] disjungere, separare. διαζευγμένοι συνθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας. 1399, 11.

διαθερμαίνεσθαι] incalescere, a vino puta, et tumultu confabulationum atque vociferationum. 402, 23.

διαθήκη] διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἦκον κατεσκευακότες. 1051, 12. διαθήκης exemplum habetur p. 1110, 4. τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γνησίαν ὄντων παίδων ὁ πατὴρ διάθηται, ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι, κυρίαν εἶναι. 1136, 12. ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πώποτε ἐποιήσατο. 1157, 13.

διαίρειν] diducere. οὐ τοίνυν ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγξατο ἐναντίον οὐδέν. 375, 14. 405, 26. 536, 18.

διαιρεῖν] discernere, dividere, distinguere. εἰς δύο ταῦτα διήρηντο τὰ τῶν Ἑλλήνων, Λακεδαιμονίους καὶ ὑμᾶς. 144, 27. 637, 13. διείλοντο τἀδικήματα. inter se partiti sunt flagitia. 1113, 10. οὔθ' οὕτω ταῦθ' ὁ νόμος διεῖλε. 1115, 13. διεῖλεν ἐγὼ δύο μερίδας. 1170, 25. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι. inter se esse partituros. 1169, 27. 1171, 23. διαιροῦμαι. sic distinguo. 1415, pen. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν. necesse mihi erit reorum unumquemque seorsim sumere, actione forensi persequendum. 817, 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστα διεῖλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελών. cuique causæ, crimini, accusationi, defensioni modum suum præscribere, distincte docere, præcipere, quid in re quaque agendum sit. 637, 13.

δίαιτα] ἄφλε τὴν δίαιταν. ab arbitro con-

damnatus est. 862, 2. οὐκ ἐπιεικὴς ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι. 1020, 21. δίκαιον ἀποφαίνεσθαι. cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda sententia. 898, 22. δίκαιον ἐπιτρέπειν τινί. 1360, 7. et alibi sæpissime.

διαιτᾶν] arbitrum agere, arbitrium dicere. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν Οἰν. καὶ τὴν Ἐρ. [φυλὴν] διαιτῶντες. 1142, 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata.

διαιτητὴς] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν. 542, 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος διαιτητῶν, id est, περὶ τῶν δ. 545, 3. διαιτητὴς πληρωτός. 862, 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos Latini compromissionarios appellitant, Græci αἱρετοὺς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, unde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus. 897, 2. 1360, 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti judicio stari jubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri. 545, 7. licebat tamen hos delectos repudiare, si ante sententiæ dictionem significassent, se adversus alterum litigantium litem daturos esse. 861. fin. πρὸς διαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι. litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu. 601, 23.

διακαλύψειν] εἰ δὲ παίσει τις, τότ' ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται. 155, 26. num διακαπαλ. aut διαποκαλ.

διακεῖσθαι] οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διορρύγμεθα. 118, 11. ὀκνηρῶς διακεῖσθαι. 138, 24. ἀργότατα. 144, 10. τὰς γνώμας οὕτω. 182, 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς. 216, 22. πρᾴως καὶ μετρίως. 318, 24. κακῶς καὶ ἀλεινῶς. 366, 23.

διακελεύεσθαι ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις. 213, 5. 215, 1. διακελευόμενοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίοις διαφυλάττειν. 218, 15. αἷς ἐγὼ διακελεύομαι πείθεσθαι. 220, 3.

διακινδυνεύειν] οὐσίαν τὴν οὕτω διακινδυνεύσεσθαι μᾶλλον. 866, 27. περὶ τῶν ὅλων διακινδύνευσιν. 1477, 17.

διακιχράναι] διακεχρημένον τάλαντον. creditum datum, sed non uni, verum pluribus diversis (ea enim vis inest in διά). 817, 2.

διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακέκλεπται. 817, 7. διακλέπτοντα τοῖς αὐτοῦ λόγοις τὴν ἀλήθειαν. 846, 10.

διακληροῦν] διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτούς. inter semet sortiti. 1380, 4.

διακομίζειν τοὺς φυγάδας. 80, 13.

διακοπεῖν δεσπότην. 362. ult. τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τι ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει διακοπήσεται. 1206, 18. τῶν καλῶς διεδικασμένων νῦν μέλειν ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν. 1230, 10. μὰ μόνον τὸν διακοπέντα πρὸς χάριν. 1470, 1.

διακοσία] τῆς μέντοι διακοσίας τῆς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι. 296, pen. διακοσία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα γέγονεν. 328, ult.

διάκονος] διάκονον, ἤ τις ἐχέπτο ἐνοχυράζειν. ancillam. 762, 4. παῖδα διάκονον, ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέρουσα. 1155, 6. οἱ διάκονοι τοῦ Χαλκίου τράπεζαν παραθέμενοι. 1356, 10. εἰκότην διάκονον τρέφειν. 1359, 11.

διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quæ est irrita, effectu caret. 450, 15. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. 883, 22. χεῖλος διακόψαι. 1259, 13. τὸ χεῖλος διακοπεῖς, ὥστε καὶ ῥαφῆναι. 1270, 2.

διακρίνειν] πότερον κάλλιον, ὅπλοις, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι. disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas. 163, 15. et 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ ἴχη διακρινεῖσθε. 890, 1. διακρῖναι πάντα τὰ δίκαια. 1301, 3.

διακρούειν] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι. 351, 15. amoliri, protelare, excussationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare. 394, 2. 423, 25. vim afferentes a se manibus objectis repellere et amoliri. 403, 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τοῦ δοῦναι δίκην. 528, 14. διακρούσηται τὸ δοῦναι δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικεν. 556, 25. a se profligare, effugere discrimen. 575, 6. 579, 13. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς πολλαχῇ ἐστὶ διακρούσασθαι. 711, 13. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας. objecto errore a pœna sumenda retineri. 741, 23. ὡς δ' ἠσθόμην αὐτὸν διακρουόμενον με. me ductitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem. 911, 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, de sum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἃ τοὺς κυρίους διακρούσατο μὴ κατατεθῆναι. quæ quominus æra dependeret, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est. 988, 7. ἐκεῖ οὐκέτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούσασθαι. rem cavillationibus extrahere. 1006, 4. 1266, 11.

διάκρουσις] ἐπὶ διακρούσει. in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo. 1265, 13. 1266, 6.

διακρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033, 9. legitur καὶ διακρυφαμένους, pro καὶ ἰδίᾳ, κρυψ.

διακυκᾶν] durch einander mischen [to tell in a confused manner]. τῶν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω · καὶ κάτω διακυκᾶν ἔλεγε. 263, 19.

διακωδωνίζειν] explorare, tentare. ἡμᾶς διακωδώνισον ἅπαντας τινὰ τρόπον. 393, 17.

διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι. 1029, 20. 1036, 5. διακωλύοντι

τὸν ἀναστολον. retinenti, inhibenti classis navalis expeditionem. 1152, 1. οὐχ οὕτως ἀναστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 25.

διαλαμβάνειν] διαλήψομαι, disputabo, περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς. 165, 16. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους. palis terminalibus limites distinguere. 278. 23. pro διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τἄλλα οὕτως αἰσχρῶς πάντα. 833, 4. ἐν τῷ ναυαρίῳ διελάμβανον κατ' ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους. 918, 9. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque aolummodo obolares.

διαλέγειν, διαλέγεσθαι] βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam civiliter et amice transigere atque in gratiam redire. 19, 25. διαλέγεσθαί τι πρὸς ἑαυτόν. ad animum sibi aliquid revocare. 418, 17. διαλέγειν τοὺς ἐναντίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpère et seoernere alias leges ab aliis inter se repugnantes. 484, pen. οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto oommune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi præcipiunt. 1070, 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς. inter nos ipsi componemus rem atque transigemus. 1169, 5. et 10. ὅτι βούλοιτο ἐμοὶ διαλεχθῆναι ἐμόν τι πεᾶγμα, id est, περὶ πεάγματος ἐμοὶ προσήκοντος. 1221, 11. διαλεχθείς τι πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἂν μαθὼν, ἔστε μὰ μαθεῖν δ, τι λέγει. 1258, 26.

διαλείπειν] οὐδ' ἐστὶν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείψει. intermittat. 124, 4. ἑαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ. 459, 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquievissem, præterire sivissem. 1149, 18. διαλιπὼν ἔτη τρία. 1239, 24. διαλείποντας μικρόν. paulo post. 1335, 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει, interstitium quasi quoddam facit in nos sæviendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνίχει, cohibet. 1449, ult.

διάλεκτος] vox, pronunciandi modus. 982, 18.

διαλλαγὰ] διαλλαγαὶ ἀσιστοι. 18, 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' ἃς διήλλαξαν. leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt. 1361, 4. διαλλαγαὶ formula compositionis inter partes litigantes. 1369, 5.

διαλλακτὴς] τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ στομώνους ἀκουσίου ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ. 189, 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων. 1167, 15. διαλλακταί. 1369, 2. et 6.

διαλλάττειν] differre. παρὰ τοὺς χρωμένους τὰ πλεῖστον διαλλαττόντων. rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem utantur. 1402, 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται. ne defunctis quidem placabuntur. 1478, 10.

διαλογίζεσθαι] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ οὗτος. 777, 13. ὀρθῶς ἔκαστα. 872, 7. διαλογισάμενος. computo cum eo facto. 962, 25. ὡς τὸν πατέρα. nachdem er mit seinem Vater abgerechnet, seine Rechnungen mit ihm abgeschlossen hatte [*after he had balanced, and closed his accounts with my father*]. 1236, 17.

διαλογισμὸς] computatio, cum duo, quibus res sunt communes inter se, ad computandum consident, quid quisque alteri debeat. γεγενημένου διαλογισμοῦ. nach geschehener Zusammenrechnung unserer beyder seitigen Anforderungen [*after having computed together our respective demands*]. 951, 20.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος. 542, 11.

διαλύειν] in activo, destruere, labefaciare, convellere, corrumpere. simile quotum de nodis, restibus, structuris, quæ dissolvuntur. πάντα ἀνεκαίτισε καὶ διέλυσε. 20, 27. ἣν σπεῖρεται Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν. 94, 19. σταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν. 287, 6. διαλύσω πάσας αὐτοῦ τὰς ἀφολογίας. confutabo, diffiabo. 831, 22. b) expungere nomen, æs debitum dependere, bezahlen [*to discharge*], et tam æs solvendum διαλύειν dicitur, quam hominem, cui solvendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. διαλύειν χρήματα (id est χρέα). 460, 19. πάντα αὐτῷ διελέλυτο πρὸς τὸν πόλεμον. omnia, quæ ei apud ærarium fuerant nomina contracta, expuncta sunt. 836, 14. πριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. den Werth dafür, den Preis bezahlt haben [*to have paid the value or price of*]. 846, pen. διαλύσας πάντα. nachdem er alles berichtiget hatte [*after he had settled all*]. cum satisfecisset omnibus, omnia dependenda dependisset, ordinanda ordinasset. 945, 4. ἐπειδὴ διαλύειν ἐδέοντο οἷς ὄφειλον, ἀπάντων ἐξίστησαν τῶν ὄντων. bonis cedebant. 959, pen. διαλύειν τιμὴν εἰκότων. 1030, 12. τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων. 1195, 8. hinc o) notio placandi, satisfaciendi. τοὺς τὰ ἱπτρόπολα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα. 919, 10. τὸν ναύκληρον. 1192, 24. d) reconciliare inimicos inter se. διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἐξίον. rogabat (Midias Aristarchum), ut se (Midiam) mecum (Demostheno) rursus reconciliaret. 554, ult. 1032, 6. In medio; amicabili transactione causam componere, decidere. διαλυσόμεθα πισθέντες τὸν πόλεμον. 44, 10. 521, 14. ὅπως μὴ διαλύσῃ. ne cum eo transigas, nè decidas, ne reconciliere. 583, 23. πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδίκημα] δια-

λοιπαίνους, τῶν οὐκ εἰδότων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui eum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent. 991, 20. διαλέλυνται πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. eum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent. 1323, 1. b) dependere, diluere debitam. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἄδολος. 867, 13. διαλύεσθαι πρός τινα. ei satisfacere. 869, ult.

διαλοιδορεῖσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευόμενα — πολλάκις τῷ τοὺς ἐναντίους ἅλλως χρῆσθαι διαλοιδόρει. 1466, 5.

διάλυσις] reconciliatio gratiæ. ἐξὸν δὲ καὶ πρός ἐμε [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midiæ puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις. 553, 20.

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐμοὶ νῦν τῆς σῆς ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν. 226, 17. τῶν αἰρέσεως ἂν διημαρτήκει. 235, ult. ἱλαρίδων. 255, 13. 1470, 17. δυοῖν χρεοῖν μὴ διαμαρτόντα τὴν πίλιν ἠγόρασεν. 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ἦν ἐπιλήψιός τι καὶ διήμαρτε. 398, 21. δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτῃ. ne cupita et rogata minus impetraret. 401, 28. οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν]. 676, pen. ἀλλὰ γνώμης διαμαρτὼν ἀφυσυχεῖν. 716, 3. 734, 22. διημαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρῴων. 841, 16. διαμαρτὼν τοῦ λήμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀφιεὶς ἐνίκη. 883, pen. καὶ γὰρ τραπέσθαι δοκοῦσι τῆς ἡμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. 1048, 21. διημαρτηκέναι μοι δοκοῦσι πάντες τῶν σφάλματος. 1223, 19. εἰ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐναντιωθησόμενον. 1412, 6. δυοῖν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χείριστον ἀσάγκη πράττειν εἶη. 1456, 14.

διαμαρτυρεῖν] aliquem a petitione e. c. hæreditatis interponenda protestatione excludere fre. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνειν. agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse potendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cujus hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem. 1088, ult. οὗτοσὶ τοίνυν διαμαρτύρεται τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vetito imposuit, quo unus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibita, affirmans eos esse legitimos hæredes, qui nulli sunt. 1095, 1.

διαμαρτύρεσθαι] protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προῴλεγον καὶ διεμαρτυρόμην. prædicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse. 73, 2. 240, 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 282, pen. 275, 17. διαμαρτυρομένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι. cum interdixisset coram testibus, ne (arbiter) pronuntiaret. 899, 6. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον πατησκευασμένοι δοκοῖεν φανέσεσθαι. præsentes antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem faciam indicantium, eosque id commeminisse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte ceu veniat, ut crediteres exsistant subito subnissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse. 1046, 23. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων—919, 21.

διαμαρτυρία] est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hæreditatis petitorem exclusum it interponenda protestatione, se alienave quempiam jure hæreditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν ψευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος. 1080, pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγόνων ἀδικώτατοι καὶ πλούτους ἀργοὺς ἀξίοι τοῖς ἀγωνιζομένοις. 1097, 19.

διαλλάχεσθαι πρός τι. 217, 2.

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ. 332, 17. τὸ διαντυχεῖν τῇ αὐτίᾳ οὐ πολλοῖς διαμένειν εἴθιστται. 1040, 5. de copiis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν στρεγνούμεθα ὧν ἐχθρῶν. 1432, ult. διαμένω λίγαν, pro διατελῶ λ. 107, 21.

διαμετρεῖν] πρὸς διαπεμπτηρίοντον τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita concepta, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque arctissimo, circumscribere. 378, 7. 1252, 12. In medio, sich zumessen lassen [to have measured out to them]. cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διαμετροῦντο τὰ ἐλάφατα ἐν τῷ Ὠδείῳ. 918, 8. οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρήσαντες. 948, 26.

διαπεφευγότων] idem quod simplex. 697, 25. 1097, 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα. inter se partiri, dirimere, 853, 7. 928, 16. διανεμάμενοι ποσῆ πίπτει ἕκαστος. 1347, 6.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ περίεμα οὐ τραγῳδίας οὐδ' ἀριθμοῦ, οὐδὲ διανοεῖσθαι ἐκθέσθαι. non modo speramdum non erat, ut illa seriæ vitæ in nervum unquam imponeren-

τὸν ἀνίστολον. retinenti, inhibenti classis navalis expeditionem. 1152, 1. οὐχ οὕτως ἀνίστηξιφεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 25.

διαλαμβάνειν] διαλήψομαι, disputabo, περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς. 165, 16. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους. palis terminalibus limites distinguere. 278. 23. pro διαχειρίζειν, διαιτᾶν. διαλαβόντες καὶ τἆλλα οὕτως αἰσχρῶς πάντα. 833, 4. ἐν τῷ πωρίνῳ διελάμβανον κατ' ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους. 918, 9. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares.

διαλέγειν, διαλέγεσθαι] βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam civiliter et amice transigere atque in gratiam redire. 19, 25. διαλέγεσθαί τι πρὸς ἑαυτόν. ad animum sibi aliquid revocare. 418, 17. διαλέγειν τοὺς ἑαυτίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et secernere alias leges ab aliis inter se repugnantes. 484, pen. οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi præcipiunt. 1070, 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς. inter nos ipsi componemus rem atque transigemus. 1169, 5. et 10. ὅτι βούλοιτο ἐμοὶ διαλεχθῆναι ἐμόν τι πρᾶγμα, id est, περὶ πράγματος ἐμοὶ προσήκοντος. 1221, 11. διαλεχθείς τι πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἂν μεθύων, ὅστε μὰ μαθεῖν ὅ, τι λέγοι. 1258, 26.

διαλείπειν] οὐδ' ἐστὶν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείποι. intermittat. 124, 4. ἑαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ. 459, 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquievissem, præterire sivissem. 1149, 18. διαλιπὼν ὅτι τρία. 1239, 24. διαλείποντας μικρόν. paulo post. 1335, 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείποι, interstitium quasi quoddam facit in nos sæviendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνίχει, cohibet. 1449, ult.

διάλεκτος] vox, pronunciandi modus. 982, 18.

διαλλαγὴ] διαλλαγαὶ ἄπιστοι. 18, 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' ἃς διήλλαξαν. leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt. 1361, 4. διαλλαγαὶ formula compositionis inter partes litigantes. 1369, 5.

διαλλακτὸς] τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ διομένους ἑκουσίου ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ. 189, 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων. 1167, 15. διαλλακταί. 1369, 2. et 6.

διαλλάττειν] differre. παρὰ τοὺς χεομένους τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων. rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem utantur. 1402, 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται. ne defunctis quidem placabuntur. 1478, 10.

διαλογίζεσθαι] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ οὗτος. 777, 13. ὀρθῶς ἔκαστα. 872, 7. διαλογισάμενος. computo cum eo facto. 962, 25. πρὸς τὸν πατέρα. nachdem er mit seinem Vater abgerechnet, seine Réchnungen mit ihm abgeschlossen hatte [after he had balanced, and closed his accounts with my father]. 1236, 17.

διαλογισμὸς] computatio, cum duo, quibus res sunt communes inter se, ad computandum consident, quid quisque alteri debeat. γεγενημένου διαλογισμοῦ. nach geschehener Zusammenrechnung unserer beyder seitigen Anforderungen [after having computed together our respective demands]. 951, 20.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος. 542, 11.

διαλύειν] in activo, destruere, labefactare, convellere, corrumpere. simile quotum de nodis, restibus, structoris, quæ dissolvuntur. πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε. 20, 27. ἣν ἐπειρᾶτο Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν. 94, 19. σταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν. 287, 6. διαλύσω πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας. confutabo, diffabo. 831, 22. b) expungere nomen, æs debitum dependere, bezahlen [to discharge], et tam æs solvendum διαλύειν dicitur, quam hominem, cui solvendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. διαλύειν χρήματα (id est χρέα). 460, 19. πάντα αὐτῷ διελύετο πρὸς τὴν πόλιν. omnia, quæ ei apud ærarium fuerant nomina contracta, expunota sunt. 836, 14. ἀριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. den Werth dafür, den Preis bezahlt haben [to have paid the value or price of]. 846, pen. διαλύσας πάντα. nachdem er alles berichtiget hatte [after he had settled all]. cum satisfecisset omnibus, omnia dependenda dependisset, ordinanda ordinasset. 945, 4. ἐκεῖθεν διαλύειν ἐδίδοσαν οἷς ὀφείλων, ἀνάντων ἐξίστησαν τῶν ὄντων. bonis cedebant. 959, pen. διαλύειν τιμὴν εἰκότος. 1030, 12. τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων. 1195, 8. hinc c) notio placandi, satisfaciendi. τοὺς τὰ ἐπιρρέοντα δανείσαντας μέλλεις διαλύσαντα. 919, 10. τὸν πάνυ πλησίον. 1192, 24. d) reconciliare inimicos inter se. διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἐξίον. rogabat (Midiae Aristarchum), ut se (Midiam) mecum (Demostheno) rursus reconciliaret. 554, ult. 1032, 6. In medio; amicabili transactione causam componere, decidere. διαλυσώμεθα πρὸ σοῦ πάντες τὸν πόλεμον. 44, 10. 521, 14. ὅπως μὴ διαλύσῃ. ne cum eo transigas, ne decidas, ne reconciliere. 583, 23. πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδίκημα] δια-

λοιπαμένους, τῶν οὐκ εἰδότων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent. 991, 20. διαλλάττεσι πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. cum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent. 1323, 1. b) dependere, diluere debitam. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γένηται χρέστης ἄδυλος. 867, 13. διαλύεσθαι πρός τινα. ei satisfacere. 869, ult.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευόντα — πολλάκις τῷ τοὺς ἐναντίους ἄλλως χρῆσθαι διαλυμαίνη. 1466, 5.

διάλυσις] reconciliatio gratiæ. ἐχέτω δὲ καὶ πρός ἐμε [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midiæ puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις. 553, 20.

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐμοὶ νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν. 226, 17. τῶν αἱρέσεως ἂν διαμαρτάνει. 235, ult. ἀλισθεν. 255, 13. 1470, 17. δυοῖν χρεσίμοιν οὐ διαμαρτόντεσθαι τὴν πόλιν ἠγώμην. 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ἐν ἐπιλήρωί τι καὶ διήμαρτε. 398, 21. δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτῃ. se cupita et rogata missus impetraret. 401, 28. οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια φωνῆν]. 676, pen. ἀλλὰ γνώμης διαμαρτὼν ἀφυνυχεῖν. 716, 3. 734, 22. διημαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρῴων. 841, 16. διαμαρτὼν τοῦ λήμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀφιεῖναι. 883, pen. καὶ γὰρ τραπέσθαι δύσει τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης διαμαρτόντα. 1048, 21. διαμαρτηκέναι μοι δοκοῦσι πάντες τῶν πράγματος. 1228, 10. εἰ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐναντιωμάτων. 1412, 6. διὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χείριστον ἀφύκτη πράττειν εἴη. 1456, 14.

διαμαρτυρεῖν] aliquem a petitione e. c. hereditatis interponenda protestatione exclusum fre. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνον. agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cujus hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem. 1088, ult. οὗτοι τοίνυν διαμαρτύρωσι τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo unus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibita, affirmans eos esse legitimos hæredes, qui nulli sunt. 1095, 1.

διαμαρτύρεσθαι] protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προύλεγον καὶ διεμαρτυρόμην. prædicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse. 73, 2. 240, 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 232, pen. 275, 17. διαμαρτυρόμενον ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι. cum interdixisset coram testibus, ne (arbiter) pronuntiaret. 899, 6. διαμαρτύρασθαι, ὅπως μή μοι ὕστερον πατρικοκτονίαν δικαστὰι φανῶσιν. præsentes antestabar, me nihil hic cernere parorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminisse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte ita venisset, ut crediteres exsistant subito submissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse. 1047, 23. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων—919, 21.

διαμαρτυρία] est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hæreditatis petitorem exclusum it interponenda protestatione, se alioquin quempiam jure hæreditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν ψευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος. 1080, pen. εἰ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγόνων ἀδικώτατοι καὶ πλούστους ἐργῆς ἄξιοι τοὺς ἀγαπιζομένους. 1097, 19.

διαμάχεσθαι πρός τι. 217, 2.

διαμένειν] ὅπως τὸν δίκαιον χρόνον διαμείνῃ. 332, 17. τὸ διαντυχεῖν τῇ οὐσίᾳ οὐ πολλοῖς διαμένειν εἴθισται. 1040, 5. de copiis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν στρατεύηται τῶν ἐχθρῶν. 1432, ult. διαμένω λέγων, pro διατελῶ λ. 107, 21.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμεμετρημένον τὸν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque arctissimo, circumscribere. 378, 7. 1252, 12. In medio, sich ausmessen lassen [to have measured out to them]. cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διαμετρεῖσθαι τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ Ὠιδείῳ. 918, 8. οἱ πάντες ἦσαν ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρούμενοι. 948, 26.

διαφισβητεῖν] idem quod simplex. 697, 25. 1097, 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα. inter se partiri, dirimere, 853, 7. 928, 16. διανεμάμενοι κοινῇ πᾶσιν ἅπασι χαρίζεσθαι. 1347, 6.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ παρόντα οὐ τραπέλια οὐδ' ἀμέλειαν, οὐδὲ διανοίᾳ ἐνδέεσθαι. non modo operandum non erat, ut illæ seriæ vim in nervum unquam imponerent-

tur, id quod ipsorum errori et oblivioni, aut fortunæ cuidam, potuisset tribui, sed ne voluerant quidem unquam eas imponere, in mentem ipsis ne venerat quidem, ut id facerent. 929, 8. διανοοῦ, ὡς πείσων ἐκεῖνον. proficiscere illuc cum proposito et spe illum precibus flectendi. ita te para — 1215, 4.

διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 19. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 1. οὔκουν πρὸσῃσι πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. mens illinc refugiebat. 406, 19. οὐ τὸ συμβὰν ἐκπέφατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ θεδρακότος διάνοιαν. 637, 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 22. τὴν διάνοιαν ἁπάντων εὐρίσκομεν ἡγεμονεύουσαν. 1412, 6. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλεύσθαι τεταγμένης. 1413, 17. ἀγαπητόν ἐστιν, ἄνθρωπον ὄντα τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν. 1436, 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. darüber kützelt er sich in seiner Seele, und brüstet sich [he is inwardly flattered by it, and is proud of it]. 1489, 7.

διάπειρα] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν. 1098, 2. διάπειραν ὑμῶν λαμβάνειν βουλόμενος. 1288, ult.

διαπειρᾶσθαι τῶν διωστῶν ὅ, τι γνώσονται. 1180, 4.

διαπίρχεσθαι] de militibus dilabentibus, de exercitu dissolnto, militibus furtim discedentibus aliis alio. διαπελθόντων τῶν στρατιωτῶν. 1188, 23. 1199, 7.

διαπηδᾶν] ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς κατηγόσιος οἴ διεπήδησαν! 726, 5.

διαπιστεῖν] fidem denegare, haud credere. 870, 26.

διαπιστεύειν] certa fide, summa fiducia credere. 80, 16. διεπιστεύετο. certa fides ei habebatur. 145, 3.

διαπλάττεσθαι] simulare. 575, 8.

διαπράττεσθαι] perficere, præsertim turpibus, clandestinis et malitiosis machinationibus. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἠρημένος. 22, 19. ἔκσπονδοι ἡμῖν εἰσὶν αὗται αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμέναι. 216, 15. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε. 233, 9. διαπράττεται ἐπαίνους αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς γράφεσθαι. 682, 10. ἐὰν διαπράξωνται οὗτοι ἃ βούλονται. 1079, 11. νικήσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα, ὅσα ἠβουλήθημεν. 1176, 5. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ' Αἴγυπτον πόλεμον. 1191, 20. πῶς οὐκ ἂν ἀτοπώτατον διαπράξαισθε ἔργον. 1229, 12. 1230, 14. ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, καὶ διεπράξατο τοῦτο. 1301, 26. διαπραξάμενος οὐδὲν καινὸν, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροι τῶν ὁμοίων τούτῳ. 1336, 9. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξατο. 1391, 1. ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπράττηται. 1459, 9.

διαρεῶσθαι] ὡς οἷόν τι πάλλιστα καὶ διαρεπίστατα τῶν τριπράρχων. 1208, 19.

διαπτύειν] σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους. despuens, h. e. contemnens. 313, 8.

διαρκὴς] ἀφίλειαν ἔχειν διαρκῆ. perennem et necessitatibus omnibus parem. 37, pen. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου. 1214, 7.

διαρπάζειν τινὲς τὰ χρήματα βούλονται. 102, 26. διαρπασθησόμεθα ὑπὸ τοῦ πολέμου. 299, 15. ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν. 1318, 21.

διαῤῥεῖν] pecuniam fœnori elocat sive χαρίσασθαι βουλόμενος, gratificandi studio amicis id se rogantibus, sive μὴ λαθεῖν (scil. βουλόμενος) διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον, cavens, ne quotidianis faciendis impendiis sensim et sine sensu carperet facultates, quo pacto numi inter manus haud sentienti diffluerent. 982, 10.

διαῤῥήγνυσθαι] τῶν διαῤῥηγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται. frementium præ indignatione et pæne crepantium. 169, 19. οὐδ' ἂν διαῤῥαγῆς ψευδόμενος. 232, 12. κἂν διαῤῥαγῶσί τινες τούτων. 254, 18. οὐκ ἐποιησάν, οὐδ' εἰ Κόνων διαῤῥαγείη. non pejero, negoque me pejerare, etiamsi Conon id me facere tanta contentione vocis et laterum aiat, ut pæne rumpatur. 1270, 7.

διαῤῥήδην. 118, 1. ἄντικρυς οὐτοσὶ καὶ διαῤῥήδην ἀπολογίαν γεγραμμένην τῶν τούτοις ἡμαρτημένων. 352, 13. διαῤῥήδην ἔφη ὑμεῖν πεποιηκὼς Φίλιππον. 364, 15. διαῤῥήδην ἀκούσαντα ὑποσχομένου Φιλίππου. 373, 27. διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν. 1075, 10.

διασείειν] ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12.

διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τείχη προσῆσαν οἱ πολέμιοι. succincti, armati, instructi. 126, 26. διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν. cum dissipasset, prodegisset, dilapidasset substantiam. 845, 13.

διασῴζειν τὰς πολιτείας. 54, 5. μονωθεὶς διεσῴσθην ὑπὸ τῶν —. 58, 7. διασῴζειν στρατιώτας. 94, pen. τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασῴσασθαι παραβαλλῆτε. 136, 15. μονωνύχ ἀλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος, ὑποδύη παρὰ ταῦτα καὶ διασῴσῃς. 778, 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαιρεῖται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασῴζεσθαι, ringi, vel rumpi vociferando, τὰ λεγόμενα, ut solet in proverbio dici. 806, 2. διασκοπεῖσθαι] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι τοῖς νόμοις διεσκόπουν ὅπως μὴ γένηται. ecquid unum ut ne fieret, legibus in omnibus spectavit legislator, cavitque maxima sollicitudine, circumspectione

atque summa egit contentione. 505, 8. τίνος οἶν ἕνεκα ταῦτα οὕτω διεσκεύασται. tam sedulo quæsitum et laboratum est. 646, 15. διεσκευάδεται μὴ λαβεῖν ὑμᾶς. nervorum omni contentione satagit, ut vos ne capiatis. 681, 21.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ ἴσου καθῆσθαι ἀπράγμονι. 151, 14. διαστρέψαντες τάλαντα. 1453, 13.

διαφέρειν] traducere, verbis elevare. διέφερε τὰ ψηφίσματα, καὶ τοὺς πρεσβεύοντας ἐψήγετο. 169, 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν αὐτὸς διέφερε. 234, 12. τὸν δὲ τεταγμὸν τοῦτον, ὃν σὺ μοι διέφερες —. 325, 19. οἳ τὴν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οἰκ αὐτοὺς διασύροντες. 332, 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστὶ μανίας σὐνοίας. 1482, 27.

διασώζειν] τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων. 371, 10. διασώζεσθαι τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ. 1053, 26. 1076, 10. διασῴθη πρὸς τοὺς οἰκείους πολλοστῷ χρόνῳ. redibat tandem salvus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plerimosque dissitos. 1304, 9. διασῴζοντας δεῦρο. salvi huc perveniant. 1380, 9. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τοῦδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διασῴζετο. 1396, 6. διασωθῆναι [durchkommen, to escape or pass through, evadendi] προσδοκίαν ἴσχε πλείω. 1478, pen. τὴν δικαίαν σὐνοιαν διασῴζειν. 1479, 22.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν). 309, pen.

διατείνεσθαι] contendere. τί οἶν ταῦτ' ἐκήρυκας καὶ διεσκήρυκ οὕτωσὶ σφοδρῶς. 275, 6.

διατελεῖν] ὅσον οὐκέτι ἔχειν ὅπου διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρξει μοι εἰς τοῦτο τὸν ἀγῶνα. 225, ult. 227, ult. 243, 19. διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ. 243, 21. 255, 23. ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παραστήσω διατόνων. 218, 16.

διατηρεῖν, cavere, præcavere, μή τι πάθωσι. 115, 26. ἐν ἅπασιν παρέλαβε τάξιν. tueri, conservare. 238, 9. τῆς οὐσίας τὸν οἰκειότατα διατήρησε, οὐ τὸν τῶν ἀδίκων τῶν πεπραμένων. 1088, 23.

διατίθημι, διατίθεσθαι] in activo: adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, ut aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. οὕτω γὰρ αὐτοὺς διέθηκας τὸ μέρος σύ. 367, 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστους πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διαθῆναι. omnes erga nos reddamus suspiciones. omnibus injiciamus nostri diffidentiam. 463, 18. δῶρα λαβόντες οὕτω, καλὸν πρᾶγμα φύσει καὶῶς διέθηκαν. corruperunt. 369, 13. εἰ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus hæc jura constituere. 643, 8. In medio: a) vendere, extundere, distrahere. οὐθ' ὅσα ἂν ἀφείσωσιν οὗτος, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων. 22, 27. διατίθεσθαι τὰ φορτία. 910, 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριακοσίας τιμᾶς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι. 1048, 25. b) testamentum condere, testamento præcipere. διέθετο ὅπως ἐπιστῶσιν. ut verordnete in seinem letzten Willen [he ordered it in his last will]. 1029, 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ. qui ab intestato stirbt [who died intestate]. leges de iis latæ. 1067, 1. διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ ὄντα. liocre de fortunis suis disponere, h. e. testamento cavere et præcipere. 1133, 9.

διατραγῳδεῖν] ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem parvam exaggerare. ἰλίνων ὧν διατραγῳδεῖς καὶ διεξέρχῃς. 232, 22.

διατρέπεσθαι] pudore confundi, verecundia percelli, reverentia cujusdam ab instituto abterreri. 798, 20.

διατρίβειν] agere, commorari, rerum suarum satagere. οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις λήμμασι διατρίβων. 22, 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum versor. 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuere, exercere, continere in studio et exercitatione alicujus rei. ἐν οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὸν ψυχὸν διατρίβει. 785, ult. χρόνος διετρίβετο συχνός. consumebatur. 1013, 7.

διατριβή] mora, impedimentum. διατριβαὶ πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 1073, 10. μέλλεις ἐκπολοῦσθαι διατριβὰς ἐμποιῶν. 1158, 8. b) res, qua agendo animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, ubi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, ut scholæ magistrorum et philosophorum, congressus juvenum inter se ad potandum aleave et similibus ludendum. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ, Zeitvertreibe [pastime], οὗτος ἰδίᾳ, mere privato. 537, 18. μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. 1418, 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς. 1490, 12.

διαφέρειν] differre, quatenus hoc vocabulum, sive discrepare, dissimilis, diversus esse, sive præstare, excellere significat, item extrahere, remorari, unde motio obstandi, impediendi existit; nec non dissipare, discerpere, in diversa spargere. a) discrepare, repugnare. λαθόμενοι κατηγορίας τοῦτο διαφέρειν ἡγοῦμαι. 268, 16. σύμβουλος καὶ συναφέρων ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων εἶδεν ἰσομένους, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέροντα. 291, 17. οὐ γὰρ ἂν διαφέροιμεν ἀλ-

λήλων οὐδέν. *So würde gar kein Unterscheid in der Welt mehr seyn* [*for thus there would not be any farther difference whatever*]. 983, 2. b) præstare, excellere. μηδὲν τῶν ἄλλων ζητεῖ διενεγκεῖν. 1416, 24. c) obstare, intercedere, vetare. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι. tria sola suffragia absolventia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstabant, quo minus mortis supplicio damnaretur. 676, 12. d) pertinere, pertingere, porrigi, *gelangen, wohin reichen* [*to pertain, to reach*]. ὥστ' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro διήκειν). 1415, 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. nil ejus refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει, id est, ὡς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν. nil interest penes eum, æstate, an hyeme bellum gerat. 124, 3. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα — οὐδὲν διαφέρει. ubi μοι non cum εἰπεῖν, sed cum remotiore διαφέρει cohæret. *ich habe weder Vortheil, noch Schaden davon. es kann mir gleich viel seyn* [*it is neither advantageous nor disadvantageous to me. it is a matter of indifference*]. 1239, 14. f) diducere, alia aliis locis collocare. ut si judices calculos alii in absolutoriam cistulam, alii in condemnatoriam conjiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι. 795, 1. In medio: a) οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert. 112, ult. b) obloqui, refragari, repugnare, adversari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. 236, 5. εἰώθασιν ἐν αὐτοῖς διενεχθῆσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι. 1001, 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες κἂν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονέας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἐπαινοῦσι. 1022, 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες. 1022, 16. διαφερόμενον περί τινος πλεονεκτήματος. 1144, 26. οἶμαι δ' αὐτὸν σοι οὐδὲν διοίσεσθαι. nulla in re repugnaturum esse. 1215, 5. διαφέρονται δὲ, ὡς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόπους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ. hoc pugnant, hoc urgent, in hoc a nobis dissident. 1296, 24.

διαφεύγειν [al. ἐκφεύγειν] ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum oportunitates. 57, 16. ὁ φάλαι μὲν ἴδει, διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν. 139, 17. τούς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriæ studiosus] οὐ διαφεύξεται. 312, 12. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται, elabuntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε. 1155, 11.

διαφθείρειν] corrumpere, h. e. vitiare, labe afficere. δεῖ τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθὸν, τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι. διέφθαρται γάρ. 170, 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ. corritus est. 1182, 3. διεφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμούς. 1269, 6. διεφθαρμένου ὑπὸ νόσου νομίζω. a furore dementatum. 1280, 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriæ, aut veri et æqui in agendo et dicendo avertere, ut testem in testimonio perhibendo, judicemve in jure dicundo. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ἀναπείθει, ἢ διαφθείρει. 122, 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi, a vero et justo cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et divitiarum adipiscendarum. 240, ult. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. 309, 9. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα φιλίππου. 309, 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ἡττώμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς, νενίκηκε τὸν ἡττώμενον. 309, 15. διεφθαρμένος καὶ πεπραμένος ἑαυτὸν ἐλάνθανε. 345, 4. διαφθείρειν τοὺς πρεσβεῖς. 516, 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διέφθειρε. oratione, donis datis, promissis, minis, aliisve malis artibus a me abalienavit. 520, 8.

διαφθορὰ] cum de navigio agitur, naufragium. ὅθεν καὶ ἡ διαφθορὰ τῇ ναὶ συνέβη. 910, 13. et 15.

διαφιέναι τὴν δύναμιν. copias dimittere. 677, 18. 679, 17.

διαφορὰ] discidium, discordia. οὕτω μείζων ἐστὶν οὗτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν. 181, 13. variæ causæ simultatum, ut συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, ψόγος — recensentur p. 1144, 24.

διαφορεῖν] differre, h. e. discrepare, distrahere, quaqua spargere, vastare. διαφορουμένης αὐτῷ τῆς χώρας. direpta a latronibus omnia differentibus. 442, 25. ὧν κοινῇ διασπαφορημένων. quæ cum illi tres inter se diribuissent atque distraxissent. 822, 27. διαφορηθεὶς, carptus, dilaniatus, ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων. 1120, 25. διαφορῆσαι ἐπιχείρησαν πάνδεσθν. 1319, 13.

διάφορος] inimicus, adversarius. διάφορος [subaudi πολλοῖς] ἐγκώμιον διεφθάρτων πολλούς. multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes (*den Pacht* [*the contract*]). 1318, 19. b) τὰ διάφορα, *das Interesse* [*the interest*], lucrum damnumve ex aliqua re exsistens. ἥλιπα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum intersit, bellum hic loci, an ibi geratur. 16, 26. τηλικοῦτον ὄντων αὐτῷ τῶν διαφόρων. 362, 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν.

compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate morse et impedimentis negotiationi objectis fecisset. *Vergütung der Zehrung, Versäumniss, und Processkosten* [*the remuneration for expenses, losses, and costs of suit*]. 887, 9. δεινὸν γὰρ ἡ φλεγμονὴ αὐτοῦ περὶ τὰ διάφορα. *wobey es auf das* plus *und* minus, *auf das* meum *und* tuum *ankommt* [*wherefore it comes to the* plus *and* minus, *to the* meum *and* tuum]. 1148, 14. 1149, 3.

διαφόρως] eximie, excellenter. 761, 26.

διαφυλάττειν τὸ δίκαιον οὐ δικαίως. 218, 15. τὸν ὅρκον. 251, 23. τὸν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ σπουδαίου προαίρεσιν τῇ πόλει. 331, 25. τοὺς τὰ ἑαυτῶν πρᾳοτέρους. 922, 18.

διαχειρίζειν] administrare. ἃν ἡ διαχείρισα, *was ich unter Händen gehabt habe* [*which I had had in hands*], ἡ πεπολίτευμαι. 263, 26. τὸν οἶκον, pupilli puta, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων. 818, 8.

διαχειροτονεῖν] dicitur plebs, cum rogata suffragia ab Epistata fert, parte plebis alia rogatum sciscente, alia reprobante, eoque facta in diversa discessione. 594, 26. ἐκεῖθεν ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἦν ἡ βουλὴ, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοῖεν, ἢ ταῖς πενταετηρίσιν ζημιώσειε. deliberante senatu atque certante adhuc, utrum — an. 1152, 8. per manuum sublatarum arbitrium decernere. 1346, 17.

διαχειροτονία] deliberatio, decretum, utrum — an. ὁρᾶτον καὶ διαχειροτονίαν ἰδίδοσαν, jus et potestatem utramvis in partem sciscendi, ὅτῳ δοκεῖ δικαίᾳ ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μή. 596, 4. διαχειροτονίαν ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν, optionis vestræ fecerunt, aut jus in suffragia eundi vobis dederunt, πότερον εἰσοικτέος ἐστὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκοῦσιν οἱ κείμενοι ἀρκεῖν. 707, 25. διαχειροτονίας γενομένης οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν. 1346, 25. διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν, in suffragia mittere plebem, τοὺς πρόεδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ κειμένου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ οὔ. ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου. ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τοῦτον κύριον εἶναι. 710, 20.

διαχλευάζειν] διαχλευάσαντος δέ μου αὐτοῦ. 1221, 26.

διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι. vestem auro illusam, perpunctam. 522, 2.

διαψεύδειν] in activo, quod raro usurpatur: fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare, *Lügen strafen* [*to give the lie*]. ἐγκολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειν αὐτοὺς ὁ λογισμός. operam suam mercede elocant ad eas res recipiendum et gerendum, quarum exitus, ut eorum spem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto. 1482, 26. In medio. κἄτα διέψευσται. spe excidit, frustra speravit et conatus est, deceptus inanibus votis, 15, 13. διαψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ. 1476, 14. τῷ διαψεῦσθαι Χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo secus, atque reapse est, et oportebat, existimat, falsa ejus luditur opinione. *Sich falsche Begriffe von ihm macht, ihn in dem rechten Lichte nicht betrachtet* [*he had formed an erroneous opinion of him, he had seen him in a false light*]. pro patrono eum habet, qui hostis sit reip. 626, 23.

διαψηφίζεσθαι] dare, ferre suffragium suum alterutram in partem, sive secundam, sive adversam. διαψηφιοῦμαι περὶ αὐτοῦ, illa de re sola, περὶ οὗ ἡ δίωξις ἦ, quam accusator in judicium vocavit, de qua controvertitur, quæ caput causæ est. 747, 11. διαψηφίσεσθαι [id est τὰς ἑαυτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ [id est ταύτην εἰς τὴν μερίδα], ᾗ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua jus stat. 842, ult. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. in suffragia discedere. 1301, pen.

διαψήφισις] latio suffragiorum, quæ viritim fit, unoquoque, quam in partem velit, discedente. 1301, 25. διαψήφισις ἐξ ἀνάγκης ἐγίνετο τοῖς δημόταις. 1306, 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo suffragio decernit, utrum in municipio servandus sit, an eo expellendus.

διδακτὸς] τὰ διδακτὰ τίχῃ [id est διδαχῇ ἐντέχνῳ καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ], τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῆμεν. 1413, 23.

διδασκαλεῖον] φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. 312, 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων. 313, 11.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice saltaturi, διέφθειρε. 520, 7. τοὺς διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀποστέρησε. 828, 5. διδάσκαλος καινῶν γίγνομαι ἐν τῷ στρατεύματι. 1217, 27. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον. 1374, 14.

διδάσκειν cum νουθετεῖν copulatum est. 130, 2. ἃς ἐστιν ἄτοπον [subaudi τινὰ] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα. 198, 7. ἰδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. 315, 7. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς. 349, 3. ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντες. 390, 8. διδάσκειν τραγικοὺς χορούς. 533, 9.

διδόναι] diversa significat: dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum afferre, fataliter immittere. juvat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. διδόναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in servitutem

redactum in libertatem emittere, alicujus in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. ut Philippus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur. 402, 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην δότε τῶν ὑπηρετημένων καιῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 382, ult. οὐκ ἠψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἴδιοναι μόνον. 173, 7. γνώμην διδόναι, auctor fieri sententiæ, eam proponere. ἴδιοναι γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. 704, 5. διαχειροτονίαν διδόναι. in suffragia mittere. 596, 4. sic et ἐπιχειροτονίαν. ἀνάφανσιν εἰς τὸ στρατήγιον. ein Verzeichniss der Schuldner beg den Admiralitetsamte eingeben [*to give in a list of debts to the Admiralty*]. 1043, 11. γυναῖκα διδόναι competebat ei, cujus in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, avo, is eam desponso marito in manum dabat. qua sine ceremonia liberi inde nati spurii erant. 954, 23. διπάζεσθαι φόνου, copiam actionis de cæde patrata dare. ἐπεὶρ ἓν ἂν μὴ διδῷ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι. 122, 15. lex aut. legislator dicitur δίκην διδόναι, cum ei, cui competit, facultatem dat in jure adversus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτείνῃ τις αὐτὸν, τὸν αὐτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδοκεν, [scil. τοῖς οἰκείοις τοῦ παθόντος] ὥσπερ [scil. δίδωκεν] ἂν τὸν Ἀθηναῖόν τις κτείνῃ. 633, 11. δίκην, vel δίκας δοῦναι, pœnas dare, h. e. luere, perpeti, supplicio tolerando satisfacere læsis. τὸ δίκην δοῦναι διαβύς. 271, 18. 1009, 3. δραχμὰς πεντήκοντα αὐτοῖς ἐδίδου. offerebat, *er both sie ihnen an* [*he tendered unto them*]. 542, 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι. 255, 7. διδόναι αὐτοὺς τοῖς δικνοῖς. 258, 18. οὐδεὶς πώποτε τούτων διὰ παντὸς ἔδοσεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει. 301, 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δοὺς οὐ κατώρθωσε μεθ' ἁπάντων. 317, 19. ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐδελήσει δοῦναι. 1482, 15. ἔδοσα ἐμαυτὸν ὑμῖν ἁπλῶς. 288, 11. 294, 3. εἰσπρᾶξαι] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπράξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuere portionem cuique suam ratam debentium reip. e tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta navalia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi. 1145, 20. ἐν τῷ βέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. de servo, e quo tormenta confessionem veri extorqueant. 1200, 26. τὸ πρᾶγμα δόσει τὸν ἔλεγχον. *das Werk wird seinen Meister loben* [*the work will shew the talent of the Master*]. ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid de artificis facultate judicandum sit: licebit jam cuique de re ex ejus natura judicium facere. 44, 15. ἐνδείξιν. libellum accusatorium ex titulo ἐνδείξεως demonstrationis prætori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo. 1322, 6. ἐκκρούσωσι τῆς εἰρήνης. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi. 81, 1. τὸν ἔγκλημον [scil. δίκην] δεδοκότα. litem dedisse contra Midiam, ut contumaciæ reum, qui die dicta in judicio non comparuisset. 548, 4. καιὸν] ἐτέρῳ δ' ὅτῳ καιὸν δόσομεν ζητεῖν. 230, 17. κράτος πολέμων καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι. 381, 13. κρίσιν διδόναι. copiam dare judicii, permittere, vel sic comparare, ut judicium habeatur. 692, 5. λόγον διδόναι. gemino modo usurpatum a Dem. reperitur, altero, cum judex, aut coscio alicui dicendi veniam atque secum agendi dat; altero, cum ipse pro se dicens verba facit. prior significatio p. 26, 18. obtinet, posterior p. 555, 22. ubi διδόναι idem valet atque ὑπόσχεσιν. μαρτυρίας μεγάλας δεδόσασι κατ' αὐτῶν. 1366, 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. ὄρκους ὄρκους, deferre conditionem dicendi jurisjurandi, ad dictionem ejus admittere. τοὺς ὄρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ. 235, 13. 869, 20. 1002, 2. διδόντων ὅρκον φύτῳ, deferentibus ipsi juramenta, οὐκ ἐβουλήσαντο ὀμόσαι. 1366, 18. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἴσομον εἶναι. 267, 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. exceptionem de foro non competente judici exhibere. *mit einer Abkehrungsschrift einkommen* [*to put in a bill of exceptions, a justificatory plea founded on exceptions*]. 912, 15. πᾶσαι] τούτου πᾶσαι ὑμῖν ἔργῳ δεδώκατος τοῦ χρόνου. 209, pen. 262, 14. εἰ γε μηδ' ἰς πᾶσαι ἔδοσα δοῦν τινὸς οὖσα. 293, 20. κίνδυνον αὐτοῖς δίδωσιν. navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, meam in fraudem, ad causam eorum relevandam, meam premendam, jusjurandum se dicturum recipiat. 1250, ult. σύλας διδόναι. volenti cuique facultatem dare naves, merces, bona quorundam, ubi ubi locorum terræ marisque reperierit, prædandi, diripiendi; id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ συλῶν δεδεμένων ἐφεωλίτους κατ' Ἀθηναίων. 931, 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium rei, quo emitur] οὐ τῷ εὐρίσκοντι τῶν πραγμάτων δεδωκώς. 383, 22. leges οἵ τι τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσι τὰς τιμὰς, præmia, δίδοντες, assignantes, præscribentes, definientes, καὶ οἱ τοῖς τἀναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας. 504, 4. τιμωρίαν ἴδιαν τινὶ διδόναι. lege sua alicui tribuere privilegium ultionis. 623, 9. ὑπερβολὴν] τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβο-

λὴν τῆς τιμωρίας τῷ γ' ἐς τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκότας. vel ipsum illum ultionis excessum ei condonasse, h. e. declarasse, si non pro legitimo et probando, saltim pro ignoscendo. 539, 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν ἔδωκεν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ ζουλεύσαντι. 291, 18. χρήματα] ψηφίσασθαι τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, si ἔχοιεν δοῦναι. 187, 23. χρόνον δοῦ δοθῆναι, concedi, indulgeri, τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 19. χώραν] οὐδὲ φρονίας χώραν αἰδημόνων τῆς ἴδιας ἀσφαλείας διδόναι. ne cautioni quidem salutis suæ locum dare. 301, nlt. ψῆφον διδόναι dicitur Epistata, cum prytanes, aut præses judicii, cum assessores suos, seu Juratos, in suffragia mittit, testulas ipsis tradendo. πέμπας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον. 542, 18. Aliæ dictiones miscellaneæ. οὐδὲ διδόντων ἂν ἡμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δίξασθαι δυναίμεθ' ἄν. 43, 21. φασὶ δ' εἰσφορὰ διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομα ἴσχει τὰ λήμματα ταῦτα. 96, 10. δότε δ', εἰ βούλεσθε, δότε αὐτῷ τοῦτο. concedite. räumet ihm das ein [*grant him that, admit that*]. 274, 1.

δίδυμος] ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις παισὶν δίδυμος. 793, 25.

διεγγυᾶν] διεγγυᾶσθαι ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fidejussisset. 1358, pen.

διεγγύησις. 724, 6.

διειπεῖν] διειρημένων. expressis verbis cum sit definitum atque denuntiatum. 219, 23. ἀλλ' ἅττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperavit. 644, 4. μηδένα εἶναι ἀτελῆ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος. 465, 20. ein für allemahl verordnet, so dass es dabey sein Bewenden haben muss [*ordered once for all, that the matter should rest here*]. οὐ διείρηται, τί πρακτέον, ἢ μή. 666, 13.

διεγκλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς διεκύνει πειρώμενος διεγκλῆ πάλαι τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας. 446, 24. compositum pro simplici ἐγκλεῖν.

διεξέρχεσθαι] πάντα διεξελήλυθεν. omnium serarum machinarum fecit periculum, omnes tentavit aries suas. 19, 17. τοῦ χάριν δὲ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι. 133, 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη. omnia ista obsolevere, usu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt. 153, 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας διεξελεγοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. 286, 11. διεξεληλύθει πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. præterierant, facta fuerant. 541, 22.

διεξιέναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωσε τἄλλα διεξιών. 228, 8. ἡλίκην τὴν διατραφὴν καὶ διεξόδους. 232, 23.

διεξόμνυσθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 648, 14. ubi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι] persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοὺς τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κρίνων. 175, 22. b) exire, præterire, exspirare, de tempore. 25, 14. et 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. evoluto anno. 29, antep. χρόνου διελελυθότος βραχέος. 670, 21. ubi etiam accipi potest pro *interjecto*. 1279, 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ. 998, 25.

διερωτᾶν] οἱ διερωτῶντες. iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes. 34, 22.

δίστις] ἅμα καὶ ἠβήσῃ ἐπὶ δίστισ, κρατεῖν τῶν χρημάτων. 1135, 4.

διευπρεπίσθαι. 818, 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici. 377, 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406, 24.

διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ συνεχῶς οὐ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμεῖναι εἴθισται. 1040, 5. τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν. 1410, 7.

δίδναι] (ab ἴημι) transmittere, alicui translatum per agrum suum concedere. μήτε Θηβαίων δίδντων. 276, 9. ἢ δίδντας αὐτοὺς ἐφ' ἡμᾶς. 299, 10.

διϊστάναι εἰς μέρη πολλά. diducere, distrahere, discindere. 245, 22. ἡ Πελοπόννησος διειστήκει. 231, 5. διεστάναι. discordare, dissidere. 26, 20. διεστακότων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι. 132, 12.

διϊσχυρίζεσθαι] οὐ πάνυ διϊσχυρίζομαι. 447, 25.

δικάζειν] de judice sententiam pronunciante, causam disceptante. ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι. 227, 16. δικάσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἔφυγε. detrectavit hoc ipse sibi jus dicere, h. e. hanc sibi legem ferre, æquum hoc et se dignum habere, factuque necessarium. 860, 9. αὐτὸς αὑτῷ ἐδίκασεν, ipse sibi hanc sententiam dixit, tanquam judex sibi a semetipso datus, admonente conscientia, ipse sibi conscius fuit, et pro certo habuit, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ προσήκει τοῦ κλήρου, nullam hereditatis partem ad se pertinere. 1051, 24. ἐδίκασα ἐγὼ τοῦτο καὶ οὗτος ἐμοί. inter me in hac capita convenit, ita decidimus inter nos atque transegimus, sine interventu judicii. 1169, 16. διακάσαντες ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς. re privatim inter nos a nobismet amice composita. 1176, 17. δικάζειν ψήφισμα. scitum aliquod judicio suo comprobare, ratum facere. 652, 24. ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ πριθέντα. 642, 6. In medio: jure experiri in foro, causam coram judice agitare; construitur cum genitivo, causam, vel crimen indicante, vel titulum, ex quo certatur, cum dativo personæ adversus quam, et cum accusativo. ut δίκην δικάζεσθαι, *sich einen*

Rechtshandel abthun, Recht über sich sprechen, sich Recht zuerkennen lassen [to bring one's cause to a decision, to plead one's cause, to obtain the adjudication of one's claim]. Καλλάρῳ τὴν αὐτὴν δίκην δικάζονται. Callarum eodem ex titulo in jure prosequuntur. 1280, 23. λέγε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ [id est καθ' ὃ] δικάζομαι. 972, ult. παθὼν ὑπὸ Κόνωνος ταῦτα, ὧν [id est χάριν ὧν, vel προφάσει ὧν] δικάζομαι. 1270, 1. usurpatur de nullo non genere causarum, publicarum perinde atque privatarum, verumtamen interdum sensu strictiore de privatis peculiariter, ut p. 523, 4. ubi τῷ προβάλλεσθαι, quæ est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his verbis: εἰ μὴ προὐβαλλόμην αὐτὸν, ἀλλ' ἰδικαζέμην, etc. ὑφ' οὗ τε πρώτου ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὑβρίσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ μισῶ καὶ ἐπεξέρχομαι. 1267, 8. Juvat jam constructionis hujus verbi cum genitivo exempla aliquot secundum ordinem alphabeticum proponere. ἀργυρίου] ὀφείλων ἐμοὶ Τιμοθεὸς τὸ ἀργύριον, οὗ δικάζομαι αὐτῷ. 1196, 27. ἐγγύης] ἐδεδίκαστο γὰρ ἂν μοι τῆς ἐγγύης. egisset in me de sponsione, 901, 11. θυγατέρων] οἱ παῖδες ἂν τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο. contenderent in jure de meis filiabus, ut jus habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. 1124, 11. κλοπῆς] δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητήν. 601, 23. πληγῶν] ὁ Παρμένων ἐδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὧν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου, — καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκωλύθη. 896, 17. διδόασιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν οὕτω πραχθέντων. 962, 27. φόνου] ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι. 122, 15.

δίκαιος] justus, æquus, legitimus. οὐ γὰρ χρόνον τινὰ δικαίους αὐτοὺς ἄξετο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, εἶτα κλέπτας, ἀλλὰ ἀεὶ δικαίους. 742, 6. οὐ φύσει, ἀλλὰ ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστευθῆναι ἕνεκα, δίκαιος γεγονέναι. 742, 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ. si quis recte vereque æstimet. 1399, 13. ἀπορία δικαίων λόγων. argumentorum, excusationum verarum et justarum. 407, 18. Dictio hæc δίκαιός ἐστι cum infinitivo sæpe occurrit, significans *meretur, dignus est, qui* — ut: οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν. haud convenit eum abire. 268, 26. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν. 227, 3. 1455, 7. ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιοι, οὐ τοῖς ἀδικοῦσιν, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας. 835, 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούντων. 547, 7. εἰδεῖεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὶ δίκαιον. 1469, 18. τί οὖτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, ult. 1430, antepen. δίκαιος εἶ ἀγαθόν τι αὐτὸν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, ut beneficio quodam remunerere. 1368, 17. δικαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit hoc personæ meæ, et jure meo hoc mihi sumo, ut doceam. 245, 7. οὐ γὰρ ἐμὲν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνους, ἐσμὲν δίκαιοι. 1432, 22. σιωπᾶν ἐστὲ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν. æquum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes res illud, tamen nos incusare. 991, 26. ἀφεῖσθαι δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. 243, 6. Fœmininum, δικαία. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ quæ sit. 404, 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν, ὅπως δικαία γενήσεται. 179, 4. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συλφέρουσα. 328, 2. νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. 230, 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην. 332, 4. τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. 373, 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς. 325, 14. Neutrum, τὸ δίκαιον, æquum, justum, jus et fas. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἂν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. 114, 24. οὐκ ἔστι δίκαιον, ὄντα [τινὰ subaudi] πολίτην, τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἰσκέφθαι. 198, 8. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα πρεσπίπτοντες ἑαυτούς. 1392, 11. περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον σκευδάζειν. 211, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. πάντες ἡγοῦνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὑρεῖν τοῦ παρὰ τούτοις εὑρημένου δικαίου. 642. 2. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας. hanc legem ipse tute tibimet sanxisti, has partes tibi injunxisti. 1291, 11. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον. 341, 7. 212, 8. ἀπηλλότος τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. 220, 5. ἄξιον τούτους ἐναισθῆν τῶν ἀνθρώπων, οἳ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου· χρήματα μὲν γάρ ἐστι κτήσασθαι [f. addendum ῥᾴδιον], δόξαν δ' οὐ ῥᾴδιον χρημάτων πρίασθαι, pro sententia Demosthenis refert Stobæus p. 104, 1. quæ non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis ejus nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti hujus sententiæ similis est locus, qui p. 1429, 5. Demosthenis nostri legitur. b) titulus juris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον. 164, 24. πάνυ ἂν ἀχθοίμην, εἰ τοῦτο μόνῳ δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. si solum hunc legis locum vitiosum —. 477, 6. τούτῳ ταὐτὸ δίκαιον ὑπάρχειν εἰκὸς παρὰ πάντων. idem jus, idem meritum; ob quod eum par sit ab aliis bene secusve accipi. 574, 15. οὐχὶ προσήκατε τὸ δί-

κωμ τοῦτο. 615, 16. εἰ δ' ἄρ' ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἴχων, ὡς τῶν φίλου, οὐ παρεσκεύαστο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. hoc usus prætextu. 1266, 2. ἵν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχῃ μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους. 1272, 16. In plurali, τὰ δίκαια, sive æqua et justa, sive jura et tituli juris, quibus fretus quisque agit, excusationes. πρὸς ἕκαστον δὲ τούτων ἀκούσατε, ἃ λέγομεν δίκαια. 1289, 27. τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται. 199, 17. ἐπὶ δικαίοις δέομαι εἶναι. conditione ea, ut præstet omnia uxori cuique legitima præstanda, et fruatur juribus omnibus honestæ matrifamilias competentibus. 1134, 16. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 14. ubi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων potest referri, quam ad insequens τοῖς ἀσθενοῦσι et ἰσχυροῖς. τὰ τοιαῦτ τοῦ ἀγῶνος δίκαιά ἐστιν ἰσχυρά. 770, 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλέον. 990. 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἐλάσεσιν. juribus et punctis omnibus, quibus armatus tu possis aliquem actione ἐνδείξεως premere. 774, 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ, decora, καὶ δίκαια, jura, ἀναιρεῖν. 246, 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν. in Siciliam renavigare juris æqui illino repetendi ergo. 887, 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἴει. 778, 22. πῶς γὰρ οὐ δεινὸν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἠξιωμένας, dignum censuisse, ut eædem pœnæ scriberentur legitimæ atque ex jure competentes, τοὺς ἐξελεγχομένους ἀδικοῦντας τὴν πόλιν φρίττειν, καὶ τοὺς μηδ' εἰ κρίσεως ἄξιόν τι ἐργάσονται δήλους. 724, 13. ἀπολλύειν τῶν δικαίων. jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere. 218, 5. περιέχει πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπολλύουσί σε οἱ νόμοι, ἀπειργασμένος [scil. ἀπ' αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις. unde exclusus es per omnia universi juris civilis capita. 778, 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique convenientia, sive fructuosa et optabilia, sive molesta et ingrata atque damnosa, præstanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραδύνειν. 36, 7. εἰώθατε τοῖς ὑμετέροις δικαίοις. 802, 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μισθ' ἑαυτοῦ δεῖξαι ἑκάτερος ὄντα μισθ' ἑαυτοῦ τὰ τῶν νόμων δίκαια. 771, 3. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. 1469, 22. οὐκ ἂν ὑμεῖς εἶμεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ δίλωτες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις. 206, 1. μὴ πρόφασιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητεῖν. inquirere in jura Græcis reliquis debita, atque salva conservanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum ulcisci. 188, 21. τί οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc in continente cum essetis, a debitore tuo tibi præstari curasti atque exegisti ea, quæ ille tibi ad securitatem crediti tui de jure præstare debebat; ut tibi de numis creditis bona fide reddendis caveret modis solitis atque debitis. 886, pen. ὑπὲρ αὐτοῦ ῥᾳδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθύς, εἴ τι ἠδικοῦ. jus tuum repetisses. 951, 13. ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ ποιοῦντα τὰ δίκαια. 198, 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἐώρων αὐτὸν νῦξημένον. in exercitio æqui juris, honestis artibus. 19, 22. δεῖ σκοπεῖν ἀεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμφαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα. 204, 19. ταύτην ἁπάντων τῶν καλῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν. 208, 16. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄπευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. opportunitates temporum efficore valere, ut, quod e re vestra sit, id agatis, etiamsi æquo et justo repugnet. 214, 6. τῶν ὑμετέρων δικαίων προίστασθαι. 700, 22. τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι. 199, 4. ἃ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν σὸν πατέρα κτησαμένων. 959, 10. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. 91, ult. οὗτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγὼν, καὶ σαφεῖς οὕτω καὶ μεγάλους ἐλέγχους παραλιπών. 874, ult.

δικαιοσύνη] istud οὐ δικαιοσύνη, ἀλλ' ἀναδρίαν ἡγοῦμαι. 199, 5.

δικαίως] ἔχω μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει φιλίππῳ. 127, 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν. 142, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. δικαίως ἀκούειν ἀσωλογουμένου. 227, 13. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν. 304, pen. δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως. 310, 21. εἰκότως καὶ δικαίως. 323, pen. ἰσχὺς καὶ δικαίως καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι. 325, 17. ὅπως δικαίως καὶ ἀδίκως δόξῃ ταῦτα ὁ πατὴρ ὑμῖν διαθέσθαι. quocunque pacto, fas nefas sit, pensi non habens. 1108, 18. καλῶς καὶ δικαίως ἀκούσαντες ὑμεῖς ἅπαντα γνῶτε. 1180, 25.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστὶν ἡ σωτηρία. 170, 27. πρὸς ἅπαντα ἔχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταὶ — οἱ δ' ἀντίδικοι. 770, pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβερούς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι. 171, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. 215, 4. οἰκοδομῆσαι τοὺς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια. 268, 20. 785, 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα οὐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς,

καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ· κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιότατοι. 1316, 9. τὸ δικαστήριον sic nude dictum est p. 720, 24. Heliæa; id quod e versu penultimo ejusdem paginæ constat. et nescio, an alibi quoque.

δικαστὴς] δικασταὶ τῶν εὐθυνῶν. 53, 22. ἐνοχλεῖν ὑμῖν οὐ δικασταῖς τούτων οὖσιν ὑμῖν. 600, 1. ἀγορανόμος, ἢ ἀστυνόμος, ἢ δικαστὴς κατὰ δήμους γενόμενος. 735, 10. δικαστὴν αὐτὸς αὐτῷ γενέσθαι. 864, 11. τοῦ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτοῦ γενέσθαι δικαστοῦ. si pater ultro nollet æquo et justo concedere. *in sich gehen, die Unbilligkeit seiner Sache einsehen, und sich von selbst bequemen* [*to enter into himself, to perceive the unreasonableness of his own conduct and make a voluntary concession*]. 1240, 18. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσιηλυθέναι δόξετε. 771, 22. τοιοῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, οἷος οὗτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος. 1343, 25. *judex* dicitorum est ille, qui consentaneam utrinque, tam ad accusandum, quam ad purgandum allatis sententiam æquam pronuntiat. διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὅ,τι γνώσονται. 1180, 4.

δίκη] a) Numen, quod æquo juri inter cives tuendo præest, injurias et scelera ulciscens. οὐδὲ φυλάσσοντας σεμνὰ δίκης θέμισθλα, ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα etc. 422, 10. τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ παθημένην. 772, 25. b) jus, quod injuriam passus a reo repetit, judex tribuit, quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, pœnæ. δίκαι commemorantur hæ : Ἀμφικτυονικαὶ, 331, ult. Ἑλλῆνες, 522, pen. δημόσιαι, publicæ. quæ sunt, auctore Salmasio, eæ, ubi non soli læso, sed etiam alii cuicunque civi Atheniensi, cui jus esset in foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi læsus ipse nil esset. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione damni nullum redibat emolumentum, sed mulcta fisco cedebat. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον αἱλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδὲν ἐστι λῆμμα λαβεῖν ἐμοί. 523, 22. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει κατάθεῖς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι, κατωγέλασε. 563, 27. publicis in judiciis sic procedebatur. fiebat a senatu præjudicium, tum reus judicio populi permittebatur, qui ejus causa in suffragia ibat, quo facto populus causam ad Heliæam minimam, seu D. virorum, aut ad mediam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, rejiciebat, pro gravitate causæ. 702, 22, sqq. δίκαι Ἑλλῆνες et ὕβρεως quæ differant. ὀ22, pen. ἐμπορικαὶ, Handelssachen, und Handelsgerichte [*mercantile affairs, and courts of judicature which took cognizance of mercantile concerns*]. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὅσαιπερ ὦν, ἀκριβεῖς. Macedonibus puta cum Atheniensibus, ante Philippum regem. 79, 22. δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου. 571, 21. ἐνιντεφωπῆς δίκην τινὶ λαγχάνειν. aliquem in foro accusare male gestæ tutelæ. 853, 18. ἰδιωτ. 298, 2. δίκας ἰδίας μὴ προσῶπον αὐτῷ λαχεῖν. 522, 26. δίκαι ἰδιωτ ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀπεξέλυσθε διὰ τὸν πόλεμον. 1102, 16. μεταλλικαὶ. 976, pen. πατρῴαι, id est, ἐναντίαι τῶν πατρῴων. ἵνα τὰς δίκας ἴλεκχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐκατρόναις. 539, 23. δίκης ἀγώνιον, est, aut illud æs, de quo lista in causa certatur, aut mulcta reo dicta. τὸ ἀγώνιον τῆς δίκης ἐκομίσατο. mulctam a me sufferebat. 1162. 18. num interdum δίκη idem significat, atque κατάδικη. vide in calce hujus articuli. κληρονόμος τῆς δίκης. hæres pœnæ, ad quem jus devolutum est pœnas a violatore repetendi. 521, 18. δίκας σπαράττειν τυγχάνων. 560, ult. δίκην δεδόναι] εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἐν μοθ' ἡμῶν δικαίως, ἐν τοῖς δεδῶσι γενησόμεθ' ἄν. 1300, 9. pœnas sumunt, repetunt, seu actor, seu judex; pœnas dat reus, τὸ δίκην δοῦναι διαδύς. 271, 18. εἰσάγειν] οὐδ' αἰσχύνη φόβου δίκην εἰσάγειν, scil. εἰς τὸν αὐλῶνα, aut, εἰς τὸν ἀγορᾶν. 268, 3. εἰσέρχεσθαι] οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ὑτέρων. 907, 6. ἐκτίνειν] τὴν δίκην, id est, τὴν καταδίκην, mulctam, ἐξέτισα. 1159, 3. et 17. ἐκτίνειν] causam quærelæ dare. 277. 11. causam ferensem in aliquem immittere, veluti sevam bestiam, necessitate litigandi eum implicare. 331, ult. ἴχνη dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. τὸν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν εἴ γε πεισθήσεσθε. 521, 15. λαγχάνειν. 539, 23. 853, 18. καμεδάκιν] ὑ' ὑθὼς δίκαι αὐτὰ παρ' αὐτῆς λήψεται. ipsa sese punict. 110, ult. οὐκ ἔτι τῇ πόλει δίκαι ἀξίαι λαβεῖν, οὐδ' ἐγγύς. 229, 12. 518, 20. 1300, 8. ὀφλεῖν] debere pœnas, h. e. a judicibus ad pœnas dandum condemnari. 1158, 19. πεισθῆναι δίκαι, dicuntur judices ultionem exercentes. 1018, 16. συντελεῖν δίκαι κατά τινος. 277, 14. τελεῖσθαι] perficere, ut dies et forum alibi actori adversus reum a judice detur. πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων ἀρὰς περὶ ὧν αὐτοὺς ἀφῆκατε, εἰκοστῷ τῶν ἔτει δίκαι τελέσαισθε ὑμεῖς. 990, 1. ὑπάρχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων. 371, 19. 615, 27. μὴ προσίκοντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην. 985, 6. δίκη denique pro καταδίκη,

malota, neurpatur, ut 1159, 3. et 17. διαλύεσθαι] διαλύσετο τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 1246, 19.

διοικεῖν] rem, præsertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, confiscere, gubernare. In activo. τὰ γὰρ καλὰ τῶν Θετταλῶν, remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus civitatis continetur, faciendas, ἀπὸ τούτων, his e vectigalibus, δίκη διοικοῦν. 15, 22. τὰ μὲν Ἑλληνικὰ φιστεῖς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν. 35, 26. τὰ παρ' ἐμοῦ διοικούμενα [id est εὐπορίζοντα] Φιλίππῳ. 58, 18. πάντα οὕτω διοικήσω ὡς ἂν αὐτὸς βούλωμαι. 77, 27. ὅστις ἂν αἱ τις υἱὸς ἐν οἰκίᾳ πολλῇ γεγονὼς γάμους διφκει τι μὴ καλοὺς, μισεῖ ὀφθείς. 118, 27. πανταχοῦσε ἀργυρίου τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διφκησε. 467, 17. ὅπως, ἄν τινες ἐνδεεῖς πρὸς τὰ Πανσθήναια, διοικηθῇ. si quid opus sit, comparetur. *herbey geschafft, angeschafft werde* [*may be furnished, may be provided*]. 708, 25. ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν καλῶς διφκησεν. egregie collocavit. *trefflich angebracht, wohl versorget* [*remarkably well settled, well provided for*]. 763, 6. πῶς ὁ τῶν ἀνδρῶν βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστὶ δὲ ἀφορισμένων καὶ νόμων. talia gerere, ut e. e. sunt tuitio et conservatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. 720, 22. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον διοικεῖν. resp. præstanda præstare. *den Aufwand an Steuern und Gaben bestreiten* [*to meet the expenditure by taxes and donations*]. 392, 23. ἀναγκαῖ τέλλα ἐνέβην διοικεῖν. unde summa, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam. 834, 19. τούτων καθήμενον καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *er führete das Wechslergeschäfft* [*he carried on the trade of banker*]. 1111, pen. εἶναι διοικοῦσι καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ, negotium ita gestarum esse a re meaque sua, ἕως ἐκάτερος ἡμῶν ἔξει τὰ ἴδια. 1172, 24. ὁ ἀνὴρ τοῦ σώματος ἰσχυρὸς οὐχ ἱκανὸν σίτομέλον παρεῖχεν, quum corpore quæstum facitabat, is tantam haud referebat, *brachte so viel nicht ein* [*it did not produce enough*], ὥστε διοικεῖν τὸν οἶκον, *dass die Haushaltung davon hätte geführet werden können* [*to defray the household expenses*]. 1357, 7. τὰ πρὸς ἐμὲ διοικοῦσι. *ich mich mit euch absinde* [*I clear off matters with you, I satisfy you*]. 1464, 3. In medio: ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, præsertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cupita consequi, colludere cum aliqua. μετὰ πλείστης ἡσυχίας πλήθ', ὅπως βούλεται Φίλιππος, διοικήσεται. 93, 2. διοικεῖσθαι τῶν ἴδιῳ τι συμφερόντων. 179, 24. ἵνα, ὡς ἐξέστιν ταῦτα, καὶ φανεροῦσιν ἡμῖν, ἃ βουλόμεθα ὄμεν διωκημένα. peregerimus, adepti simus. 287, ult. τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διψήκεσε. 309, 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥᾳδίως. 1089, 8. διοικούμενον οὕτως ἀδίκως πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis artibus hamantem. 1092, 5. et 22. διοικουμένου πρὸς Κτησικλέα. colludens cum Ctesicle clandestino pacto inito. 1327, 23. πρεσβεῦσαι τοὺς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων ὥστε ἐν αὐτοὺς πείθεσι διοικεῖσθαι. prout ipsi voluerint potuerintque alii alios persuasionibus perducere, ita inter se transigere atque componere. 1328, 4.

διοίκησις] administratio rei, tam privatæ, quam publicæ, h. e. fisci, et fiscus ipse; nec non sumtus faciendi. *die Haushaltung, die Casse, der Aufwand* [*household expenses, disbursement, expenditure*]. bini erant Athenis Strategi, seu prætores, alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν ἱερῶν prætectus. 238, 14. ejus erat, μισθοδοτεῖν, copias militaribus stipendia numerare. 265, 12. ὅπως ἐν τὰ ἱερὰ ξύνται καὶ ἡ διοίκησις γίνηται ἰκανή. rerarium sufficiat sumtibus faciendis. 708, 24. τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ τὴν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. administrationem redituum publicorum, tam sacris faciendis, quam tuendæ reip. consecratorum. 730, 24. χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοικήσεως. exclusa quotidianorum alimentorum præbitione. præter diaria. *ohne was täglich in der Haushaltung drauf geht* [*except the daily disbursements for household expenses*]. 1111, 10. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *der Ueberschuss, der baare Cassenbestand, nach Abzuge der nöthigen Ausgaben* [*the overplus, the bare remaining ready money after the expenses had been paid*]. 1346, 20. ἡ διοίκησις συχνή. sumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. *es gieng viel drauf* [*there were considerable disbursements*]. 1359, 9. ἐκείνος αὐτὸν ἐν τῇ περὶ τὴν διοίκησιν [scil. μέρει] τῆς πολιτείας τάξας. sese consecrasset administrationi rei fiscalis. 1474, 13.

διοικίζειν] dispescere, diducere habitationes hominum, quæ olim continuæ et densæ fuissent, raras facere, spargere passim. τὴν Θηβαΐδα πόλιν διοικιῶν. civitatem, quæ nunc una sit, unis mœniis conclusa, plures per vicos esse dispersuram. 59, 15. διῳκισμένοι κατὰ κώμας. 366, 27. διοικίζειν τῷ λόγῳ. 445, 26.

διόμνυσθαι] dejerare, (nam *de* in compositis interdum respondet Græco διὰ) h. e. cum obtestatione deorum, jurato, seu affirmare aliquid, seu infitiari, cum exsecratione sui suorumque necessariorum. καταρώμενος [scil. σαυτῷ] καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ σεσῦγμα

[scil. κοινόν]. 320, 7. ἃ γὰρ εἰθισμένοις τῶν πραγμάτων ἔρχεσθαι διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἕστηκεν ἡ πόλις, ὁμολογήσατε. 321, 8. διομεῖται κατ' ἐξωλείας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ὅ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον. 642, 14. διομῇ ἐπὶ Παλλαδίῳ. cum jurejurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris insimulas, occisam esse. 1160, 25. διόμνυσθαί τινα, rara dictio, pro, jurejurando aliquem opponere ultioni deorum perjuria vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμησα. 1161, 16. ἀξιῶ αὐτὸν ἀναβάντα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον. 1190, 12. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά. 1204, 22. μαρτυρούντων καὶ διομνυμένων. 1305, 10. 1310, 26. 1312, 20.

διαμολογεῖσθαι πρός τινα. 840, 5. διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων. palam spondentes reddendum fœnus in utrovis horum emporiorum. 1284, 13.

Διονύσια] τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἐπὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι. 50, 5. Διονύσια νικησάντων αὐτῶν χορηγούντων. 1045, 21. in hos ludos magnos apparatus sumtusque faciebant Athenienses. 50, 8. τὰ μεγάλα. 243, 16. quæ etiam nude τὰ Διονύσια usurpantur. 243, ult. Liberalia in Piræeo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenæo. 517, 27. in Liberalibus, et nescio an aliis quoque majoribus ludis nexi exsolvebantur vinculis. 614, 23.

Διόνυσος] ἐξεδύθη τῇ Διονύσου γυνῇ. 1370, 1. 1371, 2. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371, 4. Bacchum in funere nominare, nefas erat. 1398, pen.

διοπτεύον τὸν ναῦν. 929, 20. videtur ejus munus fuisse, ut rerum omnium navigio necessariarum sufficientes adessent copiæ, ut merces salvæ conservarentur, neque furtis minuerentur, neque imbribus aliisve modis corrumperentur, ut remiges nautæque facerent officium, et satis pascerentur, propemodum similis ei, quem *Schiffskeller* [*a Purser*] usurpant nostrates.

διορθοῦσθαι] διωρθωσάμην ὑπὲρ ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ ξένου. periculum mihique et peregrino imminens præcavi, et prudenti occupatione averti. 895, 23. διορθώσασθαι τὰ ἀγνοήματα. corrigere peccata. 1463, 18.

διορίζειν] definire, reperitur etiam in activo, sed sæpius in medio. ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διωρικέναι. 317, 24. κἂν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διόρισιν εἶναι, legislator puta. 503, 19. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρῶτον ἁπάντων λέγω καὶ διορίζομαι. 112, 18. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται. 239, 10. ὃ νῦν οὗτος σωλλάκις διέβαλλε καὶ διορίζετο. definivit subtiliter distinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcavit. 263, 25. ἔγωγε ὑρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα οὕτω πως τὰ τοιαῦτα. 317, 15. βουλόμενος ἀγὼν [certamine forensi, judicio] καὶ δικαστηρίῳ μοι διορίσθαι, confirmari, et ad omnes perspicuis, disertis verbis demonstrari, παρ' ὑμῖν, ὅτι τἀναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται. 410, pen. παραβὰς τὸ διωρισμένον, præscriptam et assignatum, ἐκ τοῦ νόμου δικαστήριον. 629, 10. περὶ τῶν ἰδίων ἃ χρὴ ποιεῖν διορίσασθαι. operam dedimus, ut præscriberentur nobis atque definirentur leges. 760, 13. διαῤῥήδην ἡμῖν διωρισμένον ἐν ταῖς συνθήκαις. cum disertis verbis cavissemus, excepissemus. 1286, 12. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πρῶτον διελθεῖν προδιηγήσασθαι, ὃς ἐτέθη καὶ πρὸς οὓς διορίσθη. et ad quos peculiariter atque exclusive restricta fuerit. 1376, 24. διορίσατο τὸν νόμον εὐθὺς ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτούς. statim in ipsa jam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cavit, et cum ipsis depectus est, ut illa vetusta lege se scirent vellentque teneri, qua civitate donati quicunque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur. 1381, 17.

διορύττειν] sensu proprio et primigenio. Χερρόνησον τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει. 73, 8. διορύξας τὸ δεσμωτήριον ἀπέδρα. 787, 13. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀναντῶντας. 1268, 12. b) figurate, translato. οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διεφορύγμεθα. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. 118, 11. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα οὐδεὶς λείπεται. 1111, 2.

Διοσκουρεῖον. 390, 26.

διπλάσιος] κοινοῦ κινδύνου τοῖς Ἕλλησι στηριστέντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο. 306, pen. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, [scil. ἕκτισιν, aut τιμὴν, aut ποινὴν, aut ζημίαν]. judices eum ad depensionem dupli condemnanto. 733, 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασία γέγραπται αὐτοῖς. 738, 24.

διπλοῦς] διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. 617, 23.

δίς] bis. τῇ πόλει ὑμῶν οἱ Ἕλληνες [sc. εἰσὶ] δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι. 151, 2. δὶς συμπαρατεξάμενοι, scil. cum Thebanis. 300, 15. οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὕτω δίκας, οὔτ' εὐθύνας εἶναι. 502, 2. οὐδ' εἰ δὶς τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστι. 767, 7.

διστασις] dubitatio, controversia, discidium. ἐστίας ἄνευ διστάσεως ἱφεῖτο. 1318, 10.

διτάλαντον δ' εἶχες ἔριον ὑφαλόν. 329, 16.

διττὸς] διττοὶ συνθῆκαι εἰσὶ τοῖς Ἕλλησι πρὸς

βασιλέα. 199, 9.

δίφρος ἀργυρώσεως. 741, 6.

δίκῃ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ δίκῃ τὴν βοήθειαν εἶναι. 14, 17.

δικίδιον] δ' ἀπλουστίαν τῶν τρόπων δικίδιον καρτοῦνται. 614, 7. 754, 13. δικίδιον μισθοφορεῖν. 739, 6.

διχοστασία] discordia, seditio. διχοστασίης ἔργα πανοι. 423, 4.

διωθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διωθοῦντο. 384, 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διωσόμαν, amoliar, defendam, profligem, καὶ ἄλλος τις ἂν, ψευδῆ λέγω, καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνέφασμαι. 555, 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβουλήν. 1342, 19.

διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τὰ συμβαίνοντα διώκειν. 51, 20. ἀεὶ τὰ συμβαίνοντα διώκετε. eventus consectamini, h. e. ea agitis, quæ in præsens, ad breve tempus, expediant, incrustent alcus, non sanent, neque fanditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dedum ante prævisa. 137, 4. ῥᾳδίως γὰρ οὕτως ἐλεγεῖν ἐκ παλαιοῦ [scil. τοῦ διαστήματος] διώκοντας τὰ προειμένα ἐλεῖν δυνηθῆναι. 1440, 7. b) sensu forensi: accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγόρουν Αἰσχίνης. 228, 5. ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ ΑΓΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphonteæ formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quæque suadere et agere —. 244, ult. ψευδομαρτυριῶν διώκειν. 848, 17. οὗτοι γὰρ γεγράφασιν εἰς ὃ τῶν ἐγκλημα διώκουσιν, id est, εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' οὗ τῶν ἐμὲ διώκουσι. 988, 22. δίκην διώκειν, id est, διὰ δίκης τινὰ διώκειν. actione forensi aliquem persequi. 1270, 3. ἀναλομένου τὸν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accusativo constructum, altero personæ, altero rei. resumente, reprehendente Epænetо accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus. 1368, 8.

διωμοσία] idem quod ὄρκος simplex. interdum tamen juramentum utrinque præstandum indicat, vi præpositionis διά. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διωμοσίας ταὐτά. a reo autem præstanda sunt eadem circa juramentum mutuum. 643, 3.

Διώνη] mater Veneris, ejusque oraculum. 437, 10. 531, 20. 1487, 2.

δίοξις] ἐμεμάθηκα διάφειν περὶ ὧν ἂν ὁ δίοξις ᾖ· pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis: ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λέξει δηλοῦσθαι, illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito judici ad impetrandam accusandi veniam. 1116, 27. οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] δίοξιν εἶναι. leges edicunt, ut hero cognatove horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, læsorem ipsorum in jure persequi. 1160, 24.

διωρυχὴ] οὗ ἔμελλε διωρυχὴ τοῦ Κηφισοῦ ἔσεσθαι. 86, 17.

δόγμα] δόγματα κοινά. pacta conventa, in quæ utrinque consensum fuit. δόγμα Ἀμφικτυόνων, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur. 278, 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator fœderis Græcorum declaratur. 278, 26. τὰ τοιαῦτ' δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα. 804, 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων. 774, 19.

δοκεῖν] ἡμεῖς δ' οἶσθα οἷδα ὅτινά μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτά. 9, 14. διδυγμένους ἀνδροφόνους, id est, περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνοι. 629, 17. οὐδὲ τὰ τῶν δοκούντα ἔδοξεν ἀν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἠκούσατε. 1442, 4.

δοκιμάζειν] σκόπει — οὐκ ἐκ τῶν ἐκείνου εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ. 144, 19. τῶν πρότερον, ἃ ἐγὼ [scil. ἐδοκίμασα], ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων. 281, 25. πόρισμα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, cautorem vel prænonem si quem deligere velitis, vocem ejus ante omnia spectatis atque tentatis. 449, 26. Senatores forte ducti, antequam honorem capesserent, examen subire tenebantur vitæ antegestæ, sortis nascendi, facultatum etc. βουλεύειν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγόρει. 551, 1. λαγχάνει βουλεύειν Ἀπολλόδωρος· δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὁμόσας τὸν νόμιμον ὅρκον etc. 1346, 3. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν — συναναγνόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ, καὶ συνεπαρθεὶς ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῆσαν εἰς τὸν ἀρχήν. 1369, 18. examen ejusmodi subibant item liberi Atheniensium, cum puberes facti, suæ spontis esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρων οὖν ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης — ἀλλ' ἀπὸ τῆς δίκης, ὧν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν μοι δοκιμασθέντα κομίσασθαι. 565, 17. ὃς ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην. 814, 20. nec non civitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 1381, 6. ἔκριτα τοὺς δοκιμασθέντας, probatos in scrutinio, ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ. 1381, 10. δοκιμάσαι ὅ,τι πραχτέον ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημεῖόν ἐστι. 1408, 7. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ἅπαντα ὀρθῶς, ἐστὶ μανθάνεσθαι πρότερον γνόντειν, πρὸν μαθεῖν. 1422, 2. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετ' ἐκεῖνοι τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν φάντες. 1442, 7.

δοκιμασία πρωτέρα. 1318, 13. scrutinium prius est, sub Antiphilo, cum Alimusii quærerent, num quis, municipalem

sœum qui se ferret, civis esset, nec ne. δικαιοσύνης ἐν ἀγῶσι γίνεσθαι. 1417, 10.

δοκιμαστὴς] modo est probator, explorator, scrutator, modo approbator, suffragator, laudator. οὐ μόνον συνηγόρων, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς τῶν τούτου πεπραγμένων. 556, 17. δοκιμαστὰς αὐτῷ τοῦ πράγματος γενομένους. 1167, 20.

δολοφονῆν] ἐκτυφλὸν δὲ δολοφονθὶς ἐκείνος ἐτελεύτησε. 401, 26.

Δόλοψ] Dolopes nominantur pro nota universa hominum abjectorum, contemnendorum. 246, 2.

δίκα] δίκαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ δικασταί. 23, 2. δίκαν καταλύσαι πρίατου τῶν φθονούντων. 35, 11. σὺ μὲν πεπαιρᾶς καὶ φυτρὰν δίκα. 150, 26. ἡ μὲν ἐπιδικὰ δίκης, οἱ δὲ ἀσφαλείας. 154, 25. δίκαν μὲν ἔχοντες ἐν' ἀνδρία, παραδοὺς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδίκων ζῶντες. 155, 3. φυγαποδίδοσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δίκαν, ὃς εἰσι δημοτικοί. 164, 9. τὸν τῆς πόλεως δίκαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τοῦτον. 171, 22. δίκαν ἐκφεύγεσθαι τοῦ δικεῖν εἰ λέγειν. 178, 7. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δίκαν ἀνδρείας λαβεῖν. 180. 8. ἐὰν παρὰ τῶν διαλλάττων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δίκης παλῆς ἀπολύσασθαι. 191, 10. δεῖ περὶ στρατείαν καὶ τιμῆς καὶ δίκης ἀγωνιζομένων τὸν πατρίδα. 247, 5. ἔστι τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δίκης ζῆν. 247, 15. ἡμῖν τὰ πάλλιστα, ἔφασαν; δίκαι, τιμαί, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν οὗ πεπονθότων ἐγίγνοντο. 252. 10. ἄνευ τοῦ παλὴν δίκαν ἐναγωνῖν. praterquam quod insignem gloriam attulit. 255, 10. οὐ φοβηθέντες τὸν τότε βυβλίον βάμον καὶ δίκαν ὑπέλαχεσαν. 259, 1. τῇ πόλει ἢ πόλιν, ἢ ἥλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίᾳ πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δίκης. 269, 8. ἧς μὲν οἰκοθεν ἕκαστ' ἔχοντες δίκης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι. 303, 20. μετασθέσθαι ταύτην τὴν δίκαν ἐξεῖν ὑμᾶς. 304, 3. πατρῶν εὐθείας, ἢ δίκης. 328, ult. τοῦτο δὲ πολὺ καὶ σημεῖον εἰς ἀρετῆς λέγειν καὶ δίκης. 365, 11. οὐ μόνον, εἰ μὲ χρήματ' ἀφῃλλυτο, σπεισάμενος, ἀλλ' εἰ καὶ δίκαν χρηστὴν. 459, 26. τὰ τῆς δίκης κτήματα ἀνεῖλεν, τὰ τοῦ πλούτου πεπόνται μικρά. 617, 8. περὶ πάσης χρημάτων οὐδεμιᾶς ἐκτοῦδασεν ὁ θῆμις, πρὸς δὲ δίκης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν ἄλλο. 617, 11. ἡ τῆς γνώμης δίκη ἀφ' ἧν ἐκπλήσσουσι παρίστασι. opinatio sententiæ, h. e. visum illud, unde manat sententia judicium, enascitur penes eos ex iis, quæ audiunt. 652, 26. δίκαν ἔχουσι πολλῶν, ὧν οἱ τοιοῦτοι πόλιται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀφανίσαι. 689, 26. εἶθ' οὗτοι πλησιοῦσι τῆς ὑμετέρας δίκης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγωθῶν. 690, 14. δίκαν οὐ χρηστὸν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε. 765, 15. τοῖς ἐμπαλὶν δίκης ἄδικα γίγνα ποιεῖν ὅ,τι βούλονται. 1232, 17. τῇ δίκῃ καταμαντεύμενοι. opinatione suspicantes. 1400, 4. Sententiam Demosth. hoc pertinentem a Stobæo servatam v. sub διαίτης. τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δίκης οὐδὲς τελεωτὴς ἐστιν, ὅστις ἔσται κύριος. opinationis et famæ vulgaris de rerum gestarum valore nemo est penes quem sit arbitrium. 1433, 11. φαύλην δίκαν, existimationem, ἡ πόλις λαμβάνει. 1475, 23. δίκαν περὶ τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἢ περὶ ζῶντος εἶχεν' ἐκείνου. 1479, 5.

δίκη ἐπιγιγνῶν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. in exsequiis hastam præferre. 1160, 14.

δορυάλωτος] πόλεις δορυαλώτους ποιεῖν. 289, 7.

δορυφορεῖν] δορυφορούμενοι τῆς τοῦ τυράννου στρατοπέδης. 214, pen. 218, 23. δορυφορεῖντες τὴν ἐπάστου τούτων σωτηρίαν. 661, 8. ἐδορυφόρει τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς μισθὸν λαβών. 683, 3.

δουλεία] τῆς ἴδιας ῥᾳθυμίας αἴτιοι τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν περιέσθαι. 138, 6. ἀκήκοον εἰς δουλείαν. 196, 3. 213, 27. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐκτήσασθαι δουλείαν. 424, 9.

δουλεύειν ὑμεῖς οὖν' ἐδουλεύσατε, οὖν', ἵν ἐδουλεύσατε, ἐκτίσασθε. 104, 18. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἴδια δουλεύσητ. 117, pen. οὐ γὰρ ἄπου λόγου, οὗτοι τῷ' οὕτως ἐτοίμως εἶχον πρὸς ἐλευθερίαν ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν. 120, 14. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσουσιν οἱ ἄλλοι, ἐμοὶ γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 4. μήτε ἄρχειν ἐθέλειν βούλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ. 132, 14. εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δουλεύειν. 187, 3. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν. 212, 20. φοβερτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου. 296, 22. ἐκείνος ὁ δουλεύσων ἔσται τοῖς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς λυσιτελοῦσιν. emolumentis e pace efflorescentibus ipse serviet, h. e. tanti ea faciet, et tam pertinaciter amplectetur, ut, quo iis potiatur, nullas sit, quamvis duras, conditiones recusaturus. 389, 7. ἃ πάντα ὄντα ἐστι, καὶ τῇ ἀκούῃ δουλεύειν οἷα ἐλευθ. id est, non manere penes eum, qui iis uti frui semper ad vitæ finem usque cupiat, sed sæpe eam invitum, nec opinantem desernt. 1412, 27. E vulgata, a qua eum abest, hæc existat sententia: quibus nullus inest verus, certus, constans ex ipsa natura cujusque rei efflorescens valor, sed tanti penes quemque fiant, quanti cuique videntur esse, alii pluris, alii minoris.

δουλικὸς] πολλὰ πεπραγὼς καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ φύσις βιάζεται ποιεῖν. 1313, 2.

δοῦλος] ἀπύχεσθαι δεῖ τὸν τῶν δούλων ἀνάγκαν μὴ γενέσθαι. 108, 16. πλυγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰσχυνὸς δούλῳ ἀνήκει. 108, 19. καὶ τοῖς ξίνοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῶν μετεδόκατε [τῆς παῤῥησίας puta]. 111, 10. τοὺς δούλους ἀγωνιστὴν τοῦ πόλεως. 119, 13.

δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονῆσθαι χάριτος ἐπεφάνητε. Servi gratiæ in comitiis, h. e. qui motu emittendæ auræ popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studiis ejus inserviunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. 171, 17. ἀνελευθερώτους δούλων ἐπὶ πονηρισμῷ. 215, 25. δούλῳ δε oppido in potestatem redacto. δούλῳ κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ἡμετέραν. 383, 24. δοῦλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων. serviebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin injurias, indignitates, probra quæque auribus æquis admitteret, oreque sicco deveraret, metu, ne oggannirent ipsi adversarius has criminationes objectaret, easque graviter urgendo discrimen capitis conflaret. *Sein Gemüthen schlug ihn, er durfte sich nicht verantworten, noch sich rüppeln, sondern verschlucken und verbeissen, aus Furcht, der Widersacher möchte sonst das Maul noch weiter aufthun* [*he was conscience stricken, and durst not move, or make a reply, but listened tamely to, and swallowed, what had been said, through fear lest his opponent should utter things still stronger*]. 406, 18. ἀναάντε τοῦ νόμου τὰς φιλανθρωπίας, ἃς οὐδὲ τοὺς δούλους ἀξιοῖ ἐζηζεσθαι. 529, ult. δούλου et ἐλευθέρου differentia. 610, 2, sqq. 752, 12. φασὶ γὰρ (prætensum patris mei testamentum) οὐ πατρὸς ὄντα μὲ τοιοῦτον διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελωμασμένου, ὅπως μὴ δόσει λόγον σποπούντος. 1109, 27. ἱερὸν δημοτικὸν, εἰς ὃ καὶ ξένοι καὶ τῶν δούλων ἐλεύθ ἐξουσίαν ἦσαν οἱ νόμοι. 1374, 2. πάντων ἀκούοντων ἡμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων τίνα. 612, 2. locus insignis de pretiis servorum artem aliquam callentium 816, 5. seqq. ubi ait mancipiorum usum fabricantium unum quodque caput quinis denisve minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quæstum annuum retulerint. Mercedem operæ, quam servi, conductori præstabant, non ipsi servi, sed eorum domini sufferebant. Contra heri pro malefactis servorum plectebantur. 1253, 1, seqq.

δουλοσύνη] ἐς μὲ ζυγὸν αὐχὴν δόντες δουλοσύνης. 322, 13. 422, 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς φίλας, e Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte observabatur ei καταδουλοῦται. p. 249, 2.

δράκων] τὸν σύνοικον αὐτὸν ὑφορωμενῶν ἀνδρόπρ, τὸν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398, 24.

δρᾶμα] fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα εὐδοκίμουσι ὑπεκρίθητο. Phœnicem Euripidis puta. 416, 3.

δρᾷν] πᾶς οὐ δοκῶ, ἐφ' οἷς πεδόντες οὗτος ἡμοιόσατε τὸν δράσαντα, τοῖς αὐτοῖς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] πεποῦντας. 159, 24. ut ὁ πεπόν (scil. τὸν φόνον) est peremtus; ita ὁ διδρακὼς est homicida. 682, ult. ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας [scil. τὸν φόνον], ἀργύριον λαβὼν ἀπαλλάγη. 1331, 2. οὐδ' αὐτοῖς ταῖς δράσεις τὰ ἰσχὰ οἶόν τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα. 1372, 2.

δραπετεύειν. 1046, 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἔξεστι ἄν. defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capessendum. 1049, 3.

δραπέτης] Ἀφίδνας ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν. 1348, 8.

δραχμὴ] ἀπέτισε τὰς πενταετίας δραχμάς. quibus mulctabatur actor, qui se quintam quidem suffragiorum partem tulisset. 261, 20. δραχμὰς χιλίας παρ' ἡμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅτε [scil. χρήματα, nisi mavis ὅτας legi] παρ' οὐδενὸς ἄλλος πόλεως [scil. ἐ πρίσβεις ἐλαβε]. 390, 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πωμὸν ὄντα. mercede binarum ternarumve drachmarum. 403, 21. ἐὰν δὲ καὶ πατεψηφισθῇ τοῦ, πέντε καὶ πέντε δραχμῶν ἐπαίσατε. 669, 8. πιστεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δίδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta. 938, 17. τιθέντος δὲ μου δραχμὴν τοῦ λειτουργοῦ. deponente me drachmam eam, quæ deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur. 1190, 6. ταύτας, ἃν ἕκαστος ἔχει [mercedem menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς. 1251, 11. τῶν δὲ δραχμῶν καὶ χιλ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὅσους ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διέλαυσεν. 1459, ult.

δρέπεσθαι] τὴν ἀκωνίαν τὴν ἡμετέραν δρέψατ. nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus ejus percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud pancos a nobis abalienans, interea hic domi desidemus, absentes a locis, ubi res geritur. 10, 6.

δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους. 1406, 15.

δρόμος] ἕκαστον δρόμου ἡμίεις [id est, ὅσον ἕκαστος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πρὶν μὲ καταβαίνειν ἐπὶ θάλαττιαν βασιλέα. 428, ult. τῶν δρόμων φιλονικία. 1406, 21.

δύναμις] facultas, potestas, potentia, vis, copiæ rei cujusque, præsertim militares et pecuniariæ ad rempub. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ὑπερηφάνως καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν πεπῆσθαι. 20, ult. ἐ ἴχων δύναμιν ἀεὶ συνεστηκυῖαν περὶ αὐτὸν, καὶ στρεισθὲς ἀ βούλεται πρᾶξαι, ἐξαίφνης ἐφ' οὓς αὐτῷ δέξῃ, πάσστιν. 92, 23. οὐκ ἦν περιᾶται Διομήδης τῇ πόλει πενταετανάσαι δύναμιν, ταύτην βασιλέων καὶ διαλύειν. 94, 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. 108, ult. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικρῷ, ἂν τ' ἐπὶ μείζονι παραζαίην, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν. tantundem

valet. 114, 25. πᾶ̃ αντὶ ὁ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ πᾶ̃ φανήσεται. 137, 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνου περιγίγνοτο. 144, 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν. 152, 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκεία χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει. 168, 7. δύναμις ἐξεταστέα καὶ παρασκευαστέα. 180, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς Καρχηδονίους οἷόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν. 180, ult. φιλοτιμίας ὑπὲρ δύναμιν. 292, 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [ejus, quod oratores efficere valent, animos audientium commovendo et flectendo] τὸ σπλῆστον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίους ὄντας. 318, 9. τὴν τοῦ κατεργθῆν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς ξενοῖς ἀνέθηκε. 322, 21. κακοήθεια δυνάμεως δόξαν εὐχημένην ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστίν. quæ improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiæ in dicendo, et, quæ facundiam consequi solet, potentiæ in rep. gubernanda, ea noxia est civitati. 450, 11. οὐ γὰρ ὅστε δῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα καταστῆσαι. 596, 21. contra ἀδύνατος est infacundus, ut in illo: τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει Φορμίων. 944, 1. περιγιγνέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ. 1403, 15.

δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται, vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν. 103, 27. τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο; quid hoc volebat? quo tendebat? 233, 26. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, περσίλθῃ. 373, 4. δυνάμενος [subaudi μέγα] τῷ τι πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν. 1187, 8. pari modo δυνηθέντες sic nude usurpatum est p. 484, 25. pro, per præpollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ. potens es in rep. quam geris. 581, 8. 742, 23. 1187, 8.

δυναστεία] παρέχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν. 117, 4. ἀδῶσι τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας. 316, 18. ἐργασία καὶ δυναστεία. 772, 1. ᾤοθσθαι τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζουσιν. 1467, 12.

δυνατὸς] γνώμην ἐς δυνατὸν δικαιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, æquissimam. 704, 6. ὑπὲρ ἣν ἐλαττοῦνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι. 193, 10.

δύνειν] ἐὰν μὴ περὶ ἡλίου δύοντος ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν. 197, 7.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς τῶν Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν. 1213, pen.

δυσπατάπαυστος] δυσπατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ συκοφαντία εἶναι. 785, 6.

δύσπλεια] ἐν σκότει καὶ δυσπλείᾳ πᾶς ὁ περὶ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε. 1396, 18.

δυσπολαίνειν. 970, 27.

δυσπολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσπολίαν ἔχοντα. 57, 2. δυσπολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι. 997, 26. 1428, 14.

δύσπολος καὶ δύστροπος. 73, 4. εἴ τι δύσπολον, inimicum, acerbum, πίπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς. 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἵνα μὴ ἴδιον λέγειν, εἴ τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. 291, 21.

δυσπόλως ὑπολαμβάνειν. 1316, ult. δυσπόλως καὶ ὑποπτως πρὸς φίλιππον ἔχειν. 381, pen. δυσπόλως ἐρᾶσθαι διακείμενον. 1402, 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσπόλως ἔχοντας. 1475, 20.

δύσκριτος] περιστάσεως γὰρ πάντα εἰς ὅτα καιρὸν δύσκριτον καθίστησί μοι τὸν αἵρεσιν αὐτῶν. 1393, 20.

δύσμαχος] difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. ὃ δυσμαχάτατόν ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων. 10, 8.

δυσμισαλέειν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἷος πάθῃτο. 300, 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδυκνύμθα αὐτοῖς. 61, 27. ἔχειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν. 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου — περιστάσεως. 1469, 13.

δυσμενῶς χθονὸς (pro χθονί). infestus patriæ. 419, 5.

δυσνομία παρέχει πόλει πλεῖστα κακά. 422, 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος. 41, 8. et 156, 9.

δύστηνος] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421, 20.

δύστροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδως αἰνῶ, εἰπότως δύσκολός τίς εἰμι καὶ δύστροπος ἄνθρωπος. 73, 4.

δυστυχὴς] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, παῖδας, τάφους, πατρίδα, ἵνα κίρδους ζεχρὸς περίσεται βουλήσεται. 187, 6.

δυστυχία] solebat Demostheni exprobrari, h. e. sors nascendi fatalis, ut, quicquid ageret, id in pestem patriæ verteret. 1486. epistola 4, 2.

δυσχείρωτος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐκποδὼν δυσχείρωτά ἐστι. 1412, 22.

δυσχεραίνειν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες. 240, 14. τὸ πρᾶγμα δυσχεραίνειν. 542, 9. δυσχεραίνειν ἢ πρασίσθαι στοιρίαν. 770, 8. δυσχεραίνοντες ἅπας τοῖς τότοις καὶ μᾶλλον ἀστυκῶ. 1274, 23. τοὺς ἐρασθὲς ὁμιλίαν δυσχεραίνοντας. 1402, 7. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτους τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. 1489, 7.

δυσχέρεια] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης. 213, 22.

δυσχερὴς] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ

ὑμῖν τὰ Κέλτιστα λέγειν οἰομένους ἀνθεῖναι δεῖλανται. 146, 26. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὴς εἶναῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτῷ ἐνέκραυτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων. 257, 23. οὕτω δ' ἀτίνους τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι. 439; pen. δυσχερῆς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τοὺς λόγους puta]. 491, 17. οὐκ εἰώθειν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λαμβάνεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται. 638, 19. δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς ἅπας ὁ λειπόμενος βίος γένοιτ' ἄν. 1396, 16.

δύσχριστος] difficilis, asper, intractabilis. 1342, 1.

δωτωστεῖν] οὐκ ὀρθῶδε, ἀλλὰ δυσωποῦμαι. 127, 25.

δωδεκάδραχμον τὸν εἶνον πωλῶν. mensuras vel sextarios vini denis binis drachmis vendens. 1045, 4.

δωρεὰ] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες. 157, 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς οὗτος ἐκεῖνός τε καλῶς ἔνειμεν, καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς. 173, 1. sunt, quæ civibus a civibus dantur, domi fruenda, ut statuæ aeneæ, immunitates, jus epulandi in Prytaneo, quibus versu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαί, honores et præmia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. 243, 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν. 264, 17. μείζων ἀν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ἂν τοῖς ἄλλοις δεδόσπτε. 323, 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum civitatum comparantur. 461, 18, sqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὃν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ Μιτυληναῖοι, αὐθὶς αὐτοὺς ἐκωμίσατο. 1019, 22. οὐχ ὅτι δωρεὰς [*Sportein, casual emoluments*] καὶ περιουσίους [*Gefälle, perquisites*] ἐν τούτοις ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν. 1475, 1. munus magistratui annuo imperio decedenti dari solitum erat corona aurea, si magistratus visus fuisset rem bene præclareque gessisse. 594, 25, et sqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις. ut memoria tributi beneficii etiam ad posteros prodatur atque propagetur. 1381, 12.

δωρεὰν] adverbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα. 394, 20. διτάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεάν. 329, 16. δωρεὰν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι. 1044, 21.

δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι. quo summas rerum is, cujus in potestate sunt, largitori prodat atque vendat, ut sunt arma, socii, loca munita, castra, classes, etc. 109, 5. κακοδαιμονέστατον ἦν τὸ δωροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι. 120, 24. τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ δεῖσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι. 240, pen. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε, περιποιεῖ. 242, 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα πωλεῖν ἐστί. acceptatio largitionum prægreditur illa facinora, quæ dixi, quæ sunt istius corruptelæ effecta et quasi proles quædam. 427, 5. ὃν ἂν δωροδοκοῦντα ἴδητε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε. 427, 7.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτου. 236, 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417, 10.) sed num δωροδοκεῖν τι dicitur et Græcum est, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος, pro largitionibus aliquid prodere, vendere. p. 446, 20.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδοὺς, ἢ διαφθείρων. corrumpendi juris ergo in foro dicendi. 1137, 3.

δωροδόκος] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συτοῦσθαι γενέσθαι, καὶ τοσαύτην. 245, 15.

δῶρον] οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263, 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς εἶπε, μυριάμεδος δῶρα λαμβάνειν. 343, 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰλήφατε. 343, 19. Estne Demosthenis hæc dictio, ab Aristide de Dict. Civili p. 230, 16. oitata: πάντα μὲν οὖν ἂν ἔχοιμι δυαίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὐτ' ἂν ὑμεῖς βούλεσθε ἀκοῦσαι, ὅσα ἴλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μου τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον. 550, 1. 551, 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὕρημα καὶ δῶρον θεῶν. 774, 18. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἐστινοσοῦν ὁμιλίας ἐξαρίσεται. 1396, 25.

δωροτελεῖν] præstando munere voto, ut hostia e. o. aut donario, necessitate voti se exsolvere. *sein Gelübde bezahlen* [*to perform his vow*]. 1072, 25.

E.

ἐὰν pro ἂν simplici. ἢν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται. 436, 8. 733, 4. 1152, 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μὴ, præterquam quod, excepto quod, nisi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λῦσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [subaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις. 710, 18. μηδὲ — [scil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῇ] ψηφισαμένου Ἀθηναίου τὴν ἄδειαν πρῶτον. 715, 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις. 759, 6. ubi aut ista, quæ dixi, tacite supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ, *sin autem minus*, h. e. quod si autem id, quod dixi, minus fiat, aut ejus fiat contrarium. 720, 26.

ἐᾶν] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα. 133, 18. ἐὰν δ' ἐᾶμεν, [scil. τὸ ζητεῖν] ἔσται. 184, pen. νόμον καταλύοντα ἐᾶν ἐν ἰσχυμοσίᾳ. 260, 24. τοὺς πρὸς ἡμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα. 319, 7. τἆλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω. silentio transmittam. 519, 18. ἐᾶν, in vivis sinere manere cœdis reum, ab eoque talionem nullam reposcere. 634, 5. 646, 16. ἐάσω τό γ' ἐκεί-

Ὧν ἐμοὶ εἰπεῖν. omittam dicere. 206, 27. *λύσασι μὲν τοίνυν τὸν νόμῳ — ἐᾶσι δὲ —* id est, *μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐᾶσι κυρῶσθαι περὶ ἐκκειμένων*, vel *ἐᾶσι κατὰ χάρας*. non moventibus, non abolentibus. 638, pen. *ἐᾷν ὥσπερ εἶχε κατὰ χάρας*. 832, 21. *ἐᾷν τινὰ*, in sensu forensi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. *οὐδ' εἷς ἂν ἐμέ*. 983, 7. *τοῦτον δὲ οὕτος τὸν ἐχθρὸν εἴασε*. 1336. 11.

ἑαμινὸς] vernus. *ἑαρινὰ Πυλαία*. 278, pen.

ἔγγαιος [alii, et nescio an melius ἔγγειος]. *συμβόλαιον ἔγγαιον*, res mutuo datum super fundis pignori oppositis, *ein Darlehen auf ein Grundstücke* [*a loan given on landed security*]. ἄλλου δὲ συμβολαίου οἷα ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ, οὔτ' ἔγγαιον. 893, 15.

ἔγγαιος] *πλὴν τῶν ἐγγείων*. præter nata in solo, vique infixa hærentia, immobilia. 872, 12. *ἐγγείων τίνων δεσποζόμενος*. res mutuam cum credito sumsisset, sub sponsione dandi fœneris ejus, quod dari solet de numis in fundos creditis. *auf Grundstücken, nicht auf Bodmerey* [*on real landed property, not on bottomry*]. 914, 10. *ἔφασκον ὅσων οἱ ἔγγειοι τίνες*. ibid. *ἐκ τῶν τούτων ἀπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν*. ex universis bonis, quæ his sunt, tam in terra continente sita, quam navibus credita per mare euntibus. 926, pen. *ἐγγειος οἰκία*. 945, 25.

ἐγγίνεσθαι] intercedere, de tempore. *φάντων ἀνθρώπων πλοδότου πας' αὐτὰ τἀδικήματα*, recentibus adhuc criminibus, *μᾶλλον*, ἢ *χρόνου ἐγγεγενημένου*, annis multis interjectis post, *ἀγανακτεῖν*. 966, ult. 1148, 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. *τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τεκμήριον τοιαύτην μεγαλοψυχίαν περιεῖναι ἐγγενέσθαι*. 247, 18.

ἔγγονος] *τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην περοσβοήσασθε*. 73, 13. 356, 8. *τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις*. 290, 27.

ἐγγράφειν] inscribere nomen alicujus in tabulas publicas quocunque nomine, ut si pater filiam curet in album municipalium (demotarum) aut curialium (phratorum) inscribi, aut si Strategus aliquem in *συμμορίαν*, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor ærarium aliquem factum in tabulas fisci. *τὸν υἱὸν ἴστιμψε* Phryson *Φιλίππῳ, περὶ τοῦ ἐγγρά*ψαι, id est, adhuc impuberem. 412, 25. *μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, ποιῶ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίωνος ἐκάλεσεν ἐγγρά*ψαι, scil. in tabulas ærarii. 762, 14. *ἐγγεγραμμένον ἔστι τοῦτον ἐν ἀκροπόλει*, scil. in ærariis, seu fisco debentibus. 771, 6. *οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες*. 791, 10. et 19. *καὶ προσοφείλουσας ἡμᾶς ἐνέγρα*ψε. præterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelæ a se gestæ. 825, 20. *ἐγγεγράφθαι* [sebendi *ὀφείλων*] *τὸ δικαῖον τῷ δημοσίῳ*. 973, 6. *τί μᾶλλον ἐστιν οὗτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγώ*. 998, 22. *τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι*. 998, 26. *κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος ἐγγεγρά*φη. cum quis Eroetum inter ærarios scribi caraverit. 999, 1. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. *ὅταν δ' ἃ κατεγνώσθη, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες* [scil. *τὰ ὑπάρχοντα*] *τοῖς πράκτορσιν*. 1074, ult. *ἐγγράψας χρόνον ἡμῖν καταλιπεῖν*. 1198, 13. *ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρίσκητον*. 1251, 2. *λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης καλέσαντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν*, debere, *ἀφ' ἧς ἂν ὀφλῇ*, qua multa ei dicta fuerit a judicibus, *ἐάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μή*. 1328, 12. *ἀναλίσκειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐπιτύχῃ*. 1338, 8. *δικαιοῦν ἐμέλλον ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγεγράφεσθαι Ἀπολλόδωρος πράσσοντα τέλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ*. 1347, 17. *ἐγγεγραμμένου δὲ τοῦ δημοσίου, ἀπογραφήσεσθαι ἐμέλλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρου δημοσία εἶναι*. 1347, 19. *ἐγγράφει* [sc. *εἰς τοὺς φράτορας*] *τοῖς Ἀπατουρίοις*. 995, 27. *ἐκγράφειν εἰς τοὺς δημότας*. 1313, 19. *πρῶ, πρὸς ἄλλους δημότας ἐλθὼν καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πεῖσαι, δεῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγρα*φε. 1315, 24. *οἷα ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτούς*. 1365, 16. *τῶν δὲ τριήρων οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψαντες, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν*. 997, 1.

ἐγγραφή] cum magistratus reos a se factos in tabulas ærarii, ut ærarios factos, inscribunt. *ἐγγραφῆ θεσμοθετῶν, ἐτέρα περιπτήρων*. 778, 18. *αὐτὸν* [Ewergum] *εἶναι αὐτῷ* [sibi, Pantæneto] *γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς*. 968, 9. *πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι*. 996. 1.

ἐγγυᾶν] in manus dare rem sponsam, ut si pater sponso filiam despondeat, atque tradat. *ἐγγυᾶσθαι* autem in medio dicitur is, qui rem sponsam suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, petitur. sed et præterea significat præsdem agere, fidem præstare, *sich wofür verbürgen, gutsagen, die Gewähr leisten* [*to give his own security for, to guarantee, to engage to make good*]. *ὃν δὲ ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμασιν εἶναι ἢ πατρὸς, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους*. 1134, 16. *ἐγγυῶντα τὰς ἐτέρων θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὔσας*. 1349, 15. 1363, 1. 1369, 23. *τίς ἀγορεύειν βούλεται; τὸν, τίς αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παραλιπόντων; εἰδὶ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι*; 292, 5. *τοῦδ' ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐγγύτω πατήρ,*

ὧν ὡς ἐλεύθερος ἐγγυήσατο. 609, 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχήσομαι, ὡς οὐκ ἐγγυησάμην ἐγὼ τὸν Παρμένοντα. 899, 25. μάρτυρά μοι φησὶ καὶ τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυήσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον· ἐδεδίκαστο γὰρ ἂν μοι τῆς ἐγγύης. 901, 10. ἐγγυᾶται ὁ πατήρ μου τὸν μητέρα τὸν ἐμὸν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. 1311, 20. τοὺς ἐγγυωμένους παρόντας τῷ πατρί. 1312, 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἐγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νεαίρας. 1362, 17.

ἐγγύη, pro ἐγγύησις] sponsio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγύας ἐκποτείους εἶναι. 901, 8. ἀποληλυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. περιεῖδεν τοῦτον ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 18. διὰ τί οὐκ εἰθὺς ἐκπράττετο τὴν ἐγγύην. cur non redegit ea debitum, pro quo reddendo ego caveram? 900, 8. εἰθὺς τότε εἰσέπραττεν ἂν μου τὴν ἐγγύην. 900, 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγύην. 900, 26. συμβάσθαι τοὺς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam sibi sponsam suam despondendam curare. 1134, 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῷ τὴν ἐγγύην. 1255, 2.

ἐγγυητής] sponsor, præs. καὶ τίς ἐγγυητής ἐστι τούτου. 94, 6. εἰ μὲν γάρ ἐστί τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν· οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἐξιόχρεως τηλικούτου πράγματος. 101, 26. ἐγγυητὰς κατεστῆσαι τῶν ὀφλημάτων. 712, 22. in formula jurisjurandi a senatoribus recens lectis dicendi erat hæc quoque clausula: οὐ δίκαν Ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθιστῇ ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας. 745, 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα. 895, 18.

ἐγγύθεν ἰδεῖν ζαύλεται τὰ θεινὰ, ἐξὸν ἀκούειν ἀλλοθι γινόμενα. 31, 2.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος. 171, 14. οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad gravitatem criminis. 229, 12. οὐκ ἐπαίουσι τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. 258, 14. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἵτι μεμνημένον ὑμῶν. 303, 12. οὗτοι παρασκευάσασι τοὺς πριχώρους ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω. 305, 21. ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας. 404, 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλακτὸν προσθεῖναι οὐδ' ἐγγύς. 977, 26. πῶς ὑμᾶς οἴσω τ' εἰδέναι τοὺς μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγὺς, scil. ὄντας. qui hoc a causa longissime abestis, 1113, 8. οὐδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τί πραχτέον εὑρῆσθαι. 1422, 10. οὐ μόνον αὐτῷ δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ οὐδ' ἐγγὺς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν. 1427, 8.

ἐγείρειν] τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπεγγελεῖν [Æschines] ὡς ἥκαιεν, εἰ προσέχοιτε τοῖς πράγμασιν ἤδη καὶ ἐγείροιτο ἡ πόλις. e sopore torperis et secordiæ excitata rebus invigilat suis, attenta suis commodis et oportunitatibus rei bene gerendæ. 439, 1.

ἐγκέδιτος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκεδίτων διαβληθέντος. subornatis, immissis. 1483, 1.

ἐγκεδιστέον στρατιώτας. 714, 19. τύραννον. 214, 20.

ἐγκαλεῖν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλοῦσιν, ἄν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν. 288, 3. ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕστερον ἔχητε. 352, ult. τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μεμφόμενοι. 468, 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐκαλέκεις. me in jus vocabas ob 80. minas, quas tibi deberi prætendebas. 877, 21. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. τριοχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίου δραχμάς. *Prætension auf* 3000 *Dr. machend* [*setting up a claim to* 3000 *drachms*]. eas querens sibi per nefas denegari. 949, 1. ἐγκαλέσαντες οὕτω δίκην τὴν ἐπιτροπῆς. 987, 2. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἃς μοι ἐνεκάλουν. 1014, 8.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς Ἀριστογείτονος πρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos. 1485, 8.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis destituti in discrimine deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti pisciculi reti. 127, 15. οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν. ob ea, quæ interea, dum pax condicta jurejurando sancitur, intercipiuntur. 388, 12.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοί τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδικῶς ἐκ' ἐκείνοι ἤδη τετρύσηται. 140, 5. διὰ μελακίαν ἢ ῥᾳδυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῇ πατρίδι. 158, 10. ἐγκαταλιπὼν τοῦτον Δεώστρατον ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτός. 1087, 6. ἐγκαταλελοίπασι τοὺς υἱεῖς. reliquerunt filios, h. e. siverunt in domis quosque suis tranquillos manere, quorum patres illino expulissent. 1316, 25. 1317, 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deseruerunt me, defuerunt mihi in dicendo testimonio, quod dicturos receperant. 1322, ult. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν. 1483, 13.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. eventa urgere, acriter in ea invehi, eaque oratione invidiosa exagitare. 294, 23.

ἐγκέφαλος] εἶπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς στέγαις κατατεταμένον φορεῖτε. 87, ult.

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει. 418, 26.

ἔγκλημα] crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μέση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐγκλήματα

καὶ πολεμεῖς πρὸς τοὺς Ἀμφισσεῖς ἐπαρᾶχθαι. 277, 22. ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μυδέποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ ταῦτα δικαίως. 311, 2. b) libellus accusatorius, ab actore judici exhibitus, capita accusationis tenens. ἃς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης, ᾗν ἔλαχεν αὐτῷ. 787, 9. 788, 4. 882, 11. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι. 912, 1. γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nunc, ut actores, in me, ut reum agunt. 988, 22.

ἐγκρατὲς] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις. 1487, 27.

ἐγκρίνειν εἰς τὴν Γερουσίαν. 489, 19.

ἐγκτᾶσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἔξω τῆς Ἀττικῆς, *Angesessene* [*property in land, immoveable property*], peculiati, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino. 1208, 27.

ἔγκτημα] fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. ἑαυτῶν φασὶ τὴν χώραν οὖσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματα φασὶν, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὐτῶν κτήματα, ὡς ἐν οἰκείᾳ. 87, 7.

ἔγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. ut si Byzantini Athenienses jus dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pare jure, atque cives Byzantii nati. 256, 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quæ in orbem eunt, ab uno ad alium devolvuntur, neminem prætereunt; ut sunt gymnasiarchorum, choregorum et epulonum functiones. 463, 13. 496, 16. ᾗ γὰρ οὐδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίων μετουσίαν διδόασιν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum. 792, 16.

ἐγκωμιάζειν] ἐγκωμίασαν αὐτούς. 1229, 4.

ἐγκώμιον] ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον. 68, 3. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα. 300, 3. οὓς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε. 441, 23.

ἐγχεῖν] οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. 407, 16. ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι Ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητούντων. 1052, 21.

ἐγχειρεῖν τινί. adoriri aliquem, insidiari. 179, 15. ἐὰν τὰ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν. 202, 15. ἐγχειρεῖν δεῖ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς. 258, 22.

ἐγχείρημα] machinatio, cœptum subdolum et clandestinum. οὐ μικρᾶς ἀναιδείας τὰ ἐγχειρήματα αὐτῶν ἐστί. 824, 12.

ἐγχειρίδιον] ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, coram judicibus, ἄνευ ἐγχειριδίου, sine sica, χρῆσθαι ὅ,τι ἂν βουλωθῇ, ὡς μαχῇ ὄντι. 1367, 17.

ἐγχειρίζειν] λόγος — τὰ πεπραγμένα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειρῶν. 151, 25. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἐγχειρίζετε. 373, 7. οὐδεὶς ταῦτα πρίσβεσιν ἐγχειρίζει. 398, pen. οἷς ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐγχειρίζετε στρατηγοῖς. 785, 12. ὅτ' ἐμελλε τελευτᾶν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεχείρισεν Ἀφόβῳ. 814, 13. οὐ πέρυσιν, ἀλλ' ἀδελφῶν καὶ δυνατήρων βίους ἐγχειρίζομεν. 869, 26. ἐγχειρίζουσιν ἑτέροις τὰ ἑαυτοῦ. 1283, 1. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς πολλοῖς ἐγχειρικέναι δυνάμεις, ἃς λελυμάνδαι τοὺς ἐπιστάντας. 1439, 24.

ἐγχωρεῖν] ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ. aqua si capiat, h. e. si per aquæ ad dicendum mihi infusæ mensuram satis otii fuerit, vel, si spatium ad dicendum mihi datum siverit. 1094, 3. ἐνεχώρει τοῦτο πράττειν πᾶσι μᾶλλον. 1277, 22.

ἐγὼ] μοι pro παρ' ἐμοῦ. ἐξίσαν αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν. 1217, 10. οἷς ἐθέλησί μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν. 1216, 3. 1218, 23. 1223, 22. μά μοι [scil. λίγα] μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους. 45, 12.

ἑδαφος] ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἑδάφει. 99, 19. 134, 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἑδάφων εἰς μέγιστον κίνδυνον κατακεκλημένης. 803, pen. δίκοττι τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. 883, 22.

ἑθὰς] τῶν ἐθάδων καὶ συνεστικότων ῥᾳστέρων ἀναλλαγήσεσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueverunt, diuturnitate familiaris usus mutui. 605, 3.

ἐθέλειν] δουλεύειν ὑμεῖς οὔτ' ἐθελήσετε, οὔτ' ἂν ἐθελήσητε, ἑστήσεσθε. 104, 19. ἀδημονούσης τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτ' ἐθελούσης, [scil. ᾄδειν] οὔτ' ἐπιστημένης. 402, 25.

ἐθελέχθρως] μὴ ἔχε πρὸς ὑμᾶς οὕτως ἐθελέχθρως. animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitias obstinato et pertinaci. 1005, 15.

ἐθελοντὴς] τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. 247, 24.

ἐθίζειν] τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἴθισεν ὑμῖν ἀκούειν. 477, 21.

ἐθισμὸς] assuefactio. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους. 219, 7.

ἔθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύσει. 117, pen.

ἔθνος] genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τί ἀσυμφορώτατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν. 668, 11.

ἔθος] τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι. 34, 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρῶσί τινας. 142, 23. ubi mos significatur pecuniam publicam omnes inter cives promiscue dividendi ad sedes in thea-

tris redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 19. τὸν νόμον ἔθος ποιήσας, aut potius inverse τὸ ἔθος νόμον. consuetudine, vel usu populari a me ad vim legis translato, h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque si lex scripta sit. 414, 8. τοῖς δ' ἔθεσι, quia rei jam insuevit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, quia rei cupiditate tenetur, ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν. 638, 13. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς χρήσασθαι, οἷσπερ τότε. 1163, 11. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς ἐναντιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τοὺς δημηγορεῦντας. 1440, 16.

εἰ μὴ διὰ — nisi obstetisset hoc vel hoc, nisi stetisset per — εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους etc. v. διά. εἰ δὲ μὴ — sin autem. alias vero si istud, quod modo dixi, secus habeat. 529, 20.

εἰδέναι] οὐδ', εἰ γέγονεν οἶδα· simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. περὶ ὧν μὴ ἔχειν μάρτυρας παρασχέσθαι περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι. 1024, 5. ὅ,τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἰδῇ, μηδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι. 1024, 9.

εἶεν] satis de hoc loco. hæc hactenus. recte. 46, 5. 342, ult. 463, 22. 479, 16. 597, 17. et 24.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάσαι. suspicetur. 207, 12. τῷ γὰς εἰκάσαι σέ τις θνητῷ, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον. 1404, 18. εἰκασμένον πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν. 1408, 24.

εἶκεν] τὰ μὲν εἶκεν, ἐπὶ δ' ἂν τύχῃ. 10, 3. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. 272, 20. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἶκειν ἀνάγκη. 1400, 23.

εἰκὸς] εὔλογα et εἰκότα, ut cognata, copulantur. 1106, 1.

εἰκόσορος] navigium viginti remis agile. 926, 8.

εἰκών] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuam æneam posuerunt Athenienses. 478, 4. ἑκκαιδεκάπηχυς. 256, 11.

εἱμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον ὑπερμένει. 296, 18. τὴν εἱμαρμένην ἰσχὺς θνητὸς ὤν. 1394, 26.

εἵμαρται τούτοις μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι. 1435, 14. εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζομένοις ἡμῖν οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι, τί χρὴ προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτους ἰσχυρομεν συμμάχους. 293, 9.

εἶναι] ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δίος. 10, 2. ὑπόθεσιν παριστάντες ὑμῖν οὐχὶ τὴν οὖσαν. 28, 9. εὐμενῶν ἦν εἶναῖν ἑτέρῳ. imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium sinebat os aperire. 274, 16. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐν θυσίαις ἤραν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν. 301, 6. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi ejusmodi esset opinio vestris animis jam antiquitus infixa. 304, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι. 358, 22. συεφώμεθα δὴ, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει. quod emolumentum inde sit ad remp. rediturum. 463, 5. ἂν ὑπομνήματα ὦσαν ὄντες [id est ἔτι ὄντες] οἱ στέφανοι. adhuc superstites. 616, 21. τὴν μὲν οὖσαν [scil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere sententiæ dictæ ejusmodi, quæ irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima. 543, 14. 1006, 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἶσι, non clementiæ studet ad ignoscendum facili, neque ulli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος, quam compendio faciendo et rei familiari augendæ. 982, 3. εἶν ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proveniant. 1072, 15. ὅτε ἦν ὁ πατὴρ ἐκεῖ τοῦ πραττζντύσιν. 1111, 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες. cum soli vos et vestræ spontis estis, nemine vos interpellante, neque impediente. 1456, 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν [id est φανῆσιν, vel ἐγνωσμένοις] ἐπιτιμᾶσι παραπαταΐθεσθαι. 806, ult. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο. quid hoc igitur rei est? unde venit? 973, 22. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνον ἐστὶ, scil. πρᾶγμα, vel δίκη. 1108, 2. οἶμαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τουτουί, scil. προὔργου. spero hoc quoque argumentum utile mihi futurum adversus — 1241, 25. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτην τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. cives, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse. 1486, 2.

εἰπεῖν et ἐρεῖν] τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν; 99, 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quæ si qua est, ut necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicujus rei faciendæ, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσονται. custodiæ auctor fieri constituendæ, quæ fiscum tueatur et conservet. 103, 10. περοσίχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. 132, 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 18. ἃ τί ἂν εἴποιέν σέ τις ὀρθῶς προσίπων. 232, 20. οὐδενὸς εἰπόντος οὐδέν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ—288, 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν ἐστιν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me prædicare. 311, 4. λόγου εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 16. δύο καὶ τρία ῥή-

ματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἐσπμένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. 406, 11. τούτων οὐδὲν εἶναι πρὸς ἑαυτόν. horum nihil ipse sibi subjecit, ad animum suum revocavit Æschines. 419, 9. εἰρὼν τὴν ἀρρωστίαν τοῦ σώματος. valetudinem causatus, ea excusatione usus. 750, 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ. a legibus præfinito. 1224, 14. ἐπαιδὴ δὲ αὐτῷ εἴρητο. finem dicendi cum fecisset. 1239, 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι [scil. τοῦτο δίλω]. 1463, 22. τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω. hoc ipse sibi præcipiat. 1466, 16. ἃ τις εἰπεῖν οἰκήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν. 1489, 13.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἶργετ' οὖν, εἶργετ' αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων. 372, 11. εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἷα σοὶ ξυβίωται, ἐπιτηδεύοντας. 617, ult. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας. 666, 4. b) vincire, in custodia tenere. τὸν ἀδικούμενον εἱρξαται δίκα μισθῶν. 159, 4. εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα. 562, 12. γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἱρχθῆναι ἀδίκως ὑπ' αὐτοῦ. 1367, 10. ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ ἐς μοιχήν. 1367, 11.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην. 164, 4. οἷς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλήκασιν. 174, 16. ἐξουσία τῆς εἰρήνης. 240, 22. ἀναιρεῖσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην. 283, ult. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἵνωσιν φιλίαν ποιῶ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις. 356, 7. κἂν μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τούτου μισοῦντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τούτῳ μαχόμενοι. 1445, 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος, citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat Schol. ad Aristotelis rhetoric. p. 45. a. 35.

εἱρκτὴ] carcer. ἕλκυσαν εἱρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας. 764, 11. τοῦνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρειν. 1471, 16.

εἰρωνία] simulatio ejus, quod non est, et dissimulatio ejus, quod est. πᾶσαν ἀφεὶς εἰρωνίαν. omissa omni cavillatione, falsa quidem et sanmæ plena, frigida tamen et absurda tergiversatione partium suarum, ob quæsitos nescio quos futiles prætextus, cum contentione in alium eas transferendi. 42, 7. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1428, 4. εἰρωνίαν appellat, cum quis magna et præclara minatus, ubi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι] simulare alium, quam sis; multa et magna promittere, quæ neque possis, neque velis re præstare; aut etiam simulare ignorantiam, quasi periculum imminens et ob oculos positum haud cernas, tametsi bene cernas, affectesque te nescire, id ad te quoque pertinere, quod bene scias, dummodo ei occurrere ne cogaris, sed alii muneris tui partes agant. entweder *gross thun*, oder, *sich dumm stellen* [either *to make great boastings*, or *to affect absolute ignorance*]. τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας καπίᾳ μεμιγμένης, ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης. 1394, 13.

εἷς] εἷ δ' οἷος ἐγὼ πᾶς' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δὲ εἷ ἵνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα ἴσχυν ἐμοί. 327, 3. εἷς ὢν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεπεύσασαν. 358, 14. οὐδὲ καθ' ἕν. 552, 13. nullo pacto. 778, 24. τὸν ὑπὲρ ταλικαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθησόμενον λόγον πάντες ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ. nullo non oratore, quicunque ille orator est tempore quoque verba faciens, tanquam uno singulari et privato homine, amplior atque excelsior debet videri. 171, 12. ἓν γὰρ μηδὲν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ἂν ἀπολωλέναι φανήσεται. ne unicum quidem est in facinoribus ejus omnibus, unde non constet, eum mortis meruisse supplicium. 518, 26. (simile est illud Herodoti ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὐταρκὲς ἐστι. p. 17. 31, ed. Wesseling.) ἑνί γέ τῳ τρόπῳ. 1342, 19. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἕν, quodcunque tandem, quantumvis ingens, χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τοῦ γένους καλὸν ἐστιν ἑλέσθαι. 953, 24.

εἰς] modo æquivalet præpositioni κατὰ, ratione, respectu, modo διὰ propter, ob, significans causam et efficientem et finalem, modo πρὸς, ad, modo ἐν, in. usurpatur, quoque in æstimatione spatii, temporis et valoris: ferme, propemodum, circiter. videamus jam exempla. a) pro κατὰ, quoad, ratione, respectu. εἰς τὸν ἑαυτῶν Δία ἀσφαλῶς ἔχειν. 143, 1. εἰς χρήματα ἀναιδὴς. in rebus, unde compendium speretur, impudens. 616, pen. εἰς χρημάτων δανείσιν, ἢ τινα ἄλλην θεωρίαν. 1393, 1. b) ob, propter. γραφὰς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα. 260, 18. οὐκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἰς τι μαλακίαν σκώπτων. 308, 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἕλκων προδίδωμας. 795, 12. οὐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τανδράποδα ἡλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocavit. *er hat das Geld auf diese Sclaven nicht unbesonnen ausgelichen* [*he has not placed his money imprudently, in lending it on those slaves*]. 822, 3. τῷ δ' εἰς τὰ ὑμέτερα δανίσαντι. *der auf das Unsrige Geld ausgenommen hat* [*who has gained by lend-*

ing out our money at interest]. oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris. 822, 14. οὐδὲ ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei causa censum hunc *ob*, vel *ad fiscum*, h. e. ad quæstores, quo in ærarium inferretur, edidistis. 838, 4. εἰς πίστιν δίδωμας. pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. sive quia fidebas homini, ut probo et honesto, sive, quo fidei ejus mandares, ut tibi tui loco servaret atque custodiret. 886, 25. ὃν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. incusabant ob male gestam tutelam. 985, 18. c) pro πρός. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα. 352, 18.. πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι. ad rem præsentem facere. 961, 8. et 13. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν. 1301, 11. d) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθεζόμενος. 586, 22. δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire. 610, 7. εἰς τὰ σώματα, *in* corporibus ipsis, ἐκολάσατο τὰς τιμωρίας. 610, 8. οὐδ' εἰς τὴν βουλήν, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἶπεν οὐδέν. neque in senatu, neque in concione. 715, 20. quamquam εἰς ibi pro πρὸς quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. e) in æstimatione, ferme, propemodum, circiter, ut Latinorum *ad*. τότε μοι μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερεὶ τετάρτην. 539, 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς παραδεδώκασι. 813, 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμάς. 816, 24. εἰς τὴν βουλὴν ἐλθών. convenni senatum. 1151, 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro ὡς *ad*. ut olim erat p. 1362, 9. ubi dedi ejus loco ὡς.

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν] τοὺς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν. ad senatum populumve denunciare, deferre. 97, 1. γραφὰς, εἰθύνας, εἰσαγγελίας ἐναγόντων μοι. 310, 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἶη Νικόμαχον ἀπεπτωκώς. 554, 10. ἐμέλλειν εἰσαγγέλλειν μοι, me queri ad senatum, καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ προγράφειν τὴν κρίσιν. 1151, pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν, ἡ ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσάγγελλον οὗτοι. 481, 5. γενομένης τῇ Θεοφήμῳ τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἣν ἐγὼ εἰσήγγειλα. 1152, 5. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια περάττοντά με ἰάφα, εἰσαγγέλλοντα. 229, 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ φάλαι ἂν ἦν. 374, 8. ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἃ νῦν εἰσιν ἐκ δεσμωτηρίου, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι. 720, 19. νόμων ὄντων, ἐάν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ. 1204, 18.

εἰσαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus. 720, 23.

εἰσάγειν] causam reumve in judicium, aut ad populum, a quo judicetur. παρὸν ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταὶ, scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστὰς, vel εἰς τοὺς εὐθυντάς. 266, 8. ἐρρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον. 527, 1. εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur judices e populo delectos, seu Heliæam) λῦσαι διεψηφίσασθε. 703, 6. ὑποσχούμενος κριτῆς, effecturum, ut causa ad judicium forense pertraheretur, εἰσάξειν, ut Heliææ committeretur disceptanda, παραδώσειν, ut condemnatus undecimviris tradar. 781, 2. οὗτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν. 1147, 1. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. 1175, pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν. οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι. 1025, 7. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. ejus corpus coram sistere in collegio curialium, nomen ejus ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠναγκάσθη. 1011, 24. 1313, 19. 1315, 20. εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ἐκ τοῦ ὄντας. 1357, ult. d) δίκην φόνου εἰσάγειν [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] οὐκ αἰσχύνῃ. 268, 4. e) ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγειν. 341, 20. 608, 26. f) ἰατρόν. θεραπεύειν τὸν ἄνθρωπον, ἢν συνέκφλεγε, καὶ ἰατροὺς εἰσάγειν. 1159, 21. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο — τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε. 425, 8. h) ὄνομα. ὃ ὀνομάσθη ἐν εἴδεσι· τοῦτο γὰρ εἰσήχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum. 1003, 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγειν, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν. 275, 19. k) σῖτον, vel φορτία. οὔτ εἰσήγετο, ὅσα ἐδεῖτο αὐτῷ. 276, 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἐμπόριον) πλοίους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν. 918, 23. οὐδετοῦν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον οὗτοι. 931, 18. l) φρυγὰς εἰσαγαγόντας εἰς αὐτὰ [scil. τὰ πελίσματα]. 238, ult.

εἰσαγωγεύς] qui causam in judicium introducit, h. e. auctor ei fit, ut eam disceptet, demandat ei quæstionem, id quod est Archontis, aut Thesmothetæ, aut cujuscunque magistratus. περὶ οὗ οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς. 976, 14. et 17.

εἰσαγώγιμος] causa, quæ est ejusmodi, ut liceat eam judicio cognoscendam committi. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. 832, 2. 939, 12. ἃ [scil. χρήματα] μὴ καταλεῖν ὅλως οὗτος δεῦρο ἔπραττε, ταῦτ' εἰσαγώγιμα [id est, τὸν

περὶ τούτων κρίσιν εἰσαγώγιμον] τούτῳ ψηφίσασθε. quas ille merces operam dedit, ut prorsus huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris judicibus, decernatis. 888, 19. ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δείξειν εἰσαγώγιμον τὴν δίκην οὖσαν. 908, 9.
εἰσαφικνεῖσθαι] εἰσαφικνούμενος πολὺν χρόνον εἰς τὸ ἐμπόριον. 907, 4.
εἰσβάλλειν] ἐὰν δὲ μὴ εἰσβάλωσιν. obscurum est, quid sibi velit. 927, 2.
εἰσβιάζεσθαι] κατὰ τῶν ἑαυτοὺς εἰσβιαζομένων ἅπαντας ποιεῖσθαι. 1004, 18.
εἰσδέχεσθαι μηδὲν τοιοῦτον. 219, 23. εἰσδέξασθαι εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτόν. 1010, 20. 1011, 22. εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἐμὸν χωρίον. 1276, 11.
εἰσδῦναι] clam, furtim irrepere, insinuare. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσδῦναι. 153, 14.
εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλή, scil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285, 3. ὅσοις δὲ τούτων μηδενὸς μήτε ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεται. 662, 4. εἰς δὲ Πελοποννησον εἰσελθὸν τὸ νόσημα τὰς ἐν Ἠλίδι σφαγὰς ἐποίησε. 424, 22. et 27. 425, 6. Cum accusativo: γραφήν. τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφήν. 261, 8. δίκην. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ὑμῶν. 907, 6. οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύων εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην. 938, 2. ὧν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰσέρχομαι. ingredior actionem causæ ejus, cujus præjudicium jam dudum populus universus adversus Midiam dedit. 516, 8. Cum εἰς: εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285, 3. εἰς ἱερόν. τοιαῦτα οὖσα εἰσῆλθεν οἷ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναίων, τοσούτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ' ἡ τοῦ Βασιλείως γυνή. 1369, 27. εἰς οἰκίαν. ὃς ἐστί μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἠγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου. 1157, 16. εἰς τὸ στάδιον. — ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνιστῶν] ἄριστα ἐμάχετο. 331, 4. Juvat jam usum hujus verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et judices εἰσέρχεσθαι, tum nude, quam cum adjunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, ut εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423, 26. in istis: διαιρεύμενος ἅπαντα τὸν ἐμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρόν — item in illis: εἴ τις ἢ τετελεύτηκε τῶν γεγραμμένων, περὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεὶς — 501, 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβουλήσασθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι. 571, 25. 572, 23. εἰς ὑμᾶς. 260, 19. πρὸς ὑμᾶς. 907, 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι. 501, 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγανῶντες, ἂν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων τυγχάνειν. 1081, 13, et ult. reus. 260, 19. δοὺς λόγον, οὐκ ἔτ' ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσιέναι, ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τἀδικήματ' ἐνῆν· ἐκ δὲ δὶς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιῆν εἶναι καὶ τοῦτο πάλιν εἰσιέναι. 407, 2. 571, 25. 1284, 1. 1338, ult. causa, in controversiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφονται τὸ ψήφισμα. εἰσῆλθον εἰς ὑμᾶς. 704, 11. judices denique dicuntur εἰσέρχεσθαι. τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν —. 318, 21. ἵν' ὑμεῖς, ἐφ' οἷς εἰσεληλύθατε ὀμωμοκότες, δικαίως ψηφίσησθε. 582, 21. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι. 771, 23. ἀφ' ὧν συνήθους εὐθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε. 773, 8. εἶθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοὺς νόμους εἰσεληλυθότες. 778, 6. Etiam cum ἐπί construitur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδία, cum animo infesto. ἐξεφοβήσαντο. 1155, 17.
εἰσηγεῖσθαι] proponere consilium, auctor ejus fieri. 276, 23.
εἰσιέναι] subaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum sive ad reddendum gesti muneris, e. c. legationis, rationem, sive ad causam dicendam pro se, aut adversus alium. εἰσιέναι ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης εἰσιέναι. 407, 2. de actore. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἐμελλον εἰσιέναι κατ' αὐτῶν. 840, 26. 1008, 5. in orat. adv. Bœotum pro dote materna, de reo. 1009, 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν αἰτίᾳ ὀρρῇ πεπαιωκόσι δίκαις, τῷ πρῶτος εἰσιέναι. 1470, 26. de litigante quoque, sive actor, sive reus est. ἀλλ' οὗτος μὲν βαδίως φέρει, πολλάκις εἰς ὑμᾶς εἰσιὼν εἰσιέναι. 1028, 14. home dicitur εἰσιέναι γραφήν. 1386, 16. et δίκην. 840, 26. cum actiohem forensem capessit, et δίκη ipsa quoque, cum agitari incipit. μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ἑσπερινὴ τεταγμένην. 539, 26. 912, 27. πρός τινα εἰσιέναι, agere cum aliquo in foro, jure, sive ut accusator, sive ut defensor. ὅταν πρὸς ἐκεῖνόν εἰσίω, τότε ἐρῶ. 1103, 25. 1114, 3. 1267, 6. εἰσιέναι ἀρχήν, honorem capessere. ὅτε Σόλων εἰσῄει τὴν ἀρχήν. 1133, 8. ὅτε εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχήν. 1369, 19. de prytanibus ad deliberandum cocuntibus, et consessus auspicantibus. 1269, 11. de judicibus ad judicandum convenientibus et actiones causarum aperientibus. 1144, 3. ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῄειν. cum ad partes reip. gerendas accederem. 305, 8. εἰς τοὺς ὄρνις. in forum avium. 417, 21. εἰσῄει (pro ἐκῄει) μοι φθονεῖν. in mentem veniebat invidere. 683, 18. τὸ τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι, id est ἐκπλήσσεσθαι, vel ὑποκρίνεσθαι. actione scenica repræsentare. 418, 14.
εἰσιτήρια] sacra, quæ senatus faciebat

consessum quemcunque auspicans. 400, 24. εἰστιάρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς παρασκεῦσαι. 552, 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας. 837, 11.

εἰσκρούειν] τῶν πόρρωθεν καὶ μόλις εἰσκρουζομένων. 219, 18.

εἰσπέμπειν] de judicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diversi diversa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν. quarum tuendarum et exercendarum causa — 776, 25. παιδάριον ἐστὶν εἰσπέμψαντες [scil. εἰς τὸν κῦρον]. 1251, 26.

εἰσπηδᾶν] εἰσπηδήσας πρός με νύκτωρ. 522, 5. εἰσεπήδησαν εἰς τὴν οἰκίαν. 539, 27. ἐκεῖθεν πρῶτον συνεσκέυασεν, εἶθ' ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησεν. 1257, ult. ἐκεῖθεν ὑ. πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσεπεπηδηκόσιν ὀργιζομένη παρῳξύνετο. iis, qui pedibus illotis quasi in civitatem irrupissent, civesque se tulissent, tametsi civitate nunquam essent donati. 1314, 10.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὸν ὀδόν. 1274, 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τελμᾶσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. 218, ult. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εἰθὺς ἔνδον εἶναι ἐμηχανῶντο. 219, 13.

εἰσπυεῖν] ingerere. σκεψώμεθα δὲ, τίνας ἡμῖν εἰσπυεῖ χορηγοὺς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας. 462, 20. sed præcipue de liberis usurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεπυκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου. 1054, 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτοῦ εἰσπεπυσμένῳ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἵν' ἀποστερήσωσι τῶν ἡμετέρων. 1088, 4. φὴς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὅν, [id est, εἰς οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσποιεῖσθαι. 1086, pen. πρίσθαι πρότερον τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῶν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τοῦ Ἀρχιάδου εἰσποιεῖσθαι. 1091, 15.

εἰσποιητὸς] τῆς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων ὁμοίους εἶναι. 1390, 8.

εἰσπράττειν] construitur cum accusativo gemino, personæ et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν. ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγους εἰσπράξαι φύσει. 606, 12. τῆς πολιτείας αὐτῷ μόνῳ πας' ὑμῖν οὔσης, οὐχ οἷός τ' ἴσωτο εἰσπράττειν, ὅσα —. 946, 6. πῶς οὐχὶ καὶ τῶν φροντίκει ὑμᾶς τούτων εἰσπράξαί μοι τὰ ἀναλώματα. 1227, 9. κατὰ τῶν τοὺς ὑπερημέρους εἰσπραττόντων. 518, 9. οὐδεὶς πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξε. 1123, 4. οὔτ' ἂν αὐτὸς ἀπορούντα τοῦτον ἔχειν ὁπόθεν εἰσπράξειεν. 1191, 13. τὰ ὀφλήματα εἰσπράξας, καὶ τοὺς φίλους ἐφύλαξας. 1484, 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σταθέντα ταῖς ναυσὶ καὶ σῶα γένηται τῇ πόλει. 1145, 9.

εἰσφέρειν] plerumque usurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adjectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσφέρετε κατὰ συμμορίας. 26, 22. ἡμεῖ δ' οἴεσθε ὑμῖν, id est, ad fiscum vestrum locupletandum, aut, ut gula vestra expleatur, εἰσοίσειν, ὑμεῖς δὲ πεμεῖσθαι. 579, pen. οὐδ' εἰ φανερῶς ἤμελλεν οὐδεὶς εἰσοίσειν [scil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον]. 606, 26. τῷ πώποτε εἰσενεγκαι. 1122, 25. εἰσενεγκεῖν αὐτοῖς ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα. 1248, 24. nude item εἰσφέρειν dicitur, ubi δίκην subauditur, de magistratibus quæsitionem alicujus causæ judicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τοῦ φόνου κρίσιν] τοὺς ἄρχοντας ὧν ἕκαστοι δικασταὶ εἰσι, τῷ βουλομένῳ. 629, 23. b) cum casu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν σολλῶν δέῃ, σολλὰ, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. 15, 1. ἅπασι φροσήκει τῷ τοιούτῳ ταὐτὰ εἰσφέρειν, ἐάν που καιρὸς ἢ χρεία παραστῇ. 547, 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἅρασι εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσομεν. 1249, 5. τὴν ἡμετέραν μητέρα σπεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσσπεγμένην. 814, 11. οὐ γὰρ οἴεσθε δεῖν χρήματα εἰσφέρειν. 579, 26. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id est, ἐν τῷ εἰσφέρειν]. 735, 2. τῶν φρατέρων, οἷς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ. 1312, 13. νόμοι εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρῶον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους. 692, 26. 705, 26. conferatur hæc dictio cum ista altera, quæ p. 716, 5. legitur: παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [subaudi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον. mercium nihil in navem importabant. 883, 16. καμισάμενον ἅπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσπεπεγμένος. 1029, 8. ὅσον εἰς τὸν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσπεπόχασιν. 825, 4.

εἰσφορὰ] contributio ærario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς οὐ πατέθηκεν, ἐμοὶ δὲ λογίζεται. 828, 6. πᾶσαν ἄδειαν ἔσεσθαι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. 617, 24.

εἰσφρεῖν] καὶ τούτους εἰσφρήσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in urbem. 93, 18. εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. copias in urbem immittebant, facultatem immigrandi dabant. 473, 6.

εἴσω] οὐ λέγειν εἴσω τὸν χεῖρα ἔχοντα δεῖ — ἀλλὰ φρεσβεύειν. 421, 16. οἱ εἴσω Πυλῶν Ἕλληνες. 327, 6. ἐξαγαγὸν ἔξω τὴν αἰμασιὰν, ἵνα τὸ ὕνδωρ τῆς ὁδοῦ φοιήσειεν εἴσω [scil. τῆς αἰμασιᾶς]. 1278, 4. εἰ μυθένα καιρὸν οἴεσθε ἕξειν, ὅστις εἴσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1428, 4. citra jactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decidens, eam non attingens.

εἴτα] et nihilominus tamen, eo non obstante. εἶτ' οὐκ εἰσχύσεσθε. 16, 11. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχεῖμα ταῦτα. 349, 2. εἶθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ —. 468, 1. initio responsionum ad præmissas obje-

otiones ponitur. 1243, 10.

ἐκ] plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. id quod patebit ex exemplis ordine pæne magis fortuito, quam moleste observato proponendis. ὅ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, a præterito inde tempore, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 40, 13. ἐξ ἀρχῆς, a principio inde. δι' ἃν δὲ τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν. 598, 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες. 643, 8. δικαίως οὕτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων. 644, 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν. et statim post versu 21. ait οἱ περὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ἐρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίου πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι privata in causa. 572, 2. item λόγους, οὓς ἄν τις δείμενος ἐκ ποιηρῶν πραγμάτων εἴποι ἄν. 1368, 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi potest. ἐκπεδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι. 11, 5. γεωργεῖς ἐκ τούτων, per vel *propter*, vel et *post* hæc tanta tua scelera late aras, καὶ σεμνὸς γίγνας. 442, 7. τῶν πολιτῶν μηδένα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξειν ἀτελῆ. *propterea quod*, vel *postquam* trierarchatu functus fuerit. 463, 4. ἐξ ὕβρεως, quia petulanter se gessit, et civium capitibus insultavit, καὶ τοῦ μηδὲν, ἂν πεισθῶσιν, ἀναλῦσαι δίκας θαι, κρίνεται. 584, 15. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. secundum vel juxta hæc jura judicant, vel metiuntur. 91, ult. ἐκ τῆς λήξεως, secundum tenorem libelli accusatorii, καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσήχθη. 727, 6. μηδέποτ' ἐκ λόγου, secundum ratiocinium, vel verosimilitudinem, ταῦτα σκοπεῖσθ', ἂν ἔχῃ πεῖραν εἰληφατε. 783, 2. ψεύδεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρουμένων. 1130, 5. ἐξ ἂν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quæ tu affirmasti. 1160, 28. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοποῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολή τις γίνοιτο ἐν τῷ παρόντι. 1173, 24. ubi ἐκ τῶν ὑπαρχόντων potest aut cum ἐσκοποῦμεν copulari, aut cum γίνοιτο. secundum ea, quæ temporum, ut tum erant, ratio dabat et ferebat. *nach den damaligen Umständen* [*according to the circumstances at that time*]. item 1175, 9. πλουτεῖν ἐκ τινος, pro ἀπό. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἶεν οὗτος ἐγώ· εἴληφα γὰρ οὐδοτιοῦν ἐξ ὑμῶν. 576, 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλέσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας, ἐκ τῆς ὁδοῦ. ut e via publica intro vocaret, si quos civium videret prætereuntes. 1150, 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ. in posterum. νομ nun an, *hinfort* [*henceforth*]. 1360, 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum est factum, sed hoc unum superest. 1168, 1. ἐκ τῆς βουλῆς. ex auctoritate, jussu senatus. 720, 19. ἐκ γένους ἱερωσύνη, ἣ τελεστὴ [scil. παραδεδομένη]. 1380, 27. ἐξ ἐλαχίστου, pro ἀντὶ ἐλαχίστου. minima mercede. 1230, 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id est, τὸν ὑπὸ τῶν νόμων τεταγμένον. 709, 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον. 709, 14. τὸν Κίρβαντα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. a puerulo inde. 1252, pen. παιδίσκας ἐκ μικρῶν ψαιδίων ἐκτήσατο. ut famulæ sibi essent, ære suo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellæ essent. 1351, 3. ἐκ (id est, ἀντὶ) τόσου (scil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγή. quanti permutetur argentum, quantum sit intertrimentum. *das Agio, oder das Aufgeld, dass man beym Umsetzen des Geldes geben muss* [*the premium, or sum given to a banker, as the rate of exchange*]. 1216, 18.

Ἑκαταῖα] sacra, quæ Hecatæ fiebant in triviis. τὰ Ἑκαταῖα κατεσθίειν. 1269, 9. ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκλὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται. 12. 16. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. 14, 3. πάντα γὰρ ἐκβίβηκεν, ἃ προσῆκατε αὐτοῖς. 252, 16. ἐξαπελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην. ad istæc delapsus, evagatus sum. 298, 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγελκε πρὸς ὑμᾶς. 349, 17. σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἰλόμεθα, citat Schol. Herm. p. 64.

ἐκβάλλειν] domo, patria, potestate, honore, fama, statu et conditione dejicere, evertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν ζακοπλάκων. 13, 1. Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionysium puta, Siciliæ tyrannum] ἐκβαλεῖν [subaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριάκοντα πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον. 506, 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [scil. αὐτούς]. 561, 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτῷ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας. 1122, ult. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν οὗτος, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. ut ultra Phasidem rejicerent. 1391, 3. maritus uxorem domo. ἐκβάλλει τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἐπαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ. 1362, 22. senatorem senatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [scil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ ἑαυτῆς] ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου. 1264, 22. judicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοῖ τὸν διαιτητήν. 542, 21. histrionem scena. ὅτε — ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλατε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων. 449, 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπαλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλωσιν. e navi in mare. 926, 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ὥσπερ καὶ τῇ πρωτεραίᾳ ἐξέβαλε παῖδ' ἑστη-

πεῖν. 1158, 15. quod paulo post ait καταβάλλειν.

ἐμβολὰ] jactura mercium e navi in mare. 926, 16.

ἐνγίνεσθαι] datum esse, possibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀσυλογήσασθαί μοι ἐξεγένετο. 1052, 26. ἐνγένοιτό μοι, liceret, copia daretur, ἀσυλογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόσιοις. 1302, 19.

ἐνγράφειν] ἐνγεγραμένους ὑμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας. cum curassemus ambo nos ab actuario exscribi exempla duo tabularum pacti, ita ut unusquisque nostrum sibi suum haberet proprium. 1180, 22. ἐνγράφεσθαι ὅσα οὗτος ὤφειλε. sich daraus abschreiben [to copy thereout]. 1197, 6.

ἔνδεια] reliquiæ æris alieni nondum depensi. Rests [the balance]. τὴν γεγονυῖαν ἔνδειαν οὐκ ἀσυδόσιον ἡμῖν οἴσεται. 890, 14.

ἐνδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. insidiari fortunis eorum et e re nata eos carpere. 61, 24. ἐνδέχεσθαι τὴν αἰτίαν. crimen in se suscipere. 352, 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδιδόναι, excipiens ἐνδέχεσθαι. 371, 18.

ἔνδηλος] πάντ' ἐνοίκοιεν ἔνδηλα. 24, 10.

ἐνδιδόναι] elocare, tradere, prodere. ut sculptori marmorario statuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐνδεδεκώς. 268, 9. aurifabro coronam auream. ἐνδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν. cum Demosthenes me conduxisset, ut ei coronam facerem. 521, ult. tradere alicui, quod ei vendideris, ut sibi imposterum habeat, alioque, quo velit, abducat, ceu servum nequam de Amphipoli Philippo ab Æschine prodita. Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἐπέδοτο. 420, ult. χώρας ἐνδεδωκός. 423, 15. οὐδένα γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς οὐδὲ τῶν κατηγόρων ἐνδίδοτε. 524, 4. et 12. mulierem, ut sororem, filiamve viro in matrimonium collocare, despondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ οὐκ ἐνδέδωκε. 763, 8. ἀποῦ ταύτην δ' ὅπως ἐνδῶ, καὶ τἄλλα ὑπόθου διοικῶ. 834, 18. συνοικοῦσαν ταύτην, ἀλλ' οὐ χηρεύουσαν, ἐξέδοσαν. 867, 7. τὸν μὲν [scil. ἑταίραν] λέλυσαι, aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὸν δ' ἐνδέδωκας ἑτέραν, aliam alicui nuptum elocas cum addita dote de tuo. 958, 13. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο, Polyeuctus filiam. 1036, 8. ἐξεδόθη τῷ Διοτίμου γυνή. 1369, ult. servos ad tormenta tradere. φύσει μὲν, τὸν εἰδότα οὐκ ἰδίοντα ἐνδοῦναι, τοὺς οὐκ εἰδότας ἐνδιδόναι. 855, 24. ἰδίλειν ἐνδοῦναι περὶ τῶν πλυνῶν παῖδας. 1265, 15. elocare pecuniam in fœnus. 941, 9. et 13. τετταράκοντα μνᾶς ἐνδοσιν ἐνδοὺς εἰς Θρᾴκην. 1241, 26.

ἐνδικεῖν] ulcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐνδικούμενον. opperiri tempus idoneum pœnarum repetendarum. 801, 24.

ἐνδικάσειν] ἐνδικασόμενος [scil. e navi] ᾔττει ἐαυτὸν εἰς τὴν Θάλασσαν. 883, 27.

ἔνδοσις] est elocatio, seu pecuniæ in quæstum fœnebrem, seu mulieris nuptui. a) ἔνδοσιν παρὰ Κούθῳ. pecuniam credito et pro fœnore elocatam, in taberna Xuthi quæstum facientem. 816, 26. 854, 26. 855, 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔνδοσιν ἐνδοὺς εἰς Θρᾴκην. 1241, 26. βουλόμενος τὴν ἔνδοσιν κομίσασθαι. 1242, 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τἀμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἔνδοσιν. 1009, 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐνδόσεις τῶν γυναικῶν προστάττει. 1100, 7. εἰς ἔνδοσιν ἠξίου τὸν Ἐπιάδικον τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι. 1368, 11.

ἔνδοτος] ἐκστενδους εἶναι χάφει, ἐὰν μὴ τὸν ἐκείνῳ ἔνδοτον διδῶσιν. in lege sua vobis auctor est factus, ut eos pro hostibus habeatis, si qui supplicem factum poscentibus ad supplicium dedere recusent. 648, 25. δίδωσιν ἔνδοτον, censet eum dedi oportere, τὸν ἀθῷον ἀφαιρούμενον ἐν τοῖς νόμοις. 692, 16.

ἐνδύειν] subterfugere, declinare. ἀνεῖσιος τινὰς ἀνθρώπους ἐνδεδυκέναι τὰς λειτουργίας. 457, 8. πάντας ἐνδύειν, οὓς ἂν οἷός τε ὦν. spoliare vestibus. 763, 26. 1259, 11.

ἐνεῖνος] ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐνεῖνος. 301, 18. ἐνεῖνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐκεῖ' ἐνεῖνο μὲν γὰρ [scil. τὸ ῥᾷστον] ἡ φύσις αὐτὴ βαδιεῖται, ἐκεῖ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι. 107, ult. τοῦτο ad remotius relatum. ἐκεῖνο δὲ τοῦτο παρέντες, ἐνεῖνο ποιοῦσι. 1229, 2. ubi τοῦτο redit ad αὐτοὺς ἀξίους ἐκπλεῦσαι, ἐνεῖνο autem ad ἐμὲ παῖδας λέγειν. nisi si ad hunc modum interpungi malis, ἐκεῖνο δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐνεῖνο) ποιοῦσι. quod unicuique liberum esto.

ἐνεῖνος] isto modo. 1105, 19. 1108, pen. 1335, 23.

ἐνεκαινόπηχυς εἰκών. 256, 11.

ἐνθερίζειν] Θέρος μισθοῦντο ἐνθερίσαι. messem ætatis demetere. 1253, 15.

ἐνκαλεῖν] ἵσως ἂν ἐνκαλέσαιτο ὑμᾶς. provocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet. 52, 15.

ἐνκαρτοῦσθαι] carpere aliquem. τῶν πολὺν χρόνον ἐνκεκαρτωμένων ὑμᾶς. 700, 18.

ἐνκεῖσθαι περὶ τῶν ἐπωνύμων. dicitur is, cujus nomen scriptum pendet in tabula coram heroibus Eponymis suspensa. 548, 3. ἐξέκειτο πολὺν χρόνον περὶ τοῦ συνεδρίου ἡ φύσις. 1324, 10.

ἐνκηρύττειν] voce præconis aliquem jubere, aut excedere sua ditione, aut

abstinere. 447, 11.

ἐκκλείειν] excludere, arcere. ἐξέκλεισε τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους. 349, 5. πᾶς οὖν ἐκκλείεται εἷς ἕκαστος ὑμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιστείας. 1099, 7.

ἐκκλέπτειν] suffurari, furtim eripere. ἐκκλέπτων [judicibus puta et pœnæ] τὸν ἀδικοῦντα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἔνδεκα. 726, 5. τὸν καιρὸν — ἐκκλέψας. 728, 9.

ἐκκλησία] συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης. 238, 2. 249, 12. ὅταν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν βουλευομένων τὸ κράτιστον ἰλίσθαι δίον. 1454, ult.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus de rep. τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἰλθεῖν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν Ἀθηναίοις ἰλίσθαι. 1463, 2.

ἐκκλησιαστικὸς πίναξ. album eorum, quibus jus et fas est concioni interesse. εἰς τὸν Ὀτρυνέως πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράψειν ἑαυτόν. 1091, 6. unde patet uniquique demo suum talem codicem fuisse proprium.

ἐκκολάπτειν. 1318, ult.

ἐκκόπτειν ληστάς. 77, 22. ἐώρων τὸν φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν. 744, 21.

ἐκκρούειν] machinis fraudum, præsertim forensium, præstigiis excusationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λέγων ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω. me ipse distringam atque distineam, quominus ad rem præsentem pervenire queam. 329, 19. ἐξέκρουόν με. interpellabant me loquentem, obstrepebant. *sie brachten mich aus dem Concepte* [*they made me lose the thread of my discourse*]. 348, 14. ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν. cum rejecisset, extraxisset per artes vafras. 385, 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εὑρόμενον οὗτος ἐκκρούει. eludit me. 540, 26. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες, χρόνους ἐμποιῶμεν. 944, 9. ἐκκρούειν δίκην (ut διακρούεσθαι). 1021, 14. et 23. ἐκκεκουμένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta. 1102, 19. 1266, 11.

ἐκλαλεῖν] *ausplaudern* [*to divulge*]. τίς ὁ ἐκλαλήσας. 354, 23.

ἐκλέγειν] redigere, ut vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε. 49, ult. ἕλκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἑκάστου. 435, 7. περὶ τῶν ἀνουμένων τὰ τέλη, *von den Zollpachtern* [*for the farmers of the tolls*], καὶ τῶν ἐγγυωμένων [scil. τοὺς ἀνουμένους τὰ τέλη] *von den Vorstand leistenden, oder Bürgen dieser Pachter* [*for the bondsmen*], καὶ τῶν ἐκλεγόντων, *und von den Einnehmern, Exequirern, die die Gelder einnahmen, und erheben, in Empfang nehmen* [*and for the collectors and receivers, to stand security*]. 713, 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων. 1199, 5. ἐκλέγων ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα. excerpere. 760, 4. In medio: sibi deligere, amplecti. εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξελίξω τῶν ἔργων. 314, 5. τὰ σωμάτια τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελίξω. 1408, 20. τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τοῦτον ἐκλεξάμενος. 1121, 1.

ἐκλείπειν] οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπήμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες. 296, 6. ἐκλείπειν γραφάς. deserere, jam inchoatas misses facere. 784, 17. τὴν τοῦ ἡμικυκλίου ἀμφισβήτησιν. 1174, 15.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζόμενος καὶ θεωρῶν, ὅτι — 555, 8. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων. reputantem præsentia. 1225, 19.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονικίαν ἐκλύσας. 114, 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευάς. 234, 2. πανταχοῦ γὰρ ἐκλελύσθαι μου δοκῶσι. 411, 4.

ἔκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. 219, ult.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον φαντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην. 418, 21.

ἐκμαρτυρεῖν] scripto, non ore, absens ad absentes testari. 929, 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδίηται. 1131, 2.

ἐκμαρτυρίαν κελεύουσιν οἱ νόμοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in urbe sint, tamen adesse judicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑστεριζόντων, extra fines Atticæ agant, γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ. 1130, pen. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδίηται, sin autem fidem præstare dictorum recuset is, cujus absentis nomine exhibitam fuerit aliquod testimonium, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν [scil. ὑπόδικοι ἔστωσαν τῶν ψευδομαρτυριῶν], tum illi, qui nomine absentis testati fuerint, actionem falsi dicti testimonii præstanto. 1131, 4.

ἐκπυρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκπυρισμένοι καὶ περιηκριμένοι χρήματα. 37, 3.

ἐκπίπτειν] οὐδένων' ἐκπίπτ' αὐτὰ σαυτῷ ἐκεῖ πεπραγμένα. 274, 23.

ἐκούσιος] ἑκουσία [scil. γνώμῃ]. sponte sua, ultro. 527, 26.

ἐκπέμπειν στρατιώτας. 14, 8. 1173, ult. de marito uxorem e manu domoque sua emittente. 1364, 3.

ἐκπεπλεγμένος] μηδὲν ἐκπεπλεγμένος διαπεῖσθαι. 1447, 17.

ἐκπεσεῖν] ἐξεπεσθήκει ἡ μήτηρ. 1263, 11.

ἐκπίνειν] οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ] προσπεμπάσει. 1276, 25.

ἐκπορεύεσθαι] νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγο-

ῥᾷς ἐκπέφρασται. 121, 5. ἐκπέφρασται. τὰ σημεφόρητα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν. 145, 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire. 593, 9. ἐκπεσεῖν, ejectus, expulsus esse, ὑπὸ τούτου βίᾳ ἐκ τῆς μισθώσεως. 968, 6. de histrione cum sibilis e scena ejecto. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. 315, 10. aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri. ἐκπεσὼν εἰς τὰ παραγεγραμμένα τοῖς προγόνοις. 298, 10.

ἐκπλεῖν] ἅπαντες ὅσοι πώποτ' ἐκπεπλεύκασι παρ' ἡμῶν στρατηγοί. 95, ult. ἵνα ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ κατέπλευ αὐτό. 886, 3. σχεδόν τι πάντ' ἀπωλωλεκὼς, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα. 969, 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕστερον ἐκπλοῦν Τιμόθεος. 1186, 11. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων. 1191, 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εἴρει τις ἂν οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἐκπεπλευκυίας. 1232, 7.

ἔκπλους. 1186, 11. ἔκπλους τῶν πλοίων ἐκ τοῦ Πόντου μετ' Ἀρητῶρα. 1212, 23.

ἐκπονεῖν διατρίβοντι. peregre agenti mihi, procul patria. 1474, 7.

ἐκπολεμοῦν] ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ φιλόσοφε. 10, ult. ἐκπολεμῶσαι φήμαθα δεῖν τοὺς ἀνδρώπους ἐκ παντὸς τρόπου. 30, 19.

ἐκπορεύειν] ἐξεπορεύμεζεν πλοῖον ἢ χίλια στιλίχνα. 1073, 27, et pen.

ἔκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πρεῦτον αὐτοῖς. 384, 13. ἐκπώματα δὲ, ἢ θυμιατήρια, ἂν μὲν ὑπερβάλλῃ σφόδρα. 617, 3. 1249, 11.

ἐκσκευάζειν] ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica. 872, 11.

ἐκσωσθῆναι εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ἁρπάσουσιν. 216, 6. 395, 25. 647, 16.

ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.

ἐκτυφλοῦν] ἐξιβάλλεται αὐτὸν καὶ ἐξετυφλώτατε ἐκ τῶν θυάτρων. 449, 19.

ἐκφεύγειν] periculo capitis eximere. 437, 14. ἐκπεσὼν γὰρ ἦκον ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε. sexto die post reditum meum in Urbem illa (mater) exspiravit. 1225, 3.

ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρόσθεν τῶν ἐκκυρίων. 485, 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων. 1288, 20.

ἐκτιλλεῖν τὴν βοδεινὴν βλαστάνουσαν. 1251, pen.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα. 998, 25. ἀγανίαν ἅπασαν. *Sein möglichas thun, keinen Fleiss sparen* [*to do the utmost, to spare no pains*]. 1398, 20. πέντε τάλαντα ὤφλησε ῥᾴδιον ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀπίχεσθαι πρότερον. 1481, 23.

ἔκτισις] εἰς τὴν ἔκτισιν τῆς προικὸς. 1025, 2. δοῦναι χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν διδόματε. 1484, 10. οὐκ ἐκ τῶν ἐαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐμῶν ποιήσεται τὴν ἔκτισιν. 834, 27.

ἔκτος] τὸ ἕκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων. 612, 3.

ἐκτραχυλίζειν] ἐκτραχυλισθῆναι. in caput præceps ferri et sic cervices rumpere. 124, 8. Juvat Etymolog. M. audire vim hujus verbi sic exponens. ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἷ τὸν αἰχένα ἐκπεράψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχυλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οἷον ἐκσφονδυλισθῆναι. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεταί μοι τῶν ἀναγκαίων. mihi occurrens de via deflectit, ut me devitet. 411, 12.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξίδρεψέ σε. 270, 12. 419, 20. τὸν Κίρβαντα, ὃν ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. 1252, pen.

ἐκφέρειν] ἐκτεθνάναι, ut domo ad sepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῇ ἐστεραίᾳ, ᾗ ἂν προθῶσται. 1071, 2. ἐξενέγκας ἴδιόν ζητῶν τὰ χρέμματα. *ich hohlte ihm das Rechnungs oder Handlungsbuch, gab es ihm in die Hände, und liess ihm die Stelle selber suchen* [*I presented him with the account-book, that he himself might examine into the charges*]. 1197, 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ. 323, 2. 573, 27. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε; 679, 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενεγκόντος περὶ ἑαυτοῦ. 344, 19. ἐκφέρει τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτούς. 1251, 2. ἐξενεγκὼς τηλικαύτας μαρτυρίας. 1125, 19. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραβλήματα ἐκφέρητε. 1482, 13. πέλεμον. 15, 10. 188, 5. ἐξένεγκα προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον. 1346, 16. ἐξέφερον τὰ σκεύη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας. 1156, 13. 1157, 18. τὰς συνθήκας. in medium proferre. 897, ult. 898, 3. In medio. τὸν ἀσπίδιον διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθαι. proditis. 176, 3. δίξαν ἐκφέρεσθε, auffertis, τοῦ δικεῖν εὖ λέγειν. 178, 7. 1423, 6. Passive. διὰ τῶν δοκούντων οὐδὲ τῶν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθεῖν. proferatur ore, vel potius re effectui detur. 1403, 20.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα, dicuntur, cum opportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipse sibi patitur elabi. 29, 12. 182, 7. 236, 22. 378, ult. 412, 10. [57, 16. al. διαφεύγειν.] ἐκφεύγει οὐδεὶς αὐτὸς χρόνος, οὐδὲ τρόπος τῶν τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς παραπῖν. 1445, 4. πάντ' ἐπιβουλεύμενος τρόπον καὶ πάσχειν κακῶς ἐκπέφευγα. effugi periculum. 556, 1. dicitur item de reo absoluto. 602, 2. ἁπαξ ἐκφύγη. ubi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus evaserit. 632, 12.

ἐκφορὰ] exsequiæ funeris. ἐπιτηρεῖν δέρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. 1160, 14.

ἐκφορεῖν, ἐκφορεῖσθαι] exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριδὰς ἐξεφόρησε. 1039, 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἐνδοθεν. 1046, pen. ἐκπεφορημένα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἐνδοθεν. 1048, 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἔτι σκεύη. curabant per servos suos exportari. 1155, 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενόμην καὶ ἐκφορήσαιτό μου ὰς πλεῖστα. 1162, 1.

ἔκφρων] demens. οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας τὸ δικαστικὸν ποιεῖ. 426, 23.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι, citat locum ex or. in Neæram, quem ibi non reperio. ἐξὸν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδίκεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορεῖν δόντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

ἐκφῦναι] οὐδ' εἰ μένων ἂν ἐκφύοι. 748, 15.

ἐκχωρεῖν] ex hæreditate excedere, ei renunciare. 1029, 17.

ἐκὼν] εἰρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἑκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα. 101, 25. ἀδικεῖ τις ἑκών; ἐρχὶ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 16. οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων. 1167, 16.

ἐλαία] σῦκα καὶ ζύτρος καὶ ἐλάας συλλέγειν. 314, 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ. 1074, 19. ubi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασεν. 1251, 23.

ἐλαιοπώλης. 784, 18.

ἐλαττοῦν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ φάντες πολεμοῦσι. 193, 10. πολλὰ ἐλαττοῦμαι κατὰ ταυτὸν τὸν χρόνον. 226, 13. εἰ γὰρ μηδὲν ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδενὸς ἡμῖν κληρονομεύοντος. 1089, 2. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὅστις μὴ δυναῖτο φιλεῖσθαι εἶναι. 1287, 16.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τοῦ θέντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιοῦτε. 45, 21. φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ καιῶν οὗτος ἐλάττων ὑπολειφθῇ. 275, 10. ἐλάττων minor, non numero, sed magnitudine. δίκας διώκων οὐκ ἐλάττους ταυτησί. actiones instituens ad repetendum ab aliis summas aeris alieni, haud minores hac summa, quam nunc ab hoc Phormione repetis. 960, 27. ψηφισαμένων μὴ ἐλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἑξακισχιλίων. 715, 3. 719, 6.

ἐλαύνειν] injuriis, accusationibus, vexationibus furiosum in modum exagitare. πολλάκις ἡμεῖς ἐπηλήλυθε φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. 124. 26. ἐλαυνόμενοι καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τί κακὸν οὐχὶ πάσχοντες. 241, ult. ἔχθρᾳ ἐλαύνοντά τινα ἐκ προαιρέσεως ἐφ' ἅπασι. 535, 27. 551, 6. 558, 22. ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον. 1481, 17. Sensu proprio navem semis agitare, ubi aut ναῦν, aut κώπας subauditur. οἱ δ' ἐμοὶ ναῦται φιλοτιμούμενοι αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν. 1211, 19. δοκεῖτε δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν. 1223, 9. πέρα ὄρου ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ. 654, 13. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς. 960, 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, aut ἐλάσῃ. 557, ult.

ἐλάχιστος] οὐδὲ κατὰ τοὐλάχιστον αὐτοῦς ἐμέλησεν. 1078, 8.

ἐλεγεῖον] ἐλεγεῖα ποιήσας ᾄδε. 420, 25. ἐποίησαν αὐτοὺς ἐκπέφαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγεγράφαι τὰς οἰκίας τὰς κεκτημένους τοῦ ἔργου. 1378, 13.

ἐλέγχειν] denudare ulcera, h. e. planum ipsis factis facere, rem, cujus magna sit habeaturque vis, auctoritas, terror et robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀνάξια τῆς πολιτείας. 805, pen.

ἔλεγχος] πάμπολυ αἰτία τε καὶ λαυδρία κεχωρισμένη ἐστὶν ἐλέγχου. 600, 4. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἔλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστίν. 1457, 4. τοὺς ἀφ' αὑτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φησόν. 303, 14. ὡς ἰδίᾳς ἐν τῇ ἀνθρώπου τὸν ἔλεγχὸν γίνεσθαι. 1143, ult. ἴδει ταῦτα ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐλέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου. 1449, 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip.; est enim alius quoque modus, cum malis docti recteque sapere discimus. ἐλεγχον διδόναι, scrutinium scetinere. προδιωμότερον πράττοντι, ὡς ἔλεγχον δεδωκότα. 1456, 11. τὸ πρᾶγμα ἥδη τὸν ἔλεγχον δώσει. nun wird es sich weisen [now it will be shewn]. 44, 15.

ἐλεεῖν τοὺς ἀσθενεῖς. 573, 11. ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιον, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλήγως ἀτυχοῦντας. 835, 6. οὐκ εἰρήσεται τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλεήσαντας. 492, 16.

ἐλεεινὸς] ὡς ἐλεεινότατον πᾶσιν ἑαυτόν. oratione, quiritando, lamentando. 574, 25.

ἐλεεινότης] conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἐλεεινότητι ἐστηκότα. 739, 23.

ἐλεεινῶς] οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκειται. 366, 23.

ἔλεος] οὐδεὶς ἐστι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου, τῶν μηδὲν ἐλεούντων, οὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων. 547, 7. φθόνου ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐξ ὧν ἐξαπατᾷς ἔλεον. 577, 26. διαμάζω τὸ τὸν ἔλεον τοῦτον ἐπὶ τῇ φιλοδοξίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ μὴ σκοπεῖσθαι. hac miserecordia erga plebem vestram eum haud esse usum. 734, ult. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίου ἐλέου οἱ σκευωροφαντήσαντες ἐκεῖνοι τυγχάνουσιν; 794, 27.

ἐλευθερία] οἱ γὰρ ἅπαντες δουλείαν συγχωρήσουσι οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 5. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 6. ὅσοι ἐλευθέρου [e servitute liberi] γίνονται, οὐ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἴσχυσι τοῖς δεσπόταις, ἀλλὰ

ραστῆσαι [scil. αὐτοὺς] ἀπάντων ἀνθρώπων μάλιστα. 739, 17. εἰς ἐλευθερίαν, id est, πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν, ad redimendam libertatem, eam puta, quam sere mercatus adipiscitur is a domino, qui ante servilis conditionis fuerit. ἀφεῖναι αὐτῷ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς πρὸς ἐλευθερίαν. 1354, 25. ἔφασαν εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. quo posset sere illo collatitio libertatem mercari. 1355, 9. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι, vindicare in libertatem, at τὸν Κυψισθένην Σφάκτηναν. 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος [maloto, qua lis fuerit aestimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δικῇ ῥυὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι. 1328, 8. 1358, 19. κατίδωκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι. 1377, 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ οὐκ ἀνταγωνιστὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις. 1377, 27.

ἐλεύθερος] ἀφαιμὶν ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, [id est, εἰς τὴν ἐλευθερίαν]. 1155, ult. δούλου et ἐλευθέρου discrimen qua re cernatur. 610, 4, sqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευθέροις ὕστατον περσώσει τοῦτο κολάζειν. 752, 13. b) de fundis, bonis, quae libera sunt ab incumbentibus debitis, quibus uti libere pro arbitrio tuo possis. ἐλεύθερα χρήματα. bona non obserata. 930, 4. et 12. ἐὰν μὲν τὴν ἰσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῷ. 1044, 23.

ἐλευθεροῦν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦσι τοὺς Ἕλληνας. 1467, 2.

ἐλέφας] ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὸν τοῖχον. 819, 24.

ἐλινύειν] interponere otium unius diei, quo sacra fiant. 531, 27.

ἕλκειν] ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ. 563, 13. ὑπὲρ τοῦ μὲν τὸ σῶμα ἀλοὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. 609, 17. ἀπεστρεφομένης τὸ χεῖρε καὶ ἑλκομένης. vi obtorto collo rapiatur. 1157, 4. 1263, 10. ἀναδικαιόμενος ἕλκειν τὰ πλοῖα. alienas naves ad suas religatas pertrahere. 1213, 3.

ἕλκος] ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἥκοντα ἕλκος ἄφατον. 422, 13. ἕλκη ἐκτραχυνόμενα ἐν ταῖς κάμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν. 1248, 27. τῶν αἱδημόνων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἑλκῶν. 1260, 19.

ἑλκύειν] ἐς δι' ἡμᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἔχθρὰς εἵλκυσε. 611, 10. ἑλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρύμων. 1216, ult.

ἐλλεβορίζειν] hellebero fuligines atras mentem occaecantes eluere, eoque menti sanitatem reddere. τί σαυτὸν οὐχ ἑλλεβορίζεις. cur veterum tibi non detrahis. 268, 3.

ἔλλειμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλείμματα. 26, 3. reliqua, pars debiti aeris nondum depensa. *Rest, Rückstand* [*the balance*]. 606, ult.

ἐλλείπειν] deficere. τὸ γὰρ ἡδυπαθεῖν μέρος ἀεὶ ἐλλείψει. 27, 5. *in Resten oder schuldig bleiben* [*to remain or continue due*]. reliquator esse, adhuc debere partem aeris contracti nondum depensam. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν. 257, 2. 607, 3. ἐλλείπειν οὐδὲν τῶν δυνατόντων φαίνεται. nil sibi reliquum fecit, quod non patrasset. 607, 20. ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφοράς. 753, 22. εἴ τις ἔνδεια γίνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἶη. 895, 22. ἐλλείποντες ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμέ. per me nihil vobis deesset. 1224, 24. ἐλλείπουσι πολλῶν καὶ αἰσχρῶν οὐδέν. 1267, 25.

Ἑλληνικὸς] Ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι Ἑλληνικοί. 244, pen. Ἑλληνικώτατος ἀνδρῶν. Graecorum studiosissimus, plus quam ulli alii homines sunt. 439, 26.

ἑλλιμενοστὴς] publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium suscipit, exigit. *Zolleinnehmer* [*custom-house officers*]. 917, 10.

Ellipsis v. indicem Grammaticum.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πᾶσθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν. 42, 12. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ, scil. λήψεσθαι. 574, 1. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, διαθέντα. 655, 21. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι φοβοῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοιντο οὗτοι τὰ σὰ πεπραγμένα. 416, 12.

ἐλπὶς] ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. 21, 3. τὰς ἀπὸ τοῦ ζήματος ἐλπίδας ἐκπέμψατε. 53, 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὸν ἐξόπιν ταύτην, id est, καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτήν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse. 73, 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχοντι. per vosmet ipsos, et in vobismet. 167, 11. ὧν ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. 210, 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλουσίᾳ ἐλπίδι. 246, 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ἂν διαμάρτωσιν, id est, ἐπ' ἐλπίσι τοιούτοις μελλόντων ἔσεσθαι, ἂν διαμάρτωσιν. 255, 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνου ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati deoi. 284, 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cujusque conscientia recte factorum] κρείττὶν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ περισώσασθαι τὰ δίκαια γόντα. 416, 2. ἐπεσθέντες πρὸς τοῦτο ἀθρωπίνους τὰς ἐλπίδας. 638, 24. ἐμοὶ δ' ἐλπὶς ἦν μεγίστου ἀγῶνος προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 13. τὴν ἀγαθὴν προσλαλλομένους ἐλπίδα. 258, 23. τούτου οὐδ' εἰς ἐλπὶς οὐδεὶς ἔρχεται. 1407, 12.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. *an Bord gehen* [*to go on board*]. 29, 26. οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἴξομεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνου πλευσούμεθα; citat Hermogenes p. 253. ἐν

αὐτοῖς τοῖς ἔπεσι καὶ φαύλοις ἐμβεβυσμένη. 309, 24. οἱ παραμείναντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἐβέλουσι πάλιν ἐμβαίνειν. 1209, 27. ἐμβαίνειν εἰς τὸν πλοῦν. 884, 6. ἐμὶ οἷσδε τριηραρχήσειν, ὑμεῖς δ' οὐκ ἐμβήσεσθαι. 579, ult.

ἐμβάλλειν] εἰς πρῶτον ποιεῖν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. 32, 8. δεινοῖ μοι θεῶν τις τὸν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίσκῳ. 52, 10. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες. 151, 20. τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere. 247, 20. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitiis inter se committere. 248, 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν, [scil. εἰς τὸν τοῦ ἑτέρου δεξιόν]. 553, 14. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ τιθέναι. 716, 5. εἰς τὸν ἀγορᾶν. 732, 21. 751, 25. ἔχειν αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἔχινον ἐμβαλεῖν. 1106, 20. 1107, 15. ἐνδικούειν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 1251, 10. φυτὰ ἀκροδρύων γενναῖα ἐμβεβλημένα. inserta, implantata stipitibus diversi generis. eingepfropft, inoculirt [ingrafted, inoculated]. 1251, 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν παραγμάτων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν. 1261, 13. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν, [scil. εἰς τὰ χωρία]. 1274, 22. ἐμβαλὼν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμήνατο. 1274, 24. τὸν χλίδονα ἐμβαλὼν εἰς τὸν ὠδόν. 1278, 5. 1279, 12. ἐνέβαλλεν δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος εἰς τὸν κάδισκον. 1302, pen. In Medio, ἐμβάλλεσθαι, infereire, ingerere in rotulum chartarum in foro judicibus exhibendarum. 836, 5. ἐμβεβλημένος [scil. εἰς τὸν ἔχινον] οὐδημίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτου. 1014, 25. 1104, 6. ἐμβαλομένου γὰρ ἐμοῦ τὸν ὄμον εἰς τὸν ἔχινον. 1203, 26. 1266, 17.

ἐμβατεύειν] ἐνβάτευον εἰς τὸν ναῦν. violentam possessionem navis capiebant. 894, 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν. 1085, 24. 1086, 18.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγους. 372, 13. εἰς τὸν ναῦν. 1223, 1.

ἐμβλίπειν] in os inseri. οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν. 363, 4. εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέπουσα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν. 913, 4.

ἐμβροντᾶν, ἐμβεβροντῆσθαι] attonitus, stupore et cœcitate mentis captus esse. 413, 19.

ἐμβρόντητος] ἐμβρόντητε. stulte, furiose tu, qui es. 308, 4.

ἐμμένειν τοῖς τέκνοις ἐλάχιστον χρόνον. 165, 1. ἐμμένειν τούτοις οἷναι ἐπάναγκες. 897, 7. τοῖς ὑφ' ἑτέρων ὁρισμένοις δικαίοις. 972, 18. ἐμμένειν ἀναγκασθεὶς τῇ δικαίᾳ διὰ τὴν ἑαυτοῦ σφάλειαν. 1011, 20. ταῖς ὁμολογίαις. 1022, 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut is, qui literas exarare coperit in proposito resta emendandi perseveret. 1463, 15.

ἐμμετρος] τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ἐλεγείων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum. 1391, 17.

ἔμμισος] ἔμμισοι τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λέξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου μέχρι τοῦ Μουνιχίου. negotiatores intra mœnsem ab accepta injuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eandem temporis ambitum causæ quoque disceptari et decidi, et hæc judicia sedent per totum semestre hibernum. 900, 4. 966, 17.

ἐμμισοῦσ] ὑμεῖς ἐστὲ σῶοι καὶ ἐμμισοῦσι. 242, 9.

ἐμπαιδοτροφεῖν] ἐπεχαλίμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. e re familiari Archiadæ quæstum facientes, unde et ipsi laute vivant, et liberos edacent. 1087, 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τῶν πολέμων πάσασθαι. 17, 12. εἰ δ' οὖν ἐστι καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη. 318, 13. ἐμπειρίαν ἱκανὴν τούτων φιλοσοφίας παραδιδούσης. 1413, 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γεγομένην ἐμπειρίαν σφαλερὰν οὖσαν. 1414, 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὰ πολλὰ ἐπιτρέπουσι τοῦτ' ἐμπαιδοῖσι, [scil. τὸ νοῦν ἔχειν]. 1452, 17.

ἔμπειρος] ἀνὴρ οἷος ἔμπειρος πολέμου. 23, 7. πολλῶν πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πόσεως πολυτέλειας ὄντος δ' ἐμπείρου. 286, 7.

ἐμπείρως] παιδία ἐπιστάμενα τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρως. 1351, 8.

ἐμπεπλέκεσθαι] τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλεκον. 543, 24. ἀπῶσαι καὶ ἐκπλῆξαι ταῦτα ποιοῦντες. 1265, 13.

ἐμπεπορῆσθαι] μισοῦ τὸν οἷαιν ἐμπεπορῆσθαι. 845, 19.

ἐμπίπτειν εἰς λοιδορίαν. 73, 18. ἐκπλῆξαί τι τῶν πρὸς φίλιππον ἐμπιπτόν. si qua rerum ad Philippum pertinentium mentio incidat. 146, 1. ἐμπίπτουσα εἰς λόγους, οὓς αὐτὸς μάλα ἀρμόσει λέγειν. 240, 1. 244, pen. 312, 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπίπτειν. 365, 15. πόνημα δεινὸν ἐμπεπτωκὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα. 424, 4. ἐμπίπτειν τοιούτοις τισὶ τῶν ἐμῶν λογισμῶν. 557, 1. εἰς τὸ δεσμωτήριον. 788, 17. et 24. ἐκπλῆξαι καὶ τοῖς αἰσχίστοις ἐμπεπτωκόσι εἰς τὸ οἴκημα. 789, 15. ἐμπεσὼν εἰς ἀλλότρια δίκτυα, ὃς οὐ προσέκοπτον οὕτω χρῆσθαι. 1004, ult. ἐμπεσεῖσθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἐμπόριον χωρίον. 1273, 8.

ἐμπολᾶν] ὁ ἐμπολᾶν, est, agens in rebus (factor, commissarius), quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, ut navi merces suas vehente, ut earum earum mercium pervehendarum et divendendarum, brisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ὑμῶν [scil. πεμφθέντος] ἐμπολᾶν-

τος. 884, 11.

ἐμπεδίζω] *νόμους τιθέναι τὸν φίλῳ αἰτὸν ἐμπεδίζοντας.* velut laqueis, aut pedicis constringentes, et pessumdantes. 730, 13.

ἐμπέδισμά τι ἦν τοῦτο φιλίσκῳ, καὶ δυσχερές. obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolita difficile. 30, 17.

ἐμπεδῶν οὐδὲν διανοήσεται τῷ τοιούτῳ λόγῳ. 546, 22.

ἐμπιστεῦ] *χρήσας ἐμπιστῆναι τοῖς πράγμασι.* 129, 14. 651, 26. 944, 9. 1432, 25. διατριζάς. 1158, 8. *αἱ ἐμπιστείαι καὶ τὰ σπάλα ἐκφανέναι ἐμπιστοῦσι τὸ νῶν ἔχειν.* 1452, 18. *ἐμπιστεῦν τινὶ λέθην ἢ συνθῆναι τῶν ἀδικημάτων.* 342, 11.

ἐμπορεία] *οἱ δὲ ἐπίπλοιν ταῖς ἐμπορείαις.* eadem nave, qua merces, vehebantur, et intererant expertationi et importationi mercium. 1285, 9.

ἐμπορεύεσθαι] *ἐπὶ τῇ πρόφασι τοῦ ἐμπορεύεσθαι συκοφαντοῦντας.* 893, 7.

ἐμπορία] *αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανιζόντων εἰσίν.* 922, 9. *ἰφ' ἑτέρᾳ ἐμπορίᾳ ἀπεδήμουν.* 1236, 24.

ἐμπορικὸς] *ἐμπορικαὶ δίκαι*, lites inter mercatores, Athenis intra mensem finiebantur. *ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἔσαν ἔσωσις τῶν ἀφειλῶν αἱ κατὰ μῆνα ποιοῦσαι μνᾶν δίκασθαι συμβόλων τοὺς τοσούτων ἀπίχοντας.* 79, 22. *ἐμπορικὸς νόμος.* jus negotiatoribus constitutum. 924, 10. *ἐμπορικὰ χρήματα.* pecuniæ insumendæ mercibus comparandis, et ubi per mare alio perveetæ fuerint, divendendis. 940, 20. *ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι.* effecisse, ut aliquis in causa mercatoria condemnaretur. 571, 21.

ἐμπορίου] *ἐμπορίου κυκλουμένου.* portubus classis. 22, pen. 422, 26. *περὶς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι.* 49, 9. *ἐκβιβασίζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου.* 922, 4. *ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἀνδρωπος.* 957, 27. *οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου.* *das Handelsgerichte* [*the commercial court of judicature*]. arbitri bursæ, vel cæsarum mercatilium judices. 1324, 18.

ἔμπορος] *οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας ἔμποροι.* 164, 3.

Ἐμπουσα] *ἦν Ἔμπουσαν πάντες ἴσασι καλοῦντες, διὰ τὸ πάντα φοιτᾶν καὶ πάσχειν.* 270, 25.

ἐμπροσθεν] *τοὺς ἐρθῶς τῷ πολίτῃ χρησομένους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων.* 51, 15. *τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἰδιωτικῶν ἔμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου.* potiores esse jure. 1297, 26.

ἔμπυος] exulceratus, suppuratus. 1260, 26.

ἐμφανὴς] *ἐμφανῆς οἰδένα καὶ τάμεσον ἐνίσχε τὰς συνθήκας.* 898, 4. *ἐμφανῆ καταστῆσαι τὰ χρήματα.* 1239, 5. *ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως.* 1254, 3. *τὰ ἐνέχοντα ἐνθύνασθαι εἰς ἐμφανές.* 1283, 26. *ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφα παρέσχηκε.* 1294, 8. 15, et pen.

ἐμφανίζειν] *ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῆ μὲν φίλοις, συμφέροντα δὲ ἐχθροῖς ἐμφανίζει.* 188, 14. *τὸ πιστὸν.* 600, 9. *σὺ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ πάλαιστα τῶν ἐθῶν ἐπιφάνει* (deus puta). 1405, 11.

ἐμφανῶς συπῶν ἐπίτε ζουλεύθαι πανταχοῦ. 1356, 1.

ἐμφράττειν τὸ στόμα. 406, 5.

ἔμφρουρος] insessus præsidio militari. *πόλεις Ἑλληνίδας ἐμφρούρους ἐπείη.* 289, 10.

ἔμφυτος] *ἀλλ' οὐκ ἐν ταῦτα Ἀθηναίας πάτρια, οὔτ' ἀπατὰ, οὔτ' ἔμφυτα.* 295, 25. *τὸν ἔμφυτον τοῦ ζῆν ἐπιεικῶδη ἐπιθυμίαν.* 1389, 4.

ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἰδυώρων ἄν. spectassent ex iis subsellibus, quæ mercede binorum obolorum conducuntur. 234, 24.

ἐν] pro διὰ, propter. *ἐν οὐδεὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εἰρήσετε γεγονῶν τῇ πόλει.* 308, 7. pro διὰ cum genitivo, *per. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλεγχομένοις.* 1328, 24. *σκολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῦσαι ἀπαίξεγκαιρίνετε.* 1475, ult. pro ἐκ. *ὃς οὐ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις*, pro *ἐκ τῶν — εἰρημένων.* 1098, 18. pro ἐπί. *ἔκειτο ἐν οἷς ἐκκαίειν ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι.* 615, 1. pro κατά. *ἐν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέσται*, id est, *κατὰ τοὺς π. ὑ. νόμους.* 505, 20. pro παρὰ, vel ἐγγύς. *τὸν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν.* 172, 22. *ἡ μεγάλη περὶς Λακεδαιμονίους μάχη ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ.* 472, 24. *ἐν* cum genitivo. *τὸ χωρίον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο.* 1249, 19. redundat ante v. *κοσμεῖν. λόγους ἐκπεφάνους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα.* 499, ult. *τὰ ἐν αὐτοῖς.* res vestræ civiles. 35, 26. *ἐν ταῖς μεταλλικαῖς* [scil. δίκαις] *διαίσσεται.* 977, 16. *ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις.* nisi conscii, consentientibus et jubentibus Nomothetis. 710, 18. *ἐν οἷσπερ τῶν μετρίων.* 283, 6. *ἐν περιλήσει διαθήκας ἐμαρτυρῆτε.* 1113, 5. *ἐν ὑμῖν.* coram vobis, in concione, in judicio vestro. 764, 15. 813, 9. *ἐμὲ ἐν χιλίαις* [scil. δραχμαῖς] *ἐστὶν ὁ κίνδυνος.* periclitor, ne mille drachmis muletor. 701, 1.

Enallage a) Casuum. Dativus pro Genitivo. *τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ*, pro *τῶν ξένων αὐτοῦ.* 15, 24. Nominativus absolutus pro Genitivo. ἃ —*ἵνα*, pro *ὧν ἵνα.* 1259, 18. Accusativus absolutus, vel consequentiæ, pro Genitivo. *ὃς ἅπαντα φίλιππον πεποίηται.* 82, 11. b) Numerorum. Singularis pro Plurali. ut p. 1148, 8. 1249, 26. 1459, 20. Pluralis pro Singulari. *ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι*, pro *συναχθῇ*, aut οἱ ξυλλεγέντες *συναχθῶσι.* 249, 20. *φαντὶς δὲ τοῦ στόλου πλεῖστον ἐν τάξει.* 569, 1. ὅ, τι γοῦν-

σαν περὶ ἐμοῦ τούτοις [pro τούτῳ] ἤθελον ἐμμένειν. 1302, 21. ἐάν τις τὰ τῶν συνοφαντούντων ποιῇ, ἐνδειξιν κατ' αὐτῶν [pro αὐτοῦ] εἶναι. 1325, 9. c) Generis. ταῦτ' ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή, ἐξελαλυθώς, (pro ἐξελαλυθυῖα), quia oratio refertur ad rem significatam, scil. ὁ ἄνθρωπος. 552, 22. ἐγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, ὃ [pro ἅ, vel ὅτι] ἀποτίσθη τῶν φιαλῶν. 1203, 13. ἃ οὗτος κατασιτίζεται περὶ αὐτῆς, ταῦτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένους. 1310, 1. d) Modi. Indicativi pro Infinitivo. ὡς οὐ δεῖ δοξυζεῖσθαι — ἔστι γὰρ ἅπαντα καλῶς, pro ἔσεσθαι. 237, 7. πολλοῦ γε καὶ δεῖ (pro δεῖν, vel δέον) διώρισεν. 631, 5. Infinitivi pro Indicativo. ἐφ' ᾧ ἐπιτιγράφθαι (pro ἐπιγέγραπται). 1107, 10. Optativi pro Infinitivo. δέοι, pro δεῖν. 15, 22. et vice versa. ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τοὺς δικαστὰς, pro ἐπειδὴ φήσειεν πάντες οἱ δικασταί. 766, 1. e) Temporis præsentis pro præterito, aut imperfecto. καθυφῶμι καὶ — ἀπαλλάττεται, pro ἀπηλλάττετο. 1333, 4. et inverse. καὶ τότε καὶ νῦν ἤθελον, pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν ἐθέλω. 855, 22. f) Constructionis. ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπιβουλεύει αὐτοῖς, αὐτοὺς δὲ περιορᾷν. 181, 10.

ἐπάλλεσθαι] insultare, conculcare alicui ventrem, calcibus obterere. 1259, 12.

ἐπάμιλλος] ἐπάμιλλα, consentanea, nil concedentia, τούτοις ἐμφθόσεται καὶ τὰ λοιπά. 786, 27.

ἐπαντίος νόμος [subaudi ἑτέρῳ τινί]. 710, 14. τὴν ἐναντίαν ποτὲ ψῆφον ἔθεντο οὗτοι Θεοξαίοις περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν. 361, 26.

ἐναντίους ἀκούειν. animis infestis. 450, 10.

ἐπαποτιμᾶν] ἐπαποτίμεσιν αὐτῷ ἅπαντα. Er [*A*] *hat ihm* [*B*] *seinen Knecht überlassen, statt der Bezahlung der gesamten Schuldforderung, die B an A hatte, ihm den Knecht angerechnet statt baaren Geldes* [*He* [*A*] *made over to* [*B*] *his slave as payment for all that was due, between B and A, reckoning his slave as ready money*]. 1253, 9.

ἐπαποχρῆσθαι τῇ τινὸς ῥᾳθυμίᾳ. 218, 4.

ἐπαργὴς καὶ σαφής. 179, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανερὰς. 326, 4. ὡς ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ παλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι. 425, 11. ἐναργὴς τοῖς ὁρῶσιν ἡ ὕβρις φαίνεται. 538, 5. σαφὴς καὶ ἐναργὴς παράδειγμα. 797, 24. ἐναργέστατόν ἐστι τῆς σῆς ἀρετῆς σύμβολον. 1407, 9. παρὸν οὕτως ἐναργὲς ἰδεῖν. 1435, 8.

ἐναργῶς ἐξελέγχεσθαι. 552, 11.

ἔνδεια] τοῦ δι' ἔνδειαν ἀνάγκη ποιεῖν τι αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένοι. 38, 6. οὐ λόγων ἐνδεία δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν. 151, 11. τὸν μεθὶν αἰσχρὸν ποιήσοντα δι' ἔνδειαν. 312, 24. μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης. 313, 10. ἵν', εἴ τις ἔνδεια γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. ut si tantum, quantum necesse esset ad satisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum suppleretur. 895, 22. τόνδε μὲν ἐν ταῖς ἰσχάταις ἐνδείαις ἐφῆν. 957, 17. εἴ τι δ' ἔνδειαν εἶδε ποιούσης, ὧν οὐ χρή. 1118, 2. τῆς ἰσχάτης ἐνδείας αὐτους. 1118, 23. ὀργίλως ἴσχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι' εὐπορίαν σωφρονοῦς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. 1121, ult. τὴν ἔνδειαν, ἣν ἂν ἐκλείπωσι, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναλυθέντας. 1466, 19.

ἔνδειγμα διαμοιρᾶς τινὸς εὐνοίας. 423, 13.

ἐνδεικνύναι vel ἐνδεικνύναι] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεσθαι καλύειν ἐνδεδεῖχθαι. 93, 2. Verbum est forense, deferre, denunciare aliquem, in foro versantem, quo accedere nefas ei sit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, ut aerarius fisco debens, infamia notatus fuerit. majestatis reum, aut perduellionis agere. ἐνδείξειν ὡς πρόδότην. 126, 11. ἐνδεικνύναι τοὺς φεύγοντας. 636, 10. et 14. ἐνδεικνύεις ἐμὲ καὶ ἐμβάλλεις εἰς τὸ δεσμωτήριον. 1251, 10. (ergo carcer sequebatur τὴν ἔνδειξιν) οἱ δεσμοῦται εἰσαγόντων τοὺς ἐνδειχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον. 707, 4. In Medio: ostendere, edere, proferre. οὐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο οὐδὲ ποιήσειεν ἂν τοιοῦτον, ὑφ' οὗ πεισθέντες ὑμεῖς. 67, 19. ἐνδείκνυσθαι εὔνοιαν τῇ πατρίδι. 87, 27. πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμενοι αὐτοῖς. 61, pen. ἐνδείκνυσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων οὖσαν. 535, ult. τῷ σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὐνοιαν, οὐ χρήμασιν, ἐνδείξατο. 561, 25. sese jactare, venditare, ostentare, studium suum alteri inserviendi, ei velut oggerere et ambitiose venditare. ἵν' ἐνδείξηται ἅπασι τοῖς Ἕλλησι. 78, 8. ἐνδεικνύμενος τοῖς πρόσθεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου παροῦσι. 375, 21. ἐνδεικνύμενοι [subaudi ἑαυτῷ] καὶ ἐπιμελούμενοι. 391, 19. 579, 5. 725, 11.

ἐνδεῖν] μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ πόρου. 14, 23.

ἔνδειξις] denunciatio scripta, et persecutio in jure rei versantis in foro præter fas. ut proditoris patriæ, homicidæ, aerarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente. 504, 24. ἔνδειξιν δίδωσιν ὁ νόμος. facultatem apud magistratus denunciandi, vel indicandi. 636, 25. 1322, 7. ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἔνδειξιν ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ. 1323, 7. ubi est formula hujusmodi actionis, literis consignata. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συνοφαντούντων, ἐνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. illos licere persequi per actionem ἔνδειξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀπαγωγῆς contra eos capessere. 1325, 9. ὡς οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἰσὶν, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροτέλει γεγραμμένοι. 1337, 24. ἔνδειξιν κατ' αὐτοῦ εἶναι, καθάπερ ἐάν τις ὀφείλων

τῷ δημοσίῳ ἀλιάζεται. 716, 15. Ejusmodi actio est illa in Theocrinem a p. 1321. in seqq.

οἱ ἔνδικα] Undecimviri rerum capitalium. οἱ ἕνδικα τοὺς τοιχωρύχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι. 940, 7. τοῖς ἕνδικα γράψας ἀκολουθεῖν μεθ' ἑαυτοῦ. 608, 13. 720, 24, 726, 8. ἐκσάντων αὐτὸν οἱ ἕνδικα. 733, 12. intererant, si quis de crimine publico torqueretur. 1254, 2.

ἐνδιαζειν] festos, lætos dies agitare. vel compotare. ἐνδιαζόντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας. 1335, 7.

ἐνδέχεσθαι] οὐκ ἐνδέχεται. fieri non potest ut &c., rationi consentaneum non est ut &c. 859, 14. ὥστ' ἐνδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. 900, 18.

ἐνδεχομένως] qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι. 283, 5.

ἐνδῶς] οὓς ἐτιμωρησάμην ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκεν. 162, 3.

ἐνδιατρίβειν] commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόθι. 893, ult. moras nectere, cessator esse in nomine diluendo. ἐνδιατρίβει, καὶ οὐδὲν [scil. τῶν ὁμολογημένων] ἐποίει. 1172, pen.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῷ καιρός. patiatur, permittat. 45, 7. Κλειτάρχῳ ἐνέδωκαν αὐτόν. tradidit, permisit. 128, 6. ἐνδιδόναι προφάσεις. causas, prætextus præbere, suppeditare. 280, 19. οὐδὲ τὴν ὑπεροψίαν ἐνδιδοὺς τοῖς ἄλλοις. 1407, 3. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πολιτῶν γνώμῃ. 1444, 2.

ἔνδον] domi, vel in arca numaria, vel in penetrali virginali, vel in horreo, apotheca. universe, quicquid clausum, obseratum, custodia tenetur. *unter Beschluss* [*in custody*]. ἀργυρίου ἔνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς. 816, 24. σῖτος ἔνδον ἀπεκείμενος. 1040, 26. καταστήσας τινὰς φυλάττειν ἔνδον, (fort. τὰ ἔνδον). 1040, 27. τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον οὔσης τότε, καὶ παιδὸς οὔσης κόρης. adhuc in domo paterna versante, quippe quæ adhuc puella esset innubilis. 540, 4.

ἐνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ φυσιθέντες. 246, 24.

ἐνεγκεῖν χορηγόν. edere, nuncupare aliquem, ut choregatum capessat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. *vorschlagen* [*to propose*]. 496, 19. et 21. ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον οὐ δύνασθαι. 796, 11. ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, ξραχεῖαν τὴν βλάβην ἐνεγκεῖν, [id est, προσενεγκεῖν]. solet afferre. 801, 14. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτήματα οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incommodant. 801, 18. v. φέρειν.

ἐνέδρα] Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν. 365, 12. ἵν δὲ ταῦτα ἐνέδρα μετὰ χλευασίας. 705, 2.

ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τότε ἐνεδρεύθημεν. 836, 12. ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα μου. 1011, 3.

ἐνεῖναι] pro συνεῖναι, vel παρεῖναι, præsto esse. οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γε πλείους ὁρᾷ ἐκείνους, ἢ ἡμῖν, ἐνούσας. 69, 1. si locus bene habet: οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετριώτατα χρήσομαι. quam fieri per rerum præsentium naturam et rationem potest prudentissime atque modestissime. 312, 20. οὐ τῶν, ἐνόντων [scil. ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένων, cum semel prostent in libello scripta] ἀναισχυντεῖν. 1115, 6.

ἐνειμά γε τῶν ψηφισμάτων. si per aliud nihil, quam per decreta, staret. si summa rei versaretur in hoc, (neque aliud quidquam præterea requireretur, quam) ut essent decreta scripta. 32, 16. ἐνειμά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐθέλειν ποιεῖν. 130, 14. μίαν αὐδίως τὸν λέγοντα καὶ ἀδύνατον ἕνεκ' ἀσφαλείας. possit immortalis esse, si nihil aliud mortem inferret, quam vis externa, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores, gratia populari vallati. 142, 26. εἰ πάνυ χρηστός ἐστιν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω. etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem *licet*) *er mag es auch meinetwegen immer hin seyn, ich will nichts darwider einzuwenden haben* [*he may indeed be so, be it so, I say nothing to the contrary.*]. 461, 12. ἐμοὶ μὲν ὁ τοιοῦτος ἕνεκ' ἀναιδείας πᾶν ἂν ἐτοίμως ἔργον ποιῆσαι. si nihil aliud obstet, neque intercedat, tanta est impudentia, ut per eam nihil non patrare ausurus sit. 721, 15. Ita Herodotus, 20, 54. *wenn es lediglich auf den Wächter ankömmt* [*if it depends merely on the guards*]. ubi interpres male reddidit.

ἐνεξαπατᾶν] τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ὀδυνὴν ἐνεξαπατηθῆναι καλήν. 1411, 10.

ἐνεπισκήπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi res quoddam in bonis Antiochi publicatis. 1197, pen. 1198, 5. et 15.

ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadæ fundis et pecuniis rem suam amplificantes. 1087, 22. ἐνεργάζονται δίος τοῖς πολίταις. creant, injiciunt. 1396, 22. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνθείας. 1402, 13.

ἐνεργὸς] opponitur τῷ ἀργῷ, res quod fœnore exercetur, ei, quod iners in arca jacet. τά τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργά. 815, 15. 816, 14. ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν. quo haberent unde possent quæstum facere, negotiationem exercere, haberent quod agerent. *damit sie was anfangen, entreprenren könnten* [*in order that they may*

obtain the means of undertaking]. 925, 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. φιλεργία. τὸ δάνειον κομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (soil. αὐτὸ) ποιεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον. wieder aufs neue anlegen, damit wuchern [to lay it out again, lend it again at interest]. 1291, ult.

ἐνευδαιμονεῖν] ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετήν. 1411, 11.

ἐνευδαιμεῖν] ὅτῳ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκαντο. 294, 14.

ἐνέχεσθαι] teneri culpa, vel legis edicto, pœnæ obnoxius esse. ἐν τῷδε τῷ ψεσμῷ ἐνεχέσθω. 1069, 9. 632, 2. ἐὰν πένης δ' ὤν δίαιταν ἁμάρτῃ τι, τοῖς ἰσχάτοις ἐνεπιτιμίοις ἐνέχεται. 1231, 16.

ἐνεχυράζειν] arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, aufferre pignus. pfänden [to take a pledge]. 518, 1. διάκονον. ancillam pro arrha solutionis abigere secum. 762, 4. ἐνεχυράσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφήμου. 1163, 16.

ἐνεχυρασίαν μου ποιήσασθαι. supellectilem meam domesticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec —. 1162, 11.

ἐνέχυρον ἔχειν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας τὸ περὶς χάριν ὑμῖν λέγειν. 106, pen. ἐνέχυρα (in plural.) pro ἐνέχυρον in singul. 1031, 8. ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι. 1150, 15. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν. 1150, 20. τὰ μὲν αὐτῶν κεῖται ἐνέχυρα. oppignerata sunt. 1155, 23. ἐνέχυρα πολλὰ ἐμοῦ εἰ λάβοιεν. 1161, 25. τὰ ἐνέχυρα ἐμὲ ἀπολαβεῖν. 1161, 27. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ (auf Pfand, on pledge), οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκεν. 1185, 12. οἰκέται ἦσαν αὐτῷ, οἳ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον. 1200, 2.

ἐνδίνδε] illino, his viis et artibus. ἐνδένδε μείζων γεγενημένον. 19, 1.

ἐνθυμεῖσθαι] μήτ' ἐνθυμεῖται, μήτε λογίζεται. 52, 17.

ἐνιαύσιος] unius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην ἐνιαύσιος. 833, 17.

ἐνιαυτὸς] ἓξ ὅλοι δ' ἐνιαυτοῦ (toto anno, Jahr aus, Jahr ein, throughout the year) ὑπαγωγεῦσι. 1041, 2. οἱ δεδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τοὺς τόκους, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτὸς ἐξῆλθεν. 1225, 15. ergo non solum mense quoque finito, sed etiam anno circumacto fœnora dependebantur. ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου ἀνάγεται τὸ ἱερόν. 1371, 6.

ἐνίστασθαι] instituere. οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστήσασθε, οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς. 137, 2. ὁ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐνστησάμενος. 227, 3. ὁ τότε ἐνστὰς πόλεμος. instans. 255, 9. 1466, 21. ἐνεστηκυῖαν αὐτοῖς τῶν δικῶν. 896, pen. ὃς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην. 292, 26. ἐὰν δ' ἐνστῇ τι. si quid obstet (de impedimentis, in quæ torrens incurrit). 1274, 19.

ἐνοχυρίζεσθαι] urgere aliquod argumentum gnaviter, eoque niti et fidere. οὐ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐνοχυριζόμεθα. 1082, 26.

ἔνοικος] incola. ἔνοικος χώρης. 86, 23.

ἔννους γίγνεται. er gieng in sich [he reflected]. animum advertebat. 876, 13.

ἐνοικεῖν] locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί σὺ οὐδένα πω ἔλαχες δίκην ἐνοικίου τῆς οἰκίας. cur nunquam in me instituisti actionem non soluti locaris pro incolatu ejus domus, quam mé his incolere abs te conductam. 1179, 23.

ἐνορᾶν. 401, 18.

ἔνορκος παρακαταθήκη. depositum alicujus fidei demandatum, cum jurejurando dicto, de sancte servando et fideliter reddendo commisso, ubi reposcatur. 773, 5.

ἔνος] vocabulum obsoletum, et pœne rituale, pro παλαιὸς. τὰς ἔνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἐκούσας ὑπεξίεναι. 775, 25. ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἕνης καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὸν ναῦν περιορμίσῃ. ante diem postremum mensis. 1229, 7.

ἐνοφείλεσθαι] ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. Sein Geld stünde auf dem Guthe, das Guth wäre ihm dafür verpfändet, er habe dran zu fodern [his money was secured upon the property, the property was mortgaged to him]. 1197, ult. ἐνοφειλομένου αὐτῷ [scil. τῷ χωρίῳ] ἀργυρίου. als wenn eine Schuld darauf haftete [as if a debt was attached to it]. 1249, 23.

ἐνοχλεῖν] ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἔοικε εἶναι, ἐνοχλεῖ. 226, 24. νῦν δὲ ὅ,τι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ἐνοχλῇ καὶ παρὸν λυπῇ, παροφᾶται. 398, 7. ἵνα μὴ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. 239, 4. ἐνόχλησε τοὺς χορευτὰς ἀφεθῆναι τῆς χορείας. quomodo suis vexationibus efficere studuerit, ut saltatores, tædio victi, saltandi munus omitterunt, aut defugerent. 519, 15. οὐχὶ τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς. 622, 12.

ἔνοχος] ἔνοχοι δεσμοῦ γεγόνασι. 1229, 11. ✓
ἔνοχος ταῖς ἀραῖς. 404, 4. ζημίαις. 996, ult.

ἐντιθῆναι τῆς φωλιτείας. hac in parte recip. 245, pen.

ἐντείνειν] ἐντείναν ἡμῖν πληγάς. verbera nobis intentarunt, comminati sunt. 1258, 2.

ἐντελῆ] τρυφῶντας ὑπὸ μισθοῦ πολλοῦ καὶ ἐντελοῦς. 1217, 26.

ἐντελέμισθος] qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἐτέρους ναύτας ἐντελομίσθους προσέλαβον. 1212, 12.

ἐντελῶς] ἐντελέστατα. abundantissime. 219, 20.

ἐντιθέναι] οὔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν, οὔτ' ἀποθέσειν ἐᾷ. 37, 26. 1460, 3. τούτοις βέλτιόν τινα νοῦν καὶ φρένας ἐνθέντες. 332, 20. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέ-

δωσε, παραπανθάνειν ἐκπομπάζειν. 840, 21. ἐντιθεὶς ἐμὰ εἰς τὰ τούτων χρήματα. 840, 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα. *Waaren an Bord bringen lassen, das Schiff befrachten lassen* [*to have goods shipped, to have the ship freighted*]. 885, 16. 968, 4. ἐνθεμένης εἰς τὸν πίλον. sibi sua manu ingerente in sinum, et ibi absondente. 1156, 26.

ἐντιμᾶν] τούτου ἐν ταῖς τεσσαράκοντα μναῖς ἐντιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων. cui 40. minæ in dotem promissæ fuissent, 30. in nummis præsentibus accepisset, decem reliquæ autem in vestem et mundum muliebrem esset imputatæ. 1036, 12.

ἔντιμος] ἐκπώματα ἔντιμον κατέλιπεν τὸν σίτον. *in ziemlich hohen Preise* [*at a sufficiently high price*]. 1285, 18.

ἐντὸς] οὐ μέντοι ἐντὸς ἦν σίνων. ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re præsente, versante. 913, 18. nos quoque usurpamus *nicht wohl derheime seyn* [*not to be sufficiently reserved*], pro nugari, aliena garrire, delirare. 917, 18. ἐντὸς ἀνεψιότητος. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini. 1068, ult. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐκπατατήμεν. *einem in seine Schacht kommen, oder einhauen* [*to come into, or dig, in the shaft of another*]. perrumpere in alienum cuniculum in metallifodinis. 977, 8.

ἐντρυφᾶς] in aliqua re usu longe exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντρυφᾶς. 418, 23.

ἐντυγχάνειν] οὐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι. 363, 1. αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδενὶ ἐκαύσατο φιλίππῳ. congrediens cum Philippo. 396, 8. ἀφθόνως τούτοις ἐντύχοις, quid est? 1424, 20.

ἐξαγγέλλειν] per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσὶ γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ὑμῶν, πλοίους τῶν δέοντος. 45, 3.

ἐξάγειν] οὔτε γὰρ ἐξῆγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδέν. 276, 5. ἐνθένδε ἐξάγοντας αὐτοὺς ἄκοντας. hinc (ex Urbe) coegi eos quamquam invitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi. 389, 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori. 533, pen. 534, 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας πανδεράσθα. 845, 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e prædio, in quod velut suum immigrare vult, educare et vi eum a possessione arcere. 865, 6. 887, 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *er hat uns hinaus gewiesen* [*he has ejected us from it*], φάσκων αὐτοῦ εἶναι, aiens illa bona sua esse. 1090, 9. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis. 895, 10. 896, 19. ἀπιλῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν. 917, 26. ἀφιεὶς καὶ κωλύσας τοὺς ὑπηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen. 1041, 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδόν. 1276, 13. et 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὸν αἱμασιάν. eo, quod maceriam ulterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit. 1278, 3. hoc significatu dixit Thucydides p. 61, 88. μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξέχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι, ab impetu, seu mentis, seu orationis, sive suæ, sive alienæ, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἴ τι σιωπῶν ἐγκώπτω, τῶν λέγειν ἐξάγομαι. 411, 9. ἃ τις ἄφρων, τὸν λογισμὸν φυλάσας, ἐξαχθῇ πράττειν. 527, 16. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι. 538, 22. 1458, 13.

ἐξάγιστος] τοὺς δὲ ἀσπρετάτους καὶ ἐξαγίστους ὀνομαζομένους. exsecrabiles, piaculares. 798, 6.

ἐξαγωγὰ] τὸν ἀδελφὸν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακας. ea conditione, ut ex urbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret. 763, 13. 787, 8. ἐξαγωγὰν τοῦ σίτου, veniam frumentum e porta exportandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti, ἣν ἔλαβεν ἐπὶ τῇ τῆς φυλῆς ὀνόματι, eo prætextu, quoniam præ se ferret, id frumentum a se Athenas pervectum iri. 917, 27. ἐξαγωγῆς γενομένης, cum nos de possessione hereditatis, quam adieramus, deducti essemus. 1090, 23.

ἐξαιρεῖν] excipere, excerpere, item eripere. ἐξεῖλεν ὑμῶν τὰ χωρία. eripuit. 653, ult. ἐξεῖλας τὸ μέσον τούτων. præteristi, transmisisti, exçepisti. 631, 24. τούτας ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separare a massa hereditatis partes æquales aliis partibus inde jam avulsis. 946, pen. ἐξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἴκτισιν τῆς προικός. excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua herciscundæ hereditatis massa separatam. 1025, 1. ἐκπεπομπῶμεν, εἴ τι ἐξαιρεῖνται σιδὴν ἐκ τοῦ πλοίου. 932, 26. ἐκπεδὰν τάχιστα ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα. ut primum merces e navi eximæ, exoneratæ essent. 909, 17. ἐξωλόμενοι ἔφυγον μὲν σῦλαι ὄσιν Ἀθηναίοις. navibus exoneratis, mercibus in contiguente expositis. 927, 4. ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον. frumentum e navibus expromere. 1211, pen. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. 1283, 21. 1286, 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελίσθαι πάντας ἀνθρώπους δικαί. vindicare. 135, 8. ἐξέλετο ἄμμας ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων. 256, 2. τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον οὐδεὶς ἂν ὑμῶν ἐξελέσθαι, eripere, δύναιτ' ἄν. 711, ult.

ἐξαίρετος] οὐδ' ἔστιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει. 124, 4. ἐν ἅπασι τοῖς θεάμασι

τοῖς τραγικοῖς ἐξαίρετόν ἐστιν ὡς γέρας τι τοῖς τριταγωνισταῖς. 418, 12. ἐξαίρετος φύλαξ τέτακται. 505, 10. ἐξαίρετον αὐτῷ γέγραφε. 681, 7. τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας ἐξαιρέτους ἀνακρίνεσθαι. sequestravimus, a reliqua hereditatis massa exemimus et seorsim posuimus. 1012, 21. 1026, 13. εἰ δὲ ἃ θεοῖς ἐξαίρεθ' ὑπάρχει μόνοις, τούτων ἀξιώσατε τυγχάνειν. 1487, 24.

ἐξαιτεῖν et ἐξαιτεῖσθαι] deprecari, *lossbitten* [*to obtain the release of, beg off*]. precibus et gratia veniam, salutem alicujus impetrare. item deposcere ad supplicium, vel tormenta, reum, aut servum. ἐξαιτήσοντας τινὰς τῶν φυγάδων. 197, 6. 239, ult. 848, 21. et 23. ἐξήτουν αὐτὸν τὰς θηκαίνας. 981, 17. 1135, 12. 1151, 9. ἐφ' οἷς ἐξητεῖτο. ob quæ a Macedonibus ad supplicium deposcebatur. 1475, 14. ἐξαιτήσεται τούτους αὐτόν. per hos liberos, aut per hæc, istæc jactando ipse semet exorabit a vobis. 546, 21. 563, 27. 793, 19. 331, ult. 581, 16. 1187, 13.

ἐξαίτησις] τῆς ἐξαιτήσεως ἐπέσχον. destiti Æschrionem ad tormenta deposcere. 1200, pen. οὔθ' ἡ τῶν συγγενῶν, οὔθ' ἡ τῶν φίλων ἐξαίτησις (deprecatio) ὠφέλησεν αὐτόν. 1385, 9.

ἐξακισχίλιοι] ἐὰν μὴ ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον, μὴ ἧττον ἐξακισχιλίων. 715 3.

ἐξαλεῖφειν] ἐξαλεῖψαι ὑμῶν οὐ δυνήσεται τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια. 976, 23. ὁ νόμος τοὺς γονέας σωσὶ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξαρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι. 1006, 21. ἐξῆλειψαν ἐκ τοῦ ὄρους τὸ ψηφισθῆναι γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ. 1318, 24. ὑμεῖς δ' ἴσως σκοπεῖσθε, εἰ χρὴ τοῦτον [scil. τὸν νόμον] ἐξαλεῖψαι. 468, 1. ἐξαλήλιπται τὸ ὄφλημα. 791, 12.

ἐξαμαρτάνειν] idem, quod simplex ἁμαρτάνειν. 259, 4. et 17.

ἐξαναλίσκειν] ἐξανήλωνται οἵ τε ἴδιοι πάντες οἶκοι καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει. 174, 23. ἐξανηλωμένα ἤδη τὰ παρ' ἐμοῦ ἐρῶντες. funditus exhaustam cernentes rem meam familiarem. 1211, 6.

ἐξανδραποδίζεσθαι] ἐξηνδραποδίσθη Τῖνος καταληφθεῖσα. 1207, 18. τὰ μὲν ὑπανιόντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι. 239, 1.

ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανιστάσας. 208, 21. ἐξαναστάντες μεταξὺ διεκωλῦοντες. 284, 23. ἐξαναστήσας. cum jussisset surgere. 1259, 3.

ἐξανατᾶν] idem quod simplex. ῥᾷστον ἀνάντων ἐστὶν ἑαυτὸν ἐξανατᾶσαι. 33, ult. τίς ὁ τὴν πόλιν ἐξανατᾶν; οὐχ, ὁ μὲν λέγων ἃ φρονεῖ; 319, 27. ἐξανατάθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ. 374, 18. est lex vobis: ἐάν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον ἐξανατήσῃ, πρίσαι, πλὴν ἀλῷ, δισσὰ ζημιῶν. 498, 5. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξανατᾶσθαι. 690, 17. ἐξανατᾶν et παρακρούεσθαι copulantur. 725, 26. ἐξηπατημένοι ὑπὸ πολλῶν τῷ λόγῳ. 1211, 9. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξανατᾷς ἔλεον. 577, 26.

ἐξανάτη] pro ἐξανάτησις, deceptio, illusio. ἐξανάτης ἕνεκα. 487, 10. τοὺς ὑπ' ἐξανάτῃ τῶν ῥηθησομένων ὑπὸ τούτου λόγους. 1116, 2.

ἐξανιστάλλειν φιλῖα. 251, 5.

ἐξάντλησις] ἐξαφάμενος μισητὸν πώδωνας. 797, 13.

ἐξαργυρίζειν] ὧν ἐνθάδε ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας. 59, 5.

ἐξαρίσκειν] ἐὰν τοὺς κυρίους ἡ δόρυς, ἢ δι' ἄλλης ἐστινοσοῦν ὁμιλίας, ἐξαρίσκηται. 1396, 26. ἐξαρίσασθαι πάντας, satisfacere, mores suos approbare omnibus, οὐκ ἔστι δυνατὸν τοῖς αἰσχρόν τι πεποιηκόσιν. 1397, 3.

ἐξαριθμεῖν] dicitur debitor æs alienum diluens, et in mensa numularii numis præsentibus refundens. *auszahlen, oder aufzählen in barer Münze* [*to pay down in ready money*]. ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρήματα ἐξαριθμῶσι. 832, 4. 1283, 4.

ἐξαρκεῖν] prodesse, vel sufficere ad approbandam alicujus excusationem. οὐδὲ γὰρ ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι τῶν συμμάχων, οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναιξίν. 573, 11. datum, in potestate positum esse. 497, 14. ἐξαρκεῖ τοῦδ' ὑμῖν. prodestne hoc vobis. 664, 10. satius, consultum esse, expedire. vel licere, datum vel opportunum esse. τότε περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἐξαρκέσει. 817, 11. ἐξαρκῶν. sufficiens. 823, 24. οὐκ ἐξήρκεσεν ἀνωλίς ἕκτον ἔτος. non suffecisset in sextum annum. 833, 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παροῦσαν. 1033, 12. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. non satis fuit illis istæc a me abstulisse. 1155, 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικουμένοις περιορᾶν. placuit illis has pati injurias inultis, iisque acquiescere et eas contemnere. 1273, pen. ἐστὶ πρός γε τοιοῦτον τὸν κατάστασιν, βραχύς μοι καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος, citat Schol. Herm. p. 128, 7.

ἐξαρπεῖσθαι] λίαν ἀναιδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρπούμενος. 818, 24. οὐκ ἐξαρπεῖται τὸ συμβάλλειν μὴ γενέσθαι. 907, 19.

ἔξαρος] τοιούτους θεὶς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἔξαρος ἦν μὴ τεθεῖσθαι. 570, 21. ἔξαρος γίνεται [id est, ἀρπεῖται] τὰς συνθήκας, ἃς ὤμοσε. 677, 22. ἔξαρος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. 679, 21.

ἐξαρτᾶν] ἐξαρτᾶσθαι στρατόπεδον. sibi exercitum adjungere, et pone se trahere, veluti filum ex se aptum, aut tanquam avis alas habet sibi appositas. 123, pen.

ἔξαρχος καὶ προηγεμών. chorum ductor, præsultor. 313, 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφαλίσθαι. vindicare. 100, 8.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα. illum, pro quo fidejussores spoponderant. 713, 1. ἐξεγγυημένοι. datis pro se fidejussoribus dimissi. 394, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα. *Bürgschaft für niemanden leisten* [*to become security for nobody*]. 724, 6.

ἐξεγγύησις, citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel, ut Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξελλαν ἐκ τῆς ἐργασίας. ex opere (metallico) vi expellere. 976, ult. 977, 1.

ἐξεῖναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξεῖναι ἀφείλετο, citat Demetrius Phalereus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea.

ἐξεστιν] ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα καὶ ἐξεῖπον. 540, 9.

ἐξέργειν δίκη καὶ φόβῳ τὴν δίκην. 555, 14. ἐκ τοῦ θυάτρου. 572, 12. et 18.

ἐξελαύνειν τὸ ἀμελεγύμενον γένος. 1089, 1.

ἐξελήγχειν] μὴ οὖν ἐξελήγχητε ὡς ποιῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά. 188, 25. ἐξελήγχονται al δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν ποιούντων ὡς οὐδὲν εἶναί τι οὖσαι ποιεῖν. 50, ult. ταῦτα μὲν ἐξελήγχονται [scil. ψευδόμενοι]. 92, 9. πάλαι πάντες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι. jam dudum e multis constiterat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse contemnendas et nullius momenti. 233, 3. ἵνα εἰς ἀκριβῶς ἐξελήγξαι με. 1216, 19.

ἐξελευθερικοὺς νόμους, citat e Demosthene Julius Pollux III. 81.

ἐξετάζεσθαι ἀκριβῶς. 418, 10.

ἐξεῦν] effundere (aquam). ἐξέρα τὸ ὕδωρ. 963, 9. 993, 17.

ἐξερημοῦν] ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος. 1053, 15. πῶς οὖν ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι ἐξερημώσειαν οἶκον, ἢ οἱ —. 1076, 24. ubi docet, quibus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος. *eine ausgestorbene Familie* [*a family become extinct*]. 1073, 14.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων, τἀπόλουθα τούτοις πράττειν. 312, 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθότων. qui ob cædem patriatam e patria ultra emigrarunt. 634, 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς πρίσεως χρόνοι. 501, 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι. præterierant. 655, 11. ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἤδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. desierunt, extincta, obliterata, extirpata. 688, 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἐνιαυτῷ. 900, 27. τοῦ ἐξελθόντος μηνός. mense proximo præterito. 978, 3. ἐξῆλθέ μοι ὁ χρόνος τῆς τριπραρχίας. elapsum est. 1209, 18. 1210, 26. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθών. in illa castra non egressus. 1353, 24.

ἐξετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται, id est, ἐξελεγχθήσεται. 23, ult. οὐ γάρ ἐστι ῥᾳδίως ἐξετάζειν, τί πέπραγται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξῃ τὰ δίκαια. 26, 4. πρὸς πλεονεξίαν καὶ τὸ πείθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων. 67, 16. δύναμις ἐξητασμένη (*gemustert, levied*) καὶ παρεσκευασμένη. 180, 3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψεύσω μου, ἐξετάσω. 229, 3. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξητάζομεν τὰ δίκαια ὑπὲρ ὑμῶν. gessi me. *bin ich befunden worden, oder habe mich finden lassen, mich gewiesen* [*I have been always found, I have always appeared, I have proved myself*]. 286, 4. ἐξὸν αὐτῷ μεσὰ τῶν μεδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι. 376, 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν. 330, pen. εἰ σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας, τοιαῦτα ἐξεταζόμενα φαίνεται. 378, 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξετάζετο [id est, εἰρίσκετο]. 434, 23. οὐδ' ὅλως ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν ἐξεταζόμενον. 535, 24. ἐξετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχρῆν τὸν φιλότιμον. 566, 27. οὐδαμοῦ τῶν συγχωρούντων τῷ δήμῳ ἐξετάσθη. 579, 20. ἐξετάσθης οὐδενὸς τούτων κατήγορος. 613, ult. ἐξετάζομαι ἐν γεφαῖς δημοσίαις καὶ ἀγῶσι. 701, 21. παρῆν καὶ ἐξετάζετο. 795, 8. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 19. πρὸς τὸν ἄρχοντα—οὐδέπω καὶ τήμερον ἐξήτασται. ad magistratum nunquam accessit, in ejus foro se nunquam conspiciendum præbuit. 980, 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προθυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει. 1121, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους. *zur Rede gestellt, zur Rechenschaft gezogen* [*brought to account, called to give an account*]. οὗτος δ' αὖ τοὐναντίον τὸν δεσπότην ὁ δοῦλος ἐξετάζει, ὡς δῆτα ποτηρὸν καὶ ἄστοτον ἰκιδίξων. 1124, 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾷς. 1125, 21. ἐξήταζες τὸν ἡμέτερον πατέρα ὅστις ἦν. 1126, 13. ἐν ἅπασιν ὅσοισπερ ἕκαστος ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται. 1305, ult. ἐξετάσθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος. 1307, 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πώποτε ὡς ξένος. 1307, 20. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος, me meimet copiam fecisse, *mich zu erst eingestellt, eingefunden habe* [*I appeared among the first*], versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρασκευάσας. 1470, 8. 1469, 16. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. 1469, 22. τοιαῦτά ἐστιν ἐφ' οἷς ἐξεταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν. 1468, 11. 1476, 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν. comparare, exigere. 1485, 17. τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἕνεκα ἐξητασμένη. comparata, excogitata, zugepasset, angemessen, zugeschnitten [*rendered perfectly conformable with, prepared in exact conformity with*], (disci-

plina Platonica). 1490, 15. et sic quoque p. 471, pen. πάντα ἐξεταστέα ἐστὶ τὰ βέλτιον.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λαμβάνειν οὐ παραιτοῦμαι. 308, 25. 499, 11.

ἐξεταστὸς] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξεταστὸν ποιεῖσθαι. aequum erat, nos nostrarum simultatum inter nos dimicationem facere, fortunamque odiorum nostrorum mutuorum, in nobismet ipsis, non in aliis periclitari. Exponit orator ipse in proximo πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι. 230, 15.

ἐξεταστικὸν, scil. ἀργύριον, idem est, ut videtur, atque μισθὸς τοῦ ἐξετάζεσθαι, id est, τοῦ παρεῖναι καὶ ὁρᾶσθαι ἐν μέσῳ στρεφόμενον, merces, data civibus invalidis, qui emeritis stipendiis, arma ferre et munia castrensia obire non valentes amplius, in urbe manerent, sic dicta, quoniam ἐξετάζοντο, præsto essent, copiam sui, quoties usus et necessitas esset, facerent magistratibus. *merces præsentiæ*. 167, 17.

ἐξεταστικῶς] τοὺς παρέργως ἐνταῦθ', ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum proposito diligenter et severe pensitandi consilia in concione agitata. 215, 10.

ἐξευρίσκειν] comminisci; meditando indagare. προφάσεις ἀδίκους ἐξευρών. 152, 7. τὰς εἴκοσι μνᾶς ἐκείνου αὐτὴν ἐξευρεῦσαν αὐτῇς ἀποδοῦναι. *erschwingen, auftreiben, ausfindig machen* [*to raise, to furnish, to make up*]. unde, unde extundere. 1354, 27.

ἐξέχειν] de sole oriente, ultra oram cœli exsurgente. περὶν ἂν ἥλιον ἐξέχειν. 1071, 3.

ἐξηγεῖσθαι τῷ κήρυκι τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam præconi verbatim præire. 363, 18. docere de jure sacrorum. ἤροντό με, πότερον ἐξηγήσονταί μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλεύσουσι. 1160, 10. ἐξηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα. 1160, 13.

ἐξηγητὴς] magister, qui alium docet, monet, instruit, consilia a se reperta submínistrat, *der Anstifter, Rädelsführer* [*the chief instigator, he who puts the whole machinery in play*]. Λάκριτος ἦν ἁπάντων τούτων ὁ ἐξηγητής. *er drehete die Bolzen, die andere verschiessen mussten* [*he prepares the weapons which the others are to use*]. 928, 20. interpres cæremoniarum et juris sacri. ἐλθὼν ὡς τοὺς ἐξηγητὰς, ἵνα εἰδείην, ὅ,τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων. 1160, 4.

ἐξήκειν] ad finem vergere, excurrere, vel jam præterisse. ᾧ μήπω ἡ προδισμία ἐξήκει. tempus prostitutum nondum elapsum est. *dem seine Frist noch nicht verstrichen ist* [*the term allowed to whom has not as yet expired*]. 1055, 4. μιλλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπεξομοσίας. 1154, 8. περὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔδει τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 17. τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριπαρχίας. 1211, 9. 1212, 26.

ἐξηκοντατάλαντία. 183, 8. et 11. classis contribuentium, quorum summam contributionis universæ conficiunt sexaginta talenta.

ἐξῆς πάντα. omnino omnia, nullo excepto. 722, pen.

ἐξιέναι] ὁ μηδὲ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ. qui, sorte jacta super delectu militari, vota faciebas, ut nomen tuum in iis ne prodiret, quibus necesse esset in castra exire. 558, 15. εἶτα τότ' ἐξιμεν. tum exibimus in castra. 730, 10. ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν. in publicum. 1182, 27. μήτε τοὺς ἐξιέναι [in aciem, in castra] κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζειν ἀνδρείους εἶναι. 1457, 1.

ἐξιστάναι et ἐξίστασθαι] in activo, mente dejicere, exsternare. ταῦτα ποιεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. *das entstellet sie* [*that confounds them*]. de statu mentis dejicit. 557, ult. ἐκστῆναι, decedere, discedere, deviare ab aliquo instituto vitæ, vel præcepto, vel decore. ἐξίστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρέγοντι κατέλιπον. 143, 13. ἐκστὰς τῆς ὁρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. 230, 3. ἐξίσταμαι οὐδενί. nemini concedo, de via quasi decedo honoris causa, aut certamen, contentionem cum nemine defugio. 331, 8. ἐξεστάκει τῶν ἑαυτοῦ δ' ἀπορίαν. bonis cesserat. 900, 20. 981, 3. ἀπώλετο ἐκεῖνος καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη. *er machte Banquerout* [*he became a bankrupt*]. decoxit. 1120, 24. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα. infitiatum, oratione a se amolitum. *ablehnen* [*to exculpate one's self, to disown*]. 363, 28. ὑπὲρ δέξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν. defugerant. 460, 2. 617, 15. ἐξέστηκα τὰ τοιαῦτα. devito, declino. 691, 3. σταμνοὺς ὑγδοήκοντα ἐξεστηκότας οἴνου. corrupti, acidi facti. 933, 25.

ἔξοδος] expeditio militaris, exitus in castra. ναυμαχίας, ἐξόδους πεζὰς, στρατείας. 259, 20. 267, 22. processus matronæ in publicum in vestitu splendido, et comitatu ancillarum. λαμπρὰς ἐξόδους ἐξιοῦσαν. 1182, 27.

ἐξοικεῖν] Athenis alio transferre habitaculam. ἐξῴκηκε Μεγάραδε. 845, 19.

ἐξόμνυσθαι] jurato aliquid recusare, detrectare, ejurare, excusata valetudine, vel alia quapiam sontica causa, cur imperata facere minus possis. 378, 18. ἐξόμνυσθαι ἀρρωστίαν. jurato valetudinem excusare. 379, 17. ἐξόμνυσθαι ἀναγκάσω. cogam eum juratum infitiari, aut factum id esse, aut se scire id factum. 396, 19. 1119, 10. et 24. 1190, 10. ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένους, 1310, 2. ταῦτα οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβου-

λίδης. non facile assit Eubulides hæc jurato infitiari. 1317, 7. ἀνηγάγετο αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλοπεύειν αὐτῶν. 1354, 4.

ἐξορίζειν] exterminare, ultra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον. 798, 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν ναμαθέων ἐξορίζουσι διάνοιαι. 808, 16.

ἐξόρυστος. 548, 27.

ἐξομνύειν] jurejurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξομνύοντες. 1265, 6.

ἐξορκοῦν] idem, scil. in præscriptam jurisjurandi formulam jubere jurare. 388, 16. 1119, 7. 1243, 26. (*auf den Eyd treiben, to make one swear.*) 1369, pen. 1371, 17. 1372, 1. b) jurisjurandi religione exsolvere, resecrare. 535, 23.

ἐξορμίζειν] navem e portu eductam tenere stantem extra portum ad anceram. ἐξορμίζειν τὸν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος. 895, 8. et 11. 900, 12.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας. 1073, 26.

ἐξαρχεῖσθαι] præsultorem agere. αὐταῖς πᾶσαις ἔμελλε ἐξαρχεῖν. 614, 23.

ἐξούλη] ἐξούλης δίκη, actio unde vi manuque. Si quis de prædio, domove, quam possessum ierit, ἐξέλκεται, expellitur. 528, 13. ἐξούλης λαχών. 540, 24. ἐξούλης δίκην ὑπομένειν φεύγειν. actionem adversus se institui agive patitur, ut adversus eam, qui bona pecuniasque alteri debitas per nefas detineat, eique deneget, cui debeantur. 543, 27. ἐξούλης ἂν ἐφυγον νῦν, ἀλλ' οὐκ ἀργυρίου δίκην. ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non æris debiti. 1240, 22.

ἐξουσίαν καταλείπειν. 213, 7. ἐξουσία τῆς εἰρήνης. eam per pacis veniam ea licet facere, quæ bello vetantur et impediuntur. 240, 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. sed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam. 403, 26. ἐξουσίαν ταύτην σχήσειτε. 428; 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se jactans. 1356, 2. ἐν τοιαύτῃ εἶμαι ἐξουσίᾳ τεθραμμένη. 1362, 13. ἀνοιδέντητος ὤν, οἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ. 1477, 14.

ἔξω] *foris*, h. e. in campo, in castris, ut opponatur ei, quod *domi*, h. e. in urbe, vel pace est. ἔξω γενέσθαι. 16, pen. ἔξω τῶν ἐναντίων καὶ τῶν ἐσχάτων ὄντων. cum sui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. universæ copiæ) foris, sub dio, sub pellibus agerent. 299, pen. τῷ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσιν ἔξω γενέσθαι. 49, 25. ἔξω βλέπειν. ad amicitias extraneas respectare. 332, 15. ἔξω αὐτῆς οἶσα ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ τοῦ τραύματος ἡ γυνή. 403, 4. τοὺς δὲ χείρους μὲν τούτων, ἔξω δὲ τοῦ πονηρεύεσθαι ἄγαν πλεῖσθαι. qui nondum ad famam prorsus perditorum et prodigatorum hominum grassati sunt. 798, 3. ἔξω πέντ' ἐτῶν. post quinquennium. 989, 27. μετὰ πέντε οἱ σώσοντες προσελθόντες, οὐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἔξω (id est, χωρίς). 1257, 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος οὖσι. 519, 21. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐνόμισαν τὴν ὥραν. extraxerunt negotium ultra mediam noctem. 1265, 3. ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν. nefanda verba jactare a causa præsente aliena. 1308, 22. ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν. 1347, 5. πῶς οὖν ἔξω γε τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι. qui fiat, ut vobis ipsis minus videamini desipere. 1450, 15. τῶν ἀλεκτοκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *welche davon nichts wissen* [*which were unknown to them*]. 1490, 14. ἔξω μὲ προσπλασιρεῖν γενέσθαι. 1471, 19.

ἐξωθεῖν] ἐξωσθῆσομαι τοῦ εἰπεῖν. excludar opportunitate dicendi. 720, 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις, rebus a præsente alienis, ἠγμένος. 228, 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιζευλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες. 437, 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισι. 780, ult. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῷ τοῦ δανείσματος. 1284, 22.

ἐξώλεια] ὄμνυε κατ' ἐξωλείας. jurabat ita, ut ipse semet extremæ pesti devoveret. 553, 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας. 642, 14. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus jurans, si sciens falleret, tamen falsum juramentum dixit. 1305, 12. ἐπαρασάμενον αὐτῷ ἐξώλειαν. 1204, 11. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ. 747, 13. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν. 1315, 11.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε. 332, 21. εὔχεσθαι αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. 363, 23. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης. 395, 7. ὧν γένος ἐξωλέστερον οὐδέν. 1342, 7.

ἐξωμοσία] jusjurandum, quo quis negat se nosse rem, aut gestæ interfuisse. 1119, 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex orat. de falsa legat.

ἑορτή] λαμβάνειν αὐτὰ εἰς ἑορτάς. 14, ult. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν. 1351, 27.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. jus denunciandi. 602, 11.

ἐπαγγέλλειν] denunciare, sive indicando rem factam, sive imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. referre ad Thesmothetas apud eos denuntiare. 600, 22. ἐπαγγελίας φανείσης ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν. cum denunciassem, h. e. at rem certo tempore loco que condicto faciendam imperassem. 1041, 4. 1069,

11. προσίλθοι τις ἀν καὶ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλαιτο ἀν (postulet, flagitet) οὐδὲν ὑπῶν. 1122, 19. ἐπαγγείλαντός μου θεραπεύειν τὴν ἀνδρωπον. 1159, 20. ἐπήγγειλα αὐτῷ ἥκειν ἔχοντα τὰς συνθήκας. 1181, 18. οὔτε ὕστερον ἐπήγγειλεν. neque postmodum diem dixit, quo in foro adesset ad causam dicendam. 1336, 12. ἐπαγγείλαντες πανδημεὶ στρατεύειν. 1379, 23. annuntiare. ἐπαγγελθέντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων. 1207, 12. In medio a) postulare. 354, 11. 401, 17. et 21. b) profiteri artem. sich wofür ausgeben [to profess]. καὶ γὰρ ταῦτα δυνὸς εἶναι ἐπαγγέλλεται. er will darinne stark seyn [that he will be, most powerful in, very clever in]. 938, 7. et 9. c) ultro polliceri, recipere quid faciendum, vel præstandum. ὑμεῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ Κόνωνα ἐπηγγείλατο. 231, 19. 660, 16. ἐπηγγελμένου τοῖς ναύταις μεγάλους μισθοὺς, εἰ τὴν ναῦν διασώσαιεν. 884, 13.

ἐπάγγελμα et ὑπόσχεσις copulantur, ut in eodem genere diversa. 397, 3.

ἐπάγειν] ἐπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, stimulant. 37, 8. ἐπάγουσι τὸν Πέρσην ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. 160, 15. αἰτίαν ψευδῆ τινὶ ἐπάγειν. über einen bringen, einem aufbürden [to charge one with, to impute to]. in aliquem conferre. 275, 4. et 22. ἐπάγειν δίκην. causam querelæ dare. 277, 12. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἐμοί. 310, 5. ἐπάγειν τίμημα, ὅ,τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. 523, 1. εἰ τοσοῦτον καὶ τηλικοῦτον κακὸν ἐπάγει τῷ ἀδίκως. imputat, insimulat, studet efficere, ut aliquis, qui sit insons, pro auctore facinoris habeatur. 548, 24. ἐπήγαγέ μοι φόνου αἰτίαν ψευδῆ. 550, 22. 552, 2. causam extrinsecus superinducere, vexationis ergo, quo causam præsentem hoc faceret perplexiorem. 970, 16. ἀλλ' εἶασε καθ' αὑτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι. 1147, 21. τοὺς καθ' ἑαυτὴν ἐάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι. 1229, 13. παρανοῦντων ἐμοὶ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi consciscere. mir auf den Hals laden [to lay the burden on my shoulders]. 1256, 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δουλείαν. 424, 9.

ἐπαγωγὸς] blandus, illex, lenocinans. ἐπαγωγοὺς λόγους, οὓς ἂν τις δείμενος ἐκ ποπορῶν πραγμάτων εἴπειν ἄν. 1368, 18.

ἐπαινεῖν] natura solent homines ἀχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτούς. 226, 22. ἐπήνεσε τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice scripto et proposito collaudavit eos. 414, 8. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 21. ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινοῦσι. 1022, 14. πῶς οὐκ ἄτοπον τούτους μὲν αὐτοὺς ποιητοτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, τοὺς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινουμένους χρηστοὺς ἡγεῖσθαι. 1234, 13.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τούτων καὶ συνεργόν. 752, 2.

ἔπαινος] τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν. 26, 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειν. 441, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέτεστι τοῖς τεθνεῶσιν. οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμα. 441, pen.

ἐπαίρειν] tollere, ut e. c. vocem. τυπάλλας ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνήν. 449, 14. rem verbis extollere, magnificare. τί φέρε τοῦ καιροῦ τοὺς ἐτέρους ἐπαίρουσι. 208, 7. impellere præstigiis orationis ad audendum, fidendum, bene sperandum, ad vanitatem et temeritatem. τοὺς μὲν ἑαυτῶν φίλους ἐπῆρε (inflare) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι. 286, 21. ἐμὲ οὐδὲν ἐπῆρεν, οὐδὲ προήγετο — προδοῦναι. 325, 10. ἐπῆρε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς δρασύνεσθαι. 1448, 6. ἐπαίρεσθαι. spe allici ad audendum. 284, 14. κἀρδεσι δ' ἀπορίαν ἐπαιρομένους. 851, 14. τῷ κατορθῶσαι τὸν δῆμον ἐπηρμένος. 967, 3. ἐπῆρας αὐτὸν οὕτως τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας. 1357, 26. ἐπήρθην ταῦτα γράψαι τὸν λόγον. 1403, 3. in medio. λόγους ἐπαίρεσθαι. jactare se in magnificentia vanæ orationis. 302, 13.

ἐπαισθάνεσθαι. 24, 5.

ἐπαιτιᾶσθαι] ἐπαιτιασάμενός με φόνου. 552, 1.

ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, ut in quæstionem adducta. καταδικάζειν τὴν δικλασίαν et τὸν δικαστλασίαν (soil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. condemnare duplo et decuplo, præter simplum valorem ejus rei, quam quis furto avertisse accusatur, e. c. valorem ovis, et tum præterea decuplum illius valoris. 733, 6.

ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει. consectari. 284, 6. γνώμαις. 284, 8. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν. obsequi, cedere. 805, 24. τοῖς καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακολουθητέον τῇ τούτων ἀνοσίᾳ. 1402, 14.

ἐπακούειν] auscultare. τῶν τοιούτων πραλίσεων πολλοὶ πρόσκεινται ἐπακούοντες τῶν λεγομένων. 1142, ult.

ἐπαλξις] ἐπάλξεις, ἃς κονῶμεν. 36, 16.

ἐπαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων. 1439, ult.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν. 196, 8. οὐδ' εἰς τὴν πρώτην ἐπανῆκται τάξιν. 1391, 22.

ἐπαναγκάζειν] idem, quod simplex. ἐπανάγκασται τὰ τοιαῦτα γράφειν. 974, 13. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι. 1068, 8. ἐπανάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἀνδρωπον ἴδοι σώφρονα καὶ χρηστὸν, τούτων πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν. 1460, 20.

ἐπάναγκες] necessario. 706, 21.

ἐπαναλίσκειν] præter, vel ultra tempus statutum, modumve ex jure præfinitum,

adhuc plus erogare sumtuum. 1219, 25. 1223, 13.

ἐπαμελεῖσθαι] *καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα ἕκαστον ὑμῶν ἐπαμῦναι βούλομαι.* 74, 8.

ἐπανασκάλλειν. 1292, 2.

ἐπαναφέρειν] *in Rechnung bringen* [*to bring to an account for*]. 1034, 8. referre, imputare ut causæ rei. *οὐδ' εἰς μίαν οὔτε δυνότητα, οὔτ' ἀλαζονείαν ἐπανοίσει.* 59, 26. *ταῦτα δὲ πύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὰν ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ.* 78, ult. *τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τοὺς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει.* causatur eos ista, aut accepisse, aut furatos esse, ipsis imputat. 829, 4.

ἐπάνειμι δὲ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὰς τὰ τούτων ἀδικήματα — Hermog. 417, 10. *ἀλλ' ἐᾶσον ἐπανέρχομαι, ὅτι* — 281, 26.

ἐπανέρχεσθαι] *εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν.* ad tabularum inspectionem receptum habere, si quid incidat dubii. 837, 14. 904, 6. *ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἑλληνικούς, ὅθεν ἦν τεταχρχῆς.* 1087, 8. *ἐπανέλθω εἰς τὸν πατρῷον οἶκον ὁ παῖς.* 1331, 23. *ἐπανελθεῖν* (enarrare) *τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι.* 1351, 23.

ἐπανίχνευ] *ἐπὶ ταῖς παρ' ὑμῶν ἐπανίσχυσις ἐλπίσιν. drauf harrende* [*confiding therein*]. alti quasi et pasti spe nostri auxilii perdurantes in malis suis cum patientia. 357, 10.

ἐπανιέναι] redire. *αὐτὴ* (ultro, sponte sua) *ἐπανῆκεν εἰς ἐμέ.* 1156, 3.

ἐπανίημι] remittere (a v. *lίημι* asperato) de pretio annonæ. ab immodico ad æquius pretium devenire. *ἐπανῆκεν ὁ σῖτος. der Fruchtpreis hat abgeschlagen* [*the price of corn has fallen*]. 889, 9. *δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας.* 26, 27. *τὸν παρόντα φθόνον.* 287, 7. b) *ἐπανίεναι* (ab *lίημι eundo*, cum leni) *εἰς τὸν πατρῷον οἶκον.* 1067, 23.

ἐπανορθοῦν] *ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι.* 12, 19. de *ἐπανορθώσει* pacis cum Philippo contractæ multa fit mentio p. 81. et 82. *τοὺς ἰδίους συλλήμους ἐπανορθώσασθαι.* 179, 17. *τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθοῦσθαι.* 570, 10. *ὑμᾶς δεῖ τοὺς ἐπανορθοῦντας φαίνεσθαι.* compescere flagitia, corrigere. 922, 16. *τὰ παρὰ τῶν αὐτῶν τρόπων ἁμαρτήματα ταῖς ἡμετέραις ζημίαις ἐπανορθοῦνται.* 1232, 13. *ἀφ' ὧν τὴν ἰδίαν τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσειν.* 1232, 10. *ἐπανορθούμενον τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα.* 1295, 20. *ἁμείνους ἐστὶ τὰ τῶν ἄλλων δεινὰ ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζειν.* 1429, 1. *ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον.* 1447, 1.

ἐπανόρθωμα τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων. 774, 19.

ἐπανόρθωσις τῶν νόμων. 707, 7.

ἐπάνω] *οἱ τούτων ἐπάνω τὰς πρεσυγορίας ἔχοντες.* 1390, 26.

ἐπαρᾶσθαι] *τί οὖν ταῦτ' ἐπάραμαι καὶ διατεινάμην αὐτοῖσι σφοδρῶς.* 275, 5. *ἐπαρᾶμαι ἐξέλειαν ἰμαυτῷ.* 747, 13. 1204, 11. *ἐπαράσασθαι ἀρὰς τινας δεινὰς καὶ χαλεπάς.* 1268, 25. *ἐπαρώμενος ἐξόλειαν ἑαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρασάμενος ἃ οὔτ' ἐγένετο, οὔτ' εἶδεν, οὔτ' ἤκουσεν ἀνθρώπων οὐδενός.* 1348, 15.

ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις. 316, 1. *ὅσα ἰδυνάμην ἐκάστῳ ἐπαρκέσαι.* administrare, præbere. 1214, 5.

ἐπαρτᾶν] *τὴν ταχίστην ἀσφάλειαν τῶν ἐπηρτημένων φόβων ὅτι καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.* 332, ult. *τοσοῦτος ἐπήρτηται φόβος.* 666, 14.

ἐπαρχος (lectio corrupta). 521, 27.

ἐπαυξάνειν *τὴν ῥᾳδυμίαν.* 38, 1. *οὐ δὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥᾳθυμίαν τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν.* 43, 15. *σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν, ἃ ποιεῖς, μεγάλην ἐπιφιτίαν ἐπαυξάνει* (exaggerat) *τῷ σώματι.* 1406, 6.

ἐπαυτοφώρῳ ἐξελέγχειν. 378, 12.

ἐπαχθὴς] *ἐπαχθεῖς λόγους φορίσασθαι.* 269, 21. *ἐπαχθὴς* qui sit. 580, 17. ad 22.

ἐπείγειν] *ἵνα μὴ δοκῶσιν ἧττον ἔχειν ἐπεσχθόντες.* in eo, quod ita festinassent. 394, 17. *διὸ ταῦτα πρᾶξαι ἠπείχθησαν.* 867, 4.

ἐπεῖναι] *ἐπόντος τοῦ φόβου τούτου.* hac formidine imminente. 517, 15. *εἰ μηδεὶς ἦν ἀγών, μηδὲ κίνδυνος.* si nullum certamen maneret, exspectandum, vel timendam foret. 517, 17. *ἴδιόν τι καὶ διαμαρτυρόμενον, ὅτι ὄρος οὐδεὶς ἵστατι τῇ ἰσχατιᾷ.* 1040, 16. 1047, 23.

ἐπείσακτος] aliunde importatus. *σίτου πάντων ἀνθρώπων πλείστου χρόμου ἐπεισάκτου.* 254, 21. 466, 22.

ἐπεισέρχεσθαι] *ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον. noch obendrein* [*yet over and above that*], etiam insuper in prædium meum irruperunt, (præterquam, quod gregem ovium abegerunt). 1155, 8.

ἐπεισιέναι] ex improviso supervenire conclusis alicubi, irrumpendo, quo non licebat. *μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισιέναι* (id est, *εἰσιέναι ἐπ' αὐτούς*). 776, 18.

ἐπεισπηδᾶν] ex improviso cum vi alicujus in domum irrumpere. 1156, 8.

ἐπεμβαίνειν τῷ καιρῷ. oportunitate temporis adversi abuti ad insultandum afflicto. 579, 22. b) in navem inscendere, in locum alterum, qui inde excessissent. *τοῖς ὑστέροις ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων.* 1214, 25.

ἐπεξαμαρτάνειν] vetustis peccatis nova addere. *οἶμαι, ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται χρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητέον ἐστί.* 595, 11.

Epexegesis. *τὴν βουλὴν, τοὺς πρυτάνεις.*

776, 16. quasi dicere voluisset, senatum, non illum Areopagiticum, sed hunc majorem, Dviros.
ἐπεξεργάζεσθαι] prioribus facinoribus adhuc alia nova addere. ἂν δ' ἐπεξεργάσατο τοιοῦτον —. 274, 18.
ἐπεξέρχεσθαι] litem persequi. 501, 14. 1324, 24.
ἐπεξείναι] ἐπεξήειμεν τοῦ φόνου τὸν Ἀρίσταρχον. 549, 24. ὅπως ἐπέξει τῷ μιαρῷ. memento hunc impurum in jure persequi. 583, 23. ἂν ὁ παθὼν (peremtus) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξέναι. 983, 22. ἐπεξέναι [scil. τῷ φονεῖ τοῦ φόνου] μέχρις ἀνεψιαδῶν κελεύει ὁ νόμος. 1161, 9. 1323, 19. τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξέναι. 553, 3.
ἐπέρισθαι] interrogare, in suffragia mittere. ταῦτ' ἐπήρετο ὁ ἐπιστάτης. 594, 26.
ἐπέρχεσθαι] in mentem venire. ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἑνίοις ἂν εἰπεῖν ἐπελθεῖν. 9, 9. 1420, ult. πολλάκις ἐμοιγε καὶ τοῦτ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι. 124, 25. 173, 18. ἴσως δέ τισι θαυμάζειν ἐπελήλυθε. 668, 4. ἀλλ' ἐάσω τόγ' ἐπελθὸν εἰπεῖν μοι. 206, 27. οὐκ ἀφ' ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι. incessisse. angewandelt habe [had seized upon, had befallen]. 738, 12. οἰόμενοι δεῖν διαφθαρῆναι, ὅτι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις. 1050, pen. ὧν ἕνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστίν. 1464, 4. b) invadere hostiliter, cum armis. 278, 22.
ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον. 1030, 19. ἐπερωτᾷ [scil. τὸν Θεὸν] ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. 1072, 12.
ἐπέτειος] in annum durans, valens. ὁ νόμος κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἐπέτεια εἶναι. 651, 16.
ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. 274, pen.
ἐπευωνίζειν] wohlfeil geben [to sell cheap], vilis indicare, vili vendere. 687, 24.
ἐπέχειν] inhibere, insistere. ἐπισχὼν, ὧν ὥρμηκε. 179, 14. ἐπισχεῖν ᾠήθη τινας τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν. 505, 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπίσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. cessationem fori indixistis, soletis per eos dies jurisdictionem suspendere. ihr stellet das Rechten ein [ye suspend judicial proceedings]. claudi jus fora. 518, 20. ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου τὴν δίαιταν. 541, 24. ἐπίσχες est formula, qua oratores jubent scribam recitantem insistere. quam ad rem utebantur quoque voce σίσταυσο. saepissime locorum occurrit. v. p. 718, 14. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε. 1128, 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον. 1154, 9. b) obtinere, dominari, eminere. τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει [id est, ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δυσήν. 311, 22.
ἔπηλυς] τοὺς εἰς τὰς ἐπιλυδας ἐληθότας σφόλεις. 1390, 6.
ἐπιπράζειν καὶ διαφθείρειν τὰ πράγματα. 97, 9. πλὴν εἴ τι τούτοις ἐπηρέασαι δίοι. 331, 13. ἐπηρέασαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀηδῶς ἔχεις. 500, 15. ἐπηρεάζειν ἐμοὶ συηκῶς. 519, 13.
ἐπήρεια ἐχθροῦ. 229, 8. ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου. 229, 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἀπάσης ἐπηρείας. 522, pen. πρὸς ἐπήρειαν δημηγορεῖν. 1426, 17.
ἐπί] cum Genitivo constructum significat a) *super*, vel *in*. (nam saepe istiusmodi praepositionum significationes inter se sunt admodum connexae, ut vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι τὴν τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γενομένην. 18, 1. ubi aequipollet praepositioni *in*. sequitur enim statim: οὐχ ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίγνεσθαι. 42, 4. οὐχ οἷός τ' ἐστὶν ἔγωγε, ἃ κατέστραται, μένειν ἐπὶ τούτων. iis acquiescere. 42, pen. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας οὕτω διεκνυμένης. 232, 15. ubi possit ἐπὶ etiam reddi per *coram*. coram veritate, h. e. coram tribunali veritatis. τὰ τοῦ καθ' ὑμέραν ζῆν συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν. 298, 3. ubi possit etiam *ex* reddi. τῶν διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων, scil. ὄντας. qui sunt in capite rerum gerendarum, iis praesunt. 309, 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἑστηθέντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρόν. aliis in rebus, locis, temporibus. 515, 10. οἶσι ἐπὶ τούτου μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάντων. 526, 21. ἐφ' ἑκάστης μαντείας. 532, 3. ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος. 538, 4. ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόρρης. 562, 9. τὸν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μαθεῖν πρόφασιν λαβών. arrepto praetextu, se id fecisse in pompa et temulentia. 573, 1. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα. 578, 20. ἐπὶ καιροῦ τινὸς αὐτοῖς ἐπιθεμένου Κερσοβλέπτου. 655, 17. ἐπὶ τῆς ἑκάστου φύσεως πάλαι τοῦτο τὸ πρᾶγμα κίκιρται. in vel *coram*. 770, 12. ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες. 1419, 4. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης. 1189, 20. conf. p. 946. 14. ubi cum dativo constructum legitur. b) *per*. ταῦτα πειράσομαι ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν. per summa rerum momenta eundo, capitulatim. 1390, 23. c) *propter*. ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργίζεσθαι. in omnes criminosos et omnia crimina pariter animadvertere. 574, 3. potest etiam ad *super* n. a. referri. d) *de*. κοινοὺς ἐπὶ πάντων ἐπαίνους ποιήσομαι. 1392, 23. e) *apud*. τὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μάχην. 300, 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλου. 973, pen. verum Harpocr. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλῳ. f) *coram*. ἐπὶ τοῦ διαστηρίου. 1367, 17. g) *atale, memoria*. ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, οὐχὶ πάλαι, ταῦτα

γένει. mea state, me superstite. 28, pen. τῶν ἐπὶ τῶν πραγόντων ἔργων. 34, pen. ἐφ' ὑμῶν. state vestra, et res gerentibus vobis, aut, auctoritate vestra. 984, 3. h) cum. οὔτ' ἐπ' ἀληθείας (id est, μετ' ἀληθείας) μυθωμίας εἰρημένα. 230, 19. ἐγὼ μὲν ἂν ἐπ' ὀνόματος τοῦτου. cum hoc nomine, h. e. in ejus possessione et usurpatione, gessi id et usurpavi. 1000. 21. i) *sponte*, vel *spontis*. ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, sponte vestra per vosmet ipsos, sine adventitio magistro, monitore, vel instigatore, οἷσί τε ἦτε ταῦτα συνήναι. 656, 7. ἐφ' ἑαυτοῦ. sponte sua, arbitratu suo. 688, 26. τὴν βουλὴν (senatum Areopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἑαυτῆς, suæ spontis, εἶναι, in secreto, procul a turba, res suas agere, nemine interpellante. 776, 21. ὅπου δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὑτῶν, per se, in natura sua, simpliciter, destricta ab omni fuco adventitio, ὑμῖν ἐστὶν ἐμφανῆ ποιῆσαι. 1106, 14. k) *pro*, vel *ex. νόμους* ἐπὶ καιροῦ τιθέντες. leges pro modo et necessitudine temporis cujusque latas. *gelegentlich, nach Anweisung, Veranlassung und Erforderniss der jedesmaligen Umstände* [*as occasion offered, according to the indication and exigency of existing circumstances*]. 484, 20.

Cum Dativo constructum significat a) *super*. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus præesse. 21, 19. quamquam reddi quoque potest *in*: in actione rerum esse. ἐπιμαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. commentariensis mensularii, qui mensæ ejus præest. 946, 14. conf. p. 1189, 20. ubi cum genitivo constructum legitur. πλεονεκτεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. navigaturum eadem in nave, qua merces, ita ut iis invigilet. 928, 11. b) *in*. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐάσαντα διατρίβειν. 22, 25. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδεκασκεπότα (subaudi εἰλημμένον). 378, 12. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. 533, 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. in judiciis peculatus, vel repetundarum. 605, 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ προαιρέσει ζῶσιν. sectam cupiditatis sectantibus. 662, 17. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὀργῇ. 758, 25. ἐφ' ἑαυτοῖς οἰκ οἴονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι. 744, 27. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι κελεύουσι, id est, ἐν τούτοις, ἐν οἷς. 803, 14. c) *penes*, in arbitrio et potestate alicujus. οὓς ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ κολάζειν. 90, 16. ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες. cum vestram in potestatem dedissent. 300, 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται. 420, 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστῆσαι τὸ πρᾶγμα. 596, 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται. 604, 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγένετο, ἐφ' ὅτε ζοὐλοντο ὑμῖν ἀποδοῦναι. 1185, 13. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκειν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων πλεονεξίᾳ. 1234, 19. μόνοι τοὺς νόμους, μεθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. 1341, 15. d) *adversus*, in fraudem, damnum, molestiamve alicujus. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. nostræ noceat. 70, 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίᾳ δυνάμεις κεκτημένους. 661, 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα. contra nos facientia, nobis noxia. 665, 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν. 701, 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει νενομοθετημένα δεινά. 739, 6. τοὺς νόμους ὧντο, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν. 742, 20. quamquam hoc ad locum *de* et *in* quoque referri potest. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔστεθε τὸ ἴδιος τοῦτο κατασκευαπότης. 1236, 5. ὑπερῆρεν ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. adversus se stantes. 1395, 23. e) *ob*, *propter*, sive causam, unde res profecta et effecta fuit, sive finem propositum significat. ἀδεξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. exsistens, efflorescens e facinoribus, ea consequens. 12, 19. potest hoc etiam ad locum *post* referri. εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ, pro mercede, τι λέγειν. 398, 19. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν. ob præclara facinora, vel e gloriosis factis, vel post ea venientem. 35, 11. τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quæ aut sperant, aut jam abstulerunt, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἁμαρτάνειν πεισάντων. 58, 8. ἐπ' ἀνδρίᾳ δόξαν ἔχειν. 155, 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι. 246, 14. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γε. non enim profecto benevolentiæ ergo. 317, 8. τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. spe lucri, aut devincti largitionibus. 447, 23. ἐφ' αἵματι φεύγειν. ob reatum cædis contractum. 548, ult. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ —. 550, 8. ἐπ' οὐδενί. nulla de causa, vel nullum ad finem. 558, 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένειν. eo quod invito sibi Athenis manendum fuisset, judicii causa, cujus exitum præstolaretur. 571, ult. ἐπὶ χρήμασι. 610, 12. 752, 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσπέμφθησαν. quarum tuendarum et exercendarum gratia. 776, 24. πολλαχοῦ ἂν ἄν τις ἐπ' ἐλευθέροις ποιοῖν ἴχνη. potest varie reddi. tametsi alicui liberi sint. item, in damnum liberorum. ego vero sic arbitror accipiendum. ob liberos ingenuos. quorum pater, viduus factus, pellicem sibi adsciscat, quæ curam liberorum gerat, eos alat, lavet, comat, vestiat, regat. 637, 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα. jurisdictionis ergo, quo jus corrumpatur, et secundum largitores dicatur. 1137, 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγοροῦσι. 1300, 12. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πρέπος φέρειν. 1339, 20. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὶ, διαφθαρέντων. über welchen zu

halten, ihr da seyd, ihr dazu bestellet seyd [*for the maintenance of which ye are constituted*]. 1427, 1. ἐπ' εἰνάῳ. ob benevolentiam, ex animi propensione, aut, ad eam declarandam. 1431, 4. ἐφ' οἷς, quibus criminibus obnoxium. ἀφῆκαν Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δυμοσθένην ἐκβαλκιώτης, ob eadem ipsa, vel, earum obtentu. 1483, 26. f) *pro.* studio, vel spe adipiscendi, vel fine proposito, vel lege dicta et conditione stipulata, sub pacto, item pignore oppositio. ἐπὶ πολλῷ, scil. τόκῳ. sub pacto magni fœneris. *unter Bedingung und Zusage einer starken Zinse* [*under the condition and promise of a high rate of interest*]. 13, 22. 103, 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι. 58, 8. ὄχους παρά τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo jurejurando spondeatur, operam datum iri, ut pacti conditionibus serviatur. 235, 14. οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐκπεσεῖσθαι τὴν εἰρήνην. 238, 19. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi spe ductum, aut vinculis obstrictum largitionum. 240, ult. 398, 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. salutis ergo, quo navis servetur. 293, 1. ἐπ' ἀργυρίῳ λέγειν. pro mercede, seu seperata, seu jam data. 398, 19. ἐπὶ τοῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ἅμιλλαν ποιεῖσθαι. ubi honores a plebe tribuendi quasi præmia sunt certantibus proposita. 490, 1. ἐφ' ἑαυτῷ χρήματα τῶν τοιούτων (id est, ἀντὶ τῶν τοιούτων) λαμβάνειν. pro semet, h. e. pro præstatione corporis sui, pro patientia plagarum aliarumve talium contumeliarum mercedem accipere, neque pœnas earum in jure repetere. 529, 2. ἐπ' ἐχθρᾳ ἰδρίζειν. sive inimicitia incitatum, sive, quo simultatem prodat atque satiet. 532, 14. μή τι γε ἐφ' ᾧ ἑτέρους εἰσπράττειν, id est, ἐπὶ τῷ ἑτέρους εἰσπράττειν. 607, 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἀγωνιστῶναι τῶν Ἑλλήνων. quo Græci libertate gaudeant. 661, 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις. secundum leges, vel earum tuendarum ergo. 718, 8. ἐπ' ἀργυρίῳ πράττειν τι. 762, 20. ἐπὶ δραχμῇ (sub pacto, sponsione dandarum in minas singulas drachmarum singularum menstruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίου τάλαντον. 816, 12. 819, 1. ἐπ' ἐνίοις ὀλοαῖς ὀφείλειν τὸν πρῶκα. 818, ult. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραπόδοις. pro mancipiis oppigneratis. 822, 8. τὸν ἐμὸν μητέρα ἐγγυᾶν ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν μναῖς. despondeas ei matrem meam sub conditione 80 minarum, ut aut neutrum sine altero haberet, aut utramque una. 840, 18. κύριος τῶν ἐμῶν γενήσεσθαι ἐπὶ τούτοις. sub conditione, ut iis pactis staret. 840, 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζειν (id est, διὰ τοῦ δανείζειν) παρόντας. magno quæstu facto per fœnus e bonis meis fœnori elocatis. 855, 13. ἐφ' ὅτῳ μεσεγγύσει τοὺς οἴκους. 862, 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν. ea mutuum alicui credere, quo frumenta coemat, quibus e venditis nomen contractum dilnat. 885, 17. ἐπὶ ἑτέρῳ ὑποθήκῃ. sub sponsione, vel præstatione alicujus pignoris. 908, 21. ἐπὶ τῇ ἰσχατιᾷ ὀφείλειν χρέα πολλά. 1041, 19. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, *auf Pfand* [*on pledge*] οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε. 1185, 12. ἐπὶ μισθῷ συναγορεῖν. 1232, pen. ἐπ' ὠνοῖ ὀβολοῖς δανείζειν τοῦ μηνὸς τὸν μῆνα. 1250, 20. ἐπὶ τῇ πὶ δανείζεσθαι τριακοντάλιας. super navi, ut ea creditori oppignoretur pro arrha æris reddendi. 1283, 18. ἐπὶ ταύτοις ταῖς ὁμολογίαις δανείζοντας. in hanc legem. *auf diesen Vertrag* [*on this stipulation*]. 1284, 17. ἐπὶ διφθορᾷ χρήματα διδοὺς. juris æqui perverendi ergo, quo veritas et sanctimonia judiciorum violetur. 1137, 3. ἐπὶ δυσγενεῖ διδόναι θυγάτηρ τριάκοντα μνᾶς. quo filiam elocet. 1362, 8. ἐπ' ἐνίοις ὀβολοῖς τοκοφορεῖν. 1362, 26. g) sub obtenta, prætexta. ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι. *auf dem Nahmen, und auf Rechnung der Götter* [*in the name, and on the score of the gods*]. 495, 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς φύλακος. quasi fiat ad reip. commodum, e rep. 917, pen. h) *post, secundum.* τὸν ἐπὶ Κυνὶ, scil. δίνοι ὅρον. post occasum Canicularis. 927, 3. 936, ult. i) *apud*, vel *coram. τόκον τινὰ ἐν Φρεαττῦ καλούμενον ἐπὶ Θαλάττῃ. 646, 9.

Cum Accusativo denique constructum ἐπὶ significat a) *ad.* ut, ad agendum gerendumve quid. μὴ πρασσόντων (scil. πρὸς ὑμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, scil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς πρασσόμενοι. 234, 22. ἐπὶ τὸν πόλεμον τῶν καταστήσαντα Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum constituistis. 677, 17. ἐπὶ καλὸν ἡ χρυσὸν πρᾶγμα χρήσιμος. 779, 14. ἐπὶ ταφαλὸν, præcipitanter, festinate, sine mora, εὐθὺς εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. ἐπὶ τὸ δίκαιον εἶναι. in bonum cedere, proficere, salutare esse. 1072, 15. ἐφ' ἃ εἰσεκαλέθη. quæ bona ut adipisceretur, ideo fuisset adoptatus. 1089, 6. εἰς τὸ γεγραμμένον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (ubi potest quoque *apud* reddi). 1091, 26. 1091, 14. ἐπὶ δίετες ἐξίοντι. ad biennium, totum biennium. 1135, 4. ἀπογράφειν τὸν κρίνον ἐπὶ δύο ἡμέρας. præfinire terminum hidui, quo transeato veniendum sit ad judicium. *auf übermorgen vorladen, vorbescheiden, bestellen* [*to summon, cite, or appoint for the day after to-morrow*]. 1151, ult. ἐπιτιμᾶσθαι μνᾶς ἐπὶ τόκοι — ἐπὶ ἡμέραν. 1212, 1. τὸν δ' ἡμέραν προφὴν αὐτῆς διαρεῖ διδόναι. 1214, 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἔκον οἱ δεδανεισμένος. ad exigendum usuras. 1225, 14.

b) *apud*, vel *super*. ἐγγύη ἡ ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. ἀναβεβίωται ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *an die Banc wieder zurück bezahlt waren* [*were paid back again into the bank*]. 896, 7. ἀναστρέφεσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. *die Summe, die in der Banc stund* [*the sum actually in bank*]. 900, 14. ἀφεσόφελε τὰ ἔνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *an die Banc schuldig, dass sie es an ihm zu fodern hatte*, ant *dass man das Geld an der Banc zu fodern hatte* [*indebted to the bank, for which the bank had a claim on him*, ant *which he had a claim on the bank for*]. 945, 23. ὀφείλω Πασίωνι ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *er ist auf die Banc schuldig*, oder *der Banc schuldig* [*he is indebted at the bank*, or *to the bank*]. 1111, 12. c) *adversus*, in damnum. ἐνόμιμος ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν. 16, 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβούλοντο. 22, 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. hæc in caput vestrum struuntur. 73, 27. ἀρπάζων φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. quo vos oppugnet, et copiis e rapta coactis vos subvertat. 146, 20. Θηβαῖοι τούτοις δὲ συμμάχους ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρῆναι. 209, ult. ἐκεντήκισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὸν Ἀστυπάν. 248, 13. πομπὴ δυνάμεως ἄλλων σύμμαχα ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐστί. 450, 11. ἦχε ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν. 537, 5. τότ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκους ἐκ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή. 555, 23. ἐνδέχεσθ αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. 900, 18.

ἐπιβαίνειν] ἐπὶ τὸν ἱερὸν χόρον. 278, 21. ἐπιζῆναι τῆς χάρας. 1394, ult. Θετταλίας ἐπιβῆναι. 12, pen.

ἐπιβάλλειν] convenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετειληφέναι ταμίζω τὸν πόλεμον. 312, 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἕκαστι καὶ μαλιστά γε σοι. 317, 1. b) irrogare mulctam, sive simpliciter, sive cum addito ζημίας, aut ἐπιβολήν. 572, 19. ἐπιβάλλειν ἔστιν κύριος κατὰ τὸ τέλος. 1076, 19. In medio: in animum inducere, cosari. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὅρκους. 282, 14. et 27.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut ministri nauclari, *die Matrosen* [*the common sailors*], aut vectores quicunque, præter milites classiarios. nam hi eo nomine non veniunt. 883, 13. et 23. 1286, 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις. 1209, 11. verum Harpocrat. ait milites classiarios ἐπιβάτας appellari.

ἐπιβιοῦν et ἐπιβιῶναι] ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πέντ' ἡμέρας. 1033, 15. 1034, 3. 1273, 3.

ἐπιβολή] mulcta arbitraria. 572, 19.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφότερα εἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθομένους. 134, 25. τὸν ἱερὸν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι. 520, 2. ἐπεβούλευσε φασὶν λαβεῖν τῶν ἐπεργασμένων δίκην. clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci ultionem. 542, ult. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἡμετέροις ἐπιβουλεύοντα. 865, 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς πωεῖν. 932, 7. ὡς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα παθεῖν. 973, 19. οὗτος εἴς τι χρήματα καὶ τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐπιορκεῖν ἐπεβουλεύθη. 993, 9. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύειν, τοῦ πιστεύεσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγονέναι. 742, 9. ἃ τοὺς ἄλλους ἐπιβούλευσε ποιῆσαι, παῖδον αὐτός. 884, 1. ἐπιβουλεύειν ἀνεθρᾶναι. 900, 13.

ἐπιβουλὴ] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀνάγκη καὶ βίᾳ κατέχωνται τὰ πράγματα. 154, 10.

ἐπιγαμίαν διδόναι δήμῳ τινί. jus uxores ex se ducendi, et illas peregrinæ mulieres pari jure sibi in urbe, quo ducantur, atque urbanæ ipsæ. 256, 6. ποιήσασθαι. 291, 4.

ἐπίγαμος θυγάτηρ. nubilis. 1009, 14. 1025, 4.

ἐπιγίγνεσθαι] supervenire, accidere, contingere, ut v. c. morbi solent. ἐπιγενομένης δὲ ἀβρωστίας Πασίωνι. 946, 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθώσεις ὡς οὐκ ἀνειλκφα. *die fälligen Puchtzinsen* [*the farmers' rents that had become due*]. statis dependendas temporibus mercedes, sibi competentes et e bonis provenientes. *die ihm zu, oder anheim fallenden.* [*falling in to, devolving on him*]. 947, 7. οἱ ἐπιγιγνόμενοι. post nascentes, posteri. 689, 16. 1371, 2.

ἐπιγνώμων, censor, æstimator, arbiter, τῆς τιμῆς, pretii, τοῦ παιδός. 978, 11.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς τυγχάνειν. 491, 5. ἐπιγράμματα τῆς αὐλείας ἐπιλὸν ὡς καλὰ καὶ ζυλστὰ κατὰ σανιδὸς τοῦ χρέου. 615, pen. πρὸς τρία ποντα μιᾶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσούτων χρημάτων εἰς τοσοῦτον ἀγῶνα καθίστημεν. in discrimen mulctæ tam enormis pendendæ devenimus ob læsionem, cujus rei agimur, quæ læsio, prout ipse libellus accusatoris eam æstimavit, pluris non est, quam dimidii talenti. 985, 12. est igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel æstimatio damni a reo accusatori dati literis consignata.

ἐπιγράφειν] φασκοῦσι ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς. 1378, 1. ἐκάλεσαν αὐτοὺς ἐκέλευσαν τὰ ἐληλεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς ποιησούσας τοῦ ἔργου. 1378, 13. b) litem æstimare, eum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantam mulctam sibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaveram. 847, 7. In medio: curare, vel pati, auctor esse, ut a commentariensi alicujus nomen in tabu-

lis publicis, vel in libello accusatorio, scribatur, velut subscriptoris, aut testis. ἐπιγραψάμενος κλητῆρα. 542, 20. ἐπιγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ. 1097, 6. et 13. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγέγραπται. 1251, 7. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῆ καὶ ἐπιγέγραται μάρτυρας. 1266, 17. ἐπιγραψάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτόν. cum Bœotum scribi reum in forum citandum curassem a scriba publico in libello meo accusatorio. 1013, 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις. qui sententiis alienis inscribi se velut auctores, aut suffragatores patiuntur. 1359, 17. b) *angeben* [*to declare, to propose, to give in the name*]. ἐπιγραψάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ. 1054, 18. οὐ γὰρ ἂν ξένον καὶ ξένην τοὺς ἡμαυτοῦ γονέας ἐπιγραψάμενος. 1314, 26. c) pro simplici γράφειν. ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον (*angeschrieben, to set down in writing*) εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκωνος καταλειφθέν. cui ut redderetur illud æs, in tabulis esset scriptum et præceptum. 1238, 12. p. 1241, 17. est eadem de re simplex γεγραμμένον.

ἐπιδανείζειν] ἐπιδανείζεται λάθρα ἡμῶν. nobis insciis, super mutuum æs a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque sumit. 908, 26. ἐπιδανισάμενος ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χρήμασι. 914, 2. ἐπιδεδανισμένον ἐκ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ χρήματα. qui ingentes æris numerati, aut mercium æri æquiparabilium summas creditoessumsisset, corrogasset a vestris negotiatoribus. 922, 3. αὐτοῦ τοῦ ἐπιδανίσαντος. 930, 18.

ἐπιδεικνύειν] ἐπίδειξα τὸν ἄνθρωπον. fœminam sic cubantem medico et testibus demonstravi. 1159, 27. ἐπιδείκνυτε, exemplo vestro proposito docetis, παίσαις ποιεῖν ὅ,τι βούλονται. 1383, 13.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. τοὺς μὲν γὰρ φιλοσόφους, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι προσήκει, ostensionales, pompaticas. 1401, pen.

ἐπίδειξις] exhibitio speciminis, cum aliquis artem quampiam suam publice ostentat. *Probe, Meisterstück* [*a specimen, a sample*]. ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι. 319, 9. ἐπίδειξιν τῆς ἑαυτοῦ σοφίας ποιούμενος. 785, 17.

ἐπιδέκατος] denus quisque numus, e. c. singulæ drachmæ de denis quibusque drachmis. τὸ ἐπιδέκατον τούτου (hujus mulctæ) τῆς θεοῦ εἶναι. 1074, 24.

ἐπιδέχεσθαι] τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν. 139, 1.

ἐπιδημεῖν] versari in urbe. ἐπεδήμησεν εἰς (*ob*, vel *per*) μυστήρια. 1352, 19. ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρα. 1357, 17. b) redire in urbem ex itinere. ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας. redux in patriam e peregrinatione factus. 1173, 5. 1175, 1.

ἐπιδημία] commoratio in loco quodam. ἐπιδημία ξένων οὐ πάνυ ἦν αἰτία. peregrini non admodum multi ibi commorari solebant. 1357, 9.

ἐπιδιατίθεσθαι] ἐδίξατο τὸν ὅρκον, ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, ἐὰν μὴ ὀμόσῃ τὸν ὅρκον. cum hac de re cavisset ære certo deponendo. 896, 22.

ἐπιδιδόναι] ultro, gratuito dare, aut recipere daturum. τἀναλωμένα ἐπίδοσα. *habe ich ihnen geschenkt, erlassen* [*I remitted, I gave as a donation*]. 264, 15. ἐφ' οἷς ἐπιδίδωσι, τετίμηνται. 264, 26. ἐπίδοσις ταῦτα τῷ δήμῳ. 266, 21. εἰς σωτηρίαν ἐπιδίδοσαν. quo tempore agebatur de servanda patria, in salutem ejus. τριῶν ἐπίδοσις. 566, 12. et 13. ἃ μὲν ἐπίδοσίς ταῦτ' ἐστὶν, ἃν οὐδὲν γέγραφαι. 267, 3. ex orat. pro corona. ἀν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπίδοσις, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπολύπους εἶναι φημί. 263, pen. ἐπιδόσεμεν ὑμῖν τάλαντον. 918, 21. et 27. de patre usurpatur filiæ dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον. 1009, ult. b) conferre. ἐπιδιδόναι οὐδὲν πρὸς ἀνδρείαν. 1408, 16. c) increbrescere, gliscere, crescere, proficere. οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον ἢ τὰ τοῦ πολέμου κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδόσθαι. 123, 14.

ἐπιδικάζειν (in activo) dicitur magistratus petenti hæreditatem, aut aliud aliquod bonum, item virginem hæredem orbam, sententia sua adjudicans; petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι (in medio), cum adjudicari sibi curat, et impetrat. Construitur cum genitivo rei petitæ. ἐπιδίκασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις τὸν κλῆρον τὸν Κόνωνος. 1174, 17. ἐπιδικάσατο τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου κατὰ τοὺς νόμους. 1051, 6. παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι. 1052, 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι, καθότι ἐπεδικάσατο, οὗ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα. Archon debet inquirere, quo titulo is, qui hæreditatis postulatur, eam hæreditatem in jure petierit atque impetrarit. 1055, 5. ἐπιδικασάμην τῆς τούτου μητρός. 1075, 25.

ἐπιδικασία ἀτελής. adjudicatio (hæreditatis etc.) irrita, cassa. 1055, 1. ὑπὲρ οὗ τοῦ κλήρου τὴν ἐπιδικασίαν ποιούμεθα. cujus hæreditatis utri sit adjudicanda, nunc in jure experimur. 1084, 16.

ἐπίδικος] controversus, controversiæ obnoxius. ἐπιδίκου ὄντος τοῦ κλήρου. 1074, 1.

ἐπίδοσις] incrementum. ἁπάντων πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφότων. 123, 12. ἐπίδοσιν ἔτι πολλὴν ἐχούσης τῆς σῆς φύσεως. 1407, 27. ἐπίδοσιν μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν. 1413, 22. ἐκ τοῦ Πλάτωνι πλησιάσαι τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν. profecit. 1415, 14. b) largitio spontanea, contributio pecuniaria gratuita ad necessitates pa-

triem. 566, 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. 285, 19.

ἐπιδρομὴ] τὸ ἐπ' οὐσίας καὶ πλούτου φυσικὸν εἶναι τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν. 559, 25.

ἐπιείκεια] fama præclara honestatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν. 919, 5.

ἐπιεικὴς] probus, honestus, fidus, frugi. μεμέτρηκε τὸν νοῦν αὐτῷ ὡς ἐπιεικεῖ προσέχειν. 606, 2. τί δὴ ταῦτ' εἶα, φάσκων ἐπιεικὴς εἶναι; 606, 3. ἐπιεικεῖς δικασταὶ εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum. 915, ult. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ' οἰόμενος ἐπιεικεῖς εἶναι ἀνθρώπους. 925, 10. ἐπιεικῆ δόξαν ἴσχων. 1343, 2.

ἐπιεικῶς] sæpenumero, crebro, plerumque. 10, 7. 450, 14. b) sic satis. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. hinc proficiscentibus ipsis, erat pretium frumenti sic satis ingens. *in siemlich hohen Preise* [*at a sufficiently high price*]. 1285, 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. sic satis commode. 1364, 27.

ἐπιέναι] accedere, aggredi, adoriri, invadere. ὡς ἐπιὸν (id est, ἐξ ἐπιδρομῆς) ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσεσθαι. se eversurum et subacturum esse omnia a primo statim impetu, aggressu, cedentia statim, neque resistentia. 15, 12. b) de rebus futuris, imminere, instare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου. 423, 27. τῆς ἐπιούσης ἡμέρᾳ τῷ τύχῃς μὰ οὔσης προδήλου. 633, 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί. de rebus futuris. 1487, 5. c) in mentem venire. οὔτ' ἐπέργασθαι ζαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν ἐπῄει. 392, 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐφῄει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν. 576, 27.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις ἐπιζημίοις. 280, 16. locus perobscurus, ænigmati simillimus.

ἐπιζητεῖν] idem quod simplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλὴ, senatus Areopagiticus, ἐπιζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσα —. 271, 16.

ἐπιθάνατος ἦν ἐμοῦ ἀποθυμοῦντος. morti propinqua. 1225, 1.

ἐπιθυμεῖν] πολλοὶ πολλάκις μείζονα ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν. 658, 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων μου. 1272, 3.

ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμητὰ τῶν ἡμετέρων ἰδὼν καὶ νόμων. 661, ult.

ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἴδιοι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν. 638, 13. οὐδὲν ἴχει τελευτὴν [id est, τέλος, vel παῦλαν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. 658, 7. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρείττω τῶν ἐπιθυμιῶν περᾶσθαι ποιεῖν. 1438, 11.

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *der Factor, Buchhalter, der oberste Gehülfe des Banquiers* [*the agent, bookkeeper, head clerk of a banker*]. 946, 13. 1189, 20. 1193, pen.

ἐπικαίειν] ulcus amburendo sistere. 798, 24. v. ἀνακαίειν.

ἐπίκαιρος] μὴ προσλαβὲν τοὺς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. opportuni. 234, 14.

ἐπικαλεῖν τεθνηῶτι. de defuncto queri. 1241, 5.

ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν πάντρον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν, e vectigalibus, reditibus annuis, ἢ τἀρχαῖα ἀναλίσκειν διώκει. 829, 8. 834, 2.

ἐπικατατίμνειν [scil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντός. cuniculos suos in alienos adigere. *dem Nachbar in seine Schacht einhauen* [*to cut into his neighbour's shaft in the mines*]. 977, 7.

ἐπικηρυκία] inducias, pax, tranquillitas ad certum tempus per fetialem indicta. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκίαν. 61, 23.

ἐπικηρυκεύεσθαι] depecisci, decidere cum aliquo. 888, pen.

ἐπικηρύττειν] præconis voce mercedem publice ei promittere, si quis aut vivum aliquem, aut caput ejus dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῷ τοὺς Θηβαίους χρήματα ἐπικηρυχέναι. 347, 26.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. merces ab hoc temporis articulo inde jam nunc, periculo creditoris ire per mare. *das Guth gienge nunmehr in See auf Risco des Gläubigers* [*that the merchandise is from this moment forward sent to sea at the risk of the creditor*]. 915, 13.

ἐπικίνδυνος] anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνους ἔχουσα προσόδους. vectigalia dubia. 948, 2. ἀκούειν μὲν ἡδεῖαι, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι. 1452, 22. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι πάρ' ἴδος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι. 1470, 14.

ἐπίκληρος] virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis ejus et corpore et bonis sit potiturus. 182, 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἦκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα. 976, 12. nam Archon Eponymus earum causas disceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκίων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι. 940, 10. ἐπικλήρου qui sit κύριος, tutor, jure præditus eam elocandi. 1134, ult. sqq. jura quædam earum 1135. circa finem. ἐπικλήρου ἐπιτρόπου κληρονομήσας. 1311, 17.

ἐπικληροῦν] per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλαις ἐπικληροῦσαι συμμορίαις μέρος ἓν χρεστὸν ἑκάστῃ. 183, 21. εἶτ' ἐπικληροῦσαι τὰς φυλάς. 184, 6. et 9. τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητάς. 519, 1. ἐπικεκληρωμένων ἤδη τῶν δικαστηρίων. judicibus jam sortitis et curias, ubi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi. 978, 5. ἐπικλήρωσεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per

sortem provinciam cuique suam assignavit, secundum tribus puta, aut vicos urbis, ubi quisque negotium suum ageret. 1145, 12.

ἐπιλύειν] vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπιλῦναι τὰ πράγματα, subaudi ἑαυτά. 30, ult.

ἐπικοινῶν τινί. communicare cum aliquo causam, vel consilia. 855, 6. ubi vitiose dant libri ἐπικοινωνήσαντες, pro ἐπικοινώσαντες.

ἐπικουρίαν ἀπολογίας μεγάλην ἴσεσθαί σοι ἡγοῦ. 1199, 11.

ἐπικουφίζειν] allevare. ἐπικούφισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνως. 643, 11.

ἐπικρίνειν] de judice causam arbitrante. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. 238, 13. συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπίκρισιν. 1477, 22.

ἐπικρύπτειν] εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τάλλοθι. 216, 15. ἐπικρυφάμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγάθει τῶν ἄλλων ἔργων. 1415, 8.

ἐπικωφεῖν τὰ περιφερόμενα συμφορούσην τινὶ πράξει. 200, 26. οὐ γὰρ αὐτὸς (id est, ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος τοῦτ' ἐπικωφῆσαι. 1430, 13. ἐπειδὰν δ' ἐπικωφωθῇ, rata habita, probata fuerint, ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμφέρειν. 1444, ult.

ἐπιλαγχάνειν] subsortiri, h. e. ejus in locum, qui, a priore sorte cum foisset declaratus, probationem haud sustinuisset. οὔτε λαχὼν, οὔτ' ἐπιλαχών. 1331, 5.

ἐπιλαμβάνειν] in activo: inhibere, compescere, sistere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus usitata, qua imperabant praefecto clepsydræ, ut effluxum aquæ impediret. 1103, ult. 1268, 11. 1305, 7. In medio: celeriter arripere, corripere, ut si rem effugere conantem injecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. usurpatur de malis, quæ homines derepente, securos, nil metuentes, occupant, obruunt, invitos et veluti constrictos retinent, neque remittunt, sed violenter agitant, torquentque. Huc etiam notio potiundi. ὑμεῖς δὲ, ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε, ἐρημίας ἐπειλημμένοι. 174, 10. ἀτελείας ἐπιλημμένοι. nacti immunitatem, veluti qui prædam, aut furtum celeriter et violenter arreptum auferunt. 464, 8. ἐπιλαμβανόμενον τῇ χειρί. 533, pen. ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ στρατηγοί. quibus manus injiciebant. 558, 18. ἐπελαμβάνετο μυστρίοις ἐπιθυμοῦντος. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus injicere. at apud nos tenente foro, quod appellant *die Messe* [*the great fair*]. 571, 23. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris (servis) clam, furtim Athenis alio exportandis. 895, 10. 896, 19. οὐκ εἴχομεν ὅτου ἐπιλαβόμεθα. *wir hatten, oder sahen nichts, woran wir uns hätten halten können* [*we saw nothing, or there was nothing, which we could make a handle of*]. 931, 16. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς [scil. τῆς διανοίας] τὸ συνειδέναι. nam conscientia eorum menti linguæque frenum quasi imponebat. 406, 20.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ. 289, 16.

ἐπιλείπειν] deficere, destituere, evanescere. ut fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. αἱ πρῶναι καὶ τὰ φρέατα ἀνεφύσησεν ἐπιλείπειν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ. *man schöpft wohl einen Born aus* [*they had pretty well drained it*]. 186, 16. οὐκ ἔτι χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλείποιεν. 186, 22. de arboribus, silvis. ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βαλαμίνοις ἐντελέστατα παδισκαμένη. 219, 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προθύτων ὀνόματα. 324, 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπίλειπεν. 1225, 13. ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι βίοτοι. 1341, 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ ποινὰ παρεῶσθαι δικαζομένους. 1460, 24.

ἐπίλεκτος] obnoxius, non sua sponte, neque corporis mentisve compos, sed in potestate aliena, valetudinis, aut furoris. τοὺς ἐπιλήπτους φασὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς δὲ ἐπίλεκτος ὢν ἕλκους ψυχρᾶς. quem nullum non genus sceleris corripit, veluti comitialis quidam morbus, et invitum atque reluctantem subigit et prosternit. 794, 3.

ἐπιλογίζεσθαι] reputare secum. οὐκ ἐπιλογισάμενος. 1090, ult.

ἐπίλοιπος] δίνται τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου ἕνεκα ἐνδεῖ σοι. ut prædium illud pro illo ære, quod tibi adhuc ad summam corrotundandam deest, oppigneres. 1250, 12.

ἐπιμαρτύρεσθαι] antestari. πολλοὺς παρέστηται, [scil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι — id est, ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis testibus declarantes et testatum facientes. 915, 12. εἰ ἐνέγκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπιμαρτύρασθε, si testem adduxissetis et ἐπ' αὐτοῦ, coram illo teste, vel etiam ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου, in ipso facinore denunciavissetis vos protestando intercedere. 1273, 19. οὐδεὶς οὔτ' ἐπεμαρτύρατο, οὔτ' ἐπεκάλεσε. neque protestatus, neque questus est. 1273, 26.

ἐπιμέλεια] τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτας ἡσυχίους. 618, 8. ἐπιμέλεια de præteritis, πρόνοια de futuris. οὐδὲ περὶ τῶν παρελελυθότων ἐπιμέλειαν ποιήσασθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν. 1226, 25. ἐπιμέλειαν σαυτοῦ ἴσχειν. 1414, 10.

ἐπιμελὴς] οἷς ἦν ἐπιμελὲς παντὸς ἡμᾶ ποιεῖν. 310, 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἰδέναι. 359, 21. μαινοίμην γὰρ ἄν, εἴ τί μοι τούτων ἐπιμελὲς εἴη. 937, 25.

ἐπιμελητὴς] ἐπιμελητὰι erant, alii τῶν φυλῶν, *Viertelsmeister* [*chiefs of wards*]. 519, 3. alii τῶν συμμοριῶν, *Gildenmeister* [*heads of corporations*]. 1145, 15. et 21. alii τῶν νεωρίων, *Admiralitetsherren* [*heads of the admiralty*]. 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *Deputirten zum Handelsgerichte* [*members of the commercial court of judicature*]. 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis apparerent. 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια. 519, 17.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 27.

ἐπιμιγνύναι, ἐπιμίγνυσθαι] νόμιον ἦθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀστὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρί. 1370, 21.

ἐπιμιξία] πλείους τότ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι, commercia, ἀρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν. 79, 18.

ἐπινέμειν] pastura, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare prædium. τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου ζαδιζόντων. 1274, 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοὶ, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσειε. 332, 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ. 560, 7.

ἐπινίκια] οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἴδυσαν, εἰστιᾶτο ἐλθών. 380, 22. ἑστιᾷν τὰ ἐπινίκια. 1356, 8. et 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἅρματος. 1356, 17.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, ut dii sapientia quæque et salutaria consilia in mentem injicerent. 1463, 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπιξενοῦσθαι πολλοῖς. propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas. 1224, 2.

ἐπίξηνον citat Etymologicum M. p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξεῖον. quod auctor Etymologici cum ἐπίξηνον confudisse videtur.

ἐπιορκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν ζεβαίαν ἔχειν. 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνοις καλόν. 189, 5. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ἤδεισαν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιορκηκότα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις. 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς ἴδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε. 1204, 20. ῥᾴδιον ὁμόσαι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὀτιοῦν (scil. ποιεῖν). 1269, 13.

ἐπιορκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιορκίας αὐτοπράτορος ὄντος ἐκείνου. 215, 2. τὸν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν εἴωθεν ἀσπάζεσθαι. dedecus et conscientiam perjurii, et diras in perjuros a præcone dictas. 409, 11. τὴν ἐπιορκίαν ἐφιστάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει. 642, 24. πρὸς τοσοῦτος αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίας πρόσκτήσασθαι. 409, 9.

ἐπιπίμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπιδεῖν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιπεμφθεῖσαν. 738, 14.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτωκέναι τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 23.

ἐπιπλεῖν] σῖτον, ὃν ὁ πρὸς ἡμῶν ἐπιπλέων ἐκρίνετο, noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῖτος, eadem nave vectus, qua frumentum pervehebatur. 885, 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυπλήρῳ. 1188, 20. 1189, 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεώς. 1284, ult. 1285, 9. οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις. 1285, 9.

ἐπίπλεξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλέξεις. 1406, 25.

ἐπιπλήσσειν] increpare. 200, 22. ἐπιπλῆξαι ῥᾴθιον. 983, 3. τοῖς ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ἐπιδὰν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν. 1412, 1.

ἐπιπολάζειν] eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natat. δίκα οὐχ ἕλκος ἐστὶν, οἷς ἐπιπολάζει. 117, 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triviales. *die über die Seele hinrauschen, vorbey streichen, nicht haften, keine Spur, noch Frucht zurück lassen* [*which pass rapidly through the mind, which glance over it without leaving a trace or acquirement behind*]. 1418, 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ φαυλαπλῆς ἐπιπολῆς δυσχέρωτά ἐστιν. vel illa ipsa quoque, quæ superficiaria in se sint, levemque atque tumultuariam operam poscant. 1412, 21.

ἐπιπόλιος] incanus, qui incipit canescere. 1267, 21.

ἐπιππονεῖν] ἐπιππόνησε τὴν φύλιν. 143, 6.

ἐπισημαίνεσθαι] rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administrarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut obsignare. 310, 21.

ἐπισιτίζεσθαι] εἴ τι στρατιῶται εἶχον οἴδιν, ὅτου ἐπισιτίσαιντο. ære carebant, unde de commeatu necessario sibi prospicerent. 1223, 8.

ἐπισιτισμὸς] commeatus. ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τεττεράκοντα. 280, 11. copiæ frumentariæ, et facultates eas adipiscendi. 671, 18. σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ. una cum annonis, victualibus, ille censu comprehensis. 909, 4.

ἐπισκήπτεσθαι] noscitare, adspectu explo-

sortem provinciam cuique suam assignavit, secundum tribus pata, aut vices urbis, ubi quisque negotium suum ageret. 1145, 12.

ἐπικλίνειν] vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι τὰ πράγματα, subaudi ἑαυτά. 30, ult.

ἐπικοινῶν τινί. communicare cum aliquo causam, vel consilia. 855, 6. ubi vitiose dant libri ἐπικοινωνήσαντες, pro ἐπικοινώσαντες.

ἐπικουρίαν ἀπελογίας μεγάλην ἴσεσθαί σε ἡγοῦ. 1199, 11.

ἐπικουφίζειν] allevare. ἐπικούφισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνως. 643, 11.

ἐπικρίνειν] de judice causam arbitrante. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. 238, 13. συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε. 1477, 22.

ἐπικρύπτειν] εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τἀληθῆ. 216, 15. ἐπικρυβόμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων. 1415, 5.

ἐπικωλῶν τὰ προηρημένα συμφοραίσι τισὶ πράξει. 200, 26. οὐ γὰρ αὐτὸς (id est, ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος τοῦτ' ἐπικωλῶσαι. 1430, 13. ἐπειδὴ δ' ἐπικωλῶθη, rata habita, probata fuerint, ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμφέρεσθαι. 1444, ult.

ἐπιλαγχάνειν] subsortiri, h. e. ejus in locum, qui, a priore sorte cum fuisset declaratus, probationem haud sustinnisset. οὔτε λαχὼν, οὔτ' ἐπιλαχών. 1331, 5.

ἐπιλαμβάνεσθαι] in activo: inhibere, compescere, sistere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus usitata, qua imperabant præfecto clepsydræ, ut effluxum aquæ impediret. 1103, ult. 1268, 11. 1305, 7. In medio: celeriter arripere, corripere, ut si rem effugere conantem injecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. usurpatur de malis, quæ homines derepente, securos, nil metuentes, occupant, obruunt, invitos et veluti constrictos retinent, neque remittunt, sed violenter agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. ὑμεῖς δὲ, ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε, ἐρημίας ἐπιλημμένοι. 174, 10. ἀτελείας ἐπιλημμένοι. nacti immunitatem, veluti qui prædam, aut furtum celeriter et violenter arreptum auferunt. 464, 8. ἐπιλαμβανόμενον τῇ χειρί. 533, pen. ἂν ἐπιλαμβάνητο οἱ σπυροστολῆγαι. quibus manus injiciebant. 558, 18. ἐπιλαμβάνητο μυστηρίας ἐπιδημοῦντος. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus injicere. ut apud nos tenente foro, quod appellant *die Messe* [*the great fair*]. 571, 23. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris (servis) clam, furtim Athenis alio exportandis. 895, 10. 896, 19. οὐκ εἴχομεν ὅτου ἂν ἐπιλαζόμεθα. *wir hatten, oder sahen nichts, woran wir uns hätten halten können* [*we saw nothing, or there was nothing, which we could make a handle of*]. 931, 16. ἐπιλαμβάνεται γὰρ αὐτῆς [scil. τῆς διανοίας] τὸ συνειδέναι. nam conscientia eorum menti linguæque frenum quasi imponebat. 406, 20.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλελησμένης ἑαυτῆ. 289, 16.

ἐπιλείπειν] deficere, destituere, evanescere. ut fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. αἱ πρῶναι καὶ τὰ φρέατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἐάν τις ἀεὶ αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ. *man schöpft wohl einen Born aus* [*they had pretty well drained it*]. 186, 16. οὐκ ἔτι χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλείπει. 186, 22. de arboribus, silvis. ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις ἐντυγχάνειν καθεστηκυίᾳ. 219, 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προθύρων ὀνόματα. 324, 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπίλιπεν. 1225, 13. ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες. 1341, 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ ποινὰ παρεῖσθαι ζωλωμένους. 1460, 24.

ἐπίληπτος] obnoxius, non sum sponte, neque corporis mentisve compos, sed in potestate aliena, valetudinis, aut furoris. τοὺς ἐπιλήπτους φασὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς δὲ ἐπίληπτος πᾶσης πανοπλίας. quem nullum non genus scelcris corripit, veluti comitialis quidam morbus, et invitum atque reluctantem subigit et prosternit. 794, 3.

ἐπιλογίζεσθαι] reputare secum. οὐκ ἐπιλογισάμενος. 1090, ult.

ἐπίλοιπος] Δίττα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου ἔσον ἐνδεῖ σοι. ut prædium illud pro illo ære, quod tibi adhuc ad summam corrotundandam deest, oppigneres. 1250, 12.

ἐπιμαρτύρεσθαι] antestari. πολλοὺς παρίστασθαι, [scil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι — id est, ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis testibus declarantes et testatum facientes. 915, 12. εἰ ἐπέγνωτε τότε μάρτυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε, si testem adduxissetis et ἐπ' αὐτοῦ, coram illo teste, vel etiam ἐφ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου, in ipso facinore denunciavissetis vos protestando intercedere. 1273, 19. οὐδεὶς οὔτ' ἐπεμαρτύρατο, οὔτ' ἐκάλεσε. neque protestatus, neque questus est. 1273, 26.

ἐπιμέλεια] τῆς περὶ τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτας ἰσομένους. 618, 3. ἐπιμέλεια de præteritis, πρόνοια de futuris. οὐδὲ περὶ τῶν παρελθόντων ἐπιμέλειαν ποιήσεσθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν. 1226, 25. ἐπιμέλειαν σαυτοῦ ἴσχειν. 1414, 10.

ἐπιμελὴς] οἷς ἦν ἐπιμελὲς πασῶν ἐμὲ ποιεῖν. 310, 3. ἐπιμελὴς ἦν αὐτοῖς εἰδέναι. 359, 21. μαινόμην γὰρ ἂν, εἴ τί μοι τούτων ἐπιμελὲς εἴη. 937, 25.

ἐπιμελητὴς] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν, *Viertelsmeister* [*chiefs of wards*]. 519, 3. alii τῶν συμμοριῶν, *Gildenmeister* [*heads of corporations*]. 1145, 15. et 21. alii τῶν νεωρίων, *Admiralitetsherren* [*heads of the admiralty*]. 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *Deputirten zum Handelsgerichte* [*members of the commercial court of judicature*]. 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis apparerent. 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια. 519, 17.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ καπουργήματος. 727, 27.

ἐπιμιγνύναι, ἐπιμίγνυσθαι] νόμιον ἦθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀστὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρί. 1370, 21.

ἐπιμιξία] πλοῦς τότ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι, commercia, πρὸς ἀλλήλους, ἢ τῶν. 79, 18.

ἐπινέμειν] pastura, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare prædium. τῶν γειτόνων ἐπενεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου ζαδιζόντων. 1274, 27.

ἐπιπεύειν] μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοί, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπιπεύσειε. 332, 18. ἐπιπεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ. 560, 7.

ἐπιπλοῦς] οὗτος εἰς τὰ ἐπιπλοῦς τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἴδυον, εἰστιᾶτο ἐλθών. 380, 22. ἑστιᾶν τὰ ἐπιπλοῦς. 1356, 8. et 17. ἐπιπλοῦς τῆς νίκης τοῦ ἅρματος. 1356, 17.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, ut dii sapientia quæque et salutaria consilia in mentem injiciant. 1463, 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπιξενοῦσθαι πολλοῖς. propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas. 1224, 2.

ἐπίξηνον citat Etymologicum M. p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενοῦν. quod auctor Etymologici cum ἐπιξήνῳ confudisse videtur.

ἐπιορκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν ζαβαίαν ἔχειν. 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκεῖνο καλόν. 189, 5. εἰ μὲν περιφανῶς αὐτὸν ἤδεισ πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπωμοσπότα καὶ φίλοις καὶ ἰδιώταις. 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς ἴδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε. 1204, 20. ῥᾴον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὀτιοῦν (scil. ποιεῖν). 1269, 13.

ἐπιορκία] ὃς καὶ τῆς ἐπιορκίας αὐτοπράτορος ὄντος ἐκείνου. 215, 2. τὸν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν οἴκαδε ἀπενέγκασθε. dedecus et conscientiam perjurii, et diras in perjuros a precone dictas. 409, 11. τὸν ἐπιορκίαν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει. 642, 24. πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίας ὑφυπτήσασθε. 409, 9.

ἐπισείμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὄζειν καὶ ὑπερφάνειαν ἐπεισέλθειν Ἀνδρωτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπισεμφθεῖσαν. 738, 14.

ἐπισείστειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπισεστεκέναι τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 23.

ἐπισιτεῖν] σῖτον, ὃν ὁ πας' ἡμῶν ἐπισιτίσων ἐπρίατο, noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῖτος, eadem nave vectus, qua frumentum pervehebatur. 885, 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίππου τοῦ ναυκλήρου. 1188, 20. 1189, 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεώς. 1284, ult. 1285, 9. οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις. 1285, 9.

ἐπίπληξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406, 25.

ἐπιπλήσσειν] increpare. 200, 22. ἐπιπλῆξαι ῥᾳθιον. 983, 3. τοῖς ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ἐπιτιδὰν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν. 1412, 1.

ἐπιπολάζειν] eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natat. δίκα οὐχ ὅλως ἔστιν, οἷς ἐπιπολάζει. 117, 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triviales. *die über der Seele hinrauschen, vorbey streichen, nicht haften, keine Spur, noch Frucht zurück lassen* [*which pass rapidly through the mind, which glance over it without leaving a trace or acquirement behind*]. 1418, 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ σαυτοῦ ἐπιπολῆς δυσχερεστά ἐστιν. vel illa ipsa quoque, quæ superficiaria in se sint, levemque atque tumultuarium operam poscant. 1412, 21.

ἐπιπόλιος] incanus, qui incipit canescere. 1267, 21.

ἐπιῤῥοπεῖν] ἐπιῤῥόπησε τὴν πόλιν. 143, 6.

ἐπισημαίνεσθαι] rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut obsignare. 310, 21.

ἐπισιτίζεσθαι] οἵ τε στρατιῶται εἶχον οἰδὲν, ὅτου ἐπισιτίσαιντο. were carebant, unde de commeatu necessario sibi prospicerent. 1223, 8.

ἐπισιτισμὸς] commeatus. ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τεττεράκοντα. 280, 11. copiæ frumentariæ, et facultates eas adipiscendi. 671, 18. σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ. una cum annonis, victualibus, ille census comprehensis. 909, 4.

ἐπισκήπτεσθαι] nosci tare, adspectu explo-

rare, visitare, oculis aut alicujus rei conditionem indagare. ἐπισκεψόμενος ἦφι τοὺς στρατιώτας ὅπως μὴ κατ' οὖσιαν. 113, 24. 249, 26. ἐπισκεψάμενος τοὺς νόμους τοὺς Δράκοντος. 1161, 3.

ἐπισκευάζειν] reparare, restaurare, reficere. τὰς ὁδούς. 36, 17. τὰ φρούρια. 379, 27. τὰ στομάτια. 615, 3. 755, 7. ἐπεσκευάσθη navis rupta καὶ πλοῖμος ἐγένετο. 1294, 24. 1295, 18.

ἐπισκευαστὴς στομείων. 618, 4. 758, 14.

ἐπισκευὴ τειχῶν. reparatio moenium. 329, 4. καὶ ἄλλας ἐπισκευάς. alia instrumenta. 819, 25.

ἐπισκήπτειν] in activo, præcipere, mandare, præsertim, cum moriens facit. 840, 15. ὅτι δόντος καὶ ἐπισκήψαντος τοῦ σοῦ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη. 954, 15. In medio, queri aliquid, obtendere, prætexere, exceptione uti, in aliquam latebram calumniæ forensis se abdere. τούτων οὐδὲν ἐπισκήψασθε. 162, 8. præsertim exceptionem falsi dicti testimonii obmovere. οὐδ' ἦτπι [scil. μαρτυρία] τούτων [scil. τῶν μαρτυριῶν] τὴν ψευδομαρτυριὰν [scil. πρόφασιν] ἐπισκήψατο. 846, ult. τούτοις οὐκ ἐπισκήψατο, δηλονότι τἀληθῆ μεμαρτυρηκότας εἶδός. 854, 15. ὅταν οὖν ἐπισκήψωμαι αὐτῷ, πόθεν τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τἀληθῆ μαρτυρεῖν ποιήσεται. quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem præstabit veritati sui testimonii. 904, 12. ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικούμενος. 1139, 7.

ἐπίσκηψις] titulus protestandi contra factum illegitimum. ἀπὸ τῆς αἰτίας ἐπισκήψεως τὴν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι. ut idem agendi jus sit tam in testimonium, quam in extestimonium, e titulo falsi, vel fraudis commissæ. 1130, ult. μάλιστά μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1154, 22. b) mandatum, præceptum, delegatum, fidei commissum. κἂν οἰκέτης ᾖ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. servi peremti hero incumbere, ut mandata morientis de ulciscenda sui cæde, et de pœnis a peremtore sumendis suscipiat atque exsequatur. 1161, 11.

ἐπισκοπεῖν] inspicere, specolari, lustrare, noscitare. ἐπεσκοπούμεν, εἴ τι ἐξειρῶνται ποθὲν ἐκ πλοίου. 932, 26. In medio de aspicis ad segrotum invisentibus, quo, quomodo se habeat, cognoscant. 1261, 3. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι. 1364, 11.

ἐπίσκοπος]. epithetum Minervæ, quasi ad urbem suam invisens, et in statum atque fortunas ejus inquirens, eamque gubernans et tuens. 421, 27.

ἐπισκοτεῖν] luminibus officere, obumbrare, obscurare. νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατηγορεῖν. 23. 26. 155, 23. οἰκίαν ἐποδόμησε τοσαύτην, ἥστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ. 565, 25.

ἐπισκῶν] ἐπισκασθέντος βρόχου. 744, 9. εἶτ' ἐπισκασθῶσιν ἕκαστοι σπειρίσιν τοῦ συμφέροντος ἑαυτοῖς. 62, 4.

ἐπίστασθαι] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίστασθαί σε χρὴ περὶ τῶν μεγίστων. 1414, 11.

ἐπιστατεῖν ἄλλοις. 1412, pen.

ἐπιστάτης φυλακῆς ἔργων ἄν. 264, 26. princeps prytanum quoque die. 594, 26. 596, 4. 797, 15. οὐδὲ τῶν κοσμούντων ἐπιστάτας ἐλίσθαι. 785, 13.

ἐπιστέλλειν] imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα. 249, 26.

ἐπιστήμη] οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil conferre, ut ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus illiteratoque præstet. 1413, 26. ἐπιστήμῃ λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε παρὰ τοῦ πατρός. ut optima quæque vobis suadeat, easque, quæ suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, usu suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum exploratur. 108, 26. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἐπαναζήμεθα ἐπιτελεῖν. 1415, 16.

ἐπιστολὴ] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, πολεμῶντι Φιλίππῳ. 48, 19. τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν τοιαύτας. 157, 3. ἔστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμανῶς συμβουλῆ. ut literarum scriptor in proposito recta suadendi perseveret. 1463, 15.

ἐπιστολιμαῖος] μὴ μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους, μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους δυνάμεις. nolite ad me commemorare, jactare — illas, quas jactare soletis, copias ingentes, non spirantes, non pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes, sed examines, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis. 45, 12. ipse Demosthenes paulo post hujus dictionis vim exponit in illis: ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμεῖτε. literis scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. 48, 19. Imitatus est hujus dictionis elegantiam Philostratus p. 185, 11. ubi ξυνουσίας ἐπιστολιμαίους dixit, congressus, colloquia per literas. et p. 285, 7. ἐπιστολιμαῖοι ξυμβουλίαι.

ἐπιστομίζειν] ἐπιστομιεῖν ἡμᾶς ἔφα τοὺς αὐτῷ ἀντιλέγοντας. 85, 4.

ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν. 255, 26.

ἐπιστρέφειν] οὐκ ἐπιστράφη. pensi non faciebat. 665, 5. οὐδὲν ἐφρόντισεν, οὐδ' ἐπεστράφητ' ἐφ' οὐδενὶ τούτων. in vos quasi convertebamini. ihr gingest in

coach [*go turned in upon yourselves*]. 133, 24.

ἐπιστροφή] animadversio, attentio mentis, cura. *οὐδεμίαν ἐποιήσασθε ἐπιστροφήν.* zu *Herzen nehmen, ein Einsehen haben* [*to look narrowly into, take into serious consideration*]. 158, 24. 439, 14.

ἐπισυμμαχία] mutua, reciproca belli societas, ut utra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere. 160, 13.

ἐπισύρειν] tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, sed rapide, ut auditores celeritate orationis pervertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. *drüber hin rauschen, oder ruscheln* [*to hurry over in a noisy bustling manner*]. 496, 23.

ἐπισφαλὴς] *τὴν δύναμιν ἐπὶ ἐπισφαλεστέραν κατασκεύασεν, ἢ περ ὑπῆρχε φύσει.* 22, 14.

ἐπίταγμα] *πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ἐξίοις γίνεται.* 399, 12. *φιλιτιλὴς ἦν ἡ Ναυσέρη τοῖς ἐπιτάγμασι.* nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus. 1354, 13.

ἐπιτάττειν. 1288, 8. *οἷς ἐπὶ, αὐτὴν ἀργοῦντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τι γε τοῖς θεοῖς.* 24, 22. *τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδόσεις.* 27, 1.

ἐπιτάφιος] ἐπιτάφιος λόγος ποιεῖσθαι. 499, ult.

ἐπιτείνειν] ἐπιτείνειν ἔτι μᾶλλον. *Spannete er die Saiten noch höher* [*he screwed the chords to a higher pitch, he raised his pretensions still higher*]. 1287, 3. ἐπιτείνετο αἱ τιμαί. pretia annonarum incendebantur, incalescebant. 1290, 17.

ἐπιτειχίζειν] castellum, vel aliud quid simile cervicibus alicujus imponere, quod eum coerceat, compescat, conterreat, in officio contineat. *τυράννους κατέστησε, τὸν μὲν ἐπιτειχίσαντα τῆς Ἀττικῆς ἐπιτειχίσας. auf die Nase hinsetzen, wie eine Brille* [*to plant under the very nose, as a check and restraint*]. 99, 2. τυραννίδα. 133, 22.

ἐπιτείχισμα] castellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exstructo vicinos, freno veluti quodam injecto, coerces, unde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te præda onustus celeriter recipias. *τοιαῦτα ἴσχειν ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας.* 41, 19. ἐπιτείχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὔβοιαν. 106, 3. ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδετέροις παρεῖναι. 193, 27. ἐπιτείχισμα κατασκευάζειν ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 246, 13. τὸ ἐπιτείχισμα καθεῖλε. 1343, 10.

ἐπιτειχισμὸς] machinatio insidiosa, alterius luminibus obstruens, et impetus ejus refrenans. ἕτερον ἐπιτειχισμὸν ἰζῆται. 254, 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ. zu *Stande kömme* [*might come to a stand, be established*]. 235, 8.

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλήν. scalpello concidere, sulcare quasi vulneribus. 1018, 8.

ἐπιτήδειος] amicus, familiaris. b) idem quod ἄξιος, dignus, meritus. *εἴ τισιν ἐκεῖνοι τοῦτο φαθεῖν ἐπιτήδειοι, ἀλλὰ τό γε πρᾶγμα οὐκ ἐπιτήδειον* (convenit) *γίγνεσθαι.* 610, 20. et 24. *οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι.* 1473, 10. videtur tamen quodammodo ab ἄξιος differre. id quod constat ex illo dicto p. 1485, 14. *οὔτε γὰρ ἄξιος,* neque enim merui istam contumeliam, *οὔτ' ἐπιτήδειος,* neque par sum ei ferendæ. c) τὰ ἐπιτήδεια, necessaria vitæ degendæ præsidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 12. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκὼς οὐ καλῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια. *nicht Hunger zu leiden, nicht zu Kroptoffen* [*not to suffer hunger, or to have a scarcity of food*]. 1359, 12. τὸν ἔχοντα [scil. αὐτὴν] παρέχειν καὶ τὰ ἐπιτήδεια τῇ ἀνθρώπῳ. 1360, 21.

ἐπιτηδεύμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἡγεμονίαν, οἷα τούτῳ βαβίωται. 618, 10. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. 1417, 6. ἐπεὶ ἅπαντα τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ἦ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτούς]. 37, 12. et 173, 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτόντες. 1412, 6.

ἐπιτιθέναι τινὶ ἐπιστολὰς, addere proficiscenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδίδωμας, ἃς σοι ἐπεθέμεν. 915, 17. ἐπιθεὶς σοι, εἰ οἷόν τ' ἦν, τὸν ὅρκον. 1126, 2. πίστιν. jurejurando aliquid confirmare. 165, 2. ἡ μήτηρ ὀμόσασα πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum dejerare sororisque meæ. 854, 16. 860, 18. 1196, 17, et ult. 1243, 27. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων. multam irrogare. 797, 26. ἐπεθέμην τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν. 1392, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non insidiabantur calamitatibus, non captabant opportunitates, si quæ inciderent, adversitatibus perculsos funditus perdendi. 643, 10.

ἐπιτιμᾶν] increpare, objurgare. *τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι.* 13, 26. Cum dativo. 558, pen. vitio vertere, objectare. τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσην. 160, 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. 246, 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐν τῇς εἰρήνῃς ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata. 381, 26. ἦν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν, citat Schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ. 502, 12.

μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, παιρὸν εἶναι νομίσας. 1231, 7. τοῖς ἁμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμῶν. 1258, 17. ἐπ' ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ. 1472, 4. 1474, 8. ἐπιτιμᾶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα. 1479, 11. Passivo. ὁ σῖτος ἐπετιμήθη. pretium annonarum accensum fuit, crevit. 918, 22. ἐπιτιμώμενον ἐρῶντες ἐν Πειραιεῖ τὸν σῖτον. 1208, 2.

ἐπιτίμησις. 1475, 18.

ἐπιτιμία] caput, status civilis, jus in foro standi. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητεῖν ἀφελέσθαι. 230, 10. τὸ συπιλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ad redimendum caput, seu integritatem famæ et jurium civilium recuperandam. 329, 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία.

ἐπιτίμιον] pœna, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπῆτησε. pœnas in tabulis contractus consignatas dependisti. 915, 1. προσόφλοντες τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν. 939, 27. pœna istæc erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια. 229, ult. ἐνοχοι τοῖς τῆς πρεσβείας ἐπιτιμίοις. 238, 11.

ἐπίτιμος] oppositum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet jure civili, statum in foro tuetur. ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα. quorum bona non confiscantur, sed salva manent exsulibus, ut de iis disponere pro lubitu possint. ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, ut loquitur Harpocrat. v. ὅτι οἱ ἀλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ — 634, 13. ἐπίτιμον ὄντα. in functione honoris publici versantem. 534, 15.

ἐπιτρίσειν [subaudi τὴν δίκην, aut τὴν κρίσιν] arbitro causam disceptandam permittere. 78, 18. ἴσως καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ. 85, 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἑτέρῳ διαιτητῇ. 1020, 19. περὶ τῶν πλυγῶν ἐπιτρέπειν ὃ ἐὰν κελεύσω Ἀθηναίων. 1152, 14, et ult. 1178, 13. κατὰ τοὺς νόμους ἐπιτρέψω. 1244, 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρέπειν ἐβουλήμην. 1274, 10.

ἐπιτρέχειν] μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι. breviter, paucis perstringam in tempora superiora recurrens. 217, 7. cum studio, contentione, ardore accurrere, in rem involare, quo potiaris et sufferas. οὐκοῦν ἐγεῖσθε αὐτὸν πᾶν ἐπιδραμεῖν. 831, 11. 859, 1.

ἐπιτρίβειν] pessumdare, affligere. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι. 260, ult. ἐπιτρίβει τοὺς ὥρας κακῶς ὑποκριτόμενος. 288, 20.

ἐπιτριπραρχεῖν] imperium trierarchi ultra præfinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτετριπραρχημένον ἤδη μοι τριῶν μηνῶν. 1212, 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπιτετριπράρχηταί μοι. 1214, 7. 1216, 10.

ἐπιτριπράρχημα] productio trierarchalis imperii ultra terminos legitimos. 1206, 11. sumtus ab ejusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτριπράρχημα ἀποδιδόναι τοῦ χρόνου, οὗ ἐπεκάλεσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτριπραρχεῖν. 1223, 13.

ἐπιτροπεύειν] πότερον οὗτος ἐπιτροπεύθείς τοῦτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. 829, 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστῶσι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. 866, 2. ἐπιτροπεῦσαι et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας. 1112, 28.

ἐπιτροπή] id est, ἐπίτρεψις, permissio, qua causa scil. arbitrio judicis pedanei permittitur. πισθέντες ὑπὸ τῶν πατέρων εἰς ἐπιτροπὴν ἦρχοντο. 897, 1. λῦσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπήν. arbitrium, causæ definitionem per arbitratum. 897, 24. 898, 14. ἡ ἐπιτροπὴ τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτου ἔτος γέγον. jam tertius annus est, ex quo lis hæc arbitro commissa sit. 900, 1.

ἐπιτροπὴς καὶ κηδεμόν. 988, 2.

ἐπιτυγχάνειν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus consequamini. 1168, 1. ἐπιτύχῃ τοῦ ἀγῶνος. vinceret causam. 1175, 16. opponitur in contisenti ἐὰν δ' ἄρα ἀποτύχῃ. δίξῃς ἐπιτυγχάνειν. 1490, 10.

ἐπιφαίνεσθαι] repente intervenire rei, quæ fit, impediendi ergo. 522, 9.

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιορκίαν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπιφερόμενος. dedecus, culpam, pœnas et pestem perjurii conscivens. über seine Kinder bringen [to bring upon his children]. 642, 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare. 692, 13. 899, 21. ἐπιφέρειν ὅπλα. inferre. 977, 7. ἡ μήτηρ μου τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη. secum in domum afferens, vel inferens. 1014, 4. et 22. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τὴν ἐκφορᾶ. in exsequiis proferre, præferre hastam. 1160, 14. ἐπιφέρει [scil. ἐπ' ἐμὲ], conjicit, interquet, πρεσβείας ἀτόπους τινὰς καὶ ὑποπίας καὶ αἰτίας ψευδεῖς. 1177, 15. 1309, 1. 1348, 18. τῆς ἀπολίγητου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11. 1475, 27.

ἐπιφημίζων τοὺς θεοὺς πράττειν τι. prætexens honestum et speciosum deorum nomen. 495, 10.

ἐπίφθονός ἐστιν. invidia publica ardet. 981, 24.

ἐπιχαίρειν [scil. κακοῖς ἀλλοτρίοις]. malis alienis illætari. 126, 19. 558, pen.

ἐπίχαρτος] homo tam miseræ sortis, ut de malis et sordibus ejus inimici lætentur, vel lætari possint. μὴ περιίδητε τὰς ἐμαυτοῦ δυνατίρας τοῖς ἐμαυτοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτων πόλαξιν ἐπιχάρτους γενομένας. 1127, 12.

ἐπίχειρα] merces, præmium, redhostimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχειν. 1484, 4.

ἐπιχειρεῖν τινί. insidiari, adoriri. 179, 8. dicitur etiam ἐγχειρεῖν τινί. 179, 15. Μεγάρεις ἐπιχειρῶν. 248, 14. ἐκ τούτων βαδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειρεῖν πράγμασιν. 234, 17.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας. 48, 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. suffragiis approbata, rata habita. 235, 9. ἐπιχειροτόνησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος [scil. τὸ ψήφισμα]. 261, 17. τοὺς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκες. plebis voluntatem χειροτονία significatam insequente suo assensu comprobare, et confirmare. 712, 25.

ἐπιχειροτονία νόμων. solemnitas, qua leges, seu novæ, seu vetustæ restauratæ, voluntate plebis in suffragia missæ ratæ jubebantur esse. 706, 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν. in suffragatione, in comitiis. 1330, 17. ἐὰν δέ τις τῶν προέδρων δῷ τινὶ τὴν ἐπιχειροτονίαν. ejus causa mittat in suffragia. 716, 19.

ἐπιψηφίζειν] suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τοῦ ἐπιστάτου, principis prytanum. ὁ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης. 596, 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ' ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα. 717. 22. 746, 23. 749, 2. ἐπιψηφίζεσθαι. post vetustius aliquod decretum novum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur. 378, 27.

ἐπὶ τριάκοντα] δανισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκοις — ἐπὶ τριάκοντα. ut de singulis quibusque minis octoni oboli fœnoris menstrui darentur. 1212, 2. claris verbis exposuit ipse orator p. 1250, 20. ἐπὶ τριάκοντα ἐβδομὰς δανίσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἑκάστου. ita ut 50. minæ tulerint fœnoris annui 600. drachmas, seu 6. minas. fuit ergo hæc proportio fœnoris annui ad totam sortem, ut 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐπωκοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπωκοδόμησε. 1278, pen.

ἐπομβρία] imber, nimbus, procella. 1274, 21.

ἐπωνύμαι] ἐπώμνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747, 12.

ἐπωνύμιον ὄδη ἐστὶ τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσι. 806, 6.

ἐπωτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐπωτεύουσαν καὶ φυλάξουσαν δύναμιν. 168, 13.

ἑστώτης] ὥσπερ ἐπῶνται τῶν στρατηγουμένων. 47, 4.

ἑσφχεῖσθαι] canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἑσφχούμενοι ὑπὸ ἄττης. 313, 26.

ἑταιρικὰ στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε. 304, 12.

ἐτιμωρία] mulcta pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summæ, quæ ab actore peteretur. τὴν ἐτιμωρίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατόν. 834, 24. locus hic est classicus. Petebat Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestæ tutelæ, et lacerati patrimonii sui, decem talenta. quæ decem talenta æquivalent 600. minis. Jam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600. minas amitteret, sed præterea quoque sextam hujus summæ partem, hoc est 100. minas, mulctæ nomine dependendas haberet. τὴν ἐτιμωρίαν κινδυνεύειν. 835, 24. 841, 22. 880, 9. 1103, 15. ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐτιμωρίαν. 1251, 4. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660. drachmæ, seu 36. minæ cum 60. drachmis. 1284, 2.

ἐπῳδὴ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδάς, carmina quibus incantandis morbi depellerentur, λαβὼν παρὰ τῆς θεσσαλίνης. 793, ult.

ἐπωνυμία] cognomen, deridiculi et joci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, *Spitznahme, Sobriquet [a nickname]*. ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοὺς ἐπιτεθήνται. 1261, 16.

ἐπώνυμος] a) qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπώνυμοι, decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatæ erant. πρίσθαι τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους. 705, 19. 707, 13. τῷ ἐπωνύμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. 1326, 9. b) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex ejus nomine ductum. μὴ καταισχύνῃ ταύτην [scil. τὴν Αἰγεῖδα] ἧς ἐπώνυμός ἐστι, *nach der er genennet wird [after whom he was named]*, δικαστής. 773, 2. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοι ἐσμέν. 1072, 25.

ἐραν(ζ)ειν] cum dativo, stipem alicui conferre, et translate operam navare. ἐφ' οἷς ἐραζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis præstat. 999, 24. Cum accusativo, exigere, corrogare stipem. τοὺς φίλους ἐρανίσας. collatitia stipe ab amicis collecta. 1484, 2.

ἔρανος] Erant Athenis collegia seu corpora civium, inter se in societatem coeuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collatitiis sublevandas, quæ pecuniæ aut sine fœnore credebantur amicis obæratis, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendæ, cum ad meliorem fortunam redissent, sive prorsus gratuito donabantur, ut virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduæ orphanive honeste ali. *milde Stiftungen, oder Zuschusskassen, Nothleidenden aus der Noth zu helfen [charitable institutions or banks for advancing money to necessitous persons]*. Fisci ad pias causas. unde multas solte excogitatas senten-

tias et comparationes duxit orator, et tam crebro usurpavit, ut earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque usurpationem affectasse videatur. πλειρῶν ἔρανον, dicitur, et πλειστὰς ἐράνου, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐπάγοιτο πλειστάλ. 776, 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. *eine hübsche Steuer, oder ein ansehnlicher Spaarpfennig* [*an honourable contribution, or considerable savings*]. quam reponas tibi velut in arca, usuras olim, eam ipse tute indigeas. 1490, ult. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός [*eine Leihcasse, zu der alle und iede Bürger, ohne Ausnahme, das ihrige beytragen—a fund for making loans to the citizens without distinction, formed by individual subscriptions.*] ἐστι πάνθ', ὅσα τεταγμένα τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ. refunduntur enim sui cuique nummi, iidem, quos intulit, sive probi fuerint, sive mali commatis. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturæ eorum parem. 776, 10. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεάν. duo talenta pecuniæ ab amicis collatæ tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non debueret. 329, 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui accepisent, collatoribus rursus representandi. ἔρανον ἀποδοῦναι, rependere, refundere, *abtragen, wiedererstatten* [*to pay, repay*]. τοῦτο τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐπιχειρήσαμεν ἀποδοῦναι. *ihn mit seiner eignen Münze zu bezahlen* [*to pay him with his own money*]. 1348, 3. συλλέγειν. 1249, pen. τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐρανιστῶν ἐβασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. redimendæ libertatis ergo. 1355, 9. φέρειν] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων δικαίως [*im gehörigen vollen Maase—in just measure*] φέρειν, καὶ ἀκόντως ὑποτελεῖν. 142, 1. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάντ', ἃ πράττουσιν. 547, 10. 574, 11. εἰσφέρειν] χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσομεν. 1249, 5. εἰ μὲν τῆς ἐμῆς εὐνοίας τοῦτον ἦν σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσπραξιῶν ὧμεν. 1417, 14. ἐράνους λίλοιπε πλείστους. *er ist aus vielen Cassen weider heraus getreten, abgegangen, oder, er ist ihnen in Resten geblieben, hat seine Beyträge nicht entrichtet* [*he has quitted, deserted, many clubs, or has remained in arrears with them, has not paid his subscription*]. 821, 13.

ἐρανιστής. 1402, 7. et 21.

ἐρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὸν ἔλειπεν ἡλικίαν. 422, 16.

ἐργάζεσθαι] laborare, molestum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις, metallifodinis, ἐργαζομένοις. 1048, pen. laborando efficere, parare. τὰ ἐπιτήδεια, necessaria alimenta, τούτων ἐργασαμένη καὶ θρέψουσα τὸν οἶκον. 1358, 12. τῇ γάρ τις θνητῇ ἐπιδοίη, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται, injicit, πόθεν τοῖς ἔθεσι. 1404, 18. facere, patrare, ut facinus. ἄξια δανάτου εἴργασται αὐτῇ εἰς ἐμέ. (in passivo, quod est inventa rarius.) 1252, 20. rem familiarem exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, præsertim per mare, item arte cambiali, orodendis in fœnus numis, seu terrestri, seu maritimo fœnore, *auf Bodmerey, durch den Handel, und Geldmäkeley zu Wasser und zu Lande* [*on bottomry, by traffic, and money-broking by sea and land*], augere, quæstum facere. μέτρια ἔχων, τούτοις ναυτικοῖς παιγνίοις ἐργάζεσθαι. 893, 24. al ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις [ut nos quoque usurpamus *den Handelsleuten—merchants*] οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσί. 922, 11. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἀνθρώπων. pecuniis elocandis in fœnus et permutandis quæstum facientes. 957, 27. μισθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὐτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. *die nicht eine fremde Bank im Pachte hatten, sondern in ihrer eignen, auf eigne Rechnung, auf ihr eignes Risco, waren* [*who did not farm the funds of others, but traded on their own account, at their own risk*]. 960, 9. εἴργασται πλέον καὶ κινδυνεύων. ipso suo corpore incerta merium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione ultra mare, nonnihil emolitus est. *hat was vor sich gebracht* [*has gained somewhat*]. 982, 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δὶς ἢ τρὶς. *mit dem nähmlichen Capitale zwey bis dreymahl Geld verdienen* [*to make twice or thrice as much money on the same capital*]. 1292, 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν. 1293, 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ οἴκῳ ἐξεστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. quæstum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν. 1351, 21. 1352, 11. τοῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hinc quæstum facit, his artibus vitam sustentat, ut colonus ex agricultura, sive ut negotiator e mercium distractione. 794, 22. ἀνθρώπους ἐν ἐμπορίῳ, *auf der Börse* [*on the exchange*], καὶ χρήμασιν, *und mit Geldwechsel* [*and with money-changing*]. ἐργαζομένους, *ihr Gewerbe treiben* [*to carry on their business*]. 957, 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων. 1297, 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκάκοις ἰσχυρὰν ὑπόλυσιν, v. locum Stobæi sub v. διαβολή.

ἐργασία] quæstus, opificium, quo exercendo victus paratur. *Gewerbe, Hand-*

thätigung [*trade, handicraft*]. ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὄφηις ἐργασία τις ἦ. 503, 17. ἐργασία καὶ δυναστία. 772, 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθοῦσθαι. a domino mensam argentariæ certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi. 946, 3. ἐργασία. exercitatio operis metallici. *eines Hammerwerks* [*a forge*]. 976, ult. ἵνα ἐργασίας ἀφαιρῆις διὰ τῆς τραπέζης πωῖται. ut pecunias suas cœco fœnore per mensam Phormionis exercere possit, eoque modo quæstum faciat, sine ullo impendio (*denn das Vermögen in umlaufenden, verbrendes Gelde besuchte man der Casse, oder dem State, nicht zu versteuren. denn wer konnte also denn wissen, was einer in solchem Gelde besass—for there was no necessity for paying any tax on the floating capital to the funds or to the state, for who could tell how much any one possessed of this sort*) neque necesse haberet pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia ærario publico erant dependenda. 1121, 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τούτοις εἰσὶν ἐργασίαι. præsidia adversus reliqua injuriarum genera his sunt provincia, h. e. fundus vectigalibus uber. 1342, 23. ἀντέτασεν αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. a quæstu meretricio. *er hat sie aus dem Bordelle geheurathet* [*he married her from a brothel*]. 270, 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ἐν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς παρὰ τὴν θάλασσαν. 893, 20. οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες. versantes in ista pecuniarum fœnebri negotiatione. 953, 18. τὸ μὲν κτῆμα, *ein in liegenden Gründen bestehendes Vermögen* [*landed property*], ἀνέγκλητόν ἐστιν, ἡ δ' ἐργασία, *das Geldgeschäft* [*money-traffic*], πρόσοδόν τινα ἐπικίνδυνον. 948, 2. ἔχων τό τε δάνειον, *das von uns aufgenommene Capital* [*the capital borrowed from us*], καὶ τὸν ἐργασίαν, *und das damit erworbene, gewonnene Geld* [*and the money acquired, gained on it*]. 1283, pen.

ἐργαστήριον] collegium improborum factiosorum hominum ad pestem, seu publicam, seu privatorum quorundam, congressum, conspiratum. *Rotte, Meute* [*a gang, faction*]. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῇ Πειραιεῖ. ad pestem negotiatorum. 885, 1. 978, 6. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 995, 8. 1010, 24. b) lupanar, ubi scorta corpore æra merent; vel popinæ, ganea. ὠνούμενοι ἐν' ἐργαστηρίου πάσονται. 1367, 26. et 27. ἐν ἐργαστηρίῳ τεθραμμένον in *waidic*. 1486, 7.

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται. 933, pen. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῆ τὸν βίον συναγαγόμενον. 1362, 10.

ἔργασαι] πλουτοῦσι δ' ἰδιῶται ἔργασαι πανδήμους. 422, 7.

ἐργολαβεῖν] aliquid habere et facere sibi provinciam quæstuosam. quæstum ex aliqua re facere. 608, 12. 750, 21. ἐργολαβεῖν αὐτῷ. mercenariam operam ei locare. 784, 25. ἐργολάβησε ἑαυτόν. ipse semet sibi fecit provinciam, vendidit operam suam spe lucri. 885, 11. ἐργολαβῆ καὶ καθυφῆι τὰ τῆς πόλεως. jura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quæstum, eaque vendat et prodat. 1323, 22. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (*in Erwartung—in expectation*) πραγμάτων, ἂν διαφύσειν αὐτοὺς ὁ λογισμός. 1482, 25.

ἔργον] οὐ λόγους ἰρᾶσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δειπόνησι ἔξουσιν. 21, 17. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. quibus negatur hoc, ut sedulo possint exercitationi suorum cujusque operum vacare, e. c. rusticæ rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque ut quieti teneant quisque sua possideantque, ut domicilia, fundos, pecunias, uxores, liberos, cognatos. 22, 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων πρίαντας. 25, ult. ἔργον ἀγγυᾶσαι οὐκ ἐκινδύνευν. 100, 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων οὐδαμοῦ ἄξια τῆς πόλεως. 176, 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπεῖτε, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους. 189, 26. τὰς βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δίκης ἀπολύσασθαι. 191, 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ἐκπέπωκα. non jacto solummodo verborum vanitate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros æstus, veros terrores, veras vigilias, vera discrimina pro vestra salute toleravi. 281, 7. ἔργον. negotium molestum. 716, 21. fœnus e pecuniis credito datis, seu fœnori elocatis, rediens. *die Zinsen, das Interesse* [*the interest*]. 816, 16. ἐάν τις συντιθῇ τὸ τ' ἀρχαῖον, *das Capital* [*the capital*], καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. *die Zinsen von 12. Jahren her* [*the interest for 12 years*]. 819, 2. ἔργα. res arte et manibus confectæ. 820, 2. ἐπ' ἐργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις, argentifodinis, τοῖς ἐν Μαρωνείᾳ. 967, 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις. 1039, 19. 1044, 9. et 17. 1046, 2.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σκυτάλων ἀνδρῶν διανοίας. 1411, 9.

ἐρίστιον vel ἐρίφειον] tegere domum tecto. Λασθένης ἠερίφ τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δεδῶσι ξύλοις. tignis Macedonicis, gratuito ipsi donatis. 426, 1.

ἑρμῆν τὸ γραμματεῖον. 788, pen.

Ἑρχιεῖδαι (pro Ἐρεχθεῖδαι). 1397, 16.

ἑρμᾶν] τὸν ἅρμον [quod pro ἑρμῆν h. l. est usurpatum] δεδικότα [scil. θάνατον, aut δίκην]. pronunciasse adversus Midiam,

ex titulo contumaciæ, quippe qui die dicta in judicio non comparuisset, vadimonium deseruisset. 542, 4. ἐρήμην αὐτοῦ κατέγνω τὴν δίαιταν. 903, 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὴν διαιτητήν, ἐρήμην κατεδιήτησεν. 1013, 21. εἶλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπῆντα. 540, 22.

ἐρημία] ὅσης ἅπαντες ὀφᾶτε ἐρημίας ἐπιλημμένοι. 36, 3. 174, 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. ubi alii codd. dant ἠρεμίας. 168, 15. τῆς τῶν ἐναντιουμένων ἐρημίας ἀπολαύειν. sich die Abwesenheit der etwanigen Gegner zu Nutze machen [to profit by the absence of their respective adversaries]. 171, 23.

ἔρημος] desertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem destitutam sibi arroget, aut oppressum servet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν — ἔρημον ἀνείλετο. 143, ult. τὰ παρ' οὐδένι αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 16. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 361, 22. ἔρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμουμένων. 488, 17. τὸν νόμον εἴθηκαν, ὅπως μάστιγες εἶεν τοῖς ἐρήμοις. desertis ab amicis, testibus, patronis, advocatis. 953, 5. ἔρημον ἦν τοῦ θερμαυόσαντος τὸ νόσημα. 1364, 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δανείων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12. ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γαμετρόφων. 1400, 16. φοβοῦμαι, μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐροῦντων γένησθε. 1482, 2. ἔρημος interdum pro ἐρήμη [scil. δίκη, vel δίκη] usurpatur. 542, 4. δύο δίκας ἐρήμους μου κατεδιητήσατο. 1272, 8.

ἐρίζειν] sponsione contendere, worüber oder worum wetten [to lay a wager upon or about any thing]. 136, 17.

ἔργον] qui aut quæ opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore suo, pro mercede facit. Tagelöhner [day-labourers, mechanicks]. τιτθαὶ πολλαὶ καὶ ἔριθοι καὶ τεχνῖται γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἅπαντες γυναῖκες. 1313, 6.

ἔρις καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος. 231, 9.

Ἕρκειος Ζεύς. 1319, 27.

ἕρκος ὑψηλὸν ὑπερίθορεν. 422, 24.

ἑρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν. 986, 17.

Ἑρμῆς] Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς ἐτύγχανον. 491, 4. περιτυχὼν αὐτῷ περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ Πυλίδι. 1146, pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν Ψιθυριστὴν Ἑρμῆν. 1358, 7.

ἐρρωμένος. 24, 4.

ἐρρωμένως] fortiter, acriter, bona fide, omni nervorum contentione. 13, 14.

ἐρυθριᾶν] pudefieri. κἂν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειε. 270, 1.

ἐρυθρὸς] μονονοὺχ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν. 438, 19.

ἔρχεσθαι] de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam utriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur. 30, 3. δίκαιον ἦν τὸν ἴσον ὀργὴν ἐλθεῖν παρ' ὑμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἐξαπατᾶν, ὅσον τοῖς δυνηθεῖσιν. a vobis proficisci ad eos, qui —. 1458, 9. ἐνίκα ὁ ἀγὼν ἦλθε τοῦ πολέμου. instet, immineat, prope accedat. 1396, 23. Cum præpositionibus a) εἰς. εἰς ἀνάγκην ἐλθωμεν ποιεῖν. 13, 24. εἰς τοῦτο [scil. ὀργῆς] ἐλήλυθεν ὁ δῆμος. 159, 20. εἰς κρίσιν. 161, 22. εἰς τοσοῦτον πλεονεξίας. 161, pen. εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν ἐμοί. 593, 20. εἰς ὑμᾶς [alloquitur judices] ἐλήλυθεν. progressus est ad vos. 813, 9. et nude ἔρχεσθαι usurpatur, sine εἰς τὸ δικαστήριον. οὔτ' ἐγκαλῶν οὐδεὶς πώποτ' ἦλθεν, οὔτε μεμφόμενος. 1272, 22. εἰς πᾶσαν ἀφίξεσθαι τούτῳ ἐλθών. 896, 4. εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο. descendebant eo, ut disceptationem causæ arbitrorum arbitratui permitterent. 897, 1. b) cum ἐπί. τὰ μέσα καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ἅλιν ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐπὶ τὸν Ἑλλάδα animis armisque infestis. 187, 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι. 214, 10. τὸν ἐπὶ τὰς σὺδύας ἐλθόντων. 341, 18. ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή. 555, 24. ἦν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾶν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὐτούς. 625, 14. οὐ κατόρθωσεν, ἦν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὠδίν. 702, 1. μεθ' ὅσης ἐπιβουλῆς ἐλελύθεσαν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt. 985, 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὸν ναῦν. dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad se deveniente, ad functionem classicorum munium accedit. 1147, 27. ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία. marito et patre absente irrumpere ad uxorem et liberos ejus. 1164, 3. ἐπεχώρησαν ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1163, 16. c) cum πρός. εἴ τι [id est, κατά τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. si qua in re offendit horum matrem, aut si quid simultatis cum matre intercessit. 1001, 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τὰ πράγματα] ἐάσαντας. 1446, pen. d) ὡς, quod idem est atque πρός. τί φοβ' ὡς ὑμᾶς τοῦ πράγματος ἐλθόντος ἴσμεν. 584, 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν. 383, 8.

ἔρως] contentio, rixa cum altero, super amore commoti. 1144, 26. b) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο. 1407, 25.

ἐρωτᾶν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. 242, pen. εἶτα σύ μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι. 325, 4. τῶν ἀντιδίκων ἐπάναγκες ἀνομίνησθαι ἀλλήλας τὰ ἐρωτώμενον. 1131, pen. ἤδη γάρ σ' ἐρωτῶ, citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἐρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἔστι γεγραμ-

μένα. 1401, 8. ὃ μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τοῦτ' ἐστίν. pars disputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in prædicatione amoris versantem. 1401, 14.

ἑσθῆς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθείρων. 519, 27. ubi etiam docet, cur eam vestem sacram appellet.

ἐσθίων κατίφαγε, citat Hermogenes p. 252, 17, ut videtur e Demosthene.

ἐσκαμμένος] data opera, præmeditata fraude. πονοῦσιν ὑμᾶς πανῦν. 749, 7.

ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων. 284, 20. ὁ ἀρίστην ἔχων τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ ταύτῃ μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας. 311, 13.

ἑστιᾶν] ἑστίασιν τὴν φυλῆς. 565, 10. τὰ ἑστιάσια. 1356, 8. et 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἑστιάσαι. 1017, 7.

ἑστίασις p. 414, 1. commemorata est illud convivium, ad quod Demosthenes legatos Philippi invitavit.

ἑστιάτωρ] qui in ludis populo epulas de suo præbet. 463, 15. 996, 24.

ἰσχάρα. 1385, 2.

ἰσχατιά] villa, prædium procul Urbe dissitum, secessus Plinio dictus. ἐπορεύοντο Κυθήραδε εἰς τὴν ἰσχατιὰν αὐτοῦ. 1040, 13. οὐδεὶς ὅρος ἕστηκεν ἐπὶ τῇ ἰσχατιᾷ. 1040, 17.

ἴσχατος] τοῦτο γὰρ ἤδη τοὔσχατον. 119, alt. εἰς τοὔσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐᾷν. 346, pen. ἐᾷ ἧς [scil. νόσου] εἰς τοὔσχατον [scil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἥλθον. 1261, 1. ἐπ' ἰσχάτων γῆς. 1488, 9.

ἴσω] vid. εἶσω.

ἑταίρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει. 1384, 3. ἑταίρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνουσῶν. 1354, 8. ἑταίρας et παλλακῆς discrimen. 1386, 19. πεπορνεῦσθαι οὕτως, ὡς καὶ δύο ἔχειν ἑταίρας, αἷ μέχρι φθίσεως, καλῶς ποιοῦσαι, ὑφεπτάμεναι αὐτόν. 1481, 22.

ἑταιρεῖν] prostibulum agere, corpore quæstum facere. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι. 612, 5. οὗ τὸ σῶμα ἑταιρικότος οὐκ ἐᾶσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι. 616, 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι. 1125, 9.

ἑταίρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου. legis pœnas in illos cives sancientis, qui sodalem et congerronem se alicui pro mercede præbuissent, ejusque libidinum administrum, et corpore quæstum fecisset turpem et infamem. quæ quæstio ad forum thesmothetarum pertinebat. 599, 24.

ἑταιρία] factio, sodalitium, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, conjuratorum. ἑταιρία μαστήρων συνεστῶσα. 560, 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. 1335, 23.

ἑταῖρος] in sensu malo, Satelles, minister scelerum, superbiæ, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους. seine Rotte [his gang.] 521, 11. ἑταίρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244.

Ἐτεοβουτάδαι. 573, 10.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χρήματα, sunt nummi periculo navigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item reditus in illud emporium, ubi nummi creduntur. οἱ δανεισταὶ εἶχοντο αὐτοῦ οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντες. die bloss auf die Hinfahrt, nicht aber auch zugleich mit auf die Herfahrt, Geld vorgestreckt hatten [who advanced money merely on the voyage out, and not on the voyage home]. 909, 25. 914, 4. ἑτεροπλοῦν τῷ ἀργυρίῳ πεχρημένος. qui usus est pecunia credita tantum, donec in portum, quo tendebat, pervenit, quo facto statim eam reddidit, neque exspectavit, donec in eum portum reverteretur, unde pecuniam mutuatitiam sumserat. 916, 2. 1291, 25.

ἕτερος] τρίτον δὲ ἕτερον [id est ἄλλο, diversum a prioribus] πρὸς τούτοις ἐστὶ δικαστήριον. 644, 17. ἕτερος λόγος οὗτος. mea culpa in ea re nulla est, aut, alia hæc est causa, huc nil pertinens. 240, 25. ἕτερος ἦν, καὶ οὐχ ὁ αὐτός. 911, 7. ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες. 1157, 12. b) secus, atque tu velis. τὰ ἕτερα [id est, τὰ ἐναντία ἡμῖν, καὶ ἃ ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα] ψηφίσαιτ' οἱ δικασταί. 1175, 18. ἑτέραν [id est, ἐναντίαν] τὴν κρίβδην ὑπὸ τοῦ φανερᾶς δορύβου. 142, 26. c) aliquis, nescio qui, quicunque tandem, infinite. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποδήκῃ. opposito pignore nescio quo. 908, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀσοδημίᾳ ἐμπορία. in negotiatione nescio qua. 1236, 23.

ἑτερόφθαλμος. 744, 18.

ἑτῆσιος] secius, quam oportebat. τῶν δ' ὡς ἑτέρως συμβάντων. 298, 22. εἴ τις εἰδὼς ἢ καὶ ἑτέρως πως. quam dictionem tanti fecit Eustathius, ut eam duceret sibi imitandum esse ad Odyss. B. p. 1448, 2. his verbis: τὸ δὲ λογαμεῖψες διὰ τί παροξύνεται, καὶ μὴ περὶ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξεῖαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλέμπορος, λύσει ἂν ἕτερός τις εἰδὼς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ [sic] καί πως ἑτέρως.

ἑτέρωσε βλέπειν. 1471, 15.

ἑτησίας] φυλάττων τοὺς ἑτησίας. 48, 26. 93, 13.

ἑτοιμάζειν] πολλοῦ χρόνου τροφὴν εἶσιν ἑτοιμασμένοι. 690, 8.

ἕτοιμος] pone hoc adjectivum omitti solet εἰμί. 111, 20. εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμα ἦτε. 1479, 24. ἕτοιμον εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμᾶς. 1481, 15.

ἑτοιμότης] promtus et paratus ad inserviendum animus, studium, contentio, officiositas. ἡ δ' ἀφ' αὐτῶν ἑτοιμότης, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅσην καὶ οἵαν ὑπάρχει.

1268, 7.
ἑτοίμως] οὔτε τῷ' οὕτως ἑτοίμως πρὸς ἐλευθερίαν εἶχον ἅπαντες, οὔτε τῶν πρὸς τὸ δουλεύειν. 120, 13. ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως προϊέμενον. 247, 14. μαρτυρεῖν. 1137, 26. δημηγορεῖν. 1424, 20. ἑτοίμως καὶ γενναίως τοῦτο χειροτονῆτε. 1466, 25. ἑτοιμότατα αὐτῷ [scil. τῷ λόγῳ]. citissimi et paratissimi videmur esse ad jactandum nos, eaque promittendum, quæ præstare nil curamus. 21, 22.
εὖ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνόητος γίνεται. 16, 1. εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἴσως ὑμᾶς εὖ πράττων. rebus adhuc utens secundis. 469, 14. ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα, Stobæus citat, ut dictum Demosthenis, p. 55. εὖ πάσχειν] ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι αὐτῶν. 316, 7. ὑμῶν ἕκαστος οὕτε τὸν εὖ ποιοῦντα τὴν πόλιν ἑαυτὸν εὖ ποιεῖν ἡγεῖται, οὔτε τὸν κακῶς, κακῶς. 412, 6. τοῦτο ἐπ' ἐκείνου μὲν, εὖ ποιοῦν, οὐ συνέβη. hoc in illo quidem non evenit, qua de re est, quod nobis congratulemur ipsi, diisque gratias agamus. 667, 18. ἀλλὰ τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε. 427, 18.
εὐαγγελίζεσθαι] τὴν δεξιὰν πρωτείων καὶ εὐαγγελιζόμενος. significans cum congratulatione, sibi esse res lætas et jucundas auditu, quarum eum certiorem possit facere. 332, 9.
εὐαγὴς] pius, sanctus, religionibus deorum consentaneus. ἀλλ' εὐαγὲς ἦ τὸ ἀποκτεῖναι. 122, 16.
εὐαρμοστίᾳ τῇ τῶν τρόπων κρατήσας τῆς πρὸς αὐτοὺς δυσχερείας. 1407, 4.
εὐβουλία] τῆς εὐβουλίας, sapientiæ et felicitatis in capiendis consiliis, ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος νομιδὴν. 1416, 7.
εὐγνώς] πληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγνωστάτοις τῆς ἱερουσύνης. 1313, 20.
εὐγνώμων] εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυχεῖν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. 1486, 1.
εὐδαιμονίαν θαυμαστὴν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν. 143, 21. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 25. λέγεται ποτε ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας Ἀλκιβιάδης. 561, 4. ὅρον καὶ νόμον τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν, citat Aristides de dictione civili p. 166, pen. nescio, an designet locum p. 324, 25.
εὐδαιμονίζειν] ἐφ' οἷς τις οὐκ ἂν αὐτὸν εὐδαιμονίσειε καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην. 314, 2. πολλά [id est, κατὰ, vel διὰ πολλὰ] τις ἂν φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εἰκότως τούτου μάλιστ' ἂν εὐδαιμονίσειεν ἁπάντων. 362, 12. ἑαυτὸν τῆς περιουσίας εὐδαιμονεῖ. 550, 20. 910, 16.
εὐδαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερὸς πᾶσιν Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις. 106, 12. εὐδαίμων εἷς ἢ δύο ὑπὲρ τὴν πόλιν. beatus, opulentus, affluens copiis rerum. 172, 7. εὐδαίμονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ. 1399, 13. εἶτα θαυμάζετε, ἐπειδὰν ὁ δεῖνα εὐδαίμων ὑμῖν ᾖ παὶ ὁ δεῖνα. 1461, 7.
εὔδειν] εὕδοντα πόλεμον ἐπεγείρει. 422, 15.
εὐδιαβόλως] ἐχούσης τῆς τοιαύτης ἐλπίδος. 1406, 10.
εὐδοκιμεῖν] εὐδοκίμησεν ὁ Πύθων παρ' ὑμῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ. 81, 24. ἀκούσῃ λέγοντας εὐδοκιμοῦντας ἐν ὑμῖν. 383, ult. εὐδοκιμεῖν οὐ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις νόμος. 530, 15. τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι. 1425, 5. οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, ἐὰν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρον καὶ καλὸν λάβῃ. 1457, 12.
εὐδοξεῖν. 94, 26. 500, 14.
εὐδοξία] μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ. 228, 3. εὐδοξία, ἣν ζῶντες ἐπτήσαντο, καὶ τετελευτηκόσιν ἀποδοθέν. 1389, 19. εὐδοξίαν φιλοῦσιν ταῦτα τοῖς ζῶσιν ἀνθρώποις. 1400, 15. εὐδοξίας πατρίας πλουτοῦντες. 1400, 21. εὐδοξίαν τὴν περὶ σαυτοῦ. 1407, 19. εὐδοξίας ἔπαινος τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. 1468, 2. 1476, 25. τὰς εὐδοξίας, laudes, τὰς τῆς πατρίδος Στεφανίτου. 332, 6.
εὐεργεσία δαιμονία καὶ θεία φαντάσασι. 18, 10. εὐεργεσίαν τινὶ ψηφίζεσθαι. decreto publico alicui titulum Euergetæ attribuere, jus dare illius tituli honorem usurpandi. 475, 10. ἐφικνεῖσθαι εὐεργεσιῶν. esse in ejusmodi loco, vel conditione rerum, ut bene de patria mereri possis. 494, 10. ὑπόσας ἐστὶν εὐεργεσίας πρόφασις ἡτισοῦν πρὸς ὑμᾶς. 661, 3. ἃ' ὧν ἀκούετε, τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἐπράξατε, ὑπολήφετε. metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quæ vosmetipsi videritis, sed iis, quæ solummodo fama acceperitis. 1479, 20. μεγάλην εὐεργεσίαν κατεθέσθαι πρὸς αὐτόν. *bey ihm einlegen* [*to lay upon him*]. 193, 22. τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. 316, 10.
εὐεργέτημα μέγιστον εἰς πάντας. 1390, 12. εὐεργέτημα τῆς ὑμετέρας τύχης ἴσως κρίνω, τὸ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωλέναι. 1449, 27. τῆς παρ' ἐκείνου [τῶν θεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἴσως εἶναι. 12, 8.
εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνου τις τοὺς ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς λέγοι. 407, 26. ἴδιος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὖ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν. 469, 1. Hunc honorem sortiti statuis in foro dedicatis cohonestabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus afficiebantur. 446, pen.
εὐετηρία] ἐφάπτεσθαι τὸ τῶν ὀνίων πλῆθος καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν. affluentes rerum venalium copias et pretiorum salubritatem. 144, 11.
εὐήθεια] μεθ' ἧς τὴν εὐήθειαν τὴν τοῦ τότε πολέμου ζηλώσαντας ἐπτεραχηλίσθαι. 124,

6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν, e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθήλου φαίνεσθί μοι ἐν μεγάλῃ εὐδοξίᾳ ἔσεσθαι. 251, 4. οὐκ ᾤετο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐηθείας ἀπολαύειν. 717, 2. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσελήλυθότες καθεδοῦσθε. 773, 8. εὐηθείας ταύτης δίκην δεῖ ὑμᾶς δοῦναι. 1454, 1. πολλῆς ἐστὶν εὐηθείας μεστός. 1482, 27. ἐὰν δὲ δίξῃς, ὡς δι' εὐήθειαν, ἢ ἄγνοιαν, citat Porphyrius ad Hermogenem p. 165, 11.

εὐήθης] τοῦτο παντελῶς εὐήθες φήθης. 228, 27. εὐήθης ἁμαρτήτως. 1407, 22.

εὐθέως παραχρῆμα ἔδειξεν. 1237, 21.

εὐθυνεῖν, vel εὐθυνεῖν] εὐθυνεῖν καὶ εὐδοξεῖν. 94, 25. εὐθυνούντων [vel εὐθυνούντων] τῶν πραγμάτων. 321, 7. τὴν πόλιν εὐθυνεῖσθαι. 413, 9.

εὐθυδικία] ἀπολογεῖσθαι κελεύουσι οἱ νόμοι, εὐθυδικίαν εἶσιόντα, οὐ κατηγορεῖν τοῦ διώκοντος. defensionem ita peragere, ut reus destricte neget crimen, et a se amoliatur, docendo se reum ejus non esse, nequaquam vero orationem in probris consumere in accusatorem retorquendis. 908, 7. προλαβὼν δέ μου, ὅστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. 1103, 11. Ergo reus in hoc genere causarum pone accusatorem dicebat causam, et agnoscebat forum competens, neque defugiebat judicii de se potestatem, neque exceptione ulla utebatur. Sunt ergo εὐθυδικία et παραγραφὴ inter se opposita. adscribe verba Scholiastæ ad Hermog. p. 115.

εὐθύνειν πόλιν. gubernare civitatem. 418, 24. εὐθύνει δίκας σκολιάς. 423, 3.

εὔθυνα] exactio, examinatio, item redditio rationis gestæ provinciæ. εὐθύναι τῶν στρατηλατησάντων ἰδίαι. 17, 14. διαστὰς εἰκαθ' ἑλθόντας τὰς εὐθύνας. 53, 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνας ἀπαιτῆς. 308, 23. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. qui rationes ab eo repetitum ibant. 341, 18. τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνας κατηγορεῖν. in aliquem agere in foro Attico ex titulo reddendæ rationis. 366, 25. τοῦτο γάρ εἰσι πρασβείας εὐθῦναι. 367, 2, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας διδόντας. 382, 3. εὐθύνας λόγων ὑφέξει. 398, 17. Non solum εὐθύνη in nominat. sing. sed etiam εὐθύνα reperitur. 717, 19. ὑμᾶς τὰς εὐθύνας διδόναι ποιοῦσι. 1459, 5.

εὐθὺς ἰδόντες. statim ut videritis, ab ipso protinus conspectu. 151, 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΤΘΥΣ. 639, 10. εὐθὺς ἀπαντῶσι Κότυι, id est, εὐθὺς μετὰ τὸ ἀπαντῆσαι Κότυι. 662, 10. εὐθὺς τοῦ ψηφίσματος ἀναγνωσομένου. 81, 12. ita apud Xenophont. Ephes. p. 53. ad finem. εὐθὺς ἀχθέντος. gleich drauf, so bald er war ins Haus gebracht worden [immediately, as soon as he was brought into the house]. εὐθὺς παραχρῆμα ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται. 1178, 14.

εὐκαίρως πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκαμένην τὴν ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδιάν. 1414, 7.

εὐκαταφρόητος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον πραγμάτων εὐκαταφρόητος. 154, 20. ζάρξαρος καὶ εὐκαταφρόητος. 1110, ult.

εὐκατέργαστος] πολλῷ πάντα εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει. 1464, 15.

εὔκλειαν ἀγήρων καταλελοίπασι. 1399, 14.

εὔκοσμος. 422, pen.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλας ἐστὶ μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. 1408, 2. εὐκτὸν θνητῷ φύτι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ. 1410, 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα οὐ μικρᾶς δεῖται. 425, 5. 517, 21. εἰς φόβου καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν, suspicionem, metum, καθιστάναι. 625, 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βιβλιοπώλιον. 1403, 1.

εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον. 327, 12. εὐλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβὴς] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται. 1450, 18.

εὔλογος] εὐλόγως προφάσεις εἰλήφεσαν. 277, pen. εὔλογα et εἰκότα ut diversa copulantur. 1106, 1. τῶν πεπραγμένων οὐδὲν οὔτ' εὔλογον, οὔθ' ἁπλοῦν, οὔδ' ὁμολογούμενον αὐτὸ ἑαυτῷ φαίνεται. 1114, 15.

εὐμαθὴς] εὐμαθέστεροι γενήσεσθε πρὸς τὰ λοιπά. 705, 11.

εὐμενίδης μαρτυρία. 625, 22.

εὐμενὴς] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενὲς συναγωνίζεται. 53, 6.

εὐμενῶς ἐχόντων ὑμῶν ἁπροατῶν τυχεῖν. 1101, 7. εὐμενῶς φέρειν τοὺς ὄντας. qualescunque sunt. 1486, 2.

εὐμηχάνητος. 1296, 10.

Εὐμολπίδαι] διαζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας. 601, 27. ergo proprium illis erat tribunal, ubi de religionibus cognoscebatur.

εὔνοια] τῆς παρ' ἐκείνου εὐνοίας εὐεργέτημα. 12, 8. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ. 20, 22. πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχειν ὁρᾷ ὑμῖν ὑπούσας. 24, 19. 156, 20. φασὶ δ' εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα. 96, 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνίχηται. 154, 7. μεῖζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἁπάντων ἑκόντων ἀνυπόστατον τυχεῖν εὐνοίας. 191, 25. ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν τοσαύτην ὑπάρξει μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα. 225, pen. 227, ult. εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδίδωμι. 226, 10. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας. 227, 9. ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὔνοιαν ἐνδείξεσθε. 228, 24. ὅπως ἂν ὑμᾶς δύνασθαι νομίσῃ,

οὕτω πρὸς ὑμᾶς φίλως ἔχοντα. 678, 21. τὸν παρ' ὑμῶν εὔνουν δεῖ μὴ τυχὸν ὅστις ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα εἰδὼ λέγουσιν ὑπάρχειν. 1427, 15. φίλις, παρ' ἣ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἐπιστάμεν. 1471, 26. ἰδίως ὧν ὑμῖν τὴν ἐπ' ἐμοὶ καὶ φιλίᾳ μάλιστ' ἐνοῦσαν μνησαίμην. 1483, 19.

εὐνοϊκὸς] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκωτέρους ὑπάρχειν. 1299, 12.

εὐνοϊκῶς. 197, 4. 227, 29. 516, 12. 675, 8. 924, 24. 967, 8. 1490, 19. εὐνοϊκώτερος. 1228, 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὔσεμνα καὶ ἄρτια. 422, pen. b) numen. τὸν τὰ ἴδια ἀγαπῶσαν εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιουμένους, ἣ πάσας καὶ πόλις καὶ χώρας σάζει. 772, 23.

εὐνομούμενος] εὐνομουμένη πόλις. 744, 2.

εὔπους] οὐδεὶς ἂν τούτοις εὔπους γένοιτο, ὑφ' ὧν ἄν τι καλὸν πείσεσθαι περοσθαρῇ. 1448, ult.

εὐοδεῖν] sine obstaculo viam suam expedite peragere. ᾗ μὲν ἂν εὑρῇ, iter planum et liberum invenit aqua, φέρεται. 1274, 19.

εὐοῖ σαβοῖ. 313, 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον. 654, 4. ὃς οὐχ ὅπως εὑρεῖν πράσιμα ποιήσεται. 1204, 5.

εὔορκος] εὔορκα γίνεσθαι δικασταί. 310, 16. εὔορκον δίεσθαι ψῆφον. 522, 19. 626, 27. εὔορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστί. 525, 12. τὰ εὔορκα ἐστεθ' ἡφισμένοι. 605, 20. εὐορκοτέραν περὶ αὐτῶν θήσεσθε τὴν ψῆφον. 846, 3. εὔορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν. 1312, 25.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον. 13, 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὰ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορέσῃ πρὸς ἃ δεῖ. 33, 27. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει. 492, 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde nummos extudisset. 1019, 13. οὐκ εὐπόρουν ἀργυρίου. 1249, 7. b) conferre, contribuere, largiri. εὐπορῆσαι αὐτῷ δίκα μικῶν. cum spopondisset 10. minas ipsi daturum. 894, 19.

εὐπορία] τοῖς ἐκείθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι. 39, 3. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἀξιόν ἐστι τοῖς μετ' εὐπορίας ἀποροῦσι, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. 1121, pen. τοὺς φανερῶς ἐξ εὐπορίας πονηρούς. 1122, 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρίττω ἡγούμενοι τοῦ μέλλοντος φέβεσθαι. satius esse pecunias se nunc acquirere, tametsi verendum sit, ne largitionis poenas postmodum sint daturi, quam ut nunc egeant metu vacantes. 1211, 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐκ ἐμποδὼν εὐπορίαν παρεῖχεν. 1357, 7.

εὔπορος] τὰ Φιλίππου πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα. 369, 18. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει. 1045, 23. εὔπορα [scil. ὀφλήματα], nomina, vel debita, exacta, redacta facilia. gute Schulden [good debts]. 1209, 7.

εὐπόρως λέγειν τινά. abundabant pecuniae. 900, 17. pro βραδέως. εὐπόρως λύειν. 276, 26. εὐπόρως εἰσῆλθ' ἔχει. 1427, 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δεινὰ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι τὰ πεπραγμένα δύνανται. 23, 27. 155, 24.

εὐπράττειν] ἐπὶ τῇ τῶν ὑβρεων εὐπραξίᾳ σεμνυνομένους. 1402, 6. πρὸς τὴν εὐπράττουσαν ἀνθρώπων. 1404, 21.

εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οἷος. 1016, 23.

εὐπρόσωπος] λόγους εὐπροσώπους καὶ μείδους ἐνθυμίας. 277, 5.

εὕρημα] οὐδὲν τούτων ἐστὶ καινὸν, οὐδὲ ἡμέτερον εὕρημα. 484, 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν. 774, 16. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀβέβαιστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι κατακαίεται. inventis scite et solerter excogitatis. 808, 14.

εὑρίσκειν ἴδιους πολέμους. sibi excogitare, et sua veluti manu serere bella, sibi propria et a bellis reip. sejuncta. 26, 8. εὑρόντα τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος. 52, ult. ὅσα ἠλίσκεσθε τινα πράξεις ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὕρηται. effecit, ut ea contra nos pararentur et adversa nobis evenirent. 54, 19. οὐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχήν τινα εὕρατο. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparavit. 69, 1. εὑρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere. 181, 27. 292, 9. 494, 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὑρήσει. h. e. docebit, monstrabit observatori quaerenti, quid agendum sit. es wird sich von selbsten finden, weisen, lehren. die Sache wird einen schon von selbst drauf führen [it will appear of itself. the thing itself will guide you]. 184, 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὑρῇ. prodat. 376, 26. ἴσα ἂν εἰδὼ καταφάμενος ἄν τις αὐτοῖς εὕρῃ, commentus sit, scri meditatione extuderit, τοιαῦτα πεπαιδίσθαι καλά. 188, 12. ὅμως τοῦθ' εὕρητε. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate. 363, 1. ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν ἅμα [id est προστάττειν] καὶ συμφέρον. 596, 22. 642, 2. καὶ τοῖς οἷσιν, ὅπως ἄδικα γενήσεται, κακούργως, εὑρίσκει, reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι. 733, 21. πολλοὺς τοὺς ἀσυλογεῖν εὑρήσετε καὶ τοὺς ὑφηλοντας ὑμᾶς. efficietis, ut exsistant. 745, 7. εὕρατ' οὖν τοῦτο ποιῶν, ὃ πεποίκασι, τοὺς νόμους νόμῳ καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata. 748, 23. εὑρίσκεσθαι ἀτέλειαν. 457, 8, 461, 18. 661, 23. ὃ μοθδὸς μὲν αὐτὸς φύσει πεποίηκεν, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται. 771, 25. εὑρίσκεσθαι, impetrare, ἄφεσιν τῶν τόκων. 1223, 6. μὴ εὑρεμένῳ παρὰ τοῦ δήμου. qui non impetrarit. 1381, 2.

προδότης] pro quovis proditore, impuro, sacrilego et conscelerato homine. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως, οὐδ' ἀνθρώπων χρηστῶν διαπεπράττησθε. 233, 8.

εὐρύχωρος] εὐρυχώρους κατ' ἀγυιάς. 531, 4.

εὐρυχωρίαν] πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως. 428, 14.

εὔρωστος. 1397, 15.

εὐρώστως] ὑπέμεινεν τὸν πρόσκαιρον πόνον. 1397, 9.

εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας. 226, 3. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν. 227, 21. ὅ, τι μέλλει συνίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἑκάστῳ. 228, 3. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν εἶναι τις ἂν τὸ συμπεχωρημένον. tantam modestiam pudoremque religionis. 533, 17.

εὐσεβὴς] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. eorum, quæ ab hominibus in rebus sanctis, religiose cavendis, sedulo vitandis, ne reverentia deorum lædatur, eorumque cieatur animadversio, habeatur. 280, 10.

εὐσεβῶς μεθεὶ ὑμῶν ἔχει τούτου ἀπολαφίσασθαι. nemo vestrum salva religione hunc absolvere potest. 407, 8. ὅσως τὰ πρὸς θεοὺς εὐσεβῶς ἔξει. 1460, 9.

εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους. præclare copioseque de iis disputari potest. 1391, 16.

εὐσχημόνως] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ἁπάσασθαι τὰ δεινά. 1400, 10.

εὔτακτον καὶ χρήσιμον ἐμαυτὸν παρέσχον. 1226, 3. et 10.

εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτου ζῆν ἂν φαμέν. 1125, 1.

εὐτρεπῆς] εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς. 45, 2.

εὐτρεπίζειν] πάνθ' ὅν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον. 12, ult. εὐτρεπίσηται μόνον τὸν ἐνδάδε. 683, 24.

εὐτυχεῖν] τοὺς εὐτυχοῦντας ἀεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχούντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι. 196, 22. οἷς εὐτυχήκεσαν (Thebani) ἐν Δεκέλειᾳ, secunda fortuna, qua usi fuerant in illa pugna, οὐ μετρίως ἐκέχρηντο. 231, 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐναχθῆς ποιῶν. 580, 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντων τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ πόλις παραρίπτεται. 658, 3. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ. 1039, 16. πάντα τἄλλα εὐτυχῆ τῶν βέλτιν κρίσιν, ἣν οὐδεπώποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω —. 1460, 23. ᾠετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττειν φαίνεσθαι. 1477, 15.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων. 1122, pen.

εὐτυχὴς] εὐτυχεστάτην φασὶν πόλιν τὴν φίλην τὴν ὑμετέραν ὑπολαμβάνειν καὶ θεοφιλεστάτην. 1486, ult.

εὐτυχίαν quandam sibi peculiarem arrogat Demosthenes, 59, ult. ἴλεως' ἄν τις οὖν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας εὐτυχίας, ἢ τῆς ἐμαυτοῦ. 156, 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπαῖσας ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ἐρῶ κρατεῖσαν. 59, ult.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι. 800, 13.

εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρεσχήμην. 1472, 5.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ. 1435, 26.

εὐφραίνειν] αἰσχρὸν, ἃ θεωρεῖντες ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγέλλειν. 1409, 18.

εὐφροσύνη. 422, 5.

εὐφυὴς] εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν. 1414, 1.

εὔφωνος. 320, 17.

εὐχαριστεῖν] gratus esse. 257, 2.

εὐχαριστία] gratus et memor animus. 256, 19.

εὐχερὴς] τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ. 547, pen.

εὐχερῶς ὑπεῖδε φέρειν. 34, 7. ἃ λέγων εὐχερῶς πᾶν ὅ, τι ἂν βουληθῇς. 248, 10. φέπτ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν. 315, 3. sine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει. 1396, 24. εὐχερῶς ἀκούειν. 1450, 14.

εὔχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὔξεσθαι, παραλείπει· εὔξεσθαι γὰρ ῥᾴδιον, πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, εἰς ταὐτὸ ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ. 33, 16. τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πᾶσαις. 225, 2. ἐπειδὰν εὔξηται ὁ κήρυξ. vota conceptis verbis fecerit. 706, 9. ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι. 800, 13. κατὰ τῶν γυμνασίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria petitos, manubiarum et spoliorum partem omnibus esse dedicaturos. 1467, 2. εἶτα ἃ Φίλιππος εὔξατ' ἐν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινὶς ἐνδάδε ποιῶσιν, aiitat Hermog. p. 179.

εὐχὴ] τίνος ἐν εὐχαῖς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἐστράτευε, ἢ τὸν Θηβαῖον; 381, 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διαιρήσειν' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quæ votis et precibus a diis flagitetur, verumtamen ea natura, ut legis formula concludi nequeat. 722, 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα. simulaorum aliquod, vel donarium votivum, voto facto diis condictum. 1405, 20.

εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρίαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν. 1408, 16. ergo differunt ista inter se, sed qui? videtur ἀνδρία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, ut neque a spe, neque a terroribus se dimoveri a proposito patiatur. εὐψυχία autem impetus animi, promti, excitati, gestientis, cum ardore et alacritate, lætitiaque et spe certa boni eventus ad rem gerendam ruentis.

εὔωνος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις. 255, 11. εὔωνον οὖτον

ἀνούμενοι. 409, 1. Ἦα, ἐὰν μὲν τίμιος παῤ ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, δεῦρο κομίσουσιν, ἐὰν δὲ εὐνοώτερος γίνηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσουσιν ἐμπόριον. 1285, 13.
ἐφάμιλλος] ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας πᾶσι παρεῖναι. 331, 9. ἐφάμιλλον ποιεῖν τὸ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν. 488, 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν. 1396, 2.
ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν καλὰ ἔξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων ἕτερος καθεδεῖται. 61, 3. οὔκουν βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παῤ ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν. 100, 10. 135, 10.
ἐφεκτὸς] ἐφεκτὰ ἦσαν οἱ ἔγγιοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in fœnus oboli seni, de bonis immobilibus, prædiis et domibus. 914, 10.
ἐφεξῆς οὐτωσὶ καθεζόμενος. in continenti, proxime a latere assidens; immediate, ut vulgo usurpant. 553, 13. τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὐτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων λανθάνει. 103, 15. ubi οὐτωσὶ non cum ἁρπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohæret. *omnino, prorsus.* durch die Bank weg [*without exception*]. ita ut dico, ad literam, cunctam Græciam, nemine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς. 576, 12.
ἐφέσιμον τὴν παῤ ὑμῶν γενομένην γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος. *er sieht die Appellationen von euch an sich* [*he transfers the appeal from you to himself*]. 78, ult.
ἔφεσις] οὐκ ἂν ἰδώπατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν. 1301, 4.
ἐφέτης] ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν. 632, 3. οἱ ἐφέται, sunt iidem atque, οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς. 1069, 6.
ἔφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων. 438, 18.
ἐφηγεῖσθαι] præire, præeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem præsentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ. 601, 20. 803, 15.
ἐφηδεσθαι] οὐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι. 196, 21. Θηβαίοις ἐφησθῆναι ὁτιοῦν πασθοῦσι. 231, 2. τοὺς νῦν περιοφθέντας ἐφηδομένους ὕστερον ἴσχετε οἷς ἂν πάσχητε. 1428, 8.
ἐφίεναι, ἐφίεσθαι] ἐφίενται μὲν, ἐάν τις ἐᾷ. 193, 12. ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal. 913, 23. ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτρίων. 937, pen. ἐφιᾶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram provocant. 1017, 27. ἀδυνάτων ἐφίεσθε. 1487, 25.
ἐφικνεῖσθαι] ἂν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ. 178, 5. 361, 25. 1423, 5. ἐφικνεῖσθαι τοῦ τριπαρχεῖν. pervenire ad eam fortunarum amplitudinem, ut trierarchum agere possis. 465, 23. ἐφικέσθαι εὐεργεσιῶν. eo loco rerum esse, ut bene possis de patria mereri. 494, 3. ἐφῖπται πάντων, ad omnes permanavit, aut pervagata est, ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη. 800, 16.
ἐφιστάναι, ἐφιστᾶναι, ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, præsto esse. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν περιβαντῶν. 346, 2. b) rebus præesse, ut præsunt magistratus, et imperatores. οἱ ἐφεστηκότες. 26, 12. et 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας. 436, pen. δυνάμεις, ἃς διαλελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας. 1439, 25. τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν. 1466, 3. πολλάκις τῷ τοὺς ἐφεστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη. 1466, 6. super aliquo aliquem collocare, ceu præsidem, vel vigilem. κύνα ἀγρυπνῆ καὶ φαύλου οὐδεὶς ἂν ἐπὶ πώμνια ἐφιστήσειε φυλάττειν. 807, 3. δεῖν φύλακας ἐφιστάναι ἐπὶ τοὺς ταπεινὰ πράττοντας. 807, 6. figere palos in fronte agrorum, vel prædiorum, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ὅρους ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὸν οἶκον. 1029, 27. c) instare, urgere, premere. ἐφιστάναι αὐτῷ Καλλίστρατος. 1187, 6. d) super aliquid aliquem, præsertim repente, ducere, admovere, immittere. ut copias, quibus eum opprimat. ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα. 444, ult. ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως. subito superveniet. 66, 24. μηχανήματα. 115, 7. et 17. 124, 2. 254, 27. συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐδόκιμους. 264, 7. e) ἐπιστῆναι. accedere ad rem gerendam. 245, 11. 305, 9. f) animum attendere. διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφίστησιν. 70, 16. g) imminere, impendere. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον. 287, 5.
ἐφόδιον] δ' ἀπορίαν ἐφόδιον. 34, 10. decem legatis in commeatum addebant Athenienses X. millia drachmarum, universis, quam summam, et enormem, et inauditæ liberalitatis, prædicat Demosthenes. 390, 23. οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν. 441, 2. ὑμῖν δ' οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοινῷ. 690, 8. ἐφόδιον δοῦσα ἑκτὸν δραχμάς. 787, 18. ἐφόδιον λαβὼν τὸ — adminiculo, prætextu usus. 917, 14. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προστιθείς. 1212, 19. διεμίσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά. 1204, 23.
ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορᾶν καὶ διακεῖσθαι, ἃ χρὴ πράττεσθαι. 38, 12. ἐφορᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων. 772, pen.
ἐφορία] scil. ἀγορὰ, conventus finitimorum in limite cujusque suo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπισχημένων. 631, ult. 632, 23. et 26.
ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς πόλιν μεγάλην. insidiari suis oportunitatibus rei bene gerendæ, ad instar piraturam, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore, naves speculantur et præstolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas evectas insecuti derepente consectantur et

oppressas expilant. 30, 18. βαδίσειν καλύσαι τὴν ἐν Πύλαις, ἐφ' ἣν αἱ στρατήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφόρμουν. 444, 26. ἔχειν ἀσυχίαν. 13, 12. ὡῶς ἔχουσι [subaudi τοῦ νοῦ, vel κατὰ τὸν νοῦν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ. quo sint animo erga Philippum. 22, ult. ἐχόντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] Θηβαίων. ita animatis. 30, antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν. 284, 11. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. res sic se non habet. *so ist es nicht recht. das ist die rechte Weise nicht. das sollte so nicht seyn* [*it is not right so. that is not the right way. that should not be so*]. 137, 6. ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς. 230, 25. ὃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἐκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. 81, 4. ἔστι γὰρ ἔχειν καὶ τἀλλότρια, καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν. 83, 14. αἰτίαν] ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλόν. 998, 8. βούλησιν] τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν δοκεῖ. 794, 17. διάνοιαν ἔχειν. 1472, 25. δίκην ἔχειν. est penes te jus et facultas jus tuum in foro petendi et persequendi. 890, 3. διαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus. 1153, 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν. 608, 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 7. νόμον ἔχειν. 794, 16. εἴ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τυθῆναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. 537, 5. Κερκυραίῳ τινὶ τῶν ἐχόντων νῦν τὴν σθόλν. e numero principum remp. Coroyream nunc in potestate habentium. 763, 9. οὐκ ἔχω τούτου πρότερον φρόσταγμα, scil. προστάττειν. 1485, 9. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μανεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας. 311, 12. χρῆα πολλῶν ταλάντων ἔτ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. *Activschulden, ausstehende* [*outstanding debts*]. 957, 5. χρήματα ἔχειν, subaudi ἀπαιτεῖν. *zu fodern haben* [*to have to demand*]. αἰτιώμενα πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν, *sie hätten noch weit mehr zu fodern* [*they would have much more to demand*], ὧν ἐδεδώκεμεν χρημάτων, *als was wir vorgeschossen hätten* [*than what we had advanced*]. 970, 4. simplicitер pro posse. τούτους ὧμεν δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν. 1473, 3. b) pro dives, locuples esse, subaudito χρήματα. τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς ἰσχάταις ἀπορίαις ὄντας, αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. 1123, 25. c) secum habere, subaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται. 574, 23. 575, 14. 608, 14. d) in potestate habere. νῦν ἔχετε ἄνθρωπον. 440, 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων [subaudi τὰ τούτου], οὐδενὸς ἠψάμην. 540, 23. e) capere, mancipare, manu injecta sibi vindicare, *in Beschlag nehmen* [*to take possession of, lay hands on*]. 886, 7. f) in corpore gerere, ut vestem, *anhaben* [*to have on, wear*]. τρίβωνας ἔχουσι. 126 7, 22. g) scire, nosse. οὐδ' ὅ, τι χρὴ ποι εἶν ἔξετε. ne consilium quidem in promtu habebitis, sed incerti eritis, quid agendum vobis sit. 425, 10. h) in se tenere, importare, prodere, indicare, insimulare. τῶν τὴν κατηγορίαν ἀδικήματα ἔχειν. 268, 17. i) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. 142, pen. k) inhibere sese, insistere. ἔχε αὐτοῦ. desine. 1109, 6. In Medio. ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἴσχεται. *er hält sich an den Schlag* [*he attends to the blow*]. h. e. consectatur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmovet scutum et prætendit, ubi jam ictus fuit. non quo plaga inferenda impetum minatur, non præcavet vulnus, sed facto jam succurrere festinat. 51, 26. τούτων γὰρ εἰχόμεν. iis enim mordicus inhæsissem, eaque acriter exagitassem. 251, ult.

ἔχθραν ζεβαίαν ἔχειν. 11, 6. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιεῖσθαι λόγου, μήτε πρὸς χάριν. 90, 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκείνου ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιεῖσθε. 192, 6. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβοῦνται. 218, 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχούσης κατεικῆς. 530, 7. ἃ μετὰ χάριτος εἴλαβε δεηθείς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι. 1185, 27. τῆς ἰδίας ἔχθρας οὐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα. 1465, 23. causa odii et simultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεταί μοι. 1301, 18.

ἐχθρὸς] οὐκ ἔστι τῶν ἔξω ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε. 104, 26. 124, 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων. 439, 19. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθρῶν μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. 638, 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ βήματος ἐχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν ληφμάτων. 1335, 3. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτε ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὕροιτε ἄν. 1448, 27. οὓς κἂν ἐχθροὺς, εἰ μέτριος εἶ καὶ λογισμὸν ἔχῃ, ἑλοίσαι. 1479, pen. ἐχθρὸς θεοῖς gravissimum et turpissimum erat probrum. 241, 12. 245, 16. διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν. 611, 15. ἐχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως. 1121, 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Hermog. p. 45.

ἐχῖνος] vidulus, bulga, in quam conjiciebantur chartæ, quarum usus esset in foro, cum essent in judiciis proferendæ atque recitandæ. *der Documentenbeutel*,

δὶα Actencapeil [*a document-bag, deed-box*]. ἰχίων ὧδε σεσημεσμένων. 999, 16. ἐνίβαλε Θορμίων τὸ γεγραμμένον εἰς τὸν ἰχθύν. 1104, 6. τὸν μαρτυρίαν, ἣν ὤμην ἔδειν, καὶ δι' ἧς ἂν μοι ὁ πλεῖστος ἔλεγχος, ταύτην οὐχ εὗρον ἐνοῦσαν ἐν τῷ ἰχίνῳ. 1119, 2. τὸν ἰχθῦνα κεκινηκέναι. 1119, 4. οἱ ἰχθῦνοι πρότερον ἰσημάνθησαν. 1143, 25. τὰ ἀντίγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὸν ἰχθῦνα. 1180, 24. 1265, 14.

ἴχς;] οὐδὲν φόβου θ' ὑμῖν ἴσως ἴχις ἔδακεν, οὔτε φαλάγγιον, μυδὲ δάκος. 798, ult. σικρὸν καὶ ἴχιν [viperæ similem] τὴν φύσιν ἀνθρωπον ἐὰν ἴδητε. 799, 4.

ἰωλοκαισία] ἅσσπερ ἰωλοκαισίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας κατασκεδάσας. 642, 13.

Ἴωλος] ἴωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα ἀς ὑμᾶς ἀφικνῆται. 551, 13.

ἴως ἀποδήμων ἐγώ. toto illo tempore, quo ab urbe aberam. 968, 4.

Z.

Ζεῦγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος. 565, 27. ζευγῶν ἀφεθέντων. 1409, 23.

Ζεὺς φράσειε. 1054, 10. Διὸς ἱκεσίου. 1319, 27. μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα. 937, 21. τὸν Δωδωναῖον. 1466, 27. 1487, 1. Διὶ τῷ Νεμείᾳ. 552, 5. Διὸς τοῦ ὁρίου. 86, 18. Διὶ ὑπάτῳ. 531, 7. Κτησίῳ. 531, pen. ὁμοῖος καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ Θεοί. 321, 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375, 25.

ζῆλος, εἴ τις εἴληφέ π. 121, 8. τῷ στεφανουμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅσον ἂν ἀναβῇθῃ. 267, 14. ζῆλον καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστή. 300, 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἀφανίσαι. 616, 20. 757, 1. ἃ καὶ ζῆλον καὶ τιμήν τινα φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα. 641, 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον. 756, 19. ἐν σπόρῳ καὶ δυσκολίᾳ πᾶς ὁ περιτοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε. 1396, 19. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ. 1399, 21. οὐ γὰς ἐπ' αὐταῖς γ' ὑμοὶ παρεικάρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν. 517, 9.

ζηλοῦν ἀρετήν. 500, 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεάς. 504, 8. ζηλοῦν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας. 1402, 19. τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες. 1461, 9. τοῦτο ἐζήλωται καὶ πεποίηται. 22, 17.

ζήλωμα. 424, 17.

ζηλωτὸς] ζηλωτὰ μὲν ἐστι καὶ λαμπρά. 362, 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἐπαίνων ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ πάντος τοῦ χρόνου. 615, pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν. 17, 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε. 155, 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐπηγεῖν. 796, 11.

ζημιοῦν θανάτῳ. 530, 12. 571, 26. 573, 11. πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε. 676, 11. ζημιοῦσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς. 1291, 10.

ζῆν] δέκατ' ἀπὸ τοῦ ζῆν ἡρεμίου. 22, 21. οὐκ αἰσχύνονται φιλίππῳ ζῶντες, οὐ τῇ ἐκείνου πατρίδι. 80, 26. 157, 8. ἔστω τῷ λαοῦ μετὰ δίκης καὶ τιμῆς ζῆν. 247, 15. ζῶντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων. 248, 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὑποστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος. 330, 3. πρὸς τοὺς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέτασε. 330, pen. τῆς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι. 411, 23. ἐγὼ δ' οὐ δέδοκα, εἰ φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τέθνηκε. 434, 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. vitam quietam et jucundam degimus, quoad res privatas, quæ nobis sunt inter nos mutuæ. 760, 14. ἀκὴν τετελευτηκότων μαρτυρῶν κωλύει ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρός, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. 1097, 3. ἀφήρησαι τὸν σαυτοῦ σωθρὰν ἀφ' ἧν ἔζη. 1123, 2. τίνος ἂκεν εὔξαιτο ἂν τις ζῆν, τούτων στερηθείς. matre, uxore, liberis. 1225, 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου. honestis artibus victum quærere. 1309, 26. ζῶντες ἀπὸ τῶν συκοφαντιῶν. 1341, 26. ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγνοεῖν δόκει. 582, 2. ὃν ἄκου ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει. 665, 4. τί ποιῶν ζήσεται. qua arte exercenda victum sibi parabit. 794, 19.

ζητεῖν] desiderare, non invenire. τοῦτο δὲ [aurum] ἂν διαθῇ, ζητήσει. 186, 15. (ἐμοὶ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ φιλίππου, ζητοῦντες, citat Hermog. 294. ex or. pro Corona). ζητοῦν πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω. 384, 1. ζητοῦντας ταῦτα τοῖς παρὰ σοί. 1217, ult. ἐξέτω τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν. 1362, 12. ἐζήτει [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἥτις ἦν καὶ ἐξήλεγχε. 1372, 10. τῶν ἐκείνου πιθανότατος ζητεῖ τινὰς ἡ τύχη, μεθ' ἑαυτοῦ ἔσται. 1466, 11.

ζητηταί] quibus inquisitio demandabatur, num penes quem aliquid esset opum publicarum. 703, 11.

ζυγίτης. 1068, 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος. de nomine cum aliquo contendere, cujus sis necessarius, a quo avelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et inevitabilis vitæ consuetudo. 996, 15.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμενοι, passi suis cervicibus imponi] δουλεύομεν. 322, 12. ζυγὰ μονοῦ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐκκόλαπτε. 784, 9. ἀν γὰρ ὑστεροῦ ζυγὸν ἴστητε. 1461, 17.

ζωγράφος] μεθ' ἃν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου, μετὰ τούτων στερηθέντα. 786, 12.

H.

ἡβᾶν] ἐὰν ἐξ ἐπιτελέους τις γένηται, ἅμα καὶ ἡβᾶσιν ἐπὶ δίαιτης, πρατεῖν τῶν χρημάτων.

1135, 4. ἐὰν ἀνοιδάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι. 1136, 14.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἄν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς αὖ βουλευομένους ἡγεῖσθαι χρή. gubernare res et tractare pro sensu tuo; præparare et instruere necessaria, quo fiant, quæ factu opus sint, et quo mala imminentia defendantur; præire et viam monstrare rebus, qua tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illæ rapiant; imperare rebus, non servire. 51, 17. ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν. in articulis fœderis, vel pacti, primo loco stare, princeps et primaria conditio esse, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire. 213, 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου. 571, 3. τῷ τῶν Κερσοβλίπτου πραγμάτων ἡγουμένῳ. 654, 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδὼς οὐθεμία, ἀλλ' ἀνόνοια ἡγεῖται. 779, pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας. 1377, 27.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσαν τοῦ εἶναι philosophiam. 1412, ult. ἡγεμονεύει ἁπάντων ἡ ἐν ἀνθρώποις δόξα. 1412, 16.

ἡγεμονία] ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, ult. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. 246, 23.

ἡγεμὼν] βέτος καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας. 26, 24. ἡγεμὼν [sodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. 172, 3. ἡγεμὼν τῆς εἰρήνης. 233, 14. παρὰ τὸν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν. 329, 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοί. 436, 27. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος. 533, 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἥγησάμην ἔτη δέκα. 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας τοσούτων ἀγαθῶν. auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecuta bona. 1123, 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [scil. τῆς στασιάδος] καὶ πρῶτος καὶ μάλιστα ὠδιλυρώτατος γεγένηται. 1263, 25.

ἥδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσειεν ἄν, ὅσον ἂν ῥαθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα, σχέτλια. 1442, pen.

ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἶη. 1354, 23. ἡδέως ἔχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus. 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν. comis, blandus, affabilis, hilaris esse. 1418, 11.

ἥδη] μὴ τὴν ἥδη χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι. 664, 23. ὡς ἥδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. nam sæpenumero et factum est, et fit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses. 210, 6. τῆς τῶν ἐκείνων βουθελίας ἥδη δεῖν, pro ἔτι. 567, 12. pro τότε, tum. σαντιλῶς γὰρ ἥδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum —. 746, 7. ὅτι δὲ βασάνοις ἐκ τῶν παίδων ὁ ἔλεγχος ἦδη [tum, vel certo certius] ἴσατο. 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἥδη ὁ δῆμος ἁπάντων. 1376, 18.

ἡδονὴ] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν. 13, 23. ὃ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δίδοται. 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς. 437, 3. et 6. ταῦτά τισιν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. sunt, quos hæc juvent. 806, 8. ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἱρεῖσθαι χρὴν, ut dictum Demosth. citat Stobæus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt.

ἠθοποιία nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412, 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἦθει μένοντας. 35, 19. ἀλλ' οὐκ ἐχρῆσατο τῷ αὐτοῦ ἤθει τῷ τυραννικῷ. 212, pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. 460, pen. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur: ἦγον τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γεναιότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι. 613, 8. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι. 753, 10. ubi declaratur, quale illud ἦθος sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐπιφάνειν. 1405, 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασι μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι. 1406, 5.

ἠθῶος] juvenis nondum maritatus. ἠθῶον ἔτι ὄντα. da er noch Junggesell war [while he was yet a bachelor]. 1352, 8.

ἧκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει τις οὗτος. 11, 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πολέμιός τις ἥξει. 17, 4. οὐ μόνον τὰ συμμαχικὰ φιλίαιτου ἥκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν. 154, 15. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν. 234, 22. σὺν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν. 241, 4. τὸν ἥκοντα παρήγαγον. eum, qui e castris, aut e confinio venisset, producebant. 285, 5. τὸν ἐπὶ τόνδε ἥκειν. infesto cum animo aggredi, adoriri. 319, 7. ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ἐκκλησία. 346, ult. ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἦκε. kam, ankam [pertained, appertained]. 350, 14. ἥκει ἐπ' ἐκείνους αἰτία. kommt auf sie, trift sie [pertains to them, concerns them]. 624, 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα πτησαμένων. 959, 11. ἥκουσι τῶν δανεισταὶ καὶ ὀφλήματα, πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. ἥξεις ἐπ' ἐμέ. me ad fungendum muneribus publicis vocabis, trahetis. 1049, 7. ἦκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τάπιν. 1225, 14. δ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι ἐκ Εὐβοίας κατιόντες. domum redeuntes ab expeditione Euboica. 11, 10. οὓς δὲ ὁ πατὴρ μοι παρέδωκε βοηθοὺς καὶ φίλους, ἅ τούτους ἥκω, receptum habeo, convertor, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ δέομαι. 1127, 8. παρὰ τὴν ἀπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν

dia Δοτεncapsel [*a document-bag, deed-box*]. ἐχόμεν ἤδη σεσημασμένον. 999, 16. ἐνίβαλε Φορμίων τὸ γεγραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον. 1104, 6. τὸν μαρτυρίαν, ἣν ὤμνυ ὦναι, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλεῖστος ἔλεγχος, ταύτην οὐκ εὗρον ἐνοῦσαν ἐν τῷ ἐχίνῳ. 1119, 2. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι. 1119, 4. οἱ ἐχῖνοι πρίτεσι ἐσημάνθησαν. 1143, 25. τὰ ἀντίγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὸν ἐχῖνον. 1180, 24. 1265, 14.

ἔχις] οὐδὲν πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἴδακεν, οὗτε φαλάγγιον, μυδὲ δάκοι. 798, ult. πικρὸν καὶ ἔχιν [viperæ similem] τὴν φύσιν ἄνθρωπον ἐὰν ἴδητε. 799, 4.

ἐωλοκρασία] ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ ποιμερίας κατασκεδάσας. 642, 13.

ἔωλος] ἔωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα ἐς ὑμᾶς ἀφικνεῖται. 551, 13.

ἔως ἀπεδήμουν ἐγώ. toto illo tempore, quo ab urbe aberam. 968, 4.

Z.

Ζεῦγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος. 565, 27. ζευγῶν ἀφεθέντων. 1409, 23.

Ζεὺς φράτριος. 1054, 10. Διὸς ἑρκείου. 1319, 27. μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα. 937, 21. τὸν Δωδωναῖον. 1466, 27. 1487, 1. Διὶ τῷ Νομίῳ. 552, 5. Διὶ τοῦ ὁρίου. 86, 18. Διὶ ὑπάτῳ. 531, 7. Κτησίῳ. 531, pen. ὁμοῦ καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ Θεοί. 381, 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375, 25.

ζῆλος, εἴ τις εἰλικρί π. 121, 8. τῷ στεφανουμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἁπτηθῇ. 267, 14. ζῆλον καὶ χαρὰς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστή. 300, 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἀφαίρασι. 616, 20. 757, 1. ἃ καὶ ζῆλον καὶ τιμήν τινα φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα. 641, 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον. 756, 19. ἐν σπότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ περσοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε. 1396, 19. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ. 1399, 21. οὐ γὰρ ἐπ' εἰνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν. 817, 9.

ζηλοῦν ἀρετήν. 500, 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεάς. 504, 8. ζηλοῦν τοὺς φιλτάτους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας. 1402, 19. τὰ ταύτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες. 1461, 9. τοῦτο ἐζήλωσα καὶ περιῆρται. 22, 17.

ζήλωμα. 424, 17.

ζηλωτός] ζηλωτὰ μέν ἐστι καὶ λαμπρά. 362, 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀπελθόντος καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ πάντος τοῦ χρόνου. 615, pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν. 17, 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἰλημφ. 155, 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐπηγαῦν. 796, 11.

ζημιοῦν θανάτῳ. 530, 12. 571, 26. 573, 11. πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε. 676, 11. ζημιοῦσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς. 1291, 10.

ζῆν] δέξαι ἀντὶ τοῦ ζῆν ἠρημένου. 22, 21. οὐκ αἰσχύνονται φιλίππῳ ζῶντες, οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι. 80, 26. 157, 8. ἔστω τῷ λαπτῷ μετὰ δίκης καὶ τιμῆς ζῆν. 247, 15. ζῶντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων. 248, 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὅστοτί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος. 330, 3. πρὸς τοὺς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέτασε. 330, pen. τῆς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι. 411, 23. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ φθονερὸς ζῇ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τίθησι. 434, 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. vitam quietam et jucundam degimus, quoad res privatas, quæ nobis sunt inter nos mutuæ. 760, 14. διὰν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν κελεύει ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρός, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. 1097, 3. ἀφήρησαι τὸν σαυτοῦ πατέρα ἀφ' οὗ ἔζη. 1123, 2. τίνος ἕνεκεν εἵλετο ἄν τις ζῆν, τούτων στερηθείς. matre, uxore, liberis. 1225, 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου. honestis artibus victum quærere. 1309, 26. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. 1341, 26. ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγανακτῶ ἔθι. 582, 2. ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν ἐφεμέρου. 665, 4. τί ποιῶν ζήσεται. qua arte exercenda victum sibi parabit. 794, 19.

ζητεῖν] desiderare, non invenire. τοῦτο δὲ [scutum] ἐν διαδῷ, ζητήσω. 186, 15. ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ φιλήσαιον, ζητοῦντος, citat Hermog. 294. ex or. pro Corona). ζητοῦν πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω. 384, 1. ζητοῦντας ταῦτα τοῖς παρὰ σοί. 1217, ult. ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἴδια καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀναίδειαν. 1362, 12. ἐζήτει [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἥτις ἦν καὶ ἐξέλεγχε. 1372, 10. νῦν ἐκείνου τεθνηκότος ζητεῖ τινὰς ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔστασ. 1466, 11.

ζητητέα] quibus inquisitio demandabatur, num penes quem aliquid esset opum publicarum. 703, 11.

ζυγίτης. 1068, 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος. de nomine cum aliquo contendere, cujus sis necessarius, a quo avelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et inevitabilis vitæ consuetudo. 996, 15.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχὴν δόντες [ob metrum, pro δόμενοι, passi suis cervicibus imponi] δουλεύειν. 322, 12. ζυγὰ μονοῦ καὶ σταδμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐκκλίνει. 784, 9. ἂν γὰρ ὑστεροῦ ζυγὸν ἑστῶτε. 1461, 17.

ζωγράφος] μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσθενεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου, μετὰ τούτων στρεφόμεθα. 786, 12.

H.

ἢβᾷν] ἐὰν ἐξ ἐπικλήρου τις γένηται, ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διατῖς, κρατεῖν τῶν χρημάτων.

1135, 4. ἐὰν ἀντιβάσωσι οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι. 1136, 14.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἄν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς αὖ ζουλευομένους ἡγεῖσθαι χρή. gubernare res et tractare pro sensu tuo; præparare et instruere necessaria, quo fiant, quæ factu opus sint, et quo mala imminentia defendantur; præire et viam monstrare rebus, qua tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illæ rapiant; imperare rebus, non servire. 51, 17. ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν. in articulis fœderis, vel pacti, primo loco stare, princeps et primaria conditio esse, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire. 213, 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἢ ἕπεσθαι ἀλλοτρίου. 571, 3. τῷ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγουμένῳ. 654, 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδὼς οὐθεμία, ἀλλ' ἀνόνοια ἡγεῖται. 779, pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς Ἑλλησι τῆς ἐλευθερίας. 1377, 27.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσαι τοῦ εἶναι philosophiam. 1412, ult. ἡγεμονεύει ἁπάντων ἡ ἐν ἀνθρώποις διάνοια. 1412, 16.

ἡγεμονία] ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησαν αὐτοὺς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, ult. τὸ ἄξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. 246, 23.

ἡγεμὼν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας. 26, 24. ἡγεμὼν [sodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. 172, 3. ἡγεμὼν τῆς εἰρήνης. 233, 14. παρὰ τὸν ἡγεμόνα τῶν συμμοριῶν. 329, 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοί. 436, 27. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος. 533, 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἦγεσμαι ἔτη δέκα. 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας τοσούτων ἀγαθῶν. auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecuta bona. 1123, 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [scil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων ἐθελουργότατος γεγένηται. 1263, 25.

ἥδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσειεν ἄν, ὅσον ἂν ῥαθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα, οἶχεται. 1442, pen.

ἥδιος ἂν αὐτοῖς εἶν. 1354, 23. ἥδιος ἴσχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus. 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἥδιος ἴσχειν. comis, blandus, affabilis, hilaris esse. 1418, 11.

ἥδη] μὰ τὴν ἥδη χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου πᾶσι πλείονος ἡγεῖσθαι. 664, 23. ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. nam sæpenumero et factum est, et fit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses. 210, 6. τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἥδη δεῖν, pro ἔτι. 567, 12. pro τότε, tum. παντελῶς γὰρ ἤδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum —. 746, 7. ὅτι δὲ βασάνου ἐκ τῶν παίδων ὁ ἔλεγχος ἦδη [tum, vel certo certius] ἔσται. 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἁπάντων. 1376, 18.

ἡδονὴ] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν. 13, 23. ὃ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δέδοται. 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς. 437, 3. et 6. ταῦτά τισιν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. sunt, quos hæc juvent. 806, 8. ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἱρεῖσθαι χρὴν, ut dictum Demosth. citat Stobæus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt.

ἡθοποιία nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412, 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῇ τῆς πολιτείας ἕξει μένοντας. 35, 19. ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτοῦ ἤθει τῇ τυραννικῇ. 212, pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. 460, pen. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur: ἤγουν τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γαναιότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι. 613, 8. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι. 753, 10. ubi declaratur, quale illud ἦθος sit. σὺ δὲ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐπεφάνισεν. 1405, 11. σὺ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασι μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι. 1406, 5.

ἠθεος] juvenis nondum maritatus. ἠθεον ἔτι ὄντα. da er noch Junggesell war [while he was yet a bachelor]. 1352, 8.

ἦκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει τις οὗτος. 11, 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἥξει. 17, 4. οὐ μόνον τὰ συμμαχικὰ φιλίππου ἥκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν. 154, 15. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ἡμεῖν διαλεχθῶσιν. 234, 22. φλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἑπάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν. 241, 4. τὸν ἥκοντα παρήγαγον. eum, qui e castris, aut e confinio venisset, producebant. 285, 5. νῦν ἐπὶ τόνδε ἥκειν. infesto cum animo aggredi, adoriri. 319, 7. ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ἐκκλησία. 346, ult. ὅσα τῆς τῶν Φωκίων σωτηρίας ἐπὶ τὴν ψηφοβίαν ἦκε. kam, ankam [pertained, appertained]. 350, 14. ἥκει ἐφ' ἑκείνους altía. kommt auf sie, trifft sie [pertains to them, concerns them]. 624, 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων. 959, 11. ἥκουσι νῦν δεησιοὶ καὶ ὀφλήματα, πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. ἥξετε ἐπ' ἐμέ. me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis. 1049, 7. ἦκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τάφον. 1225, 14. ἐγὼ δ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι ἐκβοηθήσοντες. domum redeuntes ab expeditione Euboica. 11, 10. οὓς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθοὺς καὶ φίλους, ᾧς τούτους ἦκον, receptum habeo, convertor, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ δίομαι. 1127, 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν

ἥκοις. (ubi ἥκοις, si quis velit, accipi potest pro φαίη). 1404, 2. ἃ δ' εἰς αἰσχύνην ἥκει, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται. 1407, 12. ἐπειδὴ δ' οὐκ ἦκον οὗτοι. bis non redeuntibus. 479, 4. ἥξει δ' ἐπὶ ταῦθ' ἕως ἀεὶ λέγει. confugiet ad usitatam sibi excusationem. 1002, 16.

Ἡλιαία] judicium majus, aut maximum, populi personam universi repræsentans, D. aut M. aut MD. virorum, de causis capitalibus pronuncians. item porticus, ubi judicium illud agebatur. ἡ δίαιτα ἦν ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ· ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὸν — φυλὴν δαιτῶντες. 1142, 25. p. 720, 24. τὸ δικαστήριον idem est atque Heliæa, ut patet ex ejusdem paginæ versu penult.

ἡλίασις] jus in illo judicio sedendi, et functio judicatura. οὐδὲ δῶρα δέξεσθαι τῆς ἡλιάσεως ἕνεκα. 747, 7.

Ἡλιαστὴς] Ἡλιαστῶν ὄχλος. 746, 18.

ἡλιαστικὸς] ἐκ τῶν ὠμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον. 706, 25.

ἡλίθιος] τοῦτό γε τὸ σοφὸν αὐτοῦ ἠλίθιόν ἐστι. 83, 17. 1148, 4.

ἡλιθίως. 822, 3.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ. ætatem militarem agentes. 17, 11. ἔστι τις ἕξω τῆς ἡλικίας ἡμῶν. 38, 10. ποιῶν τοῦθ', ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει [scil. ποιεῖν,] καὶ ὅτου παιρὸς εἶη. 38, 16. τοῦθ' ἡλικίας ἔχων. 220, 5. εἰ δέ τις ἐν ἐφ' ἡλικίας ἑτέρου βελτίων τὴν ἰδίαν. 413, 27. ἧς τῇ μὲν φύσει πατρὸς εἶμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἶδατε, proceram staturam et florentem ætatem, οἷα ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε. 1024, 26. πᾶν παῖς, πᾶν γέρων, πᾶν ἱππικῶν ἄλλων ἔχων ἡλικίαν ἅπ πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τυίξεται τῶν δικαίων. 1341, 12. τὴν ἡλικίαν ἐκαφώσατο αὐτῶν ἑκάστης. 1351, 12. πεντέτια οὖσα, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι. quia nondum ad nubiles annos, ad ætatis maturitatem et justam staturæ proceritatem modumque virium idoneum pervenisset. 1352, 12. ἕως εἰς τὸν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris vivit. 1392, 13. τὴν ἡλικίαν, ἣν ἡ φυγὴς ἐπεπιδύνου παρ' ἴδος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν στυφῶσθαι ἀναγκάζομαι. 1470, 13. διὰ τὴν ἡλικίαν οἷα ἂν οἷός τ' ἦν τὸν πακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν. 1471, 17.

ἡλικιώτης] æqualis ætate. 1026, 2.

ἡλίκος] post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest Latino quam. τοῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκα καὶ συμφέροντα ἰδέσθαι πεπράχθαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint. 348, 24. οἱ τῷ μεγάλα ἢ θαυμάσια ἡλίκα δοῦναι. 469. 19. ὑπὲρ ἡλίκων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. 1109; 17.

λιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνητος ἀπαλλάττωνται πολεμίους πρόπαν. 197, 7. τῶν ὑπὸ τοῦτοὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 316, 16. ὥστε τὸν ἥλιον ἠσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire. 426, 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν. oriri, ultra horizontem adscendere. 1071, 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531, 8. relatum: τί ποιήσουσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν.

ἡμέρα] οἱ τῆς πας' ἡμέραν χρέους τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες. qui pro diaria, non ultra unum diem daturæ gratia, comitate, festivitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, projecerunt. 107, 8. ἡμέρα ἑκάτερα ἀνδρὶ ἑκάστῳ. 285, 21. πολλὰ μία ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς συντέλειαν. 293, 17. στρατηγημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγαθόν. 618, 9. ἡμέρᾳ ἐν ἐκκλησίᾳ. die stato veniente, quum rite fit, atque legitime. 1072, 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν, adverbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτὸς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν δεαμεῖ ἐδίδου. 1214, 6. τῆς ἡμέρας, subaudi ἑκάστης. in dies singulos. 491, ult. τῶν καθ' ἡμέραν ζῆν. vitæ quotidianæ. 1262, 1.

ἡμεραύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 26.

ἥμερος] ἥμερος ἀνθρωπος καὶ φιλάνθρωπος. 530, 5.

ἡμίεκτον] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρεόμενος καὶ κατασιτούμενος. 918, 11.

ἡμιπλήριον] τοῦ ἡμιπλήριον ἔλαχε. in jure postulavit dimidiam hereditatis partem. 1173, 6. et 17. 1175, 14. 1178, 22.

ἡμιμέδιμνος. 1278, 23.

ἡμιμναῖον] semissis minæ. ἀνδράποδα ἡμιμναῖον πέντε ἄξια. duas minas cum dimidiata. 1246, 7. ἡμιμναῖα τρία ἐδίδου τούτῳ τῷ ἀλφοπώλῃ. una mina cum dimidio. 1333, 11.

ἥμισυς] οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισυᾷ [scil. μοιρᾷ] δεῖ χρεοστὸν εἶναι. 430, 8. ἀλλ' ἥμισυ τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι. 691, 16.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντιον πέντε. id est, 2 talent. et ½. 956, 18.

ἥξειν. 1155, 10. dubium, utrum ab ἄγειν, an ab ἀΐσσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.

Ἥπειρος] Asia major minorque. στόλων ἐξ ἀπάσης Ἠπείρου ἠλθόντα. 1392, 6.

ἧττος] πάντες ἠπιώτεροι, molliores, commodiores, faciliores, γενέσθαι. 1464, 22.

ἠπίως] ὑμᾶς δ' ἠπιωτέρως ἔχειν πρὸς αὐτῶν. mollius, clementius. 1296, 7.

Ἥρα] ὁ ἄρχων ἐφυλάττω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἥρᾳ. 1068, 10.

τὰ Ἡράκλεια, ludos Herculis, ἐντὸς τείχους θύειν ἐνηφίζεσθε εἰρήνης οὔσης. 368, 11. 379, pen.

Ἡρακλῆς] πρεσβεύεσθαι πλησιόσθαι ἐν τοῖς εὐ-

γενεστάτους τῆς ἰσχυρᾶς τῷ Ἡρακλεῖ. 1313, 21. 1318, 16.

ἡρῷον] monumentum sepulcrale genti commune. οἷς ἱερὰ τοιαῦτα. 1319, 27.

ἡρῷπλις] οὐδ' εἰς τὸν ἡρῷπλιν ἐκπεπτώκατε τάξιν. 1391, 22. locus fabularum de heroibus.

ἥρως παλαμάων. stramineus. 270, 10. μηδ' ἦεν τοιὰ τὸν τυγχάνει. 288, 17. ἥρως ὁ ἰατρός. 419, 22. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐκγόνοι ἐσμεν. 1072, 25. εἴνεκ ἥρως ἦσαν, εἴνεκ θεοὶ, citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 643, 9.

ἡσυχίαν σχάσει. 13, 12. 521, 12. 624, 8. 1179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλείονων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ πρᾶσσειν. 63, 20. ἡσυχίαν, otium, ἀπάσιν ποιῶσι πράττειν ὅ,τι βούλεται. 102, pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἑτοίμως ἔχοντα. 143, 18. ἦγεν ἡσυχίαν. 237, 20. 246, 19. 622, 24. ἡσυχίαν ἄγειν ἄλλοι καὶ ὕστερον. 327, ult. ἦσαν γὰρ ἡσυχίᾳ δικαίᾳ καὶ συμφέρουσα. 328, 1. ἄκοντὸς ἦν ἡσυχίᾳ. 422, 5. κατὰ φωλὰν ἡσυχίαν. nemine interpellante. 709, 13. ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων οἷόν τε πρασσῆναι, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abstinui, ea omisi. 1161, 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμφέροντος. 1105, 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν, pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέρον εἶναι δοκοῦντα. 1405, 17. opponitur enim τῇ αὐθαδείᾳ.

ἡσύχως] ἡσύχιος γὰρ ἡ παλαιογραφία. 777, 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἰρῇ. 150, 11.

ἦτρον] regio stomachi, vel quod intra os sterni et umbilicum est. 1260, 22.

ἥττας] τῆς μὲν ἥττους οὐ μετέσχεν. 1394, 21. βεβαίους ποιεῖται ἥττας. 1448, 2. ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἧττα τῆς πραιρέσεώς ἐστι. mentem hujusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. empta et instituta sua omnia cornere perturbata et everssa. 1466, 24. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἧττα καλὰ καὶ προσήκουσα ἦκεν παρὰ τοῖς ὀρθῶς γίνεται. 1486, 3.

ἡττᾶν] ὅταν γὰρ ἡττᾶνται στρατηγὸς ἀβλίων ἀναγκασθεὶς ἔξεσι. cum imperator in potestate est miserorum militum mercenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque parent. 53, 15. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος. 317, 11. [ἐκεινδὴ τοῖς ὅλοις ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον. 127, 22. οὐδέ γ' ἡττᾶται ὑπὸ τῶν λογισμῶν φιλίππου. 326, 1. ἡ φίλις ἡ τῶν Ἀθηναίων ἥττατο τῷ φιλίππῳ. 391, 13.] ἡττᾶσθαι ἄλλου τινὸς δέξετε. videbimini alicui fini sequieri, causæ deteriori cessisse. 584, 18. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶσθαι, nachstehen muss [must give place], τοῦ φθόνου. 798, 26. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττᾶσθε. kehret euch daran nicht, lasset euch dadurch nicht irre machen [do not trouble yourselves with that, do not let that mislead you]. 415, 17. οὔτε ναυμαχίας, οὔτε πεζῆς μάχης ἡττᾶτο. 120, 18. ἥττησθε δὲ οὐδὲ ἅπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, οὔτε αὐτοῦ ἰκείου. 197, 15. οἰδαμοῦ φώσετε, ὅπου πρεσβευτὴς ἐπιμφθεὶς ὑφ' ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀφῆλθεν τῶν φιλίππου ἀρτίσβιων. 308, 10. [ἐγὼ μόνος οὐδετέρου τούτων ἡττήθην. 1469, 1.]

Ἡφαιστεῖον] templum Vulcani. 898, 6.

ἤχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in de falsa legat. 346, 24. et in prima in Aristog. 772, 5. conf. Dorville ad Charit. on. p. 481.

Θ.

Θάλαμος] cella abstrusior, penitior. εἴ γέ τις ἦ φεύγων ἐν μυχῷ, ἢ θαλάμῳ. 422, 25.

Θάλαττα] ἀξιῶν ὑφ' ὑμῶν κατασταθῆναι εἰς τὴν θάλατταν. in potestatem et arbitrium maris immitti. 80, 6.

Θαμά. 422, ult.

Θάνατος] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος ἥδις καὶ τρεῖς παρ' ὑμῖν κρίνεται περὶ θανάτου, ἐγὼ δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδ' ἅπαξ ἀγωνίσασθαι τολμᾷ περὶ θανάτου. 53, 26. τὸν ἀνδραποδιστὴν καὶ λωποδύτην θάνατον μᾶλλον αἱροῦνται τοῦ προσήκοντος. 53, ult. ὅπως μὴ γίγνονται θάνατοι [mortes violentæ, sed sine cruore effuso] καὶ σφαγαί. 215, 22. πολλῶν ἀξίους θανάτου λέγους ἰδιωτικῶν. 345, 25. 521, 24. θάνατον καλὸν εἵλοντο μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχρόν. 1397, 9. θανάτου ἄξια εἰργασται αὐτῷ εἰς ἐμέ. 1252, 19. πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος, citat e Demosthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750; 8. ed. Pott.

Θάπτειν] τελευτήσαντα αὐτὸν ἔθαψεν ἡ πόλις. 690, 3. θάψαι τὸν μητέρα εἰς τὰ πατρῷα μνήματα. 1320, 21. οὓς ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν. 297, 17.

Θαργήλια. 517, ult.

Θαῤῥεῖν] καίτοι ἔστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐτόλμησε θαῤῥεῖν, quem nil pudnit, confidentem, læto et hilari vultu, rectis cervicibus, velut re bene gesta, incedere, τί οὖτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, pen. θαῤῥεῖν, οὐκ ἐπὶ τῷ τοὺς ἐχθροὺς μὴ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κἂν βούλωνται κρατῆσαι. 1441, 20. οὔτε φίλιππος ἐθάῤῥει τούτοις, οὔθ' οὗτοι φιλίππῳ. neque Philippus fidebat his, neque hi Philippo fidebant. 30, 15. τὸ ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πιστεύοντα τοῦτον — θαῤῥῶ καὶ πάνυ πιστεύω. certus sum, fore, ut hunc coarguam. 342, 4. συμβαίνει μοι τὸ μὲν καθ' ὑμᾶς, καὶ τὸ περισσεύειν μοι τῆς πόλεως, θαῤῥεῖν. 1299, 15.

θάτερα] ἀγαθὰ, ἡ θάτερα. sequiora, se adversa. 597, 3. pro ἕτερα. ἀπὸ θάτ

ἄττα τῶν χωρίων, id est, ἀνὰ ἕτερά τινα τ. χ., vel ἀνὰ χωρία τινὰ τῶν ἑτέρων. 1277, 2. θάτερα (adverbialiter) ἀστὸς ὤν. solummodo altera ex parte. 1307, 24. θάτερος in masculino, quod est inventu rarissimum, et in vitio ponitur. οὐδεὶς αὐτῶν θάτερος θατέρῳ λοιδορεῖται. 1459, 7.

Θάττον] ἑκατὸν ἀναστῆ τὸ δικαστήριον, ἕκαστος ὑμῶν ἄφεισιν, ὁ μὲν Θάττον, ὁ δὲ σχολαίτερον. 585, 10.

θαυμάζειν] οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον διαρρῶντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀνδρῶν ἀρετάς. 174, 7. cum admiratione et indignatione interrogare. εἶτα τότε οὐκ ἦλεγες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς, θαυμάζε. 349, 3. φίλιππον μὲν οὐκ ἐθαύμασα, magni feci, deveneratus sum, τοὺς δ' αἰχμαλώτους θαυμάσας ἦλυσα. *mir war mehr an den Gefangenen gelegen* [*I thought more of the prisoners*]. 450, 1. μὴ τὸν πλοῦτον τοῦτον, μηδὲ τὴν δόξαν, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς θαυμάζετε. *haltet viel auf euch selber* [*think much of yourselves*]. 582, 5. παρὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μὲν δι' αὐτὸν, τὰ δὲ διὰ τὴν τύχην θαυμάζεσθαι. 1404, 6.

θαυμάσιος] αὐτὸς ὢν θαυμάσιος στρατιότης, ὦ Ζεῦ. 375, 24.

θαυμασίως] λόγους θαυμασίως πιθανούς. 928, 14.

θαυμαστὸν ὡς ἰλυσπίδων. 969, 10.

θαυμαστῶς ἂν ἴσως εὐλαβούμην. admodum, diligenter. 844, 5.

θαυματοποιὸς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀστεϊγαστέρους ὄντας. 23, 19.

Θέα] θέαν μὲν καταπεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα. 234, 23. θέαν καταλαμβάνειν. 572, 11. et 15. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. 1410, 10.

θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινόν. 361, 19.

Θέατρον] εἴπατε δὲ τῶν τὰ θέατρα καταλαμβανόντων. 1443, 21.

Θεῖος] δαιμόνια καὶ θεῖα, εὐαγγελία. 18, 10. τὰ θεῖα, sunt eventa naturalia in astris, auris, terris etc. 808, 18.

θέμιθλα σεμνὰ δίκης. 422, 10.

θέμις] jus humanum, quatenus divino opponitur. τούτων γ' οὔθ' ὅσιον οὔτε θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι. 794, 13.

τὰ Θεόγνια καὶ τὰ Ἰαβάχεια γαμαίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια. 1371, 24.

Θεὸς] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετε τὰ παρόντα ἐκεῖνον πεπηγέναι. 42, 15. φέρει δ' ὅ,τι ἂν ὁ Θεὸς διδῷ, γενναίως. 258, 24. παντὸς ἀρχομένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου, ἀπὸ τῶν Θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι πρόσηκειν. 1462, 24. τῷ θεῷ p. 347, 20. est Apollini Pythio. p. 525, 18. et 527, 8. et 534, 8. ad Bacchum refertur. ἡ θεὸς est Minerva. 616, 19. et alibi.

Θεοφιλὴς] a diis amatus, diis propitiis usus. εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν ἡμετέραν νομίζω καὶ Θεοφιλεστάτην. 1486, ult.

Θεράπαινα] Θεραπαίνας εἴ τις κέκτηται πολλάς. 566, 8.

θεραπεύειν πάντας βούλοιτο, ἐξὸν δύο ἢ τρεῖς. 384, 2. Θεραπεύσειν ἐλαφρὰ πλεονεξίας μείζονος. 662, 8. ἑτέρους μᾶλλον, ἢ τὸν δῆμον, ἔφασκες ἐθελήσειν, 1481, 6. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, vel ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς. 327, 25. τὰς τῆς πατρίδος τιμὰς, εὐδοξίας, δυναστείας Θεραπεύειν. 332, 6. τοῖς τὰ φιλίππου πράγματ' ἡμῶν Θεραπεύειν. 411, 18.

θεριστὴς] εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστὰς καὶ τοὺς ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντας φίλους καὶ ξένους δεῖ καλεῖν τῶν μισθοφορικῶν. 242, 23.

Θέρος μισθοῦσθαι ἐκθερίσαι. mercede conducerent operas messem demessuras. 1253, 15.

θέσις] oppignoratio. ὅσουπερ ἡ θέσις ἦν. quanti oppignerata erat. 896, 6. ἡφάνιστ' ἂν ἡ φυλὴ ἀπόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et cujus albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quae in illa tribu solerent usurpari. 1001, 26.

Θεσμοθέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι. 380, 20. οἱ θεσμοθέται κύριοι εἶσι τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας θανάτου ζημιῶσαι. 630, 13. ἐὰν θεσμοθέτην ὑβρίσῃ τις, ἢ παῖδὰ εἴπῃ, ἄτιμος ἔσται. 524, 22. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα — γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ ζωλόμενος. 529, 16. δεῖν ἡμᾶς πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας ἀπαντᾶν. h. e. ad eos deferre actionem de corpore prostituta. 599, 27. οἱ θεσμοθέται τοὺς ἐνδειχθέντας [prohedros et prytanes] εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον. 707, 4. ὅσοις τῶν θεσμοθετῶν οὐκ οἶδ' τ' ἐστὶν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον ἀνιέναι. 802, 6. ὅταν τις τὸν νόμον ἢ ψήφισμα γραφὴν ἀπαίτηται πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 803, 4. τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς ναυκλήροις καλεῖν ὁ νόμος τοὺς δίκας εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 920, 20. αἱ ζήμιαι δίκαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 976, 11. ἐάν τις συνίστηται, factionem contrahat, ἢ συνδικάζῃ, largitionibus corrumpat, τοῦτον εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 1137, 6. ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀναιρέσεται, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀναιρεῖσθαι. 1319, 20. Θεσμοθετῶν — οὐ μόνον αὐτὸς ἀπειχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἅπαντα ἄρχον [totum collegium thesmothetarum una cum ipso lectorum] ἐπεψήφισεν, scil. ἀπειχειροτονῆσθαι. 1330, 14. ἐάν τις ξένος ἀστῇ συνοικῇ — ὁσαύτως δὲ καὶ ἐὰν ξένη ἀστῷ συνοικῇ, γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος. 1350, 18. γράφεται πρὸς τοὺς θεσμοθέτας γραφὴν Στέφανον τουτονὶ, ἀδίκως εἰσηχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. 1367, 9. γράφεται Φράστος Στέφανον γραφὴν

πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας, Ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγγυῆσαι, ὃς αὐτῷ πρεσβεύσασιν. 1362, ult.

Θεσμοὶς] ἐν τοῖδε τῷ θεσμῷ ἐπιχέσθω. 1069, 9.

Θεωρεῖν τὸν τρόπον. 12, 24. θεωρῶν καὶ σκοπῶν, diligenter, undique, susque deque, omni ex parte contemplans, meditans, αἰρέσεως. 19, 23. τοῦτο θεωροῦντας αἱ τἀλλᾶ λέγω. hoc quærentes. 29, 15. θεωρεῖν τι πρός τι, aliud cum alio conferre, comparare. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. 230, 27. κρίνομαι καὶ θεωροῦμαι. 330, 7. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. θεωροῦντες ὑμᾶς πᾶς τοῦτο τὸ πρᾶγμα κρίνετε. 1297, 9. θεωρῆτε γὰρ τὸ καλὸν πρῶτον. 93, 9. ἐκλογιζομένους καὶ θεωροῦσι. 555, 8. εἰ τοῖς τιμήμασι θεωρήσετε. 578, 23. ποῖόν τινα δεῖ ἕκαστον νομίζειν, οὐκ αὐτοὶ θεωρεῖτε. 1234, 11.

Θεώρημα] res, quæ seu oculis spectatur, seu mente cernitur. ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 247, 22.

Θεωρία] collegium a civitatibus ad ludos publice deputatorum. Θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποστέλλειν. 256, 14. pompatica sacrorum processio. ἀποστεῖλαι τῆς πατρίου θεωρίας. 380, 22. θεωρίαν ἄγειν τῷ Διὶ τῷ Νεμέᾳ τὴν πομπὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως. 552, 6. ἡ θεωρία οὐκ ἐδίδου ἐξ ἴσου ἅπασι τοῖς διαιταῖς εἶναι. verebar, ne non omnes pariter judices in tabula proscripta cernere, vel oculis consequi possent et legere. 1055, 18. ἱστιῶν Θεωρίαν, ἢ γυμνικὸν ἆθλον. 1393, 2. ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν [id est, θεωρούμενα μένει ἀκίνητα]. cum spectantur, manent immobilia. 1406, 3.

Θεωρικὰς] τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν [subaudi χρημάτων] νόμους λύσατε. 31, 13. ἀγανακτοῦντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν. 37, 5. ὃς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ πεποίηταί τινας. 141, 2. ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ [scil. ἀργυρίῳ] τεταγμένος. 243, pen. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὢν ἐπέδωκα τὰ χρήματα. 264, 10. ἅτε, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικόν. 1091, 24. ἀπέλθοι τὸ θεωρικὸν οὐ λαβόν. 1091, ult. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 19.

Θεωροὺς] θεωροὺς εἰς τὰ Πύθια πέμψαι. legatos ad ludos Pythios publice mittere, qui iis nomine P. A. interessent et ejus personam repræsentarent, donaque a civitate missa offerrent una cum sacris. 380, 20. θεωροὺς αἱρετοὺς ἐντὸς πέμπειν κελεύει. 531, 17.

Θεωρῶν] τῶν πλείστων, ὅταν ὦσι νέοι, ἐκ τῆς σιωπῆς τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων. 1407, 17.

Θηρίοις] τοὺς καταράτους τούτους ὅστις θηρία μοι προσβαλλόντων. in me instigantibus atque immittentibus. 332, 2. maledicotum turpe. bellua, pro homine impuro, conscelerato, et inimico sævo. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον. 745, 4. πᾶντα τὰ τοιαῦτα θηρία. 772, 6. οὐδὲν ἦδεν οἷοις θηρίοις ἐκπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις [subaudi aut οὖσι ad Θηρίοις, aut πλησιάζων ad τούτοις]. 925, 14.

Θησεῖον] ædes Thesei. 270, 8.

Θητικὸν] scil. ἀργύριον, tributum, vel vectigal annuum, quod Athenis inquilini pro jure incolatus, et pro venia, quæstum opera mercenaria faciendi pendebant. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ Θητικὸν τελοῦσι. 1067, 27.

Θίασος] collegium certa quædam sacra facientium, et eorum per vias solennis processio, jubilantium, tripudiantium, cantantium, vociferantium et lascivientium. τοὺς καλοὺς Θιάσους ἄγαγε διὰ τῶν ὁδῶν. 313, 23. ἐν Θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις κυλινδούμενον. 403, 19. Θιάσους συνάγειν. 431, 25.

Θλίβειν τοὺς ὄφεις τοὺς παρίας. 313, 25.

Θνήσκειν] τίθνηκε φίλιππος; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ. 43, 10. τεθνᾶσι τῷ δίκει διὰ τοὺς τοιούτους ἀποστόλους. 53, 10. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ. 330, 5. τεθνᾶσι τῷ φόβῳ. 366, 25. ἐστιδὴ ἐπίθετο αὐτὸν πᾶς ὑμῖν τεθνεῶτα. in judicio vestro mortis damnatum, extremum luisse supplicium. 383, 19. τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βούλομαι. 138, 7. τεθνᾶναι μυριάκις αἱρεῖτον, ἢ φοιῆσαί τι φίλιππον [scil. πρὸς χάριν] κολακείᾳ. 127, pen. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ φίλιππος ζῇ ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τίθνηκε. etc. 434, 6. μὴ παῦε λέγειν τὸν τεθνεῶτα. 488, 21.

Θνητὸς] πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνδέσθαι. 358, 16.

Θυμάτιον παθεῖν ἄχει τῶν σφυρῶν. 442, 14. Θυμάτιον πρόσθαι. 583, 20.

Θόλος] δύο ἦτα διατρέφω ἐν τῇ Θόλῳ. 419, 26.

Θορυβεῖν] admurmurare cum significatione laudis et assensus. καί μοι μὴ Θορυβήσῃ μηδεὶς, πρὶν ἂν ἀκούσῃ. 60, 27. θορυβοῦντες, ὡς ὀρθῶς λέγεται. 72, 5. 97, 15. ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι καὶ ἐπαινέσαι σκιαδάζετε. 109, 11. πολλοὶς ἤδη τῶν Θορυβούντων εἶπον, [id est, τοὺς συναινοῦντας] ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους. 375, 22. ζλίψιν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. θορυβεῖσθαι. fremitu concionis perturbari, interpellari. 1421, 20. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λέγων. propterea quod obstrepitis, nil ideo magis desinunt oratores concionibus molestis vos vexare. 1462, 15. ἐγὼ δέ φημι δεῖν (καὶ μή μοι Θορυβήσητε ἐφ' οἷς μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκούσαντες κρίνατε. 167, 4.

Θόρυβος] τὸν κρύβδην ψῆφον ἑτέραν τοῦ φανεροῦ θορύβου. diversam et contrariam murmuri concionis ad dicta cum assensu

adstrepentia. 142, 27. θόρυβοι καὶ πρότερον τοιοῦτον, ὡς ἂν ἐκκαινοῦντές τι καὶ συνεσθίοντες, ἐνωκήσατο. 519, 9. τὸν τότε συμβάντα τῇ πόλει θόρυβον ἴστε μὲν ἅπαντες, Apsines citat p. 696. ult. contra: θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος ταυθετεῖ τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτῷ, οὐδενὸνόθ' ὑπεῖξε. 798, 19. φοβηθέντα τὸν ὑμέτερον θόρυβον, θαυμάσιον προέσθαι. 583, 20.

Θρᾶξ] convicium, probrum. 664, 11.

θρασύνεσθαι] τῷ Πίθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥόντι καθ' ὑμῶν. 272, 20. ἐκπῆρκα τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασύνεσθαι. 1448, 7. θρασύνεσθαι μάτην. 1472, 25.

θρασὺς ἄψαι ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, id est, ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ἀτυχήμασι. 314, 26. Θρασὺν εἶναι φασὶν, ἐάν τις ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν εἴπῃ. 1233, 25. οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων Θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ. 1441, 19.

θρασύντες] τοῦτα παραιρεῖται τὸν θρασύντα. 406, 4. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες. 1452, 20.

θρόνος] Justitiam παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον παθημένην. 772, 27.

θρυλλεῖν] ὃ πάντες ἠθρύλλουν. 10, ult. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον. 19, 27. πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ καὶ θρυλλοῦντος. 390, 5. ταῦτα τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρασβεύσαντα. 428, pen.

Θύειν Παναθήναια. 380, 22. μετασκευάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. 1367, 2. Θύειν τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως. 1369, 25. ὁ βασιλεὺς ἀνάσσας τὰς θυσίας ἔθυε. 1370, 14.

θυμιατήριον] thuribulum. 617, 3.

θυμὲς] πατρὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τοὺς ἑαυτὸν φιλοῦντας καὶ μισεῖ τοὺς πάντα. 412, 3. θυμὸν ἀπόντων καὶ ἀφροφάσιστον. 1396, 1.

θύρα] ἐπὶ ταῖς θύραις, ἐγγὺς οὔτως. 140, 17. θύρας ἀφαιρεῖν. 762, 3. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὴν αὐλὴν φέρουσαν. 1155, 13.

θύρωμα] Συρώματα. asseres idonei foribus aedium inde fabricandis. 568, 16. vel fores ipsas. τὰ Συρώματα ἀποκόπας. *die Thüren ausgehoben* [*having forced the doors*]. 845, 18.

Θύραξ] τὸν Θύραξα οὐδέποτε ἐνδύς. 558, 14.

I.

ἰαμβεῖον] ἰαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πεποιημένα. 418, 9.

ἰαμβεφόρος. 274, 6.

ἴασθαι] δεῖ — τὰ ὄντα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέῤῥαγεν γάρ. 170, 2.

ἰατρὸς] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς διδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι. 37, 25. 1460, 2. ὥσπερ ἂν ἰατρὸς, ἀσθενοῦσι μὲν μὴ λέγει, δι' ὃν ἀποφαίσκεται τὴν νόσον etc. 807, pen. ὁ Ἰατρός. nomen herois Attico. 419, 22. ἴδιξεν ὄγκον τοῖς ἰατροῖς. 1259, pen. ἀλλὰ καὶ μάρτυρας ἰατροὺς παρήγαμεν. 1268, 4. ἰατρὸν αἰσάγειν. 1158, 5. 1159, 22. ἥρως Ἰατρὸς est Toxaris p. 419, 22.

ἰδεῖν] μιᾷ' ἣν ἰδεῖν ἅπαντας, id est, μιᾷ' ἣν τὸ τῆς δωροδοκίας πρᾶγμα οὕτω φανερὸν, ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας. 375, 26. οὐδεὶς πώποτε τοῦτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα. probavit, amplexus, secatus est, spectavit. 533, 27. εἶδεν, ἃ οὐ προσῆκεν αὐτὸν ἰδεῖν, ξένην οὖσαν. 1369, 25. οὐ γὰρ αὖταρκες τὸ ἰδεῖν [id est, τὸ συνιδεῖν, perspicere, intelligere] ταῦτα, ἂν μὴ καὶ πεῖσαί τις τοὺς συναιρομένους ὑμᾶς δυνηθῇ. 1443, 4.

ἴδιος] τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἧς ἐκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἑξετάζειν δίκαιον. 312, 4. πόλεις παραιρούμενον βαρβάρους καὶ ἰδίας. civitates per se stantes, cum alia nulla rep. Græca foederibus conjunctas. 289, 19. ἰδιαίτατον πάντων καὶ σμικρότατον. 641, 17. ἴδιον μὲ ποιεῖσθαι τῶν τοιούτων μηδὲν, ὃ πρὸ ἄλλου συμβαλεῖν. privatum quid, ipsi soli proprium, quod præter eum alii nulli neque accidat, neque possit accidere. 1270, 13. Ἴδιον βλασφημίαν. calumniam ad me unum privatim pertinentem. 1487, 15.

ἰδιώτης] οἱ δυνοὶ et οἱ ἰδιῶται inter se oppononuntur p. 50, 7. ἀσφαλὴς καὶ ἀνεπίληπτος καὶ ἀνδηδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος. 150, 8.

ἱδρὼς] οὐκ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς περί τε τοῦ λέγειν καὶ τοῦ πράττειν. 1452, ult.

ἱέναι] ἐγὼ δ' αἱ τις ἡδέως μα, ἐπὶ τοῦτων ἦα. 1106, 23.

ἱέρεια ἡ Βραυρωνίθεν. 1264, 20.

ἱερεῖον] ἀναγαγεῖν τὸ ἱερεῖον τοῦ ζωμοῦ. victimam, quam pater pro filio, sive adhuc puero, sive jam adulto, sive suo, sive adoptato, phratoribus afferebat, vel in curiam phratriæ inferebat. 1054, 6. οὐκ ἐβδέλυσαν ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ' ἀπέσχοντο τοῦ βωμοῦ. 1078, 21.

ἱερεὺς] reticetur per ellipsin. ὁ τοῦ Διὸς, scil. flamen. 531, 16. ἴλαχον ἱερεῖς. 1313, 24. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅσπερ τοὺς ἱερεῖς, καθίστατε τοὺς ἄρχοντας. 1461, 6.

ἱεροκήρυξ, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ τοῦ βασιλέως γυναικὶ, ὅταν ἑξαμοῦ τὰς Γεραιάς. 1371, 16.

Ἱερομνήμων] videtur honos quidam, h. e. magistratus in præcipuis, Byzantii fuisse, cujus nomine annus signaretur. ἐπὶ Ἱερομνήμονος Βοσπορίχου. 255, 20. Item sic appellabantur assessores e Græcis civitatibus ad concilium Amphictyonicum missi. τῶν παρ' ἑαυτοῦ [a Philippo] πεμπομένων Ἱερομνημόνων, ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων [id est, τῶν πεμπομένων ὑπὸ τοῦ τῶν Φιλίππου συμμάχων ὄντων ἐθνῶν]. 276, 22. ἀνθρώπους ἀπόρους λόγων, καὶ τὸ μέλλον οὐ προορωμένους, τοὺς Ἱερομνήμονας. 277, 8. τινὲς δὲ καὶ συνέφασαν τῶν Ἱερομνημόνων. 277, 21. Athenis videntur Hieromnemonibus perpetui fuisse, velut perpetui assessores, aut

consiliarii novem Archontum, sed idem tidem non nisi singuli. ἐνενήκοντα ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐνέα ἀρχόντων, καὶ τοῦ Ἱερομνήμονος, καὶ ὅσοι μετὰ τῶν ἐνέα ἄρχόντων κωμεύουσιν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ πέμπτος etc. 747, 2.

ἱερουργεῖν ἱερεῖα ἐπὶ τῆς βουλῆς. 552, 3.

ἱεροσκοπεῖν] Hoc de v. insignem locum habet Etymologus p. 468, pen. haustum ex aliquo bonæ notæ lexico rhetorico. is Harpocratione non est, neque in Suida, neque in Ulpiano, neque in aliis Scholiastis Demosth. οἱ λοιποὶ [Strategi puta] τὰς σφαγὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροσκοπῶν. 47, 13. ταῖς σφαγαῖς θεαῖς ἱεροσκοπῶν αἱρεθέντα, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τρίτον αὐτόν. 552, 6. erat hujus magistratus victimas inspicere et probare, aut reprobare et vitiosas. 570, 7. 1331, 4.

ἱερὸς] ἱερὰ χάρα. 277, 10. ἱερὰν ἐσθῆτα, eam vestem appellat, quam ludorum ergo comparata sit atque gestetur. 519, 27. ἱερὰς ἡμέρας, pars ea juris Attici, quæ de jure dierum festorum, præcipue Liberalium, præcipit. 525, 18. οὐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν [scil. χρημάτων], ἵνα τοῦ σιτοστατήματος, ἐπέλιπεν. 1204, 5. ἱερῶν δημοσίων, εἰς ἃ καὶ τὸν ξένον, καὶ τὸν δοῦλον ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι. 1374, 1. τὸ ἱερὸν, per excellentiam templum Delphicum. 446, 5. ἱερὰ τριήρης. 50, 1. 570, ult. οὗ ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων. 422, 8. τῶν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὸν σῖτον ἀποστερῆ. 702, ult. τῶν ἱερῶν χρημάτων τὸν διασπασίαν [de-cuplam furti luitionem] ὑφέρεται. 726, 23. τῶν αὐτῶν ἱερῶν κατακοπῶντας. 1335, 7. ubi dictio hæc proverbialiter est usurpata. τὰ ἄβροτα ἱερὰ δύειν. 1369, 25. ἐμέσαι καθ' ἱερῶν τελείων. per victimas plenum robur adeptas, vel majores. 1365, 17. τὸ ἱερὸν, Delphicum puta, πρὸ Μήδων, citat Schol. Hermog. p. 145, 10.

ἱερουλεῖν τὰ ὅπλα. 1318, 27.

ἱερούλας] τοῖς ἱερούλαις τὸν δεσμὸν ἀφαιρῆ. 737, 24.

Ἰδόντων ἑορτὰς νόμους πατρίους. 531, 3.

Ἰδύφαλλος. 1261, 17. 1262, 6. 1263, 5.

ἱκετηρία] οὐκ ἱκετηρίαν ἴδοιτο τριήραρχος. 268, 16. 703, 23. ἱκετηρίαν ὑμεῖν πρεσβεύσαι πεμίλοντες τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 25.

ἱκνεῖσθαι] ἡμέρα ἣν ἱκνουμένη. 1072, 27. conf. p. 1073, 2. ubi orator ipse interpretatur per ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις.

ἵλεως] ὃν οὐδὲ τῶν ἐν ᾅδου θεῶν ἵλεώς ἐστι τυχεῖν ἵλεων. 786, 16.

ἱλιγγιᾷν. v. πανιᾷν.

ἱμάς] ἱμάντα τις φερέτω. 402, ult.

ἱμείρων] χρήματα δ' ἱμείρουσιν ἔχειν. 422, 6.

ἵνα] cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi. ἵνα ἦν, pro ᾖ, vel εἴη. 47, 18. ἵνα ὡς εὐσχημονέστατα ἐφοίτων. 958, ult. 1273, 9. et 14. ἵνα μὴ συνέβαινεν, ὅπερ νυνὶ γέγονεν. ne accidisset. 1434, 3. ἵνα ἐκκλησίᾳ ἐνομίζοντο εἶναι. 1441, 9. 1444, 13.

Ἰοβάκχαι. 1371, 24.

ἴον] ὅσοντε ἴον ἢ βάδην ὄντες. 615. 11. 755, 16.

ἰοὺ, ἰοὺ] vox iræti vanas minas spargentis. 406, 8. ἐοὶν καὶ κακραγὸς ἰοὺ, ἰοὺ, καὶ σκύτ' ἄνω τι καὶ κάτω σκοῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. 784, 19.

ἰστῖν] kneipen, klemmen, schrauben [to knip, pinch, screw]. ἐμῶν ὑμᾶς ἐκκομιτοῦς. vos pungi ab aculeato hoc dicto, ægre id ferre. 1441, pen.

ἱστιαγωγὰς] scil. πῦρ. navigium comparatum equis per mare trajiciendis. 46, 5.

ἱππαρχῶν. 567, 21. 570, 12.

ἵππαρχος] erat in equestri militia eodem loco, atque ὁ στρατηγὸς in pedestri. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον. 290, 4. ἵππαρχον ἐχειροτόνησαν διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ταῖς πανηγύρεσι τῶν Διονυσίων. 570, 5. οὐκ ἐχειροτόνησαν δίκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς, καὶ φυλάρχους, καὶ ἱππάρχους. 47, 11.

ἱππεῖς] home medii ordinis. 1068, 1.

Ἱππικὴ ἀγορὰ] forum Piræei. 1190, 27.

Ἱππιάδης] locus Athenis. γεωργῶ πρὸς τῷ Ἱππιάδῃ. 1155, 9. 1162, 15.

Ἱππιοδαμεῖδαι. 1598, 26.

ἵππος] Ἵππων δρόμοι ἡμέρας παῖζ μὲν κατεβαίνων ἐπὶ Θάλαττων. 428, ult. equus, quem quis in usus reip. sumta suo alteret. πῶς γὰρ ἵππος; πῶς τριήρης; πῶς στρατεία. 431, ult. ἵππων οὐκ ἐπιλήψεσθε σφόδρα ὁ λαμπρὸς καὶ πλούσιος ὤν, ἀλλ' ὅτ' ἀλλοτρίαν ταῖς πομπαῖς ἡγῆται. 571, 1. ἀποδιδόασιν τὸν φυλαμιστῆρα ἵππον κατακόψαντα ἐπὶ τῶν ἵππων. 1046, 11.

ἱπποτρόφος μέγας καὶ λαμπρὸς. homo locupletes, qui equum publicum ære suo alit. 331, 19. 1046, 8.

ἱππυρία] οὐκ ἴσθ' ὅπως ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἱππυρίας ζῶν αἱρησόμενος αὐτοὺ γένωνται ἄν. 195, pen. τὰς τῆς ἱππυρίας καὶ ἐλευθερίας μετουσίας ἀφαιρεῖσθαι. 555, 16. ἱππυρίαν πρῶτον πανταστατήμασι τῇ πόλει Theseus. 1397, 24.

ἱππωμοσίᾳ ἀνάντων. 1172, 27. 1176, 12.

ἴσος] οὐκ ἄρχει τῆς ἴσης ἴσοτὸν ἴσωσον [τῶν συμμαχῶν] αὐτοὺς [τοῖς ἑαυτοῦ συμμάχοις σῶς τε εἶναι καὶ σωτεῖν τῶν ἄλλων. 61, 12. πολεμήσουσι ἐξ ἴσου. 194, 21. 187, 18. ἐξ ἴσου πᾶσιν τοῖς ἑτέροις. 145, 2. οὐδὲ ἑκὼν τῶν ἴσων ὑμῖν τι καὶ τοῖς ἄλλοις ἴσος ὁ κίνδυνος. 148, 26. οἷα ἂν' ἴσως ὑφ' ὑμῶν τε καὶ τῆς ἄλλας τὴν βουλὴν εἶσται. 179, 21. ἐν πολέμῳ οἷα ἴσῳ γεγενήμεθα. 179, ult. οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι. 226, 15. ἴσος καὶ ποτὲς ἀμφοτέρας ἀκροατὰς. 267, 23. ἵνα βαίνων πόδα ἰσαλεῖ. 442, 15. ἴσα ἐξ ἴσου copulantur. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν ἀρχὴς τοῖς πλουσίοις τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἀρίστων. 551, 9. τῶν ἴσων μετόχους [scil. γαμεῖν, vel

τιμῶν, vel δικαίων, τοῖς ἄλλοις πολίταις]. 786, 22. ὅπως ἴσοι καὶ κοινοὶ ὑμῶν γένωσθε ἀκροαταί. 844, 8. τοῖς εἰδόσιν ἰβουλόμην ἐπιτρέπειν, τῇ ἴσοις. æquis arbitris, neutri parti magis studentibus. 1274, 10. ἵνα συμβαίνῃ εὐτυχεῖν Ἀριστολόχῳ τῷ τραπεζίτῃ, ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποκριτικὸς ἀνήρ, ἰβάδιζον. 1120, 21. τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδενὶ μηδ' ἑξ ἴσου χρῆται. 1121, 8. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι. 1454, 7. τὸ ταῦτα ποιεῖν ἴσον φατὶ, ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν ἡ μίτρᾳ τὸ ἴσον σκοπούμενα. 1477, 27. πῶς ἴσον ἐστὶ, τοὺς μὲν ἄρχειν, οἷς μηδὲ λέγειν ἔξεστι, τοὺς δὲ δεδίσθαι, ἂν ὁ πατὴρ πολλὰ χρήσιμος ὑμῖν ἦν. 1478, 23.

ἰσοτελὴς] Athenis commorans peregrinus, non civitate quidem donatus, eo tamen privilegio, ut pares cum civibus contributiones, neque majores, dependat. 466, 6. 912, 28, 920, 10.

ἵστασθαι κατὰ τὸ συμφέρον. stare a parte emolumenti, facere cum ea parte, quam amplecti magis expediat. 283, 17. ἔχ' οἶσθα ὅτι σοὶ αι, συνελθεῖν, ἀναστῆσαι. 293, 17. τὴν θύραν καιρὸς ἑστηκυῖα ἐξέλασε. 1138, 16. οὐκ ἴσθ' ὅπου ταῦτ' ἀνω μεγάλου τινὸς [scil. καιροῦ, vel πόνου, vel διαφέροντος] στήσεται [id est, παύσεται, σχήσεται]. insistat, desinat. 1450, 4. οὐκ ἐνταῦθα ἕστηκε τὸ πρᾶγμα. es bleibt dabey nicht [it rested not there]. 547, 24. In activo ἱστάναι. χορούς. 530, 27. πρατῆρας καὶ χορούς. 1072, 21. ἀφεῖναι βραμεῖν χάριν. 531, 5. τοὺς ἕρκους. 879, 11. et 27. ponderare, librare. οὐ γὰρ ἔμελλεν ὁ πατὴρ αὐτὸς τὸν χαλκὸν οὐτ' οἴσειν, οὔτε στήσεσθαι. 1200, 1. ἀν γὰρ ἀσπιδοῦχ ζυγὸν ἱστῇτε. 1461, 17. pro παραιστάναι. οὐ δυνατὸν ἅπερ εἰθίστο φύσις ἱστᾶσα. 1405, 22. οἱ πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως στήσαντες τρόπαια. 569, 17. τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ, ἔστησαν [scil. ταύτην τὴν στήλην] ἐν τῷ ἱερῷ. 1370, 26.

ἱστίον] ὅσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστίῳ, τῶν δὲ πόπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 6.

ἱστορία] μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἱστορίας τῶν ποιητῶν. 275, 27.

ἰσχύειν] ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ἰσχύσῃ. 20, 26. εἰ [πόλις] συμμέλλοιεν εἰνάρ πιστεύσει, καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύσει. 144, 20. τὸν καιρὸν ἰσχύειν, καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. rationes temporis hoc valere efficere, ut, vel insuperhabito æquo et justo, id agatis, quod e re vestra est. 214, 5. καὶ τὰς αἰτίας, καὶ τὰς διαζελὰς, αἷς, ἐκ τοῦ πρώτερος λέγειν, ὁ δίκαιον ἰσχύει. 227, 19. ἄνδρα θνητὸν, καὶ διὰ καιρούς τινας ἰσχύοντα. 358, 17. ταῦτα δόκει τὰ δίκαια καὶ κατὰ σοῦ τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. 416, 20. ἰσχύει τοῦτο τὸ δίκαιον ἐν πᾶσι. 983, 19. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων πρὸς ὑμᾶς ἰσχύει πλέον. 990, 21. αὗται ἐλάττων ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας. minoris fit jus et fas, quam fiducia loquendi. 1340, pen. καιρία καὶ ἀναίδεια ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. 1478, pen. τὸν φόβον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 10.

ἰσχυρίζεσθαι] οὐκ ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ. 901, 8. οὐκ ἐπιεικὴς ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι. 1020, 21. τῷ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι, id est, πιστεύοντες. 1081, 16. ἴσθ' ὅτῳ ἂν ἄλλῳ ἰσχυρίζοιτο πρὸς ταῦτα. 1020, 25.

ἰσχυρὸς] οἰκίας καὶ πλοίου τὰ πάντα ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι, 21, 6. ἃ φασὶν μοί τινες, πλέον ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονα. 36, 12. ἰσχυρὸς τις ἦν, μέλας. 537, 16. ἰσχυρὰ ὑμῖν [id est, ἐν ὑμῖν, vel δι' ὑμῶν] οἱ νόμοι εἰσὶ, καὶ ὑμεῖς τοῖς νόμοις. 586, 9. ἰσχυρὸν, arcanum status. τοῦτο τὸ ἰσχυρὸν εὑρόντα ὑπὲρ τοῦ δήμου κείμενον. 597, 1. ἄλλο τι τῶν τῆς πόλεως ἰσχυροτέτων κατελύσατο. eorum, quæ sunt reip. præsidia firmissima. 748, 6. ἰσχυροτάτη μαρτυρία dicitur ἡ Σάσωνος, tortura servorum. 1141, 25. οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ. 1441, 19. εἰ τοίνυν τοῦτο ἰσχυρὸν ἐν τῷ τούτου πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον. 1201, 19.

ἰσχυρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν. 760, 21. ubi opponitur τῷ ἡσίως καὶ φιλανθρώπως κεῖσθαι.

ἰσχὺς] ἰσχὺν ἐντίθησι. de alimentis robur corpori ingerentibus. 37, 25. 1460, 3. ἰσχὺς τῶν νόμων quæ sit. 586, 2. εἰ δὲ ἡ δαίμονός τινος, ἢ τύχης ἰσχὺς — ἐλυμήνατο. 326, 27.

ἴσως] æqualiter, æquali jure. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν. 35, 26. οὐκ ἴσως [id est, ἐξ ἴσου] οὐδὲ πολιτικῶς ἅπαντες τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται. 151, 4.

ἰταμὸς] ἰταμὸν γὰρ ἡ πομπεία καὶ τολμὸν καὶ θλασπιτικόν. 777, 5.

ἰταμῶς πολιτεύεσθαι. 106, 24. ἰταμώτερον τῷ μετὰ ταῦτα ἐχρήσατο βίῳ. 413, ult.

ἰχθῦς] ὠφίνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιῶν. 412, 23.

ἴχνος] ὅσπερ ἴχνη γνωρίζουσα ἡ μνήμη. 1393, 27.

K.

Καδίσκος] καδίσκων τεττάρων τεθέντων. 1053, 3. ἐνέβαλον εἰς τὸν καδίσκον. 1302, pen.

κάδος] χαλκίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων. 558, 18.

καθαίρειν τοὺς τελωνοῦντας. 313, 16. τὸν δῆμον a piaculo contracto per funus in publico projectum. 1069, 12. τοὺς ἔρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων, οἷς καθαίρουσιν [scil. οἱ ἱερεῖς τὴν βουλὴν] ὅταν εἰσίωσι

[scil. εἰς τὸ βουλευτήριον, vel εἰς τὴν ἐκκλησίαν] μέλλωσιν [scil. οἱ πρυτάνεις]. 1269, 11.

καθαιρεῖν] οὗτος ὀφείλει ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν. 20, 11. καθαιρεῖν τὰ τείχη. 429, 16. καθαιρεθέντων τῶν στεφάνων. 616, 10. 756, 20. ἐν ᾧδῇ καθελών. 637, 3.

καθαίρεσις τῶν στεφάνων. 755, 8.

οἱ καθάπαξ ἐχθροί. professi, vel præcise, abrupte, rebus in omnibus, et citra spem reconciliationis. 294, 11. ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν κύριος κατέστη. 304, 22. τοῖς καθάπαξ ἀτίμοις. quocunque tandem modo. 779, 6.

καθαρεύειν] ἀγνεύω τῶν μὴ καθαρευόντων. 1371, 23.

κάθαρμα] homo impurus, piacularis. 296, 26. τοὺς μὲν καθάρματα, τοὺς δὲ φτωχούς, τοὺς δὲ οὐδὲν ὑπολαμβάνον εἶναι. 574, 18. καθάρματα τούτῳ πάντες εἰσὶ καὶ φτωχοὶ, καὶ οὐδὲ ἀνδρωποι. 578, 19.

καθαρὸς] ἂν καθαρὰ ὄσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν πεφῇ. si rationes acceptorum et expensorum inter se constent, ut neutra in parte quicquam excedat, aut reliquum maneat. *dass eins mit dem andern rein aufgeht* [*that one be fairly balanced by the other*]. 303, 22. καθαρὰν εἶναι γράψας τὴν θάλασσαν. dandam esse operam, ut mare a piratis purgetur. 1339, 9. cui cruore humano manus non sunt pollutæ. τὸν τούτων τινὰ ἀκατάπαυστα καθαρὸν εἶναι. 122, 17. καὶ καταλύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς νομίζω. 362, 4. καθαρὰς χεῖρας οὐκ ἔχοντες. 719, 23. σαφῶς ἐπιδείξας μὴ καθαρόν. 983, 19.

κάθαρσις αἵματος πάνυ πολλὴ μοι αὐτομάτη συνέβη. evacuatio. dejectio. 1260, 24.

καθαρῶς] ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς, bona fide, sancte, caste, integre, incorrupta cum religione, ἀνδιστήναι φιλίππῳ. 127, 5. καθαρῶς δηλοῦν. plane docere. 159, 1. καθαρῶς ἐπιδείχθη. 271, 5. καθαρῶς πολῖται. 1315, 25.

καθίζεσθαι] ἐκαθίζετο διαιτητής. 1360, 8. καθίζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεᾶνα. otiari, feriari, cessare ab opere faciundo. 974, 16.

καθεύδειν] οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πύλῃ καθεύδοντες ὑμᾶς. 37, 8.

καθεκτὸς] compescendus. 515, 11.

καθέλκειν τριήρεις. vom Stapel lassen [*to launch*]. 29, 25. 108, 17. 217, 18. 1207, 13. 1455, 26. οἴχεται φέρων [scil. τὸ ἀργύριον] καὶ καθέλκει τὸν λογισμόν. 60. 8. οὗτοι δ' οὐδὲ καθέλκυσαν, scil. τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. 1229, 11.

καθήκειν] ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν. 141, 11. ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις. 1371, 25. ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις. 1372, 8.

καθῆσθαι] desidere, nil agere. 25, 10. καθήμεθα μηδὲν ποιοῦντες. 24, 20. πύλαι φαντταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. 43, 1. ὑμεῖς οἱ καθήμενοι. vos, qui in concione sedetis, ut stantes oratores et ad vos verba facientes audiatis, eorumque auctoritates perpendatis. 66, 12. εἰ δ' ὅ,τι βούλεται ζητῶν ἕκαστος καθεδεῖται, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτὸς ποιήσῃ σκοπῶν. 130, 10. ἐξ ἴσου καθησθε ἀκροώμενοι. 151, 15. ἐκάθητο τρεῖς ὅλους μῆνας ἐν Μακεδονίᾳ. 235, 22. τὰς δ' ἄλλας ἐκαθήμεθα ἐν Πέλλῃ. 389, ult. καθήμενον ἴστε τοῦτον [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. 1111, pen. τοὺς καθημένους ὑπὲρ τῶν νόμων. ad judicandum. 1329, 19. ὑπόσαι ἂν ὦ' ἐργαστηρίου κάθωνται. prostibula. 1367, 26. εἴ τις Ἀλέξανδρον ὑπελήφθη σὺν τυχῇ, ἐκεῖνο λογισάσθω, ὅτι πρέπτων, καὶ πονῶν, καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, νυνὶ τυγχάνει. 1466, 10.

καθιέναι] θυμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν. 442, 14. λογοποιοὺς κατὰ τὴν ἀγορὰν καθίεσαν. 704, ult. λόγον καθιέναι. clam furtive emittere et in aures audientium insinuare malitiosas orationes. 858, 10.

καθιεροῦν] ἔδοξε ἡ Κιβύρα χώρα καθιερεῦσθαι. 277, 6. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ. affirmantem, se, ni faceret, bona sua omnia Minervæ esse donaturum. 1204, 12.

καθίζειν] judicandi potestatem dare. ἂν τε πεντακοσίους, ἂν τε χιλίους, ἂν τε ὁπόσους δὲ ἡ πόλις καθίσῃ. 585, 27. περὶ τῶν νομοθετῶν καθ' ὅ,τι καθεδοῦνται. 706, 23. 708, 1. καθιεῖ ἡμῖν ἡ πόλις ἐφ' ἑκάστου τούτων δικαστήριον. 997, 23. ἐὰν δὲ καθίζεσθαι κελεύσῃ. 532, 20.

καθιστάναι] καταστήσαμεν Φίλιππον τηλικοῦτον. 11, 25. τοὺς δὲ καταστήσας τῶν Cασιλίων. 13, 2. νομοθέτας καθίστατε. 31, 10. ἐφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατασταθῆναι. induci in maris arbitrium atque velut in provinciam a legitima potestate immitti. 80, 6. καθιστᾶσι τὴν πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον [τῆς πολιτείας puta]. 92, 10. καταστήσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 271, 10. καθιστάναι ἑαυτὸν εἰς λόγους περὶ τῶν πεπραγμένων. 351, 16. ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ κατασταθῆναι. celebrari, rite peragi. 446, 5. ἐκπεσὼν δὲ ἡ πόλις εἰς ἣν συνέβη, καὶ τὰ πράγματα κατέστη. ad quietem et pristinum statum redierunt. 460, 14. καταστήσασθαι πρὸς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα. actionem adversus me detorquere. 543, 15. ἐπὶ λόγους μεμηχανημένους καὶ μάρτυσιν οὐ τἀληθῆ μαρτυρεῖν εἰσῆγμένους τὸ πρᾶγμα καταστήσας. 860, 22. κατέστησε τοὺς ἐγγυητάς. 890, 10. μαρτυρεῖν ἐμοὶ καθιστάντας ἑαυτοὺς ὑποκινδύνους. 1032, 17. εἰς ταὐτὸ καθιστάνειν. in statum priorem restituere. 1044, 27. καθίστασθαι εἰς λόγον. 1234, 5. πρὸς τὰς καθιστημένας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἐπεμπεν. prout

esset quoque tempore pretium annorum. 1285, 11. ἀπαγγελοῦντα τἀνδάδε καθεστηκότα. rerum qui nunc esset status. 1285, 25. ὡς εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοιτο. 1396, 15. ἐναντία τῇ καθεστώσῃ πολιτείᾳ δημηγοροῦν. 1420, 5. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συγκεισμένων. rerum constitutioni præsenti. 1464, 18. εἰς ὑμᾶς κατέστην. ad vos prodii, coram vobis adstiti. 1030, 3.

καθομολογεῖν] condicere, recipere. 1287, 13.

καθυποκρίνεσθαί τινα. histrionicis declamationibus, gesticulationibus et præstigiis aliquem decipere, eique veritatem eripere. 449, 16.

καθυφίναι, καθυφίεσθαι] remittere aliquid de studio suo, patique, seu per mollitiem segnitiemve suam, seu in gratiam alterius, aliquid suorum sibi eripi, aut elabi. 30, 24. colludendo et connivendo alicui aliquid injustum indulgere. 206, 17. τῷ μὴ καθυφεῖναι ταῦτα στενύνομαι. 262, 12. καιρὸν καθυφίναι τοῖς ἐναντίοις καὶ προδόταις. 343, 3. καθυφίεσθαι τὸν ἀγῶνα πισθεὶς ἀργυρίῳ ὠνίῳ δήποτε. omittere, sinere in oblivionem abire. 526, 27. ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 563, 19. καθυφέντων τῶν κατηγόρων. *den Process sinken, fallen, liegen liessen* [*to drop the process, plea*, &c.] 652, 21. καθυφῆκε τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς. sivit alterum meæ sororis furari dotem atque intervertere. 854, ult. περὶ ἂν καθυφῆκας —ὁμοίως σε ὀφλισκάνειν, ὥσπερ ἂν αὐτὸς ἔχῃς. 855, 3. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. quod aliis prodat et vendat reip. bona, vectigalia, eosque illa furari tacitus et sciens patiatur, neque indicet, ex eo quæstum facere. 1323, 22. καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εἰδὼς πεποιηκότα τι τούτων—. 1325, 15. πολλὰς ἐτέρας [scil. γραφὰς] προσκαλεσάμενος καὶ γεγραμένος καθυφῆκε. 1333, 3.

καὶ] respondet interdum Latino *vel*. ut in illo: τὸ δυσμαχώτατον τῶν Φιλίππου πραγμάτων ὑμῖν καὶ βέλτιστον, id est, οὐ μόνον οὐ πακόν ἐστιν, οὐδὲ χαλεπὸν, οὐδὲ φοβερὸν καὶ δεινόν, ἀλλὰ καὶ βέλτιστον. sed vel saluberrimum quoque. 10, 9. redundat elegauter initio orationis. καὶ δὴ σάσασθε. 542, 11. item in: οὐδέπω καὶ τήμερον. 543, 27. initio psephismatum legumve. 723, 12. καὶ γάρ τοι, pro ταγάρτοι. 744, 9. καὶ δὴ, formula argumentandi, et dubia obmovendi. 318, 3. item in concessione ficta petiti. καὶ δὴ λέγει. fingamus, ponamus tantisper eum hæc ita disputare. 856, 15.

καινὸς] λέγεταί τι καινόν; γέγοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ Ἀθηναίους κατεστοχασμένος. 43, 8. ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσται καινότερον, ἐὰν ἐμοὶ ὁμολογήσητε πολιμεῖν. nescio, neque comminisci possum, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum ausum, si bellum aperte mecum geratis, qui ista in pace audeatis. 160, 2. τραγῳδῶ καινοῖς, et eodem significatu, τραγῳδῶν τῇ καινῇ [scil. ἐπιδείξει]. 243, 17. 244, 1. καινότατον δ' ἔστι πάντων τὸ γιγνόμενον. 1293, 10.

καινοτομεῖν] μηδὲν καταλύεται, μήτε καινοτομῆται. 1370, 24.

καιρὸς] καιρὸν παρασκευάσασθαι ἀφεῖναι. 11, 8. νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει. τίς οὗτος; ὁ τῶν Ὀλυνθίων. 11, 26. τὴν ἐκείνου ἀπειρίαν καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας. 16, 4. εἰ φίλιππος καθ' ὑμῶν λάβοι τοιοῦτον καιρόν. 16, 9. καιροῦ πρὸς τοῦτο παρίστη. 20, 12. μηδένα καιρὸν μηθ' ὥραν παραλείπειν. 24, 25. πόλιν μεγάλην τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς ἐφορμεῖν. 30, 19. μὴ γενέσθαι [scil. hanc pacem] μᾶλλον εἶχε τοῖς πράγμασι καιρόν. 60, 16. ἂν καιρὸν λάβητε. 70, 15. οὐ βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν ὑμετέραν ἐλευθερίαν ἐφαδρύνειν. 100, 9. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἂν πρᾶσθαι. 120, 26. πέρα τοῦ καιροῦ. magis, quam expedit. 208, 7. νομίζετε τὸν καιρόν [*die Zeitumstände, the circumstances of the time*] ποτ' ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. 214, 5. ἡμὲ οὔτε καιρὸς, οὔτ' ἄλλο ὁτιοῦν ἔπεισε, citat Schol. Herm. p. 175, v. p. 325, 8. εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὃ τοῦ γ' εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς ἀεὶ πάρεστι τοῖς εὖ φρονοῦσι. 241, 23. τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς, οὐχὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος θερατεύειν. 327, 25. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν ζραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. 343, 2. καθυφίναι καιρὸν τοῖς ἐναντίοις καὶ προδιδόναι. 343, 3. σώζειν καιρόν. recuperare opportunitatem amissam. 343, 4. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προῖπται τῇ πόλει. 343, 19. μάλιστα δὲ νῦν ἐστὶ καιρὸς τοῦτο γένοιτο. e re, opportune. 424, 2. τῶν συμβάντων καιρῶν ἐπισκήπτει πύριον. 350, 5. καιροὶ μικροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται. 506, 27. κἂν τις ἀρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, tempus calamitosum, adversum, οὐκ ἀφορίσητε τῶν βουλησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν. 508, 3. ἄχρι τοῦ, aliquousque, καὶ φιλεῖν οἶμαι χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας, neutra in parte modum verum et justum migrantes. 660, ult. παρὰ τοὺς μεγίστους καιρούς. temporibus maxime suspiciosis, ubi salus publica summum in periculum adducta libratur in ancipiti, ubi summa res agitur, aut servandi, aut ammittendi omnia. 470, 12. ὑμεῖς ἐστοχάσασθε ἐν καιροῖς τισὶ Ἀριοβαρζάνην πολίτην. propter rationes quasdam politicas, pressi necessitatibus quibusdam, quibus serviendum esset. 666, 18. καιρὸς, res, quam quis sibi es-

se, aut contingere magni facit. τίνος ἕνεκα καιροῦ ἀφαιρεῖται. 681, 21. ὃν [scil. καιρὸν] οὐ συμπαρασκευάζειν καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὀφείλετε. 681, 22. τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται. opportunitatibus rei bene gerendæ. 805, 22. τριῶν ἤδη καιρῶν κατεληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 18. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. opportunitatem e manibus dimittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19. ὡς ἐν καιρῷ ἅπαντα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει. 1206, 17. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῖν ἐπιτηδειότερους καιροὺς παραδώσειν. 1413, 9. λαμβάνουσιν, ὅσα ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνωνται, τοῖς καιροῖς. 1445, 4. καιρῷ τινὶ ληφθείς, correptus, oppressus, καὶ οὐκ ἀδικήματι. 1470, 24. τὸν παρόντα καιρὸν ἐρᾶν — δόξαι καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι. 1463, 9.

καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, id est, φυλάσσει τοὺς τῆς πόλεως καιρούς. observat reip. tempora, seu prospera, seu adversa, iisque servit et in rem suam utitur. 678, 17.

κακαγγελεῖν] mala nunciare, 315, 23.

κακηγορίας δίκην ἰδίαν φεύξεται. 524, 22. 540, 21. 1262, 19. τῇ κακηγορίᾳ ἔνοχον εἶναι τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτίδων ὑπειδίζοντά τινι. 1308, 3.

κακηγόρων] κακηγορίου δίκην αὐτῷ ἕλαχεν. 544, 18.

κακία] opponitur τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ignavia, ignobilis, dejectus, degener animus. 247, 23. πᾶσαν ἔχει κακίαν. 319, 8. ἃ δ' ἂν δ' ἀνδρῶν κακίαν πραχθῇ, βιβλίαις πωεῖται ἕτταις. 1448, 1. λοιδορίας, ἢ μισθαρίου κακίαν, καθ' ὅτου λέγεται, δώσουσιν. 1486, 4.

κακίζειν τὴν τύχην. 327, 22. probris insectari, increpare, objurgare. 538, 12. 1257, 24.

κακοδαιμονῶν] furiosus esse, a furiis agitari. κακοδαιμονοῦσι γὰρ ἀνθρωποι καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοίᾳ. 93, 23.

κακοήθεια. 542, 12.

κακόηθες. 228, 26. 970, 22.

κακοήθως πολιτεύεσθαι. 251, 22. δεινὸς οὐ κακοήθως. 1407, 23.

κακολογεῖ, citat e Demosthene Julius Pollux II. 119.

κακόνους] 1449, 5. κακονούστατον ἀνθρώπων ἀπάντων. 623, 4.

κακοπάθεια] πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας. 1412, 26. τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν. 1471, 18.

κακοπαθεῖν] οἱ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον. 1188, 25.

ἡ κακοπραγμοσύνη τούτου ἐφῦται πάντων. studium ejus et contentio mala concicendi; vel malitiosa sedulitas aliena mala rimandi et in lucem proferendi. 800, 17.

κακὸς] τῶν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν ἐπιθυμεῖν. 100, 21. 135, 17. ἐτέρῳ, ὅτῳ καλὸν δώσομεν, ζητεῖν. 230, 16. ὅστις κλέπτης ἀλλοτρίων καλῶν συνέμεινεν ὑπομασθῆναι. 1119, 15. κακῶν τῶν παρόντων εἵλετο τὰ ἐλάχιστα. 1334, 18. κακός. ignavus, imbellis, timidus. 1457, 3. ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. carmen ab initiandis dicendum. 313, 19. κακὰ ὁμοῦ ῥητὰ καὶ ἄῤῥητά τιν εἰπεῖν. 612, 8. v. χείριστος et χείρων.

κακοτεχνεῖν. 848, 4. εἶναι μὴ ποιῇ μετὰ τούτου ἐκακοτέχνει. 904, 25. οὐδὲς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν. 932, 7. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους. 942, 26. φάλαι ἤδη ἀρξάμενοι, οὐδὲ νῦν παύονται κακοτεχνοῦντες. 1050, 10.

κακοτεχνία] ὑπόδικον τῶν κακοτεχνιῶν. 1139, 11. τῶν κακοτεχνιῶν [ἕνεκα, vel πρόφασιν puta] ἐστὶ τοῦτον ἐλθοιμι. titulo malæ fraudis, versutiæ, impostura, hunc aggrederer actione foreusi. 1201, 7.

κακῶν τοὺς γονέας. male habere et tractare. 719, 22.

κακουργεῖν] κακουργῶν τοὺς νόμους εἶναι φασι. corrumpens, adulterans, latronis in modum spolians, et contruncans. 721, 20. τὰ ἐλλιπῆ καὶ μὴ κακουργούμενα τῶν πραγμάτων, ἁπλῶς, ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς πραχθῇ, τοιαῦτά ἐστιν. 878, 5. φάντες ἀνοσιαῖν τοῦ κακουργεῖν, ἢ κακόν τι πράττειν. 766, 25. τῷ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα, οὐδενὸς λείπεται. 1111, 2. de furibus et latronibus præcipue usurpatur. ὅσοι κακουργοῦντες βλάπτουσί τι τοὺς ἐντυγχάνοντας. 1342, 15. κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργούντων ἕκαστος. 763, 24.

κακούργημα] ἐπίμεινον ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 28. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτοῦ κακουργήμασι. 749, 5.

κακουργία] τῶν παρ' ὑμῖν ποιεῖν τὰς διαδόσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 13.

κακοῦργος] fur, sicarius, grassator in compitis et semitis, latro, pirata. κακοῦργοι sunt in numero eorum, quos statim, indicta causa, liceret in carcerem ducere. τοῖς κακούργοις, τοῖς πατζαλοίαις, τοῖς ἀστρατεύτοις. 732, 14. φυλακήν τινα τῶν κακούργων ποιήσασθαι. 1339, 4. ubi piratæ designantur.

κακῶς πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντας τοὺς Ἕλληνας [id est, κακόνους καὶ ἐχθρῶς καὶ ὑπούλως, schwürig, missvergnügt, übelgesinnt [illdisposedly, inimically, malevolently], καὶ στασιαστικῶς. 245, 19. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια. die an gut Futter gewöhnt war [who were accustomed to good living]. non parce, neque sordide, tenuiter, jejune victitare. 1359, 12. κακῶς ἔχειν τὰ πράγματα φιούτων ἡμῶν μηδὲν τῶν δεόντων. 1440, 11. κακῶς φοιεῖν τὴν ἐκείνου χώραν. 14, 8. θύρα κακῶς ἐστακυῖα. 1158, 16.

κάκωσις] τοῖς τῆς κακώσεως [subaudi τῶν γονέων] νόμοις εἰς οὗτος τότε ἔνοχος. 141,

ult. ἐάν τις ἀλοὺς τῆς κακώσεως τῶν γονέων [subaudi γραφῇ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ. 732, 20. κακώσεως [subaudi τῆς γυναικὸς] γραφὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀνοφέρειν. 1332, 13.

Καλαμίτης ἥρως. 270, 10.

καλεῖν] ἡμέρα ἐκεῖνη ἄνδρα ἐκάλει, οὐ μόνον εἶνον, ἀλλὰ καὶ —. 285, 22. de magistratibus reos ad se, ad forum suum, causæ dicendæ ergo, vocantibus, vel admittentibus. 406, 27. 407, 5. οὐδ' ὑπακοῦσαι καλούμενος ἠθέλησας. 434, 16. καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, τοὺς θεοὺς ἅπαντας. 274, 24. κληθέντες οὕτω πρὸς Ἡνιόχην. ad oceanum invitati. 402, 15. qui cum altero facultates permutaret, is eum ἐκάλει, quem ad ejusmodi permutationem citaret. 1040, 10. ἐκαλεῖτο τοὐμὸν ὄνομα. appellabatur in recitatione nominum reliquorum municipalium. 1301, ult. 1302, 9. καλουμένης τῆς γραφῆς. cum actores, una cum reis actionis, ad judicem citarentur. 1336, 9. κάλει παῖδα. vox heri servo stomachantis, et flagra in eum poscentis. heus tu, voca mihi puerum, qui flagris hunc servum nequam, aut ancillam mali moris, dedolet. 402, pen. καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. 1324, 12.

καλινδεῖν] ἐν Διάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον. 403, 19.

καλιστρεῖν] Harpocr. ex orat. Dem. in Evergum et Mnesibulum citat ἐκαλίστρουν.

καλλιερεῖν θύοντας Διὶ ὑπάτῳ. 1072, 17.

κάλλος] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθημάτων. 35, 15. κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνη δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς. 1403, 25.

καλοπαγαθία. 1453, 21.

καλὸς] οὐδαμοῦ γὰρ ἂν ἐν καλλίοσι σώζοιτο τῇ πόλει. 185, pen. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν. 246, 4. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν ἰῦ πεπονθότων ἐγίγνοντο. 252, 9. τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν [locus gloriandi] ἐστιν εἰπεῖν μοι. 311, 4. conf. 310, pen. τί δήπου φάσομεν καλόν, scil. πρόσχημα. quem honestum, et vel speciosum modo prætextum proferemus. 661, 15. ἐν μὲν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρεῖ, ἐν δὲ τούτοις καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ. 1433, 10. καλὰ καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν γένοιτο τὰ ἱερά. 1460, 12. et 17. ironice. καλήν γε τὴν ἀπειλῆσαι χάριν. 128, 2. καλήν γε ὕβριν ἔμειν ἂν ὑβρισμένοι. da würden wir schon recht angekommen seyn. da würden wir eine schöne lange Nase davon getragen haben [we should have come off finely then. we should have put on fasnous long faces]. 660, 20. φύσις οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐξαπατηθεῖσα καλή. idonea, prona, facilis. 1411, 11.

καλῶς ποιοῦντες ὑμεῖς τοὺς παρανὺς κυκίμισθε. in quo vos laudo, vel, idque merito vestro. 304, 26. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιοῦσι. et quod divites sint, id vero laudo congratulorque. 582, 20. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι. 1172. 5. 1175, 19. 1180, 25. καλῶς ἂν ἔχοι τοῦτον τὸν τρόπον διάγειν. 1428, 5. οὐδὲν μᾶλλον ἔχει καλῶς. decorum est. 662, 24. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι. 664, 22. καλῶς. recte ais. audio. 998, 24.

κάμηλος] τί τοῦτ' ἐστι πρὸς διανοίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματα φασὶν ἄγειν. 185, 22.

κάμπειν] ὅσου γονὰ ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνοντι ἀνθρώπῳ. 1364, 13.

καπηφορεῖν. 1072, 22.

κανών. 618, 7. 1371, 18.

κανὼν] ἃ τοῖς πρίτερον Ἕλλησιν ἦρε τῶν ἀγαθῶν καὶ κανὼς ἦσαν, ἀναστρεφόντες. 324, 27.

κάπηλος ψυχρίας. 784, 7.

καπνίζειν αὐτοὺς φάσαντες ἀναπεπνιγμένους τοὺς παῖδας. aientes se fumo suffocari, a pueris nostris excitato, oœsam apparantibus. 1257, 15.

κάπρος] στὰς ἐπὶ τομίων κάπρου. 642, 18.

κάρη στεφάνοις πυκάσαντες. 531, 6.

καρκῖνος] morbus. ὥσπερ οἱ ἰατροὶ, ὅταν καρκῖνοι, ἃ φαγέδαιναν —. 798, 23.

καρωτὸς] ταύτης [τῆς μελίττης] τοὺς καρωτοὺς ἴδοι καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι. 328, 18. καρωτὰ, οἷς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι. 1390, 10. ὕφασμα οἱ βραχίονες καὶ οἱ καρωτοὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγίγνοντο. 1157, 3.

καρωτοῦσθαι λιμένας καὶ ἀγοράς. 15, 21. τὴν οἰκίαν ἀδεῶς καρωτούμενοι. 16, 18. 17, 10. 71, 2. τὰς τῶν χρημένων οἰκίας. 419, 19. τούτου τὴν δίξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρωτῦται. 478, 3. δι' ἀνωμαλίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρωτῦνται. 614, 7. 754, 13. καρωτῦνται πλειστέκιν. 662, 6. καρωτώσασθαι ἔδοκεν ἐκ τῶν ἐμῶν ἐβδομήκοντα μνᾶς. 814, 19. λαβόντες ὡς αὐτοὺς καὶ καρωτωσάμενοι δίκα ἔτη τοὺς ἀνθρώπους. 821, 24. καρωτούμενος δύο οὐσίας ἱκανὸν διατελεῖς. 1045, 14. καρωτῦνται τὰς ὠφελείας ἰδίᾳ. 1232, 2. καρωτούμενος τὰ ἡμίτρεα. 1283, 27. τὴν ἡλικίαν ἐκαρωτώσατο αὐτῶν ἐπάστης. 1351, 12. ἐκπλεῖσθαι αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ βουλομένους καρωτοῦσθαι. 1460, 25.

κᾆτα] pro καὶ εἶτα, et sic, et propterea, et tum prout consentaneum erat et necesse factu. κᾆτα διέφευσται. 15, 13.

κατὰ] cum Genitivo universe a) de, sive ad laudem rei, sive ad criminationem, reprehensionem, notam. ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκάμιον. summa laus, quæ de vobis prædicari possit. 68, 2. τὴν ὁμοίαν ἐκοινώσατο πιστὴν αἰτίαν κατ' αὐτοῦ. adversus eum. 646, 4. μάντιαι δὲ καὶ αἱ κατὰ Θηβαίων ἐλπίδες. de Thebanis. 367, 24. κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν συνδίκων. ad omnes pertinet, omnibus

commune est. 503, 13. καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ πράιστα ἔγνωσαν. in vel de una sola quapiam re non optime censuit. 1412, 5. ἐγὼ δὲ ταύτην τ' ἀληθῆ εἶναι τὴν δόξαν νομίζω κατὰ τῆς φύλακος, καὶ βούλομαι [scil. ἀληθῆ εἶναι]. 1429, 6. ταὐτὰ καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοίαν παραστήσοντι ἑκάστοις. 1464, 26. pertinet huc etiam illa dictio κατὰ φαντὸς τοῦ χρόνου συμβαίνειν. de toto reliquo futuro tempore, h. e. rationem a vobis haberi velim etiam universi postmodum futuri temporis, vel, quod attinet ad futurum tempus. *in Absicht, in Betrachtung, in Beziehung auf* [*in regard to, in respect to, in reference to*]. — 615, 27. 756, 5. b) *per* in formulis dejerandi, per alicujus caput. ὄμνυε κατ' ἐξωλείας. jurans dixit, si sciens falleret, velle, ut dii male se perdant. 553, 17. 554, 23. μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω, καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμόσας ταῦτ' ἂν [subaudi αὐτὸν] ἐξέλειν. nemo vestrum existimet, velim, mastrem nostram unquam commissuram fuisse, ut per capita nostra, qui sumus ejus liberi, dejeraret. 852, 18. φασὶ γὰρ παραστησάμενον τοὺς παῖδας αὐτὸν, κατὰ τούτων ὀμεῖσθαι καὶ ἀράς τινας δεινὰς ἐπαράσασθαι. 1268, 24. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ. pejerat, sciens et volens, tametsi perjurium excidio suo sanxisset. 1305, 12. Pertinet huc quoque dictio: εὔχεσθαι κατὰ κυκτηρίων. rogare deos victoriam, cum voto, h. e. cum cautione, sponsione, vel conditione sacrorum et præmiorum ab ipsis, victoria potitis, offerendorum. 1467, 1. Cum accusativo inservit κατὰ a) formandis tum genitivis, cum plures genitivi concurrerent, alii ex aliis nexi; unde exstiturum seu orationis perplexitatem, seu asperitatem soni, alterum genitivum duorum accusativo mutant, addentes κατά. unde similis exsistit dictio nostræ, *in Ansehung* [*on account of*]. vel reddi potest per [*quod attinet.* τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα, id est, τὰ ὑμῶν, vel τὰ ὑμέτερα ἐλλείμματα. vestra delicta, a parte vestra profecta. *von eurer Seite* [*on your part*]. 26, 3. τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς φυλακῆς τῆς θαλάττης. custodiæ maris. 80, 17. τῷ καθ' ἑαυτὸν φόβῳ, id est, τῷ παρ' ἑαυτοῦ, aut ἀφ' ἑαυτοῦ φόβῳ. terrore sui. 341, ult. συμβαίνει μοι τὸ καθ' ὑμᾶς δεδοῆσθαι, id est, τὸ ὑμέτερον μέρος. quod ad vos attinet, vel, a vestra parte, securum et fidentem esse. 1299, 14. b) *apud*, a parte. κατὰ τὸ συμφέρον ἑστηκέναι. facientibus cum eo, quod expedit. 283, 17. c) *in.* τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι. 10, 13. potest huc quoque referri dictio, τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς ἐν θαλάττῃ. 80, 17. d) *secundum, juxta*, ex formula vel cautione præscripta. οἱ συνθέσθαι, καθ' ἃς ἐδεήθησαν. 791, 5. e) *per.* ἵνα μὴ μόνον κατὰ φύλας, ἀλλὰ καὶ κατ' ἴδια δουλεύσει. 117, 27. τὰς καταζόλας καταζέλλειν κατὰ φρατρίαν. singulis quibusque prytaniis honore defunctis. 1353, 22. ἐπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ. mercede diurna, diaria. 1382, 4. κατὰ διακοσίας, καὶ τριακοσίας, [scil. δραχμὰς] ὑμοῦ τι τάλαντον διαχρημάσον. universe talentum ferme fœnori huc illuc creditum, aliis ad ducentenas drachmas, aliis ad trecentenas. *boy, oder zu* [*at*]. 817, 1. διαλάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολόν. obolatim, per obolos singulos. 918, 9. καθ' ἡμέραν μετρούμενοι. *sie liessen sich das Getrayde zu halben Metzen, halbe Metzenweise, zumessen* [*they had the corn measured to them by half pecks*]. 918, 11. καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι. sigillatim, unumquodque eorum seorsim, per singula eundo. 280, 20. καθ' ἕνα ὑμῶν παρ' ἑκάστου δίκην λαμβάνει. 782, 22. quod idem est, ac si dixisset πας' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα. ut καθ' ἕνα sit adverbialiter usurpatum, pro viritim. bene habet ille locus. f) *pro.* γεγόνασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι. pro se quique, seorsim ab aliis. 145, 11. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν [scil. μέρος] ἐτάχθη κινδυνεύειν. pro sua virili parte, tanquam privatus, miles gregarius, non imperator. 482, 8. ἴδε καθ' ἑαυτὸν ὅτι. *als er nun schon aus seines Herrn Dienste ausgetreten war, und seine eigne Handlung, für sich selber, unter seinem eigen Namen, und auf sein eignes Risco, angefangen hatte* [*when he had left his master's service, and gone into business for himself, in his own name, at his own risk*]. 945, 20. ἵνα μηδὲν ἐλαττοῦσῃ τῷ δήμῳ, τὸ κατ' ἐμέ. pro mea virili, quantum in me unum hominem veniret. 1210, 20. μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. 1473, 15. g) pro modo, in comparatione rerum inter se. μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἁράμενον. quam pro suis viribus. quam ferre posset. 156, 6. εἰ δὲ τῷ δικῇ μείζονας, ἢ κατ' ἐμαυτὸν, λέγειν λόγους. quam pro mea persona. 171, 9. πολλῷ μείζονα, ἢ κατ' Ἀμφίωλον, οὗ πολίσιν ὑμᾶς. multo majora, quam quæ comparari possent cum mediocritate beneficii in Amphipoli præstiti. 409, 14. πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίου λειτουργίας. non tam jejuna et contemnenda, atque essent contributiones a Midia præstitæ. 569, 15. ἀναλίσκειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθ' ὅ,τι ἐκατὸν. quatenus penderet, eatenus nomen factum deminui, expungi de nomine tantum, quantum penderet. 1338, 9. χρηματίζειν καθ' ὅ, τι καθεδοῦνται. in deliberationes ire ea de re, de qua identi-

dem deliberatio proposita. et consessus indictus fuisset. 706, 23. 715, 5.

καταβαίνειν] ἵππου δρόμον ἡμέρας ἀπέχῃ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλασσαν βασιλία. 428, ult. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβίβασεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11. καταβῆναι εἰς τὸν Πειραιᾶ. 1238, 16. κατίβη ἐξ Ἀρείου πάγου. 1373, 8. de oratore, fine dicendi facto, de suggestu descendente. 169, 24. κατίβη μάλα σιμνῶς [scil. ἀπὸ τοῦ βήματος]. 348, 9. καὶγὼ καταβαίνω. 351, 4. καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος. 375, 20. ubi est integra dictio. καταβάς. e concione domum reversus. 782, 22.

καταβάλλειν] prosternere. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. 1155, 13. οὐδὲ σωτέρμα δεῖ οὐδένα καταβάλλειν τῶν τοιούτων πραγμάτων. 748, 13. b) dependere, numerare pecuniam debitam. ἐὰν δὲ μὴ καταβάλῃ τὸ ἀργύριον. 712, ult. τὰς ἐκ τῶν νόμων πρεσούσας ζημίας καταβάλλειν. 727, 4. τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ χρήματα καὶ τὰ ὅσια καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. 730, 27. 1353, 22. c) deponere, aut deponenda curare in tabulario publico seu testimonia, seu leges, seu alius generis monumenta literis consignata. ὁ μαρτυρία κατεβάλλετο ἐπιταῦθα. 921, 4. τῶν νόμων οὐκ ἐόντων ψευδεῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι. operam dare et ita comparare, ut monumenta literarum falsa in chartarium publicum inferantur. 243, 25. νόμον καταβαλόντα, aut si quam tamen legem jam proposuisset, tulisset, ejus auctor factus esset, ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ, illam sinere jacere et in oblivionem abire. 260, 24.

καταβλάπτειν] διπλάσιον ὀφείλειν, ἢ ὅσου ἂν καταζλάψῃ. 629, 23. ἄν τις καταζλάψῃ τινὰ ἀκὼν ἀδίκως. 636, 2. καταβιβλαμμένον οὐδὲν λόγου. 1278, 8.

καταβολή] pensum præstandum, pensio quæque pecuniaria, veniente dicta die dependenda. καταβολαὶ τῶν τελῶν. 731, 8. καταβολὴν μίαν ἢ δύο θείς. 791, 21. καταζολὴν τῇ πόλει τοῦ μετάλλου. 973, 4. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν. 1353, 22. ἐπεί σθη ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς. 1484, 18. b) tempus quodcunque orbe suo circumacto recurrens, et hinc insultus morbi per certa temporum intervalla incrudescentis. ὥσπερ περίοδος, ἡ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ. velut pensio quædam æraria stata die dependenda. 118, 20.

καταζραύειν τινά. nequam artibus aliquem circumventum evertere. 544, ult.

κατάγειν τὰ πλοῖα. piraticam exercere, naves ex alto ad litus deducere, cogere invitas ad appellendum ad oram tuam, non quo ipsæ tendebant, sinere proce-

dere; sive ut illinc samas merces, quibus tu ipse indigeas, e. c. species annonarias, sive, ut cogas tibi certa vectigalia dependere. *das Stapelrecht ausüben, ausbringen* [*to exercise staple-right*]. Βύζαντίους ἐᾶμεν τὰ πλοῖα κατάγειν. 63, 19. 217, 10, 16. quas naves ἀπάσας εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας καπάγαγον. 480, 15. 1207, 27. simpliciter est, κατάγειν, aliquo abducere navi. εἰς Χῖον ἐκόμισεν τὰ χρήματα καταχθῆναι. pervehi, devehi. pro simplici ἀχθῆναι. 941, 23. 942, 8. b) domum, ad sedes suas veras, pristinas et debitas reducere, præsertim exsulem. δῆμον κατάγειν. democratiam restituere. 198, 27. 212, 17. et 26. εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων. 248, 19. καταγόμενον. 249, 18. τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγόντων τὸν δῆμον. 430, 6. κατάγοντας Ἀργαῖον. reducentes in regnum, restituentes. 660, 13. c) deverti aliquo, hospitandi gratia, vel commorari alicubi. καταγομένων εἰς τὴν οἰκίαν. 1190, 26. 1218, 19. μηδεπώποτε ὡς αὐτὸν κατάγεσθαι. hospitio ejus nunquam uteretur. 1242, 12. κατήγετο παρὰ τούτῳ κἀκεῖνος. 1242, 14.

καταγελᾶν] τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων. 1043, 19. οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει. 53, 10.

καταγέλαστος] τῇ δέ, ὃν πρεσῶσι [scil. παρασκευασθῆναι] παρασκευὴ καταγέλαστος. 106, 15. καταγέλαστος ὁ λόγος. 213, 18.

κατάγελως] deridiculum, ludibrium. ὥσπερ ἐπὶ καταγέλωτι ἀντιδιδοῦντες εἰσελαύθασι. *gleich als zum Spasse, zur Kurzweile* [*as if for a joke, for pastime*]. 1295, 23.

καταγίγνεσθαι] ἔχω χρυσοχοεῖον, ἐν ᾧ καὶ καταγίγνομαι, soleo plerumque versari, commorari, καὶ ἐργάζομαι. 521, pen.

καταγινώσκειν] est universe, opinari, auspicari, statuere, seu mente tacita, sive secundum, sive adversus aliquem, vel aliquid. verumtamen sæpissime in partem deteriorem accipitur. πρότερόν μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίνωσκον. secius de vobis arbitrabar, aut vobis irascebar, aut, vos reprehendebam. 284, 4. καταγινώσκω τοῦτον ἐαυτοῦ. hunc suimet pœnitere, ipsummet sese sua sententia damnare. 407, 7. τοῖς σφόδρα καταγινώσκουσιν ἑαυτῶν. qui nimis de semet ipsi desperant. nimis abjecte de se consent. 1402, 24. οὕτως ἀδιήγητόν τινα καταγινώσκασι τῆς φθόνου ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. de ea suspicantur, vel prædicant, jactant. *trauen ihr zu, sagen ihr nach* [*to suppose it capable of, report of it*]. 219, pen. οὐ γὰρ ἂν καταγνοίη ὑμῶν οὐδενός. non facile de vestrum quoquam tam sinistre atque tam ignominiose existimem. 515, 22. ὕβρει ἄν τις κατέγνω μόνη τῶν πεπραγμένων. prædicet, solummodo contumeliam esse. 530, 20. et paulo post: κἂν ἀσέβειαν καταγνώσῃ. etiamsi facinus impium

erga deos aiat esse. v. 21. ἀγανὴς οὐδὲν ὑμῶν καταγιώσκειν. haud arbitror in vos cadere posse dedecus ullum animi degeneris. 563, ult. Μυδισμὸν κατίγνωσαν [αὐτοῦ]. 688, 25. τοσαύτην ὑμῶν εὐήθειαν κατέγνωκεν. 875, 6. τίς ὑμῶν ἂν κατεγνοὶν μου τοσαύτην μανίαν. 1319, 4. οὐκ ἔχω τί κατεγνῶ. quid censeam prædicemve. 1477, 6. καταγνώσεται, decernitis pro poena, δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων. 725, 8. 729, 26. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. ad dependendam æris illam summam eos condemnavisse. 754, 22. παρανόμων αὐτοῦ κατέγνωτε, subaudi δίκην. pronunciastis reum esse legum latarum malarum, perniciosarum, cum vetusto jure pugnantium. 790, 19. καταγνώσονται τὴν ἐπιτροπήν. sententiam se dicturos esse, tutelam male gestam esse. 861, ult. κατεγνὼς ἀδικίαν αὐτοῦ. 879, 14. ἀδικεῖν. 581, 1. ὅστ' ἐκείνους κλοπὴν αὐτοῦ καταγνῶναι. 1326, 19. τὴν αὐτὴν κατέγνω παρανομίαν τῶν ὑπὲ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἣν τῶν ἐφ' ἐκείνων [scil. τῶν τυράννων, πεπραγμένων κατεγνώκατε] ὑμεῖς. 718, 21. ἕως ἂν ἐκτίσῃ ὅ,τι ἂν καταγνωσθῇ αὐτοῦ. 721, 2. παρανοίας [scil. δίκην] καταγνώσεται ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενος. 1444, 16. In passivo. κατεγνωσμένης ἤδη τῆς δίκης. 872, 27.

καταγνύναι] τὴν πλεῖν κατεαγότα. 247, 11. κατεαγέναι τὴν κεφαλήν, ἢ ἕτερόν τι. 1268, 3.

ἡ κατάγνωσις αὐτῶν παραδοθῇ τοῖς θεσμοθέταις ὑπὸ τοῦ γραμματέως. formula condemnationis literis consignata. 720, 21.

καταγοράζειν φορτία. Güter, Fracht, Ladung einkaufen [to buy goods, freight, lading]. 908, ult. 909, 2.

καταδεδιέναι, vel καταδεδιῶν. 521, 10, 1442, 2.

καταδεὴς] pauper, egenus, deficiens. 141, 1. καταδεέστερος ἂν τούτων φανῶ. 813, 16. καταδεεστέραν εἰς τὸ παρὸν δύναμιν. 1472, 9.

καταδεεστέρως πρὸς πάντα ταῦτα ἔχουσι. sie können es ihr in dem allem nicht gleich thun [they cannot compete with her on all these points]. 1182, pen.

καταδιδάσκειν] instituere, sancire, docere. aufbringen, zuerst anordnen [to broach, order for the first time]. τίνος ἕνεκεν ἐφ' ἡμῶν πρώτων καταδιηκθεῖν τοιοῦτον ἔργον. 492, 23. δικαστήρια. 647, 13. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. 772, 26.

καταδειλιᾶν. 1410, 5.

καταδέχεσθαι] rursus ad communionem civitatis jurisque suorum admittere. 802, 18. 1317, 21. et 25.

καταδιαιτᾶν] de arbitro condemnante. 541, ult. 542, 6. cui opponitur ἀποδιαιτᾶν. 897, 23. 1006, 5. 1013, 21. οὐκ ἔφη με καταδιαιτήσασθαι αὐτοῦ τὴν δίκην. negabat me effecisse, ut arbitrium contra se daretur. 1013, 23. ὁ διαιτητὴς οὐ καταδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν, ἐσπέρας ἤδη οὔσης. 1190, 8. καταδιητήσατό μου δύο δίκας ἐρήμους. efficiebat, ut bis adversus me, ceu contumacem, pronuntiaretur. 1272, 9.

καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, scil. ζημίαν, vel ἐπτισιν, item τὴν δικαπλασίαν. 733, 5. κατεδικάσατο ἐμοῦ ἀδίκως. effecit, ut judices contra jus et fas adversus me pronuntiarent. 1144, 17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε. mehr beträgt, als die Geldbusse, in die ihr meinen Mann habt schlagen lassen [amounts to more than the fine, in which you have got my husband mulcted]. 1156, 17.

καταδίκη] mulcta pecuniaria tibi dictata. νομίζεσθαι τὴν καταδίκην. einstreichen, in Empfang nehmen [to take in, take possession of]. 1154, 27. ἀπολαβεῖν. 1155, 2. ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης. cum in ovibus et pastore jam habeatis tantum, quanti est mulcta viro meo irrogata. 1156, 23. τὴν καταδίκην ἐκτίτικα. 543, 25.

καταδουλοῦν] ὁρῶν καταδουλούμενον πάντας ἀνθρώπους. 249, 2.

καταδῦναι, καταδύεσθαι] præ pudore terra mergi dehiscente. οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ. 578, 26. παρανάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. pudore non exanimatur. 616, 28. 757, 8. καταδῦσαι τὴν ναῦν ἐβουλεύσαντο, navem ponto demergere, ἵνα τοὺς δανείσαντας ἀποστερήσαιεν. um das Ihrige brächten [to deprive of their property]. 883, 19. καταδυσομένης τῆς νεὼς αὐτίκα μάλα. 884, 7.

καταδεῖν] καταδῆσαι καὶ φέρειν καὶ ἄγειν ἡμᾶς. 740, 26.

καταισχύνειν λόγῳ τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν. 260, 3. οὐ κατήσχυνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. 314, 9. μὴ καταισχύνῃ [ὁ δικαστὴς] ταύτην [τὴν Δίκην], ἧς ἐπώνυμός ἐστι. 773, 1. marem stupro vitiare. 1125, 12.

καταιτιᾶσθαι. 553, 7. καταιτιάσηται μηδὲν αὐτὸν ζῶντα. 1306, pen.

καταλαῖν] φυτευτήρια ἐλαῖῶν περιστέφειν κατέκλασε. 1251, 24.

καταλλαγεὶς νόμῳ. 49, 16. καταλλαγεὶς θέντες εἰς Σαλαμῖνα. 597, 11. κατέκλεισαν ἴδιον πρᾶγμα ψηφίσματι. 649, 27. τῆς πόλεως εἰς κίνδυνον μέγιστον καταπεκλημένης. 803, pen.

καταλλύειν] καταλύεσθαι, accumbere, καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. 402, 23.

καταλυσμὸς] ὥσπερ τινὰ καταλυσμὸν ἡγούμενος γενέσθαι τῶν πραγμάτων. immanem rerum perturbationem, ubi summa imis miscentur, velut in diluvio. 299, 21.

κατακοινωνεῖν. 889, 6.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὸν ταχί-

στιν. deportare, convehere, compellere in urbem ex agris. 238, 15. 379, 26. καταπομίσαι τὴν ναῦν. reducere in portum, unde exisset. 1223, 25. τὴν ναῦν εἰς Ῥόδον καταπόμισε. appulit. 1283, 21. καταπομίζειν ναῦν εἰς ἐμπόριον. 1286, 18. 1289, 9. 1291, 9.

καταπονηρίζειν] μικροῦ μὲν ἅπαντας καταπόνησαν. 277, 20.

καταπόντιον] Ἰφικράτης τὴν Μήραν κατέκοψε. 172, 26. τὰ Πομπηΐα καταπόντια. 608, 4. τοὺς στεφάνους. 615. 15. 755, 22. τοὺς πύρας τοὺς γεωμένους τῶν πρεσβάτων φασὶ δεῖν καταπόντια. 782, 16.

καταπόρως, ad satietatem, ad ravim usque, id est ultra modum, intemperanter et petulanter, tanquam qui ea satiari non possit; sed ingurgitet sese, velut diuturna fame cruciatus, χρόμενος τῇ νῦν παρούσῃ τύχῃ. 289, 16.

καταπούειν] obedire, obtemperare, parere. ἀόθεις τοῦ καταπούειν τινός εἰσι. 15, pen. ἴσως ἴτι συνίσταται τὰ πράγματα καὶ καταπούομεν ἀλλήλων. alii alios audimus et serimus verba facientes. 74, 7.

καταπραμπίζεσθαι. 446, 11.

καταπωλύειν. 352, 14. 895, 11. καπεπωλύθη τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ. 896, 20. ἵνα μὴ καταπωλύωμι τοὺς πρίσβεις. 1248, 1.

καταλαζονεύεσθαι. 569, 9.

καταλαμβάνειν] occupare. in Besitz nehmen [to take possession of]. εἶντε τῶν τὰ διάτρα, sedes in theatris, καταλαμβανόντων. 1443, 21. de tempestate subito cooriente, homines occupante, ut effugere nequeant. καταλαμβάνει κίνδυνος αὐτοὺς ὑπὲρ σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας. 259, 6. οὕτω μέγαν ἐπιτείσμιον εἶναι τὸν κατειληφότα τὴν πόλιν κίνδυνον. 301, 27. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζειτε. 918, 18. invenire, deprehendere, incidere in aliquid. ἀσφαλίαν καταλαβὼν πολλὴν τῶν φορτίων, ἦν ἦγε. 909, 23. In passivo: deprehendi, occupari, corripi, capi, compediri. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει. 262, 19. κατείληπτο σοφιζόμενος. 567, 18. ὑπὸ δισμοῦ καταληφθείς. 1133. 13. ὑπ' ἀνάγκης. 1133, pen.

καταλείπει μαρτυρίαν ἀπ' ἑαυτοῦ, ὅτι παρανομεῖ. 486, 15. καταλείπειν τὴν δίαιταν. ad arbitrium haud venire, sui copiam arbitro non facere jus dicturo; vadimonium deserere. 544, 21. οὐκ ἂν περιιδὼν ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 18. ἐπειπεῖν ἔντιμον κατίλιπον τὸν σῖτον. ipsis hinc discedentibus, pretium annonarum sic satis magnum fuerat. 1285, 18. ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλίλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι. 1286, 15.

καταλιτουργεῖν] ludis edendis rem familiarem exhaurire. καταλιλειτουργηκὼς πολλά. 956, 20,

καταλιόειν] πρὶν καταλιόσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαρεῖς ἔσεσθαι νομίζειν. 362, 3. μισηνοῦ κατελιόντι. 449, 20. ut apud Petronium: 'Sinum saxis onerabam, ut ei ceu furioso sanguinem de capite detraherem.'

κατάληψις] τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. 347, 22.

καταλιθοῦν] saxis obruere. zu Tode steinigen [to stone to death]. Κυρσίλον καταλιθώσαντες οὐ μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 296, 10.

καταλλαγὴ] καταλλαγὰς, fœdera, reconciliationem pacis, reditum in gratiam, ἃς ἂν ποιήσηται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους. 10, 14. ἐν πόσῳ ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ. quanti esset intertrimentum. das Agio [the agio], h. e. quæ esset monetæ cujusque differentia ratione valoris ad monetam Atticam. wie viel man beym Umsatze verlöhre, oder gewönne [how much one lost or gained in the exchange]. 1216, 18.

καταλλάττεσθαι [verwechseln, to exchange] φανερῶς τὸ χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις. das Gold gegen Silbergeld vertauschen, sich für Gold vom Banquier Scheidemünze geben lassen [to exchange gold for silver, to get small coin from the banker for gold]. 376, 3.

καταλογίζεσθαι] imputare, anrechnen [to impute]. οὐχ ἵνα ἐνεργήσαμά τι καταλογίσηται πρὸς ὑμᾶς. 78, 6. enumerare, herrechnen [to reckon]. 829, 22.

κατάλογος] codicilli militares. τοὺς ὑπὲρ τὸν κατάλογον. emeritos stipendia, militia defunctos, veteranos. 167, 17. album civium. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δεμετῶν. 1208, 5. οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου ναῦται. nautæ a rep. conscripti, ejusque mercede conducti. 1211, 15. opponuntur illis, quos tu privatim, tuo sere, tuave gratia contraxeris.

καταλύειν] ἀρχὴν πληρωτὴν ψηφίσματι καταλύσας ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ. 608, 1. πάντες ἐβόων λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. democratiam everti. 170, 13. τότε πρίσβεις δεῦρ' ἀφικόμενοι παρὰ σὲ κατέλυον, Αἰσχίνη. 252, 24. ὅταν αἱ τῶν πραγμάτων γραφαὶ ἀναιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται. 1333, 7. δικαστήρια καταλυόμενα. 647, 13. πατρῴαν καὶ πάππων δόξαν αἰσχρῶν ἐν σοὶ καταλύειν. 150, 27. πολλὰ δ' ἔχων ἴτι περὶ σοῦ εἰπεῖν, αὐτοῦ μοι δοκῶ καταλύειν τὸν ἔπαινον. 1411, 13. καταλέλυκα τὸ πλεῖν. desii mare arare. 893, 23. εἰ πρᾶγμα δίκαιον, ὁρισμένον ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου, νῦν καταλύσετε ἐφ' ὑμῶν. 984, 2. ἄμεινον τὸ στράτευμα καταλυσθαι. exercitus eo dissolveretur, quod merces non esset. 1188, 7. καταλυθεισῶν τῶν τριηρίων. 1188, 22. 1199, 6. τὸν Θηβαίων ὄχειν ὑμῖν καταλύσειν. 375, 8. καταλύειν παρά τινι. alicujus hospitio uti.

252, 24. 763, 10.

κατάλυσις] τρίτους ὁμολογεῖται αὕτη εἶναι πρότη, ὅταν τις μισθὸν μὴ δῷ. 1209, 23.

καταμανθάνειν] ἀρά γε ὀρᾶτε καὶ καταμανθάνετε. 660, 21.

καταμαντεύεσθαι] τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι. opinatione mera suspicantes. 1400, 4.

καταμαρτυρεῖν] τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν. 377, 25. αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτοῦ καταμαρτυρήσεις. 378, 3. τῶν μαρτυρίων, ὅσαι ἐκείνου χρήματα ἔχειν κατεμαρτύρουν. 847, 11. καταμαρτυρεῖ αὐτὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξ ἐκείνου γεγονέναι. 1022, 11. 1065, 23. 1187, pen. 1189, 12. 1195, 13. καταμεμαρτυρημένον τἀληθῆ. victum et oppressum testimoniis, iisque veris. 860, 26. κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦσι. 836, 25. ubi præpositio tantum non redundat. τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε, et, τἀληθῆ κατεμαρτύρησε. 1115. circa finem.

κατεμέμφεσθαι] εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφου. 506, 10. καταμέμφη σαυτόν, tui temet pœnitet, καὶ φίνης ἂν οὐκ ἂν ἔχοις τὰς χιλίας ἐκτίσαι. 601, 22. καταμεμφόμενος τὴν ἐμαυτοῦ ἡλικίαν. diffidens ei, de ea desperans. 844, 12.

κατεμένειν οἴκοι. 354, 27. ὅσοι, δίον ἐξίσαι, in castra ire, κατίμενον, domi manserant. 577, 3.

καταμιγνύειν] καταμίξετε εἰς ὑμᾶς αὐτούς. 789, 19. καταμίξαι τὸν φρεῖκα εἰς τὸν οὐσίαν Ἀφόβου. 866, 26.

καταναυμαχεῖν] prœlio navali vincere. κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους. 477, 20.

κατανέμειν δίαν. 234, 23. τὴν ἱερὰν χώραν σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσι. 278, 22. κατανέμεσθαι, de colonis agrum inter se portionibus æquis dividendum curant, vel partiti possident exercentque. 279, 2. κατανῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους. 1380, pen.

καταξιοῦν] dignum honore habere, deferre alicui honorem. κατηξιοῦτε ταύτην ὁμοίως αὐταῖς μετέχειν τῆς πόλεως. 1383, 11.

καταπατεῖν] εἶπερ τὸν ἡγεμόνα ἐν τοῖς προτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 88, 2. τὰ ἄλφιτα καθ' ἡμέαν μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. quamvis non nisi perminutissimas portiones ad mensas sufferatis annonas, tamen tanta cum importunitate et tam conferto in agmine ad eas petendas ruentes, ut præ angustiis spatiorum vosmet pæne conculcetis atque elidatis. 918, 11.

καταπαύειν] τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα ταῖς τῶν ἰατρῶν τέχναις καταπαύεται. 808, 14.

καταπέμπειν ληστάς. in mare piratas emittere. 162, 11.

καταπεφρονηκότες. 219, 25.

καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ. 569, 5. ὅπως ἡ ναῦς καταπλευσεῖται δεῦρο. 885, 4. δεῖν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐντεῦθεν καὶ καταπλεῖν αὐτό. 886, 4. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσεν ἐκ τῆς νεωγίας Ἀθήναζε. 910, 24. εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον οὐ καταπλέουσι. 932, 13. καταπλεῖν μέλλων ἐπὶ τὴν κρίσιν. 1188, 18.

καταπλήσσειν] ἡλίκον πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βίον. 979, 4.

κατάπλους] ἐπειδὴ ὁ Σικελικὸς κατάπλους ἐγίγνετο. ut classis frumentaria e Sicilia Athenas pervenit. 1285, 21.

καταπολιτεύεσθαι] astutis strophis circumvenire. 102, 22. 442, 21.

καταποντίζειν] κατεπόντισαν ἐπειδὴτα ἀπεσφαττόμενον τὸν υἱόν. 677, 6. 888, 17.

καταπονεῖσθαι et λῃστεῖ copulantur ut similes inter se. 675, ult. 676, 3.

καταπράττειν] exsequi, effectui dare. τῷ καταπραχθῆναι τὰ γεγραμμένα. 254, 13. ex animi sui sententia confecere. 309, 7.

καταπτήσσειν] κατέπτηχε μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντα ἀποστρέφειν. 21. præ metu sese demittunt et subjiciunt. *sie schmiegen sich* [*they cringed*]. 42, 21.

καταπτύειν] τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σοῦ. 295, 8.

κατάπτυστος] οἱ κατάπτυστοι Θετταλοί. 240, 9. 559, 23.

καταρᾶσθαι] ὅσα ἂν οὐδεὶς καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὕροι, τοσαῦτα πεπονθέναι καμέ. 188, 12. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. 270, 20. τῷ δ' ὁ κήρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. 319, pen. καταρώμενος [subaudi σαυτῷ] καὶ διομνύμενος. 320, 7. καταρᾶσθαι τῇ πατρίδι. 381, 15. ἐν τῷ δήμῳ κατηρᾶ Φιλίππῳ. 435, 2. οὐδὲ, ἃ καταράσαιντ' ἂν οἱ ἴχθροὶ, ποιοῦντες. 617, 23. διότερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κήρυξ, οὐκ εἴ τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ. 653, 5. τὸ καταράσασθαι συμβουλεύοντι ἴσως ἴσοτ' ἄτοπον. 1440, ult. ἃ γάρ τις ἂν καταράσαιτ' αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. 1489, 2.

κατάρατος] πρὸς τοὺς καταράτους Μεγαρέας. 175, 24. τοῦ καταράτου Κυμβίνου. 433, 21.

καταῤῥαθυμεῖν] τὰ καταῤῥαθυμηθέντα ἀναλήψεσθε. per secordiam amissa recuperabitis. 42, 14. 765, 13.

κατάραττειν (quod est ab ἀράττειν), vel καταῤῥάττειν (quod est a ῥάττειν)] cum vi, impetu et celeritate dejicere, proturbare. κατέῤῥαξεν εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας. 675, 19.

καταῤῥεῖν] περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ. in semet et per semet diluuntur. 21, 4. τὸ καταῤῥέον τοῖς χωρίοις [id est, εἰς τὰ χωρία] ὕδωρ. 1274, 16.

καταῤῥηγνύειν] οὐδὲ καταῤῥήγνυε τὰ παρασκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτήν. 535, 2.

κατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν. 552, 3.

κατασιωπᾶν] clazu stille schweigen [*to be*

silent about]. πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὰ μήτ' ἀληθῆ μήτε δίκαια τῶν ἐγκλημάτων, οὐ κατασκαφῆν, ἀλλὰ ἀσχαχῆμα ἀμφισβητεῖν εἰώθασιν. 1035, 6.

κατασκάπτειν Πορθμιόν. 248, 15. ἀνάγκη ἦν ἡμῖν ὀρῷν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα. 361, 22. τὰ τῶν Φωκέων τείχη κατεσκάπτετο, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες. 445, 25. κατασκάψας τὴν Ἠετιώνειαν. 1343, 8.

κατασκαπανᾶν] ὥσπερ ἰατροκρασίαν τινὰ τῆς ἰαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας. 242, 13. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ περιεσύρομεν. 1257, 17.

κατασκευάζειν] apparare, instruere, expolire, exornare, armare, convenienter, aut necessitati rei, aut commoditati, aut decori, aut proposito cujusque, præsertim solerter, artificiose, et sæpenumero quoque malitiose. Primum videamus exempla usus honestioris, vel etiam ancipitis, tum improbioris quoque videbimus. Usurpatur itaque κατασκευάζειν ἀγῶνα. 1020, 3. 1025, 10. ὁ δὲ οὐδὲν διάμεσος τριήρεις κατασκευάζεται, καὶ πεσοῖκους οἰκοδομεῖται. 80, 19. κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος τοῦτον τὸν τρόπον. certamine ad hunc modum condicto inter nos atque comparato. 1176, 3. κατασκευάζειν τὸ ᾠρυλλούμενον ἀπόῤῥητον. 19, 27. ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ἑαυτῷ. 246, ult. γνῶσιν. efficere fraudulentis machinationibus, ut sententia pronuntietur. 544, 3. γραμματεῖον λελυκασμένον καὶ οἰκοθεν κατεσκευασμένον. quod testis secum in forum attulit, domi jam comparatum, ut statim sine ullo ulteriori apparatu posset produci et exhiberi. 1132, 9. γραφήν. 547, 27. ἀσυλείας γραφήν. 593, 14. 702, 6. ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 995, 8. ὅσα ἦν αὐτῇ ὑπ' ἐκείνου κατεσκευασμένα περὶ τὸ σῶμα ἱμάτια καὶ χρυσία. 1356, pen. κατεσκεύασα τὴν ναῦν ἰδίοις σκεύεσιν ἅπασι. instruxi armamentis omnibus de meo. 1208, 17. κατασκευάσαι σαυτῷ καὶ ναῦτας καὶ ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. 1218, 9. οἷς κατεσκευασμένην ὁρᾶτε τὴν πόλιν et τὰς ἰδίας οἰκίας. 689, 18. et 21. τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμενα ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς. 409, 6. πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον οἷς ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι. 293, 2. κατεσκεύακε τὴν πόλιν αὐτοῖς. 691, 1. ἔπραττεν, ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται, καὶ κατεσκεύαζετο τὴν πρᾶξιν. 126, 21. κατασκεύαζειν πρᾶγμα τῇ πόλει ἀλύσιτελές. 622, 26. πρόκλησιν. 1113, 20. ἡγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατεσκευασθῆναι. 14, 26. οὐδ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ἄφθονα ἦν ἐδώδιμα καὶ στυππεῖα καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης. 1145, 7. τριήρει χρῆσθαι πρὸς πάντα εὖ κατεσκευασμένῃ. 1220, 10. κατασκευάζειν τυραννίδα. 246, ult. κατασκευάζειν ὁ Δράκων φοβερὸν καὶ δεινὸν τὸ ἄλλων ἄλλου φαῦλα γενέσθαι. 505, 12. τείχην ταύτην κατεσκευασμένην. quam artem ipsa sibi commenta erat, solerter excogitaverat. 1351, 8. Sæpissime sequiorem in partem usurpatur, pro comminisci, confingere, falso prædicare, facere verbis hominem, aut rem, alium, aliamve, quam reapse sit, consuere dolos, subornare falsos testes, aliosve similes nequitiæ administros, per quos tute tuum inimicum vexes. παρόντους μὲν τινας καὶ ὑβριστὰς οὐ κατασκευάσει, ἀγράμμους δὲ καὶ πικρούς, oratione nos facit, h. e. falso nos jactat esse importunos, scævos, acerbos. 1261, 22. ὄντων γὰρ ἡμῶν τοιούτων, ὑφίους τινὰς ἂν καὶ σὺ λόγῳ κατασκευάσῃς. 1126, 19. κατασκευάσας, mentitus, ὡς ἐγὼ εἰμὶ αἴτιος, me esse auctorem, vel in culpa. 550, pen. εἰ δὲ μὴ ποιοῦντος σοῦ, [scil. ταῦτα] κατασκευάζουσι, ex condicto atque comparato inter se criminantur, κατα-ψευδόμενοί σου. 558, 26. ὁ γὰρ οἷς ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μάτην δέλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 11. εἰ δὲ τὰ κατεσκευασθέντα ὑπὸ τούτου ἐπιστεύθη πρὸς ἐμέ. 593, 10. εἶτα γὰρ ἦσαν ἀληθεῖς [αἱ συμφοραί,] οὐ σοὶ ῥητέαι [scil. ἦσαν] — εἴτε μὴ προσοῦσας [scil. τοῖς λοιδορηθεῖσι] κατεσκεύαζες. 612, 17. κατασκευάζειν οὐδὲν ἄλλο ἢ — machinari. 1047, ult. χρὴ ψευδῆ. 1048, 18. διαθήκας ψευδεῖς ὄντ' ἐπιτεσκευακότες. quas tabulas ipsi subjecerant. 1051, 12. τεκμηρίῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐχρώμην, ὡς κατασκευάζουσιν, [scil. καὶ αὐτά]. 1105, 14. κατεσκευάκασι πᾶν τὸ πρᾶγμα. 1107, 19. διαθῆναι κατεσκευασμένα. testamentum subditium, commentitium. 1107, ult. ἐκ τοῦ τούτου τρόπου πάντα ἐλίγχεται πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα. 1114, 17. κατασκευάσαντες ὀρφανούς, ὃ ἐκκλήρους. commenti a semet ipsis subjectos et subornatos quosdam orbos et orbas heredes patrimoniorum, qui nulli essent. 1255, 15. πολιτείαν αὐτοῖς κατασκευάζειν. ne sibi per fraudem et nefas arrogarent nomen et jus civitatis, cives se gererent, qui non essent. 1381, 16. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταὶ φανήσονται. præsentes antestabar, me nihil palorum fixum hic cernere, eosque id memimisse jubebam, quo testari mihi possent, si postmodum fiat, ut creditores exsistant et cooriantur submissi, et suborneti, precibusve inducti, ut se simularent in hos fundos pecunias credidisse. 1047, 24. τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτοῦ κατεσκεύασεν subornavit, ἀμφισβητεῖν μοι τῶν χωρίων. 1272, 6. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ πρόσωπον

ἐκεῖβουλεύσαι μου τοὺς χωρίους, τὸν ἀνεψιὸν κατεσκεύασε. 1281, 12. πῶς οἷόν τε τούτους ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας [scil. *συγγενεῖς* ἐμοῦ] κατεσκευάσθαι. qui fieri potest, ut hi omnes, tot numero qui sint, si consanguinei mei reapse non essent, adducerentur, impellerentur gratia, precibus, fraude et machinationibus meis, ut se consanguineos meos falso ferrent. 1306, 4.

κατασκεύασμα] causa conficta, criminatio insidiosa et mendax, astuta machinatio. 147, 9. 555, 3. 624, 24. τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. figmentum hoc, mimus hic testamentarius. 1109, 18. b) opera, quibus urbs exornatur. τὰ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα. 689, 15.

κατασκευασμὸς] callida machinatio. 705, 3.

κατασκευὴ] *Hausrath* [*household furniture*], supellex domestica. κατασκευὴν τῆς οἰκίας τὴν οὖσάν μοί ποτε ἦσαν καταλήψεσθαι. 1155, 21.

κατάσκοπος οὗτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει. 273, 2.

κατασταση̃ναι] dicitur is, qui ab inimicorum contra se conjuratorum numero, machinationibus, pertinacia, importunitate, immanitate, et potentia in rep. opprimitur, ut jus, quod ei sit certissimum atque inculentissimum, tamen obtinere nequeat. κατασταση̃ναι ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου. 1081, 12. συμπολιτευόμενον τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεστασιασμένοι. 1299, 20. 1301, 13. 1304, 3. 1328, 22.

κατάστασις] constitutio, h. e. forma, status rerum. ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει. 245, 24. αὕτη ἐγένετο τῶν περὶ Θήβας πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη. 291, 9. b) constitutio, seu actus constituendi, sistendi coram, exhibitio, praestatio. τὴν κατάστασιν εἶναι τῶν ἐγγυητῶν, id est, ἐξεῖναι καταστῆσαι ἐγγυητάς. 727, 5. et 14. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον [scil. δίκην] ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως, ἐπωβελίαν ἐξακοσίας καὶ δίκα δραχμάς. defert me ad ærarium, h. e. in ejus tabulis nomen meum scribendum curat, ut ærarii, propterea, quod causa cecidissem, ubi aotum esset de rebus postulatis coram sistendis, ubi multatus essem. 610. drachmis, tametsi ne citatus quidem in jus fuissem. 1251, 3. Conf. p. 1283, 26.

καταστρέφειν] in Medio, sub potestatem suam redigere. 12, 22.

κατάστρωμα] tectum navis, *Schiffsverdeck* [*a ship's deck*]. περισταλέβαν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας ζύρυας. 910, 9.

καταστρίζειν] κατέστρισαν τὰς ζύγας τῶν οἰκημάτων. 540, 2.

καταστήσειν] deputare, delegare, constituere. καταστήσωτάς μι καὶ περιχειζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν. 773, 17. κατεστάξατο τοῖς φυλίταις ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. decidit, transegit cum municipalibus pro se suoque fratre, ut sibi liceret, æs, quod ipsi duo municipalibus deberent, per otium certis dierum intervallis, vel certis pensionibus, *auf Termine* [*by instalments*], dependere. 1327, 6.

κατατείνειν] κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου. distentus, distractus, excruciatus. 1172, 14.

κατατιθέναι] deponere, dependere, præsenti numerata pecunia luere, vel reluere furta. τῶν χρημάτων [de summa vobis debita] δραχμὴν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν. 705, 6. ἐλάττω φόλυ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι [offert], καταγελάσει. 563, 27. ἢ ὅσον καταθεὶς παύσεται τῆς ὕβρεως. 564, 2. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν. 1377, 23. κλέμμα] μηδ', ἃ κλέπτοντες φανερῶς ἐλήφθησαν, καταθῶσι. 700, 20. περὶ ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 18. οὐ γάρ ἐστιν ὄφλημα, ὅτι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι. 546, pen. οὔτ' ἂν καταθῇτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. 185, 25. οὐδ' ὅσων ἂν τιμὴν καταθέντες δούλους κτήσονται. 530, 8. κατατιθέασιν αὐτῇς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς. 1354, 16. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσαντο μὴ καταθεῖναι. quæ æra debita quominus dependeret, ipsos dominos [creditores] per tam longinquum tempus variis strophis ludificatus est. 988, 7. τὴν ὀφείλειαν εἰς μέσον καταθείς. 488, 13. In Passivo. ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν [subaudi ἐκεῖ] κατατεθῶσι. illac conjiciantur. 720, 20. In Medio. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν. operam dabant, vel auctores erant, ut deponerentur ibi asservanda. *liessen niederlegen, aufheben* [*to cause to be deposited, laid up*]. 121, 21. κἀκεῖνα [τὰ γράμματα] πάλιν κατασημηάμενος, παρ' Ἀριστογείτονι κατεθέμεθα. 1034, 21. ἵνα μὴ διαβλᾶ κατάθωνται, ἃ οὐκ ἐδύναντο ἀπλᾶ. 1484, 16. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι παρὸς αὐτόν. magnam apud eum inire gratiam. *einlegen, verdienen* [*to gain, to merit*]. 193, 22. τὰ ὅπλα. 84, 17. 216, 9. ὅπως ἐβούλοντο τὸν σίλιμον κατέθεντο. componebant. 425, 26. παρ' ᾧ κατεθέμεθα τὰς συνθήκας. 1170, 16. χάριν. promereri, inire gratiam, velut arrham reddendæ gratiæ penes eum deponere, aut semen quasi mutuorum officiorum spargere. 416, 5. καταθέσθαι χάριν παρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. 1351, ult. εἰς εὐεργεσίας μέγας καταθέσθαι. 626, 7. καταδυσόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. operam daturus, vel effecturus, impetraturus, ut magistratus nos in custodiam mitteret. 1284, 2. γίγνεσθαι

τοῦτον τὸν τρόπον, ὅν [id est, καθ' ὃν γεγραμμένα τινὰ] τις ἂν εἰς ζιζλίον κατάθοιτο. ad calamum dictet, a librario suo excipi et in chartis exarari jubeat; vel etiam ipse exaret. 1401, 19.

κατατιτρώσκειν] ὑπὲρ τοῦ μείζω ποιῆσαι τὴν ἀρχήν, κατατετρῶσθαι πᾶν τὸ σῶμα. 158, 7.

κατατρίβειν τὴν ἡμέραν δημηγορῶν. 1301, 22.

κατατυχεῖν] votis et spe potiri. 288, 2.

καταφαγεῖν] e Demosthene videtur Hermogenes p. 252, 17. citare hoc: ἰσθίειν κατέφαγε.

καταφαίνεσθαι] pro simplici φαίνεσθαι aut δοκεῖν. ὄχλος ἄλλως καὶ βασανία καταφαίνετο. 348, 23.

καταφάναι] a φημί. καταφαίνειν ἂν ἔγωγε. aiam. 614, 22.

καταφανὴς οὐ βουλόμενοι ποιῆσαι τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας τὸ καταλειφθὲν. 826, 15.

καταφανῶς οὐτωσὶ ἐξελέγχονται. 932, 9.

καταφέρειν] μηκέτι καταφερίτωσαν [τὸ ἴγκλημα] ἀφ' τούτου [τοῦ διαιτητοῦ] ἐφ' ἕτερον δικαστήριον. 545, 9. supellex, quæ διὰ τὴν χρείαν κατηίχθη, e superiori tabulato in inferius deducta, vel delata fuerat. 1158, 15.

καταφεύγειν] construitur cum εἰς, ἐπὶ et πρός. καταφεύγειν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς οὐκ ἐθέλουσιν. ad hoc certissimum cognoscendi veri adminiculum descendere nolunt. 874, 8. εἰς τὴν ἀνθρωπου καταφύγων. ad ancillæ confessionem confugiens, et in ea acquiescens, eique totam rem permittens. es alles darauf ankommen lassen [to let it rest entirely on that]. 1143, 15. καταφεύγομεν εἰς ἕνα, ἢ δύο ἀνθρώπους. solos eos testes ederemus. 1305, 27. καταφεύξεται εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὡς μέτριον καὶ σώφρονα. 793, 11. μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον [es auf die Tortur ankommen lassen, to let it come to the torture]. μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντες. 879, 26, 1153, 15. εἰς τοὺς μεγίστους ἐλέγχους. 852, 23. εἰς τὴν τοῦ βίου μετριότητα καὶ σωφροσύνην. 793, 1. εἰς ὄρκον. 1148, 12. οὐκ εἰς τὰς ἰδίας προφάσεις, ἀλλ' εἰς τὰς Ἀμφικτυονικάς. 280, 18. φανερὸν πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι [id est, φανερὸν πᾶσιν ἦν, ὅτι ἀναγκασθήσονται] ἐφ' ὑμᾶς καταφεύγειν. constabat inter omnes futurum esse, ut Thebani cogerentur ad vos receptum habere. 231, 17. οὐ διὰ ταῦτα προσῆντο τοὺς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτούς. 258, 17. ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν ἔθεσιν ὁ νόμος. 892, ult. καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς. 100, 4. καταφεύγων πρὸς τούτους ὅντας συγγενεῖς. 1307, 21.

καταφρονεῖν] ἀνθρώπων οἱ πλεῖστα κτῶνται τἀγαθὰ τῷ παλῶς βουλεύεσθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. nihil rerum omnium negligendo, neque existimando quioquam esse tam minutum, ut cura sua sit indignum. 472, 4. καταφρονεῖν ὑμῶν αὐτῶν. 690, 13. ὅσῳ μᾶλλον καταφρονήσουσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἁμαρτήσονται. 1448, 8.

καταφρονητικῶς. 1075, 11.

καταφυγὴν οὐκ ἔχων μεγάλων ἀδικημάτων. 1131, 15. ἀσυνήθεσθαι προσιέναι τούτοις τὰς τοιαύτας καταφυγάς. receptus, latebræ, excusationes, subterfugia. 1263, 20. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαί, id est, οὗ καταφεύγουσιν οἱ ἐν ἄλλοις ἠδικημένοι. 1342, 23. καταφυγὴν εἰς ὑμᾶς τῶν ἀδικηθέντων ἐποιήσατε. 1301, 7. τὸν δῆμον — ὃς τοῖς ἀτυχήσασι κοινὸν δεῖ ἔχειν καταφυγήν. 1477, 13.

καταχαρίζεσθαι] καταχαρίσασθαι πάντα ταῦτα ὑπ' ἐμοῦ φιοσθέντας. mihi gratificatos esse per singularem quandam indulgentiam, vel prædilectionem, vel conniventiam. 1031, 23. 1032, ult. καταχαρίσασθαι καὶ προέσθαι τι τῶν τοιούτων. 806, 19.

καταχεῖν, vel καταχέειν] defundere super aliquid. 1123, ult.

καταχειροτονεῖν] οὗ θάνατον κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 350, 27. μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ. 515, 3. καταχειροτονήσαντες προδεδωκέναι τὰς ναῦς. cum sublatis manibus declarassetis, vos censere, naves ab illis proditas esse. 1230, 18. περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρου κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 571, 15. καταχειροτονηθὲν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἱερτήν. 578, 24.

καταχειροτονίαν ἐποιήσατο ὁ δῆμος. 516, 7. καταχειροτονίαν τὴν ὑμετέραν προθῷ. 553, pen.

καταχηρεύειν τὸν βίον διὰ τοὺς παῖδας. in liberorum gratiam ætatem degere in conditione viduæ. 852, 15.

καταχρῆσθαι] τοιαύτῃ καταχρῆται ἀσωλογίᾳ. 1203, 8. τῷ λόγῳ καταχεχυμένους ἐνοχλεῖν. 212, 1. τοὺς αὐτοὺς. λόγους λέγειν, οἵσπερ νῦν καταλέχρηται. 939, 5. susque deque jactat, creberrime ad ravim, cum fastidio et odio ingerit. 1062, 14. 1141, 27. 1151, 7. temere, verbotenus tantum asseveret, non reapse approbet. 1195, 22. 1197, 21. καταχρήσασθαι τοῖς ξύλοις εἰς τὴν οἰκοδομίαν. 1194, ult. οὐ δεῖ τῷ πιστευθῆναι — εἰς τὸ μεῖζον δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι. 430, 11. μᾶλλον προῖδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ [scil. τῇ προθυμίᾳ]. 1457, 11. κενῇ προφάσει κατεχρῆ ταύτῃ καὶ ψευδεῖ. 277, 17. καταχρήσεσθαι τούτοις ἐμελλε τιμωρίοις. 1148, 3. 1201, 14. simpliciter usurpatur hoc v. sine λόγῳ, aut προφάσει. κατεχρήσατο πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι ἐγὼ — jactabat ad judices. 1179, 7. Cum accusativo. τὸ ἀργύριον τὸ πιστοιημένον — ἐνταῦθα κατεχρησάμην. in hæc impendi. 1154, 16.

κατάχυσμα] τὴν δίσκαιναν γῦμαι, ἃ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχειν. 1123, ult.

κατακωνίειν] colliquare, *einschmelzen* [*to melt*]. 617, 22.

καταψεύδεσθαι] τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρίσβεων χειροτονεῖν. plebiscitum legatis Philippi mendaciter ea imputans, velut ab ipsis dicta, quæ non dixissent. 81, 13. v. et versu 18. τὰ πλεῖστα κατεψεύσατό μου. 228, 9. 229, 2. τῶν προγόνων. 493, 10. σοῦ. 558, 26. 559, 14. κατεψευσμένοι πάντα εἰσὶν ὑμῶν. 1274, 4. ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέψευστο. ipse, velim ea in mala incidat, si quis ea de me sparsit mendacia, ob quæ pessum ivi. 1483, 5.

καταψευδομαρτυρεῖν] καταψευδομαρτυρῆσαι. prægravor, obruor multitudine et improbitate falsorum testium. 559, 14. οὐ καταψευδομαρτυρησάμενος. non obrutum falsis prædicationibus testium a me subornatorum. 846, 23. καταψευδομαρτυρηθείς. 904, 17. 1101, 1. initio orat. 1. in Stephanum.

καταψηφίζεσθαι] ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου. 228, 18. καταψηφίζεσθαι τοῦ νόμου. reprobare, repudiare. 507, 6. et 9. κατεψηφίσασθε αὐτοῦ τὰς ἐνδείξεις. condemnastis eum in causis ἐνδείξεως contra eum institutis. 790, 15. πολλὰς ἐνδείξεις ἤδη κατεψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων. 805, 1.

κατεγγυᾶν] αὐτὸν προσκαλοῦ καὶ κατεγγύας πρὸς τὸν Πολέμαρχον. vadatus esses. poposcisses eum vades. curasses ab eo [Proto] tibi prædes sisti coram tribunali Polemarchi. *du würdest dir von ihm haben Bürgen stellen lassen* [*you would have made him give you security*]. 890, 9. et 17. κατεγγύησα τοὺς παῖδας. *ich habe Arrest oder Beschlag auf die Knechte gelegt, verkümmert* [*I have attached, made a seizure of, the slaves*]. impetrato prætoris edicto cavi, ne quis eos vendere, vel alio quopiam pacto abalienare posset, sed ut mihi pro pignore creditæ pecuniæ traderentur. 895, 21. κατεγγυῶ τὸν ναῦν καὶ τοὺς παῖδας. *ich lege Arrest drauf. verkümmere sie ihm* [*I lay an attachment upon them, sequester them*]. 895, pen. ἀφαιρούμενος αὐτὸν Στέφανος κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐλευθερίαν, κατεγγύησεν αὐτὸν πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. *hat für sie gut gesagt, oder Caution gestellet* [*has been bail for, given bond*]. 1358, 19. ἦκουσα [Athenas] κατεγγυηθῆναι ὡς ξένα οὖσα πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. 1361, ult.

κατεγγύᾳ] ἐμπεσόντος [scil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] ἀνδρός του Ταναγραίου πρὸς κατεγγύην. *weil er für einen andern gut gesagt hatte* [*because he had given bail for another*]. quia pro alio quopiam caverat. 788, 17.

κατεικεῖν] cum genitivo, prodere, indicare aliquem. *einen verrathen, angeben* [*to betray, inform against*]. nominatim appellare de re turpi. 393, pen. κατεῖπεν αὐτὸς [αὐτοῦ, πρὶν βασανίζεσθαι, ὅτι χιλίας δραχμὰς ὑφείλετο. 1171, pen.

κατεπαγγέλλεσθαι] spondere, condicere. κατεπήγγελτο ἑαυτὸν τούτῳ. addixit ei suam operam. 885, 12.

κατεπείγειν] incitare, impellere, cogere, urgere, instare. *drängen, treiben, Noth thun* [*to urge, drive, compel*]. τοῖς καιροῖς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον κατεπείγουσι. 220, 7. ἀλλὰ, περὶ ἓν ἴσως οὐδὲν κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι. 705, 23. τὸ τῆς ἐσχάτης κατεπεῖγον. 709, 2. οἱ χρῆσται, creditores, κατήπειγον αὐτόν. 894, 6. συμβουλεύσας ἃ μάλιστα κατεπείγει. 1403, 8. οὐ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπείγοντα ὀρᾶν αὐτάρκη. 1405, 8.

κατεπιωμοκεῖν] pejerando causam vincere. ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν, ὡς σὺ, κατεπιωμοκησομένων τὸ πρᾶγμα. 1269, 24.

κατεργάζεσθαι] ἐλέφαντα καὶ σίδηρον. verarbeiten [*to work up*]. insumere in opera inde efficienda. 816, 19. 823, 17. τὸν ἀργυρῖτιν. 974, 28. κατείργασται τοῦτο. perfecit, obtinuit, consecutus est, quod volebat. 1121, 19.

κατέρχεσθαι] redire. ὅθεν τις μὴ ἐξέπεσε τὴν ἀρχὴν, οὐκ ἦν δίκαιον κατελθεῖν εἰς ταύτην. 636, 24.

κατίσθειν vel κατεσθίειν] κατίσθοντας τὰ ὄντα καὶ παροινοῦντας. 992, 25. ἃ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίειν. 782, 10.

κατέχειν] τοῖς ῥήτορσι τοῖς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατέχουσι. 289, 27. τῶν πρατίστων ὀργόμενοι, τὰ μὲν διδακτὰ τέχνη, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν. 1413, 24. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν. 1413, 20. ἵππα τὰ πλοῖα τούτου κατέσχον. *anhielten, arretierten* [*to attack, seize*]. 1121, 3. τῷ πολέμῳ κατέχονται. 1207, 23. τὰ πράγματα κατέχειν ζῇ. principatum, summam rerum. 20, 19. ταῖς ὑποσχέσεσιν ὑμᾶς κατέχων. tenens, extrahens, ductitans, ludificans vos. 608, 7. ἀδίκως τοσαῦτα χρήματα. 842, 21. κατεχόμενοι ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐξελιγχόμενοι. *festgehalten* [*to arrest*]. 935, 11. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. 422, 4.

κατηγορεῖν] οὐδεὶς τῶν φευγόντων κατηγορεῖ ἑαυτοῦ. 33, 8. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρῖναι δὲ τοῦτον. 230, 7. τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο κατηγορεῖν κρινόμενος, ἔχων ὅ,τι ἀπολογήσεται. 407, 18. κατηγορεῖ τοῦ ὅρκου, ὃν ὤμοσα. queritur de jurejurando a me dicto. 1044, 7. τὸ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐστὶν ἐγκαλούντων. 1426, 6. τῶν βουλευμένων κατηγορεῖν αἱροῦνται. 1444, 21. παύσασθε περὶ τούτων κατηγοροῦντες ἀλλήλων. 99, 18. τοὺς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων αὐτοῦ λόγους. 369, 3. Cum gemino genitivo, personæ reique. παραιτῶμαι, ἢ

παραπρεσβείας, ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας [subaudi ἕνεκεν] αὐτοῦ κατηγορεῖν. 515, pen.

κατηγόρημα] πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ σοῦ τρόπου κατηγορήματα ζαδιοῦμαι. transibo ad ea, quæ animi tui moribus vitio dari possunt. 314, 21. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πάντα κατηγορήματα αὐτοῦ. crimina quibus gravatur. 369, 9.

κατηγορίαν στεφάνου καὶ ἐπαίνου τῶν ἥκειν συσπευασμένων. 319, 3. ὥσπερ τὸ κατὰ τοὺς νόμους ὀμνύειν, τοῦτ' ἄξιον κατηγορίας ὄν. 1044, 11. ὀξῶν ὑμᾶς ἐμοὶ προσχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν. 773, 18.

κατήγορος] κατηγόρους εἶναι νομίζω τῶν ἀδικούντων χαλεπούς, οὐ τοὺς ἐν τοιούτοις καιροῖς ἐξετάζοντας τὰ πεπραγμένα, ὅτ' οὐδεμίαν δώσουσιν [scil. οἱ ἀδικήσαντες] δίκην· ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτόν τι συμβουλεύειν δυνηθέντας, ἀφ' οὗ τὰ παρόντα ζελτίον γένοιτ' ἄν. 1431, 8.

κατιδεῖν οὐδ' ἐκεῖνο δύναμαι λογιζόμενος. 664, 25.

κατιέναι] ἐὰν κατίῃ τις, ὅπου μὴ ἔξεστι. 636, 19.

κατοικίζειν] εἰς ἑνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει. 289, 13. 208, 19. 209, 21.

κατοίχεσθαι] fato suo defungi. τοὺς προσήκοντας τοῖς κατοιχομένοις ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα]. 1073, 1. τὰ τῶν κατοιχομένων νόμιμα οὐ περιεῖδον ὑβριζόμενα. 1391, 12.

κατοικεῖν] οὐ κατοικήσας εἰκεῖν τἀληθῆ. 142, 17. 622, 16. 844, 11. 1390, 19. 1412, 19.

κατομόσαι] κατωμόσατο. jurejurando affirmabat. 995, 24.

κατορθοῦν] μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν. 322, 16. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὀδόν. 701, ult. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπῃρμένος. 967, 2. οὐ γὰρ ἧττον ὑμέτερον ἔσται τῶν χρησομένων, τὸ κατορθωθὲν, recto et sapienter excogitatum, ἢ τοῦ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος. 1430, 9.

κατορύττειν] ὃς τέτταρα τάλαντα κατέλιπεν ὁ πατὴρ κατορωρυγμένα. in arca absconsa, conclusa. 830, 6. κατορύττετο τὰ χρήματα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 859, 9.

κάτω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω. 22, 23.

κάτωθεν] idem quod κάτω. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. 21, 5. ὁ κάτωθεν νόμος. lex illi modo recitatæ proxima subjecta. 629, 16.

κεγχρεὼν] taberna vel officina metallica, ubi metalla liquata granulantur, h. e. in minutos globulos contunduntur. 974, 16.

κεῖσθαι] κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. forte accidebat, ut æs ab ea pro incolatu jure dependendum, reperiretur depensum et in tabulis pro depenso scriptum. 787, 27. ἵνα τὸ ἀργύριον αὐτοῖς εἶναι κείμενον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. 1156, 19. τὸ τῷ ὑφ' ἑαυτοῦ πρότερον κειμένῳ [id est, τεθειμένῳ] νόμῳ τἀναντία θεῖναι. 720, 13. αἱ συνθῆναι, καθ' ἃς ἐδανείσατο κείμεναι. 791, 6. τὰ τέλη κείμενα ἐκεῖνα. wenn es sich aus den Zollbüchern wiese, dass er die Ausund Eingangsgebühren richtig gemacht hätte [*if it appeared from the toll-books that he had properly accounted for the import and export duties*]. 887, 7. περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων [id est, γεγραμμένων]. 972, 13.

Κεκροπίδαι. 1398, 21.

κενὸς] κενὴ λοιδορία. 19, 11. κενὸν ψόφισμα. 53, 7. κενάς γε χάριτας χαρίζῃ τούτοις. 306, ult. κενώτατον πάντων λόγων λέγουσι. 821, 11.

κέντρον] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ σκορπίος ἡρῳὸς τὸ κέντρον. 786, 4.

κεράμιον] ἐκ' οἴνου κεραμίοις Μενδαίοις τρισχιλίοις. 926, 6. ταρίχους κεράμια ἑνδεκα. 934, 25. ἀπαλιφθῆναι κεράμιον ἐλαίου. 1278, 24.

κεραννύναι] κρατῆρα κεράσαι. 531, 25. πολλαὶ τῶν φύλλων ἀργυρίῳ χρῶνται πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένον. 766, 11.

κερδαίνειν] δωρεὰν, ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μηδὲν, ἐὰν λάβω. 402, 4. κερδαίνειν ὃν ἐκεῖνος ζῇ χρόνον. 762, pen, ἐπὶ τῷ κερδαίνειν ὧν ἂν οὗτος ποιήσειεν. 1121, 26.

κέρδος] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προεῖσθαι βουλήσεται. 187, 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προενηῆσθαι. 1429, 4. κέρδος ποιεῖν τὸν σῖτον. das Getreyde mit Vortheil absetzen [*to sell corn to profit*]. 889, 4.

Κέρδων] Nomen servile. 1252, 28.

κέρμα] κέρματα διδούς. offerens pecuniam. 549, 27.

κευθμών. 315, 22.

κεφάλαιον] οὐκ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἀμελουμένων εὐθὺς τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἅπαντι. extremus finis rei, in quem omnes singulares actiones ad idem genus referendæ exeunt, vel propositus finis, ad quem omnes actiones collineant. 133, 15. δεῖ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια τῆς δυνάμεως. 180, ult. coronis, cumulus impositus. δύο ταῦτα ἀστυρεῖ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ πεπαιγμένοις ἐπίθετα. 520, 27. τὸ κεφάλαιον τῶν ἀδικημάτων. 815, 6. τῆς ἐμῆς οὐσίας ὅλου τὸ κεφάλαιον ἀνῃρήκασι. 834, 5. ἐπὶ κεφαλαίῳ εἰκεῖν πεφάσμασι. 1390, 24. βούλομαι ὑμεῖν ἐπὶ κεφαλαίῳ ἐπαναλθεῖν. 442, 20.

κεφαλὴ] ἃ νῦν ὑμᾶς αὐτῷ ἐπὶ κεφαλὴν δεῖ τρέψαι. 381, 15. μὴ εἰθίσεις ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. τὸν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσιν. 1488, pen. εἶναι εἰς τὸν

κεφαλὴν αὐτῶν ἀποστρέψειαν οἱ Θεοί. 1491, 9. ἃ σοι καὶ τοῖς σοῖς οἱ Θεοὶ τρέψειαν εἰς κεφαλήν. 322. 23. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἀναθεῖν ἅπαντες ἴσμεν τὴν κεφαλήν. 323, ult. ὃ καὶτὴ κεφαλή. 442, 4. ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή. 552, 22.

κηδεία, κατὰ Δημοσθένη, Julius Pollux iii. 30.

κηδεμὼν ἡμῶν ἐφάνης. 614, 3. ἐπίτροπος καὶ κηδεμών. 988, 2.

κήδεσθαι τῆς πατρίδος. 96, 25. εὔνους, τὰ αἰσχίω αὐτοὺς προαιμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι. 129, 25. ἐνταῦθα ἡμῶν ἐφάνητε κηδόμενοι. 754, 8. κήδεσθαι φῇ τῆς πόλεως. 760, 17.

κηδεστὴς] interdum uxoris pater, interdum uxoris frater, interdum sororis maritus. δυοῖν κηδεστοῖν παραστατέον, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀναχάραιτε. 433, 19. ἧλοιτο ἑτέρου μᾶλλον ὀφείλειν, ἢ κηδεστῇ τὴν πρᾶσιν. 867, 12. vitricus. 954, 7.

κηδεύειν] καὶ διὰ τοῦτο κηδεύσειν αὐτῷ. ideoque se affinitatem cum illo contraxisse. 1372, 25.

κηκὶς] galla, *Galläpfel* [*gall-nuts*], quæ usurpantur a fabris cultellariis, ad inducendum nigrum colorem manubriis cultrorum. 816, 20. 827, 3.

κηλεῖν] τούτους κεκήλησθε. 144, 12. ὑφ' ὧν [scil. σχολῆς καὶ ἡσυχίας] κεκηλημένοι. 145, 27.

κῆπος] καταζαλώστης τὴν ὄψαν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. 1155, 13. ὥστε μηδὲ λάχανον γοᾶσθαι ἐν τῷ κήπῳ. 1225, 14.

κὴς] labes. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας, ὥστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς ὄψεως προνοησάμενος. 1405, 1.

κήρυγμα] δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γεγενημένου. 253, 7. κηρύγματα ποιησαμένου Πορισάδου ἐν τῷ Βοσπόρῳ. per præcones invulgari pluribus locis curasset. 917, 24.

κηρικεῖον] μόνος ὑμῖν οὐδαμόσε ἐστὶν ἄνευ κηρικείου βαδίσαι. 1232, 4.

κήρυξ] ὅταν Ἀλέξανδρος ἔλθῃ περὶ τούτων κήρυξ. internuncius, interpres, conciliator. 68, 15. τῷ δ' ὁ κήρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. 319, pen. τοῦθ' ὅταν ἡ κήρυξ καὶ πρεσβείας προγεγραμμένων. 399, 14. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, cantorem si quem deligere velitis, vocem ejus primum exploratis, eumque ad edendum vocis specimen vocatis. 449, 26. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κήρυξ, οὐκ ἐάν τινες ἐξαπατήθεσθαι, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ. 653, 6. intererat torturæ mancipiorum. 1144. 7. μονονουχὶ ὑπὸ κήρυκος πωλοῦσι τὰ οἰκία. 1234, 15. ἦν γὰρ ὁ κήρυξ κατὰ τοὺς νόμους φανὴν ἀφίησι, ταύτην καινὴν τῆς πατρίδος [scil. φανὴν] ἐστὶν ἡγεῖσθαι. 285, 10. τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 292, 3. οὐ πρύτανις, οὐ κήρυξ, οὐκ ἐπιστάτης, οὐχ ἡ προεδρεύουσα φυλὴ τούτου κρατεῖν δύναται. 797, 14.

κηρύττειν] κήρυττε αὐτὸν ἐκεῖνα τὰς πρώτας ἡμέρας, ἃς ἐζήτουν καὶ ἐκήρυττον οἱ ἔνδεκα. 787, 17. κηρύττειν ἐν Πειραιεῖ διατελεῖ. 1081, 23.

κίβδηλον καὶ ἄπιστον ὅλην τὴν πόλιν ποιεῖν. 508, 15.

κιβώτιον] ὕστερον εὑρίσκουσι τὸ γραμματεῖον ἐν κιβωτίῳ τινί. 788, alt.

κιγκλὶς] ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων. 776, 17. πεκλεισμένης σου τῆς παῤῥησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις —. 778, 12.

κίναδος] vulpecula, homo nequam, veterator. *eine Canaille* [*a rascallion*]. 281, 22. τοῦτο δὲ φύσει κίναδος ταὐθρώπιόν ἐστι. 307, 23.

κινδυνεύει] οἱ πολιτευόμενοι, δι' ἃν τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει. 432, 26. κινδυνεύοντα τὴν ἀκωβελίαν [pro περὶ τῆς ἀκωβελίας]. 835, 15. τὴν ψευδομαρτυρίαν. 1033, 1. οὗτος, ἵφη Iphicrates, τὸν στρατηγὸν δεῖν κινδυνεύειν, ὅταν μὴ τὰ καὶ τὰ γίνηται, ἀλλὰ τά. 1457, 16.

κίνδυνος] ὅτι σε οὐ κατέστησαν εἰς κίνδυνον, φιλοκινδυνότατος εἶ ἀνθρώπων. 501, 16. ἐν τοῖς ἰσχάτοις ἐστὶ κινδύνοις. 611, 11. τῷ εἰς ἐμὲ ἥκοντι κινδύνῳ οὐχὶ συμφέρει στρῶμα. 1311, ult.

κινεῖν] πάντα κινεῖται, κἂν ῥῆγμα, κἂν στέμμα — 24, 6. οὐχ ἥττησθε ὑμεῖς, ἀλλ' οὐδὲ κεκίνησθε. 112, 5. ὅπλα. 216, 8. ὥσπερ τὰ ῥάγματα, καὶ τὰ σπάσματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται, 294, 22. ad iram ciere. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. 537, ult. ἱερὰ χρήματα. 615, 22. 755, ult. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι. 1119, 4. τὸν μνήμην. 1489, 11. πέρα τοῦ μετρίου τὰ καθεστηκότα κινοῦσι. 117, 7. οὐδὲν ὁμοίως ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρότερον, οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον, ἢ τὰ τοῦ πολέμου, κεκινῆσθαι καὶ ἐκπεπλῆχθαι. 123, 14.

κιστοφόρος, vel, quod alii præferunt, κιττοφόρος. 313, pen.

κίχρημί σοι τῶν ἐμῶν κτημάτων ὅ,τι βούλει. usurpandum tibi concedo. 1250, 11.

κλαίειν δάκρυσι. 872, ult. ὡς κλαύσαιτο φρονίμων, εἰ ἅψαιτο αὐτῆς. *es sollte ihm übel bekommen, wenn er sich an ihr vergriffe* [*he would come badly off, if he ventured to meddle with her*]. 1357, 27. κλαύσει citat e Demosth. Pollux l. 64. ubi Jungermann. in annotat. complures locos Demosthenicos indicat, in quibus hæc forma futuri legitur. Conf. e. c. Nostri p. 980, 23. καὶ τὰ παιδία κλαύσεται citat ex or. de F. L. Thomas M. v. κλάειν, ubi v. Oudendorp. v. 536.

κλείειν] τῶν ἐμπορίων κεκλεισμένων. 23, 27. κλείσαιτε τὸν Πορθμόν. 236, 16. 389, 5. κεκλεισμένης σου τῆς παῤῥησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοσούτοις ὀχλήμασι.

778, 11.
κλεὶς] clavicula, os corporis humani. *τὸν κλεῖν κατεαγότα.* 247, 11.
κλέμμα] *μὲν φιλίωπου, διορθώκημα δὲ τούτων.* 236, 2. *οὐκ ἔκ τισιν εἶναι τῶν κλεμμάτων.* 736, 5.
κλέπτειν] κλέπτουσιν] *ἐφ' ἁρπαχῇ ἄλλοθεν ἄλλος.* 422, 9. *τοσαῦτα λαθεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας.* 1125, 27. κλέπτων *τὰς ἀληθεῖς μαρτυρίας.* celans, supprimens. 1136, 25. *ἐάν τις μισθ' ἡμέραν ὑπὲρ πεντήκοντα δραχμὰς κλέπτῃ.* 785, ult.
κλέπτης] *σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατὴρ, εἴπερ ἦν ὅμοιός σοι.* 150, ult. *ὅστις κλέπτης κακῶν ἀλλοτρίων ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι.* 1119, 15. *ὁ τὴν δίξαν τοῦ κλέπτης φανῆναι μὴ φυγών.* 1120, 14.
κληρονομεῖν *τῶν ἀγαθῶν.* 171, 24. εἶΣ' *οὗτοι κληρονομοῦσι* [vobis præripiunt, in se transferunt interceptam] *τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν.* 690, 14. *ταύτης γὰρ οὐκέτι τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ.* participo. 444, 13. *ἀτιμίας.* 762, 26. *ἐπικλήρου εὐπόρου.* 1311, 17. *ὧν ἐτέρους προσῆκε κακῶν κεκληρονόμηκα.* 1470, 18. *κεκληρονόμηκε δύο οἴκων λειτουργούντων.* 1046, 4. *οὐδενὸς τῶν Ἀγνίου.* 1065, 25. *τίς τῆς τούτου κτορίας μετ' ἀρᾶς καὶ κακῆς δίξης κληρονομεῖν βουλήσεται.* 800, 8.
κληρονόμος *τῆς δίκης.* qui loco alterius satisfactionem seu pœnas ab aliquo violatore repetere debet, ad quem devolutum est jus pœnas repetendi. 521, 18. *κληρονόμον σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρός.* 603, ult.
κλῆρος] multa ad jus hæreditatum herciscundarum pertinentia habentur in or. adversus Macartatum.
κληροῦν] *ἐὰν δ' ἀρχὴν ἀντινοῦν ἡ πόλις κληροῖ.* ad sortiendum de honore quocunque tandem admittit. 997, 16. κληροῦν [sortiri judices, h. e. judicia agitare] κλήρων [de causis hæreditatum] *καὶ ἐπικλήρων, ὅσοι μῆνες, πλὴν Σκιῤῥοφοριῶνος.* 1136, 1. *προσκρίθην κληροῦσθαι* [sortis fortunam experiri] *ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ.* 1313, 21. *ὑμεῖς αὐτοὶ, πάντων ἄρτι κληρουμένων Ἀθηναίων, καὶ φάντων εὖ οἶδ' ὅτι ζουλομένων ἂν εἰς τουτὶ λαχεῖν τὸ δικαστήριον, μόνοι δικάζεθ' ἡμεῖν.* 778, 2. *εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ, μὴ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων.* cum in delectu militari sors de te jaceretur, vota faciens, ut in numero ne esses in castra exeuntium. 558, 15.
κληρουχικὸς] *τῶν κληρουχικῶν καὶ οἰκιστικῶν.* 182, 16.
κληροῦχος. 91, 15. 163, 5. ubi orator colonos ab Atheniensibus in Cherrhonesum missos sic appellat.
κληρωτὸς διαιτητής. 862, 1. *ἀρχὴ κληρωτή.* 608, 1.
κλῆσις *εἰς τὸ πρυτανεῖον.* 351, 2. citatio partium litigantium ad forum. 640, 25. collato versu 22.
κλητεύειν] citare ad judicem, diem dicere. 277, 15. 890, 17. *ἀναγκάσω αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτόν.* 1354, 4.
κλητὴς] subscriptor. κλητῆρα *οὐδ' ὁτιοῦν ἐπιγραψάμενος.* 542, 19. *κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσκαλεσάμην αὐτόν.* 911, 14. *ὥσπερ κλητῆρες δύο, μόνοι ὄντες.* 1017, 6. *ὅτι προσεκλήθη ὑπ' ἐμοῦ* [ad magistratum], *οἱ κλητῆρες μεμαρτυρήκασιν* [qui me comitabantur citantem]. 1147, 6. κλητῆρα *κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται.* 1251, 5.
κλήτορες] eodem significatu. κλήτορες. 244, 4. 1147, 6.
κλίνιος] habilis lectis inde parandis. *ξύλα κλίνεια.* 816, 19.
κλίνη] *ὑπὸ κλίνην ὑποδύοιτο.* 609, 16.
κλινοποιός. 816, 9.
κλίσιον] cella, popina, taberna, lupanar. *Schenke, Kneipe, Bordel* [*an inn, hedge-inn, brothel*]. 270, 10.
κλοπὴ] *οἷον τῆς κλοπῆς. ἔῤῥασαι, καὶ σαυτῷ πιστεύεις; ἄπαγε.* 601, 19. κλοπὴ *τοσούτων χρημάτων.* 1113, 17.
κλύδων] κλύδωνα *καὶ μανίαν τὰ παθεστικότα ἡγούμενος.* 442, 18.
κλώζειν] *ἰσυρίττετε καὶ ἰκλώζετε.* 586, 17.
κναφεύς. 1259, 1.
κνήμη] *ἴλκει ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν.* 1248, 27.
κοισσᾶν *ἀγυιάς.* 530, pen. 531, 6. 1072, 21.
κοῖλος] *καταξὰς νυκτὸς εἰς κοίλην ναῦν.* 885, 21. *ὅτι κακὸν ἐν κοίλῃ νηὶ γίγνεται.* 883, 25.
κοινολογεῖσθαι. 273, 1. et 10.
κοινὸς] τὰ κοινὰ [scil. *πράγματα*, vel *ἀναλώματα*] διοικεῖν. expensas publicas administrare iisque satisfacere. 15, 21. *τὰ μὲν κοινὰ, κοινὰ νομίζοντας, καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, τὰ δ' ἰκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου.* 143, 5. *τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου.* tanquam locum, vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret. 390, 6. τὸ κοινὸν [scil. *θησαύρισμα*, vel *χρηματοφυλακεῖον*] publicum ærarium. 690, 9. *οὔτε νῦν εἰς τὸ κοινὸν ἀνενήνοχεν.* neque in communem massam hæreditatis intulit. 1030, 13. *ἐν κοινῷ βουλευτηρίῳ.* communi consensu senatus cum plebe. 257, 3. κοινὸς, civilis, καὶ φιλάνθρωπος. 315, ult. *ὑμεῖς μέν ἐστε κοινοὶ καὶ φιλάνθρωποι.* 1018, 4. πολιτικὴ καὶ κοινὴ ζωὴθεια *χρημάτων.* civile et ad omnes porrectum auxilium pecuniarium. 329, 7. *λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς* [civilis] καὶ *ὑπὲρ ἁπάντων.* 524, 14. τοὺς κοινοὺς παραλθὼν *νόμους.* 977, 14. ubi leges, civibus omnibus communes, quatenus cives sunt, opponuntur iis legibus,

quæ propria scripta sunt certo cuidam civium generi. τῶν ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέχειν, sabandi δικαίων, participare divina et civilia vestra jura vobiscum, quæ civibus omnibus sunt communia. 1300, 4. μὴ πείσαντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταστήσαντα. re non ad omnes relata, ut libera possent consilia et arbitria de ea ab omnibus agitari. 1337, 13. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅ,τι πραπτέον ἐστὶ, νέον ὄντα δουμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμου κοινὸν σημεῖόν ἐστι. commune iudicium est, perinde hujus, atque illius. 1408, 9.

κοινοῦσθαι πρᾶγμα. inter se communicare. 890, 13.

κοινωνεῖν] μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθελῆσαι. 381, 27. οὐκ ἀπορίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας σωλλῆς. 780, 11. μεθ' ἁπάντων τῶν ἀποδαινόντων ὅσοι" ἅττ' ἂν ᾖ, κοινωνήσουσιν. 1437, 14. ἦσαν γὰρ ἂν, ἴσασ μοι φίλοι τῶν αὐτῶν [scil. βουλευμάτων, vel πλοπῶν αὐτοῖς] κεκοινωνηκότι. 410, 10. ἐνδικάζοντας τούτοις καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν [id est, συνηρευμάτων κρυφίων καὶ ἀποῤῥήτων] κοινωοῦντας. 1335, 7. ubi proverbialis est dictio. μετάλλου. 977, 21. κεκοινωνήκασι τοῦ μήνματος τούτου. 1078, 2. ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον ὑφήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν. 808, 17. δικαίως δεῖ τοὺς πολίτας ἀλλήλοις κοινωνεῖν. 142, ult. κοινωνεῖν τούτῳ μηδένὸς, μήτε φυτοῦ, μήτε λύχνου, μήτε βροτοῦ, μήτε ποτοῦ. 789, 3. κοινωνεῖ οὐδὲν φιλανθρωπίας, οὐχ ὁμιλίας οὐδεμιᾶς. 786, 3. κεκοινωνηκότες τοιαύτης φιλαπεχθημοσύνης. communem inter se habentes. 1268, 15. Cum dativo. ἀλλὰ τί ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει. quid hoc facit ad inquisitionem in alicujus genus. 1309, 23. τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινωνεῖν δεῖ τοῖς ἐπ' αὐτῶν γενομένοις. participare, sive laudem, sive reprehensionem ex eventis exsistentem. 1436, 11. κοινωνεῖν ἠγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις. pertinere etiam hoc ad res a me in rep. gestas. 244, 20.

κοινωνίαν βουλεύειν καὶ φιλίας ποιεῖσθαι. 118, 14. ἆρά γε μικρὰν ἡγεῖσθε βλάβην τὸ τὸν ἅπαντα βίον ἐν κοινωνίᾳ τῆς τούτου δίξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι. 999, 27.

κοινωνικὸς. 182, 16. v. Harpocr.

κοινωνοὺς ἴχνητε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων. 129, 12. ὡς ἆρα ἠγὼ πάντων, ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα. 404, 12. οὓς ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδὰς καὶ κρατῆρα κοινοὺς ποιεῖσθε. 431, 19. κοινωνὸς, consors, socius negotiationis. ein *Handlungsgesellschafter*, *Compagnon* [*a partner*]. 909, 15. 915, 27.

κοινῶς ἐθέλειν ἀκούειν. animo æquo, et ambabus partibus pariter patulo. 1436, 24.

κοιταῖος ἐν τῇ χώρᾳ γίγνεσθαι. rure manere per noctem, ab urbe abesse. 238, 6.

κοκκύζειν, de cantu gallorum gallinaceorum e Demosthene citat Julius Pollux V. 89.

κολάζειν et τιμωρεῖσθαι copulantur. 122, 22. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίστε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25.

κολακεία] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι. 1099, 9. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐσχισται. 1128, 16. τεθνᾶναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακείᾳ [id est, πρὸς κολακείαν, aut ἐκ κολακείας] ποιῆσαί τι φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν, vel πρόσφιλές]. 127, pen.

κόλαξ] οἱ δὲ τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς, μᾶλλον ἢ τὰς μάχας δεδίασι. 155, 6. ὃς εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης. 1121, 5. ὑμᾶς ἀξιοῖ τοὺς αὐτοῦ κόλακας καὶ ὑμετέρους ἡγεῖσθαι φίλους. 1448, 24.

κόλπος] γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλπους τῶν πλείστα καμόντων σώματα. 322, 14. ἐνθυμείνης εἰς τὸν κόλπον. 1156, 26. περὶ τὸν Ἀχελωίου κόλπον. 1237, 9.

κομιδὴ] recuperatio amissi. τῆς εὐβουλίας ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδήν. 1416, 7. dependsio debiti ceris a parte debitoris, vel recuperatio ejus a parte creditoris. οὐκ ἦν τὴν κομιδὴν γενέσθαι τούτων τῶν χρημάτων. 987, 13. adverbialiter, plane, profecto, prorsus. ἁπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένος. 665, 13.

κομίζειν] afferre. ὑπὲρ τοῦ τάκεῖ χρήματα ὀφειλόμενα, ὡς ἔφη, κομίσαι δεῦρο, λειτουργεῖν. 59, 1. adducere in medium, coram sistere, exhibere. ὅταν τις τὸ σῶμα παραδιδῷ κομίσας. de servo vel ancilla cujus corpus herus ad torturam præbet. 1142, pen. ἵνα κομίσῃ τὴν ἄνθρωπον καὶ παραδῷ μοι. 1143, 10. 1144, 6. In passivo: vehi navi. ὥσπερ ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἴστίῳ, τῶν δὲ πάσαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 7. In medio: recuperare, aufferre, lucrari. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε. 42, 13. Θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων, ἂν τις εἴπῃ κομίζεσθαι, Salamina oportere ab hostibus recuperari. 420, 24. πῶδν οἱ μὲν [morte multati] τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ [carcere, exsilio, ignominia affecti] τὸ μὴ δεινὰ πεπονθέναι κομιοῦνται; 792, 15. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀπολουθοῦντα κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. ut me comitatus ad mensam numularii, ibi a me acciperet summam æris, qua mulctatus essem. 1154, 27. τῇ ἰστορίᾳ ἐκεμίσατο τὸ ἀγγύριον τῆς δίκης. ea, quod ipsi sententia judicum addictum esset, ut a me ipsi dependendum. 1162, 17. οὐκ ἀνεπιτήχασι, in judicem non retulerunt, κεκομισμένοι ταύτην, cum tamen eam ab illo recuperarint, penes quem oppignerata hæserat. 1031, 9. ἐν ᾗ [epistola] ὑπεσχετο τὴν Χερρόνησον κο-

μισῆσθαι τῇ πόλει. wieder darzu verhelffen [to procure again for it]. 670, 26. 671, ult.

κίνδυλος] ὅταν κινδύλοις. 537, ult.

κοίλωμα] καὶ κρίνας, καὶ κοιλώματα. 175, 4.

κοινῶν] ἐσαύξεις, ἃς κοιῶμεν. 36, 16. ἃ οἰκοδομεῖτε, καὶ κοινᾶτε. 689, 24.

κοπρτὸς] appellatio probrosa Eudemonis. 547, ult.

κοπρὸν, κοπρῶνος] oletum, sterquilinium, latrina: an κοπρόνης, νου] redemtor stercorum in semitis abjectorum. οὐδὲ τῶν κοπρώνων ἐκποιήσασθαι. 785, 13.

κόπτειν] κοπτόμενοι ταῖς στρατείαις. molestissimis et inexplicabilibus militiarum laboribus fracti, macerati. 22, 22. κόπτειν τὸν θύραν. pultare. 1156, 18. μηθ' ὑμῖν ἐνοχλῶ, μήτ' ἐμαυτὸν κόπτω. fatigem. 1439, 18. 1446, 15.

κορδακισμὸς] κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν. 23, 13.

κορεῖν] everrere. τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν. 313, 12.

κόρη] virgo, puella nondum nupta. τῆς ἀδελφῆς ἔτι παιδὸς οὔσης κόρης. quorum alterum prius indicat, eam tum adhuc impuberem fuisse, nondum nubilem, alterum posterius, nondum nuptam, neque virum passam. 540, 5.

κόρος] τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχρι κόρου. 400, 2. οὐ γὰρ ἐκίστανται κατέχειν κόρον. continere petulantiam et superbiam ex affluentia copiarum natam. 422, 4. κόρον φαίνειν. 423, 1.

κόρρη] ὅταν ἐκτὸς κόρρης. 537, ult. Ταυρέαν ἐκάτερον ἐκτὸς κόρρης. 562, 9.

Κορυφαῖος ἡγεμὼν τῆς φυλῆς. 533, 24. pluresne ergo erant ἡγεμόνες, quorum princeps Κορυφαῖος appellaretur, an voc. Κορυφαῖος scholium est vocabuli ἡγεμών?

κοσμεῖν] τὸν τὴν ἐκείνου ἀρετὴν κοσμήσοντα. 321, 14. εὐφροσύνας κοσμεῖν δεινὸς ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5. κοσμήσαντες τὰ ἱερὰ ἀπὸ τῶν Ἑαρβάρων. 597, 10. κοσμεῖν καὶ στρατιήλλειν. 958, ult. ἐτύχθη κοσμῆσαι τὸν τάφον. 1393, 3.

κοσμιότης] modestia, lenitas orationis. ἐν ἀνοχῇ τίτῃ δὲ καὶ διὰ κοσμιότητος. 1372, 13.

κόσμος] οἰκοδομήματα μὲν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως, καὶ ἱερὸν καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀκολούθων τούτοις. 174, 20. τὸν ὅλον κόσμον [orbem rerum creatarum] καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ἥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 18. κόσμῳ [κατασκευάσα τὴν ναῦν] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα. 1208, 18. κόσμον χρυσόπαστον ἔχειν. 1217, 20. ὥσπερ εἴ τις ἐκ τοῦ παθόντος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι. 1396, 15. καὶ γὰρ ταῦτ' ἐκείνος ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ. eos ornet. 1400, 13. μετὰ κόσμου [id est, κοσμίστος] καὶ σιγῆς ἀκούειν. 1421, 9. ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος συνταράττεται καὶ διαφθείρεται κατὰ τοῦτον. 775, 18.

κουρεῖν] tonstrina. οὐδὲ προσφοίτα πρὸς τούτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κουρεῖον. 786, 8.

κουφίζειν λόγῳ τὰς παρούσας συμφοράς. 1400, 7.

κράζειν] βοᾶν ὁ βάσπανος οὗτος καὶ κακοεργός. 271, 11. 294, pen. 784, 19.

κρατεῖν] τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκε φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκε. 112, 3. κρατῶν τὸν ἀγῶνα. in certamine vincere. 520, ult. καὶ οὐ πάντα γε ὑπὸ τῆς ἐκπυθμίας ἦν κεκρατημένος. 1010, 18. ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. aut si vel unus interoedat, potior ejus esto sententia. 1069, 4. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ θεὶμων παραδῷ, κρίνεται. 1394, 23. τὰς ἀρχὰς ἀπάσας, ἅμα τῷ τὸν ὑπερέτην εἰπεῖν μετάσσοντε ἴξω, τῶν νόμων κρατεῖν. gaudere plena potestate jussu legum exsequendi, vim legum exercendi. 776, 24. κρατεῖν τοὺς ἄῤῥενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀῤῥένων. potiores jure mares esse feminis. 1067, 7.

κρατὴρ] κρατῆρα καὶ σκαφιδίαν κεκωνῶ. 431, 19. κρατῆρα εἰργάσθαι τὸν ἀνθρωφόνον. 505, 15. κρατῆρας ἑστάμεν κατ' ἀγυιάς. 531, 10. κρατῆρα πεῖσαι. 531, 25. κρατῆρας ἑστάμεν καὶ χορούς. 1072, 21.

κρατηρίζειν] sacris arcanis initiare, vel imbuere, cratere aquæ pleno, quæ super initiandorum capita effundebatur. 313, 16.

κράτος πολίτευμα καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι. 381, 12. κατὰ κράτος, luculenter et invicte, ἐξελεγχόμενος τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν. 913, 15.

κραυγάζειν. 1258, 26.

κραυγὴ ἀκούσαντι πρὸς τῷ διαστρεῖν. 764, 21. μὴ καταβλαγῆτε ὑπὸ τῆς τούτου κραυγῆς. 1024, 2. κραυγὴν καὶ θόρυβον παρὰ τὸν σκηνὴν ἐποίουν. 1258, 2. κραυγὴ καὶ βοὴ τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπαινίδων ἦν. 1295, 25.

κρᾶσις] τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ἔχοντα λαβὼν σπεῖρε τοῦ παιδὸς, ὅσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φρήτορες. 1078, 23.

κρίνη] κρίνας καὶ λήρους. 36, 17. 175, 4. αἱ κρῖναι καὶ τὰ φρέατα σέφουσιν ἐκιλλίσσει. 186, 15.

κρίνειν] τὰς κρίβδις ἐξεφόρησε. 1039, 12. τὰς κρίδδις σκυλῶν ἀπτεπαιδεπαδράχμους. 1045, 4. κριδῶν βρεχθῆναι καὶ ξηρανθέντων ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους. 1278, 21. De κρίθῶν Demosthene v. Schol. ad Hermog. π. ἰδεῶν, p. 415.

κρίνειν] cernere, secernere, discernere, disceptare, dirimere, rem quamcunque dubiam, ut litem, aut exitum belli. ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίνατε. 25, ult. εἰ ἐκρινόμην μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δ' Αἰσχίνης, φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων, citat Schol. Herm. p. 67, 33. locus est p. 407, 22. χωρὶς κρίνειν [id est, χωρίζειν] τοὺς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. τέχνη τὴν οὖτω κρίνουσαν τὰ πράγματα

τα. 327, 22. ἀγνόημονες τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλοντο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα. 1468, 16. σωλλὰ τῶν δικαίων ἐν τῇ φύσει Δυσέριγον ἐκρίνετε. multæ prætensionum, seu controversiarum a solo verbo, vel a sola auctoritate Lycurgi disceptabantur, ut, prout ille quodque, seu affirmaret, seu negaret, seu probaret, seu improbaret, id ita ratum et certum haberetur. 1476, 1. interpretari, ut onirocrita somnia. ᾗρξε τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστα τῶν προϋπηργμένων κρίνεται. cujusmodi est extremum quodque eventum, ejusmodi fuisse etiam superiora omnia instituta judicantur. 12, 17. E fine solemus anteriora interpretari. *Ende gut, alles gut* [*all's well, that ends well*]. τὸ πρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ θεὸς παραδῷ, κρίνεται. 1394, 24. τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς περὶ θανάτου κρίνεται. *muss über sich Halsgerichte halten lassen. muss über sich erkennen lassen, ob er den Hals verwirkt habe* [*must be capitally tried. tried for his life*]. 53, 26. κακούργου μὲν κρίθηνα ἀποθανεῖν, *nach Urthel und Recht* [*according to law and justice*], στυπτυγεῖν δὲ μαχίμαιρα τοῖς πολεμίοις. 54, 1. κρίνεσθαι ταῦτα, spectari, μὴ τῷ πρωτυχόντος ἐργῷ, μηδὲ βουλήσει. 1263, 4. ἐν οἷς ἅμα κρίνειν, κριθήσεσθαι προσθῆκα παρὰ πᾶσι. 1417, 8. κρινῶτε ὃν ἂν βούλησθε, ὀργισθέντες· ἐγὼ δὲ βούλομαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶς ὀφθῆναι κρίνοντες ἀμυνομένους, ἢ τοὺς πολίτας κρίνοντας. in jus vocantes, cognitioni forensi subjicientes, vel etiam condemnantes. 1432, 18. ὅσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετ' ἐκείνῳ τί ποτ' ἐστὶ, δικαιόσας δοῦ ἂν ἀλόντα. 1442, 6. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14. Sæpe accusare, in jus vocare, diem dicere, reum facere significat. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον. 230, 7. 581, 13. μήτε κριθέντα. sine formali processu juris, ut causa ejus neque ab accusatore ad judices deferretur, neque a reo defenderetur, neque a judicibus decerneretur. 610, 13. ὑπισχνούμενον κρινεῖν, εἰσάξειν, παραδόσειν, τὰ τοιαῦτα δή. 781, 1. ἐκεῖνα γραφὰς εἰσιμεὰς μὲ. ibid. 6. ἐκ φανερᾶς τρόπου τὸν κρινοῦντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν. ibid. pen. τούτῳ μὲν οἶν τοὺς ἐμοὺς μάρτυρας ἔξεστι κρίνειν. 920, ult. περὶ δὲν ἂν μυδὲς αὐτὸν ζώντα κατασιάσονται, πῶς οὐ δυνὸν, εἰ τοὺς παῖδας ὁ βουλόμενος κρινεῖ. 1306, ult. Denique etiam condemnare significat. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κακμένους ἀφίεντες. quæ est atrox injuria atque contumelia legum et judicum auctoritati oblata. 215, 4. εἰ τοὺς ἄλλους ῥᾳδίως κρίνοι, ἐμὲ μυδὲν ἧττον ἐφ' ὅτῳ τοῦτο φυσίους. 581, 13. εἰ δὲ τὸν αὐτὸν πρόφασιν τοὺς μὲν θανάτου κρίναντες, τοὺς δὲ στεφανώσαντες φανεῖντε. 1230, pen. οὕτως ἐκαύσαντο οἱ Ἀρεοπαγῖται κρίνοντες τὸν Θεογίτων καὶ ἐγκλήματι αὐτῷ. 1373, 13.

κρίσις] ἐν τοῖς κεκολιτευμένοις ἐμοὶ τούτων τὸν κρίσιν εἶναι νομίζω. e rebus a me in rep. gestis spectandum et arbitrandum judico, rectene vel convenienter facta et ex vero scripta sint. 244, 14. τὸν δίξαν τοῦ πολέμου τοῦ δικαίου δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι. 62, 24. ἐκεῖ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦλθε κρίσις. hoc fatum, vel effatum. 322, 15. κριτὴς τῶν κεκραγμένων. 17, 16. κρεδιαφθείρας τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν. 520. 26.

Κρίσα] Κρισίων ὄντων. 708, 13.

κρίτραφος] εἶκεν τὸν ἡγεμόνα ἐν τοῖς κρατάφοις, ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορῆτε. 88, 1.

κρουτῶν] plandere, assensum plausu significare. 586, 20. pultare, pro κρούειν μετὰ πρότου. κρουτῶν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς. 1259, 21.

κρύπτος] τοσοῦτον κρύπτον καὶ δίφθον καὶ ἴνωσιν γαίεσθαι παρὰ πάντων. 402, 8. 519, 9.

κρύβδην] ἑτέραν δὲ τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερᾶς θορίζου. 142, 26. οὐδὲ γὰρ εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, λήσει τοὺς θεούς. 415, 25. μὴ ἔλαττον ἐξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ κρύβδην ψηφιζομένοις. 715, 4. 1375, 16.

κρύπτειν] λάθρα καὶ ἴδρᾳ, κευψάμενοι τοὺνους, ἐκκρύπτομεν ταῦτα. 1033, 9. οὐδὲ κρύπτεται τὸ κρᾶγμα. 873, 20.

κτᾶσθαι] πολλοῖς τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ δεινὸν τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. 16, 3. δίκαιμεν ζηλᾶσαι. 20, ult. πολὺ βέλτιον ἐχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι. 25, 23. εἰρήνη τούτοις, ἃ μηδ' ἔλπισαν πώποτε, κτησαμένοις. 429, 19. οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων κτῶνται μὲν τἀγαθὰ τῇ παλῇς ζουλεύεσθαι, καὶ τῇ μισθοῖς καταφρονῖν. 472, 2.

κτίσαι] οὐδ' ἱερῶν κτιόντων, οὔτε τι δημοσίων φιλοτιμιῶν πλέκτουσιν. 422, 8.

κτῆμα differt ab ἴγκτημα. 87, 8. κτήματα, fundos, ἴχειν ἐν Βοιωτίᾳ. 239, pen. τὰ τῆς δίξης κτήματα ἀπλᾶν, τὰ τοῦ πλοίου πανοῖσται μικρά. 617, 8. κτήματα πορίσασιν αὐτῷ ἀδύνατα, τὰ μὲν τῶν ἔργων ἡ μισθῶν. 617, 16. πορισμένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα. nobis in hereditatem immigrantibus, aut immigrare conantibus. 1090, 8. κτῆμα, peculium, officina, res quæque possidentis propria, ubi negotiatio cujusque suo periculo exercetur, nemine alio interveniente, opponitur τραπέζῃ, vel ἐργασίᾳ, tabernæ numulariæ, ubi pecuniæ alienæ fœnore exercentur, parte lucri alia ad dominum, alia ad numularium redeunte. 947, 26.

κτῆσις] παρῆμιλο ἐστὶν ὅσπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 9. tres modi legitime aliquid acquirendi et possidendi. πῶς ἂν τις γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις τῆς — 165, 8. κτῆσις ἀγαθοῦ. 328, 13. εὐνόλας, ἡ δόξις. 328, pen. πρὸς κτῆσιν χρημάτων ὁ δῆμος οὐδεπώποτε ἐσπούδασε, πρὸς

δὲ δόξης ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν ἄλλο. 617, 10. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν, τοῦ εὐτυχεῖν — καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ πτῆσις παραγίνεται. 658, 5. τὰς κτήσεις τῶν χρημάτων καὶ τὰς τῶν κατὰ βίον ὠδινῶν ἀπολαύσεις παρὰ τοῖς χρηστοῖς ἀνθρώποις ὑπερῃρημένας. 1389, 14.

Κτήσιος Ζεύς. 531, pen.

κυαμεύεσθαι] per sortem creari, de magistratu. 747, 3.

κύαμος] κυάμους ἐφθοὺς βοῶσα κατὰ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπωλανᾶτο. per vicos urbis vagabatur, proclamans fabas venales. Locus hic olim legebatur in libris Demosthenicis p. 270, 27. post πίθον γὰρ ἄλλοθεν, ut suspicor, una cum aliis quibusdam, quæ Critici quidam, ut nimis putida et plebeia suppresserunt atque cancellarunt, teste Hermogene p. 317.

κυβερνᾶν] ἀλλ' οὔτ' ἐκυβέρνων τὸν ναῦν. 293, 6. 949, 13.

κυβερνήτης] ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀσωσφαλῇ, κοινὸν τὸν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι ποιήσειεν. 801, 14.

κύειν] τῶν γυναικῶν ὅσαι μέλλουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν. 1076, 16.

Κυζικηνός] scil. στατὴρ, numus aureus. 570, 15. quantum valeat ad monetam Atticam. 914, 11.

κύκλος] οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ Ἄστεος. 325, ult. κύκλῳ ἐπορεύοντο. sursum deorsum, hac illac, nulla certa itineris via atque ratione, neque proposita, neque observata. 389, 27. κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετ' Αἰσχίνου περιέρχεται. 411, 16. κύκλῳ φεύγειν τοὺς νόμους. ab alia lege ad aliam in orbem confugiens, ubi ab omnibus per vices exclusus fuerit rejectus. 731, ult. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισιν. 780, ult.

κυμβίον. 558, 17. 565, ult. κυμβίον ἐξ οὗ ἔπια. 1156, 25. 1157, 5.

κυνία] Mützе [caps]. οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες. 1377, 10.

Κυνόσαργες] καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νέοι [συνετίλουν] εἰς Κυνόσαργες. 691, 18. unde colligitur, eum morem ætate Demosthenis desiisse. 736, 7.

Κύπριος] gentile, non de insula Cypro, sed de Attico quodam demo, seu municipio ductum. 249, 13.

κύπτειν εἰς γῆν. 332, 12.

κύριος] penes quem est potestas, arbitrium, auctoritas, fides rei, cujus est addicere, dedicere, tribuere, denegare, absolvere, condemnare, imperare, vetare, denique penes quem summa rerum est. κύριος αὐτὸς ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. κύριοι τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι καὶ διὰ τούτων ἅπαντα πράττεται. 37, 1. 175, 16. αἱ τῶν παρακλήτων δείσεις καὶ σπουδαὶ — ἂς ἵνα κωλύητε — οὐχ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικοῦσι ποιῆτε. ratas facietis, effectui detis. 341, 12. τὰς συμφορὰς, αἷς δι' ὑμᾶς ἐχρήσατο ἁ ἄνδρες οὗτοι πάντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας. certas, veras, vere factas, perpetuo manentes, quæ rursus infectæ fieri nequeant. 476, 25. (ὡς οἷόν τε τὰ αὐτὰ κύρια καὶ μὴ κύρια εἶναι, citat Schol. Hermog. p. 106, 16.) τοὺς νόμους κυρίους ποιεῖ τοῦ διδράκτος. locum facit juri civili, ut præcepta ejus in corpore delinquentis plena cum libertate exerceri, et exsecutioni dari possint. 630, 19. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι. potestate armato, consensu Græciæ collata, pro arbitratu suo contributionum modos imperandi. 689, ult. νόμος εἰ κύριος γένηται. si sanciatur, rata habeatur, consensu usuque probetur. 700, 8. ἀπαλλαγὴ κυρία. 944, 11. οὐ τοιαῦτ' ἐλεεῖν, ὅταν οὐδὲν ἧττα πλέον τούτῳ, ἀλλὰ τῶν, ὅτι κύριοι καθίστατε σῶσαι. cum penes vos est eum salvum servare. 962, 19. κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφόν. pro legitimo herede scribi curans. 1054, 17. τούσδε κυρίους εἶναι τῶν χρημάτων. his certum et ratum jus bonorum hereditati relictorum petendorum et usucapiendorum competere. 1067, 3. 11. οὐκέτι τῆς οὐσίας, ἐφ' ᾗ ἐγαπαλίλειπεν τὸν υἱὸν κύριος ὤν. 1090, 22. ἐὰν μὲν ἐπίκληρός τις ᾖ, τὸν κύριον ἔχειν· εἰ virginem illam jus esse domum ducendi, cui ex jure civili eam in matrimonium petere atque aufferre liceat: ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, ὅτῳ ἂν ἐπιτρέψῃ, cui illa virgo se sponte sua permiserit, κύριον εἶναι, illi jus esse eam domum ducendi atque pro matrefam. legitima habendi. 1134, 20. φάσκων ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν. ea die, qua sententia peremtoria a judice foret pronunciandæ. 1190, 3. σίτου διαμᾶσθαι ὑπὲρ τῆς γαμουμένης τῷ κυρίῳ. ei, cujus in potestate ad elocandum, et cujus in tutela esset mulier. 1362, pen. οὔτε τῆς τύχης πάρεισ' ἐν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. 293, 7. κυρίαν ποιησάμενος [scil. τὴν τῆς ἐξούλης δίκην]. impetrato, ut actio de vi in Bœotum instituta, a magistratu pro legitima et rata declararetur. 998, ult. ἐπεὶ ὅπως ἡ κυρία τοῦ νόμου, id est, ἡ ἐκ τοῦ νόμου πταγμένη. 544, 19. τὰ κύρια [scil. μέρη τῆς πολιτείας] ἅττα ποτ' ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, οἷς ἴδια τούτους καλάζειν —. 424, 11. μὰ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχοθαι τῆς παρ' ὑμῶν χάριτός μοι γενέσθαι. 1474, 5.

κυρίως δόντος τοῦ πατρός. rechtskräftig, rechtsbeständig [legally, validly in law]. quod pater tuus illam ei uxorem dedisset, idque ideo, quod ei confessum et haud controversum jus dandi esset. 954, 20. κυρίως filius appellatus is, qui legitime fuerit adoptatus. 1095, 8. λαβεῖν δὲ ἢ κτήσασθαι τῇ πόλει κυρίως ἀγαθὸν οὐδὲν ἂν βούλοιντο. proprium et perpe-

lucrum, quod totum sit reip. et unde nihil ad ipsos privatim redeat. 1459, 25.

αὐτοῦ τοῦ δήμου. 782, 7. *τοὺς γενομένους πύρους τῶν προδόται φασὶ δεῖν καταλύτειν.* 782, 15. *πύρα ἀγαθὴ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἐπὶ πολλὰ ἐκστήσεται φυλάττων.* 807, 3. *μείναντες τὴν ἐπὶ κυνὶ* [scil. *δύτι*] *ἡμέρας δέκα ἐν Ἐλλησπόντῳ.* post occasum Caniculæ. 927, 3.

κἀδικεῖν] *ταῦτα οὕτος μόνους κἀδικεῖ ἐξαφάμενος διαφέρεσθαι.* 797, 13.

κωλύειν] *ὁ τὸν κωλύοντα κρατεῖν.* 1069, 4. *κωλύει οὐδὲν, ἔφη.* 1154, 18. *οὐδὲν ἂν αὐτοὺς ἐκώλυε τεθνᾶναι.* 1230, 22. *οὐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα κωλῦσαι δυνηθείημεν ἄν.* 1432, 27. *κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν.* 175, 25. *κωλύειν τοὺς ἐπιλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην.* interdicere, ne exportare auderent. 1040, pen.

κωλυτὴς] *εἰ δ' ἴδοι τούτων κωλυτὴν φανῆναι.* 248, pen.

κωμᾴζειν. 321, 16. *κωμάζει ἐν ταῖς κωμικαῖς ἄνευ τοῦ προσωπείου.* 433, 22. *ἐκώμαζε* [Nemea] *μετ' αὐτοῦ.* 1356, 1.

κώμη] *διακεισμένους κατὰ κώμας.* 366, pen.

κῶμος] pars quædam et ritus Bacchanalium. 517, pen. comissatio. *ὡς ἄλλους τινὰς ἐπὶ κῶμον, ἔχων αὐτὴν ἦλθεν.* 1356, 4.

Κῶος οἶνος. 933, 15.

κώτη] *κώπας τις ὑφείλετο.* 170, 12. *ὥσπερ ἐν σκολίῳ, τῶν μὲν ἱστίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀσφαλομένων νομίζεσθαι.* 1465, 7.

κωφότης] *τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος πᾶς' ὑμῶν ἁπάντων.* 411, 25.

Λ.

λαβὶς] capulus, ansa. *λαβαὶ μαχαιρῶν.* 819, 25. *ὅπως μήποτε τοῖς ἐπιζευλεύουσι λαβὴν δόσετε.* 1420, 9.

λαγχάνειν] adipisci aliquid per sortem, interdum quoque ex necessitate juris civilis, secundum sententiam a judicibus latam, ut honorem, seu magistratum, sacerdotium, hereditatem, jus in judiciis sedendi; item operam dare, ut per sortem id, quod cupis et ambis, tibi addicatur, verbo in jure poscere, ut hereditatem, virginem cum hereditate, diem causæ tuæ cognoscendæ. Construitur cum Nominativo, Genitivo, Dativo, Accusativo et Infinitivo. Usurpatur modo simpliciter et nude, modo cum substantivis adjunctis. *εἰ ἔλαχον ἱερεὺς, εἰ a sorte sacerdos nuncupatus fuissem, ὡς πρόσθεν,* ut antea a municipalibus lectus fueram. 1313, 24. *κατιόντες Θεογίτην λαχόντα βασιλία.* regem sacrorum a sorte nuncupatum. 1369, 16. *ὁ μηδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων, ὅτ' ἐκληροῦ.* cum in delectu militari nomen tuum periclitaretur, optabas, ut id in eorum numero, quibus in castra exeundum esset, nullum esset. 558, 14. ubi subauditur εἶς. *φόνου ἂν εἰκότως ἑμαυτῷ λαχεῖν,* subaudi *δίκην.* egomet ipse memet cædis patratæ reum agere. 554, 4. *ἐλάχομεν τοῦ κλήρου πρὸς τὸν ἄρχοντα.* postulabamus in jure hereditatem exhibendo Archonti libello petitorio, quo titulos prætensionum nostrarum exposueramus. 1089, 17. 1090, 24. *λαχεῖν ἴδιει τῆς ἐπικλήρου* [scil. *δίκην*]. 1136, 4. *ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἕτεροί τινες ἔλαχον τοῦ κλήρου τοῦ Κίρωνος.* 1173, 3. *πρὸς τοὺς εἰληχότας ἡμῖν παρεγραψάμεθα.* 985, 1. *τέτταρες εἰλήχασι δίκας ἡμῖν.* 985, 10. *ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δεκαμασθείς.* 1306, 14. *ἐνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις.* 539, 23. *οὐκ ἂν ποτε τὴν δίκην αὐτῷ ἐλάχομεν.* 907, 10. *λαγχάνουσιν οἱ Πλαταιεῖς δίκην Λακεδαιμονίοις εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας χιλίαν τελάντων.* 1378, 10. *λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι.* 912, 2. *λαγχάνει βουλεύειν.* a sorte creatur senator. 1346, 2. *ὁ δ' ὃν ἂν ἀφῇ πάλιν λαγχάνει.* 972, 19. *πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν.* causam ad forum Regis sacrorum non deferre. 1160, 21. *πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας* [subaudi *δικάζειν*]. 1136, 9. *τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν.* 1067, 5.

λαγῷ [id est, *λαγοῦ*] *ζέοι ἔζος, διδιὰς καὶ τρίμυσι, καὶ ἀεὶ πλυγήσεσθαι προσδοκᾶν.* 314, 24.

λάκκος] lacus, in quem mustum, seu vinum recens infundebatur, aut derivabatur e torculari. *τὸν λάκκον συντρίψας.* 845, 17.

Λακωνίζειν. 1267, 22. 1357, 11.

λαλεῖν] *τῶν πάνυ τούτῳ λαλούντων ἰδίως.* 578, 16. *μέγα λαλεῖν.* 1124, 26.

λαμβάνειν] verbum creberrimi et multiplicis usus, cujus significationes, quæ sunt numero plurimæ, prout fortuito occurrent, ita alias ex aliis ponemus. nam in hujusmodi verbis vix locum habet ordinis diligentia. amplecti, suum facere, ad usus suos convertere. *τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε.* 9, 7. adipisci, quoquo modo acquirere. *ἂν ὅσα τις λάζῃ, καὶ σάοι.* 12, 10. *λάζοι καιρὸν κατά τινος.* 16, 9. *τὰς δίκας λαμβάνειν.* jus accipere, h. e. sententiæ ab arbitris latæ, vel legum præcepto parere. 99, ult. vincere, domare, subjugare, constringere. *ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μύπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ.* 115, 10. devincire sibi mentes hominum deditas et veluti captas, aut fascino quodam obstrictas. *ἐκ τούτων ᾄχετ' ἐκείνους λαζὸν εἰς τὸ μεθοτικὸν τῶν μετὰ ταῦτα πραγμάτων.* 239, 17. *τὸ λαζεῖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἕτοιμον εἶναι.* 267, 5. *λαβὲν αἵρεσιν,* optione data, cum ipsius arbitrio permissum fuisset, optare utrum vellet, αἱρεῖται τὸ ἀσυνδε-

ἀνηῦσι. 947, 20. οὐ γὰρ ἂν γήλως ἔλαθεν ὑμῶν οὐδένα, incessisset, occupasset, si παρὲν ἐτύγχανεν, ἥκιστα εἰλεμέμην. 1263, 9. ὃς δ' ἐκανῶκεν ὁ σῖτος, ἄλλην εἰσάγειν ἔλαβε γνώμην. 889, 10. παρὰ τῶν πολιτῶν λήγω μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντες. 490, 13. καὶ νῦν ἐκγυήσονται, ἐὰν βούλωνται, παρ' ἐμοῦ ἐν ὑμῖν λαζεῖν τὸ δίκαιον. jus suum a me repetere. 1024, 23. ἧν τούπη ἕκαστος ἂν ὑμῶν δίκην ἀξιώσεις λαβεῖν, Recht sich verschaffen [to get one's right], ταύτην νομίζετε κἀμοὶ τῶν πρασήκειν. 1127, ult. τῶν μὲν πολλῶν ἐκπειδὰν ἀμάρτῃ τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε. 155, 12. εἰ μετὰ τοῦ φρήττειν ἃ πρασήκει, καὶ τὸ λαμβάνειν [scil. τὸ δικαιὸν ἀργύριον] κατασκευάσεθε. 166, 16. ὅταν τι παθὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινῆται. 294, 22. τίνων πρασήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τῶν πρασβεντῶν λαβεῖν. 324, 15. ἐν ὅσῳ τὸν νόμον λαμβάνω, scil. ὁ γραμματεύς. interea dum scriba legem a se recitandam in codice legum, aut in farragine schedarum ad hanc causam pertinentium a me ipsi tradita quærit et invenit. 550, 2. λαμβάνειν cum δίκῃσθαι conjunctum. οἷς ἐδίξαντο, οὐδ' ἔλαθον ταῦτα οἱ Θηβαῖοι πρίσβεις. 384, 9. ταύτην τὴν ὀργὴν καὶ νῦν ἐκεῖ τοντονὶ λάβετε. 743, 23. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ κεκομικότας. 1452, 26. ἀδικήματος οὐδενὸς λαζεῖν τιμωρίαν. 319, 11. in potestate habere, tenere, præsertim reum, facinorosum, ut effugere nequeat. de judice corpus delinquentis præsens coram suo tribunali habente, ut de eo pro arbitrio statuere possit. ἐκεῖ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. 605, 21. τῶν ἀδικημάτων ὅταν αὐθ' ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἰδιωτεύοντα, τότε τιμωρήσασθαι. 754, 26. τὸν παρὰ τοὺς νόμους λέγειν, ἢ πράττειν τι βιαζόμενον λαβόντες ἀφίεντε. 778, 7. deprehendere in flagitio, vel facinore. αὐτὸν φανερῶς αὐτὸς σαυτοῦ κλαμβάνος πρόδότης. 320, 18. δέξετε φοβούμενος, οὐχὶ φανερὸς λαβόντες, ἀφιῆσθαι. 499, 18. δίκην τὸν ἀεὶ λαφθέντα ἢν πρόσθεν διδόναι. 526, 7. καπῆ νῦν, ἐκπειδὴπερ εἰλήφατε, πᾶσιν ὑπὲρ ἀπάντων ἴστε τιμωρητέος. 561, 1. ἐκπειδὴ τοὺς νόμους παροιχῶν εἰλήφατε. 721, 20. ἐκεῖ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτήμασι κάλιν ἐλήφατε. 798, 10. δεδόκασι τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐὰν μὲν λάθωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 15. ἐφ' ᾗ μοιχὸν αὖτος ἐτόλμησε λαβεῖν. 1369, 12. λαμζάνει μοιχὸν ἐκεῖ τῇ δυγατρί. 1367, 2. interpretari, æstimare. παρὰ τὸν ὀργὴν τὰ βουλήματα λαβόν. e severitate vestra animorum sententias et propensiones arbitrans, vel colligens. 805, 21. ὃ μὲν οὖν ἀσπαζομαι μάλιστα ἐρωτιδὸν τοῦ λόγου λάζεις. habeas, existimes. 1401, 14. acoipere, vel exigere largitionem, muneribus corrumpi. λαζὲν ὀτιδήποτα. placatus, sopitus mercedula nescio qua, quantumvis exigua. 784, 20. σαντελῶς τἄλλα πάσχομεν ὀρθῶς τὸ λαζεῖν νομίζοντι. 1233, 6. πρὶν ἂν οὐδὲν ἂν ἐξιώσαι λαζεῖν, τοῦτον παρὰ τούτων ἥδιστα λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γραφάς. 1333, 18. ζῶντες ἀκοὰ τοῦ σιτοφαντοῦ, οὐ φασὶ λαμζάνειν ἀκοὰ τῆς πίλεως. negant se quioquam fructus, aut emolumenti a rep. percipere. 1341, 26. ubi etiam λαμβάνειν cum addito χρήματα legitur. ver. 25. In medio: occupare, apprehendere, corripere, potiri. πᾶσιν ἀνατρέψαι τὴν πόλιν, εἰ λάβοντο ἐξουσίας. 779, 27. δηλῶσαι ὡς εἶχεν εἰσπλοῦς ὑμῖν, καιροῦ τουούτου λαβόμενον. 675, 9. λαμβάνεσθαι καιρῷ, adversa rerum quadam conditione, veluti procella opprimi. ὅτε καιρῷ τινὶ ληφθεὶς, καὶ οἷα ἀδικήματι, τῷ — ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως. 1470, 24.

λαμπρός] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν. hoc est illud nobile argumentum, quo fidit, se effert et jactat. 377, 26. 450, 27. λαμπρὰ φανῆ. 403, 16. 405, 16. ἐμισθοφόρει Μειδίαν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπροτάτων [ἐν τῇ λειτουργίᾳ] γεγονέσθαι. 564, 11. ἐν τίσιν οὖν σὺ ναυσὶ, καὶ ποίοις λαμπροῖς. 329, 24. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ ναυικὰ ἐστιν αὐτῶν. 1267, 25. τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἐκείνοι ὄντες λαμπροὶ. 427, 16.

λαμπρότης] magnificentia, liberalitas, in muneribus edendis. τίς οὖν ἐστὶν ἡ λαμπρότης, καὶ τίνες αἱ λειτουργίαι. 565, 21.

λαμπροφανέστατος. 329, 25.

λανθάνω] ἂν δ' ἀναλάσας λάθῃ. sin autem sensim et sine sensu disperdierit bona, ignorans, ea sibi inter manus diffluere et contabescere. 12, 11. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τῆς θεᾶς πολλάκις. 363, 25. ὅστε ἕκαστον, ὁσπερεὶ σαφεστάτης αὐτοῦ, μηδ' ὧν ἂν ὑθλῇ σκέπτ, μηδὲν ἐγεῖσθαι λήσειν. 411, 20. οἱ νῦν, ὥσπερ ὅσι μέτριοι, πάντ' οὖτω σωθῆναι, ὅστε μάλιστα μὲν σωθῆσθαι λανθάνειν, ἂν τι μὴ, φανερὸ γ' εἶναι τοῦτο βουλόμενος σωθῆν. 796, 24. μὴ λανθεῖν διαβολὴν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. ne quotidianis impensiis faciundis carperet pecuniam et sic ea sibi haud sentienti inter manus diffluere. 982, 10. μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς, ὅ,τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσηται. 1388, 14. λήσομεν ἔργον μισοθοφόρων σωθέντες. muniis militum mercenariorum fungemur, quamvis ipsi nesciamus. 661, 6.

λαρυγγίζειν. 323, 1.

λάχανον] ὅστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κόπῳ. 1225, 13.

λέγειν] ὁ παρὰν παιδὸς μισοπονηρὸ λέγει φωνὴν ἀφεὶς. 9, 11. οἱ λέγοντες ὑμᾶς οὔτε σωτῆρας, οὔτε χρηστοὺς σοφιστὰς, ἀλλ' ὑμεῖς τούτους, ὡσίους ἂν βούλεσθε. 176, 25. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα. 488, 21. οὐδὲν

αὐτὸς λέγει. nil eum illis expostulat, nil queritur. 1239, 27. χαιρὲ κρίνων τοὺς σ' εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. ἔχει τοὺς τοῖς ἀδικουμένοις βοηθοῦσι λέγειν ἃ πάσχουσι. 1485, 22. ὡς ὁ νόμος λέγει, id est, πελεύει. 599, 14. ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι. 610, 25. 778, 5. λέγω, pro id est, puta. 1306, 1. λέγων per ellipsin absest. ante εἴτε deest λέγων οὗτος. 349, 2. καὶ τὴν εἰρήνην, id est, καὶ ὅτι λέγει τὸ ψήφισμα, τὴν εἰρήνην. 356, 4. εἰκὸς ἀπόσχεσθαι [scil. λέγοντας αὐτοῦ] ὡς οὐ δεῖ δίκην, ἂν εἶπεν, ὑποσχεῖν. 398, 24. (sic quoque Dionys. Halicarn. L. VII. A. R. p. 1388, 10. edit. Lips. τέλος ἐπέτρεψαν, ὅτι — id est λέγων, ὅτι.)

λειτουργῶν] τὴν ἱερὰν χρῆσιν, ἐχρήσαντο μεθ' ὕβρεως, λειτουργοῦσι. 280, 8.

λεῖα] τὴν Μυσῶν λεῖαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὖσαν ὑφῆσθαι. 248, 23.

λεαίνει τραχέα. 423, 1.

λείπειν ἔρανον. 776, 12. ἔλιπεν τὸν μαρτυρίαν. deseruit, præstare recusavit testimonium promissum. 1190, 4. τοῦτο μὲν τῆς τιμωρίας ἔλιπεν ὑμῖν τοὺς ἀδικουμένους, τὸ δ' ἔργον ἀφεῖλετο. 728, 10. ἔλιπεν ὁ Φρύνιχος τὸν ἔρωτα καὶ οἴα ἤμελεν. 1365, 21. μὴ λειφθῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γεγενημένων. 1409, 16. λείπειν τὴν ὑπὸ τῶν αἰτιωμένων παραδεδειγμένην τάξιν ἐν τῇ στήλῃ τιμᾶ. 200, 14. 737, 25.

λειτουργιαστήριον] τιθέντος δέ μου δραχμὰν τοῦ λειτουργιαστηρίου. 1190, 6.

λειτουργία. 568, 8.

λειτουργίαν] λειτουργίαν γραφὴ. 547, 27. λειτουργίαν ἀφοσιοῦσθαι [scil. πλέοι, vel ἄγειν, vel λειτουργεῖν]. 999, 12.

λειτουργεῖν τι τῶν παθημάτων. ad salutem reip. aliquid agere. 1428, 2. ἀξιῶ τοὺς λειτουργοῦντα ἅπασι χάριν ὑπάρχειν παρ' ἡμῶν. 992, 5. δεῖ δ' ἐξεῖναι λειτουργεῖν. 833, 26. quo e loco colligitur, quibus in facultatibus non essent nisi singula talenta binave, eos immunes ab onere munium fuisse, qui autem plus in bonis haberent, iis necessitatem functionum incubuisse. λειτουργεῖν a Demosthene usurpari, ut vocabulum proprium, de scenicis, Libero Patri famulantibus, auctor est Julius Pollux III. 143.

λειτουργία] εἰσὶ παρ' ἡμῖν αἵ τι τῶν μυστικῶν λειτουργίαι, καὶ αἱ ναυτικαί. quibus soli cives obstringerentur. 462, 14. εἰκὸς ἂν δοκεῖμεν δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, οὔτε οἱ νόμοι ἐῶσιν. 1209, 2.

λεκτικὸς] τοῖς λεκτικοῖς τῶν λόγων. disputationibus illis, quæ destinatæ sunt, ut solummodo ore pronuntientur, non ut literis mandatæ posteris tradantur. 1401, 19. patet ex opposito τοῖς δ' εἰς τὸν πλεῖω χρόνον τεθεωμένοις. vel sunt disputationes, scriptæ quidem illæ quoque, sed popularitor, ea oratione, qua in sermonibus cum familiaribus et in vita communi utimur. Conf. Xenophont. Mem. Socr. IV. 3. initio.

λέμβος] διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπλέγη. 883, pen. εἰς τὸν λέμβον ἐμβαίνειν. 884, 5. ἀπενεύθη ἐν τῷ λέμβῳ. 910, 12.

λεπτὸς] τὰ λεπτὰ πλοῖα ὑπομεμενῶμεν. 219, 14. λεπτὸν καὶ δῆλον ἔχει τῷ πυθομένῳ τὸν ἀσφάλισιν. 1472, 13.

λεύκη] populus alba. Διάσους ἱστοφανομένους λεύκῃ καὶ μαράθρῳ. 313, 24.

λευκὸν ζῷόγος ἐκ Σικυῶνος. 565, 27.

λευκοῦν] λελειπομένου γραμματίου. 1132, 8.

λεύκωμα] album, tabula rasa. ἀπογράψας τὸν νόμον εἰς λεύκωμα. 707, 12.

Λευκτρικὸν. 1258, 25. 1259, 6.

Λευκτρίδαι. 1398, 4.

λέγειν] λέγων ἐπαινεῖς. 731, 10.

λίθῳ] τοσοῦτον ὕστερον καὶ λίθῳ βοηθοῦντας ἔχειν. 320, 5. μὴ τινα λίθῳ — ὑμῖν ἐμποδισαι. 342, 10.

λιΐζεσθαι. 639, 27.

λιποδίων. 736, 7.

λῆμμα] fortitudo, fidentia animi, audentia. μαρτύρασιν ὧν ἀρετῆς καὶ λήμματος, [subaudi ὑπῆς, vel ὑπό]. 322, 10.

λῆμμα] quæstus, emolumentum, lucrum. 26, 13. τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγέντα. 37, 24. οὐδὲν λῆμμα οὐδὲς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἔγὼ πεπολίτευμαι πρωτοστατῶν. 60, 3. τοῦτο τοῦνομα ἔχει ταῦτα τὰ λήμματα. munuscula, largitiones, quibus corrumpitur is, cui dantur. 96, 11. εἰκὸς αἰσθάνεσθαι πάντα μικροῦ λήμματος πωλοῦντας. 157, 9. ὅστις ἐν τριτάτῃ μίσει ἐστὶ τὸ λῆμμα. 325, 13. οὗτος ἔκφρων ἦν καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 14. πωλοῦντες ἥττονα λήμματος. qui nulli corruptelæ largitionali resistit. 450, 9. λῆμμα μενδὲν ἐστι λαβεῖν ἐμοί. 523, 24. λῆμμα τοῦτο δ' ἦνδραν, οὐ δ' ὕβρεν λαμβάνων. 573, 13. ubi significatur triobolum, quod inter judices dicta sententia discessuros distribuebatur. τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχίσθαι δοκεῖ λήμματος. 721, 12. πρὸς τῷ λῆμμά τι ἀφ' αὐτῶν μενδὲν γεγονέναι, καὶ αὐτὰ τὰ ὑποτεθέντα ἀπόλλλαι. non solum quæstum, vel usuram inde nullam retuli, sed pignora adeo ipsa quoque perierant. 822, 12. τὸ λῆμμα τοῦθ' ἕκαστος ὁμολογῶν λαβεῖν. 825, ult. quo loco sensu honesto est usurpatum, pro re summa seris, quam quis acceptam fert. λῆμμα πέρδους. 1105, 24. λῆμμα ἀργυρίου. Geldpost, die man in Empfang genommen hat [a sum of money which one has received]. 1201, 9. μετέχοντας τῶν λημμάτων. 1335, 4. εἰδότες, ὅτι τούτοις ἀπὸ τῶν λημμάτων [de furtis, rapinis] τὸ μέρος ὑπῆν, ἐξ ἀνάγκης μεῖζω παρὰ τῶν ἄλλων αἰρεῖσθαι ἁρπάζειν. 1342, 12. τὰ ἀπὸ ταῦτα μικροῦ λήμματος ἀνεθέμενος. illas horribiles minas

vili, sordido lucello vendens; h. e. sinens se placari, ut ab accusatione desistat. 1332, 16. πολλοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων γράφοντες ὧν, ὅ,τι ἂν ζεύλωντα. für einerley Preiss [at one and the same price]. sive magni momenti res sit, sive levis, cujus eos auctores fieri quis vellit, ad omnia descendere parati, dummodo taxam persolvat, quæ rogationum omnium penes ipsos est eadem. 687, 25.

Ληιμός. 793, 26.

Λητῶον] ἡ ἐπὶ Λητοῦς τιμωρία. 517, 26.

ληξιαρχικὸν] πρὶν ἐν τῷ ληξιαρχικῷ γραμματείῳ τῶν Ὀτρυνέων ἐγγεγράφθαι. 1091, 9. τὸ ληξιαρχικὸν αὐτοῖς ἀπώλετο γραμματεῖον. 1306, 21.

λῆξις] μέχρι τῆς ἡμετέρας λήξεως. usque ad eam diem, qua nos actionem in eos sortiti sumus, h. e. capessivimus. 1085, 13. ταύτην δὲ [scil. τὴν δίκην] ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δυλοῦσθαι. accusatoris libello accusatorio declarari. 1116, pen. Ἐξ' ἡ λῆξις αὕτη τοῦ κλήρου ἐγίνετο. cum hæc hac de hereditate oriretur contentio. 1096, 20. παρὰ τοὺς νόμους τὴν λῆξιν ποιοῦνται. 903, 25. δίδωσι τὴν λῆξιν [libellum accusatorium] Μνησαρχίδη τῷ παρέδρῳ. 1332, 14. ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς ἕκαστος εἰσήχθη. 727, 6.

ληρεῖν] νομίζω τὸν λέγοντα ληρεῖν. 59, 23. οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν φόλεμον. 146, 2. εἰ πολλά τινος ληροῦντος ἀκούσαιτε. 1421, ult. ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ. 116, 6. εἰ δεῖ μὰ ληρεῖν. si dicendum id est, quod res est. wenn man frey von der Brust weg reden, das Kind beym rechten Nahmen nennen, und nicht ein Blatt vor den Mund nehmen soll [if one is to speak out openly, to call the child by its right name, to deal candidly]. 325, 1.

λῆρος] πήνας καὶ λήρους. 36, 18. 175, 5.

ληστεύειν ἀνάγκη τὸν πόλεμον. bellum gerere, non justis præliis aperto Marte committendis, sed latrociniis, et piraticis furtis. 46, 14.

λῃστὴς] περὶ αὐτὸν εἶναι λῃστὰς καὶ πόλακας. 23, 15. de jure lecorum a piratis occupatorum, cujus sint, ejusne, qui prius ea tenuisset, ante piratas, an hujus, qui latrones ejecisset. 77, 16. sqq. ἐν μέσῃ τῇ Ἑλλάδι αἰξανομένου λῃστοῦ τῶν Ἑλλήνων. 140, 18.

λῃστικὸν πλοῖον ἔχων. 668, 26.

λῃστρὶς] λῃστρίδων νῶν. 1237, 10. λῃστρίδες τριήρεις περσίσχων εἰς Μαραθῶνα. 1432, 8.

λίαν] αὗται αἱ λίαν ἐμιλλαι τῶν πολιτῶν πρὸς τυράννους, id est, αἱ σφοδραὶ καὶ θερμαί. 71, 9.

λιβανώτου τὸ πλῆσιον μνῆμα ἐξεργαζόμενος. 1159, 9.

λίθος] οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὔτε πλήθει. 325, 22. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὼν κατέξη. 645, 15. λίθῳ, ἢ τῶν τοιούτων ἐμύοντο μυθεῖ. 1262, 24.

λιθοτομία] ἀνάντια ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὑψὶ περὶ τὰς λιθοτομίας. 1252, 8.

λικνοφόρος. 313, pen.

λιμὼν] λιμένας παρεῦσθαι. vectigalia e portubus percipere. 15, 20. τῶν σκευῶν εἴ τι ὑφέλοιτο ἐκ τῶν γυμνασίων, ἢ ἐκ τῶν λιμένων. 736, 9. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας, καὶ πρβόλον ἐνέπλησας, πρὸς τούτους μὰ προσορμίζου. noli te illas in latebras recipere, quas aliis occlusisti. 795, 14.

Λίμναι] locus Athenis. 1370, 27. τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371, 5.

λιμὸς] λιμῷ περιεῖδον ἀπολλύμενον. 833, 22.

λιποῦσις] desertor navis. 1226, 15.

litotes] οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατηγοῖς εἰρημένοις, subaudi, ἀλλὰ πολλῷ μείζω. 172, 17.

λογάριον] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421, 20.

λογίζεσθαι] τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι. 359, 4. ἃ δικαίως ἂν ὑμῖν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοσθε οὗτοι, λογίζεσθαι. 369, ult. οὐκ εἰδὼν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατεσθίουσα διαπράξεται. 658, 20. τιμὴν λογισάμενον αὐτῷ τῶν σκευῶν. er habe ihm das Geschirre an baren Gelde angeschlagen, an statt des Geschirres sich den Werth dafür geben lassen [he has valued the utensils to him in ready money, instead of the utensils receiving their value]. 1148, 20. ἐλογισάμην πρὸς ἐμαυτόν. 1169, 1. λογίζεσθαί τιν βλέβας. 572, 1. ἐλογίσατο ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων δεδεκὰς, id est, ὅτι δέδωκα. 1187, 26. πρὸς τοὺς — οἰομένους ἐκεῖνα βούλεσθαι λογίσασθαι. ipsis ad animum revocare. 63, 12.

λογισμὸς] ἐπειδὰν εἰδῆτε μηδὲν ὑμῖν ἐκ τοῦ λογισμοῦ ὄν. nihil vos consiliis efficere posse. 127, 24. μηδένα συμφέροντα παραλιπεῖν διὰ μηδεμίαν ἀφίρασιν. 187, 20. λογισμὸς τῶν οὐδενῶν καὶ τῶν ἐξεταζόντων προσδεῖται. 264, 16. οὐ γάρ ἐστιν οὗτος ὁ τῶν πραγμάτων λογισμός. 304, 5. ἆρά σου ψήφους ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται. 304, 19. οὐδί γε ἐπτάδων τοῦς λογισμοῖς ἐγὼ τοῦ Φιλίππου. 326, 2. ἀλλ' ὅτι γὰρ τότε ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφιλάττεσθε καὶ προεωρᾶσθε. 398, 6. καὶ ἀπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ τοῦτ' ἂν ἴδοι τις. 437, 15. τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῆ πρᾶξαι. 527, 16. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τί πραπτόντ ἢ μὰ λογισμοὺς ἀναιροῦσι. 668, ult. λογισμὸν λαβών. cum secum subduxit rationibus intellexisset. 671, 21. λογισμὸς τοῦ συμφέροντος ἐφ' ἡσυχίας. 1105, 27. λογισμὸν ἀνθρώπινον καὶ εἰκότα λογιζόμενος. 1364, 19. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ

τὸν λογισμὸν [bonam mentem, sanam rationem] δεῖ τῶν ἐνθυμιῶν περίττων ἀμῆσθαι ποεῖν. 1438, 11. τοὐτοιδὲ τῆς ἐξετῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. *ich konnte den Gedanken des Kerkers nicht vertragen* [*I could not endure the idea of prison*]. 1471, 17. εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειν αὐτοὺς ὁ λογισμός. quarum exspectatio eos fallat. 1482, 26.

λογιστὰς δικαίους τῶν πραγμάτων. 11, ult. παρὸν, ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. recuperatores, qui rationes gestorum bonorum a decedentibus repetebant, et exhibitas explorabant. 266, 9. λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν ὑμῖν χράμενος. 304, 6. 406, 26.

λογογράφος] qui mercede conductus reis orationes scribit coram judicibus habendas. 417, pen. οὐ σὺ λογογράφος καὶ Συῶς ἐχθρός. 420, 3.

λογοποιῶν] rumores a se confictos serere. ἀνυστότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες. 54, 15. λογοποιοῦσι πειθόντες. 69, 17. 578, 15.

λόγος] multa significat, et multipliciter usurpatur. a) est oratio, sermo, disputatio. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. 21, 20. ἆρά τις ἡμῖν λοιδὸς λόγος, citat e Demosthene Alexander Num. de figuris sentent. p. 18, 9. verum hæc dictio penes Demosthenem nulla videtur esse, sed pro λόγος, sufficiendum νόμος. οὐ λόγους ἐμαυτῷ λέγω, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων. 121, 19. τί δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων ἀγαθὸν γίγνεται. 169, 20. τὸν περὶ τελευταίου πόλεως λόγον ἡθροίσμεθα — σαφοῦς ἐσὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζους εἶναι δεῖ φαίνεσθαι. 171, 11. λόγον οὐδένα ἐβουλήσην Θρασὸν οὐδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος εἰπεῖν. 181, 25. καταισχύνειν λόγῳ μόνον τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν. 260, 2. λόγον εἶπεν οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 17. οἷς ἔστιν ἐν λόγοις ἡ φιλοτιμία. 399, 5. συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. mansit illis quidem sua gloria, at tutamen contendisti eam illis eripere, et eripuisti, quantum in te fuit, et quatenus oratione potuit eripi. 442, 5. διαπίζειν τῷ λόγῳ. 445, 27. τῶν λόγων τούτους χρὴ δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους εἶναι, οὓς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθῆς εἶναι. 580, 25. τὸν πρότερον λόγον εἰρήκατε ἔξεστι μεταστῆναι. 643, 4. ὑποίσουσι λόγους περὶ τούτων ὁ Δημοχάρης. 818, 8. ἐν τῷ τούτου λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ. 1181, 20. οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ ζαυλομένοις μάτην ἀδελφοχεῖν. 1462, 11. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. quod obstrepitis, non ideo liberamini tædio orationum ad vos habendarum. nil ideo minus orationes ad vos habentur. 1462, 16. b) expositio rei gestæ. λόγος τοῦ πράγματος. expositio naturæ rationumve rei. 1089, pen. c) ratio, sensus communis, facultas colligendi. *Vernunft* [*reason*], ratiocinium. μανδάνετ' ἐκ λόγου ταῦτα συνιέντες. 783, 2. ὡς καὶ ἔχει λόγον. prout etiam consentaneum est. 1090, 13. d) consilium, deliberatio, exputatio et veluti calculatio, futurorum, aut agendorum. λόγον ἐμαυτῷ δίδουν. cum in consilium mecum issem, ipseque a memet rei gestæ causas et rationes repetissem. 1103, 18. e) ratio, *die Rechnung, Rechenschaft, Rede und Antwort* [*an account, &c.*], ut gesti honoris, aut tutelæ, aut pecuniarum quarumque administrataram iis reddenda et approbanda, qui suscipere atque examinare eam jussi sunt. τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τούτων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τῶν στρατηγῶν. 101, 16. τοῦ ἰδίου βίου πάντες λόγον διδόναι καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων. 227, 26. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων. 371, 19. καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δίξης. *auf Rechnung der Tugend und Ehre* [*with respect to virtue and honour*]. h. e. respectu virtutis et gloriæ, earum si ratio habeatur. 585, 11. ἐγγράφειν τὸν λόγον. 762, 14. δικάσασθαι ὑπάλλοιν [accusabam Aphobum] καὶ τὸν λόγον ἀπῄτουν. gestæ tutelæ puta. 868, 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς. 988, 24. εἰς λόγου καταστάς. vocatus ad rationem reddendam. seu, potitus copia dicendi. 903, 20. περὶ πάντων ἠναγκάζοντο εἰς λόγον καθίστασθαι. rationem reddere. 1029, 7. f) facultas, copia dicendi, causam agendi. λόγον διδόναι. 26, 18. 27, 9. 508, 16. 1220, 20. λόγου τυχεῖν. ad dicendum admitti. audientiam impetrare. copia potiri cum populo agendi. 229, 13. ἐξέλειπεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους. 349, 5. 371, 14. 622, 19. 764, 26. 1103, 15. ἵν' ἐμαυτῷ ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω, subeundi τοῖς ἐμοῖς ἀνταγωνισταῖς. quamquam ea in re, in copia dicendi puta, si ea potiar, nihilo sim præstiturus adversariis meis, quippe quibus æqualis sit futura dicendi licentia. 73, 18. g) jactantia, loquacitas, garrulitas. ὅσῳ χρῆσθαι αὐτῷ [τῷ λόγῳ puta] ἑτοιμότατα δεικνύμεν, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστεῖσιν ἅπαντες αὐτῷ. 21, 22. 158, 16. b) causa, res, de qua agitur, certamen, contentio. ἄλλος ἂν οὗ λόγος. alia causa, alia res foret. nonnihil valeret hoc ratiocinium. 114, 23. 168, 11. λόγος ἴτηρες οὗτος. causa diversa est ab hac. nil pertinet ad hanc disputationem. 240, 25. οὐ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους. 206, 27. περὶ τῆς ἡγεμονίας πρῶτος ἐστάσι τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι. 477, 24. ἐμοὶ πρὸς τούτους λόγος ἐστί· *ich habe bloss mit ihnen zu thun,*

und meine Sache ausmachen [*I have to do only with them, and to settle my business*]: τούτους δὲ ὁ λόγος ἔστω περὶ τὸν ναύκληρον. sie mögen sich dafür an den Rhederer halten, und den belangen [*let them look to the owner of the vessel for that, and sue him*]. 942, 18. οὐχ ὅπως λόγος ἐστὶν ἡμῖν περὶ τοῦ τόκου. 1292, 7. i) verba sine re, nugæ, effusio verborum, excusationes frigidæ, commentitiæ. *Ausrede* [*evasions*]. οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔτ' ἐστὶν ἡμῖν. 10, 27. ὅπως μὴ λόγους ἰρεῖσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον ἕξουσι δικαίων. 21, 16. λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις. 93, 5. οὐδὲν ἀλλ' ἢ λόγα παρ' ἐμοῦ, δεῖ δ' ἔργων τῇ πόλει. 108, 5. τὸ μέγιστον ἀπάντων, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἦδη. 406, 23. εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναί φησι, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος. 488, 2. ἢ δ' οὗν δεινότατον, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἦδη. 540, 10. νομίζετ' εἶναι λόγον καὶ συμφοράν. 962, 22. μὴ ἴσπερ λόγους αὐτοὺς λέγειν. 1324, 4. τίμητα, ὃ λόγῳ καὶ φόβῳ μοι γέγονε. mulcta, quæ per meram calumniam, h. e. per ignominiam a mendacibus obtrectationibus mihi adspersam, et ob invidiam ex illis calumniis adversus me commotam mihi irrogata fuit. 1477, 5.

λοιδορεῖσθαι] λοιδορηθέντος δ' αὐτοῖς ἐκείνου, καὶ κακίσαντος αὐτούς. 1257, 23.

λοιδορία] λοιδορίας χωρίς. 150, 6. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγοριῶν ἀπούειν ἡδέως. 226, 21. πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ τρίψεσθαι. 228, ult. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ὑγοῦμαι. 268, 15. τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀντικαταλλαττόμενα. 273, 22. πάμπολυ λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστί. 600, 4. λοιδορίας μυθεμιᾶς ἀρχὴ γενέσθω ὃ μέλλω λέγειν. 1444, 24. λοιδορία καὶ παραχὴ ἡ διαθεῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὰς πόλεις. 1458, 24. τὰς ἰδίας λοιδορίας ἀπροσώμενοι κάθησθε. 1459, 1. αἱ τῶν ἡτέρων πρὸς ἀλλήλους ἄνευ κρίσεως λοιδορίαι. 1459, 4. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρίς ἐστι. 1476, 11. λοιδορίας οὐδὲν ἐστ' ὄφελος, ἢ μυθειλίαν παλιν, καθ' ὅτου λέγεται, δείκνυσιν. 1486, 3.

ὁ λοιμὸς] convicium, vel probrum. homo pestilens. 794, 5.

λοιπὸς] pro πᾶς. οὐδεὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστι. 983, 22. μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν, pro μηκέτι τοῦ λοιποῦ, vel εἰς τὸ λοιπὸν κοινωνεῖν τῆς φιλίας. 553, 2.

λοῦσθαι ἐν Σαλαπίᾳ. 1217, 24.

λουτροφόρος] puer impubes, vel virgo potius, cognatione proximus, qui et in nuptiis, et in funere, si quis impubes, vel potius cœlebs, decessisset, aquam e fonte Enneacruno haustam efferebat. v. Harpocrat. h. v. et Vales. p. 120. ἄγαμος ὢν τελευτᾷ, τί τούτου σημεῖον; λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τάφῳ. 1086, 15. ἡ λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ μνήματι. 1089, 23. ego vero suspicor, fuisse λουτρ. virginis imaginem saxo tumuli insculptam, ubi quis conditus esset, qui nunquam matrimonium inisset.

λύειν a) proprio primario significatu solvere, absolvere, ut catenis vinctos. ἔλυσαν εἰρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ἐκτίσαντας. 764, 11. b) tollere, dirimere, destruere, ut legem. 31, 12. 486, 14. τὴν ὑμετέραν ψῆφον λύει, καὶ πικῶ μαθητὴς ἀξίαν. 700, 13. ἀποδοὺς τοὺς στεφάνους ἔλυσε τὴν προβολήν. 584, 15. ὑμετέραν ἀγωνοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε. 1469, 9. πᾶς ὁ παρὼν λέλυται φόβος. 178, 20. 1423, 18. λέλυται πάντα, dissoluta, conturbata ruunt et feruntur omnia, ἀνέωνται, συγκέχυται ὁ βίος. 777, 9. In Medio: solvere, redimere e captivitate, sive alium, sive semet. εἴ τινες ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην. 316, 4. ἀμελογήκειν ἕξειν, οὓς ἐλυσάμην, καὶ καμοῦν τὰ λύτρα. 395, 2. τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο. 412, 21. οἱ νόμοι κελεύουσι, τοῦ λυσαμένου ἐκ τῶν πολεμίων εἶναι τὸν λυθέντα. 1250, 1. ἔξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἶη. sese depectum sibi esse libertatem e vinculis pro 26. minis. 1248, 24. 1477, 2. ἑαυτοὺς ἔφασαν λύσασθαι. 394, 11. hinc orta est notio emendi, præsertim mancipium a mangone, meretricem a lenone, quæ est redemtio eorum e captivitate, quo ex alia servitute, dura et misera, in aliam meliorem et liberaliorem transeant. τὸν μὲν λίλυσαι, τὸν δ' ἐκδίδασας ἑταίραν. 958, 13. ἑταίραν δὲ λυσάμενος, ἵνδον ἔχει. 1182, 14. Similis est ista notio, fundum oppigneratum reluendo expediendi, et sibi revindicandi. ἵνα μοι λύσωνται τὸ χωρίον, ἀποδώτε — τριάκοντα μνᾶς. 1215, 20.

Λυκεῖον. 736, 6.

Λυκιουργεῖς φιάλας. 1193, 11.

λύκος] οἷος, οὓς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 8.

λυμαίνεσθαι φησίς. 315, 22. θεῶν τινὲς, ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης — ἐλυμήναντο τοῖς ἔλαις. 326, ult. λελύμανται τὸ ἰσχνότατον ὑμῖν. 570, 20. λυμαίνεσθαι quid sit, exponitur, scil. vincire, flagellare, torquere. 630, 25. τοὺς τοῦ γήρᾳ βουδοὺς λυμαίνῃ. 733, 26. δείλαιε τὰ τῶν θεοκτόνων λελυμασμένου. 1109, ult. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς. 1182, 14.

λυπεῖν] ἂν τι λυπῆσθε τῇ πόλει. 103, 23. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φόβον τρέμειν — δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς. 323, 6. εἴ τι ὧν οἶδ' ὠφελοῦμαι πωῶν, λυπῶ τινὰς, πᾶς οὐκ ἀτυχῶ. 982, 23. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστι (*das haben sie davon, that's what they have got by it*) οὐ τὸ δο-

κεῖν εἶναι τοιούτους, citat Plutarch. Moral. p. 547. autop.

λάσιε] τῆς ὑπὲρ ἀκάστου λύσις φλιῦσιν μετεῖχε. 322, 2.

λυσιτελεῖ] ἀνάγκη πολλὰ λυτρεῖ ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι. 146, 27.

λύσις] λύσις αἰχμαλώτων εἰσεῖν ἦκεν. 107, 14. λύσιν εὑρίσκειν. 703, 5. λύσις τούτου ἡμῶν ἦν τοῦ χρόνου ἐγίγνετο ἐν τοῖς συνθήκαις. cautum erat, ut intra certum tempus posset illam officinam a nobis redimere, reluendo ære, quod nos in eam credidissemus. 967, pen. ἀλλ' ὅρους ἀκάστου τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς πεποιῶσι τέτακται, τὸ σωισθέντας ἀφεῖναι. 983, 17. λύσιν τοῖς ὀφλήμασι τούτου τὴν δίκην οἰόμενος. per hanc litem sperans se effecturam, ut illæ priores criminationes dilutæ et sublatæ habeantur. 1013, 18. κἂν τι χαλεπὸν συμβῇ τοῖς τοιούτοις, ἀσύλυσις γίνεται. 1479, 1. ῥᾴδιας εἶναι τὰς λύσεις τῶν ἀτυχημάτων. 1480, 4. ἐμαυτῷ λύσιν τῆς ἐλασφημίας περίεσεσθαι. 1484, 8.

λυσιτελεῖν] ἐφ' ᾧ τὸ λυσιτελοῦν χωρεῖσθαι ἅπαντες. 26, 15.

λυσιτελὲς] ἐν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαιρεῖ. 1433, 9.

λύτρα] εἰσφέρειν αὐτῷ ἐκέλευέ με εἰς τὰ λύτρα. at ad pretium, quo ipse redimeretur e captivitate, partem pecuniæ ego conferrem. 1248, 25. 1249, 5. ἐὰν μὴ ἀποδῶ τὰ λύτρα. 1250, 3. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη δεῖν τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 18.

λωτεῖν] μηδ' ἐκ τῶν ἰδίων λιλυτεῖσθαι πέντε ἀνθρώπου. 394, 18.

λῷτος] v. sub ἥλιος.

Λῷος] nomen mensis apud Peloponnesiacos. 280, 12.

λωποδυτεῖν] καθ' ἕκαστον οὕτως τῶν Ἑλλήνων στρατόπεδον καὶ λωποδυτῶν. 116, 19. ᾤβριζε καὶ λωποδύτει. 1264, 15.

λωποδύτης] λωποδυτῶν ἀπαγωγή. 1256, 8. λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱρεῖσθαι τοῦ πρεσβύτου. 53, ult. λάβε τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν νόμον. 1264, 11.

M.

μὰ] οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι πρωτεύσαντας τῶν πρεσβυτῶν. 297, 11.

μαγγανεύει καὶ φενακίζει. 794, 2.

μάγειρος] οὔτε γὰρ μαγείρῳ μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ὅστις μὴ τέμνει. 784, 11.

μαθητὴς Ἰσοκράτους. 928, 7. μαθητὰς συλλέγειν. 938, 8.

μαίνεσθαι] μηδ' εἰ πάνυ μαίνοιτο. 186, 9. οὐχ οὕτω μαίνομαι. 242, 22. ἡ σοφὸς τοῦτον περιείρει μαίνεσθαι. 1182, 15. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην, εἰ μή. 1239, 9. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἴποι, μανέντες. 719, 1.

μάκαρες] ἐν μακάρων νήσοις. 1400, 1.

Μακεδὼν] τί γένοιτο πάντων, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν τῶν Ἀθηναίων; 157, 2.

μακρολογεῖν] τί ἂν ὑμῖν μακρολογοίην. 1011, 14. 1421, 11.

μακρὸς] στοὰ μακρά. 918, 10. μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίαις προσίσχειν. 1329, 19. μακρὰν πλοῦν διαφυγόντες. 1339, 12.

μάλα] redundat. τῷ βδελυρῷ τούτῳ μάλα ζαβίσεται. 563, 17.

μαλακία] διὰ μαλακίαν, ἢ ῥᾳθυμίαν ὑπεστελλόμην τὰ τῶν πραγόντων ἔργα. 158, 10. ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. 219, ult. αὐτὸν εἰς μαλακίαν ἔσκωπτον. 308, 18. οὔτε μαλακίαν, οὔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν ἐμοὶ εὑρήσετε. 1473, 24.

μαλακίζεσθαι] ταῦτα πάσχοντες μέλλομεν καὶ μαλακιζόμεθα. 120, 7. 754, 27.

μαλακὸς καὶ ἄτολμος. 106, 22. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε. molles, remissos, segnes. 358, 6. περίβατα πεπτικώτατα μαλακὰ [nisi ibi leg. potius est μάλιστα]. 1155, 4.

μάλα] pro μαχαίρᾳ. οὐδ' ὑπὸ μάλας ἡ πρόκλησις ἐγίνετο. clam, furtim. 848, 12.

μάλθη] cera. ἐν μάλθῃ γεγραμμένα παρέχειν τὴν μαρτυρίαν. 1132, 13.

μάλιστα] circiter, ferme. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἐβδομήκοντα μνᾶς. 815, 4. μάλιστα τάλαντον. 839, 19. εἰ τὰ μάλιστα ἐγίγνετο ἡ πρόκλησις, ὡς οἴεται ἐγένετο. 1108, 27. οἰκεῖ ταὐτὰ μάλιστα ἕκαστα ἐστιν ἀνανδρακότες, ταὐτὰ πάντες ἔπραξαν. 62, 8. μάλιστα τρία τάλαντα. ferme 3 tal. quamquam optimo jure plus poteram ponere. 819, 3. τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ εἶναι ὅτα τοῖς μάλιστα [subaudi εὐνοοῦσιν] ὁμοίως. so gut, als immer einer [as well disposed as any one]. 1473, 12.

μᾶλλον] redundat. πολὺ δικαιότερον τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τιμᾶσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον ταπεινοῦσθαι. 921, 21. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ Τιμοθέου ὑπεροψίαν. 1185, 17. ἡγοῦνται περὶ πλείονος αὐτοῖς εἶναι, καλὰ πράγθαι δεῖν εἶναι μᾶλλον, ἢ Τιμοθέου χαρίσασθαι τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντος. 1195, 11. μᾶλλον ἔτι, ἢ νῦν, [scil. ἐστί] τὰ τὰ βέλτιστα λέγειν, φοβερώτερον ποιοῦσι. 31, 26. μᾶλλον pro μάλιστα, et subauditur in talibus τῶν ἄλλων, aut est pro simplici σφόδρα. καὶ πιστεύοντας μᾶλλον παρ' ὑμῖν. 1336, 22.

μανδραγόρας] ἀλλὰ μανδραγόραν ποτιπείσω, ἢ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον, ἰώμενος ἀνθρώπους. 133, 1.

Μάνης] nomen servile. 1127, 25. 1253, 6.

μανθάνειν] τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μαθόντας, sapientes, intelligentes, quale quodque sit, ἀπροσίκητον νομιζόμενον. 1232, 18. ἡ ἀρχὴ τοῦ δικαιμάζειν ἐθοῦς ἅπαντά ἐστι, μαθεῖν εἰκῆσθαι γιγνώσκειν πρότερον, πρὶν ἢ μαθεῖν. 1422, 3. τί οὖν μαθόντες — quanam igitur de causa. 141, 19. 495, 20.

850, 21. 1113, 4.
μανία] ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας. 404, 9. τοσαύτης μανίας καὶ παροινίας ἐπέκλυσεν. 424, 23. μανία γὰρ ἴσως ἐστὶν ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν. 536, pen. μανία δικὴ τὰ κεκρυμμένα εἰπεῖν. 830, 24. ἀν μὴ μανῶν [scil. ἵππος καλυθῇ τοῦτο ποιεῖν]. 1133, 10. unde colligas, quia in plurali dicitur *ad* μανίαι, insultus, vel raptus, paroxysmos furiosos per certa temporum intervalla redeuntes sic appellari. τίς ἂν οὖν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ σπενδιτύλιαν [furiosam prodigalitatem, sumtuositatem] ὑπομεῖναι. 1217, 21. μανίαν τοσαύτην ἐμοῦ τις ἂν ὑμῶν καταγνοίη. 1319, 5.
μαντεῖα] τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον, καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, οἳ πολλὰς καὶ καλὰς, καὶ ἀγαθὰς, καὶ ἀληθεῖς μαντείας ἀπήκασιν. 1466, ult. ejusmodi vaticinia leguntur p. 436, 23. 531, tota. 1072, 12.
μάντις] φρονίμους ἀνθρώπους καὶ μάντεις εἶναι. 252, 15.
μάραθρον] Διάσους ἐστεφανωμένους μαράθρῳ καὶ λευκῇ. 313, 24.
Μαραθόναδε. 1377, 4.
μάρασθαι. 322, 10.
μάρτυρ, vel μάρτυς] ἀποδείξετε τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων. 53, 21. ὅσα μὴ δι' αὐτῶν, [scil. γέγονε,] οὐδενὸς μάρτυρος παρ' ἡμῶν εὐπορήσουσι. nunquam poterunt ullum adversus nos testem reperire, vel producere, in ejusmodi causis, ubi non ipsi soli interfuere, (nam in illis mentiri quodlibet ipsis facile est) sed quæ aliis gestæ sint. 1268, 6. μάρτυρος et ἀντιδίκου differentia. 1025, 21. οἱ δ' ἄλλοι μάρτυρες τῆς τούτων ὑβριμοσίας πάθησθε. 172, 8. αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας. 300, ult. τοῖς μάρτυσιν, οὓς οὗτος ἐτοίμους ἕξει μαρτυρεῖν ὑπὲρ ἐμοῦ, χρησῷ Φιλίππου χρήσιμος. 408, 16. τίνα γὰρ μάρτυρα μείζω παράσχωμαι— 416, 7. μάρτυρές ἐστε τῶν ἐτέρων [id est, ἑτέροις ὑπαρχόντων] ἀγαθῶν, οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι. 690, 16. μάρτυρές εἰσιν οὗτοι, οἷς μηδὲν μέτεστι τοῦ πράγματος. 1025, 22.
μαρτυρεῖν] μεμαρτύρηκεν αὐτὸς αὐτῷ Φορμίων, ὑπὲρ οὗτοι φασὶν, ἀκούσαντες ἐκείνου ταῦτα μεμαρτυρηκέναι. 1131, 23. τοὺς ῥᾳδίως μισθοῦ μαρτυροῦντας ἐξήλεγχε. 1273, 21. ἀλλήλοις τὰ ψευδῆ. 1268, 14. τοὺς διαθήκην μαρτυρήσαντας διώκων. 1117, 5. μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν. 1131, 4. μαρτυρεῖν ἀκοὴν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι. 1300, 16.
μαρτύρεσθαι] Διπεθρίους τὴν Ἀθηνᾶν ἐμαρτύρετο. 799, 7.
μαρτυρία] μὴ ἀληθοῦς μαρτυρίας ἐγγράψαι μάρτυρα. 849, 11. μαρτυρίῶν πλέον ἢ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπὶ τῇ δίκῃ. 846, 24. τὴν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι ἅμα. 1131, 1.
μάρτυς] ν. μάρτυρ.
Μαρωνίτης] pro nota civitatis miserabilis et contemnendæ. 218, 11.
Μασσαλιώτης. 884, 15.
μαστιγίας. 496, 26.
μάτταιος] ὦ μάταιε. o stulte, insipide. 784, 10.
μάχαιρα] μαγείρου μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 11.
μαχαιροποιεῖν. 823, 11.
μαχαιροποιός. 816, 5.
ἡ μάχη] pugna ad Chæroneam singulariter appellatur. 319, 22. ἡ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ et ἡ χειμερινή. 300, 16.
μεγάθυμος. 421, 27.
μεγαλόφρονι καὶ ἀναιδεῖ ὄντες. 415, 15.
μεγαλοψυχίαν τοσαύτην ἐγγενέσθαι. 247, 18. τῶν ἔργων τὴν μεγαλοψυχίαν οὐκ ἀπέδοντο, id est, τὴν δόξαν τῶν ἑαυτοῖς μεγαλοψύχως πεπραγμένων. 689, 2. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἰκαδί μοι ἄφιξιν γενέσθαι. 1484, 7. οὔτε τῆς ὑμετέρας μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῶν' ἂν ἀκήκοεν φανεῖν. 1477, 1.
μεγαλοψυχότερος. 414, 15.
μεγαλόψυχος καὶ πολιτικῶς τὰ πρὸς ἡμᾶς πράττετε. 1465, 16.
Μεγαρεῦς] τότε καὶ αὐτοὶ Μεγαρῆς ἐποίουν. 691, 11.
μέγας] τὸν τρόπον, δι' οὗ μέγας γέγονε. 12, 25. ubi significat *ἰσχυρός*. opponitur enim τῷ ἀσθενεῖ. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν ἡγεμόνα. 13, 13. τῶν μέγας [id est, εἰς μέγεθος] αὐξῆσθαι. 19, 18. μέγας ᾖς θι, id est, μεγάλως. 20, 9. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὴν κατ' ἀρχὰς ὁ Φίλιππος αὔξεται. 116, 7. παρὰ τοὺς μεγίστους καιρούς. temporibus longe difficillimis atque gravissimis. 470, 12. μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας εἰσί. 490, 27. μείζων μὴ ἦσθαι τοῦ δεῖνος δίκην. 658, 25. μέγα; μεγάλη. μικρόν; μικρᾷ. id est, εἰ μέγα τις ὠδίκησε, μεγάλῃ ἠχθοντο τῇ ὀργῇ. magnum si deliquisset, graviter animadvertebant. μικρόν; μικρᾷ. id est, εἴ τι μικρὸν ἥμαρτεν. si quid levius peccasset, mollius puniebant. 737, 20. dictum hoc Demosthenis, ἀλλ' οὐ τὸ μέγα αὖ ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα, citat Stobæus p. 55. μέγιστος μάρτυς. incolentissimus, fidissimus, certissimus. 815, 9. 987, 21. μέγα φθέγγεται. 981, 25. μέγα λαλεῖν. 1124, 26. μέγα σημεῖον. 1046, 10. ἅπαις μέγας. 1213, 27. μεγάλας μαρτυρίας δεδάκασι κατ' αὐτῶν. 1366, 22. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐῤῥύη, καὶ διαβῆναι οὐ ῥᾴδιον ἦν. 1379, 2.
μέδιμνος] μυρίους μέδιμνοι μεδίμνους ἐμοῦ. 467, 7.
μεθημερινὸ γάμει. 270, 9.
μεθιστάναι, transferre, πολιτείαν εἰς ὀλι-

ναρχίαν. 196, 13. μεθιστῶναι καὶ λελυμῆσθαι. ad inferiorem gradum desciviss., ad deteriorem conditionem redactus esse. 500, 21. μεθίστασθαι, vel μεταστῆναι, alio secedere, e conspectu abire. μετάστητι ἔξω. 776, 24. ὁρῶμεν οὐκ ἀναπλησοῦ, μεταστὰν δὲ μνημονεύσαι. 1404, 19. e patria emigrare. ἐκ τῆς τῶν πατρώων [scil. ἀδικίας χώρας] μεταστάντας, εἰς τὴν τῶν μηδὲν ἠδικημένων μετοικεῖν. 632, 19. 643, 5. μεταστηθέντα. in exilium ire jussum. 802, 16.

μεθύειν] οἷους μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι. 23, 16. μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων. 54, 9. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον. 403, 19. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν. 573, 1. μεθύων ἐπαρώνησε. 658, 15. μεθύων. furiosus. 1010, 26. μεθυούσῃ αὐτῇ πολλοὶ συπηγένοντο καθεύδοντος τοῦ Φρυνίωνος. 1356, 9.

μειρακύλλιον ἂν νομισθῇ. 539, 23.

μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τοῖς οἰκείοις. 1183, 8.

μέλαν] atramentum. τὸ μέλαν τρίζων. 313, 11. ἰσχυρός τις ἦν, μέλας. 537, 16.

μέλει] μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων Ἑλλήνων. 96, 23. τί γὰρ τῷ Ζαλεύκῃ τοῦτο ἔμελε. 122, 12. μέλει δ' οὐδενὶ τῶν ποιούντων, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 383, 8. τούτοις γὰρ οὐδενὸς ἔμελε. 933, 9. μεμέληκεν αὐτῷ περὶ τούτων ἁπάντων ἀκριβῶς. 1350, 2.

μελετᾷν] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421, 20. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἥκιστα, οὐκ ἀρνοῦμαι. 576, 18. μελετῶν εὐθέως τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν. 1129, 9. οὐκ ἐκ τῶν παιρῶν μελετᾷν, non ex tempore meditari, nicht aisdenn erst auf die Predigt studieren, wenn man sie halten soll [not to be studying for a discourse, when it is to be spoken], ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι καλῶς ἐπίστασθαι. 1414, 12.

μελέτη] exercitatio declamandi. 328, 15.

μελίτη] ὑπὲρ δὲ τῶν μελισσῶν καὶ τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρακίοις σιροῖς. 100, ult. 135, 27.

Μελίτη] locus Athenis. 1258, pen.

μέλλειν] ἡμῶν μελλόντων καὶ ῥᾳθυμούντων περιγίγνεται. 24, 25. τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις. 196, 24. item 506, 26. τὸ μὲν ἥμελλε τῶν δεινῶν, imminebat, ingruebat, τὸ δ' ἦδη παρῶν. 292, 15. τὸ μὲν τοῦ μέλλοντος ἴσασθαι [adde ἄδηλον] πανὸν ἀμφοῖν ὑπερέχετο. 638, 23. τὰ δὲ πεφάμενα οὐδ' ἐμέλλησαν οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. sperandum non erat, ut serias illas vini unquam curarent navi imponendas; quid? quod ne in mentem quidem sibi venire passi erant, ut hoc facerent. 929, 8.

μέμφεσθαι] οὐδὲν ἴδοι ποιῆ σωσῖν, ὃν ἰδίᾳ μέμφεσθε. 1434, 3. ἄχρι τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι, ὅτι πολλοὶ μέμφονται. 1476, 9.

μεμεμψιμοιρῶ ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῷ. 249, 25.

μέμψις] τὴν ἐπ' οἰνοῖ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησάμην ἂν ὑμῖν. 1483, 20.

μὲν οὖν] imo vero. quidni potius. aut, ut rectius dicam. ἀλλὰ λέγω, χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. 270, 21.

μένειν] pro πεφαμένειν, in fide et societate rerum manere. 20, 24. μένειν γὰρ ἐξῆν τῷ κατηγορεῦντι τῶν ἄλλων. 33, 10. οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μένουσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα. 50, 26. οὐχ οἷός τ' ἐστὶν, ἔχων ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτοις. 42, pen. τὴν δύναμιν νόμῳ καταλείπετε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν. 49, 17. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένειν. manens in urbe, quoad lis penderet, vel donec adversarius condemnaretur. 572, 1. οὐδὲ τοὺς μένοντας ἐξελῶ. 746, 26. ubi οἱ μένοντες in urbe manentes, commorantes, opponuntur τοῖς φεύγουσιν, exsulibus. τῶν γυναικῶν ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν. 1076, 16. ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. 1078, 11. μένων ἐπὶ τοῖς οὖσι γοητεύσει ἐμαυτῷ. 1314, pen.

μερίζειν] ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνου μεμερισμένους. 192, 1. ubi μερίζ. est censeri, numerari, haberi in parte populorum servientium. δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν θεῶν. 494, 5. μεμερισμένοι τὸ ἐμὸν χωρὶς μετὰ Φορμίωνος τούτου. 913, 1. ἐκεκοιδὴ δὲ τὰμιὸν χρυσίον ἐμερίσατο. 917, 19. ὁρίμην αὐτὸν, πότερα μεμερισμένος εἶη πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ἢ κοινὴ οὐσία εἴη αὐτοῖς. 1149, 20. μερίζειν τοὺς τόκους πρὸς τὸν φλοῦν. si dimidiam solummodo partem itineris peregeris, dimidiam quoque honoris dependere. 1297, 20.

μεριμνῶν τὰ δίκαια λέγειν. 576, 24.

μερὶς] τῆς φυλῆς μερίδος ἐβούλετ' ἐν τὴν φύλιν γενέσθαι. 246, 10. ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὖσι μερίδι. 286, 27. μερίδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν. 537, 8. μερὶς μεγάλη [scil. πρὸς σωτηρίαν] τοῖς ἀδικοῦσι καὶ πλεονεξία ἡ τῶν ὑμετέρων τρόπων πραότης. 574, 8. μερὶς, *Anteil* [*a share*], in metallifodinis. 1039, 22. τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ἔχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς, ὅσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες. 1078, 23.

μερίτας] μερίτας τῆς ἐφελείας ποιῆσαι τούτους. 889, 7.

μέρος] pars, particula. Πελοποννησίοις ἅπασι — τὰ δύο μέρη τῆς στρατιᾶς — πέμψαντ ἐπιτάξαντες. 1379, 19. ὅτι τούτοις ἐστὶν ἀπὸ τῶν ληφθέντων τὸ μέρος δοτέον. 1342, 13. portio rata, competens. τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος [subaudi τὸ αὐτῷ προσῆκον] λαμβάνων. 38, 4. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος. 1031, 15. τῶν δὲ τὰ μέρη νομίζοντας. 1031, 16. διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφλόντας τὰ σκεύη εἰσαγαγεῖν. ut attribuerent nostrum cuique certam et competentem portionem eorum, qui reip. armamenta navalia deberent, ut attribuerent, ut ea ab his debitoribus exigeremus. 1145, 19.

εἰ δὲ βούλεσθε, ἴφα, παμίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ πεπλευσμένου, δώσω ὑμῖν. partem fœnoris parem modo viæ a navi peractæ. 1286, 26. ἀφικόμενος παρὰ τῶν θείων τῆς οὐσίας τὸ μέρος μετέλαξε. 1304, 16. οὗτοι γὰρ διέθηκας αὐτοὺς τὸ μέρος σὺ, subaudi τὸ σόν. pro parte tua virili. quantum in te fuit. 367, 5. ὅτι τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίους νέμεσθαι. partem hereditatis maternæ tibi tuam attribui curares. 954, 19. τῇ ἐπικλήρῳ ἐπιδίδοναι πρὸς μέρος ἕκαστον. pro parte et facultate quemque sua virili. 1068, 4. b) pars hominum, a qua quisque stat, factio, castra. ἐν τῇ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι. 323, 8. c) pro τάξει, loco, classe, ordine, conditione rerum. ἐν προσθήκης μέρει. pro accessione, appendice habentur. 22, 4. ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. pro nihilo haberi. 23, 14. ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει γενέσθαι. 37, 4. τὴν ἐπίδοσιν ἐν χάριτος μέρει καὶ δωρεᾶς προσῆκον τῇ πόλει. 567, ult. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι. 626, 6. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μέρει κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. 638, 5. στρατιώτης ὢν ἐν σφισὶ φόνου καὶ φιλοῦ μέρει. 668, 24. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει. 668, 26. οὐ δίκαιόν ἐστιν ἐν τεκμηρίου μέρει ποιεῖσθαι τὰ δίκαια. 1095, 19.

μεσεγγυᾶν] μεσεγγυησαμένης ἀργύριον. cum certam pecuniæ summam apud mediatorem deposuisset. 995, 21.

μέσος] ὃν μέσος καὶ τελευταῖος καὶ πρῶτός ἐστιν οὗτος. 772, 6. παῖσε μὲ τοῦξ, καὶ ἁρπάζει μέσον, καὶ ἀθεῖ με εἰς τὰς λιθοτομίας. 1252, 9. b) τὸ μέσον] ἄθλα πολλίμου κείμενα ἐν μέσῳ. 41, 24. ἐν μέσῳ λυφθείς. 69, 15. τοὺς συμμάχους οὐκ ἐν μέσῳ κεῖσθαι. 84, 14. εἰς μέσον ὑμῖν γινομένης δαίζω. 464, pen. εἰς τὸ μέσον καταθεῖς τὴν ὠφέλειαν. 488, 13. οὐδὲν ἂν ἦν ἐν μέσῳ πολεμεῖν ὑμᾶς πρὸς Καρδιανούς. nil impedisset, quominus bellum vobis gerendum esset adversus Cardianos. 682, 1.

μεστὸς] μεστὰ πολλῶν κακῶν δύναμις. 22, 11. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστή. 300, 23. φυλάττει ὑπτίκια ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ ἀεὶ λέγοντος. taedio tenemini oratoris, e satietate, et crebritate audiendi orto. 328, 6. τοσαύτης ἀνανδρίας καὶ κακίας ὑμεῖς ὁμολογεῖτε εἶναι μεστοί. 408, 27. ὑπερφανίας καὶ ὑπερήφανας ἀπάντων ἀνθρώπων μεστὸς ὢν ἴσως φανερώτατος. 577, 17. τοιούτων ὑπιδῶν καὶ κακῶν μεστός. 603, 5. τρυφῆς. 1046, 14. ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας. 264, 3. μεστὸς ἐγίνετο ἀγανακτῶν. cum desæviisset. sich satt gescholten und gekiffen hatte [had chidden and scolded enough]. 1175, 5. πολλῆς εὐηθείας ἐστὶ μεστός. 1482, 27. ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστός. 1489, 10. Εἶεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγάπων καὶ κακῶν μεστῶν. 150, 11.

μετὰ] μετ' ἀδείας [id est, ἐπ' ἀδείας, vel ἐν ἀδείᾳ] πολλοὺς ἔσεσθαι πυνθάνεσθε. 601, 13. μηδὲ μεθ' ἑτέρου γενόμενοι τῶν γνώμων, μήτε μετὰ τῶν διακόντων, μήτε μετὰ τῶν φευγόντων. 1246, 8. μετ' ἀληθείας, pro ἐν ἀληθείᾳ. 1306, 3. μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας. 1467, 2.

μεταβάλλειν] In medio: mentem mutare. μεταβάλλεσθαι δόξει καὶ οὐδὲν ἔχειν φαυτὸν ἡ πόλις. 205, 21. οὐκ ἂν ἡμεῖς οἴομαι οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ βέλοντες τοῖς δικαίοις ἐμμένειν. 205, ult. 349, 25. 404, 13.

μεταβιβάζειν] ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἦθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταζιβάζοντας ἴδωσί τινες. 142, 24.

μεταβολεῖς πυπρίας. 784, 8.

μεταβολὴ] μεγάλην δυκτίου μεταβολήν. 21, 25. τὸ τῆς τύχης ἐξείας ἔχει τὰς μεταβολάς. 1447, ult.

μεταβουλεύεσθαι] περὶ ἁμαρτεῖν μεταβουλευσαμένους τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἔχουσι χρήσασθαι. 1442, 12. παρανοίας κατεγνώσκετε ὑμεῖν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. 1444, 16. 1456, 16. 1466, 22.

μεταγινώσκειν] sententiam mutare. 278, 7. πολλοὺς ἤδη πολλάκις μετεγνωκότας. 1442, 4. ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε. 1469, 9.

μετάγνωσις] ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἔστε τῆς προαιρέσεώς ἐστι. 1466, 23.

μεταγράφειν] corrumpere acta judicii, mutando scripta, veris expunctis falsa suggerendo. 542, 8.

μεταδιδόναι] μήτε μεταδοῖεν ὑμῖν ὧν αὐτοὶ πεφεύγεντες. 255, 15. Σάττων ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου μεταδοῦναί τινι. 421, 11.

μεταδοκεῖν] mentem mutare, alia consilia capere. μηδ' ἂν μεταδόξῃ σοί. 467, 21. μεταδόξαν αὐτῷ. 1241, pen.

μετάθεσις τῶν ῥημάτων. 727, 10.

μεταίρειν] τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησεν κοινῶν καὶ μεταίρειν. 395, pen.

μεταιτεῖν παρὰ τούτων [subaudi μέρος τι] ἀφ' ὧν εἰλήφασι. 410, 12.

μετακινεῖν] τὴν πάτριον πολιτείαν μετακινοῦσιν ἀφ' ἑαυτοῦ. 688, 26.

μετακομίζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν μετακομίζεσθαι. 368, 10.

μεταλαμβάνειν] μεταλήφατε μὲν ὑμεῖς τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν. 145, 26. τὸ σίφαπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαβὸν ἥλω χιλίας. 702, 7. διάδεξαι καὶ σὺ καὶ μετάλαβε μικρὸν τῆς τοῦ λειτουργοῦντος τάξεως. 1045, 10. μετίλαβε τῆς οὐσίας τὸ μέρος παρὰ τῶν θείων. 1304, 16. μεταλαβὼν ὀλίγας ψήφους ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν. 1348, 21. τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκασθείην. 1490, 20.

μεταλλάττειν] μετήλλαξαν τῶν ἀνθρώπων τὰς διανοίας. 1410, 8.

μεταλλικὸς νόμος. 976, 24. μεταλλικαὶ δίκαι. 976, pen. 977, 16.

μέταλλον] παρὰ τῶν τὰ μέταλλα ἐσπαμένων. 435, 6. μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως πρίασθαι. 977, 13. μετάλλου δημοσίου. 1039, 23. τὸ ἀργύριον, ὃ ἔφερε καταβολὴν τοῦ μετάλλου τῇ πόλει, ὃ ἐγὼ ἐσχειράμην ἐννέα ταλάντων μνῶν. 973, 5.

μεταξὺ] ἐὰν τὸ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν. auctor fieri consiliorum mediorum. 202, 15. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων. ut inter assensum P. A. in pacem et confirmationem ejus a Philippo temporis intercederet quam plurimum. 233, 27. μεταξὺ διωκοῦντες. inter cœnandum, de media cœna surgentes. 284, 23. ἐάν τις εἰς τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ κατασκεύσῃ. tenente expeditione bellica. 1209, 25.

μεταστίθημι] oratione aliam in sententiam traducere. 303, ult. τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταστισθείητε. 1438, 21.

μεταπέμπεσθαι τοὺς ἱκετείας ἐπὶ τὴν διαδοχήν. 567, 17. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. cum eum invitasset in rus suum. 1367, 1. τί γὰρ καὶ ζευλάμενοι μεταπεμπόμεθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, citat Hermogenes p. 306. ex or. pro Corona.

μεταπίπτειν] ταχὺ μ. εἴθισται. 805, 26.

μεταποιεῖν] νόμους, τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν. 268, 5. αἴτιος ἦ τὸν δεσμὸν συγχυθῆναι, ἢ μεταποίσῃ αὐτόν. 640, 3. collato versu 13.

μεταρρίπτειν] κινεῖ καὶ ἀναιρεῖ καὶ μεταῤῥίπτει. 797, 11.

μετάστασις] πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην μεταβολὴν διατίθει. magnam insignemque demonstrare oportet morumque animorumque commutationem. 21, 24.

μετατρέφειν] οὐδέν γε φροντίζων, οὐδὲ μεταστρεφόμενος. respectans. 585, 11. μεταστρέφων τὰς αἰτίας. criminationes in intorquentem retorquere. 1032, 1.

μετατίθεσθαι] προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις. 303, 10. In medio. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δέξιν ἀξιῶν ὑμᾶς. 304, 3. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. 320, 13. μεταθέσθαι ὑμᾶς [scil. τὰ ὀνόματα], permutare, μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν. 996, 16. μεταθέσθαι τὸν φόβον. metum ab aliis ad alia transferre. 287, 7. ἵνα δὲ μηδὲν μετάθησθε. reprehendatis, mutetis consilia, instituta. 379, 10. τὸν τρόπον μεταθήσεται. 450, 21.

μεταφέρειν] μετάτηγμα τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν ἑαυτοῦ νόμον. 724, ult. μεταφέρη τοὺς λόγους ἐπὶ πράγματα μὴ προσήκοντα. 491, 17. μεταφέροντες τὸ τῶν λειτουργιῶν ὄνομα ἐκεῖ τὸ τῶν ἱερῶν. 495, 14. μεταγαλόντες τὸ συμβουλεύσαι κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου λογισμόν. 210, 9. ἐκ τῶν ἀνέσεων εἰς τοὺς αὐτόθεν μετάτηγμα τὰς τριηραρχίας. 262, 25. μεταγαγεῖν τοὺς χρόνους transponere, trajicere, miscere tempora. 303, 8.

μεταχειρίζεσθαι τοὺς πολλοὺς ὑμᾶς. 753, 13.

μετεῖναι αὐτοῖς, ὥσπερ Ἀθηναίοις μέτεστι — πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων, id est, πλὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. 1380, 25.

μετενθύνειν] οὐκ ἅπαντα τὸν γόμον μετενθύνετο. transonerarunt, transportari curarunt. 1290, 19.

μετεξαιρεῖσθαι] μετεξαιρεῖσθαι τὸν γόμον. curavi merces ex alia navi in aliam aliasve egerendas. 1290, 10.

μετέρχεσθαι] ἐκέλευσα τὸν ἄνθρωπον τὸν ὑπακούσαντα μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. arcessere. 1149, 27. μετελθὼν [inde transgressus] εἰς τὸ Ποσειδῶνος ἱερόν. 1472, 9.

μετέχειν] καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριάτερον αὐτὸν ποιήσειν. 1486, 12. εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνῳ τῇ φύσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔπαινοις μετέσχεσαν. si non modo virtute similes posteri sint majoribus, sed etiam pariter, atque hi, prædicentur. 1392, 26. ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γενομένων. 507, 22. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι. 690, 17. λάθρᾳ καὶ ζίᾳ ὑμῶν μετεῖχον τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν. 1300, 4. τῶν λογισμῶν. 116, 3. μὴ μετάσχωσιν ὧν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε. 255, 14. φιλοσοφίας — ἧς οἶμαι δεῖν σε μετασχεῖν. 1412, 18.

μετεωρίζειν] vana spe circumagotam, aut suspensum aliquem ad stulta et temeraria cœpta impellere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη. 169, 23.

μετέωρος] ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. 378, 23. ἀναγκαῖόν ἐστ' ἐγκύκλιος ἀσφαλεῖσθαι τὸν νῦν μετεώρους. 1213, 24. μετεωροτέρας τῆς ὀδοῦ γενομένης καὶ στενοτέρας. 1279, ult.

μετοικεῖν. 632, 20.

μετοίκιον] census ab inquilinis quotannis pendendus pro jure in urbe habitandi, 496, 15. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου. 691, 3. εἰ μὴ καίπερ αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε, scil. apud magistratum, Poletas sic dictos. 787, pen. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπῆγαγε. 787, 27. καὶτοι μετοίκιον τέθεικε. 845, 20. τὸ μετοίκιον καταθεῖς. 1315, 22.

μέτοικος] ἐμβαίνων τοὺς μετοίκους ἔδοξε. 50, 21. αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαί. 462, 13. inquilini sextam bonorum partem ærario dependebant. 612, 4. de inquilinorum epicleris, seu virginibus cum hereditate relictis judicabat Polemarchus. 1135, 26.

μετουσία] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μετουσίαν κοινὴν καὶ ἴσην ἔδοσαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας μετουσίας ὑμᾶς ἀφαιρεῖσθαι. 555, 17. τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκα.

1100, 9.
μέτοχος] τοὺς μὲν γὰρ ἡ τύχη σοι μετέχους [scil. τῶν σῶν ἀγαθῶν] κατέστησε. 1411, 4.
μετρεῖν] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 314, 24. τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμέραν μετρούμενοι. 918, 11. μετρεῖν τῇ μετρὶ τὸν σῖτον. 1135, 15.
μετρήτης οἴνου, mensura quædam. 1045, 6. μετρήσει citat e Dem. Julius Pollux IV. 166.
μετριάζειν δεῖν ἐν ταῖς εὐπραξίαις. 506, pen.
μέτριος] μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐναχθὲς λέγω, χείρονα. 228, 20. καὶ γὰρ τῶν οὐ κίνησιν βουλεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. nunc enim decrevit amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones sint utcunque tolerabiles. 283, 6.
μετρίως] parum, modice, mediocriter. σωφρονοῦσί γε καὶ μετρίως. 70, 21.
μέτρον] ὅσπερ ὑγιὲς σταθμῶν, ἡ μέτρον τὸ ἴσον σπουδάσαι. gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Gewichten und Maassen [as if the subject were one of weights and measures]. 1477, 27.
μέχρι τοῦ προβῆναι τὰ πράγματα. 1434, 5. μέχρι τούτου Λασθένης — μέχρι τούτου Τιμόλαος — μέχρι τούτου Εὔδικος. 241, 24, sq.
μή] videtur redundare post verba quædam cum ἀπὸ compósita, ut ἀπογινώσκειν, ἀπαγορεύειν, ἀπιστεῖν, φυλάττεσθαι, et alia: ad quæ tamen si tacita mente addas ὅστε, non redundabit. τῷ μὲν ἀπέχειν μὴ βοηθεῖν. 193, 5. ἀπιστεῖν τοῖς Ἀμφισσεῦσι τοῦ λαοῦ μὴ ἐπιζαίνειν. denuntiare, ut in posterum ne invadant. 278, 24. ὁ νομοθέτης ἀπεῖπε τῷ πωλητῇ αὐτῷ ὅτι φωνὴν οὐκ μὴ ποιήσεται. 1099, 15. οἱ νόμοι διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσιν ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἐξεῖναι τοῖς τοιούτοις λέγειν. 800, pen. ἐπάστην ἡμῶν διδοκῆναι τὴν ἄδειαν τοῦ, μή τι παθεῖν ἀηδές. 709, pen. ἐγνώκασιν φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. πλὴν εἰ μή] nisi si, es wäre denn, dass [unless it were, that —] τῷ δῆλος ὁ λαχὼν ἔσται πλὴν εἰ μὴ σημεῖον — προσέσται. 997, 17. ubi aut πλήν, aut μὴ redundat. μὴ οὐ] pro εἰ μή, absque, sive, vel, nisi si, vel aliter atque. πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν μὴ οὐ χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ. quæ capi vix possint aliter atque cum dispendio temporis, aut sine oppugnatione. 379, 8. μὴ οὐκ] utrumque redundare videtur in illo: ἀπίσχετ' ἂν μὴ οὐκ εὐδὺς τοῦ πατρὸς καταδιαιτῆσαι, pro, ἀπίσχετ' ἂν τοῦ εὐδὺς κατα. 1240, 17. μὴ οὐχὶ ἀφεισθεῖν — οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι, (pro simplici μή). 1490, 16. μή τι γε] nedum, multo minus. 24, 22. 383, 21. 607, 10. 609, 22. μὴ ὅτι] non solum non. μὴ γὰρ [subaudi ἐρῶ] ὅτι ἐφ' ὑμῖν τοῦτον, τοιοῦτον ὄντα, [subaudi οὐδεὶς ἂν ἁμαρτύρως ἐπράξειν ἂν] ἀλλ' οὐδὲ ἐφ' ἑτέρου οὐδ' ἂν εἷς εἶδεν, τοιοῦτον συνέλλεγμα ποιούμενος —. 869, 20. μὰ ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' οὐδὲ μετὰ μαρτύρων. 869, 17. μὴ ὅτι ἐμοὶ [æquales sunt], ἀλλ' οὐδὲ σφίσιν αὐτοῖς, 851, 19. 900, 23. 911, 19. 956, 23. μὰ ὅτι βελτίους ὄντας τούτου. id est, ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι τούτου βελτίους ἐσμέν. id est, multo magis, vel quanto magis. 1343, 14. In illo vexato loco p. 527, 20. μὰ non redundat, ut visum fuit Tayloro, sed vel necessarium quoque est, et sic accipiendum, ac si scripsisset orator: οὐ μόνον φανερός ἐστι μὰ μετ' ὀργῆς πράττων, seu, οὐ μόνον φαίνεται μὰ μετ' ὀργῆς τῶν πεπραχώς. non solum constat eum hoc non fecisse per iracundiam, id quod tolerabilius foret, sed per meram superbiam, contumeliam, petulantiam.
μηδαμῶς μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγὺς [scil. ὄντας]. 1113, 8.
μηδείς] εἴ μηδὲν τῶν γενομένων μαρτυρεῖτε, id est, εἴ τι μαρτυρεῖτε τῶν μηδένων γενομένων. 1033, 1. βίαιον καὶ ὑβριστὴν ἄνδρα εἶναι καὶ μηδένα μηδαμῶδεν. nullius pretii hominem, nullo in loco habendum, quocunque tandem pacto. 562, 23.
μηδίζειν] μηδισάντων Θηβαίων. 1377, 12.
μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτοῦ]. 688, 24.
μῆνες μάτιον ἔχοντα λέγω. 181, 26. μὴ μῆνες ἄκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ. 1390, 20. μῆνες λέγω ἄλυπον ἔχοντα. 1390, 23.
μήν] κατὰ μῆνα. singulis quibusque mensibus, sive intra mensem, finiebantur Athenis lites meacatorum (v. ἐμπορικὰς). 79, 23. ὅσοι μῆνες μικροῦ δέουσι νομιστεῖν. 744, 25. τοὺς μισθοὺς, οὓς τοῖς ὑπηρέταις καὶ τοῖς ἐπιζάταις κατὰ μῆν ἐδίδουν. 1209, 11.
μητυᾶς κατὰ σαυτοῦ γεγονώς. 320, 19.
μήτηρ] νομίζων [pro me ferens] μητέρα ἐξαρχῆς [eandem, quam a principio sortitus fui] καὶ οὐχ, ἑτέρας μὲν ὄν, τούτης δὲ προσποιούμενος. 1314, 18. μητέρα τὴν χώραν [Atticam] εἶναι τῶν ἡμετέρων προγόνων. 1390, 13.
μητρῷον] templum Matris Deum, ubi erat archivum, seu conditorium tabularum publicarum et legum. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μητρῴῳ. 381, 2. πῶς δ' εἰς τὸ μητρ. ἐαδιεῖσθε. 799, 25.
μητρῷος] τὰ μητρῷα, maternam hereditatem, πρὸς μέρος ἐξίους ἡμεσθαι. 954, 18.
μηχανᾶσθαι] λόγοι πρὸς τὸ φανεῖζειν ὑμᾶς εὖ μεμηχανημένοι. 604, 6. ἐκ λόγων πρὸς τὸ παρὼν μεμηχανημένων. 847, 23. 860, 20. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα. 1103, 3.
μηχανὴ] ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς μαρτυρεῖ. ex insperato testis ei adest is, quem nemo exspectasset præsto futurum, ipso capitali temporis articulo, cum res in nervum esset eruptura, ut eum discrimine eriperet, in quo alias ei pernudum

Isocrat. 1026, 1.

μεγάλημα] τοὺς τὰ μεγαλήματα ἐφιστάντας. 115, 7. τὸν τοῦτο τὸ μεγάλημα ἐπὶ τὴν πόλιν ἐφιστάντα. 115, 16.

μεγαλοπρεπῶν συγγραφεῖς ἑαυτῶν καὶ πολίτας. 424, 26.

μειραφία] ἀλλ' ἤ γε τούτου πικρία καὶ μειραφ. καὶ ἀμότης. 795, 7.

μειρᾰκός] οὔ τί γέγονεν ἂν αἰσχιον, ἢ μειρακώτερον. 257, 12. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μειρᾰκον. 322, 6. ἄνθρωποι μειρακιώδεις καὶ πόλλακις καὶ ἀλάστορες. 324, 21. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀκήκοα πώποτε πρᾶγμα μειρακιώδεστερον. 931, 27. μειρᾰκιῶδες τὸ θορυβεῖν τοῦτο καὶ ἄμικτον. 788, 9.

μείσμα] ἵνα μὴ μείσματα, μήτ' ἀσεβήματα γένηται ἐν τοῖς ἱεροῖς. 1374, 11.

μιγνύναι] οὐ μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰ κατὰ συμφέροντα οὐδέν. 1465, 22.

μικρολόγος] ἀπελεύθεροι οἱ Μαγνησίᾱς καὶ μικρολόγοι. 1357, 9.

μικρὸς] τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ πονεῖτε. 45, 23. ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν [scil. ῥῆμα]. ne verbum quidem. 352, 21. [p. 353, 11. est οὐδὲ γρύ.] ἐὰν δ' ἐπὶ μικροῖς σημήνηταί τις. 757, 17. εἰ μὴ παρὰ μικρὸν πταίσῃ, scil. τὸ φιλοσοφεῖν. si philosophiæ studium parvi non ducas. 1416, 21. μικρότατος pro ἐλάχιστος. 1455, 19. ἐλάττου μικροῖς. nur um ein Weniges minder [only a little less]. 858, 4.

μικροψυχία] φθόνου καὶ μικροψυχίας ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς δὲ χρηστοῦ. 319, 5. τίνα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ὑπερακούς. 401, 18.

μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου. 319, 9.

μιμεῖσθαι] ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀνδρῶν ἀρετάς. 174, 8. τὸ μὲν σχῆμα τοῦ Σόλωνος ἐμιμήσατο Αἰσχίνης, τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν οὐκ ἐμιμήσατο. 420, 21. οὐ γὰρ, εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως. 595, 16. παλὸν τὸ μεμιμῆσθαι. 686, 3.

μῖμος] μίμοι γελοῖοι. 23, 21.

μισανθρωπώτατος] μισανθρωπώτατος. 687, ult.

μισανδρωσία] τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανδρωσίας μιστός. 264, 3. μισανθρωσίας ταῦτα σημεῖα, οὐ σωφροσύνης. 1122, 13.

μισεῖν] μὴ ζητεῖτε, ὅτιτα ἀνθ' ὧν φίλιπτος ἐξαμαρτάνει, μισήσετε. 136, 14. ὥσθ' οὐ δεινὸν, ἢ' οἷς παθόντες ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας, [scil. τὰ αὐτά]. 159, 23. τοὺς αὐτοὺς καὶ μισεῖν, καὶ φιλεῖν, οἷς ὁ πατὴρ. 314, 13. τοὺς τιθεώτας οὐδὲ τῶν ἰχθύων τις ὅτι μισεῖ. 330, 5. οὗθ' — οὗτος αὖ μισεῖν, ἔστ', ἂν φανερὰ μὴ βούληται φίλος εἶναι, κωλῦσαι τὸ ἐξεῖναι ταῦτα ποιεῖν. 660, 28. ἄχει τον καὶ φιλεῖν, οἶμαι, χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660, ult. ὃς ἄν σοι δανείσῃ, τοῦτον δημοσίᾳ μισῶσθαι προσῆκεν. 982, 12. οὐ γὰρ οὕτω τούτους μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. 1161, 19. οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐκ ἐκτίμα τῶν παρόντων, καὶ ἐμίσευ· τελευτῶντες δὲ καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς, [scil. ἐμίσουν]. 1265, 11.

μισθαρνεῖν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παρεβαλεῖτε. 136, 15. εἰςγάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν. 1351, 21. ἐμισθάρνει τῷ βουλομένῳ ἀναλίσκειν. 1352, 14.

μισθαρνίαν τὴν τούτου εἰδότες. 242, 17. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. 320, 13.

μισθὸς] οὐ γάρ ἐστιν ἄρχειν μὴ διδόντα μισθόν. 47, 2. μισθοὺς μείζους ἐπράττετο τοὺς βουλομένους αὐτῇ πλησιάζειν. 1359, 1. μισθοῦ λέγει, [subaudi ἀντί]. 151, 17.

μισθοῦν] meroede elocare. vermiethen, verpachten, in Sold geben [to let out, let for hire, let on lease]. ἑαυτὸν ἐπί τι. 232, 10. ταῖς ἐπείνου τέχναις καὶ πανουργίαις μισθώσας αὐτὸν, καὶ παρασχὼν ὑπηρέτην. 704, 20. τάλαντον μισπραττόμενοι τάλαντον μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας. 564, ult. τὸν Θρασύλοχον φυλάττειν, τῆς ἑαυτοῦ τριήρους τὴν τριηραρχίαν μισθοῦσαι τῷ Καλλίππῳ. 1222, 26. σκεψάμενοι τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενον, μεμισθώκασι τὴν λειτουργίαν, [id est, τὸν τριηραρχίαν]. 1230, 5. In medio: conducere mercede. abmiethen, in Sold nehmen [to hire, to take into pay]. φάλαγγα μισθοῦται τὸν κατάστυστον τυτοτί. 236, 23. πῶς οὖν ταῦτ' ἐκοίνωσε; μισθοῦται τοῦτον. 276, 27. Τιμοθέου μισθουμένου τοῦτον καὶ τὸ στράτευμα. cum Timotheus eam una cum copiis ejus conducere vellet, quamquam haud impetravit. 669, 14. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων. qui vectigalia publica redimunt, ut agros, vineas, sylvas, pascua, piscinas, metallifodinas, lapicidinas, salinas, alia talia, unde fructus ad erarium redeunt. 713, 5. δίχως μισθοῦντο ἐκδεῖσθαι. qui [nomine heri puta] fundi alicujus domino certam mercedem darent, aut dandam promitterent, pro aestatis unius proventu ex illo fundo edito. 1253, 15. οὗτος ἦν ὁ ὠνούμενος καὶ μισθούμενος ὑπὲρ αὐτῶν. hic loco servorum suorum stipulabatur redemtionem, schloss den Kauf- oder Pachtcontract [closed the contract of purchase, or of lease], et dependebat stipulatam mercedem. 1253, 17. μισθωθεῖσα ὑπὸ Νικαρέτης. Neæra war in ihrer Frau Lohn und Brode [Neæra received board and wages from her mistress]. 1382, 9.

μισθοφορὰ] conditio militis mercenarii; quæ erat contemta. οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέγεις. 38, 1.

μισθοφορεῖν] μισθοφορήσας παρ' ἐκείνου. 669, 6.

μισθοφόρος] μισθοφόρων ἀνδρόπτων ἔργον ποιοῦντες λήσομεν. 661, 7.

μίσθωμα] τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα. die Miethe war nun aus [the time of hire was over]. ea res perfecta jam erat, ob quam Æschines operam suam Philippo mercede addixerat. 379, 20. p. 713, 4. pro μισθώσιμα dant alii libri μισθώματα.

μισθώσιμος] τὰ μισθώσιμα μισθοῦσθαι. vectigalia reip. elocabilia, quæ quotannis, aut tertio, sextove quoque anno hastæ subjiciuntur, et plus licentibus a τοῖς πωληταῖς addicuntur, redimere. 713, 4.

μίσθωσις] Pacht [rent], merces annua e condicto, vel pacto præstanda. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. 960, 8. τοὺς μὲ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῶν τῆς θεοῦ. 1069, 26. μισθώσεως, seu elocationis mensæ numularis exemplum, seu formula. 1111, 6. μισθώσεις τεμενῶν εἰσφέρτειν. 1318, 20.

μισθωτὸς] ἄνθρωποι μισθωτοὶ, ὧν οὐδ' ἂν ἁρπεδεῖον ἕνιοι ὡς οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι. 124, pen. μισθωτὸς καλὸς κἀγαθὸς καὶ δίκαιος γέγονε. 374, 25. κότερα μισθωτοὶ [Taglöhner —day-labourers] ἢ οἰκέται. 1199, 21.

μισονοήτορος. 584, 12.

μίσος, ἐν τούτοις τις ἐκπεπτωκὼς. 121, 9. τὰ μίσος καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2.

μνᾶ] τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλουν [nisi potius ἑκκαίδεκα leg. est] εἰλκυφε. 1231, 13.

μνᾶσθαι. μεμνῆσθαι] συναπάλεσε καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. memoriam gratiæ fortunæ habendæ. 12, 12. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι. 73, 12. ἤσθη τε τοῖς λόγοις καὶ ἐκέλευε, ὅτι μέμνηται αὖ παθών. 1192, 12.

μνασιδωρεῖν] munera diis offerre. proprie, meminisse munerum dandorum. 531, 13. 1072, 24.

μνῆμα] οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας. 297, 15. μνήματος ὄντος κοινοῦ ἅπασι τοῖς ἀπὸ Βουσίλου γεγονόσιν. 1077, 22. οὐ κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου. 1078, 2. μνῆμα ἑαυτοῖς ἰδίᾳ ἐποήσαντο ἀπωθεν τοῦ Βουσιλιδῶν μνήματος. 1078, 3. ᾗ τὸ μνῆμα ἐκποδόμηστον ὁ θεοῖς ἐχθρὸς οὗτος. 1125, 14. τὸ μνῆμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. 1160, 16. τὰ μνήματα παλαιά ἐστι, καὶ πρὶν ἢ ἡμᾶς κτήσασθαι τὸ χωρίον γεγενημένα. 1275, 15. ἴθαφε τούτους εἰς τὰ πατρῷα μνήματα. 1307, 9. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς τὰ πατρῷα μνήματα τοὺς μισθὸν ἐν γένει προσήκοντας τιθέναι ἐάσει. 1307, 12. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. cenotaphium ejus est in Ceramico. h. e. inscriptum est nomen ejus stelæ, exhibenti nomina eorum, quicum in Sicilia occubuissent, ibique sepulti essent, Athenis cohonestati sunt titulo tumuli publici, sed inanis. 1310, 15. τὰς μαρτυρίας τῶν φρατέρων καὶ συγγενῶν καὶ δημοτῶν καὶ ἐν τὰ μνήματα ταῦτά. 1311, 5. μνημεῖον] οὐκ ᾠοῦντο, ὅτι οὐ τοῦ τάφου μνημεῖόν ἐστι τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας. monumentum hoc esse, testamur, ibi conditas esse alicujus vita defuncti exuvias. 1125, 16.

μνήμη] ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην. 273, 19.

μνημονεύειν] οὐδ' εἴ τι συνέβη παρὰ τῶν θεῶν χρηστὸν, μνημονεύουσιν. 12, 15. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων ἀνθρώπων. 1468, 26. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι [id est, ἕως πάρεστι χρῆσθαι τοῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας. 1478, 13.

μνημονικὸς] μνημονικώτατος. 329, 25.

μνημονικῶς] ὡς εὖ καὶ μν. καὶ ἐπιμελῶς περὶ ἑκάστου κατεγράφθη. 1383, 7.

μνησικακεῖν. 257, 15. 258, 12. μνησικακεῖν πρὸς τοὺς Συλλομίνους σώζεσθαι. 259, pen. μνησικακεῖν qui dicendus sit. 685, 7. ἐσώσατε τοὺς Δακεδαιμονίους καὶ οὐκ ἐμνησικακήσατε, citat ex or. pro Corona Minucianus p. 140, 10.

μοῖρα] sors, portio rata, competens, ut hereditatis. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν. 1067, 5. b) modus, ratio, locus, numerus, conditio, τάξις. τὴν ἄγοντα καὶ φέροντα τἀμὰ ἐν πολεμίου μοίρᾳ. non aliter, atque hostis faciat. 639, 25. c) fatum, fatalis necessitas. μοῖραν δ' οὔ τι φυγεῖν ἕτερον. 322, 17. τῶν δημοτικῶν τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται. 1482, 4.

μοιχὸν] λαβεῖν ἐπὶ ταύτῃς ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ, ὁσάκαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι. 1367, 25. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρί. 1367, 2. ἐφ' ᾗ ἂν μοιχὸς ἁλῷ γυναικὶ, οὐκέτ' ἔξεστιν αὐτῇ ἐλθεῖν εἰς οὐδὲν τῶν ἱερῶν τῶν δημοτελῶν. 1373, ult.

μόνος μόνῳ συνῆει. 273, 1. μόνον interdum omittitur. παρακαλεῖν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οὐ λόγους [subaudi μόνον], ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις. 158, 14.

Μόρα] cohors quædam Spartana. τὸν Μόρᾳ κατέκοψεν Ἰφικράτης. 172, 26.

μοσχεύειν] novellos, tenellos stipites ad justam proceritatem educare. 785, 4.

Μουνυχία] οὐκ ἐν Μουνυχίᾳ ἐκαθέζετο. 262, 17.

μουσικὴ] quicquid scite et ingeniose scriptum est, sive soluta, sive ligata oratione. ὑποθέσεις τῆς αὐτῶν μουσικῆς ποιήσεσθαι. 1391, 19.

μοχθηρὸς] μοχθηρὰ τὰ πράγματα ἐν τῇ Βοσπόρῳ καταλαβόν. forum frigidum. schlechte Messe, schlechten Markt, wenig Käufer, wenig Geld unter den Leuten [a bad market, bad fair, few buyers, little money amongst the people]. 909, 21.

μυᾶν] μυῆσαι αὐτὴν ἐβούλετο. 1351, 26.

μυθολογεῖν] τῷ ὑπογυιότερα εἶναι τοῖς χρόνοις οὕτω μεμυθολόγηται. 1391, 21. μυθολογουμένας τὰς Δεσμώρας. 1398, 5.

μύθους λέγειν. me fabulas narrare, h. e. garrire, nugari. 1219, 14. τῶν εἰς μύθους ἀνηγμένων. 1391, 14.

μυθώδης. 641, 19.

Μυλαυδρός. 1251, 5.

μυλὼν] ἐν τῷ μυλῶνι προσῆκεν αὐτὸν εἶναι μᾶλλον, ἢ — 1111, ult.

ὁ μύριοι. senatus Arcadum. 344, 13. 403, 10. μὴ μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους. 45, 12.

μυροπώλιον. 786, 9. 911, 14.

μῦς] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. 1215, 10.

Μυσὸς] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην. 248, 23.

Μυστήρια] εἰς Μυστήρια τὴν γυναῖκα ἄγει ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους. 565, 26. εἰς τὸν ἐφετὸν καὶ τὰ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλῶσῃ. 1351, pen. 1352, 1. ἐπεδήμησαν εἰς τὰ Μυστήρια. ob Mysteria, per eorum occasionem, versarentur in urbe. 1352, 19. τούτου τοῦ μηνὸς [Boedromione] μετὰ τὰ Μυστήρια. 29, ult. ergo Mysteria mense Boedromione agebantur.

μωρία καὶ παιδιὰ τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν. 128, 9. μωρία ἂν εἴη λέγειν. stultum sit id docere, quod nemo nesciat. 397, pen.

N.

ναυαγεῖν] ἐπαυάγησαν οὐ πόρῥω τοῦ ἐμπορίου. 910, 7. 933, 11. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἐπιπλοῖς ἀγῶσι παρίσχηται τὰ ναυαγοῦντα. currus eversi et confracti. 1410, 10.

ναυαγία] ὅσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον αἰτιῷτο ναυαγίας. 293, 5. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσαν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε. 910, 24. τούτοις δ' οὐδὲν προσήκει τῆς ναυαγίας. neque navis, neque mercium naufragio corruptarum quicquam ad eos pertinere. 934, 3.

ναυαρχεῖν πλοίων. 251, 3.

ναυκλήριον] ὃς μέγιστα τῶν Ἑλλήνων κέκτηται ναυκλήρια. plurima navigia, merces mercede per mare vectantis. 690, ult.

ναύκληρος] ὅσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πράξαντα τῆς ναυαγίας αἰτιῷτο. 293, 1. οὔτε ναῦν, οὔτε ναύκληρον, οὔτ' ἐπιβάτην ἐστὶν ἀναχθῆναι, τὸ τῶν δανιζόντων μέρος ἂν ἀφαιρεθῇ. 922, 12.

ναυκραττικὸς] v. χρήματα. 703, 15.

ναῦλον] onera navis, *die Fracht, das Guth* [*the freight, the cargo*], merces navi impositæ. 882, 13. δεδανικὼς ἐπὶ τῷ ναύλῳ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ. 933, 22. τὸ ναῦλον τῶν ξύλων φαρασχεῖν. vecturam, h. e. mercedem vecturæ, tiguorum. 1192, 3.

ναυμαχεῖν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. 297, 13.

ναυμαχία] τὴν περὶ Νάξον ἐπίκλην ναυμαχίαν Χαβρίας. 172, 27. ναυμαχίᾳ τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιπλῶντα. 1230, 15.

ναυσωγεῖν] αἰτεῖσθαι ναυσωγήσασθαι μεταξὺ πλοῦς. rogare veniam navigia ædificandi. 219, 11. et 21.

ναυσωγήσιμα ξύλα. 219, 17.

ναύτης] ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem fert menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμάς. 1231, 11. ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτῃ. 801, 13.

ναυτιῶν] Schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 56. a. 39. citat hunc e Demosthene locum, quem non reperio: ὅσπερ γὰρ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὄντες, ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ τῶν κυμάτων ταρασσόμενοι ναυτιῶσι, καὶ ἀηδῶς [nam sic leg. est, non ἁπλῶς, quod est excusum] ἀφορῶσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὕτω καὶ ὁ δῆμος ναυτιᾷ καὶ ἱλιγγιᾷ ἀφορῶν πρὸς τὰ πράγματα.

ναυτικὸς] ναυτικά. sortem pecuniarum, in fœnus nauticum datam, seu creditam in naves, sub conditione fœnoris nautici præstandi. *auf Bodmerey* [*on bottomry*]. 816, 26. ναυτικὰ συγγραφαί. 932, 4. ναυτικὸν ἀνειλόμην [id est, χρήματα ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ]. 1213, 3. τόκους ναυτικοὺς ἐωράττετο ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων. 1288, 11. τὸ ναυτικὸν [scil. πλήρωμα], copiæ navales. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παῦσόμεθα, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπόλητο. 597, ult. ὁρῶν τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον. 260, 9.

ναύλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκείνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου. 788, 23.

ναυλίας] pro eo, qui in opere suo gnavus, sedulus, robustus, strenuus, acer est. ἐν τίσιν οὖν σὺ ναυλίας, καὶ πυκνὰ λαμπρός. 329, 23.

ναυσιᾶσθαι] juveniliter se jactare in pollicendo, præter id, quod quis vere vult, et sibi permissus, ambitione nulla stimulante, sit daturus. καί τι καὶ ναυσιασαμένου τοιοῦτον, ὡς οὐδὲν οὐ ποιήσει. 401, 24. ναυσιᾶσται καὶ περῖδὲ ἐρεῖ. 416, 23. ὥσπερεὶ κεφάλαιόν ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ πεπαιγνυμένοις ἐπῄδηκε. 520, pen. οὐδ' ἐπαναιᾶσατο τοιοῦτον οὐδέν. 536, 26.

ναυτικὸς] μέγα καὶ ναυτικὸν φρόνημα λαβεῖν. magnum, præclarum. 37, 10. 173, 23. 579, 9. ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ ναυτικὰ αὐτῶν ἐστί. 1267, 25. οὐ γὰρ ἡγεῖτο λαμπρὸν, οὐδὲ ναυτικὸν οὐδέν, οὐδ' ἄξιον εἶναι θανάτου. 557, 26.

νηβρίζειν] hinnulum agere, h. e. hinnuli pelle indutus per semitas discursitare in sacris arcanis. 313, 16.

νήλατα] genus placentarum. 314, 1.

νῆνις] ἐπειδὰν ἐξενεχθῇ ὁ νῆνις. 1071, 10.

νῆμαν τιμᾶς. 500, 7. 685, ult. νεμεθεῖσα οὐσία. 956, 12. συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νήμασθαι μέρος. concessisse, ut quadrans hæreditatis solummodo sibi attribueretur. 996, 14. ὅτι νενεμημένος εἶη. sibi patrimonium esse cum fratre her-

ctum seu divisum. 1149, 22. ἐπειδὰν δὲ νεμηθῶσιν [scil. οἱ Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλάς]. 1380, ult. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὃς ἐβούλετο ἔπεμπε τὸ τέλος. 1395, 20.

Νέμεος Ζεύς. 552, 5.

νεμεσᾷν] succensere, stomachari, increpare. 506, 14. 1123, 10.

Νεμέσια] sacrum, quod Manibus defunctis placandis fiebat. εἰστιγκούσης τῆς ἐμῆς γυναικὸς εἰς τὰ Νεμέσια τῷ πατρὶ μενᾶν ἀργοῦν. 1031, 13.

νεόκλουτος. 218, 8.

νέος] πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι. juniores, quam ea sunt acta, de quibus contenditur. 242, 15. οἱ νέοι γὰρ ὑμῖν δι' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα ἔσονται βελτίους. 432, 24. λέγεσαι, ὡς καὶ σὺ τότ' ἦσθα νέος, καὶ τὴν ἡλικίαν εἶχες, ἣν ἡμεῖς νῦν. 1490, 24.

ὁ νεότης οὔτε τῶν αὐτῶν ἐστι λόγων τῷ γήρᾳ, οὔτε τῶν ἔργων. 796, 22.

νεῦρον] οὐδὲν ὄφελός ἐστι φίλους μὴ νεῦρα ἔχούσης ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας. 432, 10.

νέφος] παρελθεῖν ἐποίησε τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον ὥσπερ νέφος. 291, 13.

νεώριον] δίκα τόσους τῶν νεωρίων. 184, 2. ἐπαγγειλάμενοι Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν. 271, 8. νεωρίων ἐπιμελητής. 612, 21. ἐν νεωρίῳ διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολόν. 918, 9. σκεῦν οὐ λάβοιμι ἐκ τοῦ νεωρίου. 1218, 3. σκεῦν ἐν τῷ νεωρίῳ οὐχ ὑπῆρχε ταῖς ναυσίν. 1145, 4.

νεώσοικοι] νεοσοίκους οἰκοδομεῖται. 80, 19. 184, 3.

νεωτερίζειν] νεωτερίζῃ δέ τι καὶ κινῇ πρὸς ὑμᾶς. 664, 9.

νεωτερισμὸς] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ. 215, 26.

νεωστὶ τεθνάναι. inulto. 639, 6. νεωστὶ φάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, ὅ,τι ἂν φάσχῃ, πλὴν θανάτου. 1374, 7.

νῆσος] εἰσί μοι, ζουλεύσθε, ἔφη, Θηβαίους ἔχοντες ἐν νήσῳ. 108, 14. εἶλε δὲ τῶν νήσων τούτων τὰς πλείστας. harum insularum, quas vos omnes nostis, et pæne cernitis vestris oculis subjectas, Cycladas, et reliquas Græciæ circumjectas. 480, 7. pari modo Philostratus p. 663, 3. ἐν τῇδε τῇ Τροίᾳ, ubi oratio gestu est adjuvanda et manu demonstrandus locus; item p. 666, 1. ejusdem: εἰς Ἐλεοῦντα τοῦτον. ἐν Μακάρων νήσοις. 1400, 1.

νήφειν] ὑπ' ἐχθροῦ νήφοντος ἔωθεν. 538, 16.

νικᾶν] νικῶν δὲ ὁ πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συναίσειν. 55, 6. νικῆσαι ζῶντα, vincere sic, ut victus tamen in vivis maneret, οὐκ ἀποκτεῖναι. 637, 17. ἐνίκησε τοῦ κλήρου [scil. τὴν δίκην]. 1059, 16. ἐνίκησε τοῦ κλήρου πάντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ. 1059, 21. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο. 1060, 7. ᾇδε τοὺς ἀλεκτρύονας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας. 1259, 21. Ὀλύμπια νικήσας παῖδας στάδιον. 1342, ult. ὅτι ἐνίκα τὰ Πύθια τεθρίππῳ. 1356, 5. ἐμοὶ δικαίως οἱ πλουτοῦντες ἐν τάξει [id est, ἐν παρατάξει, in acie]. τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέσχεν, νικᾶν δ' ἀμφοτέρους ὁμοίως. 1394, 22. τὸ πάντα τρόπον ζητεῖν νικᾶσαι [in concionibus atque deliberationibus de rep.] δυοῖν θάτερον, ἢ μακίας, ἢ κέρδους ἕνεκα, ἰσοταδαίστων φύσεως ἂν εἶναι. 1436, 18.

νίκη] ἡ ἐν τοιούτοις ἥττα καλὴ καὶ σωφρόνουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται. 1486, 3. b) Victoria, dea, vel simulacrum ejus. οἱ τὰ ἀκρωτήρια [ut e. c. alas, manus] τῆς Νίκης σκευοπλάσαντες. 738, 14.

νικητήρια] præmium victoriæ. 1233, 1. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. de spoliis et manubiis partem vos ipsis esse donaturos, victoria potitos. 1467, 1.

νόθος et νόθη] νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων. 1067, 13. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ. 691, 18. καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [scil. στρατεύουσι] εἰς Κυνόσαργες. 691, 19. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις [adversariis meis] κληρονόμοις εἶναι πάντων τῶν ἐμῶν. 1315, 7.

νομὴ] divisio, cretio hereditatis. 948, 10.

νομίζειν] opinari. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν [e patribus illis, quorum liberi existimantur esse] ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες. 1022, 15. b) certo scire, vel constitutum decretum penes se habere. πάνθ', ὧν ἄνευ οὐδὲ ζῆν ἄξιον ἦν Ἰφικράτει, νομίζων ἀποστέρησιν. 665, 5. c) ritu vetusto sancitum, ratum, usitatum habere. ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον. 1077, 25. τὸν νομιζόμενον λόγον εἰπεῖν. orationem habere, ex lege et ritu vetusto habendam. 1388, ult. τὰ νομιζόμενα, justa, quæ defunctis Manibus fieri jus et fas est. ἐπειδὰν τὰ νομιζόμενα αὐτῷ φέρωσιν. 308, 2. ἐπειδὰν ἀποθάνωσιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχωσι, παρασκευάζουσι. 733, pen. τὰ νομιζόμενα γίνεται τοῖς θεοῖς εὐσεβῶς. 1370. 23. τῶν νομιζομένων τυγχάνουσιν ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ. 1399, 21. d) præ se ferre. νομίζων μητέρα ἐξ ἀρχῆς, eandem edere, appellans, pro mea matre ferens, quam a principio sortitus fui, καὶ οὐχ ἑτέρας μὲν ὤν, ταύτης δὲ προσποιούμενος. 1314, 18.

νόμιμος] ἐκεῖνά τε τοῖς ἐκεῖ νομίμοις, ἡμεῖς τε τοῖς παρ' ἡμῖν, τὰς δίκας ἐλάμβανον. 79, pen. νόμιμος πόλεμος καὶ προφανής. 123, 22.

νόμισμα] est quodcunque a lege imperatum, ritu vetusto probatum, usu contritum, ratum atque legitimum convenienusque ab omnibus habetur. τοῖς τὸ νόμισμα, ex, pecuniam, qua cives omnes

ultuntur, διαφθείρουσι θάνατός ἐστιν ἡ ζημία. 508, 14. 765, pen. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι τοῖς ἰδιώταις εὐχημένον, τῶν ἴδιων συναλλαγμάτων ἕνεκα, τοὺς δὲ νόμους τῆς πόλεως ἡγεῖται νόμισμα εἶναι. 766, 4. ὥσπερ, εἰ νόμισμα ἐκρίνετο, οἱονεί τι ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν φήθητε. 1442, 6.

νομισθείσας ratio, Athenis usurpata, exponitur p. 705, 17.

νομοθετεῖν] qua ratione Solon præceperit. 485, 6. sqq. βούλομαι δ' ὑμῖν, ὅσως ἐν Λακεδαίμονι νομοθετοῦσι, διηγήσασθαι. 743, ult. νομοθετῶν αὐτὸς αὑτῷ. 1286, pen. νομοθετεῖτε ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἐμπορίου. 1297, 7.

νομοθέτης] νομοθέτας καθίστατε. 31, 10. Σόλων οὐδὲν ὅμοιος ἂν τούτῳ νομοθέτης. 601, 6. ὁμοίως γε νομοθέτης Σόλων καὶ Τιμοκράτης. 733, 17. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι. 808. 16. τῶν πόλεων ταύτας ἂν ἴδοιμεν ἀρίστα οἰκουμένας, ἐν αἷς ἄριστοι νομοθέται γεγόνασι. 108, 13. b) Nomothetæ, peculiaris magistratus Athenis, de vetustis legibus antiquandis et de novis ferendis statuens. 706, 22. sqq.

νόμος] in prædicatione legum, hoc est juris, sive naturalis, sive scripti, sive ejus omnis, quod recte et ordine fit, pœne tota versatur oratio in Aristogitonem secunda. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος —φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. νόμος πᾶς ἐστὶν εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων. 774, 18. ἔρά τις ἡμῖν λοιπὸς νόμος (conf. scripta sub v. λόγος). πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων πολλάκις εἰσὶν ἐψηφισμένοι τοῖς νόμοις χρῆσθαι τοῖς ὑμετέροις. 765, 7. τοὺς νόμους ἴδωσι περὶ τῶν ἀδικημάτων, ἐφ' οἷς ἄδικος τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδίκοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις, citat Schol. Hermog. p. 88. τίθ' ὑμεῖς τοὺς νόμους ἔχοντά μι πλησίον ἡγεῖσθαι παρεστῶναι. 575. 15. νόμισμα τῆς πόλεως ὁ νόμος. 766. 4. lex est alia naturalis, alia civilis, seu scripta. οὐ μόνον παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον. 639, 23. οἱ νόμοι τίθενται δυοῖν ἕνεκα. ut injuriæ et prohibeantur, et pœnas dent. 774, 25. εἴτε οἱ νόμοι φάντες τοῦ δικαίου ἕνεκα καὶ τῆς τῶν χρηστῶν σωτηρίας τίθενται. 1480, 18. ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σωφρονικὸν εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν. 808, 17. τὸν ὅλον κόσμον — νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. opponitur consuetudini. τὸ ἔθος νόμον ποιεῖν. consuetudinem valgarem in vim legis transferre, h. e. quod existimarem, ab omnibus quod fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque legem scriptam. 414, 8. νόμοις οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν. juxta leges. 665, 27. ὃν ἂν αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῇ φύσει δῶλος ᾖ καθ' ἑτέραν ἔχων, τούτου τυγχάνειν πας' ἑκάστου δίκαιός ἐστι καὶ αὐτός. *wie man andern begegnet, das muss man auch von andern gewertigen und sich gefallen lassen* [according as one treats others, that must one also expect from others and put up with it]. 794, 14. οὓς ἂν ἑλὼν τις πολέμου νόμῳ. pro more, vel jure belli, prout in bellis fieri solet, et fas est. 41, pen. νόμοι αἰκίας [id est, περὶ αἰκίας] et ὕβρεως. 525, 14. διαιτητῶν. 544, 14. 545, 2. ἐπικλήρων. 979, pen. ἑταιρήσεως. de fornicatione. 599, 24. λοιδορητῶν. 1264, 11. ὕβρεως. 525, 14. 1264, 10. νόμος αἰσχρὸς ὅταν κύριος ᾖ, ἁπάσης τῆς πόλεως ὀπαδὸς ἐστιν. 764, 1. Σάνατον ζημίαν ἀρκεῖναι, ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται. 807, ult. οἱ πυρροὶ νόμοι βλάπτουσι τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένας πόλεις. 471, 25. τυγχάνειν τῶν νόμων. seu beneficio legis potiri, seu pœna legitima affici. adipisci ea, quæ jus civile cuique pro ejus merito tribuit. 1061, 15. ἀγαπῶσιν ἡμῖν, ἐάν τις ἡμᾶς ἐξ τῶν νόμων [id est, τῶν ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένων] τυγχάνῃ. 1089, 12. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστί σοι. hæc fœmina de jure tua non est, nullo pacto, nullo titulo juris, ad te pertinet. 1160, 22.

νοσεῖν] Θετταλοὶ νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι. discordiis et simultatibus inter se laborant, nolunt legibus, aut magistratibus parere. 22, 7. πρὸς νοσοῦντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ τεταραγμένους προσφέρῃ. 123, ult. αἱ δὲ πόλεις νοσοῦσι. 240, 27.

νόσημα δεινὸν ἐμπέφυκεν εἰς τὸν Ἑλλάδα. 424, 3. τοῦ μὲν [φθόνου puta] νοσήματος ὄντος. 1481, 12.

νουθετεῖν] ὥστε οὐδὲ φαδὲν νουθετήθη. 798, 9. τὸ μὲν οὖν νουθετεῖν τοῦτον μασία. 798, 17. ὁ δῆμος ἅπας τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν νουθετεῖ δορύβους. 798, 19. οὐδὲν ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς [subaudi ἐπίδηλα] ἀκοῦσαι [subaudi οὕτως ἰσχυρὸς καὶ μεδύμνας] νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς [scil. ἀκούετε] τὰ μὴ προσόντα [scil. ὑμῖν] καπῶς ἀκούοντες. 1453, 25.

νουμηνία] ταῖς νουμηνίαις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες. 799, ult.

νοῦς] τοιοῦτον ἴσχυσε νοῦν. 185, 4. νοῦν ἴσχειν ὀφείλετε. 1452, 16. τοῦτ' ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν χρέφαι. 1463, 2.

νῦν] pro ἐναγχος, nuper, novissime. 561, 20.

νυξ] ἦξω μέσων νυκτῶν ἐπαίσων εἶναι τὴν ἄραν. negotium ultra mediam noctem extraxerunt. 1265, 3.

Ξ.

ξαίνειν κατὰ νώτου πολλὰς [scil. πληγάς]. 403, 3.

ξενικεῖν] πάντες οἱ ξενικοῦντες οὗτοι. 665, 25. ξενικῶν ὄχλου καί τινων ἄρχειν στρατιωτῶν. 669, 3.

ξένη] regio peregrina, solum extraneum, quatenus patriæ opponitur. ἐπὶ ξένης περιῶν ἐρῶμαι. 1484, 5.

ξενία] exceptio hospitis epulo hospitali. ἐπὶ ξενίαν καλεῖν. 81, 19. b) conditio peregrini Athenis commorantis, præsertim qui pro cive se gerat. οὐδὲ γὰρ αἱ ξενίας ἀλισκόμενοι ἀγαναπτῶσιν ἐν τῷ εἰκάματι τούτῳ ὄντες. 741, 19. ξενίας γραφὴν φεύγοντα. 1481, 18. εἴ τις αὐτὸν ξενίας γράψαιτο. 1020, 23. c) necessitudo amicitiæ cum peregrino contracta. ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ἐμοὶ ἀναιδίζων ἐγὼ σὰ ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιοῖ; 242, 20.

ξενίζειν] τοὺς παρὰ φιλίππου πρίσβεις ἐξένισα, καὶ πάνυ γε λαμπρῶς. 414, 10. b) peregrinum quid in sermone sonare. διαβεβλῆσθαί μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένιστ. 1304, 6. et 11.

ξενικὸς] ἐξ οὗ δ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ [scil. στρατεύματα] ὑμῖν στρατεύεται. copiæ mercenariæ, aliunde conductæ. 46, 25. μὴ ξενικὸν στόλῳ συστήσωνται. 186, 23. εἰ ξενικὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num contributiones eas dependerit, quæ peregrinis Athenis commorantibus dependendæ sunt pro jure incolatus. 1309, 5.

ξένιον] ξένια dona hospitalia, citat e Dem. Poll. III. 59.

ξενολογεῖν. 1019, 12.

ξένος] ξένοι. milites mercenarii. 15, 24. 23, 2. b) amicus extra urbem. οὔτ' ἰδία ξένος αὐτῶν οὐδείς ἐστί μοι. 194, 19. c) peregrinus Athenis commorans. ξένον μηδένα ἀγανίζεσθαι βουλόμενοι. 532, 17. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. εἰ νόῳ, ἡ ξένος ἦν, ἐξὴν τούτοις πληρονομεῖν τῶν ἐμῶν φάντων. 1315, 8. ξένη γυναικὶ συνοικοῦντα παρὰ τοὺς νόμους. 1349, 13: lex de conjugiis cum peregrinis. 1350, 17. sqq. ξένον ἐάν τις ἐκδιδῷ ὡς ἑαυτῷ προσήκουσαν. 1363, 4. εἶδεν ἃ οὐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾶν ξένην οὖσαν. 1369, 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένον καὶ δοῦλον ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι. 1374, 2. πρὶν τοὺς ξένους εἰσιέναι. 1375, 19. ergo non prius in forum admittebantur peregrini, quam concio discessisset.

ξενοτροφεῖν. 157, 11.

ξηραίνειν. 1278, 22.

ξυλαγεῖν] materiam e Macedonia in portum Atticum advectam in domum suam inducere. 376, 2.

ξύλον] collare ligneum, tormentum servile. 270, 9. b) lignum quodcunque. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδαρος — ἐμπεσὸν κατάξῃ. 645, 15. ξύλα κλίνια. 816, 19. c) mensa, vel taberna numularii in foro sita. 1111, 22.

O.

ὁ, ἡ, τὸ] ἴδιοι γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 128, 17. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐκείνου, οὐκ ἂν ἀπόθοιτο. 308, 3. τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα παρ' ἐμοῦ. 560, 18. τὸ μὲν, pro ὥστε μέν. ἀφεῖναι τὸ μὲν δανάτῳ ζημιῶσαι. 688, 27. οὐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὲν οὐ ποιητὰς εἶναι. 722, 26. Iphicrates dictitabat δεῖν τὸν στρατηγὸν προσαιρεῖσθαι κινδυνεύειν, ὅπως μὲ τὰ καὶ τὰ γένηται, ἀλλὰ τὰ —. 1457, 16. τὸ βέβαιον τοῖς ἀδικοῦσι καὶ συναφαντεῖν προπαιρέτερ. id quod est facta facillimum. 904, 10. b) ὁ initio sententiæ, pro δέ. 368, 12. 779, 13. c) pro οὗτος. πάσιν ἐν τῷ τόπῳ, pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 565, 25.

obliqua oratio. v. judicem grammaticum.

ὀβολὸς] τῶν δυοῖν ὀβολοῖν πάντες μίμνουσιν. pecuniæ theatricæ. 169, 1. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος, ἢ δυοῖν ὀβολοῖν, ἀξίους εἶναι. 169, 2. ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἰδιάσειεν ἄν. 234, 24. διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους. 918, 9. τὴν δὲ δραχμὴν καὶ χοᾶ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς τὸν δῆμον ὥσπερ δουλεύοντα διάγουσι. 1459, ult.

Ὀξυμισπέτρη] epithetum Minervæ. 421, 27.

ὄγκος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον τῶν πραγμάτων ἐπαναφέροντες. 154, 20.

ὄδε] τάδε. res, opes, majestas, libertas, Græcorum, præsertim Atheniensium. 134, 4.

ὁδοιπορος. 489, 6.

ὁδοιποιεῖν] ἐμπεσὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμαίνετο καὶ μᾶλλον ἐδοκοῦσι. viam sibi patefaciebat. 1274, 27.

ὁδός] via quæcunque, seu publica, seu privata, seu proprio sensu, seu translato. τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν ἀσφαλῆ παρασχήσει. 51, 19. τίς ποτ' ἐλπὶς ἦν τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμμάχων καὶ φίλων [subaudi, ἡμῖν ὄντων] εἶναι φιλίαν. 448, 21. ἐὰν πολλὰς ὁδοὺς δῷ διὰ τῶν νόμων ἐπὶ ὠδικηκότας. 601, 18. εἰ κατεσβέσαμεν, ἦν ἐπ' ἐμοὶ ἕλθειν ὁδόν. 702, 1. ἐφ' ἑκάστην ἀφαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων. 712, 3. τῶν περὶ ὁδοῦ τι πραιδοῦσι. in itinere vestro proficiatis. 1443, 20. τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα. semitas, vias publicas. 175, 3. ἐν ὁδῷ καθελών. in via publica. 637, 2. εἰς τὸν ἐπὶ ξένα ὁδὸν ἐλθόντες. in semitam vel angiportum proximum. 1157, 13. b) mensura distantiarum locorum inter se. τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης. 293, 13. c) processus, Gang [course, progress]. ἐὰν ταῦτα οὕτως εἰς ὁδὸν καταστῇ. hæc ubi semel fieri cœpta, et velut in viam immissa fuerint. in den Gang gebracht, oder gekommen [set agoing, set afloat]. 184, 16. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾶν δεῖ. man muss es seinen Gang gehen lassen [one must suffer it to take its course]. 772, 18. d) ratio. modus. ἁπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν περὶ τῶν δικαίων διαλέξεται. 263, 23. ἐξ ἀρχῆς

ἀδὺς τὸν ἀρδὸν καὶ δικαίαν ἰδὲν τῆς πολιτείας εἰλόμην. 332, 4. τοῖς παροῦσι ἔσως μὲ διάσουσι δίκην, ἰδὲν δείκνυσι. 733, 20.

ἰδυπρὸς] εἰς τὸ μᾶλλον λυσιτῶσθαι πάντων ἰδυπρότατον. 1471, 4.

ἰδύρεσθαι] ἀποφῶ, τί φῶτον ἰδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν. 1470, 12. ἰδύρεσθαι παρ' ὅλην τὴν ἱστιοτολίν. 1473, 18. αὐτός ἐστιν ὁ τὰ Θηβαίων ἰδυρόμενος πάλη, Hermogenes citat p. 256, pen. et p. 351, ult.

Ἴδιον] ab eo inde temporis articulo, quo —. 371, 4.

ἰδώνιον] ἰδώνια. *Segeltücher* [*sail-cloths*]. 1145, 6.

οἴδημα] *Schwulst* [*swelling*]. 1260, 18.

οἴεσθαι] αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἂν φθόνος ταῦτα γενέσθαι. 128, 15.

οἰκαδε] τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς λαμβάνοντες οἴονται οἰκαδὲ λαμζάνειν. ultro sibi delata, quasi domum missa, gratuita esse, non mercedem operæ seu jam præstitæ, seu adhuc præstandæ. 80, pen. 157, 6. οἰκαδὲ ἀποφέρεσθαι τὸν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν. 409, 22.

οἰκεῖν] οἱ χωρὶς οἰκοῦντες. 50, 22. ἢ ἐκείνους μὲ δεῖν ἐν Ὀλύνθῳ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ. 113, 14. οὕτως ὑμῖν ἀπρίβασαν, ἔστε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προελθόντα εἰπεῖν. 117, 23. πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις, ἢ τῶν προγόνων παραδόντων, ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταστάντες. 164, 27. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν [scil. χώραν, hoc est πολιτεύεσθαι] νόμους. vitam civilem domi, in patria agere juxta præscriptum legum. 665, 27. οἰκίσονται ἡ πόλις, pro οἰκηθήσονται. 1341, 20.

οἰκεῖος] τὴν οἰκείαν καὶ τὴν ὑπαρχουσαν ἀδελῶς παρεκόμισεν. 16, 18. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκεῖα χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει. 168, 7. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γεφφῇ λόγος. 245, 3. οὐδέν μοι πρὸς τούτους οἰκεῖον, οὐδὲ κοινὸν γέγονε. 414, 25. οὐ τοὺς γεγραμμένους μόνον νόμους, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα ἀναγκαῖ. 1117, 25. οἰκείους εἶναι τοὺς ναύτας τῆς τριήρους τῆς ληφομένης τὸν στέφανον. pertinere nautas ad eam navem, ejus esse, non alius, vel in ea mansisse, non illinc discessisse. 1233, 9.

οἰκειότης] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἴφη βεβαιοῖν. non verba certis et firmis argumentis caritates approbare. verba non esse testes mentiri nescios voluntatum. *dass der oder jener mein Bruder, mein Schwager, mein Vetter heist, das ist darum noch lange kein Beweiss, darum nach keine giltige Bürgschaft dafür, dass er auch mein Freund sey* [*that any one is called my brother, my brother-in-law, my cousin, is yet far from being a proof, is still no sufficient pledge, that he is my friend also*]. 237, 11. libertas et fides in loquendo atque monendo, docendo, cohortando, corrigendo, quæ cernitur in familiaritate. 773, 15. οἰκειότητος ταύτης προσγεγομένης. 814, 27. οἰκείτι τὴν κατὰ τοὺς νόμους οἰκειότητα ἵλιεσθαι ἑαυτῷ. 1088, 15. τὴν γὰρ τῆς οὐσίας οἰκειότητα, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων, διατήρεις. operam dabas, ut substantiæ quidem, non autem eorum, qui vos adoptassent, necessarius haberere. b. e. pluris faciebas, te compotem hæreditatis esse ab illis relictæ, quam necessitudinis jura observare. 1088, 22.

οἰκιεῦν] ὁ μόνον ἴθος, οὐχ ἅπασιν, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκιοῦσθαι πέφυκεν. 1402, 22.

οἰκίτης] οἰκίτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἴχων. 313, 13. πῶς γὰρ δίκαιον ἐν οἰκίτου σώματι ἢ δύο ὁφληκέναι τάλαντα, ἢ τὸν συκοφαντοῦντα μηδὲν ζημιοῦσθαι. 978, 15. τίς δ' ἂν οἰκίτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ. 981, 11. οἰκίτης ὑμῶν εἰ ἦν, οὐ πολίτης. 1048, ult. οἰκίτην διάπυον τρέφειν. 1359, 14.

οἰκίτωρ ἐν Σκύρῳ. domicilium haberet in Scyro, non ut civis, *nicht als ein Landeskind* [*not as a native*], sed ut inquilinus, adventitius. 1236, 22. conf. p. 1238, 23. ubi μίτοικος appellatur.

οἴκημα] œcus, camera, *Zimmer, Cammer, Behältniss* [*an apartment, chamber, conservatory*], apotheca, cella, ubi frumentum, oleum, vinum, ligna, alii tales rei rusticæ proventus reconduntur. παρεσκευασμένην τὰ οἰκήματα. 1040, 20. 1041, 12. ὃν ἐξῆγεν ἐκ τῶν οἰκημάτων σῖτον καὶ οἶνον καὶ τἆλλα, ἀφελὼν ἀπὸ τῶν δυεῖν τὰ σημεῖα. 1044, 25. b) carcer. 789, 2. εἰς τὸ οἴκημα ἂν ἦσι. 890, 13. καταδησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. impetraturus, effecturus, ut magistratus nos in carcerem conjiciat. 1284, 2.

οἰκία] gens, genus, familia. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησεν. adversus tyrannos Thessaliæ, totamque eorum prosapiam et cognationem. 22, 8. γένος et οἰκία differunt. γένος sunt liberi, et descendentes necessarii: οἰκία adscendentes et collaterales. 642, 15. οἰκίας ἦκεν δύο. *er hatte eine doppelte Haushaltung, oder Wirthschaft* [*he had a double household, or establishment*], duas uxores una, binosque liberos et geminam rem familiarem. 1002, 13. εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν· οὐ γὰρ ἐγίγνετο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου. 1157, 16. ὅσωπερ οἰκίας καὶ πλείου τὰ πάτριθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. 21, 4.

οἰκίδιον. 1319, 12. 1358, 6.

οἰκίσκος] κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τυχῇ. 258, 20. Sic appellabant Attici, teste Harpocr. cavearn avicularem, *einen Vogelbauer, Taubenschlag, Hühnersteige* [*a birdcage, dovecot, henhouse*]:

quamquam ipse hanc interpretationem improbat. οἰκίσκη ex orat. in Olympiodorum citat Julius Pollux IX. 39. sine dubio designavit p. 1170, 26.

οἰκοδομεῖν] εἰρήνην, τὰς τῶν συμμάχων τείχη καθηρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν φρίσβων οἰκίας οἰκοδομήσασαν. 429, 17. οἰκοδομεῖ λαμπρῶς. 566, 7. εἴ τι τῶν δημοσίων οἰκοδομοῦμεν. auf gemeinem Grunde und Boden bauen [to build on common ground]. 1275, 7.

οἰκοδόμημα] οἰκοδομήματα καὶ πάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν. 35, 15.

οἴκοθεν εἰς τὸ θεσμωτήριον ἕλκεσθαι. 610, 15. 752, 22.

οἶκος] οὐδ' ἂν οἴκοι μένειν βεβαίως ἠξίου. 70, 10. ἐξ ἑτέρου γὰρ οἴκου ἦν. 1058, 18. ἐπιμέλειαν ἐποιησάμην τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγγίου, ὅπως μὴ ἐξερημωθήσεται. 1075, 18. χωρὶς ἕκαστος ᾤκει τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἔχων, καὶ ἐκγόνους ἑαυτοῦ ποιούμενος. 1056, 4. οἶκοι [substantiæ, facultates, patrimonia] ταλαντιαῖοι, ἢ δυτάλαντοι καταλιφθέντες, ἐκ τοῦ μισθωθῆναι διωλάσιοι, ἢ τριπλάσιοι γεγόνασι. 833, 23.

οἰκότριψ] φθόρους ἀνθρώπους οἰκότριβας. 173, 16. οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντας. 173, 17.

οἰκουμένη] terra a Græcis habitata. οὔτ' ἐν τῇ οἰκουμένῃ αἱ δωρεαὶ ἴσονται. 85, 18. τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον μέρος. 1399, 26.

οἰκουρεῖν] φόβον παρασκευάζει ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον. 1374, 14.

οἰκτρὸς] πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς, 361, 24. οἰκτρότατον πάθος ἡμῖν ἂν συμβαίη. 1300, 7. πῶς οὖν οὐκ ἂν οἰκτρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἴην. 1312, 17.

οἶμαι] æquivalet Latino, credo mihi, aut ni fallor. ἀλλ', οἶμαι, συκοφαντεῖς. 961, 7.

οἶμαι] Χαρίδημον οἶμαι. 690, 23.

οἰμώζειν] πονηρῶν ταῦτα σοφιστῶν καὶ οἰμωξομένου. 938, 1.

οἰνάριον] villum vile, contemnendum. 933, 24.

Οἰνεῖδαι. 1398, 15.

Οἰνόμαος ἀρουραῖος. 307, 25.

οἶνος] εἰς τὸν Πόντον εἰσάγεται ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς τόπων, ἐκ Πεπαρήθου, καὶ Κῶ, καὶ Θάσιος, καὶ Μενδαῖος, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τόπων πανταχοῦ. 935, 7. τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον. den Eymer zu 12 Drachmen [at 12 drachms the kilderkin]. 1045, 4. οἴνου κεράμιον Μενδαῖον [pro Μενδαίου.] 926, 6.

οἷος] ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἷου τε ψεύδεσθαι. 23, 5. οἷός τ' ἦν πείθειν. tentabat, conabatur persuadere. 542, 6. οἷοι φιλεῖν — οἷοι μισεῖν. parati, promti, qui decreverunt amare, — odisse. 770, 13, et 15. οἷος, οὓς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 8. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν. se vincere, a se impetrare non poterat, ut sententiæ latæ acquiesceret. 1032, 8. οἷος ἦν ἐκπλέῖναι. paratus erat, accingebatur, instituebat, meditabatur eum in jure persequi. 1086, 21. οἷος οὖν εἰμὶ [paratus sum, nil vereor, nil conotor] καὶ ἐγὼ ἀξιῶν λαμβάνειν. 1239, 1. b) exempli causa. εἴ τις ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀνὴρ, οἷος ἔμπειρος πολέμου. 23, 7. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. præstat ipsa legis verba audire. 529, 11. οἷον [exempli causa] βασανίζειν οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν. 1106, 8.

οἴχεσθαι] ἐκ τούτων ἐκείνους ᾤχετο λαβών. his artibus eorum animos sibi obstrinxit, et quoquo voluit, impulit, ut si quis rem quamcunque sui juris suffert et avehit quoquo vult. 239, 16. ᾤχετ' εὐδὺς ἀφιών. 246, 18. ὥσθ' ἅπαντας ὑμᾶς ᾤχετο λαβών. 347, 10. ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος. 416, 25.

οἰεσθαι] hominem occurrentem sibi velut infaustum devitare, de via decedere. ὃν οἰεσθαι δ' ἄν τις ἰδὼν μᾶλλον, ἢ προσειπεῖν βούλοιτο. 794, 5.

ὀκνεῖν pro δεδιέναι] ὀκνῶ, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. 14, 10. 23, 17. ὀκνῶ, μὴ δόξω περιῤῥῆσθαι λόγους. 270, 16. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐδὲ ὑπολογισάμενος. 294, 5. ἃ καὶ λέγειν ἂν τις ὀκνήσειεν εὖ φρονῶν. 702, 4. τί ποιεῖν ἂν ὀκνήσαι πέρδους ἔτι πεινᾶ. 721, 13. ἄκνει τὸν μυτίλον αἰτιᾶσθαι τὰ γράμματα διεφθαρκέναι. 950, 16. ἃ ἐγὼ δυεῖν εἵνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθέκαστον. 1468, 7. ἃ καὶ ὀνομάζειν ὀκνήσαιμ' ἄν. 1259, 18. ἃ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν. 1489, 13.

ὀκνηρὸς] ἡσύχιον ἢ καλοκαγαθίαν, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ ῥᾳδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. 777, 5.

ὀκνηρῶς διακεῖσθαι. 138, 24.

ὀκτωκαιδεκάδραχμος] τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαιδεκαδράχμους. 1045, 3.

ὀκτωκαιδεκέτης. 1009, 13.

ὄλεθρος] homo pestilens, pestifer, ὀλέθρου ἄλλοις αἴτιος, aut ἄξιος ἀπόλλυσθαι. ὄλεθρος Μακεδών. 119, 8. ὄλεθρος γραμματεύς. 269, 19. τὸν δὲ ζάσπαν; τὸν δ' ὄλεθρον. 582, 1. οὐδ' ἐλευθέρους γε, ἀλλ' ὀλέθρους. carnifices. 688, 6.

ὀλιγαρχία] μείζω χρὴ τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους. 168, 18. ὀλιγαρχιῶν et δημοκρατιῶν discrimina. 195, 13. sqq. ὀλιγαρχία sensu strictiore dominatus. 1022, 2.

ὀλιγαρχικὸς] οὐδὲν ὠμὸν, οὐδὲ βίαιον, οὐδ' ὀλιγαρχικόν. ad modum tyrannorum ejus generis, ubi pauci dominantur in rep. 707, 22.

ὀλίγος] ῥᾴδιον εἰς ταὐτὸ πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ, scil. χρόνῳ, aut χώρᾳ, aut λόγῳ, aut πόνῳ. 35, 18. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι. 1396, 21. ἁπαμισθωσάτω ὅπως ἂν δύνηται ὀλιγίστου, scil. ἀργυρίου. 1069, 21.

ολιγωρῆν] εἰ δὲ Δαπάτρου τούτων ὀλιγωρήσετε. 14, 10. ὁρᾶ δ' ὑμᾶν ἑκάστους φίλιππον πολλάκις ὀλιγωροῦντας. 197, 26. τοῖς οὕτως ὀλιγωρημένοις. vobis, qui tam contemptim, sosque deque tractamini. 217, 23. ὀλιγωρῆσει τοῦ δικαίου ἑκάστοις ἕκαστος. 1233, 4.

ὀλιγωρία] levitas animi, supinitas, socordia, qua res summi faciendas, religionem, famam, salutem, parvi facimus. πλείστης ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας μεστόν. 405, 13. 1269, 3. b) delictum, error. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. nach Maasse des Verbrechens [according to the measure of the crime]. 249, pen.

ὀλίγωρος] οὐδεὶς οὕτως ὀλίγωρός ἐστιν, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειν ἂν. 764, 23. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον αὐτοῦ τὸν τρόπον ὄντα εἰδυῖα. deum hominumque contemtorem. 1357, 25. ὦ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε. 1483, 24.

ὀλιγώρως] οὐκ ὀλ. ὑμᾶς βουλευομένους εἰρήσει. 189, 10. ὀλ. καὶ ῥᾳθύμως φέροντες. 1383, 15. οὕτως αἰσχρῶς καὶ ὀλιγώρως ἐάσετε ὑβρίζουσαν εἰς τὴν πόλιν. 1381, ult.

ὁλολύζειν] ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικοῦτον ὀλολύξαι στεφανούμενος. 313, 20. ὀλολύζειν ὑπέρλαμπρον. 313, 22.

ὅλος] τὰ ὅλα, universa resp., subaudi πράγματα, aut συμφέροντα. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῇς πόλεως ἴδιοι μὲν φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα φιλίππῳ σωφρανίσαι. 234, 26. πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη, [id est, δι' ὅλου]. totum testamentum aliud nihil est, quam impostura. 1110, 18. ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 13.

Ὀλύμπια] sacrum, quod Jovi Olympio fiebat. ἐπειδὴ γὰρ Ὀλυμπίᾳ ἅλις φίλιππος, Ὀλύμπια ἐποίει. Pellæ puta, aut ubicunque locorum esset, dummodo non Pisæ, in Peloponneso. 401, 13. b) Ὀλύμπια νικήσας [scil. παλαίσματα], in Indis Olympicis, παῖδας στάδιον. 1342, ult.

Ὀλυμπιάσι] apud Olympiam. 561, 26.

ὀλύραι] milium. ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις στρατοῖς. 100, ult. 135, 27.

ὅλως] denique, ut brevis sim, ut omnia uno verbo complectar. καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. 760, 14. καὶ ὅλως μὰ γῆν, μὰ περσβύτερος τὰ πρεσβύτατα πράττειν. 777, 20.

ὁμιλεῖν] ὅστις δ' ὁμιλῶν ὕβριστ' ἀκούσῃ ἀνήρ. 417, 18.

ὁμιλία] οὐκ ἀσφαλεῖς ταῖς πόλεσιν αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὖται λίαν ὁμιλίαι. 71, 9. δῆρις, ἢ δ' ἄλλης ἑστιοσῶν ὁμιλίας, ἐξαρέσεται. 1396, 25. τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίας οὐ χρὴ προσδέχεσθαι. 1406, 21. ὁμιλίας τῆς τῶν θεῶν ἠξιώθησαν. 1410, 25. δι' ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νοῦν. 1468, 27. πρῖναι, τί τῶν πραγμάτων δυνατὸν ἐξ ὁμιλίας περαναγόεσθαι. durch Zureden [through persuasion], blandis adhortationibus et persuasionibus. 1466, 2.

ὄμμα] τῶν ἐφορμένων ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δ' αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων. 1405, 5.

ὀμνύναι] ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς διαίζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι. 227, 17. ὄμνυε τὴν εἰρήνην. 236, 8. ὁμόσας τὸν ὅρκον. 679, 16. ὁμόσας καθ' ἱερῶν. 1306, 21. ἂν μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω καθ' ὑμᾶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἂν εἰδέναι, εἰ μὴ σαφῶς ᾔδει τὰ ἐσόμενα ὀμωμότ. 852, 19. ὀμνύω τοὺς θεοὺς ἅπαντας. 622, 22.

ὁμογνωμοσύνη] περὶ ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντες ἑαυτοῖς, εἰς τοῦθ' ὁμογνωμοσύνης ἀεί. 281, 21.

ὁμογνώμων. 151, 13. 897, 5. 1345, 16. 1383, 16.

ὅμοιος] σὺ δὲ ὅμοιος, Αἰσχίνη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; 330, 25. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων. 551, 10. οὐδὲν ὅμοιος ἂν τούτῳ νομισθείης. 601, 6. ὅμοιός γε Σόλωνι νομισθήσῃ Τιμοκράτης. 733, 16. ὅμοιός γε Διονύσῳ τούτῳ. cavillatio. 1118, 16. ὁμοῖόν γε, (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς πρότερον ἐπιγράμμασιν, ἢ φιλοτιμίαν ἴσην ἴσχειν ὑμῖν. 616, 16. ἐπεὶ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἅπαντες, τῆς πολιτείας κυρίως γενόσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων. 489, 21.

ὁμοιοῦν] τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὁμοιούμενον. 1408, 22.

ὁμοίως] perinde, omnino, gleich durch die Bank weg [entirely, in the lump]. πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν ὁμοίως. 483, 5. b) idem quod ὅμως. nihilominus, hac non obstante. 1119, 13.

ὁμολογεῖν] τί, τοὺς ὁμολογοῦντας ἐχθροὺς ἔχοντες, [id est, ὁμολογοῦντας, ὅτι εἰσὶν ἐχθροί,] ἑτέρους ζητοῦμεν. 181, 2. ὁμολογεῖτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 230, 2. οὐδὲν πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἐάλωκεν. 408, 10. 1014, 27. ὁμολογηθεισῶν [τῶν χιλίων δραχμῶν φησι] ἀπολαβεῖν [scil. ἐμέ] ὅταν Πολύευκτος ἀποδάκῃ. cum inter nos condictum esset, ut ego has mille drachmas post exoessum Polyeuoti demum ferrem. 1029, 14. οὐδ' ὁμολογήσας περὶ τούτων οὐδενός. condixisse, recepisse se. 840, 2. ὁμολογεῖτο τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς γυναικός. 1035, 17. ὁμολογουμένας πεποίηται συνθήκας. ab utraque parte comprobata et pro ratis habita pacta. 235, 6.

ὁμολογία] τὸν κελεύοντα νόμον κυρίας εἶναι τὰς ὁμολογίας, ἃς ἂν ἑκάστοις μαρτύρων παρόντων ποιήσωνται. 1042, 22.

ὁμόνοια] τὸν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 3. τοῦτο πρῶτον ὑπάρχειν τῆς ὁμονοίας σημεῖον, καινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα. 460, 19. ἅπαντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ. 617, 27. ἐκ δὲ τούτων ἡ κοινὴ καὶ πάντων ἀγαθῶν αἰτία τῇ πόλει μᾶλλον καὶ καθέστηκεν ὁμόνοια. 797, 9. πρῶτον ἀπόν-

τοῦ περὶς ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοιαν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι. 1464, 7.
ὁμοσπάτορες] ὁμοσπάτριοι [id est, ὁμοπάτριοι] ἀδελφοί. 1067, 4.
ὅμορος] ἄλλας τε κἀν ὅμορον χώραν ἔχουσι. 18, 5. ἐναλλὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακεῖ. 24, 9. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκίνηται. 307, 17.
ὁμόσαι] οὗτος δὲ ὡς ἡμᾶς ἄφα ὁμόσαι προσευμόνους. concedentes. zurücken, nachgeben [*to give way, concede*]. 1287, 18.
ὁμόσπονδος. 321, 14.
ὁμότιχνος] εἰς τὰς ὁμοτίχνους σου πύρας. 611, 4.
ὁμοῦ] εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι οἱ πάντες Ἀθηναῖοι. 785, 23.
ὁμόφυλος] οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται, — οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. 290, 21.
ὁμωμοκώς. 321, 14. 553, 5.
ὄναρ] ἃ μηδ' ὄναρ ἤλπισαν. 429, 18.
ὀνειδίζειν] ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. 242, 19. ὀνειδίζειν ἐτέρῳ τὴν τύχην. 311, 14. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὁμοῦ ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. 316, 11. ὀνειδίζειν τὰς ἰδίας συμφοράς. 612, 14.
ὄνειδος] ὀνείδη μεγάλα κατ' αὐτοῦ. 19, 8. αἱ εὐπραξίαι δεινὰ συγχρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη. 23, pen. ὠμηρεῖν τὰ τοιαῦτα ὀνείδη φέρειν. 34, 7. τρία γὰρ τὰ μίγιστα ὀνείδη πτᾶσθαι. 460, 6. ὀνείδη πάντα, ὅσα ἐστί, φυσητέον. 499, 19. ὄνειδος ἐξελθεῖν ταύτην τὴν στρατιὰν τῇ πόλει. 558, 5. τοῖς αἰσχροῖς βιβασθέντα ἀπασῶν ἁπαντιστάτην πολυτέλειαν, ἣν ἅ πᾶσιν ἔξεστι λέγειν τἀκείνου ὀνείδη. 603, 2. ὄνειδος, οὗ μεῖζον ἂν οὐδὲν κατέλειπεν. 1112, 16. ὀνείδος μικρὸν τὸ λοιπὸν αὐτῷ καταστήσεται. 1396, 27. κοινὸν ὄνειδος τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ ξένοις στρατιὰν ὁρῶμαι. 1484, 5. ὀνείδει περιβαλεῖν. 604, 9. ψευδέσι καὶ χαλεπωῖς ὀνείδεσιν οὐ δεῖν στρεβλοῦν. 613, 2.
ὀνειροπολεῖν] ἀλλὰ ταῦτα ὀνειροπολεῖ ἐν τῇ γαθμῃ. 54, 10.
ὀνηλάτης] ἀπιὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἰσχατιᾶς. 1040, pen.
ὀνημι, vel ὀνάμαι] οὕτως ὀνασθε τούτων. ita frumini hisce bonis. 842, 9.
ὄνησις] τί γὰρ [id est, ποτὲ τί] ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἦκει τῇ φυτρᾷ. 307, 26. ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντες, οὐδ' ἀγαθοῦ κτῆσιν οὐδενός. 388, 12. αἰτήσεως ἔχει τὰς ὀνήσεις τοῖς πεπονημένοις. 1393, 11.
ὀνομα] ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον, ἢ τῶν πραγμάτων, σκέπτεσθαι. 114, 12. ψήφισμα ἀνοίμεν περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται. 381, 3. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. quoniam pro se ferret, frumentum id a se Athenas asportatum iri. civitatis ergo accepit, alio nullo titulo accepturus. 917, pen. οὔτε γὰρ οὗτοι τοῦ ὀνόματος δίκαιον τοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τὰς δίκας ἐδίκαζον, οὔτ' ἐκεῖνοι τοὔνομα τοῦτο ἐκτῶντο. 987, 5. ἐγὼ μὲν ἐν ἐν' ὀνόματος τούτου φάσκα τὸν χρόνον. 1000, 21. ὄνομα τοῦτο ἐστὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων. 1058, 12. et 17. ὄνομα οὐδὲν ἐντεῦθά ἐστι τῶν ἐκ τοῦ Ἀγνίου ἔλεου. 1066, 8. et 21. τὰ ὀνόματα πᾶς' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες. 1066, 24. ὄνομα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο ἀνέθεσαν. nomen avi debebatur nepotum natu maximo. 1075, ult. ubi nonnihil de jure nominum. Quod nomen gerere debeat is, qui vēlit cum aliqua familia cognatus esse. 1076, ult. sqq. προσιποῦσα αὐτὰς ὀνόμασι συγγενικοῖς. filias eas nominis tenus appellans, quæ re non essent. 1351, 10.
ὀνομάζειν μάλα σεμνῶς. verbis uti admodum gravibus, ostentationis atque affectationis plenis. 237, 11. βαῖς ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, verba jactans, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης. 268, 13. κύμβια, ῥητὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων. 565, ult. ἃ καὶ ὀνομάζειν, ore proferre, pronunciare, ἐκφοιμᾶ' ἄν. 1259, 17. ὧν [Bacchum] οὐ πρέπω ἐστὶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοῖδι τοῦ τάφου. 1398, 17.
ὀνομαστὶ μνησθῆν. 535, 5.
ὀνομαστὸς] ὀνομαστοὶ γραφόντων οἱ αὐτῶν. a patribus clari nominis, liberi clarum nomen ipsi quoque adipiscentur, ut ab ipsis appellentur, ut si dicas Cimon Miltiadis. 1399, 16.
ὄντες] ὄντες ἐξ ὧν' ἐπαυτοῦ ὑλαγωγῶσι. 1041, 2.
τὰ ὄντα] bona, facultates, copiæ. τοὺς μέτρια, ἃ μικρὰ κεκτημένους τὰ ὄντα ἀπωλλύντας. 260, 12.
ἐξὸς] γοῦναι πάντων ὑμεῖς ἐξώτατα τὰ βοῦτα. 32, 22.
ὀξύτης] ταῖς ὀξύτησι καὶ ταῖς καιρίαις τοῦ πολέμου ἀκολουθοῦν. 730, 18.
ὀπισθόδομος] postica pars templi Minervæ Athenis in arce, *das Hintergebäude* [*the back-building*], ubi erat ærarium. ἀνῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον. 170, 6. ἐκτρίσθα ὁ ὀπισθόδομος. 743, 1.
ὁπλίτης. 398, 27.
ὅπλον, ὅπλα] ἐν τοῖς ὅπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν. 171, 1. ὅπλα ἐκτιφέρειν ἐπὶ σταθμῷ. 216, 5. ἐν τοῖς ὅπλοις παραγίνεσθαι. 279, 4. τῷ ὁμετέρῳ στρατηγῷ ἐναντία θέσεσθαι τὰ ὅπλα. castra. 624, 15. ἀφεσυλήσας τὰ ὅπλα, [scuta] ἃ ἐγὼ ἀνέθεκα. 1318, 27. ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. prætor militaris. 238, 13. opponitur στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, quæstorio. et simpliciter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων sine addito στρατηγός. 265, 8.
ὀπυδαυὸν εἴη τὸ νόμισμα. cujum, vel cujate. num Altheum, an Cyzicenum, an Thasium. 1216, 18.
ὀπωστοσοῦν] ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανῇ γεγονὼς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέτταρτος — οὐχ ὁπωστοσοῦν. 326, 26.
ὀπώραν πρίασθαι. hortum, h. e. horti proventum unius ætatis, mercede conducere. 1253, 14.

ἐπιμέλους. 314, 13.

ὅπως] οὐχ ὅπως ἀφελέσθαι, ἀλλ' — non solum nil detrahere, sed etiam —. 142, 6. 518, 11. v. in Ἐπιστ. δ. ὅπως μὴ ψεύσεται, 1466, 17. subaudi ὁράτω.

ἀπιστεῖν] οὐδ' ἀπιστεῖν ὑγιὲς ἄνδρ' ἐμοὶ τοὺς ἀνδρώπους τούτους. 924, ult.

ἔρημα τοῦτο ἀπολεῖται ὁ δῆμος αὐτοῦ καλὸν καὶ λυσιτελές. 1460, 26.

ὁρᾷ] τοὺς δὲ κολακεύοντας μηδὲ ὁρᾶσι. 168, 1. πρὸς τοὺς τῶν ἔργα μὲ ῥήτορας, πρὸς σαυτόν. specta me teenum, h. e. contende me ad te, compara me, et dijudica sic discrimen, quod nos intercedit. 331, 6. οὕτως ὁρᾶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἁμαρτάνει. 796, pen. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἀτυχούντων ἔργα, ὥστε, τὰ τῆς σωφρονίας, ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. 797, 3. Φορμίωνα πάλαι ἑώρακα, rursus ad Phormionem respicit, observat, veneratur, ei se dedit, inservit, fidit, supplicat, καὶ τούτῳ γέγονεν οἰκέτης, ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων τοῦτον ἐκλεξάμενος. 1120, pen. τί δήποτε οὐχ ἑώρα τὰ δίκαια ταῦτα. ad animum sibi revocabat, considerabat, meditabatur. 1478, 21. τοὺς λογισμοὺς ὁράτω τοὺς περὶ τούτων. 627, 10. οὐ δημοτικώτερον δοκῶ τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. 614, 11. πάνυ γὰρ σαφῶς τοῦτο (οὐχ ὁρᾷς) γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πεφάγματα. 305, 3.

ὁρῶν] ἀνευτιμημένους τὸν ἀργύδα. 175, 25.

ὀργὴ] οὐ τοὺς αἰτίους ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. 14, 2. τούτῳ τὴν ὀργήν, animadversionem, castigationem, εἰς τὰ ἄλλα ἔχετε. 259, 5. 556, 13. οἶσθ' ἴσως τὴν ὀργὴν ὁ νόμος ἔταξε τῷ δράσαντι, ἂν δ' ἰκὼν, ἂν τ' ἄκων. 528, 4. ὀργὴν τούτων καὶ τῶν ἀπὸ τούτων λάβετε. 743, 22. ὀργὴν εἰ μὴ εἴχετε τῆς ἐκείνου ἀνοίας μισητοτέραν. 1230, 21. εἶτα, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πατάξαιμι. 1251, ult. ὀργῇ πεπιστεύκασι τῇ πρὸς ἅπαντας. 1470, 25. οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρὸς ἐμὲ ποιήσαιτο. 1471, 14. χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος ᾖ, καὶ τοιαύτην ὀργὴν, ἂν τιμᾶτε φαίνεται πεποιηκὼς, ποιεῖσθε. 370, 10. συναδικηθείημεν διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργὴν, [id est, ὑπὲρ, vel κατά]. 1300, 11. ὅσους πρόσοιστιν ὀργὴ τῶν πραττομένων. iracundia ob delicta. 1105, 23. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. si qua in re cum horum matre dissedit, ab ea offensus. 1001, 11. τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ. 74, 3. ὀρῶ γὰρ ἐτέους, οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα [scil. ὄντας] τὴν ὀργὴν ἀφέντας. 74, 6. τυγχάνειν ὀργῆς. 1478, 7. τίνος ὀργῆς τετυχήκασι παρ' ὑμῶν. 571, 11. οὐδεμιᾶς ὀργῆς — κεκοσταλμένος. 1469, 12. δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. 525, 7.

ὀργίζεσθαι] οὕτως ὀργίζεσθε καὶ παροξύνεσθε ὁ δῆμος. 514, 10. ὀργιζόμενοι ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως φαίνεσθε. 574, 3. δέξεται ὀργιζόμενος τούτων πατηγορήσει, οὐκ ἀδικούμενος. 754, 22. τῶν ὀργιζομένων ἐστὶν ἐξίως παύειν τι τὴν λελυπηκότα ὀργίζεσθαι. 754, 24. ὀργίζεσθαι, μὴ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς. 1447, 4. ὀργιεῖται φιλίππως, εἰ κατεψηφίσθη τῶν πεποιημένων τὴν εἰρήνην πρὸς αὐτὸν, oitat Apsines p. 698, 9.

ὀργίλος] ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω. 73, pen.

ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν. 583, 12. ὀργ. ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς μετ' εὐσεβείας σωφρονοῦσι, ἢ τοῖς μετ' ὑβρέως. 1121, pen. ὀργίλως ὑμᾶς ἔχειν εἰκὸς ἐστι ταῦτα πάσχοντας. 1447, 2.

ὀρθὸς] ἥδε [patria puta] ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτας ἔτι Πλάτειας ὀρθῆς. 419, 8. ἐὰν μὲν ὀρθότερον φανῇ τις λέγων, ὧν ὑμεῖς ἠρημέκατε. 1421, 24.

ὀρθῶς] ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλεύσασθαι, citat Hermogenes p. 245, 12. ex or. pro Corona. καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. 101, 23. πολλάκις συμβαίνει τὸν αὐτὸν ἀνθρώπων τοῦτο μὲν λέγειν μὴ ὀρθῶς, ἕτερον δέ τι. 1421, 6. μὴ πάνθ', ὡς ἕκαστος ὑμῶν ἔχει γνώμης περὶ τῶν παρόντων, ὀρθῶς ἐγνωκέναι νομίσητε. 1430, 5. οὐδ' ἴδια ῥᾳδίον ἐστιν ἅπαντα ὀρθῶς πράττειν. 1450, 11. ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς καιροῖς. 12, 14. εἴ τί ἐν εἰκῇ σέ τις, ὀρθῶς προσεῖπεν. 252, 21.

ὁρίζειν] τὴν εἰρήνην ταύτην ὁρίζονται. 91, ult. affirmare, asseverare. 115, 20. τοῖς γεωῦσι τὸν ὡρισμένον ἔχειν δικαίως φέρειν. 142, 1. Βυζάντιον ὁρίζειν τῆς τούτων χώρας. illorum [Selymbrianorum] agrum habere pro Byzantio, h. e. pro territorio Byzantino. 198, 16. ἃ γὰρ ὁρίσω δίκαια, ὅτι Τίμαρχον ἔφευγες, ταῦτα δήπου ταῦτα καὶ κατὰ σοῦ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. 416, 18. ὁρίσας ὃ δίκαιόν ἐστιν. 615, 20. ὡρισμένοι χρόνοι. 643, ult. ὡρισμένος τὸν οἰκίαν διοχλίλιοι. cum domi curasset ἔρους, seu palos apponi, ad indicandum, eam pro viginti minis oppigneratam esse. 377, 11. ὁρίζειν τὸν χρόνον. 952, 21. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδείς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας. 1291, 12.

ὁριστὴς] τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται. 199, 17.

ὁρκίζειν] ἢ οὐκ ἂν ὁρκίζομεν αὐτόν. sacramento adegissemus. 235, pen. 678, 5.

ὅρκος] τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι [scil. αὐτῷ]. 235, 13. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδήμῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, pen. ἀποδιδόναι τινὶ τοὺς ὅρκους. 443, 15. ὅρκος Ἡλιαστῶν. 746, 18. παρὰ τὸν τοῦ ὅρκου, deferentis, ἐκείνῃ τὸν ὅρκον εὐθύναν. 1002, 3. ὅρκος Γερεαιῶν. 1371, 22. κύριος ἂν τοῦδ' ὅρκου καὶ τῶν γεγραμμένων. 1301, 20. τὸν νόμιμον τοῖς φράτορσιν ὅρκον. 1315, 19. ἐμβαλομένου ἐμοῦ ὅρκου εἰς τὸν ἰχθύν. 1203, 26. ἐπὶ τούτοις δίδωσι τὸν ὅρκον· ἡ δὲ δεκαμηνὶ [scil. αὐτόν]. 995, 22.

ὁρμᾶν] πρὸς τὸν ἐκ Πέλλης ὁρμώμενον. e Pella

oriundum, vel inde prima elementa fortunarum et rerum gestarum adeptum. 78, 13. ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας ὁρμίσαντας. 216, 5. et 7. πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τούτου λόγους λαβὼν ὁρμωμένους ὑμᾶς. 356, 14. ὁρμωμένοις τὸν ἀνθρωπον φίλον εἶναι. 685, 10. ὥρμησεν ἐπὶ ταύτην τὴν σκῆψιν. 917, 7. ὁρθότερον ἂν ὑμεῖς ὁρμήματι. quam ea sunt, quæ vos cupiatis. 1421, 25. ὁρμωμένως κατ' ἐμαυτὸν εὐνοϊκῶς ἔχειν σοι. 1490, 19. ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν [subaudi ἀναπήψαντες]— ἴσως ἂν ὁρμήσαιτε, [scil. πρὸς γενναῖόν τι ἐπιχείρημα]. 44, pen.

ὁρμεῖν] stare ad ancoram, vel in portu. οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς, subaudi ἀγκύρας. *er hat mit der Bürgerschaft nicht einerley Interesse* [*he has not a common interest with the citizens*]. causa ei non est cum civibus communis, neque spes eadem, neque metus. 319, 18. δρεμει τὸ πλοῖον ἐνταῦθα. 932, 19. μενδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτοὺς ἔᾶτε. 1295, ult.

ὁρμὴ] εἰς ὁρμὴν τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν προτρέψαι. 309, 4.

ὁρμητήριον] ὁρμητήρια κατασκευασθησόμενα ἐφ' ὑμᾶς. 409, 6. portus, unde piratæ excursiones in circumjecta faciant. 445, pen. ὁρμητήριον τυραννίδος et καταλείπειν ἑαυτοῖς. 681, 5. et 11.

ὁρμίζειν] appellere navem ad continentem. περιπλέοντι καὶ ὁρμιζομένῳ εἰς τὰς νήσους. 80, 10. δίκα ναυσὶ μόναις εἰς Πέρινθον ὁρμισαμένων. 675, 14. ἔστιν ὅμοιον εἰς φορτὸν λιμένα ὁρμίσασθαι, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς Αἴγιναν, ἢ εἰς Μέγαρα ὁρμίσαιτο. 932, 14.

ὁρνις] τὸν εἰς τοὺς ὄρνις εἰσιόντα. in forum pullarium, avinarium. 417, 21.

ὁροβοι] ὀρόβους ἴστε ὄντας ἀνίους. tanta erat annonarum caritas, ut vel ciceres magni venirent. 598, 4.

ὅρος] finis, terminus, meta, quo quid tendit, aut ubi desinit, sive proprie, sive translate; ut regionis, vitæ, spei et contentionis, inprimis pali ad domos agrosve fixi, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ἃ τοῖς προτέροις Ἕλλησιν ὅροι καὶ μνῆμες ἦσαν τῶν ἀγαθῶν, ἀνατετροφότες. 324, 26. ἀπάντων τούτων [scil. τῶν πραγμάτων, vel διώξεων, vel μίμψεων, vel ἀδικημάτων] ὅρος καὶ λύσις τοῖς πεισθεῖσι τίτανται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι. 983, 17. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶν ἡ τελευτή. 1478, 7. ὅρον [scil. τῆς ἐπιθυμίας] οὐδεὶς ἔχει τῶν εὖ πραττόντων. 658, 7. ἕνα ὅρον θέμενος, hac una meta sibi proposita, παντὶ τρόπῳ με ἀπολεῖν. 584, 24. ὅρον τοῦτον τεθείματε τῇ βουλῇ. regulam, normam, præscriptum. 598, 7. πέρα τοῦ ὅρου ἐλαύνειν. ultra fines ditionis. 634, 13. τὴν ἐφορίαν ἀγορᾶν ὅρον προγράψας. 633, 2. ἔστι πᾶσιν ὅρος τοῖς ἀνδροφόνοις εἴργεσθαι τῆς τοῦ πεφόντος πατρίδος. 634, pen. οὐδεὶς ὅρος ἵστατο τῇ ἰσχατιᾷ. 1040, 16. 1047, 23. τοὺς ὅρους ἀναστρέφειν. 1188, 3. οἱ τεθέντες ὅροι. 791, 6. et 11. τίθεσθαι ὅρους ἐπὶ μὲν τὸν οἰκίον δυσχερέστερον, ἐπὶ δὲ τὸ χαρίεν ταλάντου. 876, 9. τοὺς ὅρους ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀφαιρεῖ. 876, 18. ἱστάνειν τοὺς ὅρους. 879, 11. et 27. ὅρου αὐτῆς [scil. τῆς οὐσίας] ἵστασθαι. 1187, 19. διὸ τοὺς ὅρους ἐπιστῶσι χιλίοις δραχμαῖς ἐμοὶ τῆς φυσικῆς ἐπὶ τὸν οἰκίον. 1029, 27.

ὀρχεῖσθαι] οὐκ ὀρχεῖσθαι, ἀλλὰ δυσκωμῶμεν. 127, 25. μὴ χρὴ ὀρχεῖσθαι τὸν ἐκείνου δύσκριτον. 152, 9.

ὀρφανὰ] τὸν ὀρφανίαν ὀδυρεῖσθαι. 990, 8.

ὀρφανικὸς] τῶν ὀρφανικῶν [scil. χρημάτων]. 182, 15.

ὀρφανὸς τοῦ πατρὸς κατελείφθην. orbus patris, h. e. orbatus patre. pater adhuc puero mihi decessit. 1320, 19. πρόθεσις τὸν ὀρφανόν. 1332, 18.

ὀρχεῖς] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐν τῶν χείρων. 1269, 10.

ὀρχεῖσθαι μεθυσθέντας τοιαῦτα, οἷα — [scil. ὀρχήματα]. 23, 16.

ὄρχηστρα] τετυπῶσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης, e Midiana refert Misuciamus p. 150, 5.

ὅς] ἐξ οὗ χρήος οὐ πολὺς, pro οὐ πάλαι. haud ita pridem. 40, 21. ὅ, pro διό, quapropter. 779, 13. 802, 20. post ὅ δὲ interdum omittitur τοῦτο ἐστίν. 1396, 4. τὸ συνωμεῖν τοῦτ' ἐστὶν, ὃς ἂν παιδοποιῆται, id est, ἐάν τις ἀν παιδοποιῆται. 1386, 17. ἃ δὲ δίομαι, id est, δι' ἃ δὲ δίομαι. 626, 21. ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων, utrumque pro πάς. 249, 18. conf. ὅστις.

ὁσαχοῦ πύρος γέγονε. 682, 12.

ὁσημέραι. 707, 13.

ὁσία] τὸ δὲ τῆς ὁσίας, ὅτι δύναθ' ἱστὸ τὸ σημεῖον καὶ τὸ δαιμόνιον, συνδέκυται. 536, 9. οὔτε θεοὺς, οὔθ' ὁσίαν, οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ἡγούμενον ἐμοῦδὲν τῷ τοιούτῳ λόγῳ. reverentiam neque erga deos, neque erga homines, aut res humanas. 548, 21.

ὅσιος] τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλουσιωτάτου περιοικέτου ζῶσιν οὐδὲν οὔτε ζέβεσιν, οὔτε ὅσιον. 662, 18. ὁσίαν καὶ δικαίαν θέμενοι ψῆφον. 587, 2. τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων, καὶ τῶν ὁσίων, καὶ τῶν ἱερῶν. 633, 2. τούτων γε οὐδ' ὅσιον, οὐδὲ θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι. 794, 12. τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τὴν δικαιολασίαν ὑφήρηται, τὸν δὲ ὁσίων — τὸ ἥμισυ. 726, 24. τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ τὸν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερῶ. 703, 1. τὰ δὲ ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ἡμέτερα. 738, 7.

ὁσιοῦν] ὁσιοῦσθαι τὸν πατέντα. redeuntem ab exsilio domum rursus certis cæremoniis consecrari, h. e. idoneum reddi communioni juris vitæque civilis. *wieder ehrlich gemacht werden* [*to be restored to one's rights*]. 644, 9.

ὅστις] pro ὅστε. οὐδεὶς τῶν ἁπάντων Ἑλλήνων τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις—. 181, 17. οὐδένα οὔτ' ἀναίσχυντον, οὔτε τολμηρὸν οὕτως εἶναι, ὅστιν' ἀντειπεῖσθαι τῶν πεπραγμένων. 1395, 18. οὐδεὶς οὔτε νέος, οὔτε γέρων, οὐλίγους οὕτως, ὅστις οὐχὶ ζωθήσεσθαι ἂν. 764, 24. τίς οὕτως ἀλόγιστος, ὅστις ἱδρῶτας ἂν. 536, 7. In Neutro ὅ, τι. μεθ' ὃν ὁτιοῦν ᾖ. ne si quidem quodcunque tandem contingat. 445, 16. λελοιδόρηκε δὲ οὐδὲν ὅ,τι οὐ, id est, πάντων, ἂν εἶπεν, οὐδὲν ἐστιν, ὅ,τι οὐ λελοιδόρηκε, vel, πάντα ἐστὶ λοιδορήματα. 1309, 11. Huc refero quoque formulam illam in clausulis orationum, οἶκ οἶδα, ὅτι [vel potius ὅ,τι, id est, δι' ὅ,τι quam ob rem] δεῖ πλείω λέγειν οὐδὲν γε μᾶλλον, ἢ ὁτιοῦν. non magis hoc facimus, quam illum aliud, quod ut faciamus nunquam adducemur. *Das lassen wir wohl bleiben* [*we will let that alone*]. 1287, 20. ἅμα ὑμεῖναι καὶ ἑτερονοῦν, ἢ ὁτιοῦν. quam aliud quodcunque facere, quod factu sit facillimum. 1269, 13.

ὅτι μὴ] nisi si quid. οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόνοια, ὅτι μὴ συναφαντήσας τινὰ λάθοι. 1358, 14. μὴ ὅτι non solum non — v. sub μή.

οὐ] solitarium, absolutum, integram quasi per se sententiam exhibens. quod etiam insequente vocali, sic manet, non adsciscens κίνδυνος· οὐ γὰρ ὑφ' αὑτῷ ποιήσασθαι βούλεται φιλονικῶς τὴν πόλιν. οὐ. nequaquam. ἀλλ' ὅλως ἀπολεῖν. 147, 27. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔργα δὲ· οὐδὲ, ἔργα μὲν, οὐκ ἐκρίσευσα δέ· οὐδὲ, ἐκρίσευσα μὲν, οὐκ ἔσωσα δὲ Θηβαίους. 288, 7. non licet, affirmantes prius, posterius infitiari: vel, non solum prius feci, sed etiam posterius. οὐδένα πώποτε πρεσβεύσαντα τῶν φίλων, θαττηλοὶ δὲ οὐδένα ὄντα οὔ. 657, 25. Redundat οὐ, in illis: μᾶλλον ἢ οὐκ ἐκ τῶν —. 1198, 14. μᾶλλον ἢ οὐ τὸν χαλκὸν ὑποδεῖσθαι. 1200, 12. οὐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσασθε Πολυπλία, ἢ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν. 1226, 23. οὐκ ἂν, subaudi τοῦτο ποιήσαντες. καὶ χρυσοῦς στεφάνους ἐστεφανῶτε, οὐκ ἄν, εἴ γ' ἐχθρὸν ἠγεῖσθε. 659, 24. οὐ γάρ, tu negas? *nicht wahr* [*is it not true?*] quidni? ὄμοιόν γε (οὐ γάρ) τοῦτο τοῖς πρότερος ἐναγράμμασιν. 616, 16. καλά γε (οὐ γάρ;) ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα. 673, 19. εὖνους γε. οὐ γάρ. 674, 14. οὐκ ὀρᾷς. ἀγαθῇ γε (οὐκ ὀρᾷς;) τύχῃ συμβιβιοῦς. 315, 18. οὐκ ὅπως, non solum non, insequente ἀλλὰ, vel ἀλλὰ καὶ, sed etiam. οὐκ ὅπως, ἂν ἡ πόλις δίδωσιν, ἀφελεῖσθαί τι, ἀλλ', εἰ καὶ μηδὲν ἦν τοιοῦτον, ἄλλοθεν σπουδῆν, ὅπως μηδενὸς ὄντος ἐνδεὴς περιοφθόσονται. 142, 6. τῷδε οὐκ ὅπως ἐγκαλεῖν ἔχετο δεῖν, ἀλλ' ἐπῄνει. [id est, ἀλλὰ καὶ ἐπῄνει]. 955, 24. οὐκ ὅπως ἐσίσχυσεν, ἀλλὰ καὶ — οὕτω διέθεσαν. 1156, 24. ἡ δὲ γῆ, οὐχ ὅπως παρεῖτό τινα ἠσυχίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ—ἐκ τῶν φρεάτων ἐπίλιπεν. 1225, 11. οὐχ ὅπως ἀνεστρεψεν, ἢ διεκύλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἠγαμὲν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρότατος γεγένηται. 1263, 24. ἡμῖν δ' οὐχ ὅπως περὶ τοῦ τάκου ὁ λόγος ἐστὶν, ἀλλ' οὐδὲ τἀρχαῖα ἀπολαβεῖν δυνάμεθα. 1292, 7. οὐχ ὅπως ἐξεπλάγης — ἀλλὰ τῇ ἀνδρί — πρύτταν ἠγήσω. 1410, 4. 1467, 1. epistolæ secundæ.

οὐδαμόσε ἔξω ἔσπα τὴν Συγατέρα. 1076, 7.

οὐδαμοῦ τοῦτον λέγω. hunc nullo in loco habeo. pro homine non habeo. 419, 1. οὐδαμοῦ γενήσονται οἱ μετὰ τούτου συνεστηκότες. nil effecturos fuisse. 1303, 22. οὐδαμοῦ σὺ φανῇσῃ γεγενὼς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος—. 328, 24. ὑμῶν δ' οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ. 331, 13. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανεῖσθε καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. 376, 22.

οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abest. *weit gefehlt* [*far from it*]. 138, 26. et alibi passim locorum. subauditur ἀλλὰ τοῦ φαντὸς, non deest multum, sed deest totum. *es ist gar nichts an der Sache* [*there is nothing at all in it*]. οὐδ' ὀλίγου δεῖ, subaudi ἀλλὰ πάνυ πολλοῦ. 206, 8.

οὐδείς] οὐδένων εἰσὶ βελτίους. 23, 6. παρεμβᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. 23, 14. οὐδὲν pro τι, post præmissam infitiationem. οὐδὲ πρὸς δίκαν συμφέρει τῷ πόλει τοιοῦτον οὐδέν. 665, 17. οὐδεὶς ὅστις οὐκ, pro πᾶς. περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον [subaudi, ἐστὶν εἰπεῖν] ὅπως' οὐκ ἐπέμειναν οἱ πρόγονοι. 295, 7. φαῦλον καὶ οὐδέν. nullius momenti. 1107, 17. τοὺς δ' οὐδὲν ὑπελάμβανον εἶναι. 574, 19. οὐδὲν οἰκέτι εἶη ἢ ἀνδρωποῦ. actum de ea esse atque conclamatum. jam nullam esse. 1159, 25. οὐδὲν γὰρ εἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. οὐδὲν ἄλλο, pro δι' οὐδὲν ἄλλο. οὐδὲν ἄλλο, ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τούτων. 81, 6. πρώτη ἔδοκέ μοι δεδοικέναι τὴν ἀσφάνειν. 1043, 13.

οὔπου] videtur pro οὐ μόνον usurpatum esse p. 142, 19. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ἀμελὴς εἶναι δοκεῖ τὰ γνόμπ, οὔπου 'Αθηναίων γε, οἶμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων ὅστε —.

οὐλὴ] cicatrix. ἦλεη—ἂν ἴτι τὰς οὐλὰς ἔχει. 1248, 27.

οὐμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero, nemini alii dicendi copiam faciebat. 274, 16. verumtamen non. 330, 12. δεινὸν μὲν ὄντων, οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολήν. atrocia quidem, verumtamen non ita, ut aliud nihil sit adhuc atrocius. 786, 26.

οὐρανὸς] στρατιώτας τρέφειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. auris pascere copias. 96, 16.

οὖς] auris. ὑμεῖν ἐνέπλησα τὰ ὦτα λόγων. 169, 21. δεῖ τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι διέφθαρται γάρ. 170, 1.

οὐσία] ἦν ἐνταῦθα ἐκάπτητο φανερὰν οὐσίαν ταύτην ἐξαργυρίσας. 59, 5. τὴν ἄδικον, ἣν κοινὴν οὐσίαν οἱ νόμοι παρίχουσιν ἡμῖν. 582, 8. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε

τὰ καθ' ἡμέραν δύνασθαι ἀναλάμματα ἰσοφέρειν. 1359, 7. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν ἑαυτοῦ. 1204, 12.

οὔτε] insequente non altero οὔτε, sed μήτε. Θρασὺς καὶ βδελυρὸς, οὔτ' εἰμὶ, μήτε γενοίμην. 106, 23. et necesse erat sic fieri in ista sententiæ ratione; nam οὔτε si usurpasset orator, exstitisset hæc sententia: neque futurum est, ut unquam fiam. id quod non vult dicere, sed hoc, et in votis habeo, ut nunquam fiam: deus avertat, ut fiam. οὔτε indicasset, quod res illa nunquam sit eventura; μήτε, quod tu nolis eam evenire.

οὗτος] de re in proximo sita, aliasve nota. εἶλε τῶν νήσων τούτων τὰς πολλάς. harum insularum, quas vulgo simplici hoc insularum nomine designamus, et, quæ sint, nemo ignorat. 480, 7. ἁπλῶς τούτους ἅπαντας. universe gentes illas Illyrici, quas vos omnes probe nostis, ut necesse nil sit earum nomina a me recitari. 15, 26. adscribe insignem locum Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. οὗτος eleganter, et cum significatione aliqua gravitatis redundat. τοῦ δικαίαν καὶ εὔορκον θίσθαι τὴν ψῆφον, ὁ κωλύσας ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι λόγος, οὗτος αἴτιος ἔσται. 522, 20. 775, 10. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, οὗτος ἦν τῶν φύτων κακῶν αἴτιος. 280, pen. τοῦτ' ἐκεῖνο. quasi id fieret hac ipsa sola de causa, nulla alia, [quo pecuniam ille mihi dandam afferret]. 583, 18. οὗτος plerumque est oratoribus adversarius, sive is est reus, sive accusator. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι, pro τοιοῦτοι. ejusmodi sermones jactantur. 96, 22. οὗτοι interdum sunt magistratus, aut judices, aut universe Athenienses. μηδὲ ὧν οὗτοι κύριοί εἰσιν. 941, 11. ἃ τῆς τούτων φιλανθρωπίας εὗρετο ὁ σὸς πατήρ. 958, 27. καὶ γὰρ ἐκείνους, καὶ τουτουσὶ, καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἠδίκεις καὶ κατῄσχυνες. 558, 24. Accommodatur interdum pronomen præmisso casui, ut: ἀδελφὰς δοθείσης, καὶ ταύτης, pro καὶ ταῦτα. et id quidem sub hac conditione. 715, 9. τί τοῦτο λέγων. 632, 23. ubi aut τί accipitur pro διὰ τί, aut λέγων in constructione tacite est iterandum, quasi scriptum esset τί λέγων, *quid ille significans, τοῦτο λέγων, in his verbis:* aut subauditur βούλεται, aut ζουλόμενος, aut τοῦτο est pro ἐν τούτῳ, vel κατὰ τοῦτο. οὗτος interdum pro ὅς. ἃ κοινὰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἀγαπιζομένοις — καὶ οὐδεὶς αὐτὸς ἑαυτῷ ταῦτα φέρει τῶν ἡρημένων, pro, καὶ ἃ οὐδεὶς φέρει. 794, 10.

οὗτος] sic nude, destricte, sine restrictione, exceptione, vel determinatione aliqua, id ipsum, quod vocabulum subjicit, vel prout vocabulum usu vulgari frequentari solet, nihil aliud, brevibus ut dicam, *ad literam.* τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ φίλιππος ἀρπάζων, καὶ τοῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἀρπάσων. 103, 15. ὃν ἂν οὑτωσὶ τις φήσειεν ἀτιμῶσαι. 122, 11. οὐχ οὕτως οὕτε χαρὶν χάριν, οὔτε δι' ἔχθος. non solummodo gratiæ causa, neque alii solummodo per ignorantiam, sed —. 127, 20. εἰ δ' ἀξ' ἔχουσιν οὕτως [id est, ἁπλῶς] ἀπόστος [non enim ὅστε insequitur]. 332, 20, τὸ μὲν πρῶτον οὑτωσὶ πίνων ἠσυχαζοι ἡσυχῇ καὶ τράπεζαν. sic bibere et sic edere, sedate, tranquille, composite, ut alii homines solent. 402, 20. ἐν διαιτᾷ οὕτως ἰδίᾳ. in congressu mere privato. 537, 18. ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος. in continenti, proxime a latere assidens, immediate, ut vulgo usurpant. 553, 13. ὡς ὅστις ἄλλος τισὶ, οὑτωσί. non certa quidem scientia, verum tamen probabili quadam conjectura ex intuitu existente, cernebam et colligebam illum juniorem me esse, atque alium quemcunque intuens idem affirmassem. *so nach dem Augenmasse* [*as far as appearances went*]. 1002, 22. καθ' ὅτι οὑτωσὶ ἐχεῖς τὸν βωμὸν ἅπαντες καὶ ἐξεζέσμεθα. 1265, 6. b) tum demum, hoc facto, neque citius. 644, 8. 802, 20. c) sequente, non ὅστις, sed ὅστις. 764, 24. 1105, pen.

ὀφείλειν] debere. ὀφείλειν τὸν τρόπον κελεύει ὁ νόμος ἐκ' μνᾶ ὀβολοῖς. *die Minam mit* 1½ *Drachma monathlich zu verinteressiren* [*at the interest of* 1½ *Drachms the Mina per month*]. 818, ult. ὀφείλει Πασίων ἐκὶ τὴν τράπεζαν. 1111, 12. τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ærarium esse, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ, qua condemnatus multæ ab judicibus fuerit, ἐάν τ' ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τι μὴ. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφλος] εἴπερ τι τῶν νόμων ὄφλος. leges si quid valent. 1255, 4. ὄφλος μυθωτῶν ἔσται τοῖς μετρίοις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. 1262, 2. ὀφλοις οὐδὲν τῆς ἀληθείας. 1267, 17. ὄφλος οὐδὲν οὔτε τῶν νόμων, οὔτε συγγραφῆς οὐδεμιᾶς. 1283, 13.

ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἐσῤῥῶμεν ἂν τοὺς εἰς τὸν πόλιν ἀφικνουμένους ἀνθρώπους. 295, 10. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρίχειν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 13. ἐάν τις ἕνα ἴχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψαι, ἄμφω ἐκκόψαι παρασχεῖν. 744, 20. χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι. 1259, 13.

ὄφις] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων. 313, 25. περιέστηκε διὰ τῆς ἀγορᾶς ὅστις ὄφις, ἢ συφορίας, ἢ πρὸς τὸ κέντρον. 786, 9.

ὄφλειν] condemnari multæ. *verwirken, verbüßen* [*to incur a penalty, forfeit*]. mereri, vel aufferre condemnationem ad multam. οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσει μιλλουσαν. 459, 24. τὴν μητέρα αὐτοῦ ὀφλουσαν ἀποστασίου [scil. δίκην, aut ζημίαν] ἀπέδοσθε. 790, 2. κἂν ἀστρατείας τις

ὄφλη. 732, 21. ὄφλε τὸν δίκτυον. ab arbitro condemnatus est. 862, 2. ἀνθ' ἑκάστης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὀφλῇ. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφλημα] ἔνιοι τῶν δικαστῶν καὶ ὀφλήματα πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. μὴ ἐκποιῶντες τοῦ ὀφλήματος ἐκ τῆς ὑπάτης περιουσίας, δεινὸν ἂν μᾶλλον ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφόσεσθαι Ἀπολλόδωρος σχιάποντα ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. 1347, 15.

ὀφλισπάνειν] ἅπαντ' ὀφλισπάνειν. ita stulte se gerens, at probrum stulti et mercatur, et sufferat ab omnibus. 16, 24. ὀφλισπάνειν αἰσχύνην. 18, pen. 32, 14. 1419, 12. ἥλιττον ἂν ὀφλισπάτος παράνοιαν ἤτε. 660, 22. αὖτ' αὐδὶς παραχρῆμα δίκην ὀφλισπάνειν βουλόμενος. 849, 5.

ὀφρὺς] τὰς ὀφρῦς διέσπασας. 442, 11.

ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς καμπαῖς οὐ δυνάμενον. 570, 5.

ὄχημα] ἀντ' ἐκείνου [scil. τοῦ ἵππου τοῦ πολεμιστηρίου] ὄχημα ἑαυτῷ, τυλιπότης ὤν, δέδοται. 1046, 12.

ὀχληρὸς] οὐδὲν ἴσως πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον, τὸ καλὸς φρονεῖν τοῦ πανοῦ. 427, 20. ὀχληρὸς τισιν ὑμῶν εἶναι δοκῶ, καλλίονας λόγων περὶ τῶν αὐτῶν. 1455, 5.

ὄχλος] ὄχλον μάταιον τοὺς περὶ τούτων λόγους ποιοῦντας. molestiam, orationem molestam, gravantem, obstrepentem. 299, 22. εἰ δ' ἀντιλέγοιτ' ὄχλος ἄλλος καὶ ξαυσανία κατεψεύσατο. 348, 23. ἄτοπον καὶ δεινὸν περὶς τοὺς ὄχλους. 405, 18.

ὀψὲ γὰρ ἂν φιλάνδρωπον γεγονὸτες εἶεν. 206, 9. ὀψὲ ποτ' ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῴην. 270, 21. οἷσὶς ἦν καὶ εἰς ὀψὲ φαφλάζεσθαι. usque ad serum vesperum. 1303, 14. ὀψὲ τῆς ὥρας ἐγίγνετο. 541, ult.

ὄψις] δεῖλης ὀψίας ἀρξάμενος τοῦ διαφοίζεσθαι. 1301, pen.

ὀψίως] ὀψιαίτατα. tempore diei ad ultimum extracto, tam sero, quam fieri posset. 1301, 25.

ὄψις] forma oris, vultus. 413, pen. τῆς ὄψεως τῇ φύσει. 1124, 25. κἂν ὑποκριτῶν μισθὸν ἡ φύσις ἀποδῷ. 1383, 27. κάλλος ἐπὶ τῆς ὄψεως. in vultu. 1403, 25. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας αἰτίας ὥστις ποτ' ἦν Στάτ ὁ τῆς σῆς ὄψεως ἀγωνιδιῆς. 1405, 2. ἡ τῶν λόγων δύναμις ἐλάττων ἔχει τῆς ὄψεως. 1411, 16.

ὀψωνιᾶσθαι] καπηλεύειν αὐτοὺς ὀψωνιωμένους τοὺς παῖδας. 1257, 16.

Π.

πάθος] πεπαῖσθαι ἀδίκως. 422, 6.

πάθος] affectio, perturbatio animi. οἰχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπιπολωδεῖν. 895, 23.

παιὰν] τοὺς παιῶνας [Philippi puta] ᾄδειν. 450, 3.

παιανίζειν ἐπὶ τοῖς τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς. 321, 16.

παιδαγωγεῖν πορεῖν. 313, 12.

παιδαγωγός. 1156, 5.

παιδάριον ἐστὶν ἐσκαμμένος, scil. in hortum. 1251, 26. τὸν Κλέωνα ἐν μικρῷ παιδαρίῳ ἐξεδίφανε. 1252, pen.

παιδεία] πεῖ δὲ παιδείας σοι μεταδοῦναι. 269, pen. παιδεία πᾶσα δ' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τοὺς σοφιστὰς. 1413, 12. ὅλως ἅπασα φύσις ζελτίαν γένεται παιδείαν προλαβοῦσα. 1413, pen. παιδείας μετέχοντες, ἃ καὶ τοὺς ἀναισθήτους φωλῶν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 23. παιδείαν ἀνοδίκου. 1490, 11. ἐκαίδευσε ταύτην τὴν παιδείαν, ἣν ὑμεῖς αἰσθάνεσθε πονηρὰν καὶ ἄδικον. 938, 10.

παιδεύειν παιδείαν. 938, 10. γράμματα. 1123, 18. παιδία ἐστὶ τριμέρη δρᾶμα καὶ παιδεύσει ἱμπέρας. 1351, 7. γεγονέναι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως [id est, μετὰ σωφροσύνης καὶ πρὸς σωφροσύνην], a magistro pudente ipso, et ad pudorem discipulo indendem. 1384, 11.

παίδευμα] οὐδὲ γὰρ ἐξαρχῆς ἐν πᾶσι τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς. 1393, 24.

παίδευσις] instructio, subornatio falsi testis, subornatore dicenda et agenda docente atque subjiciente. οὐκ ἐν παιδεύσει, ἀλλ' ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἦλεγε. 921, 23.

παιδιὰ] οἱ πρεσβύτεροι ἐπὶ ἵπποις ἢ δακτύλῳ, ἢ σύντῳ, ἢ παιδιᾷ πλείῳ τῆς μετρίας, οὕτως ἐρῶσιν, ὥστε μὴ δυνεῖν ἐκφαίνειν. 796, 27.

παιδοτριβεῖσθαι] ἐξ ὅτου ὁ Σάτυρος οὗτος πεπαιδοτρίπται. 794, 1.

παιδοτριβεῖν, docere, erudire, τὸν δὲ βουλόμενον εἶναι σοφὸν. 771, 26.

παιδοτρίβης] τὸν ἐν Σαμοθρᾴκῃ παιδοτρίβην πατέγνωτε. 216, 11.

παιδοτροφία] διὰ παιδοτροφίας ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφοράς. 613, 17. 753, 21.

παλαι μὰ πύξ. 1252, 8. παλαίσει καὶ ἄγχεμον οὖς ἂν ἡμῖν δόξῃ. 1263, 7.

παλίζειν] παλίοντες οἷα ἀνδρώπου νέα. 1261, 15.

παῖς] οἱ παῖδες, scil. ἀγωνίζονται ἐν τοῖς Διονυσίοις. 517, 27. δίκαιον τοὺς παῖδας τὴν ἀδικίαν παρέχειν. 1306, 27. ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν ἡμῖν τέκνωτία γεγόμενα [id est, ὑμᾶς ὄντας ἀχαρίστους] ἀν μόνοι, καὶ τελευτῶσι πᾶσιν, ὅπως ἴξει καλῶς, μέλει. 1476, 25. τοὺς παῖδας, οὓς ἐμοὶ ἐχθρὸς, εἶπερ μίστριος εἶν, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλάσεται. 1479, 27. ἔσωπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς φυλέτας ἔχειν. 1485, pen.

παλαιὸς] ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. 597, 18.

παλαιστὴς. 214, 20.

παλιγγενεσίαν καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. 1285, 6.

παλιγκάπηλος πονηρίας. 784, 8.

πάλιν λαβεῖν (quasi unum sit verbum), καὶ ἀνεῖσασθαι οἴω, 1364, 19: p. 1365, 13.

ἐστ πάλιν ἀναλαβεῖν. πάλιν, pro quoque, pari modo. ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰσθωμέν. vobis item sentientibus, perinde atque Lacedæmonii senserant. 365, 13. πάλιν (retro) ἴμεν (redire domum) ἐκ τῆς πρεσβείας. 346, 10.

παλίνδικον e Demosth. citat Julius Pollux. VIII. 26.

Παλλάδιον] τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ δικαστήριον ἀκουσίων φόνων. 643, 20. πρεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου, [scil. ἴδιον]. 1348, 12.

παλλακὰ] ἐπὶ παλλακῇ, ἥν τις ἐπ' ἐλευθέρους παισὶν ἴσχη. 637, 5. τὰς ἑταίρας ἴσχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίους. 1386, 20. ut Harpocration et alii multi, ita Eustathius quoque ad Odyss. Ξ. p. 1758, 7. pro θεραπείας dat παλλακείας.

παμπλήθης] πάμπληθες ἀσίτιον. 347, 8. γεωργίαι παμπληθεῖς. 386, 5. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι. 496, 25.

παμπόνηρος] ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσπανος ὤν, οἵᾳ τις ἂν εἴη. 267, 7. 794, 23.

Παναθήναια] εἰς τὰ Παναθήναια φόνος ἀποπέμψων, [scil. captivos Athenienses]. 394, 2. Παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων. 1091, 23. 1352, 24.

πάνδεινος εἴ τις. 378, 8. πάνδεινον ἔστιν πρᾶγμα. 1267, 17.

πανδημεί. 280, 14.

Πάνδια] festum Athenis in honorem Jovis. μετὰ τὰ Πάνδια. 517, 10.

Πανδίων. 517, 3.

Πανδιονίδαι. 1397, pen.

πανδοκεῖον τὸ πρὸ τοῦ Διοσπορείου. 390, 26.

Πάνημος] mensis quidam Corinthiacus. 280, 14.

πανήγυριν φαύλως ἢ κακῶς πατεσκευάσθαι. 144, 15.

πανουργεῖν πανουργίας περὶ τὰ ναυτικὰ συμβόλαια. 943, 1.

πανοῦργος καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πρᾶγμασι χρῆσθαι. 10, 2.

παντα χόθεν τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖται. 674, 2.

παντα χῆς. 1437, 23.

πάντοθεν. 219, 25.

πάνυ] ἡ οὐσία οὐδὲ τριῶν ταλάντων πάνυ τι ἦν. omnino, universe. 1347, 14.

παπαπαῖος] παπαπαῖ δίξα. 150, 26.

παρὰ] cum Genitivo, a, de. τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν. judicio vestro, sententia vestra. 593, 8. ποῖ χρὴ παφυδίσαντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν. securitatem ab his, ab horum incursionibus. 1342, 22. παρ' αὐτῶν ἂν μὲ ἔτρεφον. de suo. 833, 21. Συνατῆρας παρὰ σφῶν αὐτῶν ἐνδόντας. e re sua privata. 835, 17. ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγός. 249, 17. ubi aut redundat παρὰ, aut subauditur τεταγμένος. Cum Dativo, penes. πολὺ χρησιμώτερα ὑμῖν ἐνόντα [scil. τὰ χρήματα] παρὰ τοῖδε ὄντα. 962, 12. εἰ τὰ πατεσκευασθέντα ὑπὸ τούτου παρ' ὑμῖν ἐκυροῦτο. 593, 11. Cum Accusativo, per, propter, sub, secundum, pro, secus, præter. a) per, cum tempus significat. παρὰ ταύτην τὴν ἀποδημίαν. toto illo itinere. 395, 11. παρὰ τοὺς μεγίστους καιρούς. temporibus longe difficillimis atque gravissimis. 470, 12. παρὰ πᾶσαν τὴν χειμῶνα. durante toto tempore choregatus. 514, 8. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα. flagrantibus, vel recentibus adhuc delictis. 229, 19. 230, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγόν. 303, 14. 523, 6. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, ἃ χρόνου ἐγγεγαμμένου ἀναιρεῖν. 966, pen. b) per, ob, propter. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὸν ἑαυτοῦ ῥώμων τοιοῦτον ἐπεύχεται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν. 43, 15. οὐ παρ' ἴν, οὐδὲ δέο, τὰ πράγματα εἰς τοῦτο ἀφῖκται. 110, 15. εἴωμεν ἐνδέχεται παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς. per rationes temporum, quæ tum erant. 307, 3. εἰ δὲ παρὰ τὸ προσδόκητον ἐκωλύθη, τίς ὁ ἐκλαλήσας. 354, 22. παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας, πάντα τὸν χρόνον ἡ σωτηρία τῇ πόλει. 465, 5. ταῦτα πέπωθεν ὑπὸ Μειδίου — παρὰ τὴν στολήν, καὶ τὴν ἐμπειρίαν. 545, 22. ἵνα μηδὲν ζημιωθῆς παρὰ τοὺς μάρτυρας. 860, 7. οἱ μὲν οὖν παρά τι τῶν ἄλλων δικαζόμενοι. 972, 17. αὐτὸς παρὰ τὴν ἐκμείλιαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἔπαις. 1404, 1. ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ εὖ φρονεῖν παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρειν ἀλλήλων. 1413, 26. c) secundum, ex tempore, pro re nata. παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλεύματα λαβών. pro vel ex acerbitate vestra animadversionis animorum vestrorum inclinationes interpretans. 805, 21. παρὰ τὰς τριάκοντα μυριάδας δίδωσιν ὑμῖν μυρίους μεδίμνους. as ieden 300000 *Schaffeln Getrayde schenket er euch is* 10000 *Scheffel* [*for every* 300000 *measures of wheat he gives you* 10000 *measures*]. 467, 6. παρὰ τοὺς χρεμώνους διαλλαττόντων. differentiam, pro diversa natura, indole, moribus eorum, qui iis utuntur. 1402, 17. d) secus, præter, adversus, contra quam oportebat. παρ' ὅλον τοῦτον τὸν νόμον εἴρηται τοῦτο τὸ ψήφισμα. invita et repugnante toto hoc juris civilis titulo. 648, 11. πρῶτον μὲν παρὰ τοὺς νόμους ποιοῦντα· primum, quod formam, abhorrenter a formula legislationis in jure civili constituta: δεύτερον δὲ, ὑπεναντία τοῖς οὖσι νόμοις γεγραφότα, quodammodo adversantia, quoad materiam, seu argumentum, universo juri civili. 734, 8. ὑπενδὺς παρὰ πάντα ταῦτα. præter ista omnia subterfugis, elaboris, *da gleitest darenben hin*, *wuschest bey ihnen allen vorbey* [*you pass over, slur*], non obstantibus illis, quæ te videntur tam

arcte stringere, et tam tenaciter tenere. 778, 20. πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δίκη παρὰ τοῦτο γίγνεσθαι. quæ oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 25. τῶν νικᾶν ἀν παρὰ τοῦτ' ἐδομένων χρημάτων. existimantium, vel sperantium, se procul dubio victoria fuisse potituros, nisi hoc intercessisset. 534, 6. πάνυ γὰρ (οὐχ ὁρᾶς) παρὰ τοῦτο γίγνοντ' τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τουτὶ τὸ βῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ διελήλυθεν, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. quod hoc verbo, non illo sum usus, quod manum huc, non illuc jactavi, ideo sic se habent res Græcorum, non istoc modo. um eines Wortes, um dieses Wortes willen, — um einen solchen, und nicht einen solchen Schwung der Hand, steht es mit uns so, und nicht so [*for a word, on the score of this word — for such, and not such, a motion of the hand, things are with us so, and not so*]. 305, 3. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, nicht um ein kleines [*of no trifling import*], ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπολυσάμην. non minuto quodam et vix noscitabili momento argumentorum me purgantium, sed magno et insigni præpondio argumentorum innocentiæ meæ, vincente luculenter et elevante momenta me gravantia. 593, pen. τὴν φιλοσοφίαν ἰὼν μὴ παρὰ μικρὸν ἠγήσῃ. pro re contemnenda duces. 1416, 21. παρὰ τρεῖς ψήφους ἀφεῖκεν. ob tria solummodo suffragia, numero plura, a parte absolventium; quæ si ei defuissent, condemnatus abisset. 688, 26. παρ' ὀλίγας ψήφους ἐτιμήσατε. absolvistis quidem eum, ob suffragiorum absolventium potiorem numerum. verum ille numerus perpaucis solummodo suffragiis numerum vincebat condemnantium. quæ pauca suffragia si ei defuissent, infamia eum notassetis. 743, 21.

παραβαίνειν] oratione præterire, intactum, indictum relinquere per oblivionem. ἔστιν ἃ τῶν ψηφισμάτων παρίβην. 298, 11. παραβαίνοντες, silentio transmittentes, ἀφ' ὧν ἂν μεγάλους ἔπαινους κομίσαισθε. 1453, 15. παραλὰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας. violatis pactis. 624, 1.

παραβάλλειν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι παραβαλεῖτε διανάσασθαι. 136, 15. παραβάλλειν νοσοῦν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. 163, 3. παραβάλλοντες. tanquam exemplum proponente vobis, quod in pronuntianda sententia imitemini. 1292, 10.

παραβῆν] συναφάντες τῶν παραβάντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γεγραμμένων μισθοῦ. 1359, 16.

παράβυστον] ἐν παραβύστῳ. 715, 21.

παραγγελία] invitatio, cohortatio ad præstandam sibi in judicio advocationem, aut ad dandam secundum se litem. 341, 2. studium partium, cum factio quædam reis sibi deditis in judiciis præsto est, eosque auctoritate, gratia, potentia sua pœnis eripit meritis. πολιτεία, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσι. 432, 11.

παραγγέλλειν] rogare, ambire, prensare manus, advocationem alicujus deposcere. 515, 19. μὴ πάνυ δὲ οἷόν τε παραγγέλλειν. postulare. 1461, 3.

παράγειν] producere, proferre in medium, spectatum aut auditum. τὸν ἵππον [e Bœotia] παράγουσι. producebant prytanes ad concionem. 285, 5. τίνα γὰρ παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ὃν ἠτιᾶτο, τούτων ἔρεικε κατηγορῶν. 805, 14. ἐξαπατᾶν δ' ὑμᾶς πειράσεται, πλάττων καὶ παράγων [afferens] φεύδη ἅπαντα τούτων κακούργους λόγους. 594, 13. b) a recta via detorquere, in transversum agere. unde notio decipiendi. ταῦτ' ἴσως λέγων παράγων ὑμᾶς ζητήσω. — 487, 9. μὴ δὲ παραγόντων ὑμᾶς. 497, 6. ἂν τι φανερὸν ἐγχειρῇ καὶ παράγειν οὗτος. 604, 4. λόγος, ὃν οὐ προσδοκῶσιν ὑμᾶς παράξειν. 684, 11. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ὑμᾶς ἅμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς. 691, ult. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι, καὶ παράγουσιν, [id est, καὶ διὰ τούτου παράγουσι, aut τοῦτο γὰρ πλάττοντες παράγουσι]. 987, 14. 1128, 5. 1129, 2. ἕτερα, ὑφ' ὧν παράγεσθε πολλάκις. ihr euch vielmals lasset dahin reissen [*you are often carried away with*]. 412, 8. c) navi vehere sarcinam aliquam minorem, obiter, velut accessionem quandam justi oneris, vel si mavis, transvehere ex alio loco in alium. ὅτι ὀγδοήκοντα κεράμια μόνα [scil. οἶνου] παρήγατο ἐν τῷ πλοίῳ. 934, 5. et 20.

παραγίγνεσθαι] adesse. δυοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθοῖν — οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 6.

παράγραμμα] proscriptio, res, quæ proscribitur, in tabula publice fixa exarata nemini non spectanda et legenda proponitur. 997, 10. aut, si mavis, nota, quæ ad alicujus nomen, quo ab alio quodam cognomine dignoscatur, adscribitur.

παραγράφειν] νόμοι παραγεγραμμένοι. leges in tabula coram judicibus proposita scriptæ, ut considentium omnium oculis pateant. 263, 20. 487, 10. πρῶτον, τοῦ θέντος [ejus, qui pignori opposuit] τοὔνομα γράφειν [in tabulario creditorum et debitorum], καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀργυρίου ἅπαντα παραγράφειν [ad latus illius annotationis adscribere] τῷ δίκην δοῦναι. 1237, 2. παραγράφειν σεαυτὸν ἄλλου πατρός. alius te patris, quam cujus es, filium te ferre in scriptis a te exarandis. 1003, pen. In medio: curare nomen aliquod, aut rem quampiam a commentariensi publico in tabulis annotari,

registriren lassen [*to cause to be registered*]. παραγραφάμενοι Σόλωνα Ἐγχείᾳ διατυπῶν, τούτῳ ἐπιτρέψαμεν διιδεῖν. eum Solonem in tabulis pacti curassemus arbitrum scribendum. 1013, 4. b) exceptione seu fori haud competentis, seu juris falso prætensi, actorem aliquem repellere, aut actionem refutare. παραγεγραμμένοι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. cum ab actuario in tabulas referri curassemus, actionem hanc in me intentatam, ejusmodi non esse, quæ possit in forum induci. 882, 1. τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι Δημοσθένει. operam dare, ut in libello accusatorio de cæde commissa, nomen Demosthenis tanquam homicidæ, ab actuario annotaretur, tametsi actoribus ipsis constaret, hanc orimisationem falsam, mentitam et flagitiosam esse. 549, ult. παραγράφεσθαι δεδύκασιν οἱ νόμοι, *die Rechtswohlthat der Ablehnung der zugeschobenen Anklage* [*the right allowed by law of filing an exception against a previous accusation*], περὶ ὧν ἂν τις ἀφεὶς καὶ ἀναλλάξας πάλιν δικάζηται. 984, 4. a fine. παραγεγράφθαι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. 985, 1. 919, pen. παραγεγράφασιν σαφῶς τοὺς νόμους. legum verbis in tabula a commentariensi plenis atque disertis exaratis atque proscriptis. 1337, 11. ὁ μὲν νόμος οὗτος ἐστὶ Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι δή, οὓς ἐκ τῶν φονικῶν νόμων παρεγεγράφαμεν. quas e jure criminali excerptas curavi a commentariensi in tabula publice coram vobis proposita exarandas. 636, 13. ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλούς, οὓς οὐ παρεγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος. 640, 20. 604, 2. unde notio exsistit, provocare ad legum, eam afferre, recitare, causæ suæ confirmandæ et approbandæ ergo. βούλομαι, παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, πρῶτον περὶ τῶν νόμων εἰπεῖν, καθ' οὓς παρεγεγράφαμεν. per quas mihi liceat exceptione fori uti. 882, 1. orat. adversus Zenothemin. παραγραφὴν ἐπόλμησε παραγράφεσθαι. 939, 11. ὑπὲρ τῶν μὴ γενομένων ὅλως συμβολαίων Ἀθήνησι, μηδ' εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον παραγράφεσθαι δεδύκασιν, [scil. οἱ νόμοι]. rejicere actiones, ut illegitimas et locum in hoc foro prorsus nullum habentes. 906, 4.

παραγραφὴ] exceptio rei adversus actorem, actionemve, quærentis, aut de foro haud competente, aut de tempore, modove procedendi illegitimo, negatisque se illa actione teneri, aut cogi ad purgandam causam suam posse. πάντα δ' ἦν διεξελιλύθει [subterfugia puta forensia, *Rechtsbehelfe, legal subterfuges*] τὰ ἐκ τῶν νόμων ἐκπεμπόμενα, καὶ παραγραφαί, καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ὑπόλοιπον. 541, 23. τοῖς περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων εἰς χρόνον καθιστημένοις, ἐκεῖ τὴν παραγραφὴν κατασφύγειν δέδωκεν ὁ νόμος. 892, ult. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. *einkommen mit einer Ablehnungsprotestation* [*to enter a protest, exception, demurrer*]. 912, 15. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι. 939, 11. φυλαξὼν δέ μου, ὅστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. 1105, 11. ergo in exceptorio genere actionem rem ante actorem dicebat causam; quod contra erat in ταῖς εὐθυδικίαις. παραγραφὴν ἐτολμήκει. hoc genere causarum. 1117, 4.

παραγωγὴ] stropha, versutia forensis, tricæ, offuciæ, cavillatio, quibus a recta via, aut a re præsente judex abducitur. παραγωγὰς δὲ τοιαύτας τινὰς ἐχεῖ, ὡς —. 652, 14. παραγωγὰς, ἃς οὗτοι ποιήσονται, χαίρειν ἐάτε. 693, 2. λόγος ταῦτα καὶ παραγωγὴ τοῦ πράγματος. 871, 7. ψευδόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων, ἥδε τις δίκη οὐ δέδοται. 1014, ult.

παράδειγμα] οὐ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν χεχαραγμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις. 35, 1. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. ζῶντα τοῖς λοιποῖς παράδειγμα ποιήσετε. ita castigate, ut alii, exemplo ejus moniti, sapere discant, et a similibus peccatis sibi cavere. 373, 21. 451, 10. 586, pen. παράδειγμα τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης. 420, 9. ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι. 425, 11. ὑμῖν μόναις ἐστὶν ἐλευθέραις χρῆσθαι παραδείγμασιν. 427, 13. οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἑτέροις παραδείγμασι χρήσιμοι, μᾶλλον εἰλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται. 1450, 17. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε. 1482, 13.

παραδεικνύειν] μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνου πραχθέντων οὐδεὶς ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηται. 178, 11. 1423, 11.

παραδέχεσθαι εἰς εἰσιὰν. 1006, ult. τοῦτον τὸν μισθὸν Χαρίνῳ τῷ προδότῃ παραδεξάμενοι ταῦτα πράττειν. cum recepissent Charino ista facturum, id est, ei fidem suam obstrinxisset de istis perficiendis. 1334, 16.

παραδηλοῦν] oblique, tecte signifcare. 348, 7.

παραδιδόναι] tradere alicui partes. τὰ πράγματα φιλοπράτοι καὶ τούτῳ παρέδωκαν, ἐκβεξάμενοι δὲ οὗτοι πάντ' ἀπώλεσαν. 371, 18. rem judicibus. παρεπλεύσατο ἐκβαλθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς. 515, 6. παραδιδόναι τὰς προβολὰς, dicuntur prytanes, cum actiones πρόκλητοι dictæ judicibus ei rei judicandæ delectis demandant. 517, 4. μὴ μοι Δημοσθένει παραδῶτε. 523, 27. ἐκεῖ πρίσις, cognitionis ergo, παραδίδοτο εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχών. 1187, 5. παραδόντες εἰς τὸ δικαστήριον. 1230, 18. ὑποσχούμενος κρινεῖν, εἰσέβαλλον [scil. εἰς

τὸ δικαστήριον]. παραδόσεως, [scil. τῆς ὕλης]. 781, 2. καλὰ παραδεδομένα [scil. ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς ἐκγόνοις, διὰ τῆς φήμης] καὶ μυθώδη. 641, 19. τὰ ψαλμιὰ, ὡς ἡμῖν ἐκεῖνοι παραδίδοσαν. 641, 22. de tutore pupillo, puberi facto, patrimonium tradente. 841, 16. παρέδωκεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Senatus exactoribus, quorum esset a debentibus armamenta navalia repetere, perscripta in pittacio tradebat nomina debentium. 1145, 12. παραδοῦναι τοῖς πράκτορσι τοὺς προσοφείλοντας. 1327, ult. ἂν οὐδεὶς παραδίδωσι τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα. 1337, 26. de corpore servili ad quæsitionem per tormenta dedendo. 1120, 7. 1140, ult. ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ. quamcunque fortunam deus contribuerit. 1394, 23.

παράδοξος] ἐκ δὲ τοῦ παραδίξου, modo inperato, καὶ τοῦ παραλόγου, et abhorrente, inconcentaneo, ἐὰν ἄρα σωθῇ, σάζεται. 780, 4. παραδόξου καὶ χαλεπῆς δίκης καταβεβηκέναι. 1395, 16.

παραδῦναι] irrepere, clam, callide insinuare. ἐπεὶ τὴν εἰσπραξιν παρέδυ. 608, 3. 750, 9. ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύσετο. 252, 2.

παράδυσις] subreptio, clandestina et insidiosa molitio jus aliquod illegitimum per usurpationem acquirendi, et pro legitimo deinceps exercendi. παράδυσις κατὰ μικρὸν καὶ ἐθισμούς. 219, 7.

παραζευγνύναι] εἰ συνηκῶς εἶδε παραζευγνύντα μοιχὸν σφίσιν. 1460, ult.

παραδιωρεῖν] παραδιωρίσας τοὺς πρὸ σοῦ γεγυμνασμένους ἐνδέξους ἄνδρας. 1414, 22.

παραιρεῖσθαι] πᾶν ὅ,τι ἂν ἡ τύχη μέρος τοῦ σώματος βουληθεὶς παρελέσθαι. 247, 13. παρεγκεκλιμένοι τὰ ὅπλα. exarmati. 366, pen. οὐδὶ γε τοὺς χρόνους ἴσως ὅστ' ἀδίκημα ἐλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελέσθαι καὶ ὑμῶν. 399, 10. ταῦτα παραιρῆται τὴν δραστήριον. 406, 3. τοὺς μὲν ἡ παθήσουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται. de medio tollit. 1462, 4. πῶλος παρῄρηται, abstulit, suffuratus est, οὐδὲν αὐτῷ προσποιούσας. 289, 5. ἵνες μὴν πῶλος παρεμπεφυκὸς αὐτὸν ἰόρα βαρβάρους. 289, 18.

παραινεῖσθαι] iram, severitatem judicum deprecari. 516, 2. παραινοῦμαι τοὺς πρὸς αὐτὸν ἴδιᾳ δυσκόλους ἴσχοντας ὑπομεῖναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκοῦσαι. rogo, ut sustineant audire. 1475, 20. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι. rogabo vos. 533, 3.

παραίτησις οὐδεμία ἦν, οὐδὲ συγγνώμη. 120, 26.

παραίτιος πάντων μεγίστου ἀγαθῶν. 256, 26.

παραπᾶσθαι] assidere ad latus alicujus. τοῖς παραπαθημένοις φράζειν. 1152, 18. 1207, 2. παραπάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. 757, 8.

παραπαθίζειν] παραπαθίσατο ἕνα [scil. arbitrum] ἑκάτερος. sibi adsciscebat, atque stipulabatur, ut arbitro a se edito sedendi et causam cognoscendi facultas esset. 897, 3.

παραπαθιστάναι] aliquem ad latus alterius collocare. στρατιῶται οἱοίους ἅπερ ἐκεῖνοι τῶν ὑστρατηγημένων παραπαστήσαντες. 47, 5.

παραπαλεῖν] hortari, rogare, postulare. παρεπαλεῖν δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις. 158, 14. πολλὰ μὲν τὰ παραπαλοῦντα ἦν γράψασθαι τὸν Νέαιραν. 1345, 1. παρεπάλεσαν ἅπαντας εἰς σωτηρίαν. ad tuendam communem salutem. 1394, 9. ἃ δὲ κατὰ φυλὰς παρεπάλεσαν ἅπαντας εὐμόστους εἶναι. 1397, 15. ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παραπαλῶ, ταῦτ' αὐτὸς πρῶτος αἱροῦμαι δεῖν πράττειν. 1465, 24. b) advocare, invitare, rogare aliquem, ut nobis præsto sit in judiciis, ut testis, aut ut defensor et patronus atque collaudator causæ nostræ, item in alio quocunque nobis operam det negotio. παραπαλεῖν πάντας ἀνθρώπους. ut intersint rei, quæ geritur, velut testes. 915, 25. τῶν ἄλλων, οὓς παρεπαλέσαμεν ὅτ' ἐκεμάρτυρόμεθα 1074, 7. παρεπαλεθίττες εἰς τοὺς Ἀγκίου ἀγρούς. 1074, 10. τὸν Καλλίστρατον ὁ Αὐτίου οὐδεμιοῦ, nullo in negotio, πώποτε παρεπάλεσεν, adhibuit testem, socium, consiliarium. 1242, 4. παρεπάλεσε τινὰς ἐξ Ἀρείου πάγου. adduxisset ad meum lectum, ubi æger cubabam, ex Areopago senatores quosdam a se ad hunc actum rogatos. 1265, ult. μυθένα μάρτυρα παρεῖλε, διά τε τὸν ὄρκον, καὶ διὰ τὸ μυθένα παρεπαλέσαι. 1303, 7. ἑαύλαιαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρεπαλέσαι, invocare, καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὐχόμαι. 227, pen. συμπατατίθεμαι τοῖς παρεπαλευμένοις. assentior rogatis, postulatis. 283, 22.

παραπαταβάλλειν] sacramentum, certam aeris summam, cujus periculo certabatur, deponere ante litis contestationem. 1051, 22. 1090, pen. δεινὸν γὰρ ἰδέαι εἶναι, τὸν παραπαταβεβλημότα τοῦ πλήθους [subaudi χέρα] εἰσιόντ' αὐτὸν, τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ἔτι ὄντων. 1092, 20.

παραπαταβολὴ] der Vorstand, die Caution, die man stellet [security, caution], sacramentum illud judiciarium. κἀκεῖνόθ' ἕστηκεν ἀντίδικος τὰς παραπαταβολάς. 978, 19. παραπαταβολὰς εἶναι [τοῦ πλήθους puta, vel τῆς ἐκκλησίας] τῷ ἀμφισβητοῦντι. 1054, ult. παραπαταβολῆς οὐκ ἂν ἐκφυγεῖν. 1198, 5.

παραπαταδίκην ἔχειν τοὺς νόμους. 572, 7. παραπαταδικῶν ἐνοχὸν εἶληφὼς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων. 773, 5. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνίδυσε, παραπαταθήκην ἐποιοῦμεν. 840, 11. πα-

μπαταβῦναι τῆς τραπέζης. pignora apud mensam numularii deposita, seu pecuniæ mensæ argentarii creditæ, ut sub nomine, non veri domini, sed argentarii, quæstum facerent. 946, 1.

παραπατατίδεσθαι] τὰ βία τοῖς ἐκ τῶν παρελυμένων χρόνων οὖσιν ἐπιτιμίοις. 806, ult. παραπατητὴς ἡμὲ κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν χρημάτων. 840, 14. τῷ δήμῳ παραπατᾶβίεσθαι ἑαυτόν. 1480, ult.

παραπελεύεσθαι] ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ Φιλιππέτην φυλάξωμεν πολλὰ παρεπελεύετο. 345, 2. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεπελεύετο. 1264, 22. παρακελευσάμενος ἀνδρώπους δούλους καὶ κατασκευάς, ὡς Κυπριακοὺς εἶναι. cum sibi auctoritate sua globum servorum adjunxisset, adhortatus eos, ut præsto sibi essent. 1348, 10. προθυμότερόν σοι παρεπελευσόμεθα. 1417, 20.

παραπινδυπιτικὸς] παραπινδυπιτικοῦ τινὸς ἄλλασθαι λόγου. 783, 11.

παραπιεῖν] ἐπιτύχισμα πρὸς τὸ μυθολογεῖν παραπιεῖν. 193, pen.

παράπλησις] οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως, ex advocatione et condicto, συναθύμιοι. 275, 20.

παράπλητος] advocatus, qui in judicio alicui præsto est, ejus causam oratione tuetur. τῶν παρακλήτων αὖται δίκαιος καὶ σπουδαί. 341, 10.

παρακολουθεῖν] comitari aliquem, ad latus eundo, velut amicus deducens aliquo, sive pone eundo, observando, consectando, quoquo tu eas, velut adulator et parasitus, vel etiam, ut inimicus omnes tuos gressus et dicta et facta scriter observans. οἷς σὺ ζῶντες μὲν, ἅ κύναδος, πολλαχοῦ παρακολούθεις. 281, 22. παρακολούθουσ παρ' ὅλη τὴν λειτουργίαν ἐπιμελέζεν ἐμοί. 519, 12. παρακολούθησον οὖτω φανερῶς καὶ μιαρῶς ἐπιμελέζειν. 537, 1. ἐξετάζειν καὶ παρακολουθεῖν. 909, 18. παρακολουθῶν σοι οἷς [id est, ἐν οἷς, vel παρὰ πάντα, ἅ] ἂν πράττῃς. 915, 18. μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολουθησάσης. 1045, 8. παρακολουθῆσαί μοι φερομένῳ εἰς τὸ βαλανεῖον. 1260, 5. πυρετὸ δέ μοι παρακολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20. παρακολούθησί μοι τοιαύτα νόσος. 1260, ult. παρακολούθει αὐτοῖς [insectata eos est, Platæenses puta,] ὁ ἰχθὺς παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων. 1378, 14. b) metaphorice, investigare, per vestigia eundo deprehendere, consequi mente, intelligentia, tenere. ἡμέρα ἐκείνη ἀνδρα ἐκάλει οὐ μόνον εἶπον καὶ φιλοῦσιον, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν. 285, 22. ὁ τὰ τούτου πεπραγμένα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγὼ, καὶ παρακολουθῶν ἅπασι. 423, 24. παρακολουθῶν ὑπὸς τῶν ἀδικημάτων. 683, 6, ἵνα μᾶλλον μάθητε καὶ παρακολουθήσητε τοῖς περὶ τὸν νόμον ἀδικήμασι. 703, 9. παρακολουθέστε ῥᾴον ἅπασι τοῖς λεγομένοις. 1050, 7. 1051, 1. ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήστε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀναλιφθήσεσθαι. 1063, 2. τοῖς ἀδίκοις ἅπαντα ταῦτα ὡς ἔχει καὶ παρακολουθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς. 1178, 12. εἴ τις μὲν ἀληθῶς παρακολούθηκε τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. 1210, 16. ὅσα τυγχάνω δι' ἀμαθίαν, καὶ τὸ παρακολουθηκέναι τοῖς πράγμασιν, εἰδώς. 1463, pen.

παρακομίζειν] advehere, convectare navi, vel vehiculo. τὸ τέριχος ἀνδρόπῳ τὰ γεωργῷ παρεκομίζετο ἐν τῷ πλοίῳ. 933, 26. παρακομίζειν τὰς πῶς ἐπὶ τὸ χῶμα. adducere, adigere ad sic dictum aggerem. auf dem Molo, oder der Rhede zulegen [to put out of the harbour, and anchor in the roads]. 1208, 4.

παρακρούεσθαι] decipere. οἷς πρότερον παρακρούμενος, μέγας ὢν νῦξθε. 19, 18. ὅπως μὴ παρακρούσωμαι, μηδ' ἐξαπατήσω. 318, 1. παρακρουομένους ὑπὸς αὐτῶν. argumenta pro se afferentibus captiosa et falsa. 605, 24. ἐφευρίσθητε καὶ παρακρούσητε. 656, 5. ὡς ἂν μάλιστά τις ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι καὶ παρακρούσασθαι ζουλόμενος. 725, 27. διὰ τί οὐ παρακρούομαι τοὺς δικαστάς. 1047, 12. οὐκ ἐκίνησεν, ἀλλὰ παρακρούσατο. 1060, 7. παρακρουόμενοι τηλικοῦτον πρᾶγμα, in tanta re, τοὺς δικαστάς. 1062, 17. τὸ λέγειν ἃ τις οἴεται χαρίζεσθαι, τῶν παρακρούσασθαί τι βουλομένων εἶναι νομίζω. 1421, 18.

παράκρουσις] impostura. 679, 3. φαντασμοῦ καὶ παρακρούσεως ἔπεσα βεβοσθέντα. 760, ult.

παρακύπτειν ἐπί τι, in aliquid cursim velut atque obiter inspicere, rem attingere modo, degustandi ergo et explorandi, num arrideat, necne, periculi causa, tum celeriter ab eo resilire et ad alia pergere. παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον. 46, 27.

παραλαμβάνειν τριηραρχίαν. munus trierarchi capessere. 1148, 21. μάρτυρας. adsciscere, corrogare. 916, 4. et 19. 1159, 27. τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. suscipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perscripta, cum potestate armamenta ab iis debita reposcendi, atque redigendi. 1145, 18. τοῦτο τὸ τῆς συγγραφῆς οὐ παραλαμβάνεις. hanc particulam, vel clausulam tabularum non recitas, non affers, vel pensi non habes. 916, pen.

παραλανθάνειν] παρέλαθεν αὐτοὺς τοῦτο. effugit eos. 1134, 8.

παραλείπειν μυθίνα καιρὸν καὶ ὥραν. 24, 25. 1322, 9.

παραλιρεῖν. 1421, 10.

Παρέλιον] statio navis imperatoriæ Parhali dictæ in portu Attico. μετανεμφάμενος τὸν πατέρα εἰς τὸ Παρέλιον. 1191, 25.

παραλλάττειν] præterire. ὅταν [τὸ ὕδωρ

μοῦς] τὸ τάττειν παραλλὰξ χωρίον. 1276, 13.

παρέλκεια] ἐξετάσωμεν τίνων παρέλκεια τὰ σὺ κρίνεις βαθυμίαν. 315, 4. παρέλκεια γὰρ ἔσται φανερότερα. 395, 24.

παρελογίζεσθαι] vorsetzlich falsch rechnen, in der Rechnung den überlisten, dem die Rechnung abgelegt werden soll, ein X für ein Q machen [to reckon wrong on purpose, in reckoning to outwit the other party, to call tens hundreds]. 822, 25. 1037, 15.

παρέλογος] δεινῆ μοι παραλογώτατον εἶναι. 163, 23.

παραλόγως] τοὺς παραλόγως δυστυχοῦντας ἐλεεῖν. 835, 7.

Πάρελος] navis publica. τοῦτον ἐχειροτόνησαν τῆς Πάρελου ταμίαν. 570, 4. ταμιεύσας τῆς Πάρελου. 570, 15.

παρεμβαλεῖν] τὸ παρεμβαλεῖν αἱ τῶν παλλίστων αἰσχύνην φέρει. 1412, 3.

παρεμένειν] παρεμένουσιν, secum in castris, vel cum classe manerent, ἕως ἂν ἡ πρίσις αὐτῷ γένηται. 1188, 21. οἱ γὰρ στολῖται ἐκοίκειτο παυσαιθοῦντες καὶ παρέμενον· οἱ δὲ Βωτοὶ οὐκ ἔφασαν παραμενεῖν, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν καθ' ἡμέραν τροφὴν δώσει. 1188, 26. σιτοῦς ἤδη στολὴν χρόνον αὐτῷ παρεμένουσιν. 155, 22. 1199, 11. 1209, 26.

παρεμυθεῖσθαι] εἰώθης λόγος παρὰ τῶν παρεμυθεῖσθαι βουλομένων τὴν φίλην. 123, 5.

παρεπιτιθέναι] ad quodque caput aliorum recitatorum alia, cum illis conferenda, velut ex opposito, aut ad latus recitare. 315, 21. 677, pen. coram concione recitare. 712, 9.

παρεπιλέγειν εἰς οὐδὲν δέον. 167, 14. παρεπιλέγετε πάντα, ὅσα ἂν δυνασθῆτε. incessum prodegeritis, quicquid insumseritis. 1432, 16.

παρεπίλεις καταγινώσεσθε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. 1444, 16. εὔχεσθε πᾶσι τοῖς θεοῖς τὸν αὐτὸν παράνοιαν λαβεῖν ἐκεῖνον. ut eadem dementia illum quoque corripiat. 189, 8.

παρεπίλογον. 778, 12.

παρεπομεῖν] εἶμαι περὶ πλήθους ἀγῶνα μανθάνειν ἄλλους παρεπομένους ταυτὶ, εἶα ἐμοῖς. 1090, 6.

παρεπομία] τὰ ἐκ τῆς παρεπομίας συμβαίνοντα περὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς φυσικάμενοι διωρίσαντο. 808, 7.

παρέπεμπε] τὸ χέρσον ἀνοδεῖναι παρέπεμπε γράφη, citat Hermog. p. 294. ex or. pro corona, et Thomas M. v. παρέπεμπεν e Leptinea. Locus est p. 267, 7. εἰ παρέπεμπεν, ἡ παραπρεσβείας, ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, ἐμελλεν αὐτοῦ κατηγορεῖν. 515, 27. 790, 19. γεγραμένου τοῦ ψηφίσματος καὶ οὐδενὸς γραφομένου παρανόμων. 1149, 14.

παρεπίπεμπεν] παρεπίπεμπεσθαι τὰ στόλια αὐτῶν. classe armata comitante deduci et in itinere maritimo firmari adversus insultus hostium. 96, 9. παρεπίπεμπεν τὸν σῖτον ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου. 251, 7. τοὺς οὐκ ὀρθῶς συμβουλεύοντας ὑμῖν παρεπίπεμψαντες. cum contemtu transmissis. 283, 24. παρεπεμπόντων ὑμᾶς. cum reliqui triearchi vos in navibus suis huc ipsi comitarentur atque deducerent. 568, 14. παρεπίπεμπεν αὐτοῖς τὰ σιτηγὰ πλοῖα. 1213, 1. παρέπεμψα τῷ δήμῳ τὸν σῖτον. 1224, 22.

παρεπίτασμα] παρεπιτάσματι χρησάμενοι τῇ πρεπλήσει. 1107, 1.

παρεπίστειλεν] παρεπιστειλάντα καιρὸν ἀφεῖναι. opportunitatem repente oblatam e manibus dimittere. 11, 8. παρεπιστειλὰς [si bene habet ista lectio, sed potius leg. videtur ὑποστειλάς] θαυμάζω τούτους, ὑφ' ὧν αὐτὸν πρόσθεν ἐθαυμάζεσθαι. 1127, 2. verumtamen Harpocr. quoque vulgatam edit.

παρεπλεῖν. 933, 11.

παρεπλήξ] οὕτως ἐκφρονας καὶ παραπλήγας ποιεῖν τὸ δωροδοκεῖν. 426, 23.

παρεπλησίασε] δρά γε ὁμοίως καὶ παραπλησίως. 36, 1.

παρεπολλύπαι] παρεπόλλυεν. velut per jocum, aut oscitantiam et secordiam judicum, pessumdatus est. 543, pen.

ἐκ παρεπομπὴ τοῦ σίτου. deductio classis frumentariarum navium, e Ponto per mare Athenas usque tuta, quæ fit comitantibus triremibus armatis. 249, 16. 1211, 25.

παρεπρεσβεία] mala, improba, flagitiosa functio legationis tibi demandatæ. εἰ παρεπόμην, ἢ παραπρεσβείας αὐτοῦ ἐμελλον κατηγορεῖν. 515, 27.

παρεπρεσβεύειν] legatione demandata improbe, perfide fungi. οἱ προδιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκοῦντες. 401, 4. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον. 740, 17.

παραῤῥεῖν] ἔτερόν γε λόγου παραῤῥήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς. 170, 25.

παρεσημαίνεσθαι τὰς διαθήκας. besiegeln [to put one's hand and seal to]. testamenti tabulas nominis sui subscriptione, sigillique sui fide confirmare. 857, 12. ἀντὶ τοῦ τὰ συμεῖα ἃ ἐν τῶν ἐπιδεδημένων. quæ obsignaverant. versiegelt hatte [had sealed]. 1039, 11. 1040, 20. 1041, 12. ἀνοῖξαι τὰ παρεσεσημασμένα τῶν ἐπιστόλων. 1046, ult.

παρέσημος ῥήτωρ. malus, vitiosus, improbæ notæ orator. 307, 26. παράσημον εἰσφέρειν νόμισμα. ære mali commatis. verrufenes Geld, von schlechtem Gehalte, falschem Gepräge, geringem Schrote und Korne, Beyschlag, oder Nachschlag [bad money, base coin]. 766, 6.

παρεσκευάζειν] differt a κατασκευάζειν. οὔτε κατεσκεύασθε, οὔτε παρεσκεύασθε. neque jam paratas instructasque copias habe-

tis, neque comparatis eas. 168, 14. παρασκευάζωσι συμφορὰς ἐν ταῖς οὐδαῖσι. 215, ult. αὐτὸς παρεσκευάζετο, setzte er sich in Positur, in gute Verfassung, zur Wehre und zum Angriffe [put himself in position, in good plight, for attack and defence], καὶ κατὰ κράτος ἐφέστο. 231, 14. παρεσκευάσθη ὑπὸ σοῦ. a te redemptus, reconciliatus tibi, ad partes tuas traductus fuit. 501, 21. παρασκευάσαι τοιούτους χρηστούς. 604, 15. παρασκευάζεσθαι. sibi comparare, conscribere, contrahere agmen amicorum, advocatorum in judiciis, factionem, globum. 813, 12. ἀπέδεσαν ἐφ' ἡμὶ σκηνώσασαν. 840, 27. τοὺς μάρτυρας οὐ παρασκευάσομεν τῶν. 853, 5. παρεσκεύασται μάρτυρας ψευδεῖς. 852, ult. παρασκευασάμενος μεθ' ἑαυτοῦ ἱερασταίμων συσφαττῶν. 1010, 24. πολλὰ καὶ ἀναίσχυντα παρεσκευάσαντο πρὸς τὸν ἀγῶνα. 1062, 11. μὴ τοῖς δυναμένοις ἄριστα παρασκευάσεσθαι, iis, qui ac norant optime firmis praesidiis subsidiisque satellitum sibi deditorum munire, ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν. 1085, 16. παρασκευασάμενός τινας τῶν δημοτῶν. cum suas in partes pertraxisset, subornasset, edocuisset, quid agendum ipsis dicendumque esset. 1092, 13. παρεσκευασμένους. ἐπ' ἐμοῦ εἶναι τοὺς μάρτυρας. 1141, 23. 1336, 3. ἵνα μὴ ἐξαπατήσωσιν ἡμᾶς οἱ ῥήτορες, οὓς οὗτοι παρεσκεύασται ἐπ' ἐμέ. 1177, 13. παρασκευάζε σεαυτὸν σαυτῷ. 1218, 5. τῷ αὐτῷτρόπῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη. 1223, 6. παρεσκεύασται τοὺς ῥήτορας. 1223, 9. οὐ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικούτων κινδύνων. 1266, 2. παρεσκευάζοντο. inter se condicebant. si verabredeten, karteten es mit einander. legten es unter einander ab [they agreed, concerted, amongst each other]. 1251, 8. παρεσκευασμένοι τούτῳ. cum hoc facientes, ab eo subornati. 1302, 8. ὑποψίαν εἴχομεν. ἂν τινα παρεσκευάσθαι τούτους. illos nobis gratia denique conciliasse. 1305, pen. φίλον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονῶν διδάσκαλον. 1374, 13.

παρασκευὴ] πόσης παρασκευῆς εἷς ὁ κίνδυνος τρόπος. 180, pen. τὸν αἰρόντα τοιαύτας ἐλπίσιν, ostendendis ejusmodi venus spei praestigiis, καὶ παρασκευαῖς, machinationibus callidis et clandestinis, Intriguen [intrigues], comparationibus amicorum et ministrorum fidorum, atque sedulorum, καὶ ὑπαγωγαῖς, lenociniis verborum insidiosorum, εἴρετο παρ' ὑμῶν. 444, 22. παρασκευὴν ὑφίζεσθαι, ἣν ἂν τις ἐκ τῶν ἰδίων πορίσαιτο εἰς τὴν λειτουργίαν. 518, 13. παρασκευαῖς ταῖς ἑαυτοῦ πιστεύων. apparatui, copiis ad hujus judicii periculum sustinendum comparatis, amicis, advocatis, opibus, gratia, potentia, fidens. 864, 17. πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μαρτύρας οὐ πάνυ θῇ μαρτυρῶντας ὀλίγῳ ἔστιν. cavillationes et conclusiunculas a longinquo jam praemeditatas, et cum aliis comparatas, ut quas commenta reus proferat, eadem testes quoque omti et conducti confirment. 864, 20. παρασκευὴ, ein Complott [a complot]. 1053, 6. ἐκέκτητο οὐδεμιᾷ παρασκευῇ ἄλλῃ, οὐδὲ συνηρεσίᾳ. 1059, 26. οὐ κάκιον μέλλειν ἐστὶ ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀντιτιμᾶσθαι. 1078, 11. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυρίζόμενοι, id est, πιστεύοντες. 1081, 16. πράττων τῶν νόμων ταῖς παρασκευαῖς γενόσθαι. 1091, 18. παρασκευὴ τῆς ἀπολογίας. 1386, 2. τίς παρασκευὴ, καὶ πόση, καὶ οἵᾳ παρεσκεύῖσο. 1423, 17. δεῖ πρὸ τοῦ πολέμου ἰσχύσθαι, τίς ἔσται παρασκευὴ τῷ γενομένῳ πολέμῳ. 1439, 26. τὰ παρασκήνια φέροντων. 520, 18. fort. editus ad scenam, tabulatum, vel cous ante scenam. ein Vorsaal vor der Bühne [an entichamber before the stage].

παρασπᾶν] μὴ παρασπάσονταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. ne quid avellat, carpat, arripiat. 10, 6.

παρασπενδεῖν] παρασπένδειν καὶ λύειν τὴν εἰρήνην. 85, 22. 248, 20.

παρασυγγραφεῖν] παρασυγγεγράφασιν ἡμᾶς. inseisti nos violando pacto inter nos initu. 1291, 17. 1293, 7.

παράταξις] οὐδὲν ἐκ παρατάξεως, οὐδ' ἐκ μάχης γεγόμενον. 123, 24. κατασκοπιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου. oppressos a sodalitio improbo. 1081, 12.

παρατάττειν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. 297, 12. εἴ τις αὐτοὺς τοὺς παραταξαμένους ἐρωτήσειεν. 1395, 14. τοὺς παραταξαμένους — οἷα ἐτόλμα συλλῆσαι. 1477, 16.

παρατηρεῖν] ὅπως τοῦτο μὴ γένηται παρατερῶν ἐπιτήδειον. 281, 16.

παρατιθέναι] παρατιθεὶς αὐθέκας ἐξῆς. subjiciens statim jam dictis. 146, 3. παρέθηκε τὰ σκεύη ταῖς ἐκκλησίαις ταυτί. 612, 24. οἱ διάκονοι χαβρίου τράπεζαν παρατιθέντος. 1356, 10.

παρατρέφεσθαι] magna in familia, velut vile quoddam mancipium, accessio et cauda familiae supervacanea, ali, ἀχρεῖοι παρατρεφόμενον. 403, 23.

παραυτίκα] οὕτως ὁ παραυτίκα ἡδὺς καὶ βραχὺν μεῖζον ἰσχύει τοῦ σὺν ὕστερον συνδόξαν μάλιστος. 72, 16. νομίζοντες τὴν παραυτίκα οἱ ἐκεῖσθαι κατ' αἰτίαν παραχῆς μεγάλης. 215, 10. προσέσεσθαι τῆς παραυτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς νόμου πράγματα. 34, 24.

παραφέρειν] οἱ δυοῖ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δυοῖ παρίστασα. 305, 5. ὅτι τὰς ὥρας παρενίγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς ἑορτῆς. tempestates statas ex ritu vetusto praeterire vivantis sine donis atque carmino-

nils. 531, 16. οὐχ ὡς ἐκτετιμῆσθ' ταῦτα παρέσπασα. in medium protuli. 1479, 11.

παραφρονεῖν] desipere. μαίνεται καὶ παραφρονεῖ. 1183, 2. παραφρονῶν ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ συνδόμενος αὐτῇ. 1183, 11.

παραφυλάττειν] pro simplici φυλάττειν. παραφυλάξετε τοῦτο ἐξ ἅπαντος τρόπου. 807, 10.

παραχειμάζειν] παραχειμάζοντι ἐκεῖ. hiemem ibi degenti. 909, 14. 1292, 4.

παραχρῆμα] ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἶναι. ex tempore. 9, 8. παραχρῆμα τῶν λόγων λεγομένων. statim e vestigio, cum illi sermones adhuc sererentur. 81, 11. ἁπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἂν τις ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἴποι. 1401, 20. πολλὰ τῶν διότων ἐκ τοῦ παραχρῆμα βίου ἐπιλεῖν ἂν εἰκοῖ. 1420, ult. ἡ ἔτως οἱ παραχρῆμα λόγοι [in presens solummodo probabiles] χάριν ἔξουσι. 1425, 4. ὅσπερ τῆς παραχρῆμα χάριτος πρὸς ὑμᾶς. quo in presens, ad breve tempus gratiosi sint. 1449, 18. τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι. 1465, ult. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα, statim e vestigio, ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται. 1178, 14. ἴδιόν ἐστιν εὐθὺς παραχρῆμα. 1237, 21. καὶ παραχρῆμά γε. absolute, destricte, sine ulla exceptione, vel remissione, aut, ut paucis omnia complectar, et retunde significem. 38, 2.

παραχωρεῖν] μὴ παραχωρεῖν τῆς τάξεως, ἣν ἡμεῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον. 38, 24. παραχωρεῖν μοῦνον τούτου, de hoc nemini concedere, nemini ejus veniam dare postulanti, scil. τοῦ στρατεύεσθαι, necessitatis militandi. 167, 19. δικαίως γὰρ τῶν ἔργων τούτων παραχωρεῖν. 172, pen. ἵνα ἂν βασιλεὺς ἐγκρατὴς γένηται — παραχωρεῖν. 192, 19. de sententia sua alteri concedere. 212, 4. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτοκαγκάλιτους ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι. Φιλίππῳ. 247, 25. οὐ γὰρ ἐκ' οἰκείᾳ γ' ἰμοὶ παρεχώρει ἐλαύδειν καὶ ζῆλου καὶ τιμῆν. 317, 8. παραχωρῶ τῇ πόλει τῆς τιμωρίας. 323, 23. παραχωρήσοντες τῆς ἀρχῆς. 655, 17. τίς δ' ἂν οἰκείᾳ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ. 961, 11. ἀπάντων παρεχωρεῖν ὑμᾶς ἠγούμενος. 1467, 7.

παραψυχὴ] ἦ' οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχομεν παραψυχήν. 1343, 21. παραψυχὴν τῷ πόθῳ τὴν τούτων εὐκλειαν ἔχοντες. 1399, 17.

παρεδρεύειν] παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ νεῖ. 572, 19. 1373, 23.

παρεδρία, vel potius παρεδρεία] functio muneris parhedri, seu assessoris. 1373, 22.

πάρεδρος [scil. τοῦ ἄρχοντος]. 1332, 14, πάρεδρος γενόμενος regi sacrorum. 1369, 20. πάρεδρον τοῦτον ποιήσωντι, ἵνα δοκιμάσῃ τὴν ἀρχήν. 1372, 24. οὓς παρέδρους εἰκότως τις ἂν φάσκοι τοῦς πάντα θεοῖς. 1399, pen.

παρεῖα] τοὺς ἔφεις τοὺς παρείας θλίβειν. 313, 25.

παρεῖναι] παρεσθαι σίμπτωσις, ἥτις παρέστατι τοῦς πράγμασι. 10, 1. παντοχοῦ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύμενι. 10, 12. τὸ δὲ παρὸν πρᾶγμα. opportunitates quasque itentidem occurrentes rei bene gerendæ. 11, 23. ἐφ' ἅπασι παρεῖναι. rebus omnibus gerendis ipse adesse et interesse. 24, 24. φόσιν ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀνόντων. 41, 25. τὰ παρόντα σωφρόντως, καὶ περὶ τῶν μελλόντων τοὺς ἄλλους φοβεῖν εἶναι. 129, 26. ἀκουσόμενοι τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδιοῦσιν, qui ei presto sunt opera consilioque. 911, 6. τοῖς παροῦσιν ἅπασιν ἀφθόνως χρῆται. copiosissime quisque jucundissimeque loquitur cogitatque de iis, in quibus eum maxime versatur. wes das Herz voll ist, des geht der Mund über [when the heart is full, the mouth overflows]. 1473, 19. ταῦτα νῦν ἰμοὶ πάρεστιν, ἃ μὴ σὺν' ἄφθα, scil. παρᾶθαι. quæ satiet erat mihi nunquam non venisse. 1473, 20. ἄχρι τοῦ παρίσσος χρῆσθαι, μνημονεύειν τὰς χάριτος, id est, ἄχρις οὗ πάρεστι [vel ἔστι] χρῆσθαι τοῖς χάρισι, μνημονεύειν αὐτάς. 1478, 13. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων [id est, παρόντων, ὅτι ζώντων] πλείω πεποῖσθαι λόγον. 1479, 6. σαφῶς, ἢ οὐ παρᾶθ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγον, Αἰσχίνη; καὶ ἡγήσασθε τὸ μέλλον, ἢ οἷα ἡγήσασθε; citat. Schol. ad Aristotelis Rhetor. p. 47. a. 23.

παρεισφέρειν νόμον. alium legem ferre, alii abrogandæ oppositam. 484, 1. et 12. 485, 26. 487, 13. et 20.

παρεκβάλλειν τὰ κοινά. clandestinis et minutis, sed crebris furtis rempe. depeculari. 435, 21.

παρεμβάλλειν λόγους ἐνθένδε. inserere, interpolare disputationes a causa alienas. 1026, 20.

παρεσκηλῆν] παρεσκήλησθε ἕως καὶ ὁμεῖς. 242, 16.

παρεξετάζειν] παρεξετάσασι αὐτοὺς παρὰ τούτους. 741, ult.

πάρεργον] πάρεργα πάντελῆς τέλλα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. posthabent omnia cupidinitati suæ. 1233, 5. μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ περιέχειν τοῖς μέλλουσι μαθήσεσθαι. 1411, 21.

τοὺς παρέργως ἐντυθοῦ, ἀλλ' οἷα ἐξεπιστικῶς ἐκκλησιάζοντας. 215, 9.

παρέργεσθαι] ὃ γὰρ ἐστι χάριστον ἐκ τοῦ παραλυθέντος χρόνου. 40, 13. τὰ παραλυθέντα πράγματα πάντ' ἀνάλαβεν. 92, 19. παρελθοῦσιν εἰς τὴν δυνασταίαν. 117, 4. εἰκότως, οἶμαι; τὰ ἔργα τοὺς λόγους παρέρχεται, superant, antevertunt. 132, 8. τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς παρελθεῖν.

vincere, obliterare, quasi cursu antevertere. 227, 20. ὡς οὐ δεῖ δυσβλέπεσθαι τῷ παρελήλυθέναι φιλανθρωπίαν εἶσω Πυλῶν. 237, 6. 238, 25. παρελθεῖν, prætérire, evanescere, ἐκείνοις τὴν τύχτ παριστάντα τῇ πόλει κίνδυνον, ὥσπερ νέφος. 291, 12. τὸ παρελήλυθὸς παρὰ φύσιν ἀεὶ ἀφαίτει. 292, 12. τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρι πόρρω, παρελήλυθεν ἐκεῖνος φανερίζων ὑμᾶς. excidit merito honorificæ hujus appellationis, culpa sua titulum illum Evergetæ amisit. verwirkt, verblürt [*forfeited*]. 400, 2. τοῦτο γὰρ μικρῷ παρῆλθέ με εἰπεῖν. pæne me prætérierat, fugerat. 550, 26. παρήρχεσθαι. proficisci agmine facto, castra movere. marschiren [*to march*]. 999, 8. παρῆλθον εἰς τούτους τοὺς λόγους. 1231, 27. τὰ παρελημυθότα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι. 1439, pen. ὃ τῶν παρελημυθότων ἐστὶ χείριστον, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα ζήλτιστον ὑπάρχει. 1440, 9. παρελήλυθα ἐπὶ τοῦτο. hoc ut agerem ad vos prodii. 1454, 4. πᾶς ὁ πρόσθεν παρελημυθὼς χρόνος. 1471, 10. τὰς ἀπὸ τῶν παρελημυθότων πρόσοψεις. 1487, 7. τῷ τάχει καὶ τοὺς διωτυχηκότας τῶν ἀντεγωνιστῶν παρῆλθε. 1410, 7. ἐὰν πάντ ἴτε παρέλθῃ. 989, 19. σὺ παρελθὼν ἀδρίαν κατηγόρεις. progressus ad concionem, dicendi ergo. 559, 7. τοὺς κατὰς παρελθὼν νόμους. legibus communibus universæ civitati præteritis, insuperhabitis. 977, 14. ὃς παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, ἐνίκησε τὰ ὅπλα λόγων. 169, 21.

παρέργεσις] commentum, prætextus vanus. μισθαμιᾷ παρεργέσει. 238, 6.

παρέχειν] εἰ τὴν αὐτὴν παρεχήσεθ' ὑμεῖς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν προθυμίαν. 11, 18. πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει. 15, 15. παρέχοντες κοινὰ τὰ ὄντα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰς τοὺς κινδύνους. 143, 4. καὶ νυνὶ παράσχεσθε τὴν εὔνοιαν. 228, 26. ἐάν τις νόμον εἰσ ὄντα παράσχηται. 807, ult. τὰ πλεόνεματα ἡ πόλις παρέχει. præstat, alit de suo. 565, 1. ὁ παρασχόμενος αὐτόν. is, qui eum subornavit isti adversarium et calumniatorem. 1113, 25. ὕστερον ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοῦτομα παρέχειν. 1246, 15. τοσαύτην εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἡ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν. 1410, 14.

παρηγορεῖν] solari. πρὸς τὰ παρηγορούντα τρέπειν τὴν ψυχήν. 1400, 8.

παρθένον γαμεῖν tenebatur rex sacrorum, ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύηται τὰ ἄῤῥητα ἱερά. 1370, 22.

Παρθενὼν] templum Minervæ in arce. 174, 24. 597, 8. 617, 19.

παριδεῖν] παρίδε ταῦτα πάντα. contempsit. 637, 11.

παριέναι] (ab *ἴεναι* cum leni) prodire, procedere, inprimis ad concionem, cum populo agendi ergo. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον κατελελύσθαι ἔλεγον. 170, 6. ἡρέτκα μὲν ἐ πέρυξ, τίς ἐγορεύειν ἐέλεται, παρέσκ δ' οὐδείς. 285, 6. τὸν ἐπὶ ἐμοῦν τάξιν ἦκον εἰς τὸ συλλεγέσθαι παρέναι. 1431, 17. οὗτ' Ἀλέξανδρος εἰς Θῆβας παρέναι. 918, 21.

παρίεναι] (ab *ἴεναι* cum aspero) omittere, transmittere. ἵν' νυνὶ παρίεναι καιρὸν διὰ ῥᾳθυμίαν. 98, 16. οὔτε καιρὸν παρεῖς. 156, 26. τὸν ἑπάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὔτ' ἀγνοηθέντα, οὔτε προθυμίαν. 326, 24. πολλοὺς ὑμῶν μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι παρέντες. 415, 11. μυθαμοῦ παρεθῆναι. nusquam omitti non vexatus. 548, pen. παρέντες τοῦτο, ἐκεῖνο ποιοῦσιν. 1229, 3. παρεὶς τὸ χαρίζεσθαι. 1419, 11. In medio: intromittere, admittere, *einlassen* [*to admit*]. βαρβάρους καὶ δούλους, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρίεντας. 194, 27.

παρισταίνω] in Activo, proponere. τὸν ὑπόθεσιν τὴν οἵαν οἵαν παριστάντες ὑμῖν. 28, 9. ἅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν — τοῦτο παρασκῶσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν. in mentem vobis injicere. 226, 3. παρασκῶσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν — γενέσθαι. 228, 4. πλησίον τὴν δίκαιαν δεῖξαι καὶ τὰ ὄντα παραστήσας [nisi πεισθήσας præferatur]. 286, 20. παρασκίσαντα ἐλπίδας. 448, 9. τὴν αὐτὴν ὀργὴν, ἅπερ ἄλλ' ὑπιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρέστα. 519, 20. οὐ γὰρ ἡ πλυγὴ παρίστησι τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. 537, 22. παρασκῶσαι τοῦτο παμπόλλαν ὑμῖν ὀργὴν, ὑμᾶς ἂν μὰ Δι οὐ. 1435, 13. οὐδεὶς ἂν, ταῦτ' ἀπαγγείλαν, δύναιτο τὸ δικὸν παρασκῶσαι τοῖς ἀκούουσιν αὐτοῦς, ὡς ἐστὶ τῆς ἀληθείας — ἡ ὕβρις φαίνεται. 538, 3. ψήφισμα — θεὸς καὶ φθόνου σωτιτάν. 654, 25. αἰσχύνειν οὐ σωτιστέον. 1396, 23. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εἰξέασθε, σωρίστησιν. 1465, 21. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παρασκίσατε ἑκάστοις. 1464, 27. παρασκίσαντά, cum apposuisset, τῶν ἐλαττῶν φυλάττειν τὰ ξύλα. 1194, 19. παρασκῶναι, præsens esse menti, obversari animo. δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ὃν τῇ γνώμῃ παρασκῶναι. 44, 25. adstare ad latus, præsertim rei, causam ejus oratione, advocatione adjuvare. ὥσπερ μοι παρασκίνας ἐντυχοῦ, βοῶν οἷα πεπόνθασι. 366, 20. τῷ υἱεῖ τούτου πολλῶν πραγμάτων ὄντων, multæ causæ forenses exantlandæ cum essent, οὐ πώποτε παρέστη, nunquam operam ei navavit. 1120, 26. δυοῖν κυδιστοῖν παρεστανίσω, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀναμέμνητε. 433, 19. εἰ, παρεστανίσας τοῦτον, coram hoc, Κτησίας ὁ υἱὸς ἐφαίνετο πεπονικὼς, ἅπερ οὗτος νυνί. 1263, ult. παρεστᾶσι πολλαὶ [scil. τῷ δικαστηρίῳ] adstant et circumstant, spectandi et audiendi gratia. 1297, 8. καιρῷ πρὸς τοῦτο παρίστη [nisi potius πεισίστη] φιλάνθρ τὰ πράγματα. res

Philippi res ad necessitates devenere. 20, 13. παραστῆναι, cervicem jugo submittere, in potestatem victori se dare, dicto audientem esse, vel obsequi, parere, in potestate esse. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρίστασαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν ἀπώλεσαν. 597, ult. παραστικὸς καιρός. tempus præsens. 255, 25. In medio, παρίστασθαι, in medium venire. οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γνώσεσθαι. 28, 1. 1419, 22. ἡ τῆς γάμης δίκη ἀφίσταται ἀφ' ἧν ἂν ἀπόσωσι. 652, 26. παρίσταταί μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τοῦδε τὸν λόγον. 1494, 14. b) ad latus suum stare jubere, neben sich hintreten lassen [to cause to stand by him]. παραστήσαντες σταδία καὶ πλήθει. 346, 20. δανείζοντες μὲν μετ' ὀλίγων μαρτύρων, ὅταν δ' ἀποδιδῶσι, πολλοὺς παρίστανται μάρτυρας. 915, ult. παραστησάμενος τοὺς παῖδας, κατὰ ταύτην ὠμεῖσθαι. 1268, 23. παραστησάμενος τοὺς συνωμόσους αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι. 1305, 11. unde notio domandi, subjugandi: nam παρίστασθαι est pedes se collocare, stare ad latus suum jubere, cum interminatione, si vel latam unguem discedat. h. e. cogere aliquem, ut in fide tua atque auctoritate sit, vel ut in manu atque promtu. Ὅλην δὲν παραστήσεται. sub potestatem suam rediget. 14, 12.

παρίσως] circiter, præterpropter. 606, pen.

παξοδεῖ] τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικὸν, qui hactenus solummodo civilis erat, donec vos ei venirem dedissetis ad vos prodeundi et vobiscum in concione agendi, partemque reip. gerendæ impertivissetis. 1411, 14.

παρασκευάζειν] obfirmare, munire aliquid, operibus præstruendis. ἀσφράττειν ἅπαντας καὶ παρασκευάζειν εἰσόδους. 1276, 10.

παρασῶν] ἀσύλους ἂν παρασπουμένη. 403, 8. ἐπαρῶνδυ. 612, 20. μισθὸν ἐπαρόνει. 685, 14. ἢν ὅραν ἄλλοις δυνατοὺς εἶσθαι συμβαίνει, ταύτην ἂν οὗτοι δῶν ἐπαρόνειν. 1257, 13. παρασπουμένους ὑπὸ τούτων. 1258, 6.

παρόμοιος] idem quod simplex ὅμοιος, aut pene similis. ἀλλ' οἷμαι παρόμοιόν ἐστιν, ὥσπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 8.

παροξύνειν] φασὶ δεῖν ὀδυλᾶσθαι καὶ παροξυσθῆναι. ira et indignatione secendi animisque exardescere ad injurias ulciscendum et depellendum. 10, 24. παροξύνειν stimulare animumque injicere sui ulciscendi. 21, 13. παρώξυνται, πιέσεσθαί τι παλὸν προσδοκῶν, ἂν παιρὸν λάβωσι. 70, 14. μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων. quo tempore vel minutissimæ quæque res iram accendebant. 403, 1. οὕτως ὀργίσθη καὶ παρώξυνε ὁ δῆμος. 514, 10. παροξυσθέντας μᾶλλον τοῦ δίκαιος. 805, 20. παροξύνεσθαι ὑφ' ἡδονῆς τινός. 1144, 27. εἰ γὰρ οἱ παρόντες [jargio puta et conflictui manuum] ἀντὶ τοῦ πολέμου, αὐτοὶ παροξυνοῦσι. 1264, 26. παροξύνεσθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀπονοφισίας. 1299, 17. τοὺς εἰδότας παροξύνειν. 1415, 22. εἰ βουλεύσεσθαι ὑμᾶν [scil. ἀνδρίζεσθαι] καὶ παροξυνθέντων ἐστὶ τῷ γεγενημένῳ. 1448, 4.

παροξυντικὸς] πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν πρὸς τὸ —. 489, 4.

παροξυσμὸς] exacerbatio, iracundia. 1105, 24.

παρίστασθαι] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα. 133, 18. τὸν κοινὸν συντρέχειν παρόφοντα. 179, 19. παροφθέν τι καὶ παραπεσοῦσα. 805, 9.

παροφᾶν] παραπρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι τὸν τοιοῦτον. 23, 13. ἡγήσωνται παραφρᾶσθαι αὐτοί. 655, 15. ἀλλ' οὐ δὴ τὰ μέγιστά γε χρὴ παροφᾶν. 1450, 12.

παροργίζεσθαι] παροργισθέντας τι ὑμᾶς ἢ πρός τινας. 805, 19.

παρουσία] τῶν δὲ πραγμάτων διὰ τὴν παρουσίαν, propterea quod in locis, ubique quæque gererentur, aderat, καὶ τὸ δίκαιον ἴσχυε, πύριος ἐγίγνου. 674, 24. πρᾶξιν συμβουλον, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτ' ἀγαθοῦ τινὸς ὑμῖν ἔσται παρουσία. 1443, 1. τὰ τῆς τύχης ἐξαίφνης ἴσχει τὰς μεταβολὰς, καὶ κοινὰς ἀμφοτέρας τὰς παρουσίας, id est, τὰ τῆς τύχης ἀγαθά τε καὶ παλὰ κοινῶς πάρεστιν ἀμφοτέροις ἑναλλάξ. 1448, 1.

παῤῥησία] οὐδὲ γὰρ παῤῥησία περὶ οὐδενὸς παρ' ὑμῖν ἀεί ἐστι. 37, 16. καὶ μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν ἅπασι τοῦ βελτίστου λέγω, ἔστω παῤῥησία. 97, 23. λέξω δὲ μετὰ παῤῥησίας. οὐδὲ γὰρ ἄλλως δυνατὸν. 95, pen. οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παῤῥησίας, Stobæus e Demosth. refert p. 145. παῤῥησία vigait apud Athenienses maxime, qui καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις μετεδίδοσαν αὐτῆς — ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν παντάπασιν ἐξεληλέκασι. 111, 10. sq. πεπλησμένος σου τῆς παῤῥησίας, οὐ παγκλίσει, οὐδὲ θύρᾳσι, ἀλλὰ τοιούτοις ὀφλήμασι. 778, 12. οὕτως ἐλαττον ἰσχύει παρὰ τισι τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας. minoris fit jus et fas, quam fiducia et audacia loquendi. 1340, pen. παῤῥησίας μετέσχεν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης. 1343, 19. τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἡρτημένην. 1397, 1. ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μετὸς οὐ πωίσεται. 1489, 10.

παῤῥησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων. 287, 14.

παχωθεῖν] de loco depellere, detrudere. παράσας ἡμᾶς. 119, 17.

πᾶς] πάντες εἶναι. cujusque esse, pro leve, facile factu esse. 13, 27. πάντα ἐκείνος ἦν αὐτός, Philippus puta. 240, 11. πάντα ἦν Ἀλέξανδρος. in oculis ferebatur, summi fiebat. 660, 7. πάντα σωθῆν, nihil intentatum relinquere, ἐξ οὗ μὴ λειτουργήσεται. 1045, 25. εἰς πᾶ[illegible]πειλ. παιεῖν] ἐλθὲν διὰ τὴν τούτων ὕβριν. 1261, 5. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι. in extrema despe-

ratione. 909, 24. ἡ πᾶσα ἐξουσία καὶ ἀδεια γενήσεται. 763, ult. ἢ οὗτοι πάντες εἰσί; oder sind sie das schon alle [or are these all]? 649, 19. ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ, καὶ ταπεινότητι καθεστάναι. 151, 8.

πάσχειν] μὴ πάθητε ταὐτὸν, ὅπερ καὶ πρότερον. 9, ult. καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθῃ [a fato suo interceptus fuerit], ταχέως ὑμῖν ἕτερον φίλιππον ποιήσετε. 43, 12. ἡ ἐγὼ πάσχειν ὑτιοῦν τιμᾶμαι [vel ἕτιμος, ut apud Hermogen. p. 414. legitur]. 96, 1. ὥστε τὸν φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. adeo ut Philippus, animo mollitus et inflexus ad indulgentiam, largiretur. 402, 9. πρᾶγματα αἰσχιστα ἐπάθομεν ἄν. 520, 14. ὁ παθὼν [scil. τὸν φόνον]. peremtus. 632, ult. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μαθόντας, ἀπροσπίπτους ὀνομάζομεν· ὑμᾶς δὲ, οἳ οὐδὲ, πεπονθότες πολλάκις ἤδη, φυλάττεσθε, τί τις ἂν καλέσειε. 1232, 18. δεινὰ πάσχουσι. de insigni et atroci accepta injuria queruntur. 1233, 25. 1281, 2.

πατάσσειν] κἂν ἐτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκεῖσε εἶσιν αἱ χεῖρες. 51, 27. ἐὰν ἐστεφανωμένον πατάξῃ τις. 524, pen. τῷ σκύτει ἐπάταξε μαζὸν τὸν ἐχθρόν. 572, pen. ἐμαυτὸν πατάξῃ. occiderit. 645, 16. φῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύετο. 1264, 22.

πατὴρ] τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τιθεῖσθαι κακῶς λέγειν. 1022, pen. οἱ δὲ σοὶ πατέρες. ambo tui patres, et is, quem natura tibi dederat, et alter, qui te adoptarat. 1045, 20. φασήσεται οὐ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος δοκιμία διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου. 1109, 26. περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες, [περὶ τούτων] τοὺς υἱεῖς διδίκασε. 1477, 25. τοῦ πατρὸς μέν ἐστι κρείττων, φάντων δὲ αἰσχρῶν ἥττων. 1489, 5. πατὴρ μὲν, οὐκ ἐρῶ τίς ἐστι, citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 17. 1.

πάτρα, poetice pro πατρίς. 418, ult.

πατράδελφος] Θεῖος τῇ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς μητρὶ, ἐκ πατραδέλφων. Archiades erat matri patris mei, seu avise meæ paternæ, patruus. frater enim patris, qui eam genuit, ex eodem patre. 1084, 17.

πατραλοίας] τοῖς πατραλοίαις βοηθοῦντα τίθεσθαι νόμον. 732, 14. nam eorum pœna erat caroer. 737, 24.

πατρικὸς] πατρικὴ ἔχθρα. 410, 10. 530, 8. πατρικὸς φίλος. 657, 21. ἀναπεῦσθαι τὴν πατρικὴν φιλίαν. 660, 17. πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον ἀνάμιστος. 779, 25. ὅσας πατρικὰς εὐεργεσίας ἐπεμνημόνευσατε. 1479, 9.

πατρὶς] οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. 296, 15.

πατρόθεν] ἀναγαζόμην κατὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐμοῦ τοῦ πατρόθεν δίκεσθαι τὸν λῆξιν. 999, 19. contra hominem, qui non modo idem nomen mecum gereret (id quod non admodum erat mirandum in tanta civium multitudine), sed qui una quoque se filium ferret mei patris. id quod incredibile dictu et inexputabile videri poterat. Nullus enim pater duobus liberorum suorum idem nomen imponebat.

πατρῷος] σοὶ μὲν πατρῴα καὶ πασιφάη δέξα. 150, 26. Ἀπόλλων τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. 274, 27. Ἀνδροτίωνι πάντερον οὐ πατρῷόν ἐστι δεδίσθαι. 739, ult. Δύοντα τὰς πατρῴους δυσίας ἐν Δελφοῖς. 1481, 27.

παύειν] ῥᾴδιον μὲν οὖν ἐστί μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτούς. 164, 10. τοῖς πολιτευομένοις οὐκ ἔνεστιν, αὐτοῖς, ultro, sponte sua, arbitratu suo, ὅταν βούλωνται, παύσασθαι, [scil. πολιτευομένους]. quasi dixisset, οὐκ ἔνεστι παύσασθαι, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται. 176, 22. μέχρι παύεσι. 423, 1. ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἔπαυσαν, [scil. τοῦ ὑβρίζειν]. vel voc. ὑβρίζοντας in constructione et interpretatione tacite est iterandum. 569, 26. ἐπαύσατε αὐτὸν στρατεγοῦντα. 1187, 17. σίγαυσε erat formula, qua oratores scribam tacere jubebant et cœptam recitationem abrumpere, ut ἐπίσχες. 721, 6. ἄρτι γὰρ λέγων ἔπαυσάμην. 734, 16. οὐδετιοῦν εἰσφέροντες παύονται [subaudi εἰσφέροντες, vel τοῦ εἰσφέρειν]. etiamsi nihil non conferant, quicquid in facultatibus habent, tamen contribuendi requies nulla iis conceditur. 762, 9.

πάω, πάειν] πίπᾶσθαι ἀδίκως. 422, 6.

πέδη] δαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιπέδησι πέδας. 422, ult. πέδαις αὐταῖς ᾠχετο ἐξορχούμενος. 614, 23.

Πεδίον] nomen proprium tractus Atticæ. ἐν Πεδίῳ ἀγρός. 1187, 20.

πεζέταιροι] miles mercenarius militia pedestri merens. οἱ περὶ αὐτὸν ξένοι καὶ πεζέταιροι. 23, 2.

πεζῇ] ἵνα μὴ πεζῇ στρατεύηται. see *Fuss* [on *foot*]. 1046, 13. πεζὴ στρατιὰ, citat h. v. Thomas M. e Demosthene.

πειθαρχεῖν] ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἄρχωσι, τοὺς ἰδιώτας οἴονται δεῖν αὐτοῖς πειθαρχεῖν. 802, 10.

πείθειν] τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἃ [scil. ποιεῖν ὑμᾶς] πειστικὸς ἴφα τὸν φίλιππον ἦκεν. 352, 3. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσίλθῃ. 373, 4. οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ πράγματα ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά τῳ ἐστὶ τοιαῦτα. 377, pen. χρήμασι πείθεσθαι. cupiditati servire, pati se ab ea duci. 422, 1. ἔπειθεν ἡμᾶς δίδους κέρματα. conatus est offerenda mercedula nos permovere, ut —. 549, 27. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλους πείθωσι. aliis quibusounque modis vel conditionibus inter eos convenerit. 1360, 20. τοὺς τόκους, οὕτω συνεγράψαντο, οὔτ' ἔπεισεν ἡμᾶς, scil. λαμ-

βάσιν. 1296, 26. ἢν ἐπείσθητέ γε [subaudi δέχεσθαι], τούτων δίκην ἔχετε παρ' αὐτῶν. 991, 16. ὅσον ἔπεισεν, [subaudi αὐτὸν δέχεσθαι]. 1219, 25.

πειθὼ] ἡ τῶν λόγων πειθὼ τῆς τῶν ἀκουόντων εὐνοίας προσδεῖται. 1393, 13. πειθὼ τοσαύτη καὶ χάρις καὶ ἐν οἷς σπουδάζεις ἐστί σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις. 1407, 21.

πεῖραν ἡμῖν ἔργω δεδεικότος τοῦ χρόνου. 209, pen. σεμνύνομαι τῷ πεῖραν ἔργω δεδεικέναι. 262, 14. ἃ γε μηδ' εἰς πεῖραν ἔργω ἔδοκει θεῶν εἶναι. 293, 19. πεῖραν ἔργω λαβὼν τῆς ἐκείνου φιλίας. 663, 20. πεῖραν αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν. 707, 19. πείρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς προσάγοντες. 1380, 2.

πειρᾶν] ἔργω πειρᾶσθαι. 255, 9. τίς γὰρ Ἑλλήνων, ἢ τίς βαρβάρων, οὐ πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων πειρᾶται. 311, 25. τοῦτο δὲ καὶ σκάνιον καὶ χαλεπὸν πειρωμένοις εἶδα ὄν. 1443, 3.

πείσματα e Demosthene afferunt nonnulli codices Julii Pollucis VI. 183. verum meliores ibi omittunt ὡς Δημοσθένης.

πελάγιος] πλοῦν καὶ πολὺν, longinquum iter maritimum, καὶ πελάγιον per altum mare, non ripas legendo. 1213, 4.

πέλαγος τοσοῦτον μέλλοντος πλεῖν. 916, 15.

πελιὸς] lividus, cruore stagnante sublutus. πελιὸν εἶχε τὸ στῆθος. 1157, 6.

πέμπειν] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. ἔπεμψεν ἐπὶ τὰ ξύλα. arcessivit tigna, misit, qui ea inde adduceret, advehenda curaret. 1195, 26.

πεμπταῖος] πεμπταῖα τὰ παρ' ὑμῶν ἐν Φωκεῦσι γενέσθαι λογίζομαι. calculatio mea efficit, ut a vobis hic actorum et decretorum fama quinto die post ad Phocenses pervenerit. 359, 18.

πέμπτος] τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβε. 260, 20. οὐ μεταλαζών. 702, 7. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μετέδοσαν τούτῳ. 795, 6. 803, 13. τὸ πέμπτον μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος. unam quintam partem universæ aquæ infusæ. 1052, 27.

πένεσθαι] ἱκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι καλόν. 1309, 25.

πενέστης] διακοσίοις ἱππεῦσι πενέσταις ἰδίοις βοηθήσαντι. 173, 6. 687, 2.

πένης] ὥσπερ ὑμῶν ἑνὸς ἑκάστου εἷς τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινὸς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι. 142, 5. οἱ πενέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι ἡμῶν ἐγγύτατά εἰσι τοῦ ῥᾳδίως κακῶς πεθεῖν. 555, 10. μακαμῶς τοὺς πένητας ἀτιμάζετε. 1309, 24. οὐ γὰρ, εἰ πένητες ἦμεν, ἠδικήκαμεν. 1312, pen. ἆρα μικρὰ ζωθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ, citat Hermog. p. 358, 10.

πενθερὰ] ἀφήρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ἧν ἔζη. 1123, 1.

πένθος] πένθους πολλοῦ ἐν Βοσπόρῳ ὄντος. 910, 14. ἴρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12.

πενία] ἀσταλλαγῆ τῆς ὑπαρχούσης πενίας. 186, ult. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπαλαμίζει, νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι. 312, 16. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία ἐάζεται ποιεῖν. 1313, 2.

πενιχρὸς] τῶν δὲ πενιχρῶν [id est, πενήτων] ἱκνοῦνται [pro ἀφικνοῦνται, vel ἔρχονται] πολλαὶ γαῖαι ἐς ἀλλοδαπήν. 422, 19.

πενταετηρὶς] quinquennium. πολλὰς πενταετηρίδας ἐν τῷ θεσμοτηρίῳ διατελέψαντα. 740, 1.

οἱ Πεντακόσιοι] sunt senatus Athenis quotannis novas vices obiens. τῆς βουλῆς τῶν Πεντακοσίων. 1144, 19. ταῖς πενταxοσίαις [soil. δραχμαῖς] ζημιώσειν, ὅσου ἂν [ἡ βουλὴ puta] κυρία κατὰ τοὺς νόμους. 1152, 10.

πεντακοσιομέδιμνος] homo ordinis primarii. 1067, ult.

πέντε] τοῖς ἀδικουμένοις ἱκανὰ τὰ πέντε ἔτη ἡγήσατο Σόλων εἰσαγράξασθαι. 952, ult. ἐὰν τὰ πέντε ἔτη φαρίλθῃ τοῖς ὀρφανοῖς [ex quo puta puberes et sui juris facti fuerint] καὶ μὴ διώσωνται, neque jus suum repetierint a tutoribus, μηκέτ' εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς δίκην περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἐγκλημάτων. 989, 18.

πεντεκαιδεκαναία] numerus quindecim navium. 183, 2.

οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς iidem sunt atque οἱ ἑφῆται. 1069, 5. πεντήκοντα ἔτεσιν ὕστερον. 1378, 18. πεντηκονταλαντία, citat e Dem. Julius Pollux IX. 52.

πεντηκονταρχεῖν] διὰ γὰρ ἐκείνου πεντηκονταρχοῦντος καὶ ἡγεμόζετο καὶ ἀνηλίσκετο. 1215, 1.

πεντηκόνταρχοι ἕτερον αὐτὸς ἐγὼ λαζών. 1212, 21. ergo trierarchi subcenturiones ipsi sibi deligebant.

πεντηκοστεύεσθαι] sich verfunfzigen lassen, das ist den 50ten Pfennig abtragen [to pay every fiftieth penny]. quinquagesimam dependere. 932, 27.

πεντηκοστὴν καινήν τινα τῆς ἱππικῆς εὕρηκα. novam quandam commentus est rationem redimendi veniam equestris militiæ. 568, 12. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐωνημένος. er hatte den Zoll vom eingehenden Getrayde gepachtet [he had farmed the duty on imported corn]. 1353, 21. τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες. 738, 5.

πεντηκοστολόγος. 558, 18. λάζε τὴν τῶν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus sive portum subeuntibus, sive exeuntibus, quinquagesima dependa est, das Buch, den Cafaster, der im Hafen verzollten Güther [the book, the register of the goods that have paid the duty in the harbour]. 909, 10.

ἡ πεπραμένη ταύτους ἀνῆλτο. 1396, 8.

πέρα] τί πέρα τοῦ παιρῶ τοὺς ἱστέρως ἐναίρουσι. 208, 6. διοὺς, ἃ θεοὶ, καὶ πέρα διοὺς. 1123, 22. πέρα ζέου ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ. 634, 13.

περαίνειν] perficere, peragere. πρὸν ταῦτα ἐξελέσθαι, ὡς δεῖ καὶ προσῆκε, περᾶναι. 21, pen. ἐστέρασιν ὑφ' ὧς ἡμεσθάδη. peregit, exsecutus est ea, quorum causa et mercede conductus fuerat. 277, 4. περαίνοντες ἔργῳ τοῦτο πάντων μάλιστα. 623, pen. ἵνα δ' ὡς ᾖσσα τοῦτο περάνεια. 680, 25. ἔλεγεν, ὅτι αὐτὰ ταῦτα περαίνοιεν. 932, 24. ἀποδόντες τὰ τρία τάλαντα περαίνετε, [soil. τὴν δίκην]. redditis tribus talentis peragite causam vestram. 991, 24. τοῦτο δὲ καὶ περανῶ. hoc oratione nunc exsequar. 47, 26. ἐμελέτα συλλέξας ἐστέρασιν. ordine, serie continua recitavit. 417, 17.

περαιτέρω] τὰ πράγματα ἤδη περαιτέρω βαδίζει. 688, 14. μισθαρίαν ἀνδρῶν περαιτέρω εἶναι. 1169, 18. αὗτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς καὶ ποιοῦσα τοῦτον περαιτέρω μαίνεσθαι. ultra modum, magis quam decebat. 1182, 15. περαιτέρω τοῦ καλῶς ἔχοντος. ultra decorum. 1182, 25.

πέρας τοῦ βίου ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. 258, 19. πάντων τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ θεὸς ζούλεται, γόνεται. 292, 18. τί γὰρ, ὡς ἀληθῶς πέρας εἶναι φαμέν τις πανίας. 550. 11. εἰ μηδὲ τῶν δοξάντων ἡμῖν μηδὲν πέρας ἔχειν δοκεῖ. 1443, 19. 1444, 15.

περὶ] cum Genitivo, alias per *de*, alias per *ob*, reddi potest, et æquipollet, aut certe simillimum est τῷ ὑπὲρ, alias per *pro*. ὅπερ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως ἐστί. quod de acquisitione opum valet, vel in ea locum habet, contingit. 12, 9. περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως. pari modo de rep. habet. idem de rebus civilibus quoque concedum est. 12, 13. οὐ περὶ δίκης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσι. non de gloria dimicant, ut eam adipiscantur, neque de finibus agri, ut eosdem conservent salvos et nulla parte diminutos. 10, 16. περὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ κινδυνεύειν. ut ea salva tueantur, aut ne amittant. 13, 25. περὶ τῶν ἰσχύντων κινδυνεύειν. de extremis periclitari, ne ea patiantur. 98, 14. ἀξιόχρεως περὶ τῶν πραττόντων ὑμῖν ἀντεγκαλίζεσθαι. 36, 5. περὶ ὧν ἴσως μεγάλας καὶ τὰς ἰσχύντας οἱ νόμοι τάττουσι τὰς τιμωρίας. quorum criminum nonnullis leges denuntiant, atque irrogant poenas —. 229, 6. περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, pro re habere plaris facienda, id est, præferre. μισθαρίαν μᾶτε χάρι, μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον, καὶ τὸν ὅρκον. 341, 7. ᾗ φιλοτιμίας ἔνεκα ἢ περὶ τῆς δωρεᾶς στεφθῆ γόνειτ' ἄν. 469, 12. περὶ ὑμῶν στεφανούμεθα. nostrimet causa coronamur. 532, 9. περὶ τοῦ, τρέφον ὄντινα χρὴ δίκην διδόναι, ἀντιλέγω. 602, 6. περὶ τούτου ἐσωσίδαζε μᾶλλον, ἢ περὶ τοῦ πράγματος αὐτοῦ. 602, 20. ὑπομαστὶ περὶ τῶν μισθοδόκων (ubi περὶ quodammodo redundat). 741, pen. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντες. 835, 11. περὶ τῆς μαρτυρίας. de testimonio, h. e. quod ad testimonium attinet. 1140, 9. περὶ δὲ ἰδιωτικοῦ ἐξιοῦμεν κατὰ τοὺς νόμους δίκην λαμβάνων. 1262, 4. Cum accusativo. περὶ αὐτὰ καταβῆναι. in semet et per semet ipsa corruunt, colliquescunt. 21, 4. circiter. ὃν γὰρ [meum nomen] περὶ ἑξακοσίων. sexagesimum ferme. 1302, 1. ubi non est præpositio, sed adverbii vices gerit. Adhibetur περὶ formando quoque Genitivo. τοῦ περὶ τοὺς θεοὺς ἀλέθρου, pro, τοῦ τῶν θεῶν. 365, 6. τὸν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐστιστήμων, id est, τὸν τῶν πράξεων καὶ τῶν πολιτικῶν λόγων. 1414, 15. τὸν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν. denuntiationem navis. 1223, 6.

περιάγειν] τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγειν. 958, 15. περιαγαγὸν τὸν ἐσχατιάν. fundum cum circumambulassem una cum amicis. 1040, 14.

περιαιρεῖν] ἡμεῖς δ', ὁ δῆμος, ἐκπεπερασμένα καὶ περιῃρημένα χρήματα. 37, 3. περιαιρεῖσθαι φίλους καὶ πολίτας. 117, 26. περιεῖλε τὰ τύχη. diruendis mœniis oppida velut palliis quibusdam denudavit. 125, 26. ὑμῶν δὲ περιῄρητο τοῦτο, [soil. ut magnifice de vobismet sentietis.] 173, 21. ἐμοίως ἀνάντων τὸ ἀξίωμα, τὸν ὑγιαμοίαν, τὸν ἐλευθερίαν περιελεῖτο. 246, 24. εἰκίας κατεσκαμμένας, τάχα περιῃρημένα. 361, 22. μισθοῦ τὸν Ἀττικὸν ὑμῶν περιῄρητο. 409, 18. περιαιρεθεῖς τὰ ὄντα. nudatus, spoliatus. 559, 26. περιαιρεθῆ, ἃ τῶν αὐτὸν περιῄδοντα ἰζήτει ἐναίρει. 582, 12. περιαιρεῖσθαι πολλὰς φιλοτιμίας τῆς πόλεως. 729, 16. περιῄρητο τοὺς στεφάνους. 802, 5. περιαιρεῖσθαι τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὰς πανουργίας ἀπάσας. 942, ult.

περιδάπτειν] οὗτος ὁ νόμος δίκαιος τῇ πόλει ἀστὶ παλῆς αἰσχρὰν περιδάπτειν. 460, 4. αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιδάπτοντα τούτοις. 1401, 9.

περιβάλλειν] τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐπέπονος περιβαλλόμενος. ad se rapiens, sibi arrogans. 304, 25. περιβάλλειν τοιαύτῃ καὶ τηλικαύτῃ συμφορᾷ. 416, 11. περιβάλλειν ἐαυτὸν. 604, 9. 613, 2. 740, 23. πολλὰς τόνος περιβαλλομένους. 1077, 24.

περιβλεπτος] τὸ καθ' ἓν τι περίβλεπτον γενέσθαι. 1410. 15.

περιβόητος σύστασις. 324, ult. περιβόητον, ποιεῖν ἐν τῷ ἐμπορίῳ. 915, 25. περιβόητος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο. 1011, 19.

περιβόητος] τοῦς οὕτω περιβοήτους ἀπηχεῖσι τοὺς ὅρκους. tam famose, cum fugitio tam infami. 213, 6.

περιγίνεσθαι] potior, superior fieri, vincere. ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφιζομένων — περιγένεται. 24, 26. περιγενόμενοι τῶν

ἐχθρῶν. 44, 11. περιγίνεσθαι τῆς τῶν ἐναντιουμένων δυνάμεως προσθεὶς τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ. 1403, 15. περιγεγενῆσθαι τῶν χαλεπῶν καὶ δυσκόλων ἀπάντων. 1407, 2. πολλῶν, ὄντες οὐ πολλοί, περιγίγνονται. 1445, 3. οὐ συκῶν, ὅπως ἀλλήλων περιγενόμεθα. 1469, 26. b) superesse, reliquum esse, redundare. ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγίγνεσθαι μέλλοντος. præsertim cum hoc solum ipsi reliquum futurum, hunc unum sit laboris fructum ablaturus. 31, 23. τὸ μὲν φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ δύναμιν μεγάλην ἔχειν ἐκείνῳ περιῆν. 144, 3. περιγενόμενα χρήματα. facultates, quæ a proscriptione superfuissent. 1014, 20. τοσοῦτον ἐδόκει περιεῖναι τι τοῖς ἐκείνου παισὶ τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. 1015, 8. τὰ σκεύη τὰ τῇ τραπέζῃ περιγενόμενα. quæ die ante relicta mihi, neque ablata fuissent. 1159, 8. ὅτι οὐχ οἷός τ' ἴσται περιγενέσθαι. fieri non posse, ut morbo superato, convalescat, et salvus discedat, in vivis superstes maneat. *mit dem Leben davon kommen* [*to come off with life*]. 1168, 16. οὐ πολλὰ ἐκεῖς αὐτὸν περιγενέσθαι. 1364, 20. οὐ μικρὰν ζημίαν ναυλῶσαι, εἴ τις ἀνδὶς δίξα τῇ πόλει παρὰ τοῖς πολλοῖς περιγίνεται. *am Ende, nach geschehener That zurück bleibt, wenn der Staat das davon hat* [*at last, when all is over, if the state gets that by it* —]. 1433, 24. περίεστι δὲ μοι ταῦτα, *ich habe am Ende das davon* [*I have got that in the end*], ἃ τοῖς καιρὸν τι ποιοῦσιν ὑμῖν περιγένοιτο, *zu Theile werden, angedeihen möge* [*would fall to, be the lot of*]. 1483, 18. ἐκ δὲ τούτων περιγίγνεται, exsistit, *am Ende kommt das davon* [*in the end that comes of it*], ὑμῖν μὲν ἡ σχολὴ — τούτους δὲ αἱ χάριτες καὶ ὁ μισθός. 102, ult.

περίδειπνον] epulæ funebres in honorem defunctorum. 321, 23.

περιδεῶς μᾶλλον τῶν ἀδίκων ζῶντας. 155, 4.

περιεῖναι] pæne idem significat, quod περιγίγνεσθαι. a) superior esse. περιέσται τοῦ χρόνου τῶν πολιορκουμένων. 14, 16. πανταχοῦ κρατοῦμεν καὶ περίεσμεν τῷ λόγῳ. 132, 1. εἰ δὲ, ὡς ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν Χερρόνησος ἡμῖν περίεστιν, λέγε. 365, 22. ἡγούμην αὐτὸς πᾶντος περιεῖναι δεῖν αὐτῶν. 414, 14. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστιν, οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιούτους, citat Plutarchus Moral. p. 547, pen. δεῖ τούτων, ὅστις εὖ φρονεῖ, φυλαττόμενον περιεῖναι, μὴ προπετεύσαντα καταγνῶναι. 662, 19. ἡ εὐταξία, τῇ τῶν νόμων προσθήκῃ, τῶν αἰσχρῶν περίεστι. 777, 2. μετὰ τούτων [cum legibus] οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν περίεσαι. 777, 8. ἐγὼ πολλῷ, multis partibus, τῷ δικαίῳ, per jus meum, vi juris æqui mihi competentis, περιεῖναι βουλόμενος. 978, 17. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πίνοντας, ἔχον ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι. 1089, 10. b) superesse, reliquum esse, *überschiessen* [*to remain over and above*]. item spissum, copiosum, numerosum esse. τῶν δὲ τοσούτων ὑμῖν περίεστι τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους. tantum vobis superest odii erga me. *ihr habt einen solchen Reichthum daran* [*you have such a fund of it*]. 160, 12. οὐδ' ἐνταῦθα ἴστη τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν, [scil. τῆς ὕβρεως]. tanta redundabat insolentia, arrogantia, superbia ad injurias et contumelias exardescente. 520, 16. τοιγαροῦν περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων. *das habt ihr davon. das kommt davon* [*you have that from it. that comes of it*]. 172, 6. τούτος δὲ τοσοῦτον περίεστιν, ὥστε τοὺς ἠδικημένους πρεσβευομένους. *der Kitzel sticht sie so, sie sind so übermüthig, verwegen, keck und frech* [*they are so arrogant, insolent, bold, and presuming*]. tantum ipsis superest spirituum, cupiditatis et insolentiæ. 1280, 1. εἰ δὲ τῳ παρίστημι, ὡς πολύ μοι περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. mihi multum otii superesse a gestu rerum mearum. 1483, 11. οὔκουν ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ. *das thue ich nicht für die liebe lange Weile* [*I don't do it for mere sport*]. non temere, non sine consilio. 1483, 15. περίεστι δὲ μοι ταῦτα — *ich habe am Ende der Rechnung den Ueberschuss, das davon, das zum besten* [*at the end of the reckoning I have the overplus, have that from it, gain that*]. 1483, 17. τῇ πόλει τῶν ἐναντιουμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεστι. 1488, 26. οἰόμενοι περιεῖναί τι χρήματα, λογίζεσθε. opinantes penes aliquem superesse adhuc aliquid æris, nondum erogatum illius, quod ipsi vos expendendum mandavissetis. *er müsse von der ihm zugestellten Summe Geldes noch was übrig behalten haben, das er zurück- oder herausgeben müsse* [*he must still have remaining some of the money that was intrusted to him*]. 303, 21. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *der Ueberschuss der Casse, der nach Absuge der Ausgabe übrig bleibt, der Cassenbestand* [*the overplus of the fund, after the disbursements*]. 1346, 17. ψηφισαίμην ὑμῖν περίεσται, copia quidem abundabitis decretorum, — βέλτιον δ' οὐδὲν ἴσται τὰ πράγματα, neque tamen res ideo vestræ meliore loco erunt. 1432, 16. τεθάρρηκε καὶ περιέστηκε περιεῖναι καὶ ζῆν. te in vivis esse superstitem mansurum. 585, 18.

περιελαύνειν] μὴ περιδῶντι ἐμοὶ περιελαθέντα ὑπὸ τούτου. 1049, 10.

περιεργάζεσθαι] εἰ μανθὸν πλέον τῶν ἄλλων περιεργάσῃ. 150, 23. ἐξ ὧν ἐργάζῃ καὶ περιεργάζῃ. 150, 24. περιειργασμαι μὲν ἐγὼ, ineptus fui, vanam et supervacaneam

insumsi operam, περὶ τούτων εἰ ὀρθῶς, περιείργασται δὲ ἡ πόλις ἡ φιλοδεῖσα ἐμοί. 248, 25. περιεργάζεσθαι καὶ κοινῇ πάντας ἐνοχλεῖν. 805, 4.

περιέργων] τὸ προίστασθαι τῶν Ἑλλήνων περίεργον ἐπαίσθητα καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα. 143, 17. 1451, 19.

περιέρχεσθαι] περισβεῖαι, ἃς [id est, καθ' ἃς, vel ἐν αἷς] — περιήλθομεν. 129, 20. περιέρχεσθαι. circumire, ut candidati honorum solent suffragia colligentes. 171, 18. ἔτι καὶ νῦν περιέρχεται ὅπλα ἔχων. 216, 9. περιελθεῖν τὴν χώραν. 277, 9. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἂν περιέλθοι τῷ λόγῳ. 1461, ult. (non intelligo) περιέρχεται τὴν ἀγορὰν κύκλῳ. 411, 16.

περιέχειν] περιέχοντος ὄρους κύκλῳ. 1274, 15.

Περιδοῖδης. 1219, 20.

περιεῖδεν γιγνόμενα. 246, 8. περιεῖδεν τοσούτῳ ὕττον ἔφην, ὅσῳ φυγὰς καὶ ἀτυχῶν ἠδικεῖτο. 896, 2. οὐκ ἂν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 17. τὰ δὲ αὐτῶν τὸν ἐμὸν πατέρα περιεῖδον κομισάμενον. 1015, 21. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδόν αὐτὸν ἀπαρασθέντα. 1348, 1.

περιεῖναι τὴν χώραν. 277, 18. οἱ δ' ἄλλοι περιῆντε τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες. 1461, 8. ἐπὶ ξένης περιῖὼν ὀφῶμαι. 1484, 5. πόρνας ὑγόραζε καὶ ἰχθῦς περιῶν. coemit undecunque studiose exquisita. 412, 23.

περιϊστάναι, περιϊστασθαι, περιστῆναι] In Activo: sepire, circumvallare aliquem velut agmine quodam, ut e. c. malorum, vel hostium. τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαίως, περιϊστάναι ἔτι πλείω κακά. 555, 5. προσελθὼν καὶ περιστήσας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, τὸ ἐργαστήριον τῶν συντεττιφύτων. 978, 6. περιίστανται τὰς αὐτῶν συμφορὰς εἰς ἐμέ. transferre. 1014. 17. b) περιστῆναι, supervenire, evenire ex insperato, et secus quam opinatus esses. τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέστηκεν. 176, 23. devenire in aliquem statum, locumve, mutata rerum facie. umschlagen, verkehrt, oder anders, als man dachte, ausschlagen [to be reversed, to have a result different from that which was expected]. ὅτι εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα. 31, 5. εἰ τὰ πράγματα, εἰς ὅπερ νυνὶ, περίεστι. 295, 12. περιεστήκει τοῖς βοηθεῖας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, — αὐτοὺς ἐτέροις βοηθεῖν. 301, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινον ἐμοὶ περιέστη. 551, 2. τῷ δ' οὐδοτιοῦν ἄλλο, πλὴν πολιορκία, περιειρτήκει. 671, 20. φοβοῦμαι, μὴ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὐναντίον περιστῇ. 773, 9. ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄτοπον. 969, 10. c) circumstare, obruere. ὁπωσ' ἄττ' ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα. 17, 15. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ὑμᾶς αἰσχύνης. 30, 24. τοῦ πολέμου τούτου περιεστηκότος Θηβαίους. 209, 22. τοσοῦτος κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη τὴν πόλιν. 293, 14. ἀνάγκη περιέστατο καὶ τούτῳ. 407, 4. πηλίκα τῇ πόλει περιέστηκε πράγματα. 450, 13. ἀνάξιόν ἐστι τῆς νῦν περιεστηκυίας ἡμῖν συμφορᾶς. 1470, 11.

περικαθῆσθαι κύκλῳ τὸ τεῖχος. 1213, 21.

περικαθίζεσθαι] περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει. 1379, 23.

περικαλλὴς ὥραμός. 86, 21.

περικόπτειν] δεινὰ ποιοῦσιν οἱ ξένοι τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ περικόπτοντες. 92, 9. καθ' ἕνα ἕκαστον οὑτωσὶ τῶν Ἑλλήνων περικόπτων καὶ λυμαινόμενον. 116, 19. περικόπτειν τοὺς Ἑρμᾶς. 562, 14. οἱ τὰ ἀφρακτήρια τῆς νηὸς περικόψαντες. 738, 14.

περιλαμβάνειν] πολὺ δὲ κάλλιον τὸ πάντα περιλαβεῖν, ἢ ὀλίγ' ὧν τις ἐπιλάθοιτο. 1410, 16.

περιμένειν] ὑμεῖς μὲν περιμένητε μαθεῖν. 202, 16. 1424, 8. περιμένειν τὰ τοιαῦτα ἐφ' ἑαυτὸν ἐλθεῖν. 585, 2. ἀπολεῖν μὲ περιμένοντάς τι παθεῖν. 798, 26. περιμένειν ἂν τοῦτον τὸν καιρόν. 1314, 6. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀξελτέρους νομίζετε, ταῦτ' αὐτὰ δημοσίᾳ μοι δοκεῖτε ἀναμείνασθαι, παθόντες αἰσθέσθαι. 1450, 20. περὶ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν. 1463, 16. et 21. περιμένειν τὴν ὡραίαν. 1292, 5.

περιοστεῖν, πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλήν. 421, 22.

περίοδος, ἡ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ. 118, 19. τὴν περιφανῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην [id est, ὅτι εἰργάσατο]. quam inter omnes constat orbem terrarum obisse in gyrum veluti. 1382, 13.

περιοικοδομεῖν] περιῳκοδόμησεν ὁ πατὴρ τὸ χωρίον τοῦτο. maceria sepsit. 1272, 17. 1273, 1. περιῳκοδόμησε τὴν αἰμασιὰν ταύτην. 1274, ult. περιοικοδομῶν ὑμᾶς, id est, τὸ ὑμέτερον χωρίον. 1280, 5.

περιόπτεσθαι] περιῶφθαι τοιαῦτα πεπονθότας —. 362, 8. τοὺς νῦν περιοφθέντας, ἐφοδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε. 1428, 8. δι' ὑμᾶς περιόψεσθε ἀπολούμενον. 1484, 25.

περιορᾶν] idem quod περιΐδεῖν, contemnere, spernere, insuper habere, aequo animo aliquid fieri pati. περιεωρακυίας τι γιγνόμενον. 246, 13. μηδένα ἐν συμφορᾷ [scil. ὄντα, vel γιγνόμενον] δι' ἐνδειαν περιορᾶν. 412, ult.

περιορμίζειν] appellere navem. περιώρμισα ἐγὼ, καὶ διὰ ταῦτα στέφανον πας' ὑμῶν ἔλαβον. 1229, 9. περιορμίσαι τὸν ναῦν. 1230, 9.

περιουσία] copia rerum, abundantia, opes, divitiæ. οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν [subaudi τὸν αὐτῶν ἰδίαν] ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως. non eo remp. gerebant, quo ipsi inde ditescerent. 35, 23. περιουσίαις ταῖς οἴκοι ταύταις ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἴδια τῶν ἀγαθῶν χρήσασθε. 37, 20. ὡς ἑκάτερα περιουσίας καὶ χρείας ἔχουσι. 166, 10. περιουσίᾳ τοσαύτῃ ποτ' ἐχρήσασθαι.

358, 21. οὐδαιμοῦ ἐαυτὸν τῆς περιουσίας. 550, 20. ὅσα τῆς ἰδίας ἕνεκα τρυφῆς καὶ περιουσίας. 566, 2. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ —. 1185, 16. ἐκ περιουσίας dictio Demosthenica significat, joci gratia, aut otii fallendi ergo, *für die lange Weile* [*for sport, through wantonness*], necessitate nulla cogente, sed ex mera protervia, et lædendi libidine; vel ideo, quod aut faciens lucreris aliquid, aut, etiamsi nihil lucreris, tamen rursus nihil perdas, neque ideo deteriore loco sis. οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ. 226, 19. οἱ δ' ἐκ περιουσίας ὥσπερ οὗτος ποτνιοῦ. 1122, 2. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία. quid igitur expedit eam nobis superesse. 366, 8. περιουσία ἐάν μοι ᾖ τοῦ ὕδατος. si aquæ mihi nonnihil supersit. 1351, 20.

περιπατητῖν] περιπατοῦντος, ὥσπερ εἰώθειν, ἐν ἀγορᾷ, ἐσπέρας. 1258, 22. οὗτοι δὲ περιπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ὑμετέρῳ. 932, 20.

περιπετὴς] μή με καταστήσῃς ἀεὶδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ. 1490, 3.

περιπίπτειν] τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ. 74, 3. περιπεπτωκὼς μεγάλαις ζημίαις. 1039, 19. περιπεσόντες ἐμοί. [raro significatu] undique adorti me. 1259, 10. εὐδεμία ἐστὶν ἐλπὶς τῆς σωτηρίας τῷ περιπίπτοντι τοῖς ἀσελγαίνουσι. 1264, 26. ἐὰν μαχῶν πλοῖον διαφυγόντες Θεσσαλίᾳ περιπέσωσι. 1339, 13. ὀργῇ περιπίπτοντα τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ αἰτίᾳ. 1470, 25. ταῖς μεγίσταις ἀτυχίαις περιπίπτειν. 1417, 18.

περιπλεῖν] περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας. 236, 15. διὰ τὸ μὴ περιπλεῦσαι Πελοπόννησον. 1187, 4.

περιπολίπειν] εἰς Σαλαπίαν ἐπιγενόντες με καὶ περιπολύπαντες. cum cœno me abluissent. *abgespült und abgescheuert*. [*washed and cleansed*]. 1259, 27.

περιποιεῖν] operam dare, vel efficere, ut tu rem habeas, eave potiare. *zuschansen, verschaffen* [*to get, procure, for one*]. περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ. adjicere Rhodum ejus ditioni. 193, 20. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ διεφθαρκότε περιποιεῖ. 242, 7. περιποιεῖν Ἀφόβῳ τἀμὰ ἐζήτησε. 872, 26. διὰ ταῦτα περιποιῆσαι νῦν αὐτὸν ἀρμόττει. in vivis eum conservare, salvum superesse sinere. 806, 3. In medio: sibi acquirere, parere. περιποιεῖσθαι δόξαν παρὰ τοῦ πλήθους ὡς εἴη δημοτικός. 164, 9. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα, περιποιήσασθαι. 416, 4. περιποιήσατο αὐτήν. ipsa comparserat. 1355, 10. τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιῖται. sibi vindicat. 681, 21.

περιῤῥηγνύναι] περιῤῥῆξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης. 403, 3.

περιστέλλειν τὰ πάτρια. ritus patrios tueri, observare, cavere, ne obsolescant, nec violentur. *drüber halten* [*to hold by them*]. 744, 4. ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν [scil. τὴν φιλοτιμίαν]. beneficium sancte atque religiose servandi, custodiendi. 958, ult.

περιστοιχίζεσθαι] indagine et ambire, et claudi; illud in medio, hoc in passivo. στοῖχοι sunt series plagarum, quibus saltus, et stabula ferarum a venatoribus cinguntur. κύκλῳ πανταχόθεν μέλλοντας ὑμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. 43, 1. ὡς ἐπιβουλεύεσθε, ὡς περιστοιχίζεσθε. 72, 14.

περίστοιχος] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων. in quincuncem positarum et maceria septarum. 1251, 23.

περισχαίζειν] fune circumducto munire. τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθιζομένην περισχαίσηται. 776, 20.

περιτειχίζειν] περιτειχίσαντες δικλῷ τείχει. 1380, 1.

τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες. 1380, 8.

περιτιθέναι δόξαν τοῖς εὖ ποιοῦσι. 1417, 3.

περίτριμμα ἀγορᾶς. homo circumforaneus, qui in foro conteritur. 269, 19. explicat Schol. Aristophanis Nubib. v. 259.

περιττῶς] κομψικῶς καὶ περιττῶς ἁρμόττει συγκεῖσθαι. 1401, 22.

περιτυγχάνειν τούτοις. in hos incurrere. 1259, 7. 1260, 4.

περιφάνεια τοσαύτη τοῦ πράγματός ἐστιν. 1102, 2.

περιφανὴς ἀναισχυντία. 825, 20.

περιφανῶς] περιφανέστερον. 815, 18.

περιφεύγειν] fuga salvum evadere, ut e. c. vim morbi, aut fatalem necessitatem effugere. ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφευξεῖσθαί με. *mit dem Leben davon kommen* [*to escape with life*]. 1256, 4. οὐκ οἶδας, εἰ περιφευξοῦμαι. 1265, 24.

περιῳδυνος. 1260, 25.

περιωθεῖν] περιωθῶν πάντα τρόπον καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους. 570, 17.

πεφυλαγμένος ἐπιστέλλειν. 83, pen.

πηγνύναι] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι. firma esse, stabilia, immota perstare. 42, 16. τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις. 797, 10.

πήλινος] argilla, vel creta factus. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους, [scil. στρατηγούς. 47, 14.

πηλὸς] πηλῷ, argilla, καὶ τοῖς πιτύροις ἀναμάττων. 313, 17.

πηρεῖν] τὴν χεῖρα τὸ σκέλος πεπηρωμένον. 247, 12.

πιθάνη] seria. 871, 22.

πιθανὸς] πιθανὴν πρόφασιν ἐξευρεῖν δεῖ πρὸς ὑμᾶς. 599, 11. λόγους θαυμασίως πιθανοὺς ἔλεγε. 928, 14. ἵνα πιθανὸς γένηται, quo facilius atque certius ei fiderem, ut fieret probabilis, καὶ μὴ καταφανὴς

ἐπιβουλείων. 1162, 3. τοὺς μὲν πιθανούς, probabiles in dicendo, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι. 1401, 23.

πίθηκος αἰτιατρέμενος. 307, 25.

πικραίνεσθαι] μήτε πικραίνεσθαι μήτε μισεῖσθαι. 1464, 18.

πικρίαν τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ἔχων ἀφανῆ περιέρχεται φανερὰν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστάς. 580, 1. ἀλλ' ἥ γε τούτου πικρία καὶ μιαιφονία καὶ ὠμότης. 795, 7. τοῖς πραάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὀμότητα τὴν πόλιν μὴ πείθεσθαι. 1492, 21.

πικρὸς] μὴ λίαν πικρὸν εἶναῖν ἦ. 16, 20. πικρότατον φίντων τῶν κατηγόρων γενόμενον. 535, 12. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 23. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας. 1231, 7. 1232, 25. ἀγανάκτησας καὶ πικρὸς ἡμᾶς κατεσκεύασεν. 1261, 23. πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. 229, pen. εἰ συκῆς ἐστιν Ἀριστογείτων ἀπλῆς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφάντης. 784, 2.

πικρῶς ἐξετάζειν. 26, 3. τοῖς ἀδικοῦσιν οὐ πικρῶς ἔχοντι. 145, pen. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν. 450, 10. πικρῶς, destricte, præcise, sine ulla causatione, vel exceptione, καὶ ἁπλῶς τὰς προφάσεις ἐκλύοντι. 599, 14. πικρῶς εἰσπράττειν. 939, 7. 1123, 4. πικρῶς ὑμῖν ἐπιτιμῶσι. 1476, 5. πικρῶς καὶ παρακεκδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς. 1477, 7.

πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν παρεστῶτ̃ν. 421, 22.

πιμπλάναι] τοιοῦτον λόγον ἔπλησαν. 1491, 9.

πινάκιον μικρὸν ταῦτα πάντα κωλῦσαι δύνασθ' ἄν. 96, pen. πινακίοιν δυοῖν τὸν ἕνα κληροῦσθαι, ᾧ Σόλωνος ζημίαν ὁ νόμος λέγει. 998, 4.

πίναξ] γράψας ἐν πίναξι ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ Ἀγνίου οὕτως ἐκάλουν ἑκάστου. 1055, 16. εἰς τὸν Ὀνητῶν πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτόν. 1091, 6. ἐξελεγχόμενος δὲ πρὸς τῷ πίνακι. eorum albo, id est, per album probatum inspectumque. 1091, 16.

πίνειν] ἔπινον, ἐκαλοῦν ἀρκοτίσουσι τάχιστα, ἕδον τὸν ἡμέραν. 1257, 8.

πινυτός. 423, 6.

πιπράσκειν] τοῖς πιπρασκόσιν ἑαυτοὺς εἰς τὰ παστὰ τοῦς τῆς πατρίδος συμφέρουσι. 215. 6. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρότερον ἑαυτοὺς πιπρασκόσιν ἡσθῆσθαι. 241, 10. διεφθαρμένος καὶ πιπρασκὸς ἑαυτὸν ἐλήνθεται. 345, 5. 346. 4. ἅλλος εἴ πιπρασκὸς τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 739, 3. πεφθὼς εἰς Λεπτίνην. 1304, 8. εἰ τὸ κωλῦσαι τὴν Ἑλλήνων καταπαίαν ἐπιπρέπειν ἐγὼ Φιλίππῳ. 232, 26. πέπρακεν γὰρ αὐτὸν [sororem], οἷα ἐκδίδωσι. 763, 8.

πίστευσι] ἐὰν δ' ἀντίγωσι Θηβαῖοι, καὶ σωθῶσι, καὶ μὴ πίσωσι. 210, 16.

πιστεύειν] εἰ [πόλις] εἰνοίᾳ συμμάχων πιστεύει καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει. 144, 20. ἐφῶ τοὺς Ἕλληνας ἐπάγειν [regi Persarum] μᾶλλον πιστεύοντας, ἢ τοῖσιν ἑαυτῶν. 179, 2. μηδὲν ὧν ἐπίστασθε, ἐν οἷς ἐπιστεύσατε, ἀναλογισάμενοι. 259, 18. ἐπίστευσα. ἐξεπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ. 374, 18. οὐ δεῖ — τὸ πιστεύθῆναι προλαβόντα παρ' ὑμῖν, εἰς τὸ μεῖζον δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι. 430, 10. μὴ σὺ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῆς βούλῃς. 615, 21. οὐχ ὑγιαίνουσιν ἐστὶν, οὗτ' ὅταν τινὰ φίλον ὑπολήφωσιν, οὔτω πιστεύειν, ὅστε, ἂν ἐθέλωσιν ἐπιχειρῆ, τὸ ἀμύνεσθαι σφῶν αὐτῶν ἀφωλέσθαι. 660, 25. πρόσθαι δὲ τὴν πρεῖαν οἷα ἐπίστευσε. non ausus est. 866, 1. 867, 21. σέβεσθαι δοὺς, ὅτι χρηστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἐπιστεύθη. traute man ihm [one had confidence in him]. 937, 26. μάλιστά μου πιστεύοντες τῇ ἐπιστήμῃ τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1154, 22. πῶς εἰκὸς τοῦτον τῷ πράγματι πιστεύειν. causa fidere. 1092, 6. τίς οὐκ ἂν, εἴωσε ἐπίστευεν ἑαυτῷ. causa sua fretus fuisset. 1120, 10. εἰ ναῦται πιστεύοντες ἑαυτοῖς [trotzig auf sich selber, having confidence in themselves], fidentes semet, et præferoces] ἐπὶ τῷ δύνασθαι πλεῖσται. 1211, 18. πλούτου τε καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας [id est, πας' ἅπασιν, aut παρ' ἀνθρώπων] πιστεύεσθαι. haberi pro viro bono, honesto, fideli. 464, 20. οὐδὲ τῶν πολιτευομένων καὶ πιστευομένων παρ' ὑμῖν ὄν. 622, 12.

πίστις] fiducia. πίστιν συφροσύνης παρὰ ὑμῶν ἔχοντες ἐδείξατ. testati sunt, vos ipsis videri temperantes atque continentes esse. 300, 10. μεῖζω τῆς πρὸς αὐτοὺς πίστεως. potentiorem, quam ut ei fidi possit, et quam ut cogi possit ad fidem datam servandam. 656, 19. εἰς πίστιν δίδωμας. pecuniam credidisti super solo debitoris verbo, nullo pignore intervenient. 886, 25. b) existimatio bona de probitate et honestate, qua fiores valesque apud alios. guter Credit [good reputation], cum quis videtur vir bonus esse, eoque fidem non falsurus; eaque de causa fortunas nostras ei securi committimus. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν, πλούτου τε, καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας πιστεύεσθαι, μεῖζόν ἐστι τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον ἡμῖν. 464, 21. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμόν. 958, 2. πίστις Φορμίωνι παρὰ τοῖς πλέοσι τοσαύτην καὶ τοσαύτῃ πλείονων χρημάτων ἐστί. 962, 4. c) assecuratio, certificatio, cautio, fidejussio, sponsio. ἂν ἱκανὸς τὰς πίστεις ὑπερβῇς. 153, 4. nam per deorum numina qui jurat, de ejus fide dii velati cavent, spondent, auctoritatem suam interponunt, eum, cui jusjurandum præstatur, securum de satisfactione jubentes esse. πίστιν ἱκανὴν βουλόσεσθε ἔχειν, ὅπως πρὸς Δεκελειμονίους φα-

σὺν αὐτῷ ἐφαιρήσω. quam fidem ab Iphicrate aiunt apud Lacedæmonios [vel erga eos] commemoratam fuisse, h. e. quam fertur Iphicrates eos postulasse. 659, 6. πρεσβυτέρων πίστιν ἵππων βούλεται λαμβάνειν. 659, 10. d) jusjurandum, quo fides credit et se permittit exigens præstanti: hoc sensu sæpe usurpatur πίστιν διδόναι, λαμβάνειν, ἐπιτιθέναι, προστιθέναι. πίστιν, ἥτις ἐν μεγίστοις, τούτῳ ἅπαντες διδόναι. 1239, 22. ἠθέλησα πίστιν αὐτῷ δοῦναι, ὑπὲρ ὁ τίμιος κελεύει. 1241, 4. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν. navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, ad juvandam eorum causam, meamque premendam, jusjurandum diceret, aut reciperet dicturum. 1250, ult. ἡ μήτηρ κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς πίστιν ἠθέλησεν ἐπιδοῦναι παραστησαμένη. 852, 15. πίστιν ἠθέλησα Τιμοθέῳ ἐπιδοῦναι. ich erbot mich gegen den Timotheum zu einem Eydschwure [*I offered to be put on my oath against Timotheus*]. deferebam ei jusjurandum a me adversus ipsum, si vellet, dicendum. 1196, 17. ἀνάγκη ἦσται αὐτῷ πίστιν ἐπιθεῖναι, ἣν ἂν κελεύῃ οὗτος. 1243, 27. τὸν τοῦ φίλος αὐτοῦς εἶναι πίστιν λήψεται. 180, 2. προσθέντος ὑμῖν πίστιν. da ich mich zu einem Eydschwure vor, oder wider euch, erboten habe [*having offered to be put on my oath before you*]. 1270, 9.

πιστὸς] τὰ πράγματα, ἅπερ πιστότατά ἐστιν ἀνθρώποις. 377, 27. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστήν. 873, 19. πιστοὶ πᾶσι γενέσθαι. vobis nemo non fidet. 1465, 11. ταυτὶ τὸ πιστὸν διδοὺς, ὡς —. hoc documentum certum quisque de se præstans, se talem non esse. 800, 11.

πιστῶς ἀκούειν, cum assensu fideque audire, dictis fidere. τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀκουσαμένου πιστῶς ἀκούσεσθαι. testimonii partem eam, quæ defraudatori secunda est, cum approbatione audietis. 922, 1.

πίττα] ἄρτι μῶς πίττης γεύεται. jam tandem aliquando perspicere cœpit veram rei conditionem, quam sit misera et molesta et pœnitenda, quam olim pro summa felicitatis habens, nervos contendit omnes, ut ea potiretur. nun kommen die Nachwehen [*now to come the after-pains*]. 1215, 10.

πίτυρα] ἀναμάττων πυλῶ, καὶ πιτύρους. furfuribus. 313, 17.

πλανᾶν] οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. illuc proficisci sine salvo conductu, seu securitate publica, sine comite et duce viæ certo et tuto, viis non directis, sed curvis et quasi furtivis, ne deprehenderer, aut conspicerer ab hostibus. 395, 6. πλανᾶν, lectorem auditoremve a re proposita ad aliena seducere attentionem ejus intricantia et perturbantia, verique sensum obtundentia. ἀν τάνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ, πλανᾷ δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ. 448, ult.

πλάσμα ὅλον ἐστὶν ὁ διαθήκη. merum commentum, figmentum. 1110, 18.

πλάττειν] de figulo, vel sigillario, sigilla ex argilla cerave confingente. hinc illa translata dictio: ἐξ ὧν κατὰ μικρὸν ὁ δῆμος αὖτη πέπλασται [pro συμπέπλασται]. 1239, 21. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους στρατηγοὺς εἰς ἀγορὰν. 47, 14. λόγους πλάττειν. 268, 2. πλάττειν καὶ παράγειν πανούργους λόγους. 594, 13. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι καὶ παράγουσι. 987, 14. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. προφάσεις πλάττων, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθείς. 778, 21. In medio: αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος. sibi commentus. 152, 6. καὶ ταῦθ', ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι [ex post factis] πλάττομαι καὶ προσποιοῦμαι. 389, 9. In passivo. πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα φαίνεται. 1114, 17. ἃ πέπλασται οὗτος, id est, τὴν αὐτοῦ ὑπόκρισιν. simulationem ejus, falsam, mentitam, modestiam et honestatis larvam. 1122, 11. τοὺς δὲ πεπλασμένους καὶ σεσθρωκοῦς ἱκετηρίαν ἂν τις προσελθεῖν. 1122, 20.

πλέθρον] πλέθρα γῆς ἑκατόν. 491, 27.

Πλειάς] ὑπ' αὐτὰς τὰς τῶν Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν. 1213, pen.

πλεῖν] ταύτης ἴσως πλέοντες ὀρθῆς. h. e. ætatem degentes in patria secundis rebus utente. 419, 8. οὔθ' ἕωσις ὀρθῶ πλευσεῖται, προσθέτω. 419, pen.

πλείω] adverbialiter, pro πλέον, seu μᾶλλον. 691, 14.

πλέον] οὐδὲν αὐτῷ πλέον ἔσται οὐκ ἔχοντι τοὺς πιστευομένους. 177, 2. ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. plus, quam par est expedit. 239, 4. ὅστε μηδ' αἰσθομένοις Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν. ut sentire Thebanis nihil prodesset, vel, ut ne si sentirent quidem Thebani, impedire possent. 354, 21. πῶς δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖν, ἐὰν δ' ἐλάττονος, ἐλαττον. 879, 21. πλέον οὐδὲν ἦν ἀγωνιστῶσιν ὑμῖν. nil proficiebamus stomachando. 933, 7. μηδενὸς ἄλλου μέλει πλὴν τοῦ πλέονος. nulli alii rei studet, quam compendiis faciendis et locupletandæ rei familiari. 982, 4. ἄλλα μηδὲν σκοπῶν, ἢ ὅπως πλέον ἕξει. 1121, 12. τότε αἰσθήσεσθε ἁμαρτάνοντες, ὅτι οὐδενῶν πλέον ὑμῖν ἔσται. 1420, 11. οὐδὲν γὰρ πλέον prodest, εἶναι τὸν ἐρῶντα τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τοὺς ἀκουσομένους ἔχῃ. 1456, 4. τότε φάσκοντί μοι δεινὰ πεπονθέναι, ὅτε οὐδ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν ἔσται, οὔθ' ὑμῖν. 1484, ult.

πλεονάζειν] sese attollere super reliquos, plus auctoritatis, jurium, potestatis sibi arrogare, quam conveniat. 117, 5. καὶ τοὺς πάνυ δεινοὺς ἐπαίρονται, ἂν πλεονάζωσιν, ultra modum se efferant, ἐπίστασθε

ὑμεῖς κοσμίους ποιῆν. 998, 21.

Pleonasmus, seu redundantia, seu vera, seu quæ nobis quidem videtur esse, vocabulorum quorundam : ut a) pronominis οὗτος, quod cum iteratur, vim et pondus indicat. τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν, ταύτην ἀδίκως καρπούμενοι. 16, 18. τὸν δὲ ἱππεύοντα, τοῦτον ὀφλεῖν. 704, 10. 775, 10. 807, 2. 1043, 18. 1044, 11. 1058, 1. 1076, h. 1085, 24. 1168, 2. 1448, 22. aliisque permultis et pæne infinitis locis. b) verborum idem pæne significantium. εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιῆν. 498, pen. ταῦτα τὰ χρήματα ἀποστερῆν καὶ μὴ ἀποδιδόναι. 938, 13. τῷ νῦν ἐτ' ὄντι καὶ ζῶντι. 953, 17. c) ἀλλὰ in ἀλλ' οὐδετιοῦν. 771, 11. ἀλλὰ in ἀλλ' ἤ. 790, 26. d) γάρ. 1067, 5. e) μᾶλλον post comparativos. 782, 6. οὗτοι οἰκειότεροί εἰσι μᾶλλον, ἢ —. 1058. 1. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο μᾶλλον, ἢ οὐ —. 1185, 16. 1195, 10. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον ἐχθρούς. 1448, 26. f) οὐ post μὴ, vel μηδέ. εἰ μηδὲ — ταῦτα ποιῆσαι, καιρὸν ἔχοντες, οὐ τολμήσετε. 16, 12. 1198, 14. 1200, 12. 1226, 23.

πλεονεκτῆν] τοὺς πλεονεκτῆν ζητοῦντας ἔγωγε καιλύειν καὶ πράξεσιν, οὐχὶ λόγοις δίον. 66, 7. εἴ τι πεπλεονέκτηκεν ἡμῶν. 157, 13. οὐδεὶς ἂν ἡμοίως ὑπέρ τε τοῦ πλεονεκτῆν φολημήσειεν ἂν καὶ τῶν ἑαυτοῦ. 193, 8. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν τῆς τοῦ πλεονεκτῆν ἐπιθυμίας. 658, 7. τῶν ὑπὲρ τοῦ πλεονεκτῆν ἐπιχειρούντων οἷς οὐ χρὴ, οὐκ εἰωθὸν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι. 658, 18. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτῆν πρεσκιρίσει ζῶσι. 662, 17. πλεονεκτῆσθαι φάσκειν ταῖς χιλίαις δραχμαῖς. dass er vervortheilet würde. dass er sich müsse zu kurz thun lassen um 1000 drachmen [that he was over-reached. that he must submit to lose a 1000 drachms]. 1035, 26. πλεονεκτήσειν μυριοτιῶν τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου. 1169, pen. πλεονεκτοῦσιν ἅπαντες τῆς ὑμετέρας εὐσυθείας ἄλλα τι, καὶ νῦν οὗτοι τοῦτο. 1434, pen.

πλεονέκτημα μέγα ὑπῆρξε Φιλίσκῳ. 245, 13. ἐλλιπὲς ἐστὶ πλεονέκτημα μὴ καταστιλπνῆχθαι διὰ τὸν βίον. 979. 4. ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτήματος ἀπέσχηται. 1204, 6. ἃ δίκαια μὲν οὐκ ἦν, ἀλλὰ πλεονεκτήματα τούτων. 1218, pen. πλεονεκτήματα πρὸς φίλημον πολλὰ ἡμῖν ὑπάρχει. 124, 12.

πλεονεκτικὸν ἡ φυσικὸν. 777, 4.

πλεονεκτικῶς. 610, 10. 1300, 25.

πλεονεξία] δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία τἀνδρὸς περὶ τὰ διάφορα. 1148, 14. ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τοῦ πρόσω περὶ τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον. 1163, 3. τὰς ἐν αὐτοῖς πλεονεξίας καιλύοντες. 1392, 10. οὐδὲ ἀδίκου πλεονεξίας οὔτε κοινῆς, οὔτε ἰδίας προϊστάμενος. 1469, 13. ὅταν ποτὲ μείζους πλεονεξίας ἐκκαίδα ἐτέρωθεν ἴδωσι, οἱδετιοῦν ἀρκοῦν φροντίσαντας, ταύτην θεραπεύσει. 662, 7. τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἐφαίς. 523, 22.

πλευρὰ] προτεῖν ἀντὶ φυτερύγων τὰς πλευράς. 1259, 22.

πληγὴ] ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, semper inhæret plagæ vestigiis, eam consectatur, non præcurrens, neque præcavens, sed succurrens quasi et sero veniens ; ut iotus quoque loco est, ita manum, aut soutum ei loco admoveas. 51, 26. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη. 102, 20. ἐξ ἀστιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναφάμενος. 1018, 8. πληγὰς λαβὼν οὐ μετρίας τινὰς καὶ φαύλας. 1261, 5. πληγὰς πολλάκις καὶ ἀληθρίας καὶ δεδεκέναι πολλὰς περὶ Ἰταλρας. 1261, 20. περὶ τῶν πληγῶν φασκόντων ἐπιτρέπειν ᾧ ἂν κελεύσω. 1152, 14.

πλῆθος] ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος [scil. τῶν ἐπιτιμίων, aut τῆς ζημίας] ἀστοχήσωσι τοῦ διώκειν τοὺς μάρτυρας. 1139, 13.

πλημμελεῖν] peccare, delinquere. εἰ δέ τι πλημμεμελοῦντα παρὰ τὰ ἐστοταλμένα λαζόν. 249, 25. ὅπως μὴ περιΐδῃ τὸν δεῖν πλημμεμελούμενον. insultari, contumeliis et injuriis obrui. 279, 11. καλὸν παρεσκευάσθαι τὴν γνάμην, ἵνα μὴ τότε πλημμεμελῆς. 1417, 26.

πλὴν εἰ μή. nisi. 141, 21. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς οἰομένων ἐκάστων ἥξειν τὸ δεινόν. si ad alios quoscunque pervenerit, ad se certe non esse pervasurum malum. 241, 3. τἄλλα, πλὴν ἑαυτοὺς, οἰομένων πεπλῆν. dummodo non semet. excepto, quod non semet. 241, 9. δι' ὅντινα δ' ἄλλον ἡ πόλις ἐστρέφηται — πλὴν δι' ἐμὲ, οὐδ' ἂν εἷς εἰπεῖν ἂν ἔχοι. 257, 21. οὐτ' ἄλλων σκῆψιν ἔχων οὐδεμίαν, πλὴν ὕβρεν, τοιαῦτα πεποίηκε. 573, 8. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἐρῶ, πλὴν εἴ τις ταῦτα διαρρεῖ. nisi si quis —. 565, 23. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἴπῃ. nisi si quis dicat. 719, 1. οὐδεὶς ἤθελε, πλὴν οὗτοι. 1113, 19. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν ἴδοι. 795, 22.

πλήρης] φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντας τῇ πατρίδι. 776, 9. αἰτιῶν καὶ ποιῶν ἐλπίδων ὄντες πλήρεις. 1445, 14.

πληροῦν] ὥστε ἅμα ναυσιγοθέντα ἐστιῶθαι καὶ πληρόσασθαι ἐν τῷ λιμένι. viris armisque et armamentis instructum iri. 219, 21. ἐπληρώθη τὸ θέατρον. 533, 15. πληροῦται δικαστήρια. 729, 25. τριήρεις πέντε ἐπιδοὺς, cum recipisset resp. gratuito dandas, vel largiturum, καὶ ὡς' ἑαυτοῦ, ære suo, πληρώσας, cum armasset, atque instruxisset. 1127, 15. ἐπληρωσάμην αὐτὸς τὴν ναῦν. primus ego exhibui meam navem armatam, instructam. 1208, 14. ἐστεπλήρωτό μοι ἡ τριήρης. 1229, 21. εἰς δικαστήριον εἰσίει συμπεπλεγμένον ἐκ τούτων. 581, 27. τὰς ναῦς ἐπλη-

ρεῖμαι αὐτά. 564, 24. ἅμιλλαν ἐκλογισάμην τὴν ναῦν ἐρετῶν ἀγαθῶν. 1211, 12.

πλήρωμα] τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. ministros classiarios, et nautas, seu remiges. 565, 1. πλήρωμα διαφθαρμένον. 1217, 22.

πληρωτὴς ἱρέων. contributor ad fiscum collegii privati, aut etiam collector, exactor (sed prius potius). 547, 18. 574, 22. ὅσπερ ἂν εἰ ἱρέων ἐπέδωκεθ' πληρωταί. 776, 7.

πλησιάζειν] aliquo, vel aliqua familiariter uti. οἷς θαρίας ἐπλησίαζε τῆς ἀνθρώπους τούτοις. 925, 14. φυλάττεσθαι μὲν πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. ἵν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς ξουλαμένους αὐτοῖς πλησιάζειν. 1351, 11. τοὺς μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιοῦντας. 1402, 10. Περικλέα πλησιάσαντα Ἀναξαγόρᾳ. ut discipulum magistro. 1414, 25. ἐκ τοῦ πλησιάσαι Πλάτωνι. 1415, 13. 1490, 9.

πλησίον] τὸν δὲ πλησίον πράξοντα. 182, 10. ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πέρυσθεν ἕξεστι φυλάξασθαι. 1428, 7. πλησίον ὄντας τῶν ἁμαρτημάτων. recentes a lapsibus. 1450, ult.

πλήττειν] λαγῶ βίον ζῶν, δειλὸς καὶ τρέμων, καὶ δεῖ πληγήσεσθαι περισσῶς. 314, 25. ἴσασι δὲ οἱ πεπληγμένοι. ab eo læsi norunt usu suo, quam malignus et sævus ille sit inimicus. 782, 26. πληγὰς τῷ κακῷ οὐδὲν εἶχον ποιῆσαι. 1119, 2.

πλίνθος] οὐ γὰρ λίθους ἐτίμησα τὸν πόλιν, οὐδὲ πλίνθους. 325, 22.

πλεῖον] τριήρεις et πλοῖα cum diversa copulantur. 44, 21. μαλακὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεσπρίην περιπίπτουσι. 1339, 12. ὅσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστῷ, τῶν δὲ πόντιος ἀποφαινομένων κεκλίσθαι. 1465, 6. ὅσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου, κεφ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι. 21, 5. πλοῖα στρογγύλα καὶ στρατιώτιδες ὀλίγιες Δίσπα ἐλθόντα. in navæ oneraria, exigua, mercatoria. 506, 23. ἁμαρτήματα, ἃ περὶ τοὺς πλοῦς συμβαίνει. 101, 12.

Pluralis numerus verbi, in tertia persona, constructus cum neutrius generis nominibus adjectivis in numero plurali, ut: ἕκαστα et χρήσιμα — ἐδεικνύθησαν (loco singularis). 1206, 18. οἱδὲ φυλάσσονται, servantur, σεμνὰ δίκας δίμεθλα. 422, 10.

πλούσιος] εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους, οἱ τριακόσιοι. 285, 16.

πλουτεῖν] τῶν πεπλουτηκότων καθ' ὑμᾶς. 214, 26. ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας. 576, 1. οἷα ἀπὸ τῶν κοινῶν προσδοκᾶν χρὴ πλουτήσειν. 1232, 9. χρῆτο τῷ πλουτεῖν, μὰ ἐπὶ ταῦτα — ἀλλ' ἐπὶ τἀναντία. 550, 16. τὸ εἰς ταῦτα ἀναγκάζεσθαι τῷ πλουτεῖν. 555, 22.

πλοῦτος] ἃ καὶ τοῦ Περσῶν ἐκράτησε πλούτου. 120, 16. πλοῦτον καὶ περιουσίαν, e Midiana citat Aristides de civili dict. p 244. βασιλέα Περσῶν, ὃς τοσοῦτον κέκτηται πλοῦτον, ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες. 153, 27. τὰ τῆς δίξης κτήματα ἀπελὰν τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρά. 617, 9. περὶ πλείους ἐποιήσατο τὸν Φερμίσους πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. 1118, 7. ὁ πλοῦτος, καὶ τὸ τάχος, καὶ ἡ ἰσχὺς, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια —. 1393, 9. πόλεως ἴσχυε πλοῦτον ἡγοῦμαι, συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν. 106, 9.

πλύνειν] πλυνοῦμεν ἀλλήλους. probris nosmet mutuis exagitabimus (proprie tractabimus et vexabimus. wir werden uns unter einander hin und her stossen, zerren, schleifen, wie die Wäscherinnen die Wäsche [we shall push, tear, drag, each other about, as washerwomen do their linen]). 997, 24. λαδερουμένους καὶ πλύνοντας αἰτοὺς τὰπίβρητα. 1335, 5.

πλώϊμος] habilis navigationi. 1290, 1. ἐπισκευάσθη καὶ πλωΐμους ἐγένετο. 1294, 24.

πνεῖν] ὡς πολὺς πας' ὑμῖν ἔστιν. id est, vehemens, acer, plenis buccis, splendide spirabat, h. e. præpollebat, dominabatur in rep. 787, 20.

πνεῦμα] τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ πραλαμβάνον διαπράττεται Φίλιππος. 48, 24. τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλὲς. 49, 7. ῥήτωρ ἱξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη. 328, 10. τὰ πνεύματα τούτων ἀπιλλαίγα τῶν οἰκείων σεμνότων. 1396, 12.

Πνύξ] ἐὰν ἡ πόλις στεφανοῖ, τὸν στέφανον ἀπιστεῖν ἐν Πνυκὶ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. 244, 2.

πόα] Scholiastes Aristophanis ad Equitum v. 603. ἐκάστη βοτάνη πόα λέγεται, ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Αυσίᾳ.

ποδαπὸς] ποδαπὴ ἦν. 1309, 6.

ποδεκάκη] δεδίσθαι δ' ἐν ποδεκάκῃ τὸν πόδα φησὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας. 733, 6.

ποθεῖν] πολλὰ τὸν ὑμετέραν ποθεῖ παρουσίαν. 168, 6.

πόθεν] ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐκ ἔστι. πόθεν; qui fiat? qui datum sit? πολλοῦ γε καὶ δεῖ. 241, 18. 242, 25. πόθεν λαβόντι; ἃ πᾶς ἀξιωθέντι; 269, 27. οὐ μὰ Δί' οὐ Τιμοκράτει χρήσασθαι βουλόμενοι, πόθεν; ἀλλ' —. 749, 10.

ποθήκειν] Dorice pro περικεῖσθαι. ποθήκοντας. 1072, 27.

πόθοδος] Dorice pro πρόσοδος, aditus. πόθοδον ποιεῖ τὰν ξωλὰν καὶ τὸν δῆμον πράτως μετὰ τὰ ἱερά. 256, 8.

πόθος] ἐπὶ τούτους φέρεται τῷ πόθῳ. 1393, pen. ἀδύνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον. 1404, 18.

ποιεῖν et πράττειν, ut diversa copulantur. 373, pen. ποιεῖν pro πάσχειν. ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἦλθομεν τοῦ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ἂν οὐκ ἠβουλήθημεν, ποιεῖν. 13, 25. ποιεῖν simpliciter, pro ποιεῖν ἀδίκημα, vel κακόν. παρὰ τοῦ πεποιηκότος. ab auctore

offensionis. 968, 21. ποιεῖν de legislatore sanciente, edicente, jubente, vel etiam facultatem dante. κατὰ τῶν — βιαζομένων ἐποίησατε τὰς προζολάς. voluistis et jussistis, ut læsis liceret in læsores actione προζολῇ dicta uti. 518, 11. τοιαῦτα ποιεῖν τὴν ἐξαγγύησιν. tunc demum copiam facere prædium sistendorum. 725, 10. ποιούμενοι legislator γραφὴν κατ' αὐτῶν εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 1350, pen. καλὸν μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, committere arbitrio et potestati oratorum, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν, sed illos cogere, ut in vestra potestate sint. 1341, 15. λόγος ἀργύριον τῷ λέγοντι ποιήσων. comparatura. 151, 24. ἄσματα αἰσχρὰ εἰς τοὺς συνόντας ποιεῖν. 23, 22. ποιεῖν δίκην. jus actionis dare. 528, 12. ἀνάδικον ἐποίουν τὴν δίκην ταύτην. 1018, 26. ἄχεις οὖ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσου ποιήσῃ. donec horum quoque sortem sorti cæterorum exæquaverit. 145, 3. τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιεῖν. 437, 8. ἵνα Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν. 241, pen. ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ἃν καλῶς ποιοῦντες πέπτωται. quæ possident, quorum de possessione ipsis congratulor, lætorque et collaudo, ut recte factum, et decens, quod ea possideant. 17, 9. ἡ τύχη, καλῶς ποιοῦσα (quod ejus facinus merito laudo) πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά. auxit, amplificavit opes publicas. 141, 14. οἱ γὰρ εὖνοια πάντες ἔχονται μαθόντες τοῦτον, καὶ καλῶς ποιοῦσι. und sie thun recht daran. ich habe nichts darwider [and they do right. I have nothing to say against it]. 141. 19. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιοῦσι. 582, 20. τοῖς κατοικοῦσι τοὺς προσήκοντας ποιεῖν [soil. τὰ νομιζόμενα]. justa facere. 1073, 1. ἐπὶ τῷ τελλότμια λαμβάνειν ὀτιοῦν ἐποίουν. 1015, 20. πάντα ποιοῦντος τούτου. quamvis omnem lapidem moveret, nihil sibi relinqueret intentatum. 514, ult. ἐν αἰσχύνῃ ποιήσων τὴν πόλιν. 272, 18. σῖτον, οἶνον, ἔλαιον etc. ποιεῖν, laborando, rus excolendo, adipisci, redigere copias annonarum etc. ἐπειδὰν ποιῇς σῖτου μὲν μεδίμνους πλείω, ἢ χιλίους, οἴνου δὲ μετρήτας ὑπὲρ διακοσίους. 1045, 6. ποιοῦντες πολὺν καὶ οἶνον καὶ σῖτον. gewinnen [to acquire]. 1048, 24. πεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ πολιτείᾳ τι ποιῆσαι φιλίππῳ. rem gratam Philippo facere, studiis ejus inservire. 127, ult. τί σὲ ποιήσουσιν οἱ μάρτυρες [subaudi κακόν]. quid tibi officient. 855, 15. οὐδὲν πώποτε τοιοῦτοι πεποίηκας [subaudi προσφιλές]. nullo unquam studio, officio, liberalitate, munere hos, judices, et hanc circumstantem coronam promeruisti. du hast ihnen nichts zu Liebe gethan [you have shewn them no kindness]. 1045, 16. ῥᾳδίως ἐποιοῦσι ὥστε καὶ ἄλλοις ἐποίουν, id est, πρὸς ἄλλους, vel ἐφ' ἅλλοις. 1148, 13. ταχίως ἕτερον φίλιππον ὑμῖν ποιήσετε. 43, 12. ποιήσαντες φυγάδα ἐξέβαλον. 562, 2. οἷα ἀνήμεινον τὸν πόρον, οὐδ' ἐποίουν χρόνον οὐδένα. nullam moram interponerunt. 392, 18. τὸν ἐκείνου χάριν καλῶς ποιεῖν. 14, 8, 160, 6. In medio. ποιεῖσθαι καταλλαγάς. 10, 15. εἰς ἑαυτὸν ἅπαντα ἁμαρτήματα. 352, 19. περὶ ἑαυτὸν δύο τὰ ἐναντιώτατα. 377, 25. αὗται πᾶς' αὐτῶν τὰς χάριτας, μὰ μυτὰ τῆς ὑμετέρας αἰσχύνης ποιῶνται. 582, 24. δίκην, ἣν οὐδ' ἂν κατὰ τῶν τὰ μέγιστα ὑμᾶς ἀδικούντων ἐπιχειρήσαιτ' ἂν ποιήσασθαι. supplicium, quod vos ne ab iis quidem sumere sustineatis, qui vos gravissimis injuriis læserint. 1018, 16. οἶν ἂν δίκην δὸς μείζων μάρτυρας ἐποιήσατο. 1142, 23. ποιήσασθαι υἱὸν αὐτῷ. 1364, 18. μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι Ἀθηναῖον. 1375, 11.

ποίησις τῶν φορτίων. fabrefactio. 702, 14. τὴν καλὴν ποίησιν τῶν φιαλῶν. 755, 9. ποίησις, adoptatio in locum filiorum. vid. orat. adv. Leochar. passim.

ποιητὴς] ποιηταὶ αἰσχρῶν ἐρωμένων. 23, 21. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν. 331, 1. ἔστι καὶ τοὺς ἐμμέτρους, καὶ τοὺς τῶν ᾠδομένων ποιήτας. 1391, 17.

ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἀρμόττει συγκεῖσθαι. 1401, 22.

ποιητὸς] ποιητοὺς υἱεῖς ποιοῦνται. 1099, 8. τοὺς δὲ ποιητοὺς ἡμᾶς [sives creatos, nos natos] ὡς ἀποδιδόντας χάριν, οὕτω δεῖ φαίνεσθαι λειτουργοῦντας. 1125, 6.

ποικίλη] ἐγένετο ἡ δίαιτα ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ. 1106, 16. ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφή. 1377, 8.

ποικιλία] subtilitas disputationis. 844, 11.

ποικίλος] οὐδὲν ποικίλον, οὐδὲ σοφόν. 140, 21.

ποιμαινόμενα. von der Weide, Hut, Trift, weg [from their pasture]. 1155, 3.

ποιμὴν] λαμβάνει τὸν ποιμένα καὶ πάντα τὰ πόλουδα τῇ πόιμῃ. 1155, 4.

ποίμνη. 1155, 5.

Πολίμαχος] disceptabat causas peregrinorum. 890, 10. 1135, pen. 1358, 20. 1361, ult. judicabat in causis ἀφεστασίου et ἀπροστασίου. 940, 14. psephismata seu rogationes de rebus bellicis ferebat. 282, 26.

πολεμεῖν] ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ δεῖ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. 236, 5. ἐν πολλῷ πολεμούμενοι. bello vexati. 240, 18. πολεμεῖν φασὶν ἀλλήλους, οὐ πολεμοῦντες. 1336, 23. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἴσμεν δίκαιον. 1432, 21. τότε πάντες, ἐφ' οἷς ταῦτα παρεσκευάζετο ἐκεῖνος, ἐπολέμουτο. 240, 24.

πολέμιος] οὐ γένος ἐστὶ φίλων καὶ πολεμίων, ἀλλὰ τὰ πραττόμενα ἐξεργάζεται τοῦθ' ἑκάτερον. 638, 3.

πολεμιστήριος ἵππος. 1046, 11.
πόλεμος] τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα. 13, 17. πολέμους ἰδίους εἰρήσειν. 26, 8. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον. 180, 14. causæ bellorum, et quæ res iis quærantur. 195, 14. sq. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγειν, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν. 275, 19. πολέμου Φωκικοῦ συστάντος. 230, 27. τῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν εἰσφορῶν οὐδὲις ἔστ' ἀτελὴς. 462, 16. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος, citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. num αἱρεῖσθαι πόλεμον verum sit, pro ἀναιρεῖσθαι, quæritur ad p. 161, 6.
πολιορκεῖν] ἓν χωρίον τῆς Ἀσίας δέκα ἔτη πολιορκοῦντες μόλις εἷλον. 1392, 5. ἀφ' οὗ δὲ πάλιν δημιγορεῖ, πολιορκεῖσθαι. vexari, exagitari. 783, 9.
πολιορκία] χρημάτων τ' ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ καταστήσειν. ut reliquis copiis belli, tametsi paratis et præsentibus, tamen uti nil possit, quasi septæ sint obsidione quadam. 389, 6.
πόλις] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ὀνίων δοκιμάζειν χρή. 144, 19. ubi docetur, quæ reip. sint vires et opes. quæ leges illæ sint, per quas stat, ut aut ingens, aut minuta sit resp. 504, 2. ταῦτα προσῆκται κακεῖν ἐκεῖ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν, quo latitet in hominis privati obscuritate et sordibus, neque ad honorum functiones pertrahatur, explicat ipse istis proximis, καὶ τὰ ὄντα ἀνακρύπτεσθαι. 1121, 15. πόλιν ἐκ τῶν ἐμαυτῆς σαυτῷ κτησάμενος. jus civitatis qui tibi redemeris ære nostro. 1126, 8. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν [subaudi ὀφειλόμενα]. dependere reip. status et necessarias contributiones. 832, 22. ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν [b. e. πολιτείαν, administrationem reip.] παρελθὼν διήνυται. 1331, 15. ὡς αὐτῷ διελέλυτο πάντα τὰ πρὸς τὴν πόλιν. cum satisfecisset rationibus suis cum rep. seu ærario. 836, 14.
πολιτεία] jus civitatis Atticæ, conditio ejus, qui civis Atheniensis est. ὑμεῖς ἴδετε Εὐαγόραν τῷ Κυπρίῳ. 161, 11. Ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἔγκτασιν γῆς. 256, 6. μήπω τῆς πολιτείας αὐτῷ παρ' ὑμῖν οὔσης. 946, 5. b) resp. h. e. gubernatio reip. cum libertate et æquitate sub tutela legum, seu juris civilis. quatenus opponitur, sive oligarchiæ, sive aristocratiæ. ὅλως ἄκουσον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς. 10, 21. οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αὗται αἱ λίαν πρὸς τυράννους ὁμιλίαι. 71, 8. εἰς ταύτην τὴν δουλείαν ὑπαγομένην, συγκαθυπάδειν καὶ τὴν παρ' ὑμῖν πολιτείαν. 196, 4. τοὺς δὲ τὰς πολιτείας καταλύοντας καὶ μεθιστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν. 196, 12. 199, 14. ὅτι τὴν πάτριον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυτοῦ. 688, 26. πολιτείας Atheniensibus adamatæ prædicatio, et cum aliis formis gubernationis comparatio. 1396, 20. sq. τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἕν. de libertate civili decedere, deflectere, eam prodere. *sich derselben begeben* [*to abandon it*]. 1467, 11. Universe est πολιτεία quæcunque forma gubernationis, etiamsi minus libera, et servitati propior, ut fuit Lacedæmoniorum. ἐκεῖ γάρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἆθλος τῆς πολιτείας κυρίως γενέσθαι. 489, 21. Denique, cujuscunque rei, vel negotii, gestio, seu conductio, administratio, gubernatio, præsertim subtilis, sollers, callida. τοῖς μὲν ὄχλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ — *in Ansehung der Einfädelung, Leitung und Betriebes der Anstalten* [*in reference to the contrivance, conduct, and carrying on of the preparations*] — ὑπ' ἐμοῦ. 254, 18. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεφθάρη. 257, 7. ὡς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς; totus vitæ cursus. 399, 6. τῆς συνηθοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας. *Wandel, Betragen* [*conduct, behaviour*]. 1469, 11.
πολιτεύεσθαι] versari in gestu honorum et negotiorum civilium. πρότερον εἰσφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. 26, 24. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερόν. 150, 9. οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς ἴσως τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται. 151, 5. προπολίτευσθε γὰρ ἐν τοῖς Ἕλλησι. 176, 23. οὐ δι' ἐμέ, (οὐ γὰρ δὴ ἦγεν' ἐπολιτεύμην πω τότε). 230, pen. πολιτεύεσθαι. civilem vitam agere ad legum præscriptum (conf. v. 27. ubi est νόμοις οἰκεῖν). 665, 20. ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο. 1341, 22. πάντ' τῷ πολιτευομένῳ προσήκει —. 1485, 26. ἀν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεπόληκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω. quæ aut per alios, aut per me egi (nam πεπολίτευμαι est, quorum auctor et incœptor fui, dando et inveniendo ea consilia, quæ alii exsequerentur). 226, pen. τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα μι. 228, pen. τῶν τοιούτων πολιτευμάτων οὐδὲν πεπολίτευμαι. 107, 16. μάταιον ἀνάλημμα ὑπὸ τῶν ταῦτα πολιτευομένων. 143, 18. πολιτεύεται ὑπὲρ Φιλίππου. contendit pro Philippo. 151, 17. ὃν οὖν ἐκεῖνος μὲν χάριν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις. 19, 3. πολιτεύεσθαι cum πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulatur. 240, pen. 245, 3. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Hermog. p. 45. 13. ἃ μὲν οὖν περὶ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμοὶ προῦλαβε. 245, 8. πολιτευόμενον τῶν ἃ τότε ἠγωνῦτο. 1482, 18. τοῖς καθ' ὑμᾶς ζωλομένοις πολιτεύεσθαι. 1468, 22.
πολίτευμα] οὐδέ γ' ἐμοὶ δικαίου τοῦ τ' εἶναι πολίτου, τὰ τοιαῦτα πολιτεύμασθ' αἱρεῖσθαι.

107, 25. πάντα τὰ τοιαῦτα προηρούμην πολιτεύματα. 262, pen.
πολίτης] ποιεῖσθαι πολίτας, οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντας. 173, 18. τίς γὰρ ἂν ἔτι παρὰ τοῦ δήμου ζητήσειε λαβεῖν τὴν δωρεὰν μετὰ πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ πραγματείας μείζων πολίτης ἔσεσθαι, ἐξὸν παρὰ Στιφάνου ἀπ' ἐλάττονος ἀναλώματος, εἶγε τὸ αὐτὸ τοῦτο [scil. ἔργον] γενέσεται αὐτῷ. 1349, 20. ὥστε νόμους ἐθέντο, καθ' οὓς δεῖ ποιεῖσθαι, civitatem adoptare, si tina βούλονται, πολίτην. 1375, 5. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἴσχειν. 1485, pen. πολῖται γεγενημένοι, civitatem donati — ὁ δὲ δὴ γένει πολίτης —. 624, 16. 628, 8. δύο ταῦτα τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ. 331, 22. τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων ἐπιθυμηταὶ γενόμενοι πολῖται γενέσθαι ἐσπούδασαν. 662, 1.
πολιτικὸς ἔρανος καὶ κοινός ἐστι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ. 776, 11. τὸν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην. 1414, 16.
πολιτικῶς] οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς, commode, benigne, civiliter, ἵνοι πολιτεύονται, se gerunt. 151, 4. μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ περάττειν. 1465, 16. οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ὥστε —. 123, 20.
πολῖτις] τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτίδων, ὑπειλίζοντά τιν. 1308, 4. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ. 1312, 9.
πολλάκις] σὺ δὴ μὴ λέγε, ὡς γέγονε πολλάκις, ἀλλ' ὡς οὕτω προσήκει γίγνεσθαι. 595, 13. τῶν ἀπηλειμένων πολλάκις πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας. 534, 7.
πολλαχῶς] multis modis. οὐχ ἵνα τρόπῳ δέδοκε περὶ τῶν ἀδικημάτων δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ πολλαχῶς. 601, 9. πολλαχῶς ὀφείλουσι τῷ δημοσίῳ. 1338, 1.
πολλοστὸς] μᾶλλον δ' οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τούτων ἐκεῖνα. 117, 17. πολλοστῷ χρόνῳ. longissimo tempore post. 761, 21. 1304, 9. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ἀπολογήσασθαι ἐμοὶ ἐξεγένετο ἂν κατ-ψεύσασθαι ἡμῶν. 1052, 26.
πολυάνθρωπος ἡ πόλις ἐγένετο. 1370, 18.
πολυάρατον ἄστυ. 422, 17.
πολυκλῆθα, citat e Demosth. Julius Pollux IV. 163.
πολλῷ] ἐπὶ πολλῷ [subaudi τόκῳ] ῥᾳδυμεῖν. für seine Trägheit theuer büssen müssen [to pay dear for his tardiness]. 13, 22. ὁ δίδοις' ὅπως μήποθ' ἡγήσεσθε ἐπὶ πολλῷ γεγενῆσθαι. 103, 2. πολλῷ ἔγκειται τοῖς συμβεβηκόσι. vehementer, acriter, cum contentione. 294, 23. δέδοικα, μὴ λελάθαμεν [τὴν εἰρήνην] ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι. 372, 1. πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ τούτῳ. 523, 27. ὡς πολλὺς [id est, σφόδρα, λαμπρῶς] παρ' ὑμῖν ἦσαν. 787, 20. πολλὺς γάρ, importunus, immodicus, linguosus, blatero, πολλὰς καὶ τολμηρός ἐστιν ἀνθρώπους. 1024, 3. πολὺς [ingens, peramplus, spatiosus] τόπος περιβεβλημένος. 1077, 24. τῷ Πύθωνι δρασυτομίνῳ καὶ πολλῷ μᾶλλον καθ' ὑμῶν. 272, 20. τί ἂν τὰ πολλὰ λέγῃ τις; quid multa? 886, pen. ὡς πολλὰ, scil. γίγνεται, vel συμβαίνει, vel εἶναι δὲ γίγνεσθαι. 1124, 10. ὡς πολύ μοι [scil. τῷ χρόνῳ, otii] πλείστοι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. a gestu rerum mearum otii mihi permultum superare, quo possim animum curandis dare negotiis alienis. 1483, 10.
πολυτέλεια] τίς ἂν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [id est, furiosam sumtuositatem, prodigalitatem] ἐκφοβεῖναι. 1217, 21.
πολυτελὴς] πολυτελεστέραν μοι γενέσθαι τὴν τριπραρχίαν. 1210, 1. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. res magni pretii sibi emi et donari postulabat. 1354, 13.
πολυτελῶς ζῶσα. 1023, 12. πολυτελῶς καὶ ἀσώτως ζῆν. 1025, 19.
πομπεία] proprie est, cum aliquis in pompa contumeliæ ergo atque deridiculi traducitur; tum rerum minutarum et levium putida et invidiosa exaggeratio. τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀναίδην οὕτως γεγενημένης. 229, 3.
πομπεῖον] πομπεῖα, vasa donaria aurea et argentea, signa deorum, quæ per pompas, seu processiones solennes, spectaculi et ostentationis ergo circumferuntur, aut proponuntur in medio. τὰ πομπεῖα καταλύσαντες. 608, 4. τὰ πομπεῖα ἐς ἐπισκεύασιν. 615, 2. πομπείων ἐπισκευαστής. 618, 4. b) Πομπεῖον, porticus, aut ædes publica Athenis, ubi ista vasa asservabantur. 918, 26.
πομπεύειν] probris exagitare, conviciari, ignominiose traducere. πέμπειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἴλετο. 268, 25. b) incedere cum pompa. ὅπως πομπεύσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπήν. 522, 3.
πομπὴ] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμψουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱερουποιῶν. 47, 13. Θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς Θεοῖς. 300, 21. πομπὴ τῷ Διονύσῳ. 517, 24. ἡ ἐπὶ Δηναίῳ. 517, 26. Θαργηλίων. 517, ult.
ποιεῖν] ποιησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν. armamentis navalibus a vi ventorum undarumque cassatis. 293, 4. ποιῶν τῷ ἐμαυτοῦ σώματι καὶ ἐργαζόμενος. 1045, 1. ποιήσαντες τὸν ὦνον τοῦτον. 1143, 23.
ποιήρυμα] ὁ τὰ τούτου ποιηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγώ. 423, 23.
ποιηρία] ὥσπερτοὶ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ ποιηρίας κατασκεδάσας. 242, 13. καὶ ἑτέρας ποιηρίας [scelera, facinora] αὐτοῦ ἐπιμεμνῆσθαι λέγειν ἔχω. 521, 6. 522, 12. ἐν τῇ τῆς ποιηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχει. 771, 16. εἰ δὲ πάντλης ἐστὶ ποιηρίας καὶ ψαλιγκάπελος, καὶ μι-

ταβολεύς. 784, 8.

πονηρὸς] πονηρὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης. 307, 21. ἐπειδὴ πονηρὸν ἀνθρώπων αὐτῷ εἰς τὰ πράγματα ἦθος, ὑπορρητέους εἰρῆν, ἢ ἐβούλετο. 362, 21. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα. 403, 21. ὃς, ἃ μυδεὶς ἐπίστευσεν, ἑαυτοῖς πονηρὸς ἦν. 1120, 16.

πονήρως διατίθη. es sahe gefährlich um ihn aus, es ward sehr schlimm mit ihm [*he seemed to be in danger, he was in a bad way*]. 1364, 5. et 20.

πόνον τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ὑπογαίῳ. 637, 18.

πορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἰδιώτας. adoriri, infestare, accingi ad eos invadendum atque exagitandum. 781, 25. ἵνα μὲ πικρῶ πορεύεται. 1046, 13. πορεύεται αὐτοὶ δ' ἑαυτῶν ἐν τῷ εἶναι τοῦ Ἀγνίου τὰ ὑπάρχοντα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες. 1066, 23. πορευομένων ὑμῶν εἰς τὰ πτήματα. nobis in hereditatem immigrantibus. 1090, 8. ὡς ὑμᾶς ἰόντα ὑμῖν πορευομένους. concedentes. zurücken, nachgeben [*to yield, concede*]. 1287, 18.

πορεύειν] πορεύομένην ὀφῶντες τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 1157, 11.

Πορθμὸς] Πορθμὸν κατασκάπτων. 248, 15.

πορίζειν] de agricola fructus efficiente, aut de artifice opera manuum res parante fructuosas, e quarum distractione quæstum faciat. 22, 26. οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι τῶν ἀναγκαίων. 184, 27. πορισαμένην τοὺς ἐγγυησαμένους. 715, 12. τίς γὰρ οὐ πορίζεται φαύλως ἀνθρώπους. 727, 16. πῶν πόρον ὑμῖν πεπόρικεν. 805, 15. πεπορισμένων ὧν τῶν τριάκοντα μνῶν. 894, 17. πορίζεσθαι ῥᾳδίως λόγους περὶ ἀλλων πραγμάτων. 938, 5. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς διαιτηταῖς. 999, 14. πεπορίσθαι φασὶλλεῖς τοὺς συνορῶντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοὺς μαρτυροῦντας τὰ ψευδῆ. 1081, 19. ἀργύριον πορίζειν. 1154, 10. et 14. πορίζομένους προφάσεις τοιαύτας. 1297, 19. ἀμηχανώτατος ἦ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι. 1392, 17. πορίζειν τροφὴν ἱκανήν. 1432, 13. πορίζεσθαι λόγους ἐπαχθεῖς. 269, 21.

πορισμὸς] αὐτοὶ πορίσασθαι καὶ ταμίαι γενόμενοι. 49, 18.

πορισμὸς] οὗτος ἅλλον ἔκρινεν ἐπὶ πορισμὸν. rem stupri egit. 403, 26. ὅσοι οἱ περὶ πορισμὸς ἐβλάσφημον λόγοι. 433, 25.

πορίσασθαι] τοῦτον ὃς πεπορισμένον κάκιστα. 414, 1. τὸν πατέρα ἑταιρικῶν, τὸν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι. 612, 6. τὸν περιφανῶς ἐν ἀπόρῳ τῇ Ἑλλάδι πεπορισμένον. 1381, pen.

πόρνη] πόρνας ἐγὼ ἁρπάζω καὶ ἐχθρὸς περιῶν. 412, 23. παραφρονῶν — γυναικὶ πόρνῃ συνδόμενος. 1183, 11. ὁ τῶν πορνῶν ἐραστὴς ἥξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. 1384, 1.

πορνοβοσκεῖν] ὅτι πορνοβοσκῶν ἐξελεγχθήσεται. 1368, 3.

πορνοβοσκὸς] ὑπὸ πορνοβοσκῷ ἦσαν. 1354, 22.

πόρος. 616, 12. ἐχθρὸς μὲν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῃ. 1489, 4.

πόρος] λέγουσι καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους, vias parandarum pecuniarum, ἂν ἅλισθε, ὅστις ὑμῖν ἂν συμφέρειν δοκῇ. 15, 4. πόρων ἀπόδειξις. 48, 15. εἶναι γὰρ πόρον [χρημάτων puta], καὶ μέγαν. fundum, unde impensæ necessariæ erogentur, eumque ingentem. 124, 25. ἔστιν ὑμῖν πόρος, ὃν ἂν μὲν ὧν ζητῆτε, οὐχ εὑρήσετε, ἐὰν δὲ περιμένητε εὑρήσετε. Sic citat Hermogenes p. 416. locum, qui aliter legitur p. 184, 25.

πόρρω] οὕτω μέχρι πόρρω προάγειν οὗτοι τὸ πρᾶγμα. 282, 3. πόρρω πω τῶν ὑμετέρων πεπολιτευμένων πέπραμαι. 325, 21. οὐδὲν δοκεῖ ὅτου πορρωτέρω ἐστὶν ἡ φίλις. 499, 24. πόρρω τοῦ τι τοιοῦτον ἐλπίζειν γῦν ἐσμὲν. 506, 11. πόρρω προαιμένα καὶ πολλὴν ὕδη χρόνον παιδὸς διαπέμπεται. 772, 20. πρὸν πορρωτέρω προελθεῖν ἐπίσχετε. 1456, 13.

πόρρωθεν] πολλὰ πόρρωθέν ἐστι τὰ ἴδια. 143, 11. πόρρωθεν ἐξεταστὸς ἐπιμελῶς. 285, 25. πόρρωθεν προδιηγήσασθαι τὸν νόμον ὡς ἐτέθη. 1376, 23. δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόρρωθέν ἐστι φυλάξασθαι. 1428, 7.

πόσος] ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ. 1216, 18.

ποταμὸς] ἐκ τῆ ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχη. 265, 20. 300, 16.

ποτὲ] οἱ περιβύτροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας —. 796, 27. b) contentio cum aliquo super compotatione contracta. 1144, 26.

ποῦ pro πῆς. ποῦ δὲ γένοιτ' ἂν ταῦτα. 638, 17. ἐπειδὰν ἔρηται ὑμᾶς, ποῦ ἦτε. 1382, ult.

πρᾶγμα, πράγματα] negotia cujusque generis, sed præsertim gravia, ardua, molesta, contentionis plena, summi ad salutem aut exitium momenti, civilia, paci tuendæ, bellis gerendis, litibus inter cives componendis, commerciis et contractibus accommodata; sæpe resp. universa, opes, copiæ, quæ cuique sunt militum, aut sociorum, fortunæ omnes, tota salus. μὴ δεινὸς ἦν πράγμασι χρῆσθαι. *der sich nicht in Dinge, Welthändel finden kann* [*not being at home in the affairs of the world, not being up to, not understanding them*]. 10, 3. παρασκευάσηται τι τῶν ὅλων πραγμάτων. de universa Græcorum omnium potentia, libertate, fortunis, juribus, gloria. 10, 7. τὴν σώσαντα τὰ πράγματα [scil. ὑμῖν]. qui vobis statum vestrum, negotiationem, fortunas omnes salvas conservavit. 959, 17. τὰ παρ' οὐδένι τούτων ἀρχῶα καὶ βουλευτήρια ἐφαίνετο ἂν τις ἴδων τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων. consultationibus de salute et gloria Græcorum tuenda. 145, 17. τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ

τῶν πραγμάτων. in actu rerum ad salutem communem facientium. 193, 16. πρὸς οὖς μηδὲν ἐστί σοι πρᾶγμα. nulla tibi est rerum communio. 577, 18. τίς οὐκ οἶδεν, ὅσα πράγματα πράττων. 960, 26. ὅσον ἐν Ὀλύνθῳ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι. ad clavum reip. sedentium. 125, 7. ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτόν. opportunitates rerum a se designatarum ex animi sui sententia bene gerendarum effugiant. 236, 22. τῶν ἐκείνου πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζομεν. de fortunis, opibus, copiis ejus, populis ei servientibus, sociis ei addictis. 157, 10. ἡ τίχνη τὸ πρᾶγμα, das Ding [the thing], πεπαιμένου. Significat exercitationem commutationis pecuniarum, cambiariam. 982, 2. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν. ipsa de causa, de qua nunc agitur. 1301, 11. τούτοις μὲν ἔξεστιν ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν. infandas spargere criminationes a causa præsente alienas. 1308, 22. ἱρῷ δ' εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. 1317, 15. βοηθῶσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀναλημένοις. fortunis meis exinanitis. 1225, 3. τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πράγματι πιστεύειν. causa sua fidere. 1092, 6. Τιμοκράτης τοσοῦτον ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα. omnes rationes. alle Bedenken, Betrachtungen, Behertigungen [all doubts, considerations]. 702, pen. ἅπας λόγος, ἀν ἀπῇ τὰ πράγματα. ubi res absit, et ipsa facta. 21, 20. οἷ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἀλισκόμενοι. 792, pen. ὑμεῖς δ' οὕτω πως ἄνευ πραγμάτων, sine molestia, contentione, ταῦτα λαμβάνετε εἰς τὰς ἑορτάς. 14, pen. πάνυ πολλὰ πράγματα ἔσχον συνοικῶν. es ist mir sauer geworden [it has become troublesome to me.] 181, pen. δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν φίλιν. 323, 10. τούτῳ πολλῶν πραγμάτων ὄντων, cum litibus forensibus exagitaretur, οὐ παρέστη πώποτε. 1120, 16. μέγα πρᾶγμα. homo magni momenti. 928, 6. μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem, incassum. 1026, 22. 1265, 7.

πραγματεία] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι. 101. 22. μὴ κατοπῆσαι, μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐκείνας ἐν αὐτῇ πραγματείας. molestias, quæ studio philosophiæ insunt. 1412. 20. πραγματείας συχνῆς περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης. 1242, 3. τοσαύταις πραγματείαις καὶ λόγοις ἐγίγνετο. 865, 17. ἐπιφανῶς διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γεγενημένους. per hoc vitæ genus, per hoc studium. 1416, 2. μὴ ταύτην κατασκεῦν τὴν πραγματείαν. 1413, 20.

πραγματεύεσθαι] πραγματευομένου περὶ ταῦτα. 889, 9. μισεῖσθαι ἂν ἀπάντων ἀνθρώπων δικαίωτατα ἐξ ὧν πεπραγματεύται. 980, 26. πλεῖστα πεπραγματευμένων τῶν νῦν ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν. qui plurimum contenderim, laboraverim, desudaverim, pro vobis. 1473, 13. καὶ ταῦτα πάνυ μοι γνώμη πραγματεύεται. 1483, 17. ἀσχολίας ἐστὶ τῷ πραγματεύεσθαι penuriæ temporis haud permittentis aliis rebus vacare, quoniam in eo, quod agas, satis et super habeas negotii: ἀνάγκη γὰρ ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 25. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἐπραγματεύετο. 234, 4. πάντ', ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται νῦν. 135, 14.

πραγματώδης] οὐδὲν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ πλουτεῖν. 427, 20.

πράκτωρ] qui fisco debita a debentibus exigebat, exactor. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἐτέρᾳ πρακτόρων. 778, 18. μὴ παραδοῦναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. ὃν οὐδεὶς παραδίδωσι τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα. 1337, 26.

πρᾶξις] actio rei, effectio, res, quæ agitur, præsertim civilis, ad salutem civium omnium pertinens, magni momenti, arduæ molitionis. ἅπας λόγος μάταιος, τῆς πράξεως ἄμοιρος γενόμενος. omnis oratio, re cassa, vana est. h. e. omne consilium, cujus effectio omittitur, inane est et nil prodest. 158, 16. τὸν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμων. prudentiam rerum civilium gerendarum, sive ad homines privatos, sive ad summam rerum pertinent. 1414, 15. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι συμφέροντος τινὸς ἔργου πρᾶξιν παρεῖναι. non satis est eos laude florere eloquentiæ, sed necesse est, ut hac cum laude conjuncta sit altera istæc, ut dicantur orationum suarum auctoritate res reip. salutares effecisse. 1425, 6. τελειοτέτη πρᾶξιν, tractationem de re tanti momenti, καὶ συμμαχίαν, cujusmodi est accessio societatis tam validæ. 232, 22. ἐμάρτυρον τὸν πρὸς τούτους πρᾶξιν γεγονέναι. tractationem, negotiationem, constructum, qualis emtori cum venditore intercedit. 875, 5. κατασκευάζουσι τὴν πρᾶξιν. callidis artibus et dolis machinabantur et comparabant effectionem molitionis suæ, nequam illius et insidiosæ, et ad proditionem spectantis. 126, 22. b) idem significat atque εἰσπρᾶξις, exactio nominum debitorum. οὗτ' οὖ περὶ πράξεως εἰσφορῶν ἐστιν, ἀλλ'—. 607, 13. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων τὰς πράξεις εἶναι τῇ πόλει. 713, 5. 731, 25. οἷς αἱ συγγραφαὶ τὴν πρᾶξιν ἐδίδοσαν τοῦ δανείου. 915, 3. τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν. 1296, 19.

πρᾶος περὶ τοῦτον ἦν. 1164, 1. πρᾴτερος δικαστὰ καὶ κριταὶ γίγνοιδε τῶν πεπραγμένων. 1422, 19. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρᾴτερον. 1485, 9.

πρεσβύτης] ἐκεῖ πρεσβύτερος παπποῦν. 1405, 15.

ὁ τοιοῦτος ἥδει τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πραότητα τὴν ὑμετέραν. 716, 26.

πρατὴρ τοῦ ἐργαστηρίου ἡμῖν γίγνεται. 967, 22.

πράττειν] exercere, agitare aliquid, efficere, exsequi decreta. τὸ πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χειροτονῖν ὕστερον ὂν τῇ τάξει [scil. τοῦ χρόνου] πρότερον τῇ δυνάμει καὶ περιττόν ἐστι. 32, 17. οὐ γὰρ ἴσος φόνος καὶ ἱδρὼς πρό τι τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστί. 1452, ult. ἐκεῖ τῷ πράττειν, in ipso actu et executione rerum, οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 23. τὸ πράττειν αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσήκειν ἡγήσατο. 182, 6. τοῖς δὲ πρίσβεσι τί τοῖς ταῦτα πράξασι; 386, 2. τῆς ὑπὲρ τῶν ποιῶν ἐγχειροῦσί τι πράττειν. 801, 8. τότ' ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστά μὲ πράττειν. me res agere, exercere, honestissimas. 310, 19. εἴ γε πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων, οὕτως εἶχε [τὰ πράγματα] οὐδ' ἂν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ βελτίω γενέσθαι. 1440, 13. πολιτεύεσθαι et πράττειν (scil. τὰ κατὰ) copulantur. 240, pen. 244, ult. item πράττειν et ποιεῖν. 245, 27. 373, pen. πράττειν δίκαιον, est, aut exercere, aut deposcere. 218, 1. εἰρήνην. conficere. 30, 16. δεῖ τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πράττειν. meliore fortuna, quam antehac, uti, ad opes majores pervenire. 13, 13. μικρὰ καὶ φαῦλα. in rebus exilibus, jejunis, et miseris esse. 37, 11. ἐκπεσὼν δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάντα τὰ πρὸς θεούς. 1370, 1. τὰ αὐτοῦ. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πράττειν, rerum suarum satagere, seorsim, avulsam ab omni reliquorum Græcorum societate, σοὶ δ' ἐπιτήδειον. 150, 22. πράττειν τὰ αὐτοῦ φησί. sua se curare ait, negans, alienis vacare posse. 828, 4. φιλίαν. conciliare, conficere persuasionibus. 281, 19. τίς συμμαχία σοῦ πράξαντος, opera tua, te operario, γένοιτ' τῇ πόλει; 328, 27. φιλιστέδης ἐκπεπραττε φιλίππῳ. staduit; factum voluit. 126, 3. ὅτι Θηβαίοις τὰ πεπράγματα πράττει. ea confectum it, quæ Thebani sibi confieri impense velint. 365, 15. διαπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. deposcentes, exigentes. 617, 24. ἐπαυτιᾶσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ. in qua nunc laboratur, ut fraudulentis et clandestinis machinationibus comparetur. 323, 15. ἔπραττε τὴν ναῦν μὴ δεῦρο πλεῖν. contendit, modis et machinationibus omnibus efficere, ut navis huc ne appelleretur. 888, 14. et 19. τοῖς Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομίσθαι πάλλιστα πέπρακται, sie haben ihre Sachen vortreflich gemacht [*they have managed matters admirably*], πρὸς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν αἰσχιστα. 62, 13. τοῖς πεπραγμένοις ἐν τῇς εἰρήνῃς ἐπιτιμᾶν. queri de conditione præsente, illam pacem consecuta. 381, 26. In medio πράττεσθαι, exigere, poscere. πραττόμενοι φόρους τοὺς Καρχηδονίους. 506, 19. καταστήσας εἰς φόβον, ἀργύριον πράξεται. 786, 7. εἰ ἐπεπράγμην Ἀφόβου τοῦτον τὴν δίκην [id est, τὴν καταδίκην]. si mulctam, Aphobo dictam, ab eo exegissem. 845, 4. ἵν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς βουλομένους αὐτοῖς πλωτιάζειν. 1351, 11. τὰ πεπραγμένα, res gestæ. αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις φανερὰν οὖσαν ἀληθῆ. 1372, 5. b) acta, h. e. publice decreta, jussa effectui data, et probata. τὰ πεπραγμένα λῦσαι. läng stgeschehene, genehmigte, und bisher giltig gewesene Dinge wiederumstossen [*to overthrow, abolish, things done long ago, approved, and held valid till now*]. 724, 32. c) fortunæ cujusque, res ejus, sive ab eo gestæ, sive quæ ei quocunque modo eveneruut. ἐπαυξῆσαι τὴν ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀδεᾶ. 12, 19. ἀγανάκτησε τοῖς πεπραγμένοις. 13, 11. τῶν ἐκείνου πεπραγμένων τι ἐκδέχεσθαι. 61, 24. ὁ γὰρ ἀληθὴς καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ ζᾷ. 366, 21.

πράσινι ἔργα ὑπεμφαίνει. 423, 4.

πρᾶος καὶ μὴ πικρῶς. 315, 5. πρᾶος καὶ μετρίως διακείμενα ἔχων. 318, 24. ὅσῳ πρᾴτερον καὶ φιλανθρωπώτερον τούτῳ διελεγόμην, τοσούτῳ μᾶλλον πατρῴους μου. 1028, 10.

ἡ πρεσβεία] legatio. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εἰδύναι. 367, 2.

πρεσβεῖον et τὰ πρεσβεῖα] præcipuum, prærogativa, ut e. c. portio, quam filius natu maximus, aut cohæredum quicunque, cui ea nominatim legata et excepta fuit, præ aliis cohæredibus, privam sibi tollit. voraus wegnimmt [*takes away first, beforehand*]. πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει. 955, 11. et 22. οὐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ δικαίᾳ πρεσβεῖον ἔχουμι τοῦνομα τοῦτο. 1003, 10.

πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην. obeunda legatione pacem conficere, conciliare. 382, 17. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων Ἑλλαυμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα. 428, pen. ὅστις ἥδεται ταὐτὰ πρεσβεύων Φιλιππίδῃ. 417, 26. πρεσβεύειν, legatione fungi, εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. 421, 17. πρεσβεύειν, in legatione, vel, ex auctoritate legati, constituere, condicere conditiones. πρεσβεύειν πολλὰ καὶ δεινά. 400, 12. 416, 9. τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευπότος. 440, 17. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα, *der mitgegebenen Vorschrift des Verhaltens zuwider* [*contrary to decreed instructions for their conduct*], πεπρεσβευπότων. 346, 16.

πρεσβευτὴς] τίνων προσήκει τῇ πόλει λέγοντ' παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν; 342, 15. πρεσβευτὴς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν πρόδοτος, καὶ τρὶς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 26. b) agens quicunque in

robbe, intercessaries, interpret ab homine privato collegiove aliquo, negotii alicujus expediendi gratia, ejusmodi homines nos *Factores*, vel *Procuratores*, usurpamus. 1121, 1.

πρέσβυς] unde πρέσβεις, legati. οἱ πρέσβεις οὐ τρεῖρον, οὐδὲ τύπτει, οὐδὲ ὀπλιτῶν — πάρεσι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγοι καὶ χρόνοι. 398, 26.

προσόντερος] præ senio pæne delirans, *kindisch, tudelig* [*childish, doting*], nescius quid agat. 1171, 16.

πρίασθαι] ἐὰν μὲν φίλιππος αὐτοὺς πρίηται [scil. τοὺς δικαστάς]. 78, 19. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 1. πρίασθαι καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι. 187, 23. ὁ δὲ, ἐξὸν αὐτῷ βαδίτω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, eodem ære meliorem puellum emere, τοῦτον ἠγόρασε. 563, 7. ὠνᾶται. hortum mercede condescere, ut fructus illius autumni condescentis sint. 1253, 14. τὴν ἀρχὴν πᾶς' αὐτοῦ πριάμενος. 1369, 20. v. Stobæi locum sub v. *Δίκαιος*.

πρὶν οὖ, pro πρὶν simplici, aut pro πρὶν ἢ, priusquam. 217, 17.

πρὶ] ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ πάντ' αὐτὸ δεξαίμαν. malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere. 1443, 16. τῶν πρὸ ὧδε [id est, πεφύκεν] τι πεφάνται. rerum proficientium, expedientium. 1443, 20. οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως πρό τι τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστί. 1452, ult.

προάγειν] impellere blandis verbis, lenociniis orationis, ad rem, quam nolis, invitum permovere, pertrahere ulterius, quam tu velis, aut te decet, illicere, pellicere, ut si aura cavem prorsum agat, aut vitulum prætensa fronte pertrahas ad stabulum, aut torculari promoveas nescio quid, *fortschieben, weiter schrauben* [*to urge on, force forward*]: et in passive, evehi, ultra verum et rectum, ab impostura persuasionis, aut ab affectus concitatione abreptum. ἕκαστον εἰρέσθαι πολλὰ προαγόμενον, ἂν οὐκ ἐβούλετο, πρᾶξαι. 63, 2. ὡς ἄρα ἐγὼ προάγων ὑμᾶς ἄξω τῶν προγόνων φρονεῖν. 296, 24. οὐ δὲ πείσων ταυτὶ οὐδεὶς, οὐδὲ προαχθήσεται. 316, 12. εἰς ἃ προάγεσι τὸν πόλιν. 346, 24. ἐκεῖθεν εἰς τοιούτους προήχθην τοὺς λόγους. 349, 26. κἂν ἄρα αὖπνός τι καὶ προαχθῶσθε ἐκαγγέλλεσθαι. 354, 11. πρὸς ὅσους καιρὸς ἐπιβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει. 468, 12. προάγειν ὡς πανταχοῦ τοὺς πολίτας. 603, 10. εἰς τοῦτο προήχθητε ἀπιθάνας καὶ ῥᾳδυμίας. 618, 1. προάγειν ἐμαυτὸν τοῦτο εἰς ἀπόχθειαν. 621, 5. εἰς ὅσον αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆχε τὸν πόλεμον. 772, 5. ἵνα μὴ, λοιδορούμενοι, τύπτειν ἀλλήλους προέμενοι. 1262, 21. τοῖς προάγουσιν εἰς πομπὰς καὶ ἐμπίπτουσι τὸν πόλεμον, πεῖθεσθαι.

b) producere, ut mercium ulteriora in viam publicam, *weiter hinaus trücken* [*to move further out*]. τὰ αἰμασιὰν προαγαγόντες, στενοτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι. 1279, 13. c) perducere, *bis wohin treiben* [*to bring to such a pass*]. εἰς τοῦτο ἦλθε προαγαγὼν τυγχάνει τὰ πράγματα. 66, 1. τὸ πρᾶγμα εἰς τοῦτο προῆκται. 970, 8. ἕως εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. 1392, 13. τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις. 1404, 2. ὅτι καὶ νῦν ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 1447, 2. d) procedere, *fort gehn, weiter kommen* [*to go on, proceed further*]. ἐπὶ πολὺ προέρχει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ἐμπειρίᾳ, 289, 9. In medio, idem quod in activo, a) pellicere, impellere. οὔτ' ἐλπὶς, οὔτε φόβος, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῆγεν, οὔτε προαγόμενος. 325, 10. 1458, 11. ἐρῶν, ὅπως μὴ προεξόμεθα τοὺς — εἰς ἀνάγκην πολέμου. 60, 19. b) serpere, latius permanare, gliscere, procedere. ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' οὕτω προήχετο. 426, 7. c) educare liberos, instituere genere quodam morum. οἱ γὰρ αὖτοι τοὺς ἑαυτοῦ πρῶτοι παῖδας. 1264, 3.

προαγορεύειν τὸν πόλεμον. 157, 20. diem dicere, denunciare, ut certa die loco eoque in foro ad causam dicendam adsint. 1160, 20. μέλλοντας γαμεῖν προαγόρευε αὐτῇ. 1354, 20.

προαγωγὴ] lenocinium. Κυππρίου [*a playing the pimp*]. εἶθ' ὃν ἐρᾶτε ἐκ προαγωγῆς ὑμῖν ὄντα φίλον. non sponte sua, sed illectum spe lucri. 678, 19.

προάγων] ab ἀγών, præludium certaminis. προάγωνας ἑαυτῷ κατασκευάζων τῶνδε τῆς γραφῆς. 611, 8.

προαιρεῖσθαι] μὰ, περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, τοὺς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δῆτα προσποιοῦμαι λόγους. 270, 18. τῶν πλείστων οὐδὲ ὧν ἐν προέλοιντο, μανίας ἐναντίον δοκοῦσιν. 1407, 7. μυθικὸς ἔπεσι πίστεως ἕνεκα πολλοὺς καθίνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προαιροῦσι. 1429, 5. Conf. locum e Stobæi p. 104. supra relatum sub v. *Νόμος*. ἀλυσιτελὲς τὸ προαιρεῖσθαι τὰ τοῦ δήμου. se rem. gerendæ dedere. 1462, 1. ἐκπειδὴ τὸν πέρατα ἐκυκόσατο ὁ πόλις, συμβασθῆ, ὅτ' ἐμὲν ἐκάτερος προαιρεῖτο. (citat Marcell. ad Hermog. p. 182. 38.)

προαίρεσις] voluntas, delectus, propositum, meta ad quam contenditur, studium, secta quam in consectoris, via, ratio. οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, scil. ἐχόμενοι. qui cum Philippo faciunt, sectam ejus sectantur. 132, 18. τὸν πρὸς τὰς ἐλαγαρχίας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς προαιρέσεως ἴχθυον. odium dominationum, si ob aliud nihil, ob ea certe vel sola, ad quæ hujusmodi panecorum principatus contendunt. 168, 19. πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολι-

τίας, multo quam essent vitæ atque rationes ei sequendæ, si quis decrevisset operam suam reip. gerendæ addicere, τὸν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις κλῆρον λαχὼ, so wählete ich mir das Departement der Griechischen Angelegenheiten [*I chose for myself the department of Greek state-affairs*], partem eam mihi delegi, quam versatur in gerendis rebus iis, quæ nostræ reip. cum aliis Græcis populis communes intercedunt. 245, 5. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεφθάρητο. 257, 7. ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν μου σκέπτει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συμφόρα τυγχάνει. 292, 16. ἡ προαίρεσις αὕτη τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 19. μὴ τῇ προαιρέσει τῶν ἀνδρῶν, in studio partium quoad res ad salutem publicam spectantes, ἐν τῇ τῶν ἐναντίων μάχῃ ταπεινοῦσθαι. 323, 8. τὸν τοῦ γενέσθαι καὶ τὸν τοῦ προσεῖναι προαίρεσιν διαφυλάττων. propositum hoc nunquam ex oculis dimittere, ut contendas populo tuo laudem hanc salvam conservare, ut habeatur generosus, et princeps Græciæ. 331, 25. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμιμνῄσκοντες ὡς πρόβατα καὶ ἄπιστος ἦν πρὸς φιλίαν. 349, 14. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλουτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. his, qui tota vita nulli alii rei student, quam ut rem faciant. 662, 17. ἐν ὅμοιος ἐκείνῳ τούτῳ τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. genere et instituto vitæ, quod sequendum et tenendum sibi proposuerunt. 666, 21. μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. ob mores. 1183, 9. 1401, 17. διὰ δὲ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ [libelli] αὐτὸν αἰδεῖται· *die Absicht, den Endzweck* [*the aim, the object*]: ζεύλεται μὲν γὰρ —. 1401, 3. οὐδενὸς ἐδεήσαμεν πράγματος ἡ προαίρεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρει. nullius rei delectus, consilium, institutio, susceptio laudatur, nisi ejus exitus quoque conducat. 1457, 12. τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσῐσάμεν ἑαυτόν. studiis, partibus, emolumentis plebis querendis sese dedidit. 1475, 1. οὐδ' ὅτι ταύτην τὴν προαίρεσιν [*Partis* [*line of life*], sectam, genus studiorum] ἀσφαλεστέραν οὖσαν ἑώρα. 1475, 4. αὖτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς δημοτέρας ἀπέλουδεν ἐν φασὶ. *euren übrigen Gesinnungen, und dem von euch bekannten Gemüthscharacter gemäss* [*corresponding with, agreeable to, your other opinions and acknowledged way of thinking*]. 1477, 1. ἀναλθῶς καὶ προαιρέσις ἁπλῆς ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. studium malarum artium, in quod civitas cum delectu, voluntate sciensque exarserit. *vorsätzliche, geflissentliche Ruchlosigkeit* [*deliberate, wilful profligacy*]. 1478, 27. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, in studio bonarum artium, καὶ βίῳ σάφρονι. 1479, 1. ἐπὶ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως. opera data, scientes, volentes. 1097, 28. ἀ γὰρ καταρώσαιτ' ἂν τις αὐτῷ, ταῦτ' ἐπὶ προαιρέσεως ποιεῖ. 1489, 2.

προαιρεῖσθαι ἐπὶ πολλοῦ. 246, 7. προαιρεῖσθαι μείονι ῥιψοκινδύνῳ. 702, 6. τοὺς ἀντιπίπτοντας ἂν, εἰ μὲ προαίρεντο, λάθοι. 711, 22. προαιρούμενοι ἑαυτοὺς τοὺς Λακεδαιμονίους. 1380, 14.

προαιρεῖσαι] πρὶ ἂν βέλτιον ἡμᾶς προαιρεῖσαι. 604, 7. γαθέσθαι γὰρ εὐμαθέστερα πρὸς τὰ λοιπὰ, ταῦτα προαιρούμενος. 705, 12. πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους λόγους βέλτιον προαιρεῖσθαι μικρὰ πάντας ὑμᾶς. 759, 26. 955, 1.

προαιρεῖσαι] prius, vel ante te, condemnatus fuisse, superiori ætate. εἴ τις ἐκείνου πρόλοι, σὺ τάδε οὐκ ἂν ἔγραφας. 595, 17.

προαιρεῖν] τοὺς χρόνους εἰ μὴ προαιροῖτο τῆς πόλεως. 398, ult.

προαιρεῖσθαι] *vorschieben, vorstrecken, avancer* [*to advance, lay down for*], sumtus ab altero faciendos, ejus loco et nomine de suo erogare, quas postmodum debitor creditori refundat. 1031, 14.

προαιρεῖσθαι] actorem de medio tollere, priusquam is actionem ordiri potuisset. 555, 24.

προαιρεῖσθαι προτεταλθέναι πρίτερον τῶν στρατιωτῶν. 1188, 24.

προαιρεῖσθαι. 179, 11.

προαιρεῖσθαι] προαιρεῖσθαι ὑφ' ἁ ἐκπλέομεν. quarum rerum causa classes paramus, eæ prius pereunt, quam e porta evehamur. 50, 24.

προαιρεσιτέλεια πίρυμα. 392, 15.

προβαλεῖν] εἰς τοῦτο προβεβλῆσθαι ἔχθρας. 163, 2. προβαλεῖσθαι χρίνου. 1247, 18.

προβάλλεσθαι] in Medio, pro se obtendere, tenere projectum scutum, unde notio defendendi, sive sui, sive alterius. προβάλλεσθαι δ' ἁ βέλτιστ' ἐναντία, οὔτ' οἶδα, οὔτ' ἐβούλει. 51, 27. ἐγχειρεῖν ἅπασι τοῖς καλοῖς, τὸν ἀγαθὸν ἐλπίδα προβαλλομένους, φέρειν δ' ἕ,τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ. 258, 23. τοῦτο μὲν τῆς αἰρέσεως ὑμῖν προβάλλεται. ostentat, objectat, aut pone nomen hoc refugit, sub eoque latitat. 119, 26. τὸ προβάλεσθαι τὴν φίλιν τὴν συμμαχίαν ταύτην. se munivisse hac societate, eaque Philippe opponenda impetum ejus elusisse atque fregisse, voluti moles portui objectæ undas rejiciunt a tempestate illisas, aut sublicæ pontibus productæ sustinent atque commiserunt tabulata glacie congelata, eoque pontes ipsos tuentur atque salvos conservant. 293, 20. ταῦτα προβαλλόμενοι ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς. 325, 27. ἐκ μὲν θαλάττης προβαλλόθαι τὴν Εἰρέσιαν πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ μισγειακὸς τὸν Βυαντίον —. 396, 1. οὗτ δ', ὅρασι, τούτου προβίβλωται Παλαίσιστος etc. præcident ipsi, præsidio suo eum

tantur. *sie haben sich vor ihm hingestellt, als ein Schirm, oder als eine Wehrmauer, oder als eine Palisade* [*they have placed themselves before him as a protection, or as a bulwark, or as a palisade*]. 560, 2. προβέβληται Πλουτάρχου. *er nimmt den Plutarchum in seinen Schutz* [*he takes Plutarch under his protection*]. 579, 2. nisi potius προβέβληται separandum est a Πλουτάρχου, atque hoc nomen proprium cum πρόξενῖ copulandum, ut sit sententia: nuncupatus honori gerendo, vel creatus est Midias. tum, proxenum Plutarchi agit. Hinc videtur explicanda illa difficilis et perobscura dictio: τὴν πρωλίσουν αὐτοῦ τῆς πλουτίας, τὴν προβεβλημένην καὶ ἀσκιστον πρὸς Φίλιππον. cum inexpugnabili contumacia et implacabili odio resistentem Philippo. 349, 15. b) sistere, coram præsentem exhibere, sive semet, sive alium, *presentiren* [*to present*]. unde mala est gemina notio, altera, semet honoris candidatum gerendi, munus aliquod ambiendi: altera, reum aliquem faciendi, nomen ejus deferendi, corpusque ipsum in judicium adducendi, item testem ad judices producendi. ἔστω δὲ ἐνιαύσιος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας καὶ ὁ προβαλλόμενος, scil. τὸν μάρτυρα. qui produxit testem, eumque ut idoneum auctorem judicibus commendavit. 1132, 5. 1139, 10. προβαλλόμενος, offerens, oggerens et obtrudens semetipsum, καὶ κελεύων ἑαυτὸν χειροτονῆν εἰς τὰ Διονύσια ἐπιμελητήν. 519, 16. τοῦτον προὐβάλλετο, *schlug ihn vor* [*proposed him*], edito nomine ejus, commendabat eum, εἰ ὠνὴν τὴν τοῦ σώματος ἀφίοιντο, ἴν', ἔφη, συνδικῇ μοι. 750, 10. ὃν οὗτος προὐβάλετο διωτητήν. 1021, 17. προβλῆσις συλαγόρας οὗτος. denominatus, designatus, nuncupatus, delectus. 277, 1. c) deferre nomen alicujus de injuria data, reum facere, accusare, præsertim actione illa peculiariter προβολὴ dicta, insectari. προὐβαλόμην ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὸν ἱερτήν. 514, 6. et hoc significatu sæpius occurrit usurpatum in illa Midiana. τοῦτο [id est, παρὰ, vel κατὰ τοῦτο] αὐτὸν ἐγὼ προὐβαλόμην, καὶ περὶ τούτου τὸν ψῆφον οἴσετε τῶν ὑμεῖς. 523, 21. προβαλλομένου αὐτὸν Μειδίαν. 571, 16. τοῦτ' ἐδίκει δίκαιον ἔχειν ὁ προβαλόμενος λέγειν. 572, 14.

πρόβατον] ἕτερος δέ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος δέ τις ἵππους. 426, 3. ἃ δέ φασι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατισχύειν. 782, 9. ἀλλὰ μὴν τοὺς γεωμένους αὖπας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 15. ἰλιδὸν, repentina invasione, τὰ πρόβατά μου λαμβάνει νομαινόμενα, *von der Weide weg* [*from their pasture*], πεντήκοντα μᾶλλα [nisi potius μάλιστα leg. est, 50 admodum]. 1155. 8.

πρόβλημα] velum, operculum, intebrasse, protextus. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τῶν πρώτων. *ein Feigenblatt die Blöße seines bösen Herzens zu bedecken* [*a figleaf to cover the nakedness of his bad heart*]. 1122, 21.

προβολὰ] munimentum, propugnaculum. προβολὰς ἐτέρας εἰρέσθαι. 218, 21. sed alii προσβολὰς dant. b) προβολαὶ in foro Attico dicebantur actiones in eos, qui dierum sacrorum majestatem violassent pacemque turbassent aliquo crimine, seu anno, quod cum alio tempore liceret, illis tamen diebus vetitum per leges esset. ἀναγκάσεται ὑμᾶς τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσιν αἱ προβολαί. 516, pen. 517, 4. et passim loocrum in or. Midiana.

προβολεῖς] ἀνάγκη τούτοις ὡς προβόλιας, προσταλαντας ὑστερίζειν. 104, pen. πρὸς οὓς ἔχωσας αὐτὸς λιμένας καὶ προβόλους ἐκβαλὼν, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. 795, 14.

προβουλεύειν] δοῦναι προβεβουλευμένα. munera, de quibus dandis decretum prius SCto fuit, quam ea de re ad populum rogatio ferretur. 243, 5. προβεβούλευται ἡ βουλὴ ἐξέτασαι. senatus proposito SCto edixit exitum in castra. 567. 4.

προβούλευμα] προβουλεύματος οὐδὲν ἐνταῦθα δεῖ. 594, 27. προσῆλθε τῇ βουλῇ. προβούλευμα ἐγράφη. 703, 17. ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα. προβούλευμα γάρ ἐστιν. ὁ νόμος δ' ἐκύρωσε κελεύων τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα. 651, 15. καὶγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. ubi rogatio Ctesiphontis de aurea corona Demosthenis decernenda significatur. 228. 7. ψήφισμα, si quid a plebe ratum nondum fuisset habitum, id προβούλευμα manebat. hinc est, quod p. 266, 12. προβούλευμα appellet id idem, quod modo versu 11. ψήφισμα dixisset.

προγίγνεσθαι] ἐν τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς. 255, 23.

προγινώσκειν] προγεγενημένης ἀδικεῖν. prajudicio datæ injuriæ notatus. 861. 23.

πρόγονος] abavus, avi pater. 1056, 22. et 33. οἱ πρόγονοι, majores, οἱ ἐκατοντέτες τοὺς προγόνους ὑμῶν. 1423, 2.

πρόγραμμα] τῶν προέδρων, τοῦ προγράμματος, τῆς ξυκοσμίας. 772, 15.

προγράφειν ἔρεν. 633. 2. προγράφειν τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ τὴν πρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. at biduo post adesset ad judicium. 1151, pen. ἐξέλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. publice proposito edicto, ut illuc eximus, ad ibi præsidium agendum. 1257, 5.

πρόδηλος] εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα. 293, 26. 294. 26.

προδιαφθείρειν τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι. 520, 26.

προδιδάσκειν] idem, quod simplex. ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐνταῦθα διδασκάλων προδιδαχμένος.

82, 21. ἀδίζειν καὶ προδιδόσεων ἐστὶν ἀς πλείστους ἀδικεῖν ὑμᾶς. 767, 14. τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πρίαιο ἔχειν, προδιδόναι ἑτέρους ἀδίκους εἶναι. 1231, 26.

προδιδόναι] οὐδὲν τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χράματ' ἀναλίσκει. 241, 14. ὑμεῖς μὲν οὐδὲν πώποτε προὐδόμεσθ' ἑκόντες, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα πώποτε ἔττον εὖ. 657, 24. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἅλεσι προδόντας. 795, 12. τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν προδιδόντα. dass seine Augen ihn verliessen [that his eyes betrayed him], id est, dass sein Gesicht ihm ablegte [that his eye-sight failed him]. 1239, ult. ὥσπερ τὴν πόλιν προδιδόντι, τῷ πατρὶ δίκα πάλαι τὸν ἐτιμώσατο. δεινὸν ἡγοῦντο τὸν ἐκείνου προδοῦναι προαίρεσιν. ab ejus moribus, institutis, studiis desciscere. 1397, 25.

προδιαγράφεσθαι. 1345, 10, 1376, 23.

προδιαιτᾶν] προδιήνεγκε. prius adornatum fuerat atque constructum. 625, 5.

προδοσία] crimen proditionis. ἐνοχος ἔστω τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις. 238, 11. προδοσίας ἀλοὺς τρὶς τάλαντα ἐκτίνει. 740, 14. Conf. 1344. 1.

προῖξις] *Handgeld* [*an earnest, smart-money*]. manupretium, ως, quod militi e. c. recens conscripto, ad fidem pacti contracti firmandam, arrhæ loco in manum datur. δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτῶν ἐπάστῳ δοὺς μεγάλας. 1208, 16. 1210, 10.

προδότης] οὐδὲν τῷ προδότῃ συμβούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρῆναι· impostorum, postquam ejus opera semel usus est: οὐδὲν γὰρ ἂν ἦν σὐδαιμονέστερον προδότου. 241, 16. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. ὥσπερ οὐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας, [scil. τῶν ἀλῶν, τῶν σπονδῶν, καὶ τῆς τραπέζης]. 400, 18. ὃς τῶν εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης. 1121, 6.

προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόναι. jus in primo cuneo, seu primario scamnorum ordine sedendi. 256. 7. πρόεδρία, pro prærogativa, honore præcipuo. Plutarchus in vita Æmilii Pauli circa finem (II. 191, ult.)

πρόεδρος] τὸν πρόεδρον ὃν ποτέ φασιν ἐν ὑμῖν πληγῶναι. 525, 26. τοὺς δὲ πρόεδρους, principes prytanum, οἳ ἂν τυγχάνωσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ πρεσβεύοντες. 706, 20. τοῖς προέδροις, οἳ πεπληρωμένοι καθίζουσιν ἐξ ὑμῶν. 728, 27.

προειδέναι] πρῶτα τοὺς λόγους, οὓς ἂν ἕκαστος εἴπῃ. 1445, 23. ἐκτιθέναι πελεύει τοῦ προειδέναι πάντας. 711. 20.

προειρημένον] προειρημένου, cum esset indictum, denunciatum, ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγαγύσιν. 618, 9. προαιτῶν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ. qui occideret aliquem, ad eum adeunto in foro, coram multis testibus, eique denuntianto, ut impostorum se foroque universoque territorio Attico abstineat, *endgret*, cum minis, si contra fecerit, actionis homicidii in eum instituendæ. 1068, pen. προεῖπεν αὐτῷ ἐφ' Παλλαδίῳ φόνου [δίκην subaudi]. dixit ei diem de homicidio, in Palladio obeundam. 1348, 11. προείρηται μὲν ἃ μέλλω λέγειν ὑπὸ πάλαι πρότερον. jam dudum ante me alii quoque hæc eadem oratione executi sunt. 1391, pen. ταῦτ' οὖν φυλαττόμενος, legislator ταῦτα προεῖπεν, καὶ ὅτι πρὸς τούτους. 711, 15.

προεισάγειν] προεισηγμένου ἐμοῦ [scil. εἰς τοὺς φράτορας]. 1004, 6.

προεισέρχεσθαι. 840, 5.

προεισφέρειν] ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προεισενεγκεῖν. largitiones, contributiones spontaneas, gratuitas, dare pro se, et pro aliis, qui jam non possunt, sed postmodum facti locupletiores refundent. *vorstrecken, vorschiessen* [*to advance*]. 185, 15. ὑμεῖς οἱ προεισφέροντες. 564, 8. ἄγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας. adigere ad necessitatem pro aliis indigentibus in antecessum dependendi. 1046, 24. προεισήνεγκα μέρος οὐκ ἐλάχιστον τῶν χρημάτων. 1208, 25.

προεισφορὰν ἂν μὴ κομίζηται. si minus recuperet id, quod in antecessum pro alio jam debente, sed dependere non valente, dependerit. 977, 19. ἵνα προῖτο τὰς προεισφοράς. 1209, 3.

προειλέγειν] καὶ ταῦτα προεξειλεγμένα. dudum ante, quam in ad exigendum veneris, ab aliis exacta et redacta, vel ante statutam dependioni diem. 305, 18. τὰ μὲν οὖσορα ὑφ' ἑτέρων προεξειλεγμένα. 1209, 6.

προεξεγγίλλειν. 419, 15.

προεξανίστασθαι] εἰ μὴ προεξανίσταμεν ἡμεῖς. paulo ante consurrexissemus. 282, 2.

προέρχεσθαι] εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ πράγματα μοχθηρίας. 29, 17. οἳ προελήλυθεν ἄθρωπος ἀσυλγείας. 42, 25. τοῦ ταῦτα οὕτως αἰσχρῶς προεληλυθέναι, id est, εἰς τοῦτο αἰσχύνης. 688, 17. εἰς ἑκατέρου τάξιν καὶ σχῆμα ἡ πόλις προελήλυθε. devenit. 690, 22. εἰς τοῦτ' ἀναισθησίας καὶ τόλμης προελήλυθασι. 757. 7. προελθόντες εἰς τοῦτο τοῦ πράγματος. 1258, 7. ἐκ τῶν τοιούτων λόγων καὶ ἐλπίδων εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ παρόντα μοχθηρίας. 1419, 10. προέρχεσθαι pro παρέρχεσθαι, prodire ad concionem, agendi ergo cum populo. 1459, 14. ἄξιον δ' ἰδεῖν, ἐφ' ὅσον φρονήματος ἦλθε προελήλυθε. 557, 24.

προεπιβαίνεσθαι. 798, pen.

προεπιφορεῖσθαι] de pecunia prius comparata et præsente, quam ejus usus sit. 731, 3.

προέχειν] πολλῷ προέχει πρὸς τὸ — πράττεσθαι. multis partibus nobis est superior, nos post se relinquit. 10, 14. πλὴν τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ πάλαι, τῶν ἡλικιωτῶν. 1401, 6. ὁ δανειζόμενος ἐν

περὶ πρόχρα ἡμῶν. 1288, 2. v. προσχρᾶν.

προγεγραμμένον. 313, 27.

προίεσαν] ὑφ' ἃ τὰ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα. 28, 5.

πρόθυσις] τῇ προθύσει τοῦ τετελευτηκότος παρεῖναι. expositioni ad spectandum. 1071, 21.

πρόθεσμία] præscriptio, terminus rei a lege præfinitus, ultra quem copia rei negatur. 269, 4. προθεσμίας νόμος, id est, ὁ παρὰ τὰς προθεσμίας. 952, 19. ἐς εἰ-κοστῇ ἴστε λαγχάνειν ἐστὶ δίκαιον, τοῦ νόμου πέντε ἴστη τὴν προθεσμίαν διδόντος. 993, 4. προσπαλαίσαι [τοῦτον] ᾧ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει. 1055, 4.

προθυμία] εἰ τὴν αὐτὴν παρεισχόμεθα προθυμίαν. 11. 14. ἡ ὑμετέρα προθυμία τοῦ σωστὴς ἀξία, καὶ οἷαν ἂν τις εὔξαιτο. 1457, 8.

πρόθυμός ἐστι ποιεῖν ἕ,τι ἂν δοκῇ ἀγαθόν. 243, 22.

προῖδιῶν] προεῖδεν ἕκαστος ὑμῶν εἰς σκολιοῦ χρόνου τὰς χορηγὰς, ἃ γυμνασιάρχου τῆς φυλῆς ἔσται. 50, 13. πολλὰ ἂν ἴσχυεν εἰπεῖν οἱ Ὀλύνθιοι, ἃ τότε εἰ προεῖδοντο, οὐκ ἂν ἀπώλοντο. 128, 18. μὴ προϊδόμενος τὴν ἐξ ἐκείνης τῆς ἥβης ἐπωφέλειαν. 413, pen. προϊδέσθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ ἐκείνου. 664, 17. οἱ νόμοι καὶ τὰς ἀναγκαίας προφάσεις ὅπως μὴ μείζους γίνονται προεῖδοντο. 1262, 17. τοσοῦτον δεῖ μᾶλλον προϊδεῖν, ὅπως εἰς δέον κατεχρήσατο αὐτῇ. 1457, 10. τοῦδ' ὑπὲρ εὐσεβείας ἅπας τῆς πόλεως προϊδών. 628, 17.

προῖναι (ab ἴεναι)] procedere. ὡς δὲ προῆσι τὸ πρᾶγμα [compotatio], καὶ διαθερμαίνοντο. 402, 23. προϊόντος τοῦ λόγου διδάξω. 1216, 27.

προΐεναι, προΐεσθαι (ab ἵεναι)] μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ἀλλ' ἡμῶν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προϊεμένους, id est, προϊόντας. 18, 15. τὰ παρὸν ἀεὶ προΐεμεν. e manibus dimittentes. 11, 23. εἰ δὲ προεσόμεθα καὶ τούτους τοὺς ἀνδρώσαντας. 12, 20. προεῖσθαι καθ' ἕκαστον ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές. 13, 8. οὕτων πρίαιτ' ἂν ἑαυτοὺς εἰς τοῦτο. non facile se demittant in hoc [discrimen belli]. 61, 4. τῆς ἰδίας ῥᾳδιμελίας ἔπεται τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι. 138, 6. παρ' ἃ νομίζω βέλτιστα τῇ πόλει, προΐεσθαι τισίν, permittere, copiam facere nonnullis, ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι. 202, 25. 1424, 11. πᾶς, ὅτι ἂν βουλεθῇ μέρος ἡ τύχη τοῦ σώματος ἀφαλίσθαι, τοῦτο ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως προΐεμεν. 247, 14. προεῖσθαι ταῦτα φιλάνθρ. 249, 4. προεῖσθαι τοὺς ἀδικουμένους. prodere. 257, 15. 258, 16. ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο. largiebatur. 264. 23. προεῖσθαι τὰ κοινά. remp. pessum ire sinere. 271, 24. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει. perierunt per socordiam transmissa. 343, 19. ἵνα μηδὲν ἐκείνου μεθῇ βέλτιστα πράττειν Φιλίππου. ore omittat, projiciat. 377, 11. οὐδαμῇ προέντο ἑαυτούς. se, h. e. dignitatem suam, partesque a respublica impositas, nusquam, nulla in re prodebant. 384, 15. εἰ δὲ οὕτω χρήματα ἔχοντες μὴ πρίαντ' ἂν, πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ἦμαρ προεῖσθαι. 582. 25. δειμάντου προέσθαι. fahren lassen [to let go]. 583, 20. εἰχὶ προέσονται τούτους τὰς πράξας. 605, 1. τὰ προειμένα κλέπτω, quæ socordia vestra passi estis ad longinquum corruptionis spatium procedere, h. e. funditus deformari et prolabi, καὶ σολὶν ἴδε χρέων αἰσχρῶς καὶ ταυῶν δειπάματα βιλτίω σωθῆναι. 772, 19. προῖνται [zu geben her, to give towards] τῶν σφετέρων οὐδὲν εἰς ταῦτα. 1229, 18. προέσονται τὰ ἑαυτῶν ἐναμβάτορι εἰ δανίσοντες. 1297, 14. τοῖς προειμένοις ἐν' ἀργυρίῳ τοὺς νόμους. 1329, 12. πάσας τὰς κατηγορίας προεῖσθαι. criminationes missas facere. 1426, 2. μᾶλις γὰρ οὗτος ἐκ τοῦ πολλοῦ [scil. διανεύματος] διάκειται τὰ προειμένα ἐλπὶν δοκεῖν. 1440, 7.

προῖκα τὰ πράγματα κρίνω. gratuito non mercede corruptus, 60, 2. σύντομον χρημάτων προσβύσιν προεῖκα, ἢ προῖκα — ἀδωροδοκήτους. 413, 19. συνοδίζουσι μᾶλλον, ἢ προῖκα ἂν τις ὑμῶν πρίαντο. contendunt hac in re acrius, quam vestrum quisquam facturus sit, gratuito qui faciat. 1233, 19. σύντομον προῖκα λέγειν αὐτοὺς ταῦτα οἴεσθε. 1419, pen.

προῖξ] dos, quæ mulieri nubenti additur. προῖκα παρ' αὐτοῦ ἐνεδοὺς, ὅπερ ἦδη πολλοὶ ποιοῦνται. 1118, 4. προῖκα ἐν' αὐτῇ δίδωμι τριάκοντα μνᾶς. 1362, 8. ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὸν προῖκα. ἐὰν δὲ μὴ [scil. ἀποδῷ τὸν προῖκα], ἐν' ἐνέκα ὀβολοὺς τοκοφορεῖν. 1362, 26. προῖκα ἐνεγκὸν ἡ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται. 1383, 26. ἐν προικὶ τιμᾶν. Sachen, Effecten, als baares Geld anschlagen, und als einen Theil der Mitgabe anrechnen [to value goods, effects, as ready money, and reckon them as a portion of the dowry]. 1156, 15. ἐκανὸν μνᾶς ἐνεδοῦναι τῇ Συγατρί. quæ erat ingens dos. 1121, 21. προῖκα πέντε τάλαντα αὐτῇ γράψαι. 1124, 2.

προϊστασθαι] stare, vel se collocare ante aliquem, vel coram aliquo. vor einem stehen, oder vor ihm hintreten [to stand, or advance, before one]. ἀνωρῶ, τί πρῶτον εἶναι προϊστάμενα γὰρ [subandi ἡμῶν] πάντα εἰς ἕνα καιρὸν δύσκριτον καθίστασι μοι τὸν αἴρεσιν αὐτῶν. 1393, 19. unde notio principatus. Nam προϊστασθαι est quoque, præsse alicui, eum tueri, atque regere, res ejus curare et moderari. τὸ προϊστασθαι τῶν Ἑλλήνων — πυρίεγον ἐκτίσθητι εἶναι. 143, 15. τῶν ὑμετέρων δικαίων προϊστασθαι. 700, 22. προϊστάμενον Ἀφίβου ἐν' ἀνασπάσω τῶν

ἡμᾶν. er nahm sich des Aphobi an [*he took the part of Aphobus*]. 865, 7. προσιόντες τοῦ πράγματος. causa ista ad eorum tutelamque suam recepta. 869, 2. παρέχειν ἑαυτὸν, πολιτεύεσθαι, in tractatione reip., οὐδεμιᾶς ὀργῆς, οὐδὲ δωρεαλς οὐδ' ἄλλων πλεονεξίας, οὔτε κοινῆς, οὔτ' ἰδίας, προϊστάμενον, nullius me gessi patronum, neque hominis privati, neque factionis, quem, aut quam, seu iracundia stimularet, seu simultas accenderet, seu cupiditas improba agitaret. 1469, 14. b) collocare aliquem ante se, pone tergum ejus se abdere, vel latitare. einen vor sich treten lassen, hinter einen sich stecken [*to put another before one, to hide one's self behind another*]. unde gemina notio, altera præficiendi, altera prætexendi. προστιθέμενος τούτους. weil er sich hinter sie gesteckt [*under the mask of their name*], per eos, personis et nominibus eorum abutens, clam, tectus et ignoratus agit partes suas, er treibt seine Sache durch sie [*he carries on his own affairs through them*]. 1131, 16. πρόσταται Στέφανος τουτοισὶ αὐτῆς. ipsa sibi tutorem patronumque præfecit. 1357, 25. στρατηγὸν τινα τοῦ πολέμου, τοῦν ἔχοντα, προστήσασθε. bello præficietis. 1432, 14. τὸ τῶν Ἀμφιτρυώνων δόγμα προστιθέμενοι. vorschieben, vorschützen [*to hold out, bring forward, as a pretext*], prætextu eo usi. 62, 4. τοῦ ἀγῶνος τὸν περὶς ἐμὲ ἔχθραν προὐβάλετο. causatur, quemquam id falso quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam sibi nullam fuisse causam, quam suam mecum simultatem, aut suum mei odium. 230, 9. τὰ τῆς ἑορτῆς προστιθέμενος κατεσθίουσι. 709, 1.

προίσχειν] εἰ γὰρ ἐκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἑκατέρῳ πρόσχοντα νόμον, οὐκ οἶδ' ὅτι οὕτως ἂν δίκαι τὸν ψῆφον, citat Scholl. Hermog. p. 106. 16.

προπεμπέσθαι] εἰς δὲ τὸν παραχὸν τοῦτον καὶ τὸν ἀγωνοθέτην παρακῶ μὲ προπεμπέσθαι τὸν φίλον. demittere, conjicere primum, ante reliquos omnes. 179, 20. aliquem præmittere, summittere, subornare, qui ante tuum adventum omnia, quæ tu parata velis, præparet atque instruat, ut si tu c. c. fratrem in puteum demittas explorandi, aut climandi ergo, antequam tute temet eo demittas. τοῦτον αὖ προπεμπέσθαι ἐξαιτοῦμαι ὑμᾶς. periculum facturum, possitne Philippus vobis imponere. 365, 13.

προπαλίσθαι ἐπὶ τιμωρίαν. hortari, incitare ad sumendam vindictam. 586, 20. προπαλίσθε γὰρ πάντας ἐκ τούτων δικαστικοὺς εἶναι. allicitis, impellitis, permovetis. 1479, 13. b) sponsionem deferre. προπαλοῦντι πρὸς ὑμᾶς. 969, ult.

προπαλόμενον Θεαγενίδην μόνῳ καὶ προσέοντα. conditiones medicas, tolerabiles, Olympiodoro deferebam. 1168, 7. τὸν ἐμὸν μητέρα τὸν αὐτὸν ὄρκον ὀμόσαι προὐπαλούμην. ich erbot mich, auch meine Mutter sollte eben denselben Eyd abschwören [*I offered too that my mother should take the very same oath*]. 1279, 15. προπαλοῦνται αὐτὸν οἱ γεγονατὲ πρὸς τῷ διαιτητῇ ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων. 1365, 16. προὐπαλοῦτο ἐπιδίκῳ μὲν τὸν οὐσίαν δίκα παλάντων οὖσαν. 889, 12. προπαλοῦμαί σε ταυτί. 978, 26. ὧν μὲν ἐγὼ προὐπαλούμην, οὐδὲν ἐφρόντισε. 1302. 22. ἐκεινδὲ τὸν δεδρακοτα οὐ παραδίδασιν, ἵν' αὐτοὶ ἔφασαν προπαλίσασθαι. quam ad quæsitionem dedendam aiunt a se ipsis ultro oblatam esse. 1151, 11. οὐ προπαλασάμενοι εἰς ὄρκον τὸν πατέρα τέτν. 1240, 27. προπαλοῦμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν. 850, 13. ταῦτα δὲ προπαλωμένου ἐμοῦ. hæc me agente cum illo. 1217, 14. προπαλοῦται ἐπὶ διαιτητὴν. sie kamen mit einem Vorschlage, oder Anerbieten, oder Aufforderung, aufgezogen, bloss um die Sache aufzuhalten, [*they come forward with a proposal, tender, summons, merely to protong the business*]. 1265, 13. ἂν ὁ πατὴρ μου προπαλῆται αὐτὸν, sie auffodern sollte [*should summon her*], πρὸς τῷ διαιτητῇ, ὀμόσαι, ἃ μὲν τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἶναι, τὸν προῖκα μὴ δέξασθαι. 1011, 8.

προπαλυδίσθαι] alicujus genua prevolvi. ἐκείνου μὲν προὐπαλυδίτε, ὑμᾶς δ' ἐκετεύσα. 450, 3.

προπατηγορήσειν] προπατηγορικὰς μυθίν. neutram in partem præjudicium talisse. 226. 9. προπατηγόρευσεν ὁ δῆμος τούτου. vel ante ipsam causæ actionem, antequam judicium haberetur, populus eum præjudicio sue condemnavit. 586, 22.

προπαταλαμβάνειν] ταῖς ὑποχρίσεσι καὶ τοῖς ἐπιγράμμασι προπαταλαφθέντες. 397, 4.

προπατελθεῖν] προπατέλθεσαν τὸν πλοῦν. sie fuhren nicht weiter [*they proceed no farther with*]. iter maritimum fecerunt, inhibuerunt. 1290, 14.

προπατηχρῆσθαι] διὰ τὸ προπατηκχρῆσθαι [*scil.* ταῖς ἐκκλησίαις]. propterea, quod conciouibus antea nimis multis incassum habitis. salutare nihil neque decretum, neque effectum esset. 389, 13.

προπατηγορῶν] facinus accusare, priusquam patraretur. 95, 25.

προπαῖσθαι ἐπιτρέπειν ὑμῶν νομίζετε τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 26.

προπεθυμῆσαι] τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀναλίσκετε εὐσεβέστερον καὶ προπεθυμότερα στρατεύεσθε. 25, 6. οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προπεθυμήσαντας τῶν πρόγονων. 297, 11.

πρόπλασις] sponsio forensis, actore reove alteri conditiones offerente, seu provocante ad edendum ea argumenta, quorum evidentia causam certam redderet

atque dirimeret. προαλήσειε ἀφεθῆναι τούτων, ὅσα μὴ δυνατόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς [judices] ἀγαγεῖν τῶν παραγραμμένων. 1106, 8. b) tabulæ pacti, secundum quas sponsio facta est. ἀντὶ τοῦ, τὴν πρόκλησιν ἀνοῖξαι, δεῖξαι τὰ γεγραμμένα. 978, 22. τὴν πρόκλησιν ἐστὶ πολλὰς ἡμέρας ἑστηδέτων. 1268, 20. si quis conditionem, e. c. mancipii ad tormenta dedendi, deferret alteri, sponsionem istam deferens alteri de scripto recitabat, eoque assentiente conditiones, h. e. modi, loca, tempora, instrumenta torturæ, testesque interfuturi, in tabulis scribebantur; quæ tabulæ obsignatæ apud arbitrum deponebantur; et secundum eas servile corpus torquebatur. ἀναγινώσκει μοι πρόκλησιν μακρὰν, ἀξιῶν ὃν φασιν οἰκέτην ταῦτα συνειδέναι, βασανίζεσθαι. 978, 8. formula sponsionis hujusmodi. προπαλοῦμαί σε τουτί, respondebat alter: δέχομαι. rursus prior: φέρε τὸν δακτύλιον· posterior: λάβε. prior: τίς δ' ἐγγυητής; posterior: οὑτοσί. 978, 26. προπαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς οὐ δεξομένους. 970, 1. formula hujusmodi sponsionis literis consignata. Τάδε προὐπαλοῦτο Ἀπολλόδωρος Στέφανον, περὶ ὧν τὴν γραφὴν γέγραπται, quibus de criminibus Apollodorus Stephanum de majestate compellavit, ut argumenta ederet Stephanus, quibus illorum criminum fides certaretur, Apollodorus eum invitavit, atque hortatus est, puta, Νέαιραν, ξένην οὖσαν, ἀστῷ συνοικεῖν, ἕτοιμος ὢν τὰς θυγατέρας παραλαμβάνειν τὰς Νεαίρας — τὰς εἰδυίας ἀκριβῶς — καὶ εἰ μὲν ὁμολογοῖεν — εἰ δὲ μὴ ὁμολογοῖεν, ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος ἤδη τοῦ κατὰ Νεαίρας, καὶ εἴ τι βλαφθείσαν ἐκ τῶν ἐκείνου αἱ ἄνδρωσι, ἀποτίνειν, ὅ,τι ζλαβείσαν. 1387, 13. ἂν ὁ πατήρ μου προπαλῆται αὐτὴν ὁμόσαι — τὴν πρόκλησιν μὴ δίξεσθαι. 1011, 8. περὶ τῆς προκλήσεως τοῦ ὅρκου εἰπεῖν. 1203. 24. μηδὲν ἄλλο πρότερον φθῆναι δεῖν, ἢ τοῦτον προπαλούμενος ἐξελήλυκαι. 847, ult. οὔθ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονε. 848, 12. πρόκλησιν ὁμοῦ διαθῆκαι μαρτυρεῖν. 1106, 5. βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς προκλήσεως εἰπεῖν, ἣν οὗτοί μοι προὐπαλίσαντο, καὶ ἐγὼ τούτους. 1253, 23.

προαιρεῖσθαι] προεκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης. 1313, 20. ἔλαχον ἱερεὺς, ὡς προεκρίθην. si sors secunda quoque me sacerdotio perinde præfecisset, atque municipalium prejudicium eo me dignum habuerat. 1313, 24. προκρίνας ἀξίους σαυτοῦ φίλους εἶναί. 1411, 2.

προλαμβάνειν] rem, quam alter consectetur, occupare, ei præveniendo præripere. πέπεισμαι τοῦθ' ἱκανὸν ἡμῖν προλαβεῖν εἶναι. satis fore, si hac in re Philippum præveniamus. *ihm diesen Rang ablaufen, den Vorsprung abgewinnen, ihm den Vortheil vor dem Munde wegnehmen* [*to get the start of him, anticipate him, be before-hand with him*]. 28, ult. οἷς ἅπαντα ὑμῖν τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος. 32, 27. ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνητε. præjudicium ne ferte. 44, 3. τοῖς παύμασι καὶ ταῖς ὕβρεσι τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων Φίλιππος διαπράττεται. 48, 25. βούλεται γὰρ ὑμῶν τοῦτο προλαβεῖν. 79, 2. ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τοὺς ὅρους ἀποδοῦναι. 234, 5. προῦλαβε καὶ κατέσχε. 245, 8. πρίν τι τούτων προλαβεῖν. 303, 4. προλαβόντα κατηγοκότας ὑμᾶς τὸν δεσμόν. non tum demum, quum nosset, aliquem a vobis jam esse carcere damnatum, neque tum demum, quum nosset, illum damnatum ergo vos animis infestis exarsisse. 725, 8. ἅπασι μίαν τοῦ προλαβεῖν, *bis er es weg hat* [*till he has got it*], καὶ τυχεῖν ὧν δίοιτο, φίλον ὄντα, μετὰ ταῦτα δὲ ἰχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον. 970, pen. προειληφέναι τι τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἄνωθεν χρόνου. 1085, 23. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερον λέγειν. 1103, 10. προλαβόντες ἀργύριον πολύ. *viel Handgeld zum voraus weggenommen, weggekriegt haben* [*having obtained much earnest-money before-hand*]. 1211, 5. 1217, 23. ἂν ἕτεροι τῷ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς. vos oratione sua præoccupaverint. 1439, 6.

προλέγειν] οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. 306, 1. τῶν θεῶν οἷς προλέγουσιν ὑμῖν. 436, 25. οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι δεσμὸν προλέγουσιν, denuntiant, ὁ δὲ σὸς λελῦσθαι δίδωσι, 719, 25.

προλιπεῖν] idem atque simplex, vel ἀπολείπειν, vel καταλείπειν. πρότερον γὰρ ἡ προλείπειν, prius, quam hos deseram, ab his discedam, ἀπωτέω μᾶλλον ἂν ἐμαυτόν. 1320, 24.

προμαντεία] jus ante alios oraculum Delphicum consulendi. ἔχει δὲ καὶ τὴν προμαντείαν τοῦ θεοῦ. 119, 16. ἡ πόλις δὲ τὴν προμαντείαν ἀφῄρηται. 446, 12.

προσοῖσθαι] ταῦτα δὲ πάντα προσοίμενα ἐγράψαμεν τὰς συνθήκας. 1170, 8. ὑπὲρ ὧν προσοίμεθα. 179, 14.

πρόνοια] οὔτε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν μελλόντων εἶναι, οὔτε λογισμὸν —. 219, ult. ὅστ' οὐκ ἐδόκει μοι χώραν οὐδὲ πρόνοιαν ὠθεμένοις τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι, id est, χώραν τῷ προνοεῖσθαι τῆς ἰδίας ἀσφαλείας. 601, pen. ἐμοὶ, τῷ τοσαύτῃ κεχρημένῳ προνοίᾳ τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι. 539, 5. μήθ' ἱφ' ἑτῆς, μήθ' ἱερῶν, μήτε νόμων, μήτ' ἄλλου μηδενὸς πρόνοιαν ποιούμενον. neque reverentem illa, neque caventem, ne violentur. 546. 7. τὸ τοιοῦτον [scil. ἀνδρώπου] οἶον ἐγώ φημι δίκην τὸν Χαρίδημον ὄντα, τοσαύτην ποιεῖσθαι πρόνοιαν ἐν τῷ ψηφίσματι. 623, 8. οὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κεινωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ, καὶ φρενῶν

ἀγαθῶν, καὶ περιείας πολλῆς. 780, 12. εἰσὶ ταῖς πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ ναὶ πάντων τῶν θεῶν ἐν δὲ τούτοις καὶ Περσείας Ἀθηνᾶς, ἃς μεγάλας καὶ ἁγαθῆς θεοῦ. 780, 17. πρόνοιαν ἐποιησάμην, *ich habe mich gehütet* [*I have been on my guard*], τοῦ μὴτ' ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν τούτου εἰσελθεῖν, μήτ' ἐπὶ τὴν μητέρα. 1163, 19. ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνδρώπων ἔργον εἶναι ἴσην πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν αὐτοῖς εἰκότων, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτρίων. 1429, 8. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὅσην περὶ τοῦ δικαίου. 1433, 5. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας [scil. φονευσάντων ἀνδρώπους] δεδέμενοι τὰ ὅπλα. qui homines ex præmeditato occidissent. 634, 23.

προξενῶ] procurator, mandatarius, agens in rebus alicujus esse. οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδείς ἐστί μοι. 194, 18. σὺ προξένησις αὐτῶν. 252, 25. προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλειωτῶν. 1237, 17. b) conciliare, adducere, inducere in alicujus usum et notitiam, zuweisen, empfehlen [*to introduce, recommend*]. οἵου ἀνδρώπου προὐξένησεν ἡμῖν. 969, 18. ἂν αὐτὸς οὗτος προὐξένησε. 1250, 20. προξενεῖ Πλουτάρχῳ. tyranno Eubœensi (ut exhibet Plutarchus Chæronensis p. 1011, 1). 579, 3.

προξενία] honos, vel munus Proxeni, cum resp. quemdam aliquem constituit penes alium quampiam remp. rerum suarum procuratorem; cujusmodi homines hodie *Residentes*, aut in emporiis orientalibus et Africanis negotiatorum Christianorum *Consules* usurpantur. 475, 10.

πρόξενος] εἰ ταῦτ' ἀκούσαιν οἱ Σάρβαροι, οὐκ οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ἡμᾶς ἑαυτῶν προξένους, patronos, advocatos, ποιήσασθαι. 330, 14. Proxeni decretis publicis, seu plebiscitis, creabantur. 497, 9.

προομνύναι. 859, ult. 861, 14.

προοράν] προορᾶτε περὶ τῶν πραγμάτων οὐδέν. 52, 4. αἰσθάνεται ταῦτα καὶ προορᾷ Χαρίδημος. 664, 13. ἅμεινον ἐκείνου προορᾷ. 664, 22. τὰ μὲν οὐ προορᾶσι, τὰ δ' ὀλιγωρούμενοις. 1394, 13. In Medio: πάνθ', ἃ προσήκει, προορώμενοι. 67, 24. μὴ προορωμένους, cavendo, τὸν, πόλεμον. 63, 11. προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι. 506, pen. προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις. circumspicere vestras voluntates, quo tendant. 534, 12. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην. 773, 1. τὸ φαυλότατον, εἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, περὶ τοῦ τελευταίου καὶ δεινοτάτου προὐφάσατο, τοῦ μὴ φθῆναι γενόμενα. præcavit, cautione sua exclusit levissimum illud semen majorum malorum, quo certius et facilius excluderet atque præstrueret malo, quod in his extremumque et atrocissimum est, hoc est, quo cædes nulla fieret. 1262, pen. ἃ ἐγὼ προορώμενος καὶ λογιζόμενος, γράφω ψήφισμα, citat Hermogenes p. 278, δ. ex or. pro Corona.

προορίζειν] τὸν δ' οἶκον ὡς προωρίσατο διαχιλέων. domum pro XX minis sibi oppignerandam curaverit, ὅρος, seu palis ante eam ponendis. 877, 7.

προορμᾶν] de curru in certamine ouruli alterum prævertente. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχουμένων. 1409, 24.

προοφείλειν] μὰ μεγάλου ὄντος, ὃ αὐτῷ προὠφείλετο. nisi magna fuisset ab eo ante accepta injuria, cujus ultionem læsus ab aggressore deberet ipse sibi repetere. wäre es nicht was grosses gewesen, das er bey dem andern eingebrockt, das ist ihm zu Leide gethan, und ihn damit zur Rache genöthiget hätte [*if it were not some grievous wrong, which he had received from others, which had been done by others, and forced him to seek revenge*]. 539, 18.

προπίμπειν] μέχρι φθίας καλῶς ποιοῦσαι προπεπώμφασιν αὐτόν. 1481, 22.

πρόπεμπτα προσπαλεσάμενος — εἰσαγέτω εἰς τὴν Ἡλιαίαν. citatum quinto die post introducito. 1076, 21.

προπίνοις] anno abhinc tertio retro. 467, 14. 901, 3.

προπίτνειν] ἐπιπωλόττων τι καὶ λοιδορούμενος τῇ τοῦ Τιμάρχου προπετείᾳ. 420, 12. προπετείᾳ τρέπων. 526, 17. προπετείᾳ καὶ θρασύτητι λαβὼν ἐξουσίαν. 612, pen. εἰ μὴ ματρωτέρας εἶχετε τὴν ὀργὴν τῆς ἐκείνου προπετείας. 663, 16. προπετείας καὶ τῆς μεγίστης ἀπωλείας συμπίων. 1097, 27.

προπετῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ. 1089, 19. προπετῶς ἐγχεῖτο αὐτῇ. sine pudore, atque reverentia uti, nil parcere, nihil non turpe et flagitiosum in eam audere. 1355, pen.

προπυλαίζειν] τὰ μὲν ἄλλα ὡς περὶνπυλαιζέτο καὶ ἐβρίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀρκτῶν. 126, 9. τότε δὴ, τότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπυλαίζει. 241, 22. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις στείλαν προπυλαίζει, alioni contumeliose objectet, τῶν ἔχειν ἡγοῦμαι. 312, 16.

προπυλαιισμός] ἐχθροῦ μὲν ἀτιμίαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπυλαισμόν ἑμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. 229, 9. εἰσαγγελίαν ὡς ἀχαριστίαν καὶ προπυλαισμὸν ἄγων. 330, 14. ἵξω προπυλαισμοῦ γενέσθαι. 1471, 20.

προπυλαιστικῶς. 874, 14.

προπίνειν] zutrinken [*to drink to any one*]. cum potu, quem tu alii offeras, una aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere. προπίνεται τῆς αὐτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς φίλιας πράγματα. vendita et prodita est resp. 34. 24. Thomas M. v. πίνει, p. 716. 1. ex orat. de F. L. citat: προὔπιε τὴν Ἑλλάδα. τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ'

Ἀλεξάνδρῳ. 324, 23. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπιον αὐτοῖς. 384, 14. εἰς ἑτέρων χάριν προσοδεῖς, id est, προσοδεῖς. 1465, 20. συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαίανιζε φιλίσκῳ, καὶ φιλοτησίας προὔπιεν. er brachte ihm Gesundheiten zu, er that ihm Bescheid [he drank healths with him, he pledged him]. 380, pen.

προπιστεύειν] μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν. 662, 20.

Προσύλαια. Minervæ in arce. 174, 23. 597, 8. 617, 18.

πρόῤῥησις] ὑμῖν δ' ἐκ προῤῥήσεως πολεμήσειν. 114, 2.

πρὸς] difficile est, et sæpe prorsus negatum, ut præpositionum omnium, ita hujus quoque, significationes ita præcise discernere inter se, ut minus liceat, quem locum ad hanc classem retulerimus, eum ad aliam quampiam pari jure referri. Quare satis habebimus pinguiori Minerva præcipuas hujus particulæ vires digessisse atque adumbrasse. Id quod nemo paulo æquior vitio nobis dabit. Cum genitivo itaque compositum πρὸς significat a) *a parte*. ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα καὶ τὰ πρὸς πατρὸς, καὶ τὰ πρὸς μητρός. tam a parte patris, quam a parte matris. 1303, ult. τῶν συγγενῶν τοῦ πατρὸς καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν. utriusque sexus. 1305, 16. b) *per*, in obtestatione, supplicatione. ἱκετεύω, ἀντιβολῶ, πρὸς παίδων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν. 842, 7. φίλλ' ἐμοῦ δυσθύντος, καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος τῶν γονέων. 1343, ult. c) pro aliquo, secundum eo, ex ejus re, ad ejus gratiam. κἂν μέν τι ᾖ πρὸς τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τῆς πόλεως, ἐν τοῖς ὅρκοις. 216, pen. ἄτοπον, εἰ τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστεροῦντος πιστῶς ἀκούσεσθε, partem eam testimonii, quæ facit pro veteratore fortunis meis insidiante, fraudatumque me ære meo eunte, τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀποστερουμένων ἄπιστον ἔσται παρ' ὑμῖν. 921, ult. κἂν οὕτω πρὸς ἐμοῦ δικαίως τὴν ψῆφον ἴδεσθε. 1006, ult. κἂν τοῦτο πρὸς ὑμῶν ἦδη γίγνοιτο. 1448, 7. Cum dativo a) *præter*, una cum. ὦ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει. 1485, 16. πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν. 1025, 20. πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω. 1295, 22. μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε. 409, 9. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ. 736, 13. πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι. 1408, 17. b) *apud*, *in*, *circa*. οὐδὲν πλέον κεκράτηκε τῆς πόλεως φίλιππος, ἢ τῷ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίγνεσθαι. 92, 22. ἂν πεισθῆτ' ἐμοὶ καὶ πρὸς τῷ σκεπτῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονικεῖν, περὶ ὧν ἂν λέγω, γίνεσθε. 287, 3. ἀλλ' οὗτος ἄφρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμματι. 380, 13. ἃ δὲ πρὸς τοῖς δεσμοθέταις ἔλεγε. 487, 8. ὅσα ἐν τῷ δήμῳ γέγονεν, ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. 520, 22. εἰ δὲ πρὸς διαιτητῇ φεύγει. dies ei si dicta sit apud arbitrum. 602, 4. ἐξελεγχόμενος πρὸς τῷ πίνακι. eorum albo, id est, ab inspectione tabularum. 1091, 16. πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι. in his rebus tractandis et componendis cum securitate versari, 1485, 4. Cum accusativo a) *ad*, *erga*, *versus*. ἐῤῥᾳθυμηκότες καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες. 13, 23. ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημαγωγεῖν ἥνιους. 29, 17. τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς. in rebus ad religiones deorum pertinentibus. 35, 25. οὐδέν ἐστι τούτων πρὸς ἐμέ. nihil horum ad me facit. 232, 7. οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ. 245, 10. οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων πρὸς ἐμέ. 309, 12. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτου. succensuit. 1001, 11. βοᾷ καὶ σχετλιάζει μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem. 1026, 21. ἵνα ᾖ αὐτοῖς γνώριμα τά τε ληφθέντα, καὶ τὰ τεθέντα, πρὸς τοὺς λογισμούς. zu den Rechnungen [*on the creditor's, or debtor's, account*]. quo possint rationes reddere constantes et probabiles, tam credentibus pecunias, quam credito sumentibus. 1186, 10. φὼς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν σίσυφόθυς. ad quem, id est, ad cujus gentem, arrogatus es. 1088, pen. τοῦτον ἐγράψατο αὐτῷ ὀφείλοντα πρὸς τὸ ἄλλο χρέος — ad vetusta nomina, ab eo dudum ante apud patrem meum facta, novum hoc nomen, scilicet ses Timostheni pro phialis expensum, adscribi curavit. 1193, 24. 1203, 7. ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον. ad vos, h. e. quo uteretur in actione sua, vel oratione ad vos. 1201, 19. ἵνα τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας. vestræ erga me beneficentiæ. 1472, 1. b) ad mentem alicujus, ex ejus sententia et voluntate, secundum eum. τούτοις πάντες ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπουν, καὶ πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην. 361, 4. φίλους νομίζων, οὓς ἂν ἐκεῖνος δοκῇ, καὶ μὴ φίλους ὡσαύτως τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς ὀλιγωροῦσιν. 411, 23. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. 744, 4. εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον. 820, 15. πρὸς τὸ τελευταῖον ἰσθὰν, secundum postremum eventum, prout alterutram in partem id habet, quod extremum evenit, κρίνεται ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων, tale judicatur etiam esse, quodcunque antehac seu evenerit, seu gestum fuerit. 12, 15. c) *adversus*, *cum*. αἱ μέγισται τῶν πόλεων πρὸς αὐτὰς διεφέροντο. ipsæ

secum dissidebant. 143, 27. ἢ πρός τινα [subaudi ἀνθρωπον] δίκην ἴσταται περὶ αὐτῶν. aut in horum mancipiorum causa eos ab hominum quoquam victos in foro esse. 821, 17. πρὸς ἀνθρώπους ὑμᾶς πίστατας, in contentione nobiscum, qui summus pauperes, καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι. 1089, 8. ὅταν πρὸς ἐκείνους ἴσίω, τότε ἐρῶ. ubi adversus eos actionem forensem suscepero. 1103, 25. εἰ δ' οὖν ἀναγκάζοι τις, πρὸς τοὺς τοιούτους ὑβρίζειν ἐστὶν ἰσχύειν. 1140, 6. κινδύνους ὅσους ἐκινδύνευσα αὐτὸς πρός τε χειμῶνας, καὶ πρὸς πολεμίους. 1213, 10. οἶμαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτ' εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τούτου. 1241, 23. d) cum. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικρυπείαν. 61, 22. ὅπως οἱ πολιτευόμενοι πειθήσεσι πρὸς ὑμᾶς. 176, 21. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ξουλὴν οὖσαν. de negotiis nostris cum rege Persarum. 179, 22. οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστίν. darf er dem Staate davon keine Rechenschaft geben, das geht den Staat nichts an [he need not give any account of it to the State, that does not concern the State]. 528, 16. ἀγωνίζῃ πρὸς χαλκὸν καὶ μόλιβδον κεκραμένον πολλαὶ τῶν πόλεων χρώμεναι σώζονται. 766, 10. πρὸς ἐμὲ τὴν οὐσίαν τιμάμενος. 1020, ult. e) a. τοῦ δικαίου μᾶλλον ἴσχε, ἢ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους φόβου. 204, 18. f) apud. γεγράφθω πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος. 529, 16. πρὸς διαιτητὴν ἦν αὐτῷ λαχεῖν. 602, 3. ἔλαχε πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1054, 17. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τούτων πρὸς τοὺς ἄρχοντας. 1074, 27. οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη. quorum in foro lis certetur. 1075, 1. 1083, pen. ἀλλὰ καὶ εἴ του ἄλλου δίωτο πρὸς Τιμόθεον κρᾶξαι, ὑπάρξειν αὐτῷ. wenn er sonst noch was beym Timotheo zu schaffen hätte [if at any time he should have any point to carry through the influence of Timotheus]. 1185, 23. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι πρὸς τὸν διαιτητήν. 1190, 1. δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα. 1303, 27. τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀτυχήσαντος πρὸς τὴν πόλιν. quamquam ibi reddi quoque possit in tractatione reip., vel, in causa, quæ ei cum rep. vel fisco controversa erat. 1322, 2. γράφεται Φράστωρ Στέφανον γραφὴν πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. 1362, ult. 1363, 7. οὐδὲ ταῦτ' ἐστὶν αἰτιᾶσθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν. apud tuum conspectum, id est, ei, qui te intueatur. 1404, 23. g) in. σοῦ πολλῷ βελτίων ὢν καὶ ἄμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα. rebus in omnibus. 960, 2. h) erga, vel cum, in comparatione, item pro, pro modo. ἀνταναλῳοῦντας πρὸς τὸν εὐπορώτατον καὶ τοὺς ἀπορωτάτους. comparantes cum opulentissimo quoque identidem egentissimos quosque, atque hos illi veluti contrapondium opponentes; at in lance multa minuta pondera ingens pondus alteri lanci impositum exæquant. 182, 22. ἐρᾶτε τὴν πόλιν — ἐν ταὐτὴ χρήματ' ἔνεστιν ὀλίγου δέω πρὸς πάσας τὰς ἄλλας εἰσεῖν πόλεις. opes, pæne dixerim æquipollentes, aut æquiparabiles cum opibus reliquarum civitatum omnium. 185, 3. καὶ τί τοῦτ' ἐστι πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας καμήλους, ἃς τῷ βασιλεῖ χρήματ' ἄγειν φασὶν οὗτοι. 185, 21. ὧν γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιουμένους. dass man ihnen Recht widerfahren lässet nach Maasse der iedesmahl habenden, vorhandenen Macht [that justice is done them according to the measure of their power], prout sunt ipsis identidem vires et opes sive magnæ, sive parvæ, ita jura ipsis, aut concedantur hoc ampliora, aut hoc magis denegantur atque decurtantur. extenditur et laxatur, aut contrahitur gyrus jurium. 199, 7. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. ex tempore quæque suo spectetis, h. e. judicia et consilia vestra rerum identidem præsentium natura accommodetis. 230, 26. οὐ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοπῶν. non metiens emolumenta modo pecuniarum ex aliqua re provenientium, vel potius, non spectans, neque consectans illud emolumentorum genus, quod in ære cernitur. die Vortheile, die einem durch Geld und Guth zuwachsen [the advantages, which one reaps through money and goods]. 461, 1. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον [scil. σῖτον], ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εὐσπλόου ἐστίν. unum frumentum Ponticum cætera omnia exæquat aliunde convecta. 466, 22. δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἐμαυτὸν κρίνων. nach mir schätzend, beurtheilend [judging of him by myself]. 564, 16. ὅτι τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἐξίους νέμεσθαι. postulares facultatum a matre relictarum partem ratam, tibi ex hæreditate competentem, aufferre. 954, 18. τῇ ἐπικλήρῳ πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον. unumquemque debere partem suam ratam æris conferre ad dotem ejusmodi puellæ. 1068, 4. οὕτως ὀλιγωροῦσι τοῦ δικαίου ἐπιεικεῖς εἶναι, καὶ παντελῶς τἄλλα σμάργα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. si cum largitionum captatione comparentur. gegen das Geldschneiden, oder Geldfischen, alles andere für Kleinigkeiten ansehen [to deem every thing else as trifling in comparison with extortion and money-hunting]. 1233, 6. μισθοὺς ἄλλου φεροντίζοντας πρὸς τὸ μὴ δοῦναι. über dem Bestreben ungestraft durch zu kommen alles andere vergessen [to forgat every thing else in the endeavour to escape with impunity].

1270, 19. εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφη, νομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ ὅλου τοῦ στόλου τοῦ στειλεσμένου. partem fœnoris proportionatam spatio itineris maritimi universi, navigando exsuperati. *den Betrag des Interesses, der der zurückgelegten Fahrt gemäss ist [the amount of the interest, in proportion to the voyage which has been made]*. 1286, 26. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει. evenit, ut ipse memet cum Aristogitone comparem, ad eum exigam, et spectem. 1485, 17. σποπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 1488, 3. i) πρὸς usurpatum loco τοῦ εἰς. εἰσήγαγες πρὸς τὸ δικαστήριον. 1144, 4. k) nude positum, pro, *præterea, insuper*. καὶ πρὸς, τὸ ἀνάθημα —. 531, 21. πρὸς δὲ, καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ οὗτοι. 1084, 12.

προσάγειν] a) adducere, ut τοὺς πρίσβεις, scil. πρὸς τὸν δῆμον. 234, 20. 21. συκοφαντίαν τοῖς πράγμασιν. 372, 26. ἐπεὶ δὲ τοῖς στιφάνοις, οὓς κατέκοπτεν, οὐ προσήγαγε [id est, adhibuit, προσγεγράφατο, adscribi curavit, ut paulo post] aut προσίγραψεν, ut paulo ante, ταὐτὸ δίκαιον. 615, 16. προσάγειν ἰερεῖον (scil. πρὸς τὸν βωμόν). 1385, 2. b) accedere. ἐρᾶτε τὰ πράγματα ἐγγυτέρω προσάγοντα, id est, προσιόντα. 1428, 6. In passivo: μὴ τῷ προσῆχθαι. nulla re pati vos adduci—. 1454, 8. In medio: τούτῳ προσαγόμενον. hoc ad se allicientem, sibi adjungentem. 19, pen. κρῖναι, τί τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσαγαγέσθαι καὶ τί ζῆλος προσδεῖται. 1466, 2. προσαγομένων [scil. σε] ἀπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνδιαίτας. 1406, 16.

προσαγωγὺς (nisi potius προαγωγὺς est)] leno, pararius, conciliator. προσαγωγεῖ τούτῳ χρώμενος τῶν λημμάτων. *er hielt sich ihn zu einem Windspiele, das ihm die Sporteln aufjagen und zuschleppen musste [he used him as a hound that was to hunt out and procure for him the perquisites]*. 750, 21.

προσαγωγὴ] lenocinium v. προαγωγή.

προσαιρεῖσθαι] insuper, præterea, adsciscere, deligere. προσαιροῦνται [scil. διαιτητὴν] κοινὸν αὐτοῖς. 1360, 10.

προσαιτεῖν. 96, 17.

προσαναγκάζειν] idem, quod simplex, aut, insuper adhuc cogere. οὐ γὰρ ἐκποιεῖν γέ με αὐτὸ [aquam] προσαναγκάσει. 1276, 26.

προσαναιρεῖν] προσαναιροῦσιν ὑμῖν. dii, præter alia, per oracula vobis mandata, hanc illorum velut appendicem identidem mandant. 532, 6.

προσαναλαμβάνειν] præter illa onera, quæ jam in nave tua habeas, adhuc alia nova suscipere. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας. 910, 9.

προσαναλίσκειν] ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας προσαναλίσκοντες διετέλεσαν. 460, 3. πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων. 1025, 20.

προσαναστελλεῖν. 544, 27.

προσαναδιδόναι. 1036, 13.

προσαναλλύναι] ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἂν δικαίτερον, ἢ προσαναλλύοιντο. 1313, 4.

προσανατρεφῆναι] ὑβρίσθαι καὶ τῆς ἡλικίας προσανατραφῆναι. 536, 14.

προσανατίνειν. 1036, 17.

προσαποφέρειν] προσαπενέχθη μου τοῦτο τὸ μέρος ἐν τριττοῖς δήμοις. 1208, pen.

προσάπτειν ὀφείλειαν καὶ τιμήν. 1417, 4.

προσαρτᾶν] οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἴσχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι καὶ λέγω, προσαρτᾶται μέντοι. 60, 4.

προσατιμοῦν. 834, ult. 842, 16. 981, 1.

προσαφαιρεῖσθαι. 467, ult. 659, 6.

προσβάλλειν] πρὶν ἢ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν αὐτῶν. accedere, adoriri, aut admovere copias et tormenta. 104, 10. τοὺς καταράτους τούτους ὅσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων. in me instigantibus atque immittentibus. 332, 2.

προσβλέπειν] τάφανὲς ἀξίωμα καὶ τὸν Ἄρειον πάγον προσβλέψατε. intuemini eorum dignitatem, eorum exemplo et auctoritate vos tuemini. 1485, 7.

προσβοηδεῖν. 1377, 10. 1378, 26. 1379, 7.

προσβολὴ] insultus hostilis in oppidum, oppugnatio, vel obsidio. 360, 10.

προσγίνεσθαι] accedere. ψάφισμα οὐδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δέξαντα προθύμως. 32, 10. τὸ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν προσγίγνεσθαι. 502, 8. τῇ οὐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ τὴν ἐμὴν προσγεγενημένην. 841, 15. προσγίνεσθε τούτῳ ἐξουσία ἐκείνα βούλεσθαι κατηγορῆσαι. 1302, 17.

προσγράφειν] ad jam scripta clausulas quasdam novas adscribere. ὥσπερ καὶ τούτου προσγεγραμμένου. 217, 24. τὸν δημόσιον [scribam puta] σαφῶς προσγράψε. 615, 13. προσγράφειν τιμωρίαν ὑπόματι τῆς αἰτίας. 629, 1. 826, 24. 883, 6. 1095, ult. εἰ ἐάσειτ' ἂν ἐμὲ ἐκαστέον ὑμῶν προσγράψαι τι λαζόντα τὸ γεγραμματεῖον. 1115, 8. ἵνα, εἴ τι προσγράψαι βουληθῇ, ἢ ἀκαλεῖψαι, ῥᾴδιον ᾖ. 1132, 14. In medio: μὴ προσγεγραμμένου τὸν αὐτὸν φυλακήν. 615, 24.

προσδεῖν] τὸ ἐπίλοιπον, ὃ προσέδει εἰς τὰς ἕξκοσι μνᾶς. *was noch dran fehlte [what was still wanting]*. 1355, 11. προσδεὲς ἀργυρίου. egens æris. 1186, 13. προσδεῖν et ἐνδεῖν differre videntur: ut prius sit, cum deest summæ jam paratæ et præsenti nonnihil ad complementum; posterius, cum prorsus nihil est in parato. οὐδενὸς ἡμῖν προσδεῖ πόρου· εἰ δὲ μή, προσδεῖ· *so brauchen wir noch etwas darzu, nehmlich zu dem schon vorhandenen Vorrathe [we shall then need something more, namely, to the stores already provided]*: μᾶλλον δὲ ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου· oder vielmehr, dass ich recht sage, *es ist von Vorrathe*

ganz und gar nichts da, es fehlt uns nur an allem [or rather, to speak correctly, *there is no provision at all, we are in want of every thing*]. 14, 22.

προσδέχεσθαι] προσδεχόμενοι, amplectentes, pro suo habentes, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδόντες. 1307, 22. προσδέξαντο. civitate puta, et in album civium retulerunt. 1317, 6. τοὺς ἐναντιοῦντας ἴδιον προσδέχεσθαι πάντες, ἢ τοὺς ἐντιμοῦντας. 1433, pen.

προσδιανέμειν] προσδιανέμεσθαι. iterum inter se dividere. 393, 26.

προσδικάζειν — ζεσθαι. 976, 2.

προσδιαιρεῖσθαι] τὸ πότε οὐ προσδιαιρεῖσθαι. 414, 17. 496, 17.

προσδοκᾶν] ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 14.

προσδοκεῖν] ὅστ' ἀναπόφευκτος προσδοκᾶν εἶναι. præterea in opinionem, seu futuritatis, devenit, vel incurrit. 617, 7. 757, 18.

προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτήν. 319, 19. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 26. ἡ βδελυρία διασωθῆναι πολὺ προσδοκίαν ἔχει. 1478, ult.

προσδόκιμος] δύναμιν μεγάλην ἔχων ἐστὶ προσδόκιμος. adventus ejus magnis cum copiis exspectatur. 69, 23.

προστιγγυᾶσθαι τοῦ τῆς δίκης ὀφλήματος. præterea quoque se prædem ferre multæ reo irrogandæ. 879, 2.

προσεδρᾶσαι] προαδεδίκαται καὶ προσεδρεύσει. 14, 15. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων. 313, 11. εἰ συνέπλευσάν σοι καὶ προσήδρευον. assidebant tibi, a latere tuo non discedebant, observantes te, ne auffugeres. 914, pen.

προσεῖκασαν] unde προσεικάσαι, quod idem est atque simplex. τοιούτοις δὲ τισι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι. hujusmodi vitiis obnoxius esse videtur. 503, 4.

προσεῖναι] καὶ πρόσισθ' ἡ ὕβρις. 17, 5. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, accedere ad jam præsentia, τἄλλα δὲ ὑπάρχειν, jam præsto esse. 32, 20. ὡς, ἐάν τις πρότερος εἴπῃ τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου, ταῦθ' οὗτος ἔχοντα. 318, 3. τὰ προσόνθ' ἑαυτοῖς [scil. καλὰ, vel ὀνείδη πράξαι] νομιζόμενοι. 1453, 25. καὶ οὐδενῶν ἄλλο προσῆν. er hatte übrigens in der Gotteswelt weiter nichts verbrochen [*he had been guilty of no other offence in the world*]. 571, 25. δοῦναι δεῖσαν τὰς τριακοσίας καὶ τὸ προσόν. et excessum. 949, 8.

προσεικεῖν] ἃ τί ἂν εἰκὸς σέ τις ὀρθῶς ἂν προσεῖπεν. 232, 21.

προσεκβάλλειν [scil. τῆς πατρίδος] μετ' ἐκείνου κἀμέ. 555, 2.

προσεκχυλιάζειν. 704, 24.

προσεπεχυράζειν. auf eines Person, oder Sachen Arrest legen [*to lay an attachment on a person, or goods*]. 610, 17.

προστεττόμεν] περὶ τῶν πλυνῶν, ἃς τὸ τελευταῖον προσέτεμε μοι. 518, 25.

προσεξαμαρτάνειν] πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω. 1295, 23.

προσεξανδραποδίζεσθαι. 375, 12.

προσεξεργάζεσθαι. 549, 19. 550, 16.

προσεξετάζειν. 586, 23. 722, 22.

προσεπικαῖσθαι] προσεπικέκαυται, urget, instat, ἡ πόλις ἀξιοῦσα εἰσφέρειν. 834, 19.

προσεπισυκοφαντίζεσθαι] προσεπισυκοφαντίζομένους τὸν ἀγαθὸν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι. 1487, 3.

προσεπιτροπεύειν, 833, 18.

προσέρχεσθαι] οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσιὸν τῇ δήμῳ. copiam cum populo in concione agendi, ad eumque querelas suas deferendi. 229. 13. ἐκεῖνα πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἰδεῖν μοι. 312, ult. προσελήλυθεν οὕτω πρὸς ὑμᾶς τἄλλα ἅπαντα. ita se gessit erga vos. 614, ult. προσελήλυθέναι μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμα ἴδιον. 891, 2. οὗτος ὑμῖν οὐ προσῆλθε πίστ ἐστῶν. ad forum et actiones causarum non accessit. 783, 2.

προσεπορεῖν] verschaffen, *fournir* [*to provide, furnish*], præstare. τοσαῦτα χρήματα ὑμῖν προσεπορισάμην Phormio. 962, 3. οὗτος ἴσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν τὰ χρήματα προσεπορεῖσθαι. dass das Geld ausfündig gemacht, herbey geschafft werde [*that the money should be found, provided*]. 731, 3.

προσέχειν, animum attendere, τῷ πολέμῳ. 10, 25. εἴ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. si vultis quemquam ad eos attendere. 21, 26. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἰπομέν ποτε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. 132, 8. b) navem ad terram continentem appellere. ὅτι ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηῒ προσέχειν εἰς Ῥῶν. 1285, 25. c) præter alia, quæ jam habeas, insuper etiam aliud aliquid habere, tenere. καὶ τὸν οἰκίαν ἐν δισχιλίαις προσέξεις. 877, 26.

προσηγορία] ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ τὰς προσηγορίας ἔχοντα. appellationes. 72, 1. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδείς. 630, 1. τὰς ἀπὸ τῶν παραλελυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γεγονόσαις πράξεσι τίθεται. 1487, 7. τὸν πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν. 1487, 12. καὶ τούτων ἑκάστου προσηγορίας ἔχοντες. nominibus venientes ultra hæc quoque nomina excedentibus, vel adscendentibus. 1390, 26.

προσήκειν] προσήκειν σοι οὐδαμῶν ἐστὶν ἴλεως, οὐδὲ καθ' ἓν. 577, 26. τούτοις δ' οὐδετιοῦν προσήκει τῆς ναυαγίας. der Schiffbruch geht si gar nicht an [*the shipwreck does not concern them*]. 934, 3. Nomine τῶν προσηκόντων etiam heri mancipiorum comprehenduntur. 1069, 17. construitur cum genitivo. προσήκειν ἡγούμενοι ἑαυτοῖς οὐδενὸς τῶν Ἀγνίου. 1056, 14.

προσηλοῦν] vernageln [*to nail up*], clavis

ferreis obditis occludere. 520, 19. vel: quasi clavis cruci tabulæve affigere, *annageln* [*to nail to*]. 549, 1.

προσδίκη] ἐν προσδίκης μέρει. 22, 4. 37, 4. 154, 18. ἐν ὑπηρέτου καὶ προσδίκης μέρει. 175, 18. προσδῖναι δύο πᾶσιν ἴσοι πράγμασι, καὶ λόγοις, *iedes Ding, ieder Satz hat seine doppelte Seite* [*every thing, every proposition, has its two sides*], ἥ τε τοῦ δικαίου, καὶ ἡ τοῦ ἀδίκου. 645, 4. τὴν τῆς ἀξίας προσδίκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπίκρισιν. non meram rem in se, sed una quoque dignitatem hominis, velut accessionem rei assitam (*einen Nebenumstand—a collateral fact*), spectans. 1477, 20. ἡ σύνταξις τῇ προσδίκῃ τῶν νόμων, ope legum accessoria, auxilio adventitio, τῶν αἰσχρῶν περίεστι. 771, 1.

προσεῖναι, cum leni] adire, accedere. τοιούτου κακοῦ προσιόντος. 126, 25. οὔκουν προσῇει πρὸς ταῦδ' ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀπεδύετο. 406, 19. προσῆμεν pro προσήειμεν. 932, 25. Etiam Hermogenes (p. 276. 2.) προσῆμεν exhibet in loco Demosthenico, p. 346. 16. ubi vulgata dat προσήειμεν. προσιόντι [scil. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, vel πρὸς τὴν διαψήφισιν, vel πρὸς τοὺς πρυτάνεις] τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον. 1375, 18. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον αὐρόστως ὑπέμεναν. 1397, 8. b) redire, de vectigalibus undeunde provenientibus. ἦν ὅτι οὐ προσῇσι τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατόν. 141, 8. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσῇσι τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου. 1359, 14.

προσίεναι, cum aspero] προσίεσθαι, admittere, τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν. 124, 5.

προσίστασθαι] molestus, odiosus esse. ἅμα δὲ ταύτης [sine voluntate et assensu auditorum] κἂν ὑπερβάλη τις τῷ λέγειν καλῶς, προσίστατο τοῖς ἀκούουσιν. taedium creat, odio et offensioni est. 1393, 16.

προσκαθίζειν, προσκαθίζεσθαι, προσκαθῆσθαι] προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει. assidebit, perseverabit in oppugnatione urbis, et exspectabit, donec ea, tanquam luctator in certamine palæstrico, fessa succubuerit. 14, 15. τὴν δὲ, προσκαθιζόμενος καὶ βοηθέσας, ἠλευθέρωσε. 193, 6. προσκαθήμενος. 676, 4.

προσκαλεῖν] προσκαλέσαντι τοὺς κρατοῦντας σκοπεῖν. 532, 18. et 24. In medio: μὴ προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐξεῖναι. 534, 1. προσκαλεῖσθαι. diem dicere, citare ad judicium. 277, 14. et alibi sæpissime leocrum. τίνα σκοπεῖν τοιοῦσθε προσκαλέσασθαι, ad partes vestras pertrahere. βουλόμενοι Θετταλοὺς καὶ Φωκαέους. 283, 14. προσκαλοῦμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν [non intelligo]. 850, 14. κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσκαλεσάμην αὐτόν. 911, 14. λειποταξίου προσκλήδη. 999, 12. ξενίας προσκαλεῖσθαι. ob peregrinitatem ad judicem citari, accusari, quod civem, qui minus sit, se gerat. 999, 17. τραύματος εἰς Ἄρειον πάγαι μὲ προσκαλέσατο. 1018, 9. 1331, 8. τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι, id est, πωλεῖσθαι τὸν πρόσκλησιν. eum in jus citare, qui, sententiæ vi secundum se dictæ, in possessionem hereditatis immigrarit. 1052, 14. Conf. p. 1054, 25. προσκαλέσατο Μανάρταιον τοῦ κλήρου εἰς διαδικασίαν. 1054, 16. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας· e domo sua accessitus: οὐ γὰρ ἦν φανερὸς, nam in foro nullus comparebat. 1190, 4. πολλὰς, προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος, καδυφῆκε. 1333, 2. προσκαλεσάμενος πρότερμπτε. cum eum citasset, die quinto ante diem judicio agendo dictam. 1076, 20.

προσκαρτερεῖν] Θερμαίαις τὰς Νεαίρᾳ τότε προσκαρτερούσας 1386, 6.

προσκατάβλημα] τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα καταβάλλεται. contributiones, velut in supplementum, accessoriæ ad æris summas, e vectigalibus redeuntes. *Nachsteuern* [*supplementary taxes*]. 731, 5. et 10.

προσκαταγνώσιμη] addicere, *zusprechen* [*to adjudge*]. ζητοῦσι διαιτητὴν, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται. 1281, 3.

προσκατασκευάζειν] καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος προσκατασκευασθῆναι τῇ πόλει. 365, 25. προσκατασκευάσας ἐμαυτῷ περὶ Θευδασίαν. 467, 9. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ προσκατασκευαζόμενόν τι τοιοῦτον. 683, 23.

προσκαῖσθαι] urgere, instare flagitando. *einem zusetzen, in ihn dringen, ihn treiben* [*to urge, press, be importunate with, one*]. ἐνταῦθ' ἤδη προσκαίμεθα ἀπειτοῦντες. 933, 1.

προσκερδαίνειν] προσκεκερδάγκασι. non modo nil perdiderunt, sed præterea quoque non parum lucrati sunt. 1292, 6.

προσκεφάλαια, citat e Demosth. Julius Pollux VI. 9.

ἡ πρόσκλησις ἐγένετο τῷ παιδὶ κατὰ τὸν νόμον. 1054, 51. ἡ πρόσκλησίς ἐστι παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον. possessor, qui acta est, hereditatis, de ea postulatur. 1054, 25.

προσκοινοῦσθαι] προσκοινούσας [nisi potius προσκεκοινώσας leg. est] τούτῳ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων. 918, 1.

προσκομίζειν] ἀμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποιοδομεῖ. 1277, 12.

προσκρούειν] τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἰσυχίαν πλείονα ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν. simultates exercere. 63, 21. ἃ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ προσέκρουον. 405, 7. ὅτι τῷ προσέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε. 534, 14. προσέκρουσεν ἐμοί. me offendit. 581, 2. προσέκρουσα ἀνδρώπῳ πονηρῷ καὶ φιλαπεχθήμονι. 701, 24.

πρόσκρουσμα] ἡ γὰρ ἀρχὴ ἐχθρα καὶ

τὰ προσκρούσματ' ἐκεῖθεν ἡμῖν συνέβη. 1257, 7.

προσκτᾶσθαι] μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε. 409, 9.

προσκυνεῖν] ὁ τίνος ἴτι προσκυνῶν τὴν δόλον. 442, 19. προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι, τὸ πράτιστόν ἐστι. 549, 16.

προσλαγχάνειν] προσείληχε δίκην. non satis habait frumentum nostrum detinere, sibi arrogans, sed insuper quoque litem nobis intentavit. 884, 26.

προσλαμβάνειν] insuper accipere. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου τῶν — ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων. 141, 18. ἐπὶ τούτοις οὗτος ὧρα προσλαβὼν φαίνεται. ob ea non modo non punitus, sed, vel domis quoque cumulatus. 386, ult. ὅστε καὶ δωρεὰς παρ' ἡμῶν προσλαβόντες. 834, 11. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν. 817, 10. b) adsciscere, assumere, ut homo cibos, planta succos humo imbibit, unde crescit, solidescit. ὥσα φύσις βελτίων γίγνεται παιδίαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν. 1413, pen. Hinc metaphorice, ad partes suas, ad globum suum adjungere, ut si globus nivis de monte decurrens, per viam moles nivium alias ex aliis adsciscens et secum copulans, tandem enormis fit mussa. τὴν ἐκάστου ἄνοιαν ἀεὶ τῶν αὐτὴν ἀγχούντων ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, οὕτως πλέθει. 20, 7. τοὺς πρατυμένους τῷ πολέμῳ προσλαμβάνων. 145, 2. ὅπως καταλύσωσι τὸν δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν. 194, 13. ἕτερόν τινα τῶν ἐπιτηδείων προσλαβόντες, τέταρτον. 1052, 9. προσειληφότες τὸ' Συγγνώμη ἀδελφῶ βουλεῖν. praesertim novum nacti fulcrum speciosi praetextus. 415, 17.

προσμαρτυρεῖν. 1105, 2. 1107, 12.

προσμισεῖν τοὺς κοινοὺς παῖδας. praeter odium, quo vir et uxor sese mutuo prosequuntur, una quoque liberos communes odisse. 1001, 16. 1017, 14.

προσμισθοῦν] οὐ φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἰδίαν ἀφορμήν. es wird sich nicht weisen, dass er überdem auch noch ein ihm eignes Capital auf Zinsen ausgethan gehabt habe [it will not appear that he had, besides, any capital of his own put out at interest]. 948, 12. Χαρίδημον τοῦτον προσμισθωσάμενος. cum mercede conduxisset. in Sold genommen hatte [had taken into pay]. 663, pen.

προστήμειν] οἱ δ' ἄλλοι προστετήμησθε. illis adhæretis, illis accensemini, ut vilis et contemptus numerus, non capita estis, sed cauda. 26, 25. 172, 5. ὀκτακοσίους αὐτοῖς προστίμαντας. 182, 14. προστίμοντες ἑαυτοὺς τούτῳ. 783, 15. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προστέμοντες ἑαυτούς. 1392, 12. ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προστίνειν ἑαυτόν. se dicavit, consecravit. 1475, 1.

πρόσοδος] aditus a) ad fana deorum, supplicatio. τῷ Διὶ θυσίας καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς, ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων, ὑμᾶς ποιεῖσθαι. 254, 15. b) ad magistratus. πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βουλήν. impetrare SCtum (efficere, ut sibi scribatur SCtum) quo facultas detur ad senatum adeundi cum eoque agendi. 715, 25. c) reditus, vectigalia. τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παραιρήσεσθαι. 71, 14. ἐπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον πρόσοδον ἔσεσθαι. 251, 18. τὰς τῶν συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς πρίσβεσι τοῖς ὑμετέροις γεγενῆσθαι. 386, 9. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανεν τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον. 816, 8. τοῦ ἐργαστηρίου λαβὼν τὴν πρόσοδον. 819, 9. δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν. sportulas arbitrarias, quarum modus inconstans et incertus est, et vectigalia rata, certa. 1475, 2.

πρόσιμος] idem quod simplex. εἰ μὴ τύχῃ πρόσιμοις ὂν τούτῳ, scil. quoad improbitatem. 593, 13.

προσομοιοῦν] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι. effecisse, ut similis videretur. 1398, 24.

προσομολογεῖν] idem quod simplex, condicere, idem affirmare, quod alter: item, spondere, recipere facturum ex condicto. οὐ γὰρ συμφέρει προσομολογῆσαι καὶ ταῦτα. 826, pen. 827, 10. 850, 20. 871, 15. καὶ αὐτὸς προσομολογεῖ ταῦτα καὶ καλῶς μ' ἔφη λέγειν. assensus est, probavit. 1169, 6. præter superiora, etiam hoc fassus est. 1172, 15. ἁπλῶ πάντ' εἶναι προσομολόγων. 1179, 16. οὕτω προσομολογοῦσι πλευσεῖσθαι δεῦρο. 1284, 17.

προσομολογία. 1007, 7.

προσορίζειν] προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίων. præter illos superius dictos ὅρους, curavit a magistratu domui quoque alios ὅρους apponi, ut oppigneratæ pro viginti minis. 877, 7. et 20.

προσορμίζειν] σοὶ δὴ προσορμισούμεθά. 52, pen. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχουσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. 795, 15.

προσουσιᾶν] ἀλλ' ἁμῖδας κατεκεράνυυν [scil. ἡμῶν] καὶ προσουσοῦσιν [scil. ἡμῖν]. 1257, 18.

προσοφείλειν] idem quod simplex. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. b) insuper debere. ἃς ἀγαπῶντων τοῦθ' ὑμῶν καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ. 650, 23. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. præterea quoque nos ut sibi debentes scripsit in tabulis rationis tutelæ nostræ a se gestæ. 825, 19. τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν αὐτῷ προσοφείλετε. 37, 7.

προσόφλειν αἰσχύνην. 58, 10. debere, mere-

ri, culpa sua sibi conscisceere. verbühren, verwirken [*to forfeit, have escheated*]. προσόφλοντας τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν. 939, 27. προσόφλειν δὲ ἐκπυθείλαν καὶ οὐδὲ λόγου τυχεῖν ἀξιωθείς. 1103, 15. 1327, 21.

προσοφλισκάνειν αἰσχύνης. meritam sufferre ignominiam. 93, 3.

προσπαραγράφειν] ad aliquid adscribere. 997, 6. et 9. 1237, 5. ubi videtur significare, ad annotationem secundariam, adhuc aliam veluti tertiariam adjungere, adscribere.

προσπαρασκευάζειν ἑτέραν δύναμιν. 94, 20. ὁρμητήρια ἐφ' ἡμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ φιλικῶς προσπαρασκευάζεται. 445, ult. non solummodo vestræ exspectationi non satisfacit, sed etiam insuper comparat et machinatur aroes et portus, unde in vestros agros excurrat.

προσπίμπειν] ἑκάστῳ ἰδίᾳ προσπέμπειν. 393, 18. δεομένων τούτων καὶ ἱκετευόντων καὶ τίνα οὐ προσπεμπόντων, [scil. ἐμοί]. allegantibus ad me, interoedendi ergo. 1152, 12.

προσπεριβάλλειν] οὐχ οἷός τ' ἐστὶν, ἔχων ἃ κατέστραται, μέτιον ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεί τι προσπεριβάλλεται. præter vetustas opes alias adhuc quærit novas, quas sibi, velut amiculum, aut carnes, circumponat. *er frisst sich immer mehr und mehr an* [*he goes on devouring more and more*]. 42, ult.

προσπεριγίγνεσθαι] οὐ μόνον ἱκανὸν σῖτον ὑμῖν ἀπέστειλεν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον, ὥστε πεντακόσια ἀργυρίου τάλαντα προσπεριγενέσθαι. überschossen, nach Abzuge der Unkosten übrig blieben in Casse [*to remain as overplus, realize beyond satisfying the needs for the treasury*]. 467, 18.

προσπεριλαμβάνειν] προσπεριλήφειν ἅπαντα τὸν παρελκλυθότα χρόνον. 714, 23. προσπεριειλῆφει τοὺς νόμους ἄν. 726, ult. προσπεριείληφε δὲ καὶ τὰ δικαστήρια. 765, 2.

προσπεριεῖσθαι. erübrigen. *in den Schatz legen.* zurücklegen, ersparen [*to save. to lay up in the coffer. to put by, spare*]. 832, 24.

προσπίπτειν τῷ θανατήρει, adoritur, aggreditur, καὶ κατεῖχεν αὐτόν. 1259, 8. προσπεπτωκέναι τὸ πρᾶγμα ἄφνω. 1302, 16.

προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐπὶ πλοίου. 646, 10.

προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν. apponit, addit, conciliat iis, quos commendat et prædicat, gratiam, reddit eos gratiosos et amabiles. 1393, 15. In medio: simulare, comminisci, fingere. μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, ἐμὲς δ' εἶναι [scil. ἐχθρὸς] προσποιῇ. 269, 9. προσποιούμενος σφόδρα ἐκὼν τὰ δίκαια ἀγνοεῖν. 848, 16. προσεποιοῦντο καὶ ἔφασαν εἶναι. 925, 11.

προσποίητος] fictus, simulatus. προσποιήτους ταυτασὶ ἔχθρας. 1334, ult.

προσπολεμεῖν φοβερός. 24, 12.

προσπορίζειν] προσπορισὶ τὰ πλοῖα αὐτὸ τὸ στρέτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου. præter ea stipendia, quæ miles a rep. fert, ipse sibi jure belli reliqua acquiret. 48, 9.

προσπταίειν] ἀνέχεσθαι τούτοις, ὡς πρόσπταίοις, προσπταίοντας ὑστερίζειν. 104, pen.

πρόσρημα] τῷ προσρήματι ἔνοχος. 630, 8.

προσσυνιστάναι] προσσυνίστασαν ἡ σφετέρα κακοπραγμοσύνη. insuper quoque commendavit. 1411, 5.

πρόσταγμα] ἐκ προστάγματος κατέχειν [τοὺς φυγάδας]. 216, 11. πρόσταγμα τοῦτο κοινὸν ἀπεδείχθη. 774, 15. προστάγματα ποιοῦσι [ὁ νομοθέτης] τὰ δυσχερῆ ἅπαντα τοῖς προσήκουσι. 1070, pen. ὥστε τὸ σὸν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς δίον κυριώτερον εἶναι. 1295, 6. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρότερον. 1485, 9.

πρόστακτος λειτουργία. functio extraordinaria, a peculiari SCto, aut plebiscito imperata, diversa ab illis encycliis, jam dudum ante statis et coordinatis, nomini ignotis, quæ non imperabantur. 256, 10.

προστασία] ἔστιτα προστασίαι φυλλαὶ καὶ πανταχόθεν γίγνονται, καὶ τοῦ προτείου ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες, ἀφεστᾶσι δ' ἴσως. 145, 7. Lectio hæc bene si habet, significabit προστασία factio, globus (v. sub προίστασθαι): possit tamen fieri, ut leg. sit, ἔστιτ' ἀποστασίαι π. tum defectiones multæ. verumtamen p. 872, 6. quoque προστασία Nostro est collusio, *Beeinträchtigung* [*collusion*], cum duo pluresve inter se coeunt, colludunt, de compacto, vel condicto agunt, contendentes causam iniquam adversus æquam tueri et obtinere. ταῦτ' οὐχ ὁμολογουμένη προστασία; *ist das nicht eine offenbare, unleugbare, eingestandene Beeinträchtigung?* [*is not that a manifest, undeniable, avowed collusion?*]

προστατήριος Ἀθήνης. quia patronus Athenarum erat. 531, 8.

προστάτης] προστάται μὲν ὑμεῖς τῶν Ἑλλήνων ἐβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἠγήσεσθε, προστάται δὲ τριάκοντα ἐνὸς δέοντα Λακεδαιμόνιοι. 116, 22. 717, 11. ἢν ὑπολοφθῆτε καινοὶ προστάται τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας εἶναι. 199, 21. προστάτης τῆς πρὸς θεοὺς ἐπιμελείας. 618, 8. 758, 19. προστάτης. patronus inquilinorum. 788, 5.

προστάττειν] ὁπόσοις τις εἶμι περὶ ἃ ἂν προστάξητε ὑμεῖς. 1207, 5. προσταχθὲν μοι ὑπὸ τοῦ δήμου. cum a plebe mihi fuisset imperatum. 1210, 5. νομιστέον, οὐχ ὃς μικρὰ ἢ μηδὲν ὑμῖν προστάττῃ, τοῦτον ἐρρῶσθαι λέγειν. 1419, 8. περὶ ὧν γε προστάξατε [*mündlich, orally*] εἰπεῖν, ἃ πρᾶξαι, καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε [scripto decreto præcepistis] ποιῆσαι. 342, 27. ὃν δ'

ἐν αὐτοῖ λέξετε, sub potestate vestra, μηκέτ' ἐκείνοις περὶ τούτου προστάττετε, hujus puniendi negotium illis [diis] jam nunc ne demandate, delegate, amplius. 363, 26.

προστιθέναι] ἔστω τις ἐν προσθῆ μικρὰν δύναμιν, κἀπ' ὀφελεῖ. 22, 2. ἀφ' ἧς περιδιατῶ μὲν οἰδὲν, προῖκα δὲ προσθεὶς, ἐκδόσω. cum addita dote. 402, 5. τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπολειπομένους προσθεῖμεν καὶ χρήματα προσθόντων [scil. αὐτοῖς, insuper daturus, additurus illis, in eos collaturus, quasi pro προσδώσων, aut προσθέντες, aut ἀναλώσων] ὑπῆρχεν ἕτοιμος. 307, 7. τὸν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἐξίωσε ταύτην προσθέντα. 384, 23. τὸ πεῖσαι — προστίθημι αὐτῷς. 825, 1. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσθεὶς, ἀπέπεμψα οἴκαδε. 1212, 19. πάνθ' ὅσα ἐστὶ δίκαια ἐπιβιβάσαντες ἡμοῦ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν. et insuper dicto coram vobis jurejurando. 1270, 9. χρήματ' αὐτῷ προστιθέντες οὗτοι τῷ γήρως μετεδίδοσαν. 1306, 12. λαβὲν τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν εἰσηνέχθη αὐτῇ, καὶ προσθεὶς τὸ ἐπίλοιπον αὐτός. 1355, 16. In Medio, se adjungere partibus alicujus. ἐπιτήδειος προσθοῦτο, τούτους ἐκείνη κρατεῖν τῶν ἐτέρων. 154, 1. ὅσα μὲν ἐκείνοις προστίθυτο τῶν φιλισμάτων, ἀγουρὰς εἰσαγαγόντας εἰς αὐτά. 238, pen. δῆλον ὅτι τούτῳ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ προσθήσεσθε. 1060, 18. 1243, 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προστίθετο τὴν γνώμην, ἢ τούτῳ. 1243, 9. ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὸν ψῆφον, εὐφροάνετε. 1320, 16.

προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ. as serario ut debitum adjudicare. *der Casse, als verfallen, anheimgefallen, anrechnen* [*to adjudge forfeited to the treasury*]. 528, 13. et 19. προστιμᾶν τὰς βλάβας. condemnare aliquem non solummodo causæ victæ, sed etiam insuper ad damna moræ actori refuenda impensasque forenses. 571, ult. velut accessionem a legibus statutæ pœnam adjungere adhuc aliam, e. o. carceris. ἐάν τιν τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστιμηθῇ δισμοῦ. 712, 20. quamquam sæpe pro simplici τιμᾶν, taxare, schätzen, einer Strafe wehrt erkennen [*to rate, judge worthy of punishment or fine*], accipi potest. ἐάν τις ἁλῷ πλοιῶς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δισμόν. 732, 19. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δισμὸν τῷ πλέοντι. 736, 13. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφίλῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προστιμηθῆναι. mulctam irrogari. 1152, 16. ἐὰν προστιμήσωσι ἡ Ἠλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον. licere autem volenti cuique postulare, ut judices, super pœnam a legibus indictam, reo adhuc aliam mulctam arbitrariam irrogent. 733, 8.

προστίμημα] mulcta quæcunque. ταῦτα [scil. τὰ δικαστήρια] ἄπορα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐν τῶν νόμων ὡρισμένων. 700, 16.

προστρέχειν] προσδραμοῦσιται [leges puta] καὶ παρίσονται ἐομδοῦντες. 586, 4.

προστρίβειν, προστρίβεσθαι affricare. προστρίψατο φλοῦτον τινὰ δίξαν τοῖς κεκτημένοις. 617, 4. 757, 16. σεσιῶν ὅτῳ συμφορὰν προστριψάμενος —. 786, 6.

προστυγχάνειν] ὁ προστυχὼν ἀεὶ τιμωρείσθω. 799, 5.

προσυβρίζει τοὺς νόμους. præter illum, quem laedit, una legibus quoque insultat. 524, 24. 1269, 23. 1270, 22.

προσυπάρχειν] idem quod simplex. οὐδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν ἐμοί. 549, 12.

προσυπόχειν] τῆς δὲ τύχης [scil. λόγου] προσυποσχεῖν, [etiam casus fortuitos præstare, *auch mit für die Zufälle stehn* [*to answer for casualties also*]. ἢν τι τῶν ἀδυνάτων. 1436, 7.

προσφατος κρίνεται. ad judicium vocatur delicto adhuc recente. 551, 15. νεᾶλις δὲ καὶ πρόσφατος ἐν ἐκείνῳ παρῆν αὐτοῦ ταραχωμένου. 788, 23.

προσφέρειν] in Activo, afferre, allegare, recitare, ut verba legis, aut ad eam provocare. προσφέρειν οὔτε νόμον, οὔτε ψήφισμα. 937, 16. προσφέρειν τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ὁμωμοκόσι διαίτην. 1333, 27. b) proponere, ut λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος οὑτοσί. 1168, 22. c) referre, in vectigalibus annuis, aut dependere, *einbringen, abtragen, entrichten, abwerfen* [*to bring in, pay, realise, discharge*]. κλιτουργούς [servos, vel operas, *Gesellen, journeymen*] οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [*reines Gewinnstes, net profit*] αὐτῷ προσφέρειν [*des Jahres, yearly*]. 816, 11. αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀνδράποδα ὠφάνισεν, οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ προσέφερον. 839, 16. In Medio, sese gerere certis modis erga aliquem. *iemanden begegnen, sich gegen ihn betragen, anstellen* [*to treat one, act towards one, behave to one*]. ἐπειδή τισιν οὐ μετρίως ἐδόκουν προσφέρεσθαι. 117, 1. τοῦτον τὸν τρόπον προσφέροντο ἀνθρώποις τηλικαῦτ' αὐτοὺς ἀγαθὰ εἰργασμένοις. 688, ult. 1419, 23. ἀπλῶς δὲ πανεικότος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι. 1446, 9. εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε. 1482, 11. item cum πρός. ἄριστα καὶ ἀσφαλέστατα προσοισόμεθα πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 14. ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰώθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπίᾳ. 1428, pen. b) præstare, exhibere. πανθάνεται τοῦτο, ὅτι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν. 284, 1.

προσφθέγγεσθαι] οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγματίαν. pronuntiandum est. 977, 26.

προσφωνεῖν] οὐδὲ προσφάτε πρὸς τούτων τι

ri, culpa sua sibi consciscere. verbüßren, verwirken [*to forfeit, have escheated*]. προσόφλοντας τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωσιν. 939, 27. προσόφλειν δὲ ἐπιβολίαν καὶ οὐδὲ λόγου τυχεῖν ἀξιωθείς. 1103, 15. 1327, 21.

προσοφλισκάνειν αἰσχύνη. meritam aufferre ignominiam. 93, 3.

προσπαραγράφειν] ad aliquid adscribere. 997, 6. et 9. 1237, 5. ubi videtur significare, ad annotationem secundariam, adhuc aliam veluti tertiariam adjungere, adscribere.

προσπαρασκευάζειν ἑτέραν δύναμιν. 94, 20. ὁμιλτήρια ὑφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ φίλιππος προσπαρασκευάζεται. 445, ult. non solummodo vestræ expectationi non satisfacit, sed etiam insuper comparat et machinatur arces et portus, unde in vestros agros excurrat.

προσπίμπειν] ἑκάστῳ ἰδίᾳ προσπίμπων. 393, 18. δεομένου τούτου καὶ ἱκετεύοντος καὶ τίνα οὐ προσπεμπόντων, [scil. ἐμοί]. allegantibus ad me, interoedendi ergo. 1152, 12.

προσπεριβάλλειν] οὐχ οἷός τ' ἐστὶν, ἔχων ἃ κατέστραται, μέτιμι ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἄλσί τι προσπεριβάλλεται. præter vetustas opes alias adhuc quærit novas, quas sibi, velut amiculum, aut carnes, circumponat. *er friszt sich immer mehr und mehr an* [*he goes on devouring more and more*]. 42, ult.

προσπεριγίγνεσθαι] οὐ μόνον ἱκανὸν σῖτον ὑμῖν ἀπέστειλαν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον, ὥστε πενταπλάσια ἀργυρίου τάλαντα προσπεριγενέσθαι. *überschossen, nach Absuge der Unkosten übrig blieben in Casse* [*to remain as overplus, realize beyond satisfying the needs for the treasury*]. 467, 18.

προσπεριλαμβάνειν] προσπεριλήψειν ἅπαντα τὸν παρελθόντα χρόνον. 714, 23. προσπεριειλήφει τοὺς νόμους ἄν. 726, ult. προσπεριειλῆφε δὲ καὶ τὰ διαστήματα. 765, 2.

προσπεριποιεῖν. erübrigen. *in den Schatz legen. zurücklegen, ersparen* [*to save. to lay up in the coffer. to put by, spare*]. 832, 24.

προσπίπτειν τῷ Φαιστράτῳ, adoritur, aggreditur, καὶ κατεῖχεν αὐτόν. 1259, 8. προσπεπτωκέναι τὸ πρᾶγμα ἄφνω. 1302, 16.

προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐν πλοίῳ. 646, 10.

προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν. apponit, addit, conciliat iis, quos commendat et prædicat, gratiam, reddit eos gratiosos et amabiles. 1393, 15. In medio: simulare, comminisci, fingere. μὴ τούτων μὲν ἰχθρὸς ᾖς, ἐμοὶ δ' εἶναι [scil. ἰχθρὸς] προσποιῇ. 269, 9. προσποιούμενος σφόδρα εἰκὸν τὰ δίκαια ἀγωνεῖν. 848, 16. προσεποιοῦντο καὶ ἔφασαν εἶναι. 925, 11.

προσποίητος] fictus, simulatus. προσποιήτους ταυτασὶ ἰχθρας. 1334, ult.

προσπολεμεῖν φοβερός. 24, 12.

προσπορίζειν] προσπορίσαι τὰ πλοῖα αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου. præter ea stipendia, quæ miles a rep. fert, ipse sibi jure belli reliqua acquiret. 48, 9.

προσπταίειν] ἀνάγκη τούτοις, ὡς πρόσθεν, προσπταίσασι ὑστερίζειν. 104, pen.

πρόσχημα] τῷ προσχήματι ἴσχυε. 630, 8.

προσυνιστάναι] προσυνίστασαν ἡ σφετέρα καλοκαγαθία. insuper quoque commendavit. 1411, 5.

πρόσταγμα] ἐκ προστάγματος κατάγειν [τοὺς φυγάδας]. 216, 11. πρόσταγμα τοῦτο κοινὸν ἀπειλῆχθαι. 774, 15. προστάγματα ποιεῖται [ὁ νομοθέτης] τὰ δυσχερῆ ἅπαντα τοῖς προσήκουσι. 1070, pen. ὥσπερ τὸ σὸν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς δίον κυριώτερον εἶναι. 1295, 6. οὐ γὰρ ἴσχυ τούτου πρόσταγμα πρεσβύτερον. 1485, 9.

πρόσταξις λειτουργία. functio extraordinaria, a peculiari SCto, aut plebiscito imperata, diversa ab illis encyoliis, jam dudum ante statis et coordinatis, nomini ignotis, quæ non imperabantur. 256, 10.

προστασία] ἔπειτα προστασίαι πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ γίγνονται, καὶ τοῦ στρατεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες, ἀφεστᾶσι δ' ὀλίγοι. 145, 7. Lectio hæc bene si habet, significabit προστασία factio, globus (v. sub προίστασθαι): possit tamen fieri, ut leg. sit, ἔπειτ' ἀφιστασίαι π. tum *defectiones multæ*. verumtamen p. 872, 6. quoque προστασία Nostro est collusio, *Beeinträchtigung* [*collusion*], cum duo pluresve inter se coeunt, colludunt, de compacto, vel condicto agunt, contendentes causam iniquam adversus æquam tueri et obtinere. ταῦτ' οὐχ ὁμολογουμένη προστασία; *ist das nicht eine offenbare, unleugbare, eingestandene Beeinträchtigung? [is not that a manifest, undeniable, avowed collusion?]*

προστάτης Ἀπόλλων. quia patronus Athenarum erat. 531, 8.

προστάτης] προστάται μὲν ὑμεῖς τῶν Ἑλλήνων ἑβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἐγένεσθε, προστάται δὲ τριάκοντα ἐνὸς δέοντα Λακεδαιμόνιοι. 116, 22. 717, 11. ἐὰν ὑπολειφθῆτε κοινοὶ προστάται τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας εἶναι. 199, 21. προστάτης τῆς πρὸς θεοὺς ἐπιμελείας. 618, 8. 758, 19. προστάτης. patronus inquilinorum. 788, 5.

προστάττειν] ὁπόσοις τις εἰμὶ στρὶ ἃ ἂν προστάξητε ὑμεῖς. 1207, 5. προσταχθέν μοι ὑπὸ τοῦ δήμου. cum a plebe mihi fuisset imperatum. 1210, 5. νομιστέον, οὐχ ὃς μικρὰ ἢ μηδὲν ὑμῖν προστάττῃ, τοῦτον ἐξῆς λέγειν. 1419, 8. περὶ ὧν γε προστάξατε [*mündlich, orally*] εἰπεῖν, ἃ πράξαι, καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε [scripto decreto præcepistis] ποιῆσαι. 342, 27. ὃν δ'

ἐν αὐτοῖ λάβητε, sub potestate vestra, μεκέτ' ἐκείνους περὶ τούτου προστάττητε, hujus puniendi negotium illis [diis] jam nunc ne demandate, delegate, amplius. 363, 26.

προστιθέναι] ἔστω τις ἐν προσθῆ μικρὰν δύναμιν, κέντ' ἀφελεῖ. 22, 2. ἀφ' ἧς περιεπεποίηκε μὲν οἰδὲν, προῖκα δὲ προσθεὶς, ἐκδόσεως. cum addita dote. 402, 5. τοὺς παρ' ἡμῶν ἀνελευθερίους προσδεξόμενος καὶ χρήματα προσθέσων [scil. αὐτοῖς, insuper datnrus, additurus illis, in eos collaturus, quasi pro προσδόσων, aut προσοίσων, aut ἀναλώσων] ὑπῆρχεν ἕτοιμος. 307, 7. τὸν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἐξίουν ταύτην προσθέντα. 384, 23. τὸ πειρᾶν — προστιθέναι αὐτοῖς. 825, 1. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσθεὶς, ἀπέπεμψα οἴκαδε. 1212, 19. πάνθ' ὅσα ἐνεὶ δίκαια ἐπιδείξαντος ἐμοῦ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν. et insuper dicto coram vobis jurejurando. 1270, 9. χρήματ' αὐτῷ προστιθέντες οὗτοι τοῦ γένους μετεδίδοσαν. 1306, 12. λαβὼν τάχιστα, ὃ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ἐλυπήθη αὐτῇ, καὶ προσθεὶς τὸ ἐπίλοιπον αὐτός. 1355, 16. In Medio, se adjungere partibus alicujus. ἐνοτίμους προσέβοιτο, τούτους ἐκείνοι κρατῶν τῶν ἐτέρων. 154, 1. ὅσα μὲν ἐκουσίως προσετίθουτο τῶν συλλισμάτων, φευγὰς εἰσαγαγόντας εἰς αὐτά. 238, pen. δῆλον ὅτι τούτῳ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ προσθήσεσθε. 1060, 18. 1243, 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὸν γάμον, ἢ τούτῳ. 1243, 9. ἡμῖν ἂν προσθείμενοι τὸν ψῆφον, εὐεργετοῖτε. 1320, 16.

προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ. æs erario ut debitum adjudicare. der Casse, als verfallen, anheimgefallen, anrechnen [to adjudge forfeited to the treasury]. 528, 13. et 19. προστιμᾶν τὰς βλάβας. condemnare aliquem non solummodo causæ victæ, sed etiam insuper ad damna morse actori refuenda impensasque forenses. 571, ult. velut accessionem a legibus statutæ pœnam adjungere adhuc aliam, e. c. carceris. ἐάν τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστιμηθῇ δισμοῦ. 712, 20. quamquam sæpe pro simplici τιμᾶν, taxare, schätzen, einer Strafe wehrt erkennen [to rate, judge worthy of punishment or fine], accipi potest. ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δισμόν. 732, 19. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δισμὸν τῷ κλέπτῃ. 736, 13. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφήμῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προστιμηθῆναι. mulctam irrogari. 1152, 16. ἐὰν προστιμήσωσ' ἡ Ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βαλόμενον. licere autem volenti cuique postulare, ut judices, super pœnam a legibus indictam, reo adhuc aliam mulctam arbitrariam irrogent. 733, 8.

προστίμημα] mulcta quæcunque. ταῦτα [scil. τὰ δικαστήρια] ἄνευ πασῶν τῶν προστιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων. 700, 16.

προστρέχειν] προσδεομοῦνται [leges pata] καὶ παρίσονται ξυνδοῦντες. 586, 4.

προστρίβειν, προστρίβεσθαι] affricare. προστετρίφατο φιλοῦσιν τινὰ δόξαν τοῖς πατημένοις. 617, 4. 757, 16. σκοπῶν ὅτῳ συμφερὰν προστριψάμενος —. 786, 6,

προστυγχάνειν] ὁ προστυχὼν ἀεὶ τιμωρεῖσθαι. 799, 5.

προσυβρίζειν τοὺς νόμους. præter illum, quem ledit, una legibus quoque insultat. 524, 24. 1269, 23. 1270, 22.

προσυπάρχειν] idem quod simplex. οἰδὲ ταῦτα προσυπῆρχεν ἐμοί. 549, 12.

προσυπάρχειν] τῆς δὲ τύχης [scil. λόγου] προσυποσχεῖν, [etiam casus fortuitos præstare, auch mit für die Zufälle stehn [to answer for casualties also] ἕν τι τῶν ἀδυνάτων. 1436, 7.

προσφατος κρίνεται. ad judicium vocatur delicto adhuc recente. 551, 15. πάλης δὲ καὶ πρόσφατος ἐν ἐκείνῳ παρῆν αὐτοῦ ταραχωμένου. 788, 23.

προσφέρειν] in Activo, afferre, allegare, recitare, ut verba legis, aut ad eam provocare. προσφέρειν οὔτε νόμον, οὔτε ψήφισμα. 937, 16. προσφέρειν τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ὁμωμοκόσι διαίτην. 1333, 27. b) proponere, ut λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος οὗτος! 1168, 22. c) referre, in vectigalibus annuis, aut dependere, einbringen, abtragen, entrichten, abwerfen [to bring in, pay, realize, discharge]. κλινοποιοὺς [servos, vel operas, Gesellen, journeymen] οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [reines Gewinnstes, net profit] αὐτῷ προσέφερον [des Jahres, yearly]. 816, 11. αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνικεν, οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ προσέφερον. 839, 16. In Medio, sese gerere certis modis erga aliquem. ἐσμανδεν begegnen, sich gegen ihn betragen, anstellen [to treat one, act towards one, behave to one]. ἐπειδή τισιν οὐ μετρίως ἰδίωτ προσφέρεσθαι. 117, 1. τοῦτον τὸν τρόπον προσφέροντο ἀνθρώπους τηλικαῦτ' αὐτοὺς ἀγαθὰ εἰργασμένους. 688, ult. 1419, 23. ἀνωλῶς δὲ πεπαιδεύκασ αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι. 1446, 9. εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε. 1482, 11. item cum πρός. ἥκιστα καὶ ἀσφαλέστατα προσοισόμεθα πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 14. ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰώθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπίᾳ. 1428, pen. b) præstare, exhibere. ἀνυθάνομαι τοίνυν, ὅτι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν. 284, 1.

προσφθέγγεσθαι] οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον. pronuntiandum est. 977, 26.

προσφωνᾶν] οἰδὲ προσφάτῳ πρὸς τούτων τι

τῶν ἐν τῇ πόλει κουφείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ ἐργαστηρίων. 786, 8.

πρόσφορος] conveniens, accommodatus. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοποῦμεναι. 1364, 11.

πρόσχημα] prætextus, obtentus. τῷ μὲν προσχήματι τῆς τέχνης. 58, 16. b) species, forma exterior, præsertim honestior atque luculentior, dignitas, decus. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν. 288, 1. ὡς ἐπὶ προσχήματος ὄδε τινὸς οὖσα. 1359, 2.

προσχωρεῖν] προσεσχωρήκασι πρὸς τούτους. 171, ult.

πρόσχωρος] accola, qui in finibus proximis habitat, vel et vicinus. τὸν μὲν Τίμαρχον οὐδ' οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίγνωσκον. 417, 9. τὰ ἀρχαῖα ἐνταῦθα συνήθεσαν οἱ πρόσχωροι παρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγειτόνων. 632, 25. 1073, 25. 1074, 6.

προσωπῖσθαι] idem quod simplex. 823, 18.

προσωπεῖον] larva, dant alii, ubi meliores πρόσωπον exhibent, quod v. in b.

πρόσωπον] vultus, os. οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστιν, ὃ ἄνδρες δικασταί, εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, καὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ. 913, 4. τῶν ὁρωμένων [in corpore humano] ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων [scil. ὄντων ἐπιφανεστάτων]. 1405, 5. b) larva histrionica. ἄνευ τοῦ προσώπου κωμάζει. 433, 22.

προτείνειν] protendere. τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος. 332, 9. φεισεσθαι εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα· σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. αὐτὴν, ad accipiendum largitiones] καὶ ὑποσχὼν, subjectamque cum tenuisses ejus manui, qui dona sua tuæ ingereret. 421, 18. ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ προτεινόντων, offerentibus, πίστιν, ἥντινα βούλονται λαμβάνειν (ubi sic est construendum: προτεινόντων τὸ λαμβάνειν ταύτην τὴν πίστιν, ἥντινα βούλονται λαμβάνειν. porrigentibus acceptationem illius jurisjurandi —). 659, 9. In Medio: φιλίαν προτείνεται. offeret. er wird euch seine Freundschaft anbieten [he will offer you his friendship]. 179, 16. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσέρχονται, κἂν διδασκάλῳ ὦσι τὰς εὐθύνας, τὴν ἀεὶ σιγὴν ὁρῶ προτεινομένους. 341, 15. 1456, 17.

ἡ προτεραία] τῇ μὲν προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγε. pridie ejus diei, quo ista dixit. 553, 10.

προτρεπεῖν] οὐδὲν προτρέποιτε, ihr werdet nichts dabey gewinnen, oder, vor mir zum voraus haben [you will gain nothing by it, or you will have no advantage of me], ἴξω τοῦ ἰφθαίνειν ἀδικοῦντες. 239, 9.

προτιθέναι] in Medio. [Quid sibi velit V. D., parum intelligo. vid. infr. col. 2. v. 19.], ponere, ut e. c. facultatem in concione dicendi, aut deliberationem, item pœnas, quas leges criminosis denuntiant. ὅταν περὶ πραγμάτων προτιθῇ σκοπεῖν. 33, 19. εἰ περὶ καινοῦ τινὸς προὐτίθετο λέγειν. 40, 1. προθεῖναι περὶ τούτων τῇ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ ζουλήν. 292, 13. ἐν καινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἡ πόλις προὐτίθει σκοπεῖν. 317, 6. οὐ προτιθέντος οὐδενός, [scil. ῥήματος, aut διαζουλίου, aut tale quid] περὶ τούτων, οὐδὲ δοθείσης ἀδείας λέγειν. tametsi nulla esset injecta ejus rei mentio, neque in senatu, neque in concione. 715, 13. εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνουσιν, ἐν αἷς ὑμεῖς γνόμενοι ἀκροάσεσθε, οὐ ποιησίας, τοῖς λέγουσι προτιθεῖσι. 772, 9. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προτιθεμένων, εἴ τις —. 918, 5. In Medio: τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον, ὅπως ἂν ζώλονται. vita defunctum, domi suæ, ut quisque volet, proponendum spectaculo curato. seinen Todten so wie einer will, anputzen, und in dem Ansuge von seinen Leuten binnen seines Hauses zur Schaue hinlegen lassen [to array one's dead as one wishes, and to have the body laid out for show within the house by the servants]. 1071, 1.

προτιμᾶν] ὧν οὐδὲν προτιμῶ. quæ tanti non facio. 80, 22.

προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν καὶ τὸν τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν ἔρωτα. 309, 4.

προὐπάρχειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, τῶν προὐπαρξάντων ἕκαστον κρίνεται. 12, 16. οὐ κατίσχυνας οὐδὲν τῶν προὐπαρχόντων τῷ μετὰ ταῦτα ζῆν. eorum, quæ superiori tua vita seu egisses, seu tolerasses. 314, 9. τῶν προὐπαρχόντων ἐνίστη. ob pristina ejus de se bene merita laudabat. 1191, 26.

προὔχοντος (pro πρόσχοντος)] conspicuus, apertus, manifestus. εἰς προὔχοντα καιρὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. 32, 7. εἰς προὔχοντον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι, id est, ὅστε τὸν θάνατον αὐτὰς ἀναλῶσαι. 1397, 19.

προὔργιαίος] quod extra usum est. unde comparativus προὐργιαίτερος. ἀλλ' ἕτερά ἐστιν ἑκάστῳ προὐργιαίτερα. 412, 7.

προὔργου] μηδὲν εἶναι προὔργου περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν. nil prodesse. 57, 4. 1409, 9. τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν οὐδὲν ἐστι προὔργου τἀληθῆ λέγειν. 1468, 8.

προφαίνειν] de oraculo indicante facienda. 532, 3.

προφασίζεσθαι] προὐφασίζετο ἀεί τι καὶ διαβολὰς ἐπῆγεν. 1173, 2.

πρόφασις] modo est causa vera; modo causa speciosa, prætensa, prætextus vanus; modo occasio, die Veranlassung wozu [the occasion, motive to any thing]. sæpe tam dubie usurpatur, ut vim ejus definire difficile sit. ἡ πρώτη πρόφασις, der erste beste Vorwand, oder Veranlassung [the first fair pretext, or occasion],

καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνηκέστους. 20, 26. ξένα δ' ἦν ἡ πρόφασις. corruptioni prætexebatur largitio hospitalis. 393, 25. τὰς προφάσεις ἀφιλεῖν. *die Ausflüchte, Ausreden* [*evasions, excuses*]. 26, 2. τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων ζουλομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει. 140, 24. πρόφασιν τῆς παρασπονδῆς [ad bellum puta] μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν ποιεῖσθε. 192, 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id est, *aitiav*] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτετο. 279, 21. σκῆψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ. 373, 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μίσθ., ἔρωτα, ἄγνοιαν. 526, 15. ἀφαιρῶ τὴν πρόφασιν μοθ' ὃς ἡ καλὸν ἐστιν ἕκαστον τῶν ἔργων, ἢ αἰσχρόν. 635, 24. πολλαὶ προφάσεις τῷ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν. 1420, 15. ἐνὶ τῷ τοῦ δήμου προφάσει. 502, 21. πολλά ἐστιν, ἃ προστάττει ποιεῖν τοῖς προέδροις, καὶ οὐδεμίαν πρόφασιν δίδωσιν, excusationem, cujus obtentu necessitatem hanc defugias, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν. 1067, 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [*Veranlassungen* [*motives*], invitationes ad facinus aliquod audendum, et rationes illius facinoris seu approbandi, seu excusandi, *und die Gründe der Rechtfertigung, oder Beschönigung—and the grounds of justification, or palliation*], ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται, προείδοντο. 1262, 17.

προφέρειν] exprobrare, *vorrücken* [*to reproach, throw in one's teeth*]. ὅστις ἂν ὄφπτος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρῃ, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀκαλδιωτον. 311, 10. προφέρειν τοῦτο ὃς ὄνειδος. 576, 13. ἑκάστῳ τὰς ἰδίας συμφορὰς προφέρειν. 612, 14. δυστυχίαν. 1486, 2. epistola 2.

προχειρίζειν — ζεσθαι] προχειρίσασθαι δύναμιν, facere sibi copias, προχείρους, ad manum quasi paratas. 45, 10. ὡς προκεχειρισμένων καὶ ἑτοίμων τῶν ἀγαθῶν. 85, 7.

πρόχειρος] in promtu. προχειρότατον. proximum. 700, 10.

προχειροτονῆν] προὐχειροτόνουν ὁ δῆμος, scil. Euctemonem, qui primus diceret, vel causam istam plebs scivit earum primam esse, quæ in ista concione agitarentur. 703, 18.

πρωΐρους] ἰξώλεις καὶ πρωΐρους ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτο. 332, 22. ἰξώλους ἀπολοίμην καὶ πρωΐρους. 395, 7.

πρυτανεία. spatium menstruum ferme, quo tribus quædam, per prytanas e numero suo delectos, in senatu quinquaginta præsidebat. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος [scil. φυλῆς] πρώτης [quæ tribus prima est inter sortientes, seu penes quam prærogativa tum fuit] ἐνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας, die undecimo, ex quo illa tribus sedere cœpit. 708, 22. 712, 19. δίον αὐτὸν τὰς καταβολὰς, pensiones vectigalis, καταβάλλειν εἰς τὸ ζουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν, unaquaque tribu de prytaneeta decedente, vel defuncta. 1353, 23. ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ κατὰ πρυτανείαν ergo unaquæque prytanea, seu tribus præsidens, suum sibi scribam proprium habebat. 720, 22.

πρυτανεῖον] curia, domus, in qua prytanes considebant res gerentes. οὔτε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐξίοντες καλέσαι· καίτοι τοῦτ', ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πέπαυται φήσει παθεῖν οὐδένας πρίσβεις. 350, 24. ἐκέτησα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. ad epulas archontum. 414, 9. ἐκέτησέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 22. τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον, ubi causæ cædium agebantur a rebus inanimis datarum. 645, 15. b) in plurali τὰ πρυτανεῖα, sportulæ, mercedulæ judicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendæ. πρυτανεῖα τιθέτω ὁ διώκων τοῦ αὑτοῦ μέρους. 1074, pen. πρυτανεῖα ἐκτίνοντός μου, τριάκοντα [scil. δραχμάς]. 1158, 22.

πρυτανεύειν] administrare, gubernare, dispensare, procurare, famulari. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα. 58, 18. πρυτανεύομαι παρ' ἐκείνου. gubernati, ducti, acti ab eo. 126, 14. ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας. auctor atque moderator horum consiliorum. 191, 15.

πρύτανις] πάντες οἱ πρυτάνεις δύουσιν ἑπάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι. 400, 20. πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμη. e præsidum et reliqui senatus sententia. 238, 3. ἐκκλησιαζέσθωσαι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας. 266, 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν ζουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκορέσθητε. 284, pen. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὸν ψῆφον [assessores in suffragia mittere] παρὰ πάντας τοὺς νόμους. 542, 18. ἐὰν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσωσιν, ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθηνᾷ, etc. 706, 25. τοὺς πρυτάνεις καθίσαι νομοθέτας. 708, 25. τοὺς πρυτάνεις παραγράφειν αὐτῷ τὴν πρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. 1151, pen. τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καθέκαστα ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ. 1375, 17.

πρῳήν] τὸν πρῳῆν καὶ χθὲς ἐγγεγραφότα. 1093, 3.

πρωτεύς. 884, 5.

πρωτεῖον] τὸ πρωτεῖον εἶχε. 151, 8. τὸν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam spectare, ut principatum obtineat resp. 331, 24. In plurali: ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 4. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παρόντα. 297, 26.

πρωτεύειν] ποῦ τούτων ἕκαστος ἐκρώσθην; ἐν

τῷ δήμῳ. 436, 15. πρωτεύειν ἐν ἅπασι πράττοντα. 1416, 25.

πρῶτος] ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἐβουθύσαμεν. 11, 20. ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανῇ γενόμενος, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος. 328, 25. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος φίλιππον. 344, 4. πρῶτον πειρᾶσθαι καλῶν πραγμάτων ἀνδρῶν πολὺ μᾶλλον τιμὰ τῆς χαλκῆς εἰκόνος. 686, 16. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων ζηλωτότατος γεγένηται. 1263, 26. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης, subaudi τότε πρυτανευούσης φυλῆς. quæ tribus isto anno prima erat in prytanearum numero, seu successione. prima præsidebat. 708, 22. In neutro, πρῶτον, adverbialiter, idem atque τὴν ἀρχήν, prorsus, unquam, vel semel tantummodo, omnino. 1122, 21.

πταίειν] εἰ δή τι πταίσεις. 23, pen. εἰ δὲ πταίσει τι, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα. 155, 25. ταῦτ', ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις, ὁμολογήσαντε. 321, 8.

πταῖσμα] μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεκαίτισε. 20, 27. τὸ τυχὸν πταῖσμα πάντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12. κἂν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται. 1479, 3.

πτέρνη] ἴδιον τὸν ἰγνύφαλον οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε. 88, 1.

πτέρυξ] προτεῖν αὐτὸν ἀξίων τοῖς ἀγῶσιν, ἀντὶ πτερύγων, τὰς πλευράς. 1259, 22.

πτωχὸς] οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἔντιμοι. 36, 19. 106, 5. pro convicio habebatur. τοὺς μὲν καθάρματα (*Canaillen, rascallions*), τοὺς δὲ πτωχούς, τοὺς δ' οἰδίε (*Tropfe, Pinsel—dolts, idiots*), ὑπολαμβάνον εἶναι. 574, 19. 578, 19. οὓς νῦν ἰδρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ. 582, 11.

πυγμὴ] pugilatus. τοὺς τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσκοῦντας ὠφὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι. 1408, 16.

Πύθια] εἰς τὰ Πύθια θεωροὺς πέμψαι. 380, 21. τὰ Πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ. 62, 24. ὅτ' ἐνίκα τὰ Πύθια τεθρίππῳ. 1356, 6.

Πύθιος] τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. 274, 27.

πυκάζειν] κάρη στεφάνοις πυκάσαντες. densis sertorum operculis in capita impositis. 531, 6.

πυκνῶς] πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται. crebrius, frequentius. 1035, 11.

πυκτεύειν] ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ. 51, 24.

πυλαγόρας οὗτος προελθεῖς. 277, 1. πυλαγόραι cum τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων commemorantur. 278, 19. et 22. et ult.

πυλαγορεῖν] munere, vel honore Pylagoræ fungi. τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἐπυλαγόρουν οὗτος. 279, 15.

Πυλαία] conventus Amphictyonum, et consessus eorum, atque agitatio consiliorum de rebus ad salutem et decus universæ Græciæ pertinentibus. τῆς Πυλαίας ἐκκλησίαν. jus appetebant in illo conventu considendi. 62, pen. τὸν τῶν Πυλαίαν ἀποδόντα, Philippum puta Thessalis. 71, 13. binæ annuæ erant Pylææ, altera verna, altera autumnalis. ἐαρινῆς Πυλαίας. 278, 18. et pen.

πύλη] σπάτου πύλας. 315, 22. οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων, οὔτε τῶν εἴσω. 327, 6.

Πυλὶς] σπαρὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ Πυλίδι. 1146, pen.

πυξὶ παίειν τὸ στόμα. pugno ingesto. 1150, 24. παίειν μὲ πυξὶ καὶ ἀσπάζει μάσον. 1252, 8.

πύρ] ἀξιοπιστότερος τοῦ κατὰ τῶν πωλῶν ὀμνύντος καὶ διὰ τοῦ πυρός. 1269, 19. forsitan qui apud aram stans jurat, tenens manum extentam super ardente foco.

πύργος] ædicula eminentior, (*ein Hintergebäude mit einem über das Vördergebäude hervorragenden Gibel oder Altane—a back-building with a gable-end or balcony projecting over the front-building*), ubi muliebre genus versabatur. αἱ μὲν ἄλλαι διατρέφουσαι, ἐν τῷ πύργῳ γὰς ὦσαι, οὕτω διαιτῶνται. 1156, 10. κλείουσι τὸν πύργον. 1156, 12.

πυρετὸς] πυρετὰ δέ μοι παρεπολέμουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20.

πυροὶ] grana, annonariæ species. 386, 4.

πυροπωλεῖν] dardanariam exercere, mit *Getraide handeln* [*to trade in corn*]. 376, 1.

πωλεῖν] τὰ οἴκοι, rempubl., πωλοῦντες. 80, ult. τοὺς πλέοντας ἐπώλει. 159, pen., 160, 5. τἄλλα, πλὴν ἑαυτούς, οἰομένων πωλεῖν. 241, 9. ὃς παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ἐποιεῖτο. 382, 11. 437, 20. ἐλεᾶν ἐστὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. 384, pen. ζυγὰ μισθοῦ καὶ σταθμὰ ἔχων ἅπαντα ἐπώλει. 784, 10. 1333, 8. μισθοῦ ὑπὸ κήρυκος πωλεῖσι τὰ κοινά. 1234, 15. ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν. 1308, 6. εἰ δὲ πλούτου ἦμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν. 1309, 21. πωλοῦντα τὰς γεαφάς. actiones majestatis e. o. aut perduellionis, quas huic illive te minatus sis intentaturum, eidem remittere, si parum quid offulæ tibi objecerit. 1333, 18. ἂν ἐκ' ἐργαστηρίου κάθηται, ἢ ἐν ἀγορᾷ τι πωλῶσι. 1367, 27.

πωλητήριον] locus, ubi vectigalia reip. plus licentibus addicebantur. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε. ad illam curiam, ubi vectigal inquilinorum et venibat, et dependebatur ab inquilinis, et causæ eorum cum civibus disceptabantur. item ubi inquilini patrono carentes venibant. 787, 26.

πωληταὶ] πωληταὶ erant magistratus vectigalia publica hastæ subjicientes et plus licentibus addicentes, item inqui-

lisos patronis carentes, et universe bona proscriptorum publicata. 788, 6.

ῥημάλια] neutiquam. 357, 2.

ῥᾷς οὖν; scil. ποιοῦσι, vel ἐποίουν. 379, 15.

P.

ῥᾴδιος] πολὺ μᾶλλον καὶ ταπεινοτέρῳ νῦν ἂν ἐχρώμενα τῷ φιλίππῳ. 11, 21. τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ἀποδυσμένος, ὥσπερ ῥᾴον ἴσομαι. 1118, pen. λέσει τὸ ῥᾷστον τῶν ἔργων ποιῶν, αὐτὸν ἐξαπατῶν. 1424, 25. τὸ ῥᾷστον ἀνάντων. id quod omnium est factu facillimum. 1432, 22.

ῥᾳθυμεῖν] οὐκ ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν ἀπίκλινεν. 13, 3. ἐπὶ πολλῷ ἐῤῥᾳθυμηκότες. 13, 22. ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις ῥᾳθυμεῖτε, ἂν θάνατον κατέγνωσαν ὑμῶν οἱ πρόγονοι. 427, pen.

ῥᾳθυμία] τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι. 138, 5. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀπείρου ῥᾳθυμίας. 241, 7.

ῥαΐζειν] φάλη ῥαΐσας. morbo relevatus, et convaluit. 13, 2.

ῥαπίζειν] colaphis cædere. 787, 23.

ῥάπτειν] τὸ χεῖλος ἐῤῥάφθαι. 1268, 2. 1270, 2.

ῥάσσειν] tundere, trudere. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βάρβαρον. 1259, 11.

ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία. 133, 12. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνατο, ἀναφοράν. 301, 23. ῥᾳστώνην μηδεμίαν διδόναι τοῖς ἀδικοῦσι. 722, 21. οὔτε τὴν ἐμαυτοῦ ῥᾳστώνην ἐν ἐμοὶ τῷ χρόνῳ. 1220, 23. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥᾳστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσι. 1485, 21.

ῥαψῳδεῖν] incassum garrire. οὐδὲν οὖν ἄλλ' ἢ ῥαψῳδήσουσιν οἱ πρίσβεις περιιόντες. 181, 14. μάτην ἐῤῥαψῳδηκότας ὑμᾶς ἴσεσθαι. 770, 14.

ῥεῖν] πάντες ὅσοι περὶ ποιητὰς ἐῤῥύησαν λόγοι. 433, 25. θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν. acriter multisque verbis, veluti torrente orationis, in vos invecto. 272, 20. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐῤῥύη, καὶ διαβῆναι οὐ ῥᾴδιον ἦν. 1379, 2.

ῥήτειν] ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13.

ῥῆγμα] κἂν ῥῆγμα κἂν στρέμμα. 24, 6. 156, 1. πάρεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ στρέμματα, ὅταν τι πακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινῆται. 294, 21.

ῥηγνύναι] οὐδεὶς ἐτόλμησε ῥῆξαι φωνήν. 126, 26. ῥαγῆναι τὴν ναῦν πλέουσαν ἐξ Αἰγύπτου. 1289, 15.

ῥῆμα] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἴφη βεβαιοῦν. non verba caritates et necessitudines certis argumentis approbare, h. e. non ideo, quod homo mihi infensus frater o. c. meus dicatur, fratrem eum esse. non appellationes vulgo usurpatas, sed animos, efficere, ut alii aliis sint necessarii. 237, 10. οὕτω γὰρ εἶπε τῷ ῥήματι. denn das waren seine eignen Worte [für these were his own words]. 1457, 18. εἰ μὲν ῥημάτων ἤκετε ἀκουσόμενοι, ταῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν χρή. 1462, 2. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες. 1484, 24.

ῥητὸς] ἐκεῖνον ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀσωμάτων. fandorum et nefandorum, h. e. silentio premendorum. 10, 10. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπεν. 540, 9. 612, 8.

ῥήτρα] auctoritas senatus, alicui data, rogationis ad populum ferendæ. λαβὼν ἐκ τῆς βουλῆς ῥήτραν. 255, 21. vocabulum est Doricum.

ῥήτωρ ὑγιαίνων [scil. συμμορίας] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. 172, 3. ῥήτωρ καὶ σύμβουλος. 257, 20. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονα. 270, 22. ῥήτορες πολλοὶ παρ' ὑμῖν γεγόνασι καὶ ἔνδοξοι καὶ μεγάλοι. qui ibi nominatim recensentur. 301, 17. ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, καὶ οὐχὶ τῶν πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς. 303, 15. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν. 304, pen. ἂν γ' ἀν ὁ ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. quæ qualia sint, statim subjicit. 308, 24. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη. 328, 9. ῥήτωρ, convicium, appellatio probrosa. 575, 24. ubi definit, qui sit rhetor. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσῆκε τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου· οὐ γάρ πω ἦν ῥήτωρ. 1359, 15. ergo rhetores lautis alebantur salariis. οὐχ ὡς ἀπορούντων ὑμῶν ῥητόρων, οὐδὲ τῶν ἄνευ λογισμοῦ πᾶν ἥ, τι ἂν τύχωσιν ἐροῦντων. 1463, 26. οὐ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς οὐδείς, ὡς ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες. 1341, 19.

ῥίζα] πλὴν εἰ συκοφάντου τις στέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, ult.

ῥίπτειν, vel ῥιπτεῖν] οὐκ ἔχειν ὅπου τὰ ἑαυτοῦ ῥιπτεῖ. 413, 11. ἐξορίσαι ὑμᾶς δεῖ τοῦτο τὸ θυρίον, ῥίψαι ἐκ τῆς πόλεως. 798, 25. ἐκδιωκόμενος [e navi puta] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὸν Σάλασσαν. 883, 27.

ῥῖς] ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου. 788, 25.

ῥόδον] σαπροὺς εἶναι [scil. cornuas] διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου. 615, 11. 755, 16.

ῥοδωνὰ] τὴν ῥοδωνὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν. 1251. 27.

ῥοπὴ μεγάλη, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ πράγματα. 24, 13. 156, 10. ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοπὴν ἔχει τινὰ καὶ χρῆσιν. 134, 18. ὅπερ οὐ μικρὰν οἴεσιν ὑμῖν ἐκπίζω ῥοπήν. 284, 12. τῶν τριηρῶν τηλικαύτην ἐχουσῶν ἑφ' ἑκάτερα ῥοπήν. 598, 7. ῥοπὴν μεγίστην ἑφ' ἑκάτερον ἐγγάζεται. 1412, 14.

ῥύμη τῆς ὀργῆς. 546, ult.

ῥυτὴς] lorum, flagellum. ἶσαν οἰκέτας ἔχων ῥυτῆρα. 402, ult.

ῥυτὸν] genus quoddam poculi. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων. 565, ult.

ῥώμη] vis, potentia, audacia. ῥώμην Φιλίππου διεξιέναι. 18, 17. ῥώμη Λακεδαιμονίων. 41, 4. οὐ παρὰ τὴν αὑτοῦ ῥώμην τοσοῦτον πῦξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν. 43, 14. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν. 259, 1. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός. 301, 23. 1220, 23. ἐν οἷς τὰς ἑαυτῶν ῥώμας, nervos, ἐπιδέδεκται. 1342, 24. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες ἐὰν μὴ μεθ' ὑπαρχούσης ὅσπ παρασκευῆς καὶ ῥώμης —. 1452, 21.

ῥᾳπίναι] τούτους μὲν ἐῤῥῶσθαι λέγω. hos contemno, missos facio. 62, 21. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. 419, 12. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν. 526, ult. ἐῤῥωσαι, καὶ σαυτῷ πίστευε; ἄπαγε τῆς κλοπῆς. 601, 19. τοὺς πάνυ τὰ ἐναντία πράττοντας κατὰ πάντα ἐώρα ἐῤῥωμένους. 1475, 11.

ῥᾴπος] scruta, merx vilis, extrudi non facilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥᾴπον. er könne den Bettel nicht absetzen. niemand wolle ihm den Brass abkauffen [*he could not get off his trumpery. no one would buy his trash*]. 910, 1.

Σ.

σαβοῖ. 313, 26.

σαθρὸς] οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν. 24, 5. 155, ult. κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ. 24, 7. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος. 52, ult. σαθρόν ἐστι φύσει πᾶν, ὅ,τι ἂν ᾖ μὴ δικαίως πεπραγμένον. 303, 25.

σαικυφάντης] textor carbasarius, seu linteorum crassiorum, unde sacci et vela confiunt, *Sack- und Segeltuch-macher* [*sack- and sailcloth-maker*]. 1170, 27.

σάλος] v. ναυτιᾶν.

σαλπιγκτὴν ἐκάλουν. 284, 26.

ἡ σανὶς ἡ παρὰ τῷ Θεῷ κειμένη. tabula, cui inscripta erant nomina ærariorum, in æde Minervæ sita. 791, 11.

σαπρὸς] τοὺς στιφάνους σαπροὺς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴσπ, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου. 615, 10. 735, 15.

σατράπης] οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σατράπαι καθεστῶτες. 153, 21.

σαφὴς] ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα. 425, 11.

σεισμὸς ὁ περὶ τὴν Χαλκίδα. 899, 2.

σεμνολογεῖσθαι. 421, 19.

σεμνολόγος] pro convicio. 271, 19.

σεμνὸς] οἰκίαν ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὖσαν. 35, 22. ἔνιοι τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι. 36, 21. 175, 9. 689, 14. et 21. σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαστύων τοὺς ἄλλους. 313, 7. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱερουσιῶν. 552, 6. τὸ τῆς οὐσίας, ὑπιδόντ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συμπέπλεκται. 556, 10. τὰ σεμνὰ ἀναλώματα. tam splendida, vel tam invidiose tantoque cum supercilio jactata. 565, 22.

σεμνότης. 1405, 16. τοὺς τὸν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ λυμαινομένους. 1452, 26.

σεμπίνης] παραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί τινας ἐν οἷς σεμνύνομαι. me effero. jacto. 313, 7. ἐπειδὴ γὰρ ἐώρων αὐτοὺς [Philippum, legatos ejus, Macedonas universos] ἐν τοῖς τοιούτοις [splendidis puta opiparisque epulis] ἐκεῖ [in Macedonia, cum ibi essemus legatione fungentes] σεμπιπτομένους, ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς. 414, 12. ὑμᾶς ἐσεμπίνασεν. 415, 12. σεμύνεσθαι ἐπὶ μικροῖς. 617, 5. 757, 17. οὕτων οὐ σεμύνειν τὰ παρ' αὐτοῖς. jura sua tanti facere. 691, 5.

σεμνῶς ὀνομάζων. verbis quæsitis splendidisque enuncius. verbis pompatis, affectatam gravitatem præ se ferentibus. 237, 11.

σῆμα] monumentum, polyandrium, ubi multi sunt humati. ὅταν εἰς τὰ σήματα ἄγηται [ὁ ἀποθανών]. 1071, 7.

σημαίνειν] obsignare sigillo. οἱ ἰχῖνι πρότερον ἐσημάνθησαν. 1143, 25. τούτων, ἃν ἐσημήναντο, γραμμάτων. *Briefschaften, die sie hatten besiegeln lassen* [*writings, which they had caused to be sealed*]. 837, 18. et 21. σημηνάμενοι [τὰς συνθήκας] τίθενται παρ' οἷς ἂν πιστεύσωσιν. 904, 5. σεσημασμένῳ (pro ἐσφραγισμένῳ) ex orat. pro nomine affert Harpocr. h. v. locus est. 999, 16.

σημεῖον] ἔξω τῶν σημείων, extra terminos indicantes finem ditionis Atticæ, aut portus Attici, *Gränzsteine, wo das Attische Gebiete, oder das Gebiete des Attischen Commercollegii auf hörte* [*landmarks, boundary-stones, where the Attic territory, or the district of the Attic custom-house, ceased*], τοῦ ὑμετέρου ἐμπορίου. 932, 14. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα [sigilla] ἐᾶν τῶν οἰκοδομημάτων [œcorum, stabulorum, horreorum, cellarum] ἃ παρεσημηνάμην. 1039, 11. ἀφελεῖν τὸ σημεῖον ὁμολογεῖ, ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντας [scil. τοὺς ἀνθρώπους], ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. 1041, 16. ἱστορεῖ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. de ostento cœlitus prodito. 1072, 13. σημεῖον δέ. argumento autem, vel documento hoc est. 563, 6.

συγᾶν] ὁ δὲ [sycophanta] συγήσας, ἵνπα δὴ λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο ζωπαίνει. 291, 20. δίκη, ἣ συγῶσα σύνοιδε τὰ

γεγράμμενα. 422, 11. σιγῶντα δεῖσθαι Χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίσαι. 638, 14. μὴ νομίσητέ μ', ὦ Ἀθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλές ἐστι τὸ σιγᾶν, Stobæus velut a Demosthene dictum refert p. 214. 38. quamquam alii codices Dioni tribuunt; id quod editio Trincavelli facit.

σίδηρος] λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ. 645, 16.

σιδηροῦς] ἀλύσει μονονοὺ σιδηρᾷ δεδεμένος. 778, 20.

σιρὸς] ὀλυρῶν, τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς. 101, 1. 135, 28.

σιτηγεῖν] advectare frumenta, navicularium frumentariam exercere. 467, 24. σιτηγεῖν εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον. 917, 26. σιτηγήσῃ ἄλλοσί που, ἢ Ἀθήναζε. 941, 4. 1287, 3.

σιτηρία] τῆς σιτηγίας κεκοινωνήκαμεν. 1286, 17.

σιτηγὸς] σιτηγὰ φλοῖα. 1213, 2.

σιτηρέσιον] frumentum militibus dispensandum, *Commissbrodt* [*commissariatbread*], præter stipendia, τοὺς μισθοὺς ἵνα δίκα ἕκαστον τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ. 48, 3. τοὺς μισθοὺς, οὓς — κατὰ μῆνα ἐδίδουν, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων, πλὴν δυοῖν μηνοῖν μόνον μισθόν. 1209, 12. πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ εἰς τὸν ναῦν δεδομένῳ σιτηρεσίῳ. 1214, 21.

σίτησις] τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν, victum, alimentorum præbitionem, ἔγραψε Χαρίδημος ὁ πατήρ. 1331, 21. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ. 663, 10.

σιτίον] ἃ τοῖς σιτίοις ἴσα τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν διδομένοις τοῖς ἀσθενοῦσι. 37, 25. 1460, 2.

σίτισις v. σίτησις.

σιτοδίας παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γενομένης. 467, 14.

σιτοπομπία, et σιτοπομπία] convectio frumentariarum speciernm e Ponto per Hellespontum in Atticam, deductio navium ejusmodi cum navibus aliis armatis, et jus, aut potestas illam convectionem, aut protegendi, aut inhibendi et interturbandi. βουλόμενος τῆς σιτοπομπίας κύριος γενέσθαι. 254, 22. 307, 16. τὴν σιτοπομπίαν ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄρχει τοῦ Πειραιῶς νομισθήσεται, προϊδέσθαι. 326, 11. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13.

σῖτος] πλεῖστῳ τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτῳ σίτῳ χρώμεθα. 466, 22. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον σῖτον ὁ ἐκ τοῦ Πόντου εἰσπλοῦς ἐστί. 466, 24. περὶ τὸν σῖτον ἀδικεῖν δόξαντες. 743, 4. σῖτον τῇ μητρὶ οὐ διδόντες τούτου. victum, annonas. 818, 5. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, renunciamus nostro in id juri. 887, 11. ὅτε ὁ σῖτος ἐπετιμήθη. pretio annonarum accenso. 918, 22. ὅπου ὁ σῖτος οὗ ὁ ἀπηλεμένος. *ausgedroschen* [*thrashed out, triturated*]. 1040, 22. τὸν σῖτον μετρεῖν τῇ μητρί. 1135, 5. τὸν πεντηκοστὸν τοῦ σίτου [*des eingehenden Getraydes—of the imported corn*] ἐπωμένος. 1353, 21. ἀπέλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου. 1363, 14.

σιτοφύλαξ] ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς. *aus den Zollbüchern der Kornschreiber* [*from the books of the excisemen*]. quorum erat vigilare, et cavere, ne frumenti quid, vectigali non depenso, in portum inveheretur, aut inde exiret. item præerant horreis publicis, et dispensabant annonas. 467, 5.

σιτώνης] magistratus, penes quem est cura frumenti publice coemendi et in horrea inferendi atque dispensandi. σιτώνην αἱρούμενος [ὁ δῆμος] ἐμὲ ἐχειροτόνησεν. 310, 2.

σιτωνίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου. 918, 27.

σιωπᾷν] λέγειν, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὲν, βοῶ δ' ἀναλώσας. 252, ult. τῷ μηδὲν [scil. κακὸν] αὐτῷ συνειδότι, δεινὸν [scil. ἐστὶν] εἰ, σιγῶν, ποιηρὸν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῶσαι. 351, 18. ἂν τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ. 548, 27. σιωπῶν οὐδεὶς ἄφλα πώποτε, οὐδὲ ἀδικεῖν ὁμολογῶν. 879, 17. ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι. 1126, 27. ἂν σιωπηθῇ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων. 1432, 4.

σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος. 1176, 2. τῶν πλείστων ἐκ τῆς σιωπῆς, ὅταν ἅδσι νέοι, τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν ἠρωμένων. 1407, 16.

σκαιὸς οὗτος καὶ ἀναίσθητος εἶ. 267, 12. σκαιὸς καὶ ἀπαίδευτος. 441, 14. οὐ μόνον εἰς χρήματ' ἀνοσίδς, ἀλλὰ καὶ σκαιός ἐστι. 616, pen. οὗτος σκαιός ἐστι καὶ βάρβαρος τὸν τρόπον. 805, 18.

σκαιότης] tarditas, cœcitas mentis et cruditas, rusticitas morum. διὰ δὲ σκαιότητα τῶν τρόπων, τῶν μετὰ ταῦτ' οὐδὲν προὐφίσθαι. 70, 20.

σκάφος] ἴσως γὰρ ἂν σώζηται τὸ σκάφος. 128, 21. σκάφη αὐτοῖς οἰκεῖα οὐχ ὑπῆρχε. 1377, 18.

σκέπτεσθαι] εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις. 9, 6. ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. haud difficulter ex his meditando et arguendo colligat. 23, 1. οὐκ ἔστι δίκαιον ὅτα πολίτην [subaudi τινὰ] τοὺς καθ' ὑμᾶς λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι. 198, 10. ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω. 576, 15. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐπὶ μάλιστα, οὐκ ἀρνοῦμαι. 576, 17. Μειδίαν μέντοι μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ δίκαιον. 576, 26. οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν. 637, 15. ἐσκέφθαι, σχολὴν ἄγοντα, τοιούτους λόγους. 749, 18. τῶν σωφρόνως καὶ καθαρῶς ζῆν αἱρουμένων οὐδὲ τὰ μητρῷα ἐσκεμμένα διαμαστάνεσθαι πέφυκεν. 1403, 21. οὐ γὰρ μόνον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις.

1420, 26.
σκευαγωγεῖν] vasa convasata, sarcinas, alia, in locum tutum, ex agris in munita transferre. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 237, 21.
ἡ σκευὴ] τὴν σκευὴν [pro τὴν κατασκευὴν] ἔχοντες. de militibus, armis instructi. 558, 12.
τὸ σκεῦος, τὰ σκεύη] σκεύη φέρειν, domo exportare, aufferre, μηδὲν ὀφειλόντων ἀνθρώπων. 610, 22. γεωργικὰ σκεύη. 871, 22. ὀφείλοντα τοῦτον τῇ πόλει σκεύη τριηραρχικά. 1145, 1. εἰσκράττειν σκεύη ταῖς ναυσί. 1145, 9.
σκευωρεῖν] τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον. per clandestinas et malitiosas machinationes sibi studeatem adjungere. 115, 5. σκευωρεῖσθαι περί τι. circa aliquid moliri, machinari, consilia callida et tecta agitare, colludere. 217, 16. ὃς καὶ τὰ Μικαλίωνος πράγματα ἐσκευώρηται. 885, 10. τοιαῦτα ἐσκευωρημένον καὶ πεποιημένα. 884, 22. μίσθωσις ἐσκευωρημένη. locatio commentitia, conficta. 1103, 9. ἐσκευωρήσατο τὴν μίσθωσιν. 1116, 7. σκευωρουμένους [*listig, schelmisch, spitzbübisch einfädeln—to contrive craftily, knavishly, roguishly*] τἄλλα τὰ ἐν τῇ μισθώσει. 1134, 7.
σκεύωρημα] machinatio malitiosa, impostura. ἀλλ' εἶναι τοῦτο φλέγμα καὶ σκεύωρημα. 955, 3. σκεύωρημα ἓν μόνον συπιδότες, τούτῳ κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλουμένων ἐχρήσασθε τιμωρίᾳ. 1035, 13.
σκευωρία] insidiæ, *Tücke, Arglist, boshafter Anschlag auf einen* [*tricks, knavery, evil designs upon one*]. περιγενομένου μου τῆς τούτων σκευωρίας. 1272, 8.
σκηνὴ] taberna, *Bude* [*a shop*]. τοὺς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον. 284, 24. b) scena, ubi histriones agunt partes suas. τούτων τινὰ [scil. τῶν ἡρώων] τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς. qui in scenam produci solent. 288, 18. c) papilio, tentoriolum, conopeum, acu pictum, filis sericis et aureis, sub quo exponi solebant vasa aurea, et argentea, monilia, gemmæ, uniones, alia pretiosa, vulgo *jocalia, Iuvelen* [*jewels*] dicta; aut fuit tapes lecto insternendus, *Bettdecke, oder Decke und Vorhänge für ein Himmelbette* [*a coverlet, or tester and curtains for a tester-bed*]. σκηνὴν δ' ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαζύστες ἀναφέρουσιν. 1031, 10.
σκηνοῦν] tentorium erigere, aut incolere. ἐσκήνωσαν ἐγγὺς ἡμῶν. tendebant prope nos, h. e. iporum tentorium erat nostro assitum. 1257, 5.
σκήπτεσθαι] prætendere, excusatione quadam, prætexta uti, provocare ad aliquid, ut ad testimonium nescio cujus, eo niti, causamque suam tueri. πᾶς ἂν τῷ δίκαια ταῦτ' εἶναι νομίζειν σκήψαιτο. 69, 12. σὺ δὲ σκήπτῃ, tu niteris, fidis, te purgas, te relevas, *μάρτυρι*, eo texte, αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι, testem eum edens, qui criminum tuorum ipse socius et conscius est. 915, 14. 921, 13.
σκηπτὸς] εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτός, *Orcan* [*hurricane*], [ἢ χειμὼν] μὰ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μείζων γέγον. 292, pen.
σκῆπτρον] τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι. 418, 14.
σκῆψις] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἴδ' ἡμῖν τοῦ μὴ — excusatio. 10, 27. καίτοι τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. 373, 1. σκήψεις καὶ προφάσεις ἔρεις; ἀλλ' οὐ δίκαιον. 373, 10. οὐδ' ἂν ταύτην τὴν σκῆψιν αὐτῶν τις ἀποδέξαιτο. 867, 8. ἀλλ' ἐπὶ ταύτῃς τῆς σκήψεως εἱστήκει. 966, 11. εἰκότως ἀναφεῖ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν. excusationem ignorantiæ. 1476, 19.
σκιὰ] περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς πολεμῆσαι. 63, ult. εἴ γ' εἶχε στιγμὴν, ἢ σκιὰν τούτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem. 552, 9. ubi dubium est, utrum ἡ σκιὰν ab ipso oratore, an a scholiasta profectum sit.
Σκιῤῥοφοριὼν] ὅσοι μῆνες, πλὴν Σκιῤῥοφορῶνος. 1136, 2.
σκολιὸς] εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς. 423, 3.
σκοπεῖν] περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. 9, 3. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἅρμ' τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 1488, 2. ὥσπερ ἂν εἰ χρίος ἐσκοπεῖτε ἴδιον. 791, 2. σκοπεῖτε δέ. sic absolute, ut plenam sententiam exhibeat. 241, 22.
σκοραπίζειν] ὅταν τὰ μέγιστα κατορθώσωσι, τότε μάλιστα σκοραπίζονται καὶ προκλαπίζονται. 155, 14.
σκορπίος] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος ἡρέμα τὸ κέντρον. 786, 4.
σκότος] πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ περ' ὑμῖν περὶ τῆς ἀληθείας. 281, 1. λικνῶν πευθμῶνα καὶ σκότου πύλας. 315, 22. τοσαύτην κεφόρτητα καὶ τοσοῦτον σκότος περ' ὑμᾶς ἀπαντᾷν. 411, 26. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ζῆλος γέγονε. 1396, 18.
σκυθρωπάζειν] βαδίζει παρὰ τοὺς ταίχους ἐσκυθρωπακώς. 1122, 12. ἐσκυθρωπάκασι μεθ' ἡμέραν. 1267, 22.
σκυθρωπὸς] τοῖς δὲ φασηλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειεν ἄν τις προσελθεῖν σφῶν. 1122, 20.
σκυλόδελφος] cerdo coriarius. 781, 18.
σκύτος ἔχων ἐπόμπευε. *mit der Hundepeitsche in der Hand* [*with a dog-whip in his hand*]. 572, 27.
σκῶμμα] εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 13.
σμικρὸς v. μικρός.
σοβαρὸς] trotzig, *schnöde* [*insolent, scornful*], superbus, arrogans, fastuosus. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον εἶδυῖα τὸν τρόπον αὐτοῦ ὄντα. 1357, 24.

σοβεῖ] oum fasto, jactatione corporis, fremitu, et vociferatione incedere, *einhergerauschet kommen, traben, mit Gebrause und Gesause daher fahren* [*to come rushing along, to sweep along with noise and clamour*]. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων, tametsi solus sit, secum tamen habens alias ternos, alias quaternos pedissequos, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ, *sauset er einher, wie eine Wespe, oder Bremse* [*he buzzes along like a wasp, or gadfly*]. 565, ult.

σολοικίζειν] ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἴσως ὑπειλήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάξζαρον καὶ σίκατα φρόντον εἶναι. 1110, ult.

σὸς, σὴ, σὸν] Δημοσθένης, πρὸς πλάστον, εἰπόντα, οὐκ ἤδειν, ὅτι σόν ἐστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἔστιν, ἤδεις; Stobæus p. 146.

σοφίζεσθαι] σοφιζόμενος κατέλιπετο. deprehendebatur in versutia, studens cives deludere, decipere. 567, 19. καίπερ οὕτω τούτου σεσοφισμένου. 853, 6. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντάς καὶ σοφιζομένους, ὥσπερ οὗτοι σοφίζονται. 942, 27.

σόφισμα] εἰ τὰ τούτου σοφίσματα, cavillationes, conclusiunculas, προσδέξεσθε. 775, 7. σοφίσματα εὑρίσκουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι. 924, 2. 930, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων. *der Ränke und Griffe, wodurch man kleine niedrige Vörtheilgen erhascht, und erschleichet* [*tricks and arts by which little petty advantages are surreptitiously obtained*]. 1490, 14. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τοῦτο εὕρηται, commenti sibi sunt, σόφισμα. 1280, 22.

σοφιστεύειν] ἀναπόμπους τὴν τῶν σοφιστεύειν ἐλομένων δέξαν. 1415, pen.

σοφιστὴς] magister rationis, qua causæ forenses tractandæ sunt. 417, ult. εἶτ' οὐ σὺ σοφιστὴς; καὶ πονηρὸς γε; 420, 2. 848, 15. 937, 20. 24, et ult. quibus in locis convicium est, significans veteratorem, hominem malitiosè callidum, argumentatiunculas subtiles et captiosas nectere, et rectum pravo mutare doctum. ἐκ' οὐδενὶ μᾶλλον ἐσκώπτετε, ἢ τῶν ἐντὰ σοφιστῶν γενέσθαι. 1416, 11.

σοφὸς] ταῦτα σοφώτερα, ἢ καθ' αὑτὸν εἶναι. 1478, 16.

σπαδᾷν] διὰ ταῦτ' ἐσπαδᾶτο ταῦτα. propterea tam præcipitanter et inconsulte consuebantur ista. 354, ult.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων. 1122, 15.

σπάνις] ἐν σπάνει χρημάτων κατεστήσεν. 389, 6. σπάνις ἀνδρῶν τοσαύτη μὴ γένοιτο τῇ πόλει. 779, 16. οὐ σπάνει τῶν τοῦτο βουλομένων. 1460, 22.

σπαράττειν, convicianda lacerare, τὰς πληγὰς ἀρχάς. 785, 18.

Σπαρτιάτην ποιῆσθαι. 691, 10.

σπάσμα] σπάσεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματα τότε κινῆται, ὅταν κακόν τι τὸ σῶμα λάβῃ. 294, 21.

σπέρμα] ὁ γὰρ τὸ σπέρμα σπερασχὼν οὗτος ἦν. 280, pen. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει τῶν τοιούτων πραγμάτων. 748, 13. πλὴν εἰ συκοφάντου τις, καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ βίζαν, ἐκπερὶ γεωργὸς, ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, pen.

σπερμολόγος. 269, 19.

σπογγίζειν τὰ ἑδώλια. subsellia ludi puerilis spongia detergere. 313, 12.

σπονδὴ] σπονδῶν μετεῖχε καὶ ξυνῆν. 380, 24. ποῦ σπονδαί; jura et officia ei debita, qui nobiscum ejusdem poculi consors est. 400, 17. οἱ ἀδικοῦντες τὰς ὅλας γε τῆς πατρίδος σπονδὰς παρίασιν, καὶ οὐ μόνον τὰς ἰδίας. 401, 7. κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνός. 431, 18.

σπουδάζειν] ἐν οἷς ἐκάτερος διατρίβετε καὶ περὶ ἃ σπουδάζετε, περὶ ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέρους ἔχει. 66, 18. σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον. 211, pen. ἐσπούδασεν ἐφ' οἷς ἠδικημένοι μοι συνῆδει. 514, pen. ἐσπουδάσατε αὐτοὶ πρότερον περὶς ἐμοῦ. studuistis mihi. 515, 23. 624, 16. σπουδάζειν εἰς τὰ σά. 577, 14. σπουδαστέον ὑμῖν ἅπασιν ἐστὶν ὑπὲρ τῶν νόμων. 1041, ult. ὑπὲρ οὗτος ἁγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν. 1371, 10. σπουδάζει ἡ πόλις περὶ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῶντας. 1389, 10. πρὸς μὲν χρημάτων κτῆσιν οὐδεπώποτε ὁ δῆμος ἐσπουδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ὢν [soil ἄλλο]. 617, 11.

σπουδαῖος] ὡς ταῦτα ὑμῖν ἐστὶ σπουδαιότατα. dignissima cura et contentione vestra. 701, 4. ὅσῳ τυγχάνει σπουδαιοτέρα, τοσούτῳ δεῖ προϊδεῖν, ὅπως καταχρήσεσθε αὐτῇ εἰς δέον. 1457, 10.

σπουδὴ] σπουδῆς πολλῆς καὶ ζωλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα προσδεῖσθαι. 123, 3. ἅπασά μοι σπουδὴ περὶ τοῦτ' ἐστι. 621, 9. τῶν ἐπὶ τούτῳ σπουδὴν ποιουμένων, ὅπως ὑμᾶς ἐξαπατήσουσι. 1454, 11.

σταδιοδρομεῖν. 1386, 10.

σταθμὸς] ζυγὰ μισπὸ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐκώλυε. 784, 9. οὐ γὰρ δήπου ἄνευ γε σταθμοῦ ἔμελλεν οὗθ' ὁ ἰκετηδὸς παραδώσειν. 1199, 26. ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν καὶ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. *gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Maass und Gewichte* [*just as if the question here was of equality in weights and measures*]. 1477, 27.

στάμνος] seria, testa. στάμνους ὑγιοῦντα ἐξεστηκότος οἴνου. 933, 25.

στασιάζειν] συνθάπτεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὡς νεκροῖσι καὶ στασιάζουσιν ἐν ἑαυτοῖς. 113, 26. οὐδὲν τῶν ἐκείνου πραγμάτων στασιάζειν παρασκευάζομεν. 157, 10. ἐστασιάζετο αὐτῷ τὰ τῶν Θετταλῶν. 444, 3. στασιάζειν ὑπὲρ τοῦ δήμου. 561, 16. ἐστασίασαν οἱ δυνατοὶ ἐν ἀλλήλαις. 1053, 5. ἥλικα στασιάζοι πρὸς τινας. dissideret cum quibusdam. 658, 11.

στασιαστικῶς. 245, 20. ἀδίκως καὶ στασια-

στασιᾶς, studio factionis mihi adversantis, ὑφ' ἑτέρων χάριν προσωθεῖς. 1465, 20.
στάσις] locus, statio, sedes, ubi e. c. simulacrum sigillum stat dedicatum. *Stelle, Stätte* [*place, situation*]. τῆς αὐτῆς ἠξιοῦτο στάσεως τό τε ἀριστεῖον τῆς Διοῦ καὶ αἱ — τιμαρίαι. 428, 19.
στατὴρ Κυζικηνὸς quantum valeat ad monetam Atticam redactus. 914, 9. στατὴρ Φωκαϊκός. 1019, 15.
στείχειν] τὴν ἄτην ἐξῆν τοῖς ἀστοῖς στείχουσαν ἀντὶ τῆς σωτηρίας. 419, 4. et 13.
στίλεχος] ἐξεπρίμνεον πλεῖον, ἢ χίλια στελέχη. 1073, 27.
στενάξειν] πολὺν ποτ' ἂν στενάξειαν ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες. 690, 18. μέγα δ' ἂν ὠφεμαι στενάξαι τὸν πατέρα ἐμοῦ. 835, 12.
στενὸς] εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. 15, 24.
στέργειν] καὶγὼ στέξω καὶ συσπάσομαι. 264, 8. στέργειν ἀναγκάζετο τούτους. 677, 26. στέργειν τοὺς γονεῖς. 790, 7. στέργουσιν ἐμμένοντες ταῖς ὑμετέραις γνώσεσι. 802, 7. στέργειν ἐπὶ τούτῳ. 996, 15. στέργειν τὴν τύχην. 1278, 1. 1280, 10. ἂν ἐστῶντει δικαίως στέρξουσι. 1437, 13.
στεφανηφορεῖν. 530, pen.
στεφανηφορίαν τινά τιν διδόναι. jus coronam gestandi dare, h. e. honorem, quem sequitur jus illud. 525, 2.
στεφανίτης ἀγών. 500, 5.
στέφανος] pro honore, vel munere publico, cujus insigne et quasi privilegium est coronæ gestatio. 524, 24. στέφανοι εἰσὶν ἀρετῆς σημεῖον, φιάλαι δὲ πλούτου. 616, ult. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀνέδετε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς [senatoribus reprobatis]. 1330, 21. στεφανοῦσιν Ἀθηναῖον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα. 256, 24. ἀναιρήσει τοὺς στεφάνους. 256, 16. παραχρῆμα πέπαυνται ἄρχοντες καὶ περιῄρηνται τοὺς στεφάνους. 802, 5. τοὺς τὸν στέφανον ὀλομένους δεῖν σφᾶς' ὑμῶν λαβεῖν. 1228, ult. τοὺς στεφάνους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐστεσάμεθ' ἐγὼ κἀσμον τῷ χορῷ. 520, 1.
στεφανοῦν] στεφανοῦν τοὺς νενικηκότας, ex orat. de F. L. affert h. v. Harpocrat. ὅτι πολλαχοῦ μὲν ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν στρατηλατησάντων, ἅπαντες ἴσασι· δι' ὅτινα δ' ἄλλον ἢ πόλις ἐστεφάνωται, — πλὴν δι' ἐμέ, οὐδ' εἷς ἂν εἰπεῖν ἔχοι. 257, 18. τὸν ἄρχοντα τὸν ἐστεφανωμένον. magistratum in functione. 520, 16. στεφανοῦν, ὃν ἂν αὐτοῖς δοκῇ, καὶ μὴ στεφανοῦν, κελεύουσιν, [scil. ὃν ἂν μὴ δοκῇ]. 1234, 15. Ὀλύμπια νικήσας ἐστεφάνωσε τὴν πόλιν. 1343, 1.
στῆθος πολιὸν εἶχε. 1157, 6.
στήλη] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες. 121, 21. τὰς στήλας καθελεῖν τὰς πρὸς Θετταλούς. fœdera, pacta conventa, stelis insculpta. 209, 5. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ξένους. 278, 23. inscriptio stelæ infamis, seu ignominiæ ergo inurendæ posita 428, 1. inscriptio, decretum, saxo insculptum, quo honores alicui deferuntur. 495, 23. 569, 24. ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ, καὶ στῆσαι ἐν Ἀκροπόλει πρὸς τῷ Διΐ. 1381, 10. τοῦτον τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου παρὰ τὸν βωμὸν ἐν Λίμναις. 1370, 25.
στηλίτης] ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν. ut vel nomina eorum, æternæ ignominiæ ergo, stelis insculperent. 122, 24.
στῆναι v. ἵστασθαι.
στιγμὴ] punctum, pars rei vel minima. εἴ γε εἶχε στιγμὴν, ἢ σκιὰν τούτων, ἂν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem. 552, 9.
στοὰ βασίλειος. 776, 20.
στοχάζεσθαι] οὐ γὰρ ὑμεῖς, ἂν αὖτοι βούλωνται, στοχάζεσθε, ἀλλ' αὖτοι, ἂν ἀν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴωνται. 176, 27.
στρατεία] στρατείας ἀπάσας τὰς ἐν ἠλικίᾳ ἐστρατευμένος. 545, 16. στρατείαν ἐκείνου οὐκ ἐξελθόν. 1353, 24.
στρατεύεσθαι] αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ. 156, 25.
στρατηγεῖν] πάντα ἐστρατηγεῖσθε ἐσθ' ὑπὲρ Φιλίππου. totum illud bellum e Philippi sententia, et ex ejus re, gesseritis, ad modum imperatoris; quasi vos essetis a Philippo imperatores ejus belli creati, quod pro ipsius majestate tuenda, aut amplificanda, ejusque auspiciis gerendum esset. 30, 13. στρατηγεῖσθε ὑπ' ἐκείνου. ductitamini. 52, 2. Philippus vos cogit ex arbitrio suo bella gerere, docet vos, quocunque velit, aut loco, aut tempore, modo terra, modo mari, ut ipsi expedit, vobis obest, dimicare etc. ὡς βασιλεῖ στρατηγοῦσιν τὸν ἐπ' Αἰγύπτου πόλεμον. 1191, 21. ὧν δὲ ἕκαστος ἑαυτῷ στρατηγεῖ. 1457, 21.
στρατηγία] honos, seu imperium Strategi. hinc universe, eximius quisque honos, et virtutis præmium. ὠθεμιεῖς πανίας, ἀλλ' οὐδέ γε στρατηγίας ἄξια. 415, 7.
στρατήγιον] curia Strategorum. εἰς τὸ στρατήγιον εἰσπα τὴν ἀπόφασιν [scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας]. 1043, 11.
στρατηγὶς ναῦς. qua imperator classis vehitur. 1162, ult.
στρατηγὸς] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς κρίνεται περὶ θανάτου. 53, 25. ναυκράτορα μὲν τὸ κριθέντα ἀποδειχθῆναι, στρατηγῶν δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις. 54, 2. συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης. 238, 3. ergo Strategis, in causis bellicis, concionem convocandi jus erat. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων, cui venia militiam danda sit et cui minus, ἐκκριθήτω ὁ ἐκεῖ τῶν ἕκλων στρατηγὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διαπόσεως. 238, 13. ergo bini erant identidem Strategi, alter castrorum, alter fisci. ἐκκριθήτω ἐπὶ τῶν στρατηγῶν. 273, 8.

ergo coram iis judicabantur causæ proditorum patriæ. ζουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη. 282, 10. ergo ad deliberationes de rebus bellicis, b. e. qua ratione belli gerendi patria ab hostibus defendi posset, Strategi a Senatu adsciscebantur. τὸν ναύαρχον ἀναλεῖν ἐντὸς Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πύλας καὶ τὰς ἵππικὰς δυνάμεις ἐξάγειν Ἐλευσῖνάδε. 290, 3. ergo, ut Navarchus classi, ita Strategus pedestribus copiis, et Hipparchus equestribus præerant, sed ita, ut Strategi major esset potestas et dignitas, quam Hipparchi. ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης ἐλυμήνατο τοῖς ἔλαις. 326, pen. ἡ βουλὴ ἵδυσα, συνιστάσθω, — οἱ στρατηγοὶ, σχεδὸν, αἱ ἀρχαὶ ἅπασαι. 400, 26. ergo Strategi, secundum Senatum, principes erant magistratus. εἶεν, οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἂν ἡγήσατ φάσκων εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἀνθρωπος. 671, 11. εἰκοῦν ἐπίλοιπόν ἐστιν οἱ στρατηγοί; ἀλλὰ τοὺς τριηράρχους καθιστᾶσιν, ἐμπορικὴν δὲ δίκην οὐδεμίαν εἰσάγουσιν. 940, 16. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ [scil. ἡμᾶς] ἐγγράψουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 996, ult. ergo codicillos classium tenebant Strategi, quas in classes cives coordinabantur. ἐκνέμειν οἱ στρατηγοὶ τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀντιδόσεις. 1040, 9. hoc e priori necessario sequebatur, ut scilicet Strategi præessent permutationibus facultatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. 1043, pen. παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων. 1209, 12. καὶ γὰρ μισθὸν οὐδένα λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ἐκτὸς μισθῶν. ergo Strategi militibus et annonas et stipendia erogabant. 1210, 3.

στρατιώτης] στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι. 14, 25. αὐτὸς ὢν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375, 24.

στρατιωτικὸν [scil. ἀργύριον]. stipendia militaria. 167, 16. χρήματα στρατιωτικά. 14, 20. et sq. 1187, 26. 1209, 9. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 18.

στρέμμα] κἂν ᾖ γῆγμα, κἂν στρέμμα. 24, 6. 156, 1.

στρεπτὸς] στρεπτοί. panes in gyram contorti. 314, 1.

στρέφειν] ταῦτα μὲν ἐν ᾗμῳ στρέφεται καιρός. 422, 19. στρέφων πανταχῇ. 552, 13. τότε τἄνω κάτω πάντα χρὴ νομίζειν ἐστρέφθαι. 792, 27. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους, τοὺς διαιτητὰς, πάνθ', ὅσα ἂν ζούλωται, στρέφει. 544, 2.

στρέμματα ὑποσπᾶν. Betten, Decken, etc. einem unter dem Leibe wegreissen [to take away the bed and bed-clothes from under one]. 762, 4. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια. sich Bet- und Tischzeug -leihen lassen [to borrow bed-clothes and table-linen]. 1191, 1.

στυγερὸς] μὴ στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν. 322, 13.

στύππινον] Hanf, oder Werg [hemp, or tow]. ὀθόνια, Segeltücher [sailcloths], καὶ στύππινα, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρεις. 1145, 6.

συγγένεια] ὅσοις αἱ συγγένειαι τὰς ἴδιας οἰκοῦσιν οἰκίας, οὗτοι καὶ τὴν φίλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ. 796, 17.

συγγενὴς] φίλον εἰ μὴ συγγενῆς φήσει τοὺς μισθουμένους αὐτόν. 722, 9. de fratre et filio. περὶν φάσκειν ἀμέτερος συγγενὴς εἶναι. priusquam se meum fratrem, meique patris filium ferret. 1001, 18. δεινόν ἐστιν, εἰ καὶ καθ' ὅτου τις τὰ ψευδῆ μαρτυρῇ, φαύλῳ δὲ δεινότερον, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν. 1117, 24.

συγγνωμικῶς καὶ φιλανθρώπως οἰκεῖτε τὴν πόλιν. 797, 2.

συγγνώμην τοῖς ἐξελεγχομένοις. 121, 9. συγγνώμην ἀδελφῷ ζυνδοῦν. sich seines Bruders annehmen gesetzt auch er hätte Unrecht, das ist was menschliches, das kann einem niemand verargen [to take his brother's part, even supposing he was in the wrong, that is humane, no one can blame him for that]. proverbium, quo æquum censeris facere, fratrem, h. e. necessarium tuum, etiamsi in causa iniquiore, tuens. 415, 16. ἀφαιρεῖται τὸ τῆς συγγνώμης ἐφέλιμον. 633, 23. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενὸς εἶναι, neque clementia et ignoscendi facilitate ducuntur, neque ulli alii rei dant operam, πλὴν τοῦ πλείονος, quam cupiditati. 982, 3. ἐὰν δὲ πλείονος δι' αἰσχροκέρδειαν ταῦτα ποιῇ, συγγνώμης τεύξεται. 1231, 17. δεδέκασται γὰρ τοῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 16. συγγνώμην ἡμᾶς εἴχετε τοῦ ἀγνίζεσθαι αὐτούς. 1247, 7.

συγγράφειν] καταφρονήσαντες οὗτοι τῆς συγγραφῆς, καὶ τῶν ἐπιτιμίων, ἃ συνεγράψαντο αὐτοὶ οὗτοι καθ' αὑτῶν. pœnarum, quas hi ipsi volnerunt in tabulis contractus consignari, et adversus sese scribi. 1286, 2. τὸν ναῦν ἔχουσι καταπλέοντες εἰς τὸ ἀμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ συνεγράψαντο. quem in portum quoque ut appellerent navem suam, expressis verbis pepigerant et spoponderant in tabulis contractus. 1286, 19. συγγραψάμενοι εἰς τὸ ἀμέτερον ἐμπόριον. ob sie gleich eine Obligation in ihrem Namen haben aufstellen und ausfertigen lassen, die sie lautet, dass sie mit Schiff und Waaren in euren Hafen anlegen wollten [though they had an obligation drawn up in their name, purporting, that they would put into your harbour with ship and goods]. 1297, 3.

συγγραφὴ] tabulæ contractus inter duos pluresve, sive de re credito, sive, de locatione, sive de alia quacunque re. Vertragsbrief, Schuldverschreibung [a

bond, agreement]. ὅσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδεκὼς κατὰ συγγραφήν. quasi si signum faciendum marmorario locasset e pacti literis consignati formula. 268, 9. δίκας εἶναι περὶ ὧν ἂν ὦσι συγγραφαί. 882, 7. συγγραφῶν οὐσῶν. cum is esset modus tabularum pacti, cum in tabulis ita cautum esset. 883, 17. συγγραφαὶ ναυτικαί, *Bodmereyvertrüge* [*bonds on bottomry*]. 932, 3.

συγκαθίζεσθαι] συγκαθιζόμενος δ' ἐστὶν ἕκαστος τῶν ταῦτα ποιούντων. in privatis congressibus. 1434, 6.

συγκαθιστάναι] καὶ οὐ συγκατίστασι τὸν στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριπράρχων. non reduxit in pristinam, veram, propriam et solitam stationem classem, quamquam reliqui trierarchi id fecerunt. 569, 6.

συγκαλεῖν, συνάγειν. 130, 2.

συγκάταινος] consentiens. βουλόμενος ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις. 284, 3.

συγκαταπλάττεσθαι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. 246, 3.

συγκαταμαρτυρεῖν. 855, 18.

συγκατασπᾶσθαι. 63, 2. 96, 21.

συγκατασπευάζειν] μονονουχὶ συγκατασπευάσαντες αὐτῷ. 33, 4. 215, 27. 275, 16. 898, 8.

συγκατατίθεσθαι] συγκατατίθεμαι, assentior, τοῖς παρακαλουμένοις. 283, 22.

συγκατηγορεῖν. 434, 22. 1232, 24.

συγκεραυνοῦσθαι, vel συγκερᾶν] παιδιὰν πρὸς ἅπαντα ταῦτα εὐκαίρως συγκεκερασμένην. 1414, 7.

συγκηδιστὴς ἑαυτοῦ. *seiner Frauen Schwester Mann* [*the husband of his wife's sister*]. maritus sororis uxoris suæ. 949, 6.

συγκηδεύειν. 196, 4.

συγκλείειν] τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι. ita contudisse, commulcasse os alicui, ut oculi ita intumescerent, ut palpebræ attolli et oculi aperiri nequirent. 1259, 13.

συγκληροῦν, per sortem attribuere, συμμορίᾳ ἑκάστῃ τὴν στρατιωτικὴν ναῦν. 183, 1.

σύγκλητος] συγκλήτου ἐκκλησίας συναχθείσης. 249, 12.

συγκοπανεῖν τὰς δίκας. 1299, 20.

συγκόπτειν] concidere, commulcare verberibus. 532, 26. συγκόπτων. 1151, 20.

συγκροτεῖν] δέξαν μὲν ἴσχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμασταὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου. ad artes belli disciplina usuque diuturno eruditi, assuefacti, et quasi indurati. 23, 3. συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν τὸν χορόν. cogere, congregare. 520, 11.

συγκρούειν] πάντας συνίκεσαν καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐτάραττε. 231, 12. συγκρούειν τὰς πόλεις. civitates inter se collidere inimicitiis. 282, 1.

συγκρύπτειν] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δεινὰ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα οἶδε. 23, pen. 155, 24. 419, 15. τὰ τῶν πραγμάτων δυσχερῆ τῷ λόγῳ συγκρύψαντες. 1446, 8.

συγκυλίειν τινὶ τῶν γεγενημένων. 194, 23. 579, 19.

συγχεῖν] τὰ σύμβολα συγχέων. 570, 18. ἃς οὐ πάντα συγχεῖς τἀνθρώπινα. 635, 23. αἴτιος ἦ τοῦ τὸν δεσμὸν συγχυθῆναι τόνδε. 640. 3. collato v. 16. συγχεῖ ἅλων τὴν πολιτείαν. 729, 14. ὁ βίος συγκέχυται. 777, 9.

συγχορηγός. 853, 1.

συγχωνεύειν. 615, 12.

συγχωρεῖν] ἡ τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη. 231, ult. ἂν καθαρὰ δόσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μενεῖν πιστὴ, συγχωρεῖται. *ergebet ihr euch drein, lasset ihr es gut seyn, und passiren* [*acquiesce in it, let it be, let it pass*]. probatis rationes, aut confitemini æquas et probabiles esse. 303, 23. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἐμέστῳ ὑμῶν ἦθει τις ἂν τὸ συγκεχωρικὸς. tantam modestiam, tantum pudorem et verecundiam, vel æquitatem religionis. 533, 18. συγχωρῶν τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων βουλήσει. 535, 6. συγχωρεῖν τῇ πολιτείᾳ τὰ τοιαῦτα ἐξίειν. 535, 8. οὐδενὸς γὰρ πράγματος, οὐδ' ἔργου, τοῦτο συγχωρητέον. 566, 18. συγχωρῶν τοῖς πονηροῖς. flagitiosorum protervæ frena laxare, indulgere, connivere. 922, 17. τὰ συγχωρηθέντα χρήματα ἔχουσι. tulerunt æs, in quod ab ambabus partibus concessum fuerat. 985, 23. συγχωρηθῆσα ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἡμέρα. 1042, 26. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλθίκοι εἶναι. 1287, 17.

συζῆν] φιλοπραγμοσύνη, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ φίλιππος. in qua ætatem degit et cum qua cohabitat, veluti cum conjuge, aut cum morbo quodam cognato. 13, 10. ἐὰν ταύτῃ συζῆτε [diffidentiæ puta], οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε. 71, pen. τὸν συζῆντα μεθ' ὑμῶν. 330, 2. ᾧ συζῆν τὸν λοιπὸν βίον ἀνάγκη. 363, 4.

σῦπα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων. 314, 12.

συκοφαντεῖν τὰ συμβάντα. 292, 17. ἀλλὰ τὰ Διὰ συκοφαντοῦμεν τὸ πρᾶγμα. 639, 17. ἐάν τις φωρᾷ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἐνδεῖξιν αὐτὸν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. 1325, 8. τούτοις, ἃ διάπει, συκοφαντῶν φανήσεται, Hermog. p. 364. 23. ex or. pro Corona.

συκοφάντης] εἰς τοὺς συκοφάντας ἄγειν. 264, 6. πονηρὸν, πονηρὸν ὁ συκοφάντης δεῖ καὶ βάσκανον—. 307, 22. πλὴν εἰ συκοφάντην, καὶ πονηρὸν, σπέρμα καὶ βίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, pen. συκοφάντης τοῦτ' ἔστιν, αἰτιᾶσθαι μὲν πάντα, ἐξελέγχειν δὲ μηδέν. 1309, 12. συκοφαντῶν ἔργα, οἷς, ὡς φασιν, εὖνων ἀνθρώπων ποιοῦσιν. 1444, 22. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες—. 291, 16.

συκοφαντίαν δίδωσι. locum, opportunitatem dedit, falso querendi de injuriis velut datis, quæ datæ non fuerunt, et insontes fictis criminationibus vexandi. 642, 11.

συκοφαντικὸς] οὐδέποτε δίκην, οὔτ' ἀναιδεστέραν, οὔτε συκοφαντικωτέραν, διδικασμένην. 967, 11. συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι περισάγειν. 372, 25.

σῦλαι] jus diripiendi merces, aut corpora, in quæ incurras, oblata tibi, præda de aliquo agendi, *Repressalienrecht* [*reprisals*]. ἐξελόμενοι ὅπου σῦλαι μὴ ὦσιν Ἀθηναίοις. ubi merces Atheniensium ab incolis attineri, custodiæ dari, *arrestari*, non liceat. 927, 4. ὥσπερ συλῶν διδομένων τοῖς Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. *gleich, als wenn die Phaseliten Urlaubs- und Berechtigungsbriefe erhalten hätten, auf die Athenienser Beute zu machen, oder ihre Güther überall, wo sie sie fänden, in Beschlag zu nehmen* [*just as if the Phaselites had received letters of marque to plunder the Athenians, or seize their goods wherever they found them*]. 931, 26. ἀνδρολυψίας καὶ σύλας τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας. 1232, 5. unde patet, σύλας rerum esse detentiones, ἀνδρολυψίας hominum.

σωλῆν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. eripere, quatenus id oratione fieri potest. 442, 5. τὸν θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασι. 616, 19. 756, ult. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων. 931, 21. εἰσὶν ἐνίοις τοὺς παρατεταγμένους συλῆσαι, περὶ οὓς περὶ τῶν ὅλων διαιτῶνται. 1477, 17.

συλλαβὴ] δύο συλλαβὰς προσθείς. 270, 22. ὅλος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς, μέχρι τῆς τελευταίας. 723, 4. πάντα τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑστάτης συλλαβῆς. 734, 23.

συλλαμβάνειν] succurrere, auxiliari. οὔτε χρήμασιν, οὔτε σώμασιν, οὔτ' ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ἡμῖν. 231, 27. ἃ ζητεῖται διαπράττεσθαι συλλάβωμεν αὐτῷ. adjuvemus eum. 665, 14. τὸ μὲν ὦ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοὔργον γένοιτ' ἄν. 1490, ult. Schol. Aristophanis ad Acharn. v. 205. e Midiana affert οὐχὶ συλλυψόμεθα αὐτόν.

συλλέγειν] οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων, οὐδ' ἐξ ὀλίγου χρόνου συνειλεγμένων. 131, ὁ. συνειλοχὼς ῥήματα καὶ λόγους. 328, 11. συνείλοχα ὕβρεις αὐτοῦ καὶ ἀσωτίας τοσαύτας. 522, 12. περιιόντα αὐτὸν συλλέγειν [scil. exempla similia] καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι πώποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι. 525, 23. συλλέγειν ἱράνους. 547, 11. et 19. 1249, pen. συλλέγεσθαι τὸν ξεναγόν. 775, 23. συλλέγειν μαθητάς. 938, 8. ἐπειδὰν δὲ συλλεγῶσι, congressi secum sint, καὶ μετ' ἀλλήλων γένωνται. 1267, 23. τοὺς ἔχοντας τοὺς ἐκ τῶν χεφρων — συλλέγοντας συνδεκατεῖν ἀλλήλους. 1269, 10. συνειλεγμένη ἀπὸ τούτων βίον. 1351, 9. ἄνδρα ἐργάτην καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. 1362, 10.

συλλήβδην. 1351, 13.

ἡ συλλογὴ ῥᾳδία ἦν. 522, 14.

συλλογίζεσθαι] συλλελογισμένοι ὀρθῶς. 285, 23. τοὺς καιροὺς συλλογίσονταί τις. 355, ult. συλλογίσασθαι δὲ βούλομαι τὰ κατεγραμμένα ἀφ' ἀρχῆς. 396, 26. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐωίκρινε. 1477, 20. ἐγὼ μὲν οὖν ἔχω συλλογίσασθαι. 1478, 26. ἂν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε. 1484, 23.

σύλλογος] σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποὶ ἐγίγνοντο κατὰ τὴν ἀγοράν. 378, 24.

συμβαίνει] numerus convenit, congruit, *zutreffen* [*to tally*]. 360, 5. πολλάκις συμβαίνειν καιρὸν μεγάλων εὐεργεσιῶν. 493, ult. συμβαίνει. consequitur, in conclusionibus ratiociniorum, syllogismorum. 792, 7. ἂν τι συμβῇ. si quid deliquerit, si quid ei humanum contigerit. 551, 15. ὅπως συνέβαινεν ἑκάστῳ τὰ λύτρα. ut cuique de pretio redemtionis, cum hoste, cujus in potestate esset, convenisset. 394, 13. συμβέβηκέ μοι τριηραρχία. contigit mihi necessitas trierarchata fungendi. 1154, 12.

συμβάλλειν, συμβάλλεσθαι] pecuniam alicui credere in fœnus, negotium æris mutuatitii cum ea contrahere. συμβάλλειν εἰς ἀνδράποδα συμβεβλημένον. *ein Darlehn, auf Leibeigne vorgestreckt* [*a loan advanced on slaves*]. ms in mancipia pignori data creditum. 822, 4. δίον αὐτὸν, εἰ καί τις ἄλλος ἐβούλετο εἰς ταῦτα συμβάλλειν, τοῦτον διακωλύειν. 822, 7. συμβόλαια πολλοῖς συμβεβλόντες. *ob wir gleich vielen Geld vorgeschossen haben* [*although we have advanced much money*]. 907, 5. In Medio: contribuere, conferre. τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῇ συμβαλόμενοι. 691, 16. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος. 1031, 14. τῷ πώποτ' εἰσήνεγκας; cui unquam eranum contulisti? ἃ τίνι συμβέβληκεν ἐκεῖ; aut quem ære credendo sublevasti? 1122, 26. εἰς ἐκδοσιν ἐξίου τῇ Νεαίρᾳ θυγατρὶ συμβαλέσθαι. 1368, 12. ἐὰν ἀποφεύγῃ τις, ἱκανὴν πρόῤῥησιν ὁ νόμος αὐτῇ συμβέβληται, ἂν καὶ ἀσωστιῶν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ. 1383, 26.

συμβιάζειν] ἔξω πάντα ταῦτα τὰ τῶν συμβεβιασμένα. 100, 3.

συμβιοῦν] ἐγὼ μὲν οὖν τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ. 313, 5. ἀγαθῇ γε τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς. 315, 18.

συμβόλαιον] contractus, pactum de quacunque re cum alio, negotium, *Handel, Verkehr* [*an affair, transaction, business, intercourse*]. συμβόλαια τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. 298, 3. συμβολαίων δίκας εἶναι [*das*

Handelsgerichte zu Athen spreche über Trafikzuchen [the board of trade at Athens decided on affairs of traffic]] τῶν Ἀθήναζε καὶ Ἀθήνηθεν. 882, 6. ἵνα τὰ συμξόλαια ἀφωστηρήσαιεν. *damit sie uns um unser Geld und Guth bringen [that they may deprive us of our money and goods]*. 884, 9. οὐκέτι εἶναι φασὶ πρὸς ἑαυτοὺς οὐδὲν συμξόλαιον. ullam obligationem ex titulo pacti. 907, ult. ἀπώλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμξόλαιον. *so wäre mein Vater um die Schuldforderung herum gewesen. so hätte er sein Darlehen eingebüsset [thus my father would have lost his demands. so he had lost his loan]*. 1165, 12.

σύμβολον] idem pæne, quod συμβόλαιον. σύμξολα, pacta conventa inter duas civitates maritimas, mercaturæ deditas, de jure inter cives utrinque, seu reciproce, dicendo in litibus mercatoriis. 78, 25. συμξόλων οὐδὲν δίονται Μακεδόνες πρὸς Ἀθηναίους. 79, 13. quem locum citans Thomas M. p. 819. hæc addit expositionis ergo: σύμβολα πληθυντικῶς μόνον αἱ περὶ τὰ συμβόλαια τῶν ἐμπόρων δίκαι. οὐδέποτε σύμξολα ἐκαίσαντο πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν. 79, 17. videtur ex hujus paginæ fine colligi, Philippum id egisse, ut Atheniensibus ejusmodi σύμξολα obtruderet, secundum quæ Atheniensis de Macedone querens necesse haberet litem in Macedonia prosequi; et contra Macedo, de Atheniensi querens, Athenis. quæ res, ut nimis impendiosa et dispendiosa, parum placebat Atheniensibus. Antehac, ubi quæque lis nata fuisset, ibi statim fuerat disceptata. τὰ σύμβολα συγχίσον. jus mercantile, quod nubis cum Cyzicenis est. 570, 18. b) judicium, nota, documentum. σύμβολον ποιεῖσθαι τῆς αὐτῶν σωτηρίας, ἂν ὑμῖν ὦσι φίλοι. 191, 22. tessera, facultatem judicandi dans habenti. παραλαμβάνειν ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ. 298, 7.

συμξούλεσθαι] ἐὰν καὶ τοὺς ἀκούοντας συμξουλομένους λάβω. assensu potiar auditorum. 1393, 7.

συμβουλεύειν] τοῦ συμβουλεύσοντος ὑμῖν ἔργον οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ εἰπεῖν τὰ ξέλτιστα. 108, 8. ἐν τῷ συμβουλεύειν φρονιμώτερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν. 180, 11. τὸ συμξουλεύειν, περὶ τῶν παρόντων καὶ γεγονότων προτιθέναι. 1426, 7. οὐ γὰρ ἐπιτιμᾶν τοῖς συμβουλευομένοις χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβουλεῦσαί τι καὶ πεῖσαι τῶν δεόντων. 806, 11. διὸ καὶ χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμξουλεύειν. 1466, 4. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι. 200, 16.

συμξουλίας τὰς τῶν πρέσξεων ὑπολαμβάνοντες πιστοτέρας εἶναι. 342, 23.

σύμβουλος] τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ,τι δεῖ πράττειν ἀσφαλέσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. 13, pen. εἰ βασιλεὺς παρ' αὐτὸν μὲν ὄντα σύμβουλον ποιεῖτο. 192, 12. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. 226, 4. σύμβουλος καὶ ῥήτωρ. 257, 20. σύμβουλος καὶ συναφάντης, ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν. 291, 15. τὸν λέγοντα φανῆναι δεῖ πράξεώς τινος σύμξουλον, δι' ἣν—. 1443, 1.

συμμαχεῖν καὶ προσίχειν τὸν νοῦν ἷΘέλουσιν ἅπαντες οὓς ἂν ἐρῶσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν ϑέλοντας. 42, 1. οἱ συμμαχισάμενοι τὴν Πλαταιᾶσι μάχην Ἕλλησι. 1378, 3.

αἱ συμμαχίαι τοῦτον ἴσχυσι τὸν τρόπον, ἂν καὶ φρονήσιεν ἄν τις. 61, 10. τοσαύτην πᾶξιν καὶ συμμαχίαν ἐρῶν μὲ τῆς πόλεως ἀφαιρούμενον. 232, 22.

συμμαχικὸς] τὰ συμμαχικὰ [scil. πλοῖα, pro οἱ συμμαχοι], καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιτηδεύματα, καὶ διένοιαι καὶ παρασκευαὶ καὶ ἔργα. 21, pen.

σύμμαχος] τοὺς ϑεοὺς μεγίστους ὑμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς. 153, 3. συμμάχους ἥττους ἀντὶ κρειττόνων ἐκπέσοντι ἐλπίσθαι, citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14. οἱ σύμμαχοι μὲν ταῖς φρουραῖς, ἀλλὰ τῷ αὐτὰ συμφέρειν ὑμῖν τε κἀκείνοις, ὧσιν οἰκεῖοι. 167, 26. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ ἐκτησάμεθα συμμάχους, ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολέλασιν. 174, 15. τῶν συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν ἔξειν ὁμοιοκότας νομίζετε εὐνουστάτους. 200, 17. εἰ τοιούτων συμμάχων τὸν πόλιν ἀπεστέρησαν. 207, 8. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους. 209, 9.

συμμένειν] ὅπως τὸ συνεστηκὸς τοῦτο συμμενεῖ στράτευμα. 101, 7.

συμμέμνησθέ μοι ταῦτα. *dass ihr mir das ja nicht vergesset, dass ihr mir das ja merket [that you do not forget this, that you mark this]*. 1129, 15.

συμμέτρως] συμμετρότερον τῇ τῶν ἀκουόντων δυνάμει φανήσομαι χρώμενος. 1409, 22.

συμμιγνύειν] συμμείξαι πονηροῖς ἀνθρώποις. 885, 8. οἱ τότε συμμείξαντες ἐκεῖ. in acie cum ipsis congressi. 1395, 3.

συμμορία] τὸ μὲν πρότερον εἰσφέρετε κατὰ συμμορίας. 26, 23. 172, 1. τῶν συμμοριῶν distributio proposita. 182, 19. ὁ νόμος ὁ τοῦ Περιάνδρου, καθ' ὃν αἱ συμμορίαι συνετάχθησαν. 1145, 16. εἰς τὸν συμμορίαν ὑπὲρ ἐμοῦ συντάξαντο δραχμὰς πεντακοσίας εἰσφέρειν. 815, 10. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν [soil. εἰς τὴν συμμορίαν], ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 997, 1.

συμπαιανίζειν] συνεστεφανῶτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ. 380, 27.

συμπαραγίγνεσθαι] συμπαραγενόμενος αὐτῷ δευμαζομένῳ. cum advocatus ei præsto fuisset in scrutinio, quod Regi sacrorum recens creato subeundum est.

1369, 17.

συμπαραθεῖν] neben einem herlaufen [to run on by the side of one]. currentem cursu prosequi, non pone, sed ad latus currendo. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. 52, 2.

συμπαραβάλλεσθαι. 840, 9.

συμπαρακινδυνεύειν] διδιὼς, μὴ συμπαρακινδυνεύσω διὰ τοῦτον. ne ego quoque, velut obiter, et ut accessio quædam cladis communis, una cum his perirem. 396, 6.

συμπαρασκευάζειν. 280, 18. ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρασκευάσαι. 413, 5. ὃν [scil. καιρὸν, quam opportunitatem] συμπαρασκευάσαι καθ' ὑμῶν αὐτῶν εὖ ὀφείλετε. non oportet vos ipsi adesse in comparando ipsos. 681, 22.

συμπαρατάττειν] ὡς συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis. 300, 15. μεθ' ὑμῶν συμπαραταξαμένους. 304, 10.

συμπαρατηρεῖν. 204, 19.

συμπαρεῖναι. 749, 17.

συμπείθειν, pro ἀναπείθειν. 276, 14.

συμπείμπειν τοὺς συμπλευσουμένους. 80, 15. παρὰ τῶν αὐτοῦ συμμάχων συνέπεμψε πρέσβεις. 272, 17. ὃν συνέπεμψαν ἐπὶ τὴν τράπεζαν, λαβόμενοι τὸ ἀργύριον. 1186, 27.

συμπεπεῖσθαι] συμπεπείσθαι τῆς οἰκειμένης τὸ πλεῖστον. 1399, 26.

συμπεραίνειν] τοῦτον τὸν πόλεμον συμπεπερασμένον τῶν συνεργῶν αὐτῷ. 281, 27.

συμπεριλαμβάνειν καὶ τοὺς ἑκατέρων συμμάχους. 235, 15. 239, 7. συμπεριειλημμένους ἐν ταῖς συνθήκαις. 251, 9.

συμπίνειν] συνέπινε καὶ συνεδίδυτει ἑκατέρῳ πολλῶν, ὡς ἑταίρα οὖσα. 1352, 27. 1361, 16.

συμπίπτειν] pro ἐμπίπτειν. τοῖς μετ' ὀργῆς ἐξαίφνης συμπίπτουσι πάθεσιν ἑπόμενον. 805, 24. συμπεσοῦσης αὐτῷ τῆς οἰκίας. cum corruisset. 899, 3. pro συμβαίνειν. 1406, 26.

συμπλάττειν αἰτίας. 949, 13.

συμπλεῖν] ἐγὼ δὲ συμπλέων ἐβεβλοντιζόμην πάσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχῃ. 48, 11. 80, 15. 886, 24. 914, 28. 929, 19. 1218, 10. 1231, 12.

συμπλέκειν] ἑκατὸν δ' ὅλοις πόλεμοις συμπλακῆ. 24, 10. οὐχὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. 124, 10. ἂν εὖ τις τοῖς ὀνόμασι συμπλίξας. 1335, 17.

σύμπλους. 926, 17.

συμπνεῖν] οἷς ἂν συμπνεύσωσιν ὑμῶν καὶ Θηβαῖοι. 284, 17.

συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον. 254, 24. συμπολεμεῖν τοὺς Βυζαντίους μεθ' ὑμῶν πρὸς ἐκείνους. 304, 17.

συμπολιορκεῖν χωρία. 663, 24.

συμπολιτεύεσθαι] συμπολιτευόμενοι μηδενὶ τοσαύτην ἄγομεν ἡσυχίαν. 1431, 22.

συμπονεῖν. 27, 4.

συμπόσιον] ἐξετάσομεν δὲ πρὸς τὸ τοῦ Σατύρου συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον τὸ τούτῳ ἐν Μακεδονίᾳ γενόμενον. 402, 13.

συμπότης] συμπότας ὄντας αὐτοῦ καὶ πολλῶν τοιούτων ἔργων κοινωνούς. 1267, 13.

συμπράττειν] καὶ συνέπραττον αὐτῷ. 404, 13. 419, 16. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες. 437, 11. 664, 21. ταῦτὰ ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν. 1445, 1.

συμπρεσβεύειν. 400, 11. 14. et ult.

σύμπρεσβυς. 400, 6.

σύμπτωμα] ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα. 1295, 21.

συμφέρειν] τὸ συμφέρον εἶναι τὸ σωθῆν τὴν φιλίαν. 209, 7. ὅτῳ συνεπιτύχοιεν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οἷα ἦν τοῦτον εὖνουν εἶναι τῇ πατρίδι. 294, 15. (ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρειν, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος, citat Hermogenes p. 294. ex or. pro Corona.) συμπεσόντα εἰς ταὐτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς παρελθοῦσι. 724, 10. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει. 665, 17. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἴδιά μοι φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα πραπράσκειν. 234, 25.

συμφῆσαι. 668, 14.

συμφοιτᾶν] una cum alio quopiam ludum publicum literarium frequentare. 1001, ult.

συμφορὰ] μηδένα τῶν πολιτῶν ἐν συμφορᾷ δι' ἔνδειαν περιορᾶν. 412, ult. συμφορᾷ κέχρηται, pro ἠτίμωται. ignominia notatus, capite minutus fuit. 533, 11. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων. 1122, pen. τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων τὰς συμφορὰς βεβαίους μένειν. 1480, 7. μετὰ συμφορᾶς ἑκατέρου. miserabiliter, ut homo magna calamitate perculsus. 717, 3.

συμφορεῖν] comportare, congerere, coacervare. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας. 230, 6.

σύμφορος] τὰ σύμφορα παραινέσομεν. 1160, 13.

σύμψηφος] consentiens. συμψήφους λαβόντες ἐκείνους. 206, 14.

σὺν ταύταις, ut nemo hæreditate potiatur, nisi cui placeat filiam quoque hæredem patrimonii una in matrimonio secum habere. 1067, 2.

συνάγειν] τίνας εἶχεν ἡ πόλις ἀφορμὰς καὶ ξυνάμεις, — καὶ τίνας συνήγαγεν αὐτῷ μετὰ ταῦτ' ἐπιστὰς ἐγώ. 305, 8. οἱ νόμοι συνήγαγον ὑμᾶς. 341, 12. θιάσους συναγούσης. 431, 25. συνῆκτο γὰρ αὐτῷ ἐκ τύχης τὰ πράγματα εἰς καιρὸν τοιοῦτον. 443, 8. συνῆγε τοὺς χορηγοὺς ἐπ' ἐμέ. 520, 17. βουλόμενος φθόνον τινὰ ἐμοὶ συνάγειν. 524, 2. Ὑφάλλοι τινὲς ἐσμὲν συναγμένοι. 1263, 6. τὸν συναγαγόντ' αὐτούς. qui eos in pristinam secum gratiam reconciliaverat. 1335, ult. συνῆγον αὐτοὺς οἱ ἐπιτήδειοι. reconciliabant. 1360, 6. τὸν τῶν φανιζόντων χρόνον εἰς μικρότατον συνάγοντες. 1445, 26.

συναγορεύειν τοὺς συνηλικ. 194, 22. *αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς.* 1207, ult.

συναγωνίζεσθαι] prodesse, adjuvare, secundare. *τί οὖν συναγωνίζεται αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὑμᾶς.* 231, 20. *τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος.* 233, 19. *ὡς οἰκειότατος αὐτῷ τὸν πρὸς ἐμὲ δίκην συναγωνίζεται.* 872, 20. *οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται.* 576, 7. *ἐὰν, ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν, ἐμοὶ συναγωνίσησθε.* 622, 14. *συναγωνίζεσθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς.* 1052, pen. 1053, 2. *εἰ μὴ μετὰ σοῦ καὶ σὺν συναγωνιζόμην.* 1179, 5. *ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δίκῃσι πρεσβύμασι συναγωνίζεσθαι.* 1464, 10. et 18. *τῶν τοῖς καθεστηκόσι συναγωνισμένων.* 1464, 18. *συναγωνίζεται τῷ δήμῳ τῶν δημοτικῶν ἕκαστος.* 1478, 12.

συναγωνιστὴς] *ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ σύνεργος καὶ συναγωνιστής.* qui cum Philippo communiter contendit, et communia discrimina obiit, ut ei fidem hanc apud Græcos populos adstrueret. 239, 21. 245, 18. 1059, 11. *ὁ τοιοῦτος φόβος πρεσβύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ.* 1464, 21.

συναδικεῖν, 556, 6. et 10. 915, 15. 920, 25. 1296, 8. 1300, 10.

συναίρεσθαι] *ἑτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα.* rebus gerendis alacriter et strenue et lubenter manus admovere, operamque navare. Simile ductum de onere, quod multi simul apprehensum in humeros attollunt sibique imponunt. 16, 5. *ἂν μὴ καὶ πᾶσαί τις ὑμᾶς τοὺς συναιρομένους ὄψηται.* 1443, 5. *μηδένα τῶν συμβουλευόντων ἔχειν λόγον εἰπεῖν τοιοῦτον, ὃς δυήσεται τὰ παρόντα σῶσαι, μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν συναιρομένου.* 1449, 16.

συναίτιος τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν. 246, 11. *συναίτιος οὐδενὸς εἶναι δοκῶ.* 298, 25.

συναπολουθεῖν. 1352, 10. et 25. *Sie zog mit · [she went together with].*

συναλγεῖν τῇ ψυχῇ. 321, 19.

συνάλλαγμα] commercium, negotia inter homines mutua, *Verkehr* [*commerce, intercourse*]. *ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκεν.* 766, 3. *συνάλλαγμα τοιοῦτον ποιούμενος.* 869, 22. *τῶν συναλλαγμάτων ἀφεῖμεν.* *wir haben ihn des Contractes entlassen* [*we have released him from the contracts*]. 896, 10.

συναλλάττειν] *mit iemanden umgehn verkehren* [*to have intercourse with any one*]. *τὸ μὲν [εἶδος τῶν νόμων] ἐστι, δι' οὗ χρώμεθα ἀλλήλοις καὶ συναλλάττομεν* [scil. *τὰ συμβόλαια*]. 760, 12. *συναλλάττων*, contrahens, *πρᾶγμα τοιοῦτον ἐστισῶν.* 867, 11.

συναμφότερα τοῦτο [*τὸ συμμαχικὸν πλήρωμα* puta]. hanc gemina consociata vis sociorum in bello, Philippi puta atque Olynthiorum. 22, 6.

συναπάρασθαι. 910, 17.

συναπαγαγεῖν] *τῶν νόμων ἢ προαιρουμένους, ἢ συναπαγαζομένους ἡττᾶσθαι.* 803, 24. *συναπαγαγεῖν τις ἀναγκάζοντος ἐμοῦ.* 1324, 3. *τὸ συναπαγαγεῖν τὸν παρόντα, ἃ βούλεσθε, λέγειν.* 1425, 19.

συναπαλλαγῆναι] *συναπάλασσε* [scil. una cum bonis absumtis] *καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν.* 12, 12, 1220, 2.

συναντᾶν] *συναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα.* 280, 10. et 14.

συναπωλλύναι. 907, 14.

συναπολογεῖσθαι τοῖς νόμοις. 707, 15. 749, 22. 787, 11.

συναποστέλλειν] *ὅπου μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῇ.* 53, 5.

συναποστερεῖν. 864, 16. *συναποστερῆσαί μέ τῶν πατρῴων μετ' ἐκείνου.* 872, 21.

συνάπτειν] *ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας φλεγὰς συνάψάμενος.* cum contentione jurgii atque probrorum me ad mutua verbera adegisset, sibi pugnam et manuum conflictu contraxisset. 1018, 8. *συνάψας τὸν λόγον πρὸς τὰ τῶνδε πεπραγμένα.* 1392, 21.

συναρίστειν] *συνήρισας ταῦτά μοι.* 404, 12.

συναρμόττειν, vel *συναρμόττειν*] *ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ συνεμεσμένα καλῶς.* 154, 16.

συνάρχειν. 578, 11. *δίκαι τῶν συναρχόντων ὄντων.* 762, 13. 1330, 22.

συνασκεῖν] *ὅταν ἴδητε δεινότητα — συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν ἅπαντας δεῖ.* 459, 6.

συναυξάνειν] *συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασιν.* 107, 27.

συνάχθεσθαι] *οὐκ ὀκνηλίζειν, οὐδὲ λοιδορεῖσθαι, τῷ τοιούτῳ δεῖ, ἀλλὰ συνάχθεσθαι.* 317, 21. *συναχθεσθεῖσα ἐπὶ τῇ πόλει.* 491, 10. *συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τούτου.* 1248, 14. *συνάχθεσθαι φασὶ τοῖς γεγενημένοις.* 1340, 24. *τοῖς παισὶν ὡς ἀπόξεια φάσχουσι συνάχθονται.* 1476, 5.

συνδιαιτᾶν. 400, 20. 554, 19. 1269, 12. 1352, 27. 1361, 15.

σύνδικον citat e Dem. Julius Pollux VI. 101.

συνδεῖσθαι] *καὶ ἡμεῖς συνδήμεθα, οἱ ἐκπεπτώκοτες, ἐμοῦν.* 962, 1.

συνδιαφθείρειν] argitionibus corrumpere. *ἐάν τις συνίστηται, ἢ συνδιαφθείρῃ τὴν Ἠλείαν.* 1137, 1.

συνδιαβάλλειν] *συνδιαβάλλεται οὐδὲν αἴτιος ὤν.* 1000, 2. *ἢ δι' ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλον αὐτῷ* [scil. *τῷ ἀτυχήματι*]. aut usi aliquo infortunio, ut si, e. c. oculo altero mulctarentur, non potuerunt impedire, quo minus reliqua, non indecore nata, una cum isto vitio notarentur et diffamarentur. 1404, pen.

συνδιαβαπτίζεσθαι] *οὗτοι γὰρ τούτῳ ἐπίστανται συνδιαβαπτίζεσθαι.* par pari referre, injurias alias aliis repellere. 782, 25.

simile dictum de lavantibus, quorum alii alios per jocum et risus gratia situlis aquæ mutuo in ora ingestis perfundunt. *Sich wechselsweise mit den Badegelten taufen* [*measure for measure*].

συνδιαιτητής. 898, 25. 902, 22.

συνδιαλύειν] operam sociam navare reconciliationi amicorum dissidentium inter se. 897, pen.

συνδιαμημονεύειν πειρᾶσθαι. 347, 3.

συνδιασάζειν] *συνδιασῶσαί μοι τὴν οὐσίαν.* conjunctis consiliis studiisque conservare. 840, 16.

συνδιατελεῖν] ἱστιατορίοις τοῖς ἄλλοις, *συνδιατελοῦσιν δὲ τοῖς ἔχουσιν.* perseverantem, permanentem perpetuo penes habentes. 1412, ult.

συνδιατρίβειν] *συνδιατρίψαιμι ὑμῖν οὐ πάσαις οὔσιν.* 634, 6. *συνδιατρίψας Ἰσοκράτει.* 1415, 7.

συνδικεῖν] μὴ ἐξεῖναι χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον, ἢ ἅπαξ, *συνδικῆσαι.* 503, 18. 885, 24, *συνδικῇ τῷ δούλῳ, τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν.* 1127, 1.

σύνδικον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ χειροτονησάντων ὑμῶν. 271, 23. 272, 7. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ἡμῶν σύνδικοι. 689, 6. ἔρχεται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικος, καὶ μάλισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν. 501, 22.

συνδικοῦν. 750, 11.

συνδικάσειν] actori in judicio præsto esse, ejusque causam adjuvare. 1068, ult.

συνδικῶν] νομίζω δὲ καὶ ὑμῶν *συνδικῶν.* 312, 7. 594, ult.

σύνδικος ἅμα οἱ τριήραρχοι. 564, 22.

συνεδρεύειν. 133, 6. οἱ *συνεδρεύοντες*, sunt legati Græcorum civitatum ad concilium universæ Græciæ, sive Corinthi [ut ibi loci], seu Amphictyonum Pylis. 215, 20.

συνέδριον] diebatur conventus legatorum e civitatibus universæ Græciæ Athenis perpetuo residentium. Sed p. 1324, 11. indicatur curia, ubi conveniebant curatores portus, seu tribunal rei mercatoriæ. *das Handelsgerichte* [*the court for the decision of mercantile affairs, the board of trade*]. ἐκπεσὼν ἀπὸ τοῦ *συνεδρίου.* a consistorio suo, h. e. senatu assessorum, quo utebatur Rex sacrorum. 1373, 12. paulo post: τὴν παρεδρίαν appellat. μετὰ τοῦ κοινοῦ *συνεδρίου* τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, citat Hermog. p. 281, 10. sed in loco Demosthenis, qui est p. 232, 20. aliter legitur.

σύνεδρος] οἱ σύνεδροι τῶν *συμμάχων.* 1491, 3. (Ep. 6.) καὶ κήρυκες, καὶ πρεσβεῖς, καὶ *σύνεδροι.* 747, 5.

συνεθίζειν] *σὺδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶμαι*, εἰ τὰ ζέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν *συνεθίζω.* 169, ult. 690, 12. 1422, 15.

συνειδέναι] ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ τὸ *συνειδὸς* ἑκάρχειν μοι. conscientiam unius-cujusque vestrum mihi paratam esse præsidium. 263, 18. τῷ μηδὲν αὐτῷ *συνειδότι*, δικαίῳ, εἰ, στυγῶν, πονηρὸν ἔργον δίξει ποιεῖσθαι. 351, 17. τοιαῦτα *συνειδὼς* ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀνάθαρτος οὗτος. 403, 13. ἀσθενὴς τὸ *συνειδέναι* πεπραμένοις ἑαυτοῖς τὰ πράγματα. 406, 2. οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδέν, οὐδὲ *σύνοιδα.* neque facinus ejus ullum habeo fama compertum, neque facinoris eum ullius accuso, neque conscius ipsemet ei sum malefacti. 461, 4. *συνῄδει* [pro *συνήδειν*]. conscius essem. 844, 2. *συνειδὼς* [scil. ἑαυτῷ] ἀληθῆ μὲ ἠγαλεῦντα. 1201, 23. τὸ μηδὲν ἐμαυτῷ *συνειδέναι* πῦρὰν μοι δίδωσιν, εἰς μὲν ἀφέλειαν ἀσθενὲς ὄν, εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὑπερτατον. 1471, 4. τὴν μητέρα αὐτῆς *συνειδέναι* πλησιάζουσαν αὐτῷ. 1367, 22. *συνειδὼς* pro simplici εἰδώς. 1408, 10. *σύνοιδεν* ἕκαστος [scil. ἑαυτῷ] τὰ ἐν τῇ πενίᾳ ἐπιτηδεύματα [scil. ἑαυτοῦ]. 739, 22. εἰς ἣν [patriam] τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ *σύνοιδα* [subaudi ἔχοντι]. 1472, 16.

συνεῖναι ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν. 1360, 19.

συνειπεῖν] ἃ *συνεῖπε* μὲν οὗτος. quæ eadem dixit, vel collaudavit. 434, 27.

συνείρειν λόγους σαφῶς καὶ ἀπταίστως. 328, 12.

συνεισβάλλειν] *συνεισβαλοῦσιν* ἐτοίμως. libenter et ultro una cum Philippo immigrantes in agrum vestrum arma infesta inferent. 16, 21. οὐ μέλλει. 69, 20.

συνεισφέρειν μοι τοὺς ὀφείλοντας. 1205, 9.

συνεισφέρειν τινὶ, contribuenda pecunia patrem adjuvare, quo commodius et prosperius filiam elocet. οὔτ' εἰ τισι θυγατέρας *συνεξέδοσαν.* 316, 5. τοιαῦτα οὐ *συνεισφέρει* ταύτας. nil conferet ad elocationem earum. 1124, 14.

συνεκδικεῖν λειτουργοῦν. 260, pen. 261, 24.

συνεκπλεῖν. 1187, 22.

συνεκπίνειν. conjuncta opera depopulare. 1254, 27.

συνεκπλεῖν ἐξοῦν. 1377, 21.

συνεκβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικήν. 299, 11.

συνεξαμαρτάνειν. 1407, 2.

συνεξαπατᾶν] *συνεξαπατημένων ὑμῶν.* cum universi vos decepti sitis. 202, 14. 673, 2. et 12. 1424, 5.

συνεξέρχεσθαι. 567, 22.

συνεξετάζειν] τοὺς *συνεξεταζομένους* μετὰ τούτου. cum hoc facientes, sodales ejus. 556, 16. *συνεξεταζομένους* τούτῳ τοὺς ῥήτορας ὀφεῖσθε.. 576, 12.

συνεπαινεῖν] *συνεπαινεσάντων* δὲ πάντων. 288, 6. κοινὸν ἐστιν ἴδιος τῶν πλείστων, τοὺς μὲν *συνεπαινοῦντας* ἑαυτοῖς, ἅτι ἂν πράττωσι, φιλεῖν. 1438, 9.

συνεπαορθοῦν. 140, 14.

συνεπιμελεῖσθαι. 1168, 17. 1196, 1.

συνεπιπλεῖν] adesse ipsi in navi, qua vehatur imperator. 1224, 27.

συνεπισπᾶσθαι] μὲν τότε τούτοις *συνεπι-*

συλᾶσθαι μὲ τὸν μηδὲν ἀδικοῦντα. una cum sontibus me quoque insontem in ruinam trahetis. 411, 4.
συναστρατεύειν. 61, 10.
συναπίτροπος. 818, 2. et 20.
συναργεῖν διδόντες ἑαυτοὺς τοῖς συμφέρουσις. 799, 11.
συναρμία] sodalitium, contentio duorum pluriumve, quibus communis est causa, commoda privata in fraudem aliorum modis omnibus quærendi et secundandi. *geheime Practiken, zum Vortheile des Complots, und zum Schaden der allgemeinen Gesellschaft* [*secret practices for the advantage of conspiracy, and to the detriment of society at large*]. 1285, 16.
συναρχὰς] συναρχοὺς ἔξειν τῆς ἑαυτοῦ πλουσίας. 68, 27. ὁ δὲ ταύτης τῆς φύσεως αὐτῷ συναρχὰς καὶ συναγωνιστὰς. 239. 21. συναρχὰς καὶ κοινωνὸς αὐτοῦ. 884, 2. 886, 21.
συνάρχεσθαι] coire in amicitiam mutuam causamque communem facere. 231, 18. συναρχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 532, 8.
σύνεσιν καὶ παιδιὰν ἐπαλούμενον. 269, 23. ἀρετῆς ἄσκησις ἀρχὴ ἡ σύνεσις. 1394, 4. τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ. 1398, 23. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῇ πάλλει. 1401, 6. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδιᾷ πάντων προέχειν δοκοῦντα. 1477, 11.
Synesis] figura grammatica. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si pauperes facti sint, subaudi ἀσῖῶσι] καὶ τὰς ἐλλείψεις προσέταττε φυσιοῦσθαι — nam profecto φυσιοῦσθαι ad ἀτυχίας referri nequit. 1100, 7.
συνεστιᾶσθαι. 400, 25.
συνευωχεῖν. 105, 23, et 26.
συνεφορῶν τινὶ χρημάτων. opes alicui largiri, vel suppeditare. 94, 21. συνεφορῆσαι τριάκοντα μνᾶς ἰδίᾳ τοῦ μου. praestare, unde corrogare, vel extendere. *ihm verschaffen* [*to furnish him with*]. 894, 10. συνεφοῆσαντας ταῦτα. qui tibi hæc corrogarunt, vel comparaverunt, procuraverunt, vias complanarunt pecuniam extundendi. 980, pen. συνεφορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῆει τὴν ἀρχήν. *der die beym Antritte des Amtes vorfallenden Unkosten aufgebracht und vorgelschassen hat* [*who had raised and advanced the expenses occurring upon the entrance into office*]. 1369, 18.
συνήχεσθαι. 381, 14. ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, ἐμοὶ δὲ συνήχεσθαι. 471, 22.
συνήχεια] continens, sine remissione contentio. 301, 14.
συνίσχειν] continere, et quasi vincire, ne dilabatur. συνίσχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. non permittere, ut discedat. 108, ult. ὅταν ὑπ' εἰρήνης τὰ πράγματα [opes reip. copiæ militares et socii] συνίσχηται. *die Macht beysammen bleibt und nicht zerfällt* [*the force remains together and does not fall to pieces*]. 154, 7. συνίσχειν τὴν πόλιν. in concordia continere. 437, 2. τὴν πολιτείαν. 700, 15. ὅσοις κακοῖς καὶ πράγμασι συνίσχεσθαι. constrictus, captus essem. 396, 23. ὅπως μηκέτι πλέον χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνίσχωμεν. 1472, 18. ἅμα ἀδοξίᾳ καὶ ἀνορίᾳ καὶ φόβῳ συνίσχομαι, [pro συνεχόμεθα]. 1484, 23.
συνοχὴς] συνοχεῖ παρασκευῆ καὶ δυνάμει πολεμεῖν. ab apparatu belli nunquam cessare, et bellum gerere copiis perpetuis, nunquam dimittendis. 49, 2. οἱ συνοχεῖς οἶδε παραζευγύμενοι σφίσιν. 1460, ult. τετειχισμένην ὅλως καὶ πολέμῳ συνοχεῖ. 367, 19.
συνοχῶς] φυλάττει ἀσυκῆ ὑμεῖς ἐστὲ μεστὰ τοῦ συνοχῶς λέγοντος. 1328, 6. συνοχῶς συνηροῖ. 1329, 11.
συνηγορεῖν τινὶ ἐπὶ μισθῷ. 1232, pen. ὑπὲρ τοῦ δικαίου. 1233, 18.
συνηγορία, est titulus partis illius in oratione in Neæram, quam Apollodorus, Theomnesto genero suo succenturiatam veniens, recitat a p. 1350. 9. ad finem orationis usque.
συνήγορος τῶν νόμων, οὓς χειροτονῆτε. 711, 18. creabantur advocati legum priscarum, qui auctoritatem earum orationo tuentes intercederent, ne abrogarentur. συνήγορος ἐν λαμβάνῃ τὰ χρήματα ἐπὶ ταῖς δικαίαις ταῖς ἰδίαις, ἢ ταῖς δημοσίαις. 1137, 4. συνήγορόν μοι κελεῦσαι καλέσαι τῷ ἀγῶνι τούτῳ Ἀπολλόδωρον. 1349, pen.
συνήθεσθαι. 519, 10. 579, 19.
συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμποιῆσαι. 342, 10. συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 1397, 13. τῆς τῶν οἰκειοτάτων συνηθείας ἀποστερηθῆναι. 1467, 19.
συνήλιξ] ἃ συνήλικα ταῖς φύσεσιν ἁπάσαις ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 808, ult.
συνθεωρεῖν. 808, 3.
συνθήκη] εἰσὶ συνθῆναι ἀνταῖς τοῖς Ἕλλησι πρὸς βασιλέα. 199, 9. συνθῆναι φιλίας. 251, 10. συνθέσεις πολὺν. compactum. 774, 21.
συνθύειν] φύτευον συνέθυε καὶ συνεφραίνετο τοῖς πολλοῖς. 300, 24. συνθύειν τοῦτον μετ' ἐμοῦ. 1313, 26.
συνιδεῖν] considerare, expendere, ad animum revocare, item intelligere, perspicere. 17, 7. διὰ δὲ καὶ δυναμένη φύσιν μικρὸν παιδίον συνιδεῖν. 1351, 6.
συνίημι τινὶ εἰς ταὐτόν. 593, 16. ἐπὶ καταλύσει δήμου συνιὼν ἀλλᾷ, subaudi ἄλλοις. 745, 15.
συνιστῶς] οἱ συνιστῶς. 558, 23.
συνίσημι] συνίσασιν ἑαυτοῖς δυνατὸν σασι. 739, 19.
συνιστάναι et συνίστασθαι] a) constare, corpus unum, integrum, perfectum, secum consentiens esse et permanere. ὅταν ὑπ' εἰρήνης τὰ πράγματ' συστῇ. 20,

22. ἕως ἔτι συνίστανται τὰ πράγματα. 74, 6. μᾶλλον τὰ συσταθέντα βεβαίως. conciliata, unita, in concordiam coagulata. 154, 9. δύναμις συνεστηυῖα. copiæ constantes, militia perpetua, quæ non dissolvitur, non dimittitur. 92, 23. στράτευμα συνεστηός. 93, ult. τῶν ἰδίων καὶ συστατέων ἑστίρων ἀπαλλαγήσεσθε. 605, 3. ubi sunt oratores, aut perpetui, *die ewigen Redner, die nie abgedankt werden* [*perpetual orators, who are never dismissed*], aut inter se conspirati et colludentes. b) conflare, contrahere, conscisscere, inde συστῆναι, coire, coalescere, fieri, exsistere, conflari. τοῦ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου. 230, 27. συστῆσαι ἐφ' ἡμᾶς τὸν πόλεμον. 191, 13. συνιστάμενον [sensim consurgens et coalescens] καὶ φύμενον παιδίον. 245, 24. c) συνίστασθαι, συνιστᾶναι, conspirare, de factione sceleratorum in perniciem proborum congressa et conjurata. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ Πειραιεῖ συνεστικότων. 885, 2. συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπιδος. *er versteht sich, er beredet sich mit dem Lampide* [*he plays booty, conspires, with Lampis*]. 917, 13. 978, 6: 980, 19. συνιστάμενος ἐπὶ ταῖς δίκαις. adjungens te factionibus, globis improborum, aut contrahens ad te, conscribens, factiones, in canais forensibus. 1136, 26. 1137, 1. ἑταιρίαν συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο. 1302, 25. d) hortari. συνίστασε τὸν Ασπρήτην. Leocratem hortatus fuerit, ut illud æs mihi debitum olim aliquando dilueret. 1029, 26. ἀκούοντας συστάντος ἀποδοῦναι. audientes ex eo, cum hortaretur eos, ut operam darent, ut hoc æs mihi debitum redderetur. 1032, 27. e) commendare, præsentare, præsentem exhibere, coram adducere, demonstrare, qui sit, et collaudare verbis, atque de meliore nota, ut hominem sibi bene notum et carum, alteri commendare. συστήσας Φιλώνδαν. 1191, 27. utrumque usurpat Demosthenes, tam τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συνίστησας Φιλώνδᾳ, p. 1196, 3. quam τῷ πατρὶ τῷ ἐμαυτοῦ συνίστησας τὸν Φιλώνδαν, p. 1196, 12. et profecto perinde est. proprie nil aliud significat, *quam alterum ad latus alterius collocasti*. alterum ad alterum adduxisti. δεῖξαι δ' αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συστῆσαι ὡρσίταξε τῷ Ἀρχβιάδῃ. 1236, 25. 1237, 6. 1238, 2. συσταθῆναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ Λύκωνος. hunc ad patrem meum esse a Lycone adductum, et Lyconem patri factum esse auctorem, ut huic æs persolveretur. 1241, 7. f) intendere, accendere pretia, ut frumenti. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. quasi clandestinis colloquiis et pactis cum aliis dardanariis initis *constituens* certum modum pretio frumenti, intra quem modum spondent se non esse venditaros annonas. 1285, 6.

συμαχμαχεῖν. 1377, 18.

συμαμβετῶν. 708, pen.

σύνοδος] congressus partium litigantium apud arbitrum. ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ διαιτητῇ. 1266, 4.

συνοικεῖν γυναικὶ μὴ ἐξίστω ἑλάττι μοιχὸν [scil. ἐπ' αὐτῇ], ἐὰν δὲ συνοικῇ, ἄτιμος ἔστω. 1374, 22. τὸ συνοικεῖν τοῦτ' ἐστὶν, ἐάν τις παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ εἰς τοὺς φράτερας — τοὺς υἱεῖς. 1386, 16.

συνοικία] ἐπὶ γῇ [fundis] καὶ συνοικίαις [insulis, ædibus elocatitiis in urbe] δεδαπανῆς. 946, 7. ἐκ τίνος τρόπου πεπτῆσθαι λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὸν διαθήκην ἔχει. 955, 11. συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν. 1110, 12.

συνοικίζειν] οὕτως Χαλκιδέων εἰς ἓν συνῳκισμένων. unum in oppidum compulsis, vel coalitis. 425, 18. Theseus homines tum in Attica ruratim degentes, dispersos, συνῴκισε, deduxit intra una Athenarum mœnia, ibique unum intra orbem cohabitare jussit, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 17.

συνομόνναι] συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες. 1052, 4. συνόμοσαν ἀλλήλοις. 1062, 5. συνώμοσεν ἐπ' ἐμοί. 1319, 1.

συνομολογεῖν. 1059, 10.

συνορᾶν] συνεωρᾶτέ τοῦτον ἡγοῦμαι καὶ λελογίσθαι παρ' ἑαυτῷ. 1122, 17.

συνοργίζεσθαι] συνοργισθεὶς [scil. ἐμοὶ] ὁ δῆμος. universus populus mihi iratus. 516, 7. 547, 6.

συνουσία] ἀγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας. 1371, 24.

σύνταξις] μίαν σύνταξιν εἶναι τὸν τοῦ τε λαμβάνειν, καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. 14, 27. *Reglement, Einrichtung, Verfassung, Repartition* [*a regulation, order, constitution, division*], latereulus quasi, vel ordo sive munium præstandorum, rerum agendarum, sive pensionum pecuniarum, tam earum, quæ conferendæ, quam quæ accipiendæ sunt. 168, 22. coordinatio, redactio in formam corporis, vel collegii. 182, 25. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἀπάντων. 38, 2. σύνταξιν καταστενάζειν τῇ πόλει. comparare reip. contributionem pecuniariam e sociis. 60, 11. οὔτε τὰς συντάξεις [stipendia, pacta condicta] Διοπείθει δίδομεν. 95, 8. et 20. summa vectigalium, vel tributorum cuique præscripta. χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα. 305, 16. universe et proprie est pactum, conditum, conditio, de qua inter duos pluresve συντίτακται, convenit. ψήφισμα περὶ τῆς συντάξεως, ὃ Θουκυδίδης εἶπε,

1334, 12.

συνταράττειν πάντα τὰ πράγματα, ἵνα ὃ βούλει γένηται. 714, 26. συνταράττεται πᾶς ὁ τῆς πόλεως κόσμος. 775, 18. ἵνα μὴ πάντα ἅμα συνταράξας λέγω. 1277, 25. διὰ τὴν τοῦ σώματος ῥᾳθυμίαν, ἅπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν. 1404, 25.

συντάττειν] ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀναδέκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι — dass wir uns sollen schätzen, taxiren, quotisiren lassen [that we should allow ourselves to be rated, be taxed, pay our quota]. 167, 7. φημὶ δεῖν ἡμᾶς συνταχθῆναι. sic necessarium hoc facta esse, ut patiamur nobis imponi contributiones pecuniarias. 168, 21. τὰ μὲν σώματα οὕτω φημὶ δεῖν συντετάχθαι. 182, 24. ἵνα ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα ᾖ συντεταγμένα. 183, 6. πάντα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ. condicta et constituta fuerant ante cum imperatore classis, eique injuncta et mandata. 251, 11. συντάττεσθαι. condicere, decidere, inter se, depecisci. 344, ult. 708, 18. συντεταγμένοι μεθ' ὅπλων μόνοι τῶν ἄλλων πολιτῶν. 585, 27. συνετάξαντο [pacti sunt, decideruntque, vel receperunt, sponponderunt pro me in aerarium illaturos] κατὰ τὰς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν. 815, 11. συντάττεσθαι εἰσφορὰν πρὸς τὸν συμμορίαν. 838, 9. τίχνην δ' ἀκούσεσθε τοῦ σοφοῦ τοῦ ταῦτα πάντα συντεταχότος. qui istas fraudes omnes tam subtiliter atque nequiter commentus et commachinatus est, compegit atque construxit. 888, 26. πραγματεύεται πάντα κατὰ τῆς πόλεως συντάττων. componens, fabre construens. 70, 3. προσεβοήθουν, accurrebant raptim, καὶ συντάττοντο, et ipsi semet in aciem atque ordines coordinabant, consistebant ordinatim. 1378, 27.

συντείνειν] ἦν, εἰς ὃ πάντα συντείνει. 145, 23. ἄλλα πολλά, εἰς ταὐτὸ δὲ πάντα συντείνοντα. eodem contendentia. 299, 17.

συντέλεια] ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν. 261, 24. χρημάτων ὅσων ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστην ἐποίησα συντέλειαν. contributionem. 306, 18. εἰς συντέλειαν ἄγειν τὰς λειτουργίας. munia publica reducere ad comparationem, h. e. jubere, ut bini, terniove, quibus singulis minus in fortunis sit, quam ut fungendis muniis sint pares, coeant in unum quasi corpus, pecuniasque in commune conferant, facultatibus cujusque suis pares, quo sic tandem ludis edendis pares fiant. 463, 24. οἷς ἐλάττων οὐσία ἐστὶ τῶν δέκα ταλάντων, quibus singulis minus, quam dena talenta, in fortunis sunt, εἰς συντέλειαν συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα, ita in collegia congregatis et comparatis, ut singula quæque ista collegia conficiant dena talenta. 962, 6.

συντελεῖν] conficere. τὴν δωτίνην ἐξήκοντα τάλαντα συντελῆ. 183, 13, et 15. φιλοτιμουμένων τοῦτο συντελεσθῆναι. ad effectum perduci. 251, 15. συντελεῖν δίκην κατά τινος. 277, 16. ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον. contribuunt ad belli necessitates per illas sic dictas εἰσφοράς, quas dependunt. 465, 23. de artifice opus locatum perfectum et absolutum exhibente. 522, 4. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ. ibi pertinet, vel refertur ad τὸ τέλος, h. e. ad ordinem spuriorum. 691, 18.

συντελὴς] πόλιν ἐς αὐτοὺς συντελῆ ποιῆν. ad ditionem suam pertinentem, ad forum suum redeuntem. 198, 15. δυεῖν ἐφόρων τριήραρχος ὁ τῆς μιᾶς ἵππος καὶ δίμοιρος πρὸς τὸν συντελῆ. der vorher selb sechszehender mit steuerte bey einem einzigen Kriegschiffe [who had before contributed only a sixteenth to a single ship of war]. 261, 3. χιλίους καὶ διακοσίους πεντήκοντα συντελεῖς. contributores, æra conferentes ad sustentandam classem Atticam. 564, pen.

συντιθέναι] πρᾶγμα εὖ συντιθὲν ἔλεσθε. 275, 26. συντιθέναι λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους. 277, 6. συντιθεὶς ψευδεῖς αἰτίας. 778, 22. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον, καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. 819, 2. οὐκ ἂν τίμημα συνθείς. non singula quæque capita in unam summam generalem consummans. 853, 19.

συντιμᾶν] συντιμήσαντο ὑπὲρ ἐμοῦ ταύτην τὴν εἰσοδον. curarunt sibi a censoribus hunc censum scribi meo nomine de universis meis fortunis dependendum, eumque dependsuros receperunt. 815, 19. 836, 26. συντιμᾶσθαι τὰ περὶ τὸν σῖτον. pretium specierum annonariarum increvit. das Getrayde ist aufgeschlagen [corn has risen]. 1285, 15.

συντιτραίνειν ὄρυγα. perforato montis latere e cuniculo suo metallico in cuniculum alterius proxime assitum penetrare. 977, 22.

συντρέχειν] ὅτι εἰς ταὐτὸ τὸ δίκαιον ἅμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον συνδεδέμεθα. 214, 7.

συντρίβειν] ἀλλὰ ποῦ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα. ubinam tandem offenditur? woran stösset es sich? wo ist der Haaken? [where is the stumbling-block? where's the rub?] 142, 22. Simile ductum de curribus in stadio currentibus, ad metam adhærentibus, aut inter sese implicatis eoque confractis. συσπάντων αὐτῶν τῶν σκευῶν, ἢ καὶ ὅλως συντριβέντων. 293, 5. τὸν λάκκον συντρίψας. 845, 18.

συντριήραρχος. 566, 24. 1145, 23. 1162, pen. 1218, 15.

συντυγχάνειν. 439, 3. οὔτε φοβούμενος, εἴτ' εἰ φίλος, εἴτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ συντυγχ-

ται. 585, 12.

συνοικεῖσθαι] εἰ δὲ μὴ γῦν συνοικοῦσιν γαμετῆς. 175, 11. γῦν ἵνα συνώσιν πᾶλιν πάντων ὑμῶν τῶν ἐν τῇ διαστροφῇ. 689, 23.

συρίττειν] ἐξέσιττες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. 315, 11. 586, 16.

Σύρος] nomen servile. εἰ γὰρ Σύρος, ἢ Μάνης, ἢ τις ἕκαστος τούτων [scil. τῶν δούλων παλεῖται], οὗτος δὲ Φορμίων. 1127, 5.

συσκευάζειν] συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους ὑφ' ὑμᾶς. convasat, consarcinat, id est comportat, cogit, conscribit, corradit et armat adversus vos. 91, 9. et 20. τίνος ἕνεκα ταῦτα συνεσκευάσθω. 275, 24. στεφάνου καὶ ἐκείνου κατηγόρων τῶν ἔπειτα συνεσκευασμένων. 319, 3. εἰς ἃ ἅπαντα ταῦτα φέροντα συνεσκεύασαν οὗτοι. 358, 14. πᾶσα ἡ δυνάμει καὶ τύχῃ συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας ὀλίθρου. 365, 5. συσκευάζεσθαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον βοῶν φίλιππον. 438, 13. ἀλλὰ πράγματα συσκευάσας. quantis fraudibus consutis, consarcinatis, h. e. callide constructis. 764, 7. τύλμαν καὶ πρωγὴν καὶ ψευδεῖς αἰτίας καὶ ἀναισχυντίαν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα συνεσκευασμένα. habentes secum et afferentes, veluti milites in castra secum afferunt, ista omnia tanquam unam in sarcinam constricta et constipata. 772, 11. ἀθλίημα τοιοῦτον μετ' ἐκείνου συνεσκεύασεν. 883, 7. συνεσκευασμένη αὐτῷ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. cum supellectilem domus universam compilasset atque convasasset, furtoque avertisset. 1356, 27.

συσκευωρεῖσθαι] moliri, machinari cum alio, clandestina, suspecta, mala, portentosa, vel etiam minuta, vilia agitare. καὶ τἄλλα συνεσκευωρεῖ. 313, 15.

συσκιάζειν] εἰ σὐκαρᾶλαι δικαὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσει —. 23, pen. 155, 24.

συσπερᾶζειν] ἐκτυδὲ θάττον συνεσπέρασεν. impersonaliter. tenebræ ingruissent. 1257, pen.

συσσίδια. 400, 21.

συσσημαίνεσθαι] una cum aliis subscribere nomen suum tabulis, addito sigillo. vel tabelas obsignandas curare. 928, 3. τί δὲ συνεσημήνατο πᾶλιν τὰ μεθὺν ὑγιὲς ἔχοντα. 1034, pen.

συσσιτεῖν. 401, 1.

σύσσιτος] κατῇ πάντες οἱ σύσσιτοι, commensales, προσῳδόκητος. 1257, 22.

σύσσιτος] collegium, sodalitium, satellitium, improborum. τὰς ἑαυτῶν συστάσεις πωμοτέρας τῶν νόμων ἀξιοῦν εἶναι. 1122, 5.

συστέλλειν ἁμαρτήματα εἰς ἐλάχιστον. 309, 2.

συστεφανοῦσθαι] συνεστεφανῦτο καὶ συνεπαίρζε φιλίππῳ. 380, 27.

συστρατεύειν] τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ. 68, 22.

συστρατηγεῖν. 401, 2.

συστρέφειν] συνεστραφότες δ' ἀνθρωποι πολλοὶ. conspirati, conglobati. 126, 13. 677, 8.

συχνὸς] συχναὶ τούτοις ἦσαν ἡμέραι ἐπιδημοῦσι. jam diu commorabantur Athenis. 932, 27. χρόνος διετρίβετο συχνός. 1013, 7. συχνὰς δεξαμενὰς μεθ' αὑτῆς τρέφουσα. 1023, 11. ἡ δαπανὴ συχνή. der Ausgaben war viel. es ging täglich in der Haushaltung viel drauf [the expenses were great. much daily went in housekeeping]. sumtus in rem famil. faciendi spissi et crebri erant. 1359, 9. τούτῳν ὄντα ἐμοῦ, καὶ συχνῷ, id est, πολλῷ. um ein vieles [by much]. 1002, 23. συχνῆς δὲ πάνυ πραγματείας περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης. 1242, 2.

σφαγεῖς] μὴ ἐκτυρῆσαι τοῖς σφαγεῦσι [scil. τῶν Φιλιατῶν]. 175, 27.

σφαγὰ] τὰς ἐν Ἠλιδι σφαγὰς ποιεῖσθαι. 424, 22. ὅταν ὑπὲρ πολιτείας καὶ σφαγῶν καὶ δήμου καταλύσεως ὑγρᾷ ὦσι. 1450, 14.

σφᾶς αὐτοὺς ἕδοσαν τοῖς πολίταις ὑπὲρ τῆς χώρας. 1398, 6.

σφαλερὸς] σύμμαχοι σφαλεροί. infidi. 11, 3. σφαλερωτέρων [scil. τῶν δυνατῶν] αὐτῷ ποιεῖται. 154, 22.

σφάλλειν] σφαλέντος τούτου ἀπόλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. wäre es mit ihm schlimm abgelaufen, so hätte mein Vater seine ganze Schuldforderung eingebüsset [if things had gone badly with him, my father would have lost his whole demand]. 1185, 11.

σφενδονίτης] ἐν σφενδονίτου καὶ ψιλοῦ μέρει. 668, 24.

σφετερίζεσθαι] ὁ τὸν Εὔβουλον σφετερίζόμενος. 248, 12.

σφοδρὸς] ἐν τέσσι οἷν σφοδρὸν τὸν πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα εἶναι δεῖ. 318, 25.

σφυρὰ] θαυμάσιον καθάπαξ μέχρι τῶν σφυρῶν. 442, 15.

σχεδὸν εἴρηκα [sabandi πάντα], ἃ νομίζω συμφέρειν. 38, 27.

σχεῖν, vel σχίσθαι, vel ἴσχειν] inhibere, cohibere. εἰ μὲ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχέσετε. 428, 22.

σχίσις] ἐν τοιαύτῃ τοῦ ζῆν σχίσει διάγει. 1122, 15.

σχοτλιάζειν] ingeminare illud sævientis et indignantis, ὦ σχέτλιε. ἀγανακτοῦντος ἐμοῦ καὶ σχοτλιάζοντος ἐπὶ τῇ τύλμῃ. 913, 9. σχοτλιάζων καὶ δυσκαθόν. 1023, pen. σχοτλιάζων πεῖρᾶι. 1331, 6.

σχέτλιος] καὶ ταῦθ' ὁ σχέτλιος οὗτος καὶ ἀναιδὴς ἐτόλμα λέγειν. 346, 1. σχέτλιοι καὶ δεινόν. 504, pen. τούτου γένοιτ' ἂν τις σχετλιώτερος ἀνθρώπου. 874, 15. τῷ σχετλιωτάτῳ πάντων ἀνθρώπων. 842, 1.

σχῆμα] πολλὰ ποιούμενον ἀν' ὁ τύπτων, ὅν ὁ παθὼν ἵνα οὐ' ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῇ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537,

27. εἰς ὑπερῴτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελάλυθε. 690, 21. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τρόπου. 1122, 22.
σχοινίον] σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριήρης. 1145, 7.
σχολάζειν] ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀσχολεῖν. 38, 20. ἐσχόλασαν ἐπὶ τούτῳ πάντα τὸν βίον. 594, 16.
σχολαίος] ὁ μὲν Ὄαττον, ὁ δὲ σχολαίτερον. tardius, aut segnius. 585, 10.
σώζειν] ἂν μὲν γὰρ, ὅσα ἂν τις λάβῃ, καὶ σώσῃ. tueatur et conservet. 12, 10. τὰ παραμένα σωθέντα. recuperabuntur. 57, 22. 90, pen. τοὺς παρ' ἐκείνων φεύγοντας σώζομεν. recipimus urbe nostra tutosque præstamus ab injuriis. 61, 27. et ult. τῇ πόλει δ' ὑμῶν οἱ Ἕλληνες ἧς ἥδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι. 151, 3. σώζειν καιρόν. recuperare, revocare opportunitatem omissam. 343, 4. κἀν ἄλλος τις ἐκ' αὐτὰ ᾖ βουλόμενος σώζειν, recuperare, ὑμᾶς καλύσειν. 385, 19. τὸν μὲν χόρτον ἔσωσε τῇ πόλει. recuperavit. 420, 26. ἀληθῆ εἶναι τὸν λόγον ἡγεῖμαι καὶ βούλεμαι, ὅτι οἱ θεοὶ σώζουσι τὴν πόλιν ὑμῶν. 423, 11. μή μοι σωζέσθω ὃν ἐὰν ὁ δεῖνα βούληται [scil. σώζεσθαι], ἀλλ' ὃν ἂν τὰ πεπραγμένα σώζῃ. 436, 8. τοῦτό τε σώσετε. hoc, quod nunc in discrimine pereundi est, salvum conservabitis et tuebimini. vel re adhuc salva, nondum peracta, intercedendo, inhibebitis negotium periculosum, damnosum, salutem reip. in tuto collocabitis negotium hoc eripientes iis, qui id agitant, modisque contendunt omnibus, ut id effectui dent. 622, 15. πάντα τὰ σφέτερ' αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν, τῇ ναυμαχίᾳ νικήσαντες, ἔσωσαν. recuperarunt, aut salva conservarunt. 597, 15. τοῦτό γ' ἐστὶ σῶσαι. hoc saltim, corpus puta, licet ipsis salvum, illæsum, haud vitiatum, dedecore nullo affectum, conservare. 610, 6. οὐδὲν ἔστω, ὅστις ἀσεστιρεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὅστις ἂν ἑαυτὸν οἴηται κρίνειν. 609, 5. σωθείσης τῆς νεὼς ἀποδοθῆναι τὰ χρήματα. ut res debitum tum solvatur, ubi navis salva cum mercibus in portum pervenerit. 883, 17. σεσωκὼς τὸ σῶμα. consecutus hoc, ut vitam salvam et corpus integrum conservares. 1126, 8. σώζηται ἡ δεηθὲ τοῖς ἐκτιγιγνομένοις [memoria puta civitatis tributæ]. 1381, 11. τῇ μὲν [prudentia] δοκιμάζεται τὸ φρονεῖν, τῇ δὲ [fortitudine] σώζεται. obtinetur. *man erhält, gewinnet es, und behauptet es auch, und verliehrt es nicht aus dem Gesichte* [one gets, gains it, and also maintains it, and does not lose sight of it]. 1394, 6. καίτοι καλοῦ ὄντος τοῦ νικᾶν, πολὺ κάλλιον καὶ ἀσφαλεστέρον εἶναι ἐδόκει τὸ σωθῆναι. 1409, ult. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε, τὸ αἷμα ἀνοχωρῆσαν. jam vero me periculo ereptum, salvum servavit hoc, sanguinis puta fluxus. 1260, pen. τὸν δὲ σώζοντα [scil. ὁμολογίαν] οὐ συγχωρήσουσιν. pactum reip. conducens et salutare. 216, 26. opponitur enim τῇ κατὰ τῆς πόλεως ὁμολογίᾳ. Num significet σώζειν abigere, arcere, propulsare? τοὺς μὲν [fures puta] ἐστὶ σώζειν, φοβεῖσθαι τῶν εἴσω πατασπόσαντας. 1342, 17.
σῶμα] τοῖς δούλοις ἀφλοτον τῶν ἀδικημάτων τὸ σῶμα ὑπεύθυνόν ἐστιν· corpus luere debet: *man hält sich an ihre Person. sie müssen dafür an und mit dem Leibe büssen* [their persons are liable. they must pay for it in and with their persons]: τοῖς δ' ἐλευθέροις, ἢν τὰ μέγιστα τύχωσιν ἀδικοῦντες, τοῦτό γε [scil. corpus] ἐστὶ σῶσαι. 610, 6. recurrit p. 752, 13. eadem sententia, sed pro postremis ibi est τοῦτο ὅσουτινοσοῦν πολλάκις. ἀπώλεσε πλὴν ἢ τριακόσια σώματα ἐλεεῖσθαι. capita, individua. 910, 13. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δοῦ' ἄγαγε. 480, 10. τὸ τρίτον μέρος ἐτιμῶσθαι τοῦ σώματος. 1231, 22. τῷ σώματι ἐργάζεσθαι. corpore quæstum facere, sive meretricium, sive bajulando. 1351, 21.
σῶς] pro σῶος, item pro σάος in sotus. pl. σῶς τε εἶναι καὶ ἡρωτῆθ τῶν ἄλλων. ἀλλὰ σῶς μὲν εἶναι ἅπαντες ἂν βούλοιντο, ἵνπά γε ἑαυτῶν. 61, 13. 93, 24. 364, 25. 500, 20. ἢν σάον ὑπάρχειν ἅπασι δῆ. 572, 8. ἐπειδὴ Ζαβαίας ἠγήσατο σῶς [id est, σῶος] εἶναι. 663, 20. σῶα [τὰ σαθέ] γένηται τῇ πόλει. restituerentur, recuperarentur. *dass der Staat nicht drum käme, sondern sie wiederbekäme* [that the State should not be deprived of them, but recover them]. 1145, 9. ἐν ᾧ τὰ ὑμέτερα ἔνι σῶα. 1231, 4.
σωτὴρ Ἀσκλῆπιον. 1072, 18.
σωτηρία] δικαίου πολίτου κρίνω τὸν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λόγῳ χάριτος αἱρεῖσθαι. 34, 15. ναυλίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἐς σωτηρίαν διασεῖμεν ἀλλ'—. 146, 11. φαὸν τῆς σωτηρίας πλῆρη φέροντα τῇ πατρίδι. 776, 9. σωτηρία ἔστω [scil. τοῖς ἐκτεθέντοις] τῶν ὑπονοεμένων. qui oppignerarunt, his salva sunto bona oppignerata, atque libera ab omni creditorum in ea prætensione. *soll den Pfandgebern ihr verpfändetes Guth unverkümmert sein, und zurück gegeben werden* [mortgaged property shall be unsequestered to the mortgagers and restored to them]. 927, 8. σωτηρίαν μόνην ὁρῶν τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασιν. 954, 2. περιόντες, exspectantes, prætolantes, τὴν ἐλπὶς σωτηρίαν, domum remigrandi opportunitatem. 1211, 17. σωτηρία. salvus e peregrino solo et ex hostibus atque captivitate domum

reditus. 1304, 21. παρεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας εἰς τὴν σωτηρίαν. hortabantur ad studium fortunas suas eorporaque salva tuendi. 1594, 9.

σωφρονῶν] ὅταν βελτίστῃ τῇ παρούσῃ τύχῃ χρῶνται, τότε πλεῖστ' ἂν σωφρονεῖν περὶ τὸ σωφρονεῖν ἔχειν. 1451, 4.

σωφρονίζειν λέγουσι τὰς γε συμφοράς. 798, 7.

σωφρονιστῆς] οὐ γὰρ οὕτω καλῶς γένοισθε τῇ πόλει, ὥστ' Ἀφοβήτου καὶ Αἰσχίνου σωφρονιστῶν δεῖσθαι τοὺς νεωτέρους. 433, 3.

σωφρόνως τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὁμιλεῖν. 1402, 25.

σωφροσύνη] κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνη δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς. 1403, 25.

T.

ταμία] ταμίας πολλῶν ὁμολογοῦμεν. 1308, 5. εἰ δὲ πλούσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν ταμίας ἐπωλοῦμεν. 1309, 22.

ταμιάσαιμι. 1309, 2.

ταλαιπωρεῖν] λυποῦνται καὶ συσχῶς ταλαιπωροῦσι. 22, 24. αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ πάρεστι τοῖς κινδύνοις. 156, 25. ταλαιπωρεῖσθαι τῷ μέλλει τοῦ πολέμου. 231, 15.

ταλαίπωρος] τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ Ἀριστάρχῳ —. 548, 13. εἰ ταλαίπωροι Ὀλύνθιοι. 425, 12. τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας, citat Hermog. p. 347, 5. forsan e p. 240, 8.

ταλαντιαῖος οὖσης. substantia valens talentum. 833, 23.

ταμίας] Philippus appellatur ipse solus rerum suarum ταμίας, premus condus, ponea quem arbitrium sit decernendi, agendi, omittendi, exsequendi, differendi, jubendi, vetandi, qui modum rei cuique pro labitu imponat. 10, 11. τῶν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ φορισταί. 49, 17. ταμίας καὶ δημοσίους [ubi alii καὶ omittunt]. 101, 14. 137, 9. ταμίαν τῆς παράλου. 570, 4. ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ [scil. χρημάτων]. 1075, 2. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δοῦναι [scil. τὸν στέφανον]. 1228, 5. ὁ τῶν τεσσαρακοντῶν ταμίας ἀπεδρᾶς ἔφευγε. 598, 23.

ταμιεύειν] ταμιεύσας τῆς παράλου. 570, 15. ταμιεύσας ἐν Ἀκροπόλει τὰ ἀφαιρεθέντα τῆς πόλεως. 741, 4. ὃς ἐπέταλε ταμιεύειν Φιλίππῳ τῷ ναυπλήρῳ. 1189, 2.

ταξιαρχῶν. 999, 12.

ταξίαρχος] οἱ ἱππαρχήσαντες δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγούς, καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους. 47, 10. in pedestri militia erat ὁ ταξίαρχος erga τὸν στρατηγόν, imperatorem, in eadem ratione, atque ὁ φύλαρχος in equestri erat erga τὸν ἵππαρχον, summum equitum magistrum. 1258, 3.

τάξις] ὕστερον τῇ τάξει, ordine temporis, πρότερον τῇ δυνάμει, valore, dignitate, efficacia, καὶ κράτιστόν ἐστι. 32, 18. τῆς τάξεως μὴ παραχωρεῖν, ἣν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι κτησάμενοι κατέλιπον. 38, 25. παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμᾶς ἐτάχθαι προσῆκεν, ἔτους. 143, 23. οἱ πρὸς ἀρχαιρεσίας καὶ ταύτην τὴν τάξιν [hunc ordinem, senatorium puta, atque magistratuum] πρεσβύτας. 171, 17. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 14. ἡ τοῦ δικαίου τάξις. 188, 1. τάξιν τῆς πολιτείας ταύτην αἱρεῖσθαι. 200, 4. τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην ἐν τῇ πολιτείᾳ τάξιν λείπειν. 206, 14. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀκολουθίᾳ [id est, ἐπὶ τῆς ἀκολουθίας]. ὡς δοῦλεται τῶν δημοσιευθέντων ἕκαστος, οὕτως ἔξεσι χρῆσθαι. 226, 11. οὐδ' ἐν ἀπορίας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν, id est, μετ' ἀπορίας καὶ φθόνου. 239, 14. τούτων ἑκάστους, ὧν παρέλαβον, τάξιν διατηρεῖν. 238, 9. ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει. quasi Thessali, aut Dolopes essetis, h. e. viles et abjecti. 246, 2. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐλάμπουσι τάξιν. 273, 26. τὴν τῆς εἰσόδου τάξιν ἐν τοῖς δικασταῖς οὐδὲ ἔλαττον. 286, 3. τὸ μᾶλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν [partes, provinciam] ἀναιτεῖ. 292, 14. οἱαύτου τάξιν, οἷαν ἐλευθέρου παιδὸς ἔχειν. 313, 13. εἰ γὰρ, ὃς ἐγὼ σφῶϊν ὑμῖν, κατὰ τὴν ἡμετέραν τάξιν, εἷς ἦν ἑκάστη τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο. 327, 2. ταπεινῶται σὺ καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει, seyd ihr da, auf dem Platze [you are there, are at hand], καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἐφαντάζετο. 331, 18. εἰ καὶ ὑπτιοῦν ὑμᾶς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε. 350, 4. εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν Αἰσχίνης ἑαυτὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. 343, pen. ἐφ' οἷς μεθ' ἅπαντ' ἦλθον ἐν ἐχθροῦ τάξει. in der Qualität eines Feindes [in the quality of an enemy]. 481, 21. τὸν τοῦ δικαίου τάξιν οὐκ ἀφεῖλετο. locum, vel conditionem justi non detraxit, h. e. non praeteriit tacitum, quatenus jus et fas esset hominem occidi. 505, 17. 554, 3. εἰς ἐπιεικέστερον σχῆμα καὶ τάξιν [Gestalt und Rang [form and rank], h. e. partes, munia, provinciam] προελήλυθεν ἡ πόλις. 690, 21. τάξις p. 715, 2. videtur esse compositio, vel decisio debitoris cum creditoribus, ut aut certos pensionum terminos sibi statuant, aut aliquam aere debiti partem remittant. accordiren, sich mit seinen Gläubigern setzen [to enter into a composition with his creditors]. τοὺς ἔντας τόμους εἰς τὸν τῶν οὐκ ὄντων τάξιν [locum] ἄγοντας. 808, 2. τὸν ἅλα πέμπειν τόμος καὶ τάξις διεκεῖν φαίνεται. 808, 19. ἀπιρᾶσθαι καθιστάναι εἰς τὸν ἡμὸν τάξιν. 1039, 24. οὐδ' εἰς τὴν ἀρχὴν ἐναπῶναι τάξιν. 1391, 22. ἡμοὶ δικάζουσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [in acie] τῆς μὲν ἕττης οὐ μετέχων, ὑπὲρ δὲ ἀρετῆς ἀμφοτέρους. 1394,

22. χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν. 1466, 4. οὐδὲν ἀθλιώτερον ἔσται τοῦ τὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι. 1478, 15. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχειν, studium vestri simulans, εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρέξει. 1481, 16. τίς ἐστιν, ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν γνησίως ἰδιάλεσε δοῦναι. 1482, 14. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χρέους τῆς ὑμετέρας τάξει τὸν υἱὸν μοι ἀφεῖκεν γενέσθαι. 1484, 7.

ταπεινός] ταπεινὴ δύναμις. 46, 17. ταπεινοὺς λόγους λρεῖ. 574, 24. ὥσπερ ἂν ἑαυτὸν ταπεινότερον ποιῇ. 574, 26. πολλαὶ δὲ καὶ μέτριοι καὶ ταπειναὶ [scil. λόγοι ἐγίγνοντο] παρὰ τούτου. 1102, 25. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ φύσις ἐκδέξεται ποιῶν. 1313, 2.

ταράττειν] τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ γνώμην γεγονός. 15, 13. νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι καὶ τεταραγμένως. 22, 8. ὕδωρ τούτου, δι' ὃν ταραττόμεθα. 41, 7. τεταραγμένως τοῖς πράγμασιν ἐπιστάντες. 43, 19. τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων. 58, 5. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσεῖς ἐταράχθη, id est, συνεταράχθη. 277, 23. ἑλίπα πράγματα ἡ μιαρὰ κεφαλὴ ταράξασα [id est, συνταράξασα] αὖτη. 278, 15.

ταραχὴ] τότε μάλιστα ἐν ταραχῇ τὰ τῶν Ἑλλήνων γέγονε πράγματα. 144, 24. ταραχὴ περὶ Πυλαίαν. 276, 20. ἐν οἵαις ἦν ταραχαῖς. 301, 11. ἡ γὰρ ἐκείνου πρὸς ἀλλήλους ταραχὴ καὶ ὑποψία φιλιππὰ Χερρόνησον μεγίστη. 654, 20. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἡ εἰωθυῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὴν πόλιν. 1458, 24. εἰς ταραχὴν καὶ ἀγωνιστὸν πρεπαθεῖναι τὴν πόλιν. 179, 19.

ταραχωδῶς. 1477, 7.

ταριχεύειν] φυρῶν αὐτοῦ τεταριχευμένου. 788, 23.

τάριχος. 933, 15. 934, 25.

τάττειν] οὐθ' ἑφ' ἑνὶ τούτων πώποτ' ἐμαυτὸν ἔταξα. 107, 20. τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμῖν τετάχθαι προσῆκεν. 143, 23. ὑμεῖς τὸν λιπόντα τὸν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν [id est, προσταχθεῖσαν, angewiesenen Standplatz — the appointed station]. 200, 11. στρατηγὸν ἐπ' αὐταῖς ἐτάξατε Μακεδόα. 217, 19. μεγάλας καὶ τὰς ἰσχυρὰς τάττουσιν οἱ νόμοι τιμωρίας. 229, 7. ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας, οἶμαι ἐγώ. 245, ult. διὰ ταῦτ' ἐν ἅπασιν ἐμαυτὸν ἔτακτον. 302, 7. οἱ δ' Ἀθηναῖοι — πρόσθεις ταχθέντες [subaudi εἶναι]. 363, 3. τῶν νόμων τὰ ἴσχυρα τεττάντων ἐπιτίμια. 382, 14. ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀφιστούντων εἶναι φιλίππου. qui prae se tulit, affectavit. 438, 5. ἑφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις δάνατον ζημίαν ἐτάξατε. 498, 7. εἴ τις μεγάλας τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων τάττει. 500, 25. τῷ δράσαντι δ' οὐκ ἴσην τὴν ὀργήν, ἂν θ' ἑκὼν, ἂν τ' ἄκων [scil. ἔδρασεν], ἔταξεν ὁ νόμος. 528, 5. τῶν δικανικῶν ἑκάστῳ τάξαι τὸν τιμωρόν, ἃ τῶν ἑκουσίων, ἄκυρον. 644, 7. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est, ἔστω τάξαι αὐτούς] Ἀριστείδῃ. 690, 1. φεῦ τὸ τεταγμένον ἐξέλασας ἕκαστος ἐκ τοῦ βίου. 777, 22. τοῖς ἀδικοῦσι δεσμὸν ἔτυξε τοὐπιτίμιον. 892, 5. (or. in Apatur.) ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἔξει, καὶ κατὰ σοῦ παρὰ τῶν —. 959, 10. ὅπου τὸ δίκαιον οὕτω τεταγμένον, ἐνταῦθα πρωτήμαντος ἑαυτούς. 1392, 12. ὑπερῆρεν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. 1395, 23. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγμένης. 1413, 18. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ παρὰ διάνοιαν μάχῃ τῆς πολιτείας τάξας. 1474, 14.

ταφὴ] αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curanda funeris necessaria. 321, 24. ταφὰς ποιεῖσθαι δημοσίᾳ ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι. 499, pen. οἷα ἼΙφαφα, οὐδὲ τοῖς Θάψασι τὴν ταφὴν ἀνίδυτα. impunes funeris. 787, 3. 788, 1. τὸν ἐρῶντας ἐν ταῖς δημοσίαις ταφαῖς. 1389, 13.

τάφος] ἐπὶ τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς τάφους [scil. τῶν Ἑλλήνων] ἐπάγων [ζαζάφους]. 289, 14. ἀφανιστέντας τὰς πατρίους νόμους, καὶ τοὺς τάφους. 256, 5. οὐκ ᾐσθάνετο, ὅτι οὐ τοῦ τάφου [id est, τοῦ ἐπὶ τετάφθαι τινὰ νεκρὸν] μνημεῖόν ἐστι τὸ ἐκκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας. 1125, 16. ἐνέπιπτεν πειρώμενοι τὸν τάφον. 1393, 3.

ταφρεία] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σὺ διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν. 325, 19.

ταχέως ζαθέως. 981, 25. 1124, 25.

τάχος] ἐκ ἑκάστου τάχους εἶχε. 1377, 9.

ταχὺς, ταχύ] ταχὺ pro ταχέως. πρὸς μὲν τὸ ταχὺ τὰ τοῦ συλλόγου πράττεσθαι. 10, 13. v. v. τιμωρία. οὐ γὰρ οἱ Ταχὺ καὶ Τήμαν ἰόντες. non qui crebre jactant istuc *cito* et *hodie*, scil. agenda et exsequenda est res decreta. 44, 6. 1432, 25. ubi ταχὺ est adverbium, et valet idem atque ταχέως. necnon p. 982, 17. οὐ ταχὺ βαδίζειν ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. ταχὺ p. 581, pen. et p. 798, 20. videtur idem valere atque τάχα, *forsitan*, vel *videtur*, *nempe*, *scilicet*, *ironice*.

τένος, ὁς τοὺς γείτονας, ὑπερβαίνει. 609, 15. ἀπὸ τῶν τεγῶν [*von den Dächern herab —from the roofs*] τῶν ἑαυτῶν [scil. οἰκιῶν, *ihrer Häuser — of their houses*] ἐπάλλων τοὺς φαρίσους. 1157, 11.

τίθριπαι] ὅτ' ἐνίκα τὰ Πύθια τεθρίπποι, ὃ ἐπράτο —. 1356, 6.

τιτιζίζειν] Μαγνησίαν κατειλήφασι τιτιζίζειν. 15, 19. ὡς Ἑλάτειαν τειχιεῖ. 69, 18. οὐ γὰρ λίθους ἐτείχισεν τὴν πόλιν, οὐτε πόλεις. 325, 22. τούτοις ἐτείχισε τὴν χάριν. 325, ult. τετειχισμένον ὄντως καὶ πολλῷ συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλαις. 367, 18. munita bello perpetuo regio est ea, cujus incolae cum finitimis bella continua gerentes, non patiuntur hos in aliorum fines irrumpere, qui eum primis

janeti sunt fœderibus et amicitiis. ut Phocenses e. c. non sinebant Thebanos in Atticam invadere, quæ Thebanis inimica, Phocensibus amica erat. Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τυχεῖν. 375, 7. et 11. λέγοντας ἐκεῖνος [Themistocles] τυχίζειν οἴκων τοῖς πολίταις. cum præcepisset civibus, ut urbem mœniis sepirent. 478, pen.

τυχίον [ein Schuppen — a shed]. παλαιὸν ἐκπεσόντα μικρὸν. 1278, 27.

τυχισμὸς] τὸν δὲ τυχισμὸν τοῦτον, ὃν διώρυξες. 325, 19. ἐὰν τὸν ἐμὸν τυχισμὸν βούλει δικαίως συκοῦν. 325, 24.

τυχοπους. 243, pen. idem p. 266, 20. ἀκμαλωτὰς τῆς τῶν τυχῶν ἐκτισευῆς appellatur.

τύχος] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου σπουδὴ εἶναι καὶ ὑβριστὴν, τύχὸς ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν. 559, 25. τοσοῦτον πέλλειν Κίνωνα τὸ τεῖχος σπῦσαι Θεμιστοκλέους. 479, 11.

τεμμαίρεσθαι] εἴ τι δεῖ τεμμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον. 820, 15. τοῖς ἐξ ἀρχῆς βαθεῖσι τεμμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκτανομένοις. 921, 21.

τεκταίνεσθαι. 921, 22.

τελεῖν] τελεσθῆναι [nuncupari, creari] στρατηγὸς ἕκαστος σκυθάζων. 171, 19. τῷ μυστὴ τελοῦντι [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους ἀναγίνωσκε. 318, 14. 403, 18. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην. 315, 8. ἐκκεστῷ ἔτει τὸν δίκην τελέσασθαι, instituatis. ihr euch ein Gerichte halten liesset [cause to be tried]. 990, 2. ἐρήμην ἑάσας τελεσθῆναι τὴν δίκην. 999, 25. τελέσασθαι ἐᾷν ἴδιε τὴν δίκην. 1006, 8. τῶν ἐκτελούντων ὅσοι τὸ δεκατὸν [scil. τέλος] τελοῦσι. vectigal dependunt, seu tributum, mercenariis dependendum. 1067, 27. οὗτοι γὰρ οἱ τελοῦντες ἀλλήλους [initiantes, die sich unter einander taufen —to baptize each other] τῷ Ἰδυφάλλῳ. 1262, 10. εἰ ξυνιὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num tributa dependerit peregrinis dependenda. 1309, 5. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι. obgleich ihre Pachter ihnen wohl den Pacht pünktlich abtragen müssen, so entrichten sie doch keine Steuern und Gaben davon [although the tenants were obliged to pay the rent punctually to them, yet they paid no taxes or gabel upon it]. 1461, 15.

τέλειος] τέλειον τὰτύχημα συνέσεντι τῷ βασιλεῖ. 173, 11. προσκαλοῦνται αὐτὸν ἐμέσαι καθ' ἱερῶν τελείαν. 1365, 18.

τέλεος] idem atque τέλειος. τέλεόν τι καὶ μέγα κτήσασθαι ἀγαθόν. 37, 23.

τελετὰ] ὁ τὰς ἀγιστείας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. 772, 26. πλὴν εἴ τις ἐφορᾶν, ἢ τελετὴ ἐστιν ἐκ γένους. 1380, 26.

τελευταῖος] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβλὰν, ἕκαστον τῶν προϋπηργμένων κρίνεται. 12, 16. τεμόσας τὸν τελευταῖον ἡμέραν. extremam partem diei, cum jam advesperasceret. 836, 5.

τελευτῶν] εἰς οἷ σπουδὰς ταῦτα τελευτήσει. esse exitura. 13, 15. χειροτονῶν ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντα ἐφ' τοῖς τετελευτακόσι, in funere occisorum in prœlio, περὶ αὐτὰ τὰ συμβάντα —. 320, 25. ἀλλ' εἰ Θεόπομπος τετελεύτηκεν, οἱ νόμοι οὐ τετελευτήκασιν, οὐδὲ τὸ δίκαιον οὐ τετελεύτηκεν, οὐδὲ οἱ δικασταὶ οἱ τὸν ψῆφον ἔχοντες. 1070, 15. τῶν τετελευτακότων, ἢ τῶν παρόντων τελεῖν σοῦσθαι λόγον. 1479, 6.

τελευτὴ] οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est, τέλος, vel κατάληξιν] τῆς τοῦ πλουτεῖν ἐπιθυμίας. nemo finem facit concupiscendi. 658, 7. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. mors. 1478, 8. τελευτὴν τοῦ βίου ποιούμενος. mortuus. 481, 14. ἔλαι πρὸς αὐτὸν τὴν τελευτὴν, metam, τὰ πεπράγματα αὐτοῦ. 19, 19.

τέλος] ὁ πᾶσι τοῖς πρωτίστοις ἐπίδοξος τέλος. 274, 19. τὸ τούτου τέλος ἐν δεῖ ἦν, οὐκ ἐν ἡμῖν. 292, 22. τέλος ἔχειν ἅπαντες νομίζουσιν. 932, 4. ἐπιβάλλειν ἴσον κύριος κατὰ τὸ τέλος. mulctam censui cujusque proportionatam. dem auf einen jeden angesetzten, oder gelegten Steuerzuschlage gemäss [in proportion to the rate at which each is assessed]. 1076, 19. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. rerum ab eo in vita gesturum, aut eventorum fortunarumve. 1306, 25. τέλος τι, πρίαμπος, ἢ ἐγγυσάμενος, ἢ ἐκλέγων. 745, 15. conjungit hic tria hominum genera in vectigalibus publicis versantium. quorum sunt primi, publicani, tum eorum fidejussores, denique, qui loco et jussu publicanorum a mercatoribus, nautis, carrhucariis, aliis quibusque vectigalia exigebant. Die Generalzollpachter, deren Bürgen, und endlich die Unterzollner, oder Zolleinnehmer, Zolleinmahner [the farmers-general, their sureties, and lastly the under-collectors or tax-gatherers]. ἔξω τοῦ τέλους εἰσὶ τούτου. sunt extra hunc ordinem, hanc classem hominum. 462, 26.

τελωνία] καίτοι τὴν τοιαύτην τριπραξίαν πότερον τελωνίαν — χρὴ καλεῖν. quo nomine erit appellanda? num redemtio vectigalium? nam, ut publicani vectigalia redimentes, non modo nil donant reip. de suo, sed eo redimunt, quo ipsi inde compendium faciant, lucrum referant, ita Midiæ functio trierarchetus, non modo onerosa et sumtuosa non fuit, nihil enim reip. largitus est eam fungendo, sed vel lucrosa quoque fuit. 568, 7.

τελωνικὰ νόμια. 732, 1.

τίμιος] τοὺς μὲν ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τιμιῶν τῆς θεοῦ. 1069, 26. 1318, 20.

τέμνειν] οὔτε μαγείρου μαχαίρας οὐδὲν ἀφελὸς ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 12. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην φιτρακίνα. gefällettes, geschlagenes Holz [felled wood]. 1048, 16.

τερθρεύεσθαι] εἰ περὶ τούτου μέτεστι τερθρευόμεθα. ampullas verborum rugacium et sesquipedalium jactemus. 1405, pen.

οἱ τετραόροι, genus tyrannorum, qui Athenis imperabant. τῶν τοὺς τετραορείους καταλυσάντων. 471, 16.

τετραπλάσιος] τὸ ὕδωρ, ὡρὸς ὃ ἴδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον. 1052, 19.

τετραρχία, aut τετραδαρχία. 117, 26. inde formavit Hermogenes p. 268, 22. verbum τετραδαρχεῖσθαι, ubi sit: ὑπὸ Θετταλῶν τετραδαρχοιμένων.

οἱ τετρακόπτοντα judicabant de causis alialae et bialeon. 976, 11.

τετυφωμένος. stulte, stolide. 665, 13.

τεχνάζειν] τεχνάζει, fraudulenter machinatur, er spielt eine Intrique [he intrigues], βουλήματος παρὰ τῶν ἐργύριον λαμβάνειν. 1317, 17. τεχνάζων χρέων ἐγγίγνεσθαι. 1158, 10.

τέχνη] τοιαύτας τέχνας, callida et malitiosa commenta, καὶ σκήψεις οὕτως εὑρίσκων ἐκκρούει. 540, 25. ἀρχὴν μεγάλην, μᾶλλον δὲ τέχνην, artem, opificium quæstuosum, ἧς ἂν εὑρωμέν. 577, 23. εἰ τέχνην τὸ πρᾶγμα ποιούμενοι. si negotiationem hanc argentariam in artem convertunt, h. e. clandestina, et subtilia quæque artificia turpis quæstus faciendi excogitant et usurpant. aus diesem Geschäfte ein Handwerk machen, davon sie nicht nur leben, sondern darauf sie auch Tag und Nacht sinnen, dichten und trachten [they make a trade of this business, by which they not only live, but which is their constant thought and aim by day and night]. 982, 2.

τεχνίτης] εἰς τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν παντήκουσιν πάντας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν. 401, 14. τεχνίτης τοῦ λέγειν. 594, 15.

τέως] donec. τέως μὲν ἂν ᾖ ἐξημένος τις. 24, 3. τέως ἂν χρησθῇ. donec ea usus fueris, ea uti desieris. 519, ult. τέως, ἕως ἂν ἐπιτύχῃ. 721, 1.

τηθίς] avia. 818, 4. nisi ea potius sumta est, patris soror. 1039, 4.

τηλικοῦτος] μειδίαν ἀξιοῦτε τηλικοῦτον πρὸς ὑμῶν εἶναι, ὅστε παραβάντα τοὺς νόμους μὴ δοῦναι δίκην. 32, 5. ὄγκωμα αὐτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐπῆται, ἵνα μὴ πρὸς ποσὶν πορεύσηται. quamvis tam robustus, tam florens ætate et viribus sit. 1046, 12.

τήμερον] οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες. 44, 6. 1432, 25.

τηρεῖν] observare, opperiri, auffassen, auflauren [to watch, lie in ambush], cavere, operam dare. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται. 179, 4. εἰρήνης, ἣν οὗτοι κατὰ τῆς ἀπιστίας τηροῦσιν. 255, 12. φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐπίλεκτον. 317, ult. εἰ δὲ τις ἴδια λυπήσει, τοῦτο μεμνῆσθαι καὶ τηρεῖν. 327, ult. ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενῶ; φασὶ δεῖν τηρεῖν. 332, 17. ἴσχυε δὲ ἑρμηνέων παρὰ πάντα τὸν χρόνον τετηρηκέναι αὐτῷ. 681, 5. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν. 836, 5. τηρούντες τὴν οἰκείαν σωτηρίαν. 1211, 16. τηρήσας μὲ ἀπόντα ἐκ Πιτθεαῖδος ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας. 1252, 7. τηρέσαντες νύκτα [ἀπέλιπον]. 1380, 6.

τιθασσεύειν. 37, 9.

τιθέναι] in Activo, a) ponere in medio, proponere, ut e. e. præmia. πρὸς τοῖς τιθεμένοις [subaudi γέρασι, vel βραβείοις, vel ἐπάθλοις]. 1408, pen. ramum supplicem in ara deponere. οὐχ ἱκετηρίαν ἴδοιτε τρίπηχαρχοι οὐδεὶς [scil. ἐπὶ τῷ βωμῷ]. 262, 16. deponere pecuniam pones aliquem, asservandam, quo alteri, cui debetur, aut consecrata est, reddatur ab eo, pones quem deposita est. hinterlegen, niederlegen, anfzuheben geben [to deposite, to give to be laid up]. ὅταν τις ἀργύριον τιθῇς [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] ἰδιώτης ἀποδοῦναί τῳ προστάττοντι. 1236, pen. deponere in scriptis, literarum monumentis consignare, chartis mandare. τοῖς δ' εἰς τὸν πάππον χρέων τεθνηκόσιν [scil. συγγράμμασι]. 1401, 22. deponere pignori. φιλὼν λαβόντες καὶ θέντες ἐνέχυρα μετὰ χρυσίων. 1031, 8. ἵν' ᾖ αὐτοῖς γνώρισμα τὰ τε ληφθέντα, τά τε τεθέντα. 1186, 9. θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου [id est, ὑπὲρ, vel ἀντὶ τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου]. cum opponeris, oppignerans pro summa æris adhuc deficiente. 1250, 12. b) huc, deponere æra debita, erlegen, bezahlen, abtragen [to pay, discharge], inferre in ærarium. τὸ γιγνόμενον κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον τίθεναι. 261, 2. φόρα τίθεναι ἄδικον εἶναι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 17. ἐπὶ μὲν δὴ τοὺς ἐκόντας τιθέντας. 607. 2. τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτοῦ [id est, ἐκ τῶν ἑαυτοῦ τὰ ὀφειλόμενα] θεῖναι, εἰσιόντα εἰς τὸ δικαστήριον ἔξεσθαι. si quis de bonis suis legitime et duro labore conquisitis, debita persolvere nequeat [Nam per rapinas si qui creverint, facile iis facta est, ut de alieno dependant]. 610, 15. 752, 22. τέτταρα τάλαντα ὑμῖν, ἃν οὗτοι τὸν ἐκκλησιαζειν, τεθέντων, ἐκφέρεσθε. 751, 5. μίαν δίκῃ ἢ δύο καταβολάς. 791, 21. πρώτῃ μετοικίου τίθεται. tributum [Kopfgeld — poll-money] dependit inquilinis pro vectigalibus solvendi dependendum. 845, 20. τέως τίθεται, die Zinsen für den Pfand entrichten [to pay the interest on a thing mortgaged], καὶ τὴν τιμὴν ἀποδόντας, und das Pfand wieder einlösen [and redeem the pledge or mortgage]. 1030, 23. τι-

Δίντος δὲ μοι τὴν δραχμὴν τῆν λειπομαρτυρίαν. drachmam eam deponerem eam, quam ab eo deponenda est, si quis actionem de testimonio deserto in aliquem ordiatur. 1190, 5. ἴθηκα τὰς προσφορὰς πρῶτος. 1202, 3. c) constituere, ordinare, gubernare, celebrare, ut ludos, *anstellen* [*to ordain, institute*] τὰ Πύθια ΔΙῆναι δι' ἑαυτοῦ. 62, 24. 119, 11. d) *in Rechnung ansetzen, anschlagen, anrechnen* [*to reckon, rate*]. τἀναλώματα πλείω τιθεὶς. in ratione referens, vel scribens, plus etiam, quam fuit, in me impensum faisse. 824, 10. καὶ τούτῳ πλείω εἰμὶ τιθεὶς. 825, 2. ἐὰν τις ἐπὶ δραχμῇ μόνον τιθῇ. 839, 24. Δίντες οὖν οἱ διαιτηταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι — τίμιον. *nach geschehener Schatzung oder Werdierung des Betrages der jährlichen Zinsen von meinem ganzen Capitale, die hätten fallen müssen, wenn das Capital sicher untergebracht worden wäre* [*after a valuation had been made of the amount of the yearly interest on my whole capital, which would have accrued to me if the capital had been securely placed*]. 862, 18. e) supponere, *voraussetzen* [*to suppose*], sumere pro certo et rato, tantisper, quod in se dubium et controversum, aut aperte falsum sit, *für ausgemacht annehmen* [*to take for certain*]. ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα. 607, 2. Δόσω δὲ ἀδικοῦντα. 645, 22. f) τιθῆναι legem dicitur is, qui ejus scisciundæ auctor populo fit, etiamsi haud perferat. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ Δεῖναι. 716, 6. τοῖς ἀδικοῦσι — ζημιοῦντα τίθεσθε τὸν νόμον. 732, 15. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, οὓς ἔθεσθε Σόλων. 732, 17. g) imponere pœnam criminis, sancire, *drauf setzen* [*to set upon a thing*]. τούτου χαλεπώτερα θεῖναι. 602, 27. h) habere in numero, censu, loco, existimare. τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις δικαίως τιθείη. nostræ supiniati recte quis imputet. 12, 5. εἰσῆγέτηρε' ἂν ἴγωγε Δείνη. 12, 8. οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. 188, 19. ὃς ἂν Ἀριάδνης — Δείμνιον. annumeremus. 246, 16. μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημα ἡμὶν θῆς. 292, 20. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει. 668, 25. τί τις ἂν τοῦτον εἰς ἐκείνους τιθείη; cur eum illis accenseas? In illo versu p. 322, 12. ὡς μὲ ζυγὸν αὐχένι Δέντες δουλοσύνης, ob metri necessitatem usurpatum est activum Δέντες pro medio Δέμενοι, *passi sibi jugum imponi*. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, citat Schol. Hermog. p. 88.) In medio, νόμον τίΔεσθαι dicitur populus sciscens, sanciens legem ab aliquo latam et rogatam. μὴ θῆσθε νόμον μηδένα. 31, 11. ponere aliquo in loco, vel ordine, aliquam in classem referre. εἰς ταύτην τίΔεμαι τὴν τάξιν αὐτὸν [Charidemum], ἐν ᾗ πλείστης ἂν τυγχάνω τιμῆς. 628, 6. b) nuncupare, creare, *bestellen* [*to appoint*]. Ἄρδυν κοινὸν ἔΔεντο βρέφων. præmiatorem communem sibi dari patiebantur, aut deligebant sibi, amplectebantur. 322, 11. c) edere, indicere, statuere diem, qua te aias nescio quid facturum, aut qua quid agendum sit. ἣν ἀνΔρὶς μοι ἔΔετο, quam diem ut paterer sibi a semet impoui et præfiniri, me rogaverat, καὶ ἐν ᾗ ἡμελήκατε δόντων τὴν ἀναίρεσιν. 1039. δ. ἐτέραν [scil. ἡμέραν] ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες ἐΔέμεθα. 1042, pen. d) æstimare, censere, metiri. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίΔεται, *darnach abmessen* [*to measure accordingly, from any thing*], καὶ ταύτην τὴν εἰρήνην ὁρίζεται. 91, ult. πρὸς τὰ παλαῖ' ἔχων τίθεσθαι. ad decorum referre. 664, 23. τῶν ἐν τῷ διαιτητηρίῳ ὧν ἔντιν ἡμᾶς οὐδὲν τίθεμαι τοιοῦτον εἶναι. *ich nehme an, bilde mir ein, setze voraus, dass keiner von euch allen ein solcher sey* [*I conceive, imagine, suppose that none among you all is such a one*]. 783, 17. Φιλιππόν μὲν τοιοῦτον εἶναι τίΔεμαι. 783, 22. e) nomen imponere. τί προσῆκεν ὄνομα θέσθαι Κτησιφῶντα τοῖς ὑπ' ἐμοῦ φιτυραγμένοις. quodnam decebat Ctesiphontem imponere nomen actis meis. 310, 24. f) sibi deligere, adsciscere. οὗτ' ἂν αὐτ' ἀνδρα δυσμενῆ χΔονὸς φίλον θείμην ἐμαυτῷ. 419, 6. g) ὅπλα τίΔεσθαι, arma sibi induere, castra metari, bellum gerere. οἵδε πάντες ὅπλα σφετέρας ἐς δῆρι ἔΔεντο ἕκλα. 322, 8. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου τὰ ἕκλα Δέμενος. 561, 23. h) pignus accipere, pro pignore pecuniam credere, *pfand annehmen, sich was verpfänden lassen* [*to accept a pledge, to allow something to be pledged to one*]. καὶ ἂν τις τιΔῆται. *und auf was für Pfänder einer Geld aufnimmt* [*and on what sort of pledges one receives money*]. 1186, 8. τὰς φιάλας, ἃς ὁ θέμενος ἀπῆτει. 1203, 12. οὐδὲν λάβη οὐδὲ ἀνεῖσθαι, οὐδὲ τίΔεσθαι. 1249, 23. i) χάριν τίΔεσθαι. gratiam inire, veluti deponere penes aliquem tanquam fidecommissum aliquod aliquando repetendum, aut reddendum. *einlegen* [*to deposite*]. 1233, 2. In Passivo. ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδ', ἂν προσῇκεν, ὀργήν. 273, 18.

τιμᾶν] honorare, in honore habere. εἰ γὰρ ἐκείνων [patrem suum] αὐτὸς [ipse, Conon puta] ἐτίμα καὶ ἐδεδίει. 1264, 9. τούτους φήθησαν δεῖν τιμᾶν αὐτούς. 1389, 18. b) æstimare certi pretii, *schätzen, wardiren, zu einem gewissen Werthe anschlagen, taxiren* [*to rate, value, estimate, at a certain worth, tax*], magni parvive. τὰ ὧν ὀφειλόμενα σκεύη ἐπὶ τὰς τριήρεις τιμήσαντες. 183, 19. ὅτι αὐτῆς εἶη ἐν τῇ πρώτῃ τετιμημένα. sua esse, in

tabulis de dote scriptis, sibi pro parata pecunia assignata. *statt baren Geldes angeschlagen, angerechnet* [*were reckoned in the place of hard cash*]. 1156, 15. hinc c) notio dictandi alicui pœnam, mulctam irrogandi, litem æstimandi; id quod ipsorum est judicum. ἡ Ἡλιαία τιμάτω παραχρῆμα περὶ αὐτοῦ, ὅτου ἂν δίξῃ ἄξιος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. 529, 21. p. 720, pen. pro ὅτου est, ὅ,τι. ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμᾶσθῇ τῆς ὕβρεως, id est, ἐὰν δὲ ἡ τῆς ὕβρεως δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν τιμηθῇ ἀξία εἶναι ζημίας ἐν ἀργυρίῳ. si causa contumeliæ a judicibus reo æstimata sit mulcta pecuniaria. 529, 26. καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν [subaudi αὐτῷ τὴν δίκην] τῶν ἐσχάτων. 547, 23. τίνος τιμήσεων αὐτῷ προσθεὶς τὸ δικαστήριον [subaudi τὴν δίκην ἀξίαν]. 563, 24. οὐδ' ὑπολαμβάνω τιμήσειν οὐδενὸς ἐλάττους τούτῳ, ἢ —. 564, 1. ξημίωσεν δίκη ταλάντων ἐτιμήσατο, καὶ ἐπέτιμον τοσούτων ἐτέρων. 573, 17. τρεῖς δὲ μόνοι ψῆφοι διένεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμᾶσαι. 676, 12. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσωσί του, πάντα καὶ εἴωσι δραχμῶν ἐτιμήσατο. 689, 8. ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ, ὀφλίσθω τόσς. 721, 1. ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου [scil. αὐτῷ ἡ δίκη], προστιμᾶν αὐτῷ δεσμόν. 732, 19. πάντα ἐστὶν, ἅν [id est, ἃ ἄν, vel ἐντὸς ἅν] ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν. intra quod quinquennium ut ei cum populo pro concione agere ne liceret, mulctæ loco ipsi fuerat dictatum. 783, 3. ὃς αὐτὸς αὐτῷ θανάτου τετίμηκεν, [scil. τὴν δίκην]. 794, 6. 886, 20. μάλιστα μὲν θανάτου αὐτῷ τιμῆσαι, εἰ δὲ μή, τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον οὐ δυνήσεται φέρειν. 797, 26. βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ, ἐδεήθην ἐγὼ τῶν δικαστῶν, μηδὲν δι' ἐμὲ τοιοῦτον πρᾶξαι. 1252, 16. 1254, 25. τῷ πατρὶ δίκη ταλάντων ἐτίμησαν. 1332, 5. In Medio. ἡ ἐγὼ πόσον ἐτιμῶμαι. ipse mihi hanc pœnam ut merito dictito, irrogari patiar, aut auctor fiam, ut mihi irrogetur, ut nihil non supplicii rum subeam. 96, 1. συνεχώρουν [scil. τῷ τιμήματι] ὅσονπερ αὐτὸ ἐτιμῶντο, ταλάντου. *so viel, als sie sich selber schätzten, meyneten, dass sie straffällig wären, von Rechtswegen erlegen sollten* [*as much as they rated themselves at, deemed that they were finable, should of right pay down*]. 1252, 18. τὰ μὲν καθ' ἕκαστα ἀπλῶν ἀντὶ παντὸς τιμησάμην ἐν τῷ βίῳ. vitæ ipsi æquiparem. 299, 19. εἰ τοσούτου τιμᾶσθε, tanti facitis, τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς καμόντας ὑμᾶς. 607, 5. præsertim in sensu forensi, auctor esse judicibus, aut perfloere auctoritate sua, ut pœnam dictitent alicui. οἷς οὗτος θανάτου τιμᾶται καὶ δεσμοῦ. 792, 13. οἷς οὗτος θανάτου πᾶσιν ἐτιμᾶτο ἐν τούτοις τοῖς δικαστηρίοις. 794, ult. 798, 15. οὐκ ἐβούλετο τιμᾶσθαι τῷ πατρὶ μητρὶ τυῖς. *ihm eine mässige Geldbusse ansetzen lassen* [*to let him be mulcted in a moderate fine*]. 1343, 27. τῷ πατρὶ ἐτιμήσατο δίκα ταλάντων. 1344, 1.

τιμᾶ] οὓς ἅπαντας ἡ φύλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἐβαλεν. 297, 17. τιμαὶ, pretia rerum venalium. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῷ βαλτίω [scil. νίὸν] πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, *für eben das Geld* [*for the same money*], τοῦτον ἠγόρασε. 563, 8. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμᾶς, ἢ πρότερον, διατίθεμαι. 1048, 25. τιμὴν τῶν φυλουμένων ξύλων λαμβάνειν. 1194, 20. παλιγπαλείων καὶ σιτοπώλας τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. 1285, 6. πρὸς τὰς καθεστώσας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἐστιμῶν. 1285, 11. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐν' ἔλαττον ἐβάδιζον. 1285, 22. τίνων αἱ τιμαὶ ἐστὶ τοῦτο. 1290, 16. ὁ διαλύσων τὰς τιμάς. persolvens impensas vecturæ, *die Spesen* [*the charges*], mercedes transportationis, vel bajulationis mercium ad portum, item impositionis in navem, et pervectionis ad locum destinatum. 887, 8.

τίμημα] æstimatio, valor, quanti quid æstimatur. τὸ τίμημα τῆς χάρας ἐστὶ ταλάντων ἑξακοσχιλίων. 183, 5. τίμημα, πεντήκοντα τάλαντα. 244, 3. b) æstimatio litis, pœna a judicibus reo dictata. τίμημα μηδὲν ἐπὶ πρίσει ὑπάρχειν πλεῖον, ἢ ἔν. 504, 18. εἰ δὲ μὴ, τοιοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων. 797, 26. ἐμὲν γὰρ ὑμεῖς ἐπὶ τῇ δίκῃ τίμημα ἀποτίσατε, τριάκοντα τάλαντα ἐστί. triginta talenta petunt. tanti se æstimant ferunt. 985, 7. τίμημα ἐρῶν ἐπιθῶσιν ὑμᾶς ἀφεῖναι. 1477, 5. c) census. πεντακόσια τάλαντον τίμημα [*die Steuer, Abgabe von 15 Talenten — the tax, impost on 15 talents*] τρία τάλαντα, sunt 3 talenta. Ergo ut 3. ad 15. erat proportio census ad fortunas ipsas. 816, 1. Sed τίμημα sunt quoque facultates ipsæ, de quibus census ærario præstandus est. οἱ τὰ μέγιστα κεκτημένοι τιμήματα. 815, 13. d) idem quod τίμησις, judicium de modo pœnæ irrogandæ consultatio. εἰς δὲ τὸ τίμημα ἀναβάς. 434, 17.

τίμησις] æstimatio litis, deliberatio judicum de pœna reo dictanda. ἐν τῇ τιμήσει ζουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ. 1252, 15.

τιμητὸς] τούτῳ μὲν, ἐὰν καταψηφίσωσι [scil. αὐτοῦ], τιμητὸν ἐστι [scil. τὸ καταψήφισμα]. pœna illi irroganda in arbitrio judicum est, quam illis libebit, prout volent, aut intendere, aut remittere et mollire. 834, 26.

τίμιος] ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος,

eara, magni prætii, δᾶρε πολίσωσιν· ἐὰν δὲ οἰκοπέδους γένωνται. 1285, 12.

τιμωρεῖν τοῖς θεοῖς. succurrere diis. causam deorum tueri. 1388, 16. In medio: punire et ulcisci. λέγους ὑμᾶς περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον γιγνομένους. 28, 4. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον [schemate Thucydideo] οὐχ ὑπάρται τῆς πολιτείας καταλελοίπασι. nemo erit, qui ruinas reip. vindicet, ea pœsumdata. 801, 25. τιμωρήσασθαι ὑπὲρ ὑμῶν. contemptum vestri ulcisci. 1226, 8.

τιμωρίαν ποιεῖσθαι. pœnas repetere. ultionem capere. 523, 7. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ δοῦναι. lege sua privilegium ultionis alicui dare. 623, 9. τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτοῦ οὐ δίδωσι. legislator non concessit, ut in eo commissa cædes sanguine homicidæ vindicaretur. 637, 19. ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας τὰς τιμωρίας ἐποίησεν (vel ut apud Apsimem p. 704. 31. est ἐποιήσατο), ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημοσίοις ταχείας. indulsit, ut a privatis pœna aliquanto tardius repeterentur, non nimis cito punirentur, sed spatii nonnihil ad resipiscendum iis indulgeretur; magistratibus autem et oratoribus statuit citas pœnas, voluit, ut confestim punirentur. 801, 20. τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔδωκεν ὁ νόμος τῷ ἐντυχόντι. veniam injurias ulciscendi illis [sacris] oblatas. 1374, 9. τιμωρίαι synecdochice pro στήλαι, ἐν ᾗ ἐγράφη τὰ ψηφισμα τὰ περὶ τῶν τιμωριῶν. 428, 21. εἰς τὰ σώματα ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας. facultatem dedit a corporibus ipsis pœnas injuriarum repetendi. *sich an die Personen selber zu halten, und von ihnen sich Recht zu verschaffen* [*to seize the person itself, and get righted on that, get amends on that*]. 610, 10.

τίς pro ὅστις, interrogativum, pro relativo. οὐ γὰρ ἐρῶ πλείν, ἐν τίνι [id est, ἐν ᾧ, vel ἐν ᾧ τινι] μᾶλλον ἄν τις βοηθήσειεν αὐτῷ. 962, 20. ἐκλελόγισται, τίνων [id est, ὧν] αἱ τιμαὶ ἐστάθησαν. 1290, 16. b) τὶς pro ὁστισοῦν. ἀρετῆς γενέσθαι τινὸς [id est, ὁτουοῦν]. molliores, quam ullus alius, aut fuit, aut erit. 352, 8. c) homo non contemnendus. σὺ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινὰ φαίνεσθαι. 150, 19. τὸ δοκεῖν τινὲς εἶναι δ' εἰσφέρειν προσυλοφάντης. 582, 27. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. ne si quodcunque tandem eveniat. h. e. nullo prorsus modo fieri posse, ut vos conspiretis. 284, 17.

τιτθεία] opera mercenaria, quam fœmina præstat lactando pueros alienos. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιτθείας ἅπασα ἡ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία. 1312, 2.

τιτθεύειν] mammam præbere. πολλὰς ἑστὰς σύριττε τιτθευούσας. alienis pueris mercede mammas præbentes. 1309, 19. τιτθεῦσαι ἐναγκάσθη τὸν Κλεινίαν. 1311, pen. 1312, 24.

τιτθὴ τις ἐμοὶ γεγενημένη. quæ nutrix olim mea fuisset, lacte suo me aluisset. 1155. 27. ἡ τιτθὴ ταπεινόν. 1312, pen.

Tmesis. πρὸς ἐτι τούτοις. 560, 5.

τοιοῦτος] οὗτ' ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ἡμεῖς ἂν βούλοιθ. 41, 3, ἂν τοιαῦτα πίστευσας φαίνηται. 369, 10. quæ cujusmodi sint, e contextu facile patet, sc. ὀργῆς ἄξια. τὰ τοιαῦτα. *et cætera*. alia ut omittam hujus generis. παρακλήσασθαι τὰ πλοῖα, τὰ τοιαῦτα. 96, 10. τοὺς νόμους οὑπὶτ' εἶναι, τοιαῦτα, ἔλεγον. 170, 8. ὁ δ' ἐκδὺς ἐτύρευε. τοιαῦτα. 436, 5. καταψευδομαρτυροῦμαι. τὰ τοιαῦτα. 559, 15. θεάσονται ὅτι τί ποιήσας Ἀθηναῖος, τοιαῦτα, λέγοντες. 583, 24. ἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δή. 781, 2. τοιοῦτον insequente, non οἷον, sed ὅ. οἶμαι γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅταν ἀν ἀσχύνητε. 743, 25.

τοῖχος] paries ædium. βαλεῖ παρὰ τὸν τοίχον ἰσκυθρωπακός. 1122, 11. τάχους διαρύττοντες καὶ σαίοντες τοὺς ἀπαντῶντας. 1268, 12.

τοιχωρυχεῖν] flagitiosis, malitiosis strophis rem agere. *Filoustreiche spielen* [*to play the sharper*]. οἷα ἐτοιχωρύχησαν οὗτοι περὶ τὸ δάνειον. 925, 24.

τοκίζειν] fœnerando quæstum facere. 1122, 27.

τόκος] ὅσοιπερ οἱ δανειζόμενοι βραδέως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐγγείων τόκων δανειζόμενος. *der Geld aufgenommen hat auf Landzinsen, d. i. wie man sie von liegenden Gründen giebt* [*who has taken up money at ground-interest, that is, at the interest given on landed property*]. 914, 10. τόκος elliptice abest. ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐβραδυμηκότες. 13, 22. ἐπὶ τόκοις, ὃς ἐτύγχαν ἐν Σικυῶνι ὤν, ἐκτήκουν. 1212, 1. fœnori nautico, in iter maritimum, donec navis in portum salva redisset, dabantur in millenas drachmas ducentenæ vicenæ quinæ, hoc est paulo minus, quam quadrans. Sin post Sirii occasum navis Ponto exiret, trecentenæ. 926, 4. Solitum fœnus terrestre Athenis erant singulæ drachmæ menstruæ in singulas minas. Constat e p. 967. ubi v. 15. hæc leguntur: ἐδανείσαμεν πέντε καὶ ἑκατὸν μνᾶς. tum versu 26. μισθοῦται δὲ οὗτοι τοῦ γιγνομένου τόκου τῷ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

τοκοφορεῖν ἐν' ἑνὸς ὀβολοῦ. 1362, 27. hoc est, sesquiplo, quam solitum alias esset.

τολμᾶν] a se impetrare, et velut invito sibi extorquere, facinus, nobile illud quidem, at acerbum et durum, ad quod non nisi necessitate coactus accedas. στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος. cives corporibus ipsi suis militare audentes,

non per mercenarios, 36, 26. τολμᾷ ἡσυχίαν ἄγειν. 1359, pen. οὐκ ἐτόλμησαν ἀποστῆναι τῆς ἀμαξίτρας φιλίας. sie konnten es über ihr Herz nicht bringen [they could not find in their hearts]. 1377, 12. οὐδὲ δίκην ὄφλων, ἀποδοῦναι τετολμηκώς. 854, 24.

τολμηρός] πολλὰς γὰρ, πολὺς καὶ τολμηρός ἐστιν ἄνθρωπος. 1024, 3.

τόμια] exta, prosecta. στὰς ἐπὶ τομίων κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου. 642, 18.

τομός] ἰταμὸν γὰρ ἡ πανοπλία, καὶ τομὸν, καὶ πλεονεκτικόν. 777, 4.

τόνος] οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος τίμιος, οὐδὲ ὁ τόνος τῆς φωνῆς. 319, 12.

τοξεύειν] τοξευθέντα ἀποθανεῖν. 1237, 11.

τόπος] εἰ τὸν τόπον [situm et habitum] τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμήσετε, ἐνθυμηθήτε. 48, 22. τόπος et χωρίον, ut diversa, copulantur. 675, 22. ὥστε γὰρ Χαλκὶς τῷ τόπῳ [situ] τῆς Εὐβοίας πρὸ τῆς Βοιωτίας κεῖται. 681, 18. ὃν ἴσχει τόπον. ibid. 20. τούτου δὲ οὐδένα ὁρᾷ τούτων τῶν τόπων βάσιμον ὄντα. 793, 5. ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις. tractu. 49, 5. ὥσθ' ὅλον τόπον, tractum — ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται φιλίστῳ συμπαρεσκεύασε. 413, 2. αἴτιοι τοῦ γενέσθαι σύμμαχον ὑμῖν τὸν περὶ Θρᾴκης τόπον ἐγένοντο. 475, 2.

τόσος] τόσα καὶ τόσα βιοὺς ἔτη φανήσεται. 1307, 19.

τραγικὸς Θεοπρέπης. 329, 26.

τραγῳδεῖν] verbis pomposis et circulatoriis exaggerare. 229, 18. verbis sesquipedalibus ad injiciendum terrorem, odiumque et invidiam ciendam compositis rem exaggerare. ταῦτα γὰρ τραγῳδεῖ περιών. 400, 17.

τραγῳδία] ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ βοῶντα. 269, 22.

τραγῳδὸς] εἰ γὰρ ἦν Διονύσου τραγῳδοὺς ἰθηᾶσθε. 58, 24. τραγῳδοῖς καινοῖς, id est, ἐπὶ τραγῳδοῖς καινοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸν σκηνήν. 243, 17. dicitur quoque τραγῳδὸν τῇ καινῇ, scil. εἰσόδῳ, vel ἐπιδείξει. 244, 1.

τράπεζα] pro convictu. τοῦ τράπεζαι. ubi manent jura mihi ut commensali debita? nonne ea Demosthenes lusit? 400, 16. τὴν τράπεζαν διατρῆσαι. 403, 7. τράπεζα χαλκῆ. 531, 20. τῆς τραπέζης διασεισθείσης. mensa, nummularii, eversa. nachdem der Bankerut ausgebrochen war. nochdem er Fallit gemacht hatte [after the bankruptcy had taken place. after he had failed]. 895, 5. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου τράπεζαν παραβύμενοι. 1356, 10. ἀπολυθήσεσθαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. mich von der Bürg schaft bey der Banco los machen möchte [might free myself from the security I had given to the bank]. 895, 16. δυσχεράμενοι τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὴν πρᾶξιν. 895, 18. ἀνασκευάσαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. 900, 14. ἐκέλευεν αὐτὸν ἀναλαβόντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἐμοὶ λογίσασθαι τὸν ταλαντιαῖον. mecum ad cambiatorem ire, atque mulctam mihi dictam ab eo numeratam sufferre. 1154, 27.

τραπεζιτεύειν] nummularium, cambiatorem agere. 955, 15. 1111, 10. et 27.

τραπεζῖτης] ὑπομνήματα γράφεσθαι ἐκέλευσαν οἱ τραπεζῖται. die Banquiers lassen von ihren Buchhaltern zu Buche bringen, aufschreiben [the bankers cause to be entered by their clerks]. 1186, 6.

τραῦμα] πολλὰ λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα. 314, 14. τραύματος [scil. δίκης, vel γραφῆς] μὲ ἐις Ἄρειον πάγον προσκαλέσατο. 1018, 9. τραύματος γραφαί εἰσι. 1262, 25.

τραυματίζειν] pro κατατραυματίζειν. 279, 6.

τραχέως ὑμῶν ἐπὶ τῷ μισθῷ προσδιαπεσόντων. 355, 15.

τράχηλος] ἐν βρόχοις τὸν τράχηλον ἔχων περιπατεῖ. 744, 6. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ ἔχειν ἀγχομένῳ. 1157, 5.

τραχὺς] τραχέα λιμένα. 423, 1.

τρίμειν] λαγῶ βίον ἕζης, διδιὸς καὶ τρίμειν, καὶ ἀεὶ πλαγίασσθαι προσδοκᾶν. 314, 24.

τρίπους] τὸν ἀργὸν — εἰς τοὺς τὰ βέλτιστα λέγοντας ὑπὲρ ὑμῶν τρέψαι βούλονται. 103, 25. τὸν ἀνδρώπουν, ἁρμοσθέντα φίλον εἶναι — εἰς ἀδυμίαν τρέψαιεν. 685, 12. αὖχημα τοῖς θεοῖς, εἰς Κύπανα πάντα τὰ τοιοῦτα τρέπεσθαι. quod sive pro passivo, sive pro medio haberi potest. ut dica istuc omnia in caput ejus detorquesant, aut detorqueantur. 1262, 9. τὸν δ' ἄδικα βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λίγοντι τρέπουσι. 1488, ult.

τρέφειν] οὐκ ἂν ὁ θρέψων αὐτόν. 1156, 3. παιδία ἐνιστάμενα θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἱκανῶς. 1351, 7. τρέφειν ὅλων τῶν οἰκίαν, ὑπότε ἐκπεσόντες. 1367, 23. τὰ ἐκπεπτωκότα ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν, 1358, 13.

τριακόντορος] triginta remis instructa navis. 669, 16. et ult.

τριακόσιοι] collegium CCCvirorum Athenis opulentissimorum. 26, 25. καὶ οἱ Συνόμωμοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι. 172, 4. ἐν τοῖς τριακοσίοις. 435, ult. ἵδιστ' ἂν ἐμαυτὸν εἶδον αὐτυχοῦντα, ὥσπερ πρότερον, καὶ μένοντα ἐν τοῖς τριακοσίοις. 1039, 17. τῶν πολιτῶν τοὺς ἰδιωτικοὺς, ὅταν εὐτυχοῦσι, λειτουργοῦντας, καὶ ἐν τοῖς τριακοσίοις ὄντας. 1046, 21.

τριακοστὴν πράττεται τοὺς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας. 467, 2.

Τριβαλλοὺς ἐκπεμπέων ἔχειν. 1269, 9.

τρίβειν] τριβόντων τούτων, scil. τοὺς χρόνους, id quod e versu superiori tacite est repetendum. 678, 10.

τρίβων] lacerna. Δακωνίζειν φασὶ καὶ τρίβωνας ἔχειν. 1267, 22.

τριγονία] das dritte Glied [the third genera-

tion, degree]. πατρὸς ἐκ τροχονίας ἐστί. nepos improbitate patremque avumque refert. 1327, 3.

τριημέρχημα. 1220, 12. nisi potius ibi leg. est πλήρωμα. remiges in triremi.

τριηραρχία] τάλαντον εἰσφερόμενα ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας. 564, ult. ἀτελῆ μενδέπω εἶναι τριηραρχίας, πλὴν τῶν ἐντὸς ἀρχόντων. 465, 18. δίδωμι εἰκοσι μνᾶς, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. 540, 19.

τριηραρχικὸς] ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. pro opera a te navata ad evertendam et eludendam legem, cujus auctor fuerat factus in illis duabus orationibus, altera περὶ τῶν συμμοριῶν, altera περὶ τῆς συντάξεως. 329, 18. εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ πρυτέρου, subaudi ἀρχεῖον. 261, 15.

τριήραρχος] trierarchos constituebant Strategi. 997, 2. τριήραρχος, ὃν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίκλοινον εἴλκυε. 1231, 12. τῶν ἐθελοντῶν τριηράρχων τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει. 259, 12. τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι εἰς τὸν ναῦν συναιδικα. 261, 23. trierarchi ipsi sibi deligebant suum adjutorem, τὸν συντελοῦντα αὐτῷ. 1212, 20. trierarchi, qui singuli triremi præessent, annuo munere fungebantur, qui bini, semestri. 1219, 5.

τριηραύλης. 270, 13.

τριήρης] οἵτε τριακοσίαις τριήρεσιν ὧν ἑκατὸν παρασχέμενοι ἡμᾶς τοὺς πρεγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς. 186, 6. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαῤῥήδην οὐκ ἐῶντος ἐξεῖναι μὴ πεισαμένῃ τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις, τὴν δωρεὰν αἰτεῖν. 595, 21. τριήρεις αὐτὸς ἐκπέμψω καὶ πληρώσας παρ' ἐμαυτοῦ. 1127, 14. κατάλυσις τριήρους ὁμολογοῦσα εἶναι πρότερα μὲν —. 1209, 23. τριήρης ἱερά. 50, 1.

τριηροποιὸς] ὁ τῶν τριηρικῶν ταμίας ἀνυδρὰς εἶχεν. 598, 23.

τριπλάσιος] καὶ τοῦτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι. 1048, 24.

τρίπους] τῆς φιλῆς ἀφαιρεθείσης τὸν τρίποδα. 516, 4. ἐκατέρου τρίπους ἀπέπεσεν. 1045, 21.

τρισκατάρατος. 794, 24.

τριτηγωνιστεῖν] partes actoris tertii in scena agere. 314, 12. ἐτριτηγωνίστευς, ἐγὼ δ' ἐδιδαξα. 315, 10. ἐπὶ τῷ τριτηγωνιστεῖν ἀγανακτῶν παρετρεφόμενον. 403, 23. ὅστις τολμᾷ τὸν τριτηγωνιστὴν ἀποστῆναι. 449, 21.

τριτηγωνιστὴς ἀμφὶς. 270, 11. 297, 26.

τρίτος] οἱ τρίτοι τῶν συμμοριῶν. 260, 22. οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων διετίλεσε. 418, 5. τὸ τρίτον μέρος ἐτιμᾶσθαι τοῦ σώματος. 1231, 21.

τριττὸς] προσανενηχθαι μου τοῦτο τὸ ἐν τριττοῖς δίμοις, id est, τρισί. 1298, pen.

τριττύς. 184, 19.

τρόπαια] πολλὰ καὶ καλὰ ἵστασαν τρόπαια. 35, 10.

τρόπος] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. 9, 14. ἰδίᾳ φοβεῖσθαι τὸν τρόπον τὸν τοῦ βασιλέως συμβήσεται. 155, 11. εἰ μὲν οὖν ἦν ἕτερός τις τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τ' ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 24. τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευτοῦ δίκαιον παρέχεσθαι καὶ δέχεσθαι τοιοῦτον. 429, 9. ἅπαντες τοὺς ῥήτορας ὑπειλήφασι τρόπους τῆς πόλεως εἶναι. 765, 10. ἐκ παντὸς τρόπου τὰ μὴ πρωτεύοντα ἑαυτοῖς ἔχειν. 1050, 5. τούτῳ τῷ ἤθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι. 34, 19. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου πρυτέρους ἁπλίσθαι. 180, 22. εἴ γε μηδὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξίστατο. ne tam quidem, nè sub ista quidem conditione. 639, 26.

τροφὴ] τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις, pro ἡ τροφὴ τῶν ξένων. 15, 24. pecuniæ, unde militi mercenarii alantur. πολλοῦ χρόνου τροφὴν ἀφεθέν εἰσὶν ἐτιμασμένοι. 690, 7. Theripptdes tutor Demosthenis ei sororique annuas in victum dabat septenas minas. ἐπτὰ μνᾶς ἐδίδου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα — ὥστε ἑβδομήκοντα μνᾶς ἐν τῇς δέκα ἔτεσι τούτων ἡμῖν ἀναλωκότων. 824, ult.

τρόχος] ἐπὶ τοῦ τρόχου στραβλοῦσθαι. 856, 13.

τρυγήτρια. 1313, 6.

τρύπημα] ἀνὰ τριῶν τριημιόλιων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι, olim fuisse in orat. in Neæram testatur Hermog. p. 318. de meretrice stupratam et ore et vulva et podice admittente.

τρυτάνη] ὅταν δ' ἐπὶ Δάτῃρα ὡς εἰς τρυτάνην ἀργύριον προσενίγκῃς. 60, 7. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ἑστὼν ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13.

τρυφᾶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κολακεύεσθαι. 98, 12. 111, 15. αἰχμάλωτον οὖσαν τρυφᾶν. delicias facere. im Unglücke noch stolz und trotzig seyn, hoch hinaus wollen, sich thun, sich zu seiner gegenwärtigen Niedrigkeit nicht bequemen wollen [to be proud and self-important in adversity, to be fastidious, not to be willing to adapt one's self to one's present lowliness]. 402, pen.

τρυφὴ] τοσαύτης τρυφῆς μεστὴς ἐστί. 1046, 14.

τρύχειν] τρύχεται ἅστου πολυήρατον ἐς δυσμενίαν. 422, 18.

τρύχειν καὶ κάπτειν δουχῇ. 402, 21.

τυγχάνειν] τὰ μὲν εἶκῃ, ἐκεῖνα ἂν τύχῃ, cedens interdum, si res ita ferat, ut faciat, vel faciendum sit. 10, 4. δοκοῦσι καὶ τὸ τυχὸν τοῦτον βέλτιστον. 227, 16. ἧς [scil. παιδικῆς] τῶν ἄλλων τετυχηκότων. 269, ult. οὐδὲ γὰρ ἦν ἐντυχὼν ἦν, non erat homo de sterquilinio natus, majoribus editus e trivio, sed illustri et primaria stirpe, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος κατακράται. 270, 20. τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους. homines triviales. 415, 6. τῶν νόμων

[id est, τῶν ἐκ τῶν νόμων γιγνομένων, vel τῶν νομίμων] τυγχάνειν. adipisci ea, quæ leges cuique de jure tribuunt. 1081, 15. 1089, 12. μηδέποτε τυγχάνειν αὐτὸς συγγνώμης ἀγαπιζομένους παρ' ὑμῖν. 1098, 10.

τυμπανιστρία. 320. 15.

τύμπανον] τὰ τύμπανα γράφοντα. 415. 5.

τύπτειν] οὐ τὴ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις δεινὸν, μᾶλλον δὲ δεινὸν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει. 537, 23. οὐ τυπτητέοι, οὐδὲ ὑβριστέοι ἐσμέν. 1271, 5. τετυφθῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης, refert Minucianus p. 150, 5. e Midiana.

τυραννεῖν] cum accusativo. ἄρχουσι καὶ τυραννοῦσι τοὺς τότε σάζοντας αὐτούς, 127, 1.

τυραννίζειν] studere tyrannis, eos tueri et fovere. 213, 15.

τυραννικὰ οἰκία. 22, 8.

τυραννὶς] ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις τυραννὶς. 10, 20. τοῖς μὲν ὅσοις ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. alteri parti vestrum hoc si deputabitis, ut imperent et dominentur, tanquam tyranni e tyrannis nati. 27, 1. τυραννίδα ἐπιστήσειν ὑμῖν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ. 133, 22.

τυρεύειν] malas fraudes machinari, summa imis miscere. ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε. 436, 5.

τυφοῦν] ἂν δὲ λεχεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῇ. 116, 6. οὐχ οὕτω τετύφωμαι. 229, 1. ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι καὶ τετύφωμαι. 409, 11. μάλιστα καὶ ζητεῖτε καὶ τετύφωσθε. 552, 19. ἀπιστεῖν καὶ μὴ τετυφῶσθαι. 682. 6. τετυφῶσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη. 749, 16. πῶς οὐ τετύφωται. 1483, 2.

τύχη] τὴς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνων πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπιλθεῖν εἰκεῖν. 9, 7. μεγάλη ῥοπὴ, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. 24, 14. 156, 11. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη, τὴν τῆς ὑμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἑλοίμην. 24, 16. τύχῃ ἀγαθῇ ταῦτα ποιεῖτε. facite hoc, me lubente et congratulante, volentibus magnis DIS, ut ait Ennius. id quod feliciter vobis vertat. 33, 14. εἰ τὰ τῆς τύχης ὑμῖν ὑπάρχῃ ἤσυχ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ ἡμῶν ἐπιμελούμεθα. 43, 16. τὸν καιρὸν τῶν πραγμάτων, ὃν ἡ τύχη πολλάκις τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων παρασκευάζει. 120, 27. ἐμοὶ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. 298, 23. οὐ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν. 308, 22. disputatio de universa humana fortuna, et de propria Demosthenis. 311, 9. sq. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων ἀνθρώπων χαλεπὴν καὶ δεινὴν. 311, 19. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἑκάστου ὑμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον. 312, 3. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν κυριωτέραν εἶναι φασὶ τῆς κοινῆς τῆς πόλεως. 312, 8. εἰ δὲ δαίμονός τινος [f. φθόνος] ἡ τύχης ἰσχὺς — ἐλυμήνατο τοῖς ἔπεσι. 326, 27. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. zu recht gutem Glücke [very fortunately]. 1173, 27. παραδῦξαι καὶ χαλεπῇ τύχῃ πατρεθεκέναι. 1395, 16. νῦν, τυθησόντος ἐκείνου, ζητεῖ τινὰς ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔσται. 1466, 13. τῆς δ' ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα. 1468, 15. ἐπεὶ δὲ καλῶς ἐποιοῦσα ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου πραττούσης. 1473, 5. τῶν θεῶν προστιθεμένων τὸν ἀγαθὸν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι παρ' ὑμῖν 1487, 4.

T

Ταμιθθίς. 1397, 18.

ὑβρίζειν] ὑβριζομένους εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας. 212, 23. καλὴν γε ὕβριν ἡμῖν ἀν ὑβρισμένοι. 660, 20. ὑβρίζουσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων. de nostris bonis prodigiosum et flagitiosum in modum luxuriantem. 1182. pen. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἄνδρα, τῶν ἐλευθέρων, ἢ τῶν δούλων. 529, 14. ἂν εἴς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φαμέ. 522. ult. ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ὑβρισθεὶς προεῖλετο πρᾶξαι. 514, 4. ὡς δίον, εἴ τις, ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ. 548, 26.

ὕβρις] τοῦ θανάτου φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη. 296, 21. μὴ στυγηρὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν. 322, 13. γυναῖκας ἐλευθέρας τῶν Ὀλυνθίων δοῦς ἤγαγεν ἐφ' ὕβρει. prostituendi ergo. 440, 7. ὕβρεως δίκην λαχεῖν ἂν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φαμέ. 522, ult. τῆς ὕβρεως τὰς γραφὰς ἔδοσαν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ. 528, 25. οὐδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον. 529, 9. ἀνάγνωθί μοι λαβὼν τὸν τῆς ὕβρεως νόμον. 529, 11. ὕβρεως causas judicabant Thesmothetæ. 976, 11. 1102, 18. ὕβρεις εἰς ἃ μὴ δεῖ. 983, 16. καὶ τῇ τῶν λοιδορηθέντων ἀπαγωγῇ, καὶ ταῖς τῆς ὕβρεως γραφαῖς ἴσχυσε. 1256, 9.

ὑβριστὴς] ὀρθῶς καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, ὃς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖ, ὅταν φαίνηταί τινες οὐδὲν ὄντων ὑβρισταί, citat e Dem. Apsines p. 705, 20.

ὑβριστικὸς] ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ ποιοῦσι. 1101, 2. ὑβριστικώτερον, ἢ τοῖς σαυτοῦ εἰκότας, ἐχρήσω. 610, 1. ὃ καὶ ὑβριστικώτατα συμβέβηκε. 218, 6. τὸ δὲ ὑβριστικώτατον καὶ ὑπερηφανικώτατον τῶν Μακεδόνων. 218, 27.

ὑβριστικῶς] οὕτως ὑβριστικῶς ὑμῖν ἐχρήσατο. 87, 17. 704, 24.

ὑγιαίνειν] ὑμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἄγόντων, ὑγιαινόντων, εἰ δεῖ τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας ὑγιαίνειν φῆσαι. 98, ult. μὰ τὸν, μὰ τὰ αὖθις, ὡς ὑγιαίνοντι, προσέχοντε. 116, 7. οὐ φοβεῖ με φίλιππος, ἀλ' τὰ παρ' ὑμῖν ὑγιαίνη. 434, 8. ὑγιάνας, cum rar-

sum convaluissem, καὶ σωθείς, et salva mihi vitâ discessissem, ἀνηροσδοκήτως. 1256, 4. ὅλως οὐδ' ὑγιαινόντων ἀνθρώπων ἐστὶ τοιαῦτα γράφειν. 659, 17. ἐὰν ὑγιαίνωσιν. si prospera cum valetudine adoleverint. 1076, 8.

ὑγιῆς] πάντα ταῦτα ὑγιὰς καὶ ἀπλῆς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι. 325, 17.

ὕδρας χαλκῆν ἀποφέροντα. 1155, 6.

ὕδωρ] aqua potabilis. ὃς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός εἰμι διὰ βραχέως, 73, 3. οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. b) nimbi, procellæ, torrentes, exundationes. ὕδωρ καὶ ζέοντας καὶ ἄπλετον ῥεῦναι γενέσθαι. 1213, 27. ὕδωρ γενέσθαι τῆς νυκτὸς πολὺ ἐκλῦσαν αὐτοὺς πάντας εἰσπλεῖν. 1378, ult. ὕδατα καὶ τότε πολλάκις ἐγίγνετο. 1272, pen. c) aqua, quæ acturis causas in foro ad dicendum infundi solebat in clepsydram. οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἔγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδείς ἐμοί. 407, 16. οὐκ ἐνδέχεται πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ εἰσεῖν. una actione exsequi omnia. 817, 9. τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ δεῖ ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ὑμῶν τετρωκλάσιον. 1052, 18. ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ. si satis otii fuerit, si spatium ad dicendum mihi datum suffecerit. 1094, 3. ἐάν μοι περιουσία τοῦ ὕδατος ᾖ. 1351, 29. οὐ γὰρ ἱκανὸν μοι τὸ ὕδωρ. 1116, 12. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. 274, 10. 359, 5. 1206, 20. intra cursum aquæ meæ, h. e. orationis. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος. 1318, 6. ἐν μικρῷ μέρει τοῦ παντὸς ὕδατος. 847, 15. ἐκκλεῖε τὸ ὕδωρ. inhibe clepsydram. 1103. ult.

ὑὸς ἄττης. 313, 27.

ὕδατος, nugæ, καὶ φλυαρία. 931, 11.

υἱὸς] περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνται τινες [περὶ τούτων], τοὺς υἱεῖς διδάσκετε. 1477, 26.

ὑπαγωγεῖν] ἓξ ὅτου δ' ἐπαυτοῦ ὑπαγωγοῦσι. ligna convectant in urbem. 1041, 2.

ὕλην] καλύσας τοὺς ὀπλίτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἰσχατιᾶς. 1040. pen. ἀνιᾶσθαι τούτους τῆς ὕλης μὴ ἀντισθαι. 1041, 5. τὴν ὕλην τὴν τετριμένην. gefälltes, geschlagenes Holz [felled wood]. 1048. 16.

ὑμέτερος] ἐὰν δί τι ὑμέτερον κατ' ἐκείνου ᾖ. si quid e re vestra sit, quod illum illis molestum et noxium. 217, 1.

ὕμνος] χορεῖς καὶ ὕμνους τούτους πωλοῦσθε. 530, 23.

ὑπάγειν] in activo, et in medio, sensim et sine sensu, blanditiis, callidis strophis aliquo perducere, sibi devincire, ad partes suas pertrahere. Θεβαίους τῶν ὑπαγομένων [veluti vitulum ostensa fronde] τὴν βουστάσιν αὐτοῖς παραδοῦς. 105, 7. ἐκπλῆξαι καὶ φενακισμοῖς, οἷς ὑπαχθέντες ἐμοῖς. 59, 18. οὕτω τέλεον ὑπήχθητε. tam prorsus lenociniis perducti, decepti, et in potestatem Philippi redacti estis. 73, 14. εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ἀθύρωστοι τὴν ψυχὴν. 127, 27. εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀκοστασίαν τῶν φίλων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων. 291, 11. εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προπεμπόμενα ὁρῶ. per negligentiam et secordiam eo deducta, ad conditionem tam lamentabilem delapsa. 110, 8. εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρόν. 423, 26. συμβαίνει τοῖς χρόνοις εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα τὰ πράγματα ἤδη. 678, 9. φιλονικίᾳ ὑπάγεσθαι. ab impetu contentionis, vel æmulationis efferri. 535, 25. ὑπαχθέντα ὑπ' αὐτῶν τὸν δῆμον ἀνάγκη πολλὰ ἐξαμαρτάνειν. 603, 6. ὑπάγεσθαι φῇ ὑπὸ τῶν τοῦδε ὑποσχίσεων. molliri, placari, decipi. 955, 16. ὑπάγεσθαι κατὰ μικρόν. 1262. ult. ὑπάγεσθε ἑκάστοτε πράττειν, ἃ οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε καλῶς ἔχειν. 1433, 26.

ὑπαγορεύειν] dictare ad calamum, præire verba, ut magister puero. 219, 27.

ὑπαγωγαί. illecebræ. 444, 23.

ὑπαινίττεσθαι] obscuris significationibus adumbrare. 348, 6.

ὑπακούειν] φίλιππος οὐκέτ' εἶχεν ὑπακούειν [er konnte nicht herum kommen, nicht allen ein Gnüge thun, nicht auf alle passen — he could not manage with all, could not satisfy all; could not attend to all] τοῖς προδιδοῦσιν, οὐδ' εἶχεν ὅ,τι πρῶτον λάβῃ. 426, 15. voci appellantis, vel rogantis, obsequi, accurrere, præsto esse, e. c. ad intercedendum pro eo. 581, 2. ἐκέλευσε τὸν ἄνθρωπον τὸν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. ancillam, cujus eæ sunt partes, ut ad herum intronuntiet, si qui sit, qui eum conventum velit. die Dienstmagd, die man zum Aufwarten, zum Ansagen, zum Verschicken braucht [the servant maid who is employed in attendance, in announcing strangers]. 1149, 27. venire arcessitus. αὐτὸς μὲν οὐκ ὑπακούω. 1222, 17.

ὑπακούειν γράμματα. literas alienas furtive aperire. 889. pen.

ὑπάρχειν] esse, adesse, jam paratum, præsens, presto, in promtu esse. τὸν ὑπάρχοντα καὶ τὴν οὐσίαν παρούσαν. 16, 18. μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς δόξωμεν εἶναι τῶν ὑπαρχόντων, ne videamur tardiores et ignaviores atque pejores, quam ut opportunitatibus jam præsentibus utamur, aut ne indigni bonis præsentibus videamur, quippe quibus sapienter uti nil curemus. 18, 12. τοῦτ' οὖν δεῖ περιεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. das übrige ist schon da [the rest is already there]. 32, 20. οἰκ ἦττον αὐτὸν ἡμῖσυν οὖς σώσειε, τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς. 145, 4. πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν περιόψεσθε. 172, 10. ὁ νῦν μὲν οὐκ ὢν, ὑπάρχων δ' εἰς τότε. 184, ult. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα παρῆτε. 230, 26. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρ-

χόντων [decorum et laudum, quas jam tenemus] ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ προσῆσθαι πράττειν. 258, 3. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi ejusmodi esset de unoquoque nostrum infixa jam dudum animis vestris opinio. 304, 1. ἀποδίδοσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. pretio quocunque, quicquid id est pretii. *für den Preiss, den man vor sich findet* [*for the price that occurs*], id est, *der einem angeboten wird* [*that is offered one*]. 926, 24. χαλεπὸν ἐστι τὸν σὸν φύσιν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων διελθεῖν. pro merito, pro modo laudum, quæ in te sunt. 1403, 12. b) exaisterę, evenire, et velut efflorescere ex aliqua re. τὸν ὑπάρξοσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. 408, 22. c) incipere, ordiri rem, principium, auspicium facere, princeps et auctor ejus fieri. δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑπαρχόντων. bonorum et beneficiorum in antecessum velut, *par avançe* [*in advance*], nobis divinitus tributorum, *der Güter und Vortheile, die Gott uns voraus gegeben* [*of the goods and advantages which God has given to us beforehand*]. tanquam manupretium aliquod, aut veluti pecuniam mutuam aliquando reddendam, aut tanquam materiam, in qua elaboranda gnavi simus atque seduli. verbo, opportunitates et præsidia sunt, quibus instructus tu ad rem gerendam accedas. 12, 1. ὑμᾶς οὖν ὑπάρξαι δεῖ χρηστὰ βουλομένους καὶ πάνθ' ἕξει καλῶς. *wir müssen nur einen Anfang machen, mit Fassung heilsamen Rathes zu Werke schreiten. Das muss der erste Schritt sehn. das muss vorhergehen. So wird alles gut gehen* [*we must only make a beginning, set to work with the adoption of wholesome counsel. That must be the first step. that must precede. So all will go well*]. 176, ult. διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς. quæ primi in vos contulerunt. 431, 17. ὥστ' οὐχ ὑπάρχων [scil. τῆς ἔχθρας], non injuriarum faciens initium, non vim inferens, ἀλλὰ τιμωρούμενος, sed quo illatam depellam et ulciscar, ἀγωνιοῦμαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 1345, 7. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα. eum, qui prior injurias obtulerit. 1350, 4. d) alicui præsto, propitius, amicus, fidus et certus esse, in ejus potestate et clientela. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε τὸ τὸν φίλιππον αὐτοῖς ὑπάρχειν [subaudi φίλον] πιστεύεσθαι. 358, 7. δῆλός ἐστιν — καθ' ὑμῶν ὑπάρξων ἑκάστοις. *dass er ihm wider euch zu Gebote stehen, sich von ihm wider euch gebrauchen lassen werde* [*that he will staud at his command against you, that he will suffer himself to be used by him against you*]. 377, 10. ὅλην δὲ τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐμοὶ λόγων αὐτῷ ὑπάρξειν. 384, 25. ὑπαρξάσης τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας, etiamsi ab aura vestra sublevatus, etiamsi audientiæ vestræ mihi non defuerit æquitas, διλᾶσαι δυνηθῆ τὰ πεπραγμένα. 1322, 19.

ὑπαρχὴ] πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς. denuo, rursus a principio. 1013, 9.

ὕπατος] ὑπάτῳ Διὶ Σύσιν. 531, 7. ὕπατος Ζεὺς, ὑπάτη Ἀθηνᾶ. 1072, 18.

ὑπεῖκειν] τῷ δὲ ὡς φοβερῷ πάνθ' ὑπείκομεν. 197, ult. Θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νοσεῖτε τοὺς ἑαυτὸν ἐνοχλοῦντας, οὐδέπω ὑπεῖξε. 798, 19.

ὑπεῖναι] præsto esse. *vorhandem seyn* [*to be at hand*]. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέστασε τῆς πολιτείας καταλυθείσης. 801. 25. πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὕστερα πλείων, ἃ ἐλάττων φθόνον. manet eos invidia, proposita illis est. 330, 4.

ὑπεπαίν] ὑπεπὼν οὐδέν, id est, προεπών. nil præfatus, aut sine ulla exceptione, cautione, et determinatione. 637, 11. 639, 10. 692, 15. τὸν ἐχθρὸν ἕκαστος ὑπεπὼν τὸν ἑαυτοῦ. ubi verbum hoc significat verbis ab alio editis addere, subjicere nonnulla de suo. *darzu sagen, darhinter her sagen* [*to add to it, subjoin*]. 797, 19.

ὑπεπτιθέναι] ὑπεξέθεντο τὰς αὐτῶν δυνατίας. clam ablegarunt alio, tutum in locum. *schickten sie heimlich weg, und brachten sie an einen sichern Ort, in gute Verwahrung* [*sent them secretly away, and brought them to a secure place, into safe custody*]. 401, pen.

ὑπεναντίωσις] ἡ τύχη ταύτας πρὸς ἄλλας ὑπεναντιώσεις λαβοῦσα, πρὸς τὸ δίον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδειξε. 1405, 18.

ὑπεξαιρεῖσθαι] excipere, τῶν ἰδίων κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι. 365, 27.

ὑπεξέρχεσθαι] clam emigrare. ὑπεξῆλθεν Ἀθήναζε. 1380, 15.

ὑπεξιέναι] de loco decedere, *aus dem Wege gehen, Platz machen* [*to go out of the way, to give place*]. τὰς ἴσας ἀρχὰς ταῖς νίαις ὑπεξιέναι. 775, 26.

ὑπὲρ] cum Genitivo, *pro, ob, de.* ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζειν. 9, 13. φρόνημα ἔχοντα ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον. 449, pen. ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. 690, 18. ἃ δὲ πάντων καὶ φαυερώτατον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. maxime e re hostium est. 305, 20. ἡ εὐαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν ζουλὼν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου. *de Aristarcho. betreffend, belangend* [*concerning*]. 544, 11. Cum Accusativo, *super, plus.* καὶ ὁ δεῖνα εὐδαίμων, εἰς, ἃ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν. beatiores, quam resp. fort, vel, quam reip. expedit. 172, 7. οὐ πρέπει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατόν. plus quam cxxx. 141. 9. redundare videtur ὑπὲρ in illis: ὑπὲρ δὲ τού-

των πάντων λύσιν εἰρήσεσθαι ταύτην μόνην οὖσαν. 703, 4.

ὑπερβίλτερος] *ὑπερβελτέρα εἰσὶν αἱ προφάσεις.* ultra modum stultæ, insipidæ. 1178, pen.

ὑπεραγωνᾶν. 172, 18. 686, 9.

ὑπεραγωνιᾶν. ultra modum trepidare. 1410, 4.

ὑπεραίρειν] præstare, antecellere. *σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρας τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός.* 301, 25. *τοσοῦτον ὑπερῆρεν πάντας ἀνθρώπους πονηρία.* 798, 8. *ὑπερῆρεν*, vicit, superavit, *ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας.* 1395, 23. de aqua torrente, exundante, e terminis suis in agros assitos excedente. *austreten* [*to overflow*]. *εἰς τὰ χωρία ὑπεραίρειν* [scil. *τὸ ὕδωρ*] *ἐστὶν ἀναγκαῖον ἤδη.* 1274, 20.

ὑπεράχθεως ζῇν προῃρημένον. de Alcibiade in omni re modum excedere affectante. 1415, 1.

ὑπεραναίσχυντος. 1071, 27.

ὑπεράτοπος. 213, 25.

ὑπερβαίνειν] *εἰ μὲν ὅσα ἂν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν.* 51, 7. 1419, 14. *ὑπερβαίνειν τὰς πίστεις.* violare. 153, 4. *τέγος εἰς τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι.* 609, 15. *τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες.* 1380, 7. *ὑπερβαίνω*, caveo, abstineo, omitto, *τὸ σαφὲς εἰπεῖν, φυλάττων τὸ πρέπον τῷδε τῷ καιρῷ.* 1398, ult. *ὑπερβαίνων τις τὰς περιττὰς περιέξεις, τὰς ὑστέρας λέγῃ.* 1424, 24.

ὑπερβάλλειν] *ἄχρι του, aliquousque, χρὴ καὶ φιλεῖν, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας.* æquum et verum modum excedentes. 661, 1. *ὑπερβάλλοντα συκοφαντία.* 1043, 4. In Medio. *τίνα οὐχ ὑπερβαλλοῖσθαι περιόντων.* 451, 2. *ὑπερβάλλεσθαι περιῶ τῇ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν εἰωθοτάτων ἐπιθυμίαν.* 1416, ult.

ὑπερβολὴ] excessus ultra modum, vel ultimus gradus. *ἔστι μηδεὶ τῶν ἐκγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι.* 35, 18. 689, 16. *ἐπὶ τοῦτό γ' ἐστὶν ὑπερβολὴ μανίας.* 97, 3. *ἐγὼ δὲ τοσούτῳ ὑπερβολὴν ποιοῦμαι. ἔστι — ich will so weit gehen, so viel einräumen* [*I will go so far, concede so much*]. 291, 24. *ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιοῦμαι.* 447, 25. plus largiar, (hypothetice,) quam aut serio volo, aut e re mea est. 447, 25. *τοσαύτην ὑπερβολὴν συκοφαντίας οὗτος ηὕρηται.* 298, 19. *ὡς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δ' εἰ τις ὑπερβολὴ τούτου.* aut potius id oportebat appellari, si quid est, quod adhuc sit fœdius et execrabilius, quam turpe. 362. 5. *σκοπεῖτε δὴ, πρὸς ὅσης ναυλίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει.* 468, 11. *τοσαύτας ὑπερβολὰς δωρεῶν, αἷς ἀντετυπωσεῖ, παρέσχηται.* 500, 10. *ἔστι δὲ ὑπερβολὴ τῶν μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγειν.* 519, 24. *τοὺς δ' ἀκουσόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδόσθαι.* 539, 4. *τί γὰρ ἂν ὀλυθῶς φέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας, καὶ τίνα ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ἀμότητος καὶ ὕβρεως.* 550, 12. *τοῦτο οὐκ ἔστιν ἴχνη ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας.* tam spurcum, ut supra mil possit cogitari. 553, 12. *τίς οὖν ὑπερβολὴ* [scil. *πονηρίας*]; *τίς ἁμαρτία τῇ τούτου γένοιτ' ἂν πονηρία;* 554, 26. *τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας*, id est, *ἐκείνους ὑπερέβαλε τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ.* illorum fœditate sua vicit, vel pone se reliquit. 609, 8. 751, 18. *Θεωρεῖτε τὰς ὑπερβολὰς ἐν αὑτὸς περὶ αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἠγκλημένον.* 673, 15. *τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηνται τῆς αὐτῶν αἰσχροκερδείας.* in turpitudine cupiditatis ita modum excesserunt. 687, 21. *δεινῶν γὰρ ὄντων, οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολήν.* quamquam sunt gravia et indigna, tamen intra modum. 786, 26. *ταῦτ' οὐχ ὑπερβολὴ δεινῆς αἰσχροκερδείας; τί οὖν ποτ' ἐστὶ τὸ δεινὸν, εἰ μὴ ταῦτα δόξει, τηλικαύτας ὑπερβολὰς ἔχοντα;* 825, 21. *τίνας οὗτοι λελοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν.* 833, ult. *εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν.* 1025, 14. *τοῦτο γάρ ἐστιν ὑπερβολή.* 1333, 16. *μεγάλην μὲν οὖν ἴσως δόξομεν ὑπερβολὴν λέγειν.* 1396, 14. *μὴ καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπὲρ σοῦ διαλέγεσθαι δόξω*, id est, *μὴ δόξω περὶ σοῦ λέγειν ὑπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.* 1411, 14. *τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σωφρὸς καὶ φιλοπλείας ἐν τοῖς πράγμασι πάντ' ἄνδρα ἐπιδεικνύναι δεῖ.* 1440, 3. Etymol. M. p. 778, 36. *ὑπερβολὴν τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου.*

ὑπεργέλοιον ἦν τὸ πρᾶγμα. 406, ult.

ὑπέρδικος] *τὸ σφᾶγμά μοι εἰς ὑπέρδικον ἐμπίπτει.* 551, 2.

ὑπερδιατείνεσθαι] ultra modum contendere. 501, 3. 770, 4.

ὑπερεπαίρεσθαί τινα. aliquem ultra modum revereri et magnificare. 19, 16.

ὑπέρευ πεπολίτευμαι. 228, 17.

ὑπερέχειν ἐκείδαν δὲ ἡ θάλαττα *ὑπέρσχη*, maris æstus humanam omnem vim et artem superet, *μάταιος ἡ σωφρ.* 128, 25. *οὐδεὶς ὑπερεῖχε τῶν πολλῶν.* nemo plebeiis præstabat. 689, 10.

ὑπερημερία] *der Verfall, oder Verlauf des Zahlungstages, wenn man ihn ohne Abtrag verstreichen lässet, wodurch der Gläubiger Recht bekommt, sich an die Person, oder an das Vermögen des Schuldners zu halten* [*the expiration of the day of payment, when it is suffered to pass over without a settlement, whereby the creditor acquires a right of seizing upon the person or goods of the debtor*]. Simile jus illi, quod majores nostri

olim usurpabant, *Einritt*, et *Einlager* [*the taking possession of the creditor's house*, et *entering upon it*], et usitato bodie, *die Hülfe einem thun* [*to take one in execution*]. item extremus dies spatii debitori a creditore indulti ad nomen diluendum. forte sic appellabatur, quia dies unus indultus, *ein Tag Nachsicht* [*a day's grace*] ad *τὴν ἡμέραν, dem Zahlungstage* [*to the day of payment*], addebatur. μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας. 1154, 9. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν, *den Zahlungstag verlängern*, oder *weiter hinaus setzen* [*to give a longer day*, or *to put off the day of payment*], ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. 1154, 17. et 21. οἰκέτην, ὃν ἔλαβε κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ἐκ τῶν Ἀφόβου. quem servum ex Aphobi substantia mihi sumseram, seu vindicaram, pro pignore, propterea quod pecunia ex mulcta mihi debita ad diem soluta non esset. 871, 11. ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν, εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ [id est, εἰληφότες αὐτὴν ἐπὶ τῇ ὑπερημερίᾳ, *weil sie sich des Schiffes, nach dem Rechte der Verfallzeit, bemächtiget hatten* [*because they had made themselves masters of the ship according to the right of creditors, when a debtor does not keep his day*], aut εἰληφότες αὐτὸν ἔνοχον τῇ ὑπερημερίᾳ, quia Apaturium deprehenderant obnoxium pœnæ non soluti debiti die statuta]. 894, 8. ὡς δὲ ὁμολόγησέ μοι [scil. ὅτι ἀναβαλεῖται τὴν ὑπερημερίαν] καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν. quod non solum pollicitus mihi fuerit de die præstandæ solutionis differenda, sed etiam reapse eam distulerit. 1162, 27.

ὑπερήμερος] qui æs mutuum, qua die solvere debebat, ea aut non potuit, aut insuper habuit solvere. 518, 2. δίκην ἀφληκότων καὶ ὑπερημέρων ὄντων. 927, 1. ὑπερήμερον δέ μοι οὐκ ἄμεινον εἶναι. 1159, 3. num significat, non existimabam, me ideo plus debere, quia stata die mulctam non dependissem? μόνα λαμβάνων ἕτερον ἑτέρου, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων ὄντων. 518, 2. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, ὡδηνός τι ἐφάμην τῶν τούτου. quamquam bona ejus adhuc teneo, quæ possessum ivi; vel, mancepi ideo, quod stata die mihi non satisfaceret, nihil tamen eorum adhuc de re usurpavi. 540, 23. οὐδεὶς δὴ πώποτε οὕτω σωφρὼν οὐδὲ ὑπερήμερος εἰσέπραξεν, ὡς σὺ τοὺς ὀφείλοντας τοὺς τόκους. 1123, 4.

ὑπερφανία] τὸν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑπερφανίαν τοῦ βίου. 559, 17. τοσαύτας ὑπερφανίας καὶ ὑπερηφάνους φρόνους ἀνθρώπων μεσφῆς. 577, 16.

ὑπερῴφανος] λέγει ὑπερήφανον, ὡς φασὶ, λέγει. 68, 27. τὰς ἴδιας οἰκίας κατεσκεύασεν, οὐ μέσην τῶν σταλῶν ὑπερφανεστέρας. 175, 10. ὑπερφάνου οἰκήσεως τῇ λήψῃ. 311, 16. πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα. 423, 3.

ὑπηρθρεῖν] saltu superare. ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἅρπος ὑπήρθρευ. 422, 24.

ὑπεριδεῖν τοὺς ὅρκους. 153, 4. 289, 4. ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ περίεργματα τοιοῦτον, adeo nil pensi habuit. 702, 27.

ὑπερπολαπύειν. 391, 19.

ὑπερπλαμπρεῖν ὑπολύζειν. 313, 22.

ὑπερμεγάθης] διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας, οὕσας ὑπερμεγάθεις. 330, 12. ὑπερμεγάθης μηδὲν τὸν φόνον βλάπτειν. 684, 4.

ὑπερμεγεθὴς ψεῦδος ἐψεύσατο, 1059, 2.

ὑπέρμορος δύναμις. 46, 16.

ὑπερογκικὸς] ὑπεροπτικώτατος, 218, pen.

ὑπερολία] solum omne peregrinum extra Atticam. ἀνοδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερολίαν συμβάσης. 1086, 11.

ὑπερολία πάντων ἀνθρώπων. 577, 17.

ὑπερπαλαιῶν] pro ὑπερβαλόμην. ἃ σὺ τοιοῦτον ὑπερπέφυκας τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους φλοῦτον. 1217, 18.

ὑπερπαπᾶν] ὑπερπαπᾶσθαι πάντα τὰ πάμμεγα. 644, 16.

ὑπέρπολυς] ἦλθεν ὑπέρπολυ ἡγήσετο. 1073, pen. ὑπέρπολυ ἀχγίων ἦλθεν. 1073, ult.

ὑπερτείνειν] excellere, superare. ὃς [quam formam oris] αὐδὲ ἃ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς, ὑπερτεῖνειν ἐπιτηδεῖται. 1406. 2. Simile ductum de sagittis ab hoc longius, vel ulterius, vel altius adactis, quam alter adegit.

ὑπερφυὴς] δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυές. 543, 2. ὑπερφυὴς μανὸν οὐδὲν ἀέρων ὑμᾶς πεισομένους. 683, 19.

ὑπέρχεσθαι ὑμᾶς καὶ θεραπεύειν, adulari, blandiri, officiis promereri. 633, 22. 1369, 20.

ὑπέρχεσθαι χέρνα. nimis operatus fuit ære alieno, ut reddere nequiret. 321, 14.

ὑπεύθυνος] τοιοῦτον δέω λέγειν, ὡς σὺ ἐμοὶ ὑπεύθυνος, — ὅσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ. 263, 24. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ. 291, 19. 1403, 13. τοῖς δούλοις ἀπόνοιαν τῶν ἀδικημάτων ἐστὶν ὑπεύθυνος, sie müssen mit ihrem Leibe büssen, dafür haften [*they must pay for it, answer for it, with their bodies*]. 610, 5. αὐδ' ἀρχὴν μεταστήσω, ὅστ' ἄρχειν ὑπεύθυνον ἀρχῆς ἑτέρας ὄντα. 747, 1. ὑπεύθυνον ἐλάμβανεν. ea conditione testem hunc admisisset, ut, de quibus testaretur, ea is periculo suo præstaret. 1105, 16. εἰ δὲ μὴ πρόδηλος, ἐπ' αὐτῷ ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις. eadem teneris cum reliquis omnia ignorantibus, de eadem incuria postulari potes. 293, pen. ὡς πρωτίστους ἐστὶν ὑπεύθυνος, οὐχὶ μαστιγίας. 1114, 21.

ὑπέχειν] præstare, *leisten* [*to perform, render, give*]. ἐστιδὲ δὴ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων. rationem red-

dose et pœnas dare. 371, 20. λέγων σὺ δύνας ὑφέξειν. 398, 17. πάντες εἰκότως ἂν δὲν λέγουσι δίκην ὑπέχων. 398, 19. πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων [scil. ἀναγκαῖα, vel προσταττόμενα] ὑπέχων ὤμων δικῶν. 408, 4. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. τὸν χεῖρα], ibi, in legatione, in Macedonia, cum protendisses manus, ad accipiendam munera, καὶ ὑπεσχὼν, et dantis manui tuam subjecisses, quo munera sua in tuam inderet, καὶ κατασχύνας τούτων, cujus facti turpitudine tu hos, cives tuos, coinquinasti, infamasti, ὑποδὰς σεμνολογῇ. 421, 19. δότε λόγον καὶ ὑποσχόντι κρίσιν. dando rationem, et judicium de se tolerando. 555. 22. οὐ δίκην ὑπέσχηκεν, ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν δίκαιός εἰμι. 637, 23. τὸν δ' ἐπὶ τῇ προτέρᾳ φόνῳ δίκην ὑπέσχεν. tolerat, luit. 646, 14.

ὑπηρεσία] ministerium, sedulitas alterius studiis inserviendi, eoque illum sibi devinciendi. τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι, καὶ ὅλως ὑπηρεσίαι τινὲς ἐφ' ὑμᾶς εἰσὶ κατασκευασμέναι. 1458, 18. b) ministri navales, diversi et a nautis, vel remigibus, et a militibus classiariis, cujusmodi sunt fabri, coqui etc. ὑπηρεσίαν πρατίστην ἡμῶν ὑποδεδώκεν, id est, ὑπηρέτας πρατίστους. 1208, 20. ὑπηρεσία, ἐπιβάται, et ναῦται, ut diversi, copulantur. 1214, 23. 1216, 13. 1217, 3.

ὑπηρετῶν] ὑπηρέτησεν αὐτοῖς τοῦτο. operam illis hac in re præstitit, vel potius hoc illis consilium administravit, vel suppeditavit, suggessit. 841, 3. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ οὐ Τιμοθέῳ ὑπηρετῶν. 1185, 17. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἐγκαθῶσιν ὑπηρετοῦντες ἐκόμισαν. 1473, pen. αὐδὶ ὑπηρέτει αὐτῇ, ἃ ἐβούλετο. nicht alles hergab, verschaffte, was sie verlangte [did not supply, provide, all that she desired]. 1356, 26. ὑπηρετῶν τοῖς χρημάτοις εἰς ἀπάσας ἡδονάς. 1382, 11.

ὑπηρέτης] ἐν ὑπηρέταις καὶ θρεπτοῖς μέρει. 37, 4. 175, 18. οἱ καθ' ἡμᾶς τῶν Μακεδόνι ὑπηρέται. 216, 17. τότε μὲν ὁ δῆμος ἕκαστός ἦν τῶν πολιτευομένων, νῦν δὲ ὑπηρέτης ἐστίν. 690, 11. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε. 690, 21. ὑπηρέτην παρὰ τῆς ἀρχῆς λαβόν. 1149, 25. ὑπηρέται, ἐπιβάται, et ναῦται, ut diversi, copulantur. 1209, 11. et 14. ὑπηρέται καὶ συνεργοὶ πάντες αὐτοῖ Κλεομένους. 1285, 2.

ὑπηρετικός] ἴδιος τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἡ λειτουργία ἔστω. 262, 6. ubi πλοῖον subauditur. εἰς Βοτ [a boat]. lembus, linter, navicula ad peragenda cita quædam, subitanea, et minuta negotia, vel ministeria, quasi dicas navicula ministerialis. ἀφικνοῦται ἐκ Μαθώνης ὑπηρετικὸν [scil. πλοῖον] εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ὑπηρεσίαν τινα. 1390, ult.

ὑπιδοῦν] ὑπίδωσθαι καὶ φυλάξασθαι. 622, 9.

ὑπισχνεῖσθαι] sese ferre, jactare, profitari aliquem, qui minus sit. οἱ τοιοῦτός ἐστιν, οἷος ὑπισχνεῖται, scil. εἶναι. 784, 3. ἕνεκεν, ὧν περὶς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖται. 790, 12. ὑπισχνούμενον χαριεῖσθαι, μᾶλλον ἄλλων ὑπισχνουμένων, citat Schol. Hermog. p. 384.

ὕφεως] τοσοῦτον ὕφος καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν. 320, 5.

ὑπὸ] ἤ, τι φιλάξομαι, οὐδὲν ἐστιν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπόν. per, ob bellum. 25, 25. ἂν δ' ὑπὸ πνευμάτων μὴ δυνώμεθα. ob ventos adversos. 94, 4. τοῖς ἐχθροῖς, οὓς οἶδ' ὅστιν ὑπὸ τοῖς ὑμοῖς λαβεῖν. die nach unsern Rechten wenig fragen [who have little concern with our laws]. quos capere atque tenere constrictos legum nostrarum vinculis haud licet. 97, 4. ὑπὸ τούτῳ τῷ προσηγορίᾳ ἐστὶν οἰκεῖς. 630, 1. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν, ob munera edenda, καὶ τῶν εἰσφορῶν, καὶ τῶς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐκέκτηκα κεῖνα αὐτῶν [supelleotilis mese domestiese] τὰ δὲ πέπρακται. 1155, 22.

ὑποβάλλειν] ἡ δὲ δωδεκα [patatilia, opinata mater Midiæ] καὶ ὑποβαλομένη τοῦτον. quæ eum sibi supposuit pro filio, qui alterius esset. 563, 5. τοιαῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ. ejusmodi voces oportet vos ei opponere, sic occurrere. 580, 6. 1060, 9. 1203, 10. πῶς γὰρ ἂν τις ὑποζάλλα τὸν σὸν ὄψιν. caulis subjicias, spectandam proponat. 1405, ult.

ὑπογράφειν] præscribere, in principio legis scribere. 639, 10. ὑπογράψας, in scripto suo cum præmisisset hæc. 973, 14, ὑπεδεδώκει ὑπογράψασθαι τὰς καταδολάς. 1484, 17.

ὑπόγυος] τὰ δ' ὑπογύτατα. recentissime. 161, ult. ὑπογύων τῶν χρόνων ὄντων. 841, 6. τῷ ὑπογύτερα εἶναι τοῖς χρόνοις αἰσχρῶ μεμωδολόγηται. 1391, 21. ὑπογυοτέρους ἔχοντας παραδείγμασι χρῆσθαι. 1415, 5. οὕτως ὑπογύου καὶ τῆς Δυσιούγου πολυτείας καὶ τῆς τελευτῆς γεγενῆσθαι. 1479, 22.

ὑποδοῦν] ἁπλῶς ὑποδίδονται. 1267, 23.

ὑποδιέχεσθαι] τῶν φευγόντων οὐδένα ἐᾶσιν οἱ νόμοι, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς πλοίοισιν ὑπέχεσθαι τὸν ὑποδεχόμενον τοὺς φεύγοντας. 1322, 3. ὑποδέχεσθαι φασιέν. 1334, 21. οἷς ἂν [arcem] οἱ περὶ Κριτίαν ἅμιλλαν τοὺς Λακεδαιμονίους ὑποδέχεσθαι. 1343, 9.

ὑπόδικος] ἔστω τῷ παθόντι. teneatur eorum judice ei, quem læserit, de injuria satisfacere, rationem ejus reddere. 518, 3. ὑπόδικος τῆς ἐγγύης ἦν. 902, 3. φόνου καὶ τῶν δεσμοτῶν ὧν ἂν ὑπόδικος. 1264, 19. μάρτυρες ὑποδίκως παρέχεσθαι. respondere et approbare testimonii sui veritatem obnoxios. 1014, 16. ὁ μὲν νόμος ὑπόδικον ποιεῖ. edicit, si necesse fore, factum suum approbare. 976, ult. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐκείνου κατ'

ἀδελφοῦ. 849. 20.
ὑποδοχὴ] idem quod ὑπόληψις, opinio, suspicio, ex aliqua re vel factove colleeta, ut inde necessario consequens. εἰς ὑποδοχὴν τοῦ μηδ' ἀμφισβητῆσαι ὑμᾶς. ut inde intelligatur, vel colligatur, vos nil queri. 80, 1. quasi dicas, *ad subsumtionem.* ἐργολαβούσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν [id est, προσδοκίαν] πραγμάτων, ἂν διαψεύσωσιν αὐτοὺς ὁ λογισμός. 1482, 25.
ὑποδύεσθαι] *sich worunter verkriechen, verstecken* [*to creep under, conceal one's self under*]. ὑποδύεται ὑπὸ κλίνην. 609, 15. ὑποδύεσθαι τὴν διὰ τοῦ ψηφίσματος αἰτίαν. obnoxium esse reddere criminationi. 624, 19. πῶς οὖν τοῦθ' ὑπέδυ; in hanc latebram sese abdidit, hanc larvam subiit: vel, hanc objectionem elusit, devitavit, subterfugit? 749, 4. παρὰ ταῦτα ὑποδύῃ. his non obstantibus, tamen erepis, elam effugis. *dukriechest, und schleichest dich darneben weg und durch* [*you creep, steal off, through all this*]. 778, 20.
ὑπόθεσις] summa rei, meta, id quod in re maxime spectatur, et ad quod præcipue contenditur. *Endzweck, Absicht* [*the end, object, view*]. item argumentum, id, de quo agitur. num est e Demosthene, quod Schol. Hermogenis matos (p. 5. edn.) citat ad librum περὶ διανοήτου: ἄμεινον ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι. 21, 7. ὑπόθεσιν, περὶ ἧς βουλεύεσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν παρέστηται. 28, 8. ἐξίστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς οἱ πρόγονοι ὑμᾶς κατέλιπον. descivietis, discessistis ab illis [vulgo sic dictis] principiis, regulis et præceptis sentiendi atque agendi, quæ vestri majores vobis reliquerant. 143, 14. præcepta palmaria, quibus, tanquam fundamentis quibusdam, aliæ inde consequentes sententiæ superstruuntur. τοιαύτας ὑποθέσεις μεμνημένοι. 1082, 20. ὑπόθεσις [institutio, natura et finis] τῆς ὅλης πολιτείας. 1397, 14. τοὺς δικαστὰς ἀναγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως [a causa proposita], οἰχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος. 416, 25.
ὑποθήκη] hypotheca, pignus, res oppignerata. τῆς δανειστοῦς οὐ παρασχόντα τὰς ὑποθήκας. 922, 5.
ὑποκατακλίνειν] ὑποκατακλινόμενοι, vi necessitatis cedentes, inviti et coacti, ἑαυτοὺς τοῖς ὅλοις ἠττᾶσθαι ἐνόμιζον. 127, 21.
ὑποκεῖσθαι] propositus sive oculis, sive menti esse, in conspectu, in medio esse. τἄλλα τότε δεύτερα ἦν τῶν ὑποκειμένων προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων. 348, 22. ὃς δυοῖν ὑποκειμένοιν [id est, προκειμ.] ὁμοίοιν. 631, 18. καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ὑπόκειται — hoc in foro certaturis proposita sunt istuc præstanda. 643, 21. παρ' ὑμῖν ὀργὴ μεγάλη καὶ τιμωρία ὑπόκειται τοῖς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦσι. manet eos. 913, 6. præsuppositum et infixum menti esse tanquam scitum certum ratumque. τοῦτ' ὑποκεῖσθαι τῇ γνώμῃ. 179, 6. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων, ὅσπερ προσήκει. 1488, 1. b) oppositus, h. e. oppigneratus esse. κλινοποιοὺς τετταράκοντα μνῶν ὑποκειμένους. 816, 10. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν. 841, 19. ἰὰν δὲ μὴ ἀποδῶσιν [debitores] ἐν τῷ συγκειμένῳ χρόνῳ, τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν ἐξέστω ὑποθεῖναι [scil. aliis,] ἢ ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. 926, 23. ὑπέκειτο ἡ ἄλλη οὐσία ἑαυτὰ μνῶν. 1187, 23. ὑποκειμένων αὐτῷ τῶν ξύλων τοῦ ναύλου. *die Stämme Holz waren ihm für die vorgestreckte Fracht des Holzes verpfündet* [*the timber was pledged to him for the advanced freight of the wood.*] 1194, 17. τὸν ναῦν τὸν ὑποκειμένην ἡμῖν. 1283, ult.
ὑποκορίζεσθαι] rem turpem molli et honesto vocabulo velut amicire, incrustare, excusare. 424, 11.
ὑποκρίνεσθαι] histrionem agere, rem minutam vanamve et nihili verbis declamatoriis et circulatoria garrulitate exaggerare. 230, 7. ὑποκρίνη μὲν δεδεικέναι, simulas quidem, φαίνῃ δ' οὐ δεδεικώς, at constat, te nil dedisse. 878, 3. μετὰ παῤῥησίας διαλεχθῆναι μηδὲν ὑποκριόμενον. 415, 2.
ὑποκριτὴς ἀριστος. 329, 25. μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς. 314, 11.
ὑπολαμβάνειν] τὴν ἐκείνου ἀρετὴν ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης παρὰ τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι ποιοῦσιν. opinata. 178, 8. 1423, 7. πολὺ τἀναντία, ἢ προσῆκεν, ὑπειλαμμένων. de quo multo secius existimatur, atque oportebat. 623, 5. b) occurrere, regerere, opponere aliquid alterius causationibus, item afferre aliquid pro objectione, 594, 21. 596, 14. 600, 20. et 23. 638, 17.
ὑπολείπειν] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ὑμῖν ὑπολείπεται. 10, pen. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν βεβαίωσιν, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφοράν. *er liess sich eine Auskunft, Ausflucht offen* [*left open to himself an expedient, an evasion*]. reservabit sibi perfugium. 301, 22. ὑπελείπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον. 836, 6. ὑπολειφθεὶς τοῦ στόλου. cum postremus veniret, a classe sejunctus, a qua sponte sua retro remanserat. 569, 3.
ὑπόληψις] v. Stobæi locum sub v. διαβολή.
ὑπολογίζεσθαι] *in Betrachtung ziehen* [*to take into consideration*]. οὔτε μνησικακήσετε, οὔτε ὑπολογιεῖσθε. 259, 7. οὐδένα κίνδυνον ὑπώπασε ἔλαττον, οὐδ' ὑπολογισάμενος.

294, 5. ὑπολογισάμενον μηδ' ἐλαίαν, μήτ' ἄλλο μηδέν. 1322, 6. οὔτε τὴν ἐξουσίαν ὑπολογισάμενος, οὔθ' ὅτι —. 380, 5.

ὑπόλογος] substantive, ratio, consideratio. *Bedenken, Betrachtung, Erwegung* [*consideration, regard*]. μηδένα τούτων ποιεῖται ὑπόλογον. 790, 9. b) Adjective. μηδὲν ὑπόλογον εἶναι. in censum non venire, rationem ejus nullam haberi. 959, 7. νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ἐρῶ τῶν συλλήψεων ὑπόλογον οὖσαν. 1329, 4.

ὑπόλωπος] ὑπόλωπον ἀγῶνα τῶν ψευδομαρτυριῶν ταῖς δίκαις ἀποδιδόντες οἱ νόμοι. reliquum faciunt legis victis in judicio certamen de falso dicto testimonio. 1139, 2. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. id quod unum adhuc vobis superest faciundum. 1168, 1.

ὑπομένειν] πρὸς τοὺς θρασέως ὑπομένειν ὀτιοῦν οἰομένους δεῖν. 63, 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ τὰ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομένας. cum invictus restitisset, neque cessisset, neque precibus, neque gratiæ officiisque aliorum, quid? quod multorum adeo comminationes aspernatus esset. 515, 18. ὑπέμειναν ἐν τοῖς τείχεσι. 671, 15. ὑπέμειναν τοὺς νόμους. paruerunt legibus, in earum potestate fuerunt, tolerarunt pœnas a legibus constitutas. 742, ult. ὑπομείναντες [in urbe qui rem amisserunt] ἐπολιορκοῦντο. 1380, 5. et 11. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπέμεινεν.' 1397, 9.

ὑπομιμνήσειε] εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέφερετο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσειεν. 257, 24. ὑπομιμνήσειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὁμοίᾳ ἐστὶ τῷ ὀνειδίζειν. 316, 10. τοῦ χάριν δὴ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς. 348, 26. ὑπομιμνήσω ταῦτα, οὐ νομίζων χάριν ὀφείλειν ὑμῖν. 1127, 16. τοὺς καιροὺς, ἐφ' οἷς ἕκαστα ἐξηπάτησθε, ὑπομνήσω. 399, ult. ἀνάγκη δὲ πρῶτον τοὺς χρόνους ὑπομνῆσαι ὑμᾶς. 704, 22.

ὑπόμνημα] ἀλλ' ἵν' ὑμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα. 121, 25. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμασθ' ἱερῶσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 247, 22. ὑπομνήματα. commentarii, libri memoriales. 557, 10. et 18. ὑπομνήματα [monumenta] τῶν ἔργων ἦσαν οἱ στέφανοι. 616, 21. ὑπομνήματα πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων καταλιπόντες. 690, 20. *Sudelbücher der Kaufleute* [*memoranda for merchants*]. 837, 17. ὑπομνήματα γεάφεσθαι διάδασιν οἱ τραπεζῖται, *die Banquiers lassen von ihren Bancobedienten, oder Gehülfen, Nebenbücher halten* [*the bankers make their clerks or assistants keep registers, record-books*], ὧν τε διδόασι χρημάτων —. 1186, 7. ὑπόμνημα δὲ ἀνεγράψατο. *er gab dem Buchhalter Ordre, in das Handlungebuch eine Note, Nebenanmerkung einzutragen* [*he gave the book-keeper orders to enter a note, a by-note, into the ledger*]. appendicem ad nomen in tabulis scriptum, subnotationem. 1193, 3. ὑπομνήματα πολλὰ λαμβάνουσα ἐν οἷς συνῆδει τούτους ἀρίστους οὖσι. 1393, ult. πας' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνοσίας ὑπομνήματα ἔχουσι. 1412, 8. τοῦτον ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. monumentum, unde dedecora ipsius omnia spectanti cuique atque occurrenti in mentem veniant. 1489, 18.

ὑπόμνυσθαι] idem est atque προόμνυσθαι, h. e. ante litis contestationem jurare, *den Voreyd thun, den Eyd für Gefährde* [*to take the previous oath, the oath that he was taking no unfair advantage of his opponent*]. ἀντιδίκοις καὶ ὑπώμοντο, ὡς ἦν Βοιωτός. 1006, 3. b) per alium, delegatum, ad judices absentiam sui a foro, propter valetudinis, aut itineris necessitatem, jurato excusare. οὐ παραγεγραφομένου ἐμοῦ, οὐδ' ὑπομνυμένου. 1151, 2. ὑπωμόσαμεθα τουτονὶ Ὀλ. ἀπεῖναι δημοσίᾳ στρατευόμενον. 1174, 6. ὑπομαθόντες δὲ τούτου. quæ excusatio absentiæ actoris cum esset jurejurando confirmata. 1174, 8. ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiæ excusationem alio jurejurando interposito debilitatum ibant. 1174, 8. ὑπωμόσατό τις τὸν Δημοσθένην, juratus absentiam Demosthenis ceu legitimam excusabat, ὃς πεπᾶσται, τὸν στρατιότα καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνῃ. 1336, 9.

ὑπόνοιαι πλασταὶ καὶ σκοφάσεις ἄδικοι. 1178, 2.

ὑποπίπτειν] ἴσα βαίνειν ὑμῖν, ὑποπιπτοντας λαθεῖν, ἐβάδιζεν. *ob er gleich mit einem ieden von euch allen in gleichem Schritte geht, so gieng er doch, wenn er mit dem Aristolocho gieng, aus Ehrerbietung, immer einen halben Schritt hinter ihm her, ob Aristolochus gleich nur eine Canaille von einem Geldmükler war* [*although, if he were walking with any one of you, he would take equal steps, yet in walking with Aristolochus, out of respect, he always kept himself half a step behind him, although Aristolochus is but a petty low-lived money-broker*]. 1120, 22. ὑποπίπτει δὲ τοῖς τοιούτοις ἐξελεγκτής. *er schmiegt sich, wirft sich gegen sie weg, tritt ihnen nach, schmeichelt ihnen* [*keep time and step, as people do when walking together*]. 1121, 9. ὑπέπεσεν Καλλιστράτῳ. in potestatem et pœne servitutem se dedit Callistrato, famulatus ei est. 1359, 18.

ὑποποιεῖσθαι] aliquem sibi conciliare, adjungere. 365, 11.

ὑπόπτεσθαι] ὑπόψασθαι τὸ πρᾶγμα ὑπώμιζε. 276, 23.

ὑπόπτως ἔχειν πρὸς φίλιππον. 381, pen.

ὑποῤῥεῖν] ἡ δ' ἐφ' ἑκάστου τούτων ἁμαρτία κατὰ μικρὸν ὑποῤῥέουσα, subrepens, ἀθρόως γίνεται τῇ πόλει βλάβος. 418, 13. b)

transitive. *τοὺς ἐν ἀνάγκῃ καθιστᾶναι δεκαῦτις ἰδιαιμονίᾳ ταῦτα ἀμελούμενα ὑπὸ βίᾳ κατὰ μικρόν.* horum neglectus effecit, ut sublaberentur et subsiderent. 472, 1.

ὑποκαλίζειν καὶ συποφαντεῖν. 273, 21. *ὑποστελίσαντες καὶ βάλλοντες εἰς τὸν βόρβορον.* 1259, 11.

ὑποσπᾶν στρώματα: stragulas corporibus ipsis incubantibus subtrahere, vi eripere. *unter dem Leibe wegreissen* [*to tear from under their bodies*]. 762, 4.

ὑποστέλλειν, ὑποστέλλεσθαι] vela quasi contrahere, vocem submittere, arrogantiam remittere, ad modestiam delabi, præ metu nolle libere proloqui, brevibus, dissimulare. *οὐ μὴν οἶμαί γε δεῖν, τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σπουδῶντ', ὑποστέλλεσθαι.* 14, 4. *κἀπὸ ἀκαλῆς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαῤῥησίασμαι.* 54, ult. *ἧς ἀρχὴ ἀνοστωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου.* 390, 10. 450, 2. *τῷ μηδὲν ὑποστειλαμένῳ πρὸς ὕβρεσι.* qui ad contumeliam alteri adspergendam nihil sibi reliquum fecit. 537, 7. *μηδὲν ὑποστελλόμενον, μισθ' αἰσχυνόμενον.* 960, 22.

ὑποστροφή] *τὸν ἐξ ὑποστροφῆς:* rursus, e contrario. 283, 18.

ὑπόσχεσις] *ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ κρῖγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δίδωσι.* 44, 14.

ὑποτείνειν] *τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων.* 171, 24. *ὑποτείνων ἐκείθεν καὶ ὑποσχέσεις.* ostendere. 625, 6.

ὑποτελεῖν] idem quod simplex, præstare, luere, dependere: *ἡδίονος ἐκάστοτε ὑποτελεῖν.* 142, 3.

ὑποτιθέναι] proponere, supponere. *ὑποθεὶς τὸν ἴδιον κίνδυνον.* caput ipse suum periculo cum objecisset. 490, 25. *ὑποθέντες τοῦτο τῇ γνώμῃ δικαίως.* 556; 5. *ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνας τὰς ἐλπίδας.* 638, 24. b) opponere pigneri, oppignorare. *ὁ ὑποθεὶς τῷ πατρὶ τἀνδράποδα.* 821, 12. *ὑποθεὶς τὴν οἰκίαν καὶ τἄμαυτοῦ πάντα.* 841, 8. *ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα, οἷς ὑφιέμενος ἐκεῖ τούτοις ἄλλῳ οὐδενὶ οὐδὲν ἀργύριον.* 926, 9. *ἐξέστω ὑποθεῖναι καὶ ἀναδόσθαι.* 926, 23. *ὑποτιθέντι αὐτοῖς τὴν οὐσίαν.* 1168, 2. *ὑποθεῖναι αὐτὸν φησι ταῦτα* [id est, *ἀντὶ τούτου*] *τοῦ ἀργυρίου χαλκόν.* 1190, 19. 1199, pen. *οἷς ἔχων ὑποθεῖναι τὰ ἄξια.* 1202, 23. *ὑποθεὶς δὲ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ καὶ δανεισθεὶς ἀργύριον.* 1206, 13. *ὑποθεὶς τὸ χωρίον θησαυλόχιον.* 1210, 17. In Medio: supponere, veluti fundamentum ædificio: *πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι.* 29, 5. *ὑποθέμενοι ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου.* 942, 9: b) res fœnebre in pignus oredendi *Geld auf Pfand verleihen* [*to lend on pledge*]. *εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν; ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐστί.* 841, 20. *ἐκέκευσεν αὐτὸν μὴ δανεῖσαι, ὑποθέμενον τὰ σώματα τῆς νεώς.* 1225, 24.

ὕστερος] *ἐσυχίαν ἄγειν ἔδωκεν καὶ ὕστερον.* 327, ult.

ὑφαίνειν] *μικρὰν ὑφήνατε λιπεῖδα αὐτοῖς.* 329, 1.

ὑφέρπειν] pro simplici. *οὐσίᾳ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὅστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα δύνασθαι ὑπενέγκειν.* 1359, 8.

ὕφυχος] *μυθεμιᾶς ἐξεπλάσας ὑπόχυσος ἐκείνους ποιεῖν* [id est, *ὑπόχυσις*]. 1315, 12.

ὑπόχρεως ἦν ἅπασα ἡ οὐσία: verschuldet [*involved in debt*]. 1187, 18. 1225, 10.

ὑπόχυσις] *ὑποχυσήσαντες φάσκουσι.* 613, pen. *οὐκ ἐξῆν, οὐδ' ὑποχύσασθαι.* 272, 20. *ὑποψίαν κατὰ τούτων λαβεῖν.* 852, 2. *ὑμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλλάσσει τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι.* 1286, 15. *ὑποψίαν εἴχομεν δὲ τινα παρεστηκέναι τούτοις.* 1305, pen. 1306, 7. 1403, 2.

ὑπωμοσία] excusatio valetudinis afferenda cujusdam necessitatis. *νόμων κατεβαλόντων ἐξεῖναι ὑπωμοσίᾳ.* 260; 26.

ὕστατος] *τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν ἀφιγμένων εἰκότως ἐν ἐρῇ ποιεῖσθαι.* 14, 1. 1426, 22. *τῶν αὐτοῖς ἀτιμωμένων, ὕστατον ἐλθόντα, τὴν δίκην ἔχειν.* 62, 11.

ὑστερεῖν] *ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀνυπόπτως τῷ ὑστερεῖν* [*subaudi τούτῳ τῷ ἡμέρᾳ*], *ἢ ἐν πρόθεσιν εἶναι.* 1071, 3.

ὑστερίζειν συλλάν, excidere, fraudari, carere, quasi sero venire, opportunitate rei bene gerendæ jam dilapsa; *διὰ τοὺς ἐπὶ χρήμασι κυμαινομένους τοῖς πράγμασι.* 447, 24.

ὑστερίζειν] *ὑστερισῶμεν ἀνάντων.* 49, 1. *τοὺς δ' ἀνυστέρους πάντας ὑμᾶς ὑστερίζειν τῶν καιρῶν.* 50, 11. *τῷ ὑστερίζοντι πάντων τούτων.* mihi, cui ista omnia desunt, ab his omnibus deserto. 1341, 7.

ὕστερος] *ὑπελείπετο τούτων εἰς τὸν ὕστερον λόγον.* 836; 6.

ὑφαιρεῖσθαι. 1157, 2.

ὑφαιρεῖσθαι. sufferari. 1119, 6. 13. 22. 24.

ὑφαίρεσις τοῦ γραμματείου: furtiva subtractio. 1120, 4.

ὑφάπτειν τινά. ignem accendere in cuniculo suo, cujus fumo opera alterius, in proximo meatu metalla fodientes, expellantur. 977, 7.

ὑφήγησις] demonstratio, doctrina, præitio exempli, præceptio. 277, 19.

ὑφηνιοχεῖσθαι] de curru in ordine quodam secundariorum agitato. *τῶν μὲν* [scil. *ζυγῶν*] *ἀρτιμελοῦντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχουμένων.* 1409, 24.

ὑφίστασθαι] audere, periculo se exponere, subire onus, obire negotium, sustinere. *πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους μεγίστους ὑποστῆναι.* 158, 2. *τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν καὶ γράφειν.* 327, 26. *τούτους ἐξαπατᾶν ὑπέστησαν.* 363, 6. *ὅτ' ἦν χορηγὸς ὑπέστην* [scil. *κλαφθῆναι*, vel *τεχθῆναι*]. 536, 20. et alit. *ὑποστὰς ἐν πᾶν ἀνοῆσαι καὶ πρᾶξαι.* 551, 27.

ὑποστῆναι [scil. ἐμὲ σὲ γενέσθαι] πρατῆρα ἐξέμενος. 983, 8. ὑφίστασθαι κἂν θορυβῶσθαι. sustinere ipso concionis fremitu perturbari, interpellari. 1421, 19.

ὑφαρῶν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες. 240, 13.

Φ.

Φαγίδανα. 798, 23.

φαιδρὸς] οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8. τοῖς ἀπλῶς ὡς πεφύκασιν ἐαδίζουσι καὶ φαιδροῖς. 1122, 18.

φαίνειν] τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ πάνθ' οὕτως, ὡς ἐστὶν ἀληθῆ, καὶ φαίνεται. 1267, 10. οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις προσθίσθαι. 303, 23. οὐδεμιᾶ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. nequaquam illum solum per se, sine adjutore, tale facinus tam aperte fuisse ausurum. 376, 22. b) indicare magistratui aliquem vetita legibus facientem, e. c. vectigalibus aerarium fraudantem, merces clam sine vectigalibus importantem, *einen Schmuckeler angeben, einen Lorrendrayer, der einen Schleichhandel treibt, Contrebande Waaren führt, oder den Feinden Contrebande Waaren zuführt, oder die Accise beschummelt* [*to denounce a smuggler, a contrabandist, one who pursues a clandestine trade, who carries contraband goods, delivers prohibited commodities to the enemy, or defrauds the excise*]. τοῖς προαιρουμένοις γράφεσθαι γραφὰς, ἃ φαίνειν. 1323, 15. τὸν νόμον ἀναγκάσεται τὸν περὶ τῶν φασιήτων, καὶ μὴ ἐπεξιόντων, ἀλλὰ βαλυομένων, [scil. περὶ τούτους, οὓς ἐφαινον]. 1323, 9. φαίνειν πλοῖον. 1324, 19. et 22. ἐξὸν τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν. 1325, pen. v. art. φανερός.

φαλάγγιον. 798, ult.

φάλαγξ] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν. 123, 26.

φάναι] πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετο. multæ causæ, controversiæ, e solo Lycurgi verbo disceptabantur, ut, quæ ille censeret, affirmaret, infitiaretur, ea rata et vera haberetis, atque secundum eum pronunciaretis. 1475, ult. quamvis πάντες γεγράφασι præcessisset, p. 650, 15. tamen insequitur φησὶν (non φασὶν), quia subauditur ἕκαστος τῶν γεγραφότων.

φανερὸς] οἱ φανερὸν γένοιντο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. 9, 2. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γεγενημένην τῇ πόλει. 18, 2. ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανερὰν [in fundis et bonis immobilibus], ταύτην ἐξαργυρίσας, argento mutata. *ins Geld gesetzt, zu Gelde gemacht* [turned into money]. 59, 5. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς. constabat inter omnes, factu fore necessarium, ut Thebani receptum ad vos haberent. 231, 16. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος. 306, 2. φαίνεσθε ἐκείνῳ μὲν [reip.] τὰ ἡμὲ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ σωτάσασιν ἀφανῆ. 837, 27. φανερὰ ποιῆσαι ἡμῖν. in conspectum nostrum adducere, in medio proponere. 937, 13. φανερὰν οὐσίαν ἐκέκτητο μικράν τινα. 986, 25. φανερᾷ τῇ ψήφῳ ἐψηφίσατο. 1078, 19. προσληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας· οὐδὲ γάρ ἦν φανερὸς [scil. ἐν τῇ ἀγορᾷ]. nam in foro non comparebat. 1190, 4. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι. 1485, 2.

φανερῶς] ἔσῃ τὸ φανερῶς [scil. τι ποιεῖν] τοῦ λάθρα κρεῖττον, καὶ τὸ πιθανὸν τοῦ παραφρουσαμένους πράττειν ὀτιοῦν ἐντιμότερον. 479, 9.

φάραγξ. 793, 6.

φαρμακᾶν] insanire, furere a malis potionibus. 1133, 26.

φαρμακείας τινὸς οὔτοι ὑμῖν ἀπεσχίσθαι δοκοῦσιν. 1025, 11.

φαρμακὶς] τὴν Λημνίδα, τὴν φαρμακίδα. 793, 27.

φάρμακον] ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐσφραγὰς παρὰ τῆς θεραπαίνης αὐτῆς. 793, pen. ἂν μὴ μανῶν, ἢ γήρως, ἢ φαρμάκων. 1133, 11.

ὁ φαρμακὸς] veneficus, *der Giftmischer* [*the poisoner*]. 794, 4.

φαρμακοτρίβης] *Farbenreiber* [*colour-grinder*]. 1170, ult.

Φασηλίτης] οἱ Φασηλῖται οὐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ὅπερ εἰώθασι. 923, 1. τῶν Φασηλιτῶν πλείους εἰσὶν αἱ δίκαι [in foro Attico sæpius de mala fraude postulantur] ἢ τῶν ἄλλων [scil. ξένων ἐμπόρων] ἁπάντων. 924, 7. unde probrum erat hoc vocabulum. ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων. 931, 22.

φάσις] indicatio, delatio nominis alicujus apud magistratum de fraude peculatave in vectigalibus et mercium importatione atque exportatione commissa. 793, 16. φάσιν [scil. τοῦ ἀργυρίου] καὶ ἀπογραφὴν τοῦ ἀργυρίου εἶναι πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς, licere æs sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici, φαίνειν, denunciare, et ἀπογράφειν, specificare, h. e. nominatim edere, quantum sit, aut quæ sint merces vertitæ (*Contrebande Waaren — contraband goods*). 941, 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν. delationem navis. 1323, 6.

φαῦλος] τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅτιος ἀληθὴς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι. 19, 15. ἐμὲ μὲν φαῦλον ἡγεῖσθε, τοῦτον δ' ἄφετε, citat Hermogenes p. 315, 3. ex or. de F. L. οὐδὲν γὰρ φαῦλον ἐρῶ σε. 488, 8. φαῦλος — τέτταται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρόνητου. ὡς Δημοσθένης. Etymolog. p. 789, 47. ἐκ φαύλων αὐτὰ [scil. τὰ πράγματα]

χρηστὰ γενήσεσθαι. 25, 21. οὐ γὰρ, εἰ φαύλοις ὑμεῖς χρῆσθ' εἰς τὰ πράγματα πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ τὰ πράγματά ἐστι φαῦλα. 350, 9.
φαυλότης τῶν στρατηγῶν ἐλυμήνατο τοῖς ὅλως. 326, pen.
φαύλως καὶ κακῶς ζενθεῖν. parce atque seguiter, ignave. 194, 2.
φείδεσθαι] γεωρῶντες καὶ φειδόμενοι. bey ihrer Landwirthschaft lernen, oder sich genöthiget sehen, knapp und spärlich zu leben, zu Rathe zu halten [in their husbandry to learn, or see themselves compelled, to live sparingly, to be economical]. 753, 21. οὐδὲ ψυχῆς ἐφείσαντο. 1394, 18.
φεναπίζειν] οὐδείς ἐστιν, ὅστις' οὐ πεφενάκικεν. 20, 5. αἰσχρὸν ἐστι φεναπίζειν ἑαυτούς. 51, 10. αἰσθόμενος φεναπιζομένην τὴν πόλιν. 73, 1. ἐφεναπίσθητε καὶ παρεπρούσθητε. 656, 5. τίς ὁ ταῦτα φεναπίσας, id est, ἐπ' ἀφάτῳ συμπλάσας. 362, 10. ἦν [id est, τούτων, ἃ] πεφενάκικε τὴν πόλιν. 363, pen.
φεναπισμὸς] τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φεναπισμούς. 59, 18. φεναπισμοῦ καὶ παραπρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα. 760, pen.
φέρειν] ferre, perferre, tolerare. φέρειν ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενέσθαι. 258, 23. φέρε δή μοι τὴν συμμαχίαν τῶν Φωκέων, oitat Schol. Hermog. p. 388. circa finem, ex orat. de F. L. locus est p. 360, 15. τοσοῦτον ἐπιδεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον οὐ δυνήσεται φέρειν. 797, 27. ἵνα μὴ δοκῇτε αὐτοὶ πρᾴως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις φέρειν. 1339, 20. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. 1486, 2. b) ferre culpam criminis, auferre. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἐφερον τοῦ φεναπισμοῦ. imputabatur ipsis primum impostura principium. 371, 16. c) afferre, in medio proponere, repræsentare, ut res, dependere. ἐμφανεῖς μὲν [τὰς συνθήκας puta] οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνέσχε. 898, 4. οἱ γὰρ ἄλλοι τραπεζῖται μισοῦσιν οὐ φέροντες. 960, 8. εἰ ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ μὴ ἦν ἐγγυητὴ, μηδ' ἐνήγκατο προῖκα. secum attulit, intulit in domum. 1016, 16. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα, καὶ ἐπεμαρτύρασθε. 1273, 18. πάντα λόγον μᾶλλον ἐρεῖν, καὶ πᾶσας αἰτίας οἴσειν, [id est, προσοίσειν]. 1328, 22. ᾧ τὶν' ἂν ἁρμόττουσαν εἰκόνα ἐνέγκω, σκοπῶν οὐχ ὁρῶ. 1404, 14. d) perferre, deferre, ut nuncium, vel conditionem ab alio ad alium. zubringen, hinterbringen, entgegen bringen [to bring to any one, acquaint one with]. τοὺς ἐνεγκάντας τὰς ὑποσχέσεις. qui a Philippo ad nos pertulerunt, vobis detulerunt. 72, 22. e) ferre aliquem magistratum, h. e. nomen alicujus edere, proponere plebi, ut idonei, qui honori præficiatur. vorschlagen, aufwerfen, empfehlen [to propose, recommend]. item creare, nuncupare, ernennen, bestellen [to name, appoint]. οἵουσιν ἡμᾶς οἱ φυλέται [πρὸς τὸ λειτουργεῖν puta], ἂν χορηγὸν, ἢ γυμνασίαρχον, ἢ ἰστιάτορα φέρωσι. 996, 24. f) ducere, ferre aliquo, de via. τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. id est, admittentem, intromittentem homines. 1155, 13. g) ἄγειν καὶ φέρειν. depopulari, deprædari. 304, 14. 639, 5. h) φέρεσθαι, pro οἴχεσθαι, abire, perire, vel simpliciter ire, vadere, procedere. ὀλιγώρως ὑμᾶς ἔχειν καὶ ἴᾶν ταῦτα φέρεσθαι. sinere vadere, ut vadunt. 106, 12. φερέφαττιον] fanum Proserpinæ. 1259, 5.
φεύγειν] fugere, effugere, ut ex acie, e malo. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις τῶν φευγόντων οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ. 33, 7. καλεῖσι λέγειν, ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον. 313, 19. e patria auffugere, in exsilium ire, vel in exsilio versari. οἱ δ' ὑποχωρήσαντες φεύγουσι. 613, pen. ὅτι καὶ τοὺς δεῦρο πεφευγότας, si qui huc ad nos receptum habuerint, ἕτεροι ἀνατετνῶσι. 632, 15. τῷ ἐξελαυθότων εἰπεῖν, καὶ μὴ, πεφευγότων. 634, 21. κατὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃς κεῖται, τὸν φεύγοντα δίκεσθαι. 648, 23. b) fugere persequentem in foro, h. e. reas agi. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδὲ μίαν γεγραφὴν φυγεῖν. nunquam se majestatis, aut perduellionis postulatum fuisse. 310, ult. ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μυθεπωλήσας δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν. 311, 1. τὸ φεῦγον ψήφισμα. plebiscitum controversum, de quo nunc certatur, utrum reprobandum, an perferendum sit. 638, 20. φεύγει ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην. hac actione nunc a me reus agitur. 1184, pen. c) recusare, devitare, detractare, defugere. εἰ δὲ τοῦτο φεύξεται, καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν. 498, pen. τοὺς σαφῶς εἰδότας τὰ ἡμέτερα ἔφυγε μηδὲν διαγγεῖλαι περὶ αὐτῶν. 813, 7. ταῦτα προφέρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν, eo quod latitet, functiones munium publicorum defugiat, καὶ τὰ ὄντα ἀνακυρίττεσθαι. 1121, 15. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι. 1481, 7.
φήμην δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται. 417, 2.
φημίζειν] ἥντινα λαοὶ πολλοὶ φημίξωσι. homines multi crebris sermonibus inter se jactent. 417, 3.
φθάνειν] prævenire. οὐδὲν προτερήσετε, ihr werdet mir keinen andern Rang ablaufen, als diesen [you will gain no other start of me], ἔξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες, quam ut in injuriis inferendis me præveniatis, priores mihi eas inferatis, quas ego postmodum ulciscar. 239, 9. ὀργῇ καὶ τρόπου προωτικῇ φθάσας τὸν λογισμόν. iracundia et reliqua, solita morum temeritate, cum occupasset, h. e. exclusisset sedatam meditationem rei, quam ageret. 526, 17. 527, 16. οὐ γὰρ ἐφθη Θεόπομπος τὴν ἐπιθυμίαν

πεπεράμενος — καὶ ἐνεδείξατο, ὅτι —. vix perfecerat Theopompus, ut hereditas sibi adjudicaretur, cum statim proderet. 1073, 20. οὐ γὰρ ἔφθη μοι συμβᾶσα ἡ ἀτυχία, καὶ εὐθὺς ἐπεχείρησαν διαφορῆσαι τἄνδοθεν. vix enim ictus fueram hoc infortunio, quum hi statim conarentur supellectilem domesticam differre. 1319, 9. quamquam in hoc postremo pari exemplorum (e p. 1073. et 1319.) φθάνειν accipi quoque potest pro pervenire. Cum pervenisset Theopompus eo, ut auferret hereditatem judicum sententia sibi addictam. — cum infortunium eo pervenisset, ut mihi eveniret. Præstat tamen in utroque loco notio præveniendi, scil. studium et contentionem impediendi. b) effugere. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς δημόσιος δουλεῦον. vix effugiat multitudo plebis, quominus hisce belluis serviat. 745, 4. οὐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος. non facile effugiat, quominus concidatur, h. e. quo citius concidetur, hoc melius. 782, 16.

φθέγγεσθαι μέγιστον ἁπάντων. 405, 15. et pen. φθεγγομένου μεῖζον οὐδενός. 406, 1. φαῦλον. 408, 18. τπικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένῳ προσίοντε. 449, 24. ταχίως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βαυτρίαν φορεῖ. 981, 25.

φθείρειν] οὐδὲν δίοντται — φθείρεσθαι καὶ καθ' ἑκάστην κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ. contabescere, absumi molestiis. 154, pen. δεινοί τινες εἰσὶ φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. cum contentione, quasi certatim, concurrere, ruere, ferri ad divites, ad horum divitum fraudem pestemque. 560, 9.

φθόη] phthisis, tabes. μέχρι φθόης καλῶς ποιοῦσαι προσεπώμφασιν αὐτόν. 1481, 22.

φθονεῖν] δίξαν κατέλιπον περίττων τῶν φθονούντων. 35, 11. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῆς τύχης γεγονὸς τοῖς ἀπόροις ἐσθῆτα φθονοῦμεν. 141, 23. ἐφθόνησε τῆς ἐργασίας. 1112, 14. φθονήσῃ, pro φθονέσῃ, laborabis, conflagrabis invidia publica, consciscos eam tibi. 1160, pen. βουλόμενοι μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες. 1484, 24.

φθονερούς, ἀχαρίστους, ἀπίστους δικαίῳ εἶναι. 460, 6.

φθόνος] οὐδ' αἰσχύνη φθόνου δίκην εἰσάγων. 268, 3. τοὺς ζῶσι πᾶσιν ὑπεῖστι πλεῖον, ἢ ἐλάττων φθόνος. 330, 4. οὐ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῦς [vita defunctis] ἴστι τπικαῦτα [post fata extrema] ἐναντιοῦται. 441, ult. ὁ φθόνος σημεῖον φύσεως πεπτέκασι πονηρᾶς. 499, 22. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον. 507, 27. βουλόμενος φθόνον μοί τινα διὰ τούτων τῶν λόγων συνάγειν. 524, 1. φθόνου ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατῇς ἔλεον. 577, 25. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἐντεῦθεν τοῦ φθόνου. 792, 26. οὐδὲ τὸν ἐντὸς τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους ἀσκοῦντες. 799, 12. φθόνος ἀπεῖη τοῦ λόγου. 1396, 9. τὸν φθόνον δεδιὼς πρὸς ὃν οὐδέν ἐστι προὔργου τἀληθῆ λέγειν. 1468, 8. πρὸν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ. 1479, 16. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον πρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 10.

φθόρος ἀνθρώπου οἰκέτηψ. 173, 16.

φιάλη. 565, ult. φιαλῶν ποίησις. 615, 4. 755, 8. στέφανοι σημεῖον ἀρετῆς εἰσὶ, φιάλαι δὲ πλούτου. 617, 1. θέντες τὴν φιάλην ἐπίχρυσα. 1031, 8. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας δύο ἀργυρᾶς. 1191, 1. φιάλας Λυσιουργίδος. 1193, 11.

φιλαθήναιος] φιλαθηναιότατος. 439, 27.

φιλαίτιος] obnoxius crebris criminationibus et offensionibus. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον, καὶ σφαλερὸν, καὶ πολλῶν ἀγώνων μεστόν. 150, 9.

φιλανθρωπεύεσθαι. 384, 11.

φιλανθρωπία] comitas, blanda suavitas, hilaris humanitas et familiaritas aperta, πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται. 507, 26.

φιλάνθρωπον οὔτε μικρὸν, οὔτε μέγα πρὸς τοὺς δικαστὰς ποιήσαντα. 538, pen.

φιλανθρώπως πάνυ τούτῳ ἐκεχρήμην. admodum familiariter. 411, 10.

φιλαπεχθημοσύνη] propensio animi ad contentiones, rixas, simultates. 1268, 16.

φιλαπεχθήμων. 701, 25. εἰ μὴ φιλαπέχθημον ἦν, εἶπον ἄν. 1445, 25.

φιλεῖν] οὐκ ἐφίλουν αὐτοὺς, ὥσπερ ὑμᾶς οὗτοι. non aiebant per simulationem, se tanto vestri amore teneri, quantum hi nunc præ se ferunt. 35, 4. ἄχρι του χρὴ καὶ φιλεῖν καὶ μισεῖν, μανθάνετον τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660, ult. οὐ γὰρ τούτους οὕτω μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. amor meus erga memet excedit odium meum erga istos. 1161, 19. φασὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦσι δὲ οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὑτούς. 1459, 22.

φιλεργία] contentio, studium, ardor opus aliquod artemve exercendi, e. c. quæstum e pecuniis fœnori collocandis, cavendique, ne inertes jaceant. 945, 25. ἐχόντες τὴν ἡμῶν φιλεργίαν. meine Bergbaulust, dass ich ein Baulustiger wäre, Wohlgefallen an dem Bergbaue fände [my passion for mining, that I was fond of mining, found a pleasure in mining]. 1049, 1.

φιλεργὸν εἶναι καὶ χρηστὸν δίξαι, δαιμαστὸν ἡλίκον ἐστίν. sedulum, industrium in arte argentaria, eandemque fidum et probum. 957, 28.

φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι. alicujus amicitiam sibi conciliare, adjungere. 19, pen. μετρία δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστὶν, ἂν τι δεηθῶσι προπαπεῖναι δεινὸν, μικρὰν τῆς λοιπῆς φιλίας ποιουμένου. 553, 2. τοῖς ἄλλην τινὰ φιλίαν πτησαμένοις. si qui amicis, præter-

quam plebe, quibuscunque aliis. 1480, 3. τὴν ἔξωθεν φιλίαν κτήσασθαι. cum Macedonibus aliisque regulis familiaritates contrahere. 1480, ult.

φίλιος] adjectivum. παρὰ πᾶσαν φιλίαν μέχρι τοῦ Πειραιῶς. quamcunque terram prætervehatur, ut ea sit cum Atheniensibus amica. 326, 12. οὐ γὰρ γένος ἐστὶν ἴν φίλιον καὶ πολεμίων. 638, 3. τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι. das Guth sey Contrebande, und verfallen, ihr habt das Schiff für gute Prise erkläret [*the goods were contraband and forfeited, you have pronounced the ship to be a fair prize*]. pronuntiastis illas merces recte captas esse, ut ab hostibus. 703, 24.

φιλιωπίζειν] μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιωπισάντων. 287, 1. οἱ μὲν αὐτῶν ἐφιλίωπιζον. 1334, 10.

φίλιωπον ἕτερον ταχίως ὑμῖν ποιήσετε. 43, 12.

φιλόδικος] ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι. 1287, 17.

φιλόδωρος] ποιήσαντα πρᾶγμα φιλόθρωπον καὶ φιλόδωρον. 264, 5.

φιλοκίνδυνος] φιλοκινδυνότατος εἴ πάντων ἀνθρώπων. 501, 16.

φιλολείδορες] καίτοι οὐ φιλολοίδορον ὄντα φύσει. 269, 11.

φιλονικεῖν] ταῖς πρὸς τοὺς οἰκείους διαφοραῖς πολλάκις φιλονικοῦντες. 1099, 11. μηδὲν οὖν φιλονίκει, Δεκτίνη. 501, 5.

φιλονικία] εἰ τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλονικίαν πρὸς τοὺς τῆς πόλεως ἐχθροὺς τρέψαντες ἐδημαγώγουν. 1440, 22.

φιλοπονία τῶν δείπνων. 1408, 21. τὴν φιλοπονίαν εἰθίσας ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐπιδεικνύμενος. 1409, 11. διὰ παρτηρίας καὶ φιλοπονίας οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνέλειπεν. 1412, 23.

φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν. 292, 25.

φιλοπραγμοσύνη] gnavitas, assiduitas, efficacia, contentio perpetuo in actu rerum versandi, sive suarum, sive alienarum. τὴν φιλοπραγμοσύνην ἣ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ φίλιππος. 13, 10. δεικνῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν φιλίππῳ. 52, 9. τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην ἐρῶντες τὴν τούτου. 559, 21. 994, antepen.

φίλος] φίλων ἀληθινῶν εἶναι ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς παρεῖναι. 113, 27. μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ἐπομόζοτο Φιλίππου. 241, 25. φίλοι, εἰσεργέτην, σωτῆρα ἐγοῦντο. 240, 10. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖ πεποιηκόσιν καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις ἕλκος. 664, 18. τοῦ μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἰδιαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω. 1483, 13.

φιλοσοφεῖν] πεφιλοσόφηκεν αὕτως, ὥστε — ita calide commentus, commachinatus est — er hat seine Sachen so listig eingefädelt [*he has contrived matters so craftily*]. 1181, 1.

φιλοσοφίαν μόνην δυναμένην παιδεῦσαι ὀρθῶς καὶ γεγενέσθαι ταύτην, [scil. τὴν διάνοιαν]. 1412, 17. prædicatio philosophiæ legitur p. 1413, 13. sq. φέρειν τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ὀνειδος, ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρωμένοις. 1416, 12.

φιλοτεχνία] scil. πύλιξ. φιλοτεχνίας πεφύκασιν. 380, pen.

φιλοτιμεῖσθαι] ἢν μόνον ἄν τις ἔχοι δεῖξαι Φαίνιππον ἀφιλοτιμεύμενον εἰς ἐμᾶς. 1046, 7.

φιλοτιμία] ἐκείνῳ μὲν ἔχει φιλοτιμίαν τινά. illi quidem præbet aliquam causam gloriandi. 18, 21. φιλοτιμία. magno cum studio, acri contentione, seu studio laudis et gloriæ sibi soli arrogandæ. 23, 8. τὴν φιλοτιμίαν τάνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι. 23, 10. μεθ' ἁπάντων δεῖναι μισθαμοῦς φιλοτιμίας. 220, 12. μισθαμοῦς φιλοτιμίας ὑπολείπεσθαι. a nulla abesse largitione, nullam subterfugere erogationem pecuniariam, quæ fit gloriæ causa, in reip. decus atque commodum. 312, 26. φιλοτιμίαν οὐ δεῖ ἐκ τούτων ἐρέγειν, εἴ τις —. 566, 7. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ἐρῶντας παυόμενος. in licentia se jactans. 1356, 2. φιλοτιμίαν ἱκανὴν ἡγεῖσθαι τὴν τοῦ δύνασθαι λέγειν δόξαν. 1425, 1. ἀπιστέρημαι τῶν Ἰλέων φιλοτιμιῶν. 410, 24. φιλοτιμίας κολλὰς, argumenta, documenta gloriæ, παρασχεῖσθαι τῆς πόλεως. 729, 15.

φιλότιμος] οὕτως αὐτὸν [Philippum] φιλότιμον, appetentem, avidum gloriæ, φασὶν εἶναι οἱ συνδιατρίψαντες αὐτῷ. 155, 16.

φιλοτίμως παρεσκευασμένης τῆς ψυχῆς. 1409, 11. πρὸς χρηματισμὸν καὶ ῥᾳθυμίαν καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν. 1412, 25.

φιλοψυχεῖν. 1397, 27.

φλαῦρον μανθάνοντ μανθὰν μήτε παθεῖν, μήτε μελλῆσαι. 1487, ult. Θέτερα, ἵνα μανθὰν εἶναι φλαῦρον. 597, 4. μανθὰς μοι ἐργασῇ. οὐδὲν γὰρ ἐρῶ φλαῦρον. 488, 8. τὰ μὲν ἄλλα ἴσχυε οἶδα, οὐδὲ λόγου φλαῦρον οὐδέν, οὐδὲ σώματα. 461, 4. περὶ ὧν οὐδὲν ἂν εἴποιμι φλαῦρον ἐγώ. 581, 19.

φοβερὸς ἀπροσκλαύστως. 24, 12. δεινὸν καὶ φοβερόν. 505, 12.

φόβος] E p. 566, 26. approbare volunt hoc vocabulum cum accusativo personæ, loco genitivi construi. verum ille quidem locus nil probat. nam accusativi appositi non ad φόβος referendi sunt, sed ad τρέφειν insequens. φόβον ἐμοὶ παρὰ ὑμᾶς. meta vestri. 798, 3. φόβον ἀπροσκλαύστως ταῖς γυναιξὶν ἐμοὶ etc. 1374, 12. φόβον καὶ δέος ἀπιστεῖν. 654, 24. copulatur item φόβος cum δέος p. 555, 14.

φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. itare, commeare. 312, 22. διδάσκειν γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. 315, 7. ἐφοίτα εἰς Ἰσωκράτους φιλίαν, εἰς παῖδας χρησίμους.

frequentabat illius tribus ludum puerilem, quo ab ejus magistro saltare disceret, atque ad choreas publice agendum erudiretur. 1001, 19. 1002, 25.

φονικὸς] φονικοὶ νόμοι. jus criminale, de pœnis homicidarum. 122, 14. 528, 5. 636, 12.

φόνος] πότερον οἰόμενοι φόνον ὅσιον εἶναι χρὴ νομίζειν, ἢ τινά γέ ἐστιν ὅσιον νομιστέον. 644, 22. φόνου καὶ τῶν δυνατάτων ἀν ἦν ὑφύδικος. 1264, 19. τῶν ἐκουσίων φόνων tribunal erat in Areopago. 641, 17. τῶν ἀκουσίων, τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ. 643, 20. τῶν ὁσίων, τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον. 644, 20.

φορὰ] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνίβη γενέσθαι καὶ τοσαύτην. proventus. *Tracht, was das Jahr trägt, hervorbringt* [*the crop which the year bears, brings forth*]. 245, 15. b) impetus. *Riss, Schwung, Fahrt, Schuss, wie des Wassers* [*a burst, rush, &c. as of water*]. τύχη κοινὴ καὶ φορὰν τινα πραγμάτων χαλεπὴν καὶ οἷαν οὐκ ἴδιν. 316, 26. c) pensio tributorum, vel vectigalium. φούτῳ τὰς αὐτὰς φορὰς παρ' ἑκάστου δίκαιον ἐπέρχειν. 547, 17. 574, 20. φορὰν τῆς σωτηρίας πλείστη φέροντα τῇ πατρίδι. 776, 9.

φορέδην ἕλδω ἀλκαδ, ἰγνὶς ἐξελδών. 1263, 11.

φόρος] vectigal. κρίνῖνοι μὲν [reges Macedonim] τοῖς Ἀθηναίοις φόρους ἤσγναν, ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις οὐδεὶ πώποτε τῶν ἀφ' ἑστῶν ἀνθρώπων. 156, 17. τῷ κοινῷ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est, ὥστε τάξαι αὐτοὺς] Ἀριστείδ. 689, ult.

φορτικὸς καὶ ἐπαχθὴς. 57, pen. καὶ γὰρ εἰ φορτικὸς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ, Hermogenes p. 410, 1.

φορτίον μεῖζον, ἢ καθ' αὐτὸν, φέρωμεν. 156, 6.

φρατερικὸς] ἐνέγραψαν εἰς τὸ φρατερικὸν γραμματεῖον. 1092, ult.

φρατριάζω] μεθ' ὧν Θεόπομπος, ἵνας ἴζυ, ἰφφατριάζε. 1054, 3.

φρατρίαρχος εἰλοντό μι. 1305, 22.

φράτηρ] ἀπὸ τοῦ ζευκτοῦ φίγοντος τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. 1054, 10.

φράττειν τὰ παρασκήνια. 520, 19. φράττεσθαι τὰ ἑαυτοῦ σωφρονῶν ἐγκήμια. 1280, 12.

φρέαρ] εἰσέχθω εἰς τοὺς φρέατας. 1313, 19.

φρέας] αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα ἐπιλείπειν ἔφασαν. 186, 15. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπίλεισεν. 1225, 13.

φρεατὸν] τὸ ἐν φρεατοῦ δικαστήριον. 645, 26. 646, 9.

φρὴν] τοῦ καὶ φρενῶν ἐγαθῶν καὶ πρεπίας πωλλῆς. 780, 11.

φρικώδης. 644, 18.

φρίττειν] τῶν δὲ τῆς πόλεως ἐχθρῶν στυφοὺς ἀκούω. 332, 11. ὃ τίς οὐκ ἂν ἐφρίξε τῶν ἄλλων πωῦσας; exhorresceat, exhorrescat? 559, 8. οὐχὶ φρίττουσιν ἐν ἀμῖν ἂν πρεσίνως παιδῶν αἰσχύς; 1230, 24.

φρονεῖν] sapere, animatus esse quoquomodo, animos gerere, seu humiles, seu excelsos. τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἐφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνθρώποις γίγνεται. immodeste, superbe, ultra quam verum est, atque decet, de se sentiendi, esse efferendi. 16, 1. ὥσπερ οἶδ' ἀλλὰ καὶ λαμπρὰ πράττοντας μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονῶν. 173, 25. ἡ ἔλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαθὰ φρόττοντας. 176, 8. οἰδεὶς τυλαιῶνον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις —. 181, 16. οὐ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἰ ποτε οὐ φρονεῖν ἐδόκησαν ἢ 'γίδιον. 195, 2. ὁ μὲ λέγων ἃ φρονεῖ. 349, 27. τί γ' οὖ φρονεῖν αἰσχρὸν μαιμάσθαι. 487, 19. οἰδεὶς οὕτως οὐτ' ἀναιδὴς, οὔθ' ὑπὲρ ὑμᾶς φρονῶν λογί. 891, 27. τοῦτ' οὖν ἐξοδηγῆσαι πειράσομαι πρῶτον, ἐφ' ᾧ μάλιστα φρονεῖ. superbit, fidit. 836, 10. εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμᾶς ἐλαττον ἐμοὶ προσῆκεν φρονεῖν, τούτου γε μεῖζον, ἄμεινον καὶ τούτου γε, εἰ μυδεὶς τῶν ἄλλων ἐλαττον, ἐμοὶ γ' ἐλαττον. 1126, 16.

φρόνημα] οἰόμενοι δυνατὸν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας μέγα καὶ τοιοῦτον φρόνημα λαβεῖν. 173, 23. ἐπεὶ δ' ἐστ' ἐν ἑ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἐπιτηδεύματα τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα εἶναι. 173, 27. τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν. spiritus pristinos et cognatos demittentem. 246, 1. τὸ τῆς φρόνημα καθέστα ἀναβαῖνον ἐπὶ τὸ Ὄλμια ἴδιν. 297, 27. φρόνημα ἔχοντα, ὅστις μὲν ὑμῶν μέτρα, σχὸς ὑμᾶς δὲ ἐστν. 449, pen.

φροντίζειν] εἰ ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζετε. 9, 13. σφόδρα χρὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι. 12, 18. ἀκτιδὲν ἔμοιγε ὑμῶν οὐ μόνον εἰδὸν σπρὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, οὐδὲ τῶν νόμων φρονίσας. 526, 25. ὅσον ἂν χρῶσθε χρόνῳ, τοσοῦτον ἐκόνου φροντίζων δικαίν. 1476, 22. ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω. 1483, 14.

φρονῆς] ὁ περὶ καιρὸς πωλλῆς φρονῆσις καὶ ζωλλῆς δεῖται. 29, 7.

φρουρὰ] φρουρᾶς πεπυγόνων τὰ πλοῖα τῆς Ἀττικῆς. 258, 6. ἡ ἐκείνου παρουσία σχεδὸν ἁπάσαις ἀλλήλους καὶ ἐνοφλὶα φρουρὰ Χαβρίου μεμένν ἐστίν. 654, 26. ἐβάδιζον εἰς Πύλαιον φρουρᾶς ἀφεγραφόμενος. vi edicti proposito, quo præsidium illuc ire jubebatur. 1257, 5. ἕως ἂν ὦμεν ἐπὶ τῇ φρουρᾷ. 1257, 19. ὑπολείπεσθαι φρουράν. 1234, 21.

φρουρῶν τινὰ, custodire aliquem, non ut carcere septum, sed quomodo satellites regem. ἐφεύρε Καλλίμαχον ὁ πάππος, der Staat stund Schildwache. that Trubentendienste boy ihm [*the state stood sentinel. did the duty of his guard*]. 682, ult. Καλλίμαχον εἰ χρὴ φρουρῶν βασιλέστας, Καλλίμαχον εἶμεν. 690, 26.

φυγαδεῖαν in τῆς πόλεως. 1018, 10.

φυγὴ] τὸν ἐλαιᾶν, ἐν ᾗ φυγῇς ἐκπεσόντων

περιᾶσθαι παρ' ἴδιος καὶ παρὰ τὸν ἀξίαν ἀναγκάζομαι. 1470, 13. χῆρας καὶ φυγὰς ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἴχων. 1484, 3.
φυγοδικεῖν. 1013, 7.
φύειν] εἴ τις ἐφύετο κοινὸς φῶσι κίνδυνος. 1394, 7. ἐφύετο κατὰ πάντων. crescebat adolescebat, invalescebat adversus omnes. 231, 14. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φύμενα. 423, 2. Conf. φῦναι.
φυλακὴ] παντοδαπὰ εἰρημένα ταῖς φύλαξι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν. 71, 20. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔτι ἀκριβεστάτην γενέσθαι. 101, 15. τοὺς ἐπὶ τῇ κοινῇ φυλακῇ [τῶν συνθηκῶν puta] τεταγμένους. 215, 21. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ [soil. ὄντα], παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν πεποιηκότες. 300, 9. μὴ προσεγκαλέμενοι τὴν αὐτῶν φυλακήν. cautionem. 615, 24. φυλακὴν τοῦ σώματος διδόναι. praesidium armatum, satellitium. 622, 7. φυλακῆς αἰτοὶ τῆς μεγίστης εἰσὶ δεόμενοι. 807, 8. τοῦ μὲν ἐκβουλεύσαντος, οἷς ἂν τύχῃ, τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι. 666, 3. οὐδὲ τὸν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν ἐστὶ δυνατὸ φυλάττειν. 80, 8. κοινωνήσοντας τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. 80, 17.
φυλακτήριον] ἂν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν αὐτῇ κέκτηται φυλακτήριον. 71, 24.
φύλαξ] φύλακας φοβερὸν τῆς οἰκείας ἀπεράλου. 17, 13. φύλακας ἂν κατέστησαν ὑμᾶς αὐτοῦ διὰ τοῦ προβουλεύματος. 682, 25. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσπεπλυθίναι δέδεπε. 771, 22. φύλακας τῆς νεὼς καταστήσας. 895, 17.
φύλαρχος. 47, 10. unde patet, ad τὸν ἵππαρχον, seu magistrum militiae equestris esse τὸν φύλαρχον, atque in militia pedestri est ὁ ταξίαρχος ad τὸν στρατηγόν.
φυλάττειν] custodire, servare, salva tueri. πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. 16, 3. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάντα πάφυκε. 25, 23. ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοὺς ἄλλους. 344, 25. φυλάττειν δ' οἷα ἰδίλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις. 472, 4. b) reservare in futurum tempus. φυλάξας τινὶ τιμωρίαν. poenae exsecutionem. 527, 8. c) observare, opperiri tempus opportunum. abwarten, abpassen [to wait, stay for]. φυλάττων τοὺς ἐτησίας, ἢ τὸν χειμῶνα. 48, 26. φυλάττει ὑπολὺ ὑμεῖς ἐστὶ μεστὰ τοῦ συκοφῶς λέγοντος. 328, 6. ἀριστοποιουμένους φυλάξας τοὺς στρατιώτας. passete die Zeit ab, da die Soldaten das Mittagsbrodt zu sich nahmen [waited for the time when the soldiers took their dinner]. 675, 17. d) observare aliquem, invigilare oculis, auflauren [to be on the watch]. φυλαττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν. 317, ult. ἀν οὕτω φυλάττητε αὐτόν. wenn ihr ihn so aufs Maul, auf die Finger sehen werdet [if you watch him thus narrowly]. sibi exceptiones et excusationes ejus omnes ita eludatis, perfugia ipsi omnia occludatis. 449, 12. simile de iis dictum, qui furacis hominis digitos diligenter observant, ne quid surripiat. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ἀν ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἀν παράγειν καὶ φαναίζειν οὕτοι ζητῶσιν ὑμᾶς. 691, ult. ὡς αὐτὸς φυλάττει τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας. 1333, 6. e) φυλάττειν τινὰ, pro φρουρεῖν. praesidere, in armis esse alicujus tuendi ergo, protectorem et satellitem ejus agere. vor eines Thüre Schildwache stehen, zu seiner Leibwache dienen [to stand sentry before one's door, to serve as his bodyguard]. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἕκαστον τούτων, ἐκείνων γ' οὐδεμία χάρις. 688, 15. In Medio, cavere. φυλαττόμενος ὑμῶν οὐδέν ἐστι φοβερόν. 41, 2. φυλαττόμενος καὶ προοράσθαι, μὴ καταισχύνῃ ταύτην. 773, 1. In Passivo. οὐδὲ φυλάσσονται σιμνὰ δίκης Δίμηθα. servantur. 422, 10.
φυλέτης. tribalis. 521, 2. 689, 6.
ἡ φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος ὑμῶν. 556, 5. ἃ δὲ κατὰ φυλὰς παρεκάλεσεν ἑκάστους ὑμῶν εἶναι. 1397, 14. κἀγὼ ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς. 999, 12. ubi φυλὴ in sensu civili accipiendum est, non militari. Nam si militari accipiatur, abhorrens erit dici, ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς, cum tribunum militum [qui est pedestris militiae] agerem in turma equestri. Nam si turma equestris hic designata fuisset, dicendum fuisset φυλαρχῶν τῆς φυλῆς. Verum sententia est, cum taxiarchum, seu tribunum pedestrem agerem in militia pedestri tribus meae. et voc. φυλὴ h. l. designatur una tribus earum decem, in quas plebs universa distributa erat.
φύλλον] ἀποβλῆν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων. 615, 10. 755, 15.
φῦναι] πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάφυκε πάντα. ea est rerum omnium natura, ut a jam tenentibus facilius serventur, quam acquirantur. 25, 23. οὐ λέληθα ἐμαυτὸν, οὐδ' ἀγνῶ, οὐ τῶν εὖ πεφυκότων κατὰ ταῦτα ὢν ἀνθρώπων. 982, 21. τἄλλα δὲ ταῦτα [incessu, voce, vultu, statura] ἕκαστος ἡμῶν, ὅπως ἔτυχε, πέφυκε. nostrum quisque talis est, qualem eum natura fecit. 982, ult. τοῖς ἀπλῶς [id est, ἀπλάστοις] ὡς πεφύκασι, ζαθλίοισι. 1122, 17. τὸν βαλμοῦν, ᾧ φόντας ἀνθρώπους εἶναι ἀνάγκη. 1400, 23. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, οὗτος ἦν τῶν φύντων καλῶν αἴτιος. malorum ex illis seminibus enatorum. 280, ult. αὐτὸς ἦν χρηστός. probus et frugi erat natus, seu natura sua, non doctrina, non arte,

non coacta. 957, ult.

φυσᾶν] vana spe lætare, et superbia, levitate, temeritate impletum, inflatum circumagere. *μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέζευ.* 169, 23. *τὰς γνάθους φυσῶν.* 442, 16. *ἐπῆρας αὐτὸν τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας.* 1357, 27. *ἐφ' οἷς φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς.* 1377, ult.

φυσιογνωμωνῶν] *φυσιογνωμήσουσι τοὺς ἀποψηφισαμένους.* oculis scrutabuntur, notabunt, deprehendent eos, si qui sontes absolverint præter fas. *sie werden ihnen ihre Schelmerey an den Augen ansehen* [*they will see their knavery in their eyes*]. 799, 21.

φύσις] *οὔτ' εὔλογον, οὔτ' ἔχει ἐστὶ τοῦτό γε φύσιν.* hoc neque cum ratione, neque cum natura rerum convenit. per naturam rerum fieri nequit. 25, 23. *οὐχ ὅτι τὰς φύσεις ἐστὲ χείρους τῶν προγόνων.* 173, 19. *αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τύπου κακοπαθεῖν.* 276, 11. *ἐκ τούτων γίγνεται τὰ πάθ', ἃ φέρουσιν αἱ φύσεις, καὶ γίγνεται καλῶς.* 796, ult. *φύσει μὲν ἔχοντα* [id est, ταύτῃ, ἣν τις ἔχει,] *μάχεσθαι οὐκ εὔκαιρον.* 982, ult. *δυσμενῆ φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν.* 1351, 6. *φύσιν ἀγαθὴν καὶ ταπεινὴν ἔχοντες.* 1411, ult. *τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν.* 1417, 7. *ἅπας ὁ ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται.* 774, 7. ubi naturæ et juris discrepantiæ demonstrantur. *ἡ φύσις ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ' ἄνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος.* 774, 8.

φυτεύσαι] *ἑκατὸν πλέθρα γῆς πεφυτευμένης.* 491, 27. *πεφυτευμένα δένδρα, ἄμπελοι καὶ συκαῖ.* ab hominibus plantatæ, non sponte natæ. 1275, 9.

φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων. 1251, 23.

φυτὸν] *φυτὰ ἀμπελῶνι γαναίων ἐμπεπλεγμένα.* 1251, 22.

φωκικὸς] non de homine, sed de statere. *λαβὼν τριακοσίους στατῆρας φωκικῆς.* 1019, 15.

φωκικῶν. 328, 11. 421, 20. 449, 14.

φωκικὸν] *ἐπίδειξίν τινα φωκικίας βουλόμενος ποιήσασθαι.* 319, 9.

φωνὴ] *ὁ παρὼν καιρὸς μικρὸν ἀλλὰ φωνὴν ἀφεικε.* 9, 11. *μηδὲ φωνὴν ἀνήσουσι.* 228, 16. 755, 1. *οὐδὲ φωνὴν ἦκουεν, εἴ τις ἄλλο τι ζοὐλοιτο λέγειν.* 240, 12. *φωνὴ κοινὴ τῆς πατρίδος.* est præco. 285, 11. *ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνάς.* nihil sibi reliquit indictum. 293, 12. *οἷας τότ' ἀφῆκε φωνὰς ὁ Φίλιππος.* 301, 10. *καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως ἀνάγκη λέγειν· καὶ γὰρ μέγα καὶ ἰσχὺ ταύτην φρονεῖ.* 449, 15. *τῷ σχήματι, τῷ Σλέμματι, τῇ φωνῇ.* 537, 27. *οὕτινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνὴν ὑμετέραν εἶναι νομίζωσι.* 1043, 21. *οὕτω διέθηκε τοὺς δικαστάς, ὥστε μηδὲ φωνὴν ἰδίαν ἐν ἡμῖν ἀκοῦσαι.* 1108, 14. *τὸ τῇ φωνῇ λέγειν 'Αττικιστί.* 1424, 2.

φὼρ] *εἰς φῶρα λιμένα ἐμπίζονται.* 932, 13.

φωρᾶν] *φωρᾶσθαι,* pro *ἐλέγχεσθαι.* coargui improbitatis, fraudis, aut imbecillitatis, deprehendi, agnosci, quale sit, et quam procul a specie externa et ab exspectatione jaceat. 21, 3. *οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτης ὢν ἐφωρᾶτο.* 615, 19. 755, 26. *φωραθεῖν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρημότα.* 1107, 4.

φῶς] *εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κίνδυνος τὸ φῶς ἐξέλοι.* 1396, 15.

X.

χαίρειν] *μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους.* 154, 24. *τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς.* 323, 7. *δεῖν ὅσως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν.* 437, 7.

χάλαζα] *τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ οἱ τὴν χάλαζαν ἡμῖν δοκοῦσι διαφείν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γίγνεσθαι, κωλύειν δ' οὐδεὶς ἐπιχειρῶν.* 119, 24.

χαλεπαίνω] *οὐ γὰρ, ἐπειδάν τι ἑάσητε τῶν ὑμετέρων ἀκολουθεῖσθαι, τότε χρὴ χαλεπαίνειν.* 1231, 3.

χαλεπὸς] *εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν.* 127, 26. *ὃ χαλεπώτατε Βοιωτὲ* est p. 1004, 19. *νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν.* 146, 10. *ὑπὸ τῆς τουτουὶ τοῦ χαλεποῦ,* importuni, *Σλασφημίας.* 312, 18. sævus, acerbus in sumendis pœnis. 528, 10. *χαλεπός ἐστιν ὁ νόμος.* sævas pœnas minatur. 941, 3. *παραδόξου καὶ χαλεπῆς τύχης πατρθεπάνει.* 1395, 16.

χαλεπῶς ἔχειν, pro *χαλεπαίνειν.* *ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ὁρᾶται τις χαλεπῶς ἔχων.* 498, 10.

χαλκεῖον] tessera ænea, signo et documento serviens, eum, cui data esset, a rep. honore ornatum, aut in dicasterium aliquod judicandi ergo missum esse. *πλὴν εἰ μὴ σημεῖον, ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ, τῷ χαλκείῳ προσέσται.* 997, 18.

χαλκοτύπος. 781, 18.

χαλκοῦς] *περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων ὁ δεῖνα χαλκοῦς.* æneus illius statua. 172, 7. *Σόλωνα ψηφίσασθαι χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ στῆσαι.* 807, 18. *ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα,* sitat e Midiana Julius Pollux IX. 92. *μὰ Δί' οὐ χαλκοῦς ἑστῶσαν.* 172, 18. *φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἑστᾶσι καὶ στεφανοῦσι.* 425, 1. *παρὰ τὸν χαλκοῦν τὸν μεγάλην 'Αθηνᾶν ἑστῶτα.* 428, 14. b) ut substantivum, nummus æneus. *δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀναλωκώς,* id est, ὅτι ἀνήλωκας. 1045, 24. *ἐν γραμματείῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐστερμένον.* 1283, 4. Frigidum et prorsus stolidum dicterium Demosthenei

tribuit, indignum oratore, at hoc dignius infantia et fatuitate seculi, quod Eustathium tulit, verbosus interpres Homeri, ad Iliad. Φ. p. 1245, 19. quod referam, non quo contumelia Demosthenem respergam, a quo ejusmodi scurrilitas profecto non potuit proficisci, sed quo nil omittam eorum, quæ ipsi tributa usquam locorum reperero. Verba Eustathii sic habent: Κλέπτης τις παρ' Ἀττικοῖς [imo vere voluit παρ' Ἀθηναίοις dicere] Χαλκοῦς ἐπαλαῖτο. εἰς ὃν ἐγκρατῶς τοιχωρυχοῦντα καὶ ἐκπλήττοντα [lege κλέπτοντα] ὅσπερ ὁ Δημοσθένης τὸν Μὴ θαυμάζετε, ὦ Ἀθηναῖοι, Χαλκοῦς κλέπτας, εἰ τοὺς παρ' ὑμῖν κλινδίνους οἴνους διαρύττουσι. Non sole modo, sed vel sententia quoque caret.

χαλέδρα] canalis derivandis aquis factus. *die Rinne, der Abzug* [*the channel, drain for carrying off water*]. ἀνακαθαιρομένην τὴν χαλέδραν. 1273, 6.

χαράκωμα βαλλόμενος περὶ τὴν πόλιν. 254, 26. οἷον χαρακώματα καὶ τεῖχη καὶ τάφρας. 71, 20.

χάραξ] *ein Holzstamm* [*the trunk of a tree*], χάρακας [*Bauholz — timber*] καὶ ξυσήματα καὶ ξυλώματα [*Bretter — boards*]. 568, 16.

χαρίεις] χαριέστατον εἶναι, καὶ πλέον τῇ συνέσει, ἢ τῷ πάλλει, περέχων τῶν ἡλικιωτῶν. 1401, 6.

χαρίζεσθαι] λόγοι εἰσὶν ἐπιχαρισμίων. 178, 3. χαρίεσσαι μὲν οὐδετέρως, διαβεβλῆσθαι δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. 202, 17. οἷα ἔστιν εἰπεῖν, ὡς τὰ παράγματα, ἢ ἀπαιτισμένα, ἢ χαριζόμενά ἐστι τοιαῦτα. 327, ult. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν, οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖνοις, ἐξ ὧν πάντοτε καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη. 664, 19. τὸ λέγειν ἃ τις οἴεται χαρᾶσθαι, τῶν παραπρούσασθαί τι βουλομένων εἶναι τεμιζον. 1421, 18. πολλάκις ὀρᾷ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀνήκεστα ἐπιγαλόν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐπαντιώδηναι. 1451, 16.

χάρις] τὴν μὲν χάριν, ἣ πᾶσαι ἴδλωφε τὴν πόλιν, τοῖς τότε θεῖσιν ὑπάρχειν. 38, 1. μεγάλην ἴχει τῇ τύχῃ χάριν. 12, 11. πρὸς χάριν δημηγορεῖν. 29, 17. τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσφέλεται. 37, 7. παρὰ τὰς ἐπὶ τῶν χειρωνάκτων δαπάνας μικρὸν ἡμέρας μέρος ἡ χάρις [delectatio] τοῖς θεωμένοις γίγνεται. 465, 7. τὸ χάριν ἀποδοῦναι, παραίνεσιν γεγράφη. 267, 6. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται. 256, 25. τοὺς ὁμολογουμένως ἀξίους χάριτος ἀφαιρεῖσθαι τὰ δεδόμενα. 469, 3. χάριν ἀπαιτεῖν οὗ ποιήσαντα, χαλεπώτερον εἶναι παρ' ὑμῖν δίκης. 504, ult. πολλὰς δούσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀτιμίας ὑπομείνας. 515, 17. ἱστάναι ὀφείλειν βραμίῳ χάριν ἅμαιγμα πάντας. 531, 5. ἃ μετὰ χάριτος ἴλαδε δεῖσθαι, ταῦτα δ' ἐχθρας καὶ δίκης ἀπεδόσαι. 1185, 25. χάριν τίθεσθαί τινι. gratiam penes aliquem inire, aut eam referre. 1233, 2. χάριν ἐπὶ τῶν λόγων διατελεῖν ἔχοντας. 1403, 27. χάρις τῶν λόγων ἂν ᾖ μὴ προσέχουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται. 51, 9. 1419, 16. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρὴ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότι τὸν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν —. 1476, 24. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μετριοπάθειαν τὰς χάριτας. 1478, 13. τὸν φθόνον δοκεῖν μείζω παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 11. παλὰς ἔρανος χάρις δικαία. 1491, 1. χάριν ἀνταλλάττεσθαι. 1468, 20.

τὸ χεῖλος διαβῆναι. 1259, 13. τὸ χεῖλος ἐρράφθαι. 1268, 2. 1270, 2.

χειμάδιον] χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει [in usum copiarum] Δήμων. 49, 3.

χειμάρρους] ὅσπερ ἂν χειμάρρους τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν αὐλῶν εἰσέπεσεν. 278, 8. χειμάρρους τοὺς ἐν τῶν οἴκων. 1277, 5.

χειμερινὴ μάχη quæ fuerit, quæritur. 300, 17.

χειμὼν] σιωπᾷ θέρος καὶ χειμῶνα, ἃς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. 124, 3. αὐτοὺς καὶ χειμῶνας καὶ τοὺς ἰσχύοντας κινδύνους ὑπομένειν. 135, 20. εἶτα χειμῶν χρησίμων καὶ φυσσάντων αὐτῷ τῶν πνευμάτων. 293, 4. ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμὼν, μὰ μᾶλλον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων μείζων γέγονε. 292, pen.

χεὶρ] ἐπεῖσε εἶσιν αἱ χεῖρες. 51, 27. ὁρᾷ γὰρ ἅπαντας οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας. 74, 5. ἔτι μαινομένων ὑμῶν καὶ μανούσαν ἐν ταῖς χερσὶν ἅπαντα ἐχόντων. 303, 13. αἱ διπὶ τῶν χαΐρα, ἀλλὰ μὰ διπὶ παράνομα. 365, 5. μανούσαν ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες. 356, 3. δημηγορεῖν εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. 420, 10. 421, 16. χεῖρες ὕπευθυν ἔχει. 421, 28. οἷα ἐβίλων ἔχειν παρὰ σαυτῷ τὸ χεῖρε. 580, 8. οἷα ἂν δύναιτό τις ὑμᾶς μιᾷ χειρὶ πάντας προπηλακίζειν. 584, 27. ἐν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρὲν ἀδίκων. 635, 27. τῆς μητρὸς μὰ ἀπουσχίνθαι τὼ χεῖρε. 787, 5.

χείριστος] ἢ γάρ ἐστι χείριστα αὐτῶν ἐκ τοῦ παρελκυσθέντος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὸν μάλιστα ζήτιστον ὑπῆρχεν. 40, 13.

χειροθέτης] χειροθέται αὐτοῖς ποιοῦντες. 37, 9.

χειροποίητος] ἅπαντα μὲν ταῦτα [moenia, fossæ, opera] χειροποίητά ἐστι, καὶ πολλῆς δαπάνης δεῖται. 71, 22.

χειροτονεῖν] τὰς ἡμᾶς γνώμας ἐχειροτόνει. suffragiis suis ratas habebat. 309, 27. ἀπελθὼν γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον, ἐχειροτόνησεν ἑαυτήν. ipse sibi senatus scivit, et testimonium bene gesti magistratus, et coronam in præmium. 599, 22. τὸν καταψευδόμενον γνώμων τῶν πρόσθεν, ταύτην ὑμᾶς χειροτονῆσαι. 81, 14. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ. ratos habuerit, comprobaverit. 713, 23. κεχειροτονῆσθαι τὸ πρᾶγμα

ὄζειν εἶναι. 583, 25. ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχειροτονήκατε, citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14.

χείρων] μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξωμεν τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignaviores esse, quam ut bonis paratis utamur. 18, 12. χείρων δόξεις πολλοῖς εἶναι. multis videberis improbus, sceleratus, impurus. *ein Schelm, ein Schurke* [*a villain, a scoundrel*]. 1160, 27. οὕτω μέντοι, ὅπως ἂν αὐτὸς μὴ δόξω χείρων εἶναι. 1239, 10. 1485, 15.

χέρνιψ, χέρνιβες] χερνίβων ἀίρεσθαι. 505, 14. 618, 7.

χηρεύειν. 867, 4. et 7. μίαν ἡμέραν οὐκ ἐχήρευσεν. 873, 11.

χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. 270, 21.

χθών. patria. 419, 5.

χίλιαι] ἢ ἐπεὶ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν. subaudi δραχμῶν. 599. pen. ἢ γὰρ χιλίας ἢ δύο πάνδυνος. periclitaberis autem de mille drachmis. 601, 20. 701, 1.

χίλιοι] τοὺς δὲ νομοθέτας εἶναι ἵνα καὶ χιλίους. 708, 27.

χιτωνίσκος] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης. 403, 3. μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι. 583, 21. 949, 3.

χλανὶς] χλανίδας καὶ συμβία καὶ κάδους ἔχειν. 558, 17. χλανίδα φορεῖν. deliciaris, molliter, laute, sumtuose vestiris. 958, 12.

χλευάζειν] οὐδὲν ἄλλο, ἢ χλευάζει ὑμᾶς. 78, 12. 1149, 19. 1257, 21.

χλευασία. 705, 2.

χλευασμός, ἡ γέλως συμβὰς τῇ πόλει. 254, 3.

χλίδος] *Schutt* [*rubbish*]. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν. 1278, 4. 1279, 12.

χορεῖος] *der Reifen, oder Ringel, Krengel an einer Krone* [*the hoop, or circular band of a crown*]. lamina aurea, corpus coronæ efficiens, rotunda, caput ambiens. ὑπὸ ταῖς τῶν στεφάνων χορείοις γεγραμμένα κάτωθεν. 616, 1. 756, 8.

χοῖνιξ] pedica. χάπτας σαχίας ἔχων καὶ ξύλον. 270, 8.

χοῖς] τοὺς ὄχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίων. 1269, 10.

χολὴ] οὐδεὶς ὑμῶν χολὴν, οὐδ' ὀργὴν ἔχων φανήσεται. 778, 8.

χόλος] φαύει δ' ἀργαλίης ἴριδος χόλος. 423, 5.

χορεία] τῆς χορείας ἀφεῖσθαι. 519, 15.

χορεύειν] ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. χορεύου δέ, ὅταν στρατεύεσθαι δέοι. 999, 7. ἐφοίτα — εἰς παῖδας χορεύσων. 1001, 19.

χορευτής. 519, 14.

χορηγεῖν παισὶ Διονύσια. 535, 13. ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. Παναθηναίοις ἐχορήγησα. 565, 11. παρελθὼν ὑπεσχήμην ἐγὼ χορηγήσειν ἑθελοντής. 519, 5.

χορηγία] παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας —. 465, 6.

χορήγιον] ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίας. aliis choregos agentibus. 403, 22.

χορηγὸς] choregus, qui sumtus fecit in ludis in pueros saltaturos publice. χορηγὸν ἐπιγράφειν. edere, nuncupare. 496. 19. et 20. οἶσθα οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ἱδρίσθη. 516. 6. b) qui sumtus in rem quamcunque agendam, vel comparandam, præbet. Φιλίσκου χορηγοῦ χρήματος. 408, 16. σωτηρίας ζῶσα καὶ εἰς ταῦτα χορηγὸν τὸν πατέρα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσα. 1023, 13.

χορὸς] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε. 530, 23. χοροὺς ἱστάναι. 530, 27. 1072, 21.

χοῦς] χόες, ludi quidam Athenis. χόες ἄγων ἐνταῦθ' ἀπελήφθη. 999, 9. b) mensura quædam liquidorum, ut vini, olei, aquæ. χόας τρεῖς ἐγχέαι τῷ ὑστέρῳ λέγω. 1052, 21. τῶν δὲ ἑξαχοῦ καὶ χοῦ [sextariolo olei, vinive,] καὶ τέτταρσιν ἰσχάλοις, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσι. 1459, ult.

χρεία] πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ. populus Athenicusis populo Byzantiorum multos magnosque sui usus præbuit. h. e. in multis ardisque difficultatibus atque necessitatibus succurrit, et egregie inserviit. 253, 16. 255, 25. ὧν μὲν αἱ ἄλλαι δέονται, ἐν οὐδενὸς χρείᾳ ὢν τυγχάνει. 401, 20. χρεία σπουδαίου τοῦ νῦν φροντῖν. 427, 19. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον, ἢ μὴ, λογισμοὺς ἀναιροῦσι. 668, ult. ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις. 1122, 1. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων. 1122, pen. περὶ τῶν οὐδὲν εἰς χρείαν [*von Dingen, daran nichts gelegen ist—of things which are of little importance*] ἐπαναγκάζεσθαι ἀκούειν. 1462, 16. γεγηθῆσθαι δὲ τὸν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ea adminicula salutis usurpari, ad usum vocari, quæ conveniant fortuitis divinitus immissis. 1465, 9.

χρέος τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν [scil. ἐφειλόμενον]. *eine der Banco zugehörige, an sie gewiesene Schuld* [*a debt belonging to the bank*]. 900, 14. τὴν οὐσίαν ἅπασαν χρέα κατέλιπον. facultates ab illis relictæ non nummis præsentibus, neque fundis cernebantur, sed pecuniis fœnori creditis. *alle ihre Capitalien bestunden in Wechseln* [*all their capital consisted of bills of exchange*]. 986, 24. ὅπως μὴ ὕστερον χρέος γενόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τῷ χορῷ. 1040, 18.

χρήμα, χρήματα] δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων. 15. 2. τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ. debita redigi deo, Apollini Pythio, pecunias puta, per sacrilegium a Phocensibus e templo Delphico ablatos. 446, 6. κοινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα [id est, τὸ χρέος, vel τὰ χρέα, *diese Schuld zu tilgen —to liquidate this debt*]. τὸν δῆμον ἐλέσθαι. 460, 19. ἐπὶ χρήμασιν. ob res debitum. 752, 19. δέξεσθε ἐγκλήματα τὰ

χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. ad dependendam illam æris summam eos condemnasse. 754, 23. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἐξ ὧν φατρῶν. 1485, 1. v. Stobæi locum sub v. δίκαιος.

χρηματίζειν] responsum ex deliberatione reddere. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν. 250, 10. περὶ ἑαυτῶν χρηματίσαι καὶ προβουλεῦσαι. 285, 1. χρηματίζειν ἰδίᾳ. privatim, arbitris remotis, cum aliquo agere. 430, 24. 517, 3. 10. et 11. περὶ ὧν ἂν ἅπαξ γνῷ τὸ δικαστήριον, πάλιν χρηματίζειν. 717, 27. τοὺς δὲ προέδρους, οἳ ἂν τυγχάνωσι προεδρεύοντες ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, χρηματίζειν ἐπάναγκες. ad deliberandum proponere, rogare concionem de aliqua re. 706, 21. In Medio, rem facere. ἀπὸ τοῦ χρηματίσασθαι καὶ πλείω ἐτέρων κτήσασθαι. 953, 27.

χρηματισμός, quæstus, οὐχὶ λειτουργία, γέγονεν ἡ τριηραρχία. 568, 18. πίστις ἄφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμόν. 958, 3.

χρηματιστής] artifex augendæ rei familiaris. 1002, 8.

χρῆσθαι] μὴ πανοῦργος ὢν ἄνθρωπος καὶ δεινὸς χρῆσθαι πράγμασι. *der sich in alles finden kann* [*who is at home, is skilful in every thing*]. res, præsertim arduas, callide tractare, suamque in rem vertere. 10. 3. οἱ γὰρ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ἐρθῶς. 12, 13. ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν χρήσασθε ὅ,τι βούλεσθε. ἐπιστεύσατε. ἐξετατήθην. 374, 17. χρώμενος, ὥσπερ ἂν ἄλλος τις αὐτῷ τὰ πρὸ τούτου. 552, 23. φιλοπραγμοσύνῃ, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται. 13, 10. χρῆσθαί τινι. aliquo familiariter uti, in consortio rerum cum eo esse, quocunque modo communionis. 20, 6. χρῆσθαι γάμοις μεθημερινοῖς. 270, 11. χρῆται ἀσελγείᾳ καὶ ὕβρει πρὸς ἅπαντας. 514, 1. τούτῳ πάνυ φιλανθρώπως ἐκεχρήμην ἐγώ. 411, 11. οὕτως ἀσελγῶς καὶ ζαλίως οὐδενὶ τῶν πολιτῶν ἂν χρήσασθαι. 539, 17. οὐδένα, οἶμαι, τρόπον φέρειν, haec bona fortuito oblata, οὐδὲ χρῆσθαι τούτοις, recte iis uti, δύναται. 563, 12. φανερὸν ποιῶ τοῖς παροῦσιν αὐτὸν, ὥσπερ ἀλλοτρίοις, χρώμενον. 563, 15. ἐφ' ἃ δ' ἂν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ. 779, 18. πολλὰ γνόντες ὀρθῶς, οὐ διὰ τέλους χρῆσθε αὐτοῖς. 668, 9. οὐ δικαίως χρώμενος τῇ ἀποφάνσει. in exhibendo inventario non honeste, neque, ut virum decet æqui justique studiosum, se gerens. 1047, 9. ἐχρῆτο τῇ τραπέζῃ τοῦ πατρός. *er hatte mit der Wechselbank meines Vaters vielen Verkehr, und liess alle seine Geldsachen durch sie treiben* [*he had much intercourse with my father's bank, and carried on all his money concerns through it*]. 1236, 13. αὗτος δὲ οὕτως ὑβριστικῶς ἐχρήσατο ἡμῖν. *gieng mit uns so schändlich um, trieb seinen Muthwillen an uns so weit* [*behaved so shamefully to us, carried his arrogance towards us so far*]. 1286, 23. ἐν μὲν τῷ παρόντι οὐκ εἶδον οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅ,τι χρήσονται αὐτοῖς. *was sie mit ihnen anfangen, und wie sie ihnen beykommen sollten* [*what they should do with them, and how they should get at them*]. 1378, 17. τῷ δ' ἐγγὺς οὐκ εἶχον ὅ,τι χρήσαιντο αὐτῇ. 1382, 22. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστου φροντίζειν. 1476, 21. μέχρι τοῦ παόντος χρῆσθαι [id est, ἕως πάρεστι, vel ἐγχωρεῖ χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημοσύναν τὰς χάριτας. 1478, 13. ἄριστον παρίδωκε τοῖς ἐπαιτιασαμένοις, ὅ,τι βούλονται χρῆσθαι, id est, πρὸς τὸ χρῆσθαι αὐτῷ εἰς ὅ,τι βούλονται. 629, 12. ὁμολόγει μὲν χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ, cum ea consuescere, οὐ μέντοι μοιχός γ' εἶναι. 1367, 20.

χρήσιμος] καίτοι δύο χρησιμωτέρους τόπους τῆς οἰκουμένης οὐδ' ἂν εἷς ἐπιδείξαι τῇ πόλει. 397, 22. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει. dedicando tripodas, coronas aureas, aliaque talia monumenta gloriæ publicæ. 1045, 23. ἐπὶ μὲν χρηστὸν, ὦ καλὸν, ὦ τῆς πόλεως ἄξιον πρᾶγμα, οὐδὲν οὕτός ἐστι χρήσιμος. 779, 15.

χρῆσις] ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοπὴν τινα ἔχει καὶ χρῆσιν. 154, 18.

χρησμῳδός. 185, 8. ubi φοβοῦσι subauditur.

χρήστης ἄδηλος, debitor incertus, εἴτ' ἀποδώσει δικαίως, εἴτε μή. 867, 13. μᾶλλον αὐτὸν τὸν Πασίωνα χρήστην ἔχειν, ἢ τοὺς ἄλλους χρήστας, οἷς προϊέμενος ὤν. 946, 8. χρήστην ποιηρὸν, ἄλλο δ' οὐδέν. 885, 20.

χρηστὸς] οὐδ' εἰ συνίβη τι παρὰ τῶν θεῶν χρηστὸν. 12, 15. μέρος ἔν χρηστὸν. ein gut stück [*a fair portion*]. portionem haud contemnendam. 183, 22. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τόμαρον, ἀλλὰ δι' αὐτόν. 390, 15. οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ δεῖ χρηστὸν εἶναι. 430, 8. σὲ γὰρ ἂν πρότερον τοῦδε χρηστὸν ἐποίησεν, εἴτις ἦν ἐπ' ἐκείνῳ. 958, 1. τὸ χρηστὸν εἶναι πολλῶν ἐστὶ χρημάτων λυσιτελέστερον. 960, 17. χρηστοῦ, commodo, benigno, indulgente, ὄντος τοῦ Ἀπολλοδώρου περὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμόν. 1345, 20. ἂν οὗτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηνοῦσιν οἱ χρηστοί. ironice. illi egregii. *die schönen, feinen Herren, die braven Leute* [*the fine gentlemen, the brave fellows*]. 255, 13. item 35, ult. φίλτερον εἶναι δίξαι καὶ χρηστὸν τὸν αὐτὸν, θαυμαστὸν ἡλίκον. 957, 28. αὐτὸς ἦφυ χρηστός. 957, ult.

χρόνος] περίεστι τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων. diuturnitate et assiduitate obsidionis. 14, 16. ἐκείνου ἐπαινον μέγιστον εἶναι τὸν χρόνον ἡγοῦμαι. 178, 9. 1423, 9. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων

καιρὸν ἐν χρόνῳ βραχεῖ γίνεσθαι. 343, 2. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπίπτειν. 365, 15. οὐκ ἀπέμειναν τὸν πόρπαν, οὐδ' ἐκπόνησαν χρόνον οὐδένα. 392, 18. χρόνου τοῦ δίκην ὑποσχεῖν τούτοις — δέδονται. 551, 12. σαπροὺς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, subaudi τὸν μακρόν. ob longinquitatem temporis. 615, 10. μὴ τὸν χρόνον, εἰ πολύς ἐστ' ἀπ' ἐκείνου, σκοπεῖν. non hoc spectare, num temporis multum excesserit ab eo inde tempore, quo peccarunt, aut peccare cœperunt. 754, 20. οὐχ ἵν' ἐκκρούσαντες χρόνους ἐμανοιώμεν. 944, 9. χρόνῳ ποτέ. tandem aliquando, longo tempore post. 1089, 16. τὴν ἀπάτην πυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου ζασάνου. 1456, 21. πᾶς ὁ πρόσθεν παρελυθὰς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν ὑφ' ὑμῶν πιστεύοιτο —. 1471, 10. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον, tempus futurum, ὑμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν. 1413, 9. ἀπὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι, id est, ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ, vel ἐπὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 50, 6. ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς, id est, χρόνος οὐ πολὺς γέγονεν ἐκ τούτου, ἐν ᾧ τοῦτο γέγονεν. 40, 21. χρόνους πρωαπελθὼν τῆς πόλεως. 398, ult. χρόνους ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννου παρελθόντος. 399, 9.

χρυσίδιον] ἴστι μικρὸν ἔφη περὶ χρυσιδίων ἀντιλέγεσθαι. 818, 12.

χρυσίον] χρυσία. vasa aurea. 816, 22. χρυσία τῆς μητρός. mundus aureus matris. 817, 21. χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἱμάτια καλά. 1182, 26.

χρυσὶς] eine Schenkkanne [a flaggon, tankard]. patera aurea. cantharus aureus. χρυσίδες τέτταρες. 617, 20.

χρυσοφορητὸς κόσμος. 1217, 20.

χρυσὸς] ὅτι χρυσὸν τὸν Περσῶν εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε. 122, 2. 428, 6.

χρυσοχοεῖν ἔχω ἐν τῇ ἀγορᾷ. 521, pen.

χρυσοχοϊκὸς] χρυσοχοϊκὴν τέχνην ἐργάζομαι. 521, ult.

χρυσοχόος. 520, 3. et deinceps sæpius. αὐτὸς ῥήτωρ, χρυσοχόος, ταμίας, ἀντιγεγραφὼς γέγονα. 615, 17.

χῶμα] *ist Molo* [*the mole*]. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. adigere naves ad sic dictum Aggerem. 1206, 4. 1229, 7.

χωπῶνται] πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. 795, 14.

χώρα] ager, opponitur τῇ πόλει, oppido. *das platte Land* [*the flat country*]. ἁλῶν τὴν χώραν. agrum oppidis circumjectum ferro ignique depopulari. 255, ult. χώραν ἀτίλεστον ἔχουσι. 1461, 15. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ [scil. τῇ μητρὶ] κινδυνεύσομεν. ipso de solo nostro patrio. 13, 25. καλῶ δὲ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικήν. 274, 26. b) locus, sedes conveniens. κατὰ χώραν ἕξειν μένειν. 701, 16.

χωρεῖν ἐπὶ τὸ κυνιτιλοῦν. vergere, ruere, festinare. 26, 15. οὔθ' ἡ Ἑλλὰς, οὔθ' ἡ Σάρβαρος χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν τἀνθρώπου. capit. 118, 8. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ. 579, 3.

χωρίζειν] εἰρῆσθω πολὺ τούτου κεχωρισμένον. 461, 5. κεχωρισμένου τοῦ τι τοιοῦτον διαπράξασθαι. 623, 27. κεχώρισται πλεῖστον τό τ' εἶναι καὶ τὸ τοῦτον φάσκειν. multum differt. 1109, 16. ὁρᾶτε μὴ κεχωρισμένον ᾖ λόγου εἰκὼν οὗ καὶ πράγματα πρεπέλισθαι συμφέροντα. 1452, 10.

χωρὶς εἰ τόπος ut diversa copulantur. 675, 22. b) spatium, quod taberna fœneratoris in foro occupat. 1111, 22.

χωρὶς] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. 50, 22. χωρὶς οἰκεῖν, est, rem familiarem sibi suam seorsim habere, a re fratris patrisve discretam. ὅτι χωρὶς οἰκοῖη Θεόφημος, αὐτὸς δὴ [Evergus puta] παρὰ τῷ πατρί. 1149, 23. χωρὶς ὤκει, non nobiscum, sed seorsim, *für sich, sie hatte ihre eigne Wirthschaft* [*by herself, she had her own establishment*], καὶ ἀνδρα εἶχε. 1161, 15. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρίς ἐστι. 1476, 11. οὐκ ἔνεστι τούτων οὐδὲ ἓν χωρίς. seorsim sumtum. 374, 2.

Ψ.

ψεύσασθαι] ἥκουσα ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἷου τε ψεύσασθαι. 23, 5. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν. 189, 4. πλεῖστον δ' ἄρ' ἦν ἐψευσμένος. multum spe falsus. 925, 13. οἱ ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες, in reliquis generibus scriptionis qui errarunt, καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ πράτιστα ἔγνωσαν, in una quidpiam re viam instituerunt non optimum. 1412, 4. μὴ ψευσθῆναι ποιήσῃς τοὺς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονοῦντας. 1416, pen.

ψευδεκλητείαν] ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸν κλητῆρα ψευδεκλητείας. ingrediebar adversus subscriptorem actionem falsæ subscriptionis. 1251, 20.

ψευδολογία. 933, 20. 1098, 20.

ψευδομαρτυρεῖν. 851, 13.

ψευδομαρτυρία] ψευδομαρτυριῶν ἁλόσεσθαι προσδοκῶν. 999, 23. τὴν ψευδομαρτυρίαν κινδυνεύειν. 1033, 1. κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις. 1315, 9. ἵνα ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζωνται. 741, 20. οὐδ' ἔστιν τούτων τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπεσπάσατο. adversus nullam harum omnium de falso dicto testimonio actionum usus est exceptione. 846, ult. κελεύει ὑπομόνους εἶναι τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον. 1132, 1.

ψηφίζεσθαι βούλεται. 9, 15. τούτοις, secundum hos calculum dare. 575, 18. ἃ λέγω νῦν οὗτος, ὀρθῶς ἂν ψηφίζοισθε, scil.

ταῦτα. secundum ea merito pronuncietis. 1006, 19. ἀφελέσθαι τὸν κλῆρον, ὃν ὑμεῖς αὐτῇ ἐψηφίσασθε. sugesprochen hattet [had awarded]. 1052, 4. τότ' ἐψηφίζεσθε, collatis suffragiis decernebatis atque pronuntiabatis. τὰ ἄριστά μοι πράττειν. 310, 18. πολύ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον ἐκεῖνο τὸ ψήφισμα ἦν, οὗ [id est, ἢ τοῦτο, ὃ] σὺ νῦν ἀξιοῖς σοι ψηφίσασθαι τουτουσί. 804, 11.

ψήφισμα οὐδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ πουῖν τὰ δέξαντα. 32, 9. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν, καὶ τὰς πράξεις διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτ' εἶναι πάντα. 175, 22. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν στρατηγούντων. 397, 15. νικήσει οἱ νόμοι, καθ' οὓς τὰ ψηφίσματα δεῖ γράφεσθαι, τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν εἰσί. 485, 3. ὁ νόμος ἐκέλευε πελέσθαι τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα εἶναι. 651, 17. τούτου τοῦ ψηφίσματος [Hyperidis puta de restituendis in pristinam dignitatem capite minutis] γραφὴν παρανόμων ἀπενέγκας ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἠγωνίζετο. 804, 3. αἰρούμενοι τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ἐπὶ τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ πουῖτε. 45, 22. ἐπ' οἰκίας βαδίζων ἄνευ ψηφίσματος. 271, 13.

ψῆφος] δεῖ τῇ ψήφῳ τὴν πολιτείαν ὑμῶν φυλάττειν. salutem reip. in libero judiciorum exercitio conservare. 170, pen. ψῆφος οὐδὲ μία ἐνήχθη τῷ μισθῷ τούτῳ. 271, ult. καθαρὰ ψῆφοι. reine Rechnung, wo Ausgabe gegen Einnahme aufgeht [clear reckonings, when the expenditure balances the receipts]. 303, 22. ψήφους τιθέναι. calculos ponere, subducere. 304, 4. ἆρά σοι ψῆφοι δοκοῦσι ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται. 304, 18. ψῆφον ἡ γνώμην δίδοσθαι. 362, 1. ψῆφον προτιθέναι. 361, 27. τὸν σώζουσαν ψῆφον τίνες περὶ ὑμῶν θεμένους. 362, 7. τούτοις δοῦναι τὴν ψῆφον ἀξιοῖ ὑμᾶς. vos rogat, ut secundum hos litem detis. 575, 14. ἃ μὲνδὴς μὲν αὐτὸς πεποιηκέναι φάσκει, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται. 771, 25. ψῆφον λαβόντες — φέροντες [scil. αὐτὴν] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. 1054, 9. τὴν ψῆφον ἰδίᾳ τοῖς παροῦσι τῶν βουλευτῶν. 1302, 23. ψῆφον ἤνεγκεν. proposuit ad deliberandum. 1317, 27. 1093, 11. μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. 529, 25. ἐὰν μὴ τῇ ψήφῳ ὑπερβάλλωσιν αἱ πλεῖους χίλιαι. Ἀθηναῖοι ψηφίσονται πρύβδην ψηφιζόμενοι. 1375, 16.

ψιθυριστὴς Ἑρμῆς. 1358, 7.

ψιλὴ γῆ. non obsita, calva, satis non exculta. 491, pen. ἐν σφενδόνῃ καὶ ψιλοῦ [scil. στρατιώτου, militis lenis armaturæ] μέρει. 668, 24. ψιλῷ λόγῳ χρησάμενος. verbotenus solummodo perhibuit, nullis testibus rem approbans. 850, 13.

ψυχαγωγεῖν] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι. 1099, 10. ψυχαγωγούμενος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῇ θεραπείᾳ. 1364, 8. λόγῳ ψυχαγωγηθέντων ὑμῶν οἷα ἐρᾶτε. 1441, ult.

ψυχὴ] εἰ γὰρ τοῦτο μὴ πεπουήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. funditus, penitus, medullitus. 100, 14. οὐ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς. spiritus, vitæ, οὐδὲ τῆς τύχης, sortis, τῶν παρακαταξαμένων κύριος ἦν. 308, 21. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε. 314, 16. τὸν ψυχὸν τοῦ Σίλανος ἰδεῖν. 420, 20. τῇ ψυχῇ τοῦτ' οἶδε. certissima scientia hoc tenet. 585, 14. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὸν ψυχὸν διατρίβει. 785, ult. τίνα εἰκὸς ψυχὴν αὐτὸν ἔχειν. 842, 15. 1225, 18. ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀρετὴ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἦν. 1396, 11. ἡ πᾶσα τὸν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 7. γενναίως καὶ ἐτοίμως ταῖς ψυχαῖς, fidentibus et erectis animis, τοῦτο χειροτονῆτε. 1466, 26. ἀπ' ἐρᾶς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς πάντα μοι πέπρανται. 325, 15.

ψυχρὸς] τοῦτο τὸ ψυχρὸν ὄνομα. frigidum, jejunum, inane, re cassum. 400, 1. ἔοικα καὶ ψυχρὰ τὰ τοιαῦτ' ἀδικήματα εἰς ὑμᾶς ἀφικνεῖσθαι. 551, 14.

ψυχρότης] μία μου ψυχρότητα μαθημάτων καταγνῶ μηδείς. 312, 15.

Ω.

Ὠδεῖον] basilica, vel curia quædam Athenis. ἐν τῷ Ὠδείῳ τὰ ἄλφιτα διαμετρῶντα. 918, 8. σίτου εἰς Ὠδεῖον εἶναι δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ. 1362, 27.

ὠθεῖν τινά, expellere, dejicere loco, opprimere. τὸν δ' Εὐφραῖον ἐώθουν. sie gaben ihm einen Schupf, die Pritsche [they thrust him out, expelled him]. 128, 4. εἰς τοὺς ἀστυξίους ἐωθοῦσθαι διὰ τὸν στασιασμὸν τοῦ βίου. 786, 16. ὠθεῖ με μᾶλλον εἰς τὰς λιθοτομίας. 1252, 9.

ὑμᾶς] ὡς ὑμέτερος συμφύτους γένοιτο. 298, pen. τὸν οὕτως ὑμὸν, τὸν οὕτως ἀγαθὸν. 546, 2. τί ποτ' ἐστὶν, ὃ παῖδα Μειδίας οὕτως ὑμὸν, τελειωτάτην ἐπιεικείαν λαβεῖν δίκην. 542, ult.

ὑμότης] τῆς ὑμότητος, ἣν ἔστιν ἰδεῖν, ἑτέρας πειραθῆναι συνέβη. 304, 22. Αἰσχίνης τοσοῦτον ὑπερβέβληκεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ. 317, 25. Θηβαῖοι μείζονι φρονοῦσιν ἐπ' ὠμότητι καὶ παρανομίᾳ ἢ ὑμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ. 490, 5.

ὠμὸς καὶ ἀναιδὴς, ὃ Ζεῦ καὶ θεοί. 321, 1. τοὺς μὲν πολλοὺς ὠμῶς μετακεχειρίζεσθαι. 753, 13.

ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. redimere securitatem adversus injurias. 96, 7. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, largitionibus corrumpit. cujus scholium est additam ἢ διαφθείρει. 122, 21. ὥστε χρημάτων ὠνεῖσθαι παρ' οὐδενὸς οὐδέν. 123, 21. εἰ τὸν

πρὸς ὑμᾶς εἶναι παρὰ τούτων φαινόμενα ἀνούμενος. 164, 14. ὥσπερ γὰρ ὁ ἀνούμενος νικᾷ τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς νικᾷ τὸν ἀνούμενον. 309, 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἂν ἰχθὺς ἐστημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνθείη. 406, 11. ἀνεῖσθαι τὰ τέλη. pachten [to farm]. 713, 3. οὐ τοὔνομα τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα ἐνοῦντο. non hoc emercabantur, ut in posterum tutores ne appellarentur amplius, sed ut tuti essent a persecutionibus forensibus et a vexationibus litium nomine gestæ tutelæ. 987, 7. ἀνούμενος τὸν κίνδυνον καὶ τὰ φύσει τούτοις ὑπάρχοντα πλεονεκτήματα. dandis largitionibus redimens, h. e. a se avertens periculum et ab ipsius causæ invidia exsistens, et a præjudicio, quo ipsorum pueritia, orbitas, rerum omnium inscitia, atque ab amicis solitudo judices ipsis propitios reddere posset. 990, 17. ἀνεῖσθαί με πάντα, studia hominum omnia atque promtitudines ad testandum, jurandum, patrocinandum, nihil non faciendum, δι' εὐπορίαν. 1315, 6. τὴν ἀφυπνιστὴν τῷ σίτῳ ἐμπνέοντες. 1353, 21.

ἀνὰ] emlio. ἀνὰ ποιοῦμαι τῆς πόλεως. 894, 27.

ἄνθρωπος] τῇ μὲν τῶν ἀνίων ἀφθονίᾳ λαμπρεί. 106, 14. τὸ τῶν ἀνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν. 144, 11. τιμὴν ὥσπερ ἄλλου του τῶν ἀνίων λαμβάνοντες. 173, 17. ὀρθοὺς ἴστε ὄντας ἀνίους. tanta erat rerum omnium caritas, ut vel oiceres, id quod vos ipsos non fugit, magni venirent. 598, 4.

ἄρα] μηδὲν καιρὸν, μηδὲ ὥραν παραλείπειν. 24, 25. οὐθ' ὥραν ἔτους παραλιπών. 156, 26. ὅτι τὰς ὥρας παρημάρτατε. 531, 16. τῆς ὥρας ἐγίγνετο ὀψέ. sera jam vespera ingruente. 541, pen. τὸν ὅλον νόσημα, καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. ὥρᾳ ἔτους. anno jam inclinato, jam vergente. 1213, 27. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐπόησαν τὴν ὥραν. 1265, 3. δι' ὥραν ὑμέρας ἐμᾶς παραπρούσονται. ut cum tempore concionandi pæne præterito, concio festinat discedere, die jam vesperascente, quo causa diutius pensitari, et deliberatio ad maturitatem salubrium consiliorum perduci nequit. 1456, 7.

ὡραία] τέτταρας μῆνας, ἢ πέντε, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, στρατεύεσθαι. 123, 16. ἱστάναι ὡραίαν βρομίῳ χάριν. 531, 5. τὴν ὡραίαν περιμένειν. die gute Jahreszeit, wenn das Meer wieder offen wird [the favourable season of the year, when the sea is again open]. 1292, 5.

ὡς] cum infinitivo, in oratione obliqua rem gestam narrantis. ὡς δ' ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ. 402, 7. cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi. ὡς οἱ δικασταὶ ἐπίστευσαν [pro πιστεύσειαν]. quo judices credesent. 1107, 1. ὡς ἐκ πλείστου. quam diutissime ante. 585, 2. pro ad. ὡς ἑαυτὸν λαμβάνειν. an sich, zu sich nehmen. sich zueignen [to take to himself, appropriate to himself]. 822, 5. 828, 18. 839, 11. forme. ὡς ἑαυτόν. anuum circiter. 1362, 22. ὡς τεττάκοντα ἔτεσιν. 1378, 18. nam. ὡς ἔστιν ἄτοπον. 198, 6. quasi. ὡς, εἴ γε τἀληθῆ, προσῆκον. quasi recte fiat et ordine, si quis alteri probra vera ingerat. 635, ult. ὡς, εἴ γε ἄκων, οὐ ταὐτόν. quasi non idem sit, si quis idem invitus fecerit. 636, 1.

ὥστε] adeo ut, cum indicativo. ὥστε βούλεται, pro ὥστε βούλεσθαι. 376, 6. sic certe est in antiquis edd. ego vero correxi. sed clarius et certius est exemplum p. 377. 10.

ὠτακουστῶν] horchen, lauschen [to hearken, listen]. 434, 3.

ὠφέλεια] αἱ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοῖς ὠφέλειαι. 200, 6. εἰς μέσον τὴν ὠφέλειαν κατατιθέναι. 488, 13. v. Stobæi locus sub v. Δίκαιος. ὡς μηδὲ τῶν ἄφελον. 539, 25.

ὠφελεῖν] εἰ, ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελοῦμαι πωποῦν, λυπῶ τινὰς, πῶς οὐκ ἀτυχῶ. 982, 23. ὠφελουμένους τῶν μαρτύρων ἐμοῦ. testium meorum nonnullos a me studii erga me sui emolumenta. 1315, 2.

INDEX HISTORICUS

IN DEMOSTHENEM.

ABDERITÆ proverbiali dicendi modo usurpantur pro incolis ignobilis cujusque et contemti oppidi. 218, 10.

Abydeni nunquam non fuerunt Atheniensibus infensi. 672, 25. 687, ult.

Acamas, heros, unde dicti Acamantidæ, tribus Athenis, Trojanæ expeditioni interfuit. 1398, 11.

Adimantus, imperator, a collega, Conone, ille vetusto, fuit accusatus. 401, 2.

Adonis formæ excellentia inclaruit. 1410, 21.

Æacus justitiæ studio inclaruit, atque sentientiæ. 969, 17. 1410, 18.

Æantides Phlyensis. 1047, 19. 1048, 4.

Ægeus, heros, cujus e nomine tribus Ægeidarum Athenis dicta fuit, Thesei pater, instituit τὴν ἰσογραφίαν, æqualitatem juriam civibus communium, seu civilitatem. 1397, 24.

Ægisetus ab Athen. contemti, et pro exemplo populi ignobilis usurpati. 690, 26.

Æschines Atrometi Cothocydes, legatus ad Philippum mittitur cum aliis quinque, ut pacis sacramentum ab eo exigeret. 235, 17. ejus fortunæ, mores, vitæ cursus. 270, 5. sqq. advocatus templi Delisci a populo Ath. dictus, a senatu Areopagitico fuit reprobatus. 271, 23. id quod ei adhuc juveni contigit. 272, 14. cum Anaxino, Philippi speculatore, olim Athenis noctu colloquitur. 272, pen. 273, 10. quando id factum sit, v. Corsini F. A. I. p. 355. duobus talentis donatus fuit a duecibus classium [ἡγεμόσι τῶν συμμοριῶν] quod legem trierarchalem labefactasset. 329, 17. initio adversatus fuit Philippo. 343, ult. legationem ad Arcadas obiit, qua Megalopolitanos a Philippo abstraxit. 344, 12. ejus concio contra Philocratem Athenis, cum de pace agitaretur cum Philippo ineunda. 345, 10. ejusdem concio altera die post dicta, quum pax ipsa sancienda esset, priori concioni prorsus contraria. 345, 18. antequam a Philippo corrumperetur, vehementer ipsi adversabatur, populumque adversus eum orationibus accendebat, et Eubuli rogationem secundabat, suadentis, ut legati ad civitates Peloponnesiacas mitterentur, qui eas in societatem belli adversus Philippum pertraherent. 438, 5. sq. et ipse legationem illuc obiit. 438, 24. paulo post captam Olynthum. 439, 8. Plutarchus in Vita Demosthenis. §. ιδ'. negat constare, unquamne dicta fuerit a Demosthene oratio adversus Æschinem, h. e. de falsa legatione. Quando Pylagoras fuerit Æschines, quærit Corsinus F. A. 1, 357. Æschines Ctesiphontem accusavit die 6. Elaphebolionis A. 2. Olymp. 110. Corsini p. 360.

Æschrio, servus διάκονος, seu pedisequus Timothei. 1190, ult. 1193, 13.

Æschylus Charidemum, Ischomachi filium, adoptavit. 1331, 25.

Æsius causa adversus Nausimachum et Xenopithem, fratres, occidit. 993, 11.

Æsius, frater Aphobi. 849, 2. 861, 1.

Aëtes, Αἴητης, Ciriades, Κιριάδης, Polemarchus, apud quem acta est causa Nesræ, a Stephano contra Phrynonem. 1358, 23.

Agapæus apud Oreum Philippi partibus studebat. 126, 4.

Agatharchus, pictor, ab Alcibiade sæve habitus. 562, 12.

Agatho mercator olearius actione ab Aristogitone petitus, hoc pecunia placato, absolvitur. 784, 18.

Agathocles archon. 1152, 18.

Agavus Abydenus, quamvis odio Athenienses persequeretur acerrimo, civitate tamen ab ipsis donatus fuit. 686, 2.

Agyrrhius Collytensis [alii pejus Argyrium appellant] cum vir probus esset, beneque de P. A. meritus, carcerem multis annis incoluit, donec sera peculatu interversa restituisset. 742, 16.

Ajax, epouymus tribus Æantidarum, quare semet interemerit. 1399, 2.

Alcetas, fœderatus Atheniensium, intercedit pro Timotheo, imperatore, majestatis reo facto. 1187, 15. ejus rei causa ipse Athenas venit. 1190, 23. videtur Alcetas esse Epiri, vel Molossorum rex, avus Olympiadis ejus, quæ Alexandrum M. peperit.

Alcibiades in exemplum proponitur hominis insolentis, sed merito puniti, eoque a magnis illis sublevati meritis, quibus patriam sibi devinxerat. 561, 5. ejus pro patria suscepti labores bellici

apud Samum, et domi in bello Decelaico. 561, 24. Exemplum ejus affertur p. 1414, 27. quo doceatur, indolem a natura tributam quamvis excellentem, ubi literis et philosophia minus exculta fuerit, homini civili, et reip. parum prodesse.

Alcimachus, Strategus. 1154, 13. 1163, 1.

Alcimus, quem libri quidam p. 1154, 13. edunt, videtur isto eum Alcimacho idem esse.

Alcimus, præfectus classi Philippi, Peparethum vastavit. Ulpian. ad p. 248, 5. videtur Harpocrat. p. 10. 4. hujus meminisse.

Alcisthenes statim post Astium fuit archon circa Olymp. CI. 1193, 5. 1202, 7. 1357, 6.

Alcmæonidæ, populo studentes, a Pisistratidis expelluntur Athenis, verum pecuniis subnixi, e templo Delphico mutuo sumtis, et contracto exercitu, domum redeunt, tyrannosque vicissim ejiciunt. 561, 15.

Aleuadæ p. 41. 3. v. Vales. ad Sozomeni H. E. 1. 1. p. 97.

Alexander inter Philippi majores, qui pacem Athenienses inter et Xerxen conciliare studebat. 68, 14. primus Amphipolin occupavit, et e Persarum ibi captorum pretiis auream statuam Delphis dedicavit. 164, 19.

Alexander Pheræus tyrannus, Atheniensibus ideo fuit acceptus, quod Thebanis infestus esset, deinde, cum sævire inciperet, a sociis Atheniensibus desertus. 660, 3.

Alexander, frater Philippi, ab Apollophane Pydnæo peremtus. 402, 11.

Alexander, κηδεστὴς Philippi, h. e. cujus soror Olympias, penes Philippum in matrimonio erat, filius Neoptolemi, regis Epiri, et ipse ejusdem rex a Philippo, post patrem, factus. 84, 25. videtur idem esse cum eo Alexandro, qui p. 1207, 17. et p. 1230, 15. commemoratur, ubi dicitur Athenienses proelio navali vicisse. unde colligo, præfectum eum classi Philippi fuisse.

Alexander, vulgo magnus dictus, Philippi ex Olympiade filius, Messeniis tyrannos imposuit Philiadæ filios, ab exilio revocatos. 212. 26. Thebas evertit. 918, 20. acer ejus animus, industria, sedulitas laudatur. 1466, 8. quo loco etiam de ipsius morte significatur. Intercedit pro Lachete, Melanopi filio. 1480, 12. et 26.

Alexander aliquis pirata. 674, 12. quo loco Pheræum designari Wolf conjecit; verum temporis rationes id non sinunt. Pheræus Alexander dudum ante Charidemum perierat. Quare magis videtur esse consentaneum, ut eundem cum fratre Olympiadis, avunculo Alexandri M. facias. v. hac de causa Vales. ad Harpocr. p. 7.

Alope, mater Hippothoontis, herois eponymi Hippothoontidarum. 1398, 26.

Amadocus, regulus Thraciæ. 623, 19.

Amazonum exercitus ab Athen. victus. 1391, 2.

Aminias. 1019, 12. μετ' Ἀμινίου ξυναγωγεύς. fuit ergo ductor militum mercenariorum.

Amphilochus a Philippo legatus ad Diopithem missus, captivorum repetendarum ergo, a Diopithe retentus, atque coactus novem talentis se redimere. 159, 13.

Amphio Cephisophontis κιθαριστής. 1104, 8.

Amphipolitæ a Philippo vexati, per legates auxilium ab Atheniensibus frustra petunt. 11, 11. de obsidibus Amphipol. per quos factum est, ut Atheniensibus Amphipoli carendum esset. 669, 10.

Amyntas, Philippi imperator, Atheniensibus viginti navium classe exsuit, quam Leodamas, frumenti petendi ergo, in Hellespontum ducebat. 249, 17. Nescio, an idem sit, qui p. 1192, 3. Timotheo dicitur ligna donasse.

Amytheon, Demostrati Melitensis filius, moritur in Sicilia, per infaustam illam expeditionem. 1310, 11.

Anaxagoras Clazomenius, philosophus, magister Periclis. 1414, 25.

Anaximenes, homo peregrinus, quem Eubulides, largitione corruptus, civibus Ath. adscripsit. 1317, 5.

Anaxinus, speculator Philippi, colloquia clandestina cum Æschine Athenis conferens, deprehenditur. 272, pen. 273, 10.

Androcles Sphettius, fœnerator, Artemoni Phaselitæ fœnebre credit res, quod, illo mortuo, eum non redderetur, actionem in Lachetem intendit, Artemonis fratrem et heredem. 925, 27.

Androclides Acharnensis. 1170, 15.

Andromenes. 949, 7.

Androtion, orator, ab Eactemone et Diodoro (cui Diodoro Demosthenes orationem adversus Androtionem scripsit), παρανόμων accusatus, quod rogationem tulisset eo de senatu coronando, quem actores officio suo defuisse contendebant. 593, sqq. jam senem eum Demosthenes reum agebat. 613, 24. causa a Diodoro adversus Androt. acta series et exitus narratur. 701, 26. sq. ubi homo ligitiosus dicitur, et in causa paricidii, falso et per nefas Diodoro intentata, condemnatus, et mille drachmis mulctatus. E p. 734, pen. et 735. colligitur, eum honores gessisse, divitem, sed peculatus rerum factum, item quo-

storem et contra rotulatorem fuisse. Pater ejus multa lustra in carcere exegerat, unde tandem auffugerat. 739, ult.
Anemoetes, fautor Philippi, Thebis. 324, 16.
Antalcidas, e quo pax illa celebris dicta est. 473, 8. 666, 7.
Anthemio. 1157, 15.
Anthemocritum Atheniensem Megarenses sustulerunt, quam cædem ægre ferentes Athenienses acerbe ulti sunt. 159, 19.
Astia, meretrix. 1351, 14.
Antidoridas, Nexeræ filius, qui cursorem stadii egebat. 1386, 10.
Antidorus in exemplum proponitur eorum, quibus pupillis opes per tutorum fidem atque industriam crevissent. 831, pen.
Antigenes, servus Pantæneti. 973, 28.
Antimachus, Timothei quæstor. 1186, 20. judicio populi morte mulctatus. 1187, 10. facultates ejus, auctore Callistrato, fuere confiscatæ. 1197, pen.
Antimachus, filius Archestrati, trapezitæ, homo in re familiari angusta. 958, 10.
Antiochus, filius Herculis, eponymus tribus Antiochidarum. 1399, 7.
Antipater, amicus et administer Philippi [pater Cassandri]. 362. pen. ejus mentio fit, per causam belli Lamiaci. 1491, 6. ep. 6.
Antipater Cittiensis. 933, 23.
Antiphanes Lamprensis. 1188, 19.
Antiphilus Halimusius, Eubulidæ pater, cum demi, seu municipii sui magister esset, fingebat sibi codicem lexiarchicum perisse, quo tectius atque tutius peregrinos, mercedem operæ dantes, in album inscriberet, insontes cives, aut exosos sibi, aut cupiditati suæ repugnantes, expungeret. 1306, 22. 1317, 17.
Antiphilus Pæaniensis. 549, 22.
Antiphilus, nescio qui, quem Demosthenes epistola ultima. 1491, 2. ep. 6. ait literas ad fœderatos in bello Lamiaco dedisse.
Antipho, qui albo civium Ath. expunctus, ad Philippum perfugit, cui recepit navale Ath. incensurum. 271, 7. sed pœnas ejus rei dedit ospite, urgente Demosthene, atque senatu Areopagitico. v. Plutarch. p. 30. fort. idem est, de quo Theopompi locus apud Suidam v. Τί ἐστιν commemorat.
Antisthenes trapezita. 957, 24.
Apaturius, negotiator Byzantinus, in quem invehitur oratio p. 892. sq.
Apharei causa adversus Theophemum. 1148, 16. 1240, 8.
Aphepsio, filius Bathippi, causam adversus Leptinæ legem de abolenda immunitate dicendam, a Bathippo inchoatam, sed ejus decessu interpellatam, denuo suscipit, Phormione oratore pro ipso dicente. 453, 13. sq. 501, 9.
Aphobetus, frater Æschinis. 414, ult. erat ὑπογραμματεὺς, exceptor, seu commentariensis, ordinis secundarii. 415, 3. *Schol.* ex insequentibus colligitur, eum ad altiores honores adscendisse.
Aphobus, e tutoribus Demosthenis, quem Demosthenes actione tutelæ improbe et flagitiose gestæ insectatus est a p. 813. ad p. 880. tanti damnatus est, quanti Demosthenes litem æstimaverat; h. e. decem talentis; id quod passim locorum orationum in Aphobum dictarum tertia, pro Phano inscripta, testatur p. 844, sq. erat ei filius cognominis. 845, 14. erat Demostheni necessarius, ut hic passim testatur. θεῖος ejus appellator Demo. 850, 15. atqui Demo idem Demosthenis quoque θεῖος erat. Quodsi ergo vocabulum hoc *patruum* h. l. significat, necesse est, ut Aphobi pater frater fuerit Demosthenis senioris, ejus, qui oratoris pater fuit. Verum Θεῖος *avunculum* quoque significat. Quodsi ergo Demo idem, quem Demosthenis oratoris patruum fuisse constat, Aphobi fuit avunculus, necesse est, ut mater Aphobi soror fuerit Demosthenis senior, seu oratoris patrui. 854, 12.
Apolexis, filia Prospaltii, mater Macartati, in quem illa oratio dicta est p. 1066, 1.
Apolexis, nomen virile. 1120, 27.
Apollodorus, Pasionis filius, Acharnensis, causa adversus Phormionem ita cecidit, ut ipsa pro se dicendi copia, sextaque litis æstimatæ parte mulctaretur. 1103, 15. lites ejus cum Phormione multis enarrantur in orat. pro Phormione p. 944, sq. multas dixit gravesque causas, aut in alios, aut pro, quas omnes orationes ei Demosthenes conscripsit, ut duas gravissimas rei capitalis pro se adversus Stephanum, quas tamen effugit. 1101, sq. 1348, 20. A p. 1350, 9. ipse Apollodorus causam agere incipit: item in Timotheum. 1184, sq. in Polyclem. 1206, sq. pro corona sua trierarchali. 1228, sq. in Callippum. 1235, sq. in Nicostratum. 1246, sq. fuit dives. 1208, 26. trierarchus in Peloponnesum mittitur, atque deinde in Siciliam. 1247, 25. v. art. *Stephanus Erocadensis.*
Apollodorus Leuconoensis. 1215, 14.
Apollodorus Phaselita. 925, pen.
Apollodorus Plothensis, et ejus cognominis nepos, ex Olympiche, filio. 1310, 22. 23.
Apollonides Cardianus a Philippo agrum in Chersoneso in usum fructum accepit. 86, 14. a Charidemo legatus ad Philippum mittitur. 681, 27.

Apollonides Halicarnassensis. 934, 6.
Apollonides Mitylenæus. 1019, 14.
Apollonides Olynthius patria expulsus, quod Philippo adversaretur. 125, 15. 126, 9. civitas Attica, qua donatus fuerat, ei rursus ademta est, quod ea visus esset indignus. 1376, 5.
Apollophanes Pydnæus, cujus filias Satyrus histrio e captivitate redemit. 401, 23. sq. a sicariis sublatus est, a Philippo immissis, cujus fratrem Alexandrum Apollophanes interemerat. 402, 11.
Apollophanes, qui cum Demosthene in secunda ejus ad Philippum legatione fuit, aut ab eo redemtus a captivitate fuit. 394, 3.
Apollophanes, qui Stephanum conduxit, ad diem Apollodoro dicendum. 1348, 19.
Aratus, qui Epitimum titulo ἐνδείξεως denuntiavit. 1489, ult.
Aratus Halicarnassensis. 930, 19.
Arcades Philippo dediti nominantur. 324, 8. initio belli Philippici cum Macedone faciebant. 344, 6. Statuis æneis et coronis aureis eum condecorabant. 425. 1.
Archades [f. Archiades] Mnesonidæ, Acharnensis. 929, 24.
Archebiades, Lamprensis. 1256, 15.
Archebiades, Demotelis filius, Alæensis. 1259, 1. 1266, 20. homo impurus et infamis, 1267, 20.
Archebius, ut videtur, Atheniensis, ab Eactemone accusatus, quod partem mercium Naucratiticæ navis, a legatis ad Mausolum missis interceptæ, retinuerit, neque fisco redderet. 703, 14.
Archebius, Byzantinus, patriam, ejecto Spartano præsidio, Atheniensibus et Thrasybulo reddidit. 475, 3. studebat Atheniensibus. 683, pen.
Archedemi filius a Stephano paterna domo ejectus. 1123, 2.
Archeneus, ut videtur, nummularius. 861, 25. 1215, 21.
Archenomides, Archedamantis, Anagyrasius. 927, 15.
Archenomides Stratonis Thriasius. 935, 1.
Archestratus trapezita. 937, 25.
Archetion, qui Midiæ luxuriam atque mollitiem traduxit. 538, 21.
Archiades, cujus de hereditate lis inter Leocratem et Aristodemum orta. 1081, 2. sq. fuit Euthymachi filius, Otryneusis. 1083, 5.
Archias hierophanta ob delicta quædam circa sacra punitus. 1384, 28.
Archias Cholargensis, laudatur, ut vir probus et civilis. 605, 25.
Archidamus, Zeuxidami, rex Spartanus, defet Phocæas. 1378, 18.
Archidice, filia Euthymachi, Otryneusis, uxor Leostrati Eleusinii. 1083, 6.
Archilochus. 1061, 18.
Archimachus. 1064, 22.
Archinus majorem in modum laudatur, ut vir de P. A. optime meritus, quippe qui, Phyla occupanda, libertatis auctor recuperandæ factus sit, Strategi honorem non semel gesserit, aliisque modis civem se præclarum gesserit. 742, 25.
Archippe, uxor initio Pasionis, postmodum Phormionis. mater Apollodori et Pasiclis. 1110, 5. Phormio ei defunctæ magnificum monumentum condidit. 1125, 14. videtur ea, superstite adhuc Pasione, Phormioni, servo suo, stupri consuetudine conciliata, Pasiclem ex eo peperisse. 1126, 27. 1127, 5. decessit in continenti post reditum Apollodori ab expeditione in Thraciam, imperatore Timomacho. 1225, 4.
Archippus, Euthymachi filius, Otryneusis. 1083, 5.
Archippus Myrrhinusius. 897, 10.
Archytas Tarentinus magna pollult apud cives auctoritate, quem fructum tulit familiaritatis cum Platone. 1415, 9.
Arethusius, frater Nicostrati, quem oratio p. 1246, sq. insectatur.
Argæus, cui Athenienses studebant et præsto erant, cum Philippo de regno Macedonico certanti. 660, 13.
Argivi magnam erga P. A. exsulesque a XXX tyrannis exactos demonstrarunt benevolentiam, et Lacedæmoniis eos ad supplicium deposcentibus, tradere nolebant. 196, pen. Argivorum dediti Philippo nominantur p. 324, 9. 425, 4.
Argyrius. v. Agyrrhius.
Ariobarzanes, Satrapa Lydiæ, et Ioniæ, defecit a rege Persarum. 192, ult. a Timotheo, qui ei subvenire jussus fuerat, destitutus. ibid. ipse cum tribus filiis ab Atheniensibus civitate donatur. 666, 18. 667, 27.
Aristæchmi filii causam patris adversus Nausimachum et Xenopithen dicunt, quorum tutelam pater quondam gesserat. 934, sq.
Aristæchmus, Eleus, proditor. 324, 11.
Aristarchus, Moschi filius, cædis in Nicodemo quodam perpetratæ accusatur, eamque in causam Demosthenes quoque, maffia Midiæ, implicatur. 546, 14. [Midias enim rumorem spargebat, Demosthenem Aristarcho auctorem fuisse, ut Nicodemum, hominem Eubulo, inimico Demosthenis, deditum, occideret. Schol]. cædes filia contigit post aliquam a Midia Demostheni inflictam in v. τύπτειν cum τῶν versu 8. oppositio. 549, 6. in τούτοις τοῖς μετὰ ταῦτα. 550, 10.
Aristides, ille celeber, Justi, vel Æqui, cognomine clarus, salutaria et præclara suadendi studiosior, quam populo pla-

cendi. 34, 20. justitia ejus et æquitas in describendis tributis, et frugalitas in privata re sua domestica. 690, 1. exsulare jussus, commorabatur in Ægina insula, donec a populo revocaretur. 802, 16.

Aristides, de tribu Œneide, fuit chori sui coryphæus, quamvis capite fuisset minutus. 533, 21.

Aristoclea meretrix. 1351, 15.

Aristocles Myrrhinusius, tum erat prohedrus, et concionem mittebat in suffragia, cum Timocrates legem de vadibus sistendis et acceptandis ferret. 723, 11.

Aristocles Œensis, ab Apaturio arbiter delectus. 897, 4.

Aristocles Pæaniensis, trierarchus, testatur Demosthenem adversus Midiam. 568, 23.

Aristocrates ut homo dissolutus et perditus notatur. 992, 25.

Aristocrates, homo vilis et improbus, Cononis sodalis. 1269, 6. ubi eum oculorum vitio ait laborasse.

Aristocrates, copiosa et forti oratione impugnatus. qua latæ adversus tenorem juris Attici rogationis in eo accusatur, quod Charidemo, homini peregrino, civi factitio, reip. infesto et detrimentoso, tyrannidem affectanti, nimios et pestiferos honores decrevisset. 621, sq.

Aristocrates Phalereus. 1358, 27. Fieri potest, ut hi quatuor tituli, aut saltim tres priores, eundem hominem designent.

Aristocrates, Skellii, Epicharetis avi, patruus, evertenda Eetionea, qua Critiæ satellites Lacedæmonios recepturi erant, arcem Pirræei, urbi vicinæ noxiam, delevit, et populum reduxit. 1343, 4. Verum memoriæ errore lapsum hic esse Demosthenem, triginta tyrannis ea tribuentem, quæ sub quadringentis evenissent, docuit Valesius Emendat. 4, 7.

Aristodemus, histrio, proditor. 150, 7. primus auctor Atheniensibus fuit pacis cum Philippo contrahendæ. 232, 8. 344, 21. 371, 15. deinde peragendum hoc negotium Philocrati et Æschini tradidit. 371, 17. histrio fuit tragicus. 418, 8. rebus Philippi ad incitas redactis, ab hoc immissus est Atheniensibus, quos hortaretur ad pacem. 442, ult.

Aristodemus, filius Aristotelis, Pallenensis, pater illius, qui causam adversus Leocharetem egit. 1080, sq. 1083, 20.

Aristogenes, aliquoties commemoratus in causa Spudiæ. 1030, 8. 1031, 3. 1033, 13. 1034, 4. et 21.

Aristogitonis et Harmodii posteri immunes erant a quibusdam, non ab omnibus, muneribus ad statum patriæ tuendum facientibus. 462, 19.

Aristogiton, orator et sycophanta, in quem invehuntur duæ orationes, quas Demosthenis esse sunt qui negent. 770, sq. novies Demosthenem accusavit. 781, 6. quinquennio toto a foro abfuit, ex interdicto. 783, 2. patrem apud Eretriam in carcere tabescentem deseruit: in quo illo defuncto, factos in funus sumtus haud refudit. 787, 3. Hyperidem de quadam ejus rogatione accusavit. 803, 27. carceri mandatus est. 1478, 19. graviter Demosthenes p. 1483, 26. et 1485, 5. Athenienses objurgat, qui, quorum veniam Aristogitoni, homini impuro, dedissent, ea in se, Demosthene, exsilio punivissent, sortisque suæ ingemiscit acerbitati, quæ se ad tantam detrusisset humilitatem, ut cum Aristogitone compararetur. Necesse est, ut hæc Aristogitonis absolutio, in causa pecuniarum Harpalicarum, paulo ante præcesserit exsilium Demosthenis, imperante Antipatro. Pater Aristogitonis fuit Cydomachus. v. Dinarch. p. 106, 6. ed. Steph.

Aristolaus apud Thasum, fort. tyrannus insulæ, Atheniensium inimicus. 294, 10.

Aristolochus trapezita, donec rebus secundis floreret, a Stephano studiis et officiis cultus, rursus ab eodem contemtus atque protritus fuit, rebus ejus eversis. 1120, 21.

Aristomachus Critodomi Alopekensis a Kersoblepte et Charidemo interpres ad Athenienses allegatur. 624, 26. 657, 3. 1333, 9. 1353, 1.

Aristomachus, qui Themotheta fuit. 1367, 5.

Aristomenes Anagyrasius. 1047, 20.

Aristo, Alopekensis, ab Aristogitone ex titulo βουλεύσεως postulatus, quod se, velut ærarium, qui minus esset, accusasset. 791, 26. videtur hic Aristo aut Themotheta, aut exactor debitorum fisci fuisse.

Aristo, qui Cononem verberum et vulnerum ab eo inflictorum postulavit. 1256, sq. fuit genere nobili. 1270, pen.

Aristo, filius Neæræ, vulgo quæsitus. 1358, 4.

Aristonicus Phrearrhius rogationem de honoribus Demosthenem deferendis dudum ante Ctesiphontem tulerat. cujus rogationis formula legitur p. 253, 12. rogationem illam Diondas aliquis labefactare conatus, causa cecidit. 302, 15. dictaverat illam Aristonici rogationem aliquis Demomeles. 302, 22. Aristonicus hic infamia notatus h. e. jure fori frequentandi et honorum petendorum, colligebat pecuniam, quo pristinam dignitatem recuperaret. Verum interveniente atroci illa ad Chæroneam clade,

pecuniam illam maluit ad salutem patriæ tuendam conferre. 329, 12.
Aristonoe, Philostrati filia, Callippi uxor, Phænippi mater. 1047, 6.
Aristonus Dekelleusis. 1236, 14.
Aristopho Azeniensis, numeratur in caudicis tum potentissimis. 501, 24. [Aristoteles Rhetoric. 2, 23. rixam ejus cum Iphicrate refert.] Leptinæ præsto fuit, patrocinatus legi de abolenda immunitate, quamvis ipse immunitate fuisset ornatus. ibid. nonnulla suasit eorum, quæ civites Ath. invita Philippo concessit. 248, 8. ejus rogatio de legatis ad Philippum navium repetendarum causa mittendis. 250, 4, sq. studuit Thebanos in societatem belli adversus Philippum pertrahere. 281, 18. fuit clarus orator. 97, 14. 301, 18. 436, 13. accusavit Philonicum. 434, 21. rogationem tulit de legendis inquisitoribus pecuniarum et bonorum publicorum e fanis et ærario surreptorum. 703, 10. diem rei capitalis dixit iis, qui, elocandis trierarchatibus suis, in causa fuissent, ut res navalis Athen. deteriore loco esset, atque classis ab Alexandro, Philippi imperatore, prælio navali vinceretur. 1230, 15, sq. 1232, 24. lex ejus de mercatura forensi exercenda populo admodum placuit. 1308, 12. rogatio ejus de classe in Pontum mittenda, quæ Proconnesios adversus Cyzicenos tueretur, Miltocydæ adversus Cotyn succurreret, Cherrhonesum recuperaret, vecturam frumenti e Ponto securam redderet, eoque efficeret, ut frumentum Athenis vilioris veniret. 1208, 8. redditis coronis accusationem peculatus sustulit. 584, 14.
Aristopho Colyttensis memoratur p. 250, 18. verum est idem prorsus cum Azeniense. Quapropter aut nomen aliquod ibi loci deest, aut vox Colyttensis corrupta est. Hic enim demus, Colyttus ad tribum Hippothoontidem nil pertinet, sed ad Æantidem.
Aristophon ille, cujus mentio fit p. 584, 14. de quo conferri velim Scholia, cujus sit, nescio. Idem certe cum Azeniense non est. Videtur potius idem esse cum
Aristophonte sycophanta, quicum Zenothemis collusit, et cujus versutia atque perfidia enarratur p. 885, 9. Verum de tribus Aristophontibus enucleatius disputantem v. Ruhnkenium Histor. critica orator. Græc. p. 129, sq.
Aristoteles Palleneusis. 1083, 18.
Aristratus, fautor Philippi apud Sicyonem, contemtus a Philippo, opera ejus jam satis uso. 242, 2. 324, 13.
Aristratus apud Naxum, forte tyrannus ibi, P. A. inimicus. 294, 10.
Arkesas, in Genitivo Arkesantos (nisi is potius Arkeson, Arkesontos est), Pambotades. 1250. 19.
Artabazus, præfectus Lydiæ et Ioniæ, cui Chares cum mercenariis Atheniensium operam navat. 46, pen. comprehensus ab Autophradata. 671, 4. rursus dimissus, oppugnat Charidemum. 671, 17. Conf. Diodor. Sic. t. II. p. 98. 107. et 122.
Artemisia, Cariæ domina, Hecatomni filia. 193, 15. 197, 12. 198, 19.
Artemo, Phaseliota, Lacriti frater. 924, 9.
Arthmius Zelita infamia notatur, quod aurum Medicum in Græciam intulisset. Psephisma in eum latum. 121, 27. 428, 3.
Arymbas, a Philippo bello appetitus. 13, 5. Schottus in Vita Demosth. Neoptolemi filium, Molossorum regem appellat, Tourellus Alcetæ filium, Neoptolemi fratrem.
Astius (Ἀστίος) archon. 1357, 2. quo tempore Lacedæmonii bellum cum Athen. gerebant, illud, ni fallor, quo Chabrias Pollin apud Naxum classe devicit. Fuit Archon post Socratidem, quo tempore Timotheus causam capitis dixit ob rem adversus Lacedæmonios male gestam. 1190, 24. 1202, 5.
Atheniensium principatus Græciæ a bello inde Persico ad Peloponnesiacum, ducibus Aristide, Nicia, Pericle, aliis, tenuit annos quadraginta quinque. 35, 5. alibi septuaginta edit. Athenienses rerum novarum auditione delectabantur. 43, 6.
Athenodorus, Atheniensis, in Thracia partes liberorum Berisadis tuebatur. 624, 5. quorum avunculus erat. Nam penes Berisadem in matrimonio erat soror Athenodori. ibid. 6. ejus res cum Charidemo et Kersoblepta gestæ. 677, 9. sq.
Atrestidas Arcas, captivorum ex Olyntho numerum, a Philippo donatum, in Arcadiam secum agens, occurrit Æschini, legato ad civitates Peloponnesiacas proficiscenti. 439, 3.
Atrometus, pater Æschinis. 270, 24.
Autocles, imperator classis Atticæ in Thracia, ob res ibi male gestas, et neglectum Miltocydem, quamvis ea culpa vacaret, in judicium vocatus. 655, 3. revocato e Ponto, successor mittitur Meno. 1210, 7. hic idem esse videtur cum illo Autocle, quem Apollodorus, Pasionis filius, orationem commentante Demosthene, quæ oratio hodie nulla superest, accusavit. 961, 1.
Automedon tyrannus Eretriæ a Philippo constitus. 125, 27.
Automedon, Atheniensis, psephisma fert

de Tenediis. 1353, 12.
Autonomus, scriba Antimachi. 1186, pen.
Autophradates comprehendit Artabazum, Lydiæ et Ioniæ Satrapam, sed rursus eum dimittit. 671, 4.

B.

Bacchius, vel Cacchius (sed prius est verius), homo obscurus, e familia Coronis. 1269, 5.
Bathippus, legem Leptinæ oppugnare aggressus, non fuerat ceptum persecutus, seu pecunia placatus, seu valetudine impeditus, seu fato interveniente. 451, argum. 8. 453, 14. 501, 8. v. *Aphepsio*.
Bathyllus, filius Polyarati. 1009, 26.
Berisades, Βηρισάδης, regulus Thraciæ, vel Ponti. 624, 1. sq. fœderatus Athen. ibid. remittit negotiatoribus vectigal frumenti Athenas convehendi. 917, 24. ubi exaratum reperitur hoc nomen Παρισιάδης. gessit cum Scytha bellum. 909, 22. Berisaden, vel Parisaden, in regno Ponti, fratri Spartaco successisse, tradit Diodorus ad annum Olymp. 107. quartum p. 123. verum Wesselingius negat Diodoreum eundem esse cum Demosthenico.
Bianor, frater uxoris Amadoci, reguli Thraciæ. 624, 6. civitate donatus fuit ab Atheniensibus. *ibid.* 15.
Blepæus trapezita. 583, 17. 1023, 19.
Boeotus, frater Plangonis, e quo filius Plangonis, a Mantia procreatus, fuit appellatus. 1004, 4.
Boeotus, Plangonis filius, quem mater e Mantia conceptum aiebat; quo fidem ille, pro Boeoto, se Mantitheum ferebat; quod nomen erat filio Mantiæ ex uxore legitima quæsito; unde lis super nomine orta est inter illos fratres. quæ lis oratione gemina agitur a p. 994. ad p. 1026.
Bosporiobus, hieromnemon Byzantinus, quo tempore Byzantini populo Athen. coronam auream decernebant, ejus opera liberati ab obsidione Philippi. 255, 20.
Boxia, seu Zobia, muliercula vilis, erga quam turpiter ingratum prodidit animum Aristogito, quem ea, fuga e carcere elapsum, per aliquot dies, suo cum periculo, occultasset, atque servasset. 737, 14.
Brachyllus, socer Lysiæ Sophistæ. 1352, 5.
Brytiadæ. 1365, 8.
Bulagoras Alopekensis fuit in legatis ad Philippum apud Elateam missis. 382, 23.
Buselus. 1055, 23. ubi Buselidarum res copiose enarrantur. cujus gentis stemma descripsit Palmerius in Exercitationibus.
Byzantinis in formula pacis, inter Philippum et Athenienses sanciti. decretum fuit jus vectigalis exigendi a navibus Pontum petentibus. 63, 19. Byzantini et Athenienses mutuas simultates exercebant. 93, 14. bellum sociale cum Chiis et Rhodiis adversus Athenienses suscipiebant. 191, 12. aliis in causis simultatum edebant hanc, quod Atheniensis Chalcedonem et Selymbriam ab ipsis abalienatam irent. 198, 12. quibus de causis Philippus Byzantium obsederit, item obsidionem illam a classe Attica solutam fuisse, et de corona aurea, qua P. Byzantinus populum Atheniensem ob illud insigne meritum ornavit. 254. 255. naves frumentarias Atheniensium in portum suum deducebant. 1207, 26. 1211, 26.

C.

Cacchius. v. Bacchius.
Callæschrus, Diotimi filius, Cothokydes, fuit in legatis ad Thebanos eo missis, quo persuaderet ipsis, ut cum P. A. fœdus et societatem belli adverses Philippum inirent. 291, 8. habebatur in ditissimis civium Athen. 565, 13.
Callarus, servus. 1280, 20. sq.
Callias, Hipponici filius, qui celebratam illam cum rege Persarum pacem sanxit, qua regi interdictum fuit, ne ad mare Ægeum descenderet, et quicquid ab ora maritima in continentem peteret, ad diurnum equi cursum, liberum et sui juris relinqueret; et nihilominus, quod auro Persico corruptus regi plus æquo concessisse videretur, quinquaginta talentis mulctatus fuit. 428, 27. alias fuit ὁ λακκόπλουτος appellatus. v. Palmerii Exerc. p. 628. et 754.
Callias Imperator Atheniensium, urbes ad Pagasiticum sinum sitas cepit, et in Macedoniam navigantes interceptit, atque vendidit. 159, 25. qua de injuria Philippus ibi queritur. Fortassis idem est cum
Callias Phrearrhio. 265, 6. et 17.
Callias Suniensis, Areopagita. 272, 5.
Callias, servus publicus, seu lictor, ad Philippum transiit, a quo benigne exceptus est. 23, 19.
Callicles, Epitrephis filius, Thriasius. 1231, 10.
Callicrates Euphremi. 611, 25.
Callicrates, frater Callicli. 1272, 10.
Callippides, pater Callicli et Callicratis, modo dictorum. 1272, 18.
Callippus, Heracleotarum proxenus, de Lyconis hæreditate cum Apollodoro,

Pasionis filio, contendit, cui repugnat Apollodorus oratione, quæ legitur p. 1235. sq. videtur idem esse cum
Callippo, Philenis filio, Æxonense. 1221. 6. quem veteratorum, cavillatorem, et importunum rixatorem appellat. ibid. pen. hunc ab Apollodoro accusatum esse, ait p. 960, ult. quo orationem adhuc superstitem designari credibile mihi est p. 1243, 3. et 21. item 1244, 6. vir dicitur non contemnendus in rep. et utramvis in partem pollens. Sed occurrit hoc dubium, quod ille Callippus, quicum Apollodorus de Lyconis hereditate certavit, Archebiadæ municipalis dicitur p. 1243, 21. Jam vero Archebiadem Lampreneem fuisse p. 1236, 15. docet. Nequit ergo Callippus hic Æxonensis esse, si Lamprensis fuit.
Callippus Pæaniensis præphima scripserat, utile Cardianis, Atheniensibus damnosum. quapropter ab auctore orationis de Haloneso accusatus est. 87, 9. conf. p. 76, 4.
Callippus, frater actoris contra Olympiodorum. 1173, 4.
Callisthenes, Eteonici filius, Phalereus rogationem ferebat, ut Atheniensium nullus urbe abesset, quo tempore Philippus repentina in Phocida irruptione Athenas percellebat. 258, 5. Forsitan idem est is, cujus mentio fit p. 467, 17. fuit in numero octo oratorum, quos Alexander M. ad supplicium depoposcit.
Callisthenes Sphettius testatur Demosthenem adversus Thrasylochum, Midiæ fratrem. 541, 6.
Callistratus, filius Callicratis, Aphidnæus, celeber orator, cujus exemplis compunctus et exercitatus Demosthenes, admodum adhuc tam adolescens, animum ad eloquentiæ studium appulit. 801, 18. numeratur in claris et pollentibus, iisdemque honestis et probis oratoribus. 436, 13. 748, 25. auctor fuit Atheniensibus, ut Lacedæmoniorum res, a Thebanis prostratas, et in summum discrimen addoctas, relevarent atque constituerent. 1353, 19. Stephanus ei adulatus et famulatus est. 1359, 18. Timotheo Cononis diem dixit rei capitalis. 1187, 7. 1199, 10. eandem navit Antimachum, Timothei quæstorem, ejusque facultates publicavit. 1198, 10. Situs idem, atque qui p. 1220, ult. et 1221, 19. commemoratur, at exsul, his morti damnatus, et Tymoxenchi, præfecti classis Atticæ in Thracia, κηδεστὴς, *Schwager* [*brother-in-law*], haud dubium. Barthius ad Plutarch. §. s'. censet, hunc oratorem eundem esse cum illo Callistrato, cujus lamentabilem exitum Lycurgus in orat. in Leocratem p. 159, 26. ed. H. Steph. enarrat. quæ non concilio cum æstimatione prohibitis et gratia populari, qua Callistratus floruit. Pausanias quoque in Sicilia eum obisse perhibet e vulnere tum accepto, quum præfectus alæ equitum fortiter dimicaret. quod videtur anno nescio quo Olympiadis 108. evenisse. v. Fabric. B. G. t. IV. p. 56. 57. qui Empedi filium appellat. Sed meliora et pleniora v. apud Rubnkenium V. C. in historia critica oratorum Græcorum p. 58.
Callistratus, filius Eubulidæ, frater Philagri et Euctemonis. 1061, 26. 1063, 16. 1065, 9.
Callistratus, fœnerator, seu trapezita. 948, 17.
Cammes, Mitylenæorum tyrannus. 1019, 19.
Car, seu Cariæ dominus, p. 63, 17. commemoratus, est Idriæus.
Cardiani, ex pacto, inter Philippum et Athenienses paulo post captam Olynthum inito, a reliquis Chersonesi incolis sunt separati, et pro liberis atque jurisdictioni Atticæ exemtis declarati. 63, 16. Cardiani sollicet suam esse aiebant regionem quandam Chersonesi, ab Atheniensium colonia invasam per nefas, a Diopithe illuc deducta. 87, 3. harum litium origo et historia latius exponitur in argumento orationis super Chersonesi rebus. 88. 89. Philippus, in Illyrico bellum gerens, copiis adversus Cardiam missis eam occupat. 104, 3. 105, 16. 120, 6. ubi maximam urbem Chersonesiacorum appellat. Cardiani jam ante pacem, litem suam Philippo detulerant disceptandam. 161, 20. Atheniensibus admodum infesti erant. 677, 8.
Carthaginienses olim vectigales erant Syracusanis. 506, 18.
Carystium quendam, Atheniensium proxenum, bello captum, Philippus peremit, frustra deprecantibus Atheniensibus per legatos ter hac de re missos. 86, 5.
Castor et Pollux fortitudinis laude inclaruerunt. 1410, 19.
Cecropa, eponymus heros Cecropidarum, tribus Athen. 1398, 21. ubi docetur, cur διφυὴς fuerit appellatus.
Cephalus, clarus orator. 801, 19. nunquam fuit accusatus. 310, pen. 311, 6.
Cephisiades Scyrita, cui Lyco pecuniam eam tradendam mandat Pasioni. 1236, 21.
Cephisodorus, Archon eponymus, inter Polyzelum et Timocratem medius, quo honore fungente Demosthenes Aphobum male gestæ tutelæ reum egit. 868, 21. fuit Chæronis filius, nisi mea me fallit opinio. quamquam interpositis Chionum Cephisodoro successoribus statuunt, et

illum Senatui præfuisse anno tertio Olymp. CIII. hunc quarto. v. Palmer. Exerc. p. 637. sed v. disputata sub v. *Chion*. de Cephisodoris aliquot archontibus v. disserentem Corsinium F. A. t. II. p. 100.

Kephisodorus, de cujus ancilla lis orta Theocrinis patri. 1327, 22.

Kephisodotus, Kerameensis, inter caussidicos tum potentes nominatur. 501, 24. 502, 27. fort. hic idem est, ad quem literas dabat Charidemus, recipiens Cherrhonesum a se Atheniensibus restituendam. 670, 23. erat inimicus Cotyos et Iphicratis. 672, 1. imperator cum classe adversus Cotyn mittitur ad Cherrhonesum recuperandam. 674, 25. cum Charidemo pacem ignominiosam facit, quam ob rem quinque talentis fuit mulctatus, et ipsum capitis discrimen ægre effugit. 676, 8. Nescio, an ad eum hi quoque loci referendi sint, p. 398, 2. ubi acceptorum munerum reus dicitur, et p. 1228, 3. ubi dicitur Apollodoro Pasionis præsto fuisse in judicio.

Kephisodotus, Bœotus. 927, 12. sed paulo post idem Kephisodorus appellatur, eadem pagina, v. 23.

Kephisophon Kesiphontis, Rhamnusius, auctor erat pacis cum Philippo contrahendæ, et rogationem Philocratis super ea secundabat. 232, 14. cum legatis, ipse quartus, ad Philippum missus est, ejus sacramento adigendi causa. 235, 18. subscriptor aderat Æschini, diem Ctesiphonti dicenti. 244, 4.

Kephisophon Kephalonis, Aphidnæus. 1107, 8.

Kephisophon Cleonis, Anaphlystius, cum legatis, ipse tertius, ad Philippum missus est navium repetendarum gratia. 250, 15.

Kephisophon, nescio qui, mercede conduxit Stephanum ad accusandum Apollodorum. 1348, 19.

Kerkidas, Arcas, proditor. 324, 9.

Kerdo, servus. 1252, 28.

Kerybion, Κηρύβιον. v. Kyrebion.

Kersobleptes, regulus Thraciæ, fœderatus Atheniensium, [a Philippo coercitus Olymp. 109. Diodor. Sic. II. p. 137.]. 133, 19. 160, 20. ab Athen. civitate donatus. ibid. successit patri Cotyi in regno Thraciæ. 623, 18. κύδιστον et tutorem habuit Charidemum Oritam. ibid. donabat Atheniensibus Chersonesum, sed tum demum, quum diutius denegare non posset. 656, 11. v. *Charidemus*, et *Chabrias*, et *Chares*.

Chabrias, dux Athen. in bello Corinthiaco (Olymp. 96, 4). 46, 21. in prœlio navali apud Naxum Pollin, classis Spartanæ imperatorem, vicit, marisque imperium Lacedæmoniis ereptum, patriæ restituit. 172, 27. 480, 6. 686, 23. (Olymp. 100, 4.) expeditio ejus in Ægyptum. 433, 21. res ab eo præclare gestæ breviter enarrantur. 479, 22. sq. quotquot usi fuere Athenienses imperatoribus, omnium hic solus neque civitatem ullam, neque navem, neque militem amisit, neque copiam fecit hostibus tropæi de se figendi. 480. 16. decessit in obsidione Chii. 481, 24. (Olymp. 105, 3.) honores ei a P. A. decretos ei eripere Leodamas nequicquam laboravit. 501, pen. causam capitis super Oropo amissa dicendam habuit. 535, 10. ad bellum cum Kersoblepta et Charidemo super Cherrhoneso gerendum missus, a copiis destitutus, coactus est paci ignominiosæ subscribere; quam repudiantes Athenienses, Chabriæ imperium abrogabant. 677, 16.

Chabrias Æxonensis vicit Pythia quadrigis, archonte Socratide (Olymp. 101, 3.). 1356, 4.

Chæredemus rogationis auctor fit, ut armamenta navalia reip. debentes cogerentur ea sine mora præstare, subita urgente necessitate classem emittendi. 1145, 8.

Chæretimus, Chærimenis filius, Pitthensis. homo malus et male famosus. 1266, 20.

Chæron, palæstræ magister, ab Alexandro M. tyrannus impositus est Pellenæ, urbi Achaiæ. 214, 20.

Chærondas [v. Corsin. F. A. I. p. 359.] Archon tum erat, quum Æschines Ctesiphonti diem diceret, super rogatione coronæ aureæ Demostheni decernendæ. 243, 10. idem est, qui p. 253, 12. Chæronidas, Hegemonis filius, appellatur, et tum fuisse dicitur Archon, cum Aristonicus Demostheni coronam item rogaret auream. teste Plutarcho p. 199. fungebatur honore paullo ante pugnam Chæronensem. Schottus p. 95. ponit eundem ipsum annum, quo illa pugna contigit.

Chalkedonii naves Athen. frumentarias suum in portum vi subducebant. 1207, 26. 1211, 27.

Chalkidenses in Macedonia cum Olynthiis unam in civitatem coibant. 425, 18.

Chares injussu reip. Græcas ad Hellespontum urbes occupabat, et inde piraticam exercebat. 26, 14. v. Tourell. accusatus ab Æschine, defenditur a Demosthene. 477, 18. missis ad bellum Cherrhonesiacum, Kersoblepten et Charidemum ad honestas pacis conditiones adigit. 678, 12. tributi mentio fit p. 1334, 15. quod Chares ab Æsiis dicitur exegisse. laudatur, ut vir po-

pularis. 1482, 5.
Chariclides archon. 572, 13.
Charidemus, Ischomachi filius, orbus, ab Æschylo adoptatus est. Ob eum lis Theocrini nata est cum patre Epicharis et Polyeucti. 1331, 22.
Charidemus, filius Stratii, Œnsis. 1056, 27.
Charidemus, imperator Athen. ad liberandum obsidione castrum Heræum cum classe decem navium missus. 50, 1. v. Corsin. F. A. I. p. 350. qui ad annum primum Olymp. 108. refert. patet e loco Demosthenis, Charidemum missum esse anno fere post, quam Philippus illud castrum obsidere cœpisset. ob liberalitatem erga remp. coronatus est corona aurea. 264, 25. 265, 18. ubi mentio fit expeditionis ab eo susceptæ adversus Salamina, urbem Cypri. p. 1482, 8. laudatur, ut vir popularis, et tunc dicitur adhuc in vivis superesse. Verum, ut hic idem cum illo fuerit, vix patiuntur temporum rationes, sed necesse est, ut duo sint diversi homines. Nam Charidemus vetustior in illa fuit legatione, legationum ab Athen. ad Philippum missarum omnium facile prima, qua comparatum fuit illud ἀνόμητον, de quo v. p. 19, 27. de Amphipoli Athen. reddenda, si Philippum in Pydna subigenda adjuvissent. Patet hoc e testimonio Theopompi apud Suidam v. Τί ἐστιν. Legatio hæc evenit, antequam Philippus Potidæam caperet et Olynthiis donaret. Conf. Vales. ad Hapocr. p. 107. Epistolæ autem Demosthenis scriptæ sunt post mortem Alexandri M. et Charidemus, cujus in illis epistolis fit mentio, socius Demostheni fuit exsilii. Curtius III. 5. tradit, Charidemum, ex octo illis oratoribus, quos Alexander M. post eversas Thebas ad supplicium deposcisset, solum exsulasse, atque ad Darium regem se recepisse; verum, cum nimis aciter imperium regium insectaretur, et effrenem in licentiam linguam laxaret, a Dario capite plexum esse. Schottus hunc Charidemum Atheniensem cum Orita, de quo mox, commiscet.
Charidemus, Orita, ex Eubœa, civitate ab Athen. donatus. Eum oratio tota pene in Aristocratem dicta insectatur; qui Aristocrates nimios honores huic Charidemo ab Athen. decernendos rogaverat. Studiosum eum P. A. beneque de eo meritum cum nonnulli jactassent hunc Charidemum, Demosthenes contra illa oratione, præterquam quod alia denudat ejus vitia, in primis hoc docere satagit, si quis unquam alius populo Ath. inimicus fuisset, hunc unum Charidemum ei fuisse omnium inimicissimum. tutor et κηδεστὴς Kersoblepta fuit, regis Thraciæ. 663, 5. Cotys, Kersobleptis pater, Charidemum, militum mercenariorum ductorem, locare conducentibus copias suas Cherrhoneso expulit. 663, pen. expositio de fraudibus et facinoribus, quibus Charidemus remp. Ath. labefactasset. 670, sqq.
Charinus, Epicharis fil., Leuconoensis. 927, 21.
Charini rogatio, ut in fraudem legum lata. 1334, 11. ibidem versu 17. proditor appellatur.
Charisiades. 1304, 26.
Charisius, Atheniensis, qui sororem in matrimonio habuit. 1304, 26.
Charisius, Eleus, cujus liberta fuit Nicareta. 1351, 4.
Chii cum Rhodiis et Byzantinis in societatem congressi, bellum adversus Athenienses gerebant, sociale dictum. 191, 12.
Chion fuit Archon anno quarto Olymp. 103. ut volunt Palmerius et Schottus, freti loco p. 868, 21. ubi dicitur Kephisodoro successisse. verum ibi leg. videtur Κηφισόδωρος Χίωνος, Chionis filius. nam p. 830, 5. Demosthenes ait, anno a fine tutelæ proximo se diem Aphobo dixisse, qui tutor sui per decennium fuisset. ergo undecimo. atqui sub Polyzelo jam inierat decimus, qui Polyzelus Kephisodorum antecessit, et sub Timocrate, qui Archon vulgo Chioni successor datur, damnatus fuit Aphobus, non possunt ergo duo archontes inter Polyzelum et Timocratem intercessisse. Porro ait Dem. Onetoris sororem Aphobo nupsisse, Polyzelo archonte, et penes eum in matrimonio fuisse biennium, donec sub Timocrate deserti mariti rea scriberetur p. 868, 3. Jam si Polyzelum et Timocratem duo archontes intercesserint, dicenda sit illa mulier triennium penes Aphobum fuisse.
Chionides Xypetæonensis. 1356, 13.
Chrysippus, nummularius fœnerator, Phormioni actionem pecuniæ dolose interversæ intentat. 907, sqq.
Kimon, quod formam reip. mutasset, quinquagiuta talentis mulctatus est, parumque abfuit, quin capitis damnaretur. 688, 25.
Kineas, Thessalus, proditor. 324, 8.
Kittus, fœnerator. 908, 22.
Cleanax Tenedius. 1223, ult.
Cleander, histrio. 1304, 8.
Clearchus, Spartanus, qui cum Cyro expeditionem adversus Artaxerxem, regem Persarum, suscepit. 197, 23.
Clearchus, a Timotheo commendatus, ci-

vitatem Atticam impetravit. 482, 27. forsitan est regulus Heracleæ Ponticæ, quem Diodorus Siculus t. II. p. 109. sublatum ait Olymp. 106, 4.
Cleo, Cothokides, cum aliis legatis, ad Philippum mittitur, pacis ergo sacramento sanciendæ. 295, 19. aderat Æschini, Ctesiphontem in jus citanti. 244, 5.
Cleo, Phalereus, senator Areopagiticus. 272, 5.
Cleo, Suniensis, trierarchus, testatur Demostheni adversus Midiam. 568, 25.
Cleobula, Glonis filia, Demosthenis nostri mater. 812, 3.
Cleocritus, Buseli filius, Œensis. 1055, 26.
Cleomedon, illius Cleonis filius, qui Lacedæmonios in Pylo captos Athenas duxit in vinculis. 1016, 3.
Cleomenes, qui copiis Atheniensium, nescio quando et quam ob rem in Ægyptum missis cum imperio præfuit, civitatem incommodis affecit haud mediocribus. 1285, 3.
Cleon, qui Lacedæmonios in Pylo cepit. 1016, 4.
Cleon, Cleomedontis filius, illius Cleonis nepos. 1010, 2.
Cleotimus, Eleus, proditor. 324, 11.
Clinagoras tum erat sacerdos Delphis, cum Pylagoræ Amphissensibus agri Cirrhæi cultura interdicerent. 278, 18.
Clinias, Clidici filius. 1311, pen. 1312, 22.
Clinomachus, qui Demosthenem cum Theocrine reconciliavit. 1335, pen. 1338, 8.
Clitarchus, tyrannus Eretriæ, a Philippo circa annum secundum Olymp. 109. constitutus. 125, pen. 248, 16. 324, 16. ab Atheniensibus expulsus, auctore Demosthene. 252, 5. et 18. [Plutarchus in Phocione, item Diodorus Siculus II. p. 139. auctores sunt, Clitarchum apud Tamynas magna clade fuisse affectum, Olymp. 109, 4.] legatos ejus Athenas missos, et a populo rejectos, atque abire jussos, Æschines domi suæ recepit. 252, 23.
Clitomacha, filia Midylidæ, Otrynensis. 1063, 13.
Clitomachus fuit in legatis, qui cum Demosthene in Poloponnesum mittebantur, ad civitates in societatem belli adversus Philippum invitandum (Olymp. 109, 2.). 129, 19.
Cocalina, vel Coccalina, uncilla. 1357, 1. 1386, 7.
Conon, pater Timothei, clarus imperator, Adimantum collegam accusavit. 401, 1. res ab eo præclare gestæ. 477, 12. secundum Harmodium atque Aristogitonem, ei primo statua ænea fuit Athenis posita. 478, 5. ob reparata patriæ mœnia cum Themistocle comparatur, eique præfertur. 478, 25. inscriptio donarii e decimis victoriæ Cononi de Lacedæmoniis partæ. 616, 7.
Conon, Timothei filius, illius nepos. 1020, 8.
Conon, quem Ariston *alulæ*, seu verberum et vulnerum inflictorum egit reum a p. 1256. ad 1271. fuit generis infimi. 1271, 1.
Conon Halæeus. 1168, 12.
Corinthiorum studentes Philippo nominantur p. 324, 14.
Cottyphus Arcas, ab Amphictyonibus dux belli sacri dictus adversus Amphissenses. 277, 23. 279, 7.
Cotys, rex Thraciæ. mutata rerum in Thracia facies ab ejus excessu. 623, 18. Simultates et turbæ, quæ cum inter et Miltokydam, alium Thraciæ regulum, intercedebant, et magna potentia, qua Cotys ad nocendum Atheniensibus abutebatur. 655, 1. Miltokyda sublato, Cherrhonesum totam rapiebat, Atheniensesque inde expellebat. 658, 26. civitate et coronis aureis donatus fuit ab Athen. 659, 21. peremtus fuit a Pythone et Heraclide, Ænitis, qui propterea ab Atheniensibus, Cotyn exosis, civitate sunt donati. 659, 26. 674, 20. p. 669, 17. omnium hominum infestissimo odio Athenienses prosecutus fuisse. Iphicrate, cujus soror penes eum erat, abutebatur initio adversus Athenienses, deinde recusantem cupiditati ejus servire, ægreque ferentem, ab eo Cherrhonesum Atheniensibus eripi, totamque Thracism occupari, abjiciebat. 663.
Cratinus, imperator copiarum pedestrium, in Eubœam missarum. 556, 6. v. Schol.
Creon, rex Thebanus, ab Athen. ideo punitus, quod cæsos in bello vetuisset humari. 1391, 13. inde ducta persona tragica. 288, 19.
Cresphontes, argumentum fabulæ Euripideæ. 288, 19.
Critias, unus de triginta tyrannis, hoc agebat, ut Eetionea Lacedæmonios acciperet. 1343, 9.
Criton, homo luxuriosus, prodigus, intemperans. 1025, 18.
Ctesias, filius Cononis. 1258, 24.
Ctesibius, filius Diodori, Halicensis, moritur apud Abydum, in castris Thrasybuli. 1310, 17.
Ctesicles a populo morte damnatus, quod in solemni quadam processione ficentia ludorum abusus, inimicum quendam suum scutica verberasset. 572, 26.
Ctesiphon, Leosthenis, Anaphlystius, ob decretum Demosthenis coronam auream ab Æschine accusatus est, archonte Chæronda. 243, 12. 266, 17. fuit in primis auctoribus pacis cum Philippo

incundæ. 344, 21. 346, 21. 371, 15. 442, ult. Deinde rem peragendam Æschini et Philocrati permisit. 371, 15. forsitan hic est, quem Eubulus sacrilegii, seu pecuniarum sacrarum furto interversarum reum egit. 435, 8. de ætate orationis pro Ctesiphonte locus insignis est apud Plutarch. §. κδ'. duos a Dem. commemorari Ctesiphontas, auctor est Harpocrat. h. v.

Ctesippus Glauconides. 1352, 26.

Ctesippus, Chabriæ filius, quem Demosthenes tuetur orat. in Leptinem. 451, 9. hac de oratione prodit Plutarchus §. ιδ'. Demosthenem illam causam agendam suscepisse, ut Ctesippi matri, cujus nuptias ambiret, gratificaretur. verumtamen eam spem irritam fuisse. Sed obloquitur ei Suidas. v. Schott. p. 169.

Cteson, Kerameus. 1361, 21.

Kyprothemis, a Tigrane, regis Persarum legato, constitutus Sami tyrannus, a Timotheo ejectus est. 193, 4.

Kyrebion, Κυρηβίων, interdum vitiose Kerybion dictus, aut frater, aut κηδεστὴς Æschinis [h. e. qui sive sororem Æschinis in matrimonio haberet, sive cujus soror penes Æschinem esset] ὁ κατάρατος Demostheni dictus. 433, 21. v. *Epicrates*.

Cyri junioris adversus fratrem, Artaxerxem, expeditio memoratur p. 197, 23.

Kyrsilum Athenienses, auctorem sibi factum, ut regi Persarum se dederent, saxis una cum uxore et liberis contumularunt. 296, 9.

Kyzikeni Proconnesum bello affligunt. 1207, 22.

D.

Damagetus auctor Byzantinis factus est coronæ auream P. A. deferendæ, ob depulsum a Byzantio ejus opera Philippum. 255, 20.

Damostratus Melitensis. 1310, 6.

Damostratus junior, illius ex Amythaone nepos. 1310, 11.

Daochus, Thessalus, proditor. 324, 8.

Darius, primus, rex Persarum, Datin adversus Græciam mittit. 1377, 5.

Datis, legatus regis Persarum, adversus Eubœam et agrum Atticum movet, et in campo Marathonio cladem accipit. 1377, 4.

Demades, orator, cum Philippo facit. 320, 27. auctor fit pacis cum Macedone post cladem Chæronensem. ibid. Aristogiton, actionem in eum parans, accepta pecunia placatus. 784, 17. quum Demosthenes iterum Athenis auffugisset, metu Antipatri et Crateri, qui victores bello Lamiaco facti ad urbem advolabant, Demades lata rogatione Demosthenem capitis damnavit. Plutarch. §. κδ'. ad quem locum v. Barton.

Demaratus Philippi studiosus apud Corinthios. 324, 14.

Demaretus, Aristæchmi liberorum tutor. 987, 18.

Demo, patruus Demosthenis, oratoris, pater illius Demophontis, qui fuit in tutoribus parvuli Demosthenis. 840, 10. causam dixit adversus Zenothemin. 881, 27.

Democharea, Leuconoensis, sororem matris Demosthenis in matrimonio habebat. 818, 3. 836, 17. Conf. Corsin. F. A. II. p. 96, 97. Ruhnken. Histor. critic. orator. Græc. p. 179.

Demochares, Pæaniensis. 1145, 21. 1147, 11. 1148, 22.

Democharem nescio quem cædis in fratre Theocrinis commissæ peremti frater insimulabat, eumque apud Areopagum accusaturum minabatur. 1331, 7.

Democlem denunciare institutens Aristogiton aversus pecunia destitit. 784, 22.

Democrates, Sophili f., Phlyensis, cum aliis legatis mittitur ad Philippum sacramenti ab eo exigendi ergo. 235, 18. fuit, una cum Demosthene, in legatis ad Thebanos, fœderis ergó adversus Philippum conciliandi. 291, 7.

Democritus, Demophontis f., Anagyrasius, cum aliis ad Philippum missus navium repetendarum ergo. 250, 15.

Demomeles, una cum Hyperide, subscriptor rogationis Aristonici, de corona aurea Demostheni decernenda. 302, 25.

Demomeles, necessarius Demosthenis, filius Demonis, cui pater oratoris sedecim minas mutuo dedit. 816, ult.

Demonicus, Marathonius, e senatu Areopagitico. 272, 6.

Demonicus, Phlyensis, archon. 265, 5. v. Corsin. F. A. I. 349.

Demophantus, al. Diophantus. 505, pen.

Demophilus, trapezita. 1031, 9.

Demophon, Demonis f., in tutoribus Demosthenis. 814, 13. erant consobrini. nam Deme, Demophontis pater, erat frater Demosthenis senioris. 840, 10.

Demosthenes, senior, pater oratoris, quæ filio reliquerit, et quomodo de iis per testamentum constituerit. 811, 8. sq.

Demosthenes, orator, illius filius, geminam a P. A. tulit coronam auream, alteram rogante Aristonico, alteram Ctesiphonte. 253, 4. in expeditione Euboica adversus Thebanos se fuisse ait in numero trierarchorum illorum, qui primi sponte sua trierarchatum susceperunt, 259, 13. legem de classibus, seu consociationibus, pertulit, ideoque accusatus, actore condemnato, absolu-

tus fuit. 260, 18. Diondas de prima corona aurea Demostheni controversiam cum movisset, causa cecidit. 302, 15. quot patriæ socios, et quantas militumque numerorumque copias, consiliis, legationibus, studiis comparârit, enarrat. 305, 14. sq. curam gessit mœnium reparandorum, et coemendi frumenti, post prœlium ad Chæroneam. 309, pen. 310, 2. nominat adversarios, quibuscum sibi ad remp. accedenti certandum fuisset. 310, 9. sæpius a patria, Græcisque aliis civitatibus coronas aureas tulit. 313, 2. laudationem funebrem dicere jussus est in funere publico cæsorum ad Chæroneam. 320, ult. quæ exstetne hodie, nec ne, dubitatur. in secunda legatione ad Philippum captivos Athenienses ære suo redemit. 393, 11. tribui suæ, oborego carenti, choregum ultro se offerebat, tertio anno ante, quam Midiæ diem diceret. 518, pen. 541, 8. adolescentulus erat, quum tutores de male gesta tutela accusaret. 539, 23. legationes a se obitas enumerat, quas omnes sibi prospere ait evenisse. 308, 10. bis ad Philippum legatione functus est. 406, 24. pavor et animus imbellis ipsi est exprobratus. 405, 17. 409, 27. primos a Philippo missos legatos ad spem pacis Atheniensibus injiciendam, magnifice accepit. 414, 10. deserti ordinis ab Euctemone fuit accusatus. 547, 27. suspicione cædis in Nicodemo patratæ fuit adspersus. 548, 16. creditus fuit Eubœenses ad defectionem ab Athen. impulisse. 550, 22. v. *schol.* munera a se edita factosque in remp. sumtus enumerat. 564, 21. sq. septies majestatis, et bis peculatus ab Aristogitone accusatus tamen effugit. 781, 6. a Theocrine accusatus. 1333, 20. insimulatur cum eo colludere. 1335, 24. Theocrines ipsi actionem decem talentis æstimatam remisit. 1336, 6. Aphobus tutor eum adhuc pupillum, principem classis constituit, quam personam non subibant nisi ditissimi quique sui ordinis. 836, pen. causæ actoris contra Dionysodorum patrocinatur. 1298, 4. interfuit bello Lamiaco. 1491, ep. ult. de exsilio suo agunt epistolæ aliquot. Demosthenem anno secundo Olympiadis 98. ut tradit Plutarchus, non autem anno secundo Olymp. 99. ut tradit Dionysius Hal. natum esse docet Corsinus F. A. II. p. 139.

Demosthenes, vetustior, imperator Athen. in bello Peloponnesiaco clarus, laudatur a studio recti et honesti, quod ille gratiæ populari præhabuisse dicitur in consiliis publice dandis. 34, 21.

Derkyllus e Chalkide nunciavit Atheniensibus, Philippum Phocenses Thebanis tradidisse. 359, ult. in legatione secunda Demosthenis ad Philippum, vidit Æschinem solum e Philippi tentorio nocte exeuntem. 396, 9.

Dinarchus, Corinthius, cum Philippo facit. 324, 14. 1491. ep. VI. 7. est ille notus orator.

Dinias, Theomnesti, socer Apollodori, filii Pasionis. 949, 21. 1118, 16. 1214, 17.

Dinias, Erchiensis, numeratur in causidicis tum potentibus. 501, 25.

Dinias Phormidis, Kydantides. 1387, 4.

Dinon, Nicostrati et Arethusii frater. 1248, 9.

Dion, nauclerus. 908, 15. 910, 12.

Dion, Phrearrhius. 270, 13.

Dio Syracusanus parvis cum copiis juniorem Dionysium evertit. 506, 24.

Diocles Pitthensis magnas cum Iphicrate simultates exercuit. 534, 23. dubito, idemne sit, qui p. 570, 27. dicitur in Eubœa factis induciis (vel pace) cum Thebanis Euboicum illud bellum fecisse, item, cujus lex recitatur p. 713, 19.

Diodorus Halæensis. 1310, 17.

Diodorus, qui Aristoni contra Cononem testatus est. 1266, 27.

Diodorus, ab Androtione parricidii accusatus, sed absolutus, vicissim ipsum *παρανόμων* accusavit, oratione tota in eum invehente. 593, sq. causæ hujus series narratur p. 702. ubi idem Diodorus Timocratem quoque insectatur.

Diogiton, Acharnensis. 1360, 11.

Diognetus, homo dissolutus et perditus. 992, 26.

Diognetus, Thorikius, testatur Demosthenem adversus Thrasylochum. 541, 6.

Diomenes, Cydathenæensis. 1387, 3.

Diondas super prima corona aurea Demosthenem movit controversiam, sed frustra, conatus ei eripere. 302, 15. 310, 10. Corsini F. A. I. p. 362.

Dionysius, Siciliæ tyrannus, ab Athen. civitate donatus est. 161, 11. primitus fuit scriba, hoc est minister publicus. 506, 21.

Dionysius junior a Dione circumventus, est imperio exsutus. 506, 22. Olymp. 106, 1.

Dionysius, Democratidæ, Cholliden sis. 929, 26.

Dionysius, Aphidnæus, testatur Demosthenem in causa cædis Nicodemi. 549, 22.

Dionysius aliquis Atheniensis numeratur in sceleratis, qui corrupti largitionibus, patriæ commoda vendiderunt. 398, 3.

Dionysius, fortasse Megarensis, conditione servili natus, fraude impetravit quorundam Athenis potentium, ut proxenus Atheniensium, seu procurator, in urbe sua scriberetur. 497, 7.

Dionysodorus, negotiator, in quem est actio p. 1282, sq.
Diophantus testis a Demosthene adversus Æschinem productus. 403, 11. forte idem, qui in claris et potentibus oratoribus numeratur. 436, 13. erat factionis princeps. 498, 26. lex ejus, illi, qui in defendenda populi libertate cecidisset, pares decernens honores, atque Harmodio et Aristogitoni. 505, pen. Psephisma ejus, de supplicatione, ut videtur, instituenda ob victoriam nescio quam. 368, 6. videtur hic ille esse, quem Diodorus Siculus II. p. 119. Ol. 107, 3. operam ait egregiam regi Persarum in bello Ægyptiaco navasse.
Diopithes, imperator Ath. deducere coloniam in Cherrhonesum jussus, a reliquis Cherrhonesitis cum admissus esset, a solis Cardianis rejiciebatur [id quod factum est post pacem Philippo cum Athen. conciliatam. 91, 15. 114, 15.], quem incolerent agrum, eum suum aientibus esse, et Atheniensibus in eum juris quicquam esse negantibus, et in Philippi fidem sese dedentibus. Quapropter, Philippo in Thracia bellum gerente, et domo absente, Diopithes Macedoniæ oram maritimam depopulatus est. qua de re in judicium vocatus a Demosthene orat. de rebus Cherrhonesi defensus est. 88, sq. Philippi de ipso in epistola quadam querelæ. 159, 10. eorum nonnulla suasit, quæ Athenienses inviti Philippo concesserunt. 248, 9. Hunc Diopithem Tourellus, nescio qua fretus auctoritate, Menandri, clarissimi fabularum scriptoris, patrem facit.
Diopithes, Melitensis. 1361, 20.
Diotimus, Diotimi, Icariensis, homo improbus et infamis. 1266, 19. 1267, 20.
Diotimus reip. scuta donabat. 264, 24. post pugnam ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ. 265, 20. forte idem est cum proximo Evonymense.
Diotimus, Evonymensis, homo dives, et Midiæ studiosus. 581, 15. laudatur, ut civilis et popularis. 1482, 5.
Dolopes in exemplum proponuntur populi miserabilis et contemnendi. 246, 2.
Dorotheus, Eleusinius. 1358, 7.
Draco sævus in statuendis homicidiorum pœnis. 505, 12. 636, 11. 1161, 3.
Dracontides. 861, 26.
Drosis, ancilla Neæræ. 1386, 8.
Dysniketus, al. Dyskinetus, archon. 1132, 25.

E.

Ecphantus, Thasius, adjutus a factione sua, Thasum a Lacedæmoniorum præsidio liberatam, potestati restituit Atheniensium, eoque effecit, ut hi Thracia potirentur. 474, 26.
Elei Triphyliam, ab Arcadibus sibi ereptam, Pisatarum auxilio subnixis [v. Simson Olymp. 104, 1.], repetebant. 206, 5. ex hoc populo studiosi Philippi nominantur p. 324, 10.
Elpias, ludimagister, cui servisse Trometem, Æschinis patrem, ait Demosthenes. 270, 7.
Epænetus, Andrius, amator Neæræ. 1366, 26. lis, quæ ei cum Stephano fuit, narratur. ibid. et sqq.
Eperatus, Tenedius. 1223, ult.
Ephialtes [quod nomen alias est nominis, Pani simillis, Latini Incubonem appellant. v. Artemidorum], pater Iphicratis, imperatoris, quem Ephialten Plutarchus, recti et honesti studio, Aristidi atque Cimoni æquiparat. §. ιδ'. v. Barton. Sed fuit alius quoque, quem Alexander M. post Thebarum excidium una cum Demosthene aliisque quinque, aut septem oratoribus, ad supplicium deposcoit. Plutarch. §. κγ'. qui forsitan ille est, quem Demosth. p. 1482, 6. commemorat. v. Barton. bene duos Ephialtas distinguit, quorum hic posterior Olymp. CXI, 3. eruptione ex Halicarnasso in Macedonas facta periit.
Epikerdes, Coreyræus, Atheniensibus magnam illam in Sicilia cladem passis, centum minas dono dedit, et rursum talentum exsulibus bellum adversus triginta tyrannos gerentibus. 469, 16. sq.
Epicharea, avus illius Epicharis, vel Epicharetis, qui in Theocrinem dixit, pueros in ludis Olympicis stadio vicit, eoque gloriam patriæ peperit. 1342, ult.
Epicharea, illius nepos, causam adversus Theocrinem egit. 1322, sq.
Epichares, Sikyonius, Philippo addictus. 324, 13.
Epicrates, ob legationem male gestam morte mulctatus, vir alias probus, et ex iis, qui populum in Urbem reduxere. 430, 4. v. Harpocr. qui tres cognomines commemorat.
Epicrates, quem Demosthenes, seu quisquis auctor est libelli amatorii, laudavit. 1401, sq.
Epicrates. 708, 23.
Epinicus. 1491, ult.
Epitimus, in quem Aratus ἐνδείξεως actionem instituit. 1489, penult.
Erasicles, gubernator navis. 929, 13. 934, 15.
Erechtheus, heros eponymus tribus Erechthidarum. 1397, 17.
Ergocles peculatus aut largitionum reus. 398, 3.
Ergophilus ejusdem criminis reus. 398, 2. videtur idem esse cum commemorato p. 655, 2. cui classem Atticam in Thra-

cia cum imperio supremo tuendi, Autocles successor fuit missus.
Ἑρμῆς ψιθυριστὴς, Herma quidam Athenis, sic dictus. 1358, 7.
Eryxias, medicus, e Piræeo. 898, 9.
Eryximachus, Chabriæ κηδεστὴς, hoc est, ni fallor, gener. 1016, 1.
Evæon Bœotum aliquem ob acceptam plagam interemit. 537, 20. quapropter ignominia notatus, seu capite minutus fuit. 538, 23.
Evagoras, rex Cypri, ab Athen. civitate donatus fuit. 161, 11.
Evander archon fuit, non multo ante orat. in Timocratem dictam. 743, 18.
Evander, Thespiensis. 571, 20.
Eubœenses, a Thebanis, Leutrica victoria tumidis, vexatos liberat populus Athen. 11, 10.
Eubulides, qui Euxitheum peregrinitatis accusavit p. 1299, sqq. tota illa oratione. Possitne per temporum rationes Demosthenes hanc orationem scripsisse dici, an credibilius sit, id quod fuit qui perhiberet, a Lysia eam profectam esse, quærens Taylor, negat quicquam obstare, quominus in Demosthenicis habeatur. Orationum haud paucarum, quas constet Demosthenicas esse, dictionem Lysiacæ tam esse simillimam, ut discerni auctores ex illa nequeant. Denique scholia in hanc orationem edita Didymo tribuit.
Eubulides, Buseli filius. 1053, 16.
Eubulides, illius e Phylomache filia et Sositheo nepos. 1053, 14.
Eubulides, testatur Demostheni. 1335, ult.
Eubulus, Anaphlystius, clarus orator, commendavit Atheniensibus pacem cum Philippo, a Philocrate propositam. 232, 14. 248, 8. una cum aliis mittitur ad Philippum, sacramenti ergo ab eo repetendi. 235, 17. studet Thebanos in belli societatem adversus Philippum pertrahere. 281, 18. erat princeps factionis Athenis. 498, 27. studebat Midiæ. 580, 24. adversabatur Demostheni. 581, 7. de actione ejus adversus Aristophontem v. Schol. ad p. 584, 14. erat Æschinis et Philippi studiosus, et pro cognatis, Hegesileo et Thrasybulo, dicere cum recusasset, nullus dubitavit pro Æschine dicere. 434, 13. auctor fuit auxiliorum Plutarcho mittendorum, Eretriæ tyranno, quæ auxilia missa fuerunt eodem Hegesileo duce, quem postea capitis causam dicentem destituit. Schol. ad illum locum. causæ Philonici fuit implicatus. 434, 21. Philippo infestum simulans animum, tamen clam studebat. 435, 2. Mœroclem et Ctesiphontem accusavit. 435, 6. et 8. rogationem tulit de legatis in Peloponnesum mittendis, qui civitates adversus Philippum armarent, quam rogationem Æschines secundavit. 438, 23. Eubulum in causa fuisse, ut Æschines in judicio legationis flagitiose actæ absolveretur, perhibet Photius.
Eubulus Probalisius. 1361, 20.
Eubulus, Mnesithei filius, Cyprius, rogationem fert de legatis ad Philippum mittendis, navium ergo ab eo repetendarum. 249, 13.
Eubulus, nescio qui, Tharrheca et Smikythum accusavit. 401, 1.
Eucalpidas, Arcas, proditor. 324, 9. Pausanias Eucampidam nominat.
Euclides, quo Archonte libertas restituta fuit, et a cujus magistratu novam quasi periodum orditur jus civile Athen. 713, 19. leges Euclide vetustiores, ætate Demosthenis in antiquis, et pæne antiquatis. 742, 1. juniores. 742, 11. 1067, 14. 1307, 25.
Eucrates, Leucadius, amator Neæræ. 1354, 12.
Euctemon, Sphettius, Demostheni adversus Midiam testatur. 568, 24.
Euctemon, filius Eubulidis, Œensis, rex sacrorum. 1063, 27.
Euctemon, Æsionis, ob liberalitatem in remp. laudatur. 567, 26. nescio, hic, an alius sit is, cui cum Androtione negotium fuit. 607, pen. 608, 15. accusatus ab hoc, cum esset absolutus, rursus eundem accusavit in negotio navis Naucratiticæ. quæ causa p. 701, sqq. multis agitatur.
Euctemon, Lusiensis, sycophanta, instigatus a Midia, Demosthenem deserti ordinis castrensis accusavit. 547, ult. a levitate animi appellatus fuit κουφότης. ibid.
Euctemon, quo Apollodorus, Pasionis filius, trierarchatu fungens, usus fuit pentecontarcho. 1212, 5.
Eudemus, Kydathenæensis, extremo supplicio affectus, ob legem ab eo latam, quæ displicuerat. 743, 17.
Eudemus, ut videtur, alius, vir popularis. 1482, 6.
Euderkes, obscurus homo, nullum ob meritum, ex auctoritate Aristocratis, civitate donatus. 688, 11.
Eudicus, Larissæus, Philippo Thessaliam prodidit. 241, 27.
Eudoxus, vir popularis. 1482, 6.
Evegori lex de libertate Liberalium et Thargeliorum. 517, 24.
Evergus, quem falsi dicti testimonii arguit oratio. 1139, sq. frater Theophemi. 1149, 15. forte idem est, qui cum Pantæneto de pecunia credita egit p. 967.
Eumelides. 1187, 21.
Eumolpi exercitus ab Athen. fusus. 1391, 4.

Eumolpidarum de gente erant Hierophantæ. 1385, 6.
Eunicus, Cholargensis. 1312, 13. 1320, 9.
Eunomus, Anaphlystius, Ceryx. 283, 8.
Eunomus, frater Æschinis. 379, 16. significatus. v. Schott. p. 82.
Euphemus, socer Mantithei. 1011, 26.
Euphiletus, Damotimi, Aphidnæus. 934, pen.
Euphiletus, Simonis, Æxonensis. 1353, 1.
Euphræi narratur adversa fortuna, qui quod Oritis perniciosas machinationes amicorum Philippi prodidisset, in carcerem conjectus, ipse sibi manus violentas intulit. 126, 6.
Euphræus, al. Euphoræus, nummularius Athenis. 948, 16. videtur servus, aut libertus Pasionis fuisse, aut saltim mensæ fœnebris consors. 1197, 11.
Euphron, nummularius. 948, 17.
Eupolemus. 1052, 9.
Euripides, Polyclis in trierarchatu collega. 1227, 12.
Euripidis poetæ Phœnix citatur. 418, 2.
Eurybatus, proditor, cujus perfidia in proverbium abiit. 233, 8.
Eurydamas, Midiæ filius, Neæram pro amica secum per Thessaliam ductitavit. 1382, 6. videtur Magnes fuisse.
Eurylochus a Philippo cum præsidio ad Eretriam missus, ad compescendum Eretrienses, pristinæ libertatis recuperandæ cupidos. circa ann. 2. aut 3. Olymp. CIX. 126, 1.
Eurymachus, Leontiadæ, Thebanus, Bœotarcha cum esset, auctor suis factus est, ut Platæas, subito oppressas, Lacedæmoniis proderent. 1378, 21.
Eurystheus, rex Argivus, ille sævus et implacabilis Herculis et Heraclidarum exagitator. 1391, 10.
Euthetion, Kydathenæensis. 1356, 15.
Euthycles tum erat Archon, cum, rogante Ctesiphonte, corona aurea Demostheni decerneretur. 266, 16. Olymp. CX. 2. Corsini F. A. I. p. 362.
Euthycles, cui Demosthenes orationem in Aristocratem scripsit, interfuit, cum imperio trierarchi, expeditioni in Hellespontum, et ante illam causam jam alios accusaverat fraudum in rep. reos. 622, 27.
Euthycrates, Olynthius, patriam Philippo cum prodidisset, ab eo misere est sublatus. 99, 22. 426, 2. 451, 1.
Euthydemus, Stratoclis, laudatur ob liberalitatem erga remp. 567, 26.
Euthydemus, Phlyensis, fuit in legatis ad Philippum in castra ad Elateam missis, quo inducias ab eo impetrarent. 282, 22.
Euthydemus, Pamphili filius. 1015, 19.
Euthydicus, medicus. 1018, 10.
Euthymachus, Otrynensis. 1083, 4.
Euthymus, luctator. 537, 14.
Euthyphemus, scriba judicii mercantilis. 1324, 10.
Euxitheus, Thucriti f., Halimusius, actor causæ adversus Eubulidem, a quo peregrinitatis accusatus fuerat. 1299, sq. 1311. 18. fuit aliquando sui demi, seu municipii, magister, et magistratum ita gessit, ut decreto scripto laudaretur. verum acerbitate exactionis debitorum nonnullos municipalium in se irritaverat. 1319, 1.
Euxitheus, Chollidensis. 1260, 2.
Euxitheus, Timocratis f. 1311, 1.
Euxitheus, Eleus, proditor. 324, 10.
Exekestus, medicus. 379, 16.
Exekestus, Lampsacenus, qui Philiscum, tyrannum patriæ, interemit. 666, pen.

G.

Ganymedes formæ nobilitatus excellentia. 1410, 20.
Gelarchus populo Atheniensi, e Piræeo reditum in Urbem paranti, quinque talenta crediderat, quæ populus ei per Aristophontem reddidit. 502, 17.
Glauketes ad Mausolum legatus, ipse tertius, mittitur. 703, 21. crimina ejus exponuntur. 740, 24. fuerat Lacedæmoniis et XXXtyrannis deditus. ibid. præfuit thesauro in arce sito. 741, 4. nescio, idemne sit
Glauketes, Kephisiensis. 1358, 27.
Glaucon et Glaucus, fratres, Œenses, falsum testamentum subjiciunt, per quod tentabant in Hagniæ hereditatem irrepere, sed fraudis convincuntur. 1051, 13.
Glauco psephismatis rogator, quo legatio ad Kersobleptam mittenda decernitur, quæ Thracem ad æquas fœderis cum P. A. conditiones adigeret. 678, 3.
Glaucothea, mater Æschinis. 270, 24. 320, 15.
Glaucus, Œensis. 1051, 13.
Glaucus, Carystius, athleta, victor Olympiacus, ætate Demosthenis vetustior. 331, 2.
Gorgopas, imperator Lacedæm., a Chabria in Ægina peremtus. 479, 26.
Gylon, maternus avus Demosthenis. 836, 18.

H.

Habron, Buseli filius. 1055, 26.
Habronychus, Aristotelis filius, Pallenensis. 1083, 21.
Hagnias, Œensis, Buseli filius. 1050, sq.
Hagnias junior, illius e Polemone filius, super cujus hereditate certatur. 1050,

sq. tota illa oratione.
Hagnias, nescio qui, trierarchus. 1219, 18.
Hagnophilus. 1157, 13.
Halirrhothius, Neptuni filius, cujus de cæde coram Areopagitico senatu Marti dicenda fuit causa. 641, 26.
Harmodii et Aristogitonis, tyrannicidarum, posteri immunes erant, verumtamen non eorum munerum, quibus patriæ salus contineretur. 462, 19.
Harpalus Amphipolitarum obsides Ipbicrati tradit. 669, 10.
Harpali, ejus, qui Alexandri M. thesauros compilavit, causæ obnoxium se negat esse Demosthenes. 1470, 22. sq. Plutarch. §. ult. Schottus p. 123.
Hedylus, filius Pamphili. 1015, 18.
Hegemon, orator de factione Philippi. 320, pen. eum a se denuntiatum Aristogiton, nummis placatus, dimisit. 784, 16.
Hegesileus, Eubuli cognatus, qui pro illo, ob rem in Eubœa male gestam capitis accusato, dicere noluit. 434, 16. copias Athen. in Eubœam duxit, quas eo multi contra Plutarchum tyrannum Eubœæ suaserat. *Schol.* ibid.
Hegesippus, orator, Demostheni æqualis, quicum legationem ad Philippum obiit, vehementerque factioni Macedonicæ obstitit. quo factum est, ut ab eo scripta feratur oratio de Haloneso. 75, pen. obiit item cum Dem. legationem ad civitates Peloponnesiacas, quo eas adversus Philippum accenderent. 129, 18. forsitan idem est, cujus Dem. sæpe mentionem facit p. 364. primus dissuasit pacem cum Philippo. *Schol.* ibid. tam parum acceptus Philippo fuit, ut rex Xenoclidem, hospitem ejus, ideo, quod eum recepisset, Macedonia jusserit excedere. 447, 9. cognomine probroso Crobylus fuit appellatus, ut auctor est Harpocr.
Hegestratus, nauclerus Massiliensis, misere periit in undis, culpa suamet p. 883.
Heliodorus, Pitthensis. 927, 23.
Helixus, Corinthius, Philippo deditus. 324, 15.
Heracleodorus, ad quem scripta est epistola V. Dem. p. 1489. fine. videtur causidicus nobilis et potens fuisse. ibid. fort. non Athenis, sed aut Corinthi, aut alibi locorum.
Heraclidæ ab Atheniensibus defensi et in patria regnum restituti sunt. 290, 23. 1391, 8.
Heraclides Byzantium, ejecto Spartano præsidio, Thrasybulo et Athen. tradidit. 475, 3.
Heraclides, Ænius, una cum fratre Pythone, Cotyn, Thraciæ regem, peremit. quapropter ambo fratres a P. A. civitate donati sunt. 659, 27.
Heraclides, trapezita. 894, 15. 1171, 1.
Hermæus, trapezita in Ægina. 953, 19.
Hermogenes. 1157, 22.
Hermon, gubernator navis, qua Lysander, imp. Spartanus, vehebatur, qui cum eo ducentarum navium classem Athen. ad Ægospotamos cepit. 691, 5.
Hermonax. 988, 4.
Heropythes archon tum erat, quum Philippus Elateam occuparet. 282, 7. et 25. Olymp. CX, 2. Corsin. F. A. I. p. 364. sq.
Hesiodi locus recitatur. 417, 2.
Hierax et Stratocles, legati Amphipolitarum ad Athen., patriam a Philippo vexatam Atheniensibus in fidem debent. sed repudiabantur. 11, 11.
Hieronymus, Arcas, proditor. 324, 9. adversus eum, Philippi pertes tuentem, dixit Æschines ad Megalopolitanos. 344, 14.
Hipparchus, histrio. 1353, 15. tribu Athmonensis. 1354, 6.
Hipparchus cum duobus aliis a Philippo Eretriæ tyrannus imponitur. 125, 27. 324, 16.
Hippias, Timoxeni, Thymœtades. 934, pen.
Hippias, Athenippi, Halicarnassensis. 929, 18. 934, 4.
Hippias, coquus Charisii. 1351, 5.
Hippocrates, orator, rogationem tulit de Platæensibus civitate Attica donandis, cum patria sua a Lacedæmoniis ejecti essent. cujus rogationis formula habetur p. 1380, 22.
Hipponici gens, unde fuit Alcibiades, meritis in remp. inclaruit. 561, 20.
Hipponicus a Philippo missus cum mille mercenariis Eretriam occupavit. 125, 24.
Hippothoon, eponymus Hippothoontidarum. 1398, 27.
Homeri loci recitantur. 1398, 10. 1409, 2.
Hyakinthides a patre Erechtheo pro patriæ salute diis sunt immolatæ. 1397, 18.
Hyblesius, naviclarius, mercibus per mare aliunde alio transvectandis in navibus suis quæstum faciens. 926, 8. 934, 15.
Hyperides, Cleandri filius, Sphettius, in locum Æschinis, rejecti, a P. A. delectus, qui causam templi Delphici pro populo diceret. 271, pen. fuit una cum Demosthene legatus ad Thebanos, fœderis ergo cum iis adversus Philippum contrahendi. 291, 6. dictavit illam rogationem, quam tulit Aristonicus, de corona aurea Demostheni danda. 302, 26. Philocratem accusavit. 376, 17. post pugnam ad Chæroneam auctor fe-

bat, ut caput minutis redderetur; cui rogationi Aristogiton frustra intercessit. 803, 27. adversus Thoocrinem testatur. 1333, 15. de ejus exitu v. Plutarch. §. κη'. v. Barton.
Hyperides, Callæschri filius. 273, 6.

I.

Iason, Pheræus, fœderatus Athen., intercedit pro Timotheo, imperatore, capitis acousato. 1187, 15. ejusque rei causa ipse Athenas venit. 1190, 23.
Iatrocles narrat Demostheni, quid Æschines egisset, cum convivio cuidam in Macedonia interesset. 402, 22.
Idrieus, Cariæ dynasta, post Mausolum et Artemisiam. 63, 17.
Illyriorum bellum cum Philippo. 13, 4.
Iphiadis filius pro Sesto obses erat apud Charidemum, quem obsidem cum Athen. dediturum recepisset Charidemus, postmodum denegavit. 679, 18. et pen.
Iphicrates, Ephialtæ filius, imperator Ath. in bello Corinthiaco. 46, 20. Moram Laced. concidit. 172, 26. 686, 22. Olymp. 96, 4. v. Simson A. M. 3612. ab eo commendati Strabax et Polystratus a P. Athen. honorantur. 482, 25. magnas cum Diocle inimicitias exercuit. 534, 22. laudatur. 534, 26. memorabile ejus testimonium, quanti faceret fidem Lacedæmoniorum. 659, 8. quod testimonium Iphicratis esse, cum aliis negat Taylor. fuit κηδεστὴς Cotyos, regis Thraciæ, hoc est penes se in matrimonio habuit sororem ejus; quo factum, ut regi secundior, quam reip. esset; a quo tamen malam retulit gratiam. quapropter e Thracia auffugiens, domumque redire metuens, Antissam concessit habitatum. 663. pæne tota. successor ei missus est Timotheus. 669, 7. quem Iphicrates majestatis accusavit. 1187, 7. 1188, 10. verum ex acerrimis simultatibus reconciliati, necessitudinem inter se contraxerunt. 1204, 15. decessit Olymp. CX, 2.
Ischander, histrio, Neoptolemi actor secundarum partium. 344, 7. nescio, idemne, an alius sit is, qui p. 438, 11. dicitur, ab Æschine ad concionem productus, simulasse, se ab Arcadibus ad P. Athen. missum venire.
Isocrates, rhetor. 928, 6. doctrinæ mercedem exigebat millenas drachmas. 938, 16. memoratur. 1240, 7. consuetudo ejus mores Timothei, Cononis filii, haud parum emendavit. 1415, 7.
Isthmias, meretrix. 1351, 16.

K. vide sub litera C.

L.

Lacedæmonius (nomen id proprium est), cujus sororem cum Eubulides impietatis accusasset, rejectus est. 1301, 16. 1360, 9.
Lacedæmoniorum legati, exsules Athenienses ab Argivis reposcentes, Argis excedere ante solis occasum jubentur. 197, 5. quapropter Athenienses in bello ad Mantineam eos defenderunt. 205, 1. cujus rei auctor Atheniensibus fuit Callistratus. 1353, 19. nil valent adversus Olynthios, a quibus magnas clades accipiunt. 425, 21. summa eorum potestas penes paucos erat. 489, 19. habebantur veteratores, eoque fides eorum erat suspecta Iphicrati. 659, 7. quare Lacedæmonii odiis tam acerbis et internecinis insectati sint Platæenses, ut ante, quam hos delevissent, non desisterent. 1377, 23. sq.
Laches, Melanippi pater, homo frugi habitus, oratori tamen suspectus, ab eoque peculatus tecte insimulatus est. 740, 21.
Laches, illius nepos, Melanopi filius, e carcere, in quem ob peculatus crimen conjectus fuerat, ob Alexandri M. deprecationem, emissus. 1480, 9. et 25.
Lacritus, sophista, Phaselita, quem æris debiti non soluti postulavit Androcles fœnerator a p. 923. ad 943. eloquentia, quam sibi arrogabat, et Isocrate magistro fidebat atque superbiebat p. 938. tota. Hujus Lacriti familiarem et discipulum fuisse Archinum Thurium, illum nomine τοῦ φυγαδοθήρου infamem, haud improbabiliter conjicit Barton p. 202.
Lampis ab exercenda re navicularia factus Græcorum ditissimus, et de Æginetis optime meritus, nihil tamen ab iis invenit, præter τὴν ἀτέλειαν, seu immunitatem a tributo inquilinorum. 690, ult. 905. et oratione tota in Phormionem.
Laomedon. v. Leodamas.
Lasthenes et Euthycrates, Olynthii, cum patriam Philippo prodidissent, ab eo misere interemti sunt. 99, 22. 128, 8. 241, 25. 425, ult. 451, 2.
Leander, histrio. v. Cleander.
Legatio Atheniensium in Peloponnesum, paulo post Olynthum captam, auctore Eubulo, ab Æschine obita, ad civitates adversus Philippum concitandas. 438, 23. sq. 439, 8.
Legatio Demosthenis ad Philippum gemina, cum Æschine socio, prima ad constituendum de pacis conditionibus, statim ab Olyntho capta. 72, 24. 345, 3. altera, pace jam condicta et constituta, ad jusjurandum ab eo exigendum, quo

pax decreta confirmaretur. 72, ult. 346, 6. et deinceps sæpissime, ut e. c. p. 392. sq. tertiam ambo, ipseque Demosthenes, et Æschines, ejurarunt. 378, 14. 379, 11. 395, 9. secunda legatio contigit, priusquam Philippus Eubœam per homines sibi addictos occuparet Olymp. 108, 2. Plutarch. §. ις'. v. Baron.

Legationes Demosthenis ad Peloponnesios intercessere, quominus Philippus peninsulam hanc raperet. 129, 16. 252, 1. ubi etiam legationes commemorantur, quarum auctor fuit Demosthenes. Legatio Dem. ad Argivos et Messenios multo post Olynthum captam, at non multo tamen post pacem cum Philippo contractam, evenit. 70, 25. 71, 6. ubi notanda est dictio ἑνὸλιν χρόνον, indicans, eo tempore, quo Demosthenes ad Messenios illa verba faciebat, Olynthum jam dudum in ruinis jacuisse. Sed Philippica secunda, cui inserta est ista particula orationis ad Messenios, dicta est anno quarto Olympiadis CVIII. ergo necesse est, ut illa ad Peloponnesiacos legatio in annum, aut tertium, aut quartum, ejusdem Olympiadis inciderit.

Leo Timagoram, cui comes legationis ad regem Persarum quadriennio fuerat, redux factus, accusavit. 400, pen.

Leochares, in quem agit or. p. 1080. ad 1100.

Leocoræ, seu filiæ Leonis, se dedunt ultro pro salute patriæ immolandas. 1398, 5.

Leocrates. 1028, 20. et deinceps.

Leodamas, Acharnensis, causidicus tum clarus et potens. 501, 23. erat in advocatis legi Leptinis. ibid. Chabriæ datos honores eripere frustra laboravit. 501, pen.

Leodamanti, nescio, an eidem, præfecto classis Atticæ frumentariæ, naves Philippus ademit per Amyntam, imperatorem suæ classis. 249, 14. verum aliis in codicibus, et in ipsa Philippi epistola, p. 251, 3. *Laomedon* appellatur. Evenit anno quarto Olymp. CIX. Corsin. F. A. I. p. 353.

Leonidas, ad Thermopylas adversus Xerxen pugnans, una cum parte dimidia Platæensium occubuit. 1377, 15.

Leontidæ, tribus Athen., quorum eponymi, ejusque filiarum, historia attingitur p. 1398, 4.

Leostratus Eleusinius. 1083, 8.

Leptines rogationem tulerat, ut nemini munerum publicorum sumtuosorum functione vacare liceret. Hanc rogationem impugnat or. a p. 457. ad p. 508.

Leptines, ὁ ἐκ Κοίλης. 611, 22.

Leucon, rex Ponti, civitate Attica donatus. 466, 12. ob privilegium negotiatoribus Athen. indultum, ut frumento Pontico naves suas ante omnes implerent, et vectigalium essent immunes. 466, 27. alia ejus præclara de P. A. merita enumerantur. ibid.

Lous, mensis Macedonicus, respondens Attico Boedromioni. 280, 12.

Lykidas, molitor pistrinarius. 1251, 4.

Lykidas, Chabriæ quondam servus, dolis impetraverat, ut proxenus Atheniensium (apud Messenios, ut videtur) constitueretur. 497, 7. et 15.

Lykinus, Pallenensis, Archon. 1223, 2.

Lykiscus, Archon, quo honorem gerente probati sunt thesmothetæ omnes, propterea, quod Theocrinis frater in eorum esset collegio, qui consiliis fratris regeretur. 1330, 24.

Lycon, Heracleota, de cujus hereditate controversia nata est inter Callippum et Apollodorum Pasionis. 1236, 11. sq.

Lyconis mentionem fieri in or. pro corona, perhibet Athenæus p. 486, 1. quem locum non reperio.

Lycurgus, orator, una cum Demosthene legationem ad civitates Peloponnesi obiit, adversus Philippum commovendas. 129, 19. habuit primas partes in actione in Aristogitonem. 770, 2. 773, 26. tota epistola tertia p. 1474, sq. laudat Lycurgum, et increpat Atheniensis, qui filios viri fortis optimeque de rep. meriti, carceri mandassent, unde eos emitti rogat.

Lysander, imperator Spartanus, rem Atheniensium navalem, et totum imperium funditus evertit ad Ægos potamos captis ducentis eorum navibus. 691, 6.

Lysias, orator, Kephali filius, Metæmiræ amator. 1351, 23.

Lysimachum, virum, ut antiqua illa tempora ferebant, probum et honestum, quomodo cives honoraverint. 491, 26. fuit Aristidis, justi dicti, filius. *Schol.* ibid. et Vales. ad Harp. p. 121.

Lysimachus, Lysippi, Ægiliensis. 1387, 4.

Lysinus. 949, 6.

Lysippus, Crioensis. 1083, 11.

Lysistratus, Thorikius. 1023, 23.

Lysistratus, Aristoni testatus in causa verberum, adversus Cononem. 1266, 26.

Lysithides, in ditissimis Athenis ætate Demosthenis. 565, 13. accusatus ab Euctemone, tanquam habens penes se prædam navis Naucratiticæ, ab Androtione ejusque collegis legationis in Cariam captæ. 703, 14. a Callippo arbiter inter se et Pasionem delectus. 1240, 7. ubi Isocratis et Apharei familiaris dicitur.

M.

Macartatus, avunculus illius Macartati, in quem agitur, Prospaltius. 1066, 2.
Macartatus, Theopompi filius, in quem agit oratio a p. 1050. ad p. 1079.
Manes, servus Arethusii. 1253, 6.
Mantias Thorikius, pater Mantithei ex uxore legitima, et Bœoti, e Plangone concubina, a qua circumventus et coactus est spurium pro vero filio suo agnoscere atque adoptare. 993. circa fin. et totis duabus insequentibus orationibus, ambabus a Mantitheo dictis in Bœotum, altera pro nomine Mantithei retinendo, neque permutando, altera pro dote matris recuperanda, ad p. 1026.
Mantitheus, illius Mantiæ filius, cujus de gemina actione adversus Bœotum, fratrem spurium, modo commemoratum est, iisdem locis.
Mardonii, Persæ, a Xerxe in Græcia relicti, et in prœlio ad Platæas cæsi, scinaces in thesauro Minervæ servabatur. 741, 7. 1377, 20.
Maronitas et Thasios de Stryma altercantes, litem arbitris permittere. 163, 18. una cum Abderitis proponuntur in exemplum civitatum ignobilium et contemtarum. 218, 11.
Mausolus, Cariæ dynasta, per optimates Rhodi libertatem oppressit. 191, 15. legationis ab Athen. ad eum missæ fit mentio. 703, 22.
Medeius, v. Midius.
Megaclidi Eleusinio causa est cum Lycone Heracleota. 1241, 27.
Megalopolitani. v. ind. geograph.
Megarenses, quod Anthemocritum Atheniensem sustulissent, ab Athen. mysteriis prohibiti, et per tabulas publice fixas pro hostibus Athen. et pro infamibus sunt declarati. 159, 19. bellum adversus eos decretum, quod τὴν ἐργάδα, agrum consecratum, sibi vindicassent. 175, 24. tanti fecerunt jus suæ civitatis, ut Lacedæmoniis id Hermoni poscentibus, cujus opera potissimum factum esset, ut Lysander ad Ægospotamos classem Atheniensium caperet, denegarent, nisi ipsi quoque eundem Hermonem civem Spartanum crearent. 691, 4. appellantur illiberales et sordidi. 1357, 8. Solon, legislator, eos devicit, atque tropæum de iis fixit. 1416, 6.
Malanias fuit in adversariis et calumniatoribus Demosthenis. 310, 10.
Melanopus, legatus, ipse tertius, ad Mausolum missus. 703, 21. Lachetem, patrem ejus, orator tecte peculatus insimulat. 740, 21. ipsius Melanopi furta et scelera enarrantur. ibid. Plutarch. §. ιγ'. v. Barton. Harpocration hac voce, hunc ait Diophanti, actoris, ἀνδραπόδου fuisse.
Melanopus, Diophanti filius, Sphettius. 925, 2.
Melédemus Cleonis. 273, 6.
Memnon, Artabazi κηδεστὴς, et in præfectura Lydiæ successor. 672, 5. h. e. Memnonis sororem in matrimonio habebat Artabazus. v. Diodor. Sic. t. II. p. 122.
Menecles, notus Athenis quadruplator, vulgo dictus ὁ τὴν Νίνον ἐλὼν, qui Ninum sacerdotem fœminam condemnavit. 995, 10. 998, 13. v. Dionys. Halicarn. de Diæreche, p. 187, 1. et Corsin. F. A. IV. 31. qui in h. l. interpretando turpiter lapsus est.
Menecrates. 1489. antep.
Menelaus, peregrinus, forte Lemnius, quo hipparcho, seu magistro militiæ equestris, in bello sociali utebantur Athenienses. 47, 21. v. Vales. ad Harpocrat. h. v.
Menestheus, filius Philagri, e Telesippe, Œensis. 1064, 16.
Menestheus cum classe centum triremium mittebatur ab Athen. adversus piratas Macedonicos. 217, 19. laudatur ut vir popularis. v. Dionys. Halic. in fine libelli de Dinarcho.
Menestratus Eretriensis. videtur Eretriæ princeps, et Atheniensibus amicus fuisse. 661, 10.
Menexenus, filius Polyarati. 1009, 26.
Menippus apud Oreum Philippo studebat. 126, 4.
Menippus, Car, egit in Evandrum Thespiensem. 571, 22.
Menon, imperator, Autocli successor apud classem in Ponto missus. 1210, 6. hunc Apollodorus, Pasionis f., accusavit oratione a Demosthene scripta, sed ea hodie periit. 961, 1.
Meno, Pharsalius, Atheniensibus in bello apud Eionem Amphipolitanam duodecim talentis et ducentis equitibus succurrit. quapropter immunitas ei a P. A. decreta fuit. 173, 3. 686, ult. v. Thucydid.
Mentor, frater Memnonis, quorum sororem Artabazus in matrimonio habebat, præfectura Lydiæ post Artabazum potitur. 672, 6. v. Diodor. Sic. II. 122. Ad Messenios legationem obiit Demosthenes, de qua exponit. 70, 25. sq. Messenios Philippo addictos nominat p. 324, 11. Philippus eos, statim a finito bello Phocico, a servitute Lacedæmoniorum liberat. 69, 9. Lacedæmonii acerrimo eos odio persequentes, modis omnibus vexabant et perditum ibant. 204, 4. Alexander M. Phili-

adis filios, ab exilio revocatos, Messeniis tyrannos imponebat. 212, 26.
Metanira, meretrix, a Lysia, oratore, amata. 1351, 24.
Micionem Chollidensem Theocrines, a se de furto frumentario accusatum, ære placatus, dimittit. 1323, 12.
Micalionis negotium, ab Aristophonte perfide tractatum, obscure attingitur. 885, 10.
Midias, Anagyrasius, homo dives, sed audax et sceleratus, potentia amicisque fretus. Is Demostheni, choregum tribus suæ in Liberalibus agenti, publico in loco alapam inflixit; cujus injuriæ reum Demosthenes egit illa celebri oratione a p. 514. ad p. 587. supposititius appellatur. 563, 5. accusavit senatum illum, cui Androtio præmium decerni rogabat. 596, 8. nescio, hiocine sit, an alius, p. 1260, 3. commemoratus. Vide, num ex ejus ætate, quam Demosthenes indicat, inveniri possit, quo anno sederit Archon extraordinarius Xenias, quo honorem gerente Midias rogationem tulit, ut Phocioni donum publice decerneretur. forsitan ob expeditionem Eubœensem, et pugnam ad Tamynas. Quam rogationem Hyperides actione impugnavit. v. Plutarch. in Hyperide, et Corsini F. A. p. 365.
Midius (si bene habet lectio Μιδίᾳ. sed videtur potius Μιδίᾳ leg. esse, ut nominativus sit Midias), Hagnusius. 1052, 6.
Midylides, Aristotelis filius, Pallenensis. 1083, 21.
Midylides, Otrynensis, filius Euthymachi, istius avus maternus. 1083, 5. et 18.
Miltiadis frugalitas laudatur. 35, 20. quos honores ei cives habuerint. 686, 6.
Miltokythes, regulus Thraciæ, a Cotye, a quo defecerat, vincitur, ab Atheniensibus desertus. 654, ult. 658, 26. a Smikythione proditus Charidemo, ab hoc Cardianis traditus, Atheniensium inimicissimis, ab his, ut studiosissimus Atheniensium, crudeliter interemtus est. 676, 27. Miltokythen a Cotye defecisse, et Cherrhonesum Atheniensibus detulisse, significatur p. 1207, 18.
Milyas, a patre Demosthenis moriente manumissus, fit curator patrimonii filio pupillo relicti. 819, 18. propter statum ejus civilem Aphobus cum Demosthene in jure contendit, postulans eum, ut servum, ad tormenta, Demosthene tradere, ut liberum, recusante. 844. tota oratione.
Minervæ ingens simulacrum stabat in arce, ab universa Græcia præmium Atheniensibus datum operæ in bello adversus Xerxen et Mardonium navatæ. 428, 15. v. indic. Græc. v. Ἀθηνᾶ.
Minos, rex Cretæ, justitiæ laude claruit. 269, 18.
Mitylenæorum summa potestas a populo ad optimates transit. 168, 15.
Mitys, Argivus, a quo Chabrias quadrigas emit, quibus Pythia vicit. 1356, 7.
Mnaseas, Argivus, proditor. 324, 10.
Mnesarchides. 1332, 14.
Mnesarchides, homo dives, stadet Midiæ. 581, 14.
Mnesibulus, κιθαρῳδὸς Theophemi. 1155, 14.
Mnesibulus, Acharnensis, peculatus damnatus, et in carcerem datus, inde rursus dimittitur. 1480, 13. et 26. ubi laudatur ut homo frugi.
Mnesicles, notus Athenis sycophanta. 995, 8.
Mnesicles, Colyttensis, causa ejus pecuniaria cum Evergo et Pantæneto. 967, 20.
Mnesilochus, Perithoïdes. 1219, 20.
Mnesimache, Lysippi Crioensis filia, uxor Midylidis, filii Euthymachi. 1083, 11.
Mnesiphilus, Archon tum, quum Demosthenes rogationem ferret de sanciendo pace cum Philippo facta. 235, 2. aliamque cum ferret Callisthenes, de urbe tuenda, ob repentinam Philippi irruptionem in Phocida. 238, 2. v. Corsini F. A. I. p. 350.
Mnesitheus Alopekensis Demostheni adversus Midiam testatur. 541, 7.
Mnesithides Archon erat tum, quum Æschines nomine sui populi Pylagoræ partes ageret, et Philippus ab Amphictyonibus dux belli adversus Amphissenses nuncuparetur. 279, 17. v. Corsini F. A. t. I. p. 356.
Mnesithides, Antiphanis, Phrearrhius, una cum Demosthene in legatis fuit ad Thebanos, fœderis ergo contrahendi adversus Philippum. 291, 6.
Mœriades ab Aphobo pecuniam accipit mutuo, servis, qui Demosthenis erant, in pignus oppositis. 822, 2.
Mœrocles [passim locorum vitiosa scriptura Myrocles reperitur] rogationem de iis tulit, qui negotiatores vexarent, et de classe Attica cum sociorum conjungenda, quo mare a piratis purgaretur. 1339, 1. et 22. v. Barton. ad Plutarchi Demosthenem §. ιγ'. liberos Lycurgi in vincula dedit. 1478, 15. ipse cum antea nexus fuisset. 1478, 19. Plutarchus l. c. perhibet, eum Callistrato in rep. gerenda fuisse adversatum. quod aut de alio quopiam Mœrocle, non de hoc, erit accipiendum, aut vitium erit in nomine Callistrati, aut hunc Mœroclem necesse erit admodum juvenem ad remp. accessisse, et grandævum esse

factum. ab Eubulo Anaphlystio accusatus est, quod a metallorum redemtoribus vicenas drachmas extorsisset. 435, 6.
Molon archon. 1207, 11.
Molon, vetustæ histrio tragicus. 418, 5.
Moschion, servus primum Cononis, tum Olympiodori, medicamentorum mango, sed fur et veterator. 1171, 12. sqq.
οἱ μύριοι, Senatus Arcadicus. 344, 13. 403, 10.
Myronides, Archini, viri clari et de P. A. bene meriti, filius, ob æs alienum (ut videtur) nexus. 742, 25.
Myrtis, Argivus, proditor. 324, 10. v. Palmer. Exerc. p. 626.

N.

Naucides Plateas Thebanis prodit. 1378, 23.
Naucrates, al. Nausicrates, Carystius. 925, pen.
Naves Atheniensium Amyntas, imperator classis Philippi, capit et in Macedoniam abducit. 249, 17. 274, 2. quod contigit Philippo Selymbriam obsidente. 251, 8. anno quarto Olymp. CIX. v. Corsini F. A. I. 353. Philippus eas rursus dimisit. 251, 20. Hanc navium rapinam Corsinus existimat belli causam fuisse, ab Athen. anno 1. Olymp. CX. suscepti, pace septeni rupta.
Nausicles sæpius fuit coronatus, ob liberalitatem erga remp., quam ornarat, quum Strategus militiæ pedestris esset. 264, 22. 265, 8. Archon tum erat, quum, Elatea capta, Demosthenes hortaretur ad societatem belli cum Thebanis ineundam. 288, 27. laudatur ut vir popularis. 1462, 5. Corsin. F. A. I. p. 350.
Nausicrates, frater Nausimachi et Xenopithis. 986, 24. 988, 1.
Nausimachus, illius frater, in quem Aristæchmi filii agunt. 984, sq.
Nausinicus Archon. 606, pen. a cujus prætura ad magistratum Androtionis Taylor annos 26. numerat. ego vero existimo, Nausinicum quæstorem fuisse anno proximo ante Androtionis magistratum, et subaudiri σιτωνικαῖς, redactas, in fiscum illatas p. 1367, 6. memoratur, et ὁ ἄρξας additur.
Nausiphilus, iatius Nausinici, τοῦ ἄρξαντος, filius. 1367, 5.
Neæra, a Theomnesto, tum et ab Apollodoro Pasionis, accusata, quod, quæ peregrina, et serva, et meretrix esset, tamen penes Stephanum, civem Ath. in matrimonio esset, liberosque vulgo quæsitos pro civibus ferret, nec non aliorum criminum a 1345. ad 1388.
Nearchus, Sosinomi, fuit in legatis ad Philippum missis, apud Elateam agentem. 283, 7.
Neon, Philiadis filius, Messenius, Philippo addictus. 324, 12.
Neocles Archon tum, quum Eubulus rogationem ferret, de legatione ad Philippum mittenda, quæ eum interrogaret, cur naves Athen. frumentarias interceptisset. 249, 11. v. *Nicocles*.
Neoptolemus, multis operibus præfectus, coronatus est ob largitiones, quibus remp. ornaverat. 264, 25. homo locuples, Midiæ studiosus. 583, 14.
Neoptolemus histrio, vel potius, poeta tragicus, primus auctor fuit Atheniensibus pacis cum Philippo contrahendæ. 344, 7. et 21. Philippus, rebus labantibus, eum Atheniensibus immisit auctorem pacis. 442, ult. Athenis in Macedoniam migravit, et quæ ibi vidisset audissetque, de iis Philippum certiorem fecit. 58, 22. v. insignem de eo locum Diodori Siculi t. II. p. 152. Quamquam ὑποκριτὴς tantummodo appellatur, admonuit tamen Scholiasta ad p. 56, 15. veteres hoc nomine appellare consuevisse ipsos quoque poetas, fabularum scriptores, quippe qui histrionum quoque partes sæpenumero agerent.
Neptuni lis cum Marte in Areopago disceptata, super cæde Halirrhothii. 641, 25.
Nicarete, filia Demostrati, mater illius Euxithei, qui in Eubulidem egit. 1920, 3.
Nicarete, lena famosa, hera Neæræ. 1351, 4.
Nikeratus, Aoherdusius, trierarchus, testatur Demostheni adversus Midiam. 568, 24.
Nikeratus, Nikiæ imperatoris filius, ὁ δυσπρᾶγὴς cognominatus, laudatur ob liberalitem erga remp. 567, 24.
Nikeratus, Aristoni adversus Cononem testatus. 1266, 26.
Nikiades, Lysaniæ filius. 1305, 1.
Nikias præco, vel fecialis Philippi, Atheniensibus conscius, aut conniventibus, e ditione Philippi abreptus. 159, 1. Athenienses eum decennio in custodia tenuerunt, et literas ejus in concione recitarunt. ibid.
Nikias, gener Diniæ, sororem uxoris Apollodori, Pasionis, in matrimonio habebat. 949, 22. avunculus Stephani, a quo fortunis exutus fuit. 1122, ult.
Nikias, Æschinis κηδεστὴς, b. e. sororis maritus, ὁ Σθλιμὸς Demostheni dictus. 433, 20.
Nikias, clarus ille imperator, in consiliis dandis publica potius commoda spectasse, quam suam popularem ca-

ptasse dicitur. 34, 20.
Nikias Archon tum, quum Æschines convinceretur, cum Anaxino, Philippo speculatore, clam Athenis noctu furtivum colloquium habuisse. 273, 12. p. Corsini F. A. I. p. 355.
Nikidas defert Xenopithen male gestæ tutelæ nepotum e fratre Nausicrate. 991, 14.
Nikippus, nauclerus. 1212, 3.
Nicobulus, a Pantæneto de vi et insidiis accusatus. quam criminationem reus tota oratione a p. 966. ad p. 984. defendit. v. p. 973, 1.
Nicocles, tutor Pasiclis. 1112, 26.
Nicocles tum Archon, quum Aristophon rogationem ferret de legatis ad Philippum mittendis, qui naves ab eo interceptas repeterent. 250, 9. v. *Neocles*. Corsinio quoque visa sunt ista duo nomina eundem designare F. A. I. p. 354.
Nicodemus, ab Aristarcho, Moschi filio, interemtus. 549, 23. erat de factione Eubuli. quapropter Demosthenes in suspicionem communicati cum Aristarcho sceleris venit. *Schol.* ad p. 548, 14.
Nicomachus, Diophanti f. 273, 7.
Nicophemus (alii perperam dant Nicodemus) Archon. 1132, 27.
Nicostratus, homo peregrinus, civibus adscriptus, ab Eubulide corrupto. 1317, 5.
Nicostratus, Nikiadis filius. 1305, 4.
Nicostratus, in quem Apollodorus Pasionis, ut in hominem immemoris atque ingrati animi oratione tota invehitur a p. 1246. ad p. 1255.
Nicostratus, Myrrhinusius. 544, 15. erat tum Archon, cum Strato litem secundum Demosthenem adversus Midiam daret. ibid. v. 24.
Ninus, fœmina sacerdotio nescio quo fungens, quam criminis nescio cujus ream peregit Menecles. 995, 10.
Notharchus, arbiter in lite Demosthenis cum Aphobo delectus, super statu civili Milyæ. 853, ult.

O.

Œdipum, cum sociis, Thebis ejectos hospitio receperunt Athenienses. 290, 27.
Œnanthe, mater Stratonidis. 1061, 3.
Œneus, Bacchi filius, eponymus tribus Œneïdarum. 1398, 17.
Œnomaus, heros, cujus nomine per ludibrium Demosthenes Æschinem appellat, qui in fabula cognomine partes heroïs aliquando egisset. 288, 22. 307, 25.
Olympichus, Apollodori filius, Plotheensis. 1310, 23.
Olympiodorus, in quem agit oratio a p. 1167. ad p. 1183.
Olynthiorum societatem ab ipsis delatam, cum repudiassent Athenienses, tandem admittebant. 19, 25. prodito equitatu, Olynthus periit. 125, 12. insignis locus de Olynthiorum utraque fortuna, ut, antequam causam cum Philippo communem facerent, potentes fuissent, victoriisque compluribus Lacedæmonios concidissent, et ut postmodum, fraude Philippi circumventi, prorsus deleti essent. 425, 12. sq. partem Olynthiorum bello captorum Philippus Atrestidi Arcadi donaverat, quos ille, pecudum ad instar, in Peloponnesum agebat. Æschine illuc profiscente legationis obeundæ ergo. 439, 3.
Onetor, Philonidis, ut videtur, filius, Melitensis. 831, 8. 856, 26. frater erat uxoris Aphobi. 853, 1. quicum collusit, quo Demosthenem patrimonio spoliarent, ut pluribus constat ex orat. in Onetorem gemina a p. 864. ad 880. reliquisque in Aphobum dictis.
Onomarchus, dux Phokensium, a Philippo in Thessalia victus. 443, 27. anno quarto Olymp. 106.
Orestes causam adversus Furias in curia Areopagitica vincit. 641, 27. 644, 24.
Orpheus, et ejus dictum de justitia laudatur. 772, 26.
Orrhontes. 186, 25. ubi dubium est, barbarine sit regis nomen, an fluvii Syriam pervagantis.

P.

Pæonum cum Philippo bella. 13, 4.
Pammenes, Pammenis filius, aurifaber, cujus in tabernam irrumpens Midias coronas aureas a Demosthene locatas corrupit. 521, 27.
Pammenes, forsitan dux ille Thebanus. 681, pen.
Pamphilus, pater Plangonis, maternus avus Pamphili junioris. 1014, 18. ubi decoxisse, et facultates ejus, ut ærarii facti, proscriptæ, seu fisco addictæ dicuntur.
Pamphilus junior, Plangonis meretricis, aut concubinæ filius, quæ ipsum, unaque fratrem ejus Bœotum, callide Mantiæ, veluti patri, obtrusit. 995, pen. et sæpe locorum postmodum in illa tota oratione.
Pamphilus, Rhamnusius. 1047, 17.
Pamphilus, fœnerator, cujus causa adversum Dionysodorum et Parmeniscam agitur a p. 1282. ad p. 1298.
Pamphilus, Inquilinus, et cliens Midiæ,

Ægyptius. 567, 15.
Pamphilus, trierarchus, Demostheni adversus Midiam testatus. 568, 23.
Pamphilus, fallo. 1259, 1.
Pandion, eponymus tribus Pandionidis. fabula filiarum ejus, Procnes et Philomelæ. 1397, ult. Πανδίονος δῆμοι appellantur Athenæ. 531, 2.
Panemus, mensis Corinthiacus, respondet Attico Boedromioni. 280, 14.
Pantænetus, in quem agit Nicobulus or. a p. 966. ad p. 984.
Parmenio, cum militibus ad Eretriam missus, circa annum secundum, aut tertium Olympiadis CIX. ut libertatis recuperandæ cupidos compesceret, qui etiam tumultuantes ejecit. 126, 2. amicus et minister Philippi. 362, ult. Halam obsedit, Atheniensibus de pace cum Philippo agentibus. 392, 20.
Parmeniscus, negotiator, socius Dionysodori, in quos agit Pamphilus or. a p. 1282. ad 1298.
Parmeno, Byzantinus negotiator, sed Athenis degens, ut patria exsulare jussus. 894, 2.
Parisades v. *Berisades*.
Pasecas, Aristoni adversus Cononem testatus. 1266, 26.
Pasicles, filius Pasionis, trapezitæ, sæpissime commemoratur ab Apollodoro, fratre, in eum acerrime sæviente, ut spurium, ex adulterio natum, oratione gemina in Stephanum, et rursus ab advocato Phormionis, in oratione pro Phormione, quem Phormionem Apollodorus aiebat verum Pasiclis patrem fuisse. Longa et fœda est concertatio.
Pasio, modo dictus, e servo manumissus, et postmodum a P. A. civitate donatus, trapezita, sæpissime, et quibusque pene paginis nominatur in orationibus pro Phormione, et in eundem, item in Timotheum, Stephanum, Callippum, aliosque dictis ab Apollodoro, scriptis a Demosthene. reip. mille scuta, et quinque triremes donavit. 1127, 12. vivis excessit archonte Dysniketo. 1132, 25. clarum fuit nomen ejus per universam Græciam, spectata fides, contractæque cum multis amicitiæ. 1224, 2.
Pasipho, medicus. 873, 21.
Patæcus. 1478, 18.
Patrocles Phlyensis, Demosthenem latæ legis de classibus, seu collegiis trierarchalibus, cum accusasset, causa cecidit, et mulctatus est. 261, 18.
Pausaniæ, Spartani regis, insolentia, qua victoriam de Persis communi Græcorum opera partam sibi soli arrogatum ibat in inscriptione donarii communis. 1378, 1.
Pausanias, ὁ πάρος, stuprator Theramenis. 1489, 4.
Pax ad Athen. cum Philippo inita, auctore Philocrate, item Phryhone, (v. ibi scripta) in hanc formulam, ut quæ jam in potestate haberet Philippus, ea retineret. quod illo de Amphipoli interpretante, Atheniensibus contra excipientibus, eam olim suam fuisse, non ejus, eoque sibi reddendam esse, descensum est ad correctionem formulæ. Orationem de Haloneso qui scripsit, is auctor fuit, ut hunc in modum corrigeretur, ut Philippus Amphipolin redderet, et ut Græcæ civitates, neutri parti addictæ, a neutra bello vexarentur. 82. sq. capita hujus pacis præcipua. 63, 15. 105, 13. 395, 25. pacem hanc non suasit Demosthenes, sed expressit Græcorum perfidia, Athenienses ipso in certamine destituentium. 231, 22. primam ejus mentionem injecit Aristodemus. 232, 8. deinde ad eam hortatus est Philocrates, suffragantibus Eubulo et Kephisophonte. ibid. 10. injuriam sibi fieri queritur orator ab Æschine, principium pacis sibi imputante. 233, 14. contra criminatur idem, Æschinem, cum conjuratis, a Philippo corruptum, in secunda legatione, missa ad conditiones pacis jurejurando sanciendas, insciis et invitis Atheniensibus, contra atque convenisset, et contra mandata, legatis proficiscentibus injuncta, Philippo permulta, quæ ipsius e re, in fraudem Athen. essent, concessisse. 346, 12. et pæne tota oratione de falsa legatione.
Pacis cum Philippo postremæ, post pugnam fatalem ad Chæroneam condictæ, mentio fit obiter. 804, 14. ubi eo discriminis ait res fuisse deductas, ut parum abesset, ut vir unus universæ civitatis potiretur.
Pax cum Alexandro M. contracta primo, quo is regnare cœpit, anno. 216, 3. sq. et tota illa oratione.
Pelopidas, dux Thebanus, ab Alexandro Pheræo captus. 660, 5.
Peparethii pace tenente Halonesum ceperant; quapropter cum a Philippo castigarentur, Athenienses id ægre ferentes, causam eorum suam faciebant. 162, 1. Peparethi devastatio. 248, 5.
Perdiccas in Macedonia tum regnans, quum Persæ, ad Platæas victi, domum trepidi refugerent, reliquias eorum confecit; cujus beneficii præmium ab Atheniensibus adeptus est immunitatem. 173, 8. 687, 5. Non Perdiccas, sed pater ejus, Alexander, tum regnabat. Quia tamen Perdiccas regii generis et regni heres erat, jam tum dici poterat βασιλεύων.
Periandri lex, ad quam αἱ συμμορίαι, collegia trierarchalia, sunt composita.

1145, 16.
Periander, filius Polyarati. 1069, 27.
Pericles consilia sua magis ad reip. quam ad privatam suam, contulisse dicitur. 34, 21. p. 1414, 28. docetur ejus exemplo, virum reip. gerendæ operantem carere philosophia non posse.
Perilaus, Megarensis, creditor, ab ipso Philippo contentus, cum jam abesset ejus opera esset. 242, 2. 324, 15. 485, init.
Perinthii Byzantinorum fœderati et consanguinei erant. 255, 24.
Phædimus in triginta tyrannis. 402, 16. Palmerius ad h. l. admonet, a Xenophonte, illos enumerante, non Phædimum, sed Phædrum edi.
Phædra, mater Acamantis, sed ibi meliores codices Æthram appellant. 1398, 11.
Phænippus, filius Callippi, in quem agit or. a p. 1038. ad 1050. adoptatus fuit a Philostrato, oratore. 1045, 15.
Phænias, Aphidnæus. 544, 15. erat tum Archon, quum Strato litem secundum Demosthenem, adversus Midiam daret. ibid. versu 24.
Phano, filia Neæræ, vulgo quæsita. 1358, 5. alias Strobyle dicta. 1362, 6. nubit Phrastori, sed postmodum repudiatur. ibid. et sqq. ubi pluribus et ejus, et matris, frandes et flagitia denudat.
Phanostrata, filia Strittii, Œnsis. 1056, 27.
Phanostratæ, scortum. 610, 17.
Phanostratus, Kephisiensis. 1256, 23.
Phanus, non Stephanus, quod perperam in argumento orationis legitur, is fuit, quem Aphobus falsi dicti testimonii accusavit, sed Demosthenes cum oratione defendit ea, quæ a p. 844. ad p. 862. legitur. familiaris et tribulis Aphobi dicitur. 851, 22. 861, 26.
Phayllus, imperator Phocensium. 661, 11.
Phersi res habebant suas a Philippo separatas, hoc de pace cum Atheniensibus agente. 444, 4.
Phertatus. 887, 2.
Phila, meretrix. 1351, 15.
Philager, filius Eubulidis, f. Bœoli, Œnsis. 1057, 15.
Philager, Melitensis. 1355, 22.
Philammon, Atheniensis, pugil. 331, 1.
Phileas, vel, quomodo p. 963, 5. in argumento rectius appellatur, Philetas, Eleusinius. 967, 21.
Philiadis liberos, Messeniæ tyrannos, restituit Alexander M. ab exsilio revocatos. 212, 26. v. *Neon* et *Thrasylochus*.
Philinus, Nicostrati f., in trierarchatu collega Demosthenis. 566, 25.
Philippides, trierarchus, homo dives, Midiæ studiosus. 581, 14. 583, 14. nescio, an idem sit cum Philippide Pæaniense p. 1392, 24.
Philippus, rex Macedoniæ, ille celebratissimus, et in Philippicis atque orationibus pro corona et in Æschinem exagitatus, et pene contritus, ut omnem earum paginam impleat; homo astutus, acer, vigil, insidians nulli non opportunitati rei bene gerendæ. 10, 2. Amphipolin, tum Pydnam, inde Potidæam, post Methonam, denique Thessaliam cepit. 12, 26. ex expeditione Illyrica [Olymp. CVI, 1.] gravem in morbum incidit, unde ut convaluit, protinus Olynthum adortus est. 13, 2. alius eum posterior invasit morbus per expeditionem Thraciam, hyeme anni tertii Olymp. CIX. impurus, perfidus, perjurus appellatur. 19, 9. sq. ambitiosus. 23, 10. amici ejus comitatenses lascivi, luxuriosi, perditi. 25, 12. Epistolæ ejus. 158. 238. 250. 280. [hac de Philippi epistola, et rationibus temporis, quo scripta fuit, multis disputat Corsinus F. A. cum alibi, tum t. II. p. 462. ubi contendit, non anno primo Olymp. CVIII. scriptam esse, quod visum fuit Usserio et Dodwello, sed tertio Olymp. CX. et pro Βοηδρομιῶνος leg. esse Ἑκατομβαιῶνος.] 283. argumentum epistolæ a Philippo legatis Atheniensium additæ, a pace condita, cujus faber Æschines potissimum fuerat, domum redeuntibus. 352, 11. quando Locrici belli dux ab Amphictyonibus fuerit nuncupatus, quærit Corsin. F. A. I. p. 367. initio regni cum Argæo pugnandum habebat, qui fretus Atheniensium ope, Macedoniam sibi arrogabat; verumtamen vicit, ut blanditiis usus, Atheniensem ab Argæo abstraxit. 660, 13. plurimum sibi ad potentiam terroremque sui profuit hoc, quod ipse suarum rerum solus conscius, arbiter, gubernator et exsecutor per se esset. 305, 26. callentissimus dicitur artis, blandimentis, officiis, pollicitationibus alios sibi obstringendi atque circumveniendi. 1468, 27. ubi Demosthenes multum sibi fuisse usum Philippi ait in legationibus reip. ergo ad eum obitis. dicitur p. 1477, 15. secundam fortunam scisse moderate atque humane ferre.
Philippus, nauclerus. 743, 19. 1188, 20.
Philippus, istius nauclerî filius, ægri capitis discrimen effugit. 743, 19.
Philippus, Androtionis studiosus et per eum potens. 605, 8.
Philippus, qui in causa Aphobi testimonium dixerat. 851, 22.
Philiscus, Abydenus, in Ariobarzanis gratiam, Attica civitate donatus, duotas milites mercenarios, vexabat Græcas civitates. 666, 19. peremtus est a duo-

bus Lampsacenis, Thersagora, atque Execesto. ibid. pen. acerrimo persequebatur odio Athenienses. 688, 1.
Philistides, Orei in Eubœa tyrannus a Philippo constitutus. 119, 22. 126, 11. 248, 15. per expeditionem auctore Demosthene in Eubœam susceptam Atheniensis Philistiden ejecerunt, ejusque legatos, hostes reip. declaratos, urbe excedere jusserant, quos Æschines domi suæ recepit. 252, 17. et 23.
Philo, Thebanus, cujus ad Philippum nobilis atque memorabilis refertur oratio. 384, 16.
Philo, socer Æschinis, homo dives. 329, 15.
Philochares, frater Æschinis. 414, pen. pictor fuit, si Demostheni creditur, contemnendus, si Scholiasti, Apelli et Zeuxidi comparabilis. 415, 3.
Philocles, vir popularis, et, ut videtur, exsilii consors Demostheni. 1482, 8.
Philocrates, Eleusinius, ille tot tetris a Demosthene stigmatibus perustus et confossus, rogationem tulit, ut Philippo una cum Amphipoli pax concederetur. 82, 22. 83, 2. auctor orationis de Haloneso modum proponit illius pacis corrigendæ. 76, sq. colludens cum Æschine, commodis Philippi studuit. 230, 23. 343, 20. et sæpissime locorum per illam totam de flagitiose gesta et perperam relata legatione orationem. ad pacem cum Philippo contrahendam, secundum Aristodemum, primum auctorem, Philocrates inprimis hortatus est. 232, 10. fuit in adversariis Demostheni infestissimis. 340, 10. qui eum impurum et audacem appellat. 345, 1. et dignum, qui conspuatur, vel despuatur. ibid. 23. Demosthenem de aquæ potu desidet, ac jactat, sibique plaudit vinum potanti. 355, 23. in formulam pacis cum Philippo contractus, clam sponte sua, inscio populo, et injussu ejus, clausulam turpem pariter atque noxiam ingerit. 356, 15. ipse jactabat quæ a Philippo dona accepisset. 377, 18. Atheniensium omnium dicitur flagitiosissimus et impudentissimus. 405, 14. 783, 21. partem Olynthiorum bello captorum a Philippo dono tulit. 440, 5. sq.
Philolaus, Rhamnusius. 1047, 18.
Philomacha, al. Phylomacha, filia Hagniæ Œensis, uxor Philagri. 1056, 25.
Philomacha junior, istius ex Eubulide neptis, uxor Scithei, junioris Eubulidis mater. 1058, 26.
Philomela, Pandionis filia. 1397, pen.
Philomelus, Pæaniensis, cujus in equo, mutuo sumto, Midias, magistratum militiæ equestris agens, in pompis vehebatur. 571, 4.
Philonicus, Eubuli amicus implicitus, ab Aristophonte accusatur. 434, 21.
Philonides, Melitensis. 831, 8.
Philondas, Megarensis, Athenis habitans, ut inquilinus. 1191, 27.
Philostratus, orator, adoptat Rhesaippum. 1045, 15.
Philostratus, Dionysii filius, Colonensis, acerrimus Chabriæ adversariorum, eumque causam capitalem super Oropo dicentem vehementissime ursit et exagitavit. 535, 9. erat familiaris Lysiæ, oratoris. 1352, 7. et 15.
Philtiades, Ctesiæ filius, Xypetæonensis. 929, 25. p. 935, 1. pater ejus Ctesicles appellatur.
Phocenses [ἔθνος μέγα, καὶ πολλοῦ λόγου παρὰ Δημοσθένους ἀξιωθὲν, ait Etymologus p. 273, 36.] sine Atheniensium protectione tueri sua nequibant. 16, 21. bellum adversus eos gesturum recipit Thessalis Philippus, eoque sibi eos adjungit. 20, 4. Phocensium copta eum probare nequirent Athenienses, tamen eos servatos cupiebant. 231, 1. qua flagitiosissima Æschinis fraude Phocenses Philippo traditi, et funditus deleti fuerint, pluribus exponitur. 357, 22. sqq. Conf. p. 113, 17. quare Philippus eos in societatem sui cum Athen. fœderis admittere. 443, 8. pis Philippus prælio vicit Phocenses: semel copias eorum mercede conductas, cum duce, Onomarcho, extra Phocidem et Pylas, iterum in ipsis eorum finibus eos vicit atque funditus delevit. 443, 25. 446, init.
Phokides, quem accusans Aristogiton perdidit. 781, 17.
Phocion, imperator Ath. in expeditione Euboica, Olymp. CIX, 4. 567, 17. etiam a Byzantio Philippum depulit, eodem anno. Barton. in vit. Dem. §. ιζ'. Diodor. Sic. II. p. 139. de ejus exitu v. Corsini F. A. I. p. 366.
Phocritus, Byzantinus, ab Apaturio et Parmenone arbiter delectus. 897, 2.
Phormion, orator, qui, pro Aphepsione, Bathippi filio, dicens, Leptinis rogationem de tollendis immunitatibus impugnavit. 451, argum. 9. 453, 14.
Phormion, in ditissimis Atheniensium. 565, 12.
Phormio, Kephisophontis, Pirrensis. 927, 22.
Phormio, negotiator, in quem Chrysippus, qui æs ei in fœnus crediderat, agit or. a p. 907. ad p. 922.
Phormio, trapezita, libertus Pasionis, in cujus fortunis, moribus, omni denique vita multus est Demosthenes, invidioso et turpi exemplo, alternis accusator et defensor, in orationibus, una pro ea a p. 944. ad p. 963. pluribus, quas Apollo-

dorus, Pasionis filius, in eum dixit, ut illis in Stephanum a p. 1101, ad p. 1137. decimo demum anno a Pasionis excessu jus civitatis adeptus est, archonte Nicodemo. 1132, 26. Byzantini naves ejus aliquando attinuerant. quarum expediendarum gratia, Phormio Stephanum misit illuc. 1121, 2. idem Stephanus causam Phormionis apud Chalkedonios dixit. ibid. Phormio privignum Apollodorum in judicio vicit. 1101. quomodo matrem Apollodori, heri quondam uxorem, in matrimonium duxerit. 1102, 10.

Phormio, trieraula, servus. 270, 13.

Phrasias. 1236, 18.

Phrasiclides, quo archonte pax cum Lacedæmoniis coiit. 1357, 15. circiter illo anno, quo Lacedæmonii ingentem illam ad Leuctra cladem accipiebant. videtur Anaphlystius ille esse p. 1219, 20.

Phrasiclides, homo ne ingenuus quidem, in Timothei gratiam, civitate donatur. 688, 4. 1197, 3.

Phrastor Ægiliensis. 1362, 8. sq.

Phrynio, Demonis filius, et Demochares frater, Pæaniensis, Neæram, quam amabat, in libertatem asserebat, et Athenas transferebat Corintho. 1355, 2. sq. ubi pluribus flagitiosos ejus mores, fœdosque amores et rursus discidia cum Neæra exsequitur.

Phrynon, Rhamnusius, qui in concilianda illa cum Philippo turpi et inprimis noxia pace cum Philocrate atque Æschine collusit. 400, 15. et sæpe postmodum in illa de F. L. oratione, uti ut homo impurus atque conscleratus, et probris omnibus obsitus notatur, ut nomen ejus ex eo in proverbium abierit. quam turpiter se dederit in convivio apud Xenophronem in Macedonia. 402, 26. nam fuit in legatis illuc missis. 412, 19. ὁ μιαρὸς Φρύνων appellatur. ibid. 25. propterea quod filium impuberem fœdæ Philippi libidini prostituisset.

Pisistratidarum nomen admodum exosum erat Athenis. 160, 15. 212, 16.

Pittalacus, homo probrosus, quo Timarchus familiariter utebatur. 417, 21.

Pitholas [Παθολᾶς], id est Pitholaus, Thessalus, Attica civitate donatus, quo indignus honore visus, rursus privatus est. 1376, 5.

Plango, Mantiæ concubina, quæ quibus strophis eum deceperit, et quantas clades rei ejus familiari dederit, et quantis litibus ipsumque filiumque ejus, Mantitheum, per spurios suos Bœotum et Pamphilum vexarit, constat ex oratione in Bœotum gemina a p. 994. ad p. 1026.

Platæensium de Atheniensibus insignia merita, et quibus contra officiis studiisque Athenienses ea sint demeriti, unde natum Lacedæmoniorum internecinum erga Platæenses odium, et sæva oppidi oppugnatio, eamque tandem insecutum miserrimum excidium, multis verbis exponuntur a p. 1377, 2. sqq. ad p. 1381, 22.

Platonis, clarissimi philosophi, consuetudo Archytæ Tarentino haud parum profuit ad gloriam. 1415, 13. p. 1490, 12. dicitur Heracleodorus e Platonis ludo exisse, qui magnis ibi laudibus ornatur.

Plistoris causa nummaria cum Pantæneto et Evergo. 967, 21.

Plutarchus, Eretriæ in Eubœa tyrannus, illa de factione, cui auxilia mitti vetabat Demosthenes. quod secus factum, insecuta sunt ingentes clades. 58, 5. Postmodum ejectus est Plutarchus una cum mercenariis, quos alebat. id quod credibile est evenisse, aut exeunte Olymp. CVIII. aut ineunte CIX. Reddita sic plebi majestate, Philippi tamen studiosi effecerunt, ut ab eo missus, cum mille mercenariis, Hipponicus Eretria reciperetur, qui arces τῷ στρατῷ impositas dejecit, Eretriesque præsidium, tyrannosque tres, Hipparchum, Antomedontem, et Clitarchum imposuit. 125, 24. Conf. Wesseling ad Diodor. Sic. II. p. 139. Ulpian. ad p. 434. et 550, 26. ubi defectio Eubœæ ab Atheniensibus, a Plutarcho conflata, enarratur. Nomen ejus, cum adhuc potentia floreret, formidolosum erat Athenis. 579, 2. ubi Midias protector, consiliarius, et procurator dicitur.

Polemæstus (nisi potius Ptolemæus est). 1491, ult.

Polemon, Hagniæ filius, Œensis. 1057, 10.

Polyaratus, Cholargensis, avus maternus Mantithei. 1009, 25. homo dives, et clarus Athenis. 1015, 26.

Polycles, cujus iniquitas, et insolentia exagitatur oratione, quæ in eum agit, a p. 1206. ad p. 1227.

Polycles Archontum, quum Demosthenes rogationem de collegiis trierarchalibus ferret. 261, 12. Corsin. F. A. I. p. 351.

Polycrates auctor coloniæ in Cherrhonesum mittendæ. 163, 6.

Polycrates, Epiphronis, in legatis ad Philippum apud Elateam agentem missis. 283, 7.

Polycritus, Apemanti, Cothokides, in legatis ad Philippum missis, navium repetendarum ergo. 250, 16.

Polyeuctus, ὁ Φίλτιστος, honoris ergo, a Demosthene appellatus, fuit in legatis, anno secundo Olymp. CIX. ad civitates Peloponnesiacas missis. 129, 18.

Polyeuctus, Midiæ studiosus, numeratur in sycophantis. 560, 2. Verum Ruhnkenius in Hist. crit. orat. Gr. p. 157. eum cum superiore eundem facit, ubi pluribus de Polyeucto Sphettio, claro tum oratore, exponit.

Polyeuctus Criocensis. 1042, 5.

Polyeuctus Thriasius, pater duarum puellarum, quarum de dote duo ejus generi, Spudias et Leocrates, jure experiuntur. 1028, sq.

Polyeuctus, Charidemi vitricus. 1331, pen.

Polysthenes, homo ne liberæ quidem atque ingenuæ conditionis, in gratiam Timothei civitate donatus. 688, 5.

Polystratus, imp. Athen. in bello Corinthiaco. 46, 20. Olymp. XCVI, 4. item p. 482, 26. ubi ait eum ex Iphicratis commendatione publice laudatum et præmiis ornatum esse.

Polyzelus, qui probedrum occidit. 525, 27.

Polyzelus, Archon, quo fungente, aut protinus ab honore defuncto, Demosthenes tutelam suam suscepit pubertatem ingressus, et tutores ad reddendam tutelæ gestæ rationem vocavit. 868, 1.

Posidippus in triremi Apollodori gubernator. 1222, 10.

Praxicles, trierarchus. 1219, 19.

Procles. 980, 20. ubi Nicobulus μιαρὸν καὶ ἀνάθεμον eundem atque μέγαν appellat, sed hoc deridiculi ergo.

Procne, Pandionis filia. 1397, pen.

Proconnesii, Atheniensium socii, opem eorum implorant adversus Cyzikenos, a quibus bello vexabantur. 1207, 21.

Promachus testatur Bœoto. 1017, 1.

Protomachus. 1311, 9.

Protus, cui lis cum Zenothemide de frumento Siculo intercessit. 886, 10.

Proxenus, filius Neæræ vulgo quæsitus. 1358, 4.

Proxenus, imper. Athen. aditum Philippi ad Pylas observat. 356, pen. 364, 5. 389, 17. et 26.

Ptœodorus, Megarensis, Philippi studiosus. 324, 14. genere, divitiis, potentia princeps Megarensium, Perilaum, Philippismi accusatum, protexit et servavit. 436, 2.

Pyrrhus, Eteobutades, morte mulctatus est, quod, serarius qui esset, tamen judicasset. 573, 9.

Pythia, lodos, Philippus per amicos illuc delegatos administrabat. 62, 24. 63, ult. 119, 12.

Pylades, trapezita. 816, pen.

Pylææ jus restituebat Philippus Thessalis ea in Pylææ, qua ipse jure consessus in conventu Amphictyonico donatus, et in locum Phocensium, utpote expunctorum, immissus fuerat. 71, 13. conf. p. 62, ult.

Pytheas, homo veterator, popularitatis simulator. 1481, 13. ubi coloribus deterrimis pingitur. Demosthenem farti Hapalici reum egit oratione scripta, et inprimis in causa fuit, ut is exsulatum iret. ibid. Plutarch. 16. Barton. 184. nascente bello Lamiaco Athenis ad Antipatrum fugit, Græcasque civitates ab Athen. abalienavit. Plutarch. §. κζ'. Pytheam ait in Arcadia cum Demosthene altercatum.

Python, Byzantinus, orator potens, in legatis Philippi ad Athenienses, cum pacis conditiones scriberentur eæ, in quas Philippum Demosthenes et Æschines cum aliis, jurejurando adegerunt anno Olymp. CVIII, 2. 81, 24. 82, 17. ubi quanto Pythonis eloquentiam magis prædicat Demosthenes, hoc ipse suam altius effert, a qua illum fuisse repressum gloriatur. 272, 19. idem in illa celeberrima Thebis habita concione exsultat, qua sedit, coram universæ Græciæ legatis intolerabilem Pythonis insolentiam retudisse, atque studia ejus elusisse. 1469, 18. Diodor. Sic. II. 143. et ibi Wesseling. Olear. ad Philostrat.

Python, Æneo oriundus, cum illo Byzantino, ni fallor, idem, Cotyn, regem Thraciæ, quum Atheniensibus gravis esse cœpisset, adjuvante fratre Heraclide, peremit; quapropter Athenienses ambos civitate donarunt. 659, 27. 674, 21. E p. 662, 10. satis liquide constat, Æneum hunc atque illum Byzantinum eundem esse. Patriæ diversitas, quæ videtur esse, morari neminem debet. Solent Græci eosdem geminis nominibus ethnicis appellare, alteris locorum, ubi in lucem quique prodissent, alteris, ubi plurimam vitæ partem peregissent. In ætatem, qua Python hic Athenas venit, inquirit Corsinus F. A. t. I. p. 355.

Pythocles, inimicus Demostheni. 320, ult. incessus ejus superbiam præ se tulit. 442, 15.

Pythocles, filius Pythodori, procul dubio idem cum superiori, Demosthene familiariter antehac usus; cœpit ab eo abhorrere, postquam a Philippo corruptus fuit. 411, 10.

Pythodorus Archon. 1174, 13.

Pythodorus, nescio qui, cujus ædes memorantur. 1258, 25.

Pythodorus ἐκ Κοίλων. arbiter in causa Theophemi et actoris in illa oratione, quæ est in Evergum. 1140, 17.

Pythodorus Acharnensis. 1215, 13.

R.

Rhadamanthys, heros mythicus, justitiæ

studio clarus. 269, 18. 1410, 18.
Rhodiis concessum jus vectigalia certa a navibus exigendi in pace Athen. cum Philippo facta. 63, 18. Rhodiorum gubernatio a plebe ad optimates transiit. 168, 18. bellum sociale dictum cum Athen. gerebant. 191, 12.

8.

Sannio, magister chori tragici. 533, 9.
Satyrus, navalium præfectus. 612, 21.
Satyrus, Alopekensis, Lakedæmonii frater. 1360, 8.
Satyrus, Melitensis. 1364, pen.
Satyrus, trapezita. 953, 14.
Satyrus, histrio comicus, cujus præclarum facinus laudatur p. 401, 16. familiarem Demostheni fuisse, eumque gesticulationem oratoriam docuisse auctor est Plutarchus §. ζ'. v. Barton.
Satyrus, quem Harpocr. v. Θυδασία ex orat. in Leptin. ait apud Thudasiam occidisse.
Saurias, Lampsacenus. 1360, 10. et pen.
Skiton (nisi potius is Skirton est) quod παράνομα suasisset, decem talentis est mulctatus. 573, 18.
Skythes, Harmatei, Kydathenæensis. 1104, 2.
Simon, Thrax, frater uxoris Amadoki. 624, 6. civitate Attica donatus. ibid. 15.
Simus Anagyrasius fuit in legatis ad Philippum missis apud Elateam agentem, ad impetrandum inducias. 282, 22.
Simus et Eudius, Larissæi, Thessaliam patriam Philippo prodiderunt. 241, 27. ductavit secum Neæram pro amica. 1352, 23. 1382, 6. Harpocr. eum de gente Alcuadarum fuisse tradit.
Simylus, histrio. 314, 11.
Sinope, meretrix. 610, 17. 1385, 1.
Sitalkes, rex Thraciæ peremtus non invitis Atheniensibus. 161, 3.
Smicron, ob rogationem παράνομον decem talentis mulctatus. 573, 17.
Smikythion, forte Thrax, qui Miltokyden Charidemo prodidit. 676, pen.
Smikythus ab Eubulo accusatus. 401, 1.
Socrates, Orita, Philippo deditus. 126, 4.
Socrates, histrio. 314, 12.
Socrates, trapezita. 953, 12.
Socrates, Philosophus, Alkibiadis magister. 1415, 1.
Socratides Archon eo anno, quo Chabrias Pythia vicit quadrigis. 1356, 5. memoratur ejus magistratus. 1186, 10. incidit in illum annum, quo Timotheus rem sinistre adversus Peleponnesios gereret. 1197, 17.
Solon, legislator clarissimus. fragmentum ex ejus Elegis a p. 421, 25. ad 423, 6. leges aiebat esse civitatum νόμισμα, sive id, quo publicum in usum immisso uterentur omnes veluti modo, ex quo agantur atque æstimentur omnia. 765, 24. cives sui eum ob leges latas æneo statua cohonestarunt in foro posita. 420, 7. 807, 17. auctor fuit, in lege quadam, qui in potestate meretricis esse, eum ita furere immaniter, ut alium nemisem mortalium omnium magis. 1183, 10. innumeratur Sophistis, hoc est, sapientiæ et elegantioris literaturæ professoribus atque magistris, eamque laudem reliquis suis laudibus omnibus antetulisse dicitur. 1416, 3. ubi summæ laudes ejus enarrantur; quæ sunt hæ: Megarenses vicit, hujusque victoriæ monumentum fixit tropæum; Salaminem, insulam, recuperavit; leges condidit; et, quod ipse summi fecit, studiosissimeque affectavit, in septem Græciæ sapientibus fuit habitus.
Solon, homo obscurus. 1120, 27.
Solon, Erchiensis, arbiter delectus in causa Mantithei cum Bœoto. 1013, 4.
Sophilus, pancratiasta Sami, adversarium, a quo per contumeliam vapulaverat, iræ impotentia victus, occidit. 537, 15.
Sophistæ septem sunt iidem atque vulgo sic dicti Græciæ viri sapientes. 1416, 11.
Sophoclis, poetæ tragici, Antigona commemoratur. 418, 7. et 20. ubi locus ex ea recitatur.
Sosicles fuit in adversariis et criminatoribus Demosthenis. 310, 9.
Sosicles, trapezita. 953, 15.
Sosinomus, trapezita item. 959, 26.
Sosistratus, in Eubœa Philippi studiosus. 324, 17.
Sositheus, pater Eubulidis, qui nomine filii infantis, in Macartatum egit. 1061, 9. tota illa oratione a p. 1050. ad p. 1079.
Sostratus, pirata, quem Philippus Halonneso expulit. 162, 10.
Sostratus Philippi, Histiæensis. 929, 25.
Sotades, Cretensis, Neæram per Ioniam et Chium pro amica secum ductavit. 1382, 8.
Spintharus, Eubuli filius. 1259, 2.
Spintharus, qui Clinomachi ædes septem minis emit. 1358, 8. fort. idem cum superiori.
Spudias, in quem Leocrates egit orat. a p. 1028. ad p. 1037. penes ambos sorores duæ in matrimonio erant.
Stephanus, Menecles filius, Acharnensis. 1104, 1. in quem totis illis duabus orationibus a p. 1101. ad p. 1137. Apollodorus Pasionis agit.
Stephanus Eroeadensis. 1358, 26. maritus Neæræ, in quos ambos invehitur tota

illa oratio a p. 1345. ad p. 1388. nescio, idemne sit, quem Æschines p. 46, 37. ed. Steph. nominat, suum et Derkylli in legatione ad Phocenses collegam. Apollodoro Pasionis diem bis dixit, semel ob pecunias theatrales, quas in militarem fiscum inferri Apollodorus auctor fuerat, tum homicidii reum egerat. 1347, 1. sq. quam injuriam ultum euntes Theomnestus, et ejus socer, Apollodorus, in jus vocant illa tota in Neæram oratione, crimini dantes, quod mulierem conditione servili natam, peregrinam, et quæ scortum publicum olim fuisset, ipse, qui civis Atheniensis esset, pro uxore legitima et matrefamilias domi haberet, ejusque liberos vulgo quæsitos pro ingenuis et suis ferret, atque pro talibus elocaret. Stephanus hic Xenoclidam poetam a se accusatum infamia notavit. 1353, 14. et 26. quomodo cum Neæra consuetudinem contraxerit. 1357, 17. sq.

Strabax, ab Iphicrate commendatur, civis fit. 482, 25. videtur Iphicratis in bello Corinthiaco minister fuisse. nominatur enim l. d. una cum Polystrato, de quo v. p. 46, 20.

Stratius, Baseli filius, Œensis. 1055, 25. et deinceps.

Strato, Phalereus, a Midia pessumdatus, in quem pro Demosthene tulisset sententiam, arbiter delectus. 541, 17. sq.

Straton, e gente Buselidarum. 1064, 7.

Stratocles, quem orator p. 980, 21. hominem appellat nequissimum et artificem callidissimum orationis ad imponendum plausibilis.

Strymodorus, in Ægina trapezita. 958, 19.

Stratola meretrix. 1351, 14. nisi ea potius Stratolea, aut Stratocles est.

Syracusana resp. docet subitam fortunæ commutationem, res secundas adversis permutantis. 506, 18.

T.

Taureas, choregum agens, vapulat ab Alkibiade. 562, 8.

Taureas, Demosthenī æqualis, qui una cum Mœrocle, et Pataco (circa tempus causæ Harpalicæ, ni fallor), in custodiam dicitur fuisse datus. 1478, 18.

Teledamus, Argivus, proditor. 324, 10.

Telemachus causam pecuniariam agit in Pantænetum. 963, arg. 1. 967, 24.

Telephanis tibicinis præclarum de Demosthene meritum. 520, 9.

Telesippe, uxor secunda Philagri, mater Menesthei. 1064, 15.

Terentum, οἱ πλουσιώτατοι, ditissimi Athenis. 26, 25. Decem erant συμμορίαι, constantes viris 1200, dividebantur hi in duas æquas portiones. hoc est sexcentos viros; quorum rursus dimidia pars, seu 300, annuatim muniis sumtuosis fungebantur. Ita vices functionum ad locupletem quemque singulis quadriennii evolutis redibant, si vera tradidit Scholiastes d. l.

Teres, Thrax, civitate Attica donatus, a Philippo exagitatus. 160, 19.

Tereus, frater Pandionis, punitus a Procne et Philomela. 1397, ult.

Tharrhex, ab Eubulo accusatus. 401, 1.

Thasiorum quosdam, Philippus, sibi deditos, ab exilio domum reducit. 80, 12. Thasii receptabant Byzantiorum piratas. 159, 6. Thasios et Maronitas de Stryma litigantes cogebant Athen. litem arbitro permittere. 163, 17.

Thebani quænam in bello Phocensi Philippum postularint et impetrarint. 62, 12. a Timolao sunt proditi. 241, 26. Thebanorum facientes cum Philippo. 324, 15. ab Atheniensibus expelluntur Eubœa. 597, 20. dolus, quo Platæas captabant, cum ipsorum clade elusus. 1378, 21. sq. appellantur ἀναλθέστεροι, tardi, sævi, illiberales. 61, 1. causæ odii Athen. adversus eos. 231, 3. a victoria Leuctrica Lacedæmonios exstirpatum, et Eubœam sibi vindicatum ibant; sed intercedebant Athenienses. 258, pen. Philippo Elateam rapiente cogebat metus Thebanos, ut in societatem belli cum Athen. coirent, aut, si Demosthenī credimus, cohortationibus ille suis eos permovebat. 287, sq. hoc erat initium societatis illorum duum populorum in bello Philippico. 291, 9. Thebani ob perversitatem atque immanitatem animorum atque morum magis sibi placebant, quam Athenienses de civilitate atque humanitate. 490, 5.

Themison et Theodorus, Eubœenses, Oropum dolo Atheniensibus eripiebant. 259, 10.

Themistocles, clarissimus imperator, Persas ad Salamina devicit. 296, 8. qua arte Athenas mœniis sepserit. 478, 25. quos ei honores cives habuerint. 686, 12.

Theocles, trapezita. 1249, 10.

Theocrines, videtur Athenis Roscius ævi sui fuisse, h. e. perfectus histrio comicus. cum quo Demosthenes Æschinem comparans, Theocrinem tragicum appellat, ut agentem histrionicam in rebus seriis et funestis. 329, 26.

Theocrines, in quem Epicharen egit a p. 1322. ad p. 1344.

Theodorus, histrio tragicus. 418, 4.

Theodorus, Eubœensis, v. sub v. *Themison*.

Theodorus, Phœnix, fœnerator. 908, 26.
Theodotus, inquilinus, sed paris cum civibus census. 912, 28.
Theogenes Andromenis. 1259, 2.
Theogenes, Cothokides, homo nobili genere, sed pauper. ejus cum Stephano contracta necessitudo. 1369, 15. sq. p. 1373, 17. appellatur Erchiensis, quod cum superiori loco non concilio.
Theogenes Probalisius. 832, 2.
Theogiton, Thebanus, Philippi studiosus. 324, 16.
Theomnestus, gener Apollodori, primas partes agit actionis in Neæram et Stephanum. 1350, 11.
Theophemus crebro nominatur in or. in Evergum. 1163.
Theopompus, pater Macartati. 1051, 20.
Theoris, ἡ Λημνία dicta, non quod Lemno esset oriunda, sed quod atrocitate scelerum illas a fabulis infamatas mulieres Lemnias imitaretur. Sacerdotio fungens Athenis, medicinam exercebat, carminibusque atque veneficiis, alios decipiebat nummis emunctos, alios dementabat. Quam Demosthenes impietatis ream peractam morte mulctavit. 793, 26.
Theophilus Archon. 968, 1.
Theosdotides. 533, 13.
Theoteles. 1048, 4.
Theotimus. 1259, 1.
Theoxenus Alopekensis. 611, 23.
Theramenes, inimicus Demosthenis, cujus contumelias orator ulciscitur epistola quarta. 1486, sq.
Therippides, Pæaniensis, a Demosthene patre, qui eo familiariter usus fuisset, in tutoribus pupilli nominatur. 814, 16. et deinceps. crebrum enim legitur ejus nomen in illis in Aphobum orationibus.
Thersagoras atque Exekestus Philiscum, Lampsaci tyrannum, peremerunt. 666, pen.
Theseus incolas Atticæ per agros sparsos unam in civitatem conduxit popularemque gubernationis formam condidit. 1370, 16.
Thessali perfidi habebantur. 15, 15. 657, 25. Philippus eos sibi adjungebat, recipiendo, Magnesiam ipsis redditurum, et bellum Phocense confecturum. 20, 2. idem a tyrannis liberates, Nicæaque atque Magnesia donatos, libertate rursus privavit, tetrarchias ipsis imponens. 71, 10. ad eos mitti legationem auctor est Demosthenes, quæ Philippo abstraheret, jam factos ab eo alieniores per offensiones complures ab eo acceptas. 21, 12. Philippus Thessalis Pylæam, seu communionem concilii Amphictyonici tribuebat, sufficiens eos in locum Phocensium expunctorum. 71, 13. 443, 17. Thessalorum qui Philippo studerent, nominantur. 324, 8. Thessali patrem Philippi Macedonia expulerant. 657, 22.
Thoas apud Oreum Philippi studiosus. 126, 4.
Thraces popularium suorum neminem ipsi occidunt, sed perimendos aliis tradunt. 677, 1.
Thraso, cujus in sedibus Æschines cum Anaxino, Philippi speculatore, clam nocte Athenis convenit. 272, pen.
Thrasybulus Collytensis, quamvis in iis fuisset, qui Phylam occuparant, et tyrannos e Pirræeo oppugnarant, tamen postmodum capitis causam coram populo bis dixit, et in carcerem ductus fuit. 742, 12. non tamen hic idem est cum
Thrasybulo, illo celebrato libertatis Atheniensium auctore, qui plebem exsulantem e Phyla demum reduxit, et tyrannos ejecit. 431, 12. Euphanti Thasii opera Thaso potitur. 474, ult. item Byzantio, opera Archebii et Heraclidæ. 475, 4. ejus ad Abydum expeditio memoratur. 1310, 18.
Thrasybulus, illius clari filius, decem talentis mulctatus est. 431, 12.
Thrasybulus, Nicerati patruus, aut avunculus, pro quo Eubulus dicere nolait, tametsi cognato. 454, 15.
Thrasybulus, clarus orator. 301, 19.
Thrasydæus, Thessalus, proditor. 324, 8.
Thrasyllus, Eleusinius. 1241, 27.
Thrasylochus Anagyrasius, Midiæ frater, Demosthenem vexavit. 539, ult. sed hic illum ultus est. 540, 21. operam navavit tutoribus Demosthenis, quo eos servaret, in periculum ab oratore adductos. 841, 3. trierarchus fuit. 1222, 24.
Thrasylochus, forsitan fœnerator. 1210, 17.
Thrasylochus Messenius, Philiadis filius, Philippi studiosus. 324, 12.
Thrasymedes, Diophanti filius, Sphettius. 925, 15.
Thratta, ancilla. 1356, ult. 1386, 7.
Thucritides. 1304, 25.
Thucritides alter, istius patruus. 1304, 27.
Thucritus, pater Euxithei, ejus, qui in Eubuliden egit. 1311, 18.
Thukydides, vir circa postrema Demosthenis tempora clarus et in rep. potens. 1329, 2. a Theocrine accusatus. 1333, 22.
Thyestes, fabula tragica. 449, 18.
Tigranes, legatus regis Persarum, Kyprothemin Samo tyrannum imposit. 193, 4.
Timagoras morte mulctatus. 350, 26. de causa supplicii. 383, 18. Leon eum accusavit, qui socius legationis ei per quadriennium fuerat. 400, pen. conciliarunt hi pacem in' Αγραλείδου diotam.

Schol. ad 419, 21.
Timanoridas, Corinthius, amator Neæræ. 1354, 11.
Timarchus instruens accusationem Æschinis de legatione flagitiose obita et rep. male gesta, præventus ab Æschine probrosæ vitæ notatur: 341, 18. 413, 27. 416, 18. rogationem tulit, ut qui Philippo arma et instrumenta belli administrasset, is morte mulctaretur. 433, 5.
Timocrates, in quem oratio agit a p. 700. ad p. 767. reum agens rogationis et noxiæ, et a tenore juris civilis abhorrentis. Rogationis formula legitur p. 712, 18. alia ejusdem Timocratis rogatio, illi repugnans. 720, 18. accusator dicitur, et Midiæ studiosus. 560, 3. honorem quæstoris gessit cum Androtione. 734, ult. videntur hunc quoque significare hi loci. 853, 2. 1017, 1. 1025, ult. fuit Arohon tum, quum Demosthenes Aphobum accusaret. 869, 4. 873, 11. Estne idem, qui Onetoris sororem Aphobo permisit? 866, 4. qua de muliere multus in ista oratione in Onetorem sermo fit. Orationem Timocrateam ab ipso Demosthene editam esse, negat Plutarchus, affirmat Gellius.
Timodemus, trapezita, mensam evertit. 953, 16. 959, 27.
Timolaus Thebas prodidit. 241, 26.
Timomachus ab Apollodoro Pasionis accusatus. 960, pen. quæ oratio hodie non superest. largitionum reus est actus. 398, 2. Si idem fuit cum memorato p. 658, ult., videtur imperator classis Atticæ in Thracia fuisse, quo tempore Cotys emporia Thraciæ atque Cherrhonesi Atheniensibus eripiebat. p. 1210, ult. dicitur Menoni successor venisse.
Timosthenes Ægialensis, negotiator. 1193, 9.
Timotheus, Cononis filius, clarus imperator, auctor fiebat mittendarum in Eubœam copiarum, quæ Thebanos illinc expellerent. Olymp. CV, 3. 108, 10. Macedonum auxilio afflixit, aut subegit Olynthum. 22, 5. quam expeditionem necesse est evenisse tum, quum Athenienses adhuc Philippi socii essent, cujus societatis mentionem facit. 20, 1. Corcyram expugnavit. 172, 25. 686, 22. Olymp. CI, 4. Samum liberavit a tyrannis; et negotia ejus cum Ariobarzane. 192, pen. Τιμοθέῳ διδόντες τὸν δεκατὸν p. 482, 26. significat Athenienses ei immunitatem decrevisse, aliosque ab eo commendatos civitate donasse. Successor Iphicrati ad Amphipolin fuit missus. 669, 7. de ætate hujus expeditionis v. Corsini F. A. t. I. p. 348. commemorat eundem Aristoteles œconomic. II. apud eundem Cors. t. II. p. 224. proponitur in exemplum hominis ætate sua ditissimi. 815, 12. accusatur ab Apollodoro Pasionis, de ære debito a p. 1184. ad p. 1205. mentio fit hujus accusationis p. 961, 1. ejus legatio ad regem Persarum. 1185, 20. res adversus Lacedæmonios male gestæ. 1187, 3. ob quas ab Iphicrate item et Callistrato majestatis fuit postulatus. 1187, 7. causam hanc dixit Asteo Archonte. 1190, 24. ægre absolutus, in Ægyptum abiit, et regi Persarum meruit, ut imperator. 1191, 21. illa infausta expeditio Peloponnesiaca incidit in annum, quo Archon fuit Socratides. 1197, 17. quem excepit Astens, et hunc Alkisthenes. Isocrate, sophista, familiariter usus esse, ab eaque consuetudine multum ad elegantiam literarum atque morum profecisse dicitur. 1415, 6. Plutarchus §. ια'. Timotheum causa adversus Apollodorum cecidisse ait. Barton p. 192. ait eum capitis accusatum ob rem male gestam in bello sociali. in quo fallitur. adventum Iasonis atque Alcetæ, quos Athenas venisse Timothei excusandi et deprecandi ergo e p. 1190, 24. constat, refert ad A. 4. Olymp. CI. Corsin. F. A. I. p. 97.
Tisias, pater actoris in Calliclem. 1273, 7.
Tisias Acharnensis arbiter inter Apollodorum et Phormionem delectus. 1104, 3.
Tisias, Iphicratis frater. 534, 24.
Tromes, Æschinis pater, ut Demosthenes eum appellat. Æschines enim ipse Atrometum edit. 270, 7.
Tyranni numero XXX. Athenis, quam pecuniam a Lacedæmoniis mutuam sumsissent, eam exsules domum reversi de suo refundebant. 460, 15. quæcunque in judiciis, sive publicis, sive privatis, constituissent, pace reddita, abolita et peremta sunt. 718, 13.
Tyranni Thessalici, a quibus Philippus Thessalos liberavit. 22, 8. Scholiastes Aleuadas autumat significari. Sed alii de Pitholao, Tisiphono et Lycophrone interpretantur, qui, cum Alexandrum Pheræum peremissent, ipsi tyrannidem exercere cœperunt.

X.

Xenippus a Mantitheo editus arbiter, in causa nominis, sed a Bœoto rejectus. 1021, 16.
Xennis, ancilla Neæræ. 1386, 8.
Xeno, fœnerator. 948, 16.
Xenoclides, Atheniensis, poeta, artem in Macedonia exercens, a Philippo jussus est finibus suis emigrare, quod Hegesippum, oratorem, ipsi infestum, hospitio excepisset. 447, 11. amavit Neæ-

ram. 1353, 14. eur infamia fuerit notatus. ibid. 16. sq.
Xenopithes, Nausicratis filius, in quem Aristarchmi filii agunt orat. a p. 984. ad p. 993.
Xenopithes alter, istius patruus. 986, 24. 991, 13.
Xenophren, Phædimi, qui in numero XXX. tyrannorum fuerat, filius, Æschinem cum reliquis legationis collegis in Macedonia hospitio excepit. 402, 15.
Xerxis in Græciam expeditio memoratur. 1377, 11.
Xuthus, negotiator, aut nauclerus. 816, 26.

Z.

Zeno, Phlyensis, Areopagiticus senator. 272, 5.
Zenothemis, negotiator, seu potius veterator, Syracusanus, in quem Demo, Demosthenis patruus, egit a p. 882. ad p. 891.
Zobia, v. *Boxia*.

INDEX GEOGRAPHICUS

IN DEMOSTHENEM.

ABYDUS. 326, 17. a Thrasybulo infestatur. 1310, 18.

Acanthus. 917, ult.

Acarnania. Atheniensium ad eam expeditio. 1173, ult. archonte Pythodoro. 1174, 13.

Ægina insula parva et ab Athen. contemta. 690, 27. exilium ibi toleravit Aristides, donec revocaretur. 802, 17. piratæ ibi capturas suas Atticarum navium vendebant. 1248, 7.

Ægospotami, ubi funestam cladem accepit resp. Athen. 691, 7.

Ægyptus a Persa recuperata Olymp. CVII, 3. 160, 9. sinistrum fuit hujus belli initium Persis. 193, 24. ibi Timotheus, permissu reip. classi Persicæ præfuit, et rem nomine regis gessit. 1191, 21.

Ænianes. 1379, 22.

Ænus. Æcii ab Athen. alienati. 1334, 15.

Agora, oppidum Cherrhonesi. 86, 15.

Alopeconnesus, pariter. 256, 23. situs ejus declaratur p. 675, 25.

Ambraciam atque Leucadiam Philippus, anno ante, quam Byzantium obsessum iret, eripire conabatur Corinthiis. 118, 5. 120, 1. verum Demosthenes, Lycurgus, Hegesippus, aliique, obeundis ad civitates Peloponnesi legationibus, conatum illum represserunt. 129, 21. 133, ult.

Amphipolin proditione nactus Philippus, proditores primos sustulit. 12, 19. quum obsidens eam simulasset, ubi cepisset, Atheniensibus restituturum, ipse sibi servavit. 659, 4. ex pace ei cessit. 63, 15. ab Alexandro Macedone, illo vetusto, Xerxis æquali, primo fuit occupata, dudum ante Atheniensium adventum illuc. 164, 19. illa de reddenda Amphipoli pollicitatione, Athenienses a societate cum Olynthiis abducebat Philippus. 19, 26. Timagoras, in pace, quam cum rege Persarum iniit, Amphipolin ei permisit. 383, 23. Charidemus obstitit, quominus Athenienses eam recuperarent. 669, 12. Charetis adversus eam expeditio cur irrita fuerit. 26, 10.

Amphissensium Locrorum sacrilegium. 274, 20. sq. propter bellum inde coortum Philippus Elateam cepit, et dux Græciæ fuit nuncupatus. 275, 12.

Anthemus. Philippus hoc oppidum, quod superiores Macedoniæ reges diligenter sibi vendicassent, Olynthiis, in mercedem operæ sibi in bello adversus Athen. præstiti, vel potius, quo imprudentes inescaret, sopiret, torpore atque securitate occœcaret, atque sibi obstringeret, sub initia regni sui donabat. 70, 27.

Antissa, oppidum Lesbi. 213, 19. huc secedebat Iphicrates, videns, et in Thracia Cotyn sibi insidiari, et in patriam haud patere reditum. 664, 2.

Antron, et in plur. Antrones, oppidum Eubœæ, proditione a Philippo captum. 133, 26. Sic Scholiastes. Verum Tourellus in Thessalia collocat.

Aphidna, municipium Atticum, ad 120 stadia ab Urbe. 238, 18.

Apollonia. 117, 20.

Araphenus, municipium Atticum. Ἀραφηνίδι. 1074, 9.

Argos. 1237, 10. Argolicus sinus. ibid. 9.

Argura, oppidum Eubœæ, ubi Athen. parum prospere pugnabant. 558, 3. et 16. 567, 18.

Artemisium, ubi Græci prœlio navali cum Persis conflixere. 297, 14. 1377, 19.

Athenæ quomodo mœniis a Themistocle septæ sint, et rursus a Conone, vetustis mœniis a Lysandro dejectis. 478, 25.

B.

Basilei stoa. 776, 20.

Bosporus, emporium in Ponto. 467, 11.

Brauron. ἡ Βραυρωνόθεν ἱέρεια. 1264, 20.

Bucheta, oppidum Cassopiæ. 84, 23.

Byzantium, a Philippo obsessum Olymp. CIX, 4. 248, 17. servatur ab Athen. classe illuc missa, auctore Demosthene. 252, 8. illam obsidionem suscepit Philippus ab Eubœa depulsus. 254, 17. classis illa Atticæ Byzantinis auxilio missa, CXX navibus constabat. 256, 1. imperante Phocione.

Βωμὸς Διὸς Ὀρίου in Cherrhoneso. 86, 18.

C.

Cabyle, oppidum Thraciæ. 100, 22. estne eadem, quæ p. 159, 10. Crobyle appellatur?
Calauria, vel Calabria, insula prope Trœzenem. 1188, 7. ibi templum erat Neptuni, in quod Demosthenes exsul refugiebat. 1472, 10.
Cardia fraudabat Charidemus Athenienses. 681, 6. situs ejus accommodatus ad infestandum totam Cherrhonesum excursionibus. ibid. 19.
Caria v. *Mausolus*.
Cassopia, regio. 84, 22.
Κεβρὴν, ῆνος, oppidum haud procul Ilio. 671, 9.
Kephalenia. 884, 13. unde gentile Κεφαλλὴν, ῆνος. 886, 2. 888, 15.
Chæronea, funesta illa Atheniensium clade nobilitata, quæ nude ἡ μάχη dicitur. 309, 22. 803, 27. Olymp. CX, 3. die septimo Metagitnionis. Corsini F. A. I. p. 359. 363.
Chalkedon, olim Atheniensium cum fuisset, Persis cesserat, Byzantini postmodum eam sibi vindicarunt. 198, 12.
Chalkis, ostium Euboeæ. 681, 17, erat primitus Atheniensium, deinde facta fuerat metropolis Olynthi. argum. Olynth. primæ, ubi genus Chalkidicum in Thracia multum fuisse dicitur.
Chelidoniæ insulæ, intra quas ne liceret Persis navigare, cautum in pace fuerat. 429, 1.
Cherrhonesus. Philippi studiosi rumorem Athenis spargebant, cujus auctorem ille se negabat esse, eum ære suo ducta fossa Cherrhonesum a terra continente separaturum esse, et peninsula insulam facturum. 73, 7. et classis eo mitteretur, peninsulam ab insultibus Philippi custoditura, auctor fuit perfecitque Demosthenes. 252, 8. ubi videtur classem Diopitheam significare. Sic servata fuit Cherrhonesus. cujus rei memores Cherrhonesitæ coronas aureas aliosque honores P. A. detulerunt. Decretum exstat p. 256, 21. ubi etiam populi peninsulam tenentes nominantur, Sestus, Madytus, Eleus, et Alopeconnesus. Cherrhonesi limites, et Philippi super iis cum Athen. expostulatio. 86, 15. perfossio Cherrh. tentata. 86, 17. Cherrhonesus, juxta pacem Philippum inter et Athen. conditam, cedebat Atheniensibus. 365. ult. orationis Aristocrateæ initium, quæ oratio anno primo Olymp. CVII. dicta esse creditur, hortatur Athenienses, ut providerent, ne, quam vix et ægre recuperassent Cherrhonesum, eam rursus amitterent. 621, 7. cur metuendum minus sit, ne Kersobleptes cupidine Cherrhonesi tentetur. 657, 4. Charidemus lætabat Atheniensis vana spe restituendæ Cherrhonesi. 671, ult.
Chius, Cos, et Rhodus Cariæ domino permissæ per pacem Philippi cum Athen. 63, 18.
Kirrha. Kirrhæa regio Apollini Delphico consecrata. 277, 6. inde natum bellum Amphictyonicum cum Amphissensibus, quod Philippum in Græciam induxit. ibid. et in seqq.
Cleonæ. 258, 8.
Κοίλη, municipium Atticum. 611, 22.
Colias, promontorium Atticum. 1356, 8.
Colonus. Κολωνῶθεν. 535, 9. 1352, 8. et 16.
Colyttus. 288, 19.
Corcyram capit Timotheus. 172, 25. 686, 21. Olymp. CI, 4.
Corinthiaco in bello Athenienses egregiam navarunt operam. 258, 11. p. 472, 20. attingit ingentem illam cladem, quam Athenienses in bello Corinthiaco, una cum sociis, a Lacedæmoniis accepere, conati sub urbis mœnia se recipere. Corinthiorum plerisque volentibus eos excludi, ne una cum ipsis trepidantibus, hostes quoque per portas patentes in urbem irrumperent, fuere tamen Atheniensium quidam amici, qui eos recepere. verum hi tempore post, Lacedæmoniis Corintho potitis, illinc exsularunt.
Coronea. 69, 10. Philippus sub finem belli Phocici desolavit. 375, 12. 445, 21. atque Thebanis donavit. 385, 5. hæc, et Corsiæ, et Orchomenus, erant tres Phocensium arces, unde in Bœotiam excurrebant. Diodor. Sic. II. p. 127.
Corsiæ, pari fortuna cum Coronea usæ. 385, 5. v. Wesseling ad Diodor. I. c.
Cos, Chius, et Rhodus Cari permissæ in pace Philippi cum Athen. 63, 18. 198, 20. Coum vinum exportabatur in Pontum. 933, 15. 935, 8.
Crithote, oppidum Cherrhonesi. 672, 20. 673, 27.
Kyaneæ rupes, intra quas ne navigaret, interdictum fuit classi Persicæ. 429, 2.
Kynosarges. 691, 18.
Kyprus, municipium Atticum. 249, 13.
Kythera item. Κυθήρας. 1040, 12.
Kythnus et Siphnus Athenis in proverbio usurpabantur pro populis contemtis, exemplis extremæ ignobilitatis et infirmitatis. 176, 10.
Kyzikeni, cur ab Atheniensibus defecerint, et bello sociali adversus eos interfuerint. Schol. ad 570, 15. stater Kyzikenus valebat in Bosporo 28 drachmas Atticas. 914, 11. unde paret, nummum aureum fuisse.

D.

Dekaleia. Dekaleice helix, quæ pars est Peloponnesiaci, Athenienses a Thebanis atque Corinthiis ingentes clades accipiebant. 258, 13. 562, 4. 597, 26. 740, 25. 1304, 7.

Delphicum templum pecunias pecentibus favori dabat, ut Alcmæonidis dedit, exsulantibus, quo domum redirent, atque patriam a Pisistratidis liberarent. 561, 18. patria sacra pro rep. Athen. Delphis facere, nisi Atheniensi, nemini licebat. 1481, pen.

Delus. ad causam templi Apollinis in Delo pro Atheniensibus in concilio Amphictyonico dicendam, delectus a populo cum fuisset Æschines, eo repugnante, senatus Areopagiticus asticeam hanc Hyperidi demandavit. 271, 23. id quod evenit ante, quam Python Athenas veniret. 269, 16.

Digma, Δίφρια, locus in porta Athen. ubi negotiatores exempla mercium advectarum spectatum exponebant, et mercatus contrahebant, vulgo *Bursa, die Börse* [*the Exchange*]. 1214, 18.

Dioscureum, seu templum Dioscurorum. 390, 26.

Dodona. Dodonæi Jovis oracula de secunda Athen. fortuna. 311, 20. 1466, 27. 1487, 1.

Doriscus, oppidum Thraciæ. 133, 16. 390, 2.

Drongilus, item. 100, 22. 135, 18.

Drymus. 446, 2. v. Corsini. F. A. par. I. d. v. p. 256.

Drys, oppidum prope Byzantium. 664, 2.

E.

Echinus, oppidum Thessaliæ finitimum, a Thebanis conditum, Echino duce, e Spartis oriundo, quo Philippus Thebanos mulctavit. 120, 3.

Eetionea, Ἠετιώνεια, alterum corum Piræei, agro Atticæ valde importuna, quæ receptum ibat Critias Lacedæmonios quæpropter Aristocratea, Skellii filius, eam evertit. 1348, 8.

Eion, Ἠιών, apud Amphipolin, hellum ibi gestum. 173, 5. 687, 1.

Elatea, oppidum Phocidis. 275, 13. Philippo eam subito rapiente, Thebani, ea re et offensi et perterriti, ab ejus societate deficiebant, et cum Atheniensibus junctis, Macedonum expellebant. 278, 6. Diodor. Sic. II. 142. 143. anno secundo Olymp. CX. exeunte. Corsin. F. A. I. p. 358. 364. Ad p. 69, 18. eam recepit Philippus Elateam mœnibus cinctorum, (anno 2. vel 3. Olymp. CVIII.) scilicet persuaserat Phocensibus, operam se daturum esse, ut urbe eorum primaria, Elatea, munienda, Thebanorum incursiones reprimat.

Elatea, oppidum Cassopiæ. Philippus Alexandro, Olympiadis, uxoris suæ, fratri donabat. 84, 23.

Eleus, Eleuntis, oppidum Cherrhonesi. 256, 22. 672, 20.

Eleusis, oppidum Atticæ, ad CXX ab Urbe stadia. 238, 18. capta a Philippo Elatea, hortabatur Demosthenes Athenienses, ut ad Eleusia armati prodirent. 290, 5. templum expugnatum Cereris ibi. 1385, 3.

Elis in Peloponneso tenebat Philippus. 118, 5. cædibus ibi grassatus est. 135, ult. 424, 22. vel potius factio ejus. gubernationem popularem ibi sustulit. 435, 16.

Eressus, oppidum Lesbi. 213, 19.

Eretria, oppidum Euboeæ e regione Atticæ. 98, 26. ubi tyrannidis a Philippo ibi constitutæ mentio fit, anno 2. aut 3. Olymp. CIX. 119, 21, 125, 18. idem bis rebellantes compescit, 125, ult. Athenienses Eretriam a Clearchi tyrannide liberarunt, auctore Demosthene. 252, 5. et 19. 787, 1. ex Eretria Datis Persa in Marathoniam trajecit. 1377, 5.

Ergisca, oppidum Thraciæ. 85, ult.

Eubœam Thebanis rapientibus, Athenienses, auctore Timotheo, subita expeditione liberabant. 108, 12, 205, 25. Olymp. CIV, 1. Amphipoli adhuc salva, id quod ex eo constat, quod de adventu legatorum Amphipolitanorum p. 11. 11. narratur. item ante expeditionem Olynthiacam. 566, 22. Conf. etiam p. 44, 26. alia posterior Athen. in Eubœam expeditio, Olynthiacam insecuta. 566, pen. et cædem Cotyis. 678, 12. Philippus, pace cum Athen. composita, Eubœam tyrannis implebat, Eretriæ Clitarchum imponens, Oreo Philistidam, aliis alios, ut Hipparchum, Automedontem, anno 2. aut 3. Olymp. CIX. 99, 1. 119, 22. 125, 25. 248, 14. quas tyrannoides P. A., auctore Demosthene, depulit. 252, 3. et 18. quod ob meritum oratori prima corona aurea fuit decreta, auctore Aristonico. 253, 19. 254, 16. turbæ in Eubœa ob Plutarchum, ibi tyrannum, circa annum tertium Olymp. CI., quibus immiscerei P. A. dissuadebat orator. 58, 4. sed nequicquam, et Eubœenses ab Athen. adjuti malim ipsis referebant gratiam. 58, 12. Demosthenes in Eubœam a Philippo sollicitatam et tentatam obibat legationem. 252, 6. Eubœa quare de-

fecerit ab Athen. 550, 25. *schol.* primæ Euboicæ expeditionis, illius adversus Thebanos, mentionem fecit. 570, 23. ubi brevi finitam ait esse per inducias Dioclis. et p. 597. 19. ubi negotium hoc totum triduo ait absolutum et peractum esse, item p. 1346, 14.

F.

Φωκῶν λιμήν, furum portus, Atheniensi vicinus et insidians, valdeque incommodans, ubi laterent et piratæ, qui naves Athenas tendentes prædarentur, et si qui emporium Atticum fraudare vectigalibus, ipsi tamen ibi merces suas vendere vellent. 932, 15. Palmer. Exerc. p. 639.

G.

Geræstus, promontorium Eubœæ. 49, pen. ubi Philippus naves Atticas corripiebat. vergente ad finem, aut jam modo peracto bello Phocico, insidiabatur Philippus Geræsto. 445, ult.

H.

Haliartus, opera Athen. Thebanis in prœlio apud Haliartum adversus Lacedæm. navata (Olymp. XCVI, 1.) laudatur. 44, pen. 258, 10.

Halonnesus erat Atheniensium, sed tenebatur a piratis, quorum dux erat quidam Sostratus. 162, 10. quos Philippus inde cum dejecisset, insulam sibi arrogabat, et reposcentibus Atheniensibus aiebat, *αὐτοῦσι δώσειν*, gratuito donaturum, non autem, quod Athenienses contendebant, *ἀνταποδώσειν ἀποδόσει*, reposcentibus, ut suam, de jure, redditurum. 162, 17. orationem ergo de Halonneso qui scripsit, quisquis est, is auctor est civibus, ut eam conditionem repudient a p. 76. ad p. 88. postmodum a Peparethiis capta est insula, qui neque insulam, neque præsidia, Philippo reddentes, ab eo vexati sunt. verum Athenienses eos tuebantur. 162, 5.

Halus, al. Alus, oppidum Thessaliæ. 152, 4. Ἅλιεῖς, Halenses. 352, 17. 353, 13. Scholiastes ibi ait, Pharsalios Philippo studuisse, Halenses Atheniensibus. Philippum ergo hæc ambo oppida mutuis bellis inter sese commisisse. Halus, ut a Philippo diruta atque desolata fuit, Pharsaliis est permissa. 353, 15. Parmenion Halum oppugnavit. 392, 20. quo tempore Athenienses cum Philippo de pace agerent. 448, 18. Philippus Halenses et Pharsalios a pace exclusos volebat. et jam Philocrates eorum nomina expunxerat. verum P. A. cogebat eum ea rursus inscribere. 391, 4. nihilominus tamen perfecit Philippus, ut excluderentur. 395, 25.

Hedyleum, oppidum Bœoticum. 387, 11.

Heræum, Ἡραῖον τεῖχος, castrum in Thracia, Philippus cepit, nequicquam molientibus Athen. ei succurrere. 29, 22. Olymp. CVI, 4.

Hieron, promontorium in Ponti faucibus. 468, 10. 926, 5. 1211, 25.

Hieron oros, seu mons sacer, jam condicta et jurejurando sancita pace, captum a Philippo. 85, ult. antequam Diopithes coloniam in Chersonesum duceret. 114, 18. 390, 3. una cum thesauris [fort. Miltokydis] a Cotye occupatum. 655, 6. geminum Oros hieron statuit Valesius ad Harpocr. 76. alterum in Thracia, alterum ad Pontum Euxinum.

Hippodamea, nomen fori in Piræeo, semita ibi primaria et splendidissima, sic dicta ab Hippodamo, architecto, qui Piræeum ædificavit. 1190, 27. v. Palmer. Exerc. p. 646.

I.

Ilium occupatur a Charidemo. 671, 9.

Imbrus, insula, prope Thraciam. 49, 26. expeditio Athen. cum bis mille peditibus gravis armaturæ, ad colonos Atticos ibi tuendum. 265, 9. 1346, 12.

L.

Lampsacum occupat Chares. 26, 14. vel accipit in mercedem operæ Artabazo præstitæ. v. Schott. p. 54. Philiscus, ibi tyrannidem exercens, a Thersagora atque Exekesto, Lampsakenis, interimitur. 666, 27. 1212, 8.

Larissa. 392, 22.

Lemnus. eo suscepta expeditio. 47, 19. 1346, 12.

Lesbo ejecti tyranni, qui ante pacem cum Alexandro M. fuissent. 213, 19.

Leucas. Leucada Corinthiis eripere tentabat Philippus. 120, 1. 1304, 8.

Leocorium, fanum Athenis. 1258, 25. Suidas. Æliani V. H. XII. 28. Cicero de Nat. Deor. 3. 19.

Leuca acta, seu litus candidum. 86, 16.

Leuctra. Leuctrica victoria insolenter abusi sunt Thebani. 231, 4. 258, pen. contigit archonte Phrasiolide. 1357, 16.

Limnæ, locus extra Athenas, ubi templum

Bacchi antiquissimæ et celeberrimæ religionis. 1370, 27. semel tantum quotannis aperiebatur. 1371, 6. Corsin. F. A. p. 327. 28.
Lithotomiæ, metalla saxea, locus Athenis, inter Urbem et Piræeum. 1252, 8.
Locri. legum Locrensium prædicatio. 743, pen.

M.

Macedonia tam erat Græcis contemta, ut ne mancipium quidem frugi existimarent inde exportari. 119, 8. olim vectigalis erat Atheniensibus. 156, 17.
Madytus, oppidum Cherrhonesi. 256, 23.
Magnesia Thessalica a Philippo capta. 12, ult. mœnibus eam cingi nolebant Thessali, Philippo id agente. 15, 19. hujus oppidi causa rationes a Philippo repetere volebant Thessali. 21, 14. Philippus eam ipsis una cum Nicæa restituebat. 71, 11. veluti regio a Thessalia separata memoratur. 1382, 5.
Malienses prope Phocidem. 1379, 22.
Marathon. Philippus in oram Marathoniam adscendit, et illinc sacram Athen. triremem abstraxit. 49, ult. Marathonia pugna, duce Miltiade, cum Persis commissa. 172, 16. et 23. 686, 7. celebris illa Demosthenis jurandi formula οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι. 297, 11. soli Græcorum omnium Platæenses Atheniensibus succurrerunt. 1377, 3.
Maroneam aggreditur Philippus. 681, 26. erant ibi argentifodinæ. 967, 17. 1213, 3. et 11.
Massilia. 883, 15.
Mastira, oppidum Thraciæ. 100, 22. 135, 18. v. Harpocr. qui Bastira leg. esse contendit.
Megalopolin Arcades condiderant magna cum Lacedæmoniorum molestia et ægritudine, statim post pugnam ad Mantineam, agrumque Spartanum inde vexabant incursionibus. Thebani ergo, Phocico bello impliciti, quum otio carerent, Arcadas, socios suos, tuendi, periculum erat, ne Megalopolis rursus exscinderetur. Mittant ergo legatos Athenas, tam Arcades, quam Lacedæmonii, pro se quique tendentes. Demosthenes tum civibus auctor factus est, ut Megalopolitanos tuendos susciperent, orat. a p. 202. ad p. 210. (v. Schott. p. 63. qui ad annum quartum Olymp. CVI. refert.) Condita fuerat Megalopolis anno secundo Olymp. CII. legatio Æschinis ad Megalop. 344, 13.
Megaræ insidiabatur Philippus paulo ante, quàm Byzantio admoveret obsidionem. 115, 2. 118, 6. parum aberat, quin caperet. 133, 24. 248, 13. sub finem belli Phocici, aut eo jam finito 446, 1.
Melite, locus Athenis. 1258, pen.
Melus. Melii receptabant piratas. 1339, 23.
Menda. 926, 1. Mendæum vinum exportabatur in Pontum. ibid. 7. 929, 15. 935, 9.
Messene. 69, 9. 213, 22.
Methone in Thracia a Philippo obsessa. 11, 17. 1220, pen. ubi Macedonica appellatur, quo dignoscatur a Peloponnesiaca.
Munychia. ἐν Μουνυχίᾳ καθίζεσθαι. trierarchi, nautæ, aut incolæ Piræei, injuria affecti, aut magno metu perculsi, aut a creditoribus exagitati, aut alia quapiam gravi necessitate constricti, ad aram Dianæ Munychiæ, quæ in arce Munychia erat, confugiebant supplices, libertatis et salutis obtinendæ ergo. 262, 17.
Myrtium, oppidum Thraciæ. 234, 13.

N.

Naucratis. legati Athenis ad Mausolum in Cariam proficiscentes in navem Naucratide venientem incurrunt, quam ut merces hostium vehentem corripiunt, et verbotenus eas confiscant, sed reapse intervertunt. quapropter in eos actum est illa oratione, quæ a p. 700. ad p. 767. legitur, in Timocratem inscripta.
Naupacto Philippus Achæos privabat, et quamquam jurasset Ætolis daturum, tamen ipse sibi servavit. 120. 1.
Naxus. Chabrias prœlio navali apud Naxum Lacedæmonios vicit, et imperio maris exsuit. 172, 27. 686, 23.
Neones. τοὺς ἐν Νέωσιν. [alii codices dant Νεωσίους.] 387, 9.
Nicæa Thessaliæ, quam Thessalis in bello Phocico a Phocensibus ereptam Philippus restituit, eoque fidem atque obsequium eorum sibi despondit. 71, 11. 153, 13.

O.

Œtæi. 1379, 22.
Olympia Pisæ. ludos Olympicos quadrigis vicit Alcibiades. 561, 26.
Olympia, quos veluti triumphales quosdam ludos egit victor Philippus ab Olyntho capta domum redieus, sunt Macedonica. 401, 13. qui ludi annuine fuerint, an interjectis aliquot annis, et quot illis, restaurari soliti, non constat. Alias posset ex iis Olynthi captæ ætas definiri. Sed tacent hac de re cum Dodwello Corsinius.

Olynthus a Timotheo, copiis auctis Macedonicis, subacta fuit. 22, 5. Philippus eum excidit, eoque facto celebravit Olympia. 401, 12. expeditionis a Timotheo adversus Olynthum susceptæ mentio fit p. 578, 3. fortunas hujus populi enarrat Libanius argum. orationis primæ in Olynthiacis.

Ophrynium, oppidum Thraciæ, terræ motu eversum. 899, 1.

Orchomenum et Coroneam Thebani a Philippo impetrabant. 62, 16. 69, 10. hanc et Thespias, cum Plataeis, destruxerant Thebani, superiores facti in bello cum Lacedæmoniis; verum rursus restauratis illis, debilitabantur. 203, 4. de excidio Orchomeni, ejusque causis v. Simson ad Olymp. CIV, 1. eam refici assidue instabat Demosthenes. 208, 18. Philippus, belli Phocici victor factus, eam devastavit, et incolas sub corona vendidit. 375, 11. 445, 21. Thebanis solum donavit. 385, 5. de prima vastatione. 490, 10.

Oreum Philippus proditione cepit, non multo ante dictam orationem de rebus in Cherrhoneso. quæ oratio dicta est anno tertio Olymp. CIX. 94, 13. 104, 8. 113, 24. Oreo Philistidem tyrannum imposuit. 119, 22. 126, 3. 133, 27. Atheniensis, auctore Demosthene, copiis eo missis, Philistidem depulerunt, ejusque legatos in Urbem missos abire jusserunt, pro hostibus declaratos. 252, 7. et 18. Oritæ quartam Euboeæ partem tenebant. 691, 11.

Oropus. Philippo dediti qui Athenis essent, hi civibus persuasum ibant, si Philippus semel intra Pylas admissus esset, fore, ut Oropum et Euboeam Atheniensibus pro Amphipoli restitueret. 73, 9. 348, 7. 446, 1. Thebani Oropum Atheniensibus, bello Leuctrico prævalentes, eripiebant, quam Athen. non recuperarunt. 204, 25. donec tandem Philippus, Thebanis ademtam, restituit Atheniensibus. Schol. ad p. 259, 10. ubi hanc de Oropo contentionem planibus exsequitur. Athenienses in pace cum Philippo post Olynthum excisam facta Thebanis Oropum permittebant. 63, 12. 204, 22. 206, 7. 18. et 23. Chabrias super Oropo capitis fuit accusatus. Eo enim auctore Athenienses Thebanis subvenerant. Cujus studii gratiam hanc referebant, ut Oropum eriperent. quo factum, ut Chabrias coitionis clandestinæ cum Thebanis insimularetur. 535, 10. *Schol.*

P.

Pagasas in Macedonia Philippus obsidebat. 11, 18. Thessali ab eo repetebant. 15, 18. 21, 14. Pagasiticus sinus. 159, 26. Memoratur hoc oppidum quoque p. 392, 21.

Panactum, castrum in agro Attico. 445, 3. 1257, 4. Corsin. F. A. I. p. 257.

Pandosia, oppidum Cassopiæ. 84, 22.

Panticapæum, oppidum Cherrhonesi Cimbricæ. 933, 12.

Pedium, tractus quidam agri Attici. 1187, 20.

Pella, oppidum Macedoniæ, ubi natus fuit Philippus, ab Athen. admodum contemtum et sannis traductum. 78, 13. 247, 16.

Pellene, oppidum Achaiæ, ab Alexandro M. libertate privatur. 214, 17.

Peloponnesus. expeditionem illuc a Philippo tentatam interceperunt legationes Demosthenis aliorumque Athenis ad civitates Peloponn. missorum. 129, 16. 252, 1. Peloponnesi fortunæ post Leuctricam pugnam. 231, 4.

Peparethus, Ægæi maris insula, prope Thessaliam, a Philippo fuit devastata. 162, 7. 248, 5. mercatum vini exercebat in Pontum. 935, 8. memoratur quoque p. 1110, 7.

Perinthus a Philippo obsessa liberatur ab Asiæ satrapis. 153, 23.

Pharsalii a Philippo Halum dono accipiunt. 152, 4. eorum cum Halensibus contentiones. 352, 17.

Phaselus. Phaselitæ habebantur veteratores, impostores, mendaces, perjuri. 923, 1.

Phasis. Athenienses dicuntur Amazonas ultra Phasin rejecisse. 1391, 3.

Pheras Philippus libertate privavit, arcique præsidium imposuit. 84, 19. 104, 9. [quo e loco constat, id factum, post captam Olynthum, Oreo nondum occupata.] 113, 21. 133, pen. Pheris Philippus pacem cum Athen. jurejurando sanxit. 390, 27. quo tempore Philippus hac de pace ageret, Pheræi ab ejus societate deficiebant. 444, 4.

Pherrhephattium, fanum Proserpinæ, Athenis. 1259, 5.

Phlius. Phliasii quidam, orta domi seditione cædibusque, Athenas confugiebant, et tutelæ Athen. se committebant, paulo ante quam oratio de census [περὶ συντάξεως] diceretur. 175, 26. Phliasii Tricaranum repetebant. 206, 6.

Phœnice a Persis subacta Olymp. CVI, 2. 160, 9.

Phyle, oppidum agri Attici, ultra 120 stadia ab Urbe. 238, 18. ἡ ἀνὼ Φυλή, subaudi κατοικία. exsules Athenienses, sub XXX tyrannis, qui Phyla occupanda libertatis postmodum recuperatæ fundamenta jecerunt. 742, 15. Archinus consilii de Phyla occupanda

et auctor et effector fuit. 742, 25.
Piræeus. Macedones, quo Atheniensibus insultarent, navibus in Piræum invehebantur, invita pace. 218, ult. οἱ ἐκ Πειραιῶς sunt illi cives, qui ex Urbe cum secessissent in Piræeum, illinc triginta tyrannos primum, et tum decemviros oppugnabant, studentes patriæ libertatem reddere, ipsique domum ad jura et bona pristina redire. 742, 15.
Plateæ, Orchomenum, et Thespiæ, ut urbes sibi inimicas, studiisque suis adversantes, secunda fortuna in bello Leuctrico usi Thebani, destruxerant. Ut igitur hi omni contentione impediebant, ne urbes illæ restaurarentur, quibus refectis necesse esset res suas deteri et imminui. 203, 4. ita e contrario Athenienses omni opera id agebant, ut restaurarentur. 59, 13. 208, 18. 347, 20. 375, 7. celebrata illa formula, οὐ μὰ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. 297, 12. de opera a Platæensibus in bello Persico præstita. 1377, 2. sq.
Pontus partem longe maximam præbebat ejus frumenti, quod Athenas undique convectabatur. 466, 24. e Ponto, e. c. e Tenedo, sex dierum spatio, secunda navigatione, pervenire poterat Athenas. 1225, 3.
Περαία, seu trajectus, appellabatur ille tractus Euboeæ, ubi ex Attica, vel Bœotia opposita appellebant trajicientes, et ubi sita erat Eretria. 119, 21. 125, 26. 153, 21. 248, 15. Harpocration ait oppidum Euboeæ esse.
Πέρος esse demum, seu municipium Atticum perhibet Harpocr. ex orat. in Eubulidem.
Πετραμές. regio quædam agri Attici, confinis Bœotiæ, apud Cephissum. 300, 16. v. ibi annotata.
Potidæa a Philippo obsessa. 11, 17. ubi Scholiastes ætate sua Cytrum esse appellatam perhibet, quod idem paulo ante de Pydna, et hoc quidem rectius, tradiderat. Nam Potidæa postmodum exsoleto vetusto nomine, Cassandriæ nomen induit. Potidæam Philippus a se receptam Olynthiis, velut mercedem operæ sibi navatæ, Atheniensibus ereptam, donavit. 7, 10. 19, ult. 70, ult. 656, 10. Schol. ad p. 248, 3. Potidæam ait tempore post Berœam appellatam esse. capta fuit post Amphipolin. 659, 5. quo tempore Philippus Potidæam capiebat, Atheniensium erat fœderatus, et Atheniensibus Potidææ habitantibus peculiari formula sacramenti securitatem spoponderat. 79, 6.
Proconnesus, insula juris Attici, apud Hellespontum. 326, 15.
Prospaltius erat demus tribus Acamantidis. 1071, 25.
Ptelea, oppidum Chersonesi. 96, 16.
Pydna, oppidum Macedoniæ. v. scripta ad v. Potidæa.
Pylæ, vel Thermopylæ. Philippum victoria de Phocensibus parta tumidum Athenienses, Pylis occupandis, aditu Græciæ excludebant. Olymp. CVII, 1. 44, 24. 236, 15. 367, 21. Pylas mercenariis suis insessas tenet Philippus. 119, 14. Græci erant, alii intra, alii extra Pylas habitantes. 327, 6.

R.

Rhamnus, municipium agri Attici, ultra 120 stadia ab Urbe. 238, 18.
Rhodus, Cos, et Chius per pacem Philippi cum Athen. permissæ sunt Cariæ Domino, qui tum fuit Idrieus. 68, 18. a Mausolo fuit oppressa. 198, 20.

S.

Salamis, insula. Salaminia pugna, duce Themistocle, cum Persis commissa. 172, 22. celebrata illa jurandi formula οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. 297, 13. Solon eam, Megarensibus ereptam, patriæ reddidit. 1416, 7.
Salamis, Cypri oppidum. expeditio ad eam, et pugna ad fluvium cognominem, ducibus Diotimo et Charidemo commissa. 265, 19. estne ea, quam Diodorus Sic. II. 114. attingit?
Samum a tyrannide Kyprothemidis liberat Timotheus. 193, 3. expeditio ad Samum, cui Pericles præfuit. 561, 24.
Skepsis, oppidum Phrygiæ, aut Bithyniæ, haud procul Ilio. 671, 8.
Skiathus, insula prope Euboeam. 49, 4. 99, 2.
Skione. 926, 1.
Skyrus, insula. 1236, 23. 1346, 12.
Selymbriam, Atheniensium quondam sociam, Byzantii sibi vindicabant. 198, 14. obsidetur a Philippo, auxilia Atheniensium, ad urbem liberandam missa, intercipiente. 251, 16. anno quarto Olymp. CIX. Corsini F. A. I. p. 353.
Serrium, castrum in Thracia. 85, pen. captum a Philippo, intereadum de pace cum Athen. agebat, aut pace jam condicta, deducto præsidio, ibi ab imperatore Athen. collocato. 114, 16. 133, 15.
Sestus, oppidum Cherrhonesi. 256, 22. a Cotye et Abydenis quibusdam occupata. 672, 26. 1212, 25.
Sicilia. ingentis cladis ibi Atheniensibus inflictæ mentio fit p. 469, 23. 1310, 13.
Sicyoni Alexander M. tyrannum imponit pædotribam, seu palæstræ magistrum

aliquem. 216, 12. estne Aristratus? 242, 2. τὸ ἐκ Σικυῶνος λευκὸν ζεῦγος. par mularum candidarum. 565, 27.
Sigeum Chares injussu reip. occupavit, et inde piraticam exercuit. 26, 15.
Siphnus et Kythnus Athenis proverbio trita exempla oppidorum vilium et contemnendorum. 176, 10.
Stryma. de ea contendebant inter se Thasii et Maronitæ. 163, 18. 1213, 19.
Styra, oppidum Euboeæ. 568, 14.
Sunium, oppidum et promontorium Atticum. 238, 19.

T.

Tamyna, aut Tamynæ, oppidum Eubœæ, quod præsidio Athen. insessum ab hostibus, Thebanis puta, tum temporis ferme obsidebatur, quum Midias Demosthenem verberaret. (v. scripta sub v. *Clitarchus.*) 567, 2. 999, 8. quo e loco intelligitur, qua anni tempestate suscepta sit illa expeditio, nimirum, quum Choes Athenis agerentur. qui ludi in mensem Anthesterionem incidebant, nostro Novembri respondentem. item quo tempore Dionysia, Lenæa puta, agebantur, Barton p. 191. ad annum quartum Olymp. CIX. refert.
Tanagra, oppidum Bœotiæ. 258, 7.
Tarentum bonis legibus ornatum ab Archyta fuit. 1415, 9.
Tenedus. rogatio Automedontis super Tenediis. 1333, 13.
Tenus ab Alexandro Pheræo occupata. 1207, 17.
Thasus, insula prope Thraciam. 49, 3. præsidium Lacedæm. Thaso ejicitur opera Ecphanti et consortium, et insula Atheniensibus traditur, quo facto hi non pauca Thraciæ adipiscuntur. 474, 27. vinum inde in Pontum exportabatur. 935, 9. v. *Thasii* in indice historico.
Thebæ. Septem ad Thebas duces Creon humari vetabat. 1391, 13. v. ind. histor.
Theseum, seu fanum Theseï. 270, 8.
Thessaliæ decadarchias, vel potius tetrarchias imponebat Philippus. 71, 12. 117, 26. Thessaliam Philippo prodiderunt Eudicus et Simus Larissæi. 241, 27.
Thespiæ (v. scripta sub *Plataeæ*, et *Orchomenus*). 73, 6. 208, 18. 347, 19. 375, 6. 445, 20.
Theudasia, vel Theudosia, oppidum Cherrhonesi Cimbricæ, unde Leuco, rex Ponti, a quo aucta et amplificata fuit, privilegium dabat Atheniensibus, frumenti quantum vellent cum immunitate vectigalium exportandi. 467, 10. 933, 13.
Thorikius, demus tribus Acamantidis. 996, 23. 1001, 24.
Thraciæ reges alios ejecit Philippus, alios instituit. 13, 1. oppida triginta duo ita delevit, ut ne vestigium quidem earum superesset. 117, 21. Thracum oppida sic vastari, ferre animis æquis non poterant Athenienses, qui illorum socii essent. 234, 11. Thraciæ regum res ab excessu Cotyis. 623, sq.
Tilphossæum, oppidum Phocidis, Philippus, a sede vastatum, Thebanis condonavit. 385, 5.
Tiristasis, oppidum Thraciæ, a Diopithe subjugatum. 159, 11.
Tricaranum Phliasii sibi vindicabant. 206, 6.
Triphyliam Elei sibi vindicabant. 206, 5.
Trœzen, oppidum in sinu Argolico. eo se et Demosthenes exsul recipiebat, et dudum ante alii tempestate belli Medici se receperant. 1471, 23.
Troia. Græcorum ibi labores deprimuntur infra res ab Athen. adversus Persas gestas. 1392, 3. 1398, 11.

Z.

Zelia, oppidum Asiæ minoris, unde Arthmius ille Zelita, qui, quod aurum Medorum primus in Græciam intulisset, ideo proscriptus ab Athen. fuit. 121, 27.

INDEX ORATIONUM

ALIORUMQUE OPUSCULORUM DEMOSTHENIS, QUO ORDINE EXHIBENTUR IN EDITIONE, PRIMUM NOSTRA, TUM WOLFIANA.

			P. ed. Reisk.
1	I.	1. Olynthiaca prima	9
2		2. secunda	18
3		3. tertia	28
4		4. Philippica prima	40
5		5. de Pace	57
6		6. Philippica secunda	65
7		7. de Halonneso	76
8		8. de rebus in Cherrhoneso	90
9		9. Philippica tertia	110
10		10. quarta	131
11		ad Philippi epistolam, ipsa cum epistola	152
		In ed. Wolfii, epistola Philippi est n. 11. et Dem. adversus eam oratio, n. 12.	
12		13. ὁ περὶ συντάξεως, seu de ordinanda rep.	166
13		14. ὁ περὶ συμμοριῶν, seu de classibus	178
14		15. de Rhodiorum libertate	190
15		16. de Megalopolitanis	202
16		17. de fœdere cum Alexandro	211
17	II.	5. or. pro Ctesiphonte, seu pro corona	225
18		2. in Æschinem, seu de male gesta legatione	341
19	III.	1. in Leptinem	457
20		2. in Midiam	514
21		3. in Androtionem	593
22		4. in Aristocratem	621
23		5. in Timocratem	700
24		6. in Aristogitonem prima	770
25		7. secunda	800
26	IV.	1. in Aphobum prima	813
27		2. secunda	835
28		3. tertia	844
29		4. in Onetorem prima	864
30		5. secunda	876
31		6. in Zenothemin	882
32		7. in Apaturium	892
33		8. in Phormionem	907
34		9. in Lacritum	923
35		10. pro Phormione	944
36		13. in Pantænetum	966
37		14. in Nausimachum	984
38		15. in Bœotum de nomine	994
39		16. de dote materna	1008
40		17. in Spudiam	1028
41		18. in Phænippum	1038
42		19. in Macartatum	1050
43		20. in Leocharem	1080
44	IV.	11. in Stephanum de falso testim. prima	1101
45		12. secunda	1129
46		21. in Evergum	1139
47		22. in Olympiodorum	1167
48		23. in Timotheum	1184
49		24. in Polyclem	1206
50		25. pro corona trierarchali	1228
51		26. in Callippum	1235
52		27. in Nicostratum	1246
53		28. in Cononem	1256
54		29. in Calliclem	1272
55		30. in Dionysodorum	1282
56	III.	10. in Bubulidem	1299
57		8. in Theocrinem	1322
58		9. in Neæram	1345
59	I.	22. funebris oratio	1388
60		23. amatoria disputatio	1401
61		21. exordia concionum	1418
62		19. epistolæ sex.	
—		— prima, de concordia	1462
—		— secunda, de reditu suo	1467
—		— tertia, de Lycurgi liberis	1474
—		— quarta, adv. Theramenem	1486
—		— quinta, ad Heracleodorum	1489
—		— sexta, ad S. P. A.	1491

INDEX

PRIMORUM ORATIONIS

CUJUSQUE DEMOSTHENICÆ VOCABULORUM ALPHABETICUS, A ME TRANSCRIPTUS E TAYLORI SCHEDIS, QUI TAYLOR EUNDEM E SCHEDIS LANGBÆNII TRANSCRIPSERAT; CUM HOC INDICIO [v. LANGBAINII ADVERSARIA, LIBRO 8. p. 205.

Ἀδελφὰς ἔχομεν, ὦ ἄνδρες δικασταί. c. Spudiam.

Αἴτιος μὲν ἐστι Λεωχάρης. c. Leocharem.

Ἀκούω περὶ ἐμοῦ Θηραμένην. epistola quarta.

Ἀλλ' ἐπειδήπερ ἀκούειν. or. amatoria.

Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν. pro Megalopolit.

Ἀναγκαῖον ἴσως ἐστίν. in Olympiodorum.

Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν ὅπως. de Halonneso.

Ἄνδρες δικασταί, βούλομαι παραγγειλαμένος. c. Zenothemin.

Ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μέν. c. Leptinem.

Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες. Olynth. prima.

Ἄξιον ἀποδείχεσθαι. de fundere Alexandri.

Δεδεμένοι, ὦ ἄνδρες Ἀθ. τῶν νόμων παραγράφεσθαι. c. Nausimachum et Xenopith.

Δεδεμένοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, τῶν νόμων παραγράψασθαι. exceptio adv. Pantaenetum.

Δίκαια ὑμῶν δεησόμεθα. c. Phormionem.

Ἐδει μέν, ὦ Ἀθ. τοὺς λέγοντας, de Chersoneso.

Εἰ μὲν ἐβούλετο Ἀφοβος. in Aphobum prior.

Εἰ μὲν ὅτῳ πλεῖστοι. de corona navali.

Εἰ μὲν περὶ κοινοῦ τινός. Philipp. 1.

Εἰ μὴ πρότερόν μοι δίκης, in Aphobum de falso testim.

Ἐνήμιζον ἀφ' ὧν. Epist 2. de redita suo.

item proœmia, orationum ejus.

Ἐπειδὴ καὶ πρότερον ἀγῶνες. c. Marcartatum.

Ἐπειδὴ τοὺς ἐν τῷ τάφῳ. or. funebris.

Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις. Olynth. sec.

Ἦλθεν ἐπιστολὴ παρ' Ἀντιφίλου. Ep. 6.

Καὶ σπουδαῖα νομίζων. Philipp. quarta.

Καλῶς μοι δοκοῦσιν in Evergum et Mnesibulum.

Καταψευδομαρτυρηθείς. in Stephanum prior.

Κοινωνὸς εἶμι τοῦ δανείσματος. in Dionysodorum.

Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., νομίζῃ. in Aristocratem.

Μηδενὶ ὑμῶν ἄπιστον. in Timotheum.

Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. de Rhodiorum libertate.

Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες. de classibus.

Ὁ παράλογον ἐν τῷ προτέρῳ. c. Onetorem posterior.

Ὅπερ Εὐπτήμων. in Androt.

Ὀρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., τὰ παρόντα. de pace.

Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., σπουδὴ. de falsa legatione.

Ὅταν, ὦ ἀνδρ. Ἀθ., λόγοι γίγνωνται. Philippica sec.

Ὅτι μὲν οὐκ ἀποχήσειν. in Stephanum secunda.

Ὅτι μὲν οὐ συκοφαντῶν. contra Nicostratum.

Ὅτι μὲν τοίνυν ὀφείλει τῇ δημοσίᾳ. in Aristogit.

Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., Φίλιππος. ad Philippi epist. sec.

Οὐδὲν κοινὸν διαπράττεται. c. Lacriti excepit.

Οὔδ' ὅπως χρὴ πιστεύειν. Epistola quinta.

Οὐκ ἔστι χαλεπώτερον οὐδέν. in Callippum.

Οὐκ ἦν ἄρα, ὦ ἄ. Ἀ., χαλεπώτερον. in Callielem.

Οὐχὶ ταὐτὰ παρίστασαι. Olynth. 3.

Πάλαι καθήμενα. in Aristogitonem prior.

Παντὸς ἀρχομένου σπουδαίου. Epist. prima.

Πάντων ἐστὶν ἀνιαρότατον. in Bœotum de dote.

Περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου. de rep. ordinanda.

Περὶ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτόν. Epistola tertia.

Περὶ πολλοῦ ποιούμενος. in Onetorem prior.

Πολλὰ πράγδὰ γένοιτο. c. Phœnippum.

Πολλὰ καὶ μεγάλα ψευσαμένου. in Aphob. posterior.

Πολλά μὲ παρακαλοῦντα. in Neœram.

Πολλὰ ψευδῆ κατηγορηκότος. in Eubulidem.

Πολλῶν, ὦ ἄ. Ἀ., λόγων γιγνομένων. Philipp. tertia.

Πρῶτον μὲν, ὦ ἄ. Ἀ., θεοῖς εὔχομαι. pro Corona.

Τὴν μὲν ἀπιτρίαν τοῦ λήγειν. pro Phormione.

Τὴν μὲν ἀσέλγειαν. in Midiam.

Ταῖς μὲν ἐμαυτοῦ. c. Apaturium.

Ταῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων. c. Polyclem.

Τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄ. Ἀ., τοῦ παρόντος. in Timocratem.

Τοῦ πατρὸς ἡμῶν. in Theocrinem.

Ὕβρισθείς, ὦ ἄ. δ., καὶ πεθών. in Conon em.

INDEX

τῶν φυλῶν, TRIBUUM, ET τῶν δήμων, CURIARUM, SEU MUNICIPIORUM ATTICORUM. TRIBUS, QUÆ NUMERO DECEM SUNT, HÆ SUNT EX ORDINE ALPHABETICO.

1. Acamantis. 2. Æantis. 3. Ægeis. 4. Antiochis. 5. Cecropis. 6. Erechtheis. 7. Hippothoontis. 8. Leontis. 9. Œneis. 10. Pandionis. Non hoc ordine alphabetico tribus Athenis sese excipiebant, sed alio, quem Corsini F. A. t. I. Dissert. quarta a p. 154. ad p. 185. enucleavit. verumtamen placuit hunc ordinem alphabeticum hic præferre, quoniam natura indicis id postulabat. et postmodum in demorum enumeratione quoties brevitatis gratia numeros 1. 2. 3. cum reliquis cuique demo additos videbis, memineris velim, iis numeris designari tribus. ut e. c. Κοίλη 7. indicat, hunc demum ad Hippothoontida tribum referri. ἐκ Κεραμέων 1. ad Acamantida. et sic de reliquis. Hausi omnia hæc e Corsinio, qui indicem demorum alphabeticum F. A. I. Dissert. V. a p. 223. ad p. 247. exhibuit.

Ἀγγελή. Ἀγγελῆθεν 10.
Ἀγνοῦς. Ἀγνούσιος 1.
Ἀγραυλή. Ἀγραυλεύς. Ἀγραυλῆθεν 6.
Ἀγρυλή. Ἀγρυλεύς. Ἀγρυλῆθεν 6. est idem demus cum superiore.
Ἀζηνιά. Ἀζηνιεὺς 7.
Ἀθμονον et Ἀθμονία. Ἀθμονεὺς 5.
Αἰγιλία et Αἴγιλος. Αἰγιλιεύς. Αἰγιλιάδην 4.
Αἰθαλίδαι et Αἰθαλιά. Αἰθαλίδης 8.
Αἰξωνή. Αἰξωνεύς. Αἰξωνῆθεν 5.
Ἀλαὶ αἰξωνίδες. Ἀλαιεύς. Ἀλαῖθεν 5.
Ἀλαὶ ἀραφηνίδες. Ἀλαιεύς. Ἀλαῖθεν 3.
Ἀλιμοῦς. Ἀλιμούσιος. Ἀλιμουσιόθεν 8.
Ἀλωπεκὴ et Ἀλωπεκαί. Ἀλωπεκεύς. Ἀλωπεκῆθεν 4.
Ἀμαξάντεια. Ἀμαξαντεύς. Ἀμαξαντειάδην 7.
Ἀμφιτροπή. Ἀμφιτροπαιεύς. Ἀμφιτροπῆθεν 4.
Ἀναγυροῦς. Ἀναγυράσιος. Ἀναγυρουσιόθεν 6.
Ἀνακαία. Ἀναιτεύς. Ἀναιτεάθεν 7.
Ἀνάφλυστος. Ἀναφλύστιος. Ἀναφλυστιόθεν 4.
Ἀπολλωνιά. Ἀπολλωνιεὺς, ad Attalidem tribum pertinet, quæ Demosthenis ætate nondum erat, ut nec Ptolemaïs, neque Hadrianis.
Ἀραφήν. Ἀραφήνιος. Ἀραφηνίθεν 3.
Ἀτήνη, Ἀτηνεὺς 4.
Ἀφιδνα. Ἀφιδναῖος. Ἀφιδνῆθεν 8.
Ἀχάρνα. Ἀχαρνεύς. Ἀχαρνῆθεν 9.
Ἀχερδοῦς. Ἀχερδούσιος. Ἀχερδουσιόθεν 7.
Ἀχραδοῦς. Ἀχραδούσιος, ignotæ tribus. videtur idem demus eum superiori esse.
Βατή. Βατῆθεν 3.
Βῆσα. Βησαῖος et Βησαιεὺς 4.
Βουτάδαι. Βουτάδαι et Ἐτεοβουτάδαι 9.
Βραύρων. Βραυρώνιος. Βραυρωνίθεν, ignotæ.
Δαιδαλίδης. ἐκ Δαιδαλιδῶν 5.
Δειράδες. Δειραδιώτης 8.
Δεκέλεια. Δεκελειεύς. Δεκελειάθεν 7.
Διόμεια. Διομειεὺς 3.
Εἰρανίδαι. ἐξ Εἰρανιδῶν 1.
Ἐπάλη. Ἐπάλιος. Ἐπαλῆθεν 8.
Ἐλαιοῦς. Ἐλαιούσιος. Ἐλαιουσιόθεν. ἐξ Ἐλαιέως 7.
Ἐλευσίς. Ἐλευσίνιος. Ἐλευσινόθεν 7.
Ἐπικλίδαι. ἐξ Ἐπικλιδῶν 5.
Ἐπικηφισία. Ἐπικηφίσιος. Ἐπικηφισιάθεν 9.
Ἐρετρία. Ἐρετριεύς. Ἐρέτριος et Ἐρετριακὸς, ignotæ.
Ἐρεχθία. Ἐρεχθιεύς. Ἐρεχθιάθεν 3.
Ἐρίκεια. Ἐρικειεύς. Ἐρικειάθεν 3.
Ἕρμος. Ἕρμιος. ἐν Ἕρμῇ 1.
Ἑρκάδαι 7.
Ἕρχεια. Ἐρχειεύς. Ἐρχειάθεν 3.
Εὐωνυμίδαι 8.
Εὐωνυμία et Εὐώνυμος. Εὐωνυμεὺς 6.
Ἐχελίδαι, ignotæ. videntur ad Hecalidas pertinere.
Ζωστήρ. Ζωστήριος, item.
Ἡφαιστία. Ἡφαιστιάδης 1.
Θημακὸς et Θημακοί. Θημακεὺς 6.
Θοραί. Θορεύς. Θοράδεν 4.
Θορικός. Θορίκιος et Θορικεύς. ἐκ Θορικοῦ 1.
Θρία, Θριὸν et Θριαί. Θριάσιος et Θριαῖος 9.
Θυμοιτάδαι. ἐκ Θυμοιταδῶν 7.
Θυγωνίδαι 2.
Ἰκαρία. Ἰκαριεύς. Ἰκαριόθεν 3.
Ἰκκωταμάδαι. ἐξ Ἰκκωταμαδῶν 9.
Ἰστιαία. Ἰστιαιεὺς, ignotæ.
Ἰτέα. Ἰτεαῖος 1. aut 4.
Ἰωνίδαι. ἐξ Ἰωνιδῶν 3.
Κηριάδαι 7.
Κεραμεικός. Κεραμεύς. ἐκ Κεραμέων 1.
Κεφαλή. Κεφαλῆθεν 1.
Κηδὼ et Κηδαί. ἐκ Κηδῶν 6.
Κήττοι. Κήττιος 8.
Κηφισία et Κηφίσια. Κηφισιεὺς 6.
Κίκυννα. Κικυννεύς. Κικυννόθεν 1.
Κοθωκίδαι, ignotæ.
Κοίλη. ἐκ Κοίλης 7.
Κολυττός. Κολυττεὺς 3.
Κολωνός. Κολωνεύς. Κολωνῆθεν, ignotæ.
Κοντύλη. Κοντυλεὺς 10.
Κορυδαλλὸς. Κορυδαλλεύς. Κορυδαλλόθεν 7.
Κρειῶν. Κρειωεύς. Κρειῶθεν 4.
Κρωπία. Κρωπίδης. ἐκ Κρωπιδῶν 8.
Κυδαθήναιον. Κυδαθηναιεύς. ἐκ Κυδαθηναίων 10.
Κυδαντίδαι 3.

Κύθηρος et Κύθηρον. Κυθήριος. Κυθηρίθεν 10.
Κύκαλα 2.
Κυπόσαργος. ἐκ Κυποσάργους, forte 3.
Κυρτιάδαι 1.
Λαπία. Λαπιεὺς et Λαπιάδης 9.
Λαμπρὰ καθύπερθεν. superior. Λαμπρεὺς 6.
Λαμπρὰ ὑπένερθεν. inferior. Λαμπρεὺς 6.
Λέκτον 4.
Λευκόνιον. Λευκονιεὺς 8.
Λευκοπύρα 4.
Λήναιον. Λήναιος et Ληναιεὺς, ignotæ.
Λίμναι, item ignotæ.
Λουσία. Λουσιεὺς et Λούσιος 9.
Μαραθών. Μαραθώνιος. Μαραθωνόθεν 8.
Μελαινεῖς et Μελαινῆς. Μελαινεὺς 4.
Μελίτη. Μελιτεύς. ἐκ Μελίτης 9.
Μίλητον. Μιλήσιος, ignotæ.
Μυρρινοῦς. Μυρρινούσιος. Μυρρινουσιόθεν 10.
Ἐυπέτη. Ἐυπετεών. ἐκ Ἐυπετεώνων 5.
Ὄα et Ὀεῖς. Ὀάθεν 10.
Ὀή. Ὀῆθεν 9.
Οἴναι. Οἰναῖος, Attalidis, vel Ptolemaïdis.
Οἰνόη. Οἰνοαῖος 7.
Οἰνόη alia. et idem Οἰνοαῖος 2.
Οἶον. ἐξ Οἴου 8.
Οἶον aliud 7.
Ὀτρυνῆς, ignotæ.
Παιανὰ καθύπερθεν, et alia ὑπένερθεν. Παιανιεὺς, ambæ 10.
Παιονίδαι 8.
Παλλήνη. Παλληνεὺς 4.
Παμβωτάδαι 6.
Πειραιεύς. ἐκ Πειραιῶς 7.
Πεντέλη. Πεντελῆθεν (sic) 4.
Περγασή. Περγασεύς. Περγασῆθεν 6.
Περιθοῖδαι. ἐκ Περιθοιδῶν 9.
Περρίδαι 4.
Πήληκες. in nom. sing. Πήληξ. ἐκ Πηλήκων 8.
Πίθος. Πιθεὺς vel Πιτθεὺς 5.
Πλωθειαὶ. Πλωθειεὺς et Πλωθεύς. Πλωθειάθεν 3.
Πόρος. Πορειεὺς et Πόριος 1.
Ποταμός. Ποτάμιος 8.
Πρασιαί. Πρασιεὺς et Πρασιάθεν 10.
Προβάλινθος. Προβαλίνθιος. Προβαλίσιος. Προβαλινθόθεν 10.
Πρόσπαλτα. Προσπάλτιος. Προσπαλτόθεν 1.
Πτελέα. Πτελεάσιος. Πτελεάθεν 9.
Ῥαμνοῦς. Ῥαμνούσιος. Ῥαμνουντόθεν 2.
Σαλαμίς. Σαλαμίνιος, forte 2.
Σημαχίδαι 4.
Σκαμβωνίδαι 8.
Σούνιον. Σουνιεύς. Σουνιόθεν 8.
Σπογγίλος. Σπογγίλιος, ignotæ.
Στειρία. Στειριεύς. Στειριάθεν 10.
Συβρίδαι 6.
Συκάληττος. Συκαλήττιος. Συκαλητιόθεν 5.
Σφενδάλη. Σφενδαλεύς. Σφενδαλῆθεν 7.
Σφηττός. Σφήττιος. Σφηττόθεν 1.
Τιθράς. Τιθράσιος. Τιθραντόθεν 3.
Τιτακίδαι 4.
Τρικόρυθον. Τρικορύσιος 2.
Τρινεμεῖς a Τρινεμεύς. Τρινεμεάθεν 5.
Τυρμίδαι 9.
Ὕβα. Ὑβάδαι 8.
Ὑσία et Ὑσίαι. Ὑσιεὺς, ignotæ.
Φάληρον. Φαληρεὺς et Φαληρεῖος 4.
Φηγαία. Φηγαιεύς. ἐκ Φηγαιέων 3.
Φηγαία alia 10.
Φηγοῦς. Φηγούσιος. Φηγουντόθεν 6.
Φιλαΐδαι 3.
Φλύα. Φλυεύς. Φλυῆθεν 5.
Φορμίσιοι, ignotæ.
Φρεάρριοι. Φρεαρρόθεν 8.
Φρίττιοι, ignotæ.
Φυλή. Φυλάσιος 9.
Φύρτη 4.
Χιτών. Χιτώνιος 6
Χόλαργος et Χολαργία. Χολαργεὺς 1.
Χολλίδαι 8.
Ψαφίδαι 2.

CALENDARIUM ATTICUM

E CORSINII FASTORUM ATTICORUM T. II. P. 381. AD 386.

Ex his fastis annotabimus solummodo dies festos, vacuos numeros, compendifaciendi spatii ergo omittentes. Sequitur Corsinius ordinem Petavii. Annus Atticus incipiebat a solstitio æstivo circiter.

I. Hecatombæon, qui primus anni Attici mensis est, cum Iulio ferme convenit. 5. seu quinto hujus mensis die agebantur Leuctrica Victoria. 7. Connideia. 8. Thesceia. 12. Saturnalia, Κρόνια. 14. Panathenæa minora. 16. Metœcia. 28. Panathenæa majora. Diebus hujus mensis ignotis, Hecatombæa, forsitan primo mensis die, Haloa,* et Androgeonia.*

II. Metagitnionis [Augusti] ignoto die Metagitnia.

III. Boedromionis [Septembris] 3. Victoria Plataica et Eleutheria. 6. victoria Marathonia. 12. Charisteria, vel reditus ex Phyle. 15. et octo insequentibus diebus Eleusinia, seu Mysteria, per novendium. die sc. 15. Agyrmus. 16. ad mare Mystæ. 17. Sacrificia. 18. Calathi Cistarumque processio. 19. Lampadum dies. 20. Bacchus et victoria Salaminia. 21. certamen Eleusine. 22. Epidauria. 23. Plemochoe. 25. Victoria Arbelica. Diebus ignotis Aglauria,* Boedromia, Panis festum,* et Gallorum Certamen.

IV. Mæmacterionis [Octobris] ignoto die Mæmacteria.

V. Pyanepsionis [Novembris] 7. Pyanepsia et Oschophoria. 11. Adscensus Eleusinam ad Thesmophoria, quæ agebantur diebus quinis. 14—18. tandem 30. Chalcia seu Pandemon. Ignotis diebus Apaturia per triduum, quorum dierum primus Dorpia, secundus Anarrhysis, tertius Cureotis appellabatur. Agebantur hoc mense quoque Proerosia.

VI. Posideonis [Decembris] diebus ignotis Asebolia, Dionysia, Thecœnia, Aloa,* Neptunalia.

VII. Gameleonis [Januarii] die ignoto Gamelia.

VIII. Anthesterionis [Februarii] 1. Hydrophoria. 11—13. Anthesteria per triduum. primo horum trium dierum nomen erat proprium, Pithœgia, secundo Choes, tertio Chytri. 14. Lenæa. Diebus ignotis Eleusinia minora, Diasia Jovi Milichio.

IX. Elaphebolionis [Martii] 8. Asclepiea. 11. Phellos. 12. Dionysia urbana. 14. Pandia.

X. Munychionis [Aprilis] 6. Delphinia. 16. Munychia, et Victoria Salaminia in Cypro. 19. Diasia equestria. Diebus ignotis Adonia* et Cybernesia.

XI. Thargelionis [Maii] 6. Thargelia et Chloia. 7. Thargelia continuabantur. 19. Callynteria. 20. Bendidia. 25. Plynteria. Diebus ignotis Delia annua.

XII. Scirrhophorionis [Junii] 12. Scira, et Victoria Mantiniaca. 14. Buphonia, et Diipolia. 28. Herculana. Diebus ignotis Arrhephoria.

INDEX ALPHABETICUS

LUDORUM, SEU FESTORUM ATTICIS DIERUM.

Major numerus, seu Romanus, mensem, minor, seu Arabicus, diem mensis denotat.

Agraulia, vel Aglauria III.
Ἀγυρμὸς III, 15.
Ἀγὼν Eleusine III, 21.
Adonia forte X.
Αἰάντεια.
Ἀλαδαμόσται III, 16.
Ἄλλα VI.
Ἀνάκεια.
Androgeonia I. exeunte.
Ἀνθεστήρια VIII, 11—13.
Ἀπατούρια V. triduo.
Ἀρρηφόρια, Ἑρσηφόρια XII.
Ἀσκληπίεια IX, 8.
Ἀστυάδεια VI, 2.
Βαλλαντύς.
Βενδίδεια XI, 20.
Βενδίδεια III.
Βενυφόνια XII, 14.
Βραυρώνια.
Γῆς ἑορτή.
Δελφίνια X, 6.
Δήλια XI. exeunte.
Δημήτρεια, sunt eadem atque Thesmophoria. sed fuerunt alia quoque, labente rep. in regis Demetrii honorem X, 30. acta.
Διάσια X, 19.
Διϊτήδεια XII, 14.
Διϊπετῆ.
Διονύσια ἐν ἄστει IX, 12. κατ' ἀγρούς VI, 3. Ληναῖα VIII, 14. his de diversis Liberalibus, et de quorumque ætate quæsivit Ruhnkenius in auctario annotat. ad Hesychium t. I. p. 999.
Ἐπαλήσια fort. I, 6.
Ἐπιτήσια novilunio quoque.
Ἐλευθέρια III, 3.
Ἐνιδρύεια III, 22.
Ἑρμαῖα.
Εἰρεσιώνια.
Ἡραῖα.
Ἡφαίστεια XII, 28.
Ἡφαίστια.
Θαργήλια XI, 7.
Θεσμια VI, 4.
Θεοξένια.
Θεσμοφόρια V. 11. 14—18.
Θυσσῖα I, 8.
Θύα III, 17.
Ἴακχος III, 20.
Ἰλίεια.
Ἰοβάκχεια.
Καλάδου πάθοδος III, 18.
Καλλυντήρια XI, 19.
Κεραμείκια.
Κοτύδεια I, 7.
Κοτύττια.
Κρόνια I, 12.
Κυβερνήσια X.
Λαμπάδος ἀγὼν, vel Λαμπαδηδρομίαι. Λαμπάδων ἡμέρα III, 19.
Λήναια VIII, 14.
Μαιμακτήρια IV, 1.
Μεταγείτνια II.
Μετοίκια, item Συνοίκια I, 16.
Μουνύχια X, 16.
Μαΐστια.
Νεμέσια.
Νίκη ἐν Μαραθῶνι III, 6. ἐν Νάξῳ eodem. ἐν Σαλαμῖνι III, 20.
Νικητήρια Ἀθηνᾶς.
Νουμηνίαι, seu Novilunia, primi quique dies mensis cujusque.
Ὀλύμπια Athenis.
Ὀσχοφόρια V, 7.
Παιώνια.
Παναθήναια majora I, 28. minora I, 14.
Πάνδημος V, 30.
Πάνδια IX, 14.
Πανδρόσια.
Πανὸς ἑορτή.
Παράλια.
Πιθοίγια VIII, 11.
Πλημοχόη III, 23.
Πλυντήρια XI, 25.
Ποσειδώνια VI, 6.
Προπρόσια V.
Προμήθεια.
Προσχαιρητήρια.
Προχαριστήρια. videtur hoc festum cum superiori idem, et hæc lectio melior esse, quam illa.
Πυανέψια V, 7.
Σεισάχθεια.
Σκίρα, vel Σκιροφόρια XII, 12.
Στένια.
Συνοίκια, v. Μετοίκια.
Σωτήρια, conf. Ἐλευθέρια.
Τοξαρίδεια.
Τριήρων ἀγὼν ἐπὶ Σουνίῳ.
Τρόφεια VIII, 1.
Φίλλος IX, 11.
Φωσφόρια.
Χαλκεῖα, v. Πάνδημον.
Χαριστήρια Ἐλευθερίας III, 12.
Χαρμόσυνα.
Χιτώνια.
Χλόεια XI, 6.
Χύας et Χύτροι VIII, 12, 13.
Ὠραῖα.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB INITIO INDE BELLI PELOPONNESIACI, AD EXITUM DEMOSTHENIS USQUE. E CORSINIO.

Olymp.

87 1 Pythodorus.
2 Euthydemus.
3 Apollodorus.
4 Epaminondas. (alii Aminias) item Epaminon.
88 1 Diotimus.
2 Euclides. alii Eucles.
3 Euthydemus. alii Euthymus.
4 Stratocles.
89 1 Isarchus.
2 Aminias.
3 Alcæus. alii Alcmæon.
4 Aristion. alii Ariston.
90 1 Astyphilus.
2 Archias.
3 Antipheu.
4 Euphemus.
91 1 Aristomnestus. alii Arimnestus.
2 Chabrias.
3 Pisander.
4 Cleocritus. alii Clearchus. alii Leocritus.
92 1 Callias.
2 Theopompus.
3 Glaucippus.
4 Diocles.
93 1 Euctemon.
2 Antigenes.
3 Callias iterum.
4 Alexias.
94 1 Pythodorus, vel Anarchia.
2 Euclides.
3 Micion. alii Micon.
4 Exænetus. alii Xenænetus.
95 1 Laches.
2 Aristocrates.
3 Ithycles.
4 Lysiades. alii Suniades.
96 1 Phormio.
2 Diophantus.
3 Eubulides.
4 Demostratus.
97 1 Philocles.
2 Nicoteles.
3 Demostratus iterum.
4 Antipater.
98 1 Pyrrhion. alii Pyrgion.
2 Theodotus.
3 Mystichides.
4 Dexitheus.
99 1 Diotrephes.
2. Phanostratus.
3 Evander. alii Menander.
4 Demophilus.
100 1 Pytheas.
2 Nicon.
3 Nausinicus.
4 Calleas. alii Callias.
101 1 Charisander. alii Chariander.
2 Hippodamas. alii Hippodamus.
3 Socratides.
4 Asteius. alii Aristæus.
102 1 Alcisthenes.
2 Phrasiclides.
3 Dysniketus. alii mendose Dyskinetus.
4 Lysistratus.
103 1 Nausigenes.
2 Polyzelus.
3 Cephisodotus [Cephisodorus. Corsin.] alii Cephisodocus.
4 Chion.
104 1 Timocrates.
2 Chariclides.
3 Molon.
4 Nicophemus. alii Nicodemus.
105 1 Callimedes. alii Calamio. alii Callidemides.
2 Eucharistus.
3 Cephisodorus.
4 Agathocles.
106 1 Elpines. alii Elpinices.
2 Callistratus.
3 Diotimus.
4 Eudemus. alii male Theodemus.
107 1 Aristodemus.
2 Thessalus. alii male Θέαλος et Θέλλος.
3 Apollodorus.
4 Callimachus.,
108 1 Theophilus. alii Theomnetus, et Thumedus.
2 Themistocles.
3 Archias. alii Archidas.
4 Eubulus. alii Eudorus.
109 1 Lyciscus.
2 Pythodotus. alii Pythoderus.
3 Sosigenes.
4 Nicomachus.
110 1 Theophrastus.
2 Lysimachides.
3 Chærondas. alii Chæronidas.
4 Phryniehus.
111 1 Pythodemus. alii Pythoderus.

Olymp.
2 Evænetus.
3 Ctesicles.
4 Nicocrates. alii Nicostratus.
112 1 Nicetas. alii Anicetes. alii Nicaretus.
2 Aristophanes.
3 Aristophon.
4 Cephisophon. alii mendose Cephison.

Olymp.
113 1 Euthycritus.
2 Hegemon.
3 Chremes.
4 Anticles, vel Sosicles.
114 1 Hegesias.
2 Cephisodorus.
3 Philocles, quo anno Demosthenes exspiravit. alii Diocles.
4 Archippus.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB OLYMPIADE 87 AD 114.

NB. Vitiosas variantes lectiones præfixo asterisco insignivi.

	Olymp.		Olymp.
Agathocles	105 4	Chabrias	91 2
Alcæus	89 3	Chærondas, vel *Chæronidas	110 3
Alcisthenes	102 1	Chariclides	104 2
*Alcmæon	89 3	Charisander, vel * Chariander	101 1
Alexias	93 4	Chion	103 4
Aminias	89 2	Chremes	113 3
*Aminias	94 1	*Clearchus	91 4
Anarchia	94 1	Cleocritus	91 4
*Anicetes	112 1	Ctesicles	111 3
Anticles	113 4	Demophilus	99 4
Antigenes	93 2	Demostratus	96 4
Antipater	97 4	Demostratus	97 3
Apollodorus	87 3	Dexitheus	98 4
Apollodorus	107 3	Diocles	92 4
Archias	90 2	*Diocles	114 3
Archias	108 3	Diophantus	96 2
Archippus	114 4	Diotimus	88 1
*Arimnestus	91 1	Diotimus	106 3
*Aristæus	101 4	Diotrephes	99 1
Aristion	89 4	Dysniketus, vel *Dyskinetus	102 3
Aristocrates	95 2	Elpines, vel *Elpinices	106 1
Aristodemus	107 1	*Epaminon	94 1
Aristomnestus	91 1	Epaminondas	87 4
*Ariston	89 4	Evænetus	111 2
Aristophanes	112 2	Evander	99 3
Aristophon	112 3	Eubulides	96 3
Asteius, vel Astius	101 4	Eubulus	108 4
Astyphilus	90 1	Eucharistus	105 2
*Calamio	105 1	Euclides	88 2
Calleas, vel *Callias	100 4	Euclides	94 2
Callias	92 1	Euctemon	93 1
Callias	93 3	Eudemus	106 4
Callimachus	107 4	Euphemus	90 4
Callimedes, vel *Calamio, vel Callidemides	105 1	*Eudorus	108 4
Callistratus	106 2	Euthyclitus	113 1
Cephisodorus	105 3	Euthydemus	87 2
Cephisodorus	114 2	Euthydemus	88 3
Cephisodotus, vel *Cephisodorus	103 3	Exænetus	94 4
Cephisophon, vel *Cephison	112 4	Glaucippus	92 3
		Hegemon	113 2

	Olymp.		Olymp.
Hegesias	114 1	Phryniohus	110 4
Hippodamas, vel *Hippodamus	101 2	Pisander	91 3
Isarchus	89 1	Polyzelus	103 2
Ithycles	95 3	Pyrrhio, vel *Pyrgion	98 1
Laches	95 1	Pytheas	100 1
*Leocritus	91 4	Pythodemus, vel *Pythodorus	111 1
Lyciscus	109 1	Pythodorus	87 1
Lysiades	95 4	Pythodorus	94 1
Lysimachides	110 2	Pythodorus	109 2
Lysistratus	102 4	Socratides	101 3
*Menander	99 3	*Sosicles	113 4
Micio, vel *Micon	94 3	Sosigenes	109 3
Molon	104 3	Stratocles	88 4
Mystichides	98 3	*Suniades	95 4
Nausigenes	103 1	*Theclus, vel Thellus	107 2
Nausinicus	100 3	Themistocles	108 2
*Nicaretus	112 1	Theodemus	106 4
Niketas	112 1	Theodotus	98 2
Nicocrates, vel *Nicostratus	111 4	*Theomnetus	108 1
Nicomachus	109 4	Theophilus	108 1
Nicon	100 2	Theophrastus	110 1
Nicophemus, vel *Nicodemus	104 4	Theopompus	92 2
Nicoteles	97 2	Thessalus	107 2
Phanostratus	99 2	*Thumedus	108 1
Philocles	97 1	Timocrates	104 1
Phormio	96 1	*Xenænetus	94 4
Phrasiclides	102 2		

INDEX RERUM MEMORABILIUM

ÆTATE DEMOSTHENIS GESTARUM.

Par fuerat ejusmodi laterculos reliquorum quoque oratorum cuique addi. Sed multitudine rerum obrutus, oblitus sum, et festinatione impeditus. Congessi huno indicem ex observatis Schotti et Corsinii et Taylori in schedis. Universe præmonendum duco, hos tres auctores interdum in annis discrepare, aliis eadem eventa vetustiora anno, aliis juniora facientibus. quod eo minus mirandum est, quia facile factu est, ut in mense uno erretur, hoc auctore vetusto rem eandem evenisse, narrante e. c. anno 2. Olymp. CIX. istoc, tertio, neutri tamen multum a vero absint, quoniam Atticis annis æstate media ordientibus, facile factu fuit, ut quæ res anno 2. exeunte fuisset cœpta, eadem ineunte tertio finiretur; et sic, qui auctores discrepare videantur, reapse tamen inter se consentiant.

Olympiadis igitur XCIX. anno tertio nascitur Demosthenes. Bellum Laced. cum Bœotis ob Cadmeam.

Olymp. C. anno tertio Thebani exsules duce Pelopida domum redeunt, Lacedæmonii Thebis ejiciuntur.

anno quarto Chabrias Pollin, imperatorem Spartanum, prœlio navali apud Naxum superavit.

CI 1 6
2 7 Timotheus Lacedæmonios vicit ad Leucada.
3 8 Chabrias Pythia vicit. Evagoras, Cypri rex, a Thrasydæo interemtus est. cui Isocrates orationem funebrem scripsit.
4 9 Lacedæmonii bellum adv. Ath. instaurant. Platææ iterum destructæ.

CII 1 10 Pax Antalcidis. Megalopolis condita.
2 11 Lacedæmonii, duce Cleombroto, rege suo, in Bœotiam ingressi, vincuntur ad Leuctra.
3 12 Messenii domum rediere.
4 13 Philippus, Amyntæ f., obses

datur Alexandro Pheræo, et Athenas mittitur, duce Epaminonda.

CIII 1 14

2 15 Societas belli Laced. cum Athen. adversus Thebanos.

Dionysius senior, tyr. Syrac. excessit.

3 16 Themison, Eretriæ tyrannus, Oropum occupat.

Bellum Laced. cum Bœotis quinquennale desiit.

4 17 Bellum Arcadum et Eleorum.

CIV 1 18 Demosthenes tutores accusavit, et scripsit τοὺς ἐπιτροπικούς.

Pelopidas Thebanus in pugna cum Alexandro Pheræo occubuit.

2 19 Pugna ad Mantineam, ubi Epaminondas cecidit.

3 20

4 21

CV 1 22 Xenophon Socraticus moritur.

Philippi Macedonis regnum init.

2 23 Philippus pace cum Athen. composita Pæonas et Illyrios subigit. *Schottus.*

Sed Taylor hanc expeditionem ad annum primum Olymp. CVI. refert. potest uterque vera tradere. Nam Philippus sæpius illos populos armis infestabat.

3 24 Bellum sociale exarsit, gestum a Charete, Iphicrate, Timotheo, ducibus Athen. adversus Rhodios, Chios, Byzantinos et socios. Philippus Amphipolin, Potidæam, Pydnam capit, præsidiis Athen. comiter deductis et domum remissis. Thessalorum tyrannos expellit.

4 25 Phocenses templum Delphicum expilant.

Alexander Pheræusab uxore jugulatur.

Dio Dionysium juniorem Syracusis exturbat.

CVI 1 26 Alexander M. nascitur.

2 27 Bellum sacrum, seu Phocicum, decennale exardescit.

Demosth. scripsit or. in Androtionem et Leptinem.

3 28 Or. de classibus περὶ συμμοριῶν.

Philippus Pagasas et Methonam capit.

Leucon, rex Bospori, obit, succedit filius Spartacus.

4 29 Timocratea, pro Megalopolitanis, et περὶ συντάξεως.

Phil. Heræum castellum capit. Thessalis succurrit. Onomarchum, ducem Phocensium, profligat.

Chares Hellespontum ingreditur, Sestum oppugnat.

Kersobleptes, Philippo infestus, universam fere Cherrhonesum, excepta Cardia, permittit Atheniensibus, hi colonos eo deducunt.

Mausolus, Cariæ dynasta, obit, post quem biennio regnat ejus uxor eadem atque soror Artemisia. tum Idrieus.

CVII 1 30 Demosth. in Philippum concionari cœpit. Scripsit Aristocrateam.

Philippus, per Thermopylas in Phocidem irrumpere tentans, ab Atheniensibus præventus excluditur et in Locros movet.

Athenienses coloniam Samum mittunt.

2 31 Or. pro Rhodiis.

3 32 Evagoras, rex Cypri, una cum Phocione, Ath. imperatore, Salamina urbem obsidet.

4 33 Demosthenes tres Olynthiacas dixit, et Midianam scripsit.

Philippus Olynthum obsidet. Olynthii legatos Athenas mittunt, auxilia regatum.

CVIII 1 34 Philippus Olynthum capit et diruit, et in victoriæ congratulationem Olympia, Macedonica puta, celebrat. capit item Mekybernam et Toronam.

2 35 Demosth. habuit quintam Philippicam, a Dionysio male sextam appellatam, incipientem a verbis ἃ μὲν ἡμεῖς. hodie pars dimidia est Philippicæ primæ. *Schottus.* v. Dem. nostri p. 48. 16.

Athenienses cum Phil. pacem faciunt.

Legatio Demosthenis et Æschinis.

3 36 Oratio de pace, item Phi-

lippica sexta. Philippus bello Phocensi finem imponit, et in collegium Amphictyonicum cooptatur.

4 37

CIX 1 38 Septima Philippica dicta est, hodie secunda.
Illyricum devastat Philippus, Thessalos sibi divincit.

2 39 Octava Philippica, seu de Halonneso, et in Æschinem de falsa legatione.
Philippus Thracas subigit.
Atheniensium expeditio in Acarnaniam.

3 40 Nona Philippica, seu de rebus Cherrhonesi, et decima, vulgo tertia.
Philippus studet pacem turbare, belloque prior lacessere.
Menander comicus, et Epicurus philosophus nati.
Isocrates Panathenaicam recitavit.

4 41 Undecima Philippica, vulgo quarta.
Philippus Perinthum obsidet, atque Selymbriam, ubi naves Athen. cepit, quas repetitum missa legatio frustra fuit.

CX 1 42 Duodecima Philippica, vulgo ad Philippi epistolam. p. 152.
Perinthum capit Philippus et Byzantium obsidet. verum Athen. intercedentibus solvit obsidionem, pacemque cum Urbe tertiam componit.

2 43 Philippus per Thermopylas ingressus, Elateam occupat. forsitan in exitu hujus anni. nam alii ad insequentem referunt.

3 44 Demosthenes Athenis mœnia reficit, et rogatu Ctesiphontis coronatur.
Prœlium ad Chæroneam.
Oratio funebris.
Actio pro corona cœpta, octavo demum anno post finita.
Lysicles Athen. ad Chæroneam imper., accusante Lycurgo, capitis damnatur.
Philippus ea victoria moderate usus, amicitiam et societatem cum Athen. renovat, præsidioque Thebis imposito, Bœotis quoque pacem concessit.

INDICUM

OPERUM DEMOSTHENIS

FINIS.

TABELLA

INDICANS

CONSENSUM PAGINARUM

DEMOSTHENIS REISKIANI

CUM

PAGINIS ALIARUM EDITIONUM

ORATORIS NOBILIORUM,

PARASINÆ PUTA, ALDINÆ, UTRIUSQUE WOLFIANÆ,
TAM BASILIENSIS, QUAM FRANCOFURTANÆ,

ET

TAYLORANÆ, IN EDITIONE REISKIANA DESIDERATÆ.

TABELLA, etc.

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 9		1 1	1 a. 1	1 1
10		1 14	ib. b. 4	ib. c. 2
11		1 33	ib. c. 14	2 a. 10
12		2 11	2 b. 2	ib. d. 9
13		2 30	ib. c. 10	3 a. 10
14	6 17	3 3	3 a. 15	ib. d. 9
15	7 15	3 22	ib. c. 2	4 a. 9
16	8 13	3 41	4 a. 9	ib. d. 8
17	9 9	4 14	ib. b. 15	5 a. 9
18	10 1	4 34	5 a. 1	21 1
19	11 8	5 10	ib. b. 9	ib. e. 8
20	12 6	5 29	ib. c. 15	22 b. 8
1	13 6	6 3	6 b. 1	ib. e. 6
2	13 30	6 20	ib. c. 4	23 b. 3
3	14 ult.	6 38	7 a. 9	ib. d. 9
4	16 4	7 10	7 b. 15	24 a. 10
5	16 pen.	7 28	8 a. 1	ib. d. 7
6	17 25	8 1	ib. b. 9	25 a. 8
7	18 12	8 20	ib. c. 14	ib. d. 5
8	19 1	9 1	9 a. 15	35 1
9	20 4	9 11	ib. c. 1	ib. b. 8
30	1 7	9 30	10 a. 8	ib. e. 5
1	2 6	10 7	ib. b. 15	36 b. 8
2	3 2	10 27	11 a. 2	ib. e. 5
3	3 28	10 ult.	11 b. 9	37 b. 7
4	4 12	11 18	11 c. 17	ib. e. 5
5	5 4	11 37	12 b. 2	38 b. 6
6	5 pen.	12 11	12 c. 9	ib. e. 5
7	6 24	12 30	13 a. 16	39 b. 7
8	7 18	13 3	13 c. 3	ib. e. 5
9			14 a. 10	
40	9 1	14 1	14 b. 11	47 1
1	30 15	14 18	14 c. 16	ib. pen.
2	1 10	14 37	15 b. 12	48 c. 6
3	2 3	15 12	15 c. 9	ib. f. 2
4	3 1	15 32	16 a. 13	49 c. 4
5	3 26	16 5	16 b. 19	ib. e. 10
6	4 12	16 24	17 a. 1	50 c. 1
7	4 31	16 42	17 b. 8	ib. e. 7
8	5 8	17 15	17 c. 14	51 b. 8
9	5 29	17 33	18 a. 18	ib. e. 4
50	6 12	18 6	18 c. 3	52 b. 7
1	6 31	18 24	19 a. 10	ib. e. 5
2	7 9	18 42	19 a. 14	53 b. 7
3	7 29	19 15	19 c. ult.	ib. e. 5
4	8 8	19 34	20 b. 8	54 b. 7
5	8 27	20 7	20 c. 14	ib. e. 6
7	9 1	1 1	1 b. ult.	59 1
8	40 4	1 18	2 a. 3	60 b. 6
9	40 29	1 37	2 b. 10	ib. e. 2
60	1 12	2 13	2 c. 16	61 b. 5
1	1 28	2 31	3 a. 3	ib. e. 3
2	2 22	3 4	3 c. 10	62 b. 7
3	3 5	3 23	4 a. 18	ib. e. 4
5	4 1	5 1	5 a. 18	64 1

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 66	44 7	25 7	25 b. 4	64 b. 2
7	4 27	5 26	5 c. 10	ib. b. 9
8	5 5	6 [illegible]	6 a. 15	65 a. 10
9	5 22	6 21	6 b. ult.	ib. d. 6
70	5 39	6 39	7 a. 4	66 a. 7
1	6 14	7 12	7 b. 9	ib. d. 2
2	6 32	7 32	7 c. 16	67 a. 4
3	7 7	8 4	8 b. 2	ib. d. 1
4	7 24	8 24	8 c. 8	68 a. 3
7	8 5	30 4	9 c. ult.	69 5
8	9 4	30 23	30 b. 5	ib. pen.
9	9 25	30 ant.	30 c. 11	70 c. 5
80	50 1	1 16	1 a. 16	ib. f. 3
1	50 21	1 37	1 c. 1	71 c. 2
2	50 pen.	2 10	2 a. 7	ib. e. 10
3	1 16	2 29	2 b. 18	72 c. 2
4	1 13	3 2	2 c. pen.	ib. f. 3
5	2 8	3 21	3 b. 4	73 c. 4
6	2 26	3 41	3 c. 8	ib. e. 10
7	3 2	4 14	4 a. 14	74 b. 9
90	4 1	6 1	5 b. ant.	76 1
1	4 22	6 16	5 c. pen.	ib. c. 7
2	5 9	6 35	6 b. 3	ib. pen.
3	5 30	7 8	6 c. 13	77 c. 7
4	6 9	7 26	7 a. 16	ib. pen.
5	6 36	7 pen.	7 c. 1	78 c. 6
6	7 18	8 17	8 a. 8	ib. antep.
7	8 7	8 36	8 b. 15	79 c. 4
8	8 31	9 8	9 a. 1	ib. f. 1
9	9 14	9 27	9 b. 7	80 c. 3
100	9 pen.	9 ult.	9 c. 15	ib. f. 1
1	60 24	40 19	40 a. ult.	81 c. 4
2	1 7	40 38	40 c. 9	ib. f. 2
3	1 28	1 11	1 a. 16	82 c. 5
4	2 10	1 31	1 b. ult.	ib. antep.
5	2 34	2 4	2 a. 6	83 c. 5
6	3 17	2 23	2 b. 12	ib. f. 2
7	3 pen.	2 42	2 c. ant.	84 c. 3
8	4 17	3 15	3 b. 5	ib. f. 3
9	4 24	3 33	3 c. 11	85 c. 5
110	5 1	4 9	4 a. ult.	86 1
1	5 22	4 25	4 b. ult.	ib. c. 8
2	6 9	5 1	5 a. 3	ib. f. 2
3	6 28	5 20	5 b. 6	87 b. 10
4	7 5	5 38	5 c. 12	ib. e. 4
5	7 22	6 11	6 a. 17	88 b. 5
6	7 39	6 30	6 b. ult.	ib. e. 1
7	8 16	7 2	7 a. 4	89 a. 9
8	8 36	7 21	7 b. 10	ib. d. 8
9	9 13	7 48	7 c. 15	90 a. 8
120	9 32	8 12	8 a. ult.	ib. d. 3
1	70 9	8 31	8 c. 5	91 a. 4
2	70 26	9 4	9 a. 11	ib. d. 1
3	70 ult.	9 22	9 b. 16	ib. ult.
4	1 17	9 41	50 a. 1	92 c. 7
5	1 34	50 13	50 b. 7	ib. pen.
6	2 10	50 32	50 c. 11	93 c. 4
7	2 25	1 4	1 a. 17	ib. f. 1
8	2 ult.	1 22	1 c. 3	94 b. 10
9	3 13	1 41	2 a. 8	ib. e. 7
130	3 34	2 14	2 b. 14	95 c. 3
1	4 1	3 1	3 a. 4	96 1
2	5 15	3 14	3 b. 4	ib. c. 4

Roisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 133	76 10	53 38	53 c. 10	96 f. 2
4	6 39	4 11	4 a. 15	97 c. 3
5	7 24	4 30	4 c. 1	ib. e. 10
6	8 15	5 3	5 a. 6	98 b. 10
7	9 10	5 23	5 b. 12	ib. e. 7
8	80 1	5 41	5 c. 15	99 b. 7
9	80 26	6 13	6 a. ult.	ib. e. 4
140	1 14	6 31	6 c. 3	100 b. 2
1	1 pen.	7 5	7 a. 9	ib. d. 9
2	2 25	7 23	7 b. 13	101 a. 8
3	3 6	7 42	7 c. 18	ib. d. 4
4	3 32	8 15	8 b. 3	102 a. 3
5	4 12	8 33	8 c. 8	ib. c. 9
6	4 36	9 6	9 a. 13	103 a. 1
7	5 18	9 25	9 b. 18	ib. c. 7
8	5 40	9 44	60 a. 3	ib. pen.
9	6 22	60 16	60 b. 8	104 c. 4
150	6 ult.	60 35	60 c. 12	ib. e. 10
1	7 17	1 8	1 a. ant.	105 b. 10
2	8 1	2 1	4 c. 13	117 1
3	8 14	2 10	5 a. 6	ib. pen.
4	9 19	2 29	5 b. 12	118 c. 6
5	90 5	3 6	5 c. 17	ib. pen.
6	90 31	3 26	6 b. 2	119 c. 4
7	1 14	3 pen.	6 c. 10	ib. f. 2
8	1 pen.	4 18	7 a. 15	120 c. 3
9	2 5	4 35	61 c. 13	114 b. 3
160	3 2	5 10	2 a. 19	ib. d. 10
1	3 20	5 30	2 c. 5	115 b. 2
2	3 37	6 3	3 a. 11	ib. d. 10
3	4 13	6 21	3 b. 17	116 a. 9
4	4 30	6 40	4 a. 1	ib. d. 6
5	5 5	7 13	4 b. 5	117 a. 5
6	6 1	8 1	7	123 1
7	6 11	8 14	8 a. 6	ib. c. 4
8	7 14	8 33	8 b. 13	124 b. 7
9	8 1	9 12	8 c. pen.	ib. e. 4
170	8 28	9 31	9 b. 5	125 b. 2
1	9 16	70 2	9 c. 10	ib. d. 6
2	9 37	70 22	70 a. 17	126 a. 7
3	100 20	70 40	70 c. 2	ib. d. 4
4	1 5	1 12	1 a. 8	127 a. 6
5	1 27	1 30	1 b. 14	ib. d. 3
6	2 2	2 3	1 c. ant.	128 a. 3
8	3 1	3 1	2 c. 4	133 1
9	3 25	3 18	3 a. 7	ib. c. 9
180	4 22	3 39	3 b. 10	ib. ult.
1	5 12	4 13	3 c. 17	134 a. 6
2	6 6	4 32	4 b. 2	ib. f. 1
3	6 33	5 5	4 c. 4	135 c. 4
4	7 19	5 25	5 a. 12	ib. antep.
5	7 pen.	5 43	5 b. 18	136 c. 3
6	8 15	6 16	6 a. 3	ib. e. 11
7	9 1	6 35	6 b. 8	137 c. 3
8	9 27	7 2	6 c. 12	ib. e. 9
9	110 5	7 28	7 a. ant.	138 b. 9
190	1 1	9 1	8 a. 4	141 1
1	1 7	9 4	8 a. 9	ib. 6
2	2 12	9 23	8 b. 17	142 c. 2
3	2 pen.	9 pen.	9 a. 3	ib. e. 10
4	3 26	80 18	9 b. 8	144 c. 1
5	4 20	80 37	9 c. 14	ib. e. 8
6	5 17	1 9	80 a. ant.	146 b. 9

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 197	115 ult.	81 27	80 c. 5	146 e. 5	
8	6 27	1 ult.	1 a. 9	147 b. 6	
9	7 11	2 18	1 b. 13	ib. e. 2	
200	7 pen.	2 37	1 c. ult.	148 b. 1	
1	8 19	3 10	2 b. 5	ib. d. 8	
2	9 1	4 1	2 c. 9	154 1	
3	9 25	4 17	3 a. 18	155 b. 5	
4	120 20	4 41	3 b. pen.	ib. e. 4	
5	1 6	5 14	4 a. 6	156 b. 6	
6	1 32	5 33	4 b. 13	ib. e. 5	
7	2 12	6 6	4 c. pen.	157 b. 8	
8	2 40	6 25	5 b. 6	ib. e. 5	
9	3 25	6 pen.	5 c. 11	158 b. 5	
210	4 17	7 17	6 a. 15	ib. e. 1	
1	5 1	8 1	6 c. 14	163 1	
2	5 9	8 6	6 c. ult.	ib. b. 3	
3	6 21	8 24	7 b. 4	ib. e. 1	
4	6 pen.	8 ult.	7 c. 9	164 b. 7	
5	7 25	9 19	8 a. 12	ib. e. 3	
6	8 3	9 38	8 b. ant.	165 b. 2	
7	8 20	90 12	9 a. 2	ib. d. 10	
8	8 38	90 31	9 b. 9	166 a. 10	
9	9 18	1 4	9 c. 11	ib. d. 6	
220	129 ult.	1 22	90 a. 16	167 a. 6	
5	31 1	3 1	313 a. 4	472 1	469 1
6	1 5	3 3	3 a. 7	ib. 4	3
7	2 20	3 22	3 b. 15	473 e. 5	470 14
8	3 18	3 pen.	3 c. ult.	ib. f. 3	1 17
9	4 15	4 18	4 b. 6	474 c. 4	2 pen.
230	5 12	4 38	4 c. 12	ib. f. 3	4 2
1	6 2	5 11	5 a. 19	475 c. 5	5 5
2	6 29	5 33	5 c. 3	ib. f. 3	6 8
3	7 14	6 3	6 a. 8	476 c. 1	7 10
4	7 39	6 21	6 b. 15	ib. e. 10	8 12
5	8 22	6 42	6 c. ult.	477 b. 10	9 13
6	9 9	7 14	7 b. 4	ib. e. 7	480 15
7	9 36	7 33	7 c. 8	478 b. 6	1 15
8	140 17	8 6	8 a. 11	ib. e. 3	2 15
9	140 38	8 25	8 b. 15	479 b. 5	3 17
240	1 21	9 4	9 a. 3	ib. e. 7	4 pen.
1	2 3	9 23	9 b. 9	480 b. 7	6 1
2	2 31	9 ant.	9 c. 16	ib. e. 7	7 5
3	3 16	100 17	320 a. pen.	481 b. 7	8 7
4	4 4	100 36	320 c. 7	ib. e. 4	9 10
5	4 31	1 12	1 a. 11	482 b. 6	490 13
6	5 21	1 32	1 b. ant.	ib. e. 6	1 14
7	5 pen.	2 4	2 b. 3	483 b. 8	2 15
8	6 28	2 23	2 b. 8	ib. e. 7	3 16
9	7 14	2 42	2 c. 14	484 b. 5	4 18
250	7 39	3 16	3 a. 18	ib. e. 2	6 1
1	8 23	3 35	3 c. 2	485 b. 4	7 4
2	9 4	4 16	4 a. 6	ib. e. 2	8 10
3	9 30	4 34	4 b. 10	486 b. 1	9 12
4	150 15	5 9	4 c. 15	ib. d. 6	500 15
5	150 pen.	5 28	5 a. pen.	487 a. 10	1 18
6	1 24	6 2	5 c. 5	ib. d. 7	2 ult.
7	2 1	6 21	6 a. 8	488 a. 8	4 5
8	2 28	6 39	6 b. 14	ib. d. 6	5 7
9	3 17	7 14	6 c. ant.	489 a. 6	6 10
260	4 6	7 33	7 b. 4	ib. d. 4	7 12
1	4 31	8 6	7 c. 7	490 a. 4	8 15
2	5 2	8 24	8 a. 12	ib. c. 10	9 14
3	5 37	8 pen.	8 b. 17	491 a. 2	510 17

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileen.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 264	156 23	109 17	329 a. 1	491 c. 10	511 ult.
5	7 8	9 36	9 b. 6	492 a. 1	3 2
6	7 31	110 7	9 c. 10	ib. c. 9	4 5
7	8 12	110 26	330 a. 15	493 a. 1	5 9
8	8 37	1 3	330 b. pen.	ib. c. 10	6 11
9	9 20	1 22	1 a. 6	494 a. 1	7 14
270	160 19	1 42	1 b. 14	ib. c. 10	8 16
1	1 12	2 13	1 c. 17	495 a. 2	9 18
2	2 8	2 32	2 b. 3	ib. d. 1	520 ult.
3	2 34	3 6	2 c. 7	496 a. 3	2 2
4	3 20	3 24	3 a. 12	ib. d. 1	3 3
5	3 38	3 pen.	3 b. pen.	497 a. 1	4 5
6	4 21	4 18	4 a. 2	ib. d. 1	5 8
7	4 ant.	4 37	4 b. 9	498 a. 1	6 11
8	5 25	5 10	4 c. 15	ib. c. 10	7 14
9	5 pen.	5 27	5 a. 18	499 a. 2	8 14
280	6 19	6 1	5 c. 8	ib. c. 8	9 16
1	6 36	6 19	6 a. 6	ib. ult.	530 ult.
2	7 18	6 38	6 b. 10	500 c. 7	2 3
3	7 39	7 15	6 c. 16	ib. pen.	3 8
4	8 21	7 34	7 b. 2	501 c. 7	4 13
5	8 38	8 14	7 c. 10	ib. ult.	5 18
6	9 19	8 33	8 a. 15	502 c. 7	6 ult.
7	9 36	9 5	8 c. 12	ib. ult.	8 1
8	170 20	9 24	9 a. 4	503 c. 6	9 3
9	170 37	9 ant.	9 b. 8	ib. pen.	540 5
290	1 18	120 18	9 c. 13	504 c. 4	1 12
1	1 35	120 37	340 a. 17	ib. c. 12	2 pen.
2	2 17	1 9	340 c. 3	505 c. 4	4 3
3	2 35	1 18	1 a. 9	ib. f. 1	5 6
4	3 19	2 1	1 b. 16	506 c. 4	6 8
5	3 39	2 21	2 a. 2	ib. pen.	7 12
6	4 20	2 41	2 b. 9	507 c. 6	8 16
7	4 39	3 13	2 c. 13	ib. f. 3	9 pen.
8	5 21	3 33	3 a. pen.	508 c. 3	551 1
9	5 39	4 7	3 c. 3	ib. f. 2	2 3
300	6 24	4 26	4 a. 10	509 c. 4	3 5
1	6 ult.	5 2	4 b. ant.	ib. e. 12	4 8
2	7 25	5 21	5 a. 3	510 c. 4	5 10
3	7 ult.	5 39	5 b. 8	ib. f. 2	6 10
4	8 25	6 12	5 c. 14	511 c. 4	7 13
5	8 ult.	6 31	6 b. 1	ib. f. 3	8 15
6	9 24	7 4	6 c. 7	512 c. 3	9 18
7	9 ult.	7 23	7 a. 14	ib. f. 2	561 2
8	180 25	7 42	7 b. pen.	513 c. 4	2 6
9	180 ult.	8 14	8 a. 4	ib. e. 9	3 7
310	1 23	8 31	8 b. 9	514 b. 9	4 9
1	1 pen.	9 4	8 c. 19	ib. e. 9	5 13
2	2 23	9 22	9 b. 2	515 b. 10	6 17
3	2 pen.	9 41	9 c. 8	ib. e. 9	7 ult.
4	3 25	130 14	350 a. 15	516 b. 5	9 5
5	4 4	130 32	350 b. ult.	ib. e. 4	570 9
6	4 28	1 6	1 a. 8	517 b. 3	1 15
7	5 4	1 24	1 b. 12	ib. d. 9	2 16
8	5 25	1 pen.	1 c. 18	518 a. 9	3 ult.
9	6 1	2 17	2 b. 4	ib. d. 7	5 4
320	6 22	2 45	2 c. 11	519 a. 8	6 9
1	6 39	3 7	3 a. 12	ib. d. 6	7 12
2	7 20	3 26	3 c. 4	520 a. 6	8 17
3	7 ult.	4 2	4 a. 11	ib. d. 5	580 4
4	8 23	4 20	4 b. 16	521 a. 4	1 7
5	8 40	4 34	4 c. pen.	ib. d. 1	2 10
6	9 22	5 12	5 b. 6	522 a. 3	3 14

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 197	115 ult.	81 27	80 c. 5	146 c. 5	
8	6 27	1 ult.	1 a. 9	147 b. 6	
9	7 11	2 18	1 b. 13	ib. c. 2	
200	7 pen.	2 37	1 c. ult.	148 b. 1	
1	8 19	3 10	2 b. 5	ib. d. 8	
2	9 1	4 1	2 c. 9	154 1	
3	9 25	4 17	3 a. 18	155 b. 5	
4	120 20	4 41	3 b, pen.	ib. c. 4	
5	1 6	5 14	4 a. 6	156 b. 6	
6	1 32	5 33	4 b. 13	ib. c. 5	
7	2 12	6 6	4 c. pen.	157 b. 8	
8	2 40	6 25	5 b. 6	ib. c. 5	
9	3 25	6 pen.	5 c. 11	158 b. 5	
210	4 17	7 17	6 a. 15	ib. c. 1	
1	5 1	8 1	6 c. 14	163 1	
2	5 9	8 6	6 c. ult.	ib. b. 3	
3	6 21	8 24	7 b. 4	ib. c. 1	
4	6 pen.	8 ult.	7 c. 9	164 b. 7	
5	7 25	9 19	8 a. 12	ib. c. 3	
6	8 3	9 38	8 b. ant.	165 b. 2	
7	8 20	90 12	9 a. 2	ib. d. 10	
8	8 38	90 31	9 b. 9	166 a. 10	
9	9 18	1 4	9 c. 11	ib. d. 6	
220	129 ult.	1 22	90 a. 16	167 a. 6	
5	31 1	3 1	313 a. 4	472 1	469 1
6	1 5	3 3	3 a. 7	ib. 4	3
7	2 20	3 22	3 b. 15	473 c. 5	470 14
8	3 18	3 pen.	3 c. ult.	ib. f. 3	1 17
9	4 15	4 18	4 b. 6	474 c. 4	2 pen.
230	5 12	4 38	4 c. 12	ib. f. 3	4 2
1	6 2	5 11	5 a. 19	475 c. 5	5 5
2	6 29	5 33	5 c. 3	ib. f. 3	6 8
3	7 14	6 3	6 a. 8	476 c. 1	7 10
4	7 39	6 21	6 b. 15	ib. e. 10	8 12
5	8 22	6 42	6 c. ult.	477 b. 10	9 13
6	9 9	7 14	7 b. 4	ib. e. 7	480 15
7	9 36	7 33	7 c. 8	478 b. 6	1 15
8	140 17	8 6	8 a. 11	ib. e. 3	2 15
9	140 38	8 25	8 b. 15	479 b. 5	3 17
240	1 21	9 4	9 a. 3	ib. e. 7	4 pen.
1	2 3	9 23	9 b. 9	480 b. 7	6 1
2	2 31	9 ant.	9 c. 16	ib. e. 7	7 5
3	3 16	100 17	320 a. pen.	481 b. 7	8 7
4	4 4	100 36	320 c. 7	ib. e. 4	9 10
5	4 31	1 12	1 a. 11	482 b. 6	490 13
6	5 21	1 32	1 b. ant.	ib. e. 6	1 14
7	5 pen.	2 4	2 b. 3	483 b. 8	2 15
8	6 28	2 23	2 b. 8	ib. e. 7	3 16
9	7 14	2 42	2 c. 14	484 b. 5	4 18
250	7 39	3 16	3 a. 18	ib. e. 2	6 1
1	8 23	3 35	3 c. 2	485 b. 4	7 4
2	9 4	4 16	4 a. 6	ib. e. 2	8 10
3	9 30	4 34	4 b. 10	486 b. 1	9 12
4	150 15	5 9	4 c. 15	ib. d. 6	500 15
5	150 pen.	5 28	5 a. pen.	487 a. 10	1 18
6	1 24	6 2	5 c. 5	ib. d. 7	2 ult.
7	2 1	6 21	6 a. 8	488 a. 8	4 5
8	2 28	6 39	6 b. 14	ib. d. 6	5 7
9	3 17	7 14	6 c. ant.	489 a. 6	6 10
260	4 6	7 33	7 b. 4	ib. d. 4	7 12
1	4 31	8 6	7 c. 7	490 a. 4	8 15
2	5 2	8 24	8 a. 12	ib. c. 10	9 14
3	5 37	8 pen.	8 b. 17	491 a. 2	510 17

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileen.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 264	156 23	109 17	329 a. 1	491 c. 10	511 ult.
5	7 8	9 36	9 b. 6	492 a. 1	3 2
6	7 31	110 7	9 c. 10	ib. c. 9	4 5
7	8 12	110 26	330 a. 15	493 a. 1	5 9
8	8 37	1 3	330 b. pen.	ib. c. 10	6 11
9	9 20	1 22	1 a. 6	494 a. 1	7 14
270	160 19	1 42	1 b. 14	ib. c. 10	8 16
1	1 12	2 13	1 c. 17	495 a. 2	9 18
2	2 8	2 32	2 b. 3	ib. d. 1	520 ult.
3	2 34	3 6	2 c. 7	496 a. 3	2 2
4	3 20	3 24	3 a. 12	ib. d. 1	3 3
5	3 38	3 pen.	3 b. pen.	497 a. 1	4 5
6	4 21	4 18	4 a. 2	ib. d. 1	5 8
7	4 ant.	4 37	4 b. 9	498 a. 1	6 11
8	5 25	5 10	4 c. 15	ib. c. 10	7 14
9	5 pen.	5 27	5 a. 18	499 a. 2	8 14
280	6 19	6 1	5 c. 8	ib. c. 8	9 16
1	6 36	6 19	6 a. 6	ib. ult.	530 ult.
2	7 18	6 38	6 b. 10	500 c. 7	2 3
3	7 39	7 15	6 c. 16	ib. pen.	3 8
4	8 21	7 34	7 b. 2	501 c. 7	4 13
5	8 38	8 14	7 c. 10	ib. ult.	5 18
6	9 19	8 33	8 a. 15	502 c. 7	6 ult.
7	9 36	9 5	8 c. 12	ib. ult.	8 1
8	170 20	9 24	9 a. 4	503 c. 6	9 3
9	170 37	9 ant.	9 b. 8	ib. pen.	540 5
290	1 18	120 18	9 c. 13	504 c. 4	1 12
1	1 35	120 37	340 a. 17	ib. c. 12	2 pen.
2	2 17	1 9	340 c. 3	505 c. 4	4 3
3	2 35	1 18	1 a. 9	ib. f. 1	5 6
4	3 19	2 1	1 b. 16	506 c. 4	6 8
5	3 39	2 21	2 a. 2	ib. pen.	7 12
6	4 20	2 41	2 b. 9	507 c. 6	8 16
7	4 39	3 13	2 c. 13	ib. f. 3	9 pen.
8	5 21	3 33	3 a. pen.	508 c. 3	551 1
9	5 39	4 7	3 c. 3	ib. f. 2	2 3
300	6 24	4 26	4 a. 10	509 c. 4	3 5
1	6 ult.	5 2	4 b. ant.	ib. e. 12	4 8
2	7 25	5 21	5 a. 3	510 c. 4	5 10
3	7 ult.	5 39	5 b. 8	ib. f. 2	6 10
4	8 25	6 12	5 c. 14	511 c. 4	7 13
5	8 ult.	6 31	6 b. 1	ib. f. 3	8 15
6	9 24	7 4	6 c. 7	512 c. 3	9 18
7	9 ult.	7 23	7 a. 14	ib. f. 2	561 2
8	180 25	7 42	7 b. pen.	513 c. 4	2 6
9	180 ult.	8 14	8 a. 4	ib. e. 9	3 7
310	1 23	8 31	8 b. 9	514 b. 9	4 9
1	1 pen.	9 4	8 c. 19	ib. e. 9	5 13
2	2 23	9 22	9 b. 2	515 b. 10	6 17
3	2 pen.	9 41	9 c. 8	ib. e. 9	7 ult.
4	3 25	130 14	350 a. 15	516 b. 5	9 5
5	4 4	130 32	350 b. ult.	ib. e. 4	570 9
6	4 28	1 6	1 a. 8	517 b. 3	1 15
7	5 4	1 24	1 b. 12	ib. d. 9	2 16
8	5 25	1 pen.	1 c. 18	518 a. 9	3 ult.
9	6 1	2 17	2 b. 4	ib. d. 7	5 4
320	6 22	2 45	2 c. 11	519 a. 8	6 9
1	6 39	3 7	3 a. 12	ib. d. 6	7 12
2	7 20	3 26	3 c. 4	520 a. 6	8 17
3	7 ult.	4 2	4 a. 11	ib. d. 5	580 4
4	8 23	4 20	4 b. 16	521 a. 4	1 7
5	8 40	4 34	4 c. pen.	ib. d. 1	2 10
6	9 22	5 12	5 b. 6	522 a. 3	3 14

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 327	189 40	135 31	355 c. 13	522 d. 1	584 pen.
8	190 21	6 7	6 b. 2	528 a. 2	6 5
9	190 38	6 25	6 c. 9	ib. d. 1	7 9
330	1 20	6 ant.	7 a. 15	524 a. 1	8 14
1	1 37	7 16	7 b. ult.	ib. d. 1	9 ult.
2	2 19	7 36	8 a. 7	525 a. 2	591 5
341	194	143 1	200 b. 4	294 1	115 1
2	6 1	3 16	200 c. 9	ib. c. 7	6 6
3	7 13	3 35	1 a. 14	ib. ult.	7 9
4	8 16	4 12	1 b. ant.	295 c. 7	8 13
5	9 25	4 31	2 a. 4	ib. pen.	9 16
6	200 14	5 4	2 b. 10	296 c. 4	120 18
7	1 1	5 23	2 c. 13	ib. c. 12	1 pen.
8	1 29	5 41	3 a. ult.	297 c. 3	3 1
9	2 20	6 13	3 c. 4	ib. f. 1	4 3
350	3 5	6 29	4 a. 7	298 b. 8	5 3
1	4 13	7 1	4 b. 11	ib. c. 4	6 3
2	4 36	7 19	4 c. 15	299 a. 10	7 4
3	5 19	7 37	5 a. ant.	ib. d. 7	8 5
4	6 5	8 8	5 c. 4	300 a. 7	9 6
5	6 34	8 26	6 a. 8	ib. d. 4	130 7
6	7 23	8 ant.	6 b. 14	301 a. 6	1 9
7	8 23	9 16	6 c. ant.	ib. d. 5	2 10
8	9 13	9 34	7 a. 2	302 a. 5	3 11
9	9 pen.	150 6	7 c. 5	ib. d. 2	4 13
360	210 26	150 23	8 a. 9	ib. ult.	5 13
1	1 20	150 41	8 b. 14	303 c. 5	6 14
2	2 14	1 12	8 c. 19	ib. f. 2	7 15
3	3 23	1 31	9 b. 4	304 c. 6	8 17
4	4 1	2 4	9 c. 8	ib. f. 4	9 pen.
5	5 7	2 22	210 a. 13	305 c. 3	140 ult.
6	6 5	2 41	210 b. 19	ib. f. 2	2 3
7	7 2	3 13	1 a. 3	306 b. 10	3 4
8	7 30	3 32	1 b. 9	ib. e. 8	4 5
9	8 20	4 7	1 c. 13	307 b. 10	5 7
370	9 9	4 25	2 a. 18	ib. e. 7	6 8
1	9 38	4 ant.	2 c. 4	308 b. 8	7 11
2	220 22	5 15	3 a. 8	ib. e. 5	8 12
3	1 2	5 34	3 b. 14	309 c. 5	9 14
4	2 ult.	6 6	3 c. ant.	ib. e. 2	150 15
5	3 27	6 25	4 b. 3	310 b. 6	1 17
6	4 5	6 ant.	4 c. 7	ib. e. 3	2 pen.
7	5 9	7 15	5 a. 13	311 b. 3	3 ult.
8	5 38	7 33	5 b. ant.	ib. e. 1	5 2
9	6 22	8 6	6 a. 3	312 b. 1	6 4
380	7 17	8 25	6 b. 8	ib. d. 8	7 5
1	8 3	8 ant.	6 c. 15	313 a. 8	8 8
2	8 31	9 16	7 a. ant.	ib. d. 6	9 7
3	9 17	9 35	7 c. 5	314 a. 5	160 8
4	230 17	160 7	8 a. 7	ib. d. 2	1 10
5	230 35	160 27	8 b. 14	315 a. 3	2 13
6	1 17	160 ult.	8 c. ant.	ib. c. 9	3 14
7	1 39	1 19	9 b. 2	316 a. 1	4 14
8	3 2	1 36	9 c. 4	ib. c. 5	5 15
9	3 28	2 9	220 a. 8	ib. f. 1	6 16
390	4 9	2 29	220 b. 12	317 c. 1	7 17
1	5 5	3 4	220 c. 16	ib. e. 10	8 ult.
2	5 33	3 22	1 b. 2	318 b. 8	170 1
3	6 12	3 40	1 c. 1	ib. d. 10	170 ult.
4	6 40	4 14	2 a. 7	319 a. 10	2 2
5	7 26	4 34	2 b. 11	ib. d. 8	3 3
6	8 11	5 8	2 c. 18	320 a. 10	4 6
7	9 7	5 27	3 b. 2	ib. d. 8	5 8

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 398	239 35	166 2	223 c. 10	321 b. 2	176 11
9	240 18	6 21	4 a. 15	ib. d. 10	7 14
400	1 5	6 41	4 c. 2	322 b. 4	8 pen.
1	1 33	7 15	5 a. 6	ib. d. 10	180 1
2	2 18	7 33	5 b. 13	323 b. 3	1 3
3	3 pen.	8 6	5 c. 18	ib. e. 1	2 5
4	4 26	8 24	6 b. 2	324 a. 9	3 6
5	5 15	8 ant.	6 c. 8	ib. d. 7	4 8
6	5 33	9 16	7 a. 13	325 a. 8	5 9
7	6 13	9 34	7 b. 19	ib. d. 5	6 12
8	6 ult.	170 8	8 a. 4	326 a. 9	7 13
9	7 20	170 19	8 b. 12	ib. d. 8	8 15
410	7 40	170 pen.	8 c. ant.	327 b. 1	9 pen.
1	8 22	1 18	9 b. 5	ib. e. 2	191 1
2	8 pen.	1 36	9 c. 14	328 b. 5	2 4
3	9 24	2 10	230 a. 17	ib. e. 1	3 5
4	250 2	2 28	230 c. 3	329 b. 2	4 6
5	250 pen.	2 ult.	1 a. 7	ib. d. 10	5 7
6	1 27	3 19	1 b. 15	330 b. 2	6 9
7	2 12	3 32	1 c. pen.	ib. d. 8	7 10
8	2 37	4 9	2 b. 8	331 b. 1	8 17
9	3 19	4 29	2 c. 13	ib. d. 10	9 pen.
420	4 6	5 6	3 a. ant.	332 b. 2	201 2
1	4 30	5 25	3 c. 3	ib. d. 9	2 4
2	5 7	5 ult.	4 a. 9	333 b. 3	3 7
3	5 36	6 29	4 b. pen.	ib. e. 2	4 14
4	6 23	7 6	5 a. 3	334 b. 6	5 16
5	6 ult.	7 25	5 b. 11	ib. e. 5	6 18
6	7 24	7 ant.	5 c. 19	335 b. 8	8 2
7	8 1	8 20	6 b. 5	ib. e. 9	9 4
8	8 21	8 39	6 c. 11	336 c. 1	210 6
9	8 40	9 12	7 a. 15	ib. e. 9	1 8
430	9 20	9 31	7 c. 1	337 d. 10	2 11
1	9 39	180 4	8 a. 5	ib. e. 6	3 13
2	260 24	180 23	8 b. 11	338 b. 6	4 16
3	1 2	180 41	8 c. 17	ib. e. 2	5 18
4	1 31	1 14	9 b. 2	339 d. 7	6 pen.
5	2 16	1 33	9 c. 8	ib. e. 5	8 1
6	2 pen.	2 7	240 a. 14	340 b. 7	9 4
7	3 23	2 26	240 b. ult.	ib. e. 4	220 6
8	3 40	2 ant.	1 a. 4	341 b. 6	1 7
9	4 pen.	3 17	1 b. 9	ib. e. 5	2 9
440	5 27	3 37	1 c. 16	342 b. 5	3 12
1	6 8	4 9	2 a ult.	ib. e. 2	4 14
2	6 35	4 28	2 c. 6	343 b. 2	5 16
3	7 16	4 ult.	3 a. 10	ib. d. 9	6 18
4	7 36	5 19	3 b. 14	344 a. 8	7 ult.
5	8 12	5 37	3 c. ant.	ib. d. 6	9 2
6	8 35	6 9	4 b. 2	345 a. 4	230 3
7	9 18	6 28	4 c. 7	ib. d. 2	231 5
8	270 4	7 1	5 a. 12	ib. ult.	232 8
9	270 24	7 19	5 b. 17	346 c. 7	233 9
450	1 5	7 39	6 a. 3	ib. pen.	234 13
1	1 25	8 12	6 b. 11	341 c. 6	235 17
7	3 1	191 1	372 a. 10	541 1	7 1 vol. iii.
8	4 18	1 17	2 b. 9	ib. c. 7	8 7
9	5 20	1 35	2 c. 11	542 a. 3	9 8
460	6 16	2 11	363 a. ant.	ib. d. 1	10 11
1	7 15	2 30	3 c. 1	543 a. 3	11 13
2	8 2	3 3	4 a. 8	ib. c. 9	12 15
3	9 14	3 21	4 b. 10	544 a. 1	13 17
4	280 7	3 39	4 c. 13	ib. c. 7	14 18
5	1 5	4 11	5 a. ant.	ib. ult.	15 ult.

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 466	282 4	194 28	365 b. ult.	545 c. 5	17 2
7	3 15	5 2	6 a. 6	ib. ult.	18 5
8	4 2	5 20	6 b. 8	546 c. 9	19 7
9	4 30	5 38	6 c. 8	547 a. 1	20 8
470	6 5	6 10	7 a. 17	ib. c. 7	1 11
1	6 ant.	6 27	7 b. ult.	ib. f. 2	2 12
2	7 26	7 1	8 a. 3	548 c. 5	3 14
3	8 19	7 19	8 b. 7	ib. f. 1	4 15
4	9 8	7 37	8 c. 12	549 c. 3	5 17
5	290 1	8 11	9 a. 16	ib. e. 10	6 pen.
6	290 27	8 30	9 c. 3	550 c. 3	8 2
7	1 5	9 3	370 a. 8	ib. f. 2	9 4
8	2 3	9 22	370 b. 15	551 c. 5	30 6
9	2 36	9 41	370 c. ult.	ib. e. 12	1 7
480	3 25	200 13	1 b. 5	552 c. 1	2 9
1	4 19	200 30	1 c. 12	ib. e. 8	3 10
2	4 39	1 2	2 a. 16	553 b. 7	4 11
3	5 21	1 20	2 b. pen.	ib. e. 5	5 12
4	5 ult.	1 38	3 a. 4	554 b. 5	6 13
5	6 ant.	2 11	3 b. 9	ib. e. 2	7 14
6	7 19	2 28	3 c. 14	555 b. 1	8 13
7	8 7	2 ult.	4 a. ant.	ib. d. 7	9 12
8	9 1	3 18	4 c. 3	556 a. 8	40 15
9	9 30	3 37	5 a. 8	ib. d. 8	1 pen.
490	300 22	4 10	5 b. 16	557 a. 8	3 1
1	1 20	4 31	6 a. 2	ib. d. 10	4 4
2	2 12	5 4	6 b. 10	558 b. 2	5 7
3	3 6	5 23	6 c. 15	ib. d. 8	6 9
4	3 pen.	5 42	7 a. ult.	559 b. 2	7 11
5	4 28	6 16	7 c. 4	ib. e. 2	8 13
6	5 22	6 34	8 a. 10	560 b. 4	9 14
7	6 8	7 7	8 b. 14	ib. e. 1	50 15
8	7 4	7 25	8 c. 18	561 b. 2	1 16
9	7 33	7 43	9 b. 1	ib. d. 10	2 17
500	8 26	8 15	9 c. 4	562 a. 10	3 18
1	9 21	8 34	380 a. 10	ib. d. 8	4 18
2	310 11	9 6	380 b. 16	563 a. 8	5 pen.
3	310 ult.	9 27	380 c. pen.	ib. d. 5	6 ult.
4	1 28	9pen.	1 b. 7	564 a. 6	8 1
5	2 13	210 17	1 c. 12	ib. d. 2	9 4
6	2 pen.	10 36	2 a. 17	565 a. 2	60 5
7	4 4	1 9	2 c. 3	ib. d. 2	1 7
8	4 27	1 27	3 a. 10	566 a. 6	2 8
514	7 1	5 1	5 b. 1	603 1	87 1
5	8 1	5 10	5 b. 15	ib. b. 7	87 10
6	9 9	5 28	5 c. ult.	ib. b. ult.	8 pen.
7	320 12	6 6	6 b. 7	604 c. 8	90 1
8	1 10	6 23	6 c. 10	ib. pen.	1 2
9	2 2	6 39	7 a. 15	605 c. 7	2 3
520	3 24	7 15	7 b. ult.	ib. pen.	3 5
1	4 2	7 35	8 a. 7	606 c. 4	4 7
2	4 40	8 7	8 b. 13	ib. f. 3	5 7
3	5 25	8 26	8 c. pen.	607 c. 7	6 10
4	6 15	8 ult.	9 b. 7	608 a. 1	7 13
5	7 16	9 20	9 c. 16	ib. c. 9	8 15
6	8 17	9 40	390 b. 3	609 a. 3	9 18
7	8 ult.	220 13	390 c. 9	ib. d. 2	101 1
8	9 28	220 31	1 a. 15	610 a. 5	2 2
9	330 17	1 4	1 b. ult.	ib. d. 2	3 4
530	1 12	1 22	2 a. 6	611 a. 3	4 8
1	2 9	1 42	2 b. 14	ib. d. 1	5 9
2	2 33	2 13	2 c. ant.	612 a. 2	6 16
3	3 14	2 31	3 b. 3	ib. c. 9	7 17

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 534	334 9	223 3	393 c. 9	612 ult.	108 18
5	5 6	3 22	4 a. 13	613 c. 7	9 ult.
6	5 35	3 41	4 b. pen.	ib. f. 4	111 2
7	6 26	4 15	5 a. 6	614 c. 6	2 5
8	7 25	3 34	5 b. 14	ib. ult.	3 7
9	8 21	5 7	5 c. pen.	615 c. 7	4 9
540	9 15	5 25	6 b. 5	ib. pen.	5 11
1	341 1	5 ant.	6 c. 11	616 c. 7	6 13
2	2 2	6 14	7 a. 15	ib. f. 2	7 13
3	3 11	6 32	7 b. ult.	617 c. 2	8 14
4	4 7	7 4	8 a. 5	ib. e. 9	9 15
5	4 35	7 22	8 b. 10	618 c. 3	120 18
6	5 18	7 40	8 c. 17	ib. e. 9	1 ult.
7	6 24	8 12	9 b. 3	619 c. 1	3 1
8	7 12	8 32	9 c. 8	ib. e. 10	4 3
9	8 pen.	9 2	400 a. 15	620 c. 1	5 4
550	9 27	9 19	400 b. ult.	ib. e. 8	6 6
1	350 26	9 35	1 a. 4	621 b. 10	7 8
2	1 19	230 9	1 b. 10	ib. e. 7	8 9
3	2 22	230 26	1 c. 15	622 b. 10	9 11
4	3 25	230 ant.	2 a. ult.	ib. e. 6	130 11
5	4 18	1 17	2 c. 6	623 c. 1	1 16
6	5 3	1 35	3 a. 12	ib. e. 8	2 18
7	6 1	2 8	3 b. 18	624 c. 1	4 1
8	6 32	2 27	4 a. 2	ib. e. 8	5 2
9	7 25	2 ult.	4 b. 8	625 c. 2	6 4
560	8 18	3 19	4 c. 13	ib. e. 9	7 6
1	9 13	3 37	5 a. 17	626 b. 7	8 7
2	360 14	4 9	5 c. 3	ib. e. 4	9 8
3	1 5	4 28	6 a. 6	627 b. 5	140 9
4	2 3	5 1	6 b. 14	ib. e. 2	1 11
5	2 30	5 19	6 c. ant.	628 b. 4	2 12
6	3 27	5 38	7 b. 5	ib. e. 3	3 14
7	4 19	6 11	7 c. 13	629 b. 4	4 15
8	5 17	6 29	8 a. 17	ib. e. 1	5 16
9	6 11	7 1	8 c. 1	630 a. 9	6 17
570	6 40	7 20	9 a. 6	ib. d. 6	7 ult.
1	7 26	7 38	9 b. 12	631 a. 5	9 1
2	8 22	8 12	9 c. 18	ib. d. 3	150 1
3	9 19	8 31	410 b. 3	632 a. 3	1 3
4	370 16	9 4	410 c. 10	ib. d. 1	2 6
5	1 6	9 24	1 a. 15	633 a. 2	3 7
6	1 33	9 42	1 b. ult.	ib. c. 8	4 8
7	2 23	240 15	2 a. 8	634 a. 1	5 11
8	3 20	240 34	2 b. 14	ib. c. 8	6 13
9	4 13	1 7	2 c. ant.	ib. pen.	7 14
580	5 15	1 25	3 b. 3	635 c. 4	8 16
1	6 13	1 43	3 c. 7	ib. f. 1	9 17
2	7 18	2 16	4 a. 14	636 c. 2	160 pen.
3	7 39	2 34	4 b. pen.	ib. e. 9	2 1
4	8 22	3 6	5 a. 5	637 b. 8	3 2
5	8 40	3 24	5 b. 13	ib. e. 6	4 3
6	9 22	3 ant.	5 c. pen.	638 d. 10	5 4
598	381 1	8 1	8 b. 9	699 1	211 1
4	2 8	8 17	8 c. 14	ib. c. 9	2 6
5	3 3	8 35	9 a. 17	ib. pen.	3 7
6	5 3	9 10	9 b. ant.	700 c. 7	4 9
7	5 ant.	9 30	420 a. 8	ib. pen.	5 11
8	6 26	250 2	420 b. 14	701 c. 5	6 13
9	7 13	250 22	420 c. pen.	ib. f. 2	7 16
600	7 pen.	250 41	1 b. 4	702 c. 4	8 18
1	8 27	1 13	1 c. 8	ib. e. 10	9 18
2	9 18	1 32	2 a. 14	703 b. 10	221 1

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 603	390 18	252 6	422 b. ult.	703 e. 8	222 3
4	1 16	2 25	3 a. 5	704 c. 1	3 5
5	2 24	2 pen.	3 b. 11	ib. e. 9	4 8
6	2 ult.	3 18	3 c. 18	705 b. 8	5 9
7	3 28	3 37	4 b. 1	ib. e. 4	6 12
8	4 13	4 10	4 c. 7	706 b. 6	7 13
9	5 14	4 28	5 a. 11	ib. e. 2	8 15
610	6 10	5 1	5 b. 17	707 b. 2	9 16
1	6 37	5 19	5 c. ult.	ib. d. 9	230 17
2	7 21	5 38	6 b. 6	708 a. 9	1 pen.
3	7 pen.	6 11	6 c. 11	ib. d. 5	2 ult.
4	8 27	6 30	7 a. 15	709 a. 5	4 2
5	9 11	7 3	7 b. ult.	ib. d. 2	5 5
6	9 32	7 21	8 a. 4	710 a. 3	6 6
7	400 11	7 41	8 b. 9	ib. d. 2	7 10
8	400 29	8 13	8 c. 14	711 a. 1	8 11
621	1 1	261 1	9 b. 4	725 1	257 1
2	2 ult.	1 11	9 b. pen.	726 a. 5	257 ult.
3	3 28	1 30	430 b. 7	ib. d. 3	9 2
4	4 15	2 8	430 b. 14	727 a. 6	260 6
5	4 34	2 26	430 c. ant.	ib. d. 3	1 7
6	5 15	2 pen.	1 b. 2	728 a. 2	2 7
7	5 pen.	3 16	1 c. 7	ib. c. 8	3 9
8	6 24	3 34	2 a. 10	ib. pen.	4 10
9	6 ult.	4 7	2 b. 14	729 e. 5	5 13
630	7 27	4 27	2 c. pen.	ib. f. 2	6 16
1	7 38	4 pen.	3 b. 3	730 c. 2	7 18
2	8 16	5 18	3 c. 10	ib. e. 10	8 ult.
3	8 34	5 36	4 a. 15	731 b. 10	270 3
4	9 12	6 9	4 b. ant.	ib. e. 7	1 5
5	9 32	6 26	5 a. 3	732 b. 6	2 5
6	410 13	6 pen.	5 b. 12	ib. e. 5	3 8
7	410 33	7 16	5 c. ant.	733 b. 9	4 9
8	1 14	7 34	6 b. 3	ib. e. 8	5 13
9	1 33	8 8	6 c. 11	734 b. 10	6 16
640	2 24	8 30	7 a. ant.	ib. e. 10	7 pen.
1	2 34	9 1	7 c. 2	735 c. 2	9 1
2	3 15	9 20	8 a. 9	ib. f. 2	280 4
3	3 34	9 38	8 b. 16	736 c. 1	1 6
4	4 10	270 10	8 c. pen.	ib. e. 5	2 6
5	4 28	270 29	9 b. 5	737 b. 9	3 8
6	5 5	1 2	9 c. 12	ib. e. 8	4 11
7	5 13	1 20	440 a. 17	738 b. 10	5 13
8	5 40	1 38	440 c. 1	ib. e. 7	6 14
9	6 19	2 10	1 a. 5	739 b. 7	7 17
650	6 36	2 28	1 b. 11	ib. e. 4	8 17
1	7 19	3 ult.	1 c. 15	740 b. 5	9 17
2	8 12	3 18	2 a. ult.	ib. e. 1	290 ult.
3	8 38	3 36	2 c. 4	741 b. 2	2 3
4	9 19	4 7	3 a. 10	ib. d. 9	3 5
5	9 36	4 25	3 b. 16	742 a. 10	4 6
6	420 17	4 42	3 c. pen.	ib. d. 8	5 8
7	420 35	5 14	4 b. 6	743 a. 6	6 10
8	1 16	5 34	4 c. 9	ib. d. 3	7 12
9	1 35	6 6	5 a. 16	744 a. 4	8 13
660	2 19	6 24	5 c. 1	ib. d. 1	9 16
1	2 38	6 ant.	6 a. 9	745 a. 4	300 pen.
2	3 16	7 18	6 b. 16	ib. d. 4	2 3
3	3 34	7 35	7 a. 1	746 a. 5	3 6
4	4 15	8 9	7 b. 7	ib. d. 4	4 8
5	4 33	8 28	7 c. 14	747 a. 4	5 10
6	5 13	9 1	8 a. pen.	ib. d. 2	6 12
7	5 33	9 20	8 c. 5	748 a. 5	7 16

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 668	426 14	279 39	449 a. 12	748 d. 3	308 pen.
9	6 ult.	280 12	9 b. ant.	749 a. 5	310 1
670	7 24	280 31	450 a. 4	ib. d. 5	1 4
1	7 ult.	1 4	450 b. 10	750 a. 5	2 6
2	8 22	1 24	450 c. 16	ib. d. 3	3 9
3	8 40	1 43	1 a. ult.	751 a. 5	4 12
4	9 17	2 15	1 c. 8	ib. d. 4	5 16
5	9 35	2 31	2 a. 11	752 a. 4	6 14
6	430 11	3 4	2 b. 17	ib. d. 1	7 14
7	430 29	3 22	2 c. ult.	ib. ult.	8 16
8	1 5	3 41	3 b. 7	753 c. 9	9 18
9	1 23	4 14	3 c. 11	ib. ult.	320 18
680	1 pen.	4 34	4 a. 16	754 c. 7	1 pen.
1	2 24	5 5	5 c. 1	ib. f. 3	2 pen.
2	2 ult.	5 23	5 a. 6	755 c. 2	4 2
3	3 19	5 41	5 b. 11	ib. e. 7	5 3
4	3 38	6 13	5 c. 16	756 b. 9	6 6
5	4 19	6 31	6 a. 19	ib. e. 4	7 6
6	5 8	7 3	6 c. 5	757 b. 6	8 9
7	5 35	7 23	7 a. 9	ib. e. 5	9 11
8	6 18	7 43	7 b. 16	758 b. 5	330 12
9	6 34	8 16	8 a. 1	ib. e. 2	1 14
690	7 13	8 36	8 b. 8	759 b. 5	2 16
1	7 31	9 9	8 c. 15	ib. e. 3	3 18
2	8 11	9 27	9 a. ult.	760 b. 5	5 1
700	440 1	293 1	461 c. 16	773 1	365 1
1	1 20	3 16	2 a. 19	ib. f. 3	6 7
2	2 17	3 33	2 c. 1	774 c. 6	7 8
3	3 11	4 8	3 a. 8	ib. e. 12	8 10
4	4 3	4 25	3 b. 12	775 c. 1	9 11
5	4 27	4 42	3 c. 17	ib. e. 7	370 12
6	5 3	5 15	4 a. ult.	776 b. 6	1 14
7	5 30	5 34	4 c. 5	ib. e. 4	3 1
8	6 19	6 7	5 a. 3	777 b. 4	4 6
9	7 5	6 25	5 b. 14	ib. e. 4	5 8
710	7 34	6 ant.	5 c. ant.	778 b. 2	6 11
1	8 15	7 17	6 b. 4	ib. e. 1	7 15
2	8 37	7 36	6 c. 9	779 b. 1	8 17
3	9 19	8 7	7 a. ult.	ib. d. 9	9 ult.
4	450 3	8 25	7 b. 19	780 a. 8	381 4
5	450 30	8 ant.	8 a. 1	ib. d. 7	2 5
6	1 8	9 16	8 b. 5	781 a. 5	3 8
7	1 34	9 34	8 c. 9	ib. d. 3	4 11
8	2 18	300 7	9 a. 14	782 a. 3	5 13
9	2 38	300 24	9 b. pen.	ib. c. 10	6 14
720	3 21	300 43	470 a. 1	783 a. 1	7 16
1	4 7	1 16	470 b. 7	ib. c. 10	8 ult.
2	4 35	1 34	470 c. 11	ib. ult.	390 2
3	5 pen.	2 7	1 a. 17	784 c. 8	1 5
4	6 21	2 25	1 b. ult.	ib. f. 3	2 6
5	6 40	2 pen.	2 a. 5	785 c. 6	3 10
6	7 25	3 18	2 b. 11	ib. pen.	4 13
7	8 10	3 36	2 c. 17	786 c. 4	5 17
8	8 33	4 10	3 a. ult.	ib. f. 2	6 ult.
9	9 12	4 29	3 c. 5	787 c. 6	8 4
730	9 33	5 2	4 a. 11	ib. antep.	9 8
1	460 14	5 20	4 b. 17	788 c. 4	400 11
2	460 34	5 39	5 a. 1	ib. f. 1	1 14
3	1 13	6 10	5 b. 7	789 c. 3	2 18
4	2 1	6 28	5 c. 12	ib. f. 3	4 2
5	2 32	7 2	6 b. 1	790 c. 6	5 7
6	3 18	7 19	6 c. 5	ib. antep.	6 8
7	4 14	7 37	7 a. 10	791 c. 6	7 12

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 738	464 38	308 9	477 b. 15	791 f. 3	408 15
9	5 20	8 27	8 a. 1	792 c. 4	9 17
740	6 8	8 pen.	8 b. 7	ib. f. 4	410 pen.
1	6 36	9 17	8 c. 12	793 c. 4	2 2
2	7 22	9 34	9 a. pen.	ib. f. 1	3 4
3	7 ult.	310 6	9 c. 3	794 c. 2	4 6
4	8 26	310 24	480 a. 10	ib. e. 10	5 8
5	9 3	310 43	480 b. 17	795 c. 4	6 12
6	9 30	1 15	1 a. 1	ib. f. 5	7 14
7	470 17	1 33	1 b. 8	796 c. 3	8 pen.
8	1 3	2 5	1 c. 14	ib. e. 10	420 5
9	1 30	2 23	2 a. ult.	797 b. 10	1 8
750	2 9	2 41	2 c. 4	ib. e. 8	2 10
1	2 31	3 11	3 a. 7	798 b. 6	3 10
2	3 7	3 29	3 b. 13	ib. e. 3	4 13
3	3 25	3 ult.	3 c. ant.	799 b. 6	5 15
4	3 ult.	4 18	4 b. 4	ib. e. 4	6 17
5	4 23	4 36	4 c. 8	800 b. 4	7 ult.
6	4 pen.	5 7	5 a. 14	ib. e. 1	9 2
7	5 19	5 25	5 b. pen.	801 b. 1	430 6
8	5 36	5 42	6 a. 3	ib. d. 9	1 8
9	6 20	6 14	6 b. 11	802 b. 1	2 11
760	7 14	6 31	6 c. 15	ib. d. 8	3 12
1	7 38	7 2	6 b. pen.	803 a. 8	4 14
2	8 21	7 21	7 c. 7	ib. d. 6	5 16
3	9 10	7 40	8 a. 13	804 a. 10	6 ult.
4	9 ult.	8 13	8 b. ant.	ib. d. 8	8 3
5	480 28	8 32	9 a. 5	805 b. 1	9 7
6	1 7	9 5	9 b. 11	ib. d. 10	440 11
7	1 31	319 25	9 c. 18	806 b. 1	1 15
770	2 1	T. ii. 1 1	491 a. 4	828 1	465 1
1	3 2	1 15	1 b. 4	829 a. 6	6 5
2	3 19	1 33	1 c. 10	ib. d. 2	7 7
3	3 37	2 12	2 a. 13	830 a. 2	8 9
4	4 13	2 31	2 b. 13	ib. c. 10	9 11
5	4 32	3 5	3 a. 2	ib. ult.	470 14
6	5 8	3 24	3 b. 7	831 c. 8	1 15
7	5 28	3 42	3 c. 11	ib. pen.	2 17
8	6 1	4 14	4 a. 14	832 c. 5	3 18
9	6 19	4 33	4 c. 2	ib. f. 2	4 ult.
780	6 38	5 6	5 a. 8	833 c. 3	6 3
1	7 14	5 25	5 b. 13	ib. f. 1	7 6
2	7 33	5 43	5 c. ant.	834 c. 4	8 9
3	8 9	6 15	6 b. 5	ib. f. 1	9 10
4	8 28	6 35	6 c. 11	835 c. 3	480 13
5	9 3	7 7	7 a. 15	ib. f. 1	1 15
6	9 22	7 26	7 c. 1	836 c. 1	2 18
7	9 39	7 43	8 a. 5	ib. e. 10	3 ult.
8	490 16	8 16	8 b. 11	837 c. 1	5 2
9	490 33	8 34	8 c. 15	ib. e. 7	6 3
790	1 10	9 6	9 b. 1	838 b. 6	7 3
1	1 28	9 26	9 c. 6	ib. e. 1	8 5
2	2 4	9 pen.	500 a. 11	839 b. 3	9 8
3	2 22	10 17	1 b. 15	ib. d. 8	490 11
4	2 40	10 36	1 c. ult.	840 a. 10	1 13
5	3 15	1 9	1 b. 6	ib. d. 8	2 16
6	3 34	1 28	1 c. 12	841 a. 10	3 17
7	4 9	1 ult.	2 a. 16	ib. d. 8	4 18
8	4 26	2 19	2 c. 1	842 a. 6	5 pen.
9	5 2	2 37	3 a. 4	ib. d. 4	7 1
800	5 20	3 9	3 b. 9	844 1	8 2
1	5 ant.	4 4	3 c. 14	ib. e. 1	9 4
2	6 16	4 22	4 a. ant.	845 b. 3	500 14

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 803	496 34	14 ant.	504 c. 2	845 d. 10	501 15
4	7 11	5 18	5 a. 8	846 b. 2	2 17
5	7 29	5 37	5 b. 12	ib. d. 10	3 ult.
6	8 5	6 9	5 e. 18	847 a. 10	5 3
7	8 23	6 29	6 b. 2	ib. d. 8	6 7
8	8 pen.	7 1	6 c. 5	888 a. 8	7 9
813	9 1	8 1	547 b. 15	895 1	
4	500 2	8 14	7 c. 13	ib. c. 4	
5	500 19	8 32	8 a. 16	ib. e. 10	
6	500 37	9 9	8 b. pen.	896 b. 9	
7	1 12	9 27	9 a. 2	ib. e. 4	
8	1 29	9 pen.	9 b. 7	897 b. 6	
9	2 7	20 17	9 c. 11	ib. e. 6	
820	2 25	20 35	550 a. 16	898 b. 5	
1	3 2	1 9	550 b. ult.	ib. e. 1	
2	3 20	1 27	1 a. 4	899 b. 1	
3	3 37	1 ult.	1 b. 9	ib. d. 8	
4	4 14	2 16	1 c. 12	900 a. 5	
5	4 30	2 35	2 a. 14	ib. c. 9	
6	5 5	3 7	2 b. 18	ib. pen.	
7	5 24	3 24	2 c. ult.	901 c. 4	
8	5 41	3 41	3 a. 24	ib. e. 10	
9	6 17	4 13	3 c. 6	902 b. 7	
830	6 34	4 31	4 a. 9	ib. e. 2	
1	7 22	5 3	4 b. 14	903 b. 2	
2	7 27	5 21	4 c. 17	ib. d. 6	
3	8 2	5 39	5 b. 1	904 a. 9	
4	8 21	6 12	5 c. 5	ib. d. 6	
5	8 40	6 30	6 a. 10	905 1	
6	9 4	7 4	6 b. ult.	ib. 5	
7	9 23	7 23	7 a. 5	906 a. 6	
8	510 12	7 ult.	7 b. 10	ib. d. 2	
9	510 32	8 19	7 c. 14	907 a. 3	
840	1 11	8 37	8 b. 3	ib. d. 2	
1	1 29	9 9	8 c. 8	908 a. 2	
2	2 5	9 26	9 a. 9	ib. c. 7	
3	2 23	9 ant.	9 b. 14	ib. f. 2	
4	3 1	30 9	560 a. 4	909 1	
5	3 14	30 23	560 b. 3	910 a. 6	
6	3 31	1 1	560 c. 7	ib. d. 3	
7	4 10	1 18	1 a. 10	901 a. 2	
8	4 28	1 37	1 b. 14	ib. c. 9	
9	5 4	2 9	1 c. pen.	ib. pen.	
850	5 22	2 27	2 b. 3	902 c. 6	
1	5 40	2 pen.	2 c. 8	ib. f. 2	
2	6 16	3 17	3 a. 11	903 e. 3	
3	6 35	3 36	3 b. 17	ib. ant.	
4	7 10	4 8	4 a. 1	904 c. 3	
5	7 28	4 26	4 b. 5	ib. c. 10	
6	8 3	4 ant.	4 c. 10	905 b. 9	
7	8 20	5 16	5 a. 14	ib. e. 8	
8	8 38	5 35	5 b. pen.	906 b. 8	
9	9 15	6 8	6 a. 4	ib. e. 7	
860	9 32	6 26	6 b. 9	907 b. 6	
1	520 10	6 pen.	6 c. 13	ib. e. 3	
2	520 28	7 16	7 a. 16	908 b. 3	
4	1 1	8 1	7 c. 18	909 1	
5	1 17	8 17	8 a. 19	ib. e. 5	
6	2 7	8 35	8 c. 3	920 b. 7	
7	2 27	9 12	9 a. 8	ib. e. 5	
8	3 3	9 31	9 b. 13	921 b. 7	
9	3 22	40 2	9 c. ant.	ib. e. 8	
870	3 40	40 21	570 b. 4	922 b. 5	

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 871	524 16	40 39	570 c. 8	922 e. 3
2	4 34	1 11	1 a. 13	923 b. 4
3	5 11	1 30	1 b. ant.	ib. e. 2
4	5 31	2 2	2 a. 3	924 b. 4
5	6 7	2 20	2 b. 7	ib. e. 3
6	6 1	3 1	2 c. 12	925 1
7	6 ult.	3 17	3 a. 14	ib. 25
8	7 18	3 35	3 b. ult.	926 c. 2
9	7 36	4 11	4 a. 3	ib. e. 7
880	8 12	4 29	4 b. 9	927 c. 1
2	9 1	5 1	5 a. 14	928 1
3	9 14	5 13	5 b. 24	ib. e. 5
4	9 32	5 33	5 c. 18	929 b. 9
5	530 13	6 9	6 b. 1	ib. e. 6
6	530 33	6 28	6 c. 6	930 b. 3
7	1 8	6 ult.	7 a. 9	ib. d. 10
8	1 27	7 28	7 b. 12	931 a. 9
9	2 4	7 37	7 c. ult.	ib. d. 7
890	2 21	8 9	8 b. 13	932 a. 7
2	3 1	9 1	9 b. 1	933 1
3	3 8	9 8	9 b. 9	ib. d. 6
4	3 ult.	9 26	9 c. 14	934 a. 8
5	4 18	50 1	580 a. 16	ib. d. 5
6	4 36	50 18	580 b. pen.	935 a. 3
7	5 13	50 36	1 a. 2	ib. d. 1
8	5 31	1 8	1 b. 7	936 a. 1
9	6 7	1 27	1 c. 13	ib. c. 9
900	6 25	1 pen.	2 a. 17	ib. ult.
1	7 1	2 17	2 b. ult.	937 c. 7
2	7 18	2 34	3 a. 7	ib. ult.
3	7 38	3 8	3 b. 10	938 c. 7
4	8 14	3 26	3 c. 15	ib. f. 3
7	9 1	4 1	5 a. 4	940 1
8	9 15	4 15	5 b. 3	ib. e. 5
9	540 4	4 34	5 c. 8	941 b. 9
910	540 22	5 13	6 a. 13	ib. e. 8
1	540 ult.	5 32	6 b. 21	942 b. 9
2	1 18	6 4	7 a. 1	ib. e. 8
3	1 37	6 23	7 b. 8	943 c. 1
4	2 14	6 ant.	7 c. 12	ib. e. 10
5	2 33	7 17	8 a. ant.	944 b. 8
6	3 8	7 35	8 b. ult.	ib. e. 4
7	3 26	8 7	9 a. 4	945 b. 4
8	4 2	8 25	9 b. 9	ib. e. 3
9	4 22	8 pen.	9 c. 14	946 b. 2
920	4 40	9 15	590 a. ant.	ib. d. 9
1	5 16	9 36	590 c. 1	947 a. 10
2	5 34	60 8	1 a. 5	ib. d. 8
3	6 1	1 1	1 c. 4	948 1
4	6 6	1 6	1 c. 11	ib. d. 6
5	7 2	1 25	2 a. 15	949 b. 1
6	7 19	1 ult.	2 b. ant.	ib. d. 9
7	7 37	2 18	3 a. 2	950 a. 7
8	8 13	2 37	3 b. 8	ib. d. 6
9	8 30	3 9	3 c. 11	951 a. 4
930	9 5	3 26	4 a. 15	ib. c. 10
1	9 23	3 pen.	4 b. ant.	ib. ult.
2	9 41	4 17	5 a. 5	952 c. 10
3	550 17	4 36	5 b. 11	ib. ult.
4	550 34	5 8	5 c. 15	953 c. 7
5	1 11	5 27	6 a. 18	ib. pen.
6	1 30	5 pen.	6 c. 4	954 c. 7
7	2 8	6 18	7 a. 8	ib. pen.

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 938	552 26	66 37	597 b. 13	955 c. 7
9	3 2	7 9	7 c. 15	ib. ant.
940	3 19	7 27	8 b. 1	956 c. 3
1	3 37	7 pen.	8 c. 4	ib. e. 10
2	4 13	8 18	9 a. 9	957 c. 1
4	5 1	9 1	600 a. 8	958 1
5	5 10	9 10	600 b. 1	959 a. 10
6	5 27	9 27	600 c. 6	ib. d. 6
7	6 9	70 3	1 a. 10	960 a. 4
8	6 26	70 20	1 b. 13	ib. c. 8
9	7 3	70 38	1 c. 18	ib. pen.
950	7 21	1 11	2 b. 2	961 c. 7
1	7 40	1 30	2 c. 6	ib. f. 3
2	8 16	2 3	3 a. 10	962 c. 4
3	8 35	2 21	3 b. 14	ib. e. 11
4	9 11	2 40	3 c. ant.	963 c. 1
5	9 28	3 11	4 b. 2	ib. e. 7
6	560 4	3 29	4 c. 7	964 b. 7
7	560 21	4 1	5 a. 10	ib. e. 4
8	560 41	4 21	5 b. 18	965 b. 5
9	1 16	4 38	5 c. ult.	ib. e. 4
960	1 33	5 11	6 b. 8	966 b. 5
1	2 8	5 29	6 c. 13	ib. e. 3
2	2 28	6 2	7 a. ult.	967 b. 7
3	3 4	6 20	7 c. 4	ib. e. 5
6	4 1	7 1	624 a. 17	987 1
7	4 15	7 15	4 b. 16	ib. c. 5
8	4 33	7 34	4 c. pen.	988 b. 6
9	5 12	8 11	5 b. 5	ib. e. 4
970	5 30	8 29	5 c. 9	989 b. 4
1	6 6	9 2	6 a. 24	ib. e. 3
2	6 24	9 20	6 b. ant.	990 b. 4
3	7 1	9 39	7 a. 4	ib. d. 10
4	7 22	80 11	7 b. 11	991 b. 2
5	7 ult.	80 29	7 c. ult.	ib. e. 4
6	8 19	1 2	8 b. 7	992 b. 5
7	8 37	1 18	8 c. 13	ib. e. 4
8	9 13	1 34	9 a. 17	993 b. 4
9	9 30	2 4	9 c. 1	ib. e. 1
980	570 7	2 20	630 a. 6	994 b. 1
1	570 24	2 36	630 b. 9	ib. d. 6
2	1 1	3 8	630 c. 13	995 a. 6
3	1 19	3 25	1 a. ult.	ib. d. 6
5	2 1	4 4	2 a. 8	996 5
6	2 22	4 21	2 b. 16	997 b. 5
7	3 9	4 38	2 c. pen.	ib. e. 3
8	3 26	5 11	3 b. 3	998 b. 2
9	4 4	5 28	3 c. 10	ib. e. 1
990	4 22	5 pen.	4 a. 15	999 b. 2
1	4 40	6 16	4 b. ult.	ib. e. 1
2	5 15	6 33	5 a. 4	1000 b. 1
3	5 32	7 4	5 b. 11	ib. d. 9
5	6 3	7 3	6 a. 14	1001 4
6	6 22	7 22	6 b. 19	1002 a. 10
7	7 12	8 14	7 a. 3	ib. d. 7
8	7 30	8 32	7 b. 7	1003 a. 7
9	8 6	9 4	7 c. 11	ib. d. 4
1000	8 25	9 22	8 a. 17	1004 a. 6
1	9 1	9 41	8 c. 2	ib. d. 5
2	9 19	90 12	9 a. 6	1005 a. 4
3	9 36	90 30	9 b. 10	ib. d. 1
4	580 11	1 2	9 c. 15	1006 a. 1
5	580 28	1 20	640 a. pen.	ib. c. 9

Roisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1006	581 4	91 36	640 c. 3	1006 ult.
7	1 22	2 10	1 a. 7	1007 c. 6
8	2 1	3 1	1 c. 2	1008 1
9	2 10	3 10	1 c. 14	ib. b. 5
1010	2 28	3 28	2 a. 18	ib. ant.
1	3 7	4 5	2 b. ult.	1009 c. 1
2	3 25	4 24	3 a. 3	ib. e. 9
3	4 1	4 43	3 b. 7	1010 b. 4
4	4 18	5 14	3 c. 11	ib. e. 1
5	4 36	5 33	4 a. 14	1011 b. 1
6	5 11	6 6	4 b. 18	ib. d. 7
7	5 29	6 24	4 c. ult.	1012 a. 5
8	6 6	6 ant.	5 b. 5	ib. d. 3
9	6 24	7 17	5 c. 11	1013 a. 1
1020	7 1	7 36	6 a. 15	ib. c. 9
1	7 19	8 8	6 b. pen.	ib. ult.
2	7 38	8 28	7 a. 5	1014 c. 7
3	8 13	8 ult.	7 b. 7	ib. e. 12
4	8 30	9 18	7 c. 7	1015 b. 10
5	9 6	9 36	8 a. 14	ib. e. 8
6	9 24	100 8	8 b. 17	1016 b. 5
8	590 1	1 1	9 b. 4	1017 1
9	590 18	1 17	9 c. 5	ib. c. 4
1030	1 8	1 35	650 a. 8	1018 b. 5
1	1 25	2 10	650 b. 12	ib. e. 3
2	2 2	2 28	650 c. 18	1019 b. 1
3	2 20	2 ult.	1 b. 1	ib. d. 9
4	2 38	3 19	1 c. 4	1020 a. 9
5	3 14	3 38	2 a. 10	ib. d. 6
6	3 32	4 10	2 b. 16	1021 a. 5
7	4 10	4 28	2 c. pen.	ib. c. 12
8	4 1	5 1	3 b. pen.	1022 1
9	5 1	5 7	3 c. 6	ib. 9
1040	5 19	5 27	4 a. 11	1023 a. 9
1	5 36	6 3	4 b. 14	ib. d. 4
2	6 12	6 21	4 c. 17	1024 a. 1
3	6 30	6 39	5 b. 2	ib. c. 6
4	7 8	7 10	5 c. 7	ib. e. 11
5	7 26	7 28	6 a. 10	1025 b. 8
6	8 2	8 1	6 b. 25	ib. e. 6
7	8 21	8 21	6 c. ult.	1026 b. 4
8	8 ult.	8 41	7 b. 8	ib. e. 3
9	9 18	9 13	7 c. 12	1027 b. 3
1050	9 1	110 1	8 b. 4	1028 1
1	600 4	110 9	8 b. 15	ib. b. 7
2	600 22	110 28	8 c. ult.	ib. e. 5
3	600 39	1 5	9 b. 4	1029 b. 5
4	1 14	1 23	9 c. 8	ib. e. 3
5	1 32	1 43	660 a. 24	1030 b. 1
6	2 9	2 17	660 b. ult.	ib. d. 10
7	2 27	2 36	660 c. ant.	1031 a. 7
8	3 2	3 9	1 b. 7	ib. d. 4
9	3 20	3 27	1 c. 10	1032 a. 3
1060	3 38	3 pen.	2 a. 16	ib. d. 1
1	4 14	4 16	2 c. 1	ib. pen.
2	4 33	4 33	3 a. 9	1033 c. 10
3	5 9	5 5	3 b. 14	ib. pen.
4	5 32	5 26	4 a. 1	1034 e. 9
5	6 9	5 pen.	4 b. 9	ib. pen.
6	6 27	6 18	4 c. 15	1035 c. 6
7	7 4	6 36	5 a. ult.	ib. f. 2
8	7 22	7 10	5 c. 6	1036 c. 3
9	7 41	7 28	6 a. 10	ib. f. 1

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1070	608 16	117 pen.	666 b. 14	1037 b. 7
1	8 34	8 18	6 c. ant.	ib. e. 4
2	9 10	8 36	7 b. 2	1038 b. 2
3	9 27	9 7	7 c. 7	ib. d. 9
4	610 3	9 25	8 a. 10	1039 a. 6
5	610 23	9 ant.	8 b. 15	ib. d. 5
6	610 40	120 17	8 c. ant.	1040 a. 1
7	1 17	120 36	9 b. 4	ib. c. 10
8	1 35	1 8	9 c. 9	ib. pen.
9	2 11	1 28	670 a. 13	1041 c. 7
1081	2 pen.	2 5	670 c. 16	1042 6
2	3 17	2 23	1 b. 1	ib. ult.
3	3 35	2 pen.	1 c. 3	1043 c. 5
4	4 11	2 17	2 a. 7	ib. e. 12
5	4 28	3 35	2 b. 11	1044 b. 8
6	5 6	4 8	2 c. 15	ib. e. 3
7	5 24	4 26	3 a. 17	1045 a. 9
8	5 41	4 pen.	3 b. ant.	ib. d. 5
9	6 16	5 15	4 a. 2	1046 a. 2
1090	6 34	5 35	4 b. 7	ib. c. 10
1	7 11	6 7	4 c. 13	ib. ult.
2	7 29	6 25	5 a. 16	1047 c. 6
3	8 4	6 ant.	5 c. 1	ib. e. 12
4	8 23	7 17	6 a. 5	1048 c. 2
5	8 ult.	7 35	6 b. 10	ib. e. 10
6	9 18	8 8	6 c. 16	1049 b. 8
7	9 37	8 28	7 a. pen.	ib. e. 7
8	620 14	9 1	7 c. 6	1050 b. 7
9	620 32	9 21	8 a. 11	ib. e. 6
1100	1 8	9 40	8 b. 16	1051 b. 3
1	1 1	130 1	608 a. 12	968 1
2	2 1	130 9	8 b. 4	ib. d. 8
3	2 18	1 2	8 c. 8	969 b. 1
4	2 37	1 22	9 a. 14	ib. d. 8
5	3 13	1 40	9 b. pen.	970 a. 9
6	3 31	2 13	610 a. 3	ib. d. 6
7	4 8	2 31	610 b. 10	971 a. 7
8	4 25	3 5	610 c. 16	ib. d. 8
9	4 39	3 25	1 b. 1	972 a. 1
1110	5 21	3 42	1 c. 3	ib. d. 7
1	5 40	4 14	2 a. 9	973 a. 8
2	6 17	4 34	2 b. 14	ib. d. 8
3	6 35	5 7	2 c. ant.	974 a. 9
4	7 11	5 25	3 b. 2	ib. d. 6
5	7 30	5 43	3 c. 8	975 a. 5
6	8 5	6 14	4 a. 8	ib. c. 10
7	8 23	6 33	4 b. 13	976 a. 1
8	8 ult.	7 5	4 c. 18	ib. c. 9
9	9 18	7 23	5 a. ult.	ib. pen.
1120	9 39	7 ant.	5 c. 6	977 c. 7
1	630 14	8 16	6 a. 11	ib. ant.
2	630 32	8 34	6 b. 15	978 c. 3
3	1 8	9 6	6 c. pen.	ib. f. 1
4	1 25	9 24	7 b. 3	979 b. 10
5	2 1	9 43	7 c. 9	ib. e. 6
6	2 19	140 16	8 a. 13	980 b. 6
7	2 37	140 34	8 b. pen.	ib. e. 3
8	3 13	1 8	9 a. 5	981 b. 5
9	3 1	2 1	9 b. 9	ib. 1
1130	4 7	2 17	9 c. 14	982 b. 1
1	4 25	2 36	620 a. ant.	ib. d. 8
2	5 5	3 13	620 c. 5	983 b. 2
3	5 21	3 32	1 a. 12	ib. e. 3

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1134	635 40	144 5	621 b. pen.	984 b. 3
5	6 17	4 24	2 a. 4	ib. e. 2
6	6 36	4 43	2 b. 11	985 b. 2
7	7 14	5 15	2 c. 17	ib. d. 10
9	8 1	6 1	679 b. 1	1052 1
1140	8 15	6 16	9 b. ult.	ib. d. 9
1	8 33	6 33	680 a. 2	1053 a. 6
2	9 12	7 10	680 b. 8	ib. d. 3
3	9 31	7 29	680 c. 14	1054 a. 3
4	640 8	8 2	1 a. ant.	ib. d. 1
5	640 27	8 21	1 c. 4	ib. ult.
6	1 4	8 41	2 a. 10	1055 c. 8
7	1 22	9 13	2 b. 15	ib. ant.
8	1 41	9 32	2 c. ant.	1056 c. 6
9	2 19	150 4	3 b. 4	ib. ant.
1150	2 36	150 22	3 c. 9	1057 c. 5
1	3 11	150 42	4 a. 13	ib. e. 11
2	3 29	1 14	4 b. 16	1058 b. 10
3	4 6	1 31	5 a. 3	ib. e. 10
4	4 24	2 4	5 b. 9	1059 b. 9
5	5 1	2 24	5 c. 16	ib. e. 7
6	5 19	2 43	6 a. 18	1060 b. 4
7	5 37	3 15	6 c. 1	ib. d. 8
8	6 14	3 34	7 a. 6	1061 a. 8
9	6 32	4 6	7 b. 10	ib. d. 6
1160	7 8	4 25	7 c. 15	1062 a. 5
1	7 27	4 43	8 a. pen.	ib. d. 2
2	8 3	5 16	8 c. 3	1063 a. 2
3	8 22	5 35	9 a. 10	ib. c. 10
4	8 39	6 7	9 b. 15	ib. ult.
7	9 1	7 1	690 c. 1	1065 1
8	650 10	7 16	1 a. 3	ib. e. 5
9	650 29	7 36	1 b. 10	1066 b. 7
1170	1 6	8 13	1 c. 15	ib. e. 7
1	1 24	8 31	2 a. pen.	1067 b. 5
2	1 41	9 3	2 c. 3	ib. e. 2
3	2 17	9 22	3 a. 7	1068 a. 7
4	2 38	9 41	3 b. 12	ib. d. 9
5	3 10	160 13	3 c. 17	1069 a. 1
6	3 30	160 35	4 b. 4	ib. d. 3
7	4 5	1 6	4 c. 9	ib. pen.
8	4 24	1 26	5 a. 15	1070 c. 8
9	4 ult.	1 ant.	5 b. pen.	ib. pen.
1180	5 17	2 16	6 a. 3	1071 c. 7
1	5 36	2 34	6 b. 8	ib. ant.
2	6 13	3 7	6 c. 14	1072 c. 6
3	6 31	3 25	7 a. 19	ib. e. 12
5	7 4	4 1	8 a. 8	1073 ant.
6	7 22	4 23	8 b. 11	1074 c. 5
7	8 12	4 ult.	8 c. 17	ib. e. 11
8	8 32	5 18	9 a. pen.	1075 b. 9
9	9 7	5 36	9 c. 3	ib. e. 5
1190	9 24	6 9	700 a. 7	1076 b. 3
1	660 1	6 27	700 b. 12	ib. e. 1
2	660 18	6 pen.	700 c. 16	1077 a. 8
3	660 36	7 17	1 a. pen.	ib. d. 6
4	1 14	7 37	1 c. 5	1078 a. 6
5	1 33	8 9	2 a. 10	ib. d. 5
6	2 9	8 28	2 b. 14	1079 a. 3
7	2 28	9 1	2 c. ant.	ib. d. 3
8	3 3	9 19	3 b. 1	1080 a. 1
9	3 20	9 35	3 c. 4	ib. e. 6
1200	3 37	170 6	4 a. 7	ib. e. 12

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1201	664 13	170 34	704 b. 10	1081 b. 8
2	4 31	170 43	4 c. 15	ib. e. 5
3	5 8	1 16	6 a. ult.	1082 b. 4
4	5 26	1 35	5 c. 5	ib. e. 3
5	6 1	2 6	6 a. 9	1083 b. 2
6	6 1	2 1	6 b. 12	ib. 1
7	6 16	2 16	6 c. 16	1084 b. 6
8	7 11	3 9	7 a. ult.	ib. e. 6
9	7 29	3 27	7 c. 4	1085 b. 3
1210	8 5	4 1	8 a. 9	ib. d. 10
1	8 23	4 19	8 b. 13	1086 a. 10
2	8 pen.	4 37	8 a. 18	ib. d. 7
3	9 16	5 11	9 b. 1	1087 a. 5
4	9 34	5 29	9 c. 5	ib. d. 2
5	670 12	6 3	710 a. 9	1088 a. 2
6	670 30	6 22	710 b. 16	ib. d. 3
7	1 6	6 42	710 c. ult.	1089 a. 1
8	1 23	7 15	1 b. 4	ib. c. 8
9	1 41	7 35	1 c. 8	ib. ant.
1220	2 18	8 8	2 a. 12	1090 c. 3
1	2 36	8 27	2 b. 16	ib. e. 10
2	3 11	8 pen.	2 c. ult.	1091 b. 8
3	3 28	9 18	3 b. 6	ib. e. 5
4	4 5	9 38	3 c. 12	1092 b. 5
5	4 25	180 12	4 a. 16	ib. e. 5
6	5 1	180 31	4 c. 2	1093 b. 5
7	5 19	1 3	5 a. 6	ib. e. 2
8	6 1	1 1	5 b. pen.	1094 1
9	6 12	1 12	5 c. 14	ib. e. 4
1230	6 29	2 3	6 a. ult.	1095 b. 8
1	7 8	2 22	6 c. 5	ib. e. 6
2	7 25	2 39	7 a. 8	1096 b. 4
3	8 1	3 12	7 b. 14	ib. c. 3
4	8 19	3 31	7 c. pen.	1097 b. 5
6	9 4	4 4	8 c. 6	1098 5
7	9 22	4 22	9 a. 10	ib. e. 3
8	680 1	4 pen.	9 b. 15	1099 b. 2
9	680 20	5 19	9 c. pen.	ib. d. 10
1240	680 39	5 37	720 b. 5	1100 a. 7
1	1 16	6 9	720 c. 9	ib. d. 4
2	1 35	6 29	1 a. 15	1101 a. 4
3	2 12	7 2	1 c. 1	ib. d. 4
4	2 31	7 22	2 a. 7	1102 a. 5
5	3 6	7 40	2 b. 13	ib. d. 4
6	3 1	8 1	3 a. 5	1103 1
7	3 ult.	8 15	3 b. 1	ib. 20
8	4 18	8 33	3 c. 6	1104 c. 1
9	4 37	9 10	4 a. 3	ib. e. 9
1250	5 12	9 34	4 b. 16	1105 b. 8
1	5 30	190 6	4 c. pen.	ib. e. 6
2	6 6	190 24	5 b. 4	1106 b. 5
3	6 26	190 pen.	5 c. 11	ib. e. 4
4	7 3	1 15	6 a. 15	1107 b. 4
5	7 22	1 33	6 c. 1	ib. e. 2
6	8 1	2 1	7 a. 11	1108 1
7	8 14	2 14	7 b. 14	ib. 19
8	8 32	2 32	7 c. pen.	1109 b. 4
9	9 11	3 7	8 b. 7	ib. e. 1
1260	9 30	3 28	8 c. 13	1110 b. 2
1	690 4	3 ant.	9 a. ant.	ib. d. 8
2	690 23	4 17	9 c. 3	1111 a. 7
3	690 42	4 35	730 a. 8	ib. d. 4
4	1 17	5 7	730 b. 13	1112 a. 3

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.		Frankf.		Taylor. vol. iii.	
p. 1265	691	36	195	25	730 c. ant.		1112 c.	10		
6	2	11	5	43	1 b.	3	ib.	pen.		
7	2	29	6	16	1 c.	11	1113 c.	9		
8	3	5	6	34	2 a.	17	1114 a.	1		
9	3	23	7	6	2 c.	3	ib. c.	10		
1270	3	41	7	24	3 a.	6	ib.	ult.		
2	4	1	8	1	4 a.	4	1116	1		
3	5	9	8	17	4 b.	4	ib. d.	3		
4	5	26	8	36	4 c.	12	1117 a.	1		
5	6	2	9	14	5 a.	16	ib. c.	9		
6	6	21	9	32	5 b. ult.		ib.	pen.		
7	6	38	200	4	6 a.	4	1118 c.	4		
8	7	15	200	24	6 b.	13	ib.	antep.		
9	7	33	200	43	6 c. pen.		1119 c.	4		
1280	8	10	1	16	7 b.	5	ib.	antep.		
1	8	28	1	35	7 c.	11	1120 c.	4		
3	9	3	2	1	8 b. pen.		1121	4		
4	9	22	2	23	9 a.	3	1122 a.	4		
5	700	16	3	6	9 b.	7	ib. d.	1		
6	700	35	3	25	9 c.	13	ib.	ult.		
7	1	11	3	ant.	740 a.	16	1123 c.	7		
8	1	29	4	16	740 b. pen.		ib.	antep.		
9	2	5	4	34	1 a.	4	1124 c.	3		
1290	2	23	5	9	1 b.	8	ib. c.	10		
1	2	41	5	27	1 c.	11	1125 b.	8		
2	3	17	5	pen.	2 a.	13	ib. c.	5		
3	3	35	6	16	2 b.	17	1126 b.	4		
4	4	11	6	36	2 c. ult.		ib. c.	3		
5	4	29	7	10	3 b.	5	1127 b.	2		
6	5	4	7	27	3 c.	8	ib. d.	8		
7	5	22	7	ult.	4 a.	12	1128 a.	7		
9	6	1	9	1	536 a.	4	882	1	626	1
1300	6	16	9	16	6 b.	6	883 a.	2	7	7
1	7	3	9	33	6 c.	11	ib. c.	7	8	7
2	7	21	210	12	7 a.	15	ib.	pen.	9	9
3	7	39	210	31	7 b. ult.		884 c.	4	630	12
4	8	15	1	4	8 a.	6	ib. f.	2	1	15
5	8	34	1	23	8 b.	11	885 c.	4	2	17
6	9	12	1	41	8 c.	18	ib. f.	2	3	pen.
7	9	30	2	14	9 b.	4	886 c.	5	5	2
8	710	7	2	32	9 c.	9	ib. f.	1	6	3
9	710	26	3	1	540 a.	11	887 c.	2	7	4
1310	1	1	3	18	540 b.	14	ib. c.	5	8	5
1	1	19	3	35	540 c.	18	888 b.	7	9	6
2	1	37	4	7	1 b.	1	ib. c.	5	640	7
3	2	14	4	25	1 c.	6	889 b.	3	1	9
4	2	33	4	ant.	2 a.	12	ib. d.	10	2	12
5	3	9	5	17	2 b.	18	890 b.	2	3	15
6	3	26	5	34	3 a.	1	ib. d.	7	4	17
7	4	1	6	6	3 b.	5	891 a.	8	5	18
8	4	20	6	23	3 c.	8	ib. d.	2	6	pen.
9	4	38	6	42	4 a.	11	892 a.	3	8	2
1320	5	16	7	15	4 b.	16	ib. c.	9	9	4
2	6	1	8	1	507 b.	11	849	1	528	1
3	6	18	8	19	507 c.	17	ib. d.	10	9	9
4	6	37	8	39	6 b.	2	850 a.	10	530	13
5	7	17	9	15	8 c.	9	ib. d.	10	1	12
6	7	34	9	34	9 a.	13	851 b.	1	2	14
7	8	12	220	8	9 b. ult.		ib. e.	1	3	16
8	8	30	220	26	510 a.	6	852 b.	2	4	18
9	9	8	220	ult.	510 b.	12	ib. e.	3	6	1
1330	9	26	1	20	510 c.	18	853 b.	2	7	5
1	720	1	1	38	1 b.	1	ib. d.	7	8	7

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 1332	720 19	222 10	511 c. 3	854 a. 8	539 10
3	720 38	2 30	2 a. 11	ib. d. 7	540 12
4	1 16	3 4	2 b. 18	855 a. 8	1 13
5	1 35	3 23	3 a. 3	ib. d. 7	2 15
6	2 12	3 ant.	3 b. 9	856 a. 8	3 17
7	2 30	4 16	3 c. 15	ib. d. 7	4 18
8	3 7	4 35	4 b. 1	857 a. 8	5 ult.
9	3 28	5 10	4 c. 5	ib. d. 10	7 2
1340	4 4	5 29	5 a. 12	858 a. 10	8 3
1	4 22	6 4	5 b. ant.	ib. d. 9	9 3
2	4 40	6 23	6 a. 5	859 a. 9	550 5
3	5 17	6 43	6 b. 10	ib. d. 9	1 7
5	6 1	8 1	7 b. 1	860 1	562 1
6	6 16	8 16	7 c. 4	861 b. 3	3 7
7	7 3	8 33	8 a. 8	ib. e. 1	4 9
8	7 21	9 10	8 b. 15	862 b. 1	5 10
9	7 39	9 28	8 c. ant.	ib. e. 1	6 12
1350	8 17	230 2	9 b. 6	863 b. 3	7 16
1	8 36	230 20	9 c. 14	ib. e. 4	8 pen.
2	9 12	230 38	520 a. 18	864 b. 4	570 1
3	9 30	1 9	520 c. 2	ib. e. 2	1 4
4	730 5	1 26	1 a. 7	865 b. 2	2 7
5	730 24	1 pen.	1 b. 13	ib. e. 3	3 8
6	1 1	2 18	1 c. ant.	866 a. 2	4 10
7	1 19	2 36	2 b. 4	ib. e. 1	5 13
8	1 36	3 8	2 c. 7	867 a. 9	6 15
9	2 13	3 27	3 a. 13	ib. d. 7	7 17
1360	2 32	3 ult.	3 b. ant.	868 a. 9	8 ult.
1	3 8	4 18	4 a. 2	ib. d. 6	580 1
2	3 25	4 47	4 b. 9	869 a. 9	1 3
3	4 2	5 9	4 c. 14	ib. d. 8	2 6
4	4 21	5 28	5 a. pen.	870 a. 8	3 8
5	4 39	5 ult.	5 c. 2	ib. d. 6	4 10
6	5 17	6 20	6 a. 8	871 a. 7	5 12
7	5 36	6 38	6 b. 13	ib. d. 4	6 14
8	6 12	7 11	6 c. 17	872 a. 3	7 15
9	6 30	7 31	7 b. 1	ib. d. 1	8 17
1370	7 8	8 4	7 c. 9	873 a. 5	590 2
1	7 26	8 24	8 a. 14	ib. d. 4	1 4
2	8 4	8 ant.	8 b. ant.	874 a. 5	2 6
3	8 22	9 17	9 a. 4	ib. d. 1	3 8
4	8 40	9 36	9 b. 10	875 a. 1	4 10
5	9 16	240 9	9 c. 15	ib. e. 9	5 12
6	9 34	240 27	530 a. ult.	ib. ult.	6 14
7	740 9	240 ant.	530 c. 3	876 c. 3	7 14
8	740 27	1 17	1 a. 6	ib. e. 10	8 16
9	1 2	1 35	1 b. 10	877 c. 1	9 pen.
1380	1 20	2 7	1 c. 15	ib. e. 10	601 1
1	1 39	2 25	2 a. ult.	878 b. 9	2 3
2	2 15	2 42	2 c. 5	ib. e. 4	3 4
3	2 32	3 14	3 a. 10	879 b. 6	4 6
4	3 8	3 32	3 b. 14	ib. e. 2	5 7
5	3 27	4 6	3 c. pen.	880 b. 5	6 9
6	4 3	4 25	4 b. 6	ib. e. 2	7 12
7	4 22	4 ult.	4 c. 14	881 b. 5	8 15
8	4 40	5 18	5 a. ult.	ib. e. 3	610 1
9	5 4	6 4	152 b. 6	240 6	
1390	5 23	6 23	2 c. 14	241 e. 7	
1	6 12	6 pen.	3 a. ult.	ib. pen.	
2	6 30	7 17	3 c. 3	242 e. 1	
3	7 6	7 35	4 a. 9	ib. e. 8	
4	7 24	8 8	4 b. 16	243 b. 10	
5	7 41	8 25	4 c. pen.	ib. e. 6	

Reink.	Paris.	Ald. t. ij.	Basileens.	Frankf.
p. 1396	748 17	248 43	155 b. 3	244 b. 6
7	8 35	9 15	5 c. 9	ib. d. 9
8	9 11	9 38	6 a. 13	245 a. 10
9	9 28	250 4	6 b. 18	ib. d. 6
1400	750 4	250 22	7 a. 4	246 a. 7
1	750 1 N. o.	1 1	7 b. 10	ib. 1
2	750 17	1 17	7 c. 15	247 a. 7
3	1 16	1 36	8 a. pen.	ib. d. 5
4	1 34	2 11	8 c. 6	248 a. 6
5	2 10	2 30	9 a. 10	ib. d. 1
6	2 28	3 2	9 b. 15	249 a. 1
7	3 4	3 21	9 c. ult.	ib. c. 8
8	3 22	3 40	160 b. 4	ib. ant.
9	3 39	4 12	160 c. 8	250 c. 8
1410	4 15	4 30	1 a. 13	ib. e. 10
1	4 33	5 8	1 b. 19	251 b. 9
2	5 10	5 20	2 a. 2	ib. d. 15
3	5 27	5 38	2 b. 7	252 b. 6
4	6 3	*4 10	2 c. 13	ib. e. 2
5	6 21	*4 28	3 a. ant.	253 b. 3
6	6 39	*4 ult.	3 c. 5	ib. e. 1
7	7 15	*5 15	4 a. 12	254 b. 3
8	7 33	*5 37	4 b. 18	216 1
9	8 8	6 8	182 a. 1	217 a. 6
1420	8 25	6 26	2 b. 9	ib. d. 4
1	9 4	7 3	2 c. pen.	218 a. 10
2	9 22	7 21	3 b. 7	ib. d. 10
3	6 pen.	7 40	3 c. 12	219 b. 3
4	760 17	8 11	4 b. 2	ib. e. 3
5	760 34	8 28	4 c. 8	220 b. 5
6	1 13	8 ult.	5 c. 14	ib. e. 4
7	1 30	9 18	5 b. pen.	221 b. 7
8	2 7	9 37	6 a. 6	ib. a. 6
9	2 26	260 9	6 b. 14	222 c. 2
1430	3 1	260 25	6 c. pen.	ib. e. 9
1	3 18	260 42	7 b. 5	223 c. 2
2	3 35	1 14	7 c. 10	ib. f. 1
3	4 11	* Hic magna in Aldina conturbatio.	8 a. 16	224 c. 3
4	4 30		8 c. 4	ib. pen.
5	5 6		9 a. 9	225 c. 7
6	5 24		9 b. 14	ib. ult.
7	5 ult.		140 a. 2	226 c. 9
8	6 18		140 b. 8	227 a. 1
9	6 36		140 c. 15	ib. c. 10
1440	7 12		1 b. 1	228 a. 4
1	7 30		1 c. 8	ib. d. 2
2	8 5		2 a. 15	229 a. 6
3	8 23		2 b. pen.	ib. d. 3
4	8 pen.		3 a. 7	230 a. 7
5	9 17		3 b. 16	ib. d. 7
6	9 34		4 a. 3	231 b. 2
7	770 10		4 b. 12	ib. e. 2
8	770 27		4 c. ult.	232 b. 6
9	1 2		5 b. 5	ib. e. 3
1450	1 20		5 c. 12	233 b. 5
1	1 38		6 a. pen.	ib. e. 3
2	2 14		6 c. 5	234 b. 7
3	2 31		7 a. 9	ib. e. 3
4	3 9		7 b. 17	235 b. 9
5	3 27		8 a. 6	ib. e. 9
6	4 4		8 b. 15	236 c. 3
7	4 23		9 a. 2	ib. pen.
8	4 40		9 b. 8	237 c. 6

Reisk.	Paris.	Basileens.	Frankf.
p. 1459	775 16	149 c. ant.	238 a. 2
1460	5 34	150 b. 3	ib. c. 8
1	6 9	150 c. 11	239 a. 1
2	6 26	1 a. 17	ib. c. 10
3	7 4	107 c. 10	189 5
4	7 22	8 a. pen.	190 c. 9
5	8 6	8 c. 6	ib. ult.
6	8 23	9 a. 13	191 c. 7
7	9 1	9 c. 7	ib. ant.
8	9 14	110 a. 10	192 c. 9
9	9 32	110 b. ant.	193 a. 2
1470	780 14	1 a. 5	ib. d. 1
1	780 31	1 b. 11	194 a. 3
2	1 6	1 c. 17	ib. c. 10
3	1 24	2 b. 2	195 a. 1
4	2 1	3 a. 5	ib. c. 7
5	2 11	3 b. 3	196 a. 6
6	2 29	3 c. 11	ib. d. 4
7	3 11	4 a. 15	197 a. 7
8	3 29	4 b. ult.	ib. d. 6
9	4 5	5 a. 8	198 a. 8
1480	4 23	5 b. 15	ib. d. 7
1	4 pen.	6 a. 3	199 b. 3
2	5 17	6 b. 12	ib. c. 3
3	5 35	6 c. pen.	200 a. 10
4	6 10	7 b. 4	ib. d. 7
5	6 27	7 c. 7	201 a. 7
6	7 1	8 b. 4	ib. d. 4
7	7 12	8 c. 3	202 a. 10
8	7 29	9 a. 9	ib. d. 7
9	8 14	9 b. 16	203 a. 8
1490	8 3	120 a. 9	ib. c. 1
1	9 5	120 b. 17	204 b. 3
2	9 7	1 a. 1	1 ib c.

FINIS.
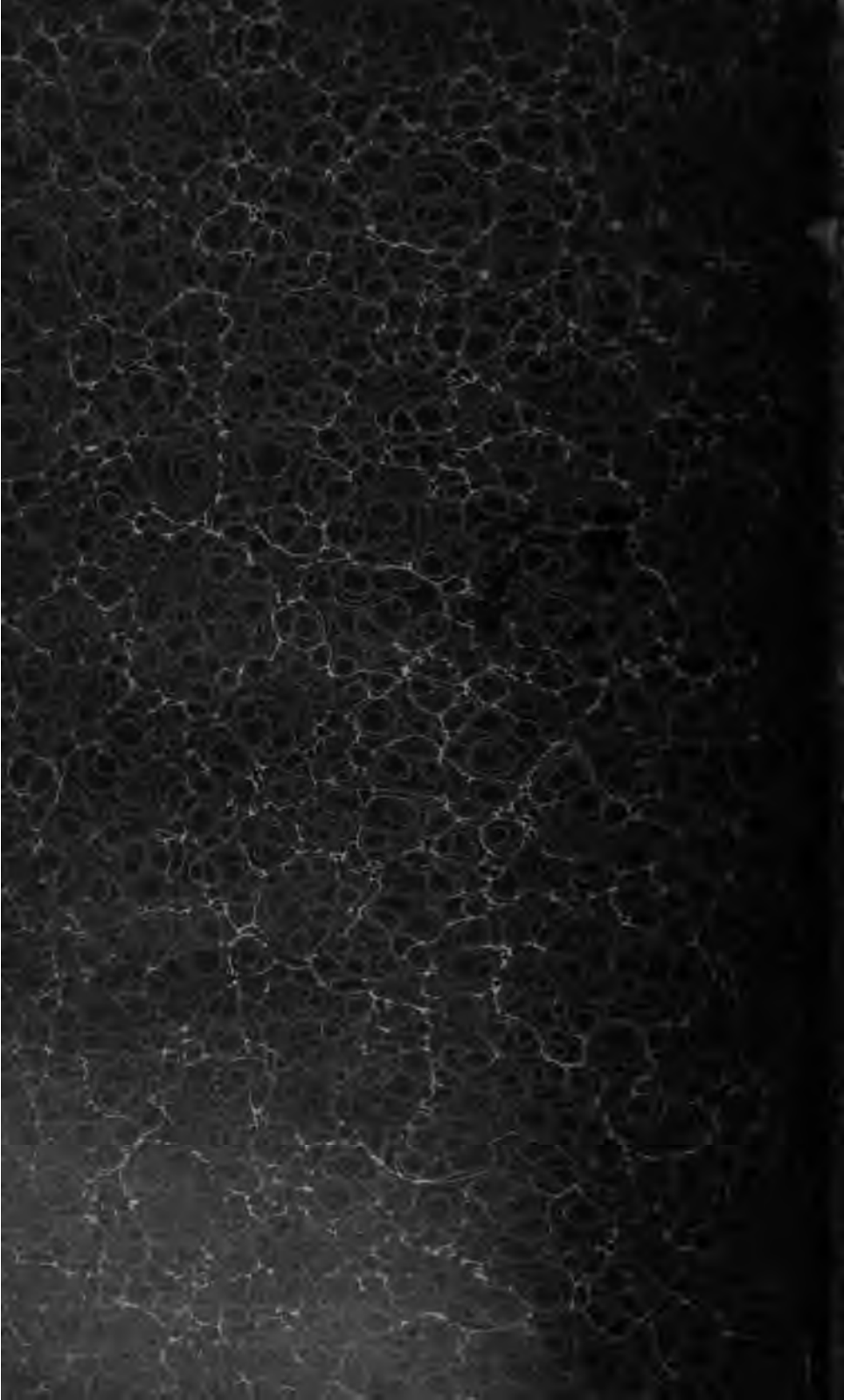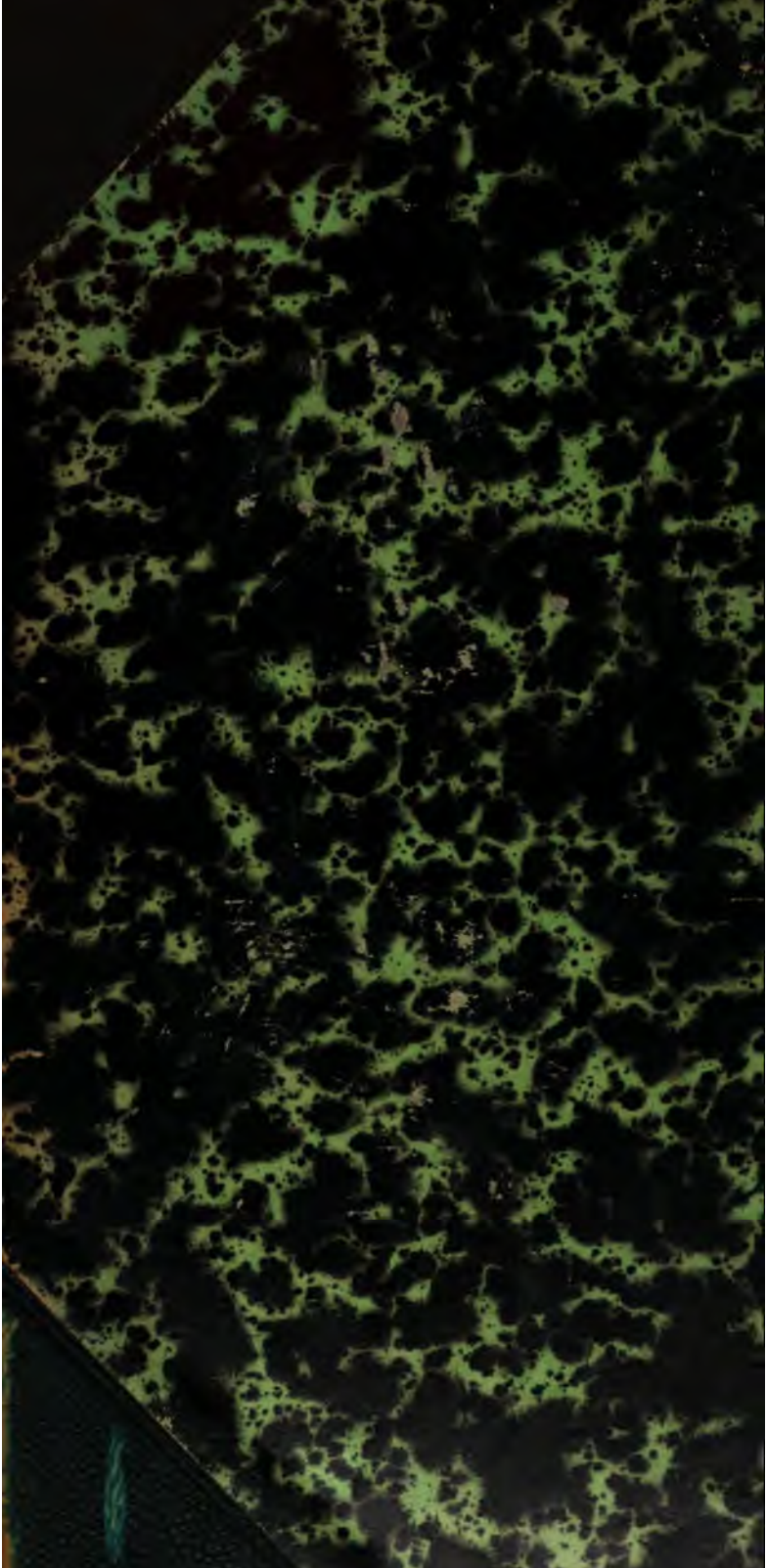
Londini imprimebat J. F. Dove, in Area quæ est Divi Joannis.